3 1761 06977133 5

ИЗЪ АРХИВАТА

НА

НАЙДЕНЪ ГЕРОВЪ

ПИСМА, ДОКЛАДИ И МАТЕРИЯЛИ ЗА ВЪЗРАЖДАНИЕТО НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ

ИЗДАВА

БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТѢ

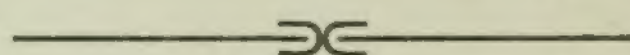

СОФИЯ

1911.

ИЗЪ АРХИВАТА

НА

НАЙДЕНЪ ГЕРОВЪ

КНИГА I

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ СЪ ЧАСТНИ ЛИЦА

А—Л

(АВЕРКИ — ЛОБАНОВЪ)

ПОДЪ РЕДАКЦИЯТА НА **Т. ПАНЧЕВЪ**

ИЗДАВА

БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТѢ

1911.

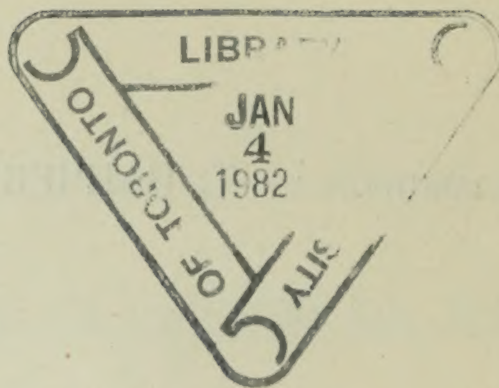
JAN
4
1982
OF TORONTO

Съдържание.

ПРѢДГОВОРЪ.

Архивата на Н. Геровъ се състои: 1) главно отъ собствената негова архива, сега имотъ на неговитѣ наслѣдници, 2) отъ архивата на брата му Атанасъ хаджи Геровъ, която неговиятъ синъ Христо А. Геровъ, пловдивски адвокатъ, присъедини къмъ чичовата си архива, и 3) отъ писма-документи, които азъ съмъ събиралъ и прибавилъ къмъ уйчовата си архива. Всѣка една е цѣнна, ала първата има кждѣ по́-голѣмо прѣдимство прѣдъ другитѣ двѣ.

Освѣнъ другитѣ цѣнни документи и записки, въ архивата има запазени нѣколко хиляди писма все отъ общественъ интересъ. Лицата, съ които Н. Геровъ, баща му и братията му сж си писвали, сж повече отъ 270 души. Въ туй число влизатъ почти всички съврѣмени тѣмъ наши обществени дѣйци и извѣстни славянофили.

Архивата обима цѣлия ни културенъ животъ прѣзъ миналия вѣкъ. Тя захваща дори отъ 1786 година.

Подъ редъ цѣлата архива ще бжде извадена на бѣлъ свѣтъ.

Засега по извѣстни съображения ще печатаме изъ архивата само ония документи и писма, които сж писани прѣди края на 1878-та година; по́ новитѣ отъ тая година ще бждатъ напечатани, когато имъ дойде врѣмето.

На всѣки документъ и на всѣко писмо отгорѣ ще бжде показано накжсичко съдържанието му. Писмата ще бждатъ обнародвани всѣко съ отговора си, доколкото ги има запазени.

При всѣки обнародванъ документъ срѣщу съдържанието му ще бжде показанъ съ цифра нумерътъ на пакета, въ който той се намира, или копирната книга и нейната страница, отъ която писмото е извадено.

Въ края на всѣка напечатана часть ще давамъ най-подробенъ показатель на всичко, що съдържа тя, за улеснение на изслѣдвачитѣ.

Тукъ-тамъ ще давамъ бѣлѣжки за лица и дѣла, доколкото ми сж познати отъ разговоритѣ, които съмъ ималъ съ уйча си.

Никакви други разсжждения върху архивата не правя: имамъ го за излишно, сама тя ще говори за себе си.

Отъ сърце благодаря на Българската Академия на наукитѣ, за дѣто взе на себе си да издаде архивата, та улесни нейното обнародване. Благодаря и на г. г. комиситѣ на Академията — Иорданъ Ивановъ, Иорданъ Трифоновъ и Иванъ Пѣевъ-Плачковъ за труда, що употрѣбиха да прѣгледатъ архивата, и за добрия отзивъ, що дадоха за нея.

Т. Панчевъ.

Пловдивъ, юлия 1911.

Н. Геровъ

1. АВЕРКИ ПЕТРОВИЧЪ.*

1. — Събиране подписи за физиката. Кога ще иде Геровъ въ Бѣлградъ да я печата. Аверкиеви книги. Иосифъ Фратевъ ще печата своя книга. Пак. 1.

Копривщица 16 Маія 1849.

Отче Аверкые!

Отъ душѭ благодарѭ за прѣдстояваніе-то Ви да ся съберѫть спомоществователе за физикѫ-тѫ ми. Подписы-ты за 21 книгѫ и 218 двѣстѣ и осемнаесеть грош. что ми сте пратили, пріяхъ. Съ това мое писмо ся заврьзвамъ какъ ставамь Вамъ длъженъ за тыя пары да Ви дамь на врѣмя книгы-ты.

За отхожданіе въ Бѣлградъ си намѣрихъ дружинѫ за-въ срѣдѫ слѣдъ Св. Троицѫ на 25 прѣзъ тоя мѣсяць. Ако е угодно на Г. Јосифа Фратевъ да прѣдстоѭ въ типографіѭ-тѫ за да сѫ напечята книга-та му, азъ могѫ свръши това за такѫвѫ заплатѫ, каквѫто е обрекалъ на О. Саввѫ, та нека дойде до Св. Троицѫ тука да донесе книгѫ-тѫ и да си уврьжемь что трѣбва да ся прави.

Отъ Ваши-ты книгы** сьмь продалъ азъ 14 и 35 сьмь далъ Г. Јоакыму още прѣди да идѫ въ Едрене, та е и той продавалъ. Чтото има да събирате още пары отъ подписы-ты за физикѫ-тѫ ми, нека стоять тыя у Васъ, та щемь гы прихванѫ, кога си виждаме окончятелный хесапъ.

Г. Каллисту Хамамджіеву много здравіе: не намѣрихъ днесь человѣкъ да земе книгѫ-тѫ му да ѭ носи, а щѫ ѭ пратѫ съ нѣкой нашенець въ четврьтъкъ.

Добро видѣніе.

Вашь
Найденъ Геровъ

О. Савва прѣди еднѫ недѣлѭ ми казва въ Панагюрище, какъ развалилъ намѣреніе-то си за ходеніе въ Бѣлградъ, а искаше да иде въ Филибе за нѣкаквѫ си работѫ, тамъ да посѣди.

---

2. — Приемане книги физика. Надежда да посѣти Геровъ Сопотъ. Иоакимъ Груевъ връща заетата книга. Пак. 1.

Господинъ Найдине!

Фізикы-те числомъ 30 получихъ въ сѫщій-атъ день, въ кого-то ги бехте испратили, но понеже ми пишахте, че трѫгвате за Филибе, азъ ся надѣвахъ, че ще додите и до насъ, зато Ви и неотписахъ до сега.

Двоеуміе-то много пѫти припятствува.

Пращамъ Ви и писамце-то, за кое-то ми пишахте, также и Новины-те.

Поздравете Г. Јоакима, и му кажете че получихъ книгѫ-тѫ си, коѭ-то му бехъ далъ за прочитанѣ.

1849 9-ый Дек:
Въ Сопотъ.

Вашъ пріятель.
Аверкій П.

---

* Роденъ въ Калоферъ, † 1878 г. въ Цариградъ, училъ се въ Бѣлградъ, Киевъ и въ Дрезденъ; учителствувалъ въ Крагуевацъ (Сърбия), въ Сопотъ и Видинъ; слѣдъ разрѣшение церковния въпросъ рѫкоположенъ за врачански митрополитъ, прѣзъ 1874 г. повиканъ въ Цариградъ да отговаря за нѣкои обвинения прѣдъ екзархията, дѣто и останалъ до края на живота си. Негови книжовни трудове: *Цвѣтъ милости, Церковна история, Общъ религиозенъ философски прѣгледъ* и *Българоннѣмски словарь,* когото не е можалъ да довърши.

** Цвѣтъ милости или завѣщаніе чадолюбиваго отца [Отъ Петаръ Стоишић]. Преведе ся отъ Аверкія Петровича калоферина, діакона калугера. Въ Бѣлградъ, въ княжеско-срѫбскѫтѫ книгопечатнѭ, 1848. 8⁰ 1 обр. + IV + 70 стр.

3. — Отецъ Аверки изработилъ да се учатъ момичета българчета въ Киевъ. Дирятъ се кандидатки. Кои той прѣдлага. Пак. 1.

10. Юлія 1860
изъ Цари-градъ.

Многоуважаемый ми
Господинъ Наидине!

Нужда-та за учителки, въ наше-то отечество мя побуди, да ся постараѭ, да ся пріематъ въ Кіевскій-атъ женскій Институтъ нашы Бѫлгѫрскій дѣвицы. За това нещо азъ дадохъ прошеніе, и прошеніето ми ся пріе, и по высочашѣе решеніе удобри ся, да ся пріематъ тры дѣвицы на казіоненъ счотъ, на кои щѫтъ да ся дадатъ отъ консоли-те отъ коя-то ся стѫрна испратъ и пѫри до Цариградъ, догдѣто щѫтъ да ся испрататъ.

Азъ кѫто додохъ въ Цариградъ ходихъ на Руско-то посолство, тѫ пытахъ Г-на Новикова писували ли сѫ по Бѫлгѫріѭ на Консола-та за тыѭ дѣвицы, и онъ ми каза, че писали, и ся надѣвамъ за отговоръ. Ако сте намѣрили Вы отъ нашы-те мѣста отпишете поскоро, ако ли не сте, азъ сѫмь намѣрилъ двѣ: едно отъ Панагюрище, което ще да испрати Хад. Манчо. То е сестра на Неша Бончовъ, кой-то е сега въ Кіевскѫ-тѫ Сименаріѭ. Друго-то е отъ Калоферъ на Христа Брадиновъ. И тѫка ако не сте намѣрили отпише на посолство-то въ Цари-градъ за тыя послѣдны-те, че сѫ готови. Пишете и мене

вашъ пріятель
Јеродіаконъ Аверкій

Молѫ Вы поздравете Господина Стоянча Хикимина и Господина Василакя Хад. Милкова.

---

4. — Изпраща се Рада Гугова на учение въ Киевъ. Искатъ се свѣдѣния за училището на графиня Левашева. Карта за Ошмянцова. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 3 Августа 1860.

Отче Аверкие!

Завчера на 1 Августа испратихъ оттука за Цариградъ момиче-то, което бяхъ приготвилъ едно отъ три-ты, что е нарядено да ся изучять за учителници. То е сестрино ми дѣте и е проводено съ единъ мой сестринецъ Атанасъ Тороманъ. Ако не се забавять на Едрене за да дойдѫть заедно съ друго едно момиче, което ся готви да врьви оттамъ, то трѣбва скоро да дойдѫть. Надѣѭся да е приготвено мѣсто, дѣ да слѣзѫть, зачтото момиче не може да стои на хана, та Ви ся молѭ да явите на подателя на това писмо, дѣ ще е конакъ-тъ имъ, за да гы срѣщне и заведе тамъ. Атанасъ Тороманъ, който иде съ момиче-то, Радѫ П. Туговѫ, за да го придружява до Цариградъ, ще Ви врѫчи писма за посланника и за Княза Василчикова, които щете прѣдставите ведно съ момиче-то; ще Ви даде такожде и метрическо свидѣтелство и свидѣтелство за че има момиче-то присаденѫ сыпаницѫ-тѫ. За по̀-нататъкъ ще слушя Ваши-ты заповѣди.

Желалъ быхъ да знаѭ какво е училище-то на Графинѭ Левашевѫ и что учять въ него. — Много набрьзо Ви пишѭ, та да прощавате сега, а занапрѣдъ надѣѭся чясто да си отписваме.

Примѣте искренный ми поздравъ и увѣрение за истинно-то ми за Васъ почтение.

Н. Геровъ.

Молѭ Ви ся, явѣте ми прѣкоръ-тъ на дякона при посолскѫ-тѫ церквѫ.

Проваждамъ Ви и еднѫ хартѫ отъ путеществие-то Анакареова, за коѭто молѭ Вы, кога идете въ Кыевъ, да ѭ проводите Г-ну Ошмянцову въ Москвѫ съ начинъ, който той Ви покаже.

---

5. — Извѣстия за Рада Гугова. Прѣдложение да се прѣподава на българкитѣ въ Киевъ и български езикъ. Отецъ Аверки учитель. Прѣчки на това. Церковниятъ въпросъ. Пак. 1.

Прието 19 Юнія 1861. Отгов. Авг.

28 Маія 1861 изъ Кіево.

Многоуважаемый ми
Господинъ Наидине!

. . . .

Рада е здрава и весела кѫто кокорякъ, учи ся добрѣ и обѣщава добрѫ бѫдощность. Азъ ѭ карахъ да Ви пише, а она оставя на мене извиняющися, че не може да пише по бѫлгѫрски. Князь Василчиковъ рекалъ на началница-та на училище-то, да ми рече, да започнѫ да предавамъ по бѫлгѫрски отъ Августа на наши-те момичета, и азъ сѫмь радъ да сторѫ това: но растояніе-то отъ мене до тяхното училище е доволно много, тѫ зато не можѫ да ходѫ пешакъ, а да плащамъ на извощикъ треба наималко една рубля за едно ходенье, а азъ не сѫмь въ състояніе да сторѫ това, па и самъ не знаѭ що да сторѫ; а ако имъ ся непредава лекціа по бѫлгѫрски они щѫть да забораватъ совсемъ по бѫлгърскій. Мислѫ, да рече на князя, да ми ся дава казіоннѫ колѫ, но пакъ ся не усмелювамъ, па не знаѭ, що да сторѫ!

Презъ тія дны, нѣкой отъ наши-те въ Кіевъ бѫлгѫрче-та получи писмо изъ Ц-градъ, въ кое-то му пишатъ, че имало въ нашы-те бѫлгѫры идея, да составатъ новѫ протестанскѫ восточнѫ вѣрѫ. Богъ да даде добро, а Вы свѫршете щото ожидавамъ отъ Васъ

вашъ искреный
Јеродіаконъ Аверкій

Молѫ Вы благоволете да ми опишете какъ вѫрватъ работы-те за Јерархіѭ-тѫ. За габровскѫ-тѫ Јерархіѭ знаѭ, габровска работа! Габровецъ за . . . всуе не говори народа ни.

---

6. — Патриотически размишления. Щети отъ неприятелитѣ. Обявления за нѣкаква книга. Събиране абонати. Проектъ за българо-нѣмски рѣчникъ. Идея да се пращатъ българчета на занаятъ въ Дрезденъ. Пак. 1.

Многоуважаемый ми другъ
Господинъ Наидине!

Азъ Ви не сѫмь писалъ отавно: но не сумнѣвамъ, да е наша взаимна народна любовь охладѣла, не далъ Богъ! Она ще бѫде крѣпка опора на все, что ся покуси да надуши това свято чувство; она ще смякчи и облагороди сѫрдца-та на всы-те нашы браты бѫлгѫры, на които е Божія-та благодатъ за силнѫ-тѫ молитвѫ на нашы-те просветители С. Кирилла и Меѳодія, она ще внушавѫ, напоминява и въ ревность приводи сѣкого Бѫлгѫрина, да си наумява за тяхнѫ-тѫ искренѫ народнѫ любовь, тяхнѫ-тѫ святѫ нравственность, тяхнѫ-тѫ неогасима топлотѫ, за добро-то на цѣлый-тъ славенскій міръ; на конецъ за тяхнѫ-тѫ любовь за наукѫ, чрезъ коѭ-то они прогнали мракъ-тъ на обычай-тъ и нрав-тъ на древный-тъ славенскій міръ, и го освѣтлели съ истинѫ христіанскѫ свѣтлость (вѣрно не съ басненны притурки . . . интригы, гордость, обмань и тунеядство; не съ сѫкаджиско, кюческо и . . . воспитаніе: но съ сѫщность на христіанство-то), коя-то не е можела да поднесе друго омишателство, освенъ чистоть-тѫ на Христа С-ля; защото свято-то воспитаніе и чистый-тъ наравъ на нашы-те просвѣтителы, а така и тяхна-та философска наука не бы можела да допусти това щото днесь видимь, че вѫршатъ управители-те на вѣрата, называющися. Д. М. П. в. . . . Имета голѣми, а дѣла както що ги знаите, а цѣлый-тъ святъ ся ругае съ тяхъ и ги призира, а наши-те прости и необразовани дѫржатъ за Богъ знаи защо! Господи опрости имъ „не вѣдятъ бо что творятъ! Наука, наука, за нашій-тъ бѣдный народъ, па ето все, чтото е нуждно за него, като умно и свободно существо. Наши-те богати щѫтъ да отдадатъ срашанъ отвѣтъ Богу, дето не жертвуватъ отъ богатство-то си за

ползѫ на свой-тъ народъ и за негово-то просвѣщеніе, а іоще дето слушатъ совѣты-те на пагубны-ты нашы вразы, споретъ вѣрѫ-тѫ ушъ едно съ насъ! Кадѣ вѣра у тѣхъ, они нậматъ нито человѣчество на себе-си, а камоли вѣрѫ. Можели вѣра да бѫде въ единъ звѣръ! Ако земи человѣкъ да пише иислѣдува, колко сѫ зло направили они на нашій-тъ родъ и до днесь правать, то може да напиши книгы, щото да не може свѣт-тъ да ги побѣре. Ще бѫде и за това време. Г-нъ Бурмовъ наврави начало въ неговы-те книжицы, за кое-то заслужува голѣма и вѣчнѫ похвала, но това бѣше малко: но споретъ време-то и обстоятелства-та доволно. Народна-та ни любовь ще да направи много, има іощи предъ очы-те си спасителны-те слова Х. Спасителя, на кого-то ученіе-то нищо друго не е, но само любовь а така и словата А. Павла: „Любы долготѣрпитъ, не за видюѣтъ и проч." Ненависть-та е обща болясть въ нашій-тъ народъ: но наука-та ще да ѭ очисти.

Преди мѣсецъ бѣхъ проводилъ писмо, чрезъ Б. Гещовы, въ Сопотъ, до г-на Петра Дончовъ, и до сега нѣмамъ отвѣтъ, молѫ Ви попытайте ги, ако сѫ получували, па ми пишете. Азъ бѣхъ приключилъ писмо съ обявленія до Сопотскій-тъ учитель Партенія и отъ него нѣмамь отвѣтъ. Отъ тіи обявленія провождамъ до Васъ 5, и Вы молѫ да ги проводиге по мѣста дето Вы знаите, и имена-та и пѫры-те щете получите Вы, и на Б. Гешовы дадете, да гы они чрезъ Тиофана до мене проводатъ. Ако видите, че Ви сѫ нуждни іоще обявленія, сторете добро, та ми пищете, да Ви проводѫ още. Въ Калоферъ сѫмь приключилъ едно. Пишете ми, ако е Павелъ Тодоровъ въ Идрине, та да му проводѫ.

Пишете ми ако е Георгій Јошевъ въ Видинъ, и кои е тамъ учитель.

Пишите ми, продолжаватели вашій-тъ Бѫлгаро-Русскій словаръ, а така напечатанъ ли е словарь-тъ на даскалъ Неофита. Послѣ два мѣсеца щѫ започнѫ да печатамъ Словарь Бѫлгѫро-Нѣмскій. Това щѫ да направа защото мя молиха мнозина отъ западны-те наши брати славяни. Ако обичате, пристоите съ Г. Г. Стоянча и учителя Груева да ми ся помогни отъ Бѫлгарско-то Пловденско училище. За 100 екземпляра.

Цѣна-та на Словарь-тъ ще да е една рубла, а за пощѫ-тѫ ще си заплати сѣкой.

Азъ мыслѫ, че ще сторито голѣмо добро, да ся испрататъ дѣца за въ Дрездянъ, да изучаватъ, както наукы, така и разны занаети, па послѣ да внисатъ тіи въ наше-то отечество, и учатъ другы-те на това. Харчь за дѣца-та да дадатъ иснафи-те. 300 рубли щѫтъ бѫдатъ доволно.

Впрочемъ прощавай-те за убремененіе-то и имаите

Искренягови
Аверкія П.

Поздравете. Г. Г. Стоенча, Груева, Василакя Хад. Милкува. На пощата не сѫмь заплатиль, но ще си земите пѫры-те отъ спомоществувателы-те, послѣ.

Adresse. Адрес-тъ на кѫща-та въ коѭ-то живѣѭ.
Herrn Awerki Petrowitsch. Dresden vin Sachsen.
Galleriestrasse № 10. 4. Etage.

2. ИВ. СЕРГѢЕВИЧЪ АКСАКОВЪ. *

7. — Тежки данъци въ Турция. Злоупотрѣбления съ десетъка. Ангария за правене военни пѫтища. Пак. 1.

Г-ну Аксакову
Пловдивъ 18 Ноября 1863 г.

М. Г.
Иванъ Сергѣевичъ,

Вы имѣете доброту посылать мнѣ свой журналъ.** За эту Вашу обязательность я долженъ бы какъ говорится по-болгарски, о т с р а м и т ь с я Вамъ доставленіемъ свѣдѣній изъ нашего края. Но для сего, я, къ несчастію, не могу сообщить Вамъ

* Руски публицистъ и голѣмъ словѣнофилъ, роденъ 1823 год., +1866, редактиралъ и издавалъ журналъ „Русская Бесѣда," газетитѣ „Парусъ", „День" и „Москва".
** Вѣстникъ „День".

ничего пріятнаго и долженъ разсказывать вещи, въ възможности которыхъ Европеецъ никакъ не повѣритъ, не бывъ очевидцемъ. Такъ превратно идетъ все здѣсь.

Что бы, не входя въ подробности, дать Вамъ нѣкоторое понятіе о турецкомъ управленіи, я приведу только одинъ примѣръ, по которому можно судить о всемъ.

Европейскія Правительства ищутъ улучшенія своихъ финансовъ въ развитіи промышленности и увеличеніи матеріальнаго благосостоянія народа. А Турецкое Правительство, для уравненія своего бюджета, обираетъ своихъ подданныхъ. Поселяне принуждены продавать произведенія нынѣшняго года, для уплаты недоимокъ прошлогодной десятины. Это потому, что по новому способу взиманія десятины, установленному въ 1861 г. вмѣсто десятой приходится отдавать въ казну пятью часть земныхъ произведеній, часто и больше. Отъ этого въ два года значительная часть земледѣльцевъ должны были продать рабочій скотъ и землю для уплаты десятины, и пойдти въ поденщики. И, что еще хуже, сборъ этихъ непомѣрныхъ податей часто сопровождатся такими насиліями, передъ которыми бледнѣютъ разсказы западныхъ публицистовъ о выдуманныхъ ими насиліяхъ Русскихъ въ отношеніи къ Полякамъ.

Другое зло, еще большее, что всѣ столь огромныя и непомѣрныя подати идутъ только на удовлетвореніе прихотей Султана и его министровъ и ни малѣйшая часть ихъ не употребляется для общественной пользы. Въ то время, когда турецкій министръ иностр. Дѣлъ, Аали паша, въ своей депешѣ къ представителямъ порты въ Парижѣ и Лондонѣ, по поводу Суэсскаго канала, имѣлъ наглость утверждатъ передъ всею Европаю, что безплатныя работы уничтожены во всей имперіи, въ то самое время строились безплатно три военныя дороги изъ Ниссы на границахъ Сербіи, одна въ Константинополь, другая въ Видинъ и третья въ Салоник. Первая доведена до прѣдѣловъ филиппопольской провинціи. Каждая ревизеная душа должна лично или чрезъ подставнаго выработать извѣстное число аршинъ на этой дорогѣ. За экспропріацію пока не послѣдовало никакое вознагражденіе.

Если бы я не боялся наскучить Вамъ, я бы привелъ подобные примѣры по всѣмъ чястямъ управленія, показыващіе, каково возрожденіе Турокъ, которое англійскіе министры не упускаютъ случая провоглашать, — возрожденіе, которое, какъ ни терпятъ отъ него теперь христіане, должно бытъ отрадно для нихъ, потому что при такомъ управленіи Турецкое господство рано или поздно само собою падетъ. Правда, что вмѣстѣ съ этимъ христіане будуть совершенно истощены, но дѣлать нечего. Вѣдь даромъ достатъ ничего пельзя. Только Молдо-Валахи были счастливы добыть свою самостоятельность безъ всякой другой жертвы кромѣ доставленія подводъ Русскимъ войскамъ при проходѣ чрѣзъ княжества въ войнахъ съ Турціею.

Но христіанамъ здѣсь бѣда не отъ одныхъ турокъ.

---

6. — Букурещката българска община порѫча двѣ знамена. Пак. 1.

Его Превосходительству И. С. Аксакову и пр. и пр.
Букарестъ, 14-ю Мая 1877 г.

Милостивый Государь,
Иванъ Сергѣевичъ,

Участіе, которе изволите принимать въ Болгрскомъ дѣлѣ, даетъ намъ смѣлость обратиться къ Вамъ съ всепокорнѣйшею просьбою.

Пребывающіе въ Румыніи Болгаре желаютъ приготовитъ два знамени для первыхъ двухъ дружинъ Болгарскаго ополченія, изъ коихъ одно, посвященное имени Государя императора съ изображеніемъ св. Благовѣрнаго Князя Александра Невскаго и съ надписью: Православному царю Освободителю, Покровителю на Блъгарија, вѣчно благодарный Блъгарскый народъ, на одной старонѣ, а на другой съ изображеніемъ Болгарскаго герба; а другое, посвященное Главнокомандующему Дѣйствующею Арміею, съ изображеніемъ на одной сторонѣ Чудотворца Николая и съ надписью: Помози, Боже, Великому Князю Николаю Николаевичу, славному Вождю на Храбро-то

Русско Войско, а на другой сторонѣ съ изображеніемъ Болгарскато герба; съ тѣмъ, что бы этими знаменами увѣковѣчить въ Болгарскомъ потомствѣ священное имя Русскаго Императора Александра II и имя Великаго Князя Николая Николаевича.

Это тѣ самые знамена которыя Г. Г. Кесяковъ, Ивановъ и Боневъ просили Васъ по телеграфу, заказать:

Вслѣдствіе сего нижеподписавшіеся имѣемъ честь покорнѣйше просить Васъ, Милостивый Государь, благоволить сдѣлать распоряженіе о приготовленіи означенныхъ знаменъ, при чемъ имѣть въ виду что бы стоимость обоихъ не превышала двухъ тысячъ рублей, которыя имѣють быть уплачены по Вашему приказанію изъ пожертвованій, собранныхъ на этотъ предметъ.

При этомъ Болгарская община въ Букарестѣ пользуется случаемъ, чтобы засвидѣтельствоватъ Вамъ и всему Славянскнму Благотворительному Комитету свою глубочайшую признательность за участіе, которое изволите принимать въ судьбѣ Болгарскаго народа и проситъ принять увѣреніе въ истинномъ нашемъ почтеніи и совершенной преданности.

---

9. — Прѣпращане вещи отъ Славянски Благотворителенъ Комитетъ на Българското Опълчение. Пак. 1.

Его Превосходительству
И. С. Аксакову.

Милостивый Государь,
Иванъ Сергѣевичъ,

Пользуюсь возвращеніемъ артельщика Ростоскуева, чтобы препроводить прилагаемое при семъ письмо отъ Г-на Фингова, которое было доставлено ко мнѣ для пересыльки къ Вамъ. При этомъ неизлишнимъ считаю присовокупить, что вопреки порученію, которое имѣлъ артельщикъ Ростоскуевъ доставить вещи, присланныя для Болгарскаго Ополченія, только въ Свищовъ и возвратиться обратно, я позволилъ себѣ послать его съ ними до Тернова. Такимъ образомъ вещи были доставлени по назначенію безъ замедленія, какое послѣдовало при доставкѣ вещей перваго транспорта, которыя лежали порядочное время въ Зимничѣ по нераспорядительности г. Аѳанасьева, который сопровождалъ ихъ.

Съ истиннымъ почтеніемъ и совершенною преданностію имѣю честь быть.

6-го Декабря 1877 г.
г. Свищовъ.

10.—Дирятъ се кожюхчета за офицеритѣ на Българското Опълчение. Пак. 7.

22 Ноябр. (Телеграма).

Систово изъ Москвы.
№ 471
Болгария Систово

Губернатору Герову

Дошли ли до Васъ 75 полушубковъ назначеныхъ офицерамъ болгарскаго ополчения?

Аксаковъ

Бук. 22. 8. 26

Москва

Предсѣдателю Славянскаго Общества Аксакову. Полушубки назначенные офицерамъ Болгарскаго ополченія не получались Свищовѣ и неизвѣстно гдѣ находятся.

Губернаторъ Геровъ.

3 НИКОЛАЙ АЛЕКСѢЕВИЧЪ.

11. — Прѣпраща се благодарително писмо отъ училищното настоятелство въ Пловдивъ за приета помощь. Историята и състоянието на училището „Св. Кирилъ и Методи“. Пак. 141.

М. Г.
Николай Алексѣевичъ,

Попечители Православнаго Болгарскаго Училища Св-хъ Кирилла и Меѳодія въ Филиппополѣ доставили мнѣ для препровожденія къ Вашему Превосходительству прилагаемое у сего благодарственное письмо за вспомоществованіе, оказанное Вами этому заведенію. Какъ виновникъ учрежденія этого училища, я пользуюсь случаемъ, чтобы доставить Вашему Превосходительству нѣкоторыя свѣдѣнія о немъ, и, обяснивъ свои отношенія къ нему, получить право быть ходатаемъ о продолженіи и на будущее время Вашего благотворительнаго попеченія объ этомъ заведеніи.

Поѣхавъ въ Россію для полученія образованія съ тѣмъ, чтобы потомъ передать по возможности своимъ соотечественникамъ, Болгарамъ, пріобрѣтенныя мною познанія, по окончанія курса въ Одессомъ Ришельевскомъ Лицеѣ, я возвратился на родину, и для достиженія предположенной цѣли воспользовался благотворительностью нѣкоторыхъ изъ гражданъ Филиппополя, моихъ родственниковъ, чтобы положить начало учебному заведенію съ цѣлью образовать въ немъ учителей и священниковъ по возможности для края, которому дано названіе училища Св-хъ Кирилла и Меѳодія.

Въ продолженіи трехъ лѣтъ я завѣдывалъ этимъ новооткрытимъ училищемъ, преподавая въ немъ науки сообразно съ предположенною цѣлью. Во все это время недоброхоты, и въ особенности высшее греческое духовенство, систематически противодѣйствующее образованію Болгаръ, употребляли разныя средства для уничтоженія этого заведенія. Но, при разумномъ поведеніи и умѣренности попечителей, училище не только не закрыто, но съ каждымъ днемъ улучшалось и признано общимъ епархіальнымъ учебнымъ заведеніемъ.

При разрывѣ между Россіею и Турціею въ 1853 году я принужденъ былъ удалиться изъ Филиппополя, по причинѣ Русскаго подданства, которое принялъ передъ возвращеніемъ въ Болгарію для огражденія себя отъ преслѣдованія со стороны недоброхотовъ, которому неминуемо долженъ былъ подвергнуться, какъ первый изъ Болгаръ, кончившій курсъ наукъ въ Россіи и возвратившійся въ Болгарію для распространенія образованія между своими соотечественниками. При этомъ завѣдываніе училища поручено моему брату, а по окончаніи войны, уже по политическимъ причинамъ, я не могъ вступить снова въ это заведеніе. Но назначенный Императорскимъ Консульскимъ Агентомъ въ Филиппополѣ, я еще нахожу случаи быть полезнымъ ему, хотя косвеннымъ образомъ.

Но до моего водворенія въ Филиппополѣ въ качествѣ Агента, мѣстный Митрополитъ, съ умысломъ противъ училища, обвинилъ попечителей его въ непростительныхъ замыслахъ противъ Турецкаго правительства. При разсмотрѣніи дѣла въ верховномъ совѣтѣ въ Константинополѣ, куда были вызваны попечители, обвиненіе было признано клеветою и митрополитъ былъ смѣненъ, но при этомъ большая часть средствъ училища была изразходована.

Теперь училище ограждено отъ происковъ недоброхотовъ, но съ одной стороны уменьшеніе его средствъ и прежде недостаточныхъ для содержанія его, съ другой — увеличеніе расходовъ, послѣдовавшее отъ новаго устройства, которое надобно было дать заведенію, ставятъ попечителей въ затруднительное положеніе тѣмъ болѣе что изъ мѣстныхъ источниковъ нѣтъ возможности удовлетворить всѣ потребности. Посему вспомоществованіе Вашего Превосходительства было принято какъ важное пособіе. А такъ какъ это училище лучшее въ Болгаріи и на немъ полагается много надеждъ, то я позволяю себѣ присоединиться къ попечителямъ его и вмѣсто съ ними покорнѣйше просить Ваше Превосходительство о продолженіи Вашего благотворительнаго попеченія въ пользу этого заведенія, побуждая къ принятію участія въ немъ и другихъ благотворительныхъ господъ, которыми такъ изобилуетъ Русскій народъ.

Что касается до курса наукъ, преподаваемаго въ училищѣ Св-хъ Кирилла и Меѳодія, то онъ подходитъ къ курсу Рускихъ гимназій, и воспитанники, вышедшіе изъ онаго, поступають прямо въ университетъ.

4. КАРА-НИКОЛА АНГЕЛОВЪ.

12. — Подканя се да помага на Ат. Бошковъ да се доучи въ Пловдивъ. Коп. кн. 3. 125.

Пловдивъ, 21 Декемвр. 1857.

Господине Кара-Никола Ангеловъ!
Въ Т. Пазарджикъ.

Научвамся, че сте ся обрекли да прѣдстоите на Атанаса Бошковъ куюмджи за да може да ся поучи въ тукашне-то Блъгарско училище. Затова нѣчто не могѫ доста да Вы нахвалѭ, зачтото момче-то ся учи тврьдѣ добрѣ, та помощь-та, что щете му сторите, ще хване мѣсто. Азъ ся надѣяхъ да дойдете тука, та да похоротимь за това, нъ като не Ви ся паднѫ работа за насамъ, за неизлишно почетохъ да Вы поканѭ да исплъните добро-то си намѣрение, и да олесните Атанаса за живѣяние-то му, каквото да може безгрыжно да слѣдва учение-то си. И така щѫ ся надѣѭ, че Вашя милость щете плащате на кѫщѫ-тѫ, дѣто сѣди, а за другы-ты разноскы както Вие найдете за добро, така да бѫде.

На Г. Кара-Васила помогнѫхь, колкото можяхъ, за да му ся свръши работа, което той трѣбва да Вы е казалъ.

Поздравлявамь Вы и остаямь

Вашь приятель
Н. Геровъ.

5. ДМИТРІЙ АНУЧИНЪ.

13. — Прѣпорѫчва се Цѣнинъ за управитель на канцеларията на свищовския губернаторъ. Пак. 104.

11 Іюля 77 г. Терново.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ.

Князь Владиміръ Александровичь просиль меня узнать у Васъ ненадейте ли Вы возможнымъ согласиться на временное нынѣ же назначеніе къ Вамъ Правителемъ Канцеляріи г. Цѣнина? Онъ былъ бы полезенъ Вамъ и самъ бы при Васъ ознакомился съ мѣстными условіями. Неоткажите въ скорѣйшемъ отвѣтѣ. Передайте г. Мецу, нашему чиновнику, что онъ во всякомъ случаѣ долженъ скорѣе прибыть сюда. Здѣсь я устрою его будущую службу.

Прошу принять увѣреніе въ совершенномъ почтеніи и преданности.

Дмитрій Анучинъ.

14. — Иска се бързото изпращане на чиновницитѣ Цѣнинъ и Мецъ. Пак. 104.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ.

Самымъ убѣдительнымъ обрaзомъ прошу Ваше Превосходительство какъ можно скорѣе выслать сюда г. г. Цѣнина и Меца и послѣдняго со всѣми дѣлами канцеляріи. Что онъ тамь дѣлаетъ? Просто непостижимо.

Истинно преданный Вамъ и уважающій Васъ

Дмитрій Анучинъ.

15. — Прѣпоръчва се Герову Серги Ивановичъ Лукяновъ, строитель на сѫдебната часть. Пак. 104.

Принято 17 Авг. 1877.
26 Іюля 77 г. Тырновъ.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ.

Позвольте рекомендовать Вашему любезному вниманію Дѣйств. Стат. Совѣтника Сергія Ивановича Лукьянова которому поручено составленіе проэктовъ будущаго устройства дѣлъ судебной части. Помогите ему и состоящимъ при немъ чиномъ и Вашими совѣтами и отводомъ квартиръ и проч. С. И. Лукьянову поручено Княземъ Владиміромъ Александровичемъ изучитъ дѣло на мѣстахъ (не се чете) . . . . .

Извините за краткость письма, спѣшимъ укладываться.

Примите увѣреніе въ совершенномъ почтеніи и преданности

Вашего покорнаго слуги
Дмитрія Анучина.

---

16. — По наредитѣ на административнитѣ съвѣти. Пак. 104.

6 Августа 77 Лагерь при г. Тырновѣ.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ,

Надняхъ Вы получите утвержденныя уже правила объ управительныхъ (административныхъ) совѣтахъ. Теперь же Князу Владиміру Александровичу желательно, чтобы были (не се чете) права и обязанности совѣтовъ. Для этого онъ проситъ Васъ какъ предсѣдателя (не се чете) Дриновымъ, полков. Бобриковымъ (будущій губернаторъ), г. Цанковымъ и Цѣниномъ при содѣйствіи окружныхъ начальниковъ и другихъ лицъ. Письмо это вручено г. Бобрикову и прошу Васъ оказать ему любезное вниманіе.

Прошу принять увѣреніе въ совершенномъ почтеніи и преданности.

Дмитрій Анучинъ.

---

17. — Градене бараки за Червения Кръстъ въ Свищовъ. Пак. 104.

11-го Октября 1877 г. Бивакъ у Горнаго Студня.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ.

Князь Владиміръ Александровичъ, уѣзжая подъ Плевну, поручилъ мнѣ просить Ваше Превосходительство обратить Ваше особое вниманіе на постройку бараковъ для лазарета Краснаго Креста взятую на себя Поляковымъ. Тутъ представляются два вопроса о мѣстѣ для постройки и высылкѣ подводъ за матеріаломъ.

Первое. Князь предоставляетъ вполнѣ Вамъ хоть бы желательно было дать такое положеніе госпиталю, чтобы возможно было ѣхать нечерезъ Систовъ, впрочемъ это зависитъ отъ мѣстныхъ условій и отъ Вашихъ соображеній.

Второе — Князь проситъ устроить непремѣнно, а именно, узнавъ отъ Полякова когда будутъ матеріалы для бараковъ Краснаго Креста (а не казённыхъ) доставленны въ Фратешти — слѣдуетъ послать туда подводы и все перевезти въ Систовъ на этихъ подводахъ взятыхъ реквизиціоннымъ порядкомъ.

Поляковъ кажется въ Бухарестѣ откуда въ послѣдній разъ телеграфировалъ Князю Черкаскому отъ 30-го Сентября. Впрочемъ, вѣроятно адресъ его узнаютъ въ Систовѣ въ Интендантствѣ.

Примите увѣреніе въ совершенномъ почтеніи и преданности.

Дмитрій Анучинъ.

6. ВАСИЛИ АПРИЛОВЪ.

18. — Хаджи Геро Добровичъ изпраща сина си Найдена въ Одеса на учение и го прѣпоръчва Априлову и Палаузову. Пак. 129.

Родолюбивѣйшій Г: Нікола и Г: Василіе смиреннѡ васъ поздравлѧю.

„Ако и да незнаемъ и неможемъ, да ви пишемъ каквото що трѣбꙋва, вашата обаче милость и благотвореніе, щото показꙋвате камъ свойатъ бѣдный родъ, понꙋждаватъ ны, и съ нашата грꙋбость да дерзнеме да изѧвимъ вамъ нашата сердечна благодарность, и да ви сѧ помолимъ и самички, за нашето чадо Найденъ, което го испращамъ до ваше Хрістолюбіе, и до сеги е было наше, а ѿ нынѣ на тамъ ваше, и така го препорꙋчавамъ перво на Бга, потомъ же на ваше Хрістолюбіе, безъ всѧкое сꙋмнѣніе, понеже знаемъ и извѣстенъ самь за вашето доброе промышленіе което имате за свойатъ бѣдный родъ, но и оучитель Г: Неофѵтъ така разсꙋди и видѣ благословно него да испратимъ, за това и азъ и не быдохъ противенъ на това добро дѣло, но соизволихъ единыи слово. нынѣ же не мню ꙗко во страінствіи посылаю его, но ꙗко ко отечествію своемꙋ и ако и да сме недостойни, обаче на повелѣніето Г: Неофѵта и на вашето родолюбіе приличное и намъ да быдемъ согласни и благопослꙋшни, за сичките добри дѣла. Но и паки молюсѧ, и мылсѧ дѣю на ваше Благородіе. детꙋ щете да имате попеченіе за него, като за свое, рождено чадо, и да го наставлѧвате да ходи благочинно, и да се обꙋчава въ свѧщенното писаніе, и въ сичките добры наꙋки и граждански и черковны, защото воистинꙋ земалъ е ѿ чісти мало оученіе, но ѿ дома на вань не е ходилъ и заради това и азъ мꙋ заповѣдꙋвамъ безъ ваше повелѣніе да нема волѧ да иде до чаршіѧта. такожде и заради иждивеніето щото ще да бѫде по него, сичкото жалимъ да быде чрезъ ваша рꙋка, и нищо не быва да работи безъ ваше повелѣніе ни зло, ни добро, ако ще да се наречѐ благопокорный сынъ и чадо наше и ваше, наше по плоти, ваше же по дхмъ стымъ. и аще сіе такѡ оустроится, тогда и мы имамы надѣѧтисѧ на мылость бжіѧ, полꙋчити желаемое. и да видимъ и сосъ тѣлесните очи онова което желаѧтъ дꙋшевните. и потомъ бꙋди волѧ бжіѧ Прочее заради иждивеніето пишемъ на нѣкой. нашъ пріѧтель и сродникъ, именемъ вѫлко Славчовичь въ Цари градъ има еще и мой сынъ именемъ аданасъ, който ѿива съ Найдена заедно до цари градъ съ абаджиска стока, та каквото оустроѧтъ и подтвердатъ тіи та трѣбꙋва послѣ да извѣстатъ и на ваше Благородіе и намъ, и така ще да си знаемъ чрезъ чиѧ рꙋка ще да испращаме потребнаѧ, но и за сіе молимъ вы. то есть за иждивеніето, да не е като на богатите дѣтища. понеже ние това го не правиме ѿ много богатство, но ѿ много ревность, заради бѣдныатъ нашъ родъ, нѣгли по времѧ и той бѣдный родъ да бы се разбꙋдилъ ѿ глꙋбокіатъ долговременный сонъ на невѣденіето. и про-

гледалъ съ добрыте науки и да прославится имя божие въ на. прочее извѣствуемъ на ваше благородие и за сие, то есть за иждивението, понеже самь недососенъ азъ, и тизи недостатки творятъ мнѣ много препятствие за тизи дѣла, но божиемъ смотрениемъ явися оу насъ единъ любородный братъ именемъ Г: Х: Анастасъ Петровичь, изъ село Панагюрища, и той обѣщася намъ за да спомоществуетъ на вся потребная. и аще онъ не бы обѣщался, и азъ не вѣдѣлъ быхъ какво да начна това дѣло, но всеблагий богъ испытаяй сердца и оутробы возвеселилъ и даровалъ есть на желаемое до сего дня, но и до послѣ онъ самъ да оустроитъ доброе ими же вѣсть судбами. И кугито благоволи Богъ да пристигне сосъ здраве Найденъ тамо, да ся потрудите и да ни отпишете за сичко що трѣбува и да ны научите, защото ние от туко не знаемъ тамошните обычаи и може да самъ писалъ нѣщо и противно въ писмото, но ако и да има нѣкоя противна рѣчь, то простете ны, понеже нашите оуже та каси, и не могутъ да достигнутъ въ глубоките кладязи, за да начерпатъ студеныя воды, които могутъ да оутолятъ человѣческите жажды, но слава Богу, буди имя Господне благословенно от нынѣ и до вѣка. въ прочемъ оставаю желая съ благи надежди видѣти совершенно и сие наше желание, и есмь,

вашего возлюбленнаго ми благородия

оусердный на повелѣния

1839 Септемврия 23
Копривщица

Това писмо е писано съ ржката на отецъ Неофитъ Рилски, а на гърба му има приписано отъ хаджи Геро Добровичъ: товае копиетъ най първата посланица която усамъ испратилъ перво перво на Г: априловъ и Г: палаузовъ чрезъ найдена найденъ го и преписа от моету кугиту да иде за Одесса.

---

19. — Свѣдѣния за Н. Герова като ученикъ. Изпращатъ се ржкописни паметници отъ Панагюрище и отъ другадѣ. Пак. 129.

За Копривщица. Почтеннѣйшему и Любороднѣйшему Господину
х: Геру Добровичу всякое благополучіе.

Одесса 10 день Ноемвр: 1840.

Пречестно ваше писмо 4 февралія получихъ въ мартъ м-цъ. Возрадовахся за ваше то добро здравіе. Видѣхъ, что ми казвате за вашіатъ сына Найдена, да не излезва отъ наше то приказаніе на сѣко нѣчто. До сега мога, да Ви кажа, чи има послушаніе, зачто то и самъ разбира, чи не ща го совѣтувамъ за лошо то му: желая и на предъ да е послушенъ, зачто то, както му часто казувамъ, ако ся развърати, втуне му е наука та; той сега не е малакъ, и разбира добро то. Зарядъ ученіе то му мога да вы увѣря, чи иде добрѣ, сего отъ Августа м-ца влези въ 5-й класъ въ Лицеатъ, въ тригодинъ ще сварше сичкото ученіе, и може да си отьиде въ отечество то, да обрадва Родители те си и соотечественницы съ добро наставленіе на млади те чада. Найденъ ми обьяви, чи Панагюрищени те дадоха на отца Неофита обѣщани те стари книги, надевамся отъ тѣхъ да ми пращате онези, дѣто бѣхъ писалъ на Г. Неофита, пакъ други те да седатъ въ Рылскиатъ Монастыръ, додѣ ги пойща. Отъ Отца Неофита сега една година немамъ писмо.—

Това писмо бѣше готово кога получихъ друго то причестно ваше писмо отъ 23-й Септебр: Писмо то отъ Панагюрище пріѣхъ, книги те ще пріема, кога сваршатъ карантинатъ—Вы благодаря за ваше то стараніе. Отъ отца Неофита, както и горѣ пиша, нема извѣстіе. Днесъ съ Иванча пиша на Даскала Захарія, и му приключвамъ и за Неофита писмо. — За Софія единъ тѣхенъ Соотечественникъ въ Москва, като му писахъ, си отвориха Болгарско училище, провожда имъ книги, които донося Иванчо, и предстоете му да пише, да пратятъ да ги зематъ.

Отъ писмо то на Захарія, что ви приключвамъ, узнава те, чи ни позволиха за четыре момчета, кажете и на вашите и други села за това да знаятъ, да ся готвятъ. Пиша на Г: Христа Кирогла да проводе Аѳанасія, ако ще. За церкови те, что са сега соурудяватъ Болгарски по села та, и за бѣдни те, что иматъ болгарско взаимно обученіе можемъ да испросимъ отъ тукашніатъ Владыка церковни книги и облеченія. Сторете имъ едно вѣрно описаніе и прате ми го. Г. Христо Стойковичь е въ Залхана та, подирь 10—15 дене ще дойде, чи ще сторимъ, както пишите. За Х. Анастаса Найденъ има за законъ да му е благодаренъ до дѣ живее. Оставамъ и проч:

10-го Марта 1841. година.

Горно-то писмо возиме несчастіе, Гимія та, стока та и книги те, се ся загубиха. Незнамъ щатъ ли получи Софіицы те други книги отъ Москва.

Найденъ се приляга на ученіе то, совѣтувамъ го да върви полека, за да не падне въ болѣзъ, както нашіатъ Игнатъ, за кого то похарчихме десять хіліады гроша, чи умрé. — На Панагюрищени те пратете това писмо Г. Христо Стойковичь още не собра пари да ги прате на Г. Славчевича за х. Анастаса (2000 гроша) чухте, чи имаше и той да получа отъ Сомлева, коему дадоха время да плати. Оставамъ вашъ Соотечественникъ и Слуга.

Василій Априловъ

На гърба на писмото хаджи Геро е надписалъ:

полꙋчихго на мар̈ мц҃ъ 19 го числа́ заедно со́съ каршѧлъко на панагюрища за книгите рꙋко́писни. и̑ и̑спра́тихъ каршѧлꙗ́ко на панагю́рища ѿ г: а̑прылова въ того́жде ма́ртъ 20 чрезъ хрі́стѧ іѡа́новичъ царвꙋлци.

7. Н. АРТАМОНОВЪ.

20. — Изпращатъ се прѣводчици Яковъ Геровъ, Ив. Цанковъ, Радъ Ивановъ и Ангелъ Орукинъ. *Пак. 100.*

Свищовъ, 30 Сентября 1877.

Полковнику Аргомонову,

Милостивый Государь,

Письмо Ваше отъ 27-го Сентебря я получилъ вчерашній день и былъ счастливъ тотчасъ наити требуемыхъ Вами преводчиковъ изъ Болгаръ, которыхъ и посылаю къ Вамъ. Это Яковъ Геровъ, Иванъ Цанковъ, Радъ Ивановъ и Ангелъ Орукинъ.

Первый изъ нихъ Яковъ Геровъ изъ Адріанополя (мой еднофамилецъ, но не родственникъ) читаетъ и пишетъ по турецки и по французки, нѣколко по гречески. По заявленію его онъ по рекомандаціи Генерала Игнатьева имѣлъ въ Константинополѣ службу въ Турецкой полиціи при исправительномъ судѣ. Его знаетъ Д-ръ Бурмовъ.

Второй и третій, Цанковъ и Ивановъ, служили на желѣзной дорогѣ въ Турціи и имѣютъ свидѣтельства отъ управленія означенныхъ дорогъ. Цанковъ говоритъ по Русски, по Французски, по Италиански, по Гречески, по Сербски, по Румынски и нѣсколько по Турецки и по Нѣмецки. Ивановъ говорить по Французки, по Нѣмецки, по Турецки, по Гречески, по Румынски и по Италіански.

Орукинъ уроженецъ Свищова извѣстенъ мнѣ, и говоритъ по Французски, по Нѣмецки, по Гречески, по Турецки, по Румынски и нѣсколько по Русски.

Плата, которую Вы назначаете 60 рублей въ мѣсяцъ ла фуражныхъ на одну лошадь обьявлена имъ.

Примите увѣреніе въ совершенномъ моемъ почтеніи и таковой же преданности.

21. — Искатъ се още прѣводаче за-въ воиската. Пак. 1.

3 Окт. Горни Студень

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Благодарю Васъ за присылку переводчиковъ. Я би попросилъ Васъ порекомендовать мнѣ трудолюбиваго и знающаго, Нѣмцкій и Англійскій и Турецкій языки, человѣка для переводовъ съ Нѣмецкаго, Английскаго и Турцкаго на Русскій или, французскій, — Если таковыхъ найдется благоволете прислать. Содержаніе тоже что и для переводчиковъ.

Примите увѣреніе въ моемъ совершенномъ къ Вамъ уваженіи и преданности

Н. Артамоновъ.

8. КАПИТОНЪ АЛЕКСАНДРОВИЧЪ БАЙКОВЪ.

22. — Прѣпоржчва се троянецъ на руския консулъ въ Видинъ. Коп. кн. 3. 98.

Филиппополь, 20 Ноября 1857.

Милостивый Государь,
Капитонъ Александровичъ,

Податель сего Якимъ Хаджи Петровъ изъ Трояна ѣдетъ въ Видинъ по приказанію Генералъ-губернатора Видинскато. Причина, по которой Его Выс. прев-во требуетъ его, не извѣстна: но полагаютъ, что его вызываютъ для показанія, что содержащійся теперь въ тюрьмѣ въ Видинѣ тотъ самый извѣстный разбойникъ Хасанъ Пехлеванъ, который четыре года тому назадъ поймалъ, между прочимъ, и его и не отпускалъ его до тѣхъ поръ, пока взялъ за него выкупъ 400 червонцевъ Австріскихъ. Какъ бы то ни было отецъ его боится за своего сына и просилъ меня рекомендовать его Вашему покровительству. Снисходя на его просьбу по давнему знакомству съ нимъ, пользуюсь случаемъ, чтобы напомнить Вамъ о себѣ, и вмѣстѣ съ тѣмъ покорнѣйше прошу Васъ не отказать въ Вашемъ покровительствѣ этому молодому человѣку, если онъ получитъ надобность въ ономъ.

Покорнѣйше прошу принять увѣреніе въ совершенномъ моемъ почтеніи и преданности.

Н. Геровъ

9. ИВАНЧО Д. Х. БАКАЛОГЛУ.

23. — Недѣлковичъ оставилъ помощь за женско училище въ Казанлъкъ. Бакалоглу се грижи за него. Положението на училището. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 29 Яннуария 1857.

Почтенѣйший Господине Јованче Д. Х. Бакалоглу!
Въ Букурещь.

Честита нова година! Желаѭ Ви да ѭ прѣминете живо и здраво съ благополучие въ всичко.

Азъ ся забавихъ да Ви ся обадѫ, нъ молѭ Ви ся да мя простите, зачтото това не бы отъ немарение, а отъ невтасваніе.

Писмо-то Ви врѫчихъ Г-ну Стоянчю Груеву, и ся разговорихъ съ него и съ другы-ты господаре казанлѫшкы за женско-то имъ училище. Тии си имѫтъ уградѫ за таково училище въ церковный дворъ. Тая уграда е нова и тврьдѣ добра: азъ ѭ видѣхъ; нъ стои затворена, зачтото нѣмѫтъ приходъ, та да си хванѫтъ учителницѫ. Сега като натъкмите Вашя милость онова, что е оставилъ покойный Недѣлковичь, както видите за пò-добрѣ та да си имѫтъ единъ ежегодишенъ приходъ, тии щѫтъ отворять училище-то и тогава то трѣбва да иде добрѣ. Така оставять на Вашѭ милость да свршите както знаете. Салханѫ-тѫ сѫ продали, кога да градять училище-то, зачтото тя не ѐ была на мѣсто, дѣто да има облагѫ отъ неѭ.

Поздравление Г-ну Хр. Мустакову.

Съ истинно почтение оставамь
Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

10. МАРКО Д. БАЛАБАНОВЪ.

24. — Прѣпоржчва се Христо Христевъ отъ Казанлъкъ. Пак. 2.

Прието 22 Юлия 1877

На негово Превъсходителство господина Н. Герова,
Губернатора Свищовскаго округа и. п. ч.

Ваше Превъсходителство,

Приносящійтъ това писмо е извѣстныйтъ Вамъ търговецъ, Господинъ Христо Христовъ, отъ Казанлжкъ. Той е мой пріятель отъ много время, а както знаете, и добръ патріотъ. Сега той минува оть тука за Свищовъ и носи съ себе си стока отъ значителна стойность. Понеже иска да пренесе тази стока отвъдъ Дунавътъ, а можи бы този случай да има нужда отъ вашитѣ съвѣты, то азъ го препоржчвамъ най горѣщо на Ваше Превъсходителство, увѣренъ като сьмъ чи Вый ще сторите всичко за да го улесните въ пренасянето на стоката му.

Покорно Ви поздравлявамъ и сьмъ вашъ

Марко Д. Балабановъ
(Вице-Губернаторъ Търновскаго Округа).

11. СЕМЕЙСТВО БЕРОНОВИ.

25. — Животътъ на Василъ Беронъ слѣдъ излизането му изъ Одесса. Докторатътъ и дисертацията му. Отъ Василъ Джелалски на Василъ Беронъ. Пак. 3.

Любезный ми Найдене!

Віенна Ноемврія 1—1852.

Седемь годины ся минаха отъ когито азъ излязохъ отъ Одесса и отъ когито нито сме ся виждали нито сме си писали, и защото сега ми ся представе единъ добръ случай, бăрзамъ по Г: Мирчо Касапскій нашіятъ общій пріятель, да ви напомня за нашето въ Одесса пріятельство и соживѣянье.

Вѣрвамъ че віе не сте забравили Василя Джелальскій който съ васъ у Василя Гжркатъ соживе и ся учи въ тамошнята Гимназія, и който като свăрше Гимназическіятъ кирсъ, си отыде въ отечеството си Котелъ, за да виде родителитѣ си и веке не ся вăрна въ Одесса.

Азъ не мога сега да ви изложа на дăлго исторіята си, само ви казвамъ накасо че въ Бавaріята ся учихъ $4^1/_2$ годины — 2 годины въ Мюнхенъ и $2^1/_2$ въ Вюрцбургъ дѣто и преди $2^1/_2$ мѣсяца сварших курсатъ на Медицыната, дадихъ экзаменъ и си зехъ Дипломата и заради да мога да зăмна чинъ на Докторъ сочинихъ и една Дисертація и я напечатахъ. Моля вы инди да приемнете единъ экземпларъ отъ моитѣ Дисиртации и да го гледате каквото единъ слабъ знакъ на нашето вѣтхо пріятельство.

За да ми е по лесно въ Европата, подкане мă вуйчо ми да му зăмна имято, защо негова милость ѐ почти въ всичка Европа познатъ, което и сторихъ и тăй ся подписвамъ отъ 5 годины на самъ, вмѣсто „Джелальскій“, „Беронъ“.

Моля вы кога имате време пишете ми пространно какъ ся намирате и какъ преминувате и въобще какъ варви нашето мило отечество и прч.

Вашъ приятель
Василъ Беронъ.

26. — Честитяване Герову консулско звание. Владишки въпросъ въ Търново. Деликатното положение на Берона. Беронъ градски и окрѫженъ лѣкарь. Задомяването му. Пак. 3.

Прията 3 се̃пт. 1857. Отгов. 20 Септ.

Пріятелю Господине Найдине Геровъ!

Съ превелика радость ся научихъ че вашето сердечно желаніе което віе имахте още когато бѣхме въ Одесса испа̃лнися и Русското Правительство оцѣни най сетнѣ вашитѣ достойнства вашата преданность ка̃мъ него и вашата благородна душа и — вы назначи и опредѣли за да представлявате това Правительство въ Пловдивъ и ви ся даде за това чинать Консульскій. — Азъ отдавна бѣхъ ся извѣстилъ за това ваше опредѣленіе особенно и чрезъ вѣстника̃тъ но защото не бѣхъ увѣренъ че віе сте си дошле въ Пловдивъ за това и не ви писахъ — Сега като ся извѣстихъ че віе сте веке въ Пловдивъ ба̃рзамъ да вы поздравя за това ваше опредѣленіе и ви желая долгоденствіе и благополучіе въ всичкитѣ ваши предпріятія. — Вѣрвамъ че віе сега сте въ состояніе да представлявате на нашето честно Правительство всичко щото ся относя за доброто на нашето бѣдно отечество — Богъ веке да Вы сохрани за много, много годины и да ви е помощникъ и покровитель! . . .

Когато тра̃гвахъ отъ Букурещь много хора ми хортуваха че много злѣ струвамъ дѣто оставямъ Букурещь и дѣто додохъ за да живѣя тукъ азъ никого не слушахъ и додохъ и останахъ да живѣя тукъ. — Изперво много ми бѣше ма̃чно не за друго само защото Грекоманіята бѣше хвана̃ла тукъ далбоки корены и тряваше да бѣше тукъ зима̃сь за да гледашь каквы работы стана̃ха и колко зло ся направи на най-почтеннитѣ тукашни та̃рговци не за друго само и само защото ся осмѣлиха да се плачатъ срещу Владыката . . . — тряваше думамъ да бѣше тукъ за да гледашь какъ братья и роднины ся умразиха помежду си ся предаваха и дѣйствоваха за да ся въ темница хва̃рлятъ и въ заточеніе проводятъ са̃щи тѣ тѣхны братья и роднины само защото ся уплакватъ срещу Владыката! . . . Помысли любезный мой до каква степеиь человѣкъ се услѣпява отъ страстытѣ си и става скоту подобенъ, който не знай що мысли и що разсуждава. Както и знайшь азъ като лѣкарь шо са̃мъ ся ма̃чалъ да живѣя съ всичкитѣ добрѣ но не ма̃ позволяваше совѣстьта̃ ми да коря оніе които ся оплакваха срещу Владыката и да слугувамъ на оніе рабски които го ищяха. — Та̃й не можахъ да угодя на всички оніе които ищѣха Владыката не за друго само защото не си продавахъ душата и народность-та което ако бѣхъ сторилъ тряваше народната клетва и народныа̃тъ гнѣвъ да ма̃чи совѣсть-та̃ ми доро са̃мъ живъ. — При това обстоятельствата ми дадоха много благоприятны случаи и средства за да успокоя совѣсть-та̃ си и да не ми е̃ толкова ма̃чно че оставихъ Букурещъ и додохъ да живѣя тукъ. — Казахъ ти че всички оніе които ищѣха Владыката и на които азъ рабски и срещу совѣсть-та̃ си не рачихъ да слугувамъ ми стана̃ха непріятели, на които и тукашны-тѣ хекимы съ драго са̃рдце и съ всяка жертва помагаха. — Зима̃сь много ся мачиха да направятъ и менѣ зло и белкимъ и въ темница да ма̃ хва̃рлятъ както и на другіи тѣ направиха но защото азъ си варвяхъ законныа̃тъ па̃ть и защото никому злото не желаяхъ но ся ма̃чахъ на всѣкиго средъ силата си добро да направя и за това и нищо не ми сториха. —

Преди 1 мѣсяцъ тукашното Правителство ма̃ опредѣли хехименъ градскій и окружный и като ся научиха това моитѣ непріятели и особенно моитѣ соперницы зематъ и написватъ една сатира и пишатъ че азъ немамъ диплома, че уморявамъ хората и че нищо не зная и пр. и пр. Правителството много ся разса̃рди за това безчеловѣчно дѣйствіе и повѣле строго да ся намѣри кой е̃ писалъ тая сатира както и ся издирваше лесно ако азъ не бѣхъ помолилъ Паша̃та да прости вcase вновныцытѣ защото бѣше повѣлелъ въ темница да ги хва̃рлятъ и да ся накажатъ строго. Виждъ любезный ми Найдене каква награда пріемва всѣкій ученъ человѣкъ който доде да живѣй тукъ помежду наши тѣ още необразованы соотечественницы — но това совсѣмъ не ма̃ печали и совсѣмъ не ма̃ вреди защото ако имамъ 10 непріятели имамъ хиляди пріятели но най много ся награждавамъ отъ совѣсть та̃ си. —

Азъ подиръ 2 недѣли ще ся вѣнчея веке и много ще ся зарадовамъ ако ще ви é возможно да додете и віе до тукъ и да почетете мойто вѣнчаванье съ вашето присутствіе. — Ся научихъ че вашіатъ Управитель Н. П. Салихъ-Паша ще доде тукъ и ся радваме защото чюваме че é много добръ и справедливъ. —

Прощавайте Г. Найдене и кога ви прилегне пишете ми и ще ме обрадвате.

Тарново 20 Августа 1857. Вашъ искренный пріятель Василъ Ст. Беронъ.

---

27. — Благодарность за честитяване новото звание. Беронъ се жени. Крамоли между Търновци за владиката. Прѣпоржка за Салихъ паша. Коп. кн. 3. 54.

Г-ну Василию Берону въ Трьново.
Узунджова, 20 Септемврия 1857.

Приятелю!

Писмо-то ти отъ 20 Августа прияхъ на 3 Септ. когато ся готвяхъ да дойдѫ тука за панаира.

Благодарѭ за честитяванье-то ти за ново-то ми звание.

Твърдѣ ся зарадвахъ, като ся научихъ отъ писмо-то ти, че ся задомявашь. Много добрѣ чинишь, че влизашь на рядъ съ свѣта. Господь да ти е на помощь и да сте честити съ стопаницѫ-тѫ си и длъговѣкы да добыете челядь и да видите отъ унукы унукы. Жялѣѭ, че не можяхъ да направѭ спорядъ прѣдложение-то Ви да Ви дойдѫ за сватбѫ-тѫ, нъ нѣма что да чинѭ. Спорядъ звание-то си сега несьмь господарь на себе-си.

Прѣпирни-ты, что ставахѫ оть зимась въ града Ви за владыкѫ-тѫ, отчасти знаѭ. Исто-то зло господствува и въ Пловдивъ. Най-послѣ и Пловдивскый владыка както и вашии паднѫ. Колко за тебе, да тя не е грыжѫ, че ти ставать нѣкои неприятели, зачтото испльнявашь длъжности си. Ето че за добро-то ти владанѥ, при всичкы-ты прѣпятствия отъ странѫ на неприятели-ты ти, ты си възмьзденъ, кога тя направили градски и окрѫжный лѣкарь.

Салихъ-пашя, който слѣдъ два дни тръгва отъ тука за града Ви, е твърдѣ добьръ и правъ човѣкъ, както ще Ви го прѣдстави Г. Гешевъ.

Повече не ти пишѭ, че врѣмя-то е кѫсо. Бѫди здравъ и веселъ.

Твой
Н. Геровъ.

---

28. — Беронъ благодари Герову за честитяванията и благопожеланията. Беронъ готовъ да посрѣща всички мѫчнотии. Училищата въ Търново затворени поради крамолитѣ за владиката. Салихъ-паша. Пак. 3.

Прието 9 Февр. 1858.

Пріятелю!

Твойто отъ 20 септемврія предраго ми писамце пріехъ и съ благодареніе прочетохъ содержаніето му. — Благодаря за благословеніята и молитвытѣ които ты излагашь въ письмото си за мойто задомяванье; вѣрвамъ че и твоя милость скоро ще сторишь сащото и ще ся убѣдишь че на тойзи свѣтъ человѣкъ като ся ужени и като сполучи да земе добра жена много пó мирно и пó пріятно живѣе. —

Колкото дѣто ми пишишь за да не ма е грижа че споредъ Владыковытѣ работы самъ придобылъ непріятели: това азъ още като тргвахъ отъ Букурещъ го предвиждахъ че може да стане тай; защото нашитѣ соотечественницы още не могатъ да оцѣнятъ нито ученіе, нито искуство нито родолюбіе и това най-много владѣе въ градатъ ни дѣто почти пó-многото бѣха ся погрчили и совсѣмъ бѣха забравили че са Блгаре отъ селата и пр. Тай макаръ и да знаяхъ че това существува азъ пó-напредъ бѣхъ ся приготвилъ да ся сообразя по возможности съ духтъ на единородцытѣ ни и ако и да ми ся случи нѣщо непріятно да трпя. Тоя é, любезный ми пріятелю мой девизъ и тоя ще é доро самъ живъ. —

Нашій Владыка още не е́ падналъ и макаръ да ся чюва че ще падне но още не ся знае а вамъ дали Измирскій Владыка и̓ времето ще го покажи ако сте сполучили. Салихъ-паша упознахъ добрѣ и за тебе често сме ся разговаряли и като му казахъ че ще ви пиша ми рече да та̄ поздра̄вя отъ страна̄та на Н. Превосходит. Наистина както ми пишишь Н. П. е́ правъ и добръ человѣкъ но има тука още нѣкои причины които не го оставятъ свободно да дѣйствува и ся надѣймъ че много польза ще стори на града̄тъ ни като ся застой. Треба да знайшь че умраза̄та и несогласіята на нашиитѣ граждане Гра̄цы и Ба̄лгаре е́ толкова голѣма щото всеобщитѣ ни училища сѫ затвориха защото на учители не ся за̄плаща. Богъ веке дано просвети заблужденны тѣ и дано си познаятъ погрѣшката и ся управятъ и тогава всичко на-редъ ще си влезе. — Разумѣва се че на това всинца ся радваме и за което всинца и ся ма̄чимъ. — И вѣрно ще стане. —

Господинъ Цанко за всичко ще ти прикаже.

Моля та кога ся поулеснишь пиши ми и много ще обрадвашь

Та̄рново 17 декемврія 1857. твой искренный пріятель

Василя Х. Ст. Беронъ.

---

29. — Шампоазо, френски консулъ, въ Търново. Гостуването му у Берона. Пак. 3.

Прията 15 Ноемвр. 1858.

Пріятелю Господине Наидене!

Ваше прелюбезню ми по Г. Шамбоазо пріехъ и премного ся зарадвахъ за доброто ви въ Пловдивъ пристигванье. — Господинъ Шамбоазо доде тукъ надвечаръ и само приспа една нощь и на утрѣ рано тръгна за въ Свищовъ; бързаше за да пристигне параходѫтъ за въ Віенна. — Като ся извѣстихъ за дохожданьето му отыдохъ сами при негова милость на ханѫтъ дѣто бѣше дрѫпналъ и съ удовольствіе го призвахъ за да доде у мене да вечеряме и да приспи въ кѫщата ми; негова милость обаче пріе предложеніето ми само за да вечеряме заедно; колкото же за да приспи не рачи защото ся готвяше на утрѣ рано да тръгне. — Тѫй мѫчихся колкото ми бѣ возможно да возблагодаримъ предрагій нашъ тойзи гостъ; наистина по́ пріятно щѣше да ми е́ ако бѣ посидѣлъ тукъ нѣколко дны за да го поразходимъ малко но то остана вечь за другий пѫть; моля вы ако ся е́ вързналъ въ Пловдивъ да му принесете мои искренны поздравленія както и всичка моя фамилія го поздравлява.

Благодаря вы дѣто сте ся потрудили и сте писали дѣто треба за моя работа и вѣрвамъ че и добрѣ ще ся свърше споредъ усердіето на ваша милость и споредъ пріятельството що имаме помежду си. —

Желая вы добро здравье и совершенно благополучіе. — Моля вы также да принесете мои и на жена ми пріятельски поздравленія на прелюбезнѫта ви супруга. Братски вы поздравлявамъ и сѫмъ

Търново 8 ноемврія 1858. Вашъ искренный пріятель

Василь Ст. Беронъ.

С. П. Приключеното моля да вручите Г-ну J. Груеву когото и поздравлявамъ.—

---

30. — Натякване Герову, дѣто не е ходатайствувалъ да бѫде възнаграденъ Беронъ отъ русското правителство. Беронъ печата българо-френска граматика. Пак. 3.

Прието 14 Авг. 1859. Отгов. 18 Авг.

Драгій ми пріятелю!

Става толкова време какъ не ми сте писали и не могѫ никакъ да разберѫ причинѫ-тѫ на ваше-то толкова дългo мълченіе; азъ ви писахъ най-сетнѣ по Г. Гюмюшъ-Гирдановый сынъ и се извѣстихъ че вы сте пріели това мое письмо; — чюдѭ се обаче защо вы не ми отвѣщахте? — вижда се че ваша милость не сте вечъ благодарны да се познавамы и обичамы. — Въ послѣднье-то ваше писмо що

ми изпроводихте по френскый Вице-Консулъ Господина Шамбоазо пишяхте ми че —„сте писали за моѭ-тѫ работѫ дѣто треба„ — и отъ тогава насамъ нищо вечь за тойзи предметъ не ми сте писали или че ще бѫде или че не ще бѫде, мѫкаръ отъ тогава има почти една година а вы ми казахте „че за тры мѣсяца ще се свѫрши„ и проч. Азъ ходихъ въ Букурещъ и има 20 дны какъ сѫмь си дошелъ ходихъ да ги напечатамь Грамматикы-тѣ и напечатахъ само Бѫлгарско-френскѫ-тѫ си Грамматикѫ*, но ёще не е исприведена защото азъ не дочакахъ за да се свѫрши печатаніе-той, но до 10 - 15 дны ще доде. — Като бѣхъ въ Букурещъ думахѫ ми наши-тѣ тамошни пріятели да дамъ еднѫ жалбѫ на тамошній Рускій консулъ за моѭ-тѫ работѫ; това азъ не сторихъ защото сѫмь увѣренъ че ваша милость ще ѭ свѫршите по́ добрѣ. Пріятелю! менѣ не ми е за друго дѣто искамъ да ме вознаградятъ за услугытѣ ми, — само за „едно нравственно удовлетворѣніе„ трѣба да ме вознаградятъ сѫщо, както и другы-тѣ мои събратія що слугувахѫ едновременно съ мене; по тѫзи причинѫ молѭ вы ако вы не обичате да дѣйствовате за тѫзи работѫ да ми извѣстите и азъ вечь ще си намѣрѭ лесно-то— казахъ ви че за нравственное мое удивлетвореніе, азъ не щѫ да се оставѫ но щѫ дѣйствовамъ доро си получѭ право-то. —

Вѣрвамъ че ваша милость сте въ състояніе за да оцѣните всичкѫ-тѫ важность и тегчинѫ на тія мои хорати и сякамь че ако бѣхте искренно и по́ усердно дѣйствовали щѣше отдавна да се свѫрще тая работѫ а вы нито и ми писахте до сега нѣщо за това ще ли бѫде сирѣчь или не! . . . .

Тѫй смы ніе Бѫлгари-тѣ пріятелю всѣки си глѣда работѫ-тѫ и малко го е грижа за другы-тѣ. — Азъ го почетохъ за моѭ длѫжность да ви пишѫ ёще веднѫждь и ако видѭ пакъ че ваша милость съ сѫщо-то пренебреженіе ще пріемнете тѫзи работѫ, то вечь оставѭ азъ да се погрижѭ и сѫмь увѣренъ че Русскій Консулъ въ Букурещь мѫкаръ и да не е Бѫлгаринъ но ще ми свѫрши добрѣ тѫзи работѫ стига само да подѣйствовамь. — Жално ми е наистинѫ като тѫй ви пишѫ, но спорядь мой откровенный харахтеръ не можяхъ инакъ да ви пишѫ като на пріятель. — Господинъ Христо Георгіевъ и Г. Николовъ сѫ твѫрдѣ добрѣ и вы поздравляватъ както и други-тѣ тамошни наши общи пріятели. —

Братски вы поздравлявамъ и сѫмь за всегда

Тѫрново 3 августа 1859 — Вашъ искреный пріятель Василь Х. Ст. Беронъ.

---

31. — Работата на В. Берона мѫчно се върши. Коп. кн. 3. 403.

Г-ну В. Берону
Пловдивъ, 18 Августа 1859.

Драгый приятелю!

Отъ писмото Ви отъ 3 Августа, което прияхъ прѣди четыре дни, ся види, че Ви е много домѫчнѣло, дѣто не Ви сьмь писалъ отодавна, за да Ви обадѫ за работѫ-тѫ Ви, какво е станѫло. Нъ увѣренъ сьмь, че ще Ви умине, като разберете, какъ е работа-та. Азъ ся научихъ, че сте отышли въ Букурещь, а оттамъ нѣмахъ никакво извѣстие отъ Васъ, та, като не Вы знаяхъ, дѣ ся намирате, то и не можяхъ да Ви пишѭ. Казвате ми, че сте ми пратили писмо по Гюмушгердановый сынъ и имате извѣстие, че го сьмь приялъ; нъ азъ знаѭ, че Гюмушгерданъ нѣма сынъ, който да ходи нагорѣ надолу, та да можете да ми пишете по него.

Колко за работѫ-тѫ Ви, азъ, както Ви сьмь явилъ. писахъ съ врѣмя; нъ още нѣмамь отговоръ, и това, и сами разбирате, не е моя вина; азъ могѫ само да прѣдложѭ на Началство-то, нъ нѣмамь власть да го понудѫ да свръши. Таче все още може да ся свръши нѣчто, ако и да ся е забавило: такава работа не става скоро, зачтото трѣбва да минува прѣзъ много мѣста.

На Г-жѭ Марийкѫ, стопаницѫ-тѫ Ви поклонъ отъ мене.

Братскы Вы поздравявамь и сьмь

Вашь покоренъ приятель
Н. Геровъ.

---

* Пѫрва Бѫлгарско-френска граматика, съ едно изложеніе за Бѫлгарско-то правописаніе. Съчинена отъ Васила х. Стояновъ — Беронъ доктора медицины и хирургіи. Букурещъ. въ печятница-та на Јосифа Романова и съдруж., 1859. 8° XVI+176 стр.

32. — Беронъ изпраща граматика Герову. Разправия за длъгъ на Пресъ д'Орианъ. Пак. 3.

Прията 26 Окт. 1860.

Драгій ми пріятелю Господине Найдене Геровъ!

Тжрново 11 Октомврія 860.

Ако и да ми сте длжжни ваша милость отговоръ-тъ на двѣ мои письма; азъ изрекохъ обаче пакъ да ви пишж и да ви напомнѭ че не е сякамь добрѣ тжй лесно да се забравятъ ветхи-тѣ пріятели, ачи вы, разумѣва се, че ще сторите онова, кое-то е по́-добро и което вамъ е угодно. —

Преди да ви пишж за друго нѣщо изявявамь ви че преди 3 недѣлы ми се роди една дъщеря коѭто и кржщахмы Жейна (на майчино-то ми име) и — може подиръ време да станемъ и сватове защото се извѣстихъ че віе сте имали единъ синъ — да ви е живъ! . . . . —

Молѭ вы да пріемнете отъ приносящій сего Г. Иванча Гешоглу еднж отъ мои-тѣ Грамматикы коѭто ви приносямъ „въ знакъ приятельство и любовь". Азъ ёще не сжмь забравилъ че вы ме учихте пжрво Русски когато додохъ въ Одесса и живѣхмы заедно и — нито щж го забравѭ доро сжмь живъ. —

Чюдѭ се защо вы до сега нищо не ми сте писали за слѣдствіето на прошеніе-то ми що ви бѣхъ подалъ когато бѣхте вы тукъ. — Увѣрявамь вы че много ми е жално като помислѭ за ваше-то туй джлго мълченье и — като си припомнѭ колко е непостоянно человѣческо-то сжрдце! — Ако обичате и ако ви е возможно добрѣ ще сторите да подѣйствовате за да зжмне единъ добръ и благополученъ край тая работа и ще ме задлжжите премного. —

Молѭ вы да кажите Г-ну Шамбоазу френскому Вицеконсулу въ градъ-тъ ви че пріехъ и второ-то му письмо и казахъ на Г. А. Д. Хр. Ничова щото ми пише, онъ казва все едно: „че нѣма да дава нищо на Редакторъ-тъ на Пресъ д'Ориенъ; защото не билъ ушъ далъ никакво рекомандателно нито заповядателно письмо за да пріема тойзи Жюрналъ". И азъ виждамъ че Г. А. Ничовъ нѣма право но какво да сторѭ като нѣма съ какво да го накарамъ съ силж за да заплати тыя пары. —

Молѭ вы да поздравите отъ моѭ странж Г. Д. Иванча Богоева и Г. Іоакима Груева.

Пріятелски вы поздравлявамы азъ и съпругата ми васъ и прелюбезнж-тж ви Г. съпругж и младый ви синъ.

Вашъ искренный приятель
Василь Х. С. Беронъ.

---

33. — Мнѣние на пловдивския абаджийски еснафъ за изпълнение завѣщанието на Петръ Беронъ. Пак. 3.

Господину Петру Берону.
Пловдивъ, 18/31 Марта 1870.

Родолюбивѣйший и достопочтеный Господине,

Господинъ Данаилъ Кирчовичь отъ Турно-Северинъ проводи до Абаджийскый еснафъ въ Пловдивъ единъ прѣписъ отъ завѣщание, съ което Господство Ви сте изволили да расположите недвижимый си имотъ за образование-то на нашийнародъ и за едно отъ мѣстата, които сте удостоили съ Вашето благодѣяние, сте избрали Пловдивско-то окржжие.

Абаджийскый еснафъ въ Пловдивъ, когото сте почели да нарядите за исплънитель на Ваше-то завѣщание, колкото се отнася до Пловдивско-то окржжие, за честитъ ще ся има да послужи за такова свято и народополезно дѣло и за прьвж своѭ длъжность счита да прѣдстави на Господство Ви бескрайнж-тж благодарность, съ коѭто ся прия както тука въ Пловдивъ, така и вънъ по окржжие-то, извѣстие за това Ваше за народа благодѣяние, съ което щете увѣнчяете извѣстно-то всѣкому отъ много врѣмя Ваше родолюбие.

Въ писмо-то си, съ което е проводилъ прѣписъ отъ завѣщание-то Г-нъ Кирчовичъ пише на еснафа, като го приеме да ся отнесе направо до Господство Ви — разумѣваме: да Ви яви съображения-та си за приложение-то въ дѣло Ваше-то прѣдначрьтание.

За да испълни това, еснафъ-тъ иде да Вы увѣри, че отъ своѭ странѫ ще приложи всичкы-ты силы, за да изврьши, колкото е възможно, по-добрѣ, възложено-то на него дѣло съгласно съ Ваше-то начрьтание. А какъ трябва да пристѫпи на това, за сега не може да опрѣдѣли, като не знае, каквы сѫ срѣдства-та, които щѫть ся опрѣдѣлять за отрядены-ты за-въ Пловдивско-то окрѫжие училища.

При това еснафъ-тъ за длъжность счита да Ви яви, че има едно нѣчто, което прѣдвиди че може да даде мѫчнотиѭ въ испълнение завѣщание-то Ви по буквѫ. То е слѣдуѭще-то.

Спорядъ както е нарядено въ завѣщание-то, учение-то въ прѣдполагаемы-ты училища, четенѥ, писанѥ и смѣтанѥ, трѣбва да ся прѣподава отъ протопопа на село-то, въ което ще има училище. Нъ по причинѫ на исключително-то положение, въ което ся е находило досега наше-то духовенство, рѣдко ся намиратъ въ отечество-то ни священици, които да могатъ да бѫдѫтъ и учители, и ако има нѣйдѣ такывы, то е въ голѣмы-ты села, които си имѫтъ ототдавна училища, а Ваше-то желание, вѣрваме, е да се отворятъ отъ благодѣяние-то Ви училища въ села, дѣто не е имало досега; пакъ въ такывы села священици-ти сами нищо не знаѭтъ, камо ли другы да учѫть, та ще трѣбва да ся трьсятъ другы учители.

Това е най-мѫчно-то засега за училища-та въ наши-ты мѣста, зачтото не сме ся още удостоили да имаме нѣкѫдѣ въ отечество-то си поне едно по̀-високо заведение за образование достойны учители, та училища-та, отъ нѣкое врѣме, слава Богу, ся умножиха доста, нъ учение-то въ тѣхъ врьви слабо, като нѣма учители, добрѣ приготвены за тѫѭ службѫ. И не се знае, кога щемь ся удостоимь съ такова заведение, толкова потрѣбно за успѣхъ на просвѣщение-то въ народа. Общины-ты ни, както по̀-голѣмы-ты, така и по̀-малкы-ты, още не могѫтъ да оздравять сѫществование-то на по-долны-ты училища, които сѫ учредили всякоя за себе-си, та да ся погрыжять и за едно, общо за всичкы-ты, по̀-високо училище за образование учители. Така засега надѣжда-та на всичкый народъ да види по̀-скоро таково заведение, е дано ся намѣри нѣкой съ таково родолюбие, като Ваше-то, та да направи това благодѣяние на народа.

Исто-то може да ся каже и за женскы-ты училища. Такывы почти насѫдѣ въ отечество-то ни въ градове-ты и по-голѣмы села ся отвориха, а учителкы да учять, както трѣбва, въ тѣхъ нѣма, зачтото нѣмаме, дѣ да ся изучять за това звание.

Въ заключение за потрѣбно считаме да Ви явимь, че прѣписъ-тъ отъ завѣщание-то Ви, что е проводилъ Г-нъ Кирчовичъ на еснафа ни, не е подтвердено отъ никое административно управление, както что е нарядено въ него, и не е показано и имя-то на Г-на Професора на физикѫ-тѫ отъ Болградъ, когото сте нарекли, заедно съ абаджийскы-ты еснафи въ Котелъ, Адріанополь и Пловдивъ испълнитель на завѣщание-то Ви, та да го познае еснафъ-тъ ни.

Въ ожидание Ваши-ты наставления за испълнение завѣщание-то Ви Абаджийскый еснафъ въ Пловдивъ Вы увѣрява за бескрайный си за Господство Ви почетъ.

---

34. — Уреждане наслѣдството отъ Д-ръ П. Беронъ. Пак. 3.

16/28 Марта 1872.

Г-не Стефане Р. Беронъ,

Г-нъ Евлогий Георгіевъ ми показа Ваше писмо отъ 14/26 тоя Марта, въ което ми пишете че сте желали да ся разговорите съ мене за наряжданѥ състояние-то на покойный Вашь стрыкѫ Д-ра Берона, и като не Ви простили обстоятелства-та да ся видимъ, казвате на неговѫ милость да мя увѣри, какъ, ако ся откаже Г-нъ Теохаръ отъ покупкѫ-тѫ на мошиѭ-тѫ, както и Вые сте ся отказали отъ всяко право наслѣдство, то по̀-скоро ще ся наряди сичко-то състояние на покойный да служи да подрьжи еднѫ плънѫ гимназиѭ въ Блъгариѭ, както сте были остали съгласни съ покойный Г-на Христа.

За отговоръ на това бързамь да Ви кажѫ, какво покойный ми бѣ писалъ за тѫѭ работѫ, та мя каняше да дойдѫ пò-скоро тука за да видимь да ся тури на такъвъ единь рядъ, както Вые пишете, и като дойдохъ, казваше ми, че ще Ви покани по телеграфа да дойдете и Вые да ся разговоримь, нъ пристигнѫ ли да Ви телеграфише или не, незнаѭ.

Като имахъ таково извѣстие отъ покойный, азъ на тръганѥ отъ Пловдивъ говорихъ съ тамошний абаджиский еснафъ и съ прьвенци-ты и на заминувание-то си прѣзъ Едрене ся срѣщнѫхъ тамь, съ които трѣбваше да ся разумѣемь, та и азъ самъ желаѭ да ся видѫ съ Васъ да прѣговоримь за таѭ работѫ.

За това щѫ Ви помолѭ да ся потрудите да дойдете въ Букурещь да ся сговоримь какъ да ся нагласи тая работа, та послѣ за Г-на Теохара Г-нъ Евлогий, комуто покойный братъ е писалъ та познава Вашето добро распо. за ползѫ на народа, ся обричя да покани451 неговѫ милость да дойде тука и ся надѣе дано да може да ся свьрши.

12. МИЛИВОЙ П. БЛАЗНАВАЦЪ.

35. — Прѣпорѫчва се Н. Геровъ на началника на сръбския арсеналъ въ Крагуевацъ. Пак. 84.

Господине.

Я би желіо да васъ видимъ сутра изютра око 9 сати; но за случай ако ви оћете рано да поћете, шилѣмъ вамъ овде приложено писмо за Капетана Г. Велимира Стефановића ко препоручуємъ да се стави на ваше разположењ и да вамъ покаже наша заведеня у Крагуєвац.

Послаћ вамъ сутра рано и єдну пушку коя се о страгу пуни заєдно са фишецима.

Изволите примити уверенѣ могъ особитогъ поштованя.

3 Януара 1868 у Београду. Миливоє П. Блазнавацъ.
воєни Министеръ.

13. РАШКО ИЛ. БЛЪСКОВЪ.

36. — Прѣпращатъ се карта географическа и нѣкои книги. Пак. 5.

Уважаемый Г-не Н. Геровъ!

Пріймнете си желаемѫтѫ Географ. Картѫ отъ Евр. Турско. При това благоволете молѭ да пріемнете и 2 екз. Житія Святіхъ, наедно съ 1 полугодіе и 7 брой отъ издаваемитѣ ми Д. Книжкы.*

За картѫ-тѫ ми е бѣлѣжилъ Г. Хр. Дановъ 120 гр. Тур. еднѫ-тѫ, и оставямъ на Ваше произволеніе колко-то вече дадете. —

Желаѭ да ся срѣщнемъ още веднъжь и да ся спрокажемъ, нъ сега има да тычямъ насамъ нататъкъ докѫтъ ся утъкмѭ съ печятари и вързачи. Прощавайте

Ващь съотечествен.
Р. И. Блъсковъ.

Тука 17 Юлія 1867.

* Духовны книжкы за поученіе на всякъ христіянинъ. Уреждани и издавани отъ Р. И. Блъсковъ. Мѣсечно. Болградъ. Въ училищната книгопечатница. 1864—1868. 8°.

14. ВЕЛЙО БОГДАНОВЪ.*

37. — Изпѫждането на Н. В. Чалики отъ турскитѣ власти слѣдъ започване освободителната война. Пак. 5.

Приято 6 Юния 1877.

Ваше Высокоблагородіе,
Почитаемый Господарю,

Искахъ да Ви пишѫ отъ пò-напрѣдъ, нъ не знаехъ до гдѣ да отправѭ писмо-то си, а така направо до Васъ да пишѫ, не смѣехъ. Затова ся забавихъ чякъ до днесь.

Мыслѭ, че най-прьво трѣбва да Ви явѭ по кой начинъ Г-нъ Чалики остави града ни. Понеже нѣмаше извѣстіе за отхожданіе-то на чиновници-тѣ отъ Посолството, той не брьза да трьгне, а ся забави, доклѣ да ся натъкмятъ подданници-тѣ, зачтото и Г-нъ Аделбургъ не бѣше пріялъ още никакви наставленія по този прѣдмѣтъ. Нъ въ Петъкъ на 15-й Априлия Пашя-та повыка на конака Г-на Чялики и му казалъ, чеималъ заповѣдь да го даде на двѣ заптіета кои-то да го испроводятъ незабавно чякъ до границѫ-тѫ. Г-нъ Чялики го попыталъ да ли има нѣкакви наставленія и заподданници-тѣ, а пашѫта отговорилъ, че не.—А какъ, казалъ Г-нъ Чалики, само за мене да Ви пишѫтъ? че азъ посланникъ ли сьмь или визиръ, та да ся занимаватъ съ мене въ Цариградъ? — Не знаѭ, отговорилъ Пашя-та, само за Васъ ми телеграфиратъ да Ви испратѭ утрѣ незабавно. Като ся извѣсти, Г-нъ Аделбургъ, даде такриръ, вь кой-то ся казваше на Гамидъ пашѭ, че Г-нъ Чалики, както и всички Руски цодданници, е подъ покровителство на Австрійско-то Консулство, и че той не е злодѣецъ, та да му даватъ буюрултіѭ, а да го прѣдадѫтъ на заптіета, кой-то да го каратъ бесчестно и да ся распореждатъ съ него, споредъ наставленіята на най долный чиновникъ. Въ сѫщія день телеграфисахѫ на Германско-то и Австрійско-то посолства. Въ Недѣлѭ рано-рано единъ Юзъ-Башія съ заптіето дойдохѫ у дома, ходихѫ и у дома му за да му кажѫтъ, че го иска Пашя Ефендимизь и Богъ знае, какво ся мыслили! я да бастишятъ кѫщѫ-тѫ въ коѭ-то го намѣрехѫ я! За добрѫ честь той още отъ сѫбботѫ вечерь ся укры въ Нѣмско-то Консулство, отдѣто излѣзе чякъ, кога трьгнѫ за Цариградъ. Когато Юзъ-Башіятъ отиде при Аделбурга, послѣднія му казалъ, че не може ся споразумѣе съ него, и затова, ако иска Пашята да му каже нѣчто, то той нека му прати такриръ. И тѫй три дни ся изминѫхѫ съ прѣпращаніе на такриръ; Г-нъ Чалики не смѣеше да си покаже главѫтѫ на пѫтя за да го не олуватъ, а кѫща-та му ся караулеше отъ десетина душь прѣоблѣчени, нъ съ орѫжіе. Най послѣ по повторителный натискъ на Посолствата въ Цариградъ, Гамидъ Пашя пріе заповѣдь да даде буюрултіѭ и да испрати прилично драгоманина на Русско-то Консулство. Въ Вторникъ ся извѣсти това на Австрійското Консулство и даде ся буюрултія, а въ Срѣдѫ Г-нъ Чалики, испровожданъ чякъ до станціѫта отъ всичкитѣ консули, трьгнѫ за Цариградъ, отгдѣто отишьлъ въ Атины. Онась недѣлѭ Г. М. Иличь имаше отъ него писмо, въ кое-то го пыташе и за Ваше Благородіе, гдѣ ся намирате и разбирали ли Ви сме; затова и му съобщихъ всичко, что ни пишехте.

Ако пытате за насъ, то щѫ Ви кажѫ, че благодареніе на Ваши-тѣ грыжи за насъ, ные ся поминуваме много добрѣ, та па нѣма и страшно да ся чюва, та сме отъ всякѫ странѫ спокойни. Отъ Ходжя Артюнъ сме иззимали 30 лиры, а всичко похарчено до сега, заедно съ 15-тѣ лиры отъ Г. Манчевъ ся набира до 45 лиры. Тукъ трѣбва да Ви забѣлѣжѫ, че за въ кѫщи сме похарчили много по малко, а повече è прьснѫто по коне-тѣ и хакове.

Коне-тѣ сѫ добрѣ; понеже сега по тѣзи мѣста е лѣто, то ные ги пущахме и на чяиръ; сега гы хранимъ съ травѫ и ярмѫ отъ кукурузь и ячемыкъ. За да сѫ по-рахатъ, направихме и дюшемето на обора, което бѣше ся много развалило.

* Роденъ въ Копривщица, † въ Пловдивъ; учителствувалъ въ Карлово прѣди освобождението, въ Сливенъ, въ Пловдивъ. Прѣзъ 1875, 1876 и 1877 год. В. Б. бѣше секретарь на Н. Герова.

Най послѣ нека Ви кажѫ че бай Личо, по заповѣдь на Г-на Чялики. сѣдѣ до онази Недѣлѭ у дома, и си отиде защото му умрѣло едно отъ голѣмитѣ му момчета на име Рангелъ.

Поздравлява Ви баба Ивана и Ви желае, както и всичкы ные, скорошне и весело заврьщаніе.

Съ най голѣмо почитаніе остаямъ
Вашъ най покоренъ слуга
В. Богдановъ.

Пловдивъ,
24 Маія 1877.

38.—Руситѣ отварятъ въ Пловдивъ училище за чиновници. Пловдивчане поднасятъ адресъ на великия князь въ Едрене. Пак. 5.

Ваше Высокоблагородіе,

Прьва-та ми грыжя, чтомъ дойдохъ въ Пловдивъ, бѣше да испълнѭ всичкы-тѣ Ваши порѫчванія. На Генерала Столыпина казахъ още на другыя день отъ пристигваніе-то ми, че Вые щете си дойдете слѣдъ два дни, и че желаете да Ви отстѫпи еднѫ стаѭ, а той ми отговори, че всичкы-ты (три-тѣ) стаи му были потрѣбни; зачтото въ еднѫ писалъ, въ другѫ гостіе пріималъ, а въ третѭ спалъ. По тѫѭ причинѫ ные не очистихме и не приготвихме ни еднѫ.

Кобылѫ-тѫ иска да земе Адъютантина; ако даде 20 пола щѫ му ѭ дамъ.

Приключявамъ Ви расписки за писмо-то че е пріемено и прѣпратено, споредъ както ми зарѫчяте.

Г-нъ Начевичь, кой-то дойде прѣди единъ день тука, каза, че Правителство-то е рѣшило да отвори училище, въ кое-то да ся приготвятъ хора за служители при Русскы-тѣ чиновници въ Блъгаріѭ. Вые можете да имате извѣстіе отъ тѫѭ работѫ. Молѭ Ви сѫ да ми кажете да ли щѫ сторѭ добрѣ, ако влѣзѭ и азъ въ това училище или не.

Г-нъ Цоко и Г-нъ Атанасаки трьгнѫхѫ вече за Едрене съ адресъ до Великый князъ. Не знаѭ да ли сѫ направили добрѣ, като не сѫ взели съ тѣхъ нѣкого отъ млади-тѣ, кои-то знаѭтъ языкъ, та да продуматъ двѣ думи, като ся прѣдставятъ. Ето зачто има неспоразумѣніе и несъгласіе въ Пловдивъ между Блъгари-тѣ, зачто стари-тѣ всякога утикватъ млади-тѣ.

Баба Ивана е угрижена, зачто-то ся е научила, че ся е поминѫлъ бай Кирко.

Съ най голѣмо почитаніе остаямъ
На Ваше Высокоблагородіе.
Най послушний слуга
В. Богдановъ.

Пловдивъ.
11-й Януар. 1878.

15. ИВАНЪ АНДР. БОГОРОВЪ.

39. — Правописенъ въпросъ. Да напише Геровъ нѣщо за вѣстника. Челики пратилъ стихове отъ Копривщица. Пак. 5.

Господину Г. Наидену Герову. —
Вь Копривщицѫ.

Господине!

Отъ колѣ желаяхъ да Ви пишѫ, нъ защото бѣхъ слисанъ много съ вѣстника си нѣмахъ Благовремя, ако и да йскахъ всякогаждъ да ся научѫ нѣщичко за Васъ. Попреди ми извѣстявахте въ ваше писмо, че имѫте другѫ Словницѫ и, каквото ся гледа, трѣбва да употрѣбляваге друго правописаніе, за което жалалъ быхъ да ся научѫ като за кое мислите да е пò право, а ако е край да пріема нѣкое извѣстіе, защото сьмь твърдѣ петевенъ.

Отъ все сьрдце Вы молѭ да ни испратите нѣщичко да смѣстя във вѣстника си, за което сьмь готовъ да Ви заплатя труда, както обычате. — Прѣзъ денѣ си г. Челики ми даде нѣколко стиха изъ Копривщицѫ писани отъ М. които оставихъ да смѣстя като ни дойди типографія-та. Ималъ быхъ честь да станѫ пакъ

Вашъ пріятель.
И. Андреовъ.

28 Маія, 1848.
Ислямъ-Болъ.

40. — Врѣмено спиране Цариградски Зѣстникъ по типографски причини. **Пак. 5.**

На Господство имъ Господинъ Стефана Кѫблешковъ.
Въ Копривщица.

Милостиви и Почетни Гг: Помощници и Четци на
Цариградски вѣстникъ!

Знаено Ви е, дѣто извѣстихмы въ послѣднiятъ четъ на Вѣстникатъ ни, че ще начне излазванiето му съ другы слова слѣдъ двѣ недѣли, което направихмы, защо са надѣяхмы прiятелятъ ни у Вiенна да испрати както му зарачахмы до то време Типографiата; но споредъ вчерашното писмо, каквото ни яви, работата са убавила малко нѣщо оть тамкашната размирица дѣто са случила, и са распопрѫстнали работницитѣ оть фабриката та нѣмало-кой да работи, и така едвамъ слѣдъ нѣколко дена още зарѫчанитѣ ни нѣща ставать готови. Заради тва мы не можемъ начна да изваждамы Вѣстникать си още до единъ мѣсецъ и полвина, та ако бы да дойдатъ по̀ скоро словата, то нѣма да пропустнимъ нито единъ часъ. Вситѣ помощници, които сѫ платили за цѣла година иматъ да прiематъ пака 52 чета.

Надѣемы са, Милостиви Помощници, че нещемъ загубимъ споредъ туй забавуванiе, което стана оть нѣмай кадѣ, Вашата добра мысаль и щете ны почитете пакъ съ Вашето благоволенiе. Здравѣйте. И Н. Ц. в.

29 Маiя, 1848. И. Андреовъ.

Цариградъ.

---

41. — Критикуване мѣсецослова на Ан. Гранитски. **Пак. 5.**

Господинȣ Иванȣ Андреевȣ Богоевȣ
въ Цариградъ
въ Бальканъ ханъ.

Знаменитагѡ астронома Казамiи мѣсѧцословъ предвѣщателный, содержащiй всеобще умозрѣнiе за лѣто 1850. издалъ Анастасiй П. Гранитскый въ Цариградѣ.

Есопъ казва за Баснѫ, че нѣкой=си звѣздоброецъ, като врьвѧлъ, съглѧдвалъ звѣзды=ты по небе=то, а не видѣлъ на землѫ=тѫ, че има на пѫтѧ кладенецъ та паднѫлъ въ него. Г. Гранитскый е направилъ на истинѫ нѣчто на това подобно и още по̀=изврьшно. Той съ книгѫ: „ѕнаменитагѡ астронома Казамiи мѣсѧцословъ предвѣщiателный, содержащiй всеобщо умозрѣнiе за лѣта 1850“, иска да каже намъ, что има да стане прѣзъ тѫѭ годинѫ, о какъ да го вѣрваме, кога въ тѫѭ книгѫ не казва право ни за това, что е станало, за което ѕнае всичкый свѣтъ? Г. Гранитскый въ „родословiе владѣтелей въ Европѣ“ пише, че сегашный Австрiйскый императоръ е Фердинандъ 1=ый. Мы сѣдимь въ планинѫ, дѣто мѫчно може иззади хлъмы=ты да надничѧ слънце въ жилища=та ни и никаквы газеты не знаемь, никаквы извѣстiѧ отъ нѣгдѣ не достигать до насъ, тапа и мы сме сѧ наȣчили, че Фердинандъ 1=ый сѧ отрече отъ Австрiйскый прѣстолъ още прѣзъ ноемврiѧ въ 1848 лѣто, и на негово мѣсто сѧ въцари Братенецъ мȣ Францъ Iосифъ 1=ый. Г. Гранитскый въ Цариградъ да не е чюлъ това, видисѧ отъ мѫкѫ да пише книгы забиласѧ е слȣхъ=тъ мȣ, та ничто не чюе. Стои мȣ сѧ, кога иска да врьши работѫ, коѭто не е за него. Той не види ли, че не мȣ е подадено да пише? не познава ли, че трѣбва да знае человѣкъ, что годѣ, та така да пише книгы? не иде ли мȣ на умъ, че и царiе=те сѫ человѣци смрьтни, та може да е умрѣлъ нѣкой отъ тѣхъ отъ онова врѣмѧ когато е печѧтана книга=та, отъ коѭто е той зелъ „родословiе владѣтелей въ Европѣ“, та да отпише умрѣлы=ты и да припише новы=ты?

Ей Г. Гранитскый! да знае „знаменитый астрономъ Казаміѧ“, какъ го си опѣшилъ прѣдъ цѣлъ народъ; да сѧ научи, какъ си осмѣшилъ прѣдвѣщаніѧ-та му съ прѣвода, той колко да е трьпѣливъ человѣкъ, потеглилъ бы тѧ на сѫдъ да си трьси честь-тѫ, и тогава ничто не бы ти стигнѫло да сѧ отплатишь. Само сѧ таѫй да сѧ не чюе това нѣчто, и благодари, че Блъгарскый ѧзыкъ не е прочютъ, та не ще достигнѫ книга-та ти до Казаміѭ. Ако ли сѧ вече уловишь, ты врьли перо-то, та докачи брадвѫ-тѫ, тѧ ти по приличѧ на рѫцѣты, та, като дойдешь на себе-си да не си прѣличенъ на книгописець, дано не тѧ познаѭтъ.

20 февруар. 1850. Млъчанъ.

NB. Вы, Господине, пишѧхте въ Вѣстника, че щете давате извѣстіе за всѧкоѭ новонапечѧтанѫ Блъгарскѫ книгѫ, за да покажете, каква е тѧ. И азъ пишѫ това писмо за да покажѫ, что чини речена-та книга на Г. Гранитскый та сѧ надѣѭ да прилѣга да смѣстите това писмо въ Вѣстника.

42. — Искане съдѣйствие за помощь отъ бѣлградскитѣ власти. Пак. 5.

За Негова Милость Господина Н. Герова, Русскый Генералный Консулъ въ Пловдивъ.

19 Февруарія, 1864. Цариградъ.

Господине,

Прѣди нѣколко дни ходихъ при Г-на Новикова та гы молихъ да Благоизволять да пишать въ Бѣлиградъ до Генералный Консулъ, за да сподѣйствувать при тамкашнето управленіе да ми даде както гратификація за продължаваніе на моиты литературны занятія 60 лиры спорядъ загубата что ми стана въ печятаніето на журнала по причина на княжеската типографія; нъ зачтото усѣщамь, че тазь работа ще ся свьрши по-лесно въ моя полза, ако быхъ ималъ отъ васъ нѣкоя рекомандація, то мя задължавате много, ако бы да ся потрудите да имъ отпишете потрѣбныты въ подобны обстоятелства: тоязь аалжкъ отъ васъ го искамь.

Искрѣнно вы поздравлявамь

Д-г Богоровъ.

---

43. — Продаване акции за памучна фабрика въ Пловдивъ. Пак. 5.

Отгов. 15 Яннуар. 1865.

Господине Н. Геровъ

29/11 ноемврія, 1864. Віенна.

Едвамь днесь стигнахъ тукъ, дѣто мысля да ся помая нѣколко дена; зато вы моля, ако има до нынѣ отговоръ за моя подлогъ отъ Цариградъ, благоизволете да ми отпишете доклѣ не замина въ Инглитера. Моята работа върви добрѣ, само изъ Влашко искарахъ около 400 акціи. Вашити отъ Галацъ и Букурещь вы поздравлявать. Поново нѣмамь. На пролѣть сьмь въ нашь Пловдивъ.

Искрѣнно вы поздравлявамь. Вашь пріятель

Д-г И. Богоровъ.

---

44. — Описание на машинитѣ за памучната фабрика. Пак. 5.

Прието 11 Яннуар. 1865. Отгов. 15 Яннуар.

Съдружество за памучна фабрика въ Пловдивъ.

Ваша Милость

Господине Найдене Геровъ.

3/15 Януарія, 1865. Віенна.

Сурава весела нова година съ здравіе!

Прѣди единъ мѣсяць имахъ честь да ви попытамь за слѣдствіето на моята молба въ Цариградъ, и като не ся сподобихъ до нынѣ съ отговоръ, дьрзнувамъ

пакъ да вы безпокоя, та да вы помоля за да благоизволите да ни явите по-скоричко; и—зачтото опрѣдѣлихъ вѣке да тръгна за Инглитера най-много слѣдъ пятнадесять дни и съ пощата писмото ви не ще може да мя свари тукъ, то благоизволете да ми извѣстите прѣзъ телеграфа, който можете да надпишете право до г. А. Михаилова също и негово имя. Като навидѣхъ повѣчето фабрикы, отъ какъ сьмь дошьлъ тукъ, и които сѫ по-любопытны за съдружествената работа, и виждамь цѣныты да сѫ истыты както и въ Инглитера, то прѣпочитамь да купя отъ Инглитера потрѣбныты машины за нашата въ Пловдивъ памучна фабрика, че щѫть бѫдать по-хубавы и по-здравы нежели нѣмскыты и щѫть дойдать по-лесно и съ по-малко кырія по морето до Енесъ нежели отъ Віенна по Дунавъ до Пловдивъ. Нашата въ Пловдивъ памучна фабрика ще бѫде на редъ да искарва на день около 130 окы прѣжда, отъ които 50-тѣхъ окы ще бѫде прѣсукана и готова да ся продава на прѣжда отъ 6/20 №, а останалата ще ся истькава на платно **пловдинка** все на сѫщіи день на 40 топа около; това всичко ся извьршева съ потика на една пародвижна машина безъ помощьта на човѣшкы рѫцѣ, които щѫть бѫдать потрѣбны само тамъ дѣто ся скѫса нѣкоя нищка да я заврьжать; совалката на становети прѣзъ основата ся стрѣлка съ такава бьрзина, чтото човѣшко око не може да я види и така нататакъ. Това всичко ви бѣлѣжа както потрѣбно на едного отъ акціонерети на съдружество за памучна фабрика въ Пловдивъ, което има́ честь да напише и вашето имя между своиты участници.

Искрѣнно вы поздравлявамь.

Вашь пріятель

И. Богоровъ.

---

45. — Д-ръ И. Богоровъ иска да замине въ Сърбия за лѣкарь въ военнитѣ болници. Пак. 5.

Ваше Благородіе

Господине Найдене Геровъ.

Отъ нѣмане работа хваща да ми омрѫзнува и свѣтатъ, зато желая да отида единъ часъ по-напрѣдъ въ Срѫбско да послугувамь и тамъ както лѣкарь на болни и ранени. Така ако имате нѣкой отговоръ за това, щѫ ви моля да ся намѣрите въ други день въ понедѣлникъ въ канцеларіята на Бей-іолу около единайсеть часатъ за да ни улесните пѫтуванието. Можалъ быхъ да трѫгнѫ и въ сѫщіатъ день, ако останеше да си купувамъ облѣкло отъ нѣмско, че пакъ както видите за по-добрѣ.

Отъ се сѫрце вы здрависвамъ.

4 Септемврія, 1876. Вашъ пріятель

Цариградъ. Д-г И. А. Богоровъ.

---

46. — Богоровъ иска улеснение да иде отъ Одеса въ Сърбия. Пак. 5.

До Негово Превосходителство Господина Г. Наидена Герова Россійскій Генерални Консулъ въ Пловдивъ.

Прието 13 Септ. 1876.

Ваше Превосходителство.

При достигването ни тукъ завчасъ отійдохъ при г. Палаузова и имъ расправихъ за пѫтуването си, тіи като ми прѣдставиха много спѫнки, най-сетнѣ ми казаха, че немогѫть да ми дадѫть повече отъ двайсеть рубли и то колкото за разноскитѣ до Букурещъ. Така като се не наимамь да трѫгна на длѫга пѫтя на каквото сѫстояне ся намирамь сега́, размыслихъ за по-добрѣ да постоя въ Одесса още недѣля и да вы помоля, ако е вѫзможно, да ся пише тѣмъ или другиму да му улеснять съ облѣкло и потрѣбнитѣ разноски, за да отійда въ Срѫбско да послугувамъ на болнитѣ си еднородци колкото ми го прощава знанието. Тѫй ся надѣяче сте се погрыжите да ся сподоба по-скоро съ вашъ отговоръ, та да си негубднитѣ залудо.

Пріимете моитѣ искрѣнни поздравленія кѫмъ васъ съ които имамъ честь да бѫдѫ

Вашъ пріятель.

11 Септемвріа, 1876. Одесса. Д-г И. А. Богоровъ.

16. ПЕТРЪ БОНЕВЪ.

47. — Молба за ходатайство прѣдъ пристоятели. Пак. 5.

Прията 3. Април. 1858.
Бѣлъ-градъ — 58 28-ый М.

Бае Найдене!

Азъ, Васъ признающіи, съ голѣмо почитаніе и надѣждж, осждихъ ся днесь писмено да Ви посѣтж „Христосъ воскресе“ и състояніе-то си извѣстж:

Въ 1851 лѣто, съ воловы-ты сьмь ся расхождалъ по полѣ-то, а въ — 55 годинж, отъ полѣ-то ся прибрахъ и въ Пловдивъ припнахъ, а то сте пакъ Ви натова причинж и Христіо Г. Дановъ — К. съ намѣреніе учити три годины. Въ растояніе рѣчены-ты годины, доволно ся ползовахъ, благодаря и на наставници-ты и пристоятели-ты азъ като ученикъ возрастенъ неупотрѣбляващій свое драго-цѣно време на вѣтра; прочитающій различны кныгы и вѣстници; направихж ма да мыслж и чувствовамь за просвѣщеніе и образованіе народно, па и свое и така, откакъ отиде Бае Константинъ въ Руссіж колко-то можяхъ придумахъ пристоятелы-ты: Бае Архангелъ и Братіето ми, за да идж въ Бѣль-градъ. Тръгнахме заедно даидимь да ся допытаме при Господина Іоакыма Пловдивскаго учителя, нъ той вмѣсто да гы възудошеви, напротивъ умрътви гы, нъ ито . . . . Азъ увѣренъ, като знамь че бае Архангель отъ Васъ е побуденъ къмъ ученіе, то той Ваши-ты къмъ мене односящіисе съвѣти ще да удобры. Писахъ имъ много пжти, а тій ми ся нищо неодговарять, види се че искатъ и отъ другыго доказъ. Молж Вы . . . цѣлува ржкж-тж понизный.

Перущенинъ. Петръ Боневъ (Т.)
ученикъ III-ый разрядъ Гимназ.

17. НЕШО БОНЧЕВЪ. *

48. — Честитяване Н. Герову новъ чинъ. Пак. 5.

Прията 6 Августа 1857.

Ваше благородіе Господарю!

Мнозина, откакъ се прибрахте отъ чужбинж, прибързахж да Ви посрѣшнатъ, кой лично, кой писменно, нъ азъ като неможяхъ да испълнж ни едно-то ни друго-то до сега, намирамъ се въ безспокойство.

Това безпокойство ме подбужда сега да се явж прѣдъ Васъ писменно, за да Ви честитж новый благороденъ чинъ, нъ прѣди това щж Ви помоля да ми неприпишете за погрѣшкж това ненадано появленіе прѣдъ Васъ.

Богъ да даде да се прослави Ваше-то име на това ново поприще съ новы и бладѣянія на отечество-то ни! Това е едничко наше желаніе. Съ такова привѣтствіе оставамъ за всегда. Вамъ
признателенъ
Нешо Бончовъ.
— ученикъ покойнаго Атанасія Чолакова.
Въ Панагюрско-то училище — а сетнѣ Юрдана Неновичя.
1857 Августъ 5-ый

Приписано отъ Герова: Спомянжся за Нешя Бончева Г-ну Г. Золотовичю да му помогне да ся поучи въ Пловдивъ.

---

49. — Н. Бончевъ не се наима да прѣпоржча нѣкого за възпитатель на сина на Н. Герова. Пак. 5.

Почитаемий
Господине Н. Геровъ!

Да ме простите, че не намѣрихъ време да Ви отговоря на часътъ поради испитанията, които едва вчера се свршихж.

При сичко то ми желание да Ви бждж съ что-годѣ полезенъ, увѣренъ сжмь, че е мжчно тука да се найде такжвъ человѣкъ, който да пойме достойно и да ис-

---

* Роденъ въ Панагюрище 1839, † въ Москва 1878 г.; негови прѣводи сж: Тарасъ Булба отъ Гоголя и Разбойницитѣ отъ Шилера; сътрудничалъ въ браилското Периодическо Списание и учителствувалъ въ Москва.

плни честно приготвянето на сина Ви въ нѣкое отъ високитѣ училища. Между многото други препжнки позволявамъ си да Ви наумя една отъ тѣхъ, която е най-голѣма и най-необорна. Среднитѣ училища, както Ви е познато, получихж отъ 1871 г. по Височайше повелѣніе нови наредби, спроти които се раздѣлихж на двѣ категории: класически гимназии и реални училища, отъ които само првитѣ даватъ на ученицитѣ право да се учжтъ въ университетъ. Въ гимназиитѣ сега се изучватъ класическитѣ езици и математиката така, дѣто не е вреденъ не само семинаристъ, но и студентъ отъ университета да предава гимназическийтъ курсъ успѣшно, та да може ученикътъ да пристжпи на испитание приготвенъ, както трѣбва. За примѣръ Ви привождамъ, че отъ година на година става по-мжчно испитанието за въ университетъ и ученици съ домашно учение не могжтъ да издржжтъ това испитание. Тая година въ нашата гимназия отъ шесть души само единъ свърши испитанието и получи атестатъ, а другитѣ не можѣхж. Това се повтаря нѣколко години.

Тая е най-главната причина, по която се не наимамъ да Ви рекомандувамъ добъръ педагогъ и дѣловодитель. По мое мнѣние най-добро е синътъ Ви да се настани въ гимназия. Слушамъ, че бжлгаретѣ успѣшно свршватъ курсъ въ гимназията въ Николаевъ.

Поздравявамъ г. Кирковича и прочи приятеле въ градътъ Ви и остаямъ

Вашъ покоренъ слуга
Н. Бончевъ.

Юния 23. 1874.
Москва.

18. СЕМЕЙСТВО БОТЕВИ.

50. — Заемане Геометрия. Калистови календарчета. Стихотворение отъ Ботя Петковъ. Пак. 6.

Господину Найдену Х. Герову Учителю
Въ Копривщицж

Отговорено 3 Марта 1847,

Милый Найдене!

847 фев. 24. Калоферъ.

Не мя сждете чи сжмь млжкналъ, азъ истото могж рѣ и зарадь васъ. Віе ся умжлчахте, зачто мя направихте да вы чакамъ слѣдъ Ивановъ день. Гнявъ мя е, чи тогава ще дойдете, като ся доврьши хубавото вино въ Калоферъ.

Человѣкъатъ, който ми донесе писмото, и по когото ми пишете да испроводя Геометриѭтж, отиде си ненадѣяно, та не пристигнахъ да ви ся отговоря по него. Пращамъ ви сега еднж Геометріѭ; добрѣ чи не поискахте Перевощикова, зачто нѣя предавамъ на ученицитѣ си. А таѭ можете задържа, колкото време обычате. Тя ми е омржзнала, зачтото толкова време ѭ джлбахъ въ Семинаріята, чтото, смѣя да рекж, зная ѭ наустъ.

Каллистъ ви бѣше далъ нѣколко ланскы календарчета, кога си дохохте отъ Одессж, да гы похарчете. Ако сте сторили това добро, пратете ми за тѣхъ парытѣ.

Посмѣйтеся, ако щете, съ тія стихове:

Презъ тія посты
Не чакай госты.
Нито главжтж
Изъ удаѭтж
Не си показахъ,
Морето газа,
И жжденъ хода.
Хорото вода,
Какъто азъ скокна
Съ کракъатъ си тропна,
И синца видатъ,
Едно отиватъ.
Вино ни капка
Месо ни хапка,
Всенощно бдѣніе
И на колѣное
Умъатъ вжздигамъ
Небето стигамъ
Сжсъ умны стжпкы
Сжсъ страхъ и тржпкы.
Почакай малко,
Любезный братко,
Великъ день иди
Тогасъ да види
Бащати госты
Макаръ исъ лосты
Да гы испжди,
Салтъ да не сжди.

Ботю Петковъ.

51. — Изпращатъ се спомоществователи за книга Изводъ отъ Физикѫ. Пак. 6

Любезный Найдене.

Писмото ти преминалата недѣля пріехъ, и спомоществователи, колкото могохъ, събрахъ. Ядъ мя е чи споредъ обѣщаніето ми, не ся събрахѫ толкова имена, колкото азъ искахъ. Зачто мнозына казватъ, чи сѫ писали въ Стамболъ, които азъ ся надѣякъ тука да подпишѫ. Нъ колкото събрахъ, ти ги приключамъ.

Щехъ да ти испрата 1.000 гр. които сѫ готови, нъ мя бѣше страхъ да ги дамъ на истый човекъ, комуто дадохъ писмото. Затова щѫ гы праґя тая недѣля Костадину Моровенову.

Желая ти добръ часъ, и да ся върнишь пакъ живо и здраво. Армаганъ да ми донесешь.

Много ти здраве отъ Коля.

Поздрави и дяда хаджія.

Твой
Ботю Петковъ

1849. Маія 14. Калоферъ.

---

52. — Искатъ се спомоществователи за книга Блъгарска История. Пак. 6

Любезный Константине!

Прѣди нѣколко врѣмя ви проводихъ обявленіе за Блъгарскѫ-тѫ Исторіѭ. Сега пакъ идѫ да ви наумѭ, да ся потрудите да ми напишете нѣколко помощници, зачто врѣмя вече не остана, и колкото ся съберѫтъ испратете ми гы тѭѭ недѣлѭ. Помолете ся отъ моѭ странѫ Г-ну Стоянчю, когото и поздравямь, да ся потруди и Господство му за това.

Много щете мя одлъжите, ако пристигните да испратите имена-та до въ недѣлѭ, като да могѫ съ слѣдующѫ-тѫ пощѫ да ги испратя въ Земунъ, зачто само за тѣхъ е работа-та останала.

Поздра́вямь вси-ты пріятели.

Вашъ
Ботю Петковъ.

Калоферъ.
1853. 7врія 1-й.

---

53. — Пакъ за спомоществователи на Блъгарска История. Искатъ се сръбскитѣ вѣстници. Пак. 6.

Любезный Константине!

Калоферъ. 1853. 7врія. 23-й.

Писахъ ви нѣколко пѫти и ви ся молихъ да ся потрудите, да подпишите нѣколко имена за Исторіѭ-тѫ Блъгарскѫ и отвѣтъ никакъвъ не пріяхъ. Сега пакъ ви пишѭ и ви ся молѭ, потрудете ся да напишите тѭѭ недѣлѭ, колкото можете, зачто съ слѣдующѫ-тѫ пощѫ непрѣменно щѫ изпратя имена-та, че работа-та ся е за тѣхъ въспряла. Напомнете и Г-ну Стоянчю обѣщаніе-то, като го поздвавите отъ моѭ странѫ.

Ще ни сторите и голѣмо добро, ако ни испращате Срьбскы-ты Вѣстници, като гы прочетете. Моли ви ся за това и Г-нъ Недѣлко Брькаловъ, когото можете да знаете.

Щѫ бѫдѫ много одлъженъ за что то ви пишѭ и съ усрьдіе щѫ ви послужи и азъ нѣкога.

Вашъ
Ботю Петковъ.

---

54. — Геровъ жали за утѣснителното положение на даскалъ Ботя. Грижи за подобрението му. Да подготви Ботйо сина си Христа за-въ руско училище. Коп. кн. 3. 47.

Г-ну Б. Петкову, въ Карлово.

Пловдивъ 9 Септемвр. 1857.

Господине Боте!

Ваше приятелско писмо отъ 4 Септемврия съ благодарение приняхъ. Въ отвѣтъ идѫ да Ви кажѭ най-пръво, какво звание-то ми ново николко не ми промѣнява мысли-ты и прьвы-ты ми отношения камъ приятели-ты и познайници-ты.

Тврьдѣ ми е жално дѣто ся намирате въ стѣснително положение. Азъ ся разговаряхъ прѣзъ Мая въ Одессѫ съ Господина С. Тошковичя за Васъ. Нъ тогава работы-ты още не бяхѫ турени на оный рядъ, за който ся работяше, та затова не ся рѣши ничто за Васъ. Оттогава нѣмамь извѣстие, та ся види, че работы-ты още така си стоять, та и да има оттамъ нѣчто надѣждѫ за помощь, не ся знае, кога ще стане. Азъ бяхъ реклъ да не ся губи надѣжда-та оттамъ, ала и друго, чтото може да ся свръши, да ся не оставя назадъ.

Ученика си, освѣнь граматикѫ, поучѣте и малко на Землеописание и Историѭ. Азъ си имамь на умъ за него и благодарѭ Ви, дѣто ся трудите.

Пишѭ Ви тврьдѣ на бръзо, зачтото ся стягамь за Узунджовѫ.—Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

P. S. Пишѣте ми колко й е длъгъ-тъ.

---

55. — Нѣма мѣсто за даскалъ Ботя. Евл. Георгиевъ ще уреди дългътъ му. Коп. кн. 3. 117.

Пловдивъ 18 Декемвр. 1857

Господине Боте!

Тыя дни приняхъ отговоръ отъ Г-на Никола Тъпчилещова за прѣдложение-то, что му бяхъ направилъ, да Ви земѫть пакъ въ Калоферъ за учитель. Негова милость ми пише, какво тѫѭ годинѫ си сѫ натъкмили тамъ учители за тѫѭ годинѫ, та не ще прилѣгне да Вы земѫть.

Научвамся, че отъ Копривщицѫ Вы искать за учитель, ала не знаѭ, какъ ся свръши.

За длъга Ви говорихме съ Г. Евлогия. Негова милость еималъ тѫѭ истѫ-тѫ мысьль, каквото и азъ, и поема еднѫ чясть. Кога дойде тука, можемь свръши, ако щете.

Пишѣте ми нѣчто ново.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

56. — Изпраща се География рѫкописъ. Печатана География. Молба за събиране дългове отъ продань Българска История. Пак. 6.

Прията 25 Окт. 1858.

Колоферъ. 1858 8вр. 24-й.

Господине Найдене!

Працамь Ви Географiѭ-тѫ прѣписанѫ, коіѫто отъ давна сьмь свръшилъ и сега найдохъ врѣмя да Ви ѭ пратѫ. Тя съдрьжявала само Европѫ и Азiѭ и много ми ся поревнѫ по языка и по нарядѫ-тѫ й, какъ не бѣ свръшена цѣла. Щяхъ да ся захванѫ и азъ по силѫ-тѫ си да попродлъжiѫ нататъкъ, нъ отъ пустѫ залисiѭ нѣмахъ врѣмя.

Пише ми Г. Іоакымъ, че Савва Радоловъ напечяталъ Географіѭ Ободовскаго, тя ще дае, за коѭто спомянувахѫ Блъгарскы-ты Книжици. Мене ся чини, че ако и да е напечятана тя, не ще да е злѣ, ако ся напечатѫ и нашя-та. Пишете ми, да ся потрудѫ ли, да посъберѫ отъ тукъ отъ тамъ за Австраліѭ и Африкѫ?

Писалъ бѣхъ на Вратчянскый Епископъ Г. Дороѳея за Исторіи-ты, что имамь въ Вратцѫ и по околны-ты мѣста, и нѣмамь никое до сега извѣстіе. Молѭ Ви ся, пишете му отъ Своѭ странѫ, дано направи добро да ми съберe парици-ты.

Поклоны принесети Г-жи Марійкы и Елисавети.

Покоренъ слуга
Ботю Петковъ.

---

57. — Вратчански Доротей ще разпространи книга Българска История. Прѣводътъ на география. Добрѣ е Геровъ да напечята своята география. Пак. 6.

Прието 4 Февр. 1859.

Калоферъ. 1859 Февр. 2-й.

Господине Найдене!

Нашій старецъ, както и азъ Ви благодаримь отъ все срьдце, зачтото прѣдстояхте да му ся извадять парици-ты. Сега пакъ Ви ся молѭ и останѫлы-ты парици да му извадите, за които Генко Ви оставилъ запискѫ-тѫ.

Тука вчера по повелѣніе Пашовско свалихѫ пары-ты, бешлици-ти 7 гр. така съразмѣрно и другы-ты монеты, затова Ви молимь да гы не пріимате на горнѭ цѣнѫ.

Пріяхъ отъ Вратчянсый Епископъ писмо, въ което ми пише, че ще прѣдстои да ми натъкми книгы-ты, види ся да му сте писали и Вы, съ което мя сте много одлъжили.

Бѣше ся рекло, че нѣкой си напечаталъ Географіѭ Ободовскаго, коѭто до сега още не ся е явила. Той слухъ бяше разнесълъ Г. Іакымъ Учитель, страхъ мя е, да не е пустнѫлъ тѭѭ думѫ отъ себе си, за да прѣвари да напечятѫ своѭ географіѭ, коѭто, както ся научявамъ, прѣвождалъ. Не знаѭ что мыслите съ вашѭ-тѫ географіѭ, азъ бѣхъ рекълъ да ѭ напечятате, че е добра. Пишете ми, молѭ Ви ся.

Принесете поклоны-ты на супругѫ-тѫ Ви Г-жѫ Марійкѫ и на Г. Елисаветѫ. Безъ друго Ви ся кланямь и сьмь

Покоренъ слуга
Ботю Петковъ.

---

58. — Искане пѫтнически билети. Ботйо Петковъ отчаянъ. Мисли да се прѣсели. Пак. 6.

Прието 11 Марта 1861.

Калоферъ. 1861. Марта 7-й.

Господине Найдене!

Много врѣмя ся е минѫло отъ какъ не сьмь Ви писалъ. Днесь найдохъ случяй да Ви пишѫ и прьво като Вы поздравѫ вседомовно, да Вы ся помолѭ да благоизволите да пріемите тѭѭ молбѫ.

Единъ мой шюрей, Мирчо Стайко, прѣди нѣколко мѣсяца си е дошелъ изъ Россіѭ съ другъ единъ калоферецъ, за да посѣти родители-ты си, и сега пакъ ся врьща заедно съ него въ Россіѭ, и завожда съ себе си другъ единъ сродникъ мой. За това Вы молѭ покорно, ако е възможно, да имъ дадете нужны-ты билеты за Кышеневъ. Пращать си двама-та Русскы-ты пашпорты заедно съ турскы-ты тескерета отъ Свищовъ, та спорядъ тѣхъ да имъ дадете билеты-ты, зачто сами не могѫть да дойдѫть. Единый, отъ тѣхъ, Иванъ Христевъ, който сега прьвъ пѫть отхожда, има само турско тескере, извадено до Свищовъ, ако е възможно, и нему, молѭ, да дадете билетъ.

Слѣдъ нѣколко врѣмя щете видите, че и азъ щѫ Ви искамь такъвъ единъ билетъ за въ Россіѭ, че ми е умрьзнѭлъ вече свѣтъ-тъ.

Молѭ Ви ся, сторете това добро на мои-ты сродници. Безъ друго като Ви ся кланямь, дрьзаѭ да ся наричямь за всегда

Вашь
Ботю Петковъ.

Шюрей ми рѣши да заведе и бащѫ си, Стайка Стояновъ, въ Кышеневъ, за да навиди другы-ты си синове, които сѫ тамъ. За това пращаме и негово-то турско тескере, извадено до Свищовъ, та и нему, молиме, да дадете билетъ.

---

59. — Какво е училъ Христо Ботевъ. Баща му моли да се изпрати на учение въ Россия. Пак. 6.

Калоферъ. 1863 Април. 8-го.

Милостивый Господине!

Спѣшѭ да Ви прѣдамъ нужны-ты свѣденія за мой синъ Христофора Петкова, на основаніе на които да може да ся пріеме въ назначено-то учебно заведеніе въ Россіѭ. Сынъ ми ся е родилъ въ 1848 год. учился е съ успѣхъ Катихизисъ, Аритметикѫ Географіѭ, Всеобщѫ Исторіѭ, има началны понятія отъ Физикѫ и Алгебрѫ: отъ языци-ты най добрѣ е успѣлъ въ Русскый, на който ако да не може още да ся выражава, нъ прѣводи доволни добрѣ, а началны понятія има отъ Грьцкый и Французскый. Молѭ Ви ся по скоро да подѣйствувате да ся пріеме сынъ ми, за да не губи драгоцѣнно-то си врѣмя суетно. Колко ще бѫде счастливъ той день за мене, въ който получѭ дозволеніе да испратѫ сына си въ Россіѭ! Доклѣ бѫдѫ живъ ще проповѣдвамь милость-тѫ на Русскый Монархъ, и щѫ просѫ Бога за благоденствіе Му и за испълненіе-то на благы ты Му намѣренія.

Имамь честь да ся наричямь за всегда.

Покорьнъ слуга
Боте Петковъ.

---

60. — Горещо желание на Ботйо Петковъ да бѫде настаненъ синъ му Христо Ботевъ на учение въ Росия. Пак. 8.

Прието 10 Мая 1863.

Калоферъ. 1863 Апр. 8-й-

Господине Наидене!

По исканіе-то Ви, бѣлежѭ за сына си; что ся е училъ и на колко е години. Сѫше-то бѣхъ забѣлежилъ въ писмо-то си, което Ви бѣхъ пратилъ ланѣ въ Узонджово. Види ся, че това писмо или не сте получили, или ако сте го получили, не сте го удобрили да ся прати гдѣто трѣбва. Както да е, молѭ Ви ся много, да не оставяте въ небрѣженіе тѭѭ работѫ, нъ да ся потрудите съ всичкѫ-тѫ си силѫ да ся настани сынъ ми или въ ново открытѫ-тѫ въ Николаевъ Гимназіѭ, или гдѣто другадѣ ся пріеме. Азъ вече всичкѫ-тѫ си надеждѫ на Васъ полагамь, и Ви ся молѭ да ся потрудите, чтото сынъ ми на 1-й Септемврія да ся найде въ опрѣдѣлено-то мѣсто и да почне работѫ-тѫ си, зачто много ми е тяжко, като си губи суетно врѣмя-то.

Пишѣте ми на чіе иждивеніе мыслите да ся пріеме сынь ми: на чястно ли, или на Казіонно, или на Славянофилско. Г. Финговъ ми е расказалъ, каквы благотворителны общества ся намирать въ Россіѭ.

Чякамь по скоро родостный Ви отвѣтъ, и щѫ гордѫ да ся наричямь за всегда

Вашь
Ботю Петковъ

---

61. — По намѣщането Христя Ботевъ на учение въ Россия. Калоферци намалили заплатата на даскалъ Ботя. Иска му се да иде учитель въ Враца или въ Плѣвенъ. Пак. 6.

Прията 27 Апр. 1863. Отгов. 30 Апр.
Калоферъ. 1863 Април. 24-й.

Господине Найдене!

Надѣяхся до сега да ми извѣстите, турнѫли ли сте въ дѣйствіе молбѫ-тѫ за сына ми Христя, азъ Ви писахъ доклѣ бѣхте още въ Узунджово, и писмо-то ми вѣрвамь да сте пріяли. Колко щѫ сьмь благатъкъ, ако работа-та е турена на рядъ, и ако слѣдъ малко ми кажете: да ся готви сынъ ви за Москвѫ! Молѭ Ви ся, Господине Найдине, да ми ся отговорите, да имамь ли надеждѫ, или не. Г-нъ Рачинскый прѣди да отиде въ Цариградъ поиска да му съобщѫ, ако сынъ ми е готовъ, да му го пратѫ, за да го намѣсти въ нѣкое отъ учебны-ты заведенія въ Россіѭ, гдѣто имало мѣсто праздно. Азъ му ся не отговорихъ, като бѣхъ увьренъ, че Вы сте турнѫли работѫ-тѫ на рядъ. Г. Рачинскый испратилъ друго Калоферче момче въ Россіѭ.

Причина-та, по коѭто ланѣ бѣхъ оставилъ училището Калоферско, бяше, че Община-та поиска да смали годишнѫ-тѫ ми заплатѫ. Нъ слѣ като не найдохъ друго по добро мѣсто, азъ ся принудихъ да ся съгласѫ на прѣдложенѫ-тѫ ми заплатѫ и да останѫ тѫѭ годинѫ, доклѣ си найдѫ друго по выгодно мѣсто. Отъ 13,000 заплатѫ-тѫ ми свалихѫ на 9000, съ коѭто мѫчно посрѣщамь годишни-ты си разноски. Желалъ быхъ да ся намѣстѫ учитель въ нѣкой градъ отвѫдъ планинѫ-тѫ, като въ Врацѫ или въ Плевенъ; зачто тамо освянь годишнѫ-тѫ си заплатѫ щѫ имамь особенны нѣкои интересы. Струва ми ся въ два-та тыя града да нѣма учители, и за това много ще те мя задлъжите, ако съ нѣкакво срѣдство съдѣйствувате да ся намѣстѫ учитель въ кой да е отъ два-та града.

Молѭ Ви ся за всичко да ми ся отговорите пò скоро, за да не стои сынъ ми безъ работѫ.

Щѫ имамь честь да ся наричямъ за всегда
Покоренъ слуга
Ботю Петковъ.

---

62. — Герова география прѣписвана отъ даскалъ Ботя. Иска се изволение да ся печата. Пак. 6.

Калоферъ. 1864 Марта 2-й.

Господине Найдене!

Прѣди годины Ви бѣхъ прѣписалъ землеописаніе, на което копія-та останѫ тогава у мене. Вы ми бѣхте казали да го доплънѫ, за да го дадете да ся напечяти. Азъ го доплънихъ. Нъ изчислително-то землеописаніе, като много кратко, азъ оставихъ и написахъ друго пò пространно, така и Естествено-то и Гражданско землеописаніе распространихъ, като ся рѫководихъ отъ Русско-то землеописаніе на Ободовскый. Пращамь Ви го сега да го прѣгледате и исправите. Струва ми ся, че ако ся напечяти, ще ся въведе въ училища-та и ще ся прѣдпочете отъ Земл. на Груева, което е сухо, пълно съ едны собствены имена и спорядъ това мѫчно за прѣподаваніе.

Иска ми го единъ книгопродавецъ да го купи, иска го и Настоятелство-то на Калоферско-то училище, нъ на условія малко полезны за мене. Освянь това азъ безъ Ваше позволеніе не смѣѭ да го дамь на печять. Молимь Ви да го прѣглядате, и ако го удобрите да ся напечяти, то да ми ся отговорите, като ми кажете и что да направѫ.

Рѫка-та зачтото ми боли, отъ това не могохъ да го прѣпишнѫ добрѣ и чисто, особено почеркъ-тъ въ начялото е много лошь.

Надѣѭ ся да ми ся отговорите, а азъ щѫ имамь честь да ся наричямь за всегда

Покоренъ слуга
Ботю Петковъ.

---

63. — Иска се ржкописътъ отъ географията. Пак. 6.

Калоферъ. 1864 Юн. 30-й,

Господине Найдене!

Надѣж ся да сте приглядали до сега Землеописаніе-то, что Ви бѣхъ пратилъ. И така молѭ Ви ся да ми го пратите по Г. Тона, зачто прѣзъ распусатъ мыслѭ да отидж въ Букурещъ да ся расходж и да го напечятамь. Молѭ Ви ся да ми съобщите мнѣніе-то си за него.

Щж имамь честь да ся наричямь за всегда
Покоренъ слуга
Ботю Петковь.

---

64. — Разни прѣдположения за печятане географията. Пак. 6.

Калоферъ. 1864 Августа 18-й.

Господине Найдене!

Бѣхъ ся рѣшилъ прѣзъ распуса вътрѣ въ 50 дена да напечятамь землеописаніе-то въ Букурещъ, и за това по искахъ ржкописы-ты отъ писаря Ви. Сега вече почнахме прѣданіе-то въ училище-то и не могж самъ да отидж, а мыслѭ както да е да го напечятами, зачтото ся боѭ да не бы да излезе друго на свѣтъ. Добрѣ щяше да е да отидж самъ въ Букурещъ, зачтото прѣзъ колкото градове и села щяхъ да прѣминж, спомощници въ тѣхъ щяхъ да съберж, и на врьщаніе щяхъ да раздамь книгы-ты и да съберж самъ пары-ты, особено въ Букурещъ ся надѣяхъ да ми ся спомогне. Съ тоя начинъ азъ мысляхъ да ся ползувамь, като нѣмамь готовы пары да вложѭ за печятаніе-то. Въистинж тука училищно-то настоятелство може да го напечяти, нъ на условія малко ползовиты за мене.

Научѣте мя, что да правж: да го пратж ли въ Букурещъ да ся напечяти, а азъ да ся задльжѭ тука на Г. Никода Пуліевъ, или да го напечятамь въ Цариградъ? Прьво-то ми ся види по добро, като нѣмамь пары, зачтото може Г. Христо Георгіевъ да ми спомогне.

Надѣвамь ся да ся въведе въ училища-та това землеописаніе, особено въ околны-ты училища вътрѣ въ единъ мѣсяцъ за хатжра ми 1000 тѣла мыслѭ да ся разнесжть, отъ които щжтъ ся посрѣщнжтъ разноскы-ты на печятаніе-то.

Молѭ Ви ся да го приглядате и да го поисправите, и ако го удобрите да ся напечяти, то да мя научите что да правж. Чини ми ся, че чрѣзъ Васъ найлесно може да ся напечятж въ Букурещъ, стига само да пишите Г. Христю Георгіеву. Както да е, молѭ Ви ся, да ми ся отговорите по̀ скоро.

Щж бждж честитъ да ся наричямь за всегда
Покоренъ слуга
Ботю Петковъ.

---

65. — Се по печатането географията. Пак. 6.

Калоферъ. 1865 Февр. 17-й.

Господинъ Найдене!

Не знаѭ, могли ли сте да приглядате ржкописи-ты отъ землеописаніе-то, и ако сте гы приглядали, то какво заключявате за тѣхъ. Види ся, да не сте гы одобрили, за това ми и не писахте. Молѭ Ви ся да ми пишите и да ми пратите ржкописи-ты по Сахтіянджія, та въ свободно-то си врѣмя да гы прѣпишѭ пакъ и да гы поисправж.

Г-нъ Василій Беронъ (Джелалскый) ми бѣ писалъ, ако имамь нѣчто за печятаніе, да ся отнесж до него въ Болградъ, и той ще прѣдстои да ся напечяти на сгоднж цѣнж. Ако и да нѣмамь срѣдства-та на свое иждивеніе да напечятамь землеописаніе-то, то щж ся потрудж, съ другъ нѣкой способъ да го напечятамь. Пишете ми, молѭ Ви ся, какво мыслите както за землеописаніе-то, така и за напечятаніе-то му, а азъ щж сьмь за всегда

Покоренъ слуга
Ботю Петковъ

---

66. — Даскалъ Ботйо, каненъ за учитель въ Пловдивъ, не може да остави Калоферъ. Пак. 6.

Калоферъ. 1865 Юлія 14-й.

Господине Наидене,

Брьзамь да ся отговорѭ на писмо-то Ви отъ 10-й на мѣсяца, и да Ви поблагодарѭ чювствително за участіе Ви въ сѫдбѫ-тѫ ми. Добрѣ щяше да е, ако бяше пристигнѫло писмо-то Ви прѣди единъ день, зачто-то щяхъ да земѫ мѣркы и не щяхъ да ся условѫ съ Общинѫ-тѫ Калоферскѫ или ако ся условяхъ, то не щяхъ да имъ устѫпѫ отъ заплатѫ-тѫ си, коѭто значително ми смалихѫ. Азъ знаяхъ прѣдварително намѣрѣніето имъ за смаляваніе-то заплаты-ты на учители-ты и мысляхъ да постоянствувамь; нъ въ събраніе-то имъ не могохъ да противостоѭ на благородно-то имъ обращеніе къмъ мене, съ което мя убѣдихѫ да имъ оставѫ, за тѫѭ годинѫ само, 1500 гр. отъ заплатѫ-тѫ си.

Разумѣва ся, че за да ся не развали училище-то имъ, трѣбваше да употрѣбять таково срѣдство. Азъ ся вече условихъ, и не могѫ друго яче, да направѫ. Познавамь отъ другѫ странѫ че щяше да е добрѣ за мене, ако ся натъкмяхъ въ Пловдивъ, зачто то едно вещественa-та ми полза щяше да е по̀ голѣма, и друго щяхъ да промѣнѫ образа на живота си, въ който сьмь вече одрьгнѫлъ. Нъ работа-та ся вече свրьши, а за мене е доволно мнѣніе-то на приятели-ты ми за мене, което кога да е ще послужи за ползѫ-тѫ ми.

Чюхъ, че сте щяли да дойдете въ Карлово тыя дни. Колко ще ми бѫде пріятно да Ви повидѫ и да Ви ся нарадвамь. Поздравямь супругѫ-тѫ Ви Г. Марійкѫ и сьмь.

Вашь
Ботю Петковъ.

---

67. — Свѣдѣния за шаекъ. Пак. 6.

Г-не Наидене!

Брьзамь да Ви ся отговорѭ, какво щѫ обадѫ на Чорбаджіи-ты чтото пишете за дѣвойкѫ-тѫ. Порѫчяли-сте за шеякъ да пытамъ калугериц. Азъ ходихъ, и аресахъ единъ топъ, койго Ви пращамь, искать за лакъта послѣднѭ цѣнѫ 9 гр.; ако го аресате, земѣте го, ако ли не, а то го оставѣте у протосингеловы.

Поздравлявамь Ви и сьмь.

Вашь
Калоферъ. 1866. Юлія 20-й. Ботю Петковъ.

шеякъ-тъ е 35 лахтѣ.

---

68. — Изпраща се момиче калоферче на учение въ Росия. Даскалъ Ботйо остава пакъ въ Калоферъ. Пак. 6.

Калоферъ. 1866 Авг. 23-й.

Господине Найдене,

Закъснѣхъ да ся отговорѭ на писмо-то Ви, зачто то мысляхъ да дойдѫ самъ въ Пловдивъ и да доведѫ момиче-то, което готвять да пратять въ Россіѭ. Нъ на момиче-то, което е сираче, роднины-ты нѣма въ Калоферъ, та чякахѫ до сега да ся приберѫть и тогава да го доведѫть при Васъ. Пишете ми, че мя искать въ Пловдивъ за учитель и че ще бѫде това полезно за мене. Отъ своѭ странѫ съ радость быхъ изпльнилъ желаніе то на Пловдивскѫ-тѫ Общинѫ, ако бяше прѣварила да ся изяви желаніе то си прѣди да ся условѫ съ тукашнѫ-тѫ Общинѫ и прѣди да ся свրьшятъ условія-та съ взаимны контракты. Тукашнѫ-тѫ младежь е на умъ да мя не оставя да промѣня мѣсто-то си доклѣ сьмь живъ. Тя така ся показва, нъ ако друго мысли, то грѣхъ-тъ й на душѫ-тѫ: зачто азъ ѭ повѣрвахъ и й сьмь ся врекълъ, че нѣма да оставѫ Калоферъ. На истинѫ честолюбіе-то на нѣкои отъ

млады-ты ся пораздразни, и едни отъ тѣхъ изказвать желаніе да не оставямь никога Калоферъ, а други вушь искать да ся покажжть доброжелатели и нѣкакъ далновидни и ми казвать: „дурдугунъ кабахатъ джръ, ако познавашь, че щешь имашь значителнж ползж въ Пловдивъ, не ся бави никакъ, врьви та приготви запасъ за старость-тж си и не ся осланяй на думы-ты на тыя дѣца". Отъ изговора на прьвы-ты и вторы ты лесно се заключава, кои сж истинни-ти ми доброжелатели. Послѣдни-ти сж, които не сж добрѣ расположени къмъ мене, нъ не могать да противостоять на прьвы-ты. Както да е, съвѣстно ми иде да оставж Калоферско-то училище, особено зачто то минжлж-тж годинж твръдѣ слабо сьмь прѣдавалъ, че бѣхъ боленъ, и Община-та ся показа къмъ мене много снисходителна.

Спорядъ училищный ни уставъ вчера въ понедѣлникъ ся почнж прѣданіе-то, и азъ ся намирамь принуденъ да ся откажж отъ отхожданіе-то въ Пловдивъ. Нѣма что да ся стори.

Честитъ щж сьмь да ся наричямь всегда

Усрьденъ слуга
Ботю Петковъ.

Община-та испраща двѣ момичета, отъ които щете изберете едно-то.

---

69. — Бащата ся страхува за сина си Христа. Иска свѣдѣния за него. Моли се за ходатайство. Пак. 128.

Прията 29 Ноемвр. 1868. Отгов. 30 Ноемвр.
Клоферъ. 1868 9/вр. 28-й.

Господине Найдене,

Не знаж, что стори сынъ ми Христю, та ми не прати до сега писмо. Страхъ ма е, да не ся е докачилъ отъ писмо-то ми и да ми ся разсрьдилъ; Ако Ви е писалъ нѣчто за него Г-нъ Хр. Георгіевъ, то Ви ся молж да ми извѣстите.

Прѣди 5—6 дена пріяхъ отъ него писмо, писано на 13 7/врія, въ него ми пише, че постжпилъ въ медиц. училище и иска да пишж Г. Христю Георгіеву или Г-жи Елисаветѣ да го подкрѣпять за прьвж-тж годинж. зачто то срѣдства-та му былы твръдѣ малкы.

Молж Ви ся, Г-не Найдене, сторѣте милость та пишѣте въ Букурещь до Г-на Христя, да привика сына ми да го посъвѣтва и да му даде надеждж, че ще го подкрѣпя, и ако има нуждж, да му даде нѣкой грошь за арашлжкъ, а азъ отъ голж душж щж ся наплатж.

Приключено-то до сына ми, молж, съ прьвж пощж да изпратите, и да пищите отъ своя странж до Г. Христя.

Да мя простите, че Ви задѣвамь,

Вашь
Ботю Петковъ.

---

70. — Даскалъ Ботйо боленъ. Иска свѣдѣния за сина си Христя. Лоши прѣдчувствия. Пак. 6.

Прията 7 Марта 1869. Отгов. 8 Марта.

Господине Найдене!

Два мѣсяцж и половинж сключвамь отъ какъ сьмь лѣгнжлъ боленъ и лежж на едно мѣсто. Сега слава Богу начнжхъ малко да ся поисправямъ; нъ още не смѣж да излѣзж по вънъ.

Много ни е тжжно, че не пріяхме до сега отъ сына си Христя нѣкое писмо, Ако знаете нѣщо за него, молимь да ни извѣстите пріятно было или не пріятно Ако ли не знаете, то Ви молимь да испытате по скоро да ни извѣстите. Лоши прѣдчювствія иногда мя увладѣвать за него. Мене иска да найдемь срѣдство да го оттеглимь отъ Влашко.

Моля Ви ся да ни ся отговорите.

Калоферъ
1869 Марта 6-й.

Вашь
Ботю Петковъ.

71. — Безпокойство на бащата Ботйо за сина му Христя. Пак. 6.

Прията 28 Юлия 1869. Отгов. 28 Юл.

Г-не Найдене,

Умолявамъ Вы като получите писмото ми, въ което приключвамъ и едно друго за сына ми Христа, които ся намярва въ Александрія (близо до Букурещъ въ Влахія) да му го испрати-тѣ колко то е възможно по скоро; защото става нѣколко писма му писвамъ, — а той не ми ся отговоря. Твърде въ лошо положеніе ся намярамъ Г-не Найдене и само незнамъ до кога ще ся мъчѫ. Пишете на Г-на Хр. Георгіевъ да ся постарай за да испрати писмо-то на Христа. Съ тозы Вашъ трудъ ще мя обяжите премного за повиче прощавайте.

Вашъ слуга
Боте Петковъ.

Калоферъ
1869 Юлій 17

---

72. — Майката жали за сина си Христя. Окаяното положение на цѣлото семейство Ботеви. Пак. 6.

Прията 19 Юлия 1871.

Господине Найдине!
Въ Пловдивъ.

Смиренно спордъ длъжность си имамъ честь съ която днесъ жалостно прѣхождамъ да Вы поздрава ида Вы ява какво съ нажаленъ начинъ начевамъ да прѣдлагамъ най-перво нашитѣ скрѫби и съ крайна жалбави сѫ мола, като на достойни благодѣтели, които сте обыкнали дапростирате благодѣяніе на бѣдните като насъ. й ни прѣхождамъ да Ви плита по хвалби или ласкателства носъ надежда не отложна чище ми помогните каквото щѣ Ви сѫ помола. и моята надѣжда сѭ относя перво на Бога и второ на Вази.

Знай Господине Найдине нашата жалость и милость кое ѐ. За Сина ми Христя който живей Въ Йбраила. временно жилая за него да си доди защо то Вія познавате наша та немощь и бѣдность какъ нисѫмь доволна да прихранювамъ иоблачамъ тія бѣдни сирацы, й немамъ си нйди никого който да ми помогни. и нашата надѣжда сѫ относя перво на Бога ивторо на него, а той сеги 2 годині доволномя лѫжи чище си доди. и досега чакахъ ниси доде що е това непознавамъ.

Заради това повторително Вы сѫ мола като на единъ Братъ. дано даможите съ некакво средство даго извадите отъ Ибраила, зачтото ако да остани, щѣ бѫди за нази и занего зло.

Азъ ще Вы ся помола ако одобрявате даму предложите това, какво щѣ го настаните тука на работа макаръ ида ѐ замалка заплата, то азъ щѣ бѫда благодарна само да си доди въ Болгарія, и ако е възможно то Вія му прѣдложети повече заплата само да го извадите. Азъ бѣхъ ришила това лѣто да отида принего но мися нслучи. И заради това прѣбѣгновамъ при Вази Вія дами спомогните инаправите това малко добро което ѐ за нази весма голѣмо.

Забылижети й засина ми Кирила, който е застигналъ въ возвръстъ даго държжа примени ніе возможно, и даго испровода на друга страна ніе наша работа. Затова плача и жала за сина си Христя да си доди той да помогни на Брата си идаго настани въ друго Училище, и да види бѣдніятъ си жалостній Братъ Петаръ който е въ голѣмо окаянство чиседи се на едно място, чака ипоглѣдва за Брата си Христя.

И като ми на правите това добро крайно щемя за длажите, ивъ сичкіятъ си животъ нищѫ Вы забрава. Безъ повече Ви поздравямъ и оставамъ въ пѫлна надежда

Есмъ завсегда Ваша Сродница
Ивана Учителъ Ботева

Калоферъ 1871. 12-ый
Іулій.

---

73. — Иска се помощь за дѣцата на даскалъ Ботйо. Пак. 6.

Калоферъ 1871. 9/врія 16.

Милостивый Г-не Найдине!

Срамъмя е, нъ нуждѫ-тѫ мя кара да се присрамѫ и да Вы ся помолѫ, ако е възможно да спомогните нѣщо за дицата, макаръ за едно кило жито отъ покойный имъ дяда, защо-то и досига нѣмахъ никаквѫ леснинѫ отъ сына си Христя.

Голѣмо добро ще направите ако спомогните.

Отъ какъ Вы поздравлявамъ остановамъ въ надеждѫ.

Ивана Б. Петкова.

---

74. — Испращатъ се свидѣтелства на Стефанъ и Кирилъ Ботеви. Пак. 6.

Прието 20 Янн. 1875

Калоферъ 18 Јануарія 1875.

Господине Найдине!

Ида да Ви поздравя, и явѫ какво ми пишатъ отъ Букорещь момчетата Стефанъ и Кирилъ да имъ испровода свидетелствата, че бєлкимъ Кирилъ искалъ да отиде въ Россіѭ и да ги испровода до Руското Консулство въ Русчюкъ до Г-нъ Карамяхаловъ. Асъ мисла че Ви можєтє ги испроводи или до Г-нъ Карамихаловъ въ Русчюкъ или направо въ Букурещь. За това асъ прєтварямъ свидетелствата сосъ тѣхно писамце, което Ви провождамь и Ви мола сторете добре та имь гы испратете както знаете.

Можєтє да отворитє свидетелствата за да ги видите и да ги претворите въ другъ пликъ.

Мола Ви кажете ми какво направихте съсъ Панагюрци, зачтота ся нуждая за пары.

Поздравлявамь Господжа Марійка и остаямь

Ваша сродница
Иванка Ботева Пет.

Мола Ви прєтвориното проводетє на Господжа елисавета

---

75. — Моли да му се даде нѣщо помощь отъ дѣда му. Пак. 6.

Мылостивый чиче Найдене!

Прѣ-голѣмата нужда, която ма кара да са отнесѫ до Васъ, като прѣдъ най ближныимѫ ни и да Вы помоля за сѫщото за което Вы е молила и майка ни, ако е възможно да ми помогните нещичко отъ покойныя ни дяда. Прѣдставете си чиче" Найдене, че какъвъ спомѣнъ ще направите на покойныя ми дяда, като спомогныте на менѣ человѣкъ, кой-то лежи и страда осемь годины на едно мѣсто. Освѣнъ това чиче" Найдене дѣто лежѫ и страдамъ осемь годины на едно мѣсто, нъ сега още отъ двѣ годины насамъ страдамъ отъ неистерпима бѣдность, която ще скѫси и днииы-ми. Ахъ! каква радость ще ма обладае като получя това! и колко ще има да благодаря, както на Васъ така и на дяда Кырила, тѫй сѫщо и на дяда попа и на всичкы-ты другы, кои-то предстоѭтъ за това.

Оставамъ въ надѣждѫ вашъ покорный Учитель Ботевъ сынъ Петко

Бот: Петковъ.

1871 г. 9 Августъ
Калоферъ.

76. — Окаяното положение на семейство Ботеви слѣдъ смрътьта на даскалъ Ботя. Стефанъ Ботевъ моли да го намѣстятъ нѣйдѣ въ училище. Пак. 6.

Прието 4 Септ. 1869. Отгов. 6 Септ.

Почтенный ны чичо Найдене!

Слѣдъ смрьть-та на Бащѫ ный ся нахождаме въ голѣмѫ скробь защо-то ны остави въ много бѣдно положеніе. Калоферска-та община, когато беше живъ Баща ны ся обеща, че ще ны подрьжя до'гдѣ е живъ и ако умрѣ и ако умрѣ още ще ны подрьжя поне една година; нъ слѣдъ смрьть-та на бащѫ ны всичко това ся испълни съ зиманіе-то едно кило жито за погрѣбеніе-то. За това чичо Найдене молимь Ви като на Бащѫ да пишете на чича Хр. Георгіевъ да прѣвика брата ны да го накара да ны пише и да ны помогне въ сегашно-то положеніе, защо-то като нѣма отъ гдѣ да земемь и ако той ни не помогне, то трѣбва да умрѣмь отъ гладъ, и за това моли Ви майка ми заедно съ братѫ ми Петра, който 6 години лѣжи все на едно мѣсто и сега въ много жялостно положеніе, да кажете на Данови, давно заради Вашій хатъръ пріемѫть поне 20 т. отъ Бащины-ты ны Исторіи за да си посрѣщнемъ нѣкои отъ кѫщны-ты разноскы до нѣкое врѣмя. Азъ, чиче Найдене 15-то годишенъ като свршихъ ученіе-то въ Калоферско-то училище седѫ сега празенъ та ямъ готовый хлѣбъ. За това молѭ Ви да пишете на чичя Хр. Георгіевъ за да ся натъкмя въ медецинско-то училище въ Букурещъ, азъ писахъ на Г. Станчя Брадинскы въ Цариградъ за да мя натъкми въ тамошно-то медецинско училище и той мы отговори, че ако пріима то тѫзъ година ученици щѫ могѫ и азъ да ся натъкмя; нъ ако не пріеме, то трѣбва да чякамь за догодина за това дрьзнѫхъ, като на Бащѫ та Ви писахъ това ничтожно писамце и ще бѫдемь прѣмного зарадвани ако получемь отговоръ, който да удовлетвори желаніето ны. За тыя добрины ный щемь Ви бѫдемь задлъжени въ всичкый си животъ.

Като Ви поздравляваме остановамь за всегда Вашь покоренъ Слуга

С. Бот. Петковъ.

Калоферъ
1869. Сеп. 2-й.

---

77. — Христо Ботевъ учитель въ Исмаилъ. Испраща му ся писмо чрѣзъ Герова. Пак. 6.

Прието 12 Септ. 1869.

Калоферъ 1869 Сеп. 11-й.

Почтенный ны чичо Найдене.

Досрамява и най безсѫзнателный человѣкъ, като пише всякоѭ пощѫ писма, като на Васъ, нъ ный, чичо Найдене, като нѣмаме другы нѣкой освѣнъ Васъ да ны прави такива голѣми добрины, то и сега дрьзнѫхме та Ви писахме това нитожно писмо, въ което Ви молимь, като на Бащѫ да испратите приключено-то на Братѫ ны писмо въ Исмаилъ. Ный на 3 Септ. получихме отъ него писмо, въ което ны пишеше, че былъ постѫпилъ на 13 Авг. въ Исмаилъ, учитель по повѣленіе на правителство-то, вижъ че искало да го тури на по голѣмѫ службѫ и честь. — Макарь и да има въ Калоферъ нѣкои отъ Богаты-ты, които да испращать всяка поща писма въ Исмаилъ; нъ като гы попита нѣкой тый казватъ, че нѣма да испращаме: не знаемь по коѭ причинѫ не казватъ. За това молимь Ви чичо Найдене направете ны и това добро.

Бѫдете увѣрени, че щемь бѫдемь за всегда Вамь задлъжени и покорни слугы

Ст. Бот. Петковъ.

78. — Н. Геровъ спасилъ живота на Ст. Ботевъ. Признателностьта на послѣдния. Иска служба въ България. Пак. 6.

Олтеница 1877 Ноемвр. 13.

Почитаемый Чичо Найдене!

При сичките погрѣшки, които сѫмъ сторилъ камъ Васъ азъ пакъ држзнахъ даса отнеса съ настоящата си просба. Вие като спасительтъ на моятъ живогъ и като най голѣмиятъ ми добродѣтель ще имѫте снихождението камъ просбата за която Ви моля.

Смѣя да Ви проса Чичо Найдене ако е возможно да ма натѫкмите на нѣкоя служба въ Бѫлгария, съ която да мога да принеса и азъ услугата камъ отечеството си, въ сѫщото врэме като усигора прехраната си. Надѣя са че нѣма даса покажа неспособенъ на работата за която би ма опрѣдѣлили, като познавамъ освѣнь Руски и Ромѫнски езици сѫщо нѣколко и другите които нуждата ги изискува сега въ Бѫлгария.

Тука азъ сѫмъ на тѫрговско поприще, но виждамъ че не мога да успѣя чрезъ него никога.

Оставамъ най признателниятъ и покорниятъ до гроба

Стефанъ Ботиовъ.

---

79. — Пѫтуването на Христа Ботевъ до Одеса. Какво мисли да прави тамъ. Пак. 91.

Милостивый благодѣтелю!

Идѫ съ настояще то си да вы просѫ да ма прости ти, чє вы не писахъ отъ Цариградъ, като въ Пловдивъ вы ся обрѣкохъ, зачтото срамъ ма бѣшє да вы пишѭ, като нѣма за какво, че кога да излазя поща та, ничто до тогава не бѣхъ свръшилъ и єто за что. Слѣдъ десятидневно пѫтуваніє пристигнахъ въ Цариградъ на 9 ый много кѫсно. На утрѣнь-тѫ, въ Недѣлѭ, зачто-то празникъ, на посолство то нѣма никой. Отъ гдѣто щє земимь дрѣхы затворєно и брата ви нѣма на хана. А пакъ въ пондѣлникъ, зачто то излазя поща та, всичкы си иматъ работѫ. Едвамъ по вечерѭ занєсохмѣ писмо то на посолство-то, гдѣто го дадохмѣ на слугы ты да го дадѫтъ на Новакова, зачто-то нє ны позволихѫ да отидимь сами при него, чє былъ сѣга вечерялъ а ніи отидохме на канцеларіѭ тѫ при отца Акакыя, та му ся молихмѣ дано заврьши тѫѭ работѫ за утрѣ, а той каза, чє щє ся труди дано бѫдє за утрѣ, и ны заръчя да отидѫ утрѣ чяса по 12 та да ми кажи что щє да бѫдѣ и така ніи отидохмѣ. На утрень-тѫ въ вторникъ отидохъ при брата вы, който ми даде 49 кар. а другы ты 11 взехъ отъ Брадинова, удихъ та ми зе Брадиновъ нуждны ты, като: сюртукъ, панталоны, илєкъ, ризы, шяпкѫ и санджкъ, а другы дрєболтіи, които ми сѫ сѣга най нуждны нє зехъ зачтото ся думашє въ Пловдивъ, чє щє ми дадѫтъ освѣнъ формѫ и др. и нужны, но чякай да видимь! Додѣ чясътъ 12 удихъ при отца Акакыя, кой-то зелъ едно свидѣтелство и ми го дади и ми каза иди си земи билєта и влєзъ въ парахода, че времи минува: Зехъ за 18 рубли билетѫ, та влѣзохъ въ парахода и на 14 того влѣзохъ въ Одессѫ, гдѣто ся прѣдставихъ при Г-на Н. М. Тошковъ и комуто дадохъ писмо-то вы и писмото на баща ми, коєто получихъ още въ Цариградъ. Той, като прочєти писма та, каза: „ну добрѣ видя щтимь." И така, като сидѫ празѣнъ, ходѫ при Блъгарчєта та та гы распитвамь, чє въ мєсеца имъ давали 20 рубли, отъ които давали 15 на квартирѫ, 1 за свещи и така имъ остаятъ 4. Сега азъ, като постѫпѫ, нѣмамь ни формѫ, ни завивкѫ, ни постелкѫ ни шяпкѫ ни ничто, съ четырє карбовны на мєсецъ могѫ ли си купи всичко това, като за єдни само дрѣхы иска 60 рубли! За това азъ щє искамь да постѫпѫ въ прьвѫтѫ гымназіѭ, въ коѭто давать всичко нужно, само чє нєщѫ да сѫмь на квартирѫ и при Блъгарчєта.

Нѣма друго что да вы пишѫ, но . . . (листа скѫсанъ) поздравѭ щє бѫдѫ въ надѣждѫ за на . . . . (листа скѫсанъ).

Одєсса. 1863. Ноем. 16-го

Х. Пєтковъ.

Да прощавате за писмо то, зачто то ничто нѣмамь ощє нарѣдено.

Сѫщий.

80. — Сиромашията на Христо Ботевъ. Отчаянието му. Молба за помощь. Първи поетически опити. Органическо въспитание человѣка. Пак. 128.

Прието 23 Ноемвр. 1868. Отгов. Хр. Георгиеву 29 Ноемвр.

Букурещъ. 21 7/врія 1868.

Добрый бай Найдине!

Пòпрѣди Вы бѣхъ писалъ и съ нетрьпеніе чякахъ отговоръ за да излѣзѫ отъ това гнусно положеніе, въ което сѫмъ паднѫлъ отъ какъ сѫмъ излѣзълъ изъ училището, и което, ако не земе нѣкой учястіе, може да ма погуби. Азъ по причинѫ на болѣдуваніето си въ Браилѫ, паднѫлъ сѫмь въ такавѫ бѣдность, чтото освѣнь че сѫмъ останалъ голъ и босъ, нъ ся нуждаѭ даже и за насущныя си хлѣбъ. Нѣмаше кому да оплачѭ и помолѭ да ми помогне, освѣнь на бай Христя, — нему азъ припаднѫхъ съ сльзы да ма снабди съ разноски за да си дойдѫ и захванѫ за работѫ, нъ прѣдъ очиты ми прѣчярня като получихъ отказъ, кога космити ми ся свивахѫ на главѫтѫ като виждамь че зимата ма вечь захваща. Азъ бѣхъ отчяянъ и на врѣмена ми дохождахѫ такыва припадкы, что-то, ако да ся повтарять, може да ма докарать до прѣстѫпленіе или да ма убиѭть. — Днесь дохождахъ пакъ да му ся молѭ, и той вникнѫ въ положеніето ми — даде ми поне съвѣтъ: да ся обрьна къмъ Васъ съ настоящето си да Вы молѭ да му пишете Вый, та тогава да ми даде 10—12 лиры за да ся постегнѫ и дойдѫ. Това малко ма поутѣши като ми даде надѣждѫ, че Вый ще бѫдете толкосъ человѣколюбивы да направите туй прѣголѣмо добро за единь несчястенъ, който въ всичкыя си животъ ще Вы благославя; сир. да ся порѫчите, че ще ся наплатѫ въ кѫсо врѣмя, чрѣзъ когото благоволи бай Христю. Вѣрвайте бай Найдине, че азъ не щѫ да ся покажѫ тѫй безчювственъ и неблагодаренъ, да Вы ся не отплатѫ за туй добро и на бай Христя парыты. Всичко что имамъ сега е малкыя ми трудъ П р ь в ы п о е т и ч е с к ы о п ы т ы, за които быхъ побликувалъ въ „Дун. Зорѫ“, че щѫ гы напечятамъ и които може да съставѭть книжкѫ отъ 15—20 печятни листа и прѣводъ О р г а н и ч е с к о в ъ с п и т а н і е ч е л о в ѣ к а отъ д-ра Шпеля; тяхъ азъ искахъ да продамъ нѣкому, нъ тука няма кому — Затова, добрый бай Наидине, бѫдете милостивы та за пòскоро телеграфирайте на бай Христя да ма улесни, телеграфирайте за да ся не забавѭ та да захване пòлоше врѣме —

Молѭ Вы, бай Найдине умилостивете ся за единъ, който Вы има и почита като прьвъ благодѣтель.

Надѣя ся на добринѫтѫ Вы и въ томително чяканіе остаямъ Вашь прѣданъ

Хр. Бот. Петковъ.

---

81. — Христо Ботевъ иска мѣсто и прѣпорѫка за нѣкоя свѣсна община да учителствува. Пак. 6.

Прието 27 Окт. 1868. Отгов. чрѣзъ Хр. Георгиевъ 31 Окт.

Добрый бай Найдине!

Съ послѣднето си до родителиты имъ извѣстявахь, че сѫмъ сторилъ намѣреніе да си додѫ, зачто-то надѣжда та, коѭ имахъ за да свршьѭ образованіе то си въ нѣкой университетъ, ся разби като въ камъкъ подводенъ: едно, че Браилчяне отъ като ма лъгахѫ цялѫ годинѫ, за да имь врьшѭ работѫ, че ще ми проводять въ Прагѫ, най послѣ ми отказахѫ сь извиненіе, че „завѣщаніе то на г. Петковичя было лъжливо (!!!) — и друго здравіе-то ми изисква да напуснѫ тукашно то медицинско училище, кое азъ избрахь по неволѭ отъ като ми отказахѫ Браилчяне. Вый бай Найдине, трѣбва да знаете туй училище, нь не знаѭ съгласны ли сте, че то е добро за да убіе здравіе то и способности ти на единь колко годѣ развити момъкъ. Както и да е щѫ Вы ся молѭ, при другы тѣ добрины, что сте правилъ за меня да притурите още еднѫ — да ма рекомандувате на някоѭ общинѫ за учитель; както напр. на Карловскѫ тѫ или Захралискѫ тѫ, кои, както св научявамъ имали нуждѫ отъ учитель. Азъ Вы увѣрявамъ, бай Найдине, че познаванія та ми

не щать ма засрами въ прѣдаваніе то на гымназиалны ты прѣдметы, зачтото отъ какъ сѫмъ оставилъ 5-ый класъ на гымназиѭ тѫ — ето три години — азъ се сѫмъ ся трудилъ и готвилъ за учителско пъприще.

Надѣѭ ся, бай Найдине, ще ся погрыжите за меня и за семейство то ни, кое ся надѣе да види помощь отъ меня и ще извѣстите чрѣзъ телеграфа г-на Христя за нѣкоѭ по свѣснѫ общинѫ, та да ся приберѫ.

Примете искреннытѣ ми поздравленія и бѫдете увѣрены въ прѣданность тѫ на уважяющій Васъ.

Хр. Б. Петковъ.

Букурещъ. 8 8/врія 1868.

19. Н. х. БРАКАЛОВЪ.

82. — Извѣстия за Доротея Врачански. Нѣщо за калоферското дѣвическо училище. Пловдивски новини. Пак. 7.

Прията 8 Яннуар. 1860. Отгов. 3 Февр.

Цари градъ 4 Януарии 1860.

Приятелю Г. Н. Геровъ!

Чрезъ Г Х п тапчилещовъ приехъ поздравлиниятови така иасъ ви чистита новата година весела и счаслива.

ида идави ява за владиката вашиять племеникъ какво ни приставамъ да потканямъ Г. Х даму помага изанесоха зафчера мазарите на патрианата идобреса посочи работата казаха даго нипознава та торновскиять тачи акоса ѿ нисатъ ѿ двите старни едната тогава щиго управимъ.

надеяса данисте извадили изуматси що то приказовахми за калоферската работа за Девическото училище даго турните въ Дело. Заполза за убщестотони . . .

Гледаме ислушаме чистановатъ въ градави важни случки мижду нашите играците молимви накарате некого дани по изясни поневга затия работи дано станяха занашите задоброто! . . .

принисите поздравленеетоми Г Стоенчу чомакову Приимете Г-не Довереностъ на моито камъ васъ уважение

Н Х Бракаловъ.

83. — Прѣговори за метоха въ Калоферъ. Коп. кн. 3. 496.

Пловдивъ, 3 февруар. 1860.

Господине Н. Х. Бракаловъ!

Приятелско-то Ви писмо отъ 4 Яннуар. прияхъ. Благодарѭ за честитяване-то Ви новѫ годинѫ. Желаѭ Ви и азъ да ѭ прѣминете весело съ здравие и благополучие въ всичко.

Забавихся да Ви отговорѭ отъ много работы, что ми ся случихѫ извънрядно въ това врѣмя, та Вы молѭ за прощкѫ.

Тукашни-ты новины пишѫть мнозина въ Цариградъ, та не е потрѣбно да гы повтарямь и азъ. Щѫ Ви кажѭ само за калугеркы-ты. Азъ спорядъ обѣщание-то си писахъ на леля Парашкевѫ, та дохожда тукъ; нъ почюдихся като видѣхъ, че тя знае, что сме ся наговорили въ Цариградъ. Послѣ ѭ испытахъ, отдѣка е научила, и ся мѫчихъ да ѭ увѣрѭ, че това не е истина, ала напразно: святыня й мя има, че сьмь станѫлъ едно съ калугерици-тѣ и не ще да мя слуша. А на това калугерици-ты сѫ кривы, че не си млъчять. Пращахъ и при владыкѫ-тѫ да й говори, и Н. Прѣосв-во, като й чюлъ думы-ты, които, право да Ви кажѭ, тя не казва отъ себе, а е научена пакъ отъ нѣкои Калоферци, писалъ въ Калоферъ, както ся научвамь, че калугеркы-ты давать метоха съ пары, не да ся мѣнять съ долний метохъ, та да нарядять да ся оцѣни и да имъ ся заплати, та да ся земе.

Примѣте, молѭ Вы увѣрение за истино-то ми за Васъ почтение!

Н. Геровъ.

84. — Пита се за пари, изпросени въ Росия отъ калоферскитѣ калугерици. Пак. 7.

Прието 6 Яннуар. 1862. Отгов. 8 Яннуар.

Калоферъ 3 Януарии 1862

Благородній Господ. Наидине Геровъ

Перво ида дави поздрава съ новата година и молиствувамвия дави бади весело и здраве, и фторо виса мола макаръ и дави направа главо болие дави попитамъ заради калугеркитe щоса въ росия Госпожини евпраксиени ѿ монастирятъ воведение. Богородици щото утидоха да просятъ милостиня добре вие знаино. тамо биха испросили неколку карбовни иимъ пишаха какво ща додатъ чересъ ваше благородие ато катоги нема иоще парите ато саги задалжили съ лихва ѿ тука. тадохождатъ катадневно при мене тама принодяватъ даса науча чрезъ васъ що станаха тия пари деса запряхя аковие знаино или съ писмо: дапотканите таданоса донесяха добасъ поскоричко таите даса понаплататъ за това уверенсамъ чи нищете забави да положите тоя трудъ защо итемиса много молатъ така ивасъ мулиствуватъ денонощно иколко давие главо болие ѿтговоретимиса дазная що даимъ прикажа и устаямъ съ сяко почтаніе камь васъ вашъ покорнии

Н. х Бракаловъ.

П. З. нодругови молимъ нашиятъ векилинъ Г-нъ Стоику които щеви донесе писмото ако му стани некоя работа чрезъ васъ помогнитему ищени задалжите пре много исти.

---

20. Т. БУРМОВЪ.

85. — Кой е Бурмовъ. Прѣпраща се книга „Сороколѣтіе Ришельевскаго Лицея". Иска се втора часть Физика. Търновски владика. Пак. 7.

Прието 6 Декемвр. 1857. Отгов. 7 Дек.

Габрово. 1857 Ноемвр. 25

Почтенний

Г. Найдене!

Чинимися да не сте мя още забравили. Ако ли пакъ сѫмъ Ви излѣзалъ изъ память-тѫ, науметеси, чи азъ сѫмъ този блъгаринъ, който Ви води въ Кіево-печерскѫ Ливрѫ, кото бѣхте онѭѫ годинѫ въ Кіевъ съ Г. Рачинскій. — Врънахся вече и азъ отъ Россіѭ и ся намирамъ сега въ Габрово учитель.

Цѣль-та на настояще-то ми писмо ѥ 1, да Ви извѣстѭ че Ви испровождамъ при това ѥдно съчиненіе подъ заглавіе: „Сороколѣтіе Решильевскаго Лицея", кое-то Ви ся дарува отъ авторъ-тъ му; 2, да Ви помолѭ да ми испроводите 12 екземпляра отъ вторѫ-тѫ часть на Вашѫ-тѫ Физикѫ, ако ѥ и тя издадена вече, за да послужи руководство на ученици-тѣ ми, като тѣ свършатъ пръвѫ-тѫ, и 3, да Ви напомнѭ за мое-то сѫществованѥ на този свѣтъ и да Ви поздравѭ съ новѫ-тѫ Ви длъжность, на коѭто Віе, спорѣдъ мое-то мнѣніе, може да бѫдете се толкова полезенъ, ако не повече, колкото сте били и на учителскѫ тѫ. —

Съ увѣренѥ, че не ще да бѫде оставено безъ внимание писмо-то ми, оставамъ

Вашъ покорн. слуга

Ѳеодоръ Стояновъ Бурмовъ.

P. S. Желаѣхъ да Ви прѣдамъ нѣкои новости, та да имамъ право да ся надѣвамъ отъ Васъ на друго; но въ Габрово нѣма сега никакви, освѣнъ чи ся чува, какво Трьновский-тъ Владика ще си доде пакъ на епархіѭ-тѫ. —

86. — Прѣдлага се Бурмову учителско мѣсто въ Пловдивъ. Пак. 7.

Г-ну Т. Бурмову.

Пловдивъ 28 Април. 1865.

Г-не Т. Бурмовъ,

Тука става дума за единъ учитель да ся намѣри за училище-то Св. Кириллъ и Методий. Безъ да имамь поржчано отъ нѣкого, азъ отъ само себе намыслихъ да Вы попитамь, не приемате ли Вые това мѣсто, и ако не, то не знаете ли нѣкого другого достоенъ за такжвж работж.

Заплата може да ся даде 10—12 хиляды грош. Молж Вы сторѣте добрѣ, та ми явѣте, прияли ли быхте такова прѣдложение, ако бы да Вы се направи, и кои сж условията, които быхте прѣдложили отъ Вашж странж.

Нъ прѣдварямь да Вы помолж да не явяте това никому, зачтото, както Вы казахъ, пишж Ви отъ себе-си това и не желаж да ставать думы.

Въ ожидание отговорь отъ Васъ Ви провождамь приятелскый си поздравъ.

---

87. — Тоно Славовъ, бурмовиятъ баженакъ, убитъ въ Калоферъ. Бурмовъ и жена му даваджии; искатъ геровото застжпничество. Пак. 7.

Прията 20 Авг. 1870. Отгов. 20 Авг.

Достоуважаемый
Г. Геровъ,

Ный не смы имали помежду си преписка. Но това менѣ не ми е бъркало да питаж къмъ Васъ, отъ деньтъ още когато ся запознахмы преди 15 годинъ въ Кіевъ и досега, чувство на пріязнь и уваженіе. Мислж чи и Вый ще да имате пріятелско расположеніе къмъ мене, защото не намирамь да съмь подалъ причинж да питаете откъмъ мене друго нѣкое чувство.

Като предполагамь прочее совьршенно пріятелски отношенія помежду ни, азъ си позволявамь да Ви потрьсж съдѣйствіе-то, до колкото Ви е то возможно, въ работж-тж коіж-то излагамъ подолу.

На 27 Іюлій сутринь-та бажанакъ-ть ми въ Калоферъ Тоно Славовъ и жена му Параскева ся намирать въ кжщж-тж си удушены и обраны. Отъ свѣдѣнія-та кои-то сж ся събрали ся вижда ясно чи злодѣяніе-то е извьршено съ съучастіе-то на еднж женж Калоферкж, по имя Марія Чукорлийка, коя-то, презъ нощь-тж когато сж были удушены реченый-ть Тоню и жена му, е спала въ кжщж-тж имъ и коя-то сега ся държи въ затворъ въ градъ-тъ Ви. Но тя още не е исказала убийцы-тѣ. Роднины-тѣ ни отъ Калоферъ, като описватъ подробно работж-тж и „истинтакъ-тъ" който е станалъ досега, ся опасяватъ чи злодѣйцы-тѣ ще останатъ неоткрыты, ако нѣма нѣкой да настоява, т. е. да прави даваджилъкъ по старый-тъ редъ. Ако е това така, роля-та на даважіи ся пада най напрѣдъ на мене и на женж ми, защото ный смы отъ найближни-тѣ родственницы на убиты-тѣ. Азъ счетахъ за нуждо, като първо дѣло въ тжж ролж, да ся обърнж до Васъ съ молбж да ми не откажете съдѣйствіе-то си, доколкото го намирате възможно Вый, ако не можете да подѣйствовате направо върху власти-тѣ отъ кои-то зависи изслѣдваніе-то на преступленіе-то, можете оказа своіж-тж помощь поне косвенно, кое-то такожде не е маловажно. Но азъ мыслж че Вый можете да дѣйствовате въ еднж извѣстнж степень и направо, защото най-ближни-тѣ и наипьрвы-тѣ родственницы на убиты-тѣ (каквы-то смы азъ и жена ми) състоіжтъ подъ русско покровителство. До сега азъ не съмь говорилъ нищо съ посланикъ-тъ за тжж работж, защото мыслѣхъ чи власти-тѣ въ Пловдивъ сами ще си испълнжтъ длъжность-тж безъ подканваніе, както може быти и да іж испълнжтъ, но отъ другж стърнж мыслж чи и не е потрѣбно да му давамъ главоболіе, като имамы поправо защитникъ въ Ваше-то лице и като не е още доказано немареніе-то на власти-тѣ въ градъ-тъ Ви. Азъ имамъ право на Ваше-то застжпничество не само като едно отъ находящи-тѣся при по-

солство-то на службѫ лице, но още и като русскій подданикъ, защото преди малко время азъ пріехъ утвержденіе въ русско подданство, въ което по сѫществующи-тѣ законы ся счита и жена ми, поне догдѣ съмь живъ азъ.

Вый можете да настоите да стане изслѣдваніе-то изново отъ Калоферъ, защото убійцы-тѣ ще да сѫ тамъ, но това, разумѣвася, ще направите кога ся убѣдите че всички-тѣ нишки за издирваніе-то на престѫпленіе-то не сѫ добрѣ хванаты на мѣсто-то.

Ако счетете за потребно да ми пишете нѣщо по тѫѭ работѫ, молѭ Вы, провождайте писма-та си по долуозначеный-тъ адресъ, защото, като живѣѭ на островъ Халки, по този адресъ, ще ми ся подавѫтъ писма-та въ истый-тъ день на пристиганіе-то имъ въ градъ-тъ ни.

Съ искренне уваженіе и преданность оставамъ

Вашъ покоренъ слуга
Ѳ. Стояновъ-Бурмовъ.

Цариградъ.
1870
августъ 11.

Адресъ-тъ ми: Цариградъ, Кючукъ Іени-ханъ № 8
Г. Дим. Ив. Золотовичу
за Г. Ѳ. Стоянова-Бурмова.

---

88. — Се по убийството на бурмовия баджженакъ. Пак. 7.

Достоуважаемый
Господине Геровъ,

Писмо-то Ви отъ 20 Августа пріехъ. Благодарѭ Вы за усердіе-то съ кое-то ся земате да испълните молбѫ-тѫ ми относително до дѣлото за убиты-тѣ мои роднины. Споредъ наставленіето Ви, азъ подадохъ на 30 Августа прошеніе на Генерала Игнатьева, и въ петъкъ на 4 септемврій той ми каза чи Ви писалъ да окажете сѫдѣйствіе на нашъ-тъ векиль по тѫзи работѫ офиціозно. Макарь и офиціозно, Вашето сѫдѣйствіе ще тласне, увѣренъ съмь, значително напредъ работѫ-тѫ за открываніе-то на убійцы-тѣ. Нашъ векиль по неѭ е баджанакъ-тъ ми Г. Сот. Зафировъ, учитель въ градъ-тъ Ви, кой-то е обязанъ въ равнѫ степень съ мене да ся труди да ся открыѭтъ виновницы-тѣ на убійство-то. Азъ му писахъ да дохожда при Васъ да Ви съобщава теченіе-то на работѫ-тѫ, но Вый, молѭ Вы, не преставайте да го рѫководите и да му сѫдѣйствовате по възможны-тѣ Вамъ начины.

Като ще дѣйствовате само офиціозно, разумѣва ся чи не е потребно да Ви ся испраща формално прошеніе отъ ступаницѫ-тъ ми. По тѫзи истѫ-тѫ причинѫ не снабдявамъ и баджанакъ-тъ съ формално пълномощіе за да го припознаете за нашъ векиль.

Съ истинно почитаніе кꙿмъ Васъ оставамъ

О. Халки.
1870
Септемврій 10

Вашъ покоренъ слуга
Ѳ. Стояновъ—Бурмовъ

---

89. — Молба за прѣпращане сабя. Пак. 7.

Многоуважаемый
Г. Геровъ!

Сабя-та и досега не ми ся донесе. Отъ Г. Папазоглу, който стигна тука преди четыре дни, ся научихъ чи той ѭ былъ донесълъ въ Свищовъ, но да излѣзе тамъ Николаки Станчовъ агентъ-тъ да му ѭ земе отъ рѫцѣ-тѣ съ цѣль ушъ да ми ѭ предаде чи съмь былъ ушь въ Свищовъ. Но ето този не моленъ за таквѫзъ услугѫ господинъ и досега не ся погрижи да ми испроводи сабѭ-тѫ по нѣкой пѫтникъ, слѣдъ като си е разумѣлъ погрѣшкѫ-тѫ чи не съмь въ Свищовъ, а съмь отъ 12 дена въ Търново —

Молж Вы пріятелски, проводете отъ Ваши-тѣ слуги нѣкого до Николаки Станчоглу да земе отъ ржцѣ-тѣ му сабнж-тж, и ми нж проводете тука или гдѣ-то най послѣ бжджх. Чудно нѣщо е това усердіе на Николаки Станчооглу. Ако го имаше по малко, сабя-та отколѣ щѣше да е у мене, защото Папазоглу щѣше направо да ми нж донесе.

Когато проводите да търсятъ отъ Станчоглу сабнж-тж, незабравяйте да поржчате да искатъ и каишъ-тъ, кой-то ся носѣлъ, както ми казва Г. Папазоглу, отдѣсно.

Простете за това главоболіе. Другій нѣма кой да ми свръши тжнж работж. Вый нж почнахте. Вый ми нж и довършете.

Пріемете увѣреніе въ отлично-то ми уваженіе.

Търново
18 Юлій
1877.

Преданный Вамъ,
Ѳ. Бурмовъ.

---

90. — Жени бѣжанки отъ Меричлере да се натъкмятъ на работа. Пак 7.

Милостивый Господарь
Найденъ Геровичь!

Настоящее письмо Вамъ подадутъ три женщины изъ село Мерешлера Чирпанскаго округа, Кирама Бойчева, Дѣша Иванова и Лоза Гочова, занимавшіяся здѣсь собираніемъ милостыни. Его Сіятельство, Князь Владиміръ Александровичь Черкаскій изволилъ поручить мнѣ препроводить ихъ къ Вамъ съ этимъ письмомъ и просить Васъ отъ его имени чтобы Вы пріискали имъ въ ввѣренномъ Вамъ санджакѣ работу и въобще пристроили ихъ какъ нибудь.

Съ искреннимъ почтеніемъ и преданностію

Вашъ покорнѣйшій слуга
Ѳ. Бурмовъ

Бивуакъ Горный
Студень 21-го Сентября
1877 года.

---

91. — Кесяковъ и Боневъ се назначаватъ чиновници при княза Черкаски. Тухолка губернаторъ въ Орѣхово. Дирятъ се прѣводачи и за него. Пак. 7.

Богошъ. 13 ноемвр. 1877

Многоуважаемый Г. Геровъ!

Вчера вечерь-тж ный благополучно пристигнахмы въ Боготъ, ако и дя ся прекатурихмы веднажь по пжть-тъ.

Ползувамся отъ случай-тъ на отиване-то на единъ отъ наши-ты чиновници въ Свищовъ, а именно на подполковника Адамецкій, да ви явнж, съ испълненіе на молбж-тж на Г. Г. Кесякова и Бонева, чи князь Черкаскій иска и двама-та да дойдатъ тука. Съ телеграммж това не Ви извѣстявамъ, защото, каквото ся научихъ, телеграммы-тѣ не пристигатъ въ время.

Тухолка е назначенъ, каквото знаете, губернаторъ за въ Орѣхово, и Вамъ Ви е поржчено да му потърсите преводачи. Имайте предъ видъ, молнж Ви, да му кажете, при случай, чи азъ могж му представи двама, които сж ся учили въ Россіж по 7—8 годинъ и знаятъ добрѣ рускій языкъ. Счетете ги тія двама преводачи въ число-то и Вый. Тухолка ще дойде тука, и азъ ще му говорнж за тѣхъ и лично.

Свидѣтелствувамъ Ви почитаніе-то си

Преданный Вамъ
Ѳ. Бурмовъ

p. s. Много здраве на г. Балабанова

---

92. — Вѣдомство на Червения Кръстъ. Окрѫжнитѣ лѣкари подвѣдомствени на губернаторитѣ. Д-ръ Манчевъ иска служба. Пак. 7.

Прието 24 Ноемвр.
Боготъ. 18 ноемврій 1877

Многоуважаемый Г. Геровъ!

Прошеніе-то на доктора Манчева представихъ на княза Черкаскій, като го подкрѣпихъ както слѣдваше. Той ми отговори, чи по Чьрвеный-тъ Крьстъ нѣма мѣсто, а назначеніе-то на доктори тѣ по окрѫжія-та е въ рѫцѣ-тѣ на губернаторы-тѣ, и щомъ ся отвори нѣгдѣ мѣсто, той Манчевъ, може да го иска чрезъ посредство-то на губернаторь-тъ.

Бѣлоцерковецъ ми телеграфиралъ да Ви испратѭ 150 полуимперіалы отъ заплатѫ-тѫ му. Заплаты-ты отъ Министерство-то не сѫ дошли, и азъ не могѫ да испълнѭ, по тѭѫ причинѫ, молбѫ-тѫ му. Като пріемемъ заплаты-тѣ, ще се проводи негова-та заплата право нему за да си прати расписка-та нацѣло тачи аку има да дава нѣкому, нека си плаща самъ. Разбирате Вый чи другояче единъ казначей не може да направи.

На Балабанова вчера телеграфирахмы съ Дринова да ся погрижи да ни испрати 15 оки венгерско вино по 2½ франка ока-та. Да можеше да извьрши той тѭѫ ни молбѫ по́ скоро, колко щяше да ны задължи.

За Бонева и Кесякова Ви проводихъ преди малко нарочно писмо. —

Свидѣтелствувамъ Ви почитеніе-то си.

Преданный Вамъ
Ѳ. Бурмовъ

---

93. — Иска се аршинъ за опрѣдѣление ръста на първитѣ българскн новобранци. Пак. 7.

Прието 24 Ноемвр.
Боготъ. 20 ноемвр. 1877.

Многоуважаемый Господине Геровъ!

Князь Черкаскій ми порѫча да Ви пишѫ чи той иска да му проводите мѣстенъ желѣзенъ аршинъ, сирѣчь аршинътъ кой-то е въ употребленіе помежду Българе-тѣ днесь, но, за да е вѣренъ, нека е образецътъ кой-то ще испроводите отъ желязо съ потрѣбны-тѣ на него расчьртанія. Аршинъ-тъ требва да ся испроводи колкото е възможно по скоро, защото инакъ ся спира опредѣленіе-то на ръстъ-тъ по кой-то ще ся пріематъ млады-тѣ Българе въ войскѫ-тѫ. —

Като испълнявамъ порѫченіе-то на Князь-тъ съ настояще-то си, ползувамъ ся отъ това да Вы поздравѭ съ прилично почитаніе:

Преданный Вашъ
Ѳ. Бурмовъ

---

94. — Н. Геровъ уволненъ отъ губернаторството и командированъ при главната квартира. Пак. 7.

Свищовъ. 10 Декемвр. 1877 г.

Достопочтеный Г-нъ Т. Бурмовъ,

Не ся съмнѣвамь, че знаете, че ся изваждамь изъ службѫтѫ на Свищов. Губернаторъ и ми ся дава отпускъ за двѣ недѣли да отидѫ въ Букурещъ и послѣ ми ся заповѣда да дойдѫ въ Главнѫ-тѫ квартирѫ. Какво друго назначение ми ся давя незнаѭ, нъ каквото и да е, вѣрвамь да не ще да е по̀ тежко отъ службѫ-тѫ на Свищовскый губернаторъ, и ся благодарѭ, че щѫ си починѫ поне врѣмя-то на прѣхода отъ еднѫ-тѫ службѫ на другѫ.

Не пытамь и какво ново назначение ми ся дава: Ние българе-ти въ настояще врѣмя не трѣбва да ся отричяме отъ никаквѫ службѫ, а трѣбва да съдѣйствуваме съ всичкы-ты си сили, та да ся испълни обще-то желание. Едно нѣщо, което е потрѣбно да знаѭ въ тоя случяй то е: какъ и съ что да ся приготвѭ; сирѣчь колко коне да имамь и да си земѫ ли потрѣбны-ты за походенъ животъ справи и ся ползувамь отъ Вашѫ-тѫ добринѫ и Вы ся молѭ да ми помогнете съ Ваши-ты указанія, а за това, колкото бывa да ся пыта, можете да научите отъ негово сіятелство князь Черкаскый. А за да пристигнѫ съ врѣмя по указания-та Ви, молѭ Вы да ми пишете направо за Букурещь, и заедно съ писмо-то да ми телеграфирате, за да не бы да ся забави писмо-то да не дойде на врѣмя. Пары за телеграфа не жалѣте: кога дойдѫ въ главнѫ-тѫ квартирѫ при Васъ, щѫ Ви гы заплатѫ. За тѫѭ добринѫ щѫ Ви бѫдѫ отъ срьдце благодаренъ.

Канѭ се да тръгнѫ за Букур. въ др. день на 12-й Декемвр.

Добро видѣние.

---

95. — Иска се отговоръ на писмо. Пак. 104.

Свищовъ Дек. 1877 г.

Достопочт. Г. Т. Бурмовъ,

На 10-й Декемвр. Ви писахъ и зачтото може да ся случи да не пристигне онова писмо на врѣмя или да ся загуби, пращамь Ви прѣписъ отъ него и Вы молѭ пакъ да сторите добро да ми явите за това, что Вы пытамь.

Азъ тръгамь утрѣ за Букурещь.

Добро видѣние.

21. АПОЛЛИНАРІЙ П. БУТЕНЕВЪ*.

96. — Геровъ обажда Бутеневу, че ще иде по̂-напрѣдъ въ Пловдивъ. Пак. 4.

Филиппополь 8-го Февр. 1857.

Милостивый Государь,
Аполлинарій Петровичъ!

Долгомъ поставляю себѣ доложить Вашему Превосход. что я, послѣ того какъ былъ посланъ изъ Петерб. Его Превосх. Г. Директ. Аз. Департамента въ Константинополь въ распоряженіе Вашего Превосх. на дорогѣ въ Одессѣ получилъ порученія, по которымъ долженъ былъ пріѣхать сперва въ Филиппополь. Порученія эти надѣюсь исполнить до половины Февраля и потомъ не медленно пріѣду въ Констант.

Съ чувствомъ глуб.

Г-ну Бутеневу. (Проектъ копие).

97. — Подробно изложение на разпрята между Герова и пловдивския гръцки митрополитъ Хрисантъ. Пак. 4.

А. П. Бутеневу, 20 Априлия 1857.

Нижеподписавшійся, происходя отъ Болгаръ турецко-подданныхъ, поѣхалъ въ Россію для полученія образованія съ тѣмъ, чтобы потомъ возвратиться въ Болгарію и, по возможности, передать своимъ соотечественникамъ пріобрѣтенныя мною познанія въ наукахъ. По окончаніи курса въ Одесскомъ Ришельевскомъ Лицеѣ въ 1845 году съ правомъ на чинъ 12-го класса, хотя и имѣлъ еще тогда возможность поступить съ выгодою въ Русскую службу, я, для пользи своего народа, остался вѣрнымъ первому назначенію.

* Руски посланникъ въ Цариградъ слѣдъ Кръмската война.

Для вѣрнѣйшаго достиженія предположенной цѣли, я счелъ нужнымъ принять русское подданство, чтобы подъ покровительствомъ Россіи посвятить себя безпрепятственно распространенію образованія въ своемъ отечествѣ.

Къ такой предосмотрительности побудили меня, при общемъ всѣмъ моимъ единоплеменникамъ убѣжденіи, что Русскіе сочувствуютъ Болгарамъ и хотять быть полезными имъ, преслѣдованіе греческаго духовенства противъ тѣхъ изъ молодыхъ Болгаръ, которые учились въ Одессѣ и возвратились на родину прежде мемя, какъ-то противъ Н. Мудрона въ Татаръ-Базарджикъ и Б. Пяткова въ Калоферѣ. Если оно преслѣдовало ихъ за то, что они только побывали въ Россіи, то тѣмъ скорѣе долженъ былъ сдѣлаться предметомъ гоненій я, который первый изъ Болгаръ, кончившихъ полный курсъ наукъ въ Русскомъ учебномъ заведеніи, возвратился въ Болгарію, чтобы занять учительскую должность. И въ самомъ дѣлѣ оно не замедлило сдѣлать ложный доносъ на меня турецкому правительству; но, къ счастію, по нелѣпости взносовъ, оно не могло компрометировать меня, и я все таки продолжалъ быть учителемъ.

Въ послѣдствіи противодѣйствія и гоненія со стороны архіереевъ не только не приводили меня въ уныніе, напротивъ заставляли удвоивать стараніе, чтобы преодолѣть ихъ, и я могу льстить себя увѣренностью, что достигъ нѣсколько цѣли, когда общее мнѣніе въ Болгаріи приписываетъ мнѣ начало правильнаго преподаванія первоначальныхъ наукъ на болгарскомъ языкѣ.

Успѣхъ раздражилъ противниковъ, а открытіе училища Св. Кирилла и Меѳодія въ Филиппополѣ, для образованія въ немъ учителей и священниковъ для страны, казалось имъ невыносимымъ, и я, будучи управителемъ и первымъ учителемъ этого заведенія, подвергся еще большимъ клеветамъ и гоненіямъ. Кромѣ тайныхъ происковъ для уничтоженія училища,—сдѣланъ былъ ложный доносъ министру иностранныхъ дѣлъ, что будто это заведеніе открыто для распространенія между Болгарами заговора противъ власти Султана; — недоброхоты печатали въ журналъ „Босфорскій Телеграфъ,“ полуофиціальномъ органѣ патріарха, и въ прибавленіяхъ къ нему статьи противъ училища и учителя и противъ Болгаръ вообще. Статьи этѣ сочинялись въ Филиппополѣ приверженцами митрополита, переселенцами изъ Ѳессаліи, Епира, Греціи и Іоническихъ острововъ, по указаніямъ и подъ руководствомъ повѣреннаго его высокопреосвященства, а состояли онѣ изъ однѣхъ уличныхъ браней. Греки читали ихъ съ участіемъ, и многіе изъ нихъ отозвались какъ въ этомъ, такъ и въ Смирнскихъ журналахъ, даже и въ журналахъ самой Греціи, для подкрѣпленія доводовъ, что будто не надобно учиться по болгарски.

Такое поведеніе Грековъ вывело изъ равнодушія тѣхъ изъ Болгаръ, которые прежде во все не заботились о своей народности. А я съ своей стороны, отклонялъ эти брани отъ себя и показывалъ видъ, будто ихъ признаю направленными не противъ моей личности, а противъ учителя училища Св. Кирилла и Меѳодія, должность котораго случилось мнѣ занимать тогда. Посему и предоставлялъ народу вѣдаться съ Греками, а самъ занимался своимъ дѣломъ и обращался дружелюбно съ тѣми, которые говорили и писали противъ меня. Этимъ я думалъ обезоружить противниковъ; но они сердились на меня и за то, что я не отвѣчалъ на ихъ брани.

Единственное мое уклоненіе отъ прямыхъ обязанностей учителя были сношенія мои съ Императорскимъ Генеральнымъ Консульствомъ въ Адріанополѣ, но и это дѣлалъ я по приказанію безъ всякой существенной для себя выгоды, единственно для того, чтобы, содержа Консульство въ извѣстности на счетъ текущихъ дѣлъ страны, оградить тѣмъ себя и туземныхъ благотворителей заведенія отъ клеветы недоброжелателей. Въ своихъ донесеніяхъ я долженъ былъ описывать также неправильное управленіе митрополита Филиппопольскаго Хрисанѳа, гоненія его на Болгарскій языкъ и разныя, къ несчастію, многочисленныя злоупотребленія и поступки, несообразныя съ его саномъ. Не смотря на это, я старался всегда быть въ хорошихъ отношеніяхъ съ его высокопреосвященствомъ. Посему когда Императорская Миссія, внимая жалобамъ всей епархіи и убѣдившись въ неисправимости Хрисанѳа, употребила свое вліяніе при Патріархѣ, чтобы удалить его изъ Филиппополя, онъ приглашалъ меня быть посредникомъ для примиренія его съ Болгарами.

Такимъ образомъ меня не терпѣли какъ Болгарскаго учителя, а какъ частный человѣкъ, я былъ въ хорошихъ отношеніяхъ со всѣми и никогда ни съ кѣмъ не ссорился. Посему никогда не могли указать на какой бы то ни было предосуди-

тельный съ моей стороны поступокъ, а только въ общихъ неопредѣленныхъ выраженіяхъ обвиняютъ меня, что я возбудилъ въ Болгарахъ чувство народности и тѣмъ былъ причиною ссоры ихъ съ Греками. Доводы свои обвинители основываютъ на томъ, со времени моего возвращенія изъ Россіи въ Болгарію Болгаре стали учиться и служить въ церквахъ по-болгарски, не соглашаются оказывать требуемое Греками предпочтеніе ихъ языку, и вообще стали уважать свою народность.

Эти обвиненія я бы обратилъ въ похвалу себѣ, если бы въ самомъ дѣлѣ сдѣлалъ то, что приписываютъ мнѣ. Но какъ ни лестно быть виновникомъ обращенія своего народа на путь истины отъ заблужденія, въ которое вводило его греческое духовенство, стараясь огречить, я не въ правѣ считать таковымъ себя. Болгаре сами чувствовали невыгодность положенія, въ которое насильно поставило ихъ греческое духовенство, но принуждены были обстоятельствами сносить униженіе. Въ послѣднее время они получили возможность поднять голосъ противъ своихъ духовныхъ притеснителей, и я, увлеченный общимъ стремленіе, работалъ, какъ Болгаринъ, на пользу своей народности, и мои труды, благодаря тому, что я имѣлъ счастіе учиться въ Россіи и быть русскимъ подданнымъ, имѣли успѣхъ, который былъ замѣченъ.

Удаленіе Хрисанѳа изъ Филиппополя было рѣшено когда друзья его стали ходатайствовать о немъ и увѣрили миссію въ томъ, что онъ благонамѣренный человѣкъ, но отъ старости и по болѣзни мало занимается дѣлами, а окружающіе пользуются его слабостію и именемъ его дѣлаютъ злоупотребленія и тѣмъ даютъ Христіанамъ поводъ жаловаться на самаго митрополита. Они утверждали, что, если будутъ показаны Хрисанѳу его ошибки и будутъ даны ему наставленія, какъ долженъ вести себя, онъ не преминетъ воспользоваться ими, чтобы сдѣлаться добрымъ пастыремъ своей паствы. Посему миссія предписала управляющему Генеральнымъ Консульствомъ въ Адріанополѣ, Г-ну Ступину, отправиться въ Филиппополь, чтобы объяснить митрополиту, какія его обязанности.

Между тѣмъ Хрисанѳу дано было знать, что я доносилъ на него въ миссію и это поставило меня въ положеніе, крайне невыгодное.

Г-нъ Ступинъ пріѣхалъ въ Филиппополь и имѣлъ свиданіе съ митрополитомъ, который съ перваго раза выказалъ готовность послѣдовать всѣмъ его внушеніямъ. Но въ тотъ-же день вечеромъ пріѣхалъ курьеръ съ извѣстіемъ о прекращеніи дипломатическихъ сношеній Князя Меншикова съ Портою. Хрисанѳъ, узнавъ объ этомъ, заговорилъ тотчасъ другимъ тономъ, и Г-нъ Ступинъ совѣтовалъ мнѣ уѣхать изъ Филиппополя вмѣстѣ съ нимъ, для избѣженія непріятностей, которыя могъ надѣлать мнѣ митрополитъ.

По причинѣ войны я долженъ былъ оставаться безъ должности въ продолженіи цѣлыхъ трехъ лѣтъ. На службу не поступалъ, потому что желалъ возвратиться на родину при первой возможности, чтобы снова посвятить себя прежнимъ занятіямъ, при томъ я слѣдовалъ не только собственному влеченію, но и совѣтамъ нѣкоторыхъ благомыслящихъ Болгаръ, которые принимали живое участіе во мнѣ. Между тѣмъ, чтобы не терять времени даромъ, я занимался составленіемъ словаря и грамматики болгарскаго языка изъ матеріаловъ, собранныхъ мною во время пребыванія въ Болгаріи. Словаръ печатаетъ Второе Отдѣленіе Императорской Академіи наукъ.

По окончаніи войны Императорское Министерство, изъ вниманія къ моимъ трудамъ въ дѣлѣ распространенія просвѣщенія между Болгарами, благоволило назначить меня агентомъ въ Филиппополѣ, куда я предполагалъ возвратиться, чтобы тѣмъ обезпечить мое существованіе и доставить возможность трудиться на пользу народа. А чтобы это назначеніе не помѣшало занятіямъ, которымъ предполагалось посвятить себя преимущественно, Министерство представило выбрать между гласнымъ и негласнымъ агентомъ то, что будетъ сообразнѣе съ моими намѣреніями. Посему я воспользовался случаемъ поѣхать прежде въ Филиппополь, чтобы на мѣстѣ узнать, можно ли будетъ жить тутъ въ качествѣ частнаго человѣка, полагая, что офиціальный характеръ не позволитъ мнѣ открыто принимать участіе въ дѣлѣ образованія Болгаръ.

Къ несчастію, случилось пріѣхать мнѣ въ Филиппополь въ такое время, когда митрополитъ готовилъ страшное, но ничѣмъ незаслуженное, мщеніе Болгарамъ за то, что не удалось ему осуществить свои коварные замыслы противъ своей паствы. Мщеніе также не удалось, и его высокопреосвященство былъ признанъ виновнымъ

въ клеветѣ. Чтобы смягчить свою виновность, онъ вздумалъ свалить часть ея на меня, такъ какъ мое возвращеніе въ Филиппополь не могло нравиться ему и единомышленникамъ его, по старой ненависти къ учителю болгарскаго училища. Посему онъ сдѣлалъ ложный доносъ на меня Генераль-Губернатору Адріанопольскому. Въ клеветѣ помогъ ему также россійско-подданный Мавриди, бывшій банкротъ, нынѣ ростовщикъ, который лѣтъ пятнадцать выдаетъ себя за Русскаго агента въ Филиппополѣ, чтобы безпрепятственно дѣлать свои, невсегда честные обороты. Вслѣдствіе доноса Генералъ-губернаторъ распорядился пригласить меня удалиться изъ Филиппополя.

Митрополитъ и соучастники его торжествуютъ, что, по выраженію ихъ, выгнали Болгарина, который, по причинѣ русскаго подданства, долженъ былъ оставаться неприкосновеннымъ; а болгаре увѣрены, что такой поступокъ противъ Русскаго подданнаго не останется безъ наказанія. Посему можно считать необходимымъ, для чести Русскаго имени, показать первымъ, что Русскіе не позволятъ каждому, по его прихоти, унижать себя, и тѣмъ поддержать въ другихъ выгодное о себѣ мнѣніе. Полагая, что это можетъ быть достигнуто моимъ возвращеніемъ въ Филиппополь съ официальнымъ характеромъ, я не отказываюсь принять на время официальную должность, хотя поступленіе на службу и помѣшаетъ занятіямъ, которымъ я желаю посвятить себя преимущественно, и съ другой стороны не принесетъ мнѣ выгоды, потому что поздно мнѣ начинать новую карріеру, и службою не успѣю составить себѣ такое положеніе, какимъ пользуюсь въ своемъ народѣ. Посему отдаю себя въ распоряженіе Императорской Миссіи и всепокорнѣйше прошу ее, въ случаѣ если Она не считаетъ нужнымъ послать меня въ Филиппополь съ официальнымъ характеромъ, благоволить позволить мнѣ воспользоваться случаемъ, который представляется, чтобы посвятить себя исключительно службѣ своему народу, конечно въ такомъ видѣ, чтобы Русское подданство не мѣшало этому.

Н. Геровъ.

22. НИКОЛА БѢЛОВѢЖДОВЪ.

98. — Иска се учителско мѣсто въ Едрене. Пак. 57.

Почитаемый Господине Н. Геровъ!

Пише ни Г-нъ І. Груевъ, защо-то сте трьсиле двама учители за въ Едрене, та ни прѣпоръчява до Васъ ако имате потрѣба да направимъ условия-та за да учителствуваме въ Едрене.

Колко-то за условиа-та на учителствование-то ни, остая вамъ да ни явите; а ный отъ нашѫ странѫ Ви явяваме що можемъ да прѣдаваме.

Едина отъ насъ може да прѣдава въ първоначално-то училище по звучнѫ-тѫ методѫ и още знае черковно пѣние.

Другый може да прѣдава елементарнитѣ науки въ 1, 2, 3 ый класове.

Заплата-та на двама ни тука е 65 т. л. нъ за навънъ ще да искаме да ни ся увеличи, защото и разноските ся повечко.

Ный и двама-та сме учителствувале двѣ години заедно тука въ село, та ще можемъ и по добрѣ и по успѣшно да извръшваме работы-ты си защо-то ся познаваме най-добрѣ единъ другы. —

Ще очакваме за отговоръ, защото врѣме-то е късо, та ако би да ся неспогодимъ съ Васъ да си диримъ другадѣ мѣсто.

Поздравляваме Ви и остаяме.

Ваши признателни

Копр. 875 г. Юлий 25 ый. Никола Ил. Бѣловѣждовъ

Генчо Костовъ

23. КЕСАРИ ПАПА ВАСИЛИЕВЪ.

99. — Честитяване консулски чинъ, благопожелания. Горещо желание да се намѣри авторътъ при въздигане пандерата. Пак. 8.

Прието 3 Августа 1857.

„Ваше превосходи́телство родолюби́вѣйшій и высокопочита́емый мнѣ Господине!

2-го Августа 1857 Па̀зарджикъ.

Возведеніе-то ва́ше на сего консулскаго чи́на произведе всеобща ра́дость въ вси́чко-то българско благочестиво наше исполненіе: Понеже явни са всекиму многы-ты ї́ великы добродѣтели благородныя и родолюбныя вашея души. Срадувамь ви ся и азъ превосходно за това достоинство, кое-то пріяхте отъ самодержавно родолюбиво Императорство возмездіе на ваши-ти добродѣлели и трудности. Срадувамь ви ся про́чее говоримь и ублажа̀вамь всенародно-то наше българско пото̀мство че се удостоихме да восприемемь отъ рода нашего таковогo доброравного и родолюбиваго заступника, какь-то желаехме. Всевышный убо Богъ да сохрани́ ваше сіятелстао невредимо всецѣло и здраво на мно́гая лѣта.

Слѣдователнѣ же мо́лимъ вы да ме опрости те че не доидохъ лично да ви честитимь и да се ви́димь, защо вознамѣрихъ на умътъ ми, че жела́я да сѫ намѣря въ Пловдивъ въ ї́стый часъ кога-то ще поставите пандера-та, зато отложихъ време за тогава. Прочее, молимь вы а̑ко о̑бычате и изволявате да ся намериме и мы тогава, за да ся срадуваме торжественно на возвышеніе-то ї̑, а̑-то́ про́симь отъ вас снисхожденіемь да ни о̑бяви-те три́ дни по напредъ въ кой день ще бѫде, та да дойдемь и азь да присутствувамь и да ся срадувамь съ вами.

Тѣмже паки вы молимь да ни имате подъ благосклонность ваша во всякый случай, та коги дойдемь по пространно щемь вы изговоря, а̑ колко-то за сега постарайтеся да спомо́гне-те на тія братія щото приносять настояще то ми, дано сь помощь та вы сѫ избавять отъ ветхи-те си чорбаджіи, които само за свой интересь гледать, а̑ не за общенародна полза. Прочее о̑станувамь съсь длъжный свой до земя-та поклонъ и есмь . . . .

Вашего сіятелства
Кесарій Папа Василіевъ
Слуга вашь

24. КОНСТ. ВАСИЛИЕВЪ.

100. — Конст. Василиевъ учитель въ София. Иска 20 Священни Повѣсти. Пак. 8.

Софія 1851 Октом. 16.

Любезный ми Г. Найдене!

Въ кратко Ви извѣстявамъ, какъ додохъ до тука благолучно, обаче много ми е мъчно като непознавамъ още никого, още помъчно като нѣма тука никаквы книгы учебны за дѣца-та; изатова сега ся моля наваше словесіе да проводите до 20 Священны Повѣсти*, отъ Наиденовы-ты, които сега излѣзохѫ изъ Бѣлградъ. Вѣрно знамъ, чи тые книги се намиратъ въ филибе, обаче не знаѭ накое мѣсто. Можете дададете книгы-ти на Г. Георгія Софиліятъ за да гы испроводе онъ.

Толкова Ви пишѫ сега и останувамъ надежденъ за книгы-ты

Константинъ Василіовъ.

Да поздравите Господина Стоенча Доктора.

Много стема удльжили, и сега катома удължите, никакь не ся доумѣвамь какъ ще Ви ся отплата.

*) Начала на христіанското ученіе или кратка священна историја и кратакъ катихизисъ. Преведени отъ русскій на бѫлгарскій языкъ сосъ соизволеніето на святѣйшій Правителствующій русскій сунодъ А печатани съсъ иждивеніето на хаджи Найдена Іоанновича татаръ-пазарджичанина за бѫлгарската юность. Въ Бѣлградъ, въ книгопечатни княжества Сербія, 1851. 8⁰. 52 стр.

101. — Приети 20 истории. Родолюбието на Георги Михалковичъ. Въ София и другъ даскалъ. Иска се българска граматика. Пак. 8.

София. 1851.

Любезный ми Господине Найдене!

Получихъ отъ Вашѫ милость 20 исторіи, за които Ви писахъ, и много Ви благодара за пожертвованый-а вашъ трудъ натова. И тоя трудъ служи за мене убѣдително доказателство какъ иза напредъ не щете да ся откажите за каквото Ви ся помоля. Господине! Вѣрвайте, казувамъ Ви простосьрдечно, много сте ма удължили ине е возможно да Ви ся отплата, защото за каквото ми порачахте да Ви испровода тука не ся намира; азъ намислихъ да Ви испровода друго нещо за да отплата покрайнѣй мѣрѣ кафето, съ което много пъти сте ма черпали; но понататъкъ защото още не сѫмь ся улеснилъ, както трѣбова, отъ нѣкоѭ странѫ; усететися!

Господинъ Георгій Михалковичь, както знаете, доде си, имного добрѣ промѣнувамъ отъ както е дошелъ. Ако да има въ София нѣколко человѣцы като негова милость доброжелателни: воистино, казвамъ, ще сокрушать главѫ-тѫ на змиѭ-тѫ, която ся е вгнѣздила между неповинный-а народъ. Ще доде още единъ даскалъ въ тые дны отъ Видимъ и тогава ще Ви извѣста какъ вървать школски-ты работы. Онъ ще уче юношество по Грьцки.

Толкова Ви пиша сега и остановамъ благодаренъ за всичко.

Константинъ Василіовъ.

Проводете ми, мола Ви отъ Ваши-ты Блъгѫрски Грамматики нѣкоя за да ѭ уведа въ употрѣбленье, защото нѣмамъ никаквѫ Грамматикѫ за преподаванье.

Кланямся Господину Стоенчу, Доктору.

Ако ходихте въ Калоферь за освященіе то на Храмать; извѣстете ми какъ проминахте тамо.

---

102. — Изпраща се подаръкъ за благодарность. Иска се нѣкакъвъ цѣръ. Соловейски учитель. Въ София ще се изпрати Николай Катрановъ. Пак. 8.

Любезный Г. Найдине!

1852. Маія 19-й день. София.

Вѣрна та сьрдечна любовь която имамь къмь Васъ, ма застави да Ви пишѫ настояще-то, съ кое-то неможѫ иначье да засвидѣтелствувамь упоменѫтѫ тѫ любовь освѣнь съ настоящій мой мьлый подарокъ. Пріемете го молѭ Ви съ благодарность, защото като любѭ тогова дарувамь. Пріимете го, и не заборавяйте тогава, който отъ всичко то си сьрдце Вы люби.

Потрудетеся, моля Вы, да ми испроводите oleum taqitaqi колкото до 50 драма. Пытайте Г. Стоянча той може да го има. Колкото пари сторе, отпишете ми да Вы гы провода. Дайте го на Братіа Михалкови, които сега ся намирать въ Пловдивъ за да ми го донесать.

Слушаме, че Госп. Соловейски ся намира въ Пловдивъ учитель, ако е така поздравете Го, и извѣсте да ся научемь тамо ли е.

Въ тія дны получихъ писмо отъ Москѫ писано отъ Денкоолу. Той ми пише, чи ще доведе за въ София учитель въ това лѣто отъ тамо. Учителя, когото ще доведе ся именува Николай Катрановъ, родомъ Свищовицъ. радвамся много ако ся случе това.

Поздравете Господина Стоянча.

Толкова Ви пишѫ сега и оставамь Вашь.

Константинъ Василїовъ
у. Софійски.

103.—Искатъ се ржкописни листове отъ География. Аритметика и История за ржководство на ученицитѣ. Пак. 8.

Любезный ми Господине Наидине!

Много пъти Ви писахъ и наръчахъ чрезъ человѣцы да ми испроводите листове отъ вашж-тж ръкуписнж Географіж, но, както ся виде, неможеше да сполучите человѣцы, та да ми гы испроводите. И когато е така, то струвами ся, чи подобрѣ ще сторите, да гы оставите или на нѣкого анджія или надруго нѣкое лице, което да гы испроводе поскоро. А ако нѣмате готове листове, и искате дасъставите чи тогива да ми гы испроводите, то много щж Ви благодарж за това добро, но като нѣмать сега на какво да учать дѣцата, то молж Вы, да ми испроводите Арсеніевж-тж зада имъ прѣвождамь отъ неж, чи когато сжставите проводете ми тогава.

Преводете и Аритметическы-ты вашы задачы. Извѣстете ми, що стана онова нѣщо за което Вы молихъ да пишите въ Цариградъ. Отпишете ми още колко е цѣната на Историж тж Ламефлери. Свѣтогорцити Коприщенски днеска ся отправжть за въ Коприщицж. Ваша старецъ колкото бѣше здравъ, сега още толкова е по здравъ.

Прощавайте за повече и незаборавайти чи Ви ся молж да ми испроводите листове отъ Геогр. скоричко и колкото е възможно по скоричко.

1852 Декем. 13-й Вашъ К. Василіевъ
Пазарджикъ.

---

104. — Да се внуши на пазарджиклиитѣ Христо Поповъ и Стоянчо Платнаря да работятъ за българщината. Да се отдѣлятъ училищата отъ церквитѣ. Елинизъмътъ въ Пазарджикъ и борбата срѣща него. Пак. 8.

Любезный мой Господине Найдине!

Днеска ся научихъ, че дошле въ Плов. двамина Пазарджикліи за своя работж: единый е Г. Христо Поповъ, а другій Г. Стоянчо Платнаря. Азъ щехъ да Ви испровода по нихъ писмо но незнаихъ за трагнованіе-то имъ. Сега като ся принудихъ да Ви пишж. И така, като прочете настоящето ми, то молж Вы, да испытате накой сж ханъ кондисали тыя человѣци, и като гы намѣрите, за ведете гы тукъ-тамъ покжщыты, та да имъ ся докаже че требова да радать общж-тж ползж. Г. Христо е единъ отъ най пьрвы-ты могж да кажа, Българе, и затова дайте му да узнае колко ще бжде голѣма народно-полза, ако предстои да ся отдѣлять училища-та оть цьрквж тж. Докажете му че Госп. Діамандій на прасно ся труде да имъ грьчи дѣцата, защото отъ се нова Българенъ нестанова вече Грькъ, и ако да стане то неще принесе никаквж ползж на Пазарджикъ, а само тщетж, и за това не е прилично да правять така.

Искамь, мой Господине, да испровода нѣщо за напечатоване въ Вѣстника, което ще принесе голѣмж ползж за въ Пазардж.; обаче, като не мя познавать вѣстникари ти, нито имамь кому да го испровода, та да прѣдстои за напечатаніе то му нито щж могж да го поправя по добрѣ отъ Васъ и затова Ви ся молж Вы да ся потрудите та да почните такова сочиненіе, въ което да докажите кратко увѣщателно, какъ на Пазарджиклииты е дадено още отъ време да знаять, че безъ Грьцкій языкъ Българинъ не може да ся правѣти, и до гроба ще бжде слѣпь ако незнае Грьцкій. Такова мнѣніе имать нашити, и заради това прѣдстояватъ помного за Грьцкото училище не за народното свое Българско. Хващать Грьцкы учителы, които всичкжтж силж употреблявать да направать Българеты Грьцы, и заради това, ако ся измаме нѣкое дѣте да продума Българско слово въ Грьцкото училище, козовать че ще ся умьрси Грьцкото училище, и наказвать неповинныты дѣца сь бой зато такова безчеловѣчие! Въ такова положеніе жалко, като си изгубать дѣцата драгоцѣнното и не възвратното време на Еллинико Матимж, когато да излѣзать изъ неж друго нищо само да си писовать Българскы слова съ Грьцкы букви. Има на това много примѣры. И заради упомѣнутжтж ползж отъ еллиникото матимж, всичкити подостоины Българе провождать дѣцита си въ Грьцкото училище,

плащать на Грьцкы учитель доволнѫ заплатѫ та да ся трудать да гърчятъ Българчетата, ако е възможно и цѣлыи Пазарджикъ. Който ся познава за по достойнъ гражданинъ, то ся познава и че сынъ му е достоинъ да уче еллинико матимѫ въ Грьцкото училище; а който ся познава за недостоинъ за грьцкий той ся познава и недостоинъ за Еллинико матимѫ, и заради това провожда чадото си въ Българското училище.

Надѣвамся това нѣщо като стане увѣщателно бездазакаче нѣкого, ще принесе голѣмѫ ползѫ и заради това молѭ Ви ся да ся потрудите.

Поздравете Г. Стоянча, кажете му затова нѣщо и надѣвамся да го удобри; а азъ остановамь надежденъ че ще ся свърше всичко — и на всѣгда

Пазардж. вашъ
1853. Мартъ 19-й. Константинъ Василіевъ

---

105. — Н. Геровъ заминалъ нощѣ съ минзилъ за нѣкѫдѣ. Искатъ се пакъ рѫкописни учебници. Жъдя за новини. Пак. 8.

1853 Мая 28-й. Пазарджикъ.

Научавамся, че Господинъ Найдинъ прѣминалъ отъ тука нощя съ мензилъ, а накадѣ е хотишелъ, и гдѣ е сега незнаѭ. Извѣстете ми, молѭ Вы, съ подателя на настоящето ми. Податель-тъ на настоящето е учитель на чикъ-Саланъ, та ако знаете нѣкои новины свободно му гы раскажете, и той ще гы донесе до тука вѣрно.

Госп. Найдинъ ми испровождаше листове отъ землеописаніе, и провождами до образованность на Европѫ. Ако имате тія листове на рѫкѫтѫ, проводете ми още, та да прѣпишѫ, защото нѣма на что да учать дѣцата; а ако гы нѣмате, то има у Г. Найдина моя Географія Русска Арсеніевата проводете ми хотя неѭ да прѣписовамь на дѣцата. Толкова Ви пишѫ сега и остановамь вашъ на всѣгда.

Константинъ Василіевъ.

---

106. — Изпращатъ се забравени нѣща. Искатъ се Сръбски новини и рѫкописни листове отъ история и география. Пак. 8.

1853. Іулій 4-й. Пазарджикъ.

Господине Константине!

Съ подателя на настояще-то испровождамь Ви платока и дивитя, които заборивихте тука, испровождамь и сърбскы ты новины. И като нѣмамь време да Ви пищѫ за повече ограничавамь ся само да Вы ся моля да ми испроводите листове отъ Исторіѭ и отъ Географіѭ за които ми ся обѣщахте. Испроводете ми и другы новины Сърбски, за които много щѫ Ви благодарѫ.

Безъ всичко друго остановамь на всѣгда вашь

К. Василіевъ.

Извѣстете ми за Г. Наидина нѣщо ако знаите.

---

107. — Рѫкописни листове отъ землеописание. Сръбски Новини. Христо Дановъ въ Пазарджикъ. Пак. 8.

1853. Августъ 1-й. Пазарджикъ.

Господине Константине!

Идѫ съ настояще да Ви ся помолѭ, та да ми испроводите листове отъ землеописаніе-то, ако сте гы събрали. Проводете ми още и Сьрбскы новины по Господина Гюра, за които много щѫ Ви благодарѭ. Ако сте извѣстны за Г. Найдинъ, гдѣ е, и кога ще си дойде, извѣстете и менѣ.

Безъ всичко друго остановамь на всѣгда вашъ

К. Василіевъ.

Даскалъ Христо отъ Перотионицѫ доходи тука; азъ говорихъ да ми испровожда Сьр. Новины; но трѣбѫ да му извѣстите и Вы, че сме ся разговорили затова съ Вази.

108. — Искатъ се листове отъ битописание, отъ история, отъ землеописание и отъ география. Геровъ да изпрати числителни задачи и всеобщо битописание. Пак. 8.

Господине Константине!

Въ настояще-то, какъ получихъ отъ Васъ писмо, въ кое-то ми пишяхте да Ви испровода листове вашы, ако има при менъ, Ви извѣстявамь. Простете ми за нераденіе-то на тоя забавный отговоръ.

Повнѣте ли, че кога го доходихъ привасъ искахъ дами дадете листове отъ землеописаніе-то Сава; и като немогохте да гы найдете тогава, обѣщахте ми ся послѣ да ми гы испроводите? Азъ много ся надѣвахъ да ми гы испратите, и не гы испратихте. Тогава зехъ отъ Васъ само листове отъ Бытописаніе-то, и като гы прѣписахъ, испроводихъ Ви гы. И така нищо сега нѣма ваше примене. Молѭ Вы съ настояще-то да ми испродите по Г. Діамандія введеніе-то отъ Бытоописаніе-то, — и отъ Грьціѭ нататъкъ, что слѣдова, и като гы прѣпишѫ по праздницы-ты, незабавно щѫ ви испроводѫ. Това добро като ми направите много щете да мя задължите. — Нѣколко пѫти Ви бѣхъ писалъ да ми испроводите рѫкописнѫ-тѫ вашѭ Геометріѫ, но не ми ѭ испроводихте. Сега пакъ Ви ся молѭ да ми ѭ испроводите. И щѫ видѫ!

Ако пишете Г. Найдину писмо, поздравете го и отъ мене, и му кажете че му ся молѭ, когато ся отворѭть пѫтища-та, да ми испроводи числителны задачы и Всеобщо нѣкое Бытописаніе, кое-то знае че е добро. Толкова Вы пишѭ сега, и безъ друго желаѭ благополучно да празнувате Р. Христово и слѣдующи-ты праздницы.

1853. Дек. 19-й. Вашъ К. Василіевъ.
Пазарджикъ.

Кланямся учителю Христу.

---

109. — Все се искатъ рѫкописни и други учебници. Пак. 8.

1853. Дек. 31-й. Пазарджикъ.

Друже Константине!

Честита Ви нова година!

Първо то ми писмо получи ли или не, не знаѭ на вѣрно; обаче за настояще-то като сьмь увѣренъ, че ще те да го получите; то па Ви поменувамь да проводите Введениіе-то отъ Бытописаніе-то и отъ Грьція нататъкъ листове да гы прѣпишѭ, проводете ми и Геомѣтріѭ-тѫ вашѭ рѫкописнѫ, проводете и Грамматикѫ-тѫ Добровскаго. Ако нещете да гы проводите, то извѣсте ми та да Вы безпокоѭ вече съ писма-та си, и да си трѫса леснинѫ, та да ся немаѭтъ дѣцата.

Прощавайте за повече и поздравете Г. Христа.

К. Василіевъ.

---

110. — Г. Економовъ оставя Сопотъ и отива учитель въ Самоковъ. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 18 Яннуар. 1857.

Господине Константине Василіевъ!

Ваши двѣ писма, отъ 1-й и 13-й Яннуария прияхъ. Благодарѭ за честитяванье новѫ годинѫ. Желаѭ и азъ Вамъ да ѭ минете съ благополучіе въ всичко.

Молѭ Вы да мя простите, дѣто ся забавихъ да Ви отговорѭ на прьво-то писмо. Отъ много работы не могѫ си отворѭ очи-ты. И сега по писмо-то ми щете видите съ каквѫ бръзотиѭ Ви пишѭ, колко да Ви ся обадѫ, а за повече оставямь да ся разговоримь кога дойдѫ въ Едрене.

Г. Г. Економовъ ходи въ Сопотъ, та си прибра калабалѫка изаминѫ оттука живо и здраво, та отыде за Самоковъ за учитель.

Много зравие на вси-ты наши. Чичю Іованчю честитѣте за мене снахѫ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

111. — К. Василиевъ дири учителско мѣсто. Прѣдлага му Хаджи Ставре за Хасково. Иска се геровото мнѣние. Пак. 8.

Прията 26 Декемвр. 1857

Едрене 24 Декемврія, 1857 г.

Милостивый Государь.
Найденъ Геровичь,

Пріимамь честь да Ви извѣста, какъ Негово Высокоблагородіе Николай Димитріевичь ми каза че писалъ Вашему Высокоблагородію ако има натагъкъ праздно мѣсто учителско, то да прѣдстоите та да ся залова, — и Вы сте му отговорили че послѣ мало время имате надеждѫ да ся найде мѣсто за мене. Благодарѭ като така прѣстояваге за доброто ми. Азъ безъ да знаѭ мѣстото кое е, склонявамь на всичко, что направете; но тыя дни дойде тука Аджи Ставри отъ Асъ-Кюй още сь едного, и като станало разговорка за учители у Г-на Н. Дмитріевичя, Аджи Ставри казалъ да мя заведѫтъ въ Асъ-Кюй за учитель. Снощи азъ ся съставихъ съ Аджи Ставри у Ніотія. Стана за упомянѫтый подлогъ и помѣжду ни разговорка. Азъ склонихъ да хотидѫ: но като-ми пишѭтъ оттамо писмо. А понеже сѫ хванали Хрисанто до Ѓергювъ-день, то дотова время да сьмь у Хаджи Ставрюви като гостенинъ. Заплатѫ говорѫтъ да дадѫтъ 5,000 грошя, а азъ постоянствовамь на 6,000.

Ако знаете че упомянѫто мѣсто е подобро отъ гдѣто знаете Вы, то молѭ Ви ся да ми спомогните, като пишете чорбаджи Христоску въ Асъ-Кюй за мене, ако ли не е то да прѣстоите за гдѣто знаете Вы. Както ще е по-добрѣ за мене, то молѭ Вы така да направите, и гдѣто ще е по добрѣ, то тамо да ся заловѭ. И както направите навсичко слонявамь съ благодарность.

Съ истинно почтеніе и съ съврьшеннѫ признателность имамь честь да сьмь всегда Вашь.

Милостивый Государь,
на Ваше Высокоблагородіе.
Покорнѣйшій слуга Константинъ Василіевъ

Хаджи Ставри днеска си хотиде отъ тукъ за Асъ-Кюй.
Истый.

---

112 — Чака се отговоръ отъ Хасково. Дѣ е по̀-добрѣ. Пак. 8.

Прията 3 Яннуар. 1858. Отгов. 15. Яннуар.

Едрене 31 Декемврія, 1857 г.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичь,

Честита Ви нова година, на коѭто въ теченіе-то Ви желаѭ всяко благополучіе. Слѣдъ това пріимамь честь да Ви извѣста, какъ Г-нъ Николай Дмитріевичь ми прѣдложи да хотидѫ въ Филибе спорядъ както му пишите Вы, та оттамо полесно може да ся найде замене нѣкое учителско мѣсто. Натова азъ склонявамь, защото така е дѣйствително; но понеже стана разговоръ за Асъ-Кюй, както и имахъ честь да извѣста Вашему Высокоблагородію, то щѫ почякамь тука догдѣ видя что щѫтъ да ми пишѭтъ, а въ такъвъ случяй молѭ Ви да подѣйствовате и Вы отъ Пловдивъ писменно та дано ся свръши по-скоро за въ ползѫ и на двѣ-ты стръны. А ако ся забавять отъ Асъ-Кюй да ми пишѭть, то тогава щѫ побръзамь да испълна совѣты-ты Вашы, като дойдѫ въ Филибе.

Като не ся сомнявамь, чещете да ми извѣстите на късо съ идѫщѫ-тѫ почтѫ, гдѣ имате надеждѫ освень Асъ-Кюй да са заловѭ учитель, и что мыслите за Асъ-Кюй; то остановамь на всегда къмъ Ваше Высокоблагородіе признателнѣйшій и почтителнѣйшій

Константинъ Василіевъ.

---

113. — Василиевъ пакъ иска учителско мѣсто. Подробно описание случката между българе и гърци въ Киришханата за четенето въ църква. . . . Пак. 8.

Прията 24 Яннуар. 1858.

Едрене 21 Іаннуарія 1858 г.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичь,

Считамь ся за много честитъ, като се удостоихъ да получѫ отъ Ваше Высокоблагородіе писмо. А още повече ся считамь честитъ като виждамь, че не прѣстановате да ся трудите за добро-то мое. Като виждамь, че ся трудите за доброто ми, и като нѣмамь още отъ Хасъ-Кюй никое извѣстіе, то дерзаѭ пакъ да Ви ся помолѭ, та да подѣйствате да захвана нѣкое учителско мѣсто, защото ми додѣѭ да стоѭ празенъ и да ся нуждаѭ за насѫщнаго хлѣба.

Распря-та, коя-то ся случе тука мѣжду Блъгаре-ты и Грьци-ты така стана: Блъгаре-ти ся допытахѫ до Владыкѫ-тѫ да четѫть въ Кышянлискѫ-тѫ црьквѫ и Блъгарскы: Владыка-та имъ каза да му подадѫть прошеніе, кое-то като подадохѫ наши-ты даде имь ся позволеніе, и така ся приготвихѫ прьвый пѫть да четѫть въ пятъкъ на царскы-ты чясове за Богоявленіе. Грьци-ти, като подушили това затворять цьрквѫ-тѫ, поповети ся скрывать. Тоя день ся събирѫть идвѣ-ти партіи въ митрополіѭ, начнѫть бива не бива, бива не бива да ся чете. Н. Дмитріевичь проводи извѣстіе да хотиде да гы погуди. Грьци-ти казовать: той не може да ся мѣси въ тѣхны-ты работы, освень—въ работы-ты на судиты-ты си. Н. Дмитріевичь зима отъ пашѭ-тѫ боюрултіѭ до тарафы-ты да гы погуди христіанскы, не като Консулъ. Грьци-ты продлъжихѫ время-то на това погужденіе слѣдъ Богоявленіе, и ушь склонихѫ на Богоявленіе да ся чете и Блъгарскы. Въ сѫббота срещо Богоявленіе дохождать нѣкои отъ Грьци-ты при Владыкѫ-тѫ та му казвать, че утрѣ непрѣменно ще стане нѣкое смущеніе въ црьковѫ-тѫ, затова молихѫ Владыкѫ-тѫ да проводе заптіета отъ Пашѭ Капіѭ та да чувать да не направать наши-ти нѣкое караніе и біяніе. Выкновать на Митрополіѭ-тѫ чорбаджи Нешя, принуждавать го да ходи и той въ Кыришяхнѫ-тѫ на црьквѫ, та да събире на луды-ты Блъгаре умъ-тъ да не направатъ нѣщо. Той не склони самъ да хотиде, а хотива съ Алтѫнъ-Елмаза и съ Алеко Секыларій. Владыка-та провождѫ отъ своѭ стрънѫ Архьдіана си; хотивать и заптіета да чувать порядока црьковный. Начнѫть да четѫть въ црьковѫ-тѫ и отъ двѣты стрьны по Грьцкы: достигѫть до прьво Евангеліе (утренно) Грую попытова чорбаджи Нешя кога да чете и той Славянски: Нешо му казва да попыта Алтанъ Елмаза, а послѣдній го провожда да пытѫ Архыдіакона. Грую, като попиталъ Архыдіана, той го изпѫждѫ отъ трона, като му казалъ *калѫнъ Булгаръ дишярѫ*. Наши-ти хванали да говорѫть защо така, защото така да правать Грьци-ти ида гы пѫдать отъ цьрквѫ-тѫ и така станало голѣмо преніе въ цьрковѫ-тѫ. Това нарочно го направилъ діакона за дано ся измаме нѣкой отъ нашы-ты да вдигне рѫкѫ, та да ся каже, че Блъгарети правать бунгъ и наговорени отъ Консула така да направать, кое-то послѣ и прѣдставихѫ и на Пашѭ-тѫ че Консула проводилъ свои-ты пѣвци та искали да пѣѭть само по Славянски. Слѣдъ црьковното смущеніе произведено отъ Архыдіана наши-ти излазять отъ црьковѫ: хотивѫть на митрополіѭтѫ: плачять, выкать, искать да имъ даде дозволеніе да ся чете и славянскы; но не бива вече да чете! . . Наши-ти проводихѫ прощеніе на Патріаха, кое-то азъ съчинихъ, и чякать отговоръ

Вашъ Константинъ Василіевъ.

114. — Хаджи Ставре въ Пловдивъ. Да му се говори за училището. Патриархътъ изволява да се чете славянски въ церковата на Киришханата, владиката не позволява. Пак. 8

Прията 27 Февр. 1858.

Едрене 15-й Февраля 1858 г.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичь,

Откакъ имахъ честъ да пишѫ Вашему Высокоблагородіе и да Ви ся молѭ да подѣйствовате, та да ся заловѭ нѣгдѣ учитель, съ всякѫ почтѫ поглядвамь да ми подадѫть нѣкое писмо, съ кое-то да мя приглашѭть за учитель; но прѣмина доволно время откакъ ся надѣвамь за такова писмо, истана почти шесть мѣсяца какъ стоѭ празденъ; като не ся обаде отъ нѣгдѣ нѣкое праздно учителско мѣсто. Сноще Николай Дмитріевичь, като ми каза, какъ Хаджи Ставри ся нахожда въ Пловдивъ, азъ счетохъ за необходимость да ся отнесѭ до Ваше Высокоблагородіе, и да Ви ся помолѭ да благоизволите да ся коснете съ Хаджи-Ставря въ разговоркѫ за училище-то имъ и да му прѣдложите за мене, та ако имъ е благоугодно да ми отпишѭть да имъ хотидѫ за учитель.

Тукашни-ти Киришянлиски Блъгаре получихѫ отъ Патріарханѫ-тѫ рѣшеніе да четѫть въ црьквѫ-тѫ си и по Блъгарскы. Имаше дума на Крьстопоклоннѫ-тѫ Неделѭ да начнѫть да четѫть; но не имъ ся даде позволеніе отъ тукашній Митрополитъ да четѭть въ рѣченнѫ-тѫ неделѭ. Остана за идущѫ-тѫ да ся чете, че да видемь! . . .

Съ истинно почтеніе и съ съврьшеннѫ прѣданность имамь честь да сьмь всегда Вашему Высокоблагородію покорнѣйшій

Константинъ Василіевъ.

---

115. — Протестантитѣ въ Пловдивъ и въ Захра. Пак. 8.

Едрене, 15 Октомврія, 1859.

Прѣпочитаемѣйшій ми
Господине Найдене Геровичь!

Като ся съмнѣвамъ да ли Ви писахѫ нѣщо за Протистанты-ты въ Пловдивъ, то считамъ за длъжность да Ви пишѫ отъ тука. Тѣ като отидохѫ въ Пловдивъ, и като Вы не ся намѣрихте, хванали кѫщѫ-тѫ на покойнаго Аргырчя за живѣніе. Тѣ съврьшенно ся принесохѫ тамъ и сега вече живѣѭтъ въ упомянѫтѫ-тѫ кѫщѫ.

Единъ отъ тѣхъ ся прѣсели въ Загрѫ, гдѣто хваналъ дома на едного нашего свѣщенника, а мѣжду това и священникъ-тъ ще живѣе заедно съ него. Писахъ за тоя подлогъ въ Трьново до едного моего пріятеля да извѣсте тѫѭ несъобразнѫ на Священничество-то поповѫ постѫпка на Владыкѫ-тѫ, че да видемъ.

Молѭ Вы покорно да придадете притвореното на вашь Стояна, та да го подаде на Екзарха.

Молѭ Вы покорно да придадете притвореното на вашь Стояна, та да го подаде на Екзарха.

Имамь честь да сьмь Вамъ покоренъ.

Константинъ Василіевъ.

---

116. — Мустафа-пашенци си дирятъ учителя Кесария. Пак. 8.

Прията 19 Юния 1860. Отгов. 19 Юн.

Едрине 15 Іунія 1860.

Милостивый Государь
Найдень Геровичь,

Пріимамъ честь да Ви извѣстѫ какъ нѣколко пѫти ми спомянуватъ Мустафа-Пашалійци ти да Ви пишѫ, та да Вы пытамъ что стана та нѣма никое извѣстіе отъ

ваша страна за Кесарія. Тѣ и до днесъ постоянствуватъ на дума-та си, та не сѫ дирили другито учителя съ убѣжденіе че Вы ще имъ проводите Кесарія съ назначена-та въ превручены-ты Вамъ писма за плата. По таѭ причина тѣ сега ся молѭтъ да имъ ся отговорите чрезъ мене, ще ли имъ ся испълни намѣреніе-то, или не, и ако не, да имъ ся промысли временно за другъ учитель.

Това като ви писахъ останувамъ надежденъ за скорый вашь отговоръ, и още пріимамъ честь да ся нарѣка Вашь

Константинъ Василіевъ.

---

117. — Золотарёвъ иде отъ Виена. Да му се испрати драгоманинъ на сръбската граница. Пак. 8.

Мустафа-Паша 25 Маія 1865.

Господине Найдене Геровичь!

Господинъ К. Леонтіевъ ми пиши днесь ако имамь време да отидѫ до Срьбскы-ты границы да посрещнѫ Господина Золотаріева, кой-то сега требува да е въ Віѣнѫ, та да му бѫдѫ отъ тамо драгоманинъ до Едрене, и още ми пише; ако работа-та ми не ми позволява да отидѫ, то да извѣстѭ Ваше Высокоблагородіе, та Вы отъ Пловдивъ да му проводите драгоманинъ. Азъ Господине Консуле съ благодареніе голѣмо желаяхъ да направѭ такова путешествіе особенно съ такова Благородно лице, обаче работа-та ми никакъ не ми допускѫ да отдалечѭ даже до Едрене, ане до Срьбскы-ты границы; затова по приказаніе-то на Г-на Леонтіева. Молѭ Вы да направите Вы както е прилично.

Пріимете, Милостивый Государь, увѣреніе въ съврьшенно-то мое почтеніе и преданность.

Константинъ Василіевъ

---

118. — Иска се нѣкой народенъ политически вѣстникъ. Въ Мустафа-паша гръцкото училище затворено. Тамъ се отваря дѣвическо българско училище. Хаджи-Димитровци рѣшаватъ и църковния въпросъ. Пак. 8.

М-пашя 1-ый Декемврія 1868

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичь,

Прѣди нѣколко дни, като бѣхъ въ Едрене, разговаря́хъ сясъ Негово Высокоблагородіе Г-на Губескова да ми Выпиши единъ вѣстникъ, русскый былъ или Срьбскый, или Бльгарскый отъ Влашко, кой-то да оплаква състояніе-то на нашій народъ, и да съдрьжява откровенны политическы истины; а Онъ ми каза, че Вы получете различны вѣстницы, та за това е прилично да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе. По тѫѭ причинѫ дрьзнѫхъ днесь да Ви пишѭ настояще-то и да Ви ся помолѭ чтото, ако имате Вашь такъвь вѣстникъ, провождайте го, молѭ Ви ся съ ваши-тѣ писма до Г-на Губескова, а азъ щѫ го получямь отъ тамь (азъ взяхъ позволеніе отъ него за това); а ако нѣмате такъвъ, то выпишѣте ми нѣкой листъ съ това срѣдство и щѫ останѫ на Ваше Высокоблагородіѣ благодаренъ прѣкрайно. Ако изволите дайте на приносящый настояще-то нѣкой листъ и ми отпишѣтѣ, что мыслите на това.

Другы новины тука нѣмамы, освѣнъ тыя; Грьцско-то училише затворихме противъ всичкы-тѣ чорбаджійскы противности и грьковладышскы подлизуркы. То ще ся отвори за дѣвическо и днесь ся направи обязателство-то за учителкѫ. Азъ твърдѣ много ся радвамь на това.

Още по́-много ся радвамъ, като хаджидимитровци рѣшяватъ и черковный нашъ въпросъ (по мое-то мнѣніе). Дано и за напрѣдъ послѣдуватъ, и все ще стане до-добро. Друго, като нѣмамъ да Ви пишѭ, молѭ Вы, да бѫдете камъ мене снизходителны.

Вамъ признателенъ и покоренъ.

К. Василіевъ.

119. — Какво е училъ Христо Василиевъ при Хр. п. Марковъ и защо иска да се доучи. Пак. 8.

Прията 13 Марта 1871.

Ваше Высокоблагородіе
Г-нъ Найденъ Геровичь,

Отъ врѣмя, като знаѭ че Ваше-то срьдце е склонно да прави благодѣянія за обще-народнѫ ползѫ, то ся осмѣлювамь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе за слѣдѫѭще-то: имамъ единъ шюрей на имя Христе Василіевъ, кого-то отъ малолѣтство тѣлесно и нъравственно въспытавамъ, и като ся узна отъ добро-то му поведеніе и отъ успѣхъ-тъ му в'наукы-тѣ че ще да принесе ползѫ на народъ-тъ си, азъ начнѫхъ да трьсѫ срѣдство за да постѫпи в'нѣкое горне училище, гдѣто да ся усъврьшенствува, а понеже нѣмамъ матеріално възможность да свръшѫ това полезно дѣло, азъ ся отнесохъ най напрѣдъ до Саджкъ паша в'Одринъ дано издѣйствува да постѫпи в'нѣкое горне училище Царско в'Цари-градъ, нъ не бы, послѣ чрѣзъ французскый Одринскый консулъ до Мосіо Боре и година заминува нѣма никакъвъ отговоръ; най-сѣтнѣ ся разговорихъ с'Негово Высокоблагородіе Г-нъ Ивановъ, русскый консулъ в'Одринъ, той каза да му подадемъ прошеніе, кое-то и направихмы, и оттогава ся минѫхѫ шесть мѣсяци тъй сѫще нѣма никакъвъ отговоръ отъ вѫтрѣ. Отъ тыя всичкы-тѣ заключявамъ, че колко-то и да ся трудихъ да си исплънѭ длъжность-тѫ неще да може да ми ся постигне цѣль-тѫ. Единственна-та и най послѣдня-та ми надѣжда Ваше Высокоблагородіе Г-не Найденъ Геровъ е останѫла на Васъ; за това Ви ся молѭ срьдечно, да въспріемете, като народенъ доброжелатель тѫѭ длъжность възъ себе си, та да подѣйствувате дано бы казаный Христо да постѫпи в'нѣкое училище та да усъвръшенствува наукы-тѣ, както знаете Вы, или с'Вашь матеріалъ, или чрѣзъ нѣкое друго благодѣтелно лице.

Той е 14-то годишенъ юноша, и слѣдвалъ е слѣдѫѭщы-тѣ наукы: Св. Исторія, Катыхызисъ, Блъг. Грамматика, Числителница, Землеописаніе Гражданско и Математическо, Бл. Исторія. Вс. Исторія, Статистика, Алгебра, Физика, Геометрія, Анатомія и Физіологія, в'краткость, Турскый и Французскый языци. Всичкы-тѣ тыя наукы е слѣдовалъ при учителя Хр. п. Марковъ, отъ кого то най-добрѣ можете ся увѣри за поведеніе-то и способность-тѫ му.

Като сьмъ увѣренъ че нещете да ся откажите отъ това общеполезно народно дѣло, а ще мя удостоите с'высокото благодѣяніе, то останувамъ къмъ Васъ найпризнателенъ и надѣжденъ за благопріятный Ви отговоръ.

Мустафа-паша 8 Марта 1871.

Констандинъ Василіевъ.

---

120. — Молба да се намѣсти Христодулъ Василиевъ въ нѣкое училище да се доучи. Пак. 8.

Ваше Высокоблагородіе Г-нъ Найденъ Геровичь

Прѣди нѣколко врѣмя Ви писахъ да сторите добро та да ся потрудите дано настаняхмы мой-тъ въспытанникъ Христодула Василіева чрѣзъ Вашѭ рѫкѫ въ нѣкое училище, гдѣ-то да може да усъвръшенствува наукы-тѣ и да бѫде полезенъ на народъ-тъ ни; нъ не ся сподабихъ съ отговора Вы. Сега Вашь-тъ чловѣкъ, Господинъ Иванчо, като ми каза че Негово Высокоблагородіе Г-нъ Ивановъ е в'Пловдивъ, то осмѣлявамъ ся да Ви пишѫ настояще-то, и да Ви ся помолѭ да ся разговорите с'него за тоя подлогъ, та дано бы да вземе добъръ край, и сторѣте милость та ми ся отговорѣте.

Безъ да продлъжявамъ повече останувамъ камъ Ваше Высокоблагородіе твръдѣ признателенъ.

Константинъ Висиліевъ.

Мустафа-паша
4 Іюнія 1871.

25. НЕНКА ВАСИЛЮВА.

121. — Молба да се намѣсти Ненка Василюва нѣйдѣ да се учи. Пак. 8.

Ваше Превъсходилство!
Милостивому Государю
Найденъ Гер:!

Съ Пьрво като ви покорно цѣлуна честнжтж дѣсница; при всичко това идж, да ви извѣстя моито желаніе писменно, по причина, че ще дойда заедно съ Г-жя въ Пловдивъ; но може да ся не случи разговоръ по моето желаніе за това ви пишя, и, ва моля Милостивый ми Г-рю! отъ сичкото си сьрдця. и душя, за което ще по прося, да го не презрете, имамъ надѣжда за да сполучя, защото слушямь по всжде вашити благодѣянія. Желаніето ми не е друго освенъ за ученіе, тжй ми сж е распалило сьрдцето щото, и деня, и нощя плачя неутѣшно кое, средство да намѣря кой да предстои за мене окаянна, като нѣмамъ свои въ монастыря, както другы-ты, да влеза въ нѣкое училище, да свьршя наука-та си до нейди защото сьмъ способна малко нещо за това припадамь на ваше Пр въсходителство, и чисто сърдечно въздишямъ да предстоите, азъ нѣмамъ помощь отъ никого ни въ монастыря, ни отъ вънъ, като спомена за ученіе не даватъ, казватъ: то ти стига пакъ азъ ми сьрдцето гори, като ся минува златното време безъ полза, не знаѭ какво ще правя ще си изгубж животъ-тъ нѣма никой. да мя утѣщи, това писмо сама писахъ и плакахъ тайно, и съ растрѣперано сьрдце, като не знаѭ да ли ще е добрѣ, и какъ, да ви отдамъ честьта. Молямъ тайно, да бжде това писмо отъ Г-жя, за да не стане смощяніе, нъ отъ вашя странж като говорите нѣма нищо, моля ся пакъ, коленоприклонно, да предстоите сега е време или въ сьрбія, да ся разговорите съ Г-нъ Митрополита, или вь Кіевъ, Г-жя Екатерина иска. да мя заведе нъ азъ не удобрявамъ съ нея. Моля ва да мя простите, за ва убезпокойвамь азъ недостойна и тжй оставамъ за всягда ващя послушница Ненка Василюва учиелка долня.

26. КНЯЗЬ В. ИЛ. ВАСИЛЬЧИКОВЪ.

122. — Своеволията на Хрисанта въ Пловдивъ, неговитѣ злоупотрѣбления, интригитѣ му противъ българетѣ. Образуването на димогеронтията. Хрисантови клевети. Исмаилъ паша одрински изслѣдва работата. Нѣма никакъвъ метежъ. Намѣшата на руската мисия въ Цариградъ. Единодушието на българетѣ. Коп. кн. 2.

Константинополь, 29 Апрѣля 1857.

Въ Филиппополѣ, какъ и во всѣхъ главныхъ городахъ Турціи, существуетъ обычай по которому старшины и приматы города въ назначенные дни собираются въ домѣ архіерея, чтобы, подъ предсѣдательствомъ его или повѣреннаго его, разбирать междусемейныя тяжбы и рѣшать дѣла, подлежащія исключительному духовному суду, равно какъ и дѣла, касающіяся общины одныхъ христіанъ, т. е. раскладки, подающей на ихъ долю подати и т. п. Такъ было до нынѣшняго Митрополита Хрисанѳа. Но при немъ собраніе это потеряло свое значеніе. Его Высокопреосвященство, со дня своего пріѣзда, сталъ презирать существующія обыкновенія и дѣлать все по своему произволу. Благомысящіе изъ гражданъ пытались деликатно и съ осторожностію внушить ему, не затрогивая его честолюбія, вести себя сообразно его сану. Но пря каждой такой попыткѣ Хрисанѳъ вмѣсто того чтобы обратить вниманіе на ихъ доводы, негодовалъ на нихъ за то, что будто посягаютъ на его права и хотятъ отѣснить его въ нихъ. Въ тоже время взводилъ на нихъ разныя клеветы, которыа и обнародовалъ въ журналѣ „Босфорскій Телеграфъ,“ полуофиціальномъ органѣ патріарха. Въ крайнихъ случаяхъ слагалъ вину на своего архидьякона, который въ самомъ дѣлѣ управляетъ его дѣлами и считаетъ все средства позволенными. Когдаже говорили ему, что если архидьяконъ его неисправится, то надобно удалить его, Его Высокопреосвященство постоянно отвѣчалъ, что онъ скорѣе откажется отъ епархіи, но съ архидьякона не разстанется.

Благомыслящіе изъ гражданъ истощивъ напрасно всѣ средства къ увѣщанію не выходить изъ круга начертаннаго его самомъ и потерявъ всякую надежду на исправленіе его, наконецъ перестали ходить въ метрополію. Тогда Хрисанѳъ окружилъ себя людьми, готовыми дѣлать все по его волѣ. Это большею частію выходцы изъ разныхъ странъ Турціи, которые нашли свое счастіе въ Филиппополѣ и поселились тутъ. Въ томъ числѣ и иностранные подданные. Надѣясь еще на свои связи въ Константинополѣ и преимущественно на покровительство **Императорской** Миссіи, въ коей имѣетъ своихъ друзей, онъ ничѣмъ не стѣснялся въ своихъ дѣйствіяхъ, и своимъ самоуправствомъ неправильнымъ рѣшеніемъ дѣлъ, корыстолюбіемъ и неприличными его сану поступками довелъ того, что архіерейскій домъ сдѣлался, по выраженію христіанъ, притономъ разбойниковъ. Выгоднѣе стало прибѣгать къ суду к а д и въ м а х к е м е, чѣмъ ожидать расправы отъ архіерея.

Неудовольствіе христіанъ на неправильное управленіе и злоупотрѣбленія митрополита сдѣлалось всеобщимъ въ епархіи. Затѣмъ поднялся ропотъ, и Хрисанѳъ самъ не могъ не видѣть, что такое поведеніе его больше не будетъ терпимо. Но вмѣсто того, чтобы исправиться, онъ вздумалъ, какъ оказалось въ впослѣдствіи, употребить хитрость, чтобы и впередъ можно было дѣлать ему все что угодно, но чтобы отвѣтственность падала на другихъ. Съ этою цѣлью онъ пригласилъ граждань быть, по примѣру другихъ городовъ, нѣкоторое устройство собранію, которое бываетъ въ метрополій. Это понравилось гражданамъ, потому что они не подозрѣвали хитрости Митрополита, и думали, что съ правильнымъ устройствомъ такого собранія злоупотрѣбленія прекратятся.

Приступлено было къ исполненію. Собраніе названо д и м о г е р о н т і е ю. Выбраны были для него члены, по назначенію Митрополита, по два для каждой части (махале) города. Его Высокопреосвященство написалъ уставъ для него и своею грамотою, читанною во всѣхъ церквахъ, объявилъ объ учрежденіи димогеронтіи и объ избранныхъ для нея членахъ.

Это было принято очень хорошо не только въ городѣ, но и по всей епархіи. Но когда граждане съ избранными членами разсмотрѣли написанный Митрополитомъ уставъ, тогда только узнали настоящую цѣль Его Высокопреосвещенства, т. е. имѣть димогеронтію орудіемъ, чтобы дѣлать чрезъ нее все по своему произволу. Для предупрежденія этого они измѣнили нѣкоторыя статьи въ уставѣ и тогда представили его Митрополиту на утвержденіе. Его Высокопреосвященство, увидѣвъ что хитрость обнаружена и цѣль не можетъ быть достигнута, отказалъ утвердить измѣненный уставъ и разстроилъ димогеронтію.

Уничтоженіемъ димогеронтіи въ самомъ началѣ ея граждане остались крайне недовольными, потому что въ такомъ видѣ, какъ они хотѣли ея, ожидали отъ нея большой пользы. Посему Митрополитъ могъ полагать, что они будуть настаивать на возобновленіе ея, и, чтобы предупредить эго, донесъ Губернатору Салихъ-пашѣ, что будто граждане составляютъ общества и заводятъ учрежденія, противныя выгодамь правительства и просилъ его остановить ихъ въ этомъ. Въ тоже время онъ писалъ Патріарху въ Константинополь, что будто Болгаре его епархіи волнуются и требуютъ введенія въ управленіе какого-то новаго французскаго порядка. Въ донесеніи своемъ назвалъ по имени семь человѣкъ, лучшихъ изъ Болгаръ, выдавая ихъ за виновниковъ и предводителей волненія. Это происходило въ концѣ прошедшаго и въ началѣ нынѣшняго года.

Губернатору было объяснену въ чемъ дѣло, и онъ (онъ) узналъ въ этомъ донесеніи одну клевету. Но Патріархъ поспѣшилъ воспользоваться случаемъ чтобы представить Портѣ неблагонамѣренными домогательства Болгаръ освободиться отъ духовнаго ига Грековъ, и передалъ Портѣ доносъ Митрополита о выдуманномъ имъ волненіи Болгаръ, разумѣется, со своими дополненіями.

Правительство, взволнованное этимъ ложнымъ извѣстіемъ, предложило по телеграфу генералъ-губернатору Адріанопольскому Исмаилъ-пашѣ, поѣхать въ Филиппополь для усмиренія мятежа. Исмаилъ-паша поспѣшилъ исполнить предписаніе начальства, но пріѣхавъ въ Филиппополь, къ удивленію своему, не нашелъ никакихъ признаковъ ниже слѣдовъ волненія въ народѣ. А когда изслѣдовалъ дѣло, то и онъ убѣдился въ томъ, что Митрополитъ оклеветилъ Болгаръ изъ досады, что не удалось ему осуществить свои непростительные замыслы.

Митрополитъ Хрисанѳъ, чувствуя свою виновность, просилъ секретно Исмаилъ-пашу уладить дѣло на мѣстѣ и предлагалъ ему за это богатые дары. Паша не согласился и донесъ обо всемъ въ Константинополь.

Уѣзжая изъ Филиппополя, генералъ-губернаторъ потребовалъ, чтобы двое изъ трехъ Болгарскихъ старшинъ, имъ самымъ выбранныхъ, поѣхали въ Адріанополь, чтобы, по полученіи изъ Константинополя отвѣта на донесеніе его, потрѣбовать къ суду Митрополита за возведенную имъ на Болгаръ клевету. Для сего граждане уполномочили ихъ съ своей стороны, снабдивъ и свидѣтельствомъ въ томъ, какъ происходило дѣло о димогеронтіи въ слѣдствіе которой были оклеветаны. Передъ Митрополитомъ Паша сказалъ, что беретъ ихъ съ собою для того, чтобы они, въ случаѣ запросовъ изъ Константинополя, давали нужныя объясненія.

Два мѣсяца прожили въ Адріанополѣ уполномоченые въ ожиданіи отвѣта изъ Константинополя на донесеніе генералъ-губернатора, чтобы потрѣбовать къ суду Митрополита. Но Порта ничево не отвѣчала. Напрасно Генералъ-губернаторъ дѣлалъ новыя представленія. Патріархъ и Синодъ употребили всѣ средства, чтобы предупредить паденіе Митрополита. Въ другое время они воспользовались бы случаемъ низложить его въ отомщеніе за то, что онъ въ 1851 г. далъ возможность нѣкоему Филиппаки, по общеизвѣстному въ Константинополѣ дѣлу его съ Кизикійскомъ Митрополитомъ доказать передъ правительствомъ лжесвидѣтельство всѣхъ членовъ Синода. Но въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ, когда Болгаре хлопочутъ о томъ, чтобы совсѣмъ свергнуть съ себя духовное иго Грековъ, Патріархъ и Синодъ считаютъ выгоднимъ для себя поддержать его, потому что съ паденіемъ его будетъ доказано, что Греческіе архіереи въ Болгаріи ведутъ себя не какъ слѣдуетъ, такъ что право Болгаръ объ освобожденіи отъ Грековъ само обнаружится.

Въ это время Митрополитъ Хрисанѳъ съ своей стороны также употреблялъ всевозможныя средства, чтобы остаться на своемъ мѣстѣ. Въ оправданіе свое, между прочимъ, онъ заставилъ своихъ приверженцевъ жаловаться Патріарху и Синоду на нѣкоторыхъ Болгаръ, которые будто требуютъ отъ Митрополита нововведеній, и тѣмъ возмощаютъ спокойствіе Его Высокопреосвященства и всего города, и просить Его Святѣйшества оградить Митрополита и городъ отъ угрожающей имъ опасности отъ происковъ безпокойныхъ Болгаръ. Жалобы подписали иностранные подданные, проживающіе въ Филиппополѣ, выходцы изъ Ѳессаліи, Албаніи и острововъ Архипелага, которые нашли тутъ свое счастіе и поселились въ городѣ, и изъ туземцевъ — банкроты и молодые люди, непринимавшіе до сихъ поръ никакого участія въ общественныхъ дѣлахъ. Патріархъ, получивъ ети жалобы, немедленно передалъ ихъ въ редакцію журнала „Βυζανθίς" для обнародванія, хотя и зналъ, что онѣ подписаны людьми не имѣющими никакого права вмѣшиваться въ общественныя дѣла страны. Редакція напечатала ихъ въ № 55 журнала, присовокупивъ къ нимъ длинную статью, въ которой, посредствомъ лжи и клеветы, силится доказать, что будто епархія совершенно довольна Митрополитомъ, но нѣкоторые изъ Болгаръ, для своихъ видовъ возбуждаютъ народъ противъ Его Высокопреосвященства и что будто въ Болгаріи съ незапамятныхъ временъ служба въ церквахъ производится на Греческомъ языкѣ и все духовенство Греческое; но съ начала нынѣшняго столѣтія нѣкоторые богатые люди переселившіеся въ Болгарію изъ сѣверныхъ странъ, т. е. изъ Россіи, возбуждаютъ народъ Болгарскій противъ Греческаго духовенства, законнаго представителя Православной церкви и противъ Греческаго языка, истиннаго органа восточнаго исповѣданія.

Теперь Митрополитъ Хрисанѳъ считаетъ себя совершенно оправданнымъ и продолжаетъ вести себя также предосудительно, какъ и прежде. Болгаре хлопочутъ о томъ, чтобы смѣнить его. Десять человѣкъ старшинъ по одному изъ всѣхъ городовъ и большихъ мѣстечекъ съ жалобами отъ всей епархіи, поѣхали въ Адріанополь ходатайствовать объ этомъ, но при сильной поддержкѣ, какую указываютъ ему Патріархъ и Синодъ, они надѣются на успѣхъ только въ такомъ случаѣ, если и **Императорская** Миссія будетъ содѣйствовать низложенію его. Надежды свои на участіе Миссіи Болгаре основываютъ на томъ, что поведеніе Хрисанѳа давно извѣстно ей. Его Свѣтлость Князь Меншиковъ, въ бытность свою въ Константинополѣ, узнавъ о немъ, употребилъ свое вліяніе при Патріархѣ, чтобы удалить его изъ Филиппополя, и Его Святѣйшество не могъ отказать въ этомъ. Но тогда друзья Митрополита Хрисанѳа увѣрили Князя, что Его Высокопреосвященство самый

благонамѣренный изъ всехъ архіереевъ Греческихъ, но отъ старости и по болѣзни мало занимается дѣлами, а окружающіе, пользуясь его слабостію, дѣлаютъ именемъ его разныя злоупотребленія, на которыя жалуются христіане; однако если будетъ объяснено ему это и будутъ даны ему наставленія, какъ долженъ вести себя, то онъ воспользуется ими, чтобы быть лучшимъ пастыремъ. Миссія, снисходя къ ихъ просьбамъ, предписала управляющему Генеральнимъ Консульствомъ въ Адріанополѣ, поѣхать въ Филиппополь, чтобы объяснить Митрополиту его обязанности. Управляющій Консольствомъ имѣлъ только разъ свиданіе съ Его Высокопреосвященствомъ, который съ перваго раза выказалъ готовность послѣдовать всѣмъ его внушеніямъ, но когда на другой день узналъ о прекращеніи дипломатическихъ сношеній съ Портою, онъ заговорилъ совсѣмъ другимъ тономъ.

Если тогда еще Императорская Миссія не могла терпѣть такого поведенія Митрополита, то Христіане въ правѣ ожидатъ, что она избавить ихъ отъ него теперь, тѣмъ болѣе что онъ подалъ ей прямой поводъ къ этому, оклеветивъ одного Русскаго подданнаго, извѣстнаго Миссіи, обвиняя его въ томъ, что будто онъ пріѣхалъ въ Филиппополь въ качествѣ агента, посланнаго Русскимъ Правительствомъ для побужденіе Болгаръ къ возстанію противъ власти Султана и онъ-то возбудилъ Болгаръ противъ него въ дѣлъ о димогеронтіи, въ слѣдствіе чего и сдѣлалъ доносъ на нихъ. Обвиненія эти Турецкою правительство признало клеветою, потому что обвиненный пріѣхалъ въ Филиппополь, когда дѣло о димогеронтіи было уже разстроенно.

Митрополитъ Хрисанѳъ теперь въ третьей епархіи. Изъ первой, Смирнской, онъ былъ сосланъ въ заточеніе; изъ второй, Критской, удалился почти выгнанный Христіянами; въ третьей, Филиппопольской, между прочимъ, сдѣлалъ такой поступокъ, что, если бы это было лѣтъ двадцать тому назадъ, когда Турки не разбирали, кто правъ, кто виноватъ, сотни христіанъ были бы избиты совсѣмъ невинно. И при всемъ этомъ, Патріархъ и Синодъ поддерживаютъ его, а друзья увѣряютъ, что онъ хорошій человѣкъ и добрый пастырь.

---

123. — Милетъ-башии. Унищожение българската народна церква. Гръцкитѣ духовни начални́ци прѣдставители и на българетѣ. Несносно иго. Хати-хумаюнътъ подтиква българетѣ. Тѣхното искане да бждатъ признати за отдѣленъ народъ. Клеветитѣ на гръцкото духовенство. Постъпено развитие на церковния въпросъ. Коп. кн. 2.

Въ Турецкой Имперіи представителями немусульманскихъ народовъ признаются правительствомъ духовные ихъ начальники какъ въ столицѣ такъ и въ провинціяхъ, и посему они называются народными начальниками (миллетъ-баши). Правительство съ ними сносится по дѣламъ и имъ однимъ предоставлено право ходатайствовать и представлять о нуждахъ народовъ, представителями коихъ они служатъ. При этомъ Турки неразличаютъ народовъ въ имперіи по происхожденію, а только по вѣроисповѣданію.

Народъ Болгарскій, лишенный съ половины прошедшаго столѣтія собственнаго духовенства, не имѣетъ своихъ представителей. Патріархъ Константинопольскій съ находящимся при немъ Синодомъ, окончательно присвоившій себѣ управленіе Болгарскою церковію въ 1767 году, какъ это видно изъ кодексовъ Патріархата, исключило Болгаръ отъ высшихъ духовныхъ должностей. Съ тѣхъ поръ Болгарскія епархіи продаются архіереямъ изъ чистыхъ только Грековъ, которые покупаютъ ихъ съ кориственною цѣлью обогатиться отъ нихъ, а свои обязанности какъ духовныя такъ и гражданскія во все не исполняютъ. Отъ этого Церкви Болгаръ неустроены, религія подрывается, народность унижена. Болгаре, не имѣя ни въ комъ подпоры, терпятъ всякаго рода неправды, униженія и насилія и лишены возможности жаловаться правительству, потому что тѣ, которые должны подкрѣпить ихъ жалобы, сами заглушаютъ ихъ для своихъ личныхъ выгодъ и представляютъ въ превратномъ видѣ справедливыя ихъ просьбы.

Къ большому несчастію для Болгаръ Турецкое правительство, принимая всѣхъ православныхъ христіанъ Имперій за одинъ народъ, называетъ его Греческимъ или Римскимъ (Румъ миллети), такъ что представитель этого сложнаго народа, патріархъ,

будучи родомъ Грекъ, равно какъ и все архіереи пользуются этимъ названіемъ, чтобы выставлять Грековъ во всякомъ случаѣ . . . . (не се чете), а на доли Болгаръ оставляются одни повинности. Такимъ образомъ народъ Болгарскій не могъ пользоваться тѣми правами, которыя Турецкіе султани въ разныя времена даровали православному населенію имперіи.

Болгаре силнѣе чувствуютъ невыгоду отъ таковаго порядка. Видя причину всего зла въ томъ, что духовные начальники ихъ иноплеменники и притомъ люди только о себѣ заботящіеся, они просили Султана въ разныя времена изъ разныхъ мѣстъ, о посвященіи архіереевъ изъ Болгаръ. Греческое духовенство, располагая всякаго рода средствами и не стѣсняясь въ выборѣ, употребляетъ ихъ, чтобы осуетить домогательства Болгаръ. Оно постоянно держитъ правительство въ подозрѣніи насчетъ вѣрности Болгаръ, чтобы не внимало жалобамъ ихъ.

Гатти-гумаюнъ отъ 6/18 Февраля 1856 г. подалъ Болгарамъ надежду выйдти наконецъ изъ этого столь невыгоднаго положенія, чтобы стать на ряду съ другими народами имперіи и пользоваться наравнѣ съ ними всѣми правами. При этомъ они полагали, что правительство весьма скоро исполнитъ обѣщанія Султана насчетъ уравненія правъ всѣхъ подданныхъ его, безъ различія вѣроисповѣданія и народности, и поспѣшили объявить о себѣ дабы при прѣдстоящихъ преобразованіяхъ не остаться опять въ заслонѣ за другими народами. Начала сдѣлали Болгаре, проживающіе въ Константинополѣ условившись предварительно объ этомъ съ соплеменниками въ провинціяхъ. Они подали немедленно по заключеніи мира на имя Султана прошеніе, коимъ просили Его Высочество подтвердить особеннымъ актомъ, что и Болгарамъ, какъ народу, предоставляется пользоваться, наравнѣ съ другими народами, правами обѣщанными Гатти-гумаюномъ всѣмъ подданнымъ его, потому что народъ Болгарскій съ давнихъ поръ не пользуется милостями, коими Султаны надѣляли своихъ подданныхъ.

Болгаре добивались этимъ, чтобы правительство признало ихъ особеннымъ народомъ, чѣмъ они получатъ возможность выйдти изъ того невыгоднаго положенія, въ которомъ до сихъ поръ находились; но оно уклонилось отъ этого, давъ просьбѣ ихъ другой смислъ. Намѣстникъ великаго визиря Али-паши, Копризли Мехмедъ-паша, которому было подано вышепомянутое прошеніе, такъ какъ самъ визирь былъ въ то врѣмя еще въ Парижъ, вошелъ въ словесное объясненіе съ просителями о причинахъ, покоторымъ народъ Болгарскій не могъ пользоваться правами, дарованными православнымъ христіанамъ, и заставилъ ихъ сказать, что это происходитъ отъ того, что духовные ихъ начальникн и представители архіереи, иноплеменники— Греки. Тогда паша не давъ имъ прямаго отвѣта на ихъ просьбу подалъ имъ нѣкоторыя надежды на отмѣненіе существующей въ посвященіи архіереевъ исключительности въ пользу Грековъ, если народъ желаетъ этого. Онъ сдѣлалъ это, можетъ быть, съ тѣмъ, чтобы отклонить Болгаръ отъ домогательства быть признанными особеннымъ народомъ; но они поняли это въ противномъ смыслѣ. Получивъ обѣщаніе отъ правительства дать имъ природныхъ духовныхъ начальниковъ и представителей, Болгаре подумали, что оно соглашается на просьбу признать ихъ особеннымъ народомъ. Тогда для удостовѣренія его въ томъ, что весъ народъ желаеть этого, изъ разныхъ епархій стали посылать въ Порту прошенія подобныя тому, какое было представлено Константинопольскими Болгарами.

Правительство видя, что число прошеній, поступающихъ въ Порту отъ Болгаръ, увеличивается, и уклоняясь отъ признанія ихъ особеннымъ народомъ, обѣщало даровать имъ природныхъ архипастырей, если докажутъ, что таковые были у нихъ прежде когда нибудь. Должно полагать, что оно этимъ обѣщаніемъ думало заставить Болгаръ отказаться отъ своихъ домогательствъ, такъ какъ Греческое духовенство увѣряло, что будто оно испокопъ вѣка имѣетъ духовную власть надъ ними. Но Болгаре и въ этомъ обѣщаній видѣли готовность правительства удовлетворить ихъ просьбу, даже въ большихъ размѣрахъ и возвратить имъ права, отнятыя у нихъ Греками. Посему, недовольствуясь желаніемъ быть признанными особеннымъ народомъ и имѣть природныхъ архипастырей, хотя бы и въ зависимости отъ Патріарха Константинопольскаго, стали домогаться возобновленія независимости Болгарскаго духовенства на этомъ основаній, что они нѣкогда имѣли его съ Патріархомъ въ главѣ его, и на это обратили исключительно свое вниманіе, полагая, что съ полученіемъ его главная цѣль, быть признанными особеннымъ народомъ, совершенно достигается.

Правительство медлило исполнить свое обѣщаніе, но Болгаре вѣрили въ искренность его, и чтобы ускорить дѣло, изъ многихъ епархій послали своихъ повѣренныхъ въ Константинополь или назначили таковыхъ изъ проживающихъ тутъ по собственнымъ дѣламъ лицъ ходатайствовать уже не о признаніи ихъ особеннымъ народомъ, а о дарованіи Болгарскому народу независимаго духовенства. Повѣренные эти въ своихъ представленіяхъ Портѣ, говорили о патріархатѣ Болгарскомъ, не съ тѣмъ однако, чтобы возстановить его, а какъ объ учрежденіи, нѣкогда существовавшемъ, на которомъ можно основать доказательства правъ Болгарской церкви на независимость; ибо въ Турціи, гдѣ все основано на обычаѣ, вѣрнѣйшее средство къ достиженію чего либо составляетъ доказательство, что оно и прежде существовало. Теперь они довольствуются тѣмъ, чтобы, въ главѣ ихъ духовенства было лице съ какимъ быто ни было названіемъ митрополита или архіепископа болгарскаго, которое, оставаясь догматически соединеннымъ съ Патріархомъ Константинопольскимъ, подобно Патріархамъ Іерусалимскому, Антиохійскому и Александрійскому, управляло бы Болгарскою церковію независимо отъ него.

Греческое духовенство увидѣвъ, что Болгаре неотступно требуютъ возстановленія своихъ правъ и не желая потерять господства надъ ними и тѣмъ лишиться главнѣйшихъ своихъ доходовъ, вооружилось всѣми средствами, чтобы воспрепятствовать достиженію цѣли. Между прочимъ оно увѣряло правительства, что будто народъ Болгарскій совершенно доволенъ своимъ положеніемъ, но нѣкоторые только изъ Болгаръ, по внушенію иносгранныхъ агентовъ возъимѣли неумѣстное желаніе отдѣлиться отъ Константинопольской церкви, и что будто это дѣлается въ пользу панславизма по проискамъ Россіи.

Между тѣмъ произошла распря между Митрополитомъ Тернова, екзархомъ всей Болгаріи (такъ онъ титулуется) и его паствою. Правительство воспользовалось этимъ, чтобы пріостановить дѣло, по общимъ просьбамъ Болгаръ, будто для того, чтобы рѣшить прежде дѣло Терновскаго Митрополита, но собственно, чтобы удостовѣриться не въ самомъ ли дѣлъ иностранные агенты возбуждаютъ Болгаръ просить для себя независимаго духовенства и проч. Для сего оно послало своихъ чиновниковъ чтобы развѣдать знаетъ ли народъ о чемъ ходатайсвуютъ его повѣренные въ Константинополѣ и согласенъ ли онъ съ ними въ этомъ. Распоряженіе это было секретно, и изъ послѣдствій его извѣстно только то, что Мухлизъ-ефенди, Полякъ, объѣздившій съ такимъ порученіемъ всю Болгарію отъ Варны до Видина, въ доносеніяхъ своихъ оправдываетъ желанія Болгаръ освободиться отъ духовнаго ига Грековъ, которое, по словамъ его, столь обременительно для нихъ, что скоро выведетъ ихъ изъ терпѣнія, и тогда разрывъ будетъ имѣть непріятныя послѣдствія и для господства Турокъ. Въ томже смыслѣ дѣлалъ представленія правительству полковникъ Нусретъ-бей, который также объѣздилъ Болгарію съ порученіемъ преслѣдовать разбойниковъ, и находясь въ Терновѣ въ то время, когда произошла распря между Митрополитомъ и христіанами, принялъ сторону послѣднихъ и по этому долженъ былъ поѣхать въ Константинополь.

Въ тоже время Митрополитъ Филиппопольскій, которому не удалось осуществить свои замыслы противъ паствы, сдѣлалъ черезъ Патріарха ложный доносъ правительству, что будто Болгаре его епархіи волнуются и требуютъ новведеній, противныхъ видамъ правительства. Такой поступокъ Митрополита, который, безъ всякой причины, хотѣлъ вооружить правительство противъ Болгаръ, послужилъ новымъ доказательствомъ, что сіи послѣдніе доведены до крайности поведеніемъ архіереевъ-Грековъ, и потому ищутъ возможности избавиться отъ нихъ.

Само правительство наконецъ убѣдилось, что нынѣшній порядокъ не можетъ быть терпимъ долѣе, и потому надобно измѣнить его. Но напуганное навѣтами Греческаго духовенства, что будто Болгаре домогаются природныхъ архипастырей съ опаснымъ для власти Султана намѣреніемъ, уклоняется отъ удовлетворенія ихъ просьбѣ и приняло совсѣмъ другія мѣры. Оно предписало Патріарху созвать соборъ изъ народныхъ старшинъ и предложить ему выбрать изъ среди себя комитетъ, который бы составилъ проэктъ о назначеніи жалованья высшему духовенству и объ устроеніи церковнаго управленія по гатти-гумаюну 6/18 Февраля. Дѣлая это распоряженіе, правительство какъ будто забыло о Болгарахъ и нехотѣло даже объявить повѣреннымъ ихъ, которые находились въ Константинополѣ, что предписываетъ Патріарху принять надлежащія мѣри для преобразованія управленія церкви, въ устра-

неніе на будущее время злоупотрѣбленіи, на которыхъ они жаловались. Изъ этого повѣренные убѣдились, что правительство ненамѣрено удовлетворить просьбы народа, хотя и не отказываетъ прямо, и рѣшили разъѣхаться, условившись между собою выждать болѣе благопріятнаго времени для возобновленія своихъ домогательствъ.

Между тѣмъ Патріархъ и Синодъ хотѣли рѣшить дѣло о преобразованіяхъ, какъ обыкновенно, съ одними Константинопольскими старшинами безъ участія христіанъ епархій, чтобы опять устроить все въ свою пользу. Но князь Богоридисъ предупредилъ это, внушивъ Портѣ предписать Патріарху, для рѣшенія этого вопроса вызвать представителей изъ всѣхъ епархій, изъ большихъ по два, изъ меньшихъ по одному. Теперь надобно ожидать, чтобы были вызваны представители и тогда приступить къ дѣлу.

Нѣкоторые полагаютъ, что будто Болгаре стремятся къ отдѣленію отъ Константинопольской церкви по внушенію западныхъ. Это предположеніе невѣрно: Болгаре съ давнихъ поръ, далеко до усиленія западныхъ на Востокѣ, домогались освобожденія Греческаго духовенства. Доказательствомъ этому служатъ, между прочимъ, прошенія, которыя съ этою цѣлью подавались ими Султану въ разныя времена и изъ разныхъ мѣстъ. Нѣкоторыя изъ этихъ прошеній доводились до свѣдѣнія Русскаго Консульства въ Букарестѣ и должны быть извѣстны Министерству Иностранныхъ Дѣлъ. Тоже самое потверждаетъ и прошеніе, поданное Константинопольскими Болгарами князю Меншикову въ бытности его въ Константинополѣ, равно какъ и прошеніе, представленное въ 1853 г. Императору Николаю I Болгарами, живущими въ Молдавіи и Валахіи. Справедливо только то, что посланники западныхъ державъ въ Константинополѣ, узнавъ, что Болгаре просятъ о чемъто Султана, посылаютъ къ нимъ своихъ агентовъ, чтобы узнать въ чемъ дѣло и какое въ немъ они могутъ принять участіе. Но сами Болгаре не имѣли съ ними никакихъ сношеній по этому дѣло и дѣйствовали по своему разумѣнію безъ всякаго посторонняго вліянія.

Другіе утверждаютъ, что Турецкое правительство подстрекаетъ Болгаръ просить объ отдѣленіи отъ Константинопольской Церкви съ тѣмъ чтобы раздѣлить православныхъ христіанъ имперіи на части и ослабить ихъ.*) Невѣрность этого предположенія видна изъ того, что правительство не уважило просьбы Болгаръ. Сами Болгаре разсчитывали на это, но правительство видитъ, что правило: раздѣлить, чтобы ослабить, не можетъ быть приложено въ этомъ случаѣ. Оказывается, что оно находитъ выгоднѣйшимъ для себя держать Греческихъ архіереевъ на стражѣ у Болгаръ. По мнѣнію его, освободить Болгаръ отъ духовнаго ига Грековъ и дать имъ природное, еще и независимое духовенство значитъ снять съ нихъ оковы и пустить на волю. Оно и не можетъ думать иначе, потому что Болгаре жалуются на нынѣшнихъ архіереевъ за неисполненіе ими своихъ обязанностей, а оно въ этомъ именно находитъ свою выгоду.

Другіе еще обвиняютъ Болгаръ за то, что они не обратились къ Патріарху и Синоду съ просьбою о возстановленій правъ ихъ, полагая, что этимъ путемъ скорѣе бы достигли цѣли. Но Болгаре не могутъ уже обманывать себя такою надеждою, потому что долговременный опытъ увѣрилъ ихъ, что Греческое духовенство ни за что не хочетъ измѣнить свои отношенія къ нимъ. Бывало, что они жалуются на какого нибудь архіерея, но Патріархъ и Синодъ или во все не слушаютъ ихъ жалобъ, или посылаютъ имъ другаго худшаго, какъ бы въ наказаніе непокорнымъ, и никогда не соглашалось посвятить имъ въ архіереи кого нибудь по ихъ выбору, если таковой, по выраженію самыхъ архіереевъ, не варился въ Кара-казанѣ (черномъ котлѣ), т. е. если не былъ на службѣ у архіереевъ, чтобы быть посвященнымъ въ ихъ таинства. А такъ какъ въ этомъ кара-казанѣ перевариваются и выходятъ оттуда всѣ одинаково настроенными противъ Болгаръ, то сіи послѣдніе хотятъ окончательно избавиться отъ нихъ.**)

*) Единственный случай раздѣленія Болгаръ и Грековъ при назначеніи членовъ въ уголовномъ судѣ въ Адріанополѣ въ прошломъ году не есть доказательство, что правительство поощряетъ раздѣленіе. Это было сдѣлано предсѣдателемъ суда Нишетъ-беемъ по настоянію Болгаръ.

**) Тая записка е была подадена Князю Виктору Иларіоновичу Васильчикову съ идното писмо отъ 24 Мая 1857 г. изъ Одесса, ведно съ първата записка отъ 29 Априлия 1857 изъ Цариградъ.

124. — Геровъ пристига въ лошъ часъ въ Пловдивъ. Разпря между българетѣ и Хрисанта. Геровъ наклеветенъ за главенъ подбудитель. Гръцкото духовенство не може да го търпи. Защита отъ руската мисия. Аргиропуло прикрива гърцитѣ. Неприятно впечатление у българетѣ. Врѣди за славѣнството. Западнитѣ държави се ползуватъ отъ случая. Отчаянието на Герова. Съгласието му да стане официаленъ руски агентъ. Коп. кн. 2.

Его Сіятельству Князю В. И.
Васильчикову, etc. etc. etc.

Милостивый Государь
Князь Викторъ Иларіоновичъ!

Въ исполненіе распоряженія Вашего Сіятельства я поѣхалъ въ Филиппополь. Къ несчастію случилось мнѣ пріѣхать туда въ то время, когда митрополитъ Хрисанѳъ имѣлъ распри съ христианами, важнѣе обыкновенныхъ ежедневныхъ, и сдѣлалъ доносъ правительству на Болгаръ, что будто они волнуются и требуютъ нововведеній, опасныхъ для самаго правительства. Дѣло ето описано въ прилагаемой присемъ запискѣ.

Признанный виновнымъ въ клеветѣ, митрополитъ, чтобы оправдать себя, увѣрялъ генералъ-губернатора Адріанопольскаго, пріѣхавшаго въ Филиппополь въ слѣдствіе доноса Его Высокопреосвященства, что будто я внушилъ Болгарамъ подозрѣніе противъ благонамѣренности его и возбудилъ противъ него оппозицію, которою онъ былъ вынужденъ сдѣлать доносъ. Митрополитъ обвинялъ меня въ томъ, что происходило до моего призда, надывая меня агентомъ, посланнымъ отъ Русскаго Правительства возбуждать Болгаръ къ возстанію противъ власти Султана. Въ слѣдствіе этого генералъ-губернаторъ, уѣзжая изъ Филиппополя, приказалъ пригласить меня удалиться оттуда.

Я зналъ, что митрополитъ съ своими единомышленниками по прежнему не будетъ терпѣть меня за то, что я былъ виновникомъ основанія въ Филиппополѣ Болгарскаго училище Св. Кирилла и Меѳодія; но полагалъ, что Миссія не будетъ находить по прежнему неумѣстнымъ мое усердіе трудиться на пользу этого заведенія, когда оно имѣетъ недоброхотовъ. Къ сожалѣнію, надежды мои не оправдались. Такъ какъ возведенная на меня клевета обидна для самаго Правительства ИМПЕРАТОРСКАГО, то я полагалъ, и этого ожидали и благотворители упомянутаго училища, равно какъ и всѣ христіане епархіи, что Миссія воспользуется случаемъ чтобы избавить заведеніе отъ злѣйшаго противника и христіанъ отъ митрополита, который за то, что не удалось ему осуществить свои непростительные замыслы противъ паствы, вздумалъ вооружить Турокъ противъ нихъ, чтобы истребить лучшихъ изъ нихъ. Но Г. Аргиропуло и теперь, какъ при князѣ Меншиковѣ, увѣрилъ Миссію, что Его Высокопреосвященство самый благонамѣренный пастырь, и Господинъ Посланникъ не хотѣлъ безпокоить его, а предложилъ мнѣ, въ удовлетвореніе за причиненное мнѣ оскорбленіе, возвратиться въ Филиппополь въ качествѣ офиціальнаго агента.

Трудно было мнѣ рѣшиться на это, потому что возвращеніемъ въ Филиппополь съ офиціальнымъ характеромъ я лишаюсь възможности принимать открыто участіе въ дѣлѣ образованія своихъ единоплеменниковъ; ктомужъ жалованье агента 500 руб. въ годъ недостаточно, чтобы жить; при этомъ еще другъ митрополита Хрисанѳа предупредилъ меня, что мнѣ будетъ нехорошо отъ этого. Но съ другой стороны, надобно было получить хоть какое нибудь удовлетвореніе, потому что безъ этого произойдетъ невыгодное измѣненіе въ мнѣніи туземцевъ о значеніи Миссіи, въ ущербъ ея вліянія, а Господинъ Посланникъ не считалъ нужнымъ требовать другаго удовлетворенія.

Сообразивъ все это, я рѣшилъ лучше пожертвовать собою и отказаться отъ занятій на пользу своихъ единоплеменниковъ, чтобы спасти честь Русскаго имени, и согласился возвратиться на время въ Филиппополь въ качествѣ офиціалнаго агента, чтобы возстановить общественное мнѣніе въ пользу Россіи, и потомъ съ честію удалиться отъ родины навсегда. Дѣло пошло въ ходъ, но ничего еще нерѣшено. Турки признали клеветою возведенныя на меня обвиненія, а Миссія не пользуется этимъ, чтобы оправдать меня, какъ будто въ самомъ дѣлѣ я виноватъ, и это по-

тому, что я Болгаринъ и имѣлъ несчастіе посвятить себя дѣлу образованія своихъ единоплеменниковъ, что Греки ставятъ намъ въ преступленіе.

Теперь митрополитъ и приверженцы его торжествуютъ, что, по выраженію ихъ, успѣли выгнать Болгарина, котораго и до войны желали удалить изъ Филиппополя, но не смѣли, по причинѣ Русскаго его подданства, такъ какъ тогда Русскіе консула имѣли сильное вліяніе въ Турціи. Напротивъ Болгаре думали, что и теперь не останется безъ наказанія такой поступокъ противъ Рускаго подданнаго, котораго Миссія по ихъ мнѣнію, не по одной причинѣ Русскаго подданства должна покровительствовать. Проволочка дѣла утверждаетъ первыхъ въ мысли, что Рускіе консула и Миссія не имѣютъ теперь прежняго значенія, и производитъ невыгодное измѣненіе въ мнеіи вторыхъ о Россіи. Болгаре, не имѣя возможности избавиться отъ митрополита, который своимъ поведеніемъ довелъ ихъ до отчаянія, ожидаютъ, что Миссія избавитъ ихъ отъ него. Напротивъ митрополитъ увѣренъ и увѣряетъ и другихъ, что по его желанію удерживаетъ меня Миссія въ Константинополѣ и не пуститъ возвратиться въ Филиппополь, что отчасти и справедливо.

Для нашихъ общихъ дѣлъ вредно еще то, что Миссію нельзя увѣритъ, что митрополитъ оклеветалъ меня изъ личной ненависти ко мнѣ. она думаетъ, что меня преслѣдовали какъ Русскаго агента, и выводитъ изъ этого невыгодныя заключенія. Митрополитъ и его приверженцы и до войны часто дѣлали мнѣ непріятности, но тогда Консульство постоянно мнѣ твердило, что какъ учителя не будетъ покровительствовать меня, и я переносилъ все, чтобы обойдтись и безъ его покровительства, Если бы зналъ, что Миссія такъ поступитъ, я бы и теперь не доводилъ дѣла до нея, а воспользовался бы тѣмъ, что генералъ-губернаторъ призналъ меня невиннымъ что бы возвратиться въ Филиппополь изъ Адріанополя.

Вотъ какъ вмѣсто того, чтобы имѣть подпору въ Миссіи и пользоваться ея покровительствомъ, я долженъ жертвовать собою и выгодами своихъ единоплеменниковъ, чтобы поддержать выгодное о ней мнѣніе; вмѣсто того, чтобы имѣть въ ней поддержку въ дѣлѣ образованія моихъ одноплеменниковъ, я, по милости ея, лишаюсь возможности жить среди ихъ. При этомъ за мою трехлѣтную службу, которую я исправлялъ до войны совсѣмъ безвозмездно, единствено для того, чтобы возбудить въ ней сочувствіе къ своимъ единоплеменникамъ, — службу, за которую она поставила меня въ такое положеніе, что, при первомъ извѣстіи о прекращеніи дипломатическихъ сношеніи съ Портою, я долженъ былъ бросить все и уйдти изъ Филиппополя и до сихъ поръ, въ продолженіи четырехъ лѣтъ, оставаться безъ службы и терпѣть всякаго роду лишенія и недостатки, — теперь принимаетъ меня за такого человѣка, что лучше было бы вовсе не быть извѣстнымъ ей.

Участіе Миссіи въ общихъ дѣлахъ Болгаръ, располагаетъ ихъ, къ сожаленію, также не въ ея пользу. Послѣ того, какъ я имѣлъ честь писать Вашему Сіятельству отъ 27 Декабря прошлаго года о домогательствахъ Болгаръ, изъ Константинополя пронесся въ провинціяхъ слухъ, что Миссія и Консула Русскіе противодѣйствуютъ имъ въ этомъ, въ пользу Греческаго духовенства. Слухъ этотъ произвелъ невыгодное впечатлѣніе, потому что никто не думалъ, что Русскіе будутъ поддерживать господство Греческаго духовенства, источникъ всего зла для Болгаръ.

:/: Въ прилагаемой при семъ запискѣ изложено подробно дѣло Болгаръ и смѣю увѣрять, что описаніе это вѣрно, потому что я составилъ его послѣ того, какъ изучилъ совершенно вопрсс̃ъ проѣздомъ въ Болгарія потомъ въ двухмѣсячномъ пребываніи въ Константинополѣ, гдѣ я каждый день видѣлся съ повѣренными народа по этому дѣлу и участвовалъ въ ихъ совѣщаніяхъ.

Когда поѣхалъ я въ Константинополь, въ концѣ Февраля, Миссія пребывала еще въ томъ убѣжденіи, что домогательства Болгаръ сутъ не что иное, какъ стремленіе отдѣлиться отъ православной церкви, возбужденное происками западныхъ и поддерживаемое ими. Это потому, что она получаетъ свѣдѣнія о Болгарахъ только отъ ея противниковъ, какъ наприм. отъ Патріарха, который, въ едно и тоже время, Русскому Посланнику жалуется на вліяніе католицизма, а Англіскаго и Французскаго проситъ защитить его отъ угрожающаго Панславизма. И эти свѣдѣнія передаются Миссіи черезъ драгомана Грека, ревностнѣйшаго защитника Греческаго духовенства, который твердитъ каждому, что послѣдняя война произошла отъ раздѣленія народностей въ Турціи, и потому, въ избѣженіе другой такой войны, надобно стараться уничтожить всякое различіе между ними, или, другими словами, огречить

всѣхъ православныхъ. Въ тоже время Болгаре были уже увѣрены, что Русскіе употребляють свое вліяніе, чтобы осуетить домогательства ихъ, и имѣли въ рукахъ неоспоримыя тому доказательства, и нѣкоторые изъ нихъ, въ негодованіи своемъ за это, хотѣли употребить ихъ, чтобы доказать Портѣ, что они просятъ о возстановленіи своихъ правъ не по побужденію Русскихъ, какъ увѣряютъ противники. Я не раздѣляю мнѣнія Болгаръ о совершенномъ недоброжелательствѣ Миссіи, но не могу не согласиться, что она подала имъ поводъ думать такъ объ ней.

Для отстраненія недоразумѣній, я старался объяснить Миссіи, что стремленіе Болгаръ освободиться отъ духовнаго ига Грековъ проявилось еще въ то время, когда западные и не знали объ нихъ, и что если Французскій посланникъ знаеть весь ходъ дѣла ихъ, то это не потому, что оно совершается подъ его руководствомъ, а потому, что онъ имѣетъ хорошихъ агентовъ, которые доставляютъ ему вѣрныя свѣдѣнія.

Болгаръ нельзя было увѣрять, что Русскіе агенты не противодѣйствовали народному стремленію, потому что они имѣли въ рукахъ, какъ выше сказано, неопровержимыя тому доказательства. Но я убѣдилъ ихъ въ томъ, что они личныя убѣжденія агентовъ и произвольныя по нимъ дѣйствія ихъ приняли за политику самаго правительства. При этомъ я многое долженъ былъ утаить отъ нихъ и многое объяснить невѣрно, и такимъ образомъ едва успѣлъ возстановить въ нихъ довѣріе къ доброжелательству Миссіи.

Къ съжалѣнію я не могу еще быть увѣреннымъ, что ето довѣріе прочно. Для того, чтобы утвердить его, надобно дѣлать что нибудь, а не дѣлается ничего. Болгаре узнаютъ отъ своихъ противниковъ, что Русское правительство дѣлаетъ многое на пользу Болгаръ и приглашаетъ ихъ посылать для образованія молодыхъ людей въ Русскихъ учебныхъ заведеніяхъ на казенный счетъ, а на дѣлѣ ничего не видятъ, или оказывается, что воспользоваться этими благодѣяніями такъ трудно, какъ доставать золото со дна моря. Между тѣмъ Англичане и Французы, не распространяя никакихъ слуховъ, дѣлаютъ дѣло. Они искали и нашли нѣсколько мальчиковъ, которыхъ отправили на Малту, на Іоническіе острова и во Францію для обученія. А тѣ которые приготовляются для поступленія въ Русскія учебныя заведенія, теряютъ даромъ время въ ожиданіи рѣшенія ихъ участи. И при этомъ говорится, что Болгарамъ дѣлается добро, но они не умѣютъ пользоваться имъ.

Покорнѣйше прошу Ваше Сіятельство извинить меня за откровенное объясненіе, которое я счелъ необходимымъ для отвращенія недоразумѣніи. Мнѣ крайнѣ непріятно, что я долженъ билъ выставить все это на видъ, и потому молчалъ до сихъ поръ; но наконецъ надобно обясниться для оправданія какъ себя, такъ и своихъ единоплеменниковъ.

Видя, что дѣло мое не подвигается впередъ и не имѣя возможности ждать долѣе, я просилъ Г-на Посланника увольнить меня; но Его Высокопревосходительство не хотѣлъ отпустить, въ надеждѣ, что еще успѣетъ отправить меня агентомъ въ Филиппополь. Въ ожиданіи этого я пріѣхалъ на время въ Одессу. 30-го Мая поѣду обратно въ Константинополя, и если дѣло еще не будеть рѣшено, то я откажусь отъ всего и поѣду въ Букарестъ искатъ для себя занятія. Въ Филиппополь нельзя будетъ мнѣ возвратиться иначе, какъ отказавшись отъ русскаго подданства; но я не сдѣлаю этого, чтобы уничтожить разомъ все, что дѣлалъ въ продолженіе многихъ лѣтъ для поддержанія въ своихъ единоплеменникахъ выгоднаго мнѣнія о Россіи.

Съ слѣдущею почтою буду имѣть честь послать Вашему Сіятельству свѣдѣнія о Филиппопольскомъ училищѣ.

Съ чувствомъ глубокаго уваженія и совершенной преданности честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

Одесса
24-го Мая 1857 г.

125.*) — Криво схващане народния въпросъ отъ страна на руската мисия. Недоволството на българетѣ. Интригитѣ на разнитѣ държави прѣдъ Портата. Старанията на Герова. Неумѣстни натяквания. Коп. кн. 2.

Его Сіятельству Князю
В. И. Васильчикову etc. etc. etc.

Милостивый Государь,
Князь Викторъ Иларіоновичъ!

Въ письмѣ своемъ отъ 27 Декабря прошлаго года я имѣлъ честь объяснить Вашему Сіятельству, въ чемъ именно состоятъ современныя домогательства Болгаръ, которыя противники ихъ называютъ стремленіемъ отдѣлиться отъ православной церкви. Послѣ этого я изучилъ вопросъ основательнѣе, въ особенности въ продолженіи двухмѣсячнаго своего пребыванія въ Константинополѣ, гдѣ я каждый день видѣлся съ повѣренными народа по этому дѣлу и участвовалъ въ ихъ совѣщаніяхъ, и тогда составилъ о немъ прилагаемую при семъ записку, въ коей весь ходъ дѣла описанъ, смѣю увѣрять, совѣршенно вѣрно.

При семъ долгомъ считаю присовокупить, что участіе ИМПЕРАТОРСКОЙ Миссія въ этомъ дѣлѣ располагаетъ Болгаръ, къ сожалѣнію, не въ ея пользу. Въ Генварѣ разнесся слухъ изъ Константинополя по всей Болгаріи, что будто она, вмѣстѣ съ консулами, противодѣйствуютъ домогательствамъ Болгаръ. Слухъ этотъ произвелъ невыгодное впечатлѣніе, потому что никто не могъ предполагать, что Русскіе будутъ поддерживать незаконное господство Греческаго духовенства, которое до сихъ поръ было источникомъ всѣхъ золъ для Болгаръ.

Когда поѣхалъ я въ Константинополь, въ концѣ Февраля, нашелъ, что Миссія пребываетъ въ томъ убѣжденіи, что домогательства Болгарь суть не что иное, какъ стремленіе отдѣлиться отъ православной церкви, возбужденное происками западныхъ и поддерживаемое ими. Напротивъ Болгаре были въ это время совершенно увѣрены, что Русскіе употребляютъ свое вліяніе, чтобы осуетить домогательства ихъ, и имѣли въ рукахъ неоспоримыя тому доказательства. Нѣкоторые, въ негодованіи своемъ, думали употребить эти доказательства, чтобы опровергнуть передъ Портою увѣренія противниковъ, что будто Болгаре по внушенію Россіи просятъ о возстановленіи своихъ правъ.

Я не раздѣляю мнѣнія Болгаръ о совершенномъ недоброжелательствѣ Миссіи, но не могу не согласиться, что она подала имъ поводъ думать такъ объ ней. А Миссія сама не знала что собственно домогаются Болгаре, потому что она получала свѣдѣнія объ нихъ только отъ ихъ противниковъ, какъ напримѣръ, отъ Патріарха, который, въ одно и тоже время, Русскому Посланнику жалуется на вліяніе Католицизма, а Англійскаго и Французскаго проситъ защитить его отъ угрожающаго Панславизма. И эти свѣдѣнія передаются Миссіи черезъ драгомана Грека, ревностнѣйшаго защитника Греческаго духовенства, который твердитъ каждому, что послѣдняя война произошла отъ раздѣленія народностей въ Турціи, и потому, въ избѣженіе другой такой войны, надобно стараться уничтожить всякое различіе между ними, другими словами, огречить всѣхъ православныхъ Сами Болгаре не смѣютъ войдти въ сношеніе съ Миссіею, чтобы объясниться съ нею, потому что и теперь, какъ передъ войною, подобныя сношенія доводятся немедленно до свѣдѣнія Патріарха, который доноситъ объ нихъ въ Порту.

Для отстраненія недоразумѣній, я старался объяснить Миссіи, что стремленіе Болгаръ освободиться отъ духовнаго ига Грековъ проявилось еще въ то время, когда западные и не знали о нихъ, и теперь рѣшительнѣе только принялись за это; а если Французскій посланникъ знаетъ теперешній ходъ дѣла, то это не потому, что оно совершается подъ его руководствомъ, а потому, что онъ имѣетъ хорошихъ агентовъ, которые доставляютъ ему вѣрныя свѣдѣнія.

Болгаръ нельзя было увѣрять, что Русскіе агенты не противодѣйствовали народному стремленію, потому что они имѣли въ рукахъ, какъ выше сказано, неопровержимыя тому доказательства. Но я убѣдилъ ихъ въ томъ, что они личныя убѣжденія аген-

*) Изпратено на Алекс. Виктор. Рачински съ писмо отъ 30 мая 1857.

товъ и произвольныя по нимъ дѣйствія ихъ приняли за политику самаго Правительства. При этомъ я многое долженъ былъ утаить отъ нихъ и многое объяснять невѣрно, и такимъ образомъ едва успѣлъ возстановить довѣріе къ доброжелательству Миссіи. Но какъ только это сдѣлано, Патріархъ уже зналъ, что я былъ проводникомъ объясненій Болгаръ съ Миссіею, ко вреду Греческаго духовенства. Я бы не повѣрилъ, еслибы не услышалъ этого отъ фанаріотовъ.

Теперь для поддержанія довѣрія Болгаръ къ доброжелательству Миссіи, надобно, чтобы она дѣлала что нибудь. Болгаре слушаютъ отъ своихъ противниковъ, что Русское правительство дѣлаетъ имъ огромное вспомоществованіе для образованія ихъ и приглашаетъ посылать молодыхъ людей воспитываться въ Русскихъ учебныхъ заведеніяхъ на казенный счетъ. Патріархъ и Синодъ знаютъ, что, по приказанію ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА, Миссія должна обращать особенное вниманіе на Болгаръ и принимать въ нихъ самое дѣятельное участіе, и на этомъ основаніи увѣряютъ Порту, что Русскіе побуждаютъ Болгаръ просить о дарованій имъ независимаго духовенства и пр. Однако на дѣлѣ ничего не видно, или оказывается, что, воспользоваться этими благодѣяніями, такъ трудно, какъ доставать золото со дна моря. Между тѣмъ Англичане и Французы, не распространяя никакихъ слуховъ, дѣлають дѣло. Они нашли и отправили нѣсколько мальчиковъ на воспитаніе въ Малту, на Іоническіе острова и въ Францію. Тѣ сами искали и нашли ихъ, напротивъ молодые люди, которые просятся въ Русскія учебныя заведенія, теряютъ даромъ время въ невѣрныхъ ожиданіяхъ. И при этомъ говорять, что Болгарамъ дѣлается добро, но они неумѣютъ или нехотятъ пользоваться имъ, и въ добавокъ упрекаютъ ихъ за наклонность къ западнымъ.

Съ чувствомъ глубокаго уваженія и совершенной преданности честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

Одесса
24-го Мая 1857 г.

126.*) — Василчиковъ се разпорежда съ устройството на централното училище. Геровъ пристига въ Пловдивъ въ разгара на разпритѣ между българе и гръци. Клеветитѣ на Хрисанта. Геровъ напуща Пловдивъ. Мисията и Аргиропуло зиматъ страната на Хрисанта. Мавриди и другаретѣ му противъ Герова. Коп. кн. 2.

Его Сіятельству Князю В. И.
Васильчикову, etc, etc. etc.

Милостивый Государь,
Князь Викторъ Иларіоновичъ!

Въ исполненіе распоряженія Вашего Сіятельства я поѣхалъ въ Филиппополь. Къ несчастію случилось мнѣ пріѣхать туда въ такое время, когда Митрополитъ Хрисанѳъ имѣлъ распри съ христіанами, важнѣе обыкновенныхъ ежедневныхъ, и сдѣлалъ доносъ правительству на Болгаръ, что будто они волнуются и требуютъ нововведеній, опасныхъ для него. Дѣло это описано въ прилагаемой при семъ запискѣ.

Признанный виновнымъ въ клеветѣ, Митрополитъ, чтобы оправдать себя, увѣрялъ генералъ-губернатора Адріанопольскаго, пріѣхавшаго, вслѣдствіе доноса Его Высокопреосвященства, въ Филиппополь, что будто я внушилъ Болгарамъ подозрѣніе противъ благонамѣренности его и возбудилъ противъ него оппозицію, которою онъ былъ вынужденъ сдѣлать доносъ. Митрополитъ обвинялъ меня въ томъ что происходило до моего пріѣзда, называя меня агентомъ, посланнымъ отъ Русскаго Правительства возбуждать Болгаръ къ возстанію противъ власти Султана. Въ слѣдствіе этого генералъ-губернаторъ, уѣзжая изъ Филиппополя, приказалъ пригласить меня удалиться оттуда.

Я зналъ, что Митрополитъ съ своими единомышленниками по прежнему не будетъ терпѣть меня за то, что я былъ виновникомъ основанія въ Филиппополѣ

*) Пратено пакъ Рачинскому.

Болгарскаго училища Св. Кирилла и Меѳодія; но полагалъ, что Миссія не будетъ находить по прежнему неумѣстнымъ мое усердіе трудиться на пользу этого заведенія, когда оно имѣетъ недоброхотовъ. Къ сожалѣнію, мои надежды не оправдались. Такъ какъ возведенная на мени клевета обидна для самаго Правительства ИМПЕРАТОРСКАГО, то я полагалъ и этого ожидали и благотворители упомянутаго училища, равно какъ и всѣ христіане епархіи, что Миссія воспользуется случаемъ, чтобы избавить заведеніе отъ злѣйшаго противника, а христіанъ отъ Митрополита, который за то, что не удалось ему осуществить свои непростительные замыслы противъ паствы, вздумалъ вооружить Турокъ, чтоби истребить лучшихъ изъ нихъ. Но Г. Аргиропуло и теперь какъ при Князѣ Меншиковѣ, увѣрилъ Миссію, что Его Высоко Преосвященство самый благонамѣренный пастырь, и Господинъ Посланникъ не хотѣлъ беспокоить его, а предложилъ мнѣ, въ удовлетвореніе за причиненное мнѣ оскорбленіе, возвратиться въ Филиппополь въ качествѣ официальнаго агента.

Я затруднялся принять это предложеніе, потому что возвращеніемъ въ Филиппополь съ официальнымъ характеромъ я лишаюсь возможности принимать открыто участіе въ дѣлѣ образованія своихъ единоплеменниковъ; ктомужъ жалованье агента 500 руб. въ годъ недостаточно, чтобы жить; при этомъ еще другъ Митрополита Хрисанѳа предупредилъ меня, что мнѣ будетъ нехорошо, если я возвращусь въ Филиппополь въ качествѣ агента. Но съ другой стороны надобно было получить хоть какое нибудь удовлетвореніе, потому что, безъ этого произойдетъ невыгодное измѣненіе въ мнѣніи туземцевъ о значеніи Миссіи въ ущербъ ея влиянія, а Господинъ Посланникъ не счелъ нужнымъ требовать другаго удовлетворенія. Правда, онъ предписалъ Консульству въ Адріанополѣ вызвать туда изъ Филиппополя Россійско-подданнаго Мавриди, который участвовалъ въ клеветѣ, воздвигнутой на меня митрополитомъ, и въ распрѣ Его Высокопреосвященства съ христіанами, больше всѣхъ интриговалъ противъ Болгаръ; но и это сдѣлано такъ, чго будетъ имѣть непріятныя послѣдствія для благотворителей училища Св. Кирилла и Меѳодія. Самъ Мавриди бывшій банкротъ, нынѣ ростовщикъ, который лѣтъ пятнадцать выдаетъ себя за Русскаго агента въ Филиппополѣ, чтобы безпрепятственно дѣлать свои, невсегда честные обороты.

Сообразивъ всѣ обстоятельства я рѣшился на все, что отъ меня зависитъ, для спасенія чести Русскаго имени, а именно, отказаться отъ занятій на пользу своихъ единоплеменниковъ и пренебречь всѣми угрозами, и согласился возвратиться хоть на короткое время въ Филиппополь, чтобы возстановить общественное мнѣніе въ пользу Миссіи, и потомъ съ честію удалюсь изъ родины навсегда, потому что тѣ, которые не хотятъ теперь, чтобы я возвратился туда, не позволятъ мнѣ долго тутъ оставаться.

Дѣло пошло въ ходъ. Прошли два мѣсяца, и ничего не было сдѣлано. Турки признали клеветою возведенныя на меня обвиненія, а Миссія не пользуется этимъ чтобы оправдать меня, ...

---

127. — Пловдивско централно училище. Участието на влашкитѣ българе въ събуждането на братията имъ въ Българско. Каква помощь трѣбва да имъ даватъ рускитѣ консули. Пак. 4.

(Проектъ коп.)

Милостивый Государь,
Князь Викторъ Иларіоновичъ!

Долгомъ считаю доложить Вашему Сіятельству, что данное мнѣ порученіе насчетъ предполагаемаго училища, должно полагать, будетъ исполнено до конца Декабря, но свѣдѣнія о резултатѣ не могутъ быть доставлены раньше конца Генваря. Это потому, что я былъ задержанъ какъ въ Одессѣ, такъ и въ Княжествахъ дольше, чѣмъ предполагалось.

Честь имѣю приложить при семъ копію съ письма къ Егору Петровичу Ковалескому, въ которомъ изложенъ краткій выводъ изъ наблюденій надъ расположеніемъ умовъ у Болгаръ, проживающихъ въ княжествахъ, — наблюденій, сдѣланныхъ мною, проѣздомъ въ нѣкоторыхъ городахъ. Прибавлю еще, что для того, чтобы здѣшніе Болгаре приняли надлежащее участіе въ дѣлѣ образованія своихъ собратій

за Дунаемъ, надобно прежде оградить ихъ народность въ княжествахъ. Мѣстное начальство не терпитъ проявленія этой народности, и потому Болгаре должны ограничиваться соблюденіемъ личныхъ интересовъ, а предпріятій въ пользу своей народности принуждены избѣгать для того, чтобы не быть преслѣдуемы и поставлять себя въ худшемъ положеніи. Въ тоже время толпа, не видя ничего такого, что могло бы поддерживать въ нихъ чувство народности, забываетъ свое происхожденіе и многіе дѣлаются Валахами и Молдованами.

Оградить Болгарскую народность въ Княжествахъ могутъ Русскія консульства, если станутъ принимать въ Русское подданство тѣхъ изъ Болгаръ, которые пожелаютъ этого, и будутъ покровительствовать ихъ такъ, какъ это дѣлаютъ консула другихъ державъ. Въ такомъ случаѣ многіе изъ Болгаръ, пользующіеся вліяніемъ на другихъ, располагающіе средствами и желающіе быть полезными своему народу, подъ покровительствомъ консуловъ, могутъ начать, а другіе послѣдуютъ за ними и такимъ образомъ будетъ сдѣлано много хорошаго. Теперь никто не смѣетъ начать, чтобы не подвергнуться преслѣдованіямъ и потому, если и говорится кое что, напр. построить Болгарскую церковь, производить сборъ въ пользу бѣдныхъ Болгаръ, но все ограничавается только словами, а на дѣлѣ ничего не начато. Ожидаютъ пріѣзда консула, чтобы прежде узнать будетъ ли онъ поддерживать Болгаръ въ подобныхъ предпріятіяхъ и тогда начинать, потому что безъ поддержки консула они не будутъ имѣть успѣха ни въ чемъ.

27. ФИЛИПЪ ВЕЛЕВЪ.

128. — Искатъ се сръбски вѣстници и алфавитари французки. Пак. 9.

Казанлъкъ 8 Февруаря 1853.

Любезный ми Господине!
въ Пловдивъ.

веднѫждъ само имахъ честь да ся запозная съ васъ, когато дохождахте въ Казанлѫкъ, и отъ тогава нити писменно можохме да подновимъ пріятельството си, което почти увѣтхя, и мысля да сте мя забравили. Колкото отъ моя страна азъ го имамъ за хвалѫ да говоря многажды, какъ имамъ познаинство съ васъ, и кога говоря за васъ говоря съ восхишеніе и увѣрявамъ ви безъ ласкателство. Днесъ Господинъ Стоянчо Груевичъ, мя нареди да вы поздравя отъ негова страна, и да вы смысля да ся постараете да испроводите по скоричко Сърбскы-те вѣстницы защото отъ време не смы гы пріели. При това моля ви, Господине да ми проводите до 7 алфавитары французски. и да ми забележите да вы проводя цѣната, и Составя себеси пакъ изнову въ благородната ви любовъ.

Филиппъ веліевичъ.

129. — Искатъ се тетрадитѣ отъ Илиядата. Пак. 9.

Прията 18 Окт. 1872. Отгов. 25 Окт.

Господине Консуле!
въ Пловдивъ

Като вѣрвамь че сте прегледали тетрады-ты ми що ви дадохъ, когато заминахте презь казанлѫкъ, молѭ Вы сега да гы превръчите на приносящый писмо то ми.

Крайно ще ви бѫдѫ за длъженъ и акы гы придружите съ ваши-ты критическы забѣлѣжкы, а като ви поздравѭ отъ сьрдце оставам

Вашего высокоблагородія

Казанлъкъ. Покоренъ слуга
1872 8врій 15 Ф. Веліевъ

130. — Изпращатъ се статистически свѣдѣния за нуфузитѣ и за ашара въ Казанлъшко. Пак. 9.

Казанлѫкъ. 20 10вр. 872.

Господине Консуле!
въ Пловдивъ

Не можьхъ да ви отговоря поскоричко на писмо-то, и за туй молѭ да мя простите.

Причина-та дѣто закъснѣхмы толко, та ви не пратихмы статистика-та быде, че не бы възможно да землемь число-то на нуфузы-ты отъ тукашны-ты власти, а другадѣ освень на конака ся не намирать.

Най послѣ ся принудихмы да искамы свѣдѣнія отъ мухтары-ты, и тѣхъ извадихмы само онези които ся записаны на тѣхны-ты книгы, то есть само онези що плащать віргія, слѣдователно туй число не вѣрвамь да може да удовлетвори въпросъ-тъ ви, но нѣма що да ся стори. Сичкы-ты другы числа, кои-то ще видите въ проводена-та ми таблица, сѫ точны.

Колкото за ашяръ-тъ онѫзь година ся държя за правителствена смѣтка, а тѫзь година ся продаде за 16$^1/_2$ юкя, а среденъ прѣдѣлъ цѣна-та му е нѣщо повече отъ 2 миліона.

Като ви пожелаѭ да празднувате съ пълно веселіе и благополучно здравіе спасителны-ты праздници на многая лѣта заедно съ нова-та година оставамь съ надлѣжно-то си почитаніе

Ф. Веліевъ

28. КУЗМА ВЕЛИЧКОВЪ.

131. — Привикналъ съ званието на селски учитель. Пак. 9.

Кѫрджаларь 5-ый Юлій 1858 л.

Милостивый Господарю!

Съ настояще-то не разборно писмо пріимамь честь да поздравѫ покорно и рабскы Ваше Высокоблагородіе и моля Всеблагаго азъ нижайшій дано Всемогѫща Рѫка Негова Ви закриля и Ви дарува всегда многоцѣнно-то здравіе, което е найдраго нѣчто человѣку.

Азъ, слава Богу! до тосъ чясъ отъ всякѫ странѫ сьмь добрѣ. Нѣколко въ притѣсненіе ся намирахъ, догдѣ да ся поупознаѭ съ селяны-ты и догдѣ да ся научѫть и тий, нъ сега благодарѫ Богу! като че сьмь си на моето село. Благодарѫ такожде отъ все срьдце и на Ваше Прѣвьсходителство, зачто-то така могѫ да рѣкѫ, че Ви бѣхте причина-та на това добро. Обаче исповѣдвамь си, че нещехъ да бѫдѫ въ сьстояніе, за да опишѫ безконечнѫ-тѫ си благодарность, която ся тае въ глѫбоченѫ-тѫ на мое-то отъ желаніе и мечтанія уморѣно срьдце, ако да бы ся исплънило и ако ся исплъне Ваше-то честно обѣщаніе. Дори и сега пакъ надѣжды-ты на Васъ, които отъ толкова врѣмя ми бѣхѫ подпоркѫ, за да не паднѫ въ отчяяніе, не сѫ ся изгубели отъ умъ-тъ ми. И, съ мысль, че щѫ постигнѫ желаніе-то си, ако благоизволи Ваша Свѣтлость, не прѣзъ това лѣто, а поне прѣзъ слѣдуѭще-то, утѣшавамь ся и дрьзаѭ да ся нарѣкѫ

Вашь Покорный слуга
К. Величковъ

132. — Изпращатъ се разни видове монети да се прѣдаватъ на баща му. Пак. 9.

Прията 15 Юния 1859.

Карджаларъ. 1859 л. Юній 11.

Милостивый Господарю!

Съ настояще-то си прихождамь дрьзновено съ крьстосаны рѫцѣ прѣдъ Ваше Прѣвъзходителство и честь пріимамь да принесѫ покорно-то си робско по здрав-

лѣніе. Като странно ми иди какъ азъ низшайшій пріимамь дрьзновеніе да Ви обезпокоявамь и отегчявамь съ моы-ты ничтожны работы, че желаѭ чрѣзъ Ваше Высокоблагородіе да испроводѫ пары-ты си на баща ми. Обаче като разсѫдихъ, че съ другъ способъ не могѫ гы проводѫ, па може-бы и да ся изубять, освѣнь чрѣзъ Васъ, затова откакъ Ви гы испровождамь: прося още и прошкѫ заради дрьзость-тѫ си заради трудъ-тъ Ви. Учителю! Ваше Высокоблагородіе ми казвахте завчера да земѫ отъ баща ми записъ заради пары-ты колкото му испровождамь, нъ нещѫ могѫ смѣѭ да му рѣкѫ това, понеже мя е срамъ. За това прочее искамь да ся допытамь до Васъ съ какъвъ начинъ могълъ быхъ да земѫ, или ако да е възможно и благосклонно чрѣзъ Ваше Высокоблагородіе да ся извѣсти баща ми за това нѣчто, когато дойде въ Пловдивъ да зимѫ пары-ты, които сѫ слѣдуѭщи-ты:

минцове	8×82=656
фѫнджци	3×80=240
рубіи	10×20=200
ирмелиц. жлът.	2×38= 76
ирмел.	3×40=120
икилиц. бѣл.	6×18=108
единъ иливанъ	35
полов. махмуд.	80
и русско копейче	5
	1520 гр.

Вашь Покорный
Слуга К. Величковъ.

29. ЮРІЙ ИВ. ВЕНЕЛИНЪ.

133. — Възпоминателенъ надписъ въ единъ албомъ. Пак. 9.

У всякаго Барона своя фантазія, сказаль одинъ Чортъ Иванычь, а я скажу у всякаго Боярина свой расчетъ

Юрій Венелинъ

отъ единъ албомъ.

30. ДИМИТЪРЪ ВИТАНОВЪ.

134. — Одеското българско настоятелство си иска паритѣ отъ Димитръ Витановъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 21 Марта 1870.

Господине Димитрие Витановъ,

Одесско-то Блъгарско Настоятелство ся научило, че ужь сте были учитель въ Пловдивъ, та ми проводи да Ви врѫчѭ притворено-то писмо, въ което Ви пише да ми броите 75 рубли, что имате земены отъ него заимообразно на 9 Авг. 1867, та да му гы испратѫ. Азъ ся научявамь, че сте были въ Габрово, та счетохъ за длъжность да Ви проводѫ писмо-то отъ Настоятелство-то, заедно съ настояще-то ми, което ще Ви врѫчи Георгій Влъковъ, чловѣкъ на тукашниѫ тръговецъ Г-нъ Атанасий Томиди, та може да броите нему пары-ты 75 рубли, а азъ щѫ гы земѫ тука отъ господаря му, за да гы проводѫ на Настоятелство-то.

Въ ожидание отговоръ отъ Васъ, желаѭ Ви да сте здрави и честити.

Н. Геровъ.

31. ИВАНЪ С. ВЛАДИКИНЪ.

135. — Изпращатъ се ржкописи: Владиславъ и Велики Князь Борисъ. Коп. кн. 5. 70.

Пловдивъ, 2 Мая 1870.

Господине Иване С. Владыкинъ,
въ Букурещь.

За отговоръ на писмо-то Ви отъ 5 Априлия идж да Ви явя, какво Ви проваждамь днесь по Австрийскж-тж пощж, свободны отъ пощенскы разноскы, Ваши-ты ржкописы: Владиславъ и Великый Князь Борисъ, что имахте у мене, та ся погрыжѣте да гы приберете, и ако не Ви е трудъ, явѣте ми за приеманье-то имъ.

Ползувамся отъ случая, за да Ви искажѭ мой за Васъ почетъ.

Н. Геровъ.

32. А. ВЛАНГАЛИ.

136. Н. В. Чалики на пжть за Парижъ. Впечатления. Желание за новини изъ Турско. Влангали оставя Бѣлградъ. Пак. 42.

Бѣлградъ, $\frac{4}{16}$ Іюня 1863 г.

Милостивый Государь,

Г. Николай Чалики, проѣхавъ чрезъ Бѣлградъ во Францію, передалъ мнѣ обязательное письмо Ваше отъ 17 Апрѣля. Вмѣстѣ съ тѣмъ, онъ мнѣ передалъ желаніе Ваше находиться со здѣшнимъ Консульствомъ въ перепискѣ. Признаюсь, я самъ также давно этаго желалъ, потому что не получая достовѣрныхъ свѣдѣній изъ внутренности Болгаріи, можно подвергаться вліянію побасенкамъ, расказываемымъ разными пришельцами изъ тѣхъ мѣстъ. Къ сожалѣнію, мнѣ едва ли придется привести въ исполненіи мое желаніе, потому что въ скоромъ времени я уступаю мѣсто свое въ Бѣлградѣ Н. П. Шишкину, который, безъ сомнѣнія, будетъ стараться быть съ Вами въ сношеніяхъ.

Г. Чалики показался мнѣ очень интереснымъ человѣкомъ и сколько я могъ примѣтить, хорошо понимающемъ страну. Я просилъ его, на обратномъ пути, остановиться по долѣе въ Бѣлградѣ; но присутствіемъ его уже воспользуется Н. П. Шишкинъ.

Въ заключеніи, позвольте мнѣ еще разъ выразить Вамъ, Милостивый Государь, сколько я жалѣю что не имѣлъ случая съ Вами лично познакомиться. Я слышалъ столь много лестныхъ о Васъ отзывахъ отъ Всѣхъ, что почелъ бы особымъ удовольствіемъ быть съ Вами знакомымъ и въ сношеніяхъ.

Покорнѣйше прошу Васъ принять увѣренія въ совершенномъ моемъ почтеніи.

А. Влангали.

Господину Н. Герову
В.-К. въ Филиппополи etc. etc.

33. Д-РЪ Г. ВЪЛКОВИЧЪ.

137. — Искатъ се свѣдѣния за братъ и сестренци. Прѣдпазителни мѣрки. Пак. 9.

14/26 х/вріа 1877 Шамъ

Почитаеміи Пріятелю!

Не знамь каде ще ва намѣри това мое писмо, даже и ако ще ва намери но не може да се возджржа отъ да ви пиша и да ви искамь една малка за васъ, но превелика за мене заслуга; Оть четири месѣца на самь немамь никакво извѣстіе отъ брата си ако и да му самь писаль много пжти и му самь даль срѣството да

ми пиши безопасно, сичките ми писма остана безь отзивь и това крайно ма обезпокоява и притуря на сичките другите телесните и душевните злини които сѣки день са натруповатъ врось мене! безпокойствіето ми стана по големо оть ка са научихь, посрѣдствено, чи Василіи и Георгіи отидоха си отъ Парижь безь да ми пишать за каде отидоха по кое врѣме и при кого; Ида убо да ви са мола да благоволите да ми дадете нуждните извѣстіа за здравіето и положеніето на брата ми както и на двата ми сестреника сось това ще ма задѫлжите крайно и услугата ви ще я повна дори живѣя! Понеже настоящето ми смѣтамь чи ще стигни при васъ близо до новата година, желая да я посрѣшните съ здравіе и радостно сѫрдце и да даде Богь да се видимь на скоро за да приминимь новата година тѫй благополучно дано да забравиме вехтата. Дай Боже!

Покорните ми почитаніа на Г-жа сопруга ви дѣцата ви топло пригрѫщамь и до скоро свиденіе

Вашь покорніи
Д-ръ Г. Вѫлковичь

Н. В. За да ми пишите безь никакѫвь страхь требова да турите писмото ви во втори пликъ и да го подпишите: Monsieur

Mr Caromi Lavech
Damas (Syrie).

но понеже не трѣбова да се видать врось писмото на Г-на Кароми Лавек. пуловете и тѣмбрите на Влашката поща, требова не пременно да пратите писмото ви въ Бечь та оть тамо да го дадать на пощата, по този начинь можите да ми пишите свободно. —

34. ВАСИЛЪ х. ВЪЛКОВЪ.

138. — Членове отъ общинска комисия даватъ оставката си. Пак. 31.

Ваше словесіе
Господине Найдене!

Познавате, че прѣди нѣколко врѣмя ся нарѣди тука комисія отъ дванадесять мина, която да ся грижи за добро-то на общество-то ны. Нъ за несчястіе произлезе противно-то. Зачто-то комисары-ты съ тѣхны ты пристрастны дѣйствія, поченаха да нападать на честны лица и да гы обезчестявать; имянно: нападахѫ най-напрѣдъ на Господина Николая Т. Пуліева, да му искать с/ткѫ Училищнѫ, и като имъ отговори, че е прѣдавалъ врѣмянно такава с/ткѫ: нъ и сега като ся вѫрне отъ Баны-ты, ще имъ прѣдаде другѫ отъ начяло до свршованіе-то. Комисія-та безъ да чака дохожданіе-то му, пиши на Почтеннѫ-тѫ тамошнѫ Общинѫ, че не ѝ дава никаквѫ с/ткѫ. — Сѫщото постѫпова и съ старецътъ ни Отца Протосингела, сирѣчь като му поиска прьвый пѫть с/тка за Училището исходяща отъ събиранiе-то му за вулы Владиковы. Той ѝ даде; неодобрена тя даде ѝ другѫ по̀-рѣдовнѫ на всякѫ годинѫ отдѣлно. На послѣдокъ, като неодобрявать и неѭ исиповать множество хулы срѣщѫ му прѣдъ събраніе-то, които Светыняму може да Вые извѣстила и пишѭть на тамошнѫ-тѫ общинѫ да го викѫ, да го сѫди и иска друга с/ткѫ подробнѫ. — По тая причина пиши му Архимандритъ Г-нъ Дамаскинъ, или да удовлетвори на комисары-ты, или да дойде тамо самъ. Мы като мыслимь, че да се явява такава подробнѫ с/ткѫ прѣдъ простыатъ народъ е врѣдителна. За това и не допущамы да имъ удовлетвори. А. Светыняму съ благодареніе щеше да дойде тамо, ако не страдаеше отъ болесть. — По слѣдствіе на тыя тѣхны постѫпкы и по другы много безчинія, които дрьзнувать сами да правять, ся отсрамявамы да не подпаднимь и мы подъ нѣкаквѫ отговорность прѣдъ Правителство-то. За това ся принудихмы, та писахмы на Господина Георгакый, че какъ за напрѣдъ не познавамы таѭ комисіѭ и да си искамы подписыты, съ които прѣди врѣмя ѭ оздравихмы. А Васъ смирено молимь, да ся потрудите да разскажите на Господина

Георгакый, тія наши недоуменія, които по-надлъко ще Вы раскажи и Господинъ Никола Т. Пуліевъ, съ който трудъ ще ны доставите признателность.

Като Вы принесемь отличны-ты си поздравленія сме

Ваши Признателны,

Карлово, 20 Февруарій 1865. Ив. Х. Димитровъ.

Василъ Х. Вълковъ.

Господину

Найдену Герову Россіиско-ИМПЕРАТОРСКОМУ

Вицѣ-консулу

Въ Пловдивъ.

35. ХРИСТОДУЛЪ ВЪЛЧЕВЪ.

139. — Хасковската община урежда смѣтката си за Т. Запряновъ. Коп. кн. 3. 146.

Пловдивъ 26 Февруар. 1858.

Господине Христодуле Влъчевъ!

Въ Хасково

Господинъ Хаджи Ставре Примовъ дохожда при мене, та ся разумѣхме съ него за хесапа на Тодора Запряновъ и остахме сговорни да ми даде 2837 гр. за да ся наплати всичкый борчъ на Тодора, что има, та да му нaброятъ тыя пары отъ общинѫ-тѫ Ви. Въ тѫѭ суммѫ прихващаме 1131 грош. что има да давамь Г-ну Паскалу за брашно, та като земе Г-нъ Хаджи Ставре отъ общинѫ-тѫ 2937 гр. ще брои отъ тѣхъ Г-ну Паскалу 1131 грош. Молѭ Ви ся да подканите общинѫ-тѫ да брои по̀-скоро тыя пары, зачтото си искать хора-та пары-ты, что сѫ давали за Тодора. Поздравявамь Ви и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

---

140. — Хаджи Ставре бръка на народнитѣ работи въ Хасково. Коп. кн. 2.

Г-ну Х. Влъчеву

въ Хасково.

Пловдивъ, 17 Февруарія 1860.

Господине Христодуле!

Податель-тъ на това писмо ми донесе писмо-то Ви отъ 15-й Февруария, отъ което разумѣхъ, какво Хаджи Ставре ся показва като Русскый подданникъ и съ това Ви бръка на общи-ты работы въ града Ви. Какъвъ Русскый подданникъ е той, азъ щѫ изпытамь, а Вамъ явявамь, какво русскы-ти подданници нѣмѫть изволеніе да ся бръкать въ никаквѫ общѫ работѫ, и не трѣбва да го оставяте да ся мѣшя на ничто!

Примѣте увѣрение за истинный ми за Васъ почетъ.

Н. Геровъ.

---

141. — По прѣпращане пари Т. Запрянову въ Москва. Коп. кн. 4. 53.

Пловдивъ, 27 Юния 1860.

Господине Христодуле Влъчевъ!

Въ Хасково.

Приняхъ обще писмо отъ Хасковскы-ты Господаре отъ 24 Юлия, въ което ми явявате за Г-на Тодора З. Ковачева, че щялъ да тръгне отъ Москвѫ и Ви пише да му проводите пары-ты за Цариградъ, та ми казвате да напрявѫ съ оныя пары,

что ми сте дали да му проводж, спорядъ писмо-то му до Васъ, което сте ми притворили за да го видж.

За отговоръ на това идж да Ви кажѭ, че пары-ты сж проводени отъ Цариградъ по пощж-тж въ начало Юния на негово име, та на тръгване отъ Москвж, ако не е оставилъ нѣкого векилъ да гы прибере, то трѣбва отъ Цариградъ да направи нѣкого векилъ съ писмо да гы земе отъ пощж-тж, да заплати отъ тѣхъ длъга му, а другы-ты да му врьне назадъ. Азь щж прѣпратж Вашето писмо въ Цариградъ Г-ну Тодору и щж му пишѭ какъ трѣбва да свръши.

Отъ тоя хесапъ азъ имамь да трьсж отъ Васъ още до 150 грош. както щете видите отъ смѣткж-тж, коѭто щж Ви проводж до пжти.

Приимѣте приятелскый поздравъ отъ Вашь

Н. Геровъ.

П. П. Писмо-то отъ Г-на Тодора до Васъ Ви врьщамь. —

36. П. ГАНОВИЧЪ.

142. — Нареда за купуване церковни книги. Коп. кн. 5. 73.

Пловдивъ, 15 Мая 1870.

Господине П. Гановичь,
въ Одессж.

Притварямь Ви единъ пакетъ адресованъ: Въ Духовный Соборъ Кіевской Печерской Лавры. Молѭ Вы да турите при тоя пакетъ 180 руб. отъ пары-ты отъ банковы-ты билеты, что Ви пратихъ на 9 Април. да ся продаджть, та да гы пратите въ казаный съборъ въ Кыевъ въ писмо отъ Вашѭ странж, написано, както Ви бѣлѣжямь долу. Тыя пары сж за церковны книгы, които пишѭ на събора да ми прати и ако бы да не стигать тыя, съборъ-тъ ще Ви пише да му проводите за доплатж още 40 или 50 руб. нѣчто, та Ви молѭ да му пратите и тѣхъ.

Поздравявамь Вы и остаямь.

Вашь
Н. Геровъ.

Писмо-то въ Събора може да напишете така:

Въ Духовный Соборъ Кіевской Печерской Лавры.

По порученію Г-на Русскаго Консула въ Фулиппополѣ Герова, честь имѣю препроводить при семъ посланный имъ ко мнѣ пакетъ на имя Духовнаго Собора Кіевской Печерской Лавры и при немъ 180 руб. за книги, которыя Г. Геровъ проситъ Соборъ послать къ нему. Въ случаѣ если эта сумма недостаточна для уплаты всѣхъ требуемыхъ книгъ, покорнѣйше прошу Соборъ увѣдомить меня объ этомъ, чтобы послать сколько още нужно будеть для окончательнаго разсчета.

Забѣлѣжямь Ви това не за друго, а за да бжде писмо-то Ви съгласно съ онова, что сьмь писалъ азъ.

---

143. — Наставление за прѣпращане книги. Коп. кн. 5. 373.

Пловдивъ, 9 Марта 1873.

Господину П. Гановичь,
въ Одессж

Г-нъ Глазуновъ Иванъ Ильичь отъ С. Петербургъ ще проводи до Васъ единъ или два сандъка книгы, адресованы до Россійско-Императорско-то Посолство въ Цариградъ, за да ся прѣпратять въ Россійско-Императорско-то Вице-консульство въ Филиппополь. Само гы приемете, изволѣте да заплатите за тѣхъ, за моѭ смѣткж, колкото негова милость опрѣдѣли, което ще е нѣчто около двѣстѣ рубли, и да ми гы прѣпратите по начинъ, който азъ щж Ви явѭ на право.

Поздравлявамь Ви и остаямь.

Вашь
Н. Геровъ.

144. — Посрѣдничество за прѣпращане книги. Коп. кн. 5 377.

Пловдивъ, 16 Марта 1873.

Господине П. Ганович,
въ Одессѫ

Г. Глазуновъ книгопродавець въ Петербургъ ще проводи до Васъ единъ или два санджка съ книгы, заедно съ едно отворено писмо отъ мене, въ което Ви пишѭ, като гы приемете, да платите за тѣхъ, колкото негова милость Ви опрѣдѣли, нѣчто около 200 рубли, и да ми гы прѣпратите. Санджци-ти щѫтъ ся адресованы до Россійско-иператорско-то посолство вь Цариградъ за да ся прѣпратять въ Россіско-императорско-то Вице консулство въ Филиппополь. Като гы приемете, молѭ Ви да гы прѣдадете въ Дипломатическѫ-тѫ канцеларіѭ на новороссійскый и Бесарабскый Генералъ Губернаторъ, за да гы испрати до Посолство то въ Цариградъ. За да гы приеме канцелярия-та и испрати въ Цариградъ, притварямь Ви рекомендаціѭ до неѭ за това. Нь ако бы да дойдѫтъ санджцы-ты оть Петербургъ безъ да сѫ надписани както казахъ по-горѣ въ такъвъ случай, подпишете гы вые така: Въ Россійское Императорское Посольство въ Константинополъ, для пересылки въ Россійское Императорское Вице-Консулство въ Филиппополѣ, па тогава гы дайте въ Дипломатическѫ-тѫ канцеларіѭ.

Пары-ты, колкото броите за книгы-ты, запишете гы на смѣткѫ на Г-на Евлогия въ Букурешь и явѣте ми, колко сѫ, за да ся разумѣѭ съ неговѫ милость

Поздравление на Тодоракыя. Нему писахъ на 10 тоя Марта.

Прощавайте, че Ви давамъ трудъ. Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

Притворено-то за Г-на Маразли молѭ прѣдайте.

37. НИКОЛА ГАНЧОВЪ.

145. — Иска се помощь за продължаване учението. Пак. 129.

Ваше Высокоблагородіе
Милостивый Господарю!

Познаваме колко благонаклонно пріимате всякого, кой-то прибѣгне къмъ Ваше Высокоблагородіе и по проси помощь; Заради това и мы смиренны ваши рабы дрьзнахме да ся явимъ прѣдъ васъ съ настояще-то си молѣбно писмо, като признателны чада прѣдъ милостивъ отецъ и благодѣтель и покорно молимь Ваше Высокоблагородіе да ны послушете молбѫ-тѫ.

Мы колко-то и да сме малкы и слабы въ ученіе-то, нъ можемь ся похвали, че сме познали вече сладкы-ты нѣговы плодове; а за това длъженствуваме признателность на родителы-ты си и учителы-ты, кои-то ны ся учили и учятъ. Нъ колко за насъ е тѣжко и мѫчно, като родители-ти ны ся отричятъ сега да ны дрьжѭтъ въ училище-то и искѫтъ да ны отдѣлѭтъ отъ него! а какъ можемь тьрпѣ да ся лишимь отъ благодѣтелно-то това завѣденіе. Слѣдователно и да останемь просты и невѣжи? — Заради това като нѣмаме кому да прибѣгнемь за помощь, припадаме Вашему Высокоблагородію и ся молимь да ны улесните както да продължаваме науки-ты, на кои-то едвамъ прьвы-ты плодове сме вкусили.

Увѣренны прочее, че ще пріемнете милостиво смиренно-то ны това прошеніе, пріимаме смѣлость и да ся нарѣчемъ.

Вашего Высокоблагородіе

Всепрѣданнѣишый рабы

Пловдивъ
6-ый Августа 1857.

Христо Михаиловъ
Никола Ганчовъ

38. АРТЮНЪ ГЕДИКОВЪ.

146. — Голѣмо наводнение въ западна Тракия. Пакости въ Пловдивъ, Пазарджикъ и Станимака. Пак. 141.

Прието 5 Септ. 1858. Отгов. 9 Септ.

Високоблагороднѣйшей.

На 29 'Аvгуста по тѣлеграфическо йсвѣстйе cá наýчихъ зà добротовй стигване въ Е'дрéне й cà радувамъ. Зà доброто ви Здравіе, й не забавно въ той денъ писахъ зà Карлово й òбадихъ нá домашните вй щото нй донѣ́се телеграфо òтъ Карлово получйхъ. На 31 'Августа отъ Гна Евлогіа пйсмо й мй писýва радй собру. Гджа Марйка cá радувáла нá добро здравіе й будéтй спокойнй.

Завчера въ Неделя валя́ха дождове толико за голѣмй кáкту другй патъ. Не саѣ повнйло, й тако претекуха рѣкйте Най паче марйца толйко много, какту плувнá сичкйо марашъ й Каршіака, въ водà и тàко чѣловѣцйте въ 30 сахата киснаха съ вода до шйа а кой Нá тавàно á кой Нá керемйдите, Замъ да сй совеpшй душѫ-та. Нà марашо Нѣкой дò 7 кѫщй cá совершйха а дрýгитй йспадаха. богъ За чýва чѣловѣцитй дà cà Неудàвй нйкой Нà марашо. Нò Нà Каршіака ѿ каимъ ѿ не се кѫщйте, й повѣчето шеовй ýдàвиха се й дó 8. чѣловѣцй й мýже жéнй й дѣцà й турци й хрістияне òвдѣ съ сорйя говѣда разлйчнй много ѿ Нѣсе водáта, водѣнйци дйн кове, много сраборà, и съ èдинъ рѣчъ голѣмъ зарàръ cà докара Нà Градатнй. такйва дождове лискавйцй грѫмотѣне, нй cà вйди че й На Ноевйа потопъ Не са билй толйкострашнй, вйкъ реване плачене, милостъ голѣмъ потеглйхме въ Недѣля й въ понѣделникъ, й слава богу чè cà óправй времето въ Торнйкъ й огрѣ хубаво сѫнце за да можатъ чѣловѣцитй дà сй й сушатъ дрехитй, й много хора щатъ да си повредатъ й Загýбатъ й Настйнка чé дò акѫло блйзу дá стоятъ кой 20 сахата кой 30 въ вóда вàтре каквò Здравіе щé дà види после богъ дá ймъ ѣстъ Нá пóмощь. Научувамсе чè й Пазарчйкъ такйва Зараре На пратила марйца какту ѿ кá йспáдале толйко кащи приказувáтъ чè й зá Николакá Христовата кѫща чé патнала какту й Кировата Нâ незнаема дà лй ѣстъ найстина че ѿ Нѣкой добри чѣловѣка Не cá Научихь Нó cà говорй тако, й ще Нè cà ѣсте преработилъ патю Замъ дá дойде нѣкой познáтъ дá са Наýча пó право, слава бóгу че тàмо са слýчило предъ деня́ й мáло време дѫржало, Но й чѣловѣците никой не cá ѣстъ повредйлъ.

Нá Гна сáлча Чомáкова ѿ не се динката Нова що ймаше На Каршіака съ Хамбарето бараберъ й На Гна Георгакй Стоя́новича на áдата однè се бичекли кому дувáрето, Новіо дюкянъ що бешй Надъ кюприата, развали му темело и другй.

Нà дермендере и тàмь чудо повредйла водáта На станимака ѿ Нéсе Новиойтъ мостъ кемèрь покрай мòста що ймаше магазй й кивкиръ развали й дò 50 кйщи ѿ Нè се, Нà бачковскіо пѫтъ áдната кюпріа ѿ нè се, Научувамса чé й Нà кемèро моста развалилъ мнòго й много чудесйи стàнаха. богъ дà Зачува Едренèто. слава бóгу че даждове ѿ черпілйа кадѣ Карлово Казанлик Неѣ ймало й никакъ ниѣ валя́ло, само ѿ пазарчикъ дò манастйра молдàва й мàло даждове анè на друго мѣсто. На 3. 7вріа 1858. філибе

Артюнъ Гедиковъ
(по арменски)

Іего високоблагородному Гну Найдену Герову вице Консоль Іего Ймператорскаго величества всé Росийскаго и филиппа въ Адріанополъ.

39. Д. А. ГЕНОВИЧЪ.

147. — Какви реформи и права сѫ искали българитѣ отъ турцитѣ прѣзъ 1875 год. Пак. 10

Дадена на коммиссиѭ-тѫ въ Захарѫ на излѣзъ 1875 л.

Ето какво искатъ Българы-ты отъ Господствующій си народъ:

Слѣдуѭщы-ты 15-тъ точки ся искани отъ Българы-ты въ приключеніе-то Старо-Загорско въ 1875 год. прѣзъ Окт. и Ноемвр. отъ тѣхно Прѣвъсх. Нуршидъ Паша Одринскій Валія и Тосумъ Паша Пловдивскій Мютесарифинъ.

1). Свободеиъ печатъ, както е позволено у другы-ты Автономни държави. Така сжщо и у насъ Българы-ти да бжде.

2). Българскій языкъ да бъде официяленъ и да са хваща свидетелство-то на Българы-ты.

3). Да бждатъ чиновницы и отъ насъ Българы-ты отъ горній и долній класове.

4). Да ся взима и отъ насъ рядовна войска, и тя да си има законно-то право както й турскж-тж.

5). Тжзи войска да има право да бжде облечена въ своьж-тж си народна формж, и да носи Българското народно знамя останало отъ прѣдяды-ты му.

6). Равенство-то, което бѣше дадено още 1856—58 годины потвърдено съ Хатихумаюнъ-тъ и Хатишерифъ-тъ, кой-то ся чете на Долма бахчя въ Царнградъ да ся даде и да ся тури въ дѣйствіе по-скоро.

7). Системж-тж на Мюлтизилство-то съвсемъ да се уничтожи. А села-та даси останватъ върху султанъ-тъ и земно-то произведеніе на десятокътъ да ся събира на десять-тѣхъ едно право и тжчно отъ негови мждри и свѣстни чиновницы. А не както до сега ся е събирало на едното едно на 4-тѣхъ едно и пр. И тѣзи чиновницы ако злоупотребяватъ да имъ ся отнима този чинъ и дася наказватъ споредъ законътъ.

8). На горны-ты тѣзи чиновници да се опрѣдели еднж смѣсенна Комисіьж, която да гы контролира нѣколко пжти въ годинж-тж; нъ така право споредь законж-тъ.

9). Данъкъ-тъ понеже е тяжекъ, затуй трѣбва да ся смали. Друго яче сиромасы-ты щжтъ станатъ още по-рече; зачтото много богати ще осиромашеятъ.

10). Чясто-то промененіе на тапій-ты за притежянія-та да ся вдигне; зачто-то Българы-ты притежаніе-то си напр. нивято, сжщы-ты си ги купуватъ по стотини пжти съ тѣзи тапій. А много хора и отъ това осиромашеха.

11). Интиапыты когато се разнесатъ на врѣмято имъ за избираніе кандидати за Ихтияръ Мезлиши было по градовети было по села-та, данеги назначава и избира Правителство-то, а народа, безъ дася гледа по богатство и по сродство, а по достоинство.

12). Както черкезыты и другы-ты народности, които сж подъ власть-тж на Отоманы-ты, и иматъ право да носятъ оржжіе-то си винаги съ тѣхъ си свободно: така сжщо и ній Българы-ты искаме да носимъ оржжіето си всякогашь съ насъ си свободно.

13) Угнетеніе-то на Българы-ты, отъ страна на Отоманы-ты съвсемъ да ся здигни; зачто то отъ пятъ вѣкове на самъ ся неизброими скръбны-ты и плачевни сугъни, които сж за сърцераздирающе.

14). Когато ся прѣдстави нѣкой Българинъ на Правителството-то, былъ гражданинъ или селянинъ да ся взима подъ вниманіе и дася разглѣжда работж-тж му.—прошеніе-то му и на часа да му ся даде удовлетвореніе, а не да чяка: денъ, два, пять, седемъ и пр.

15). Рушветы-ты отъ Отомански-тѣ чиновницы съвсемъ да ся вдигнатъ вече. Аи данеся разглеждатъ работы-ты по родство и пр.

Прибавленіе.

16). Да ся даде удовлетвореніе на изгорены-ты села и пострадавшы-ты невинни Българы въ Пловдивскы-ты и Пазарджишки окружіж, които пострадаха отъ башибозуцы-ты.

Пловдивъ Д. А. Геновичъ
876—18-й Листопадъ.

40. ЕВЛОГИ ГЕОРГИЕВЪ.

148. — Изпраща се Т. Хр. Пулевъ на учение при Н. Герова въ Пловдивъ. Пак. 11.

Г. Найдине Геровъ.

Карлово. 1850. 8 врія 11.

Ето спорядъ разговоратъ ни днесь испращамъ съ Даскала Райна момчето Тодораки на Покойныатъ уйчо ми Христа. Ви моля да го пріемите при васъ, и да го наредите да постѫби въ ученіето. Азъ съ друго ще Ви пиша по надѫлго, защото сега немахъ врѣме.—

Ви са кланямъ, и оставамъ

вашъ покорный пріятель
Евлогій Георгіевъ.

---

149. — Прѣпорѫчва се Т. Хр. Пулевъ на грижитѣ на Н. Геровъ. Пак. 11.

Г. Найдине Геровъ.
въ Филибе.

Карлово. 1850. 8 врія 13-го

Завчера съ Даскалатъ Райна ви пратихъ Тодораки момчето на Покойныагъ уйчо ми. тогива ви писахъ само да го пріемите при васъ. Сега прихождамъ да Ви са помоля да го пріемите като вашъ, и да му имате грижата віи за сичко както и за хранянѣто заедно съ другытѣ потрѣбы, да го наредите да постѫпи ученіето си на колкото е возможянъ. Познавамъ ревностьтѫ ви и попеченіето, които имате заради доброто воспитаніе и образуванѣ на младытѣ Единородны, за това сѫда чи не е и нужда да ви продължавамъ колкото за тія неща. само ви моля да приглѣдовате Тодораки добрѣ, като да не прави злоупотребленіета и на здравіето си.

Азъ като бѣхъ тамо мысляхъ да дойда да са срещна съ васъ още единъ пѫтъ, и да са разговора по надѫлго за потребнытѣ на Тодораки. но стана трѫгнованіето ми на бѫрзо, чи неможихъ да дойда. Днесь пиша тамо на Протосиггелатъ Г. Кирила да дойди при васъ да са разговорите съ него за сичко що е потребно за Тодораки, при това и за заплатата. чи така каквото наредите, ви са моля съ първо ми известете за знаянѣ ми,

Приносямъ ви сердечнытѣ си цѣлуваніета, и оставамъ за всегда задълженъ

вашъ покорный пріятелъ.
Евлогій Георгіевъ.

---

150. — Съвѣтъ Т. Хр. Пулеву да слѣдва наукитѣ си при Костадинъ Геровъ. Церковни книги. Пак. 11.

Господине Константине Геровъ

Благодарно пріяхъ вашето честно отъ днесь. и ви ся отговарямъ. — На Тодоракя пишѫ да си седи на мѣстото, и да слѣдова наукы ты си редовно. — Книгыты църковны не ви пратихъ до сега, защото премыслихъ, чи може да искѫтъ да гы отварятъ тамо на Мостатъ. Ако щете, пишете ми, до кого да гы испрата.—

Като пріемите отъ брата си писмо, да явите и мене нещо колкото е благословно.

Поздравете Г. Стоянчо Доктора. Явете ми Г. Аргирчо Заараліатъ тамо ли си е.

Оставамь

вашъ пріятелъ
Ев. Георгіевъ.

---

151. — Евл. Георгиевъ се готви да замине за Букурещь като руски подданикъ. Мѣрки за запазване интереситѣ си. Пак. 11.

Господине Найдене Геровъ
Въ Едрене

Карлово 18 Маія 1853

На 14 сѫщаго ви писахъ потребны ты чрезъ брата ви въ Филибе. Сега ви извѣствувамъ, какъ Тескерето ми подписаха въ Филибе за Свищовъ, и така ся готова до 2. 3. дена да трьгнѫ ще зарьчамъ на Нашы ты тука, ако бы да ми дойди отъ тамо Пашапортъ, да го прататъ подирѣ ми за Свищовъ. Направихъ протеста заедно съ Тефтеръ за колкото имамъ да зимамъ, и за стокыты, дѣто оставямъ тука, само пагубѫ что може да ма постигне като ми ся забавятъ работы ты, него неможихъ да опрѣдѣлѫ защото неможихъ никакъ да разсѫда каквы пагубы, колко, и какъ требова да прѣмина. Азъ вы молѭ като преглѣдате Протеста ми и Тефтерятъ, ако намѣрите нещо не добрѣ прѣминато, да ми явите, какъ да управя погрѣшкѫ тѫ си, и ако е възможно и има време да направя другъ Тефтерь за да прата дѣто прилича. Това писмо дѣто можите да ми пишите, щѫ зарьчамъ на Нашы ты тука да го прататъ съ нароченъ человѣкъ подирѣ ми. Кажете ми и каквы и колко пагубы е благословно да прѣмина. Само да знайте и това, защо азъ днесь за днесь колкото вересіи и стокы имамъ тука записалъ сѫмъ въ Тефтеря; нъ послѣ трьгнованіето ми, може да ся случи да съберѫтъ Нашити нещо отъ вересіи ты, или да испрататъ нѣкоя часть на стокы ты, които имамъ въ Тефтеря назначены. За това требава да ми кажите и за него какъ става, защото азъ другъ пѫть несѫмь врялъ въ такыва работы, и не познавамъ какво излиза.

Протеста, Тефтеря за вересіи ты и стокы ты, както и това кѫмъ васъ писмото ми притварямъ тамо до Г. Консулството. Пликатъ до г. Консульството пращамъ прѣзъ Г. Міх. Варсаміди въ филибе, пишѫ му да го прати съ нароченъ человѣкъ направо въ Г. Консульство то, или презъ нѣкой познайтъ пріятель като да не пропадни. Отговорь молѭ вы да имамъ презъ сѫщото средство. — Простете ма молѭ за тяготы ты дѣто ви давамъ, и знайте, че ще бѫдѫ сякогы готовъ на повелѣніета та ви. Добро видѣніе

сички вашъ
Евлогій Георгіевъ.

ако разсѫждате, защо Пашапортатъ и тескерето дѣто имамъ на рѫцѣ спорядъ както ви писахъ отъ 14. сего, чи можѫ да пѫтувамъ съ тяхъ свободно до Букурещъ, може да не ми пращате другъ пашапортъ отъ тамо. Ако ли не, да глядате да ми ся прати поскору.—

Сѫщый.

За крадены ты полимперіалы не писахъ нищо. — По лане дѣто ходихъ въ Видянъ за конятъ и шеювы ты на Покойникатъ уйка ми, неможихъ да свршия нищо. Тогива остана да пиши Мезличатъ въ Никополь за тыя работы, и послѣ да ми явѫтъ. Нъ така си остана и до сега.—

Сѫщый.

---

152. — Евл. Георгиевъ въ Влашко, Н. Геровъ въ Одеса бѣжанци. Отечеството страда. Пари на заемъ отъ гражданетѣ, реквезиция отъ селѣнетѣ. Жѫдя за новини изъ Пловдивско. Пак. 11.

Господине Найдене Геровъ
въ Одесса.

Галацъ 8. Авг. 1853.—

На 20. Маія трьгнахъ отъ Карлово, и едвамъ преминалѫтѫ седмицѫ пресгигнахъ тука благополучно. Въ Свищовъ ся забавихъ дестина дена, и въ Букурещъ повече отъ 40. дена.—Отъ 31. Іулія ми пиши Г. Тошковичъ, чи ся намѣрате тамо, и ми дума, чи сте щели да ми пишите. до сега такова писмо неможихъ да пріема отъ васъ. Най крайно писмо ваше имамъ на рѫцѣ отъ 26. Маія изъ Едріне. Обстоятелствата ны пропѫдиха. ніи прибѣгнахмы на здравы мѣста. нъ соотечествен-

ницы ти ни, слушямъ, чи много страдатъ. не ви описовамь страданіята имъ. защото ся надѣвамъ да гы познавате віи по добрѣ отъ мене. По пжтищата и селата е пьлно съ злодѣйци, обыватъ, обыратъ, и правать различны злины. Хората секи день ходятъ да купаятъ, и да носятъ прьстъ по Калетата. Въ градовѣты ся зематъ пары на заемъ отъ странжта на Правительството. По селата зематъ жито, брашно и масло безъ пары. даватъ само квитанціи. Отъ Нашыты изъ филибе отъ 29. Іулія имахъ днесь писмо. нищо ново не ми пишжтъ, защото не смеятъ. Віи требова да имате писма изъ филибе, кажете ми, ако ви пишжтъ нещо любопытно, извѣстете ми за негово Преосвященство и за школжтж ви какъ останаха. При това явете ми отъ колко време сте тамо, какъ прѣминувате, и до кога мислите да ся забавите. Явете ми и за политическы ты работы нещо здраво. Тука ся хоротуватъ много, нъ вярвамъ, чи никой нищо непознава. —

Вы поздравлява вашій пріятель

Ев. Георгіевъ.

Надѣвамъ ся, чи не преставате да работите за нашы ты соотечесвенници.

---

153. — Милѣяне за отечеството. Злини и ангарии изъ българско. Насилия въ Котелъ. Мнимъ бунтъ тамъ. Латински аскеръ. Свѣдѣния за Н. Хр. Палаузовъ. Пак. 11.

Господине Найдене Геровъ.

Галацъ 1 7врія 1853. —

Съ голѣмо благодареніе пріяхъ вашы ты писма отъ 14 и 28 Августа. Първото ви пріяхъ малко късно по пощжтж, нъ ма зарадова много, защото ми носише жежаемы ты ми извѣстія та за сичко. Азъ мысляхъ, защо ще ви е твърдѣ пріятно, като сте отишли тамо, нъ на противъ, глѣдамъ, чи въздышате за филибе. ще ся каже чи се едно сме расположены за оныя мѣста. Отъ истиннж мѣстата сж весма добры, нъ сж испаднали на злы владѣтелы. друго нищо не ся слушя отъ тамо, освѣнь убійства, убыранія та, Ангаріи различны, и данаци. — На Свищовъ ся дошле до 700 душы Аскеръ башибозукъ латины, и правжтъ много зулумы: вънь отъ градж̀тъ неможе человѣкъ да излези. Въ общѣ изъ сичкж Българіѭ такыва добрины ся слушятъ. Отъ Карлово ми пишжтъ, чи сякж къщж работи шаекъ. Дойде единъ пріятелъ отъ Сопотъ, и ми казова, чи и на филибе дошле Аскеръ Латины, и правжтъ различны злины. — Преди единъ мцъ като бѣхъ на Гюргево, чюхъ, чи отъ Котелъ дали за Шумянъ 40. кола да работятъ на калето, 17. хіл. ф брашно и 700. ок. масло и платили и по 10. пар. на окжтж за транспортитѣ на брашното и маслото до Шумянъ. Освѣнъ това дошълъ послѣ нѣкой турчянъ отъ Шумянъ пратенъ за още кола да вдигни отъ Котелъ. Селяни ти му казали, че нѣмжтъ другы кола, а той имъ предложилъ да дадж̀тъ конѣ. тіи му казали, защо и конѣ не ся намѣржтъ въ селото имъ. имжтъ само по единъ конь нѣкой, дѣто имжтъ нуждж да ходятъ по кърат. Така добрыатъ турчянъ извадилъ сабятж си, като ся расьрдилъ, и наченалъ съ неѭ да удря. — Отъ селяны ты нѣкои за да избѣгнжтъ злото, спуснали ся, тж го хванъли, и му зели сабятж. А той подирь това врьща ся на Шумянъ и казова на Френкъ Юмеръ Паша, чи Котлянцити не сж итаатліи на царскы ты заповѣды, и искали да го убіятъ и другы подобны. и така Юмеръ Паша праща до 1000. душы аскеръ, да заградж̀тъ Котелъ. — Това бѣхъ научилъ тогивж за Котелъ. — Сега друго незнаѭ, освѣнь чи пиши единъ пріятелъ отъ 20. Авг. отъ Котелъ на Ортака си тука, чи неможе да испрати стокжтж си, защото сичкы ты кола и конѣ сж вдигнаты за шумянъ. освѣнь това казова, чи щѣлъ да му пиши повече, нъ неможелъ, защото быле тогивж подъ голѣмж сакантія, друго нящо не дума. — Хората гы е страхъ да писуватъ такыва работы да не бы да имъ ся уловятъ писмата, защото Правителството дири. — Незнаѭ до кога ще страджтъ еднородны ти ни. Злины ты отъ день на день ся умножявжтъ. Надеждж̀тж е на Бога, и на Православнаго Царя. —

Много ся упечялихъ, като видѣхъ да ми казовате, чи Браделътъ, Грънчяръ тъ, и Огърлицата сж станали неразлжчни. Сега намѣроха врѣме да си правжтъ щенія та

та. вѣрвамъ, чи отъ каквото имъ иди отъ ржцѣ, нищо назадъ не щжтъ остави. още ще страджтъ нашити и отъ тяхъ. Зло връсь зло. Нѣма что, освѣнъ търпеніе.

Преминжлата недѣля ся хоротуваше тукъ чи Европейскыты силы ся пратили нѣкоя Нотж другж на севѣръ, чи ще пренуджтъ Султанатъ да подпиши исканіята та на Россіьж, само миръть да ся уварди. Това ся умалчя сега. Какво ще стане, Богъ знай.

Хоротува ся, чи преминалата недѣля дошле на Варнж 6 хіл. душы арапы съ турскы Вапоры. — Пишете ми по начесто за сичко, и вамъ като ви ся оправи работжтж, явете ми. — Дано изработите нещо за общж ползж. Знайте сичкы ты нужды на Народа. — Незнаьж да ли ся подаде прошеніето гдѣто требоваше за святиня му, което бѣше ся направело отъ голѣмы ты нашы села. —

Бабка ти отишла на баньж . . . .

Добро видѣніе Сжмь сички вашъ

Ев. Георгіевъ.

Кажете ми имате ли пріятелство съ Николая Христофоровича Палаузова, и какжвъ човѣкъ е, ми ся чини да е отъ добры ты Блъгары. —

---

154. — Свѣдѣния за турскитѣ войски. Покупки съ квитанции. Задръжане търговскитѣ стоки. Карантина въ Русчукъ. Табиитѣ по Балкана. Свѣдѣния за бакъра. Пак 11.

Господине Найдене Геровъ
въ Одесса. —

Галацъ 15 7врія 1853. —

Благодарно пріяхъ писмото ви отъ 11. сжщаго. Прочетохъ го добрѣ, и ви давамъ правдж за сичко что ми пишите. нъ други цярь нѣма освѣнь търпеніе. Имахъ за нѣколко работы да вы пытамъ за да ми докажите добрѣ. нъ гы изоставихъ за друго време. Сега само ви молья да ми кажите, ако е възможно, като каквы работы сте наченали да врьшите — За Политическы ты и тука ничто неможе да ся отбере още. виждатъ ся само твърдѣ начумерены. — Нашити твърдѣ злѣ страджтъ въ срещж. ето что ми пиши единъ пріятель отъ 13. сего изъ Гюргево за срещж. На 9. сего престигналь въ русчукъ єдинъ прочутъ Арнаутянъ Тафилъ Бези съ 2500. душы арнауты Чами съ лифе по гр. 150 на мсца на секи єдного. сички ти, казува, друго нищо не глѣджтъ, освѣнь да обиратъ. Престигнали тамо и 3. Паши Арапи, които чякали подъ Командата си 5. х. душы аскеръ Арапы изъ Шумянъ. Ималона Карасуу и другы 2500. душ. арапы. нъ за тяхъ не сж знай, на кадѣ ся щели да отидатъ. Въ русчукъ имало аскеръ повече отъ 10 х. душы, купили сичкыты сюреци волски и кравешки за яденѣ. Сичкити турци малки и голѣми разхождатъ ся вооружени, и чякатъ часжтъ да имъ ся даде воля да колятъ Хрістіяныты, и да минжтъ въ Влашко. По тая причинж хрістіяныты сж твърдѣ много уплашени. — Богати ти Търговци отъ Турциты отворели въ русчукъ съ свои си разноскы 3. кыщы, въ които ся готовятъ ястіете, и отвожда кой да е турчянъ тж яде и піе безъ пары. — На русчукъ има Карантинж за хората и писмата, дѣто отвождатъ отъ тука и Влахія. Писмата пущжтъ, чи гы даватъ. хората пазятъ 5. дена Карантинж въ магазіиты на х. Атанаса х. Петковъ край Дунаватъ. Тая Карантинж можи да ся кажи Политическа, а не за Болясть. защото Каикчіити отъ русчукъ минуватъ секи день въ Карантинжтж гюргювскж, и като升 ематъ пары, и пріематъ стокы, врьщжтъ ся въ русчукъ безъ Карантинж. — Въ Свищовъ има до 4. х. душы аскеръ. искжтъ да имъ ся изпразднжтъ 300. кжщы въ єднж махалж, за да влѣзжтъ. сичко съ квитанціи купувжтъ. искжтъ 100. чов. Оризъ безъ пары, съ квитанціи, и не оставятъ да ся натовари Търговски Оризъ за страньи ты ни, догдѣ не имъ ся даджтъ 100. тѣхъ чов. Оризъ. Ніи имамы до 400. чов. Оризъ въ Свищов, и ни пиши Комісіонеринатъ ни, чи не го оставятъ да го натовари. — На много мѣста изъ Българіьж, слушамы, че Правителството е земало подписы отъ хрістіяны ты, чи ся проминуватъ добрѣ съ Турци ты, и чи сж благодарни отъ Правителството. знайте съ какво сьрдце сж давали Българи ти такыва подписы. — уголиха ся вече хората отъ даваніето, Ангаріи, грабежы, и никой не смѣй да излези

по кѫратъ за работѫ тѫ си. — Другѫ годинѫ сѫ ся товарили отъ русчукъ за узунджово до 300 кола съ стокы. тая годинѫ сѫ се натоварели само 12. кола. На Габровскіатъ Балканъ сѣчятъ дрьвѣта и правятъ табіи. — Много такыва има за писанѣ. нъ гы оставямъ, защото віи требова да гы познавате по добрѣ. — Щѫ вы молѭ за ѥднѫ работѫ, която ако ви приляга свьршете, само искамъ да бѫди тайнѫ. — Да идите тамо въ Кантората на Демидовѫтѫ фабрикѫ, и да пытате ако има готовъ Бакъръ кюлче за продань, колко количество, и съ каква цѣнѫ най-крайнѫ може да го даде съ начтенны или и съ вадѣ, чи каквото ся научите съ пьрвѫ пощѫ непременно да ми явите. — Ако можите, испитайте и съ каква цѣнѫ ся е продалъ тамо топтанъ хубавіятъ чарвенъ хавіяръ на язици, чи ѥдновременно ми изявете и за него. Това сичко то искамъ да ся свърши тайно така, като никакъ да не усетятъ хората на Г. Стеф. Д. Тошковича, защото друго яче ми докача інтересатъ. — Ако видите, чи самъ нещете да можите да го свьршите, а віи наредете други нѣкого пріятеля да испыта стига само да бѫди тайно.

Вы поздравлявамъ и останов̃амъ

вашь

Ев. Георгиевъ.

---

155. — Работата на Сава И. Радуловъ. Скелята въ Русчукъ затворена. Потягане калетата. Пак. 11.

Господине Найдене Геровъ.

Въ Одесса.

Галацъ 1. 8врія 1853. —

Благодарно пріяхъ вашиты пріятелскы отъ 20 и 25 престаналый, съдържаніето въ които добрѣ проумѣхъ. —

Притварямъ ви писмо за Г. Савва И. Радуловъ. Неговѫтѫ работѫ въ Брайла ся свьрши. Парыты му ся пращатъ по Г. Тошковича. — Американскый Консуль има само тука. въ друго мѣсто въ Молдовалахіѭ нѣма, и въ управленіе ви.

Вчера пріяхъ изъ Гюргево писмо, отъ което ся извѣстихъ че и на Русчукъ затворели скелѫтѫ. непущѫтъ никого да мини за Валахіѭ. Табіиты на калето, казватъ, че твърдѣ бързо наченали да правятъ пакъ. Тука нищо здраво за Политическыты работы не ся знай. Колкото ся хоратувѫтъ ще гы научите отъ Г. Тошковича. Дано ся управѫтъ поскору работы ты, защото Наши ти срещѫ твърдѣ много страдаятъ.

Вы поздравлявамъ, и оставамъ

за всегда вашъ

Евлогій Георгіевъ.

---

156. — Сношенията съ край-дунавскитѣ страни прѣкѫснати. Турцитѣ завзели острова срѣщо Видинъ. Рашко Петровъ отива на учение въ Австрия. Пак. 11.

Госп. Найдене Геровъ

Галацъ 20 8врія 1853.

Временно пріяхъ вашето честно отъ 12. сего, и съ преминалыатъ Вапоръ испратихъ приключеното ви за Ц/градъ до Г. Гавріила Моровеновъ. —

Ваше момче Рашко Петровъ дойде отъ Ц/градъ преди еднѫ недѣля, и вчера тръгнѫ за Віеннѫ съ Вапорътъ. отъ тамо ще отиди за Прага. — Преди 20. дена Турското Правителство затвори сичкыты Край Дунавскы скелы, и въспрѣха излизаніето на стокы ты. — Нашы оризы около 350. чов. и другы разны стокы узунджовскы останаха въ Свищов. — Преди 3. 4. дена и тука по высокѫ заповѣдъ самныты страны прекъснаха сякакво сношеніе съ срещны ты край Дунавскы. Само за Ц/градъ е свободно още. — По такава заповѣдь и корабіи ты подъ Пандеры Руска, Влашка, и Молдованска, Запрѣтиха ся да товарѫтъ. — Отъ срещѫ турцити се ся готовиха да минѫтъ въ Принципаты ты, нъ и до сега не ся го свършели. само отъ Видянъ срещо Калафатъ въ Островатъ ся минъли до 800. душы турци, чи послѣ

друго ся не чу. Не имъ дрьжи . . . Нищо нѣма да можѫтъ да направѫтъ, само Нашити Блъгари много страдѫтъ отъ тяхъ. Дано не отидеше за много време. Ніи тука сме мирно, и имамы руска войска, чи ны пази добрѣ. — Букурешкіатъ Князъ си далъ Оставкѫтѫ, и на 16. сего трьгналъ за Віенна Заедно съ сына си Полковникатъ. — Кажете ми кога ще можите да дойдите за тука. — Добро видѣніе,

вашъ пріятелъ
Ев. Георгіевъ

---

157. — Упѫтване на Герова за-въ Галацъ. Прѣпращане писма. Пак. 11.

Г. Найд. Геровъ

Галацъ 31 8врія 1853.

Писмото ви отъ Димитровъ-день пріяхъ и разумѣхъ писанныты ви. — Мене можете да ма намѣрите твърдѣ лесно тука въ скелятѫ край Дунава. Ако дойдите отъ Рени ще мините по край магазінѫтѫ ми. — На 27. сего ви пратихъ чрезъ Г. Ташковича писмо ц-градско.

— Вы молѭ да кажите на Г. Ник. Хр. Палаузова, чи писмото му отъ 12-и 26 сего. пріяхъ, и приключенныты му на време распоредихъ. — На Г. Ник. Мир. Тошковъ кажете, чи писмото му отъ 26. сего пріяхъ послѣ трьгнованіето на Вапора за Ц/градъ, и така писмата му останаха да испрата за Ц/градъ; съ приходящыя Вапоръ на 4. 9врія. — Віенскыты Вапоры недойдоха тая недѣля на горе по Дунава неще да е мирно. Тука имамы спокойствіе.

Вы желаѭ добрь пѫтъ за насамъ.

Добро видѣніе

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

158. — Скръбь за Герова, който отива за Петербургъ. Мѫчнотии за търговията. Пак. 11.

Галацъ 13 Мартія. 1855.

Г. Найдене Геровъ
Въ Гюргево.

Разни ваши писма временно пріимахъ, нъ не ви ся отговорихъ, защото и времето не ма прощаваше твърдѣ. За да ся не явя обаче совсѣмъ ленивъ, прихождамъ да ви посрещна съ настоящото си въ пѫть, и да ви кажя, какъ отъ една страна ма скърби отдалечяванието ви отъ страныты ни, а отъ друга страна ся утѣшявамъ, защото вѣрвамъ, чи віи нема да ма заборавяте, макарь и въ краятъ на землята да отидите, и се ще имамъ по некогы драгыте ми вашы писамца. — Дано ви бѫди путешествіето счастливо, и да сполучите каквото желайте, чи за скоро да вы имамы пакъ назадъ, и ся съберемъ, както и другъ пѫть сме ся събирали, и сме си приказовали. — Искахъ да узная нещо повече отъ васъ заради отдалечяваніето ви, нъ не го протентерямъ, защото можи да вы угранячовѫтъ обстоятелствата, оставямъ сичко за другъ пѫть. — За сякогы вы моля да ми явявате где ся намирате. Поздравленіето носете на Г. Хр. Гешовъ въ Віенна. Кажете му, чи пратенныты му стокы прѣзъ Брашовъ за пріемваніето ми, още не сѫ ся явили, и нити незнаѭ гдѣ ся намѣрятъ. — Отъ измаилскіатъ четалъ още не сѫ освободены Геміиты, и никой незнай какво ще бѫди.—Добръ пѫть, добръ пѫть, и добро видѣніе.—

Сички вашъ
Ев. Георгіевъ

159. — Тѫга за отечеството. Надежда за добро отъ невидѣно. Коп. кн. 1.

Г-ну Евл. Георгыеву, въ Галацъ.

С. Петербургъ 2 Яннуария 1856.

Любезный Приятелю!

Право да ти кажѭ, не помнѭ навѣрно, писалъ ли ти сьмь оттука или не; нъ и да не ти сьмь писалъ, мыслилъ сьмь да ти пишѭ, за това ми ся чини, че ти сьмь писалъ. Не чюдися на заплеса ми: въ такова мѣсто сьмь паднѫлъ, дѣто не могѫ още да ся окопитѫ, дѣ сьмь и какво сьмь. Едно само познавамь, че не сьмь на свое мѣсто. Хубавъ е Петербургъ; азъ го хвалѭ; нъ очи-ты ми все камъ Филибе глядать. Затова сега на новѫ годинѫ най-голѣмо-то ми желание е да ны сподоби Господь да ся видимь тѫѭ годинѫ въ отечеството. Охъ, Боже! че да ли бы ще! Както лани надѣжды-ты не ся сбѫднѫхѫ, така може и тѫѭ годинѫ да не ся сбѫднѫть; нъ отъ другѫ странѫ, както отъ начяло на тѫѭ войнѫ всичкы-ты работы излизать не така, както гы смѣта свѣтъ-тъ, а съвсѣмь друго-яче, дано така отъ невидимѫ странѫ докара нѣчто миръ. — Да тя дарѭ за суръвѫ годинѫ съ новинѫ отъ Филибе. Ако си ѭ научилъ по́-напрѣдъ, то виждь, че и азъ ѭ знаѭ, ако ли не, то да ми отврьнешь съ другы новины отъ ваши-ты мѣста по̀ за-въ работѫ. Моя-та комшийка Фроса ся е годила за Цока Каблешкова. Свѣтъ-тъ си врьши работѫ, а мы гонимь босы-ты. — Азъ ти пишѭ прѣзъ Вѣнѫ, зачто-то тука не пріемать на пощѫ-тѫ писма за княжества-та; нъ ты можешь да ми пишешь право за тука. Адресъ-тъ ми е: Monsieur Naïden Guérof à S. Petersbourg, у Каменнаго моста въ домѣ Буха № 30. Щѫ ся надѣѭ да пріемѫ скоро писмо отъ тебе, и не праздно, а за-въ работѫ, таче да ся прикара случяй, щѫ ти ся отсрамѭ както приличя.

Добро видѣніе!

Твой
Найденъ.

Поздравление на вси приятели.

---

160. — Скръбь отъ прѣкѫсната кореспонденция. Сърадване за сполука въ работата. Пак. 11.

Любезный Г. Найдене Геровъ.
Въ Одесса. Галацъ 15 Септемвр. 1856.

Отъ какъ сте трьгнали отъ Букурещъ, ми ся чини, чи само догдѣ бяхте въ Віенна ви писахъ. Познавамъ, чи сѫмь виновенъ, защото прекъснахъ переписката помежду ни, като не ви ся отговорихъ на неколко писма, нъ искамъ извиненіе, и Бѫдете увѣрени, чи азъ сѫмь се сѫщіатъ къмъ васъ, макаръ и да не сѫмь ви писувалъ. — Отъ писмата ви къмъ Брата ми сякога сѫмь ималъ преписы. тія много ма правиха да ся радовамъ. Най послѣ добихъ еднѫ особна радость, като видѣхъ чи віи добывате средство за да можите за напредъ да испълнявате онова, за което сте ся трудили сякогы. — Оставамъ за другъ пѫть да ви пишѭ по надълго. сега само ви поздравлявамъ отъ все сьрдце.

Не ся сомнявамъ, чи като стигните тамо, ще ми понапишите нещечко, и ще ми кажите гдѣ ще можимъ да ся видимъ по напредъ.

Щѫ ви кажѫ еднѫ филбелишка новина, която віи можите и да знайте. — Николаки Х. Васіліу ся е сгодилъ за Солтаніца на Немцоглу. Добро видѣніе

вашъ искренный
Ев. Георгіевъ

Имате и притворенно отъ Брата ми. —

161. — Н. Геровъ на пѫть за България. Евл. Георг. жали, че не могълъ да го испрати. Пак. 11.

Г. Найдине Геровъ Галацъ 17 9врія 1856.
въ Брайла.

Искамъ извиненіе, защото нещѫ можя да дойда да ви испратя отъ тамо споредъ обѣщаніето си. — Незнаѭ какъ преминахте вчерашніятъ пѫть. мене сноще ми бѣше криво, като не ви имахъ при мене си, за да си поприкажимъ, като немахъ и сънь. Дано ся случи да ся видимъ на пролѣть. Ви желаѭ добро пѫтешествіе, и добро видѣніе.

Обычайте ма, както и азъ вы обычамъ, и не ма забораваяйте

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Вапоратъ за Гюргево ще трьгни послѣ обѣдъ. — Прикажете си съ Г. Ник. Цену.

---

162. — Н. Геровъ въ Цариградъ. Евл. Георг. жали за теглата негови и на народа. Голѣмъ интересъ за народнитѣ работи въ Цариградъ. Вѣстникарски статии. Пак. 11.

Г. Найдене Геровъ. Галацъ 17 Мартія 1857. —
Въ Ц/градъ.

Пріятелското ви отъ 2 сего на време пріяхъ, и притвореното ви испратихъ за Одесса по единъ Англійски Вапоръ, който трьгна отъ тука на 8. сѫщаго.

Братъ ми отъ Букурещъ дохожда тука, и вчера трьгна съ Вапоратъ назадъ презъ Гюргево. — Отъ писмата ви къмъ него научихъ сичко кое какъ е станало, и сте оставили Пловдивъ. — Много имамы още да теглилъ каквото ся вижда. Вій ако да небѣхте страненъ поданикъ, кой знай кадѣ можахте да стигните до сега.— Къмъ Брата ми писмото ви отъ 4 сего прочетохъ, то ми дава някакъ добры надежды, и дано земише поскору добръ конецъ както вашата работа така и народната. — Віи вѣрвамъ, чи ще ся позабавите въ Ц/градъ. то неще бѫди за зло, защото ще успѣйте да разумѣйте стъпкыты на Нашыты, които врьшѫтъ народны работы. желалъ бѣхъ да знаѭ, кой праща изъ Търново нѣкои статьı и ся съобщавѫтъ въ Пресъ де Оріенте и послѣ въ Българскіатъ Вѣстникъ, Статіиты оныя разумѣвамъ, които докачѫтъ и повреждѫтъ народатъ. — Кажете ми молѭ вы, каквы книгы бяха оныя, дѣто казуваше Вѣстникатъ, чи сѫ хванаты на Гюмрукатъ. — Кажете ми въ коя школа е момчето на Груюоглу отъ Казанлѫкъ, и на Г. Хр. Тъпчилещова, и каква е тая школа. —

Съ другіатъ Вапоръ можа да Ви понапишѭ повече. Грьците сѫ хитри, и нашити требова да си врьшѫтъ работыты по здраво, и безъ много приказуваніе на вънь. — Вы поздравлявамъ вашъ

Ев. Георгіевъ.

Австр. Вапоръ начена вчера таксітыты си за Одесса редовно сяка седмица.

---

163. — Хрисантъ и българетѣ въ Пловдивъ. Търновци и владиката имъ. Вѣстникарски прѣпирни. Алекс Екзарховъ и церковнитѣ книги. Бебешка френска школа. Владика Панаретъ. Община за българска книжнина. Коп. кн 1.

Цариградъ 27 Марта 1857.

Господине Евлогие!

Писмо-то Ви отъ 17 Марта на врѣмя прияхъ и въ него найдохъ друго отъ Г-на Христа. Идѫ да отговорѭ и на двоицѫ Ви изеднашь, та като прочетете това писмо, пратѣте го Г-ну Христу. Вѣрвамь, че Г-нъ Христо ще Ви е съобщилъ писмо-то ми отъ 18 Марта, та не щѫ повтарямь писано-то въ него.

Филибенска-га работа стои на оный рядъ, както ѭ обаждахъ на 18 Марта. Хоратилося е въ Патриаршиѭ-тѫ да пишѫть и сѫ писали на владыкѫ-тѫ Хрисанта,

ако го повыка Едренскый паша да ся сѫди, той да отговори, че въ Едрене не може да ся сѫди, а ще чяка, ако му пише началство-то му, сир. Патриаршия-та, тогава може да иде въ Цариградъ, та тамъ да си види работѫ-тѫ, а не въ Едрене. Ако ли го повыка паша-та просто безъ да му казва, зачто го выка, той да иде въ Едрене, тачe кога му кажѭть, че сѫ го выкали да ся сѫди, той да каже, че иска да дойде тука да ся сѫди. Видися, че Хрисантъ праща доста пары тука, за да откупува капии; нъ да дава колкото ще, кюпъ-тъ е безъ дъно, та нѣма да ся наплъни, а негова-та кисия, колко голѣма да е, ще ся испразни. Пишѭть отъ Филибе, какво казвалъ, че колкото пары е спечялилъ откакъ е дошьлъ въ епархиѭ-тѫ, всичкы-ты ще похарчи, само да не падне долу. Той писалъ на ефора си тука да ся помоли на наши-ты да го покровителствувать. Наши-ти отговорили, че не само не щѫть да го покровителствувать, кога ся влада така неприлично, а още и даваджии му сѫ, зачтото мя е клеветилъ безъ никаквѫ причинѫ.

Членове-ти, който ся печятать въ Прессъ д'Оріанъ отъ Трьново, както ми ся чини, ся съчинявать повечето тука отъ писма-та, които идѫть отъ Трьново отъ тарафа, что е срѣща владыкѫ-тѫ. За това азъ щѫ испыта по-хубавѣ и щѫ Вы отписа. Наши-ти тука на Балъ-капанъ-ханъ имѫть тыя членове за твръдѣ полезны за народнѫ тѫ ни работѫ; нъ азъ не сьмь на тѫѭ мысль; Грьци-ти ся ползувать отъ тѣхъ за да ны клеветять, че ужь имаме сговоръ съ Франрузы и другы Европейци и че ужь по тѣхно внушение искаме да имаме свое духовенство, и Турци-ти гы вѣрвать, та ся боять да исплънять желание-то ни. И Русси-ти, като глядать, че ся сближаваме съ другы-ты, добывать различны подозрѣния. Отъ другѫ странѫ и чюжденци-ти, като видять, че имъ попристанемь малко нѣчто, подльстяватся повече за да ся поведемь по тѣхъ повече. Наши-ти обаче не щѫть да разумѣѭть, че ся лъжемь, а мыслять, че тии лъжять другы-ты, и така отвождать съ главѫ-тѫ надолу.

Прессъ д'Оріанъ отговори на онова, что бѣ писала срѣща него Βυζαντίς въ брой 55-й отъ 14 Марта, а тя ся готви да отговори на тоя отговоръ. На Βυζαντίς ся написа добъръ отговоръ отъ нашѭ странѫ и ще сѫ даде ней, та да го напечята.

Въ 57-й брой на Βυζαντίς пишѭть отъ Едрене, че Грьцкый консулъ ся научилъ тамъ, какво двоица Грьцкы подданици ся бръкать на общи-ты работы въ Филибе за ползѫ на Блъгары-ты и той гы выкалъ въ Едрене за да имъ запрѣти да не ся мѣсять, като что сѫ чюжденци. Това е лъжя, а измыслили го сѫ, зачтото, както ся види, научили сѫ, че е заповѣдано Ступину да махне Мавриди отъ Филибе, зачтото той много интригува тамъ срѣща мене и срѣща всичкы-ты наши за ползѫ на владыкѫ-тѫ. Той е подписалъ оныя прошения, за които спомянувамь въ писмо-то си отъ 18 Марта. Журналъ де Константинополь зима странѫ-тѫ на Βυζαντίς, напечята прѣводъ отъ онова, что е писала тя срѣща Прессъ д'Оріаnt, и ще пише и той срѣща послѣднѭ-тѫ.

Правителство-то не е хващало въ гюмрука никаквы книгы Блъгаркы, а дѣто пишяхѫ въ тукашни-ты газеты, че сѫ уловены нѣкаквы книгы, въ които има молитвы за да събори Господь Турско-то Царство и да го прѣдаде на православный царь, това е работа на Алекс. Екзарховъ. Негова милость напечята апостолъ, спечяли отъ него и заслади, та му ся ще да напечята и другы церковны книгы. Нъ за да може да печята такывы книгы, трѣбва да земе изволение отъ правителство-то, и за да сполучи по-лесно, намыслилъ да покори съ нѣчто книгы-ты, что идѫть отъ Россиѭ. Съ това намѣрение той ровилъ церковны-ты книгы и нашьлъ въ псалтыря на края спомяникъ, който кадугери-ти трѣбва да четѫть всякой день откакъ свръшять молитвы-ты си. Въ тоя спомяникъ помежду друго пише и това: Мерзское и богохулное агарянское царство вскорѣ испровержи и православнымъ царемъ предаждь: правовѣрие же утверди и воздвигни рогъ христіанскій и ниспосли на насъ милости твоя богатыя. Това нѣчто той показалъ на министра на иностранны-ты дѣла, Етхемъ-пашѭ, та спорядъ него е заповѣдано на газеты-ты да пишѭть, че ужь хванѫли едѣ-каквы си книгы. На турци-ты ся обясни, че тая молитва е писана още прѣди да ся явять тии въ историѭ-тѫ, че сѫ ѭ съчинили Грьци-ты не срѣща тѣхъ, зачтото тии не сѫ Агаряне, а срѣща Арабы-ты, които чясто бияхѫ империѭ-тѫ имъ, и че сега никой не чете тоя спомяникъ, а печятать го въ псалтыра, само зачтото така е осталъ обычяй още отъ старо врѣмя.

Школа-та, въ коѭто ся учятъ лѣца-та на Груеоглу отъ Казанлѫкъ и Хр. Тъпчилещева, ся намира на Бебекъ въ Боаза. Тя е французска. И управительтъ ѝ и

наставници-ти сѫ французи духовни лица, Лазаристи Iезуити. Наукы-ты ся прѣдавать на французскый языкъ. Азъ не могѫ да вѣрвамь, че наши-ты Блъгарчета, които ся учять въ неѭ. щѫтъ станать людие. Може да се изучять добрѣ, нъ не на работы, тѣмъ потрѣбни, и дѣто влѣзѫть тии послѣ помежду Блъгары-ты, щѫть сѫ като люта язва. Православный катихизисъ не ся прѣдава въ тѫѭ школѫ, та си помыслѣте, каквы щѫть сѫ оныя Блъгарчета, които ся отхранвать въ такъвъ калабалъкъ отъ дѣца всякаквѫ вѣрѫ и народность на начинъ, съвсѣмь чюждый за насъ. Нъ нашь Тъпчилещевъ и другы не щѫть да знаѭть и сякать, че въ тѫѭ школѫ ще падне Св. Духъ на дѣца-та имъ. Азъ ходихъ въ тѫѭ школѫ на 22 Марта и видѣхъ всичкы-ты Блъгарчета, числомъ 13, отъ Калоферъ, Казанлѫкъ, Захарѫ, Шюменъ и Вратцѫ. Управитель-тъ Боре ги хвали, че ся учять хубавѣ. Казвать, че начялство-то на училище-то искало да хване единъ попъ да прѣдава православный катихизисъ; нъ Великата Церква не допуща.

Откакъ сьмь дошьлъ тука, все изпытвамь да видѫ, какво мнѣние имѫть тукашни-ты наши за Прѣосв Панарета, и съ жялость ся научвамь, че тии го нѣмѫть на почетъ. Казвать да е лицемѣрець и по нърава сѫщий Грьцкый Калугеръ. Въ Филибе склонявать да го искать за владыкѫ; нъ тукашни ти не го намирать за добьръ и не пристаять да го искаме. Въ вѣстника пише, че сѫ дошли отъ епархиѭ-тѫ му Погонияниѭ да го искать да си иде тамъ. Не знаѭ истинно ли е това. Какъ да е, спорядъ мнѣние-то, което имѫть тука наши-ти за него, мѫчно ще дойде да го искаме за владыкѫ за Филибе.

Основателе-ти на общинѫ-тѫ за Блъгарскѫ-тѫ книжнинѫ щяхѫ да дойдѫть вчера при мене, за да ми обадять намѣрение-то си, та да разсѫдимь, что трѣбва да ся прави, за да ся постигне това намѣрение; нъ нѣчто гы сбръкало, та останѫ да ся сберемь слѣдъ два дни. Като познаѭ добрѣ намѣрение-то имъ, не щѫ ся забавѭ да Ви го обадѫ. Замѣчяния-та, дѣто имъ сте направили, ми четохѫ. И азъ имъ правихъ замѣчяния. Описание покрьщение-то на Блъгары-ты и раздѣление церквы-ты, что има въ историѭ-тѫ Блъгарскѫ въ Мѣсяцослова на общинѫ-тѫ, като да е писано отъ думы-ты на католикъ или прѣписано отъ католическѫ историѭ. За това основатели-ти на общинѫ-тѫ казвать, какво така го сѫ нашли въ истории-ты, отъ които сѫ вадили Блъгарскѫ-тѫ историѭ и които истина сѫ Французскы, таче отъ ядъ, что имѫть възъ Грьци-ты, не сѫ могли да познаѭть, че това описание не е право, зачтото поноси на католици-ты. Казвать обаче, че сѫ готови да исправятъ всичкы-ты си погрѣшкы като чтомь имъ гы покажѭтъ. Въ другый день щѫ видѫ, искренни ли сѫ.

Замѣчяния-та, что сѫ направени на вѣстникоиздателя, не сьмь челъ, нъ чюхъ да казвать за тѣхъ, че сѫ были много люты, та и к у ч е т а-т а н е г ы ѣ д ѫ т ь. И наистинѫ Александръ, кога гы приялъ, не е моглъ да ся побере въ кожѭ-тѫ си, и ходилъ при Никола Тъпчилещева да ся оплаква, зачтото той му е още приятель. Азъ още не сьмь ся видвалъ съ Александра; ходилъ сьмь два пѫти да го трьсѫ, нъ не сьмь могълъ да го найдѫ, а той не дохожда при мене, та ся види, че не ще да ся срѣщнемь. За него щѫ Ви кажѭ, че нѣмамь вече надѣждѫ да ся оправи и да тури нарядъ Вѣстника: той продава народа за своѭ ползѫ, та е потрѣбно да ся погрыжимь нѣкакъ да ся направи да ся вади другъ вѣстникъ нѣйдѣ или тука. Не бива ли да стане това въ Букурещь. Грьци-ты залѣгать да му запрѫть Вѣстника и го клеветять, че има сношения, непростены, съ чюжденци-ты и намѣрения не добры, затова и има типографиѭ-тѫ и канторѫ-тѫ си на едно мѣсто съ типографиѭ-тѫ и канторѫ-тѫ на Прессъ д'Ориантъ.

За князя Богориди, чирака му Гаврила и за Тъпчилещева каквы людие сѫ, щѫ Ви пишѭ на 1 Апр. съ Русскѫ-тѫ пощѫ. Тогава щѫ Ви кажѭ и за общѫ-тѫ работѫ за владыкы-ты, какъ е подхванѫтѫ, какъ врьви и каквы надѣжды има. Днесь искахъ да свръшѭ това, ала не щѫ пристигнѫ.

Да Ви кажѭ двѣ думы и за моѭ-тѫ работѫ. Пишѭть ми отъ Едрене, какво съ истѫ-тѫ пощѫ паша-та отговаря на пытание-то отъ капиѭ-тѫ: зачто да направи така съ мене; нъ что отговаря не знаѭть. Утрѣ щѫ ся научѭ, прѣдала ли е Капия-та тоя отговоръ на Посолство-то и какъвъ е той.

Въ Одессѫ нѣма да ходѫ; щѫ правѭ тука Великдень. Дано и работа-та ми да ся свръши по-скоро, да си идѫ въ Филибе да мирясамь, че ми омрьзнѫ вече

блъсканіе нагорѣ надолу. Само при Васъ быхъ дошьлъ да правимь заедно Великдень съ благодарение, ала не знаяхъ отнапрѣдъ, че ще бѫде така работа-та, та да ѭ нагласяхъ да Ви дойдѫ. Нъ като не станѫ това, азъ се надѣѭ вече, Г-не Евлогые, да ся видямь тѫѭ пролѣть въ Филибе, и щемь идемь заедно на бани-ты, макарь и на Карловскы-ты. Вѣрвамь, че щешь стоишь на думѫ-тѫ си. Дойди, дойди да населимь въ Филибе еднѫ чисто Блъгарскѫ махалѫ подъ мевлихане-то, та да си гладаме болъ-болъ и Карлово и Копривщицѫ. Азъ пазарѭ тамъ едно мѣсто.

Много здравѥ отъ Г. Гаврила Моровеновъ. Азъ сьмь у него на конакъ и тврьдѣ добрѣ сьмь, само далечь ми иде да ходѫ отъ Фенеръ на Бейолу.

Желаѭ Ви да празднувате весело Великдень и въ веселбѫ-тѫ и мене не забравяйте.

Поздравѣте вси приятеле отъ мене.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

164. — Хр. Георгиевъ да не бърза съ извѣстното писмо. Коп. кн. I.

Цариградъ 20 Априлия 1857.

Господине Евлогые!

На 27 Марта ти писахъ едно писмо длъго безъ край, а ты не ми отговори, баремъ колко да мы обадишь, че си приялъ писмо-то ми, та да не сьмь на мысль. За това и азъ, и да имахъ днесь врѣмя, не щяхъ да смѣѭ да ти пишѭ пакъ пространно.

Пиши, молѭ ти ся, Г-ну Христу да не ся бръза да ся пише онова писмо, за което му казвахъ въ писмо-то си отъ 15 Април. че е потрѣбно да стане. Работа-та ся обрьнѫ друго-яче и ся туря сега на рядъ. Съ пощѫ-тѫ направо щѫ пишѫ Г-ну Христу доста и приятны новины. Намѣсто да му пишешь, прати му това мое писмо.

Моя-та работа все еднакво врьви.

Добро видѣние!

Твой

Н. Геровъ.

---

165. — Геровъ въ Одеса. Освѣтление одескитѣ българе по церковнитѣ работи. Коп. кн. 1.

Одесса 8 Мая 1857.

Бае Евлогые!

Ето мя че стигнѫхъ и до Одессѫ. Дошьлъ сьмь тука за малко врѣмя, колко да ся повидѫ съ наши-ты, таче слѣдъ десятинѫ дни щѫ ся врьнѫ пакъ въ Цариградъ. Нѣмахъ голѣмѫ работѫ въ Одессѫ, ала дѣто щяхъ да ся маѭ въ Цариградъ, прѣдпочетохъ да дойдѫ тука, за да обяснѭ на наши-ты, какъ отхожда обща-та работа за владыкы-ты, зачтото и за тѣхъ наши-ты въ Цариградъ имахѫ таково мнѣние, каквото и за Букурещскы-ты съотечественници, та трѣбваше да ся разсѣе това недоразумѣние. Цариграждане-ти познахѫ, че сѫ били излъгани; трѣбваше и на тыя да ся обясни работа-та по тьнко, та отъ ничто нѣчто да не правять таватуръ, зачтото непріятеле-ти ни глядать само да найдѫть нѣчто причинѫ да ны оклеветѫть прѣдъ правителство-то и да покажѭть, че ужь ные гонимь другы, не добры работы, а не че искаме да ся тури на рядъ духовенство-то ни.

Приключено-то писмо за Г-на Христа, откакъ прочетешь, испрати му го, заедно съ твое-то.

Добро видѣние!

Твой

Н. Геровъ.

166. — Прѣпоржка за Г. Кръстевичъ. Съвѣти за дѣйцитѣ въ Цариградъ. Раздаване декорации. Пак. 11.

Г. Найд. Геровъ
въ Одесса. Галацъ 11 Мая 1857.

Имамъ на ржцѣ пріятелското ви отъ 8 сего, отъ което ся возрадувахъ за доброто ви здравіе.

Ваше-то ходеніе до Ц/градъ виждамъ, че ще бжди не малко полезно за Народатъ ни. дано и въ Одесса дохожданіето ви бждише счастливо, и донесе добро.

Като ся върните въ Ц/градъ, поопытайте пакъ работыты какъ варвжтъ. На Г. Гавр. Крьстовича похортувайте потрѣбныты. той е, ми ся чини, отъ добрыты Българы, и ще можимъ что годи да ся ползувамы и отъ него. Внушете и на другыты нашы Българы пакъ, чи требова съгласно да врьшимъ работыты си, и съ добры основы безъ таватуры. Дано Князътъ бждише отъ сега такъвъ, какъвто ви ся е показалъ, като да не излезимъ излъганы.

Вѣстникатъ ни въ Ц/градъ иска поправянѣ. Като ся върните въ Ц/градъ, явете ми какъвъ конецъ ще земи и вашата работа, и каквото по ново става, и кога ще тръгните за филибе. Азъ до сега несжмь рѣшилъ за Карлово.

Знайте добрѣ, чи Міхайлъ Генковичъ Авраамовъ отъ Гюргево, и Симеонъ Златювъ отъ Русчукъ стояха двѣ години на Ц/градъ въ желѣза, и похарчиха и не малко. — На Міх. Генковича сж пратилы сребарна медала, не знаж обаче, по чія рекомандація. азъ казувамъ, чи нему требоваше да му ся даде нещо повече, и не требоваше да се заборави совсѣмъ и Симеонъ. Ако щете кажете гы тыя на Г. Ник. Хр. Палаузова. — Оставамъ твой

Ев. Георгіевъ.

---

167. — Мнѣние за Кръстевича и за Богориди. Цариградски Вѣстникъ. Неприятни статии за Българетѣ. Ал. Екзарховъ и Ногесъ. Полза отъ геровото ходене въ Цариградъ и Одеса. Коп. кн. 1.

Г-ну Евл. Георгыеву, въ Галацъ.

Одесса 15 Мая 1857.

Господине Евлогые!

Писмо-то Ви отъ 11 Мая прияхъ и за отговоръ идж да Ви кажж макаръ на кжсо обяснение на нѣкои работы, что ми спомянувате въ него.

Г. Гавр. Крьстевичь е твръдѣ благонамѣренъ чловѣкъ, добьръ Блъгаринъ; нъ всичко врьши опипомь и истина, друго-яче той не може да прави, зачтото е чиновникъ на Капиж-тж, та не трѣбва да излиза вънъ отъ прѣдѣлы-ты, които тя пази. Затова той не ся мѣси въ такывы голѣмы работы, каквото что искать нашы-ти духовенство независимо и проч. а дѣто види, че нѣчто може да ся свръши безъ да докачя, тамъ помага. Като да има нѣкой въ Цариградъ да поподканя и него и всичкы-ты, все пò-добрѣ ще иде работа-та

За князя Богориди ми казвате дано да не излѣземь излъгани. Дай, Боже. Нъ може да се случи и противно-то. Негово Сиятелство не е такъвъ лошь чловѣкъ, каквото го казвать нѣкои, и на старо врѣмя ся води, та лесно може наши-ти неприятели да го отклонять отъ онова, чтото иска да направи за народа си. Затова е потрѣбно да има нѣкой безпрѣстанно да го поддрьжя въ добры-ты за насъ намѣрения. Най-послѣ и лошь чловѣкъ да е Богориди, пакъ трѣбва да ся сближять наши-ти съ него, зачтото безъ него ничто не ся врьши. Дойди зло, че безъ тебе пò-зло.

За Цариградскый Вѣстникъ казвате, че иска поправяне. Това всичкы познаваме освѣнъ издатель-тъ му. Негова-та глава не зима отъ ничто. Отдѣ не му казвать това? Нъ той не слуша. Затова най-послѣ ще му дойде до главж-тж онова, за което никакъ не ся надѣе. За него щж Ви кажж, что ся научихъ на тръганье отъ Цариградъ.

Въ Журналъ de Constantinople ся помѣстихж два члена срѣща Блъгары-ты за дѣто искать да си имжть независимо духовенство. Въ вторый членъ имаше нѣчто

и срѣща Алекс. Екзархова. Както ся научвамь, редакторъ-тъ на тѫѭ газета, Ногесъ, пише срѣщѫ нашѭ-тѫ работѫ само отъ личнѫ ненависть срѣща Екзархова. Тая ненависть е зачтото Екзарховъ си е далъ типографиѭ-тѫ да ся печята въ неѭ газета Presse d'Orient, на редактора на коѭто Ногесъ е заклятъ врагъ. Ногесъ казва, че пристая да печята всякаквы писма отъ Блъгариѭ срѣща Грьцко-то духовенство,— писма, въ които да ся подкрѣпява народна-та ни работа, ала да има въ тѣхъ и нѣчто срѣща Екзархова, за да го събори. Отъ другѫ странѫ пакъ Ногесъ казва, какво Капия-та мысли, че Алекс. Екз. е подбутнѫлъ Блъгары-ты да си искать независимо духовенство, таче и той е подбутнѫть отъ другы, та иска тя да го събори, нъ не смѣе за да не оскръби съ това Блъгары-ты, които го имѫть ужь за свой прѣдставитель. Познавате, колко е излъгана Капия-та на това. Алекс. днесь тщетѫ докарва на народа, а не ползѫ, нъ не трѣбва мы да подкачимь да ся погубваме единъ другый, и още повече зачтото като е увѣрена Капия-та така, кога ся събори Алекс. ще мысли вече, какво у насъ нѣма обществено мнѣние, та не ще слушя жялбы-ты ни, зачто-то мысли, че сѫ внушены за зло ней. Напротивъ трѣбва да й ся докаже, че сегашне-то духовенство като не залѣга за народа, дава причинѫ и възможность на всякого като Александра да постигне да бѫде като прѣдставитель на народа. Да ся тури на пѫть духовенство-то, и всичко ще тръгне на рядъ, както трѣбва. Въ тоя разумъ мыслѭ да напишѭ кѫсичькъ отговоръ на Журн. де Конст. кога идѫ въ Цариградъ.

Казвате ми, че ходенье-то ми въ Цариградъ е было полезно, та дано и дохожданье-то ми въ Одессѫ да има ползѫ. Колко за мене, и едно-то и друго-то мя отвличя отъ моѭ-тѫ ми работѫ, та ми омрьзнѫ ходенье. Особено сега ми ся ще да си ся приберѫ, зачтото сьмь намыслилъ еднѫ работѫ, която може да принесе неизказанѫ ползѫ, и работѫ, коѭто могѫ да свршѭ, по̀-добрѣ отъ всякѫ другѫ. Нъ трѣбва да ся настанѫ и да бѫдѫ на миръ баремъ еднѫ годинѫ, та да ѭ врьшѭ. А ако да сьмь жененъ, та да има кой да ми врьти кѫща-та за да не ся грыжѭ за ничто, тогава ще свршьи белкимъ и по̀-скоро.

За Мих. Авраамовичь и Симеона Златевъ до пѫти щѫ Ви пишѭ.

Г-ну Христу не пишѭ днесь; пратѣте му това писмо, като го прочетете. Тврьдѣ на бръзо писахъ. Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

За Карлово слагайте да идите когато да ся намѣрѭ и азъ въ оныя мѣста.

Единъ чловѣкъ иска да праща за наши-ты мѣста книгы учебны и церковны, по нѣкога и даръ, та пыта изъ кой пѫть и какъ да гы праща. Не щете ли помогнѫ вые на прѣпращане-то? кажѣте ми баремъ какъ може да стане това. Азъ може да тръгна оттука на 21 или на 22 Мая, та има врѣмя да ми отговорите на това пытане. Отъ васъ ся иска само прѣдстоянье.

---

168. — Прѣпращане книги църковни и учебни. П. Р. Славейковъ на пѫть за Цариградъ. Руско подданство. Одеското настоятелство. Пак. 11.

Г. Найдине Геровъ.*

Въ Одесса. Галацъ 18 Маія 1857. —

Благодарно пріяхъ пріятелското ви отъ 15 сего, на което съдьржаніето проумѣхъ, и ви ся отговарямъ на късо защото не престигамъ, чи Вапоратъ трьгнува.

Книги учебны и цьрковны кога има да ся испращѧтъ за даръ, требова по напредъ да явявѧтъ мене тука за дѣ каквы и колко сѫ, и послѣ азъ щѫ имъ казувамъ какъ да гы испращѧтъ, като ся проумѣвамъ съ кореспондентыты си въ Русчукъ или Свищовъ по напредъ за тяхъ. — Тыя книгы требова да ся препращѧтъ въ сандъци или балоти съ Нумера, и сякогы да гы съдружявѧтъ до мене съ белѣжка за количествата и видоветы спорядъ Нумераціята ймъ, и нека ви служи.

Отъ Ц/градъ вы молѭ да ми пишите каквото става. Иска сичко тихо да ся врьши, и както е возможно, чи дано и ніи сполучимъ что годи. — Г. Петко Рачовъ Славейковъ вчера замина за Ц/градъ, идише отъ Търново.

Не зная да ли ще ся позволи на Рускыты консульства въ Княжествата да правѫтъ подданици безъ да ходятъ въ Россія. Това ако станише, нещеше бѫди зло.

Тамошното Настоятелство ако успѣва въ намѣреніето си, желаяхъ да знаѭ, и кога имате време, кажете ми нещо.

Вы поздравлявамъ, и остановамъ

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

169. — Прѣпорѫчителни за Петръ Ангеловичъ. Покупка церковни книги. Янко чорбаджи Недѣлевъ. Пак. 11.

Г. Найдене Геровъ.
Въ Одесса. Галацъ 25 Маія 1857.

Пріятелското ви отъ 22. сего пріяхъ.

Подательтъ на настоящето ми е Г. Петръ Ангеловичъ отъ Букурещъ. негова милость ще отиди за Кіево, Москва, и Петерсбургъ, и вы молѭ да ся споразумейте съ Г. Тошковича, и да му дадете рекомандателны писма до пріятелы за реченныты Градове да му предстоѭтъ и помогнѫтъ на каквото земе нужда, и ще ма задължите премного.

Имамъ порьчанны цьрковны книгы чарвенословны на Г. Тошковича за неколко мѣста отъ доволно време, и виждамъ, чи негова милость се ми писува, чи ся чякѫтъ. Вы молѭ, подканете дѣто требова за да ся нареди да ся донесѫтъ поскору тамо такыва книгы повече, за да можатъ Нашити кога ймъ потребовѫтъ, да си копувѫтъ по лесно, и да не ся принуждавѫтъ да купувѫтъ отъ оныя чтото сѫ печятаны въ Австріѭ. Безъ по ново вы поздравлявамъ, и остановамъ

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Кажете ми, Янко Н. Чалики на кѫдѣ ся намѣра, и какво врьши, и пары имали още у майка му. — Тука когато бѣше зема отъ Едного и другиго пары за да ся храни, и отъ послѣ виждамъ, че нити на умъ нема за да плати. —

Сѫщіатъ.

---

170. — Инокенти умрѣлъ. На Герова работата се свършила. Райчо Николовъ дворянинъ. Коп. кн. 1.

Одесса 29 Мая 1857.

Господине Евлогые!

Писмо-то Ви отъ 25 Мая, по Г. Петра Ангеловича, прияхъ. За неговѫ милость щѫ свршыѭ чтото ми пишете. Той трѣбва утрѣ да врьви за Кыевъ.

Тыя дни ни ся прилучи тврьдѣ голѣма скрьбь. Поминѫся владыка-та Прѣосвященный Инокентій. Това е тврьдѣ голѣма загуба за насъ. Мѫчно ще ся найде нѣкой на мѣсто-то му, дѣто тѫй добрѣ да разумѣва работы-ты и да може да гы врьши. Днесь щять го погребѫть.

Снощи прияхъ извѣстие отъ Цариградъ, какво ми ся свршило работа-та. Останѫлы само нѣкои формальности, които до еднѫ недѣлѭ сѫ щяли да ся свршять. И така, азъ утрѣ, ако ще Господь, щѫ врьвѭ за Цариградъ и тамъ вече нѣма да ся маѭ много, а трѣбва да идѫ въ Пловдивъ. Сега кажѣте ми и Вые щете ли си дойдете скоро.

Церковны книгы трѣбва скоро да Ви прати Г. С. Тошковичь. Тыя сѫ ся забавили да дойдѫть, зачтото не е имало печятаны. За напрѣдъ щемь гы имà болъ.

Янко Н. Чалѫкы е въ Филибе и ся намира както всякога. Пары и да има у майкѫ му, не щять да сѫ много.

Азъ ся научихъ още въ Цариградъ, че въ Букурещь и Галаць ставать вече наши подданици и че ужь Вые знаете това, та искахъ да Вы пытамь истина ли е. Едного такъвъ видѣхъ.

Райче Николовъ, что прѣплува Дунава е направенъ потомственный Русскый Дворянинъ за подвига си.

У г. Романенко има, между другы-ты, еднѫ медаль за нѣкой-си Никола учитель въ Мачинъ. Такъвъ чловѣкъ нѣма: той е съ погрѣшкѫ записанъ. Не быва ли да ся направи да ся даде тая медаль Марину Златеву? Поговорѣте за това съ Г. Романенко. Отъ Цариградъ щѫ Ви писа повече.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Да не заборавите да пишете Г-ну Христу, че ми ся е свршила работа въ Цариградъ, та нѣма да ся маѭ много тамъ.

Работы-ты на настоятелство-то, спорядъ смрьть-тѫ на владыкѫ-тѫ, оставать нѣколко назадъ. Тыя дни ся чякаше отъ мѣсто утврьждение-то му, та да подкачи дѣйствия-та си.

На Г-на Христа не пишѭ днесь, зачтото брѣзамь да идѫ на погребение-то. Пишѣте Вие за владыкѫ-тѫ, за моѭ-тѫ работѫ, че е свршена, и за Райчя Николовъ, или му пратѣте това писмо.

---

171. Русско подданство. Учитель Никола Калоферецъ. Пак. 11.

Г. Найд. Геровъ.
Въ Ц/градъ. Галацъ 30 Маія 1857.

Този часъ пріяхъ писамцето ви отъ вчера изъ Одесса. Наскърби ма премного за смьрть тѫ на Владыката. — Писанныты ви щѫ съобщѫ на брата си въ Букур.

Въ Букурещъ сѫ станали нѣкои подданници нашы, и тука Г. Романенко е далъ Белѣтъ на нашъ Гаврійла. Нъ тыя сѫ работы частны. Г. Геор. Петровичъ отъ Брайла искаше да стани подданикъ, и знаѭ чи Г. Романенко му каза, чи е писалъ въ Петерсбургъ, нъ още рѣшеніе нема

Въ Мачинъ има учитель Никола който е Калоферецъ, и по войнѫта ся нахождаше въ Рени, сега е пакъ въ Мачинъ. — Кажете ми какъ ся свьрши вашата работа, и нещо новосты за Владицыты.

Остановамъ вашъ
Ев. Георгіевъ.

172.—Ферманъ и бератъ Герову за консулъ въ Пловдивъ. Борба на пловдивци съ владиката. Хрисантови постѫпки. Грьцки изстѫпления. Коп. кн. 1.

Цариградъ 12 Юния 1857.

Господине Евлогые!

Письмце-то Ви отъ 30 Мая прияхъ и едва днесь пристигамь да Ви отговорѭ.

Вчера излѣзе ферманъ-тъ и бератъ-тъ ми за да идѫ за Филибе агентъ. Днесь щѫ идѫ въ Буюкъ-дере, дѣто ся намира посолство-то, за да туримь окончателно на рядъ работѫ-тѫ за отхожданѥ-то ми, каквото пó-скоро да си врьвѭ. Азъ слагамь да правѭ Петровъ-день въ Едрене и въ начяло Юлия да идѫ въ Филибе.

Едно е зло, че ся докарва да идѫ въ Филибе, когато е то най-разбрькано. Прѣдставители-ти отъ пó-голѣмы-ты села и отъ градовы-ты, что бяхѫ отишли отъ нѣколко врѣмя въ Едрене, съ жялбы отъ всичкѫ-тѫ епархиѭ да ся оплаквать отъ Хрисанта, направихѫ каквото пашя-та Едренскый, съ изволение отъ высоко-то правителство, да прати диванъ-ефенди да вдигне владыкѫ-тѫ отъ Филибе да го закара въ Едрене, за да ся сѫди съ даваджии-ты си. Отъ Филибе отишли за Едрене заедно съ владыкѫ-тѫ Г. г. Салче Чомаковъ, Георгий С. Чялѫковъ, Павелъ-Куртовичь и Х. Янакый Х. Ганчевъ, все негови даваджии. Кога стигнѫли въ Хаскіой, владыка-та ся прѣсторилъ на боленъ и останѫлъ тамъ, а другы-ти отишли да го чякать въ Едрене. Прѣди четыре дни дохожда тука извѣстие отъ Едрене по телеграфа, какво Хрисантъ ся врьнѫлъ за Филибе. Съ послѣднѭ-тѫ почтѫ пишѭть отъ Филибе, че го посрѣщнѫли съ тврьдѣ голѣмъ алай. Дѣца-та отъ всичкы-ты училища, освѣнь Блъгарско-то, съ вѣйкы отъ врьбѫ въ рѫцѣ, момичета-та отъ

женско-то училище въ бѣло облѣчены, священици-ти въ плъно облачение излѣзли на срѣщж му. Хрисантъ въ Митрополиѭ-тж казалъ слово. Единъ билюкъ-пияници, напоени въ митрополиѭ-тж, ходили всичкый день и до полунощь по улици-ты изъ града съ свирни и пѣсни, пушкали, врьгали фишеци и выкали: да е живъ Хрисантъ, да пукнжть Блъгаре-ти. И другы много маскаралжци сж станжли. Насилж съ Бой сж вдигали хора-та отъ дюкяны-ты да иджть да посрѣщать владыкж-тж. Святыня му ся е врьнжлъ отъ само-себе, ужь да ся приготви за да дойде въ Цариградъ.

Като прочетете това писмо, пратѣте го и Г-ну Христу да види, что ся чини въ Филибе.

Когато вече нагъкмѭ да тръгнж за Филибе, щж Ви пишѭ пакъ. А и Вые ми кажѣте, скоро ли щете си дойдете. Азъ щж Вы чякамь тая есень.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

173. — Честитяване Герову консулски чинъ. Деликатвото му положение. Искане новини за народнитѣ работи. Работата на Конковичъ. Правата на агентъ. Пак. II.

Приято 12 Дек.

Г. Найд. Геровъ.
Въ Ц/градъ. Галацъ 22 Іунія 1857.

Пріятелското ви отъ 12. сжщаго на време пріяхъ· отъ него преписъ едвамъ вчера пратихъ на Брата си въ Букурешъ, защото ходихъ на Тулчя, и немахъ време.

Видѣхъ чи сте ся наредили веке Агентъ за Филибе· вы поздравлявамъ, и ви желаѭ и по высокъ стжпь. — Отъ еднж странж е добрѣ, защото ще испълните учыты на непріятелыты. незнаѭ само какъ ще можите да си врьшите и другжта работа. нъ нли какъ да е, віи лесно можите да са улесните за сичко, защото вѣрвамъ, чи ще направите Правителството и секиго да вы обикни, защото неще тичате по луды работы като другы. — Виждамъ, чи ще отидите въ филибе като е най-разбрькано, и това е доста непріятно· нъ віи можите да позабавите отвождането си ако ви прощавжтъ обстоятелствата, или като отидите, неземайте никаква странж догдѣ ся помиржтъ работыты.

Много чудна ми са видя филибелишката работа за Владыката. азъ мысля да е подбудена отъ Высокото Духовенство, и да видимъ кадѣ ще й отиде краятъ. Ето съ какво искжтъ да помиржтъ хората.

Споредъ обѣщаніето ви чякамъ да пріема и друго ваше писмо прѣдъ да трьгните за филибе. — Желаѭ да ми понапишите какъ варвжтъ тамо народныты работы като за Духовенството и школата. Какво става Търновската и филебелишката работа за Пастирыты още и какво ново нящо има тамо· и вѣрвате ли, чи ще може да ся турятъ сичкыти работы на редъ като да ся испълнява хати-хумаюматъ, и да липсжть най напредъ баремъ обійствата по Румели, и другы подобны. — Кажете ми какъ ви ся види на Бебекъ французшката школа. Драганъ какво прави, и мысли.

Г. Апостолъ Конковичъ е тука, и вы поздравлява. — Моли вы да незабравите за колкото ви е хоратувалъ, и азъ отъ моя странж казувамъ, чи требова да му предстоите.

Намѣреніе се имамъ за Карлово, нъ и днесь не можа да рѣшж кога ще бжди. — Слушамъ, чи не сж чисты и пжтищата по оныя страны. то много ма безпокой.

Кажете ми, Агенството дѣто ви ся дава, щели да е познайто и отъ Петрсбургъ. Въ Канцаларіята ви щели има и царски печатъ, и други подобны.

Вы поздравлявамъ, и остановамъ за всегда

вашь
Ев. Георгіевъ.

Кажете ми какъвъ конецъ зе вашата работа. —

Писмо сжмь пріялъ за което ми поменувате· нъ нищо неразумѣвамъ, защото е совсѣмъ непознайто на мене мястото. — На Г-на Д. Х. Божину честитихъ отъ странжта ви, и негова милость ви желай . . . .

Не вѣрвамъ да посрѣщнѫтъ и васъ както и Владыката въ Филибе. — щели имате и Пандера; Сакаловъ въ Видянъ сичко има.

Настоятелството въ Одесса нити ся не чува. —

---

174. — Пропаднало писмо. Жаль за това. Евл. Георг. за Букурещъ. Пак. 11.

19 Юлия 1857

Г. Найдене Геровъ
въ Ц/градъ.

Галацъ 6 Јулія 1857. —

На 22 престаналаго ви писахъ чрѣзъ Г. Хр. П. Тъпчилещова. Това писмо ми ся чини чи е пропаднало, и ми е жално, защото ви писахъ за повече работы, и преписъ не задрьжахъ. Дано ся намѣрише защото ми ся нещеше да падни и въ чужди рѫцѣ, за много причины.

Не знаѭ да ли ще ви застигни настоящето ми тамо, чи за това не ви пишѭ надълго, само вы молѭ, кога ми пишите, да ми раскажите за сичко какво става, и какъ варвятъ работыты

Азъ по свьршованіе на той мцъ вознамѣрувамъ да отидя за Букурещъ, чи отъ тамо вече или за Карлово, или пакъ назадъ.

Вы поздравлявамъ, и остановамъ вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

175. — Благополучно пристигане на Евл. Георгиевъ въ Карлово. Пак. 11.

Прията 15 окт. 1857

Господине Н. Геровъ
въ Пловдивъ

Карлово 13 8врія 1857.

Намѣреніето на настоящото ми е да Ви принеся покорныты си поздравленіята, и да ви извѣстѫ, чи вечерьтѫ на 11. текущаго престигнахъ тука благополучно. — Притварямъ ви тры разны писма отъ Брата си, отъ Г. А. Конковича, и отъ Г. Касапски.

Отъ Г. Јордана Деблева, и Хр. Мустаковъ имате поздравленіята.

Отъ Галацъ бѣхъ ви честитилъ Консулското положеніе, нъ по нещастіе писмото ми онова пропадна, и така остава да ви го подновя устно като ся срещнимъ кога дойда тамо.

Не ви пищѭ като на консулъ, ами като на пьрвыя Найд. Герова, и извинете заради дерзностьтѫ ми.

На 6. сего въ Галацъ ся е вѣнчалъ Г. Димитръ Х. Божинъ. За момиче на Г. Х. Иванча Х. Васіліу Шумнянецъ. Отъ него имате поздравленіята —

Добро видѣніе вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

176. — Кашкавалъ армаганъ. Пак. 11.

Прията 29 Окт. 1857

Господ. Найд. Геровъ.
въ Пловдивъ

Карлово 24 8врія 1857.

Вашето пріятелско отъ 15 сего на време пріяхъ, и ся возрадовахъ премного за доброто ви здравіе.

По подательтъ Г. Тотя Сахатчи пращамъ ви 1. глава кашкавалъ, и молѭ вы да го пріемете, и ядете съ здравіе. — Друго повече не ви писувамъ сега, защото изоставямъ сичко кога дойда тамо да го искажимъ. Тука нищо не може да ся научява человѣкъ. Поздравленіята о̂тъ уйча ми Никола.

Добро видѣніе вашъ
Ев. Георгіевъ.

177. — Александръ В. Чаликовъ. Цѣна на анасона. Хр. П. Тъпчилешовъ на заточение. Пак. 11

Прията 29 Ноемвр. 1857.

Господ. Найдене Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Карлово 29 9врія 1857. —

По пѫтятъ преминахъ твърдѣ добрѣ, макаръ и да имаше голѣмичакъ студъ. Вчера препратихъ писмото ви за Свищовъ, и въ знаяніе ви.

Уйчо Никола ви испратилъ 2. коша съ ябълки ако не сѫ помрьзналы, молѭ вы, дайте отъ тяхъ и на Г. Ст. Чомакова до 25 окы, когото поздравлявамъ.

Отъ брата си пріяхъ писма, който вы и поздравлява· той ми пиши, чи Г. Гавріилъ Моравеновъ отъ Цариградъ му писалъ да пріеми на работата си Алек. В. Чаликова, и за това ми дума да испытамъ за това момче какво е, и какво ученіе има, чи да му явѫ. Мыслѭ, чи ваша милость ще го познавате добрѣ, и молѭ вы да ми явите.

Единъ вашъ чаршавъ съ грѣшка сѫмь донесалъ тука, и щѫ вы го пратя, като ся упире.

За анасонятъ каквото извѣстіе пріемите отъ Хаскію, молѭ вы да ми го съобщите. Ако ся посрещни, можимъ да направимъ сумата по голѣма.

Вчера чухъ отъ единъ Калоферецъ еднѫ вѣсть. — Г. Хр. П. Тъпчилещовъ щялъ да отиди на заточеніе, защото му уловили некакво писмо за Терново, избавили го нѣкои паши неговы пріятелы. Това истинна ли е, и писмото какво е было, неможихъ да ся научя. Ако има такова нещо, молѭ вы, явете ми когато ви прилегни да ми пишите.

Цѣлувамъ рѫкѫта на Баба Хаджійка. — Поздравлявамъ вы, и остановамъ на брьзо

вашъ пок. пр.
Ев. Георгіевъ.

---

178. — Цѣна на анасона. Търговски работи. Писарь за Букурещъ. Искатъ се свѣдѣния за сѣянето на ориза. Чошмата на Шушула въ Карлово. Армаганъ риба за Пловдивъ. Пак. 11.

Прията 15 Декемвр. 1857.

Карлово 14. 10врія 1857.

Господине Н. Геровъ.

Радостно пріяхъ вашето приятелско отъ 10 сѫщаго, и ви ся отговарямъ.

Като знаяхъ, чи си имате много работы, не мысляхъ нищо до сега, защо забавихте да ми отпишите. Нъ сега като чухъ отъ васъ, чи ще пишите на дълго и на широко подирь испращанието на тази недѣляшната Поща, щѫ чякамъ вече отъ васъ по начесто писма, въ които да намирамъ и нещо новичко, защото тука отъ никадѣ нищо неможе да научи человѣкъ.

За анасонятъ цѣната по гр. $3^1/_2$ предаденъ въ Пловдивъ е высока. Ако навѣрно е спадналъ по селата до $2^1/_2$ гр. като испытате отъ здраво място, явете ми, още и каквото извѣстіе по ново пріемите отъ Хаскию, съобщете ми го, и ще ма задължите

За Александра В. Чалики чтото ми пишите, щѫ го явѫ на брата си въ Букурещъ. само молѭ вы да ми кажите и за Г. Искровото момче въ Одесса какъ го познавате, защото въ Букурещъ имамы нужда за единъ писарь, който да знае и нѣкой страненъ языкъ, и да има понятіе отъ търговіѭ.

Братъ ми отъ Букурещъ иска да му напишѭ кога и какъ ся сеятъ оризити и анасонятъ, и какъ ся работѭтъ· още иска да му пратя и малко семе отъ едното и другото за да посей Г. Нанчо на Мошіята. Мыслѭ, чи отъ Г. Г. Мавріди може да ся узнай това сичко, може и отъ други нѣкого, и молѭ вы, ако ви прощава времето, да искате отъ него еднѫ белѣшка да ви направи за сичко безъ да явявате,

чи е за мене, и послѣ да ми я пратите. Семето отъ оризатъ другъ пѫть знаѭ чи бѣше запретено да ся износя, може това сѫщото и сега да е, нъ азъ мыслѭ, чи вій ще можите да намѣрите на тайно десетина окы чрезъ нѣкой пріятель, като заплатите чтото струва. —

Отъ Г. Петка Метаксата имамы да земамы съ записъ отъ 30 април. 1853 гр. 2000. Негова милость както знайте усиромаша на времето, и така останаха и нашыты пары не заплатены. Сега като бѣхъ тамо хоротувахъ му единъ день за тыя пары, а той каза чи Ахланліатъ ще плати по 50%, защото той поелъ сичкіятъ му дългъ отъ горѣ си да плати на Кредіторыты му по 50% както и платилъ на другыты. Азъ тогива потьрсихъ ахланліатъ за да го пытамъ, нъ ми казаха чи былъ на Хаскию, както и догдѣ да си трьгна, не бѣше ся завърналъ, и така нищо не можихъ да свьршя. Молѭ вы да речете на Вашіатъ терджоманинъ Ход. Гарабета да испыта какъ стои таѭ работа, и отъ кого щѫ можа да зема тыя пары, и напълно ли, или само по 50%. — Ми ся чини, чи Ахланліатъ е билъ ортакъ на Метаксата, нъ какъ ся е отхвьрлилъ, и ся е потъкмилъ съ Кредіторыты по 50% да плати, незнаѭ. Ако да имаше доказателство, чи Ахланліатъ е былъ ортакъ на Метаксата, когато той въспря плащанiята си, ми ся чини, чи щѫ имамъ сичко право да търся парыты си отъ Ахланліатъ напълно заедно съ лихвата. Това сичко вѣрвамъ, чи ще можите да узнайте чрезъ ходжа Гарабета, и да ми явите.

Нѣкой день кога ся случите насамо съ Янка Недѣлювъ, молѭ вы да му наумите за да ми плати дългатъ си. Като бѣхъ тамо казуваше ми, чи ще ми гы плати заедно съ лихвата, нъ отлагаше работата отъ день на день догдѣ си и тръгнахъ безъ да зема нити парѫ. —

Не ми явихте, ако сте платили парыты за човалыты на х. Киворка ханджіятъ на Астарджискіатъ ханъ, віи на трьгнованіето ми задрьжяхте за тяхъ белѣжка. Сумата ще да имъ е около гр. 700. —

Простете ма заради разныты тяготы дѣто ви давамъ. Колкото отъ тяхъ не ви прости времето за да свършите, не разваля ако останѫтъ и не свършены. —

Не ми казахте и за мястата Аргирчово и друго ако врьшите нещо.

Притварямъ ви свидѣтелството на Дяда Тодора Шушула за чешмѫта, което ми бѣхте дали за да покажѫ тука на Махаленыти отъ Св. Богородица. — Реченната чешмѫ сега тече, и казувѫтъ ми, че неколко пѫты е подправяна отъ църквата, а сега послѣдно ся е подправяли Махаленити, защото епитропити църковни нити непознавѫтъ, чи е имало такова писмо. — Колкото за подправяніето, до сега или какъ, се е ставало, нъ отъ сега ако стани нужда да ся преправи изъ ново на садѣ, защото е и увехтяла, тогива виждамъ, чи Махаленити отъ църквѫта да не разумѣвѫтъ за да харчѫтъ да я правѫтъ, защото ще отдатъ повече отъ 1500. гр. и казувѫтъ чи тоза не е тѣхна длъжность, защото лихвата на гр. 200 неможе да подправя еднѫ чешмѫ кога ся поврежда, и послѣ като увехтей, да я направи изъ ново сичката. — Казувѫтъ, чи ако нещѫтъ наслѣдницити на Дяда Тодора да похарчѫтъ да я направѫтъ изъ ново когато стани нужда, тогива ще ся принудятъ махаленити на чешмѫта да похарчѫтъ отъ себе си за да я направѫть. — съ еднѫ речь махаленити отъ църквата разумѣвѫтъ само за частно подправянѣ да плащѫтъ, а не за правяніето на сичката изъ ново. На това ми ся чини, чи имѫть и нещо право.

По Стояна Костова Камзамалина тукашни пращамъ ви 1. каче съ моруна рыбѫ подъ ЕГ, и 1. врыска съ вашіатъ чаршавъ. — По тайра Молла Мурадоглу пращамъ ви 2. кутіы съ черъ хавіяръ, и 1. врьска съ ксерихъ рыбѫ, и имайте гріжата за здравото имъ пріемваніе. — Отъ хавіяра еднѫта кутія, дайте на Г. Стоянча Чомакова, когото поздравлявамъ, дайте му и отъ рыбата ксерихатъ половината, ако щете и малко моруна. — Дано бѫди ви оставела кашлицата, за да можите да си похапнувате отъ тыя солены работы. — Тыя дны бѣхъ понастиналъ малко, и така добихъ и азъ еднѫ кашличка. — Дохождането ми за тамо още не е извѣстно кога ще бѫди. — Межлу тыя поздравлявамъ вы, и остановамъ

вашъ
Ев. Георгіевъ

179. — Армаганъ френско масло. Търговски работи. Голѣма служба на нова година. Мълва за годежа на Н. Геровъ. Приятелски закачки. Епидемия. Новини отъ Цариградъ. Пак. 11.

Прието 30 Декемвр. 1857. Отгов. 31 Декемвр.

Карлово 29 Декемвр. 1857.

Господ. Найдене Геровъ!

Имамъ на ръцѣ четеры вашы пріятелскы, двѣты отъ 18. а другыты отъ 22 и 23. сѫщаго, и ви ся отговарямъ.

Двѣты стъкла съ французско масло пріяхъ, и вы благодарѭ. Тойзи вашіатъ армаганъ надмина моятъ, защото тука въ Карлово, никой никогы не е ималъ французско масло.

Дано ся посрещнише да ся изврьши порьчаніето ви по селата за анасонъ, защото цѣнѫта ми ся вижда доста сходна. не разваля ако сумата му неможе да стане яко голѣма. Ако видите, чи ще ся свърши нѣщо, явете ми за да ви внесѫ пары.

За оризъ и анасонъ сѣмя щѫ чакамъ отъ васъ, едновременно и белѣжка какъ ся работятъ.

Зехъ въ забелѣженіе, чи сте заплатили на Х. Киворка гр. 694½, и вы благодарѭ. Тяхъ щѫ ви внесѫ заедно съ другы, дѣто можите да ми поискате за анасонъ.

Притварямъ ви записатъ на П. Метаксѫтѫ съ остатокъ отъ гр. 2000 отъ 1853. Януар. 15 и дано успѣй вашіатъ Г. Гарабетъ (когото поздравлявамъ) да свърши нѣщо.

Когато ви прощава времето, и ми писувате, молѭ вы да ми белѣжите и цѣнитѣ текущи на оризыты тамо, и на лирѫтѫ турскѫ въ Ц/градъ.

Благодарѭ ви за новиныты дѣто ми предавате, и молѭ вы да послѣдувате, защото тука отъ никадѣ нищо неможе да научи человѣкъ.

Поздравленіята на Учителятъ Г. Іоакима. Благодарѭ му за новиныты, дѣто ми писа.

Желаѭ, като нещѫ можа да дойда тамо за Нова година за да присутствувамъ и азъ на голѣмѫтѫ литургиѭ, дѣто ще служите. Желалъ бѣхъ да знаѭ обаче по каква причина ще стани тая Литургиѭ.

Азъ и сега неможя да ви кажя, кога щѫ дойда за тамо, защото имамъ тука работы, които нужда е да свършя по напредъ.

Явете ми кое е мѣстото съ кѫщѫ, дѣто казувате, чи имате на око, и съ колко ще може да ся земи.

Пишите ми, чи отъ садѣ ви казватъ и пишѫтъ, чи сте годены, и пытате да ли е наистинѫ. Азъ отъ моя странѫ щѫ кажѫ, чи и да не е было наистинѫ до сега, скоро требова да стане и наистинѫ, защото сяко нѣщо като земе да ся хоротува много отъ хората, збѫднюва ся. И тука по насъ отъ много душы съмь чулъ, чи віи сте годены. Кажете ми като ще ся годявате, имате ли прьстень готовъ, и на мнѣніе ли сте да стане годяваніето ви тайно;

Казувате ми, чи сте набралы цѣло стадо отъ момы за мене. желалъ бѣхъ да знаѭ нѣкои отъ тяхъ, които сѫ по за въ работѫ.

На Уйча ми Иванча най-голѣмото момче на возрасть около 12 годины злѣ е болно отъ гърло, гори твърдѣ много, и занося ся, чи хоротува лудешко, неможе и нищо да прегълни. Като немамы Докторы за въ работѫ да го цѣрѫтъ, чи твърдѣ сме смутени сички.

Като нещѫ можя да дойда тамо за новѫ годинѫ, и да ви я честитѫ устно, честитявамъ ви я съ настоящото си, и желаѭ ви я здрава и благополучна на всичко, съ младѫ булкѫ, и съ по высокъ степень.

Имате поздравленіята отъ Уйча ми Никола, и добро видѣніе.

сички вашъ
Ев. Георгіевъ.

Като щѣхъ да затворѭ писмото си пріяхъ и вчерашното ви. донесе ми го отъ Сопотъ единъ человѣкъ, и ми каза, чи го донесалъ Гавазинъ отъ Пловдивъ, нъ неможя да ми докажи ако е дошелъ и Г. Карабетъ. Утрѣ ако е времето добро, щѫ отида самъ на Сопотъ, и ако намѣря Г. Карабета, щѫ го молѭ да ма остави

да дойда за Пловдивъ послѣ празднициты, и ся надѣвамъ да го склонѫ на това. — Кой е станълъ Везиръ сега; Има хазъ да направѫтъ Гърцити за да дойди въ Пловдивъ Владыка пакъ Хрисантъ. Кога ще дойди Паисій. Сѫщіатъ.

---

180. — Моми за Евл. Георгиевъ. Геровъ се годява тайно. Коп. кн. 3. 132.

Пловдивъ, 31 Декемврия 1857.

Господине Евлогие!

За по̀-тяжкы-ты работы да Вы пишѫ особно.

Дѣвойкы-ты, что Ви казвахъ по̀-прѣди, че сьмь набралъ за Васъ много, сѫ извѣстны-ты, като Кентинтеноглу, Стояновичь, Моровенче-то, Стоянчева-та братаница и пр. и всичкы-ты сѫ нетрьпѣливы за да ся сврьши по̀-скоро работа-та. Оттука да Ви казвамь то быва длъго, а дойдѣте по̀-скоро, та да изберемь едно да ся сврьши работа.

За моѭ-тѫ годявкѫ прьстень-тъ е готовъ. Ако и да казва свѣтътъ, че сьмь вече годенъ, азъ быхъ желалъ да стане годяванѥ-то ми тайно, исто така и вѣнчяванѥ-то, не зачтото има нѣчто да бръка, а зачтото, кога стане явно гюрултия-та му е много, а азъ си имамь другы работы, които не прилѣга да ся оставять назадъ. Отъ другѫ странѫ, за да стане нѣчто явно, трѣбва много готвенѥ, та работа-та ще иде много на длъго, а азъ быхъ желалъ, ако е да стане, да ся свръши сега прѣзъ мѣсници.

Ако искате прьстеня, пишѣте ми да Ви го пратѫ.

Добро видѣніе! Вашь

Н. Геровъ.

---

181. — Новъ забитинъ въ Карлово. Прѣпорѫка за него Цѣна на анасона. Периодическо списание. Вѣстникъ „Ἡμέρα“. Пак. 11.

Прията 6 Яннуария 1858.

Карлово 5 Януар. 1858.

Господине Найдене Геровъ.

Временно пріяхъ вашыты пріятелскы отъ 31 престаналаго мца и года, и отъ 2 текущаго. Благодарѭ вы премного за новиныты дѣто ми явявате едно подирь друго, и за предстояваніето ви за нуждыты ни. Болното ни дѣте стана добрѣ. Кашлицѫта ми поумекна.

Желаяхъ да знаѭ, кой ся е наредилъ за тука забитянъ. Ако ся случи нѣкой вашъ познайникъ, молѭ вы да ма рекомандувате на него.

За анасонъ чякамъ съ нетьрпеніе да узнаѭ что ся е свършило по селага, защото ма интересарува.

Послѣдувайте, молѭ вы, да ми явявате текущыты за оризатъ, и за лирѫта турска въ Ц/градъ.

Тютюнъ до $2^1/_2$ ок. донесе ми Петръ Печовъ, и ми казува чи другіатъ оставилъ тамо защото немалъ място дѣ да го тури· обѣщава ми ся като дойди тамо тыя дны, да ми донесе и остатокатъ. — Той има сѫдь съ единъ тукашенъ за конь, молѭ вы, ако не вы докачя, да кажите на Г. Карабета (когото поздравлявамъ) да му помогни на мезличѫтъ съ нѣкоя хоратѫ, ако ся случи на сѫдьбѫта ӥмъ.

Періодическото списаніе ако ся е явило, кажете на Г. Іоакима да прати и мене поскору. — Кажете ми имали извѣстіе отъ Ц/градъ, чи е тръгналъ Паисій.

Сега веке сте станали пріятели съ Гюмушъ-гердана. дали е ходилъ и при франц. консулъ;

Книгопродавецатъ тамошни праща ми Вѣстникатъ „Ἡμέρα“. Лыстѫтъ дѣто е дошолъ тамо още на 1. сего, и до сега не ми го е пратилъ, и молѭ вы, порьчайте на нѣкое ваше момче кога го срещни да му науми, чи требова да ми праща лыстове на време.

Отъ Букурещъ скорошны писма немамъ още· още немамъ отвѣтъ и на оныя дѣто писувахъ отъ Пловдивъ чрезъ васъ, и незнаѭ да ли сѫ отишле на време. —

Безъ друго вы поздравлявамъ, и остановамъ вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

182. — Съгласие да стане годежътъ на Н. Геровъ съ Мария Хр. Пулева тайно. Пак. 11

Карлово 5 Януар. 1858.

Господ. Найдене Геровъ.

Ето ви и отговорь за по тяжкыты работы. —

Азъ рѣшително неможя да ви кажѫ и сега, кога щѫ дойда за тамо. съ сичкото това щѫ брьзамъ да дойда.

Съгласенъ сьмь и азъ съ васъ за да стане годяванiето и вѣнчаванiето ви тайно. За сега пратете ми прьстена си за да стане годявкѫта ви, и като ся нагготви и отъ тука други прьстень, щѫ ви го пратя за да бѫдите и вiи увѣрени, чи е свьршено. А колкото за вѣнчаванiето ви требова да остане послѣ Великъ-день, защото сега е времето късо, и преуготовленiе нѣма още никакво, освѣнь това има и другы нѣкакви спънкы, които, като дойда тамо щѫ ви раскажя самъ. Увѣренъ сьмь, чи вiи неще ся покажите противни на това, и отъ другѫ странѫ, чи ще имате сичко тайно, за да не ставѫтъ по хората тамо и по турциты тукашны хораты, защото сѫ лошы, и да не рънчѫтъ върху ни, освѣнь това и за да може да стане и вѣнчаванiето ви подирь Великъ-день тайно и безъ гюрултiѭ, която и азъ отбѣгвамъ. — Прьстенатъ пратете на тайно безъ друго нѣщо, защото хората отъ малко нѣщо подушѫтъ. Тука никому не пишете за тая работѫ, защото тогива не ще бѫди тайно.

Желаѭ да бѫди на добръ часъ, и добро видѣнiе.

вашъ
Ев. Георгiевъ.

---

183. — Н. Геровъ праща прьстенъ за годежа си. Прѣговори за свадбата. Пак. 11.

Пловдивъ, 9 Януария 1858.

Господине Евлогие!

Като ся посрѣщать желания-та ни, нека е съ Богомь да Ви станѫ роднина. Ето спорядъ писмо-то Ви отъ 5 Януария, пращамь Ви прьстена си да го врѫчите на браточядкѫ си М а р и й к ѫ, коѭто, като своѭ вече годеницѫ, заочно цѣлувамь.

Така годявката ни е вече свръшена. За вѣнчяванье-то сме съгласни и двѣ-ты страны да стане тайно. Остава да ся сговоримь, кога да бѫде и то. Вые ми казвате, че трѣбва да остане за слѣдъ Великъ-день, защото сега е врѣмя-то кѫсо и приуготовление нѣма никакво, освѣнь това има и другы нѣкавы спънкы. Мене ако питате, ето что имамь азъ да Ви кажѭ:

На годеный и деньтъ му ся види година, а мѣсяць край нѣма. Вые това не отбирате, че не сте годявани, нъ азъ Ви говорѭ по опытъ.

Приготовление нѣмало никакво. Азъ и не желаѭ да ся готвять много работы, които набрързо ставать съ голѣмъ трудъ и много разносъ, та че испослѣ да останѫть да не врядвать за ничто. Добрѣ, че е далъ Господь да има съ что да ся прави чтото трѣбва, та правенье-то нека остане и за послѣ, за да става спорядъ врѣмя-то и потрѣбы-ты.

За спънкы-ты, които не допущать да ся свръши сега работа и които оставяте да ми кажете, кога дойдете тука, не знаѭ какви сѫ; ала чини ми сѫ, че каквы да сѫ, добрѣ ще бы да ся надвиѭть за да не бы до Великъ-день да ся родять по-голѣмы. Вые искате никой да не знае за годявкѫ-тѫ ни, както за да не стане потрѣба да бѫде вѣнчяванье-то ни съ гюрултиѭ, така и по другы причины. Ала мыслите ли, че може да бѫде това скрыто толкова врѣмя? Азъ, право да Ви кажѭ, не вѣрвамь да е възможно и боѭ ся съ простиранiе-то да не стигнемь до онова, което искаме да избѣгнемь.

Спорядъ всичко това азъ намыслихъ да Вы пратѫ прьстена съ драгомана си Г-на Карабета, прьво за да не е твръдѣ потутана годявка-та ни, и второ, да ся наговорите съ неговѫ милость да не ся оставя за слѣдъ Великъ-день, и да ся свръши сега работа, че отъ провличянiе-то, вѣрвайте, нѣма ничто добро да излѣзе,

че не го крыете до толкова, искамь сама Марийка да ми пише, че го е прияла. Азъ щяхъ пишѫ сега и на Марийкѫ, ала Вые ми заповѣдате да не пишѫ никому другому освѣнь Вамъ за да бѫде работата скрыта. За прьвъ пѫть Вы послушяхъ, ала ся надѣѭ че не крыете толкова, дѣто и Марийка дане знае, и за да ся увѣрѭ че е така, искамь сама тя да ми пише, че е пояла прьстена. А отъ моѭ странѫ Вамъ оставямь да й кажете отъ мене, чтото знаете, най-добро и най-разговорно.

Добро видѣние!

Вашь
Найденъ Геровъ.

184. — По кои причини годежътъ да се държи тайно и свадбата да стане слѣдъ Великъ-день. Пак. 11.

Прията 12 Яннуар. 1858.

Карлово 11 Януар. 1858.

Господине Найдене.

Радостно прiяхъ частното ви отъ 9. сего по Г. Карабета, Едновременно прiяхъ и прьстена ви, когото превручихъ на братовчядкѫта си Марiйкѫ, и стана годявкѫта ви. Желаймъ прочее сички вседомовно отъ все сьрдце да е на добрѣ часъ. Нiи отъ тука като наготвимъ другъ прьстенъ; щѫ дойда самъ за да ви го донесѫ за да ви отвьрнимъ честьтѫ, която ни направихте, чи пратихте вашiатъ прьстенъ съ драгоманина си Г. Карабета. Друго нищо не ви пращамы и нещемъ ви пращамы въ растояванiето до свадбѫта ви, молимъ вы, сѫщото да послѣдувате и вiи за да не бы да стане причинѫ да излези на явно годявката ви, понеже нiи искамы да е тайно както ви казахъ и съ предишното си.

Колкото за да стане вѣнчаванiето ви сега, казувамъ ви пакъ, чи има много спънкы дѣто не допущѫтъ, и требова да остане послѣ Великъ-день. За васъ сичко лесно и възможно ся вижда, нъ за насъ не е така. Вiи виждамъ, чи сякакъ ся трудите да ма придумате за да стане сега вѣнчаванiето ви, нъ бѫдете увѣрени чи това не зависи само отъ мене Уйчиная ми Елисавета е слабѫ, отъ малко простудяванѣ ся поврежда, да стане сега въ срядъ зима да дойди за тамо, не ся наима. Друго, уйчиная ми Анна е лихуса, и неможе да трьгни на пѫть, а безъ тяхъ да знайте, чи неще стане вѣнчаванiето, още може да иска да дойди и Николчо отъ Букурещъ. Освѣнь тыя Уйчинайты ми не склонявѫтъ да стане вѣнчаванiето безъ да има нѣщо преуготовено.

Не знаѭ, вiи кога опытахте, чи на годеныа деньтъ му ся виждалъ година; а мѣсяцатъ край немалъ, тѫ казувате, чи по опытъ говорите.

Думате, чи ако ся простри вѣнчаванiето ви за слѣдь Великъ-день, неще може ся окрый годявкѫта ви. азъ не сьмь до тамъ на това мнѣнiе. Нiи отъ нашѫ странѫ ще го имамы тайно, требова и вiи да го имате така, защото друго-яче не ни износя. тогива нещѫтъ да можятъ хората да узнаѭтъ и да хоратувѫтъ повече отъ колкото сѫ хоротували до сега, когато не имъ ся обаждаотъ източника нѣщо здраво.

Тъща ви а мене уйчиная Елисавета вы поздравлява, подобно вы поздравлявѫтъ и Уйчо ми Никола съ супругѫтѫ си; и леля ми Теодосiа. Молитствува ви и дядо Протосингелъ. Годеницѫта ви Марiйкѫ цѣлува рѫкѫта ви. тя прiя прьстена ви съ благодаренiе, нъ сама не ви пиши, защото ся срамува, и знайте, чи тука нема такъвъ навыкъ да писува годеницѫта сама на годеникатъ си, и за това не требова и вiи да бѫдите толкова ἀπαιτητικοί. Когато дойда тамо остава тогива да ся сговоримъ за сичко какъ да стане. На баба хаджiйка поздравленiѭта принесете отъ сичкыты роднины.

Роднино, тайно да имате сичко, и добро видѣнiе.

сички вашъ
Ев. Георгiевъ.

Г. Карабетъ ма увѣряваше сноще, чи имате тайно тая работѫ. сега като щяхъ да затворѭ писмото, научихъ ся, чи знай Гавазинътъ, и Петръ Печевъ това не малко хатърно ми стана, като ви пишахъ да го имате тайно, а вiи го разказахте, незнаѭ что да кажя.

185. — Роднински поздрави за годежа. Пак. 11.

Пловдивъ, 15 Яннуария 1858 л,

Баче Евлогие!

Отговарямъ на писмо-то ти отъ 11 Яннуария, ала на кѫсо зачтото пощата что дойде днеска ми донесе работѫ та бързамъ.

Отъ срьдце Ви благодарѭ, че прiемате да мя направите зять и ти ся молѭ да изъявишь благодарность-тѫ ми на тьщѫ ми, на чичя Никола. На годеницѫ-тѫ си Марийка пишѫ особно. Стрынѫ Николицѫ, и леля Теодосиѭ роднинскы поздравявамь и цѣлувамь рѫкѫ на дѣда Протосингела. Азъ съ нетрьпѣние чякамь да сполучѭ врѣмя възъ недѣлѭ-тѫ или прѣзъ сырницѫ да дойдѫ въ Карлово, та да са запознаѭ по-отблизо поне съ най-ближни-ты роднинѫ, кога отъ другы-ты трѣбва да крыемь до врѣмя годявкѫ-тѫ ми.

За другы-ты работы, спорядъ кѫсотѫ-тѫ на врѣмя-то не ти отговарямь сега, а оставямь, да ся разговоримь когато ся видимь. Щѫ ти кажѭ, само какъ не отъ моѭ, а отъ Вашѭ странѫ ся е чюло, че ся годявамь за Марийкѫ, ала не трѣбва да ся грыжимь за това.

Добро видѣние

Майка ми вы поздравява всичкыты роднины. Вашь

Найденъ Геровъ.

---

186. — Новъ забитъ въ Карлово. Рекомандация за него. Периодическо списание. Приятелски и търговски поржчки. Пак. 11.

Прията 15 февр. 1858. Отгов. 15 февр.

Карлово 12 февр. 1858.

Господине Найдене Геровъ.

Имамъ на рѫцѣ вашыты прiятелскы отъ 14. 17. 24. престаналаго, отъ чистыатъ понедѣлникъ, и отъ 6. текущаго, и ви ся отговарямъ.

Двѣты послѣдны писма прiяхъ едновременно на 9 сѫщаго потьрсихъ на часътъ Петра Печова за да му обадя за кюрка, нъ ми казаха, чи преди малко трьгналъ за Градътъ ви· той на трьгнованiето си отъ тука, тьрсилъ ма за да ми обади, чи ще дойди за тамо, нъ нема намѣрилъ. Мыслѭ, чи той ще е зелъ съ него си и кюрка, и така не ся сомнѣвамъ, чи ще ви го е и далъ до сега.

Благодарѭ вы заради рекомандацiѭта дѣто бѣхте дали на новыатъ тукашинъ забитъ Хасана — а̀, защото намѣрохъ случай, и ся запознахъ съ него· азъ ходя при него, и той ми дохождà· той отъ истиннѫ е твърдѣ добъръ человѣкъ, само ми ся вижда малко мягкъ.

Притворенното ви за Свищовъ до Г. Ал. Е. Шишмановича утрѣ наздраво щѫ упѫтя, не грiжете ся.

Още чякамъ гѫбы отъ троянъ за да ви пратя· тры пѫты писовахъ за да намѣрѫтъ и да ми испратѫтъ поскору, и на два пѫты ми ся отговориха, чи се тьрсятъ, нъ неможле да намѣрятъ, и пакъ щели да тьрсятъ.

Отъ длъгьтъ ви гр. 3372$^{1}/_{8}$ свалихмы гр. 378 които казувате, чи тьрсите за нашъ Тодоракый до Мая мц҃а 1853 и така оставате длъжни гр. 2994$^{1}/_{8}$· съ брата ви Костадина нищо не намѣрамъ прихванѫто за Тодоракый, и пытайте го ако има нѣщо, чи да ся прихвани.

Разумѣва ся, чи за анасонъ нищо не ся е свьршило по селата, като не ми бележите нѣщо до сега.

Сѣмя отъ оризъ и анасонъ чякамъ заедно съ наставленiе за сѣянiето имъ.

Пращамъ ви по подательтъ 2. бръсначы, и прiимете гы. Простете ма, молѭ вы, за забавѫта, защото бѣхъ заборавилъ.

Книгѫта отъ Перiодическото изданiе прiяхъ и вы благодарѭ. — Отъ Ц/градъ направо презъ Калоферъ пратиха и тука 15. книжкы.

Кажете ми, молѭ вы, какво става съ Алеплiять, и съ Я. Чалики.

Книгопродавецатъ отъ тамо не ми праща редовно Вѣстницитѣ „Ἡμέρα". Послѣ № 123 отъ 10/22 Яннуар. другъ лысть по новъ не сьмь пріялъ молж вы, ако ся случи да го видите да му направите приличното преглѣдованіе. Ако ще гы праща така безрядно, щж ся принудя да му кажя, да въспре и да не ми праща никакъ.

Нѣкаквы новины ако имате, явете ми. Поздравлявамъ вы

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Оризатъ каква цѣнж има тамо, и лиржта въ Ц/градъ.

---

187. — Роднински. Слухъ за утравяне Н. Герова. Пак. 11.

Карлово 12. Февр. 1858.

Господ. Найдене Геровъ.

Временно пріяхъ чястныты ви отъ 15. 24 Яннуар. и 6 Февр. и ви ся отговарямъ.

Имате сичкото право да ми натяковате, и да ми ся сьрдите, чи не сьмь ви ся отговарялъ на време, защото се трѣбваше да ви явявамъ баремъ, чи пріимамъ писмата ви, макаръ чи азъ ся каняхъ отъ день на день да дойда тамо, и изоставяхъ да ви ся отговоря устно за сичко. Виждамъ, чи сьмь виновенъ, и нещж ся трудя да ся оправдавамъ, ами искамъ прошкж· бждете само увѣрени, чи азъ сьмь пò-добъръ сега къмъ васъ отъ както ма знайте отъ преди, защото сега ви сьмь Бачо. Старите людіе можятъ да имжтъ право да казватъ, чи ветъхъ пріятель е подобро отъ новъ роднинж, нъ на това трѣбва да има нѣйдѣ изятіе.

Віи на нѣкакви работы ся въздрьжяте за да ми ся отговорите устно· това сжщото щж послѣдувамъ и азъ на колкото не намирате тука отговоратъ ми.

Казвате ми за да дойда поскору тамо, защото имало работы, за които слѣдъ двѣ недѣли щяло да бжди късно, и не можятъ ся свърши тогива. Азъ за дохождаціе се си имамъ на умъ, нъ имамъ нѣщо работж, дѣто ма бави още, освѣнъ това и времето е твърдѣ студено, чи не ми ся ще да ходя да мрьзнж, ами чякамъ да ся постопли. Добрѣ бѣше да ми бѣхте позагакнали кои сж тыя работы. чи белкимъ ма подканяха да напусна тука сичко, и да стана да дойда безъ да глѣдамъ, чи студатъ ще умножи мархавецжта ми, която ма е хванала сега 3—4 дена.

Преминалыатъ мцъ като бѣше тамо Уйчо Никола, тука ся разнесоха хораты непріятны за васъ, ушъ чи турили тамо нѣкои слугинята ви да тури утровж въ ястіето ви· азъ на мястото си го оставихъ това, защото познавамъ отъ близо слугинята ви коя е. Уйчо Никола като си дойде, каза ми, чи такова нѣщо непознава да е имало, и вижда ся, чи сж хораты отъ непріятелы. Богъ да пази. —

Испълнихъ заповѣдь-тж ви, и казахъ на Марійкж отъ вашж странж найдоброто. Тя отъ сьрдце ми каза да ви пишѭ, чи ви ся кланя и цѣлува ржка-та на Свекьрвж си. Отъ нея отговоръ на писмото ви, щж ви донесж азъ самъ, защото ще бжди тежякъ, и неможе секи да го носи. На това отгорѣ имамъ да ви кажж и друго нѣщо кога ся срещнимъ, и дано не забрава. Отъ тьщж си, чичя, стрынж, и леля имате любезны поздравленіята.

Тука имамы великый Постъ; секи день ся мжчж съ фасулъ, бопъ, и армеа, а Копривщяски ми ся чини пресоль.

Добро видѣніе.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

188. — Наставления за сѣяне оризъ и анасонъ. Смѣтка за Т. Хр. Пулевъ като ученикъ. Убийство въ Карлово. Пак. 11.

Прията 26 февр. 1858. Отгов. 27 февр.
Карлово 24. февр. 1858.

Господине Найдене.

Наумѣвамъ ви крайното си отъ 22. сего по Г. Тотя Карловскіятъ Векилянъ, и ви извѣствувамъ, чи вчера пріяхъ пріятелското ви отъ 20 сжщаго, въ което намѣ-

рихъ притворены наставленія за сѣяніе оризъ и анасонъ, и ви благодарѭ· онова за ориза ми ся вижда недостатъчно, защото не содьржява нищо за жътвѫта му и другы· нъ колкото за това нека остани да ся допълни, когато дойда азъ самъ тамо. За сега чякамъ сѣмята, и дано ви прилегнише да гы испратите по̀-скоричко.

За смѣткѫ на Тодораки намѣрамъ въ книгыты, чи е четено на вашіатъ братъ Костадина на 8врія мца 1854, гр. 108. за доплатѫ, и ся показува да ся набира, чи е сѣдалъ Тодоракы при него 7 мца спорядъ както виждате въ краятъ, друго повече не намирамъ преминато· и незнаѭ гдѣ и какъ му сѫ четены другы пары. Пакъ щѫ преглѣдамъ, и ако намѣра нѣщо повече щѫ ви явѫ, и управлявайте ся. —

Отъ Вѣстникатъ „ἡμέρα“ не сьмь получилъ по новъ лыстъ отъ № 125 ще остани кога дойда азъ самь тамо да ся проумѣя съ него за непорядкыты му.

Безъ по ново поздравлявамъ вы

вашъ

Ев. Георгіевъ.

Белѣжкѫ за Тодоракѫ.

На	14. Маія	1853.	отишолъ отъ тука за Пловдивъ.		
„	17. Јюлія	1853.	върналъ ся тука	= 2 мца сѣдалъ	
„	16. Януар.	1854.	отишолъ пакъ.		
„	1. Април.	1854.	вьрналъ ся.	= $2^1/_2$ „	„
„	8. Маія	1854.	отишолъ пакъ.		
„	21. Јюлія	1854.	вьрналъ ся.	= $2^1/_2$ „	„
				7. мца	

На 22 сего повечеря на Гюмѣтата въ Павликянскыты ливады при Гюпсѫта едно тукашно турче на 18 годины прободи съ ножъ едного пакъ тукашнаго Младъ турчина уженинъ, който въ 2 часа отгорѣ умрѣлъ· скарали ся за едно колче дѣто врьзувѫтъ юрдецицы, и става това зло. — Убійцатъ заедно съ другарыты му днесь докараха тука, и гы туриха въ тъмницѫ-та. На убійцатъ баща му е живъ, и той има съ време изядены нѣкои хрістіяны. — Ето ви Карловска новина.

сѫщіатъ.

---

189. — **По пожара въ Пловдивъ. Пратеници отъ общинитѣ да поздравятъ новия владика. Прѣговори за народнитѣ работи. Извѣстия за Раковски.** Пак. 11.

Прията 3 Април. 1858. Отгов. 4. Април.

Карлово 2. Априлія 1858. —

Г. Найдене Геровъ.

Отговарямъ ся на чястното ви оть 27. престаналаго.

Прѣдъ Марійкѫ или колко мунафѫклѫци да правя за васъ осѣщамъ, чи не щѫтъ хващатъ място. Тя на Великъ-день не ви писа, защото нѣмаше време, понеже Майка й бѣше болна, и трѣбваше да я глѣда, освѣнъ това бѣше принудена да пріема и посѣщеніята за Великъ-день сама. Отъ нея и днесь нѣмате писмо, защото пишѫ въ чаршіѭтѫ на бързо, и нещѫ можя да слезя долу, да й обадя за да ви пише· тя вѣрвамъ, чи ще да ми ся порасьрди чи й несьмь обадилъ, нъ азъ щя я прѣговоря. Отъ нея съ пьрво ще имате писмо непременно. — Отъ завчера не ви писахъ, защото бѣхъ по Сопотъ, и Калоферъ.

Наскьрби ма яко много извѣстіето за пожара, дѣто станалъ тамо на третый день отъ Великъ день. Віи трѣбва да чуйте голѣмы благодаренията, като сте ся трудили за огасяваніето на огьня. — Чухъ, чи Кентинтеноглу былъ твърдѣ злѣ боленъ.

Отъ общиныты въ Карлово, Калоферъ, Сопотъ и Аджяръ готвять ся да трьгнѫтъ въ понедѣлникъ за да дойдятъ тамо да поздравягъ Владыкѫта. Хоротувахъ съ Калоферци на тайно, и видѣхъ, чи сѫ съгласни за да искатъ да ся постави въ Митрополіѭтѫ прѣдставитель Г. Салчо, на това сѫ съгласни и Карловци· навѣрно казвамъ, чи и другыты нещѫтъ бѫдятъ противни. — Уйчо Никола писа днесь на Клисура за да нагласѫтъ и оть тамо хора да отидять въ понедѣлникъ за Пловдивъ.

Кажете на Г. Стоянча за да пиши и на Коприщянци да ся намѣрѫтъ по сѫщото време въ Пловдивъ не разваля ако сполучи оказія да пиши и на Клисурци потребныты. — Казвате ми, чи отъ тамо ся е пратилъ образъ за жялбѫ къмъ Митрополіѭта за прѣдставитель, нъ тука и до сега не ся е явило такова нѣщо, и по тая причинѫ общиныты не сѫ правили жялбы. и въ знаяніе ви. — На Г. Салчя трѣбва да ся хоротувѫтъ потребныты за да не ся изстудявѫтъ хората.

Сноще дойде отъ Ц/градъ Драганчо Котленецатъ за сѫдьбѫта на Сопотскыты балканы.

Отъ Галацъ ми пишѫтъ чи Раковски былъ тамо, и щялъ да отиде въ Брюкселъ да издава Дневници на француски и бѫлгарски. — Авраамовичъ, Каймакаматъ Богорили, и други щели да му помогнѫтъ за потребныты разноскы.

Поздравленіята на Ходжа Артина и Ход. Карабета на послѣдныя кажете да иска отъ Пашоватъ Кехая Кефиликатъ на Г. Бр. Ив. Гешевы за Атан. Поповича, защото тука мехкемето е зело парыты отъ Поповича.

Възглавнициты и мендерыты ако сѫ готовы, помолете отъ странѫта ми ходжа Карабета да нареди да ся свържѫтъ хубаво и да ми ся испратятъ съ нѣкоя коля.

Отъ нашыты изъ Букур. новы писма нѣмамъ.

Тьщѫ ви още ся докача отъ трескѫта сега я лѣкува Яковаки спорядъ наставленіята отъ Г. Стоянча — Писмото отъ Г. Стоянча съ лѣкатъ пріяхъ —

Г. Хр. Караминковъ ми пиши, чи купилъ столове, менджери, и сандъци.

Брьзамъ, и за това не ви пишѫ повече.

Добро видѣніе.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

190. — Прибиране търговски пари. Разлика на паритѣ. Пак. 11.

Прято 9 Април. 1858.
Карлово 8. Априлія 1858. —

Благородный Господ. Найдене Геровъ!

Благодарно ся отговарямъ на Вашето честно писмо отъ 4 текущаго, което едвамъ сноще късно пріяхъ.

Виждамъ да ми казвате, чи Г. Алеплія пристава да издължи 2-ты хіліады гроша само съ половинѫтѫ, и ми предлагате ако е возможно да склонѭ на това. — Азъ Господине Консуле, и отъ край ви казахъ, чи не разумѣвамъ да оставя нити еднѫ парѫ отъ 2-ты хіліады гроша, защото освѣнь дѣто са прѣминахѫ толкова годины, и стояхѫ парыты ми безъ ползѫ, губя сега нѐ малко и отъ разликѫтѫ на монедыты, защото на врѣмето когато щѣхѫ да ми ся плащѫтъ тыя пары, минцатъ имаше 52. гр. а сега има 70. гр. — Молѭ вы прочее да го принудите или както знайте, за да земете поскору и напълно тыя пары, даже ако е възможно да искате и лихвѫ, защото шестьтѫ година подкачи отъ какъ стоѭтъ тыя пары.

Увѣренъ сьмь, чи щете защитите правото ми това исканіе, и щѫ имамъ съ първо и парыты, и така вы поздравлявамъ, и остаямъ.

Вашъ пок. слуга
Ев. Георгіевъ.

---

191. — Освѣщение църква. Готвятъ се да посрѣщатъ гости. Пак. 11.

Приято 23 Априлія 1858. Отгов. 24 и 26 Апр.
Карлово 22. априлія 1858.

Господ. Найдене Геровъ!

Имамъ на рѫцѣ вашыты любезны писма отъ 12. и 18 сего, и радовамъ ся за благополучното ви врьщыніе отъ Пазарджикъ.

Отъ Сатирѫтѫ малко можй Уйчо Никола да ми докажи. — Отъ него научавамъ, чи много гостіе отъ тамо щѫтъ дойдѫтъ за освященіето, при другыты и консулити. Азъ желаяхъ да имамъ отъ васъ на време по̀-положително извѣстіе, кой

отъ пó-първыты фамиліы щѫтъ дойдѫтъ, за да подканя тука махаленыты да натъкмѫтъ съ време и конациты. Тука къщя яко добры нѣма, подобно и такъмы, тѫ незнаѭ какъ щѫтъ да можятъ да ся отсрамѫтъ на гостіеты. Віы ще слезите у уйчовы Николовы, нъ за францушкіатъ консулъ, който вѣрвамъ, чи ще бѫди съдруженъ и отъ Драгоманина си, не зная да ли ще може да му ся намѣри способенъ конакъ . . . .

Отварятъ ми ся нѣкои работи, тѫ незнаѭ да ли щѫтъ мя простѭтъ да дойда тамо, за да можя да ся върна заедно съ васъ за освященіето . . . .

---

192. — Готвежъ за посрѣщане госте. Страхотии изъ Карловско. Заплашителни писма. Арнаути пакостници. Пак. 11.

Прията 5 Мая 1858. Отгов. 5 Мая.

Карлово 3. Маія 1858. —

Господине Найдене Геровъ.

Имамъ на рѫцѣ вашыты чястны отъ 26. и 28. априлія, и отъ 1. и 2. Маія, и ви ся отговарямъ.

На чорбаджіыты обадихъ, чи трѣбва да ся поканятъ пакъ францускый и австрійскый Консулъ, ако щѫтъ да гы имѫтъ на освященіето, и казаха, чи щѫтъ свършѫтъ· мене не ми иди яко много да гы подканямъ на това, защото трѣбва да зема азъ отгорѣ си сичко чтото ще потрѣбва за тяхъ.

Віи щете слѣзите у уйча Никола, нъ за францускыты консулъ нѣма тамо мѣсто, защото еднѫ одаѭ има само, въ която спя азъ, и щете спите и віи. За него ще ся търси другѫ къщѫ, нъ неще може да ся намѣри наблизо. — Като ще дойди Г. Салчо самъ и Г. Докторъ Чомаковъ съ женѫ си, и щѫтъ слѣзѫтъ у Г. Ив. Х. Димитріева, кажете ми, бива ли да слѣзи тамо и францушкіатъ Консулъ.—Казвате, чи ще дойди и Г. Артюнъ, и трѣбва да ся търси и за него мѣсто, освѣнь ако остане да спите віи съ него наедно, а азъ да отидя у тъщѫ ви. — Тука турцити не слушатъ съ благодареніе, чи щѫтъ дойдѫтъ консули за освященіето . . . . . .

Ако ся научите, чи има да дойдѫтъ отъ тамо и други за освяшеніето, явете ми. Едновременно забелѣжете ми, и віи кога смѣтате да трьгните за тука. . . . .

Тука сме въ голѣмо неспокойствіе и страхъ, защото става на троица души дѣто ймъ пращѫтъ писма нѣкои харсъзи, и ймъ назначавѫтъ мѣста за да ймъ пратятъ пары, царвулы, барутъ, и крошумы, друго-яче гы плашѫтъ съ различны злины. Писмата сѫ писани просто Български, двѣ има до Тоне Бангея Чифчія, 2. до Ивана фрунаджиски Гайтанджія, и едно до Василя Х. Вълкова, който днесь рано го намѣри пуснато изъ ряскѫ въ дюкяна му· другити намѣрáха писмата прѣдъ портыты си. — Отъ 3/4 дена насамъ вартѫтъ ся и нѣкои арнаути капасъзи изъ Карлово· никой не гы попытва отъ дѣ сѫ, и что сѫ. На Г. Христаки Немцоглу доказа нѣкой си вчера, чи реченнити арнаути възнамѣрувѫтъ да го подирятъ, като си трьгни за Пловдивъ, и така негова милость ся уплаши, и не смѣя́ да трьгни днесь· остана за утрѣ рано да трьгни презъ Сопотскіатъ пѫть съдруженъ съ троица турци, и другы Христіяны. — Много страшно стана, нощемъ сме въ голѣмо неспокойствіе. Тыя ви пишѭ, и сьмь пъленъ отъ страхъ. — . . . .

На нашы ты Баны е страшно сега да ся ходи, освѣнь ако има добры пазачи.

Тая недѣля Вѣстникъ „Ἡμέρα" не пріяхъ. Молѭ вы, попытайте книгопродавеца, какво става· послѣдно Nумеро, сьмь пріялъ, е 136. —

Имате любезны поздравленіята отъ сичкыты.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Кажете ми, ще ли дойди и Драгоманина тъ на францушкіатъ Консулъ. — Като е дала капіѭтѫ нотѫ на Посолствата за чюждыты подданици отъ рая, дали неще докачи и насъ нѣщо; —

---

193. — Депутация да кани госте за освещението. Приготовления на Карловци. Пак. 11.

Прията 6 Мая 1858. Отгов. 7 Мая.

Карлово 5. Маія 1858.—

Господ. Найдене Геровъ.

На 3. сего ви писахъ по Дамяна Шопатъ отъ тука.

Сега ви явж, чи днесь иджтъ за тамо Духовникъ Х. Василія, и Г. Тотю Миновъ векилинатъ тукашни за да доведжтъ Владыката за освященіето цьрквжта· тіа имжтъ заповѣдь отъ началнициты тукашны да поканжтъ и консулыты, за това казовамъ, чи е добрѣ да кажите на Г. Евстратіа Гешоглу за да похоротува съ Духовникатъ и съ векилинатъ, и да ймъ докаже, кога и какъ да иджтъ да поканжтъ консулыты, за да не ся случи нѣщо пакъ непріятно . . . .

Такъмы за софра чякмъ отъ Букур. както за уйча Ник. така и за покойника уйча ми, нъ каквото виждамъ неще гы имамы за освященіето.

За францускіатъ Консулъ чякамъ да ми кажите, ако быва да слѣзи у Г. Ив. Х. Димитріева· негова милость има двѣ добры къщы отдѣленны еднж отъ другж въ сжщыатъ дворъ. Г. Чомаковъ гы познава добрѣ· положеніето ймъ е добро, и вѣрвамъ, чи ще да ся благодари консулатъ. — За Немскіатъ консулъ конакатъ е готовъ спорядъ вашето щеніе.

По нашіа Петра въ срядж искамъ да ми пишите, и да ми кажите, нуждж ли е да ся посрещнжтъ консулыты, и какъ· азъ мысля, чи ако излезжтъ нѣкои хрістіяни безъ да има и отъ агыты ни нѣкои хора, чи не бива за да не ставжтъ хораты по турциты, чи Българити тичжтъ подиръ консулыты· съ еднж речь кажете ми віи какъ да стане за сичко. —

Ахчіатъ трѣбва да си доведете. —

Кажете на Г. Гешоглу за да раскажи на Векилинатъ ни кои и колко фамиліы ся готвятъ за да дойдатъ тука, за да може да яви съ време.

Можя да имамъ още нѣщо да ви пишж нъ брьзамъ, и не ми иде наумъ. —

Добро видѣніе.

Вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

194. — Изпращане дописка съ описание освещението въ Карлово. Пак. 11.

Прията 21 Мая 1858. Отгов. 21 и 22 Мая.

Карлово 20. Маія 1858. —

Г. Найдене Геровъ.

На 16. сего послѣ трьгнованіето ви отъ тука ви писахъ чрезъ Г-да Гешевы.
. . . .

Г. Ботю написа сичко, что ся е случило въ Карлово, като дохождаха гостыты отъ Пловдивъ за освященіето Цьрквжта. Азъ ви притварямъ това за да го преглѣдате, и да го дадете на Г. Стоянча за да го прати въ Ц/градъ да ся напечяти въ Вѣстникатъ, нѣщо поправянѣ ако иска нека стане. —

Ми ся чини, чи тука съединеніето на цьрквыты неще отиди напрѣдъ, и дано излезя излъганъ. —

За Вѣстникатъ „Ἡμέρα" чякамъ да узнаж что казва книгопродавецатъ.

Явете ми какъ ся продава оризатъ, нѣщо и за анасоня, ако знайте забелѣжете ми и парыты какъ варвжтъ сега.

Каквыте новини имате, молж вы да ми явите. —

Безъ друго вы поздравлявамъ.

Вашъ
Ев. Георгіевъ

---

195. — Прѣговори за сватбата на Н. Геровъ. Страхове отъ нѣкакви спънки. Пак. 11.

Прията 28 Мая 1858. Отгов. 29 Мая.
Карлово 27. Маія 1858. —

Господ. Найдене Геровъ.

Чястныты вы отъ 21 и 24. сего пріяхъ, на които съдържаніето проумѣхъ добрѣ, и ви ся отговарямъ.

Планътъ, по когото казвате да стане вѣнчяваніето ви въ Карлово, одобрявамъ, макаръ и да не ми ся щеше никакъ да стане това тука· одобрявамъ го защото друго-яче можѫтъ да станѫтъ повече затрудненіята и спънкы. Деньтъ обаче, въ когото трѣбва да ся свърши тaѭ работа не ви отряждамъ сега, само ви казвамъ, чи на Тьщѫ ви ся иска да е недѣлянъ день. Колкото за тaѭ недѣля что е отъ предѣ ни, неще може да стане, а за другѫта има врѣме да ся нагласимъ, кажете ми само, віи какъ мислите да дойдите тука, сами или съ други-нѣкого, съ конь или съ талигѫ. Азъ мислѭ, чи ще бѫди по̀-добрѣ да дойдите сами, и да слѣзите у уйчови Николови, нъ така както пишите да стигните вечирьтѫ сахататъ по единъ въ деньтъ, въ когото ще стане вѣнчяваніето ви. Това за сега трѣбва да го имате много тайно, както и ніи щемъ го имамы, за да ся позамълчѫтъ хората, и повече за да не бы да ся породѫтъ нѣкои спънкы.

Фустаныты и пръстеныты халкыты още не сѫ дошле, нъ тыя дны гы чякамы, не ся знай да си не доіди и Николчо презъ другѫтѫ недѣля.

Свадбата ви ще стане совсѣмъ потупана, а за да ся направи сьрдцето чтогоды на Тьщѫ ви искамъ да ся наготвятъ за вѣчяваніето ви свящы бѣли съ тантелы свързаны, вѣнци хубавы, тѣлъ хубавъ, и конфета. Тука такыва работы не ся намѣрѫтъ, за това вы молѭ да гы натъкмите віи отъ тамо· не разумѣвамъ обаче да гы купувате віи сами, ами да нарядите тайно други нѣкого отъ странѫ да ги наготвы, и да ми гы испрати така, като нити онзи что гы донесе да не познай, чи сѫ такыва работы, нека ся купятъ и тры пазовы шиты заедно и тры чиф. рѫкавы за Марійкѫ, и да ми ся пратятъ изедно.

Повелѣніе отъ Владыката за вѣнчяваніето ви до Протосингела е нуждно, нъ това казвамъ да не земате отъ сега, ами като наближи врѣме да дойдите.

Отъ какъ сте трьгнали отъ тука, день ся не е минало безъ дъждь, и така никадѣ неможе да излѣзи чловѣкъ, отъ сноще е наченалъ единъ кротакъ дъждь, който и до сега се си вали. Азъ чякамъ да попрестанѫтъ дъждоветы за да отидя на Баня да постоѭ нѣкой день, зашото искамъ да опытамъ, ще ли ма ползува нѣщо на Маясъля.

Уйчо Ник. е простиналъ, и отъ еднѫ недѣля насамъ е на постелкѫтѫ· вчера поизлези малко· негова милость не познава още что гласимъ за вѣнчяваніето ви· това не познава и други освѣнъ Тьщѫ ви.

Поздравленіята ви къмъ сичкыты казахъ· оть тяхъ имате и віи взаимни.

За новиныты, дѣто ми предавате, вы благодарѫ. Тука съединеніето на църквыты не ще може, ми ся чини, да отиди напрѣдъ.

Тыя дны като сполучя Благовреміе, пакъ ще ви пишѫ относително за нагласяваніето.

Добро видѣніе.

Вашъ
Ев. Георгіевъ

---

196. — Уговоренъ день за вѣвчавката. Пак. 11.

Прията 3 Юлия 1858. Отгов. 5 Юлия.
Карлово 2. Юнія 1858.

Господ. Найдене Геровъ.
въ Пловдивъ.

Отговарямъ ся на чястното ви отъ 29. — Маія. —

За вѣнчяніето ви останахмы сговорни съ уйча Никола и Тьщѫ ви да стане до недѣля на 15 Юнія, и да е на добръ часъ· дано само не ся случите нѣкоя

спънка, за да може да ся свърши тањ работж съ Благодареніе и на двѣты страны. Віи вѣке имайте това за уздравено, и распорядете ся въ работы-ты си, както го изискувжтъ обстоятелствата и положеніето ви.

Дохожданіето ви за тука не докачя нищо, ако стане съ Г. Артюна, или съ Г. Карабета, стига само да е тайно до врѣмето. Отъ моњ странж щж кажя, чи е пô-добрѣ да земите ходжа Артюна, нъ пакъ както е и вашата воля.

Повелѣніе-то отъ Владыкжтж до Протосингела за вѣнчяніето ви, когато ви прилѣга, земете· моята хоратж бѣше да не го искате прѣди да наближи врѣме, защото негово Прѣосве. не сомнено ще накара Писаря си да го напиши, и така мыслњ, неще бжди тайно.

На бабж хаджіикж може да й е криво, чи неще ся найде на вѣнчяніето ви, и незнањ, какъ бываше да стане друго-яче.

Фустаныты, халкыты, и другыты вѣщы за Марійка, пишжтъ ми отъ Свищовъ, чи гы натоварили за тука· тањ недѣля ако не дойджтъ, до недѣля несомненно щемъ гы имамы тука. Братъ ми отъ Букурещъ ми казва, че праща и 1 пелерина врьхна дрѣхж за вѣнчаніе-то . . . .

На Тьщж ви и Марійкж както и срына ви, разумѣвамъ, чи ся искаше да отиджтъ на Баныты Исарскы. сега като ся рѣши вѣнчяніето ви за 15. Юнія. разумѣ ся, че неще може да ся изпълни желаніето имъ. — Азъ щж трься врѣме да отидя на нашыты Баны, защото имамъ нуждж, за нѣкой день ако прилѣгни можжтъ да отиджтъ и сичкити наши.

Цѣлувамъ ржкж на Бабж хаджійкж· любезно ви поздравлявжтъ всичкити роднини, особено и Марійкж която цѣлува ржкж и на свекьрвж си.

Добро видѣніе.

Вашъ
Ев. Георгіевъ

дано не чуњ, че сте сж расьрдили, като ся простря работата до 15. Юнія. —

---

197. — Страхове, насилия и обири въ Карловско. Пак. 11.

Прията 11 Юния 1858. Отгов. 12 Юния.
Карлово 7. Юнія 1858.

Г-не Найдене Геровъ
въ Пловднвъ.

Отговарямъ ся на двѣ вашы честны отъ 5 сего, на които съгласныты умълчявамъ. . . . .

Около Градътъ ни, хоротува ся, че ходятъ харсъзи, даже ся рече, че имали намѣреніе да бастисжтъ нѣкоя чорбаджиска къщж тука. Азъ не смѣњ да излѣза вънь отъ Градътъ, раставихъ ся и отъ Баня, макарь и да имахъ нуждж да отидж. — Завчера въ четвьрътъкъ сахата по 12. вечерьтж на Кишишь Махале далечь 1. сахатъ отъ тука 6. души харсъзи бастисаха единъ богатъ циганинъ на имя Х. Салтъкъ въ кжщжтж му, и го извлѣкоха до едно мѣсто, нъ като видѣли, че нещжтъ да можжтъ да го отвлѣчжтъ на далечъ, защото застигнали селянити да го отървжтъ, ударили го съ крушумъ, и го оставели та побѣгнали. Планатъ имъ былъ да го отвлѣчжтъ по Балканя, и да пратжтъ да искжтъ пары отъ сыноветы му· обитіятъ е още живъ, нъ казвжтъ, че неще уздрави. — Никой нѣма да търси злодѣйциты, и така си ходятъ кадѣто и както щжтъ. — Тука хората като ся исплашиха искаха воля оть забитина, и Метевелія, и нарядиха 10. душы пандуры българы съдружены съ 5. заптіета отъ конака, и ходятъ нощемъ въ Българскжтж Махалж, та пазжтъ. Ми ся чини, че Гражданити ся готвятъ да пишжтъ на Г. Салча за да ся уплачжть. —

Имате вътрѣ и чястно.

Поздравлявамъ вы, и остановамъ

Вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

198. — Движение на редифетѣ въ Карлово. Неприятни извѣстия. Пак. 11.

Прието 13 Юния 1858. Отгов. 13 Юния.

Карлово 11. Юнія 1858.

Г-не Найдене Геровъ
Въ Пловдивъ.

Вчера ви писахъ по Пара Кендискія Кабзамалинъ, и надѣвамъ ся да пріемите писмо-то ми на врѣме. —

Сега по Троенеца Радка Петкова ви пращамъ 2 ты бурета, и 1 каче черъ хавіяръ, което ви праща Г. Апостолъ Конковъ отъ Свищовъ, и като гы пріемите, явете ми.

Вчера дойде тука заповѣдь отъ Пловдивъ, за да ся вдигнѫтъ сичкы ты редифы за тамо, а отъ тамо за кадѣ щѫтъ отидѫтъ, не ся знай. — Мыслѭ, че злодѣйцити щѫтъ ся умножѫтъ въ тыя обстоятелства. — Тойзи часъ ся научихъ отъ здраво мѣсто, че вчера е имало въ градътъ ви тилеграфическо извѣстіе отъ Ц/градъ, какъ лирата тур. ся покачила до $157^1/_2$. гр. — Тыя работы твърдѣ ма безпокоѭтъ, защото мыслѭ, че сѫ слѣдствіе на нѣкои непріятны политическы работы. Ако има нѣщо такова, зе да ми минува презъ умътъ, че ще отложите дохожданіе-то си за тука за друго врѣме.

Съ нетьрпеніе чякамъ да пріема отъ васъ нѣкое пò-ново писмо за да видя какъ отвождѫтъ работы ты.

Новъ Вѣстникъ „Ἡμέρα" ако е дошолъ, молѭ вы прѣдстоете да ми сѫ прати поскору. Добро видѣніе.

Вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

199. — Оглеждане мома въ Казанлъкъ. Даскаловъ снима прѣписи отъ паметницитѣ на „Св. Четиредесеть мѫченици" въ Търново. Землетърсение въ Свишовъ. Пак. 11.

Прието 15 Окт. 1858. Отгов. 23 Окт.

Свищовъ 5. Октоврія 1858.

Г-не Найдене Геровъ
Въ Пловдивъ.

На трьгнованіето си отъ Карлово ви писахъ за потребныти, и писмо-то оставихъ на Нашы-ты за да ви го испратѭтъ. Сега прихождамъ да ви извѣстѫ, че завчера на 3. сего вечерь-тѫ стигнахъ тука благополучно.

По пѫтя ся забавихъ, защото въ Казанлѫкъ прѣсѣдяхъ единъ день, и въ Търново два дена, и щѫ ви раскажя чтото видѣхъ и чухъ по оныя мѣста.

Въ Казанлѫкъ бѣхъ въ недѣля, и ходихъ по гостіе. У Г-на Манеоглу ходихъ тры пѫты, нъ момичето му яко можихъ да видя. На пьрво-то ми ходянѣ въ недѣля подиръ цьрковѫ заедно съ другы пріятелы излѣзе момчето, и ни даде само сладко, тапа си отиди вътрѣ безъ да ся яви вѣче· второто ми ходянѣ бѣше въ недѣля по мракнало, тогива излѣзе момичето тѫ ни даде по еднѫ ракіѭ, и пакъ безъ да ся замай, отиди си вътрѣ· третый пѫть отидохъ въ понедѣлникъ сутрень-тѫ, тогива не излѣзе никакъ момичето и мыслѭ, че или ся не бѣше наготвило още, или защото имаше тамо и турчанъ, тѫ по таѭ причинѫ не излѣзе. Г-нъ Манеоглу и на тры ты ми ходяніята у тяхъ, се въ Градинѫ-тѫ при шадравана ме прикани, тѫ сѣдяхъ, и така въ кѫщѫ-тѫ му вътрѣ никакъ не влѣзохъ. Момичето колкото за хубость-тѫ ми ся видя добро, само твърдѣ тънко· още ми ся видя опѣрено и брьзо, нъ главѫ-тѫ си дрьжѣше много навѣдено, и стоеше като гѫрбавко, и незнаѭ дали за сякогы е така, или само тогива отъ срамъ бѣше. А колкото за вътрешны-ты му добрины и достойнства нищо неможихъ да узнаѭ, защото нѣмаше отъ кого да научя. Майка му ми ся показа жена весела, и хоратлива, а баща му напротивъ навъсенъ и затворенъ, още и развали-партиѭ въ дрехы-ты. — Въ недѣля вечарь

Г-нъ Груеоглу ма прикани, тѫ спахъ у тяхъ˙ негова милость помежду различны разговоры, отвори хоратѫ за Г-на Манеоглу, и доста ми го покори, а за момичето нити зло нити добро рече. Жената на Г-на Груеоглу ми каза, че ся хоротувало изъ Казанлѫкъ, защо сьмь щялъ да стана зятъ на Г-на Манеоглу. Въ Габрово като минахъ, намѣрохъ ся съ Даскала Христодула, и негова˙ милость помежду другы разговоры ми каза, че тамошныатъ ймъ Докторъ Шумнянецъ искалъ да зема това момиче, нъ Г-нъ Манеоглу не щялъ да му го даде. Докторътъ ходилъ въ Казанлѫкъ тѫ глѣдалъ момичето, и казовалъ, че е добро. Това е сичко чтото можѭ да ви кажѭ сега за момичето. Отъ Казанлѫкъ писахъ въ Карлово на леля Теодосіа ако има врѣме да отиди да види момичето и да распыта за него съ способъ, и каквото научи да ми яви сичко.

Даскаловъ чтото ся учише въ Москва, дохождалъ на Търново, и пакъ ся върналъ назадъ, той съдруженъ отъ Г-на Димитра Х. Ничова ходилъ въ църквѫ-тѫ Св. 40 мученици, — сега Джамiѭ която е долу при Митрополiѭ-тѫ до Янтрѫ-тѫ, и намѣрилъ на двѣ колоны надписы, и на единъ надгробенъ камякъ. На еднѫ-тѫ колона надписатъ е на Български, и казва че царь Асенъ сынь Великаго Асена направилъ таѭ цьрквѫ и проч. На другѫ-тѫ колона надписатъ е на Гречески, и казва друго нѣщо˙ а на надгробныя камакъ надписатъ е на Български. Отъ сичкыты Тыя зели преписы, и четохъ оныя что сѫ у Г-на Х. Ничова, и зарачихъ на Г-на Ив. Д. Гешова, да гы земе, и да гы прѣпиши, че да ви гы прати.

Отъ Г-на Апостола Конкова имате вътрѣ писмо заедно и преписъ отъ прошеніе, и нѣка ви служи.

Г-нъ Шампоазо сноще стигна тука, и днесь сахата по 7 трьгна за Віенна заедно съ Гавазина си и слугѫ-тѫ си, Зарача ми да ви пишѭ поздравленіята, който вы и моли да обадите у тяхъ, че е стигналъ тука Благополучно, и че днесь е тръгналъ за Віенна. Негова милость ся видя тука съ Г-на Апостола Конкова, и днесь го порасходихмы изъ Свищовъ. —

Поздравленіята на Марійкѫ, кажете й, че писмото й отъ 30. Септемвр. отъ Карлово пріяхъ днесь, и остава да й ся отговоря оть Букурещъ.

Азъ таѭ нощь чякамъ отъ горѣ Вапоратъ за да трьгнѫ за Гюргево, и отъ тамо за Букурещъ, а послѣ за Галацъ.

Забравихъ да ви кажѭ, че Г-нъ Манеоглу трѣбва да е много сребролюбецъ, защото много ся оплакуваше, че харчове-ты станалы голѣмы, а печяла нѣмало.

Отъ Букурещъ щѫ ви пишѭ пакъ, нъ и ваша милость пишете ми начесто, и ми явявайте когато има нѣщо любопытно.

Днесь ходихъ тука на свадбѫ.

Поздравленія-та на сичкы-ты пріятелы.

Добро видѣніе. Вашъ

Ев. Георгіевъ.

Като свършовахъ писмото, осѣтихъ землетресеніе, нъ не силно.

5. 8врія вечаръ сах. 5. —

Сѫщыатъ.

---

200. — Църковни книги. Заповѣдь до митницитѣ да прѣглеждатъ книгитѣ Кашкавалъ и кравешко масло. Пак. 11.

Прията 22 Окт. 1858. Отгов. 23 Окт.

Букур. 11 Октовр. 1858.

Г-не Найдене Геровъ

Въ Пловдивъ.

На 5 сего ви писахъ отъ Свищовъ чрезъ Нашыты въ Карлово. Сега бръзамъ да ви пишѭ пакъ, и да ви явѫ, че на 7 сѫщаго стигнѫхъ тука благополучно, и намѣрихъ сичкыты живо и здраво.

Г-нъ Д. Ангелиди книгопродавецатъ отъ Пловидъ бѣше дохождалъ тука, и завчера си трьгнѫ за назадъ˙ по него ви прати нашъ Никола шапкѫ, чтото му сте быле порѫчали да ви земе˙ тя ми ся видя, да е станала голѣмичка, и незнаѭ да ли ще ви дойде добрѣ.

За цьрковныты книгы нѣма още никакво извѣстіе отъ Одесса, тыя дны като отидѫ въ Галацъ, щѫ пишѭ на Г-на Тошковича, и щѫ го пытамъ что става за тяхъ. Въ Свищовъ като бѣхъ казаха ми Г-на Д. Начовичъ и І. Станчоглу, че Видянскіатъ Паша е писалъ на тамошніатъ Мудирянъ да преглѣдова каквы книгы идѫтъ отъ вънь за Българіѭ и да му явява. Не ся знай, тая мѣра да не направи нѣкоя спънкѫ за внасяніето на цьрковны-ты книгы въ турскѫ тѫ Дрьжява· това ще стане явно, като дойдѫтъ нѣкому такыва книгы въ Гюмрукатъ.

Хубавыатъ кашкавалъ още не е излѣзалъ. Научихъ ся, че на Бузово излѣзалъ кашкавалъ по-добръ и отъ оногова, что имахмы лане, и за това Братъ ми ще пиши утрѣ на едного пріятеля въ Бузово за да купи 40/50 главы, и да му го прати тука. Отъ него ще отдѣли и за васъ, нъ трѣбва съ врѣме да му явите колко главы да ви прати.

За краветко масло е писалъ Братъ ми въ Гюргево за да направѫтъ двѣ качета по 50 ок. едното за васъ а другото за Нашыты въ Карлово· тыя дны трѣбва да ся наготви и да ся испрати за Карлово. —

Друго чтото искате да купѭ отъ Галацъ трѣбва да ми явите съ врѣме какво и колко. —

Нашъ Тодоракя намѣрохъ тука, че ся занимава само съ Немскіатъ язикъ, и виждамъ, че си губи врѣмето, заради това мыслѭ да рѣшѫ за да го пратимъ на друго нѣкое мѣсто за да учи.

Отъ Янка Чалики дано ви прилѣгнише да събирете парыты.

Поздравленія-та на Братовчядкѫ-тѫ ми Марійкѫ отъ мене, отъ Брата ми, и отъ Братія-та ѝ.

Поздравете отъ странѫ-тѫ ми, молѭ ви, Доктора Г-на Стоянча, Г-да Гешевы, Ходжа Аргюна, Ходжа Карабета, и Г-на Якима Груева.

Тука нищо ново нѣма, освѣнь че ся чяка ферманъ отъ Ц/градъ за новѫ-тѫ нарядбѫ за Княжества-та. Алѫшъ-веришити сѫ много слаби, за което вѣрвамъ, че васъ малко ви е гріжѫ.

Имате поздравленія-та отъ Г-на Іордана, и отъ другы-ты пріятелы.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

201. — Прѣпорѫчва се Х. Ваклидовъ. Пак. 11

Цариградъ, 30 Септемвр. 1861

Господине Евлогие!

Податель-тъ на това писмо, Господинъ Х. Ваклидовъ иде въ Галацъ, за да ся настани въ нѣкоѭ търговскѫ кѫщѫ за писарь, и, понеже нѣма тамъ познайници, молѭ Ви ся да му прѣдстоите Вые и да се погрыжите да му наидете нѣкое добро мѣсто между Вашите приятели и познайници и съ това много щете мя задлъжите, за което и прѣдварямь да Ви изявѭ моѭ-тѫ отъ срьдце благодарность.

---

202. — Унията се разтуря. Др. Цанковъ заминува за Трѣвна, а Ваклидовъ за Галацъ-Браила. Пак. 11.

Цариградъ, 30 Септемвр. 1861

Господине Евлогие!

За да не Ви ся види чюдно, прѣдварямь да Ви явѭ, что мя накара да Ви пишѫ днесь. За да ся растури окончателно унія-та, трѣбваше да ѭ напустнѫтъ главатари-ты ѝ. Това желаяхѫ и залѣгахѫ да стане всичкы-ти тукашни благоразумни българе, и сполучихѫ най-послѣ да прѣдуматъ Цанкова и Ваклидова да ся оттеглять и да прѣкѫснѫтъ изданіето на Вѣст. Българія. Цанковъ отхожда въ Трѣвня, а Ваклидовъ иска да му намѣрять мѣсто въ нѣкоя търговскѫ кѫщѫ въ Галацъ или въ Ибраилѫ, та мя поканихѫ да му дамь рекомендаціѭ до Васъ. Отъ само-себе азъ никога не щѫ Ви досадѫ съ ничто, нъ въ общи-ты работы чястны-ты отношенія не

трѣбва да ся глядать, та и азъ дадохь писмо Ваклидову до Васъ. Въ тоя случяй трѣбваше да Ви ся помолѭ да прѣдстоите какъ какъ да му ся намѣри нѣкое добро мѣсто, каквото да ся захване тамъ, та да ся отвлѣче отъ тѫѭ толкова пагубнѫ за народа уніѭ, нъ като знаѭ, че откакъ станахме роднина, дума-та ми не чини ничто прѣдъ Васъ, и че молбата ми не може да има освѣнь противно дѣйствіе, за това ся ограничявамь само да Ви кажѭ, че тукашни-ти блъгаре искать тѫѭ службѫ на народа отъ Васъ, а колкото отъ моѭ странѫ, азъ оставямь на Ваше-то благоразумѣние да свръшите, както мыслите, че е добрѣ, безъ да марите както обыкновенно за мене.

Н. Геровъ.

---

203. — Грижа да се намѣстятъ парит̃ѣ отъ отецъ Кирилъ Нектариевъ за Пловдивското Епархиално Училище. Пак. 11.

Пловдивъ, 31 Мая 1866.

Г. Евлогие,

Тыѭ дни бяхъ въ Карлово и дѣдо Протосингелъ Кирилъ ми ся моли много да Ви пишѭ, за прѣдставление-то, което сьмь направилъ на Министерсвo-то за пары-ты, что завѣщава за женско училище. Отъ моѭ странѫ азъ мыслѭ това за излишне послѣ откакъ святыня му, както казва, Ви е писалъ за това, нъ като го иска толкова азъ, както и другъ единъ пѫть ся е случвало да направѭ, така и сега мыслѭ не бръка нящо на отношения-та, въ които ся намираме, ако Ви пишѭ колко да Ви явѭ, че сьмь писалъ на министерство-то да ся молѭ да приеме правителство-то тыя пары съ еднѫ лихвѫ пò-голѣмѫ отъ онѫѭ, что дава банка-та и ся надѣѭ при учястие-то, което Императорско-то Правителство зима въ образование-то на нищи-ты единоплеменници, да ся чюе молба-та ми и скоро да приемѫ приятень отговоръ.

Съ приличенъ почитъ остаямь

---

204. — Карловци ще градятъ ново училише. Наслѣдницитѣ на Хр. Т. Пулиевъ жъртвуватъ 500 царски жълтици. Пак. 11.

Прѣписъ

Галацъ, 1 Ноемврій 1868

Г-да Црьковно-Училищни Настоятеліе!

въ Карлово.

Отговарямь ся на честны-ты Ви отъ 27 и 28 прѣстаналаго Авг.

Матю Стояновъ на основа на свидѣтелството, что му сте дали, прибра всичкото състояніе на Покойникъ-а брата си Никола, и още на 22 истекшаго Септемврія трѫгна си назадь. Отъ него сьбрахъ за приключеннѫтѫ Ви запискѫ. # Австрійскы 80, и днесъ пишѭ въ Пловдивъ Г-ну Нейдену Герову да Ви ги внесе; прочее като пріемите, отговорѣте ми за рѣдовното. —

Радвамь ся, че общити Ви работи влизать въ добаръ съединителенъ рѣдъ и ви молителствувамь съгласіе и напрѣдокъ. Желаѭ да знаѭ въ какво състояніе са намира Црьковно-Училищна-та Ви Касса, кои учителіе имате, при тыѭ и на кое мѣсто възнамѣровате да построите ново зданіе за училище и имате ли начертанъ нѣкакъвъ планъ за това зданіе, благоизволѣте прочее да ми дадете изискаеми-ты свѣденія.

Отъ 1 Яннуарія 1864 отдѣлихме отъ имѣнието на покойникъ-а вуйка ми Хр. Т. Пуліева # царскы 500 за тамошното училище, и това стана съ съгласіето на наслѣдници-ты на рѣченыа Покойникъ: Тыя пары са намирать у насъ, и на края на текущѫ-тѫ годинѫ щѫ Ви пратѭ рѣдовнѫ с/ткѫ; и тогава щѫ Ви кажѭ потрѣбны-ты за тѣхъ.

Пріемете въ тойзи случай увѣреніе-то на доброжелателны-ты ми къмъ васъ чювства.

(Подписъ) Ев. Георгіевъ

---

205. — За Христо Ботевъ. Кирилъ Нектариевъ боленъ. Коп. кн. 5. 78.

Карлово, 29 Мая 1870.

Господине Евлогие,

. . . . Тыя дни ходихъ въ Калоферъ. Тамъ Г-жа Ботевица ми даде притворено-то писмо да го проводѫ чрѣзъ Васъ и да Ви помолѭ да сторите добро да прѣдумате сына ѝ Христа да си дойде въ Калоферъ, та да ся хване тука нѣйдѣ за учитель, за да може да ѭ приглядва, че е остала безъ ничто нидѣ и твърдѣ мѫчно ся поминува, особено като има и сакатый сынъ, когото трѣбва да гляда.

Дѣдо Протосингелъ Вы молитствува. За него не могѫ да Ви кажѭ, че е добрѣ. Отъ нѣколко врѣмя насамъ болѣсть-та му го прихваща всякой день и го мѫчи много . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

206 — Изпраща се прѣписъ отъ завѣщанията на Кирилъ Нектариевъ. Коп. кн. 5. 118.

Пловдивъ, 9 Октомвр. 1870.

Господине Евлогие,

Днесь проваждамь Г-ну Христу прѣписъ отъ завѣщания-та на покойный дѣда Протосингела Кирилла и му пишѭ, что е остало отъ святынѭ му. Исто-то трѣбваше да направѭ и за Васъ, като что сте наименовани и Вые исплънитель на завѣщаніе-то; нъ за да не повтарямь едно-то два пѫти, азъ пишѭ Г-ну Христу да Ви проводи писмо-то ми до него, заедно съ прѣписа отъ завѣщания-та, за да видите, какво е работа-та, и да нарядите и Вые потрѣбното-то въ тоя случяй. И така щѫ чякамь Вашь отговоръ.

Поздравявамь Вы и остаямь.

Вашь
Н. Геровъ

---

207. — Нещастното положение на Ботевица Петкова. Молба да се прѣдума синъ ѝ Христо да се завърне въ Калоферъ на работа. Коп. кн. 5. 225.

Карлово, 22 Юлия 1871.

Господине Евлогие,

Г-жя Ботевица Петкова дохожда сама въ Карлово да ми донесе притворены-ты двѣ отворены писма едно до Васъ и друго до сына ѝ Христа, и да ми ся моли да Ви гы испратѫ и да Ви помолѭ и азъ да ся потрудите да прѣдумате сына ѝ да си дойде, да ся хване тука нѣйдѣ за учитель, та да приглядва и неѭ съ другы-ты ѝ дѣца, зачтото ся намира въ голѣмѫ оскѫдность.

И истина, както ся научявамь и отъ странѫ, нейна милость ся намира въ весма стѣснено положение, особено като има и единъ сакатъ сынъ, който не е за ничто, затова голѣмо добро щете сторите, ако да послушяте молбѫ-тѫ ѝ и да прѣдумате Христа да си дойди, като го увѣрите, че тука може да си намѣри мѣсто за учитель съ добрѫ заплатѫ. Всичкѫ-тѫ си надѣждѫ Г-жя Ботевица въ тоя случяй има на Васъ.

Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ

208. — Искатъ се лихвитѣ отъ капитала на завѣщанитѣ отъ Кир. Нектариевъ пари за пловдивското училище. Коп. кн. 5. 260.

Пловдивъ, 13 Октовр. 1871.

Господине Евлогие,

На 1-й тоя Октовр. бяхъ писалъ Г-ну Христу, че настойници-ты на Пловдивско-то Женско училище подканять да имъ дадемь лихвѫ-тѫ отъ пожрьтвованый отъ дѣда Протосингела Кирилла за това заведение капиталъ, отъ деня на смрьть-тѫ на покойный, спорядъ както той е нарядилъ. За отговоръ на това Г. Христо ми пише отъ 13 тоя Октовр. да ся отнесѫ до Васъ за тѫѭ работѫ, зачтото тази смѣтка была при Васъ и Вые само можете да ѭ направите. За това Вы молѭ да сторите добрѣ да нарядите да ся плати пò-скоро казана-та лихва, зачтото, по причинѫ на голѣмѫ-тѫ оскѫдность прѣзъ минѫлѫ-тѫ годинѫ, онова, что ся зима отъ население-то на казѫ-тѫ за училища-та, не ся е събрало, а тѫѭ годинѫ ся притури още единъ учитель и така разноскы-ты станѫхѫ повече, та има нуждѫ за пары. Дѣдо Протосингелъ ся е поминѫлъ на 16 Септемвр. Нъ 15 дни не е ничто, та, като ся начина учебна-та година отъ 1 Септ. добрѣ ще е мыслѭ, и лихва-та да ся смѣта отъ тоя день.

Евлогий чичевъ Николовъ, както ся научявамь, е тръгнѫлъ отъ Карлово за Галаць прѣди десятинѫ дни нѣчто, нъ кой день именно не могѫ да кажѭ, зачтото тыя дни не сьмь приималъ писмо отъ тѣхны-ты.

Въ ожидание отговоръ отъ Васъ поздравявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

---

209. — Смѣтка на завѣщанитѣ отъ протосингела Кирила Нектариева пари за пловдивското дѣвическо училище. Внасятъ се въ Руска банка. Пак. 12.

Прията 16 Мая 1872. Отгов. 31 Мая.

Букурещъ 9 Маія. 1872.

Г-не Найденъ Геровъ!
въ Петерсбургъ.

Имамъ на рьцѣ почтенно-то ви писмо отъ 26 престанало изъ Віенна, на което съдържаніе-то проумѣхъ добрѣ. —

За портретъ-а на покойныа брата ми щѫ пишѫ на Г-да Бр. Е. Паница въ Віенна потребны-ты, и не грижете ся.

Вчера рано пріяхъ слѣдоюща-та ви депеша отъ 7/19 сего „Envoyer la lettre de change plutôt possible"; съ сичко че не ми обяснявате добрѣ, нъ азъ разумѣхъ, че желаете да вы внесѫ пары-ты на покойныа Протосингела Кирила Нектаріева Лир. Тур. 1800, за да гы настаните тамо въ нѣкоѭ правителственнѫ Банкѫ спорядъ желаніе-то на Пок. Протосингела, за да ся зема само лихвата имъ въ полза на Дѣвическото училище въ Пловдивъ; приключавамъ вы проче двѣ пьрви мѣнителници съ 3/мца отъ днесь среща Mavro Valieri. et C-ie въ Лондра.

„една отъ Lst 800" „и друга отъ Lst 845. 4/„.

Наедно Lst 1645. 4/„, съ произведеніе-то на които ся уравнява стойность-та на речены-ты Лир. Тур. 1800, както белѣжка-та ми въ края; вторы-ты мѣнителници за горны-ты Lst 1645. 4/ ще имате съ слѣдюще-то ми и управлявайте ся. —

Чякамъ ваше пò-ново, за да видя какъ преминувате съ Дяда Маринча, и какво става по оныя мѣста. —

Отъ тука немамъ что друго да ви кажѫ, освѣнъ, че сме живо и здраво. — Имате поздравленія отъ Г-жа Елисавета, която сега е пò-добрѣ, и отиде на 6 сего на Комана за едно съ Г-жа Христина и Тодорокя, и утрѣ можатъ да ся вьрнѫтъ.

Голѣма суша и топлина имаме, бѣдствуватъ почти сички-ти сѣидби. —

Притварямъ вы преписъ отъ писмо отъ Г-на Апостола Конковича Свищовеца изъ Александрия, и ако вы приляга помогнете му нѣщо.

Купете мы една малка кутійка сребрена за кибриты.
Имате вътрѣ чястно, и нека ви служи.
Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

Бѣлѣжка. За см/ка на покойн. Протосинг. Кирила лир. тур. 1800 „22 85/00 Fr. 41,130. Противъ тѣхъ ви вносямъ. Lst 1645 4/„ 25 Fr. 41,130.

---

210. — По завѣщанитѣ пари отъ К. Нектариевъ. Владика Панаретъ иска да завѣщае пари за семинария въ Търново. Пенсия на Апостолъ Конковъ. Пак. 12.

9 Май 1872.

Г-нъ Зиновіевъ на 7 сего трьгна за Одесса за да ся срещни тамо съ Генер. Игнатіева, кои-то щялъ да замини днесь или утрѣ за Петресбургъ. —

Надѣвамъ ся, че ще имате веке писмо на пѫть, съ кое-то да ми обяснявате, какъ ще ся наряджтъ тамо пари-ти на Пок. Дяда Протосингела· не ся сомнѣвамъ, че сте говорили и за пары-ты на Дяда Владыка, кои-то Негово Преосвѣщенство желай да завѣщай за семинаріа въ Тьрново. —

Отъ Ц/градъ нищо пó-ново за въпросъ-а, мыслѭ, че 11 Маія може да рѣши нѣщо· віи вѣрвамъ че ще можите да научите пò на прѣдъ отъ насъ.

Като прочетете преписъ-а отъ писмо-то на Апостола Конковича, подѣствувайте, ако ви приляга, дѣто требова, за да му ся наряди една макарь и малка пенсіа до животъ-а му. Знаѭ че ви сѫ познайти негови-ти услуги, и за това считамъ за излишно да ви гы изброявамъ· той е бѣденъ, и понеже не можи да ся завьрни веке въ Отечество-то, защо-то е компрометиранъ, пенсіа-та ще бѫди за него едно голѣмо облегченіе· той е доста старъ, и отпадналъ, и е истинна за съжалюванѣ.—

Вашый

Кутійка за кибри-ты разумѣвамъ за въ джебъ да ся носи. — Принесете искренны-ты ми поздравленія на Дяда М. Бенли.

Сѫщый.

---

211. — Букурещки Панаретъ готовъ да внесе въ Руска банка 10,000 австр. жълтици за семинария въ В. Търново. Енколпионъ за викарина на букурещкия митрополитъ. Пак. 12.

Прията 30 Мая 1872. Отгов. 31. Мая.
Букур. 23 Маія 1872.

Г-не Найд. Геровъ.
Въ Петерсбургъ,

Подтвердявамъ ви послѣдно-то си отъ 9 текущаго по поща-та съдружено съ двѣ първы менителници заедно отъ Lst 1645. 4/среща Mavro Valieri & C-o въ Лондра за 9/21 Августа за уравненіе на дългъ-а ми въ Галацъ къмъ Пок. Протосингела Кирила, и отговарямъ ся на частно-то ви отъ 10 сѫщаго, на кое-то съдържаніето проучихъ, и ся зарадовахъ за доброто ви здравіе. Отъ това ваше писмо азъ чякахъ да научя между другы-ты, и гдѣ и какъ ще нарядите пары-ты на Пок. Протосингела и съ каквы проценты, освѣнь това и какво сте успѣли да издѣйствувате и пары-ты на Дяда Владыка Панарета, нъ по несчастіе нити за едно-то нити за друго-то намѣрохъ обяснеціе. — Дядо Владыка ми даде писменна заповѣдь да внесѫ # австрійскы шесть хіліады, № 6000 на нѣкоя Государственна Банка въ Петерсбургъ или Москва за да останѫтъ вѣчно съ процентъ пò-голѣмъ и на сякакъ случай не пò-малакъ отъ 5% за въ полза, на Една Семинаріа въ Велико Търново и съ условіе да зема той самъ проценты-ты имъ до гдѣ е живъ. Негово Преосвѣщенство ми каза вчера, че е готовъ да ми даде и друга заповѣдь за другы # 4000. За да стани количество-то # 10,000, и така поговорете віи тамо дѣто требова за натькмяваніе-то имъ, и ако брьзате да ся вьрните, останете съгласни до кого требова да ся внесѫтъ на ваше отсѫтствіе, и така като ся завьрните тука да наредимъ потребны-ты. —

Пок. Брать ми ся былъ обѣщаль тука на Викарина отъ Митрополіѭ-та да му донесе отъ Петерсбургъ едно Енколпіонъ, и понеже азъ желаѭ да испълня обѣщаніе-то на Покойника, за това вы молѭ да купите едно добро Енколпіонъ, и да ми го донесете. величина-та му нека бѫди като онова дѣто сте быле купили на нашыя Дяда Владика, съ Іисусъ Христосъ на тронъ Благословяющъ, замалпъ-тъ да бѫди пò-темянъ, и съ ланцъ (синджиръ) приличанъ, вътрѣ имате и една мярка за Икона-та му колко голѣма да бѫди· цѣна може да платите отъ 40 до 60 # австріискы, разумѣвате, че требова да бѫди нѣщо прилично, и управлявайте ся. —

Дядо Владыка вы моли да не заборавяте да му купите както ви е порьчалъ 40 лахты шийритъ, и митра· сѫщый ми прибави да ви наумѫ за да разглѣдате и за учителъ на Богословія-та.

Притварямъ вы вторы-ты Менителници за горѣреченны-ты Lst 1645.4 / за да ви служѫтъ. — Вътрѣ имате и частно. —

Поздравлявѫтъ вы Г-жа Елисавета, Христина, Г-нъ Зиновіевъ, и други-ти пріятели. —

Отъ една седмица насамъ имамы добры дъждове общы, и хора-та ся поуспокоиха за сейдбы-ты, които отъ сушята бѣдствуваха съвършенно. —

Поздравлявамъ вы. Вашъ

Ев. Георгіевъ.

Днесь вознамѣрувамъ да ви телеграфисамъ за да чякате настояще-то ми писмо. — Поздравете Дяда Маринча.

Сѫщый.

---

212. — Български церковенъ въпросъ прѣдъ ромѫнската церква. Вситѣ православни малки церкви ще послѣдватъ руската. Сѫдбата С. Беронъ и Теохаръ. Пак. 12.

Прията 30 Мая 1872. Отгов. 31 Мая.

Букур. 23 Маія 1872.

Г-не Найд. Геровъ.

Въ Петресбургъ,

Научили сте ся веке, че Ексархъ-тъ заедно съ троица-та ни Владыци е служилъ на 11 сего въ Българска-та цьрква на Балата безъ воля на Патріархъ-а, който по слѣдствіе на това гы е изверзалъ и афоресалъ. —

Прѣди 11 Маія Ексархъ-тъ прати тука на Митрополита едно писмо относително за положеніе-то на цьрковны-ты ни работы. Митрополитъ още на знаѭ ако е прочелъ това писмо, защо-то както ся научихъ отъ Викарина му, то е писано на български и не е имало кой да му го прочете. — Имахъ дългъ разговоръ съ Викарина за въпросъ-а ни· искахъ да узнаѭ, на коя страна ще бѫди Романска-та цьрква, ако Патріархъ-тъ достигни да провъзгласи българы-ты схизматици, на това нищо категорически не ми отговори, каза ми само, че Ромънскый народъ е малакъ, и сяꙗгы ще послѣдува за такова едно важно нѣщо Русскыя Синодъ, още ми каза, че като ималъ разговоръ за тоя въпросъ съ Митрополитъ-а, реклъ Митрополитъ-тъ че Патріархъ-тъ направи голѣма грѣшка, дѣто не удовлетвори още отъ начало малкы-ты исканія на Българы-ты.

Българы-ты както станаха работы-ты не вѣрвамъ да ся повьрнѫтъ отъ пѫтъ-а дѣто сѫ трьгнали, нъ щѫтъ ли да ся обявѫтъ въ полза на Българы-ты Независими-ты Православни церкви, това е дѣто занимава на нѣкои отъ нашы-ты духове-ти· теглото ще натегне както ся разумѣва тамо, дѣто бѫдѫтъ Руси-ти, за това казвамъ, че е добрѣ да попытате тамо дѣто требова какво мыслѭтъ Русски-ти.—

На брьзо ви писахъ, и извинявайте ако има и нѣщо не добрѣ изяснено. —

Поздравлявамъ вы. вашъ

Ев. Георгіевъ.

С. Беронъ бѣше завчера тука, ушъ пакъ искаше да ся тъкми съ Теохара, нъ нищо не ся свьрши. Теох. и Веричану ся готвятъ да отидятъ утрѣ за Крабова, и тамо или ще ся потъкмѫтъ съ Берона, или ще ся сѫдѫтъ. — Отъ Пловдивъ, Едрине, и Котель не ся явиха Пълномощны-ты. —

213. — Ходатайство да се даде стипендия на Богданъ Горановъ да се доучи въ странство. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 21 Юлия 1872.

Баче Евлогие,

Въ Русчюкъ ми казахѫ, че оный день, когато стигнѫхъ тамъ, ми были проводили едно писмо до Васъ съ рециписъ. Това писмо е было отъ Богдана, чичевъ Іованчевъ, който, на заминуваніе то ми отъ Трьново, ми яви съдрьжяние-то му. Той, както знаете, бяше учитель въ Софиѭ и сега има сѫще-то звание въ Трьново. Нъ като не ся е училъ въ нѣкое пò-высоко училище, нѣма оный почетъ, что имѫть онии отъ наши-ты учители, които сѫ свршили учение-то си въ университетъ и по тѫ причинѫ той напустнѫлъ отъ Софиѭ и скоро ще ся принуди да остави и Трьново. Затова желае да иде нѣкѫдѣ да ся доучи, та като ся научилъ, че Г. Романенко казвалъ на бащѫ му какво Вые имате добрѫ волѭ да помогнете на фамилиѭ-тѫ му и да проводите нѣкое отъ дѣца-та му да ся учи съ Ваше иждивение, писалъ ми да испытамь, не щете ли направи това за него, та да може да ся доучи, каквото да може послѣ да ся посвяти съ достоинство на учителско-то звание. Той желае да иде да ся учи въ Прага или въ другъ нѣкой малъкъ Нѣмскый градъ. И не ся е отнеслъ направо до Васъ, зачтото не знае щете испълните ли молбѫ-тѫ му, та да не бы отказъ-тъ Ви да направи още пò-лоши и безъ това недобры-ты отношения на бащѫ му съ Васъ. Затова и мене са моли прьвѣ да испытамь отъ странѫ и ако видѫ, че щемь сполучимь, тогава да Вы поканѭ да свршите; нъ ако е да склоните да исплъните желание-то му, то трѣбва да му ся яви пò-скоро, не пò-нататакъ отъ 15 Августа, за да знае и той, какво да прави за идѫщѫ-тѫ годинѫ, сир. да си трьси ли пакъ мѣсто за учитель, или не; затова азъ рѣшихъ да Ви явѭ направо желание-то му, съ увѣрение, че, ако не е да свршите, то ще остане помежду ны.

Мене ако да пытате, азъ щѫ кажѭ, че Богданъ не е лошь учитель, нъ е слабичькъ въ учение-то, та ако ся поучи още, ще стане пò-добръ за това звание. Азъ го пытахъ, като съ колко може да ся помине и той каза, че, кога былъ въ Прага, ся поминувалъ съ 70 фиор. на мѣсяць, а сега, колко щѫть му трѣбвать, не знае.

Молѭ Вы, каквото рѣшите за това, да ми явите пò-скоро.—Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

214. — Н. Геровъ за връвежа на карловското училище. Пак. 12.

Карлово, 3 Августа 1872.

Любезный Баче Евлогие,

Като ся наканихме да дойдемь въ Карлово, азъ желаяхъ дано да ся намѣрѭ тука на испытание-то, за да видѫ какво е было учение-то прѣзъ годинѫ-тѫ. Нъ испытание-то станало пò-напрѣдъ, та застигнѫхъ само за тръжествено-то събрание, което станѫ въ недѣлѭ на 30 Юлия, за да ся прочете въ него смѣткѫ за успѣха на ученици-ты.

Отъ тѫѭ смѣткѫ, разумѣвася, азъ не могѫ да сѫдѫ какво е было учение-то, нъ Карловци увѣрявать, че тѫѭ годинѫ, при новый имъ учитель, училище-то е врьвѣло пò-добрѣ отъ каквото было досега. Това трѣбва да е истина, зачтото сестриница ми, Пловдивска-та учителка е дошла въ Карлово еднѫ недѣлѭ прѣди насъ и ся намѣрила на испытание-то въ Женско-то училище, въ което е прѣдавалъ нѣчто и казаный учитель, та хвали отговоры-ты на ученици-ты отъ оныя наукы, които тыя сѫ слушяли отъ него.

Слѣдъ тръжествено-то събраніе настоятели-ти училищни, заедно съ нѣкои другы дойдохѫ у дома, и въ разговоры-ты за училище-то станѫ дума за прихода отъ оныя пары, които сте отдѣлили за него отъ имя на покойны дѣда Христа и Митка. Азъ имъ казахъ, че сме говорили съ Васъ за това, и Вые сте на мнѣние

че бива да ся дава той приходъ само въ такъвъ случяй, ако е да послужи това да ся тури на пò-добръ рядъ; ако ли е да бѫде то все каквото е было досега, то пò-добрѣ да расте капиталъ-тъ.

Тѣхна милость увѣряватъ, че желаѭтъ да турятъ училище-то на пò-добръ рядъ, и истина залѣгатъ за това, нъ страдатъ отъ общѫ-тѫ на всичкы-ты наши градове и пò-голѣмы села болѣсть — да ся мѫчятъ да повдигнѫтъ пò-горни-ты си училища, а за прьвоначялны-ты училища не марятъ.

Това е главна-та причина, дѣто образование-то въ Блъгариѭ не отыва напрѣдъ, както трѣбва. При сегашнѫ-то състояние на прьвоначялны-ты училища.

(Липсува свършъкътъ).

---

215. — Стипендия на Богданъ Горановъ. Работа за сина на Петръ Спасовъ. Момче на учение отъ Банско. Делегати за праздника на Бѣлградъ. Неудобряване „Една стѫпка напрѣдъ.“ Пак. 12.

Приято 14 Авг. 1872. Отгов. 22 Авг.

Букур. 4 Август. 1872

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Имамъ на рѫцѣ тры вашы чястны, двѣ отъ 21 и едно отъ 28 истекшаго, и прихождамъ да ся отговоря, като ви кажѫ най-напрѣдъ, че ся зарадовахъ премного за благополучното ви пристигнованіе въ Пловдивъ.

Видѣхъ колко-то ми пишете относително за Богдана, уйчова Иванчовъ, и съ сичко че баща му не ма остави въ спокой, и послѣ помощь-та и обѣщанія-та дѣто му направихъ чрезъ Г-на Ал. Романенка, съ сичко това ако віи сте убѣдени, че Богданъ като отиди въ Прага или другадѣ не ще отиди само за да живѣй, ами ще положи всяко староніе за да ся доучи, на такъвъ случай давамъ ви воля да му обѣщайте, че ще можите да му издѣйствувате отъ мене за продълженіе на двѣ или ако е нужда и на тры годины по # царскы 150 на година-та безъ друго нѣщо повече, и ако той склони на това тогива можите да му пишите и да трьгни, и да нарядите Г-да Бр. Е. Паница въ Віенна за да му давѫтъ трымесячно по $37^1/_2$ # царскы, и да ймъ кажите, че ще бѫдятъ за моѭ смѣтка както и азъ послѣ щѫ ймъ пишѫ потребны-ты, забелѣжете само че желаѭ тая работа да я̀ земите віи направо отъ горѣ си, защото не искамъ да имамъ нити сега нити послѣ переписка съ Богдана. Какво-то стани, явете ми на врѣме за управленіе ми.

Писмо-то отъ Г-на Петра Спасова прочетохъ· сынъ му Георги за писаръ не е, за какъвто азъ имамъ сега потреба· за въ магазіѭ-та чловѣци имамъ по настоящемъ· самото мѣсто дѣто можя да го настанѫ сега е на нѣкоя мошіѭ, дѣто тре-бова да стои да прави чараклѫкъ двѣ тры годины съ заплата отъ 40—50 # царскы на година-та и послѣ ако ся укажи достоенъ и дѣятеленъ, тогива може да ся премысли за него и повече. Това молѭ вы передайте за сега Г-ну Спасову за отговоръ на писмо-то му. —

Явете на Банска-та община въ Разлогъ, че писмо-то й за Добродѣтелна-та Дружина ся предаде, нъ понеже двама отъ Настоятелы-ты отсѫтствувѫтъ по настоящемъ, остава като ся завьрнѫтъ, да ймъ пишѫтъ за кадѣ и кога да испратятъ избранно-то момче за наука. —

По слѣдствіе на приглашеніе отъ Белиградска-та община, тукашна-та Българска община испраща утрѣ за Белиградъ двама прѣдставителы Докторы-ты Атанасовича и Василїади за да присѫтствувѫтъ на праздникъ-а 10 августа· отъ търговци-ты не пріе никой за да отиди· оніи дѣто можеха да пріемѫтъ, отсѫтствувѫтъ —

Какъ ви ся виждѫтъ разногласія-та, дѣто ся сѫ появили при Ексархіа-та· тежко и горко на Народъ-а! — Тукашни-ты българи не удобриха членъ-а „Една стѫпка напрѣдъ“ помѣстенъ въ Читалеще-то брой 17 и 18. —

Поздравленія на сичкы-ты както отъ мене, така и отъ уйчиная Елисавета —
Безъ друго поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

Кажете ми, ако имате отговоръ отъ Петресбургъ за пары-ты на Владыка-та ни. —

---

216. — Дяконъ Евтими Кръстевъ иска позволение да се учи въ московския университетъ. Пак. 12.

Букур. 21 август. 1872.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Наумѣвамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 4 текущаго, и отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 7 сѫщаго изъ Карлово.

На Дякона Евтиміа Крьстевъ издѣйствувахмы воля отъ Митрополіа-та, и дойде тука· той подаде прошеніе въ Русско-то Консулство за да проси воля да отиди въ Москва, и да влези въ Университета да ся учи на Царско иждивеніе; Г-нъ Зиновіевъ ся обѣща да подѣйствува при Министерство-то въ Петресбургъ за да испълни желаніе-то му. —

Кажете ми, какъ ви ся виждѫтъ народны-ты ни работы въ Ц/градъ. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Кажете ми какъ варвѫтъ училища-та въ Карлово. —

---

217. — Церковниятъ въпросъ. Лудостьта на гръцитѣ. Схизмата. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 9 Септемвр. 1872.

Господине Евлогие,

. . . .

За училище-то въ Карлово и за разговора, что имахъ съ настоятели-ты му за него, имамь да Ви пишѭ повече, та оставямь за до пѫти, а сега щѫ Ви кажѭ само, че минѫлѫ-та учебнѫ годинѫ то е было пò-добро отъ каквото напрѣдъ, а за начнѫлѫ-тѫ-ся сега учебнѫ годинѫ ся наряди още по-добрѣ, и каквото усрьдие показвать сега карловци, ако дрьжять и занапрѣдъ така, то ще може да ся тури на такъвъ рядъ, каквото го иска врѣмя-то.

За врьвежя на церковный въпросъ тука отдалечь не можемь да знаемь всичко по тьнко, а каквото сочи работа-та, видися, че Цареградскы-ти Грьци сѫ полудѣли да объявять схизматици, ако не всичкы-ты Блъгары, то поне владыци-ты и прѣдводители-ты имъ. Казвамь полудѣли сѫ, зачтото злѣ ще бѫде за Блъгары-ты или добрѣ, а за тѣхъ ще бѫде пò-голѣмо зло. Нъ по послѣдни-ты извѣстия, които и до Васъ сѫ достигнѫли досега, на да ли щѫть могѫть да направять това, като Іерусалимскый Патриархъ е противенъ на такѫвѫ еднѫ мѣрѫ, па като не пристава той на това, може да го послѣдува и Антиохийскый Патриархъ. Излиза, че Цареграждане-ти въ лудость-тѫ може да ся заборавять, та и сами да останѫть пакъ да объявять Блъгары-ты за схизматици; нъ това ще вече да заприличя на проглашение-то папѫ-тѫ за непогрѣшимъ. Колко за наши-ты тии да имѫть сговоръ и да ся дрьжять добрѣ, па да ся не боять отъ ничто.

Подиръ другы-ты владыци, които вече сѫ отышли въ епархии-ты си, тыя дни и Панаретъ ще тръгне за Пловдивъ. Негово-то дохожданіе тука ще смае много Грьци-ты.

Митхадъ-паша, каквото ся види, на да ли ще може да ся задрьжи много врѣмя на везирство-то.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

218. — Приписване мюлкове на наслѣдници. Законитѣ за това. Правата на мютевелиятъ. Схизмата окончателно избавя българетѣ отъ Фенеръ. Тържественото посрѣщане българския владика въ Пловдивъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 20 Октовр. 1872.

Господине Евлогие,

Ваше чястно писмо отъ 7 тоя Октовр. прияхъ тоя чясъ и оставямь за другъ пѫть дѣто бяхъ начнѫлъ да Ви пишѭ днесь, за да отговорѭ на него, та да Ви объяснѭ причины-ты, по които приписахъ мюлкове-ты на покойный тьсть ми въ Карлово възъ наслѣдници-ты Николчя, Тодоракия и Марийкѫ, за да видите, че това станѫ, зачтото трѣбваше да ся свръши и не можяше да бѫде другояче, а не по нѣкаквы другы съображения.

Законъ-тъ е, кога умре нѣкой, мюлкове-ти му да ся прѣпишѭть възъ наслѣдници-ты, и това трѣбва да ся направи въ опрѣдѣлено врѣмя, а който остави да прѣмине това врѣмя, трѣбва да плати двойно. Той законъ отнапрѣдъ не ся дрьжяше здраво, а сега има заповѣдь да ся изплънява строго. Освѣнъ това чясто ся случявать и другы по̀-голѣмы несгоды за мюлкове, които на врѣмя не ся прѣписаны възъ когото трѣбва.

Другъ законъ има да ся конфискува за ползѫ на правителство-то оная чясть отъ наслѣдство недвижимъ имотъ, която ся пада на оногова, който, отъ Турскый подданникъ, е приялъ чюждо подданство. Той законъ намъ не врѣди, зачтото Николче и Марийка, които ся четѫть Русскы подданници, когато сѫ станѫли такыви, сѫ были тии сайбии на дѣла си, зачтото баща имъ ся е поминѫлъ прѣди да станѫть тии чюжди подданници; нъ като не е записанъ мюлкъ-тъ възъ тѣхъ, правителство-то, както глядаме, че прави, може да поиска да конфискува тѣхный дѣлъ, и въ такъвъ случяй, за да гы отнемемь, трѣбва да ся положи трудъ повече отъ колкото чини мюлкъ-тъ.

За да ся прѣварять пагубы-ты, които ставатъ отъ несвоеврѣменно-то прѣписванѥ мюлка възъ наслѣдници-ты, и за да не бы да ся изгуби и една чясть, повечето, отъ мюлка, трѣбваше да ся прѣпише той възъ наслѣдници-ты, и нѣмаше врѣмя за отлаганѥ, затова го и прѣписахме.

Нъ казвате, че това не е станѫло съ подѣлителный актъ на имота покойниковъ. Да видимь така ли е.

Кога умре нѣкой, евкафътъ не може да направи другояче освѣнь да прѣпише недвижимый му имотъ на наслѣдници-ты. Това трѣбва да стане единъ пѫть, па ако имѫть наслѣдници-ти нѣкакъвъ сговоръ помежду си да оставять имота само възъ едного отъ тѣхъ, или да го дадѫть другому нѣкому отъ странѫ, тии трѣбва да сторять такриръ, че ще го продавать. Другояче не може да бѫде. Въ тоя случяй наслѣдници сѫ само Николче, Тодоракый, Марийка и покойный Митко, зачтото майка имъ отъ вакуфъ, по закона, не зима наслѣдство. Затова ся писахѫ мюлкове-ти възъ тѣхъ. Сега, за да ся изплъни подѣлителный актъ, спорядъ който кѫща-та съ градинѫ-тѫ ся оставять възъ тьщѫ ми, трѣбва тии да сторять такриръ, че ѝ гы продавать, и като щѫть да направять това, то прѣписванiе-то мюлкове-ты възъ тѣхъ не само че не бръка да го направять, напротивъ дава имь възможность да го свръшять, зачтото то не можяше да стане прѣди да ся прѣпишѭть мюлкове-ти възъ тѣхъ. Ако ли пакъ не щѫть тии да направять това, то и да не сѫ прѣписаны мюлкове-ти възъ тѣхъ, и не само съ подѣлителный актъ, нъ и тии сами съ свой подписъ да имѫть дадено писмо, че оставять кѫщѫ-тѫ и градинѫ-тѫ на майкѫ си, евкафъ-тъ нѣма да ѭ познае за сайбиѭ, доклѣ не сторять такриръ, че ѝ го продавать. Това може да Ви ся види чюдно, нъ тыи сѫ работы, които расправяме всякой день, та гы знаемь добрѣ, и не Ви казвамь нѣчто, дѣто не е така.

Сега да дойдемь за Митковый дѣлъ. Когато умрѣ нѣкой, който има имотъ вакуфъ, ако нѣма дѣца, имотъ-тъ му пада махлюлъ и го зима Евкафъ-тъ. Въ такъвъ случяй евкафъ-тъ изважда имота на мезатъ и който даде повече, нему го продава, съ това само прѣдпочтение на роднины-ты, че ако дадѫть и тии, колкото дава другъ, то имотъ-тъ трѣбва да ся даде тѣмъ, а не другому. Така дѣлове-ты на покойный Митка и Іованчя, сир. $^{2}/_{5}$ отъ всичкы-ты мюлкове въ Карлово, трѣбваше мютевелия-тъ да ги извади на мезатъ, па колкото дадѫть за тѣхъ, да земе толкова

отъ наслѣдници-ты, та да имъ гы даде; ако ли не дадѫть тии толкова, да гы даде другому. Това като е така, азъ сполучихъ да гы земѫ безъ до платѫ нищо, зачтото, дѣто сьмь платилъ 25 лиры, то е едва за прѣписванѥ-то, — зехъ гы бадиава, и гы прѣписахъ възъ наслѣдници-ты. Възъ майкѫ имъ не можяше да ся прѣпишѭть, зачтото въ такъвъ случяй трѣбваше да ся направять, и ся продавать, а така трѣбваше да ся плати за тѣхъ; пакъ като ся прѣписахѫ възъ наслѣдници-ты, направи ся като да не е имало другы братiе. И това трѣбваше да ся направи по̀-скоро, зачтото прѣди малко дойде заповѣдь, коѭто може да сте видѣли въ газеты-ты, понеже мнозина укрывать отъ вакуфа имоты, панджли махлюлъ, който обади таково нѣчто, да му сц дава извѣстенъ процентъ отъ цѣнѫ-тѫ на имота, по коѭто ся продаде.

Ето зачто счетохъ за моѭ длъжность да сврьшѭ тѫѭ работѫ за да упазѫ имоты-ты за фамилиѭ-тѫ непокѫтнѫты, и мыслѭ да сьмь направилъ добрѣ. Сговоръ съ Николчя и Тодоракыя никакъвъ не сьмь ималъ, а когато сврьшихъ, писахъ и тѣмъ, както и Вамъ, какво сьмь направилъ, и чякамь да видѫ, какво щѫть кажѭть. Ако го одобрите всички, и тии, и Вые заедно съ тьщѫ ми, добро; ако ли не, кажѣте ми, азъ могѫ да си земѫ отъ мютевелиѭ назадъ 25-ты лиры, та да останѫть мюлкове-ти както сѫ были досега, па както щѫть, нека правять. Нъ трѣбва да Ви кажѭ, че, въ такъвъ случяй, съ половинѫ-тѫ почти на мюлкове-ты щѫть ся извадять, както ся казва, очи-ты на евкафа.

Да не заборавѭ, да Ви кажѭ, че прѣписванiе-то станѫ само̀ за земѭ-тѫ, или, така да речемь, за мѣсто-то на имоты-ты, а за бины-ты, дѣто има на тѣхъ, като кѫщѫ-тѫ и кафене-то, тыя не зависять отъ мютевелиѭ и ся прѣписвать въ мехкеме-то, нъ за тѣкъ не врѣди толкова, и тыя не падать махлюлъ, та тѣхъ не сьмь прѣписалъ.

Азъ мысляхъ, ако ся одобри прѣписванѥ-то на Карловскы-ты мюлкове, да прѣдложѭ да прѣпишемь и другы-ты, что сѫ повънъ (на които прѣписванѥ-то не вѣрвамь да може да стане безъ мѫчнотии и така евтино), зачтото и отъ тѣхъ може да ся изгуби; нъ като не одобрявате, нѣма да бутамь.

Объявление Блъгары-ты схизматици отъ странѫ на Грьцкый съборъ тука ся прия като събытие, което окончятелно освободи всичкый Блъгарскый народъ отъ Фенерско-то иго. И така мыслять не само интелигентна-та чясть на народа, нъ и прости-ти Блъгаре. Немаренѥ-то отъ странѫ на народа за тѫѭ Грьцкѫ ухваткѫ ся показа напълно въ посрѣщанѥ владыкѫ-тѫ, който стигнѫ тука въ недѣлѭ на 15 Окт. Не казвамь за тръжество-то, което направихѫ Блъгаре-ти въ тоя случяй и каквото едвали е ставало тука другъ пѫть нѣкога, откакъ сѫ прѣвзяли Турци-ты тыя мѣста; а да видяхте съ какво въодушевление го посрѣщахѫ селене-ти, да ся почюдите, какъ не е останѫлъ нѣкой отъ тѣхъ да не съчювствува на освобождение-то отъ Грьцко-то духовно иго.

Богданъ чичевъ Iованчевъ съ голѣмо благодарение прия благодѣяние-то Ви за да иде да ся доучи, и тыя дни ще врьви. Забавися да отыде, зачтото писмо-то ми, съ което му явявахъ, че ми сте дали изволение да изпълнѭ желание-то му, ся губило много врѣмя. За това щѫ Ви пишѭ до пощѫ. Сега бръзамь да сврьшѭ, за да не закъснѣѭ. . . . .

Добро видѣние! Вашь
Н. Геровъ.

На Прѣосв-ый Панарета отговоръ до недѣлѭ.

---

219 — Положението на карловскитѣ училища. Тѣхното подобрѣние. Нужда отъ парични помощи. Да се отпущатъ лихвитѣ отъ капиталитѣ отъ Хр. Т. Пулевъ и отъ сина му Димитръ. Надзоръ надъ училищата. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 27 Октовр. 1872.

Господине Евлогие,

Вые ми пишяхте по̀-прѣди да Ви явѭ, какъ отыва училище-то въ Карлово, и азъ Ви ся обрекохъ да направѭ това, както за удовлетворение Ваше-то любопытство, така и зачтото сьмь натоваренъ отъ Карловци да Ви опишѭ състояние-то на

училище-то имъ и тѣхно-то желание да го нарядять както трѣбва, за да имъ ся помогне на това. Ето сега идѫ да изплънѭ обѣщание-то си.

Училище-то въ Карлово, както Ви писахъ и по̀-прѣди, минѫлѫ-тѫ учебнѫ годинѫ е было по̀-добрѣ отъ каквото напрѣдъ, и Карловци задружно залѣгать да го нарядять още по̀-добрѣ. Нъ при все това, то имаше напълно оный главенъ недостатъкъ, който имѫть всичкы-ты училища но наши-ты мѣста, та затова давать плодъ, много малъкъ сравнително съ труда и съ разноскы-ты, които ся правять за поддрьжяние-то имъ.

Той недостатъкъ е, че насѫдѣ ся грыжять само за, така наречены-ты, главны училища, а за прьвоначялны-ты никакъ не мыслять и гы сѫ оставили въ такова едно прѣнебрежение, дѣто дѣца-та ходять по 3—4 годины въ тѣхъ, па излизать безъ да знаѭть да прочитатъ и да записвать. Така, ако да земемь число-то на оныя, които въ сегашно врѣмя ся учять, та да го сравнимь съ числото на оныя, които прѣди 25—30 годинъ сѫ ходили въ училище, щемь намѣримь, че сега относително по̀-малко душь излизать отъ училища-та да знаѭть да четѫть и да записвать, при всичко че нѣкога-си учение-то бѣ по̀-мѫчно, зачто ся учяхѫ по книгы, които не ся разбирать, като наустница и псалтирь, а сега, по нынѣшни-ты книгы, е много по̀-лесно. Па не е и само това лоше-то, нъ освѣнь дѣто тврьдѣ малко отъ учящи-ты ся излизать да знаѭть да четѫть и да пишѭть, а и онии, които имѫть врѣмя да ся учять повече, като подкачили открай злѣ, и когато прѣминѫть въ по-голѣмы-ты пакъ си врьвять, както навыкнѫли отъ начяло, и учять безъ да разбирать, что четѫть и что имъ ся казва.

Въ прѣбывание-то си въ Карлово, азъ чясто говорихъ за това и съ настоятели-ты на училище-то, и съ учители-ты, и съ когото какъ ся срѣщняхъ и сприкажяхъ, за да имъ докажѭ, че, за да си турять училище-то, както трѣбва, нарядъ, да подкачять отъ основѫ, сир. да си нарядять прьвоначялно-то училище така, чтото едно дѣте, като ся учи въ него двѣ годины, да ся научи да прочита нѣколко свободно и да записва и да навыкне онова, чтото чете, да иска да го разумѣва; зачтото така само приготвены дѣца могѫть да учять повече нѣчто, както трѣбва.

Слѣдъ много говореніе за това Карловци най-послѣ ся убѣдихѫ, че така трѣбва да направять, и си натъкмихѫ както мѫжско-то, така и женско-то училища така, каквото учение-то да врьви открай рядовно.

Нъ за да направятъ това, трѣбваше да умножять число-то на учители-ты завъ прьвоначялны-ты си училища и да не правять както досега да имѫть учители за тѣхъ по съ 500 и 1000 гр. които сами ничто не разбирать, а да хванѫть учители достойни. А така ся натоварихѫ съ повече разноскы, които нѣма отдѣ да посрѣщнѫть.

Затова, кога да си дойдемь отъ Карлово, тии мя поканихѫ единъ день въ събрание-то си въ училище-то, за да ми прѣдставять състояние-то му. Отъ смѣткѫ-тѫ имъ за ланскѫ-тѫ годинѫ ся види, че приходъ-тъ имъ за училища-та възлиза до 22,000 грош. отъ които близо половина-та сѫ случяйни и може да бѫдѫть и повече и по̀-малко; а разноскы-ты за настоящѫ-тѫ учебнѫ годинѫ сѫ прѣсмѣтнѫти на 32,000 грош. За да допълнять дефицита, събрание-то ми ся моли да посрѣдствовамь прѣдъ Васъ, занапрѣдъ да имъ ся дава лихва-та отъ капитала, что сте отдѣлили за училище-то отъ имота на покойны тьсть ми и Митка. Азъ се обрекохъ да Ви пишѭ за това, нъ казахъ имъ, че отъ колкото сьмь говорилъ съ Васъ за това нѣчто, разумѣлъ сьмь, че това тѣхно желание може да ся испълни само съ условие, че онова, чтото ще имъ ся дава, малко много, ще послужи за удобрение на училище-то имъ, та, за да бѫде така, трѣбва да имаме надзоръ за употрѣбление-то на прихода отъ казанѫ-тѫ лихвѫ. На това събрание-то отговори, че приема всичко, что може да послужи за добрый врьвежь и успѣхъ на училища-та имъ.

Затова азъ щѫ Вы молѭ да испълните за сега желание-то на Карловци, да подкачите да имъ давате лихвѫ-тѫ отъ казаны-ты капиталы, а азъ отъ моѭ странѫ щѫ имамь за длъжность да настоявамь да ся употрѣбява тя съ колкото може по̀-голѣмѫ ползѫ за училище-то. За това щѫ чякамь отъ Васъ отговоръ.

Поздравлявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

---

220. — Владика Панаретъ настоява да се наредатъ паритѣ му. По стипендията на Богданъ Горановъ. Пак. 12.

Прията 11 Ноемвр. 1872. Отгов. 16. Дек.

Букур. 3 Ноемвр. 1872.

Г-не Найд. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Отговарямъ ся на частно-то ви отъ 20 престаналаго. —

Дядо Владыка Панаретъ много на често начена да ма пыта, какво сьмь направилъ за парыты му, кои-то опредѣли за Семинаріа въ Търново, и за това вы молѭ да ми явите съ първо какво ви пишѫтъ отъ Петресбургъ за тыя пары, и кога и кому требова да ся внесѫтъ, за управленіе ми. —

За пары-ты на Пок. Дяда Протосингела Кирила помнете да ми напишите официално, че сьмь ги далъ, и какъ ся сѫ нарядили. —

На Богдана уйчовъ Иванчовъ требова да му докажите чисто, че азъ не щѫ му давамъ друго нищо повече освѣнь ⧺ царскы Австрійскы 150 годишно спорядъ както ви бѣхъ писалъ врѣменно.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

221. — Евл. Георгиевъ благодари Н. Герову за изложението за карловскитѣ училища. Помощь за тѣхъ отъ покойнитѣ Хр. Т. Пулиевъ и Дим. Хр. Пулиевъ. Ромѫнската церква не гледа на българетѣ като на схизматици. Доброд. бълг. дружина кани Банската община да изпрати момче на учение. Пак. 12.

Прията 18 Ноемвр. 1872. Отгов. 16 Дек.

Букур. 10 Ноемвр. 1872 —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Послѣдно-то ми частно стана отъ 3 текущаго. —

Отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 27 престаналаго. —

Благодарѭ ви заради сведѣнія-та дѣто ми давате за състояніе-то на Карловско-то училище, и удобрявамъ постѫпка-та, дѣто сте направили при Карловци, за да си удобрѧтъ първоначалны-ты училища, както мѫжско-то така и женско-то, и радовамъ ся, че тіи ся обѣдили за това. —

Видѣхъ да ми разказовате, че приходътъ за училища-та ймъ е около гр. 22000, и е недостаточенъ за да покрій разноскы-ты за настояща-та учебна година, и по тая причина сьгласно съ тѣхното желаніе прѣдлагате ми за да начена да ймъ давамъ лихва-та отъ капитала, что е отдѣленъ за училище-то отъ имотъ-а на покойныа уйка ми Христа, и на пок. братовчеда ми Дямитраки. — Това ваше прѣдложеніе азъ сьмь съгласенъ да положя въ испълненіе, нъ требова да склюця по-напрѣдъ смѣткы-ты, за да видя на колко възлиза капеталъ-тъ, и тогива да ви кажѫ опредѣлително какъвъ отговоръ да дадете на Карловци· забелѣжете, че тыя смѣткы не щѫ можя да наготвя прѣди идущаго Януарія мца, защо-то сега сьмъ много занятъ, и немамъ свободно врѣме. — Отъ капетала на пок. Димитракя ако има нѣщо отдѣлено за училище-то въ Карлово, не сьмь въ положеніе днесь да ви кажѫ, защо-то още не сьмь преглѣдалъ смѣткы-ты по тоя въпросъ отъ Пок. брата ми, и остава и за това послѣ да ви кажѫ.

Приходъ-тъ за училища-та въ Карлово спорядъ както ми доказвате яко малакъ ми ся вижда, азъ мысляхъ, че и церкви-ти давѫтъ годишна помощь за училище-та· не е злѣ да испытате за това, ако е така. —

Ромънска-та церква не глѣда днесь българы-ты за схизматици. Митрополитъ-тъ пріе Патріершескыа Ὅρος, пріе и окружно-то писмо отъ Ексархъ-тъ, нъ и двѣтѣ е турилъ подъ мендеръ-а, и никакъвъ гласъ на вънь не дава.

Поздравлявамъ вы. вашъ

Ев. Георгіевъ.

Дядо Владыка иска отговоръ за парыты си. — Доб. Бълг. Дружина пыта, какво стана момче-то отъ Разлогъ, че не ся яви и до сега. —

Сѫщый

---

222. — Обиране пощата при Орхание. Димитръ Общи изказалъ всичко. Комисия за изслѣдване работата. Василъ Левски и случката. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 2 Декемвр. 1872.

Господине Евлогие,

Тыя дни мя е налѣгнѫла толкова работа, дѣто за другъ пѫть оставямь да Ви пишѫ онова, дѣто има да си пишемь, а сега щѫ Ви кажѫ едно нѣчто, което може и да ся е дочюло до Васъ, нъ не съвсѣмь вѣрно.

Знаете, че прѣди два мѣсяца нѣчто ся разби поща-та при градъ Орхание въ Софийско. Мѣстны-ты начялства най-послѣ издирили хайдуты-ты, които сѫ блъгаре. Помежду тѣхъ имало нѣкой-си Димитръ, който е пò-прьвъ отъ нихъ. Той е пришлець неизвѣстно отдѣ. Турци-ти го наричать Срьбъ Димитръ, а българети го имать за Грькъ. Той исказалъ, че имало единъ революционенъ комитетъ, който работи за освобождение блъгары-ты, и показалъ мнозинѫ като членове на тоя комитетъ, та иззатворили 60—70 душь. Сега ся испращать отъ Цариградъ Министръ-тъ на полицiѭ-тѫ, бывший муавинъ на Мидхадъ-Пашѭ и Хаджи Іованче Пенчевичь да испытать работѫ-тѫ. За комитета е казано, че е въ Влашко.

Всичко това е работа на бывший дяконъ Василій Львскый, Карловець, който 3—4 годинъ ходи изъ Блъгариѭ да проповѣдува, че ужь има нѣкакъвъ комитетъ, който приготовлява освобождение-то на блъгары-ты, и е излъгалъ мнозинѫ да му ся поведѫть. . . . .

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

223. — За паритѣ на Панарета. Момче отъ Разлога неизпратено. За члена „за калимавкитѣ“ въ в. „Право“. Пак. 12.

Прията 9 Дек. 1872. Отгов. 16 Дек.

Букур. 2 Декемвр. 1872. —

Г-не Н. Геровъ.
В. Пловдивъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 10 престаналаго, и отговарямъ ся на частно-то ви отъ 11 сѫщего. —

Дѣдо Владыка не престава да ма пыта за пары-ты за семинаріѭ, кога ще ся наряджтъ, и митра-та, что сте му купили, кадѣ ся намѣра, и кога ще дойди· добрѣ ще сторите да му отговорите съ първо за тыя пытанія. —

Момчето отъ Разлогъ не ся яви до сега, и Доброд. Българска Дружина иска да знай, ако не ще дойди, да намѣри друго на мѣсто-то му, и молѭ вы, явете ми съ първо, какво да ѝ отговоря.

Членъ-тъ въ Право брой 36 за калимавкыты доста добрѣ е написанъ· не знаѭ да ли сте имали віи тоя брой. —

Кажете ми, какъ отвожда Дѣдо Панаретъ, и віи въ коя церква ходите. —

Имате поздравленія отъ Г-жа Елисавета и отъ Г-жа Христина.

Поздравлявамъ вы. вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

224. — Владика Панаретъ нетърпѣливъ. Да се намѣри добро момче отъ Разлога за стипендията на Доброд. Бълг. Дружина въ Букурещъ. Неодобряване постжпката на Гавр. Кръстевичъ. Пак. 12.

Прието 27 Яннуар. Отгов. 3 Февр.

Букур. 19 Януар. 1873. —

Г-не Н. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Имамъ на ржцѣ частны-ты ви отъ 2 и 16 Дек. 1872, на кои-то съдържаніе-то проумѣхъ добрѣ.

Дядо Владыка Панаретъ съ нетьрпеніе чяка да чуй, че ся сж натъкмили посвятенни-ти отъ него пари за Семинаріа въ Търново, и иска да знай и что става митра-та му.

Настоете за да ся намѣри отъ Разлогъ добро момче, и испратете го кадѣ конца февруарія за тука до Бълг. Доб. Дружина аа да може да ся испрати по начало Мартія за Віенна.

За Карловско-то училище другъ пжть щж ви пишѫ. —

Църковни-ти ни работи много ся заплетоха пакъ· какво казвате за постжпката на Г-на Гавр. Крьстевича; Слушамъ, че Г-нъ Чомаковъ и другари-ти му удобрявали промѣненіе-то на фермана· мене не ми аресова това. —

Имате поздравленія отъ Г-жа Елисавета и Г-жа Христина. —

Пишѫ ви на брьзу, и поздравлявамъ вы.

вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

225. — Богданъ Горановъ иска да му се уголѣми стипендията. Церковниятъ въпросъ въ Цариградъ. Дѣлата на Чомакова и на другаритѣ му. Пак, 12.

Прието 17 февр. 1873. Отгов. 9 Марта.

Букур. 9 февр. 1873. —

Г-не Н. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Наумявамъ ви послѣдно-то си отъ 19 престаналаго, и отговарямъ ся на частны-ты ви отъ 6 и 20 сжщаго.

Благодарѭ ви отъ душа за честитяваніе-то ви за нова-та година, и прося извененіе че пропуснахъ да ви кажж съ горно-то си, че депеша-та ви отъ 2 Януар. пріяхъ на врѣме. —

Притварямъ ви преписъ отъ писмото отъ Богдана Горанова изъ Мюнхенъ, което пріяхъ на 2 сего· отговоръ по настоящемъ азъ не щж му дамъ, и оставямъ да му пишите віи потребны-ты азъ отъ 4 Августа и 3 Ноемврія истекшаго года казахъ ви, че освѣнъ # царскы 150 годишно друго нищо не разумѣвамъ да му дамъ· ето че той сега иска # царскы 300 за година сирѣчь двойно отъ онова что му е обѣщано· можите да кажите, че той прѣдлага да му отстжпя повечето съ каквы-то условія поискамъ, нъ азъ не желаѭ въ никаквы условія да влизамъ съ него, и по тая причина не щж нити да испытовамъ, ако той има потреба като ученикъ отъ такова голѣмо количество. — Г-не Найдине, ако благоразсжждате, и ако мыслите, че пари-ти нема да отидятъ безъ да хванжтъ мѣсто, можите да му обѣщайте, че ще подѣйствувате да му умножѭ годишна-та помощь на # царскы 180 най много, коя-то да начени отъ третю-то трымесячіе.

Какво мыслите за церковны-ты ни работи кой отъ нашы-ты въ Ц/градъ дѣйствува искренно; много ся говори за Г-на Чомакова съ другары-ты му, нъ не знаѭ кое е за вѣрванѣ· истина-та е, че Правителство-то днешно е противъ насъ, може защо-то сме ся намѣрили славяны. — Какво знайте за новыа Визиръ;

Г-жа Елисавета и Г-жа Христина още на 4 сего отидоха съ нашыа Христо за Галацъ, нъ кога ще ся завърнжтъ още не знаж· пжтуваніето ймъ е само за разходка. —

Благодарьж на Марійка заради поздравленіята, дѣто ми направи за нова година· поздравете сичкы-ты. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

226. — По стипендията на Богданъ Горановъ. Несъгласия и интриги въ Екзархията. Пак. 12.

Букур. 30 Мартіа 1873.—

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ. —

Отговарямъ ся на частны-ты ви отъ 9 и 17 текущаго. —

Какъ е станало и ви сж дошле писма-та ми отъ 23 февр. въ пликъ отъ Посолство-то, това не разумѣвамъ, катъ азъ гы предадохъ тука на поща-та направо до васъ въ Пловдивъ. —

Отъ Богдана Горанова изъ Мюнхенъ пріяхъ и друго писмо отъ кое-то ви притварямъ прѣписъ· азъ немамъ намѣрене да му отговоря, защо-то сьмь много занятъ, и немамъ врѣме да отварямъ нова преписка, за това молья ви пишете му віи потребны-ты· азъ отъ моья странж казахъ ви отъ 9 февруарія мнѣніе-то си за него.

Новы извѣстія за цьрковны-ты ни работы въ цариградъ немамъ, нъ до колко-то чувамъ отъ вънь, породили ся въ Ексархіа-та нé малкы несъгласія-та и интригы. Жално въистинна!

За момче-то отъ Разлогъ нищо не пишите веке.

Притворенно-то ви за А. Михайлова въ Галацъ испратихъ на врѣме. —

Добро видѣніе.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Преписъ Пак. 12.

Господине Евлогые Георгіевъ,
Въ Букурещъ.

Става почти три месяца отъ кжкъ сжмъ ся отдѣлилъ отъ тжрновско-то си учителствованіе и почти $1^1/_2$ міца отъ какъ сьмь пристигналъ тука.

Предпочетохъ Мюнхемъ за штудіы ты си, защо-то е градъ снабденъ съ сичкы-ты преимущества за едно серіозно и основно научно развитіе, а въ сжщо-то врѣме и за живѣяне по економически отъ сичкы-ты нему подобны градовѣ. Не е нуждно, мислья, да ви излагамъ че опитностьта отъ шестгодишно-то ми учителствуване и отъ обстоятелства-та ми вжобще ма кара да сжмъ крайно внимателенъ, както въ пистеніе-то тжй и въ прилично-то оцѣненіе на врѣме-то си и на положеніе-то си, ласкаья ся даже че сжмь, може би, единственныатъ между странствующы-ты по ученіе Българѣ, който да знае всестранно да поіеме приличныатъ обіемъ на наука-та.

Избралъ сжмъ си естественны-ты наукы съ особенно вниманіе на онжзи чястъ коя-то ся касае до главныатъ съставъ на земя-та (сир. за минералы-ты, за рудницы-ты и пр.) Чрезъ тойзи наученъ клонъ, мысльж да могж съ врѣме най-добрѣ да послужа на благоденствіе-то на отечественно то си общество, и тжй поне отъ чясты да ся отплатж косвенно и за пожертвованія-та на издржаніето ми, и да бждж веществення подпорка поне на най ближниты си. А за това ми е нуждно най пжлното теоретическо и практическо усовершенствованіе на наука-та. —

Отъ разговоры-ты що имахъ съ Г-на Найдена при послѣдньо-то му минуваніе презъ Тжрново, азъ ся научихъ твърдѣ добрѣ да цѣнж доброжелателно-то развитіе на отечественны-ты ни интилигентны дѣятелы вжобще, отъ колкото да могж сега поне най малко да ся сомневамъ че мене особенно ще откажите прилична-та

вещественна помощь за сѫщѫ-тѫ цѣль. — Сѣщамъ ся нравственно задѫлженъ да исповѣдамъ искренно, че пріето-то ми за три месяца количество ($37^1/_2$) ⋕ отъ Г-да Бр. Паница едва ли е достаточно, въ Прага или тука, за поддържаніе-то на едно просто дѣтинско „ходенѣ на училище-то“ а не ли за серіозны штудіы на единъ мѫжъ. За това, Г-не земамъ свобода-та да ви помолѭ да дадете заповѣдь на Г-да Бр. Паница да ми дотѫкмѭтъ нуждны-ты двадесеть и петь жалтицы на мц҃; ако е потрѣбно азъ ся задължавамъ да исплащамъ една чясть отъ тѣхъ слѣдъ свѫршованіе-то на курсъ-тъ си ($2 ^1/_2$ год.), или вѫобще готовъ сѫмъ да гы пріѣма подъ какво-то условіе обичяте· предпочитамъ сичко друго, а само да не бѫдѫ съ врѣме въ числото на тѣзи учены неучени, кои-то пѫлнѭтъ сега Българіѭ. —

Гледамъ съ пѫлно увѣрен е на Вази, и надѣя ся че ще оцѣните мыслы-ты ми; за това іоще отъ сега смѣѭ съ гордость да ви увѣрѭ че ще бѫдете на пѫлно задоволенъ отъ нравствнны-атъ плодъ на свои-ты пожертвованія. — И тѫй за сега ще чякамъ отговоръ-тъ ви единъ часъ по́ скоричко, за да могѫ пѫлно и спокойно да ся прѣдамъ на заниманія-та си. —

При тыя, Господине, желаѭ да сте здрави и честитъ

10 февруар. } 1873
20 яннуар. }

под. Б. Горанъ.

Мюнхенъ.
Schillingstrasse № 31.

Преписъ Пак. 12.

Господине Евлогіе Георгіевъ!
Въ Букурещь.

Въ писмо отъ 10 февруаріи бѣхъ Ви изложилъ недостаточность-та на издържанието ми, и като и до сега неможахъ да научѭ волѭ-та Ви въ това отношеніе, и като немамъ отъ друго мѣсто да ся надѣвамъ за нѣкаква помощь, то ще извините че (тъй да рѣкѫ) злоупотребявамъ, може бы, добрата ви воля сь второ писмо. —

Прѣдполагамъ, Г-не, че Ви е познато, какви угромни душевни усилия и какви веществени пожьртвуванія се изискуватъ за да може човѣкъ поне що годѣ да спечѣли това кое-то интелигентный-тъ светъ нарича Наука, отъ своіа страна трудѭ ся до колко-то вече силы-ты ми дозволяватъ, а отъ Васъ, Г-не, искамъ вещественѫ-тѫ подпорка; недейте ми я отказва.

Пары-ты кои-то сьмь пріялъ отъ Г-да Паница за шесть мц҃, при една извънредна икономія въ нормалны-ты разноскы, ѣдва ли ме изкарѫхѫ. За четири мц҃; затова голѣма радость ще ми бѫде като кажите, ѣдинъ часъ по́ скоричко, на реченны-ты Г-да Паница да ма неоставѭтъ въ сегашното ускудно положенія, защо-то ми ѣ несносно —

На конець, за прикъсване на секакви непріатности смѣѭ да Ви помоля, Г-не, съ пьрво да ми извѣстите отговора си, и самь

3/4 73 Мюнхемъ (под.) Б. Горановъ.

---

227. — Смѣтка на завѣщанитѣ отъ протос. Кир. Нектариевъ пари. Помощь за карловскитѣ училища. Холера въ Влашко. Пак. 12.

Приято 21 Юлия 1873. Отгов. 2 Августа.

Букур. 13 Юлія 1873. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Имамъ на рѫцѣ честны-ты ви отъ 25 Маія, 22 и 29 Юнія· не ви отговорихъ на врѣме, защото отъ една страна сьмь много занятъ по причина дѣто извадихъ писаръ-а си Петра Керемекчова, и отъ друга защо-то ма заболяха два пръста отъ дясна-та рѫкѫ, и твърдѣ трудно пишѭ. —

За да ся избѣгнѫтъ сякакви незадоволствія, и да престани сяка преписка по между ни относително за лихва-та на лир. тур. 1800 смѣтка Пок. Дяда Протосинтела отъ 1 януар. до 30 априлія 1872. пишѭ ви днесь въ рядовно-то си да заплатите на Настоятелство-то на тамошны-ты училища тая лихва, и молѭ вы распорядете ся да извършите.

Смѣтка-та за пары-ты, что сѫ отдѣлени за Карловско-то училище отъ имотъ-а на покойника уйка ми Христа, още не сьмь направилъ, причина-та е защо-то не ми позволи врѣме-то, нъ при първо улесненіе щѫ видя да извърша, и кажете на карловци да имѫтъ още малко търпеніе. — Сега сьмь въ съгласіе да зема единъ новъ писаръ отъ Ц/градъ, който ся обѣщава да дойди тука презъ идущаго Септемврія мца и тогива надѣвамъ ся че щѫ бѫдѫ въ положеніе да туря въ порядокъ сичкы-ты нерадены смѣткы. — Отъ имотъ-а на Пок. Димитракя ако има нѣщо отдѣлено и за Карловско-то училище не познавамъ, защо-то не сьмь преглѣдалъ още тыя смѣтки, и нека ви служи. —

Желаѭ да ми обясните, до колко-то можите да познавате, какъ ся намѣрѫтъ сега Г-да Бр. Гешови съ търговіата, и какъвъ капеталъ ся смѣта, че можѫтъ да имѫтъ сички-ты Братія' това просѭ да остани тайно по между ни. —

Въ Галацъ, Брайла, и другы мѣста, Романіа има холера, нъ не яко много, и почти на хора, които не ся пазѫтъ отъ нищо. — Въ градъ-а ни има холерина. —

Притварямъ ви писмо за Марійка.

Имате поздравленія отъ учиная Елисавета, и Г-жа Христина. —

Поздравлявамъ вы вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

228. — Изпраща се Георги Ивановъ отъ Банско да го подържа Благотворителната Дружина. Коп. кн. 5. 404.

Карлово, 25 Юлия 1873.

Господине Евлогие Георгиевъ,

въ Букурещь.

Податель-тъ на това писмо, Георгий Іовановъ, е оный момъкъ отъ Банско въ Разлогъ, който е избранъ, по прѣдложение отъ Добродѣтелнѫ-тѫ Дружинѫ, за да ся проводи да ся учи отъ прихода отъ завѣщаный за това отъ покойны Козмѫ Тричковъ и Докторъ Селеминскый имотъ, та като стигне въ Букурещь, сторѣте добрѣ да го прѣдставите на Дружинѫ-тѫ. Той е слабичькъ въ учение-то, нъ подобръ не могли да намѣрять, а инакъ ся види добро момче.

За тогози Георгия имамь разнесено нѣчто въ Пловдивъ, давамь му и за разносъ за-въ пѫть, та става всичко-то $2^1/_2$ лиры тур., съ които задлъжихъ Васъ, а Вые ся разумѣйте съ Дружинѫ-тѫ.

Писма-та Ви отъ 13 т. я Юлия прияхъ, нъ остаямь по пощѫ-тѫ да отговорѭ на тѣхъ. Сега щѫ Ви кажѭ само, че на 19 Юлия теглихъ възъ Г-на Хр. Д. Караминкова за Вашѭ смѣткѫ сто лир. тур., които записахъ на смѣткѫ на братовчядкѫ Ви Мариѭ.

Поздравявамь Вы и остаямь Вашь

Н. Геровъ.

---

229. — Министерството въ Петербургъ приема пожъртвуванитѣ отъ Панаретъ Рашевъ 10000 австр. жълтици. Пак. 12.

Прията 22 Юния 1874. Отгов. 26 Юния.

Букур. 15 Юнія 1874. —

Г-не Найд. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си частно отъ 8 текущаго и като сьмь безъ ваше частно по-ново, извѣствувамъ, че Министерство-то отъ Петресбургъ пиши на Тукашно-то Консулство, че ще пріеми познаты-ты ви 10 хіл. # царскы отъ Вла-

дыка-та Панарета Рашеева за Семинаріа въ Търново както прія и пары-ты на пок. дяда Протосингела· сега остава да ся внесѫтъ тыя пары отъ тука на реченно-то Министерство, и понеже това требова да извършя азъ, за това вы молѭ да ми явите съ първо, на чій ординъ да направя полици-ты, кои то щѫ испратя среща Лондра, за да гы препродадѫтъ въ Петресбургъ, и ако требова да направя азъ писмо до министерство-то, и какво да пишѭ, за да ся управлявамъ. —

Г-нъ Зиновіевъ иска 10 ок. тютюнъ добръ, искамъ и азъ другы толкова, нъ понеже искѫтъ по 10 ок. и двама-та Братія Романенко, за това вы молѭ да ми явите съ първо, ако можите намѣри до 40 окы тютюнъ енедже добръ, и съ каква цѣна можите да го купите.

Поздравлявамъ вы. — вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

230. — К. Помяновъ до Евл. Георгиевъ. **Пак. 12.**

Прѣписъ.

Прага 1874 Юлія 31.

Почитаемій благодѣтель.

Слѣдъ три години и половина зетъ подъ Ваши-тѣ отечески старанія достигнахъ да правія матуритетъ (испитъ зрѣлостни) който, както знаете е врата, коя-то води въ университета. Матуритетъ-тъ нашія захвана на 22 текущаго, а трае до 25-й. Ако и Вый никога да не ми натяквате относително до успѣхы-тѣ ми, разумѣва ся защото ся несъмнявате за моето добросъвѣстно прилѣжяние, при всичко това, понеже вѣрвамь, че свѣденія въ туй отношеніе не ще намѣріжтъ непривѣтственъ пріемъ у Васъ, поканихъ ся да Ви испроводія днесъ матуритетното си свидѣтелство, кое-то свидѣтелствува за отличный ми успѣхъ, и на кое-то може човѣкъ когато е потрѣбно, по сигурно да вѣрва нежели на сухы думи, които бы макаръ съ най красны чьрти характеризували най голѣмо прилѣжяніе.

Съ ваше благоизволеніе, милый благодѣтелю, щя ся запишія съ туй свидѣтелство подиръ два мѣсяца ваканція, като рѣдовенъ студенъ въ университета, гдѣто отъ много клонове на наукѫтѫ трѣбва да изберія единъ. Нъ кой именно? Ето въпросъ когото отдавна имахъ за рѣшенъ но въ рѣшеніето бѣхъ ся много измамилъ. Азъ сирѣчь, до лани мога да кажія желаяхъ цѣлъ да ся посвѣтѫ въ филологіѭтѫ. Туй желаніе обаче трѣбваше да отстѫпи за да завладѣе силна страсть Класическа филологія малко по малко прѣстаяше да мя занимава. Тя ми ся прѣдставляваше като прѣжила баба, коя то живѣе не́ защото е неизбѣжно потрѣбна, ами защото стотина години вече сѫществува, или простичкѫтѫ да кажія, защото намирятъ ся ёще на свѣта много едностранны и прѣхласнѫты хора, които увѣряватъ, че всичко красно, идеално, цѣла хуманита отъ неіѫ произлиза; освѣнъ туй приписватъ й твърдѣ митическо вліяніе върху разборното устроеніе на модерны тѣ язици. Този образъ по̀ живъ ми ся виждаше, колкото по̀-глѫбоко викнахъ въ неѭ, особенно като сравнявахъ нашы-тѣ обстоятелства съ тукашнитѣ. За напрѣдъ класическа филологія да ся завземе въ Българско и да вирѣ въ такъвъ степень както тука ако не кажя че е съвсѣмъ невъзможно то поне трѣбнало бы за туй много дльго и прѣдълго время. Туи сьображеніе, както и постепенното познаваніе, че всичка мѫдрость отъ неія нѣма началото си, направиха да прѣкъснія съ неія подалекы сношенія. Въ всякый случай, мисля, че е доста колкото съмъ начьрпалъ въ гимназіѭ тѫ отъ тоя источникъ. Рѣшилъ съмь ся да слѣдвамъ въ Университета физико-математикѫтѫ особенно модернѫтѫ философія, които ще съставляватъ главнѫ задачѫ въ будещето ми поприще. По този начинъ мисля, че ще остоіѭ да испълніѫ Вашето патриотическо желаніе, и моія святѫ обязаность не само като учитель или журналистъ ами и негли и съ нѣщо повече.

Ако имамъ повичко время ще́ ми ся ёще пьрвѫтѫ годинѫ да слушямъ и професора на Славянскѫ-тѫ филологія-тѫ Г-на Hattala. Проче многото лекціи, съ които щя сьмъ натоваренъ въ университета и за които много по скѫпо ся плаща отъ колкото въ Гымназіія тѫ послѣ и моитѣ по голѣми потрѣби, както за книги така и за поминуваніето ми (спорѣдъ изрѣченото: колкото повече човѣкъ расте, толкова

повече и нуждитѣ му ся уголѣмяватъ) даватъ ми смѣлость, като зная, че Вашытѣ къмъ менѣ засвидѣтелствуваны, благы расположенія не дозволяватъ въ нишо нуждѫ да трьпѭ, да Ви попросія да земите прѣдъ очы тѫѭ смиреннѫ забѣлѣжкѫ, която негли и безъ моето припомнюваніѕ ще найде мѣсто у Васъ, за своіѫ обаче длъжность броя самъ да попросія кога то искамъ да ми ся даде.

Сега когато настая нова епоха на моитѣ студіа подновявамъ съ неописаннѫ радость, срьдечнѫ-тѫ си признателность и старѫтѫ прѣданность къмъ моя неоцѣнителный попечитель, за здравіето и благоденствиіето на когото денонощно моля Всевышнаго да гы захрани подъ своія щить и успоръ съ своѭта неисчерпателнѫ щедрость.

Искамъ много да ся похвалія колко то ся относи до здравіето ми, цѣлѫ годинѫ като извадимъ нѣколко пѫти силно главоболіе былъ съмъ здравъ, както повече не може нито да бѫде. Въ наше то прѣдградіе на край издига ся единъ красенъ хлъмъ (Belvedére) гдѣто ся намиратъ токо-рѣчи най хубавы-тѣ разходкы въ нашыя градъ. Въ лѣтно время рано въ 5 часътъ ведньжь да го забыколія за да ся насытія отъ неговыя здравъ въздухъ было ми всякога една отъ повиннытѣ работи.

Готвя ся тыя дни да оставія Прага, и да ся упѫтія къмъ сѣверно Ческо. Прьвата ми грижа тамъ ще бѫди да ся обучяватъ въ нѣмскыя языкъ, най потрѣбно то нѣщо въ бѫдуще то ми образованіе; защо то тука наистина университетътъ по историческы права е Ческый, нъ днесь е въ рѫцѣтѣ на Нѣмцытѣ, и тѫй съ малкы исключеніе всичко ся прѣдава на нѣмскый языкъ. Наистинна, ако и да съмъ былъ прѣтоваренъ съ работѫ, пакъ сегыжь-тогыжь не съмъ ся лѣнилъ да земія въ рѫцѣтѣ си нѣкоія нѣмскѫ книгѫ, и да ся трудія съ помощьтѫ на Грамматикѫтѫ и словара да й разберія. Нъ тъй получены тѣ познанія сѫ далечь отъ да удовлетворятъ поне до такъвъ степень, щото да можія на бѫдущы ты лекціи добрѣ да разумявамъ. За това трѣбва ваканціятѫ да жьртвовамъ за нѣмскый языкъ.

Най сетнѣ примѣрната точность въ правилно то внасяніе на потрѣбны тѣ ми, налагатъ ми длъжность ла изражія крайны-тѣ си благодаренія къмъ Г-да Бр. Е. Паница.

Съ сыновнѫ любовь и почитаніе остаямъ за всякога въ глѫбокѫ признателность.

Вашъ въспитанникъ
(подп.) К. Помяновъ.

---

231. — Убийство въ Галацъ. Убийцитѣ открити. Христо Н. Пулиевъ наклеветенъ и затворенъ. Пак. 12.

Прието 25 Янн. 1875. Отгов. 25 Янн.

Букур. 17 Януар. 1875. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Много сьмь смутенъ и слисанъ почти отъ двѣ седмици насамъ, по тая причина съ преминала-та поща не ви писахъ нищо, защо-то тогива бѣхъ и въ Галацъ· сега като ви напомня крайно-то си частно отъ 3 текущаго, и като ви кажѫ, че частны-ты ви отъ 27. Дек. 1874 и 3 владѣющаго пріяхъ на врѣме, щѫ ся огранича да ви извѣстя на късо причина-та на ново-то ми безпокойствіе.

На 4 текущаго міца вечерьта открыха ся въ Галацъ убійци-ти на слугины-ты ми въ кущѣ, и кой быле; Градинаръ-тъ мой Велико, и Маринъ момче около 20 години, кой-то бѣше слуга въ къща-та ми въ Галацъ, и по свършованіе преминалаго Юнія Христю нашъ бѣше му далъ смѣтка-та съ мое споразумѣніе, и си излези· разумѣвате, че и двама-та убійци сѫ быле мой хора, тапа и двама-та българи. Не щѫ стоѭ сега да ви разказовамъ, какъ е станало открытіе-то, защо-то сьмь много смутенъ, и не ми ся ще да ся простирамъ, щѫ ви кажѫ само, че тіи черни души уплетоха и Христа и Гавраіла, кои-то гы арестува Правителство-то, и сега сѫ на испытъ отъ жудекатора де инструкціа (ἀπὸ τὸν ἀνακριτήν)· главно-то обвиненіе на Христа е, че Маринъ казалъ, че Велико го былъ увѣрилъ, че и Христю е съгласенъ да направѫтъ това убійство, и че той ще имъ даде и подарокъ # царскы 500,

а Велико е казалъ че не истинна това, и че Христю нити най-малко-то познаніе е имал отъ тая гнусна работа· това сѫ казвали убійци-ти при първо-то ймъ открытіе, по тая причина и Христю е арестуванъ още на 4 сего вечерь-та. — Гаврійла арестуваха на 10 сего, нъ коя е главна-та причина на негово-то арестуваніе, това не ми е извѣстно, защо-то испити-ти ставѫтъ секретно, а отъ вънь ся говори различно, онова дѣто можя азъ да мислѭ е, че требова да има и върху него нѣкоя клеветѫ отъ странѫ на убійци-ты. За невинность-та на Христа и на Гаврійла не можя нити най-малкото сомненіе да имамь, даже нити прѣзъ умъ не може да ми мини едно такова обвиненіе, и секи единъ благоразуменъ човѣкъ, кой-то познава отъ близу лица-та, сѫщо-то мысли, нъ жустиціа-та не можи освѣнь да си направи длъжность-та, и вѣрвамъ че тѣхна-та невинность скору ще излези на явѣ. — Голѣмы грѣхове сьмь ималъ, нъ нема друго что да правя освѣнь да търпѫ. — На 10 сего бѣхъ въ Галацъ, и посѣтихъ Христа· той е въ особна камара, и има сичкы-ты си нуждны, намѣрохъ го здравъ, и му казахъ да има търпеніе, и да ся не безпокой, защо-то жустиціа-та си прави длъжность-та. — Вчера имахъ извѣстіе отъ нашыа Димитра изъ Галацъ, че посѣтилъ Христа и Гаврійла, и че сѫ здрави. —

Ако узнай арестуваніе-то на Христа майка му разумѣва ся, че ще ся смути и наскърби много, нъ віи посовѣтувайте я да не ся гріжи никакъ, защо-то сичко ще ся управи. —

Извинете, че не ви пишѫ днесь нищо за другыты работы.

Поздравлявамъ вы.

вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

232. — Смѣтка за подаренитѣ на карловскитѣ училища разни суми отъ Хр. Т. Пулиевъ и отъ братия Георгиеви. Пак. 12.

Прието 7 Февр. 1875. Отгов. 28 Февр.

Букурещъ 31 Яннуарія 1875

Г-не Н. Геровъ!

въ Пловдивъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 24 текущаго, и като сьмь безъ ваше пòново, извѣствувамъ вы, че вы завѣрихъ съ Тур. гр. 10880^{25}/$_{00}$ спорядъ белѣжка-та вы. пратихте ми съ писмото си отъ 11 текущаго, за разнесенны-ты ви отъ 1 Септемврія до 31 Декември. 1874 за кѫщѫ-тѫ на пок. вуйка ми Н. Т. Пуліева въ Карлово. —

Пратете ми извлеченіе отъ текуща-та ми при васъ Сткѫ за истекла-та година, за да го сравнѭ съ книгы-ты си; дано чрезъ това извлеченіе дадете край и на ветхыа си къмъ мене дългъ, спорядъ белѣжкѫ-тѫ пратихъ вы врѣменно, за да не ся провлача вече. —

Броете моля вы на Настоятелство-то на Българско-то училище въ Карлово ⌗ Австр. осемдесеть № 80 лихвѫ годишнѭ по 8% за год. 1874 върху ⌗ австр. 1000 произведеніе набрано и останало у мене до 31 Декемвр. 1873 отъ завѣщаны-ты пары въ име-то на пок. вуйка ми Хр. Г. Пуліева; броете и на Женско-то Дружество въ Карлово Лир. Тур. 24 лихвѫ тоже за 1874 год. върху Лир. Тур. 300 подарены отъ мене, покойныа Брата ми и Г-жа Елисавета Хр. Пуліева; дайте гдѣто требова и Тур. гр. 600 лихвѫ сè за 1874 год. върху оставенны-ты у мене гр. Тур. 10000 отъ пок. протосингела Кирила Нектаріева, и като направите сичкы-ты тыя платкы задължете ма, и ми явете. —

За посрещаніе на гореизложенны-ты платкы пишѫ днесь на Г-на Хр. Д. Караминкова въ Ц/градъ да поеме за смтми ваше тегленіе отъ лиры Тур. 100, и распорядете ся на потребны-ты, и на врѣме ми явете извършенны-ты ви. —

Поздравлявамъ вы

вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

233. — К. Поменовъ иска позволение да се прѣмѣсти въ другъ градъ и моли за съвѣтъ кой факултетъ да слѣдва. Пак. 12

Прѣписъ

Прага 4-й Марта 1875.

Почитаемый благодѣтелю!

Ако и да не́ е никакъ важнѫ работѫ, при всичко туй за своя длъжность броіѫ да искамъ отъ Васъ позволеніе за да ся попрѣселіѫ изъ Прага въ Германіѭ. Причина-та е твърде проста. Тукашный Универзитетъ сирѣчь, ако и на врѣмя то да е́ былъ направенъ за чехы-ты, е почти цѣлъ Немскый. Относително-то Число на Ческы-ты преданія е́ твърде незначително. А Человѣкъ Славянинъ да иска въ този инакъ Славянскый градъ да изучи Нѣмскый языкъ, необходимо потрѣбенъ на єдинъ Слушатель въ Универзитета ѐ туй му исканія повече отъ дрьзко. — Наистина азъ сьмь ся обучавалъ доста въ Немскый языкъ, какво-то да не ми причинява голѣмы затрудненія въ работѫ-тѫ: Нъ зачто да не ся отстранѫтъ и останѫлыты, но колко и да сѫ малкы припятствія кои-то е́ възможно да ся примѣстѫ отъ тука? Колко-то За Универзитеты-ты, както ѐ Вамъ познато, тѣ имѫтъ на всекждѣ по Австріѫ и Германіѫ сѫщѫ-тѫ програмѫ. Никакъ слѣдователно не вреди слѣдъ свършваніе-то на Семестра да приминувѫтъ Студенты-ты отъ единъ Универзитетъ въ другъ. Менъ пакъ ще туй много ползува, кога-то приминѫ въ Нѣмскый градъ. Отъ своя страна прѣдложихъ бѣхъ за Студуваніе въ єдинъ отъ прочуты-ты Университетъ въ Хайделбергъ, Jenпі или Халле. На Васъ остая да удобрите кой-то и да е єдинъ отъ тѣзы, или другъ да ми назначите. Само учтиво просѫ по̀ скоро да изразите воліѧта си, каквото да могѫ слѣдъ свършваніе-то на този Семестрь (13 Мартъ) да оставѫ Прагѫ. —

Незнаѭ и до сега, достопочитаемый благодѣтелю, да ли удобрявате туй дѣто студувамъ въ философскый факултетъ. Млого быхъ молихъ да узнаіѫ, догдѣ-то е́ още врѣмѭ, Какво-то е́ Ваше-то мнѣніе относително до Студій-тъ ми; Ваше-то пакъ мнѣніе азъ сьмь длъженъ да уважавамъ. Почулъ бѣхъ прѣди неколко врѣмя отъ стьрнѫ, че сте желаяли да видите единь день да излѣзе отъ мене достоенъ журналистъ. Незная до колко е́ туй истинно, нъ ако бѫде истинно, то трѣбва азъ да гледамъ да студувамъ най-вече *Jus* (право) гдѣто при другѫ-тѫ работѫ ще ся запознаѭ съ така Нарѣченнѫ-тѫ държавнѫ Наукѫ, и съ важнѫтѫ Политическѫ Икономіїѫ. Въ тоя факултетъ нарѣченъ Вридическый, мыслѭ че быхъ слѣдовалъ съ подобенъ успѣхъ, както въ филосовскыи, стига да зная че е́ такъва воля-та на благодѣтеля ми. — Че пакъ тогава въ по̀ широкъ Кругъ быхъ былъ полезенъ на Отечество-то си, то нѣма никакво съмненіе. Бѣдното Наше Отечество ся Нуждае отъ всичко, особенно отъ хора, кои-то бы могли добросъвѣстно да бранѫтъ интерессы-ты и да го Запознаѭтъ шо годѣ съ Европа. Неможемъ отказа, че то Клѣто-то има журналисти. Кои-то като непосвятени въ предмѣтѫ си, не могѫтъ и при всичкѫ добрѫ воліѫ благополучно да работѫтъ. Стига, както спомѣнахъ и горѣ, веднажъ да ся научіѫ къкво е единственно-то желаніе на Благодѣтеля ми и сьмь всякога готовъ съ него да ся съобразявамъ. — Разбира ся само по себе, че като студувамъ jus, могѫ не само като свестенъ журналистъ, ами и като Учитель и пр. въ Българско да служіѫ. — Да но̀ ся улостояхъ да ми почетете съ двѣ три думы въ този наистина твърде важенъ въпросъ.

Съ приличны-ты си Поздравленіѫ остановамъ въ сыновно Почитаніе

Вашь въспитанникъ
(Под) К. Помяновъ.

---

234. — Пловдивското Бълг. Читалище иска помощь. Пак. 12

Приято 26 Апр. 1875

Букур. 19 Априлія 1875

Отговарямъ ся на чястны-ты ви отъ 5 и 12 текущаго. —

Благодарѭ ви за честитяваніе-то за празникъ-а, желаѭ и азъ отъ все сърдце да го дочяковате и испращате весломовно съ здравіе и веселіе на много годины.—

Отъ Настоятелство-то на Българското Читалище въ Пловдивъ подъ прѣдседателство-то на Х. Д. Павлова пріяхъ едно писмо отъ 11 текущаго съ кое-то като ми описвѫтъ намѣреніе-то и положеніе-то на това читалище, призовавѫтъ ма за щедра помощь. азъ желаѭ да ми кажите на отговоръ заслужова ли това Читалище, нѣкоя помошь за да ся управлявамъ, нъ на сякакъ въ случай забелѣжете че не сьмь расположенъ за голѣми работы, Защо-то имамъ по настоящемъ да посрещамъ и другы разны обѣщанія.

Знаѭ, че на Русскы-ты Консулы ся увеличиха заплати-ти, срадовамъ прочее и васъ за това увеличеніе. —

Поздравлявамъ вы

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

235. — Приима се дяконъ Евтими Кръстевъ да се учи въ Русия. Пак. 12.

Прията 9 Юния 1875. Отгов. 13 Юния.

Букурещъ 31 Маія 1875

Г-не Н. Геровъ
Въ Пловдивъ.

Въ 1872 год. бѣхте ми писали да подѣйствувамъ при тукашно-то Русско Генерално Консулство за да ся пріеме въ Руссіа на ученіе съ Правителственно иждивене нѣкой си діаконъ имѣнемъ Евтимій Крестовъ, и Консулство-то още тогива писа потребны-ты до Азіатскыа Департаментъ, и едвамъ сега е пріяло отговоръ, отъ кого-то вы притварямъ преписъ, и явете ми какво да отговоря на Г-на Зиновіева, или можите и вый самъ направо да му пишите нуждны-ты.

На чястно-то ви отъ 24 сѫщаго не пристигамъ да отговоря днесь.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Копія съ отношенія Азіат. Департамента отъ 24 Маія 1875 № 1530 къ Дѣйств. Стат. Совѣтника Зиновьева

Отношеніемъ отъ 25 Августа 1872 № 330 В. Прев-ство ходатайствовали о принятіи на Казенный Счеть въ Московскую Дух. Акедемію Болгарскаго уроженеца Евтимія Крестева.

Нынѣ, вслѣдствіе имѣющыхъ открыться ваканціи въ нашихъ Духовныхъ Учеб. Завѣденіяхъ. Азіат. Департаментъ покорнѣйше проситъ увѣдомитъ оный гдѣ въ настоящее время находится Крестевъ и не промѣнилъ ли онъ своего намѣренія. —

---

236. — Помощь на пловдивското читалище. По завѣщанието на Беронъ. Пак. 12.

Прията 27 Юния 1875

Букур. 21 Юнія 1875. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Едрене.

Имамъ на рѫцѣ чястны-ты ви отъ 24 Маія, и отъ 6 и 13 текущаго не ви отговорихъ на врѣме, защо-то при другы-ты работы бѣхъ занятъ и съ сѫдба-та на убійци-ты въ Галашка-та ми кѫща. — На 15 сего ходихмы въ фоктанъ за тая сѫдба азъ, Христю, Гаврійлъ и други-ти момчета отъ Галашка-та ми кантора, нъ непріятното е че сѫдба-та не ся разиска, ами ся отложи за идущаго Септемврія.

Знаѭ, че отъ много мѣсто чякатъ да направя голѣмы пожертвованія за благотворны заведенія въ отечество-то, и сь сичко че и мое-то желаніе е да направя

нѣщо, нъ прѣдъ да си нарядѫ тука работы-ты, и да ся разплатѫ, дѣто имамъ да давамъ, за да видя съ какво щѫ ся отбырѫ, не щѫ можя нищо друго до тогива да направя освѣнь онова кое-то и сега на горѣ на долу давамъ. — На читалище-то въ Пловдивъ, като казвате че то подрьжа разны училища тамо, можя да пратя сега една помощь отъ л. тур. 50, нъ това щѫ направя ако и віи го удобрите, и управлявайте ся. —

Отъ Бероново-то завѣщаніе нищо нема за Едренци-ты, защо-то мошіа-та както знайте бѣше продадена, нъ азъ заедно съ другы троица отъ нашы-ты тука направихмы и зехмы мошіа-та назадъ като платихме нѣколко хіліади жълтици разноски и дългове, и намѣреніето ни е като земимъ пары-ты что сме дали, остатокъ-тъ да остани за едно училище въ Отечество-то ни· това училище когато бы да ся рѣши за да стани, щѫ ся старањ да ся опредѣли да стани въ Едрене, нъ понеже това не е още рѣшено, и нити врѣме-то може отъ сега да ся назначи, за това казвамъ да не обаждате никому, защо-то нѣкои отъ оныя кои-то имѫтъ право да подадѫтъ гласъ, за дѣ да стани училище-то, искатъ да ся опредѣли за Търново, и добрѣ е да не ся пораждѫтъ сега хораты· азъ сьмь увѣренъ че ще ся рѣши за Едрене, защото повече-то сме на това мнѣніе.

За Дяконъ Евтиміа безъ да расправямъ повече Г-ну Зиновіеву щѫ му кажѫ, че нема да отиди да ся учи.

Г-нъ Зиновіевъ иска 30 окы тютюнъ, нъ добръ нѐ като оня на Няге, кажете ми можите ли да намѣрите добръ. —

Около 24 сего ще замини Генералъ Игнатіевъ презъ Галацъ направо за Германія, и готвѫтъ ся консулити да го посрещнѫтъ, сѫщо-то ще направи и Правителство-то.

Свьршамъ, защо-то стана късно за поща-та.

Поздравлявамъ вы.

вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

237. — Не е въ състояние да дава помощи. Изнудително писмо до Христа Н. Пулиевъ. Пак. 12.

Приято 5 Марта. Отгов. 13 Марта.

Букур. 24 февр. 1876. —

Г-не Н. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Отговарямъ ся на частны-ты ви отъ 7—14 и 21 текущаго. —

При днешны-ты обстоятелства, и при положеніе-то на работы-ты ми, кои-то още не сѫ въ порядокъ, не пропущамъ пакъ да ви кажѫ; че не щѫ можя по настоящемъ да изпълня желаніе-то на тамошна-та община за помощь-та, что ми иска за Българско-то Дѣвическо училище. Отъ вънь секи е свободенъ да мысли и да сѫди както ще. — Казвате че насѫдѣ са надѣвѫтъ, че щѫ направя нѣчто за споменъ на покойныа си братъ, и че го глѣдѫтъ като косуръ, дѣто до сега не сьмь го направилъ. — Азъ отъ чисты какво-то благоразсѫждамъ се̂ правя и сега, а доволно пары разносямъ тука и по вънь, и когато си туря наредъ работы-ты, тогива щѫ видя какво можя повече да направя, до тогива нека ма критикувѫтъ, и кой какъ ще нека говори. —

Притварямъ ви преписъ отъ писмо отъ нѣкой си Карловецъ изъ Букурещъ, кое-то пріялъ нашъ Христо въ Галацъ· ето каквы патріоты имамы! Азъ мыслѭ, че не требова да убаждате относително за това на учиная ми Николица. — Поздравлявамъ вы.

Поздравете Марійка отъ мене и нене й̄.

вашъ

Ев. Георгіевъ.

5 Марта 1876. Преписъ

1876 февр. день на 12.

Г. Христо Н. Пуліевъ, поздравлявамъ та да разбырете какъ сме живу и здраву до тоя чясъ, и молимъ Бога за ваше-то здраві. Но днеска прихождамъ нарочну за ви извѣстя като на искрененъ патріотинъ, и като на съотечественникъ, защо-то може даже да намыслите още когато бѣхъ дошолъ отъ Цариградъ като българинъ и азъ слязохъ при ваша милость като новъ непознатъ отъ никого, даже не разбырахъ ни отъ Влашки язикъ низнаяхъ ни най малко за вода какъ ще ся кажи, нъ ваша милость щомъ като влезохъ изъ вѫтрѣ врата-та, на мѣсту да ми кажишъ далъ ти Господь добро като на съотечественникъ катъ ви поздравихъ, и азъ да ся зарадовамъ ако и да сьмь избягалъ отъ Проклеты-ты азіатски кучета та изгубихъ отечество-то си, но и тука има съотечественници и патріоти, които разбыратъ какво ще ся кажи патріотизмъ, но Господство ви отъ веднѫжь като че ви сторихъ нѣкоя голѣма пакость ма попитахте, ти на ли си на Хайдутина Василъ Левски братъ. По-добрѣ да ма ударите съ ножь отъ колко-то да ми кажитѣ тая дума но сега ти ся умолявамъ твърдѣ много за да ми испроводишъ 10 лиры за да си зема нѣкои потребносты, кои-то ми сѫ най-много потребны за напролѣтъ. Ако да не изпроводишъ тогива ще да позная защо-то не си ми нито съотечественикъ нито патріотинъ, тогива да знаймъ, защо-то като отидя въ Карлово, първо и първо щѫ да убыя майка ти, послѣ да изгорѫ и мишкы-ты ви.

Остаямъ въ надежда съ голѣмо нетьрпеніе за отговоръ-а ви. Букурещъ Каля Мошилоръ № 40 Стойку Брагаджіа, нъ да не направишъ нѣщо на човѣкъ-тъ, защо-то той не е виноватъ ни най-малко, защо-то не мога ся насмя. — Азъ вашъ покорный Петръ Караивановъ трети Левски. —

---

238. — Прѣпорѫчва се прѣдставительтъ на Ed. Pears, за да се прѣпращатъ депешитѣ му до Лондонъ. Разноскитѣ се минуватъ на Герова смѣтка. Пак. 141.

A Mr Eulogio Georgieff.

Constantinople, le 19/31 Juilet 1876.

Le porteur de la présente qui Vous sera recommandé par le Consulat des États-Unis d'Amérique, Vous remetra de temps en temps des reçus pour des dépêches télégraphiques qu'il aura expédiées de Bucarest et dont le montant je Vous prie de vouloir bien lui payer contre récépissé avec déclaration d'avoir reçu cette somme pour compte de Mr Ed. Pears, que Vous voudrez bien m'envoyer avec les reçus du télégraphe, en passant la somme déboursée en mon compte.

---

239. — Ed. Pears кореспондентъ на Dayle News. Какъ се изпращатъ депешитѣ му. Пак. 141.

Г-ну Евл. Георгиеву.

Цариградъ, 20 Юлия 1876.

На 19 тоя Юлия Ви писахъ на кѫсо, колко да Ви явѭ, че сьмь стигнѫлъ живо и здраво въ Цариградъ. И днесь нѣма да ся простирамь, по причинѫ, че мя чякать да идѫ да ся сговоримь за работѫ-тѫ, что Ви приказвахъ.

Вчера дадохъ едно отворено писмо до Васъ на французскы, вь което Ви казвамь, че податель-тъ на това писмо ще Ви ся прѣдстави отъ Американско-то Консулство и отъ врѣмя на врѣмя ще Ви дава расписки отъ телеграфа за депеши, които е пращалъ, та да му броите пары-ты, колкото е далъ за тыя депеши подъ разпискѫ, че зима тыя пары за смѣткѫ на Г-на Ед. Пиерса (Ed Pears), а тѫѭ разпискѫ заедно съ разпискы-ты отъ телеграфа да гы пращате до мене и колкото пары дадете да гы записвате на моѭ смѣткѫ.

Тоя Ед. Пиерсъ е Англичанинъ, който пише извѣстны--ты кореспонденціи въ Dayle News за безчиния-та отъ Турци-тѣ въ Блъгариѭ, а депеши-тѣ, за които Ви пишѫ да плащате пары-ты, ще гы праща той въ Букурещь да ся удрять, че тука не гы приемать.

Прощавайте, че Ви пишѫ твърдѣ на бързо.

---

240. — Тъкмятъ се прѣдставители да обходятъ европейскитѣ дворове. Европейска комисия въ Пловдивъ за турскитѣ звѣрства. Пак. 141.

Г-ну Евлогию Георгиеву.

Островъ Халки, 29 Юлия 1876.

Послѣдне Ви сьмь писалъ на 20 Юлия. Оттогава, по причинѫ, че ся прѣнесохме на островъ Халки и съ прѣхожданѥ-то оттамъ въ Буюкдере, за което трѣбвать седемь чясове да ся иде и да ся дойде, не ся случи да сьмь свободенъ въ деня на пощѫ-тѫ, та да Ви пишѭ, па и нѣмаше нѣчто ново да Ви обадѫ.

Писмо-то Ви отъ 20 Юл. прияхъ. На него щѫ отговорѭ рядовно до пощѫ, а сега щѫ Ви кажѭ само, че бѣлѣжка-та, что сте притурили за святынѭ му, е права, затова той нѣма да ся кѫтне. А дружина-та му ся натъкми да отыде възъ недѣлѭ-тѫ. Сега щѫ Ви кажѭ за тѣхнѫ милость, дѣто ся готвяхѫ да отыдѫть за прѣдставители. Тии ся забавихѫ по причинѫ доклѣ да ся натъкмять, нъ възъ недѣлѭ-тѫ щѫть отыдѫть непрѣмѣнно. Тии сѫ двоица, отъ които единый е онова лице, за което Ви говорихъ. Кога да тръгнѫть, тогава щѫ Ви пишѭ подробно за тѣхъ. . . . .

Знаете, че имаше изпратены въ Пловдивъ коммиссии Английска и Американска за да испытат на мѣсто, истинно ли е дѣто ся приказва, че ся правили Турци-ти по поводъ на така наречено-то въстание. Тыя коммиссии сѫ научили и видѣли по села-та такывы нѣчта, дѣто не остава никакво съмнѣние, че Турци-ти сѫ ся владали въ тоя случяй съ най-безчловѣчный начинъ.

Поздр. . . . .

---

241. — Кои сѫ членоветѣ на комисията. Защо е избранъ Др. Цанковъ. Прѣзъ дѣ ще тръгнатъ. Кой имъ тегли разноскитѣ. Пак. 141.

Г-ну Евл. Георгиеву.

Островъ Халки, 3 Августа 1876.

На 29 Юлия Ви писахъ, а на другый день, послѣ откакъ проводихъ писмо-то си на пощѫ-тѫ, прияхъ Ваше писмо отъ 27 Юлия.

Днесь тръга за Града Вы Г-нъ Д. Цанковъ, който ся отряди за извѣстнѫ-тѫ работѫ заедно съ онова лице, за което Ви казвахъ, когато бѣхъ при Васъ. Другарь-тъ му ще тръгне съ слѣдующий пароходъ и ще отыде право за Вѣнѫ, тамъ да ся срѣщнѫть. Духовно лице не ще има съ тѣхъ, зачтото не ся намира каквото трѣбва.

Г-нъ Цанковъ ся избра прѣдпочтително отъ другы лица за тѫѭ службѫ по много причины, които сега не щѫ Ви изброявамь. Не щѫ Ви расправямь такожде за наставления-та, что имъ ся давать, а оставямь негова милость да Ви раскаже подробно за всичко.

На неговѫ милость дадохъ 50 лиры Турскы, а на другаря му, кога да тръгне, щѫ броѭ сто лиры, и щѫ Ви задлъжѭ съ тѣхъ.

Молѭ Ви ся да ми явите, прияхте ли извѣстия за училища-та въ Швейцариѭ, за които ми ся обрекохте да испытате. . . . .

Поздравл. . . . . .

---

242. — Г. М. Балабановъ тръга за Вѣна. Черногорска побѣда. Женско благотворително дружество въ Букурещъ. Пак. 141.

Г-ну Евлогию Георгиеву.

Халки, 6 Августа 1876.

На 3 тоя Августа Ви писахъ пò-на длъго, днесь не щѫ ся простирамь по причинѫ, че не ся усѣтихъ да приготвѭ писмо-то си отъ вчера, а пароходы да отывать отъ тука за-въ града има само сутренѫ рано, та, ако ся забавѭ, не ще има послѣ какъ да го пратѫ на пощѫ-тѫ; затова пишѭ сега на кѫсо.

Другарь-тъ на Цанкова ще трьгне утрѣ прѣзъ Триестъ право за Вѣнж, тамъ ся срѣщнжть.

Вчера ся разнесе тука слухъ, който ся види да е истиненъ, че Черногорци-ти разбили още веднашь Турци-ты и добрѣ.

Въ „Московскы-ты Вѣдомости" има объявление отъ Славянскый Благотвор. Комитетъ, че въ Букурещь имало Женско Благотворително Дружество (дружество-то на Мадамъ Цѣнович), та нему да ся пращать помощи-ты, които ся сбирать за пострадалы-ты Блъгары. Въ сжщый листъ отъ 25 Юлия бр. 188 е напечятано и едно възвание отъ Дружество-то камъ Руссы-ты.

Поздравл. . . . . . .

---

243. — Първа помощь на Др. Цанковъ и на М. Балабановъ за пжтуването имъ по царскитѣ дворове. Пак. 12.

Прието 13 Авг. 1876. Отгов. 19 Авг.

Букур. 10 Августа 1876

Г-не Н. Геровъ
Въ Цариградъ.

Отговарямъ ся на чястны-ты ви отъ 29 престаналаго и отъ 3 и 6 текущаго.

Нашій Христю свьршилъ кура-та си въ Hall, и тая седмица ще ся завърни въ Галацъ· азъ щж му пишж да ся проумѣй съ майка си за мюлкове-ты ймъ· той ми прати завчера едно писмо отъ сестра си Елисавета за да го прочетж, отъ кое-то ви притварямъ преписъ за да видите, че тя ся жалова че нема дѣ да ся учи, и иска да отиди въ Ц/градъ за да ся учи· азъ отъ моѭ странж мыслѭ, че тя е веке мома на възрасть, и не за испращанѣ по вънь да ся учи· освѣнь това тя въ Ц/градъ ще иска и много разноскы, а знайте че пары много нема отъ дѣ да ся разносятъ, нъ или какъ да е азъ сé желаѭ да ми кажите и віи ваше-то си мнѣніе относително за това. — За Олга сьмь съгласенъ да ся испрати въ Кіевъ да ся учи спорядъ както ви бѣхъ писалъ врѣменно, и понеже и Христю и майка му сж съгласны въ това, молѭ вы земете потребны-ты мѣры за да ся тури въ дѣйствіе тойзи проектъ. —

Учиная ми Николица требова да е още въ Пловдивъ, и мнѣніе-то ми е да ӣ пишите да не ся врьща въ Карлово прѣдъ да ся завьрните віи въ Пловдивъ. —

Съ Г-на Цанкова ся срещнахъ, той замина на 7 сего за Віенна подъ негово расположеніе и на другаръ-а му что е щялъ да трьгни чрезъ Тріесті, внесохъ на Бр. Е. Паница въ Віенна завчера fr. 2067·06, и слѣдователно щж внесж на другы, нъ желалъ бѣхъ да ми кажите, и віи каквы споразумѣнія сте зели съ тяхъ за тоя вънросъ, за управленіе ми. —

За Швейцарскы-ты училища не пріяхъ до сега никакво извѣстіе, защо-то отсжтствува отъ Галацъ пріятель-тъ отъ кого-то бѣхъ искалъ сведѣнія.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ

---

244. — Цанковъ и Балабановъ чакатъ въ Віена потрѣбнитѣ прѣпоржчителни. Комитетъ въ Пловдивъ за помагане на пострадалитѣ. Пак. 12.

Прието 27 Авг. Отгов. 31 Августа.

Букур. 24 Август. 1876. —

Г-не Н. Геровъ
Въ Ц/градъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си частно отъ 20 текущаго чрезъ Посолство-то тамо, и отговарямъ ся на чястны ты ви отъ 17 и 19 сжщаго, кои-то не пріяхъ рядовно както други пжть· първо-то пріяхъ на 22 сего, а второ-то едвамъ днесь.

Притварямъ ви нѣкои сведѣнія за швейцарскы-ты училища, и за разноскы-ты кои-то можѫтъ да послѣдуватъ тамо за фамилѭ-та ви за една година· тыя сведѣнія както виждате ми ся передадоха отъ единъ търговецъ Швейцарецъ въ Галацъ, нъ ако віи искате да имате такыва и по̀-обширни, то не става друго освѣнь да ся отправите къмъ C. Mayer Buchner въ Aarau (Suisse), на когото да приложите и писамце-то отъ J. Rychner изъ Галацъ.

Удобрявамъ мнѣніе-то ви за да ся направи така дѣто да ся учѫтъ дъщери-тѝ на уйча Никола у домъ-а си, нъ въ такъвъ случай требова да ся намѣри нѣкоя учителка (гувернанта), като за място-то, коя-то да гы учи на наука и на работа, нъ дѣ и какъ може да ся намѣри такава, остава віи да ми обясните.

Имамъ извѣстіе отъ Віенна отъ 21 сего, че пріятелити отъ Ц/градъ още сѫ тамо, защо-то не намѣрили очякваны-ты книгы, и лице-то, при кое-то гы търсили, казовало, че никакво извѣстіе до него день не было пріяло· разумѣвате, че това е доста непріятно, защо-то врѣмето прѣминува· удивително ми ся вижда какъ віи не ми помянувате нищо относително за това, и още повече че не ми разяснихте каквы споразумѣнія сте имали съ тыя пріятели за поддьржаніе-то ймъ, за което ви питахъ съ писмо-то си отъ 10 Августа.

Научявамъ ся, че въ Пловдивъ ся е съставило Дружество отъ консулы и другы за да събырѫтъ помошы за Бѣдныты пострадалы фамиліы Българскы, кажете ми, какво е ваше-то мнѣніе за това Дружество, и ако ся събыре и тука нѣкоя помощь, прѣзъ дѣ, какъ, и до кого быва да ся отправи. —

Чякамъ отговоръ и на рядовны-ты си отъ 27 Юлія. и 10 Августа, и да ми дадете и бѣлѣжка ако сте броили за мене некадѣ пары и колко, за управленіе ми.

Писма-та си давайте на врѣме на поща-та, за да можя да гы пріимамъ и азъ тука на врѣме. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

245. — Драганъ Цанковъ дава свѣдѣния за хода на мисията. Трѣбва да се посѣти Лондонъ. Мисли за това. Пак. 12.

Копие.

Віенна 1/13 7/врія 1876.

. . . .

Г. Савва ви е давалъ свѣдѣнія за хода на нашата работа до тоя часъ. Віе сте разбрали кои сѫ припятствія, за да можемъ да слѣдувамы работѫтѫ си.

Както ви е извѣстно първата стѫпка на нашата мисія е да идимъ въ Лондонъ да изявимъ признателностьтѫ на Българ. народъ къмъ сичкитѣ оныя лица, които сполучихѫ да измѣнѭтъ мнѣніето на Англійското правителство въ наша полза, послѣ това ній трѣбова да прѣдставимъ на Евр. дворове въ единъ мемуаръ мѣркитѣ, които трѣбва да ся зематъ за бѫдѫщето управленіе на мѣстата заселени отъ бълг. народъ. Втората ни постѫпка, цѣльта на нашата мисія, е толкозъ свьрзана съ първата, щото, ако ги отдѣлимъ, една отъ друга, страшно е за несполука. И наистина, кой отъ Англійскитѣ мѫже, прѣдъ които да ся прѣдставимъ да изявимъ признателностьтѫ на Българитѣ, не ще ни попита за цѣльта на мисіята ни, а слѣдователно и за мѣркитѣ, които трѣбува да ся зематъ за улучшеніето на състояніето на бълг. народъ? При това можемъ ли, въ продълженіе на времето на благодареніето си да отбѣгнувамы мѫжетѣ, които съставятъ днесь Англійското правителство; Намъ ни ся струва, че въ Лондонъ ній трѣбува да извьршимъ сичко, което трѣбува да направимъ при сѣки други дворъ, пита се сега, че като идемъ въ Лондонъ не трѣбува ли да имамы съ себе си и мемуара?

Вій знайте, че въ Ц/градъ е начертанъ тоя мемуаръ отъ лица, които представляватъ общото мнѣніе на Българскія народъ. Тоя мемуаръ трѣбаше да го намѣримъ въ Віенна или да го пріемемъ тамъ. До тоя часъ това не стана; Но не стига това само: до тая минута ній не можихмы да пріемемъ отъ Цариградъ никакви други наставленія.

Прочее, намъ не ни остава друго; освѣнь или да чякамы да получимъ, този мемуаръ и да губимъ драгоцѣнното време, или пъкъ да си съставимъ ній, по собственнитѣ убѣжденія, единъ мемуаръ и да си слѣдувамы работѫтѫ.

За да постжпимъ споредъ послѣднето рѣшеніе; ній желаймы да имамы вашето удобреніе. Молимъ ви прочее, размыслете и, ако го удобрявате, телеграфисайте на Г. Савва, за да трьгна поскоро за Парисъ, и отъ тамо наедно съ Г. Балабанова за Лондонъ, та каквото даде Господъ.

Лицето, за което вчера Г. Савва ви писа, отбѣгна да ся види съсъ мене. Вчера молихъ едно лице ближно нему, да му говори. Огговоръ ще има идущата сжбота. Но нѣмамь голѣма надѣжда, защото ся научавамъ отъ здраво мѣсто, че това почтенно лице имало лична умраза на едно друго лице и мысли че ужъ това лице съчувствува на нашата работа

Пріимете и пр.

---

246. — Балабановъ и Цанковъ още чакатъ въ Виена. Тѣ искатъ и други пари. Помощи за Пловдивъ. Пак. 12.

Прието 7 Септ. 1876. Отгов. 9 Септ.

Букур. 3 Септемвр 1876. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Подтвердявамъ ви послѣдны-ты си чястны отъ 20 и 24 престаналаго, първо-то чрѣзъ Консулство-то тука, а второ-то на право по поща-та, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, извѣствувамъ ви, че отъ Віенна имамъ извѣстіе отъ 29/11 сего, че очякваны-ты книги още не быле пристигнали, и първый отъ пріятелы-ты се́ стоѝ тамо да гы чяка· разумѣвате, че това извѣстіе не е никакъ пріятно, защо-то врѣме-то минува, а тука наши-ты ми натяковжтъ, като че азъ сьмь виновный на това. Молѭ вы, настоете да ся поправи тойзи непорядокъ, и съ първо явете ми потребны-ты, за да ся управлявамъ. —

Бр. Е. Паница отъ Віенна ми пишжтъ, че пріятелы-ти искжтъ да имъ внесж и другы пары, и вьрху тоя въпросъ чякамъ отъ васъ нѣкои обясненія както ви писахъ и съ горны-ты си.

Кажете ми, прѣзъ дѣ, и какъ, и до кого въ Пловдивъ може да ся испрати отъ тука нѣкоя помощь за пострадалы-ты Българскы фамиліи по тамошны-ты околносты.

Поздравлявамъ ви вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

247. — Цанковъ тръга за Парижъ. Геровъ имъ далъ 150 лир. тур. Помощь за пострадалитѣ. Пак. 12.

Прието 17 Септ. 1876. Отгов. 21 и 23 Септ.

Букур. 10 7врія 1876. —

Г-не Н. Геровъ
Въ Ц/градъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 3 текущаго чрезъ тукашно-то Русско Консулство, и отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 31 прѣстаналаго съ прибавленіе отъ 3 владѣющаго.

На 5 сего телеграфисахъ въ Віенна на първыа пріятель да трьгни за Парижъ, и като земи тамо чяканны-ты книгы да трьгни заедно съ другаръ-а си за Лондра.—

Помощь-та коя-то ще ся рѣши тука за да ся испрати за пострадалы-ты българскы фамиліы въ околносты-ты на Пловдивъ и Пазарджикъ, щж настоѭ за да ся препрати чрезъ васъ. —

Знаѭ, че сте броили на пріятелы-ты за тукашна смѣтка л. тур. 150, и щж видя да ви гы внесж нъ не знаѭ чрезъ какво средство да направя това, като полица не намѣрамъ сега за градъ-а ви.

Чрезъ Консулство-то ви испращамъ преписъ отъ Віенско писмо. Съ слѣдующа-та поща ще ви ся испрати Благодарително за Ed. Pears. — Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ

---

248. — Балабановъ и Цанковъ въ Лондонъ. Колко пари имъ сѫ броени. Помощь на пострадалитѣ. Благодарително на Ed. Pears. Пак. 12.

Прият 25 Септ. 1876. Отгов. 30 Септ.

Букур. 17 Септемвр. 1876.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Послѣдно-то ми чястно стана отъ 10 текущаго чрѣзъ тукашно-то Русско Консулство. — Вашы-ты чястны отъ 9 и 14 сѫщаго пріяхъ на врѣме. —

Отъ пріятелы ты изъ Лондра никакъвъ гласъ още жално е че тіи много ся бавиха въ Віенна· тямъ имъ сьмь внесалъ до сега на два пѫты чрезъ Бр. Е Паница въ Віенна fr. 4567.06 тыя пары сѫ освѣнь лиры тур. 150, что ймъ сте дали віи, и въ знаянѣ ви.

Освѣнь л. тур. 150, что имамъ да внасямъ вамъ, имамъ да внасямъ и другы пары за градъ-а ви, нъ не намѣрамъ да направя вносянія чрезъ полици, и чудѭ ся какъ да ся распорядж· дано успѣйте да намѣрите віи отъ тамо да ми теглите реченны-ты л. тур. 150. Ще требова да ся внесѫтъ отъ тука пары и за помощь-та за пострадалы-ты фамиліы въ Пловдивско, и ако ся не намѣри друго средство, требова най-послѣ да стани въ групъ по поща-та. —

Заради фамиліѭ-та на Пок. уйка ми Никола распоряждайте ся както благоразсѫждате.

Работи-ти търговски както и земледелчески не варвѫтъ добрѣ, отъ друга страна нужди за помощи не̇ малко секи день ся указватъ, та по тыя причины просбата на Учителя Макакова не можя дя испълня по настоящемъ, и молѭ вы съобщете му потребны-ты, за да ся управлява. —

Помощь-та отъ тука за Пловдивъ не е ли по̀-добрѣ да ся испрати чрезъ васъ до международно-то Дружество ;

Вътрѣ имате писмо благодарително до Ed. Pears отъ страна на тукашното Чловѣколюбиво Настоятелство· то е написано Български, прочетете го, и ако го удобрявате, прѣврѫчете му го· то бѣше по̀-добрѣ да стани на франчушки, нъ между насъ нѣмаше кой да го напиши добрѣ, та за това стана на български· ако някакъ мыслите, че безъ друго требоваше да стани на французшки, на такъвъ случай направете го віи отъ тамо, и пратете ми го за да ся препиши тука и да ся подпиши, и тогива да ви ся испрати за да го прѣвручите, нъ въ сѫщо-то врѣме забелѣжете ми, ако е по̀-добрѣ да стани отъ страна на цялата ни община за да ся подпиши и отъ повече лица. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

249. — Балабановъ и Цанковъ отъ Лондонъ искатъ повече пари. Пак. 12.

Прият 4 Окт. 1876. Отгов. 4 Окт.

Букур. 1 Октов. 1876

Г-не Н. Геровъ
Въ Ц/градъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 17 истекшаго чрезъ тукашно-то Русско Консулство, и отговарямъ ся на вашы-ты чястны отъ 17—21 и 23 сѫщаго.

Удивително ми е, какъ не сте быле пріяли до 23 престаналаго горню-то ми отъ 17· дано не бѫди пропаднало. —

Пріятели-ти отъ Лондра ми пишѫтъ, че разноски-ти за пѫтуваніе-то ймъ быле по̀-голѣмы отъ както пресмѣтали, и ся молѭтъ да ся погріжимъ да ймъ приготвимь отъ тука по̀-голѣмо количество отъ опредѣленно-то. — Отъ тука за сега нема какъ да ся наготвы повече, и погріжете ся віи отъ тамо да ги улесните. —

Не знаѭ да ли быва да ви внесѫ пары въ полица среща Лондра

Г-жа Елисавета отъ десеть дни е въ Галацъ, отиди да крьсти на нашъ Гаврiйла дъщеря. —

вашъ
Ев. Георгiевъ.

---

250. — Смѣтка за депеши по народни работи. 500 лир. тур. помощь отъ Бълг. Человѣколюбиво Настоятелство въ Букурещъ за пострадалитѣ въ Пловдивско. Пак. 12.

Приято 13 Окт. 1876.

Букурещъ 8 8/врiя 1876.

Г-не Н. Геровъ
въ Ц/градъ.

Наумѣвамъ вы послѣдното си отъ 21 престаналаго 7/врiя, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, извѣствувамъ вы, че освѣнъ fr. 301·75 кои-то съ горньо-то си вы казахъ, че заплатихъ за депешы, платихъ и на 2 сего и днесь за такива депешы още fr- 811·75; за сичкы-ты не уварямъ днесь да вы пратя разписка отъ препоръчанно-то ви лице, и остава това съ второ да извьршѫ, забелѣжвамъ же сега сумы-ты, за да гы искате отъ кого-то требова. —

Пишѫ днесь на Нашы-ты въ Галацъ да поемѫтъ вашы тегленiя за около 700 лиры Тур. отъ кои-то около 200 лир. Тур. сѫ кои-то ми казвате въ едно частно, че надминувѫтъ вашы пары въ смѣткѫ-тѫ по между ны, а 500 лир. Тур. сѫ за да гы внесете на международныатъ Комитетъ въ Пловдивъ за помощь на пострадалы-ты по оныя страны, кои-то пары ся испращѫтъ отъ тукашно-то Българско Человѣколюбиво Настоятелство, прочее като внесете пары-ты за Комитетъ-тъ въ Пловдивъ забелѣжете му да отговори до речено-то тукашно Бъл. Человѣколюбиво Настоятелство (Сава Vergului № 6 près de L'Eglise Bulgare). За прiемванiе-то имъ, и вый мене на врѣме явете извършенны-ты ви, за управленiе ми. —

Имате вътрѣ и чястно. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгiевъ.

---

251. — Н. Геровъ мисли да иде въ Европа. Двѣ партии въ Цариградъ. Неискренность на единъ отъ депутатитѣ. Пак. 12.

Приято 13 Окт. 1876.

Букур. 8 Октомвр. 1876. —

Г-не Н. Геровъ
Въ Цариградъ.

Отговарямъ ся на чястны-ты ви отъ 30 престаналаго и 4 текущаго.

Не износя по настоящемъ да ви направя внасянiя отъ тука въ полица среща Лондра, и така теглете ми отъ тамо колко-то смѣтате, че ви остановамъ длъженъ.

Ако рѣшите да отидите за Европа, желалъ бѣхъ да ся срещна съ васъ, нъ не быва ли вмѣсто да отидите отъ Русчукъ по Дунавъ-а съ Вапоръ-а да минете презъ тука, и отъ тука да трьгните съ желѣзница-та, и да стигните въ Вiенна за 42 часа, дѣто да не останите по̀-късно отъ отиванiето ви съ Вапоръ-а чрезъ Базiашъ;

Научявамъ ся, че въ градъ-а ви има двѣ партиды, и една-та е противъ депотаты-ты· даже нѣкой искѫтъ да изкажѫтъ, че единый отъ тѣхъ не е яко искрененъ, разумѣвамъ по̀-старыа.

Не знаѭ, защо требова да ся писува, и въ Петресбургъ за Олга уйчова Николова, кога-то тя ще ся учи на свое иждивенiе.

На брьзу поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгiевъ.

252. — Още за помощьта на пострадалитѣ. Отъ депутацията нѣма извѣстие. Пак. 12

Приято 18 Окт. 1876.

Букур. 12 8врія 1876. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Потвердявамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 8 текущаго, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, извѣствувамъ ви, че отъ познаты-ты ви приятелы никакво по̀-ново извѣстіе немамъ, и нити знаѭ кадѣ ся намирѫтъ за да ѝмъ внесѫ и остатокъ-а отъ обѣщанны-ты ми пары. —

Съ рядовно-то си отъ 8 сего ви извѣстихъ, че тукашно-то Българско Чловѣколюбиво Настоятелство рѣши да испрати Лир. тур. 500 чрезъ васъ на Международно-то общество въ Пловдивъ за помощь на пострадалы-ты отъ приключенія-та по тамошны ты околносты, и ви казахъ да ся разпорядите да ми теглите това количество за да го внесете дѣто требова, и чякамъ отъ васъ отговоръ за да видя какво сте успѣли да направите. Забелѣжете, че Настоятелство-то отъ тука оставя на васъ гріжѫ-та за да нарядите въ Пловдивъ ако е нужда, какъ да распоряди Международно-то общество тыя пары. —

Знаѭ веке, че Генералъ Игнатіевъ ся е завърналъ въ Ц/градъ и чякамъ да научя отъ васъ нѣщо по̀-ново, и да узнаѭ, и да узнаѭ, ако віи ще ся завьрните сега въ Пловдивъ, или нé. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

253. — Депутатитѣ искатъ рекомандателни и пари. Пак. 12

Приято 18 Окт. 1876.

Букур. 15 8врія 1876.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 12 текущаго, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, извѣствувамъ ви, че днесь пріяхъ писмо подъ мцословіе 6/18 сего отъ пріятелы-ты изъ Лондра· тіи казватъ, че послѣ двѣ седмици отъ него день можѫтъ да оставѫтъ Лондра, и да отидатъ за Парижъ, нъ жаловѫтъ ся, че писали тры писма въ Ц/градъ, и отговоръ не пріяли· най-голѣмо-то негодованіе ѝмъ е, че спорядъ разговоръ-а, дѣто имали прѣдъ да трьгнѫтъ отъ тамо, не ѝмъ ся пратили частны рекомандацıы до частны лица, и тыя ѝмъ быле яко потребны· най-послѣ пакъ ми казватъ, че разноски-ти ѝмъ сѫ голѣмы, и ся молѭтъ за повече пары· отъ тука нема какъ да ѝмъ ся наготви повече отъ онова количество, что ви е познато, и подѣйствувайте віи тамо да настоѭтъ да гы улеснѫтъ съ нѣщо повече. —

Писахъ въ Галацъ да ми пратятъ Рекомандателно, кое-то желайте за Швейцарія, и не грижете ся. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

254. — Депеши по народнитѣ работи. Пак. 12

Приято 23 Окт. 1876.

Букур. 19 8/врія 1876.

Г-не Н. Геровъ
въ Ц/градъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 15 текущаго по поща-та, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, ограничовамъ ся да вы притворя двѣ расписки отъ тукашното телеграфическо писалище за 2 депешы за Лондра, за кои-то заплатихъ наедно fr. 233.

75 или Лир. тур. $10^{30}/_{00}$, съ кои-то вы задължихъ, и съ силж на особнж-тж тукъ приключенж расписк ж отъ извѣстно-то ви лице постарайте ся да събырете тыя пары отъ кого-то требова. —

Тойзи часъ ми донесоха 2 депешы за да ся дадѫтъ на телеграфъ-а за Лондра; за тѣхъ ще платѫтъ около 150 francs, и въ знаніе ви.

Препоръчително писмо за Швейцарія имамъ тука готово.

Частно-то ви отъ 14 сего пріяхъ.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ

---

255. — Искатъ се дѣвойки българки за възпитание въ Москва. Пак. 12.

Букур. 28 8врія 1876. —

Г-не Н. Геровъ
Въ Ц/градъ.

Отговарямъ ся на чястны-ты ви отъ 14 и 19 текущаго. —

Рекомандаціа-та за Герча за въ Швейцаря е готова. За него писахъ на Илія Теодорова въ Гюргево потребны-ты, и не гріжете ся.

Днесь имаме тука извѣстіе, че Порта-та подписала два месячно прѣмиріе· дано въ преговорыты дѣто ще станѫтъ, добыемъ и ніи нѣщо повече· азъ вы молѭ, да ми явявате на врѣме какво-то по-ново узнавате.

Мыслѭ, че е добрѣ да ся пиши на депотатыты да побрьзовѫтъ съ обхожданіе-то си.

За Христа Данова отъ Пловдивъ бѣхъ далъ въ Віенна поручителство за фіорины 4000 за престаналыа мцъ Юлія, нъ той като не заплати на падежъ-а дългъ-а си, принудихъ ся и го заплатихъ азъ· — желалъ быхъ да знаѭ, кадѣ ся намѣра сега тойзи пріятель, и ако имате извѣстіе, явете ми· отъ друга страна ако той сега е въ Пловдивъ, молж вы, напишете му, че искамъ да ми внесе безъ друго пары за исплащаніе на дългъ-а си, за кого-то е слово-то.

Отъ приключенныа преписъ отъ писмо изъ Москва отъ Дамско-то отдѣленіе на Сл. Благотворителенъ Комитетъ до Баронъ Стуартъ ще разбырете, че това отдѣленіе е завзело мысль-та и рѣшило да въспытае на свой разноски 50 югославянки, между кои-то 15 българскы· това писмо е донесено тука отъ Г-жа Драгиня Стефановичъ, Полковница Сьрбска, препоручена и до мене, и натоварена отъ какъ събыре й земе съ себе момичета въ Сьрбско да мини презъ Букурещъ, и да прибыре българскы-ты дѣвици. Баронъ Стуартъ ся отнесе до насъ тука за да удовлетворимъ благородно-то и похвално желаніе на Русскы-ты благодѣтелкы и азъ като виждамъ, че това най добрѣ и най-лесно може да ся свьрши презъ васъ, молѭ Вы да употребите своето сдѣйствіе дѣто треба за изнамѣрваніето на дѣвици българкы съ изисkванны-ты качества, и още да ми извѣстите какъ ще бѫди по-добрѣ за испращаніе-то ймъ, отъ Ц/градъ ли да дойди Г-жа Стефановичъ да гы прибыре, това кое-то тя може да стори, или да ся изпроводѫтъ до тука. — Забелѣжете само, че Г-жа Стефановичъ казва, че отъ Москва е писано за тоя прѣдмѣтъ до Ексархіа-та ни въ Ц/градъ нъ тя нити не ся отговорала.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

256. — Смѣтка за депеши по народни работи. Пак. 12

Букурещъ 22 8/врія 1876.

Г-не Н. Геровъ
Въ Ц/градъ

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 19 текущаго по поща-та съдружено съ расписки за fr. 233.75 платены за депешы за Лондра; Сега вы притварямъ пакъ еднж разпискж № 1940 отъ тукашно-то телеграфическо писалище съдруженж и съ

доказателство отъ извѣстно-то ви лице за fr. $144^{50}/_{00}$ или Лир. Тур. $6^{33}/_{00}$ платены отъ мене на 19 сего за еднѫ депешѫ тоже за Лондра, и постарайте ся да прибыреге пары-ты, и ма завѣрете, явете ми же на врѣме за благочиніе. —

Притварямъ вы частно.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

257. — Слухове за война. Помощь за пострадалитѣ. Депутацията да замине за Петербургъ. Трѣбватъ ѝ пари. Пак. 12.

Букур. 8 Ноемвр. 1876.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ. —

Потвердявамъ ви послѣдны-ты си частни отъ 22 и 25 престаналаго, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, заключявамъ, че сте отишли за Пловдивъ, и тамо сте ся забавили, та по тая причина немамъ отъ васъ ново писмо. —

Спорядъ извѣстія, дѣто идѫтъ тука отъ Европа, вижда ся, че безъ война нема да ся въстанови миръ-тъ. Азъ желаѭ да ми явявате и віи ваше-то мнѣніе, най-паче като мислѭ, че віи сте близу при работы-ты, и ще бѫдите въ положеніе да узнавате нѣщо по̀-положително. — При днешна-та неизвѣстность на политическы-ты работы требова да знайте, че много страдаѭтъ и търговски-ти ни работы. —

Единъ мц҃ъ стана отъ какъ ви сьмь писалъ да ми теглите 500 л. турскы, за да внесете другы толкова на международно-то общество въ Пловдивъ за пострадалы-ты отъ приключенія-та, тапа и до сега не знаѭ, ако ся е извьршило това, а тука Настоятелство-то ма пыта секи день. — Дано първо-то ви ми извѣсти, че пари-ти сѫ дадены, и да имамъ и расписка-та ймъ· азъ сьмь готовъ щомъ видя, че віи не сте намѣрили да ми теглите тыя пары, да ви гы внесѫ отъ тука въ полица среща Лондра, или въ групъ по поща-та, и нека ви служи. —

Приятели-ти отъ Лондра ми пишиха отъ 26/7 сего че ймъ ся казало да брьзѫтъ да отидѫтъ за Петресбургъ, и смѣтамъ, че тыя дны требова да отидятъ — Чини ми ся, че ще имѫтъ потреба и отъ пары, нъ отъ тука нема да ймъ испращѫтъ веке, защо-то врѣменно ймъ ся испрати онова что бѣше опредѣленно, и така требова да земите гріжѫ-та отъ тамо. —

Чякамъ съ нетьрпеніе по̀-скорошныа ви отговоръ за сичко ; и като вы поздравѭ, остановамъ

вашъ
Ев. Георгіевъ.

258. — Изплащане депеши за народни работи. Пак. 12.

Букурещъ 8 9/врія 1876.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 29 престаналаго съдружено съ двѣ расписки на едно отъ fr. 365, платены за депешы, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, ограничавамъ ся да вы притворя пакъ една завчерашна рецеписа подъ № 1105 отъ тукашно-то телеграфическо писалище за fr. 29.75 за еднѫ депешѫ за Лондрѫ, при това и особно доказателство отъ извѣстно-то ви лице, и постарайте ся да събырете отъ кого-то надлъжи и тыя пары кои-то струвѫтъ Л. Тур. $1^{31}/_{00}$, за вѣрѫ на дѣлбѫтѫ ми, и на врѣме ми явете.

Притварямъ вы и частно.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

259. — Депутацията тръгa за Римъ и Віена. Пак. 12.

Прието 7 Дек. 1876. Отгов. 10 Дек.

Букур. 22 Ноемвр. 1876. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ. —

Наумѣвамъ ви послѣдны-ты си чястны отъ 22 и 25 истекшаго, и отъ 8 текущаго, и отговарямъ ся на ваше-то чястно отъ 5 владѣющаго изъ Пловдивъ.

За 500 Л. Турскы, кои-то ви нарядихъ врѣменно да дадете на Международно-то общество въ Пловдивъ отъ страна на тукашный чловѣколюбивый Български Комитетъ, чякамъ да ми пратите рядовно расписка, за да я̀ прѣдамъ дѣто требова. —

Пріятели-ти отъ Лондра като дойдоха въ Парижъ на 8/20 текущаго бѣха останали съгласни съ насъ отъ тука, да трьгнѫтъ отъ тамо направо за Петерсбургъ и това по высоко разрѣшеніе отъ Петресбургъ, нъ прѣдъ да трьгнѫтъ цариградско писмо ѝмъ промѣнило планътъ, и така на 16/28 сего щели да трьгнѫтъ за Римъ, и отъ тамо за Віенна· това на нашы-ты тука не ареса, защо-то врѣме-то минува, а присѫтствіе-то ѝмъ въ Петресбургъ бѣше нуждно. — Тіи пріятели пишѫтъ, че едвамъ ще ѝмъ стигнѫтъ пари-ти, что имѫтъ, до Віенна, и да ѝмъ ся опредѣлѫтъ и други количества· отъ тука за сега нищо не можи да стани, и дано отъ градътъ ви ѝмъ ся испратише достаточно количество· азъ за сякакъвъ случай желаѭ да знаѭ, какво ѝмъ ся испрати отъ градъ-а ви, за управленіе ми. —

Имамъ извѣстіе отъ 18 сего изъ Ц/градъ, че віи и до него день не сте ся быле завьрнали отъ Пловдивъ, и нити знаяли още кога ще ся завьрните· и найзло-то е, че Марійка пиши на майка си, че желѣзница-та отъ Пловдивъ до Ц/градъ была развалена. —

Не ми казахте, ако възнамѣрявате да земите съ васъ Олга Уйчева Николова за да я̀ препратите за Кіево. —

Чякамъ съ нетьрпеніе рядовенъ отговоръ на сичкы-ты си писма, и дано пьрва поща ми го донесеше.

Поздравлявамъ вы

вашъ
Ев. Георгіевъ.

260. — Смѣтка за депеши по народни работи. Пак. 12.

Букурещъ 6 Декемвр. 1876

Г-не Н. Геровъ
въ Ц/градъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 29 престаналаго по поща-та съдружено съ расписка отъ fr. $38^{25}/_{00}$ за една депеша отъ Лондра; Сега като сьмь безъ ваше по̀-ново, притварямъ вы пакъ двѣ расписки отъ тукашно-то телеграфическо писалище наедно отъ fr. $650^{25}/_{00}$ и особно доказателство отъ извѣстно-то ви лице че тая сума е заплатенѫ отъ мене вчера за двѣ депешы за Лондра, прочее постарайте ся за събыраніе-то на пары-ты отъ кого-то требова, и ма завѣрете съ доносяніе-то ѝмъ Лир. Тур. $28^{645}/_{000}$ или гр. Тур. $2979^{10}/_{00}$ спорядъ белѣжка-та ми въ края.

Послѣдно-то ми частно стана отъ 3 сего. —

Чякамъ съ нетьрпеніе рядовны отговоры отъ васъ на сичкы-ты ми писма както рядовны така и чястны.

Поздравлявамъ вы

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Белѣжка. За заплатены-ты вчера за двѣ депеши за Лондра, а именно

Рецеписа №	1280	fr. 199.75
„ „	1281	„ 450.50
		fr. 650.25

22.70 Л. Т. $28^{645}/_{000} \times 104$
въ задълженіе ви. гр. Т. 2979.10

261. — Изпратени депеши по народнитѣ работи. Пак. 12.

Букурещъ 10 Декемвр. 1876

Г-не Н. Геровъ
въ Ц/градъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 6 текущаго съдружено съ расписки отъ fr. 650 25/00 платены отъ мене за депешы за Лондра; Сега като сьмь безъ ваше по-ново, ограничовамъ ся да вы извѣстя, че и днесь заплатихъ за тры депешы за Лондра fr. 216 45/00, и ако уварѭ ще вы притворя надлѣжни-ты расписки; тая сума доноси Лиры Турскы 9548/000 или по 104=гр. Тур. 993„, съ кои-то вы задължихъ, и постарайте ся за събыраніето имъ и ма завѣрете. —

Чякамъ отъ васъ съ нетьрпеніе рядовны отговоры на сичкы-ты ми писма както чястны така и рядовны, и дано и пьрва-та поща ми гы донесе. —

Поздравлявамъ ви.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

П. П. Притварямъ ви расписки-ты отъ Тукашно-то Телеграфическо Писалище и отъ извѣстно-то вы лице за горнопоменътата сума fr. 216 75/00 и нѣка ви служѫтъ.

Белѣжка.

За днесъ-платенны-ты депешы за Лондра

№ 1583	ф.	170
„ 1586	„	8·50
„ 1588	„	38·25
22.70=Л. Т. 9 548/104.	fr.	216·75
въ задьлженіе ви гр. Тур. 993. „		

---

262. — Изплащане депеши по народни работи. Пак. 12.

Прията 27 Дек. 1876.

Букурещъ 13 Декемвр. 1876.

Г-не Н. Геровъ.
въ Ц/градъ. —

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 10 текущаго по поща-та съдружено съ расписка отъ fr. 216 75/00 за тры депешы за Лондра; Сега като сьмь пакъ безъ ваше по-ново, ограничовамъ ся да вы притворя расписка № 1750 отъ тукашно-то телеграфическо писалище и особно доказателство отъ извѣстно-то ви лице за fr. 106.25 платены отъ мене днесь за една депешѫ за Лондра, и постарайте ся за събыраніето имъ има завѣрете съ донасяніе-то имъ Лиры Тур. 4 681/000 или пресмѣтнаты по 104 гр. Тур. 486.80; благоизволете же на врѣме да ми явите как-то за тыя, така и за сичкы-ты другы за кои-то още не сте ми отговорили. —

Жалѣѭ доста много, че не познавамъ нити дѣ ся намѣрате по настоящемъ ако сте сѫ завьрнали въ Ц/градъ, не пропущайте да ся отговорите по-скору на сичкы-ты ми писма, за да знаѭ что става и за пары-ты, които вы сьмь нарядилъ да събырате. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

263. — Цанковъ и Балабановъ свършили мисията си и чакатъ въ Виена. Колко пари имъ сѫ внесени. Да идатъ ли повторно въ Англия? Дѣвойки българки въ Москва. Пак. 13.

Бук. 3 Януар. 1877. —

Г-не Н. Геровъ.
въ Ц/градъ.

Най-послѣдно-то ми чястно за васъ стана отъ 3 Дек. 1876.

Отъ депеша-та ви отъ 1 сего изъ Пловдивъ, съ коя-то ми честитявате Новата година, и за което ви благодарѭ, видѣхъ че віи тая седмица ще бѫдите въ Ц/градъ, и така прихождамъ чрезь настояще-то си да ви извѣстѫ, че частны-ты ви отъ 10—15 и 24 престаналаго мца и года отъ Пловдивъ, пріяхъ на врѣме. —

Намѣрихъ притворенны-ты ви расписки за Л. тур. 400 и 100, и гы предадохъ дѣто принадлежеше. —

За другы момичета не ви телеграфисахъ, защото Баронъ Стуартъ ми каза, че требова да пита за тоя въпросъ по́ напрѣдъ въ Москва, и тогива да ми кажи какво требова да стани или какъ да е азъ мыслѭ, че за сега не ще да сѫ потребни другы. —

Требова да сте ся извѣстили прѣди днесь, че пріятели-ты обходиха сичкы-ты мѣста, и на садѣ бѣха добрѣ пріемены, и най-послѣ останаха въ Віенна· желаѭ съ първо да ми кажите какво е ваше-то мнѣніе за тяхъ, сирѣчь намѣрате ли за нуждно да отидѫтъ пакъ за Англіа, или да останѫтъ за сега въ Віенна· тямъ освѣнь. fr. 12000 пратихъ имъ послѣдно и fr. 3000 желаѭ да знаѭ какво имъ ся прати и отъ градъ-а ви. —

Пріяхъ на нова година отъ Тодоракя и Марійка депеша, съ коя-то ни честитяваха нова-та година, и имъ благодаримъ. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

Чякамъ съ нетьрпеніе да пріема отъ васъ нѣкое по́ положително извѣстіе за работы-ты.

---

264. — Неизвѣстность на положението. Щети за търговцитѣ. За депутацията. Пак. 13.

Прието 20 Янн. 1877. Отгов. 20 Янн.

Букур. 14 Януар. 1877. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Подтвердявамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 3 текущаго, и отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 30 престаналаго мца и года изъ Пловдивъ. —

Спорядъ извѣстія-та, дѣто ми передадохте азъ смѣтамъ, че віи най-късно до 6 сего сте быле въ Ц/градъ· отъ тогива преминаха двѣ пощы, нъ отъ васъ писмо не пріяхъ, и не знаѭ на какво да отдамъ това или какъ да е азъ вы молѭ да отговорите съ първо на сичкы-ты ми писма. Както рядовны, така и чястны. — Чякамъ повече съ нетьрпеніе да узнаѭ, ако віи ще отидите назадъ въ Пловдивъ, или ще останите за сега въ Ц/градъ, за да ся управлявамъ —

Не ся сомнѣвамъ, че віи като ми пишите, ще ми раскажите нѣщо и за политическы-ты работы. Неизвѣстность-та, въ която ся намѣрамы, голѣма вреда прави и на търговіѭ-та ни, и дано не отиди на дълго. —

Желаѭ да ма увѣдомите, колко пары ся испратиха отъ тамо на познаты-ты ви пріятелы· единый отъ тяхъ по́-старый ся завьрна тука, а другый останалъ въ Віенна.

Поздравлявамъ вы

вашъ
Ев. Георгіевъ.

265. — Н. Геровъ се тъкми за Петербургъ. Депутатитѣ искатъ пари. На карловското женско дружество внесена помощь. Пак. 13.

Прията 31 Янн. 1877. Отгов, 31 Янн.

Букур. 28 Януар. 1877.

Г-не Н. Геровъ.

Въ Ц/градъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 21 текущаго, и отговарямъ ся на ваше чястно отъ 20 сушаго. —

Не е злѣ да отидите въ Петербургъ, ако ви даважтъ воля тука Баронъ Стуартъ на често ма пыта за васъ, и той удобрява отиваніе-то ви въ Петербургъ.

Пріятели-ти сж изхарчили сичко что ймъ ся даде отъ тука, и днесь както узнавамъ имжтъ нужда, заради това настоете или какъ да ймъ ся испрати отъ градъ-а ви сичко онова, что ймъ е обѣщано., Защо-то не е право да останжтъ да страдаятъ по чуждина при днешны-ты обстоятелства. —

Пищете ми ако е возможно съ сяка поща за сичкыты потребносты. —

Тойзи часъ ми донесоха чястно-то ви отъ 25 сего.

Иванъ Г. Джиджевъ самъ ми пишете, че има пары готови и да го нарядж да брои на женско-то Дружество въ Карлово за мене л. тур. 24, и така пишете ако ви приляга потребныты и на Дружеството. —

Отъ Хр. Дановъ не имамъ никакво извѣстіе чухъ, че дохождалъ въ Русчукъ, нъ нити не ми писа нѣщо, — Явете ми ако знайте, кадѣ ся намѣра той сега.

Настоете ако е возможно да ся пратятъ на пріятелы-ты повече пары, азъ щж ймъ Броњж лиры тур. 75, и щж ви кажж въ рядовно за да ма завѣрите. —

За нашы-ты работы отъ тука никой нищо не познава, и послѣдствіе на това, нити можи да отиди за да говори дѣто требова. —

Ако ви позволява врѣме-то и обстоятелствата Заминете до тука за да ся повидимъ, и да ся разговоримъ заради овысенны-ты ни смѣткы.

Имате поздравленія отъ Учиная ми Елисавета, тя желай да знай, ако пріимате писма отъ Герчя. —

Тыя дны имамы врѣме яко добро, денемъ слънце добро, а нощемъ мрьзни по малко. —

Поздравлявамъ вы. вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

266. — Депутацията иска пари. Геровъ рѣшилъ да иде въ Петербургъ. Евл. Георгиевъ го кани да мине прѣзъ Букурещъ. Пак. 13

Прията 14 ферв. 1877. Отгов. 15 февр.

Букур. 11 февр. 1877.

Г-не Н. Геровъ.

Въ Ц/градъ.

Отговарямъ ся на чястното ви отъ 7 текущаго. —

За пріятелы-ты требова или какъ да нарядите да ся събыре нѣчто повече, защото имжтъ голѣма нужда, и не е пжтно да останжтъ въ Бѣдность. — Кажете на Димитра да пиши на зетъ-а си, че е задрьжалъ за смт. му л. тур. 40. —

Видѣхъ, че сте рѣшили вече да отидите въ Петербургъ, и че прѣдпочитате да направите пжтуваніе-то направо презъ Одесса, защо-то ще похарчите така по малко отъ колко-то ако минете презъ Букурещъ ако бжди причина-та само за разноскы-ты, дѣто не щете да мините прѣзъ Букурещъ, то на такъвъ случай азъ пріимамъ да ви заплатж оново что ще разнесете за Вапоръ-а и желѣзница-та презъ Варна, Русчукъ, и Букурѣщъ до Кишново, кое-то не ще бжди повече отъ fr. 250, и така щж сж надѣвамъ, че ще ся съгласите да мините прѣзъ тука. — Забелѣжете, че отъ тука желѣзница-та за Кишново работи сега направо безъ прекъснованіе по пжтъ-а. —

На нашыя Евлогіа пишѫтъ отъ Пловдивъ, че дали сестра му Елисавета да ся учи французшки при нѣкои калугеркы французшки, кои-то отворили тамо училище· не знаѭ ако віи познавате това, и ако го удобрявате, мене май не ми ареса. —

Имате поздравленія отъ учиная ми Елисавета віи и Марійка, коя-то и азъ поздравлявамъ. —

Врѣме имахмы днесь добро, и ако послѣдува така, вѣрвамъ че пѫтуваніето ви за тука ще бѫди пріятно.
вашъ
Добро видѣніе. Ев. Георгіевъ.

---

267. -- Н. Геровъ въ Петербургъ на работа по народнитѣ ни дѣла. Пак. 13.

Букур. 11 Мартія 1877.

Г-не Найдене Геровъ.
Въ Петерсбургъ.

Притварямъ ви писмо отъ Др. Цанкова· той ви пиши нѣщо относително за делигаты-ты, и настоете при Г-на Гирса ако е возможно да ся даде отговоръ по телеграфъ-а на Баронъ Стуарта тука, за да знаймъ что да правимъ. —

Отъ заминуваніе-то ви отъ тука никакво извѣстіе не пріяхъ отъ васъ, съ сичко това азъ смѣтамъ, че віи най-късно сте быле въ Петерсбургъ на 8 сего, и чякамъ отъ часъ на часъ отъ васъ депеша спорядъ както ся бѣхмы проумѣли. —

Тука ся намѣрамы въ голѣма неизвѣстность· говори ся, пиши ся, за единъ Протоколъ дѣто стана въ Лондра, нъ какво положително съдържава тойзи протоколъ, и ако той ся е подписалъ, ніи тука още не знаймъ.

Не ся сомнѣвамъ, че віи ще прѣдставите дѣто требува сичко онова, за кое-то вы молй тукашна та Община, и чякамъ да ми разкажите подробно отговоры-ты, които ще пріемите, за да гы съобщѫ на нашы-ты тука.

Като ми пишите, явете ми ще ли ся бавите тамо много, какъ вы пріемѫтъ дѣто отидите.

Имате поздравленія отъ учиная ми Елисавета· желаѭ ви здравіе и сполука.
Добро видѣніе. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

268. — Князъ Черкаски праща Хр. Данова въ Вѣна да купи автолитографии. Пак. 13.

Свищовъ, 30 Юния 1877.

Г-ну Евлогию Георгиеву.

Г-нъ Христо Дановъ ся провожда въ Вѣнѫ по заповѣдь отъ Н. С. Князя Черказкый, за да купи тамъ и донесе тука единадесять автолитографии, отъ които всякоя ще струва по стотинѫ фиорины нѣчто. Пары-ты за тыя литографи, по заповѣдь отъ Н. С. молѭ Вы да пишете на Вашия кореспондентъ въ Вѣнѫ да гы плати, така и разноскы-ты за прѣносяние-то имъ и за пѫтуваніе-то на Г. Данова и на врѣмя-то да ми проводите смѣткѫ за да нарядимь да Ви ся броять.

Поздравля. . . . .

---

269. — Покупка литографии въ Букурещъ. Работници за тѣхъ. Пак. 13.

Свищовъ, 3 Юлия 1877

Г-ну Евл. Георгіеву.

Г-нъ Христо Стояновъ иде въ Букурещъ съ порѫчение да купи 3 „три литографии“ съ потрѣбно-то за тѣхъ количество мастило, и книгы и да земе по единъ работникъ за всякоѭ. Като пристигне Н. М. въ града ви, потрудѣтеся, молѭ ви ся, да му прѣдстоите, да изврыши порѫчение-то си, и колкото пары трѣбвать за тыя нѣчта, да гы броите вые, и да ми пратите смѣткѫ за тѣхъ та да ви ги врьнемь.

270. — Покупки за князъ Черкаски. Пак. 13.

Прието 21 Юлия 1877. Отгов. 23 Юл.

Букурещъ 18 Юлія 1877.

Господине Н. Геровъ.
въ Свищовъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 16 текущаго по Петка Поппова, и отговарямъ ся на честно-то ви отъ също-то мцословіе. —

Столове за писанѣ каквы-то искате как-то и столъ съ бурмѫ ако намѣря щѫ земѫ и вы испратя. —

Г-нъ Хр. Г. Дановъ ми пише отъ вчера изъ Слатина, че пристигналъ тамо, и отъ тамо направо презъ Зимнича заминува за Свищовъ; той ми белѣжи, че отъ Турну-Северинъ прѣдалъ на желѣзницѫ-тѫ до къщѫ-тѫ ни въ Галацъ еднѫ прессѫ, за да ся препрати за Тулчя; за нея азъ писахъ на Нашы-ты, като пристигне, да я препратѭтъ, съ споразумѣніе на Г-на Ал. Романенка до Губернаторъ-тъ въ Тулчя.—

Г-нъ Хр. Г. Дановъ е зелъ отъ Г-да Бр. Е. Паница въ Віенна 1400 fior, за които щѫ вы дамъ белѣжка колко francs струвѫтъ като пріемѫ и отъ Галацъ белѣжка за разноскы-ты, кои-то може да послѣдовѫтъ за препращаніе-то на прессѫ-тѫ за Тулчя.

Днесь пріяхъ отъ князъ Черкаскій изъ Търново депеша отъ 16 сего за да му купя мастило и книгы за літографіа, и да му гы испратя по̀-скору, и така покупихъ и гы предадохъ Г-ну Бобчеву за да му гы занесе. За тяхъ заплатихъ fr. 107, и желаѭ да ми кажите ако бива да премина и тая сумма при стойность-та на испратенны-ты ми до васъ літографіы.

Броихъ на нашъ Найдена за смтка на Г-на Др. Цанкова 10 Наполеоны, и преминахъ въ задълженіе ви fr. 209, и управлявайте ся.

Книжни-ти Рубли тыя дни никакъ не ся търсятъ въ піаца-та ни, и днесь не струвѫтъ по 2·60

Имате притворенно отъ Марійка, и другы тры за да распорядите спорятъ надписы-ты.

Кажете ми, кадѣ ся намѣра сега Г-нъ Чалики. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

271. — Смущение въ Свищовъ. Мисъль да се въздигне паметникъ на царь Александръ. Пак. 13.

Прието 27 Юл. 1877.

Букур. 23 Юлия 1877.

Г-не Найд. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Послѣдно-то ми чястно стана отъ 16 текущаго.

Сега като ся намѣрамъ безъ ваше по̀-ново, притварямъ ви писмо отъ Марійка, и ви извѣствувамъ, че чякамъ съ нетьрпеніе ваше писмо за да узная, коя е была причина-та за смущеніе-то, което е станало въ градъ-а ви на 19 сего. — Ако бы да не сте ми писали, и нити имате врѣме за да ми пишите, то поне кажете на Тодораки да ми пиши.

Наши-ти Доктори, като ся завьрнаха отъ пѫтешествіе-то си по страны-ты ви, казаха ми, че сте говорили за въздиганіе-то на единь Мономентъ на Царъ Александра въ Свищовъ това не е злѣ да стани, нъ мыслѭ че сега е още рано за да ся положи въ дѣйствіе. За сякакъвъ случай азъ желаѭ да чуѭ вашето мнѣніе относително за това.

Тука различно ся говори за военны-ты движенія отъ самъ и отъ отвъдъ Балканъ-а, нъ истинна-та е че никой нищо положително не знай· най-много по настоящемъ занимава публика-та Плѣвенъ.

Имате поздравленія отъ учиная ми

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

272. — Порѫчка печати за разнитѣ управления и общини въ завзета България. Пари за князъ Черкаски. Пак. 13.

Прието 3 Авг. 1877. Отгов. 21 Авг.

Букурещъ 30 Юлія 1876.

Г-не Н. Геровъ.
въ Свищовъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 26 текущаго по Ник. Хр. Пулева, който на 27 сего вечерь-тѫ трьгна за Гюргево, за да замине за Зимнича; въ пликъ-тъ до васъ бѣхъ притворилъ писмо за Г-да А. М. К. Бешкови съдружающе 2 прокуры и извѣстны-ты ви полици на Сюлеиманъ Х. Асаноглу. —

По Ник. Хр. Пуліева пратихъ вы едны очила, стойность-та на кои-то съмь заминалъ въ задълженіе ви fr. 10. „ —

Спорядъ желаніе-то ви изказано въ частно-то ви отъ 26 сего съгласихъ двама печатари; условіе-то ми съ тѣхъ е слѣдующе-то. Да имъ ся плати за 60 печати съ форматъ като бѣлѣжка-та ви по 6 fr. за секи печать отъ кои-то 3—4 да бѫдѫтъ на парчета, и особно по $2^1/_2$ fr. на котія съ блажно мастило, колкото котіи искате да земите; за пътешествіе-то ймъ отъ тука до Зимнича да ймъ дамъ fr. 50, и ако ся врънѫтъ назадъ като свърщѫтъ 60-тѣхъ печаты, кои-то вый ще ймъ поръчате, да ймъ ся дадѫтъ пакъ 50 fr. за врьщаніе-то, ако ли останѫтъ тамо за пò-вече врѣме или заминѫть на вътрѣ да търсѭтъ друга работ-а, на такъвъ случай нѣма да ймъ ся дава нищо за врьщанѣ. — Тѣмъ сега броихъ 50 fr. за пѫть и 100 fr. среща стойность-тѫ на печаты-ты и завѣрете ма съ fr. 150. — Отъ тѣхъ единнатъ заминува утрѣ чрезъ Георгево за Зимнича, той ся нарича Хаймъ Карніоль, по него вы пращамь настояще-то си заедно съ 1 бурканъ мастило fr. 3.50 и 1 стькло прахъ отъ Мустарда fr. 3, кои-то купихъ по исканіето ви съ горереченно-то ви частно, и вы задължихъ съ fr. 6·50, другарь-ть му Исрайлъ Шварцъ може да трьгне у други день. —

Притварямъ вый направена-та отъ печатары-ты торба, ако нѣщо не вы аресва тіи можѫть да го поправѭтъ.

Чякамъ да ми донесѫтъ пикетенѫтѫ покривкѫ, и ако можѫ, щѫ вы я испратя по Carniol. —

Столови-ти за писанѣ, каза ми ся, че до въ сряда ще бѫдѫтъ готовы. —

Г-нъ Ал. Романенко ми яви чрезъ Нашити отъ Галащъ, че ще ми прати 400 Лир. Тур; за да гы внесѫ на Князъ-а Черказскіи въ Търново, моля вы прочее да ми явите, ако пратя вамъ тыя пары имате ли средство да гы внесете въ Търнова.—

Пращамъ ви и Пикетна покривка, за която заплатихъ fr. 31; и вы задължихъ.

Имате вътрѣ чястно, имате и писмо отъ Марійка, и другы разны, кои-то молѭ да распорядите спорядъ надписы-ты.

Поздравлявамъ вы

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

273. — Прѣпращане разни вещи отъ Славянския Благотворителенъ Комитетъ до княза Черкаски. Пак. 13.

Прието 7 Авг. 1877. Отгов. 11 Авг.

Букурещъ 4 Августа 1877.

Господине Н. Геровъ.
въ Свищовъ.

Отговарямъ ся на честны-ты ви двѣ отъ 31 престаналаго съ прибавленіе въ двѣ-ты отъ 1-во Августа текущаго.

Тодораки загубилъ белѣжкы-ты за порьчкы-ты ви, та телеграфиса днесь на П. Поповича да гы търси въ канторѫтѫ си, и ако не гы намѣри, да ви яви за да испратите други. —

Отъ Князъа Черкасски изъ Търново пріяхъ сноще депеша съ слѣдующе-то съдържаніе: Потрудитесь отправить Герову всѣ вещи Славянскаго Комитета находящіеся въ Болгарской Церкви расходы будуть уплочены" прочее азъ вы испратихъ днесь направо за Свищовъ въ тры кола вещи-ты за кои-то е слово-то въ горня-та депеша, а именно: 39 врьски обвити въ рогоскы и 1 съндъкъ. 40 колета сичкы наедно за /o/ ки 2000 по същы-ты кола испращамъ вы тры-ты масы за Писалище и единъ столь по вашѫ порьчкѫ; тѣ минаха въ Товарително-то писмо за окы 200; испрашамъ вы съ тыя кола и едно съндьче сьдьржающе порьчаiны-ты ви вѣщы за Литографія по исканіе-то на Князъа Черкаски; Киріята на тыя кола е съгласена направо до Свищовъ по 12 fr. % окы, противъ коя-то сьмь далъ предплата fr. 60 кои-то минахъ въ задълженіе на Князъа Черкаски заедно съ още 6 fr. дадохъ посрѣдничество за колата и му пишѭ днесь, че вый ще му дадете белѣжка за остатокь-ть кирія, коя-то ще платите вый за 41 колетъ сирѣчь fr. 180.

Стѣтка-та на Князъа Черкаски при мене стои сега задължена:

За първа-та посилка по Бобчева	fr.	107 „
„ съндьче-то кое-то испращамь до васъ	fr.	122 „
„ предплата Кирія и посрѣдничество за колата на 41 колеть.	fr.	66 „
Сичко	fr.	295

и въ знаніе ви. —

Долу имате подробна белѣжка за оцѣненіе-то на тры-тѣхъ массы и единъ столь, за кои-то вы задължихъ съ fr. **387.50**

Спорядъ заповѣдь-та ви внесохъ днесь на Г-жа Бурмовъ въ Montpellier Напол. 75 въ възель по поща-та, и вы задължило съ fr. **1500** разноскы-ты за тойзи възелъ минахъ въ задълженіе на Г-на Т. Бурмова.

За 400-тѣхъ Лиры Тур., кой-то бѣхъ ви казалъ че Г-нъ Романенко отъ Галацъ ималъ да вносия на Князъа Черкаски въ Търново, не ми повториха вече нищо наши-ти отъ Галацъ, за това азъ ймъ писахъ да ми кажѫтъ, ако тѣ сѫ още разположены за вносянѣ, за да ви пишѫ да гы внесете, а напротивъ щѫ вы кажѫ да ми направите вносяніе тука —

Като дойде сынъ-тъ на Г-на Н. Хр. Палаузова при мене щѫ го опътя за градъа ви. —

Другарь-тъ на печатарь-тъ Carniol още не е трьгналъ за тамо, подъ предлогъ че чяка депеша отъ Carniol съ коя-то да му каже да трьгне, тъй ужъ были останали съгласны; ако той требова да дойде тамо по̀-скоро, кажете на Carniol да му телеграфиса да не ся бави вече. —

По податель-тъ на настояще-то ми Г-на Коста Христова испращамъ вы една котія съдържающа единъ козунакъ отъ Г-жа Марійка за васъ, и една книга отъ Аксакова за Г-на Др. Цанкова. —

Между притворенны-ты тукъ за разны лица има едно за Г-на Артамонова, което испратете по̀-скоро дѣто ся намѣра, като му забѣлѣжите, че до сега сьмь му испратилъ другы 4 такыва писма чрезъ тукашното Русско Генер. Консулство, кое-то гы е препратило чрезъ Нелидова. —

Поздравлявамъ Вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

Столъ-тъ что ви испращамъ, чини ми ся, че не стана яко добръ, и ако е така, тогива можите да ми пишите да порьчамъ другъ. —

Сѫщый.

Бележка.

1 маса съ долапы	fr.	170
2 маса съ по 3 чекмеджета	„	160
1 столь за седенѣ	„	25
Платно, рогоскы важѫ и канапъ за emballage	„	32·50
въ дългъ ви	fr.	387.50

---

274. — Лоши слухове за-отвѫдъ Балкана. Руситѣ недоволни отъ българетѣ. Мѣрки за това. Роптание противъ князъ Черкаски. Пак. 13.

Прията 10 Авг. 1877. Отгов. 11 Авг.

Букур. 7 август. 1877

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Подтвердявамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 30 истекшаго, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, извѣствувамъ ви, че тыя дны тука много жални извѣстія идѫтъ отъ нашы-ты страны отвѫдъ Балкан-а· казватъ между другы-ты че въ Карлово башибозуци-ти изсекли хрістіяныты, и въ Пловдивъ арестували всичкы-ты по̀-пьрвы българы, а на Х. Калча сынь-тъ убесили· голѣмо зло въистинна, и не знаѭ до кога образувана-та Европа ще гледа съ такова хладнокръвіе тыя турскы звѣрства. Тука различно ся говори не́ само за Карлово, нъ и за сичкы-ты околны страны като за Сопотъ, Калоферъ, Казанлъкъ, и Ески-Заара· віи тамо можите да имате по̀-точны сведѣнія отъ оныя что сѫ избѣгалы, и кога ми пишите, передайте ми какво-то сте научили. —

Днесь бѣхъ при Баронъ Стуартъ, и при други разговоръ съ него каза ми, че русски-ти офицери что идѫтъ тука отъ кадѣ страны-ты ви, много ся уплаковѫтъ отъ българы-ты, казовѫтъ че не́ само за сичко искѫтъ цѣны огромны, нъ и на много мѣста какво и да ймъ поискѫтъ съ пары се́ казватъ че немѫтъ· това азъ никогы не бѣхъ щялъ да вѣрвамъ, ако да не бѣше ся случувало да научявамъ такыва подобны извѣстія и отъ нашы българы, кои-то идѫтъ отъ място-то.

За Търново много лошо ся говори тука, казва ся, че българи добри между жителы-ты нема, и по тая причина и нищо въ порядокъ нема.

Повѣрително щѫ ви кажѫ, че и за княза Черкаски не говорѫтъ добрѣ Русси-ти, даже чухъ и наши българи да казватъ, че той никого за нищо не слуша, и за това и управа нема. —

Поговорете съ Г-на Драгана Цанкова, и вижде не можи ли да подѣйствува някакъ така, дѣто да ся поправѫтъ что-годы работи-ти както по Градове-ты така и по села-та, за да не ся жалова толкова много Русска-та войска отъ българы-ты. — Добрѣ бы было по мое мнѣніе да ся наряди нѣкоя комисіа отъ 3-4 или 5 лица отъ хора честны, искренны, и способны и кои-то познавѫтъ добрѣ мѣста-та, и да ходятъ да разглѣдувѫтъ, и дѣто намѣрѫтъ непорядоци да гы прѣдставлявѫтъ за поправленіе; требова секи добросовѣстенъ (чловѣкъ) българинъ до колкото е възможно да поработи за добрыя порядокъ.

— Не знаѭ что работи сега въ Търново Г-нъ Гр. Д. Начовичъ, азъ за него имамъ добро мнѣніе· да ли не можи да земи той нѣкое участіе въ тыя работы заедно и съ други нѣкого за да стани нѣкое поправленіе;

Позволихъ си, та ви написахъ тыя редове не́ за друго нъ само защо-то не желаѭ да чувамъ уплакованія отъ русскы-ты офицеры противъ българы-ты, особено сега кога-то Россіа прави такыва жертвы за българы-ты. —

Димитръ Гешовъ е въ Баденъ при Віенна. — Много души сѫ побѣгнали отъ Ц/градъ за Віенна, и нѣкои дойдоха тука. —

Поздравлява вы учиная мы. — Марійка съ дѣца-та е добрѣ. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

275. — Лошотии отвѫдъ планината. Недоразумѣния между руси и българе. Пак. 13.

Свищовъ, 11 Августа 1877.

Г-не Евлогие,

Забавихъ ся да отговорѭ на рядовны-ты Ви пятъ писма, на които отговарямь днесь по причинѫ, че на излѣзъ на миналѫ-тѫ недѣлѭ ходихъ въ главнѫ-тѫ квартирѫ, а откакъ сьмь си дошьлъ оттамъ, случихѫ ся толкова и такыва работы, дѣто

не ми оставяше нито минута свободно врѣмя. Тыя работы сѫ толкова, дѣто и днесь щѣхъ да бѫдѫ захванѫтъ съ тѣхъ, нъ отвчера ми ся развали малко стомахъ-тъ и лѣкарь-тъ ми каза да лежѭ днесь, та ся ползувамь отъ тоя случяй, чтото въ почивание-то си да Ви напишѭ нѣколко рядове и да отговорѭ и на чястно-то Ви писмо отъ 7 Августа.

И тука, както Ви писахъ и по̀-прѣди, ся носять недобри слухове за наши-ты мѣста отвѫдъ Балкана; и истинѫ тамъ щѫть да ся станѫли доста злины, нъ какво именно е станѫло, положително не ся знае; и сами бѣженци-ти като сѫ дошли отъ тамъ не знаѭть, какво е станѫло слѣдъ бѣгание-то имъ. Отъ Калоферъ помѣжду бѣженци-ты, които сѫ отишли въ Габрово има и нѣколко калугеркы и въ тѣхно-то число сѫ и Христина Печева и Екатерина Недева. Отъ Христинѫ прияхъ вчера писмо, въ което между друго тя ми пише да й пратѭ пары, та като намѣрѭ человѣкъ щѫ и проводѫ.

Истинна е, че мнозина отъ Русскы-ты офицеры ся оплаквать отъ българы-ты, нъ ако има причинѫ за оплакванѥ, то е отъ неразборинѭ и отъ двѣ-тѣ страны, и както Русси-ти ся оплаквать, че Българи-ти имъ зимать за всичко скѫпо, тѫй и Българи ся оплаквать, че Русси-ти вдигать снопе-то отъ нивы-тѣ имъ безъ пары, откарвать добытъка имъ, разваля тъ бостаны-ты или лозя-та и пр. и трѣбва да кажемь, че и едно-то и друго-то е вѣрно, нъ ни едны-ты, ни другы-ты не можемь да обвинимь за това, зачтото ето какъ е достигнѫло до тамъ: като ся сѫ натрупали толкова воиска на едно тъй малко пространство, разумѣва ся, че всичко-то ся испоѣло и испотрѣбило та другояче человѣкъ неможе да намѣри нѣчто освѣнь съ много пары, а да има у Българы-ты нѣчто та да казвать, че нѣмѫть и не давать, това да не вѣрвате. Отъ другѫ странѫ пъкъ между стотины хиляды людіе неможе да нѣма и такывы, които не разбирать съ какво намѣрение сѫ дошли тука и имъ ся чини, като да сѫ въ неприятелскѫ земѭ, та немыслять какво правять. И това не може да иде другояче, освѣнь така доклѣ да ся уничтожи турска-та войска въ Плѣвенъ и да идѫтъ Руссы-ты на прѣдъ, а всичко друго каквото и да ся прави, напраздно ще е.

---

276. — Купуване коси да се коси сѣно за войската. Пак. 13.

Прието 12 Авг. 1877. Отгов. 16 Авг.

Букурещъ 8 Август. 1877.

Г-не Н. Геровъ
въ Свищовъ.

Вчера ви писахъ по Г-жа Радка Др. Цанковъ; Сега вы извѣстявамъ, че таѭ зарань пріяхъ вчерашнѫ-тѫ ви депешѫ отъ Горный Студенъ съ слѣдоюще-то съдьржаніе „купите немедленно пятьсотъ косъ или сколько наидется для кошенія сѣна, и пошлите возможно скорѣе въ Свищовъ“.

Днесь едвамъ намѣрихъ тука тры касы по 100 косы, и вы гы испратихъ съ една кола направо за Свищовъ съ кирія за 120 Н по 12 fv. 5/0 Н, коя-то ще заплатите вый; за тѣхъ завѣрете ма съ fr. 390. — По́-вече косы тука не ся намѣрѫгъ.—

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

277. — Прѣпращане вещи отъ Българското Человѣколюбиво Настоятелство за спиталето на българското опълчение. Пак. 13.

Прието 15 Авг. 1877. Отгов. 16 Авг.

Букурещъ 13 Августа 1877.

Г-не Н. Геровъ
въ Свищовъ.

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 9 текущаго чрезъ Зимнича и отговарямъ ся на честно-то ви отъ 11 същаго.

Преминахъ въ задълженіе на вашѫ-тѫ дѣлбѫ fr. 295, които ми длъжеше Н. С. Князъ Черкаскіи въ тры пера. —

Столъ какъв-то искате щѫ видя дано намѣря готовъ, или ако порьчамъ щѫ настоя да стане спорядъ желаніе-то ви. —

Вчера по единъ кираджія Евреинъ съ кола-та на кого-то испратихъ стокы направо до Свищовъ за Г-на Г. Е. Паница и другы, отправихъ и до васъ 3 колеты подъ знакъ Б Ч N № 1/3 съдържащи разны вещи за Спиталъ, минаты въ Товарително-то писмо за окы 300, кои-то като пріемите противъ надлѣжащѫ-тѫ кирія по 11 fr. на o/o H, задрьжте подъ расположеніе-то на Н. С. К. Черкасски за кого-то вы притварямъ писмо, тыя вѣщи ся испращѫть отъ тукашно-то Бълг. Человѣколюбиво Настоятелство назначены за Спитали. — ты на Бълг. Ополченіе, полагатъ ся обаче подъ расположеніе-то на Н. С. Князъа Черкасски, за гы распоряди как-то намѣри за благословно. —

Печатарь-тъ Карніолъ повикахъ, та дохожда преди малко при мене, и ма увѣряваше, че той ще ся дрьжи на задълженіето си макаръ и въ случай на негова загуба, и че ще вы испрати другъ майсторъ, който да изработи печаты-ты, тъй как-то гы искате, че дано не излѣзеше пакъ наопаки, за да ся отървете и вый отъ това главоболіе.

Притворенно-то ви за Марійкѫ испратихъ днесь. —

Кирїята 33 fr. коя-то ще заплатите за тры-ты колета Б Ч N минете върху ми за да гы мина и азъ върху Настоятелство-то.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

278. — Искане съвѣтъ дѣ да се прати 4-5 хиляди франка помощь за пострадалитѣ тракийци. Пак. 13.

Прията 17 Авг. 1877.

Букур. 14 Август. 1877.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 11 текущаго. —

На Г-жа Христина можите да пратите пары и да ми кажите да вы завѣрѫ.

Ако научите нѣщо положително за Карлово передайте ми молѭ вы тука ся говори много лошо за тамо.

Въ градъ-а ви ся е съставило Настоятелство за събыраніе помощы за пострадалы-ты отъ отвѫдъ Балкана, и Прѣдсѣдатель-тъ на това Настоятелство Икономъ попъ Христю пиши тука на нашето Настоятелство за да му испрати помощь. Тукашно-то Настоятелство както знайте има разнесены много пары отъ лане насамъ за разни народны нужды, даже и до сега сé продължава да помага по малко съ средства-та что има още, и как-то ся вижда тука нужди-ти нема да ся прекратѭтъ. Защо-то наченаха нѣкои отъ пострадалы-ты въ Тракія да идѫтъ и тука. — Сега искамъ да ми кажите и віи, ако е много нуждно да ся прати отъ тука нѣкоя помощь въ Свищовъ, или е пò-добрѣ да ся прати въ Търново, или Габрово, или въ друго нѣкое мѣсто тамо, та да настоѭ дано можи да ся прати отъ тука 3-4 или 5000 fr. разумѣвамъ да ся испрати тамо дѣто е нужда-та най-голѣма, и да ми разкажите, кому и какъ разсѫждате да ся испрати тая помощь, за да не падни въ рѫцѣ да ся злоупотреби. — Познавамъ, че помощь ся изискова голѣма за пострадалы-ты, нъ что да прави чловѣкъ, като тука има такыва българи, дѣто нити лане, нити сега ще дадѫтъ парѫ оніи что даватъ сѫ малко, и така всичко сé на тѣхъ пада.

Желаѭ да имамъ отговоръ-а ви за тоя прѣдмѣтъ пò-скору. —

Поздравленіе отъ учиная ми Елисавета. Марійка и дѣца-та сѫ добрѣ.

Поздравлявамъ Вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

279. — Приемане разни нѣща. Работата съ печатаретѣ. Свѣдѣния за разни лица. Пак. 13.

Свищовъ, 16 Августа 1877 г.

Господине Евлогие Георгиевъ,
въ Бук.

На 11 тоя мѣсяць Ви писахъ, за отговоръ на писмата Ви, что бѣхъ приялъ до тогава; послѣ на 13 Августа Ви писахъ кѫсо, само колкото да Ви явѭ, че Ви сьмь пратилъ по Г-на Д. Попова отъ Казанлѫкъ сто полуимпериялы запечатаны, които не ся съмнѣвамь че сте пріяли досега.

Сега отговарямь на Ваши писма отъ 8, 9 и 13 тоя Августа.

Три-ты кассы косы, что сте ми проводили, сѫ дошли тука у търговеца, съ стокѫ-тѫ на когото сѫ были проводены, та когато потрѣбвать, щѫ гы приберѫ. За тѣхъ Ви завѣрихъ съ фр. 390.

Кога дамь за нашь Тод. Хр. Пулевъ ф. 1000, щѫ Вы задлъжѭ съ тѣхъ, и щѫ Ви явѫ да го завѣрите.

Благодарѭ Ви за дѣто сте писали Г-ну Василию Рашееву въ Одессѫ да испълни съ врѣмя порѫчкѫ-тѫ за униформѫ и др.

Притворены-ты писма за Г-на М. Д. Балабанова прѣпратихъ, а оныя за Г-на Каракановскый, който ся намираше тука, прѣдадохъ лично.

Три-ты колеты съ разны вещи за шпиталъ на бъл. опълчение проводены съ стокы за Г-на Паницѫ, още не сѫ стигнѫли.

Кога дойдѫть щѫ направѭ съ тѣхъ както ми пишете, и съ кириѭ-тѫ дѣто щѫ платѫ за тѣхъ 33 фр. щѫ Ви задлъжѭ.

Печати-ти, които ми е направилъ досега Шварць, сѫ далечь отъ да бѫдѫть каквото трѣбва, нъ като сѫ потрѣбны за скоро нѣмамь, какво да правѭ, освѣнь да гы земѫ.

Щѫ Ви ся помолѭ, когато ся испратять ония нѣща, които сѫ порѫчяны чрѣзъ Тодоракия да ся обвиять и натоварять така, дѣто да не ся развалять въ пѫть; зачтото отъ масы-ты, что ми пратихте, голѣма-та съ долапы-ты отъ еднѫ странѫ е доста истръкана.

Печатарь-тъ Шварць, когото е пратилъ Карниолъ не работи хубаво, казва, че нѣмалъ инструменты, и че го излъгалъ Карниолъ, та трѣбва да принудите Карниола или да дойде да свръши работѫ-тѫ или да поврьне пары-ты, дѣто гы е зелъ, та да трьсимь другыго да направи печаты-ты.

Ако е Г-нъ Шоповъ въ Букурещь, кажете му, че като прияхъ писмо-то му направихъ да ся телеграфише на зетя му Хаджи Недѣлча въ Габрово, нъ както ся научихъ послѣ той былъ въ Дрѣново и днесь утрѣ щялъ да дойде тука съ фамилиѭ-тѫ си, за да иде въ Измаилъ.

Притварямь Ви писмо за Герчовый учитель Беранекъ. Молѭ Вы заедно съ това писмо и съ надписъ, какъвто има на него да проводите Г-ну Беранеку 35 наполеона и да гы запишете на смѣткѫ-тѫ ми.

---

280. — Напливъ бѣжанци въ Свищовъ. Нужда отъ помощь. Букурещкитѣ българе да отворятъ подписка за нова помощь. Пак. 13.

Свищовъ, 16 Августа 1877 л.

Господине Евлогие,

На 11 Августа писахъ по-пространо, сега нѣмамь нѣщо поново да Ви явѭ; щѫ Ви кажѭ само, че тука ни дойдохѫ доста бѣженци отвѫдъ Старѫ-Планинѫ и отъ день на день всѣ прихождать.

Тука още отначяло, кога подкачихѫ да дохождать бѣжянци, ся учрьди една коммиссия, която да ся погрыжи за тѣхъ; нъ число-то на бѣженци-ты ся умножи така много: чтото тая коммиссия не пристига вече да имъ даде ни най-малкѫ помощь; за това не ще ли можя Ваше-то человѣколюбиво общество да ни прати что-годѣ нѣчто помощь за тѣхъ.

Азъ мыслѭ, че ще да е добрѣ Ваше-то человѣколюбиво общество да отвори новѫ подпискѫ за събиранѥ помощи за тыя злочестны, зачтото както скоро и да ся прѣвземѫть оныя мѣста, та да може да иде всякой на мѣсто-то си при опустошение-то, което е направено тамъ, население-то никакъ не ще може да искара зимѫ-тѫ безъ помощь отвънъ.

Добрѣ ще е и женското дружество да ни прати нѣчто помощь за тыя злочестници. Врѣмя-то е кѫсо, та не щѫ могѫ да пристигнѫ сега да пишѫ на Нене за това, нъ ако благодѣяние-то дойде безъ подканянѥ, ще има по̀-голѣмѫ цѣнѫ.

Онова, дѣто Ви писахъ въ послѣдно-то си писмо за Шипкѫ излиза истинно. Турци има избиты доста много, нъ колкото гы биѭть, тии по̀вече напирать да отгонять оттамъ Руссы-ты и да прѣвземѫть прохода прѣзъ планинѫ-тѫ, та и до-сега още ставать тамъ боеве.

---

281. — Позивъ за помощи. Дѣ да се употрѣбятъ? Наришкинъ прѣдставитель на Славян. комитетъ. Бобриковъ пловдивски губернаторъ. Закрила на карловския мютевелия Решидъ Ефенди. Пак. 13.

Прията 18 Авг. 1877

Букур. 16 Август. 1877.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Подтвердявамъ вы послѣдно-то си чястно на 14 текущаго, и като сьмь безъ ваше по̀-ново, извѣствувамъ ви, че тука Българско-то чловѣколюбиво Настоятелство рѣши да направи ново призованіе къмъ Българы-ты и къмь другы-ты Народносты въ Романіа за помощь за пострадалы-ты фамилıы отъ тракія, и надѣвамъ ся да ся събыре нѣщо и какво-то стани щѫ ви съобщѫ на врѣме. — Сега искамъ да ми кажитѣ и віи ваше-то мнѣніе, гдѣ и какъ мислите за по̀-добрѣ да ся употреби помощьта, что ще ся събыре. Вамъ е извѣстно че Наришкинъ ся намира сега въ Българіа, кой-то е испратинъ отъ Петрбурскыа и Московскыа Комитеты съ пары за да помага на пострадалы-ты Българы отъ война-та, трѣбова да испытате и да ми явите гдѣ и какво врьши той˙ освѣнь това искамъ да ми кажите, ако Князъ Черкаскій зема нѣкакво участіе въ тыя работы, за управленіе ми.

Ако е тамо Полковникъ Бобриковъ, принесете му искренны-ты ми поздравленія, и поблагодарете го отъ странѫ-та ми за добро-то мнѣніе что има за мене˙ азъ ся радувамъ, че той ся е нарядилъ за Губернаторъ Пловдивски, и че ще има при него си и Гр. Д. Начевича. — Г-нъ Бобриковъ пиши на Барона Стуарта да ми обади, че като стигни въ Пловдивъ, ще ми пиши сичко что ся е случило въ Карлово˙ азъ желаѭ да бѫди счастливъ за да стигни на назначеніе-то си колко-то е возможно по̀-скору. — Ако негова милость узнай че въ Карлово Мютевеліатъ Решидъ-Ефенди ся е владалъ съ Българы-ти добрѣ, желаніе-то ми е да ми го яви, за да му направя една благодарителна Адресса. —

Имате поздравленія отъ учиная ми. — Марійка съ дѣца-та е добрѣ. —

Ако познавате нѣщо вѣрно за Шипка и Плевенъ явете ми˙ тука за Шипка ся говори различно. —

Поздравлявамъ вы. вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

282. — Какъ се раздаватъ помощи по Габровско и Търновско. Нужда отъ помощь въ Свищовско. Бобриковъ и Дриновъ на съвѣтъ при Н. Герова. Пак. 13

Свищовъ 18-й Августа 1877 л.

Г. Евлогие Георгіевъ
въ Букурещъ.

Писмата Ви отъ 14 и 16 тоя Августа приняхъ прьво-то вчера, второ-то днесь; отговоръ на тѣхъ имате отчясти въ писмо-то ми отъ 16 Августа, а за допълнение на това щѫ Ви кажѭ, че Г-нъ Нарышкинъ ся повыка оттука, като чтомь подка-

чихж да бѣгать отсамъ жители-ти отвждъ планинж-тж и прѣди три четыре дни му ся испроводихж и пары-ты, които бѣше оставилъ тука, за да раздава помощь на бѣженци-ты, а прѣди това сж были испратени въ Габрово офицеры и съ тѣхъ заедно и Чалыки, за да раздавать помощь.

Така по Трьновско и Габровско горѣ-долѣ знаѭ работа ся врьши, а тука освѣнь помощь-тж отъ тукашны-ты жители, нѣма отъ нидѣ ничто; за това Ви писахъ, ако е възможно, Ваше-то человѣколюбиво настоятелство да ни прати малко помощь. Добрѣ е сторило настоятельство-то Ви, дѣто е рѣшило да направи възвание къмъ Българы-ты и другы-ты народности въ Румжниѭ за помощь за пострадалы-ты отъ Тракиѭ, нъ като сега е нарядено да ся помага отъ Слав. Комитетъ на бѣженци по Трьновско и Габровско, и другадѣ, азъ бы казалъ, че добрѣ ще е, помощь-та, дѣто ще събере Ваше-то настоятелство, да ся повъздрьжя за послѣ, зачтото отпослѣ може да стане нужда и да нѣма отдѣ да ся посрѣщне.

Помощь-та отъ Славянскый благотворителенъ комитетъ ся раздава подъ надзоръ и нарядж отъ Князя Черкаскый.

Кажѣте, молѭ Вы, на Тодоракия да даде да направять пò-скоро калжпа, за да ся правять тенекии за шапкы-ты на стражары-ты спорядъ изображение-то дѣто му сьмь далъ.

Полковникъ Бобриковъ е тука и щж му прѣдамь това, дѣто ми пишете. Той е дошьлъ тука съ Дринова за съвѣщание съ мене за нѣкои работы по управление-то; нъ още ничто не смы сврьшили, зачтото прѣди нѣколко дни азъ не бѣхъ здравъ, а отъ три четыре дни, той е боленъ, та не сме могли да ся съберемь, за да поработимь.

Като сврьшвахъ това писмо дойде при мене дядо Кырко Цвѣтковъ (Киороглу) който заедно съ другы-ты е избѣгнжлъ отъ Сопотъ и ся е намиралъ въ Севлиево. Дошьлъ е да иска да му дамь малко пары, зачтото отъ Сопотъ сж избѣгнжли само съ дрѣхы-ты на гржба. Дадохъ му за него и за Попъ Јоникия тридесеть полуимпериалы, както разумѣва ся, и на другы-ты роднины на Дяда протосингела, които сж намирать при тѣхъ. Той мя увѣрява, че въ Карлово нѣма нито еднж кжщж да е изгоряла, нъ казва да сж избити тамъ пò-добри-ти на възрастъ да носять оружие хора.

Ако бы настоятелство-то Ви да прати помощь за тука, то нека ѭ испроводи до мене.

---

283. — Кроене да се постави въ Свищовъ паметникъ-бѣлѣгъ императору Александру. Пак. 13

Свищовъ, 26 Августа 1877 л.

Господине Евлогие,

Вѣрвамь, че сте стигнжли благополучно въ Букурещь.

Слѣдъ Ваше-то отываню оттука случи ся да ся натрупать едно по друго толкова работы, дѣто отзавчера искамь да Ви пишѭ, нъ не намирамь врѣмя.

Не знаѭ какво сте рѣшили за онова, дѣто говорихмы тука за памятникъ, или пò-право да кажѭ да ся постави тука единъ знакъ за спомянъ, че Свищовъ е прьвый градъ ощастливенъ съ посѣщение-то отъ Императора слѣдъ прѣминуваню-то на Дунава отъ Русскж-тж войскж за избавление Блъгарскый народъ отъ Турско-то господство. Ако сте нагласили това нѣчто, то азъ мыслѭ, че не ще да е злѣ, освѣнь дѣто щете прѣдставите на Консула за това, да телеграфишете и менѣ отъ странж на Блъгарскж-тж общинж, нъ така, какво-то телеграма-та да дойде сутрень-тж рано на 30 Августа, чтото въ сжщій день да телеграфишѭ и азъ тамъ дѣто трѣбва да ся яви това.

Телеграма-та Ви трѣбва да е на Русскы да сж прати по Рускый телеграфъ.

Колко за надписа на Памятника като щомъ останж малко свободенъ, щж помыслѭ какъ да стане и щж Ви явж, а ако не пристигнж да сврьшѭ това до 30 Августа, въ такъвъ случяй може да ся каже само, да ся изгради памятникъ съ съотвѣтственъ надписъ.

Поржчяны-ты вещи още не сж стигнжли, дано да пристигнжть съ врѣмя, та да ся нарядимь за 30 Августа.

284. — По въздигане паметникъ въ Свищовъ. Бѣжанци въ Букурещъ. Пак. 13.

Прията 3 Септ. Отгов. 4 и 5 Септ.

Букур. 31 Август. 1877.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Отъ почтенно-то ви отъ 26 съ прибавление отъ 27 кончающаго ся видѣхъ, че сте пріяли чястно-то ми отъ 25 сѫщаго. —

За памятникъ за Императора по съвѣтъ-а на Баронъ Стуарта отложихмы за по̀-късно, и така какво-то слѣдователно ся рѣши, щѫ ви явѫ на врѣме. Баронъ Стуартъ каза, че ще ся распоряди по̀-напрѣдъ да изяви дѣто требова това что мыслѭтъ Българи-ти, и какво-то му ся каже ще ни го съобщи. — По̀-добрѣ стана дѣто ся отлага тая работа, защо-то и готовъ памятникъ что-годы да прилича не ся намѣра, а за да ся преуготови иска врѣме. —

Завчера дойдоха тука до 20 бѣжанци, и казватъ, че и други можѫтъ да дойдатъ· това по мое мнѣніе не є никакъ добрѣ да става, защо-то ще ся изгубятъ тыя хора тука· да сѫ само мѫжіе не е нищо, ами и жени и дѣца. —

Тука вчера ся празднува праздникъ-тъ на Императора торжественно. —

Поздравлявамъ вы. вашъ.

Ев. Георгіевъ.

---

285. — Несправедливости, вършени отъ Бѣлочерковца въ Тулча. Пак. 13.

Прията 9 Окт. 1877. Отгов. 17 Окт.

Букур. 5 Октовр. 1877

Г-не Н. Геровъ
Въ Свищовъ

Имамъ на рѫцѣ чястны-ты ви отъ 29 престаналаго, и 1 текущаго. —

По мой работы ся намѣра въ Магурелы и Зимнича Иваница Симеоновъ отъ Свищовъ· азъ му писахъ кога му ся случи работа да дойди въ Свищовъ, да дойди и при васъ, за да види ако ще потребвѫтъ дрьва за Императора и Главна-та Квартира, и така ако ви ся прѣдстави, раскажете му чтото е нуждно за тоя прѣдметъ· той ако вы поиска и съвѣтъ за нѣщо, молѭ вы дайте му.

Не знаѭ какво съдьржаваха до край писма-та отъ Тулча за Бѣлоцерковца, защо-то немахъ врѣме да прочетѫ сичко, нъ или какъ да е віи добрѣ сте направили дѣто сте щели да пратите конфиденціално преписъ отъ тяхъ до Князъ-а Черкаскій, защо-то Българи-ти въ Тулчя много ся сѫ докачили отъ Бѣлоцерковеца — Вътрѣ ви притварямъ друго писмо отъ Тулчянски житель Доктора Янколова, отъ кое-то ще видите какъ ся оплаковѫть Тулчянски-ти Българи отъ Бѣлоцерковца, защо-то̀ отишолъ та арестувалъ и 6 души по причина на едно прошеніе дѣто му подали съ 63 подписы, по слѣдствіе на една публикація за изборы-ты отъ коя-то ви притварямъ преписъ. — Имамъ и друго писмо отъ тулчанецъ изъ Віенна, и ми описова и той постѫпка-та на Бѣлочерковца съ Българы-ты. — Тулчянски-ти Българи както ми ся доказа много сѫ быле задоволни отъ Іосифовича и не знаѭ защо — е премѣстенъ. — Дано Князь Черкаскій земеше тая работа отъ близу за да ся поправи зло-то по̀-скору, защо-то друго-яче ще бѫди много непріятно. — Както ми ся каза, чини ми ся, че Тулчянски-ти българи съ сичкото си търпеніе ще бѫдатъ най-послѣ принудены да ся оплачѫтъ на Князъ Черкаскій, разумѣва ся ако не ся поправи работа-та. —

Ако сте пратили на Князъ Черкаскій прѣводъ-а отъ Тулчянскы-ты писма, азъ вы молѭ да ми явите какво-то ви отговори. —

Каріолъ работи печяты-ты, и щомъ гы наготви щѫ ви гы испратя. —

Поздравлявамъ вы вашъ

Ев. Георгіевъ

Марійка и дѣцата сѫ добрѣ. — фр. чен. — —

Бумешки-ти спаднаха на 2·38 и 2·34 за Рубла. —

286. — Честитяване Герову Св. Владимиръ. Пакъ за Бѣлоцерковеца въ Тулча. Пак. 13.

Прията 10 Окт. Отгов. 17 Окт.

Букур. 8 Октомвр. 1877. —

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Подтвердявамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 5 текущаго по поща-та чрезъ Зимнича, и отговарямъ ся на чястно-то ви отъ сѫщо то мцословіе.

Честитявамъ ви Ординъ-а Св. Владимиръ, и желаѭ да бѫдите счастливи за да добійте и по̀-высоки.

За недобро-то поведеніе на Бѣлоцерковеца въ Тулчя съ българы-ты имамъ сведѣнія и отъ измайлъ и отъ Галацъ. Зло-то требова да ся поправи. —

Дѣто ви казахъ, че съ земаніе-то на къщѫ-та и за напрѣдъ преваря ся по̀-голѣма загуба и главоболіе, не разумѣвахъ че фамиліа-та ви безъ друго требова да останн тука до Гергевъ-день, и да дрьжите къщѫ на двѣ мѣста, ами премыслихъ че не ще бѫди нужда на Димитровъ-день безъ друго да излези отъ къщѫ-та, и че ще можи да живѣй вѫтрѣ до гдѣ ви прилегни да дойте да я̀ земите, и послѣ къщѫ-та съ нѣкоя загуба отъ 15—20 # царскы на единъ случай можише да ся даде другиму съ киріѭ, ако не можише да стани това совсѣмъ безъ загуба. — Ето виждамъ, че віи пакъ пишите, че още не ся знай кога ще дойди Императоръ-тъ въ Свищовъ. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

287. — По тулчанската работа. Пак. 13.

Прията 13 Окт. Отгов. 17 Окт.

Букур. 11 Октомвр. 1877.

Г-не Н. Геровъ
Въ Свищовъ.

Наумѣвамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 8 текущаго, и като сьмь безъ ваше по̀-ново притварямъ ви писмо отъ Тулча отъ страна на уполномощенны-ты отъ Българско-то общество, и като го прочетете, върнете ми го. — Чякамъ съ нетьрпеніе да узнаѭ, какъ-въ отговоръ сте пріяли отъ Князъ Черкаскій за тулчянскы-ты работы. —

Щомъ узнайте на вѣрно, че Императоръ-тъ и Главна-та квартира ще ся премѣстѭтъ въ Свищовъ, и че ще требовѫтъ дьрва, явете ми незабавно. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

288. — Несполучлива работа съ печатитѣ. Евл. Георгиевъ жъртвува 80000 фр. за рускитѣ войски. Пак. 13.

Прията 16 Ноемвр.

Букур. 13 Ноемвр. 1877.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Отговарямъ ся на чястны-ты ви отъ 24 престаналаго и 9 текущаго. —

Карниолъ е направилъ нѣколко печяты, и казалъ че скору ще свьрши сичкы-ты, нъ главното е че азъ видѣхъ нѣкои отъ тыя печяты, и не ми аресаха, и не знаѭ что да направя· съ сѫщыя не можихъ азъ самъ да ся срещна, съ сичко че и самъ ходихъ два пѫты на дюкянъ-а му да го търсѭ· утрѣ щѫ отидя пакъ на

дюкянъ-а му, и ако не го намѣря, щѫ го теглѭ на сѫдь, защото не щялъ да даде назадъ нити начертанія-та аа печяты-ты, кои-то ми быхте пратили віи. — Голѣмо несчастіе и съ ты печяты. —

Не знаѭ, какво стана въ главнѫ-та квартирѫ съ Бѣлоцерковеца, ако познавате нѣщо, явете ми. —

Очила ви купихъ, и щѫ ви гѭ испратя. За тяхъ щѫ ви пишѭ въ рядовно да ма завѣрите съ fr. 11 заедно съ кутійка-та ймъ.

Немѫтъ право хора-та на Князъ Черкаскій дѣто сѫ говорили прѣдъ Доктора Бонева, че азъ сьмь далъ само 8000 fr. за обѣщанны-ты ми 80000 fr. — По телеграфическо исканіе отъ Князъ Черкаскій къмъ Барона Стуартъ, азъ броихъ напълно 80,000 fr. въ тукашно-то Полевое Казначейство, и расписка-та, коя-то дрьжѫ, показахъ и на Доктора Бонева. — Баронъ Стуартъ е телеграфисалъ на Князъ Черкаскій, че азъ броихъ тыя пары въ Казначейство-то, и не знаѭ какъ хора-та му не сѫ разумѣли добрѣ. —

Въпросъ-тъ за кѫща-та оставямъ на страна, кога ся срещнимъ, щѫ ви раскажѫ потребны-ты за да ся обѣдите че немаше защо да ся сьрдите. —

Баронъ Стуартъ ма пыташе единъ день за отговоръ отъ васъ на едно негово писмо.

Поздравлявамъ вы.

вашъ
Ев. Георгіевъ.

---

289. — Прѣпорѫчително. Пак. 13.

Прият 21 Ноемвр. 1877

Ваше Превосходителство.

Приносящій настояще-то ми Г-нъ А. Савичь познатъ мене българинъ отъ Браила иде за градъ-а ви, за да търси да ся настани на нѣкоя административнѫ службѫ, молѭ вы помогнете му да ся настани, ако има нѣкое мѣсто за кое-то той може да е способенъ.

Пріемете отличны-ты ми поздравленія.

Ев. Георгіевъ.

Букурещъ
14 Ноемвр. 1877

На Н. П. Г-на Н. Герова
Губернаторъа въ Свищовъ.

---

290. — Прѣпорѫчва се А. Савичъ отъ Браила за служба. Пак 13.

Прият 16 Ноемвр.

Букур. 14 Ноемвр. 1877

Г-не Н. Геровъ
Въ Свищовъ.

Послѣдно-то ми чястно стана отъ вчера. Сега ви явѫ, че днесь ся срещнахъ съ Карніола, и послѣ много припирны, останахъ съгласенъ ушъ съ него да наготви до въ петъкъ всичкы-гы печяты, и да ми гы донесе· оныя что бѣше направилъ, и не ми аресоваха, ще гы поправи и да видимъ. —

Днесь дадохъ на А. Савича отъ Браила едно рекомандателно до васъ за да го настаните на нѣкоя Административна служба· той бѣше едно врѣме писаръ въ Австрійското Консулство въ Брайла, послѣ го извадиха, чини ми ся защото бѣше писалъ и говорилъ противъ Австрійци-ты, кога-то убиха турци-ти на Русчукъ въ Австрійскыа Вапоръ двама българи· той е фамилистъ, и има нужда отъ служба, лошъ не можа да го кажѫ, нъ много говори· не бѣхъ щялъ да му дамъ рекоман-

дателно до васъ, нъ не можихъ да ся отървж· казахъ му да бжди по̀-серіозенъ, и да говори по̀-малко, той ся обѣща· опитайте го, и нарядете го на нѣкое мѣсто, ако ви иди на смѣтка-та· не е злѣ да му ся направи добро, ако приляга. — Той е родомъ Свищовецъ. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

291. — Софийски Милети въ Букурещъ. Семейство Гешевци. Свищовската община и наслѣдството отъ Милановича. Пак. 13.

Прuято 30 Ноемвр.

Букур. 27 Ноемвр. 1877.

Г-не Н. Геровъ

Въ Свищовъ.

Подтвердявамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 19 текущаго. — Като не пріимамъ отъ васъ рядовны отговоры на писма-та си, нити знаѭ ако пріимате рядовно писма-та ми. —

Днесъ пріяхъ бележка-та ви отъ 23 сжщаго съ притворенно писмо до Марійка, кое-то й пратихъ въ кащѣ· сега надвечаръ видѣхъ Марійка, и искахъ писмото ви до неѭ за да го прочетж, нъ ми каза, че го нѣма при себе си· тя ми прибави, че віи както пишите ще оставите Свищовъ, и че ще отидите въ Главна-та Квартира· азъ щж чякамъ отъ васъ по̀-ново писмо, за да видя кога ще тръгните, и какъ да ви испращамъ писма-та.

Тука е дошолъ отъ Ц/градъ Софійскій Митрополитъ Мелетій· той ся видѣ съ Генералъ Игнатіева, и му каза че ся тура на расположеніе-то на Руссы-ты въ Българіа. Генералъ Игнатіевъ му отговори, че като отиди въ Главна-та Квартира ще поговори за него съ Великыа Князъ, и съ Князъ Черкаскій, и ще му пиши, ако бива да замини въ Българіа и за кадѣ. — Ако ся случи да видите Генералъ Игнатіева, напомнете му за реченныа Митрополитъ, или поговорете за него на Князь Черкаскій. —

За Гешовци отъ Ц/градъ по̀-ново извѣстіе немамъ. — Послѣдно ми пишише Г-нъ Димитръ Ив. Гешовъ отъ Віенна, че има депеша отъ Цариградъ, че гы освободили, нъ въ сжщото врѣме ми прибавя, че ся старали пріятели да направжтъ да гы оставять да живѣѭтъ въ Цариградъ· тука виждамъ едно противорѣчіе, и не знаѭ какъ да го разсждя.

Нашъ Христо отъ Галацъ ми пиши, че ся распорядилъ чрезъ Зарифи въ Ц/градъ, дано можи да земи воля да извади отъ Пловдивъ майка му, и сестры-ты му, и да гы препрати чрезъ Тріестъ за Віенна, и отъ тамо за Галацъ. — Знайте, че Зарифи има голѣмо вліяніе въ турско-то Правителство.

Имахъ писмо отъ учиная си Николица изъ Пловдивъ отъ 8 текущаго, каза ми, че сж на голѣмъ страхъ, и още иска да й пишѭ, отъ кого да зема пары за разноскы, като сватове-ти гы немало. —

Свищовска-та община не ще направи злѣ да подѣйствува чрезъ Генер. Игнатіева, или Князъ Чаркаски при Великыя Князъ Главнокомандающыа за да ся поговори на Князъ Карола за Ауторизаціа Княжеска за наслѣдство-то на Милановича· истинна че Князъ Каролъ безъ Министры-ты си не може да направи това, нъ когато той ще, може да кажи на Министры-ты за да ся направи· това ако да е да ся дѣйствува, требова да стани по̀-скору за да можжтъ да станжтъ исканни-ти форми най-късно до свършованѣ Декемврія. —

Пишете ми, какво прѣдвиждате съ вашето премѣстюваніе отъ Свищовъ. —

Поздравлявамъ вы.

вашъ

Ев. Георгіевъ.

292. — Бѣлоцерковецъ прѣмѣстенъ. Сѫдба за наслѣдството отъ Милановичъ. Семейство Гешеви. Пак. 13.

Прието 22 Ноемвр.

Букур. 19 9врія 1877

Г-не Н. Геровъ.
Въ Свищовъ.

Напомнювамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 14 текущаго, и отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 12 сѫщаго, кое-то едвамъ днесь пріяхъ.

Дано излези вѣрно онова что сте научили за Бѣлоцерковеца· най-добрѣ ще бѫди ако го вдигнѫтъ отъ Тулчя· азъ съ него на врьщаніе-то му отъ Главна-та Квартира не сьмь се срещалъ. —

Печяти-ти трѣбова утрѣ да бѫдятъ готовы, освѣнь ако Карніолъ не ма излъжи пакъ, щомъ ги зема щѫ ви гы изпратя.

Сѫдбѫ-та за наслѣдство-то отъ Милановича ся отложи за 11 Януар. 1878, причина-та на отлаганіе-то ще ви раскажи Атанасъ Николовъ. — Баронъ Стуартъ много работй по тоя въпросъ, и ужъ бѣше му ся обрѣкалъ Министратъ, че ще направи да ся даде Княжеска Ауторізація за да пріеми Свищовска-та община наслѣдство-то, нъ не извьрши, и по слѣдствіе на това Баронъ-тъ много незадоволенъ остана. — Причина-та за несполука-та знай Ат. Николовъ, и той ще ви я убади, нъ молѭ вы да я имате тайно, защо-то не иди добрѣ за мене да ся раздава по много причины. — Тыя дни щѫ земѫ разговорь пакъ съ Баронъ Стуарта за тоя въпросъ, и тогива щѫ ви пишѭ, ако быва да ся отнесе Свищовска-та община къмъ Князъ Черкаскій за тая работа.

Нашъ Тодораки замина за градъ-а ви съ намѣреніе да захвани нѣкоя работа съ Иванча Грозювича по желѣзныа пѫть· не знаѭ тая работа ако е лесна и ползовита, нъ онова дѣто виждамъ е. че въ Зимнича и Свищовъ има сега много работы, отъ кои-то може да ся ползува чловѣкъ добрѣ· азъ му казахъ, че можя да му дамъ нѣщо пары за да направи нѣкоя работа самъ, или ако ще можя да го нарядѫ азъ на работа.

Тодораки вѣрвамъ, че ви е обадилъ, че сичка-та фамиліа Гешови отъ Пловдивъ е закарана за Цариградъ· това му пишише Павловъ отъ Цариградъ, сѫщо-то е писалъ и Дим. Ив. Гешовъ отъ Віенна на нашыа Христа въ Галацъ· по слѣдствіе на това азъ бѣхъ зелъ мѣри да дѣйствувамъ тука за да ся пиши на Немскыа Посланникъ въ Ц/градъ за да подѣйствува за освобожденіе-то на тая злощастна фамиліа, нъ сноще пріяхъ една радостна депеша отъ нашъ Христа изъ Галацъ, съ коя-то ми казва, че пріялъ депешата отъ Віенна, съ коя-то му извѣстявѫтъ, че зеть-тъ Иванчо е освободенъ, друго повече не казва, нъ азъ мыслѭ, че като Иванчо е освободенъ, требова и всичката фамиліа да е освободена.

Поздравлявамъ вы.

фланела щѫ ви испратя,

вашъ
Ев. Георгіевъ.

293. — Лоши послѣдствия отъ Берлинския Конгресъ. Мисль да се изпрати депутация изъ Европа. Пак. 13.

Букур. 12 Юлія 1878.

Г-не Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Наумѣвамъ ви послѣдно-то си чястно отъ 5 текущаго, и отговарямъ ся на чястно-то ви отъ 4 сѫщаго.

Късно бѣше кога-то прѣдложихте и віи да ся испрати депотація въ Европа, защо-то немаше достаточно врѣме за да ся проумѣймъ. Сега каквы-то мѣры ся нуждны да ся земѫтъ требова да ся не пропущѫтъ, и добрѣ сте щели да направите, дѣто сте щели да ся съберете тамо съ други отъ нашы-ты за да размыслите върху тоя въпросъ, и така каквото рѣшите явете и мене съ пьрво. — Най-главното е да ся намѣрѫтъ хора способны за тая работа, разумѣвамъ хора патріоты и искренны.

Вѣрвамъ. че сте прочели веке Берлинскыа Трактатъ· той както ся вижда благодари само Англіа и Австріа· днесь видѣхъ нова карта отъ Кіеpert отъ 13 Юлія 1878 с. н. отъ Берлинъ направена спорядъ Берлинскыа Трактатъ. Румеліа въсточна е тъй украсена дѣто не мяза на нищо, и да видимъ какво ще излези и отъ това.—

Спорятъ Берлинскыа Трактатъ Турци-ты отъ Българіа си оставѧтъ ступани на недвижимы-ты си имущества, и така вѣрвамъ че мойти длъжници отъ Свищовъ ще можѧтъ да продадѧтъ отъ имущества-та си за да ми заплатѧтъ. Азъ за сякакъвъ случай вознамѣрявамъ да подамъ тука въ Консулство-то прошеніе, и да изложя что имамъ да земамъ отъ тыя Турци, и щѧ молѭ да ся испрати на Посолство-то въ Ц/градъ. Баронъ Стуартъ е съгласенъ на това.

Gianpetri редакторъ-тъ на Courrier d'orient въ Ц/градъ пиши на Док. Протича, че иска да направи една брошура за въ полза на Българы-ты, и да я прати въ Букур. за да я напечатамы· Док. Протичъ му отговори днесъ, че пріемамы това. Ако ся случи да отидите въ Ц/градъ не е злѣ да ся срещните съ реченныа редакторъ и да поговорите за колко-то е нуждно. —

Отъ Г-на Гр. Д. Начовича никакъвъ гласъ и до сега.

Кажете ми, кадѣ ся намѣрѧтъ сега Док. Чомаковъ, и Х. Иванчо Пенчовичъ, и какво работятъ. —

Учиная ми Елизавета съ Дѣянка още сѫ въ Галацъ, нъ пишѧтъ че тая седмица ще ся върнѧтъ.

Поздравлявамъ вы — вашъ

Ев. Георгіевъ.

---

294. Помощь на централното благотворително настоятелство въ Пловдивъ. Пак. 13.

Букурещъ 16 8/врія 1878.

Г-не Н. Геровъ.

въ Адріанополь.

Като тръгнахте послѣдно отъ тука дадохъ вы белѣжкѫ, и устно вы казахъ да искате отъ Г-да Ив. С. Саллабашовъ и сынове въ Заара 10,000 frs въ Пол-Импер, по fr 20·60 или Напол. по 20 frs, за да гы дадете на Централното благотворително Настоятелство въ Пловдивъ отъ странѫ на тукашното Бълг. Человѣколюбиво Настоятелство; Сега вы прибавямъ, че ако на случай Г-да Саллабашовъ забавѭтъ да вы доставѭтъ реченно-то количество, дайте го вый отъ ваши пары на помянъто-то Настоятелство и ми явете, за да вы завѣрѭ.

Имате вътрѣ и чястно. — вашъ

Поздравлявамъ вы — Ев. Георгіевъ.

Пратете на Гжа Неда Горанова, извѣстны-ты вы отъ ланы 40 Лир. Тур.

---

295. — Помощь отъ Измаилъ на централното благотворително настоятелство въ Пловдивъ. Пак. 13.

Прията 1 Ноемврий 1878. Отгов. 24 Ноемвр.

Букурещъ 30 8/врія 1878.

Г-не Н. Геровъ

въ Пловдивъ. --

Наумѣвамъ вы послѣдно-то си отъ 23 текущаго по пощѫ-тѫ направо за Пловдивъ и вы моля да броите на тамошно-то Централно благотворително Настоятелство francs 939 60/00, кои-то спорядъ тукъ притворенныа листъ, събралъ Г-нъ Геор. В. Шоповъ въ Измаилъ и ми внесе, и да нарѣдите да ся обнародвѫтъ тыя да ми явите же на врѣме, за да вы завѣря.

Кажете ми ако внесохте на Г-жа Неда Г. Горанова извѣстны-ты ви 40 Лиры Турски, за кои-то вы имамъ завѣренъ. —

Имате вътрѣ чястно. — вашъ

Поздравлявамъ вы — Ев. Георгіевъ.

296. — Пакъ за помощитѣ на централното благотворително настоятелство въ Пловдивъ. Пак. 13.

Прията 20 Ноемвр. 1878. Отгов. 24 Ноемвр.

Букурещъ 13 Ноемврія 1878.

Г-не Н. Геровъ
въ Пловдивъ

Наумѣвамъ вы писма-та си отъ 16, 23 и 30 миналаго, пьрво-то за Едрене и послѣдны-ты двѣ за Пловдивъ.

Не ми явихте ако сте броили на тамошно-то Централно благотворително Настоятелство 10000 fr. за кои-то на трьгнованіе-то ви тука дадохъ вы белѣжка, припомнихъ вы же и съ писмо-то си отъ 23 престаналаго; ако тыя пары още не сте дали, не отлагайте да гы дадете или отъ ваши пары или да гы земете отъ Г-да Ив. С. Саллабашова и синове въ Заара, и на врѣме да ми пратите доказателство за пріемваніе-то имъ отъ реченно-то Настоятелство къмъ тукашно-то Българско Человѣколюбиво Настоятелство. —

Припомнювамъ вы и за тыя fr. 939 $^{60}/_{00}$ за кои-то съ писмо-то си отъ 30 миналаго вы казахъ да броите на горѣпоменъто-то Централно благотв. Настоятелство въ Пловдивъ за другы толкова събраны въ Измаилъ. —

Чякамъ да чуя че сѫ ся внесли и на Г-жа Неда Г. Горанова извѣстны-ты ви 40 Лир. Тур.

Чястно-то ви отъ 7 текущаго пріяхъ. вашъ
На брьзу поздравлявамъ вы Ев. Георгіевъ.

41. ХРИСТО ГЕОРГИЕВЪ.

297. — Доротей въ Плѣвенъ. Свиждане въ Рахово. Слухове за миръ. Пуснати неутрални гемии. Пак. 14.

Господ. Н. Геровъ.
Въ Віенна.

Буку^{с}. 1855. апріліа. а́.

Писѫмцѣто ви отъ 13. Мартіа изъ Георгево на време пріяхъ, за друго по нову дѣту нямамъ быхъ сѫ оплакалъ аку небехъ вчера пріелъ отъ Г. Гешовича писмо отъ 23. м. и да. сѫ уверѫ чи до тогивѫ нисте былѣ стигнали тамо.— Прочее или кѫкъ вярвамъ Воскресеніе дастиго направили въ Віенна. Отъ епископъ вашъ пріяхъ писмо до вази което ви и zатварямъ. Отъ писмото дѣто пиши и до мене раzумявамъ защо Sвѣт. до 16 Мартіа е былъ още въ Плевянъ, и вярвамъ да стіго чакали доволну време въ рахювѫ.

Отъ кѫмто новинитѣ смы sовсемъ прости, повечето каzуватъ чи конференціитѣ скору ще ни донисѫтъ опщіатъ Миръ, отъ вчера насѫмъ иzлеzи слухъ чи конференціитѣ престали и беzъ да можѫтъ да дадѫтъ мирянъ конецъ на днешнитѣ разлики, и тѫка незнаемъ кое да вярвамы кату непознавамы истината и вярвамъ чи няма тѫи скору да нѫ zаборавите.

Русытѣ пустнаха да преминатъ сичкитѣ неутрални Геміи презъ измаилъ, и повече отъ 300 Геміи имѫ сега дошле на Галацъ и браилѫ, отъ които имѫ и нѣколко пѫлни съ Sстокѫ. За иzлаzаніето имъ наzадъ още неможи да сѫ раzумѣи, аку ще имѫтъ Воля сичкитѣ да иzлаzятъ товарени сь хранѫ, или само Австр. — Аку предвиждате защо конференціитѣ на сигурно скору ще ни донисѫтъ Миръ, то беzъ да губите време по телеграфатъ кажете ми само полкува. „sтокитѣ дѣту имате на рѫцѣ ніги вьздѫржаите амі ги продаваите" и отъ това раzумявамъ аzи чи мірѫтъ е сигурянъ.

Поздравленіето ви на пріятелитѣ ви раzдадохъ, които почти сичкитѣ сѫ добрѣ—
Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^{ш}.
Хр. Георгіевъ.

298. — Мжчнотии въ пжтуването. Орташки стоки. Слухове за миръ. Пак. 14

Господ. Н. Геровъ.

Въ Віенж.

Буку^с. 1855. апріліа 20.

Ви наумявамъ краиното си отъ 13 сего, и преминувамъ въ отвѣтъ на вашето честно отъ 9 сжщаго.

Теглото дѣту сте теглили въ Оряхово и въ пжтятъ доломъ непознавамъ, знамъ само чи віе тешко дѣту чи напраздно излазяхте тамо, и наи млогу дѣто неможихте да стигнитѣ да направите Праздникатъ въ Віенж, нъ сичкитѣ тіа сж заборавжтъ кату стигни человѣкъ благополучно.

Ѕтокитѣ дѣту имамъ на ржка Орташки спорядъ совѣтованіето ви ще ги по въздржржжмъ, нъ гледаите добрѣ да сж не каимъ отъ послѣ, понеже руското началство кату остави ѕвободно да влазатъ неутрални Геміи съ ѕтоки въ Дунаватъ и да преминуватъ за браилж и Галацъ, сега послѣдно обяви Г. Лидересъ чи сж давж воля, и на сичкитѣ геміи съ неутрални пандери да излазятъ и товаряни съ хранж за черно море, нъ сяка въ държаватж си да стовари. — Кату гледж человѣкъ тѣзи работи, му иди да повярвж какво миржтъ е твжрдѣ близо, чи незнамъ веkі аку ще излези истинж.

Кажете ми имате ли намѣреніе да сж забавите млогу въ Віеннж ощи, нъ повнете и дѣго ви казахъ до 10 Маія да стоите непременно тамо — забележете ми дѣсте на квартира и какжвъ Nумаръ имж кжщжта ви.

Негов. Преосвя Г. Панаретъ ви поржчалъ за 1. Вѣстникъ франкфортски, и вище чи наредете да му сж праща, и колкоту платите кажете ми да ги сжберж.

Адашъ тіе добрѣ, но сеи безъ работж.

Добро събираніе и давно поскору!

ва^ш.

Христо Георгіевъ.

---

299. — Да чака Н. Геровъ въ Віена. Да си писватъ по̂-често. Пак. 14

Г. Геровъ.

Пріятелатъ които ви даде рекомандаціа, ми казж за да ви пишж какъ до свършованіето сего мца да го чакате въ Віенж, понеже възнамѣрювж да доди и тои тамо по оновж времѣ. Моля ви да мж незаборавяти и когито ви прощавж времѣто да мж удостоявате по съ нѣкое писамцѣ, защото ще ги расчитамъ съ голямо благодареніе, ази и аку ніви пишж често щемж простите понеже познавате чи работитѣ мисж повичку.

ва^ш:

300. — Какъ да си прѣдаватъ тайни новини. Пак. 14

Г. Геровъ

Нѣщо по тжино коги имате да ми пишите, праветіго на малку равашчи кату моіото, и го надписуваите отъ вжнъ до меня сжщіатъ за да го не чите Нікола, а колкоту трябовж да посочж и на Г. Чокана, тіа подобрѣ и да ги бележитѣ Гречески, за да види и тои чие отъ васъ писану, може и право до него да пишитѣ, но каквоту и тука ви казахъ цялъ нисж прѣдаваите на него, чи по вжжнытѣ нека ги знаимъ помежду си.

На а́. апрілія 1855. ва^ш:

Буку^с. Хр. Георгіевъ.

301. — Първи извѣстия за печатане рѣчника. Помощникъ. Да чака Н. Геровъ приятеля. Пак. 14.

Господинъ Геровъ.

Букурещъ 1855. Маіа 5.

Писъмцжта ви отъ 14. 20. 22 и 27 преминалаго пріяхъ, на които писаннитѣ ви проумѣхъ, ƶарадвахъ сж твьрди млогу за извѣстіето дѣто сте пріели отъ пріятелатъ ви, и ви давж надежда чи имж лесниня готовж за да си напечати Лексиконави и съ ползж ви-това отъ истина е доста вжжно за Вази, понеже ще сж турите на работж която ви преличж, и покраи тжзи ще можите да си гледате кжкто трѣбовж и другатж работж, понеже сжмъ увѣрянъ чи віа никоги нище оставите и нея въ бездѣліе. — Вія вярвамъ чи сега бжрзате да тржгнитѣ за което ви и намѣрамъ правото, нъ понеже тукашніятъ пріятелъ още сж ні е наготвилъ, ви моля да потжрпите тамо още 10-15 дена догдѣ доди, защото и вчера бѣхъ при него и ми каƶж чи желаи дасж срещни съ ваƶи, и трябовж да му направите Волята, тои ми каƶж чи и сжмъ ще ви пиши презъ Гика. — Кату отидите на опредѣленното въ мѣсто. И ƶапочнитѣ да работитѣ, вярвамъ чи нище ƶаборавите да явите и мене кжки отвождатъ работитѣ ви за да зная и сж радвамъ — кату идите тамо аку видите чи ще имате нужда отъ помощникъ, то можите да ми кажите, и нище ни бжде мжчину да ви проводимъ Г. Конкова, нъ на по голямъ случаи можи да доди и нѣкои отъ насъ.

Аку пріятелатъ неможи дасж наготви да тржгни нети до 10-15 дена, то бждете увѣрени, чи ще насилж да ви явж по телеграфатъ за да нечакати напразно — Простете мж дѣто ніви пишж повече защото познавате чи и работатж міе млогу— Днесъ сичкитѣ человѣцы сж на цьркова нъ асъ пишж у дома писмж. —

Адашатъ ви е на Гюргюво за да натовари по-скору стокитѣ ми, тои отъ тамо ще ви пиши по Г. Рафаилъ коиту въ други денъ тржгнова отъ тука за Градж ви съ жена си.

Ва поƶдравлявамъ.

ва^ш:

Христо Георгіевъ.

---

302. — Искатъ се новини отъ Герова. Новини отъ срѣща и отъ бойното поле. Пак. 14.

Госп. Геровъ.

Буку^с. 1855. Маіа 19.

Писжмцата ви отъ 10 и 12 сжщаго пріяхъ на които писаннитѣ ви раƶчетохъ съ вниманіе, и кату. прави дѣто сж нищо противъ тѣхъ нямамъ да кажж — потретитѣ ги пріяхъ, отъ които дадохъ на Г. Юрдана единіо, а другіа на адашатъ ти, понеже тои още отъ Гюргево сиго беше ƶелъ, и нерачихъ да му раƶвалж кефатъ.

Виждамъ защо віе дотѣгнало векі да сж маяте тамо и вы намѣрамъ сичкото праву, нъ за хатжратъ на пріятелатъ трѣбовж да почакате още нѣкои денъ кжкто и отъ ƶатвореното ще раƶумѣите чи възнамѣріовж да доди и вище таго икономишите да ви даде баримъ харчтж за дѣту го чакахте.

Тукашната Гаƶета вчера ни напечати нѣщо неблагодарно, отъ което ви и пращамъ преписъ, нъ истината на това нѣщо ѕе отъ васъ чакамы да чуемъ — прощаваите мж дѣту ніви пишж чесго и широку, защото знаитѣ чи и работата мж непрощавж, коги бы да тржгнитѣ да ми пишитѣ пакъ. Такж и коги стигнитѣ на мѣстото си да мж незаборавятѣ тешко міе дѣто Г. Гешовъ ніви прибралъ при него, ами ви оставилъ да стоите на ханатъ да харчитѣ толкува былъ адамлжкатъ му. Писмжта ви сичкитѣ ги чите Г. І. Бакалоглу, и причтатж дѣтовіе писалъ ніе вархуви, ами варху противницытѣ.

Въ Ѕелистра сж събрали до 30 хіл. душы ѕалахори отъ нашытѣ, и какво ще праватъ съ тѣхъ нисж знаи.

Ѕега отъ среща сж чака да ƶапочнатъ спо. новото повелѣніе на султанатъ да сжбиратъ и отъ нащы ѕулдати.

оставамъ. Добро видѣніе.

Христо Георгіевъ.

Отъ Рухчукъ Ѕаідъ паша пиши тука на Ѕєлюманъ паша тєлєграфатъ отъ Карѫмъ донєсє тѣzи изvѣстія.

Въ миналія чєтвѫртакъ 40 Гєміи отъ флотатѫ съюзнѫ трѫгна за Кєрч въ тєснінитѣ на Еникалє, и бомбардирали калєто това страшно, дѣто руситѣ като турнали огань на крѣпоститѣ и сѫ вдигнали на вѣтаратъ, иzгорили 30. Гєміи отъ 63. Вапора дѣту сѫ намѣрали тамо, тѫи и 620.000 чова съ zахиръ, и побягнали руситѣ кату оставилѣ въ рацѣтѣ на съюзницытѣ 50 топа и 30 Гєміи.

---

303. Прѣдчувствие за славното бѫдаще на Герова. Нечовѣшко отношение на филибелиитѣ. Вѣра въ Герова. Приятелски съвѣти. Пак. 14.

Господинє Н. Гєровъ.
Въ Віѣнѫ.

Букус. 1855. Юнія 7.

Вашытѣ писамцѫ отъ 24/5 и 27/8 пріяхъ и писанитѣ ви раzумѣхъ — Видѣхъ дѣто отъ ходяніето ви въ прага доволну стє сѫ полzували, и сѫ благодарихъ нємалку — оскѫрбихъ сѫ обачє за филюбєлишкытѣ работи които ніги нєвярвахъ да чуя тѫи· наи пачє когии и Чомаговъ тамъ, нъ друго няма какво да направитѣ освѣнъ да тарпитє юнашки, чи Господъ є добаръ, мєня біє Ѕовѣстѫ какво Вашєтѫ ѕєтнина щє бѫди ѕлавна, и давно дадєшє Господъ да нє иzлєzѫ иzлѫганъ асъ думамъ защо ніє злѣ за това доста просто отнасяніє на филюбєлишкитѣ настоятєли да пишитѣ єдно писамцѣ доста хубавичку на кичину на Г. Чомагова, чи нєка му доди и малку тєжичку.

Ви zатварямъ писмо отъ опщіатъ пріятєлъ отъ коєто щє видитє зашо тои нєпрємєнно на 13 сєго трѫгва отъ Гюргюво за Градѫ ви — Прочєє кату сѫ срєщнитє съ нєго аку є пѫтно явєтє ми и мєни до колкоту мыслитѣ чи є потрѣбѫ за да зная и асъ — за да сѫ отнєсєтє съ нєго кѫкто трѣбовѫ, бєzъ да му развалитє кєфатъ, нети пакъ да му обадитє онова коєто смятатє чи насъ врѣди.

За съюзницитѣ сѫ хоротувѫ чи въ аzофското морє съсипали орталѫкатъ и тѫка тѣхнитѣ сѫ вєсмѫ радостливи, нъ и другата странѫ твърдѣ ніє оскорблєнѫ коту глєда чи за Ѕєвасгопулъ нищо нєпишатъ.

Ѕосъ Владыката скору нисѫмъ сѫ срєщалъ но тои сє пыта за Ваzи, ми струвѫ обачє чи Вѣстникатъ лѣто віє порѫчалъ ощи ніє zапочналъ да му дохожда, и каквоту сѫ види є 'Zаборавилъ. Г. Гєшовъ.

Друго нѣщо по нову няма що да ви кажѫ освѣнъ да ви съопшѫ какво пріятєлитѣ ви сичкитѣ сѫ zдраво, и сє пытатъ за васъ, а кату бѫди адашатъ ви тои никакъ ніви zаборавя, тєшко міє само дѣту тои ощи бєzъ работѫ стои — Ви жєлая добаръ пѫтъ и добро сполучваніє, Вярвамъ чи кату отидитє на мѣстото няма да мѫ zаборавитє и тамъ — Мѫкаръ чи вія по добрѣ познаватє сичко и нậматє нужда кату отъ мєня за ѕовѣтъ, нъ за да ви докажѫ чи отъ сѫрдцѣ ви жєлая доброто, и чи сѫмъ готовъ на сякакъвъ нуждянъ случаи да ви помогна съ каквоту можѫ, Ви съвѣтувамъ за вашытѣ Ц/радски пріятєли нищо зло да нє хоротуватє на явѣ, освѣнъ аку ви прилєгни отъ странѫ нѣщо да подбутнитѣ и бєzъ да сѫ усєти чіє отъ васъ защоту и тія си иматъ тѣхнитѣ протєтори, и кату по голѣми дѣту сѫ тія сѫ са послушатъ за нащо добро колкоту є възможно трудєті сѫ, нъ пѫрва гріжѫ да иматє да сѫ нарєдитє вія на работата си добрѣ, и като чуя това щє сѫ zарадвамъ наи млогу, понєжє вярвамъ чи прєzъ прєzъ онѣzи които щє работитє ваща работѫ, прєзъ тяхъ наи добрѣ щє можитє да помогнитѣ и наzи.

Тѫрговщината ни отвожда слабичкѫ, и главното и защото ѕтоки млогу и какъвоту сѫ продавѫ отвожда бєzъ полzѫ.

Ви поzдравлявамъ братски.

шва:
Христо Гєоргієвъ.

---

304. — Приятельтъ търга за Виена. Да плати той разноскитѣ. Съвѣтъ съ него. Геровъ да не мисли за материални потрѣби. Пак. 14.

Госп. Н. Геровъ.

Буку^с. 1855. Юнія. 19.

Вашето писамцѣ отъ 9/21 сѫщаго пріяхъ, и разумѣхъ писаннитѣ ви — никакъ нісѫ благодарихъ кату виждамъ да ми думате чи нистε добрѣ, ами страдаитε отъ ѕѣдалото си, давно съ банитѣ дѣто віε казалъ лѣкаратъ да направитε ви бѫди преминало, коεто и желая да чуя поскору за да ся утѣшѫ—Вярвамъ давіε доста тεшко дѣту сѫ обавихтε толкувѫ млогу тамо за да чакатε пріятεлатъ тукашанъ, за коεто ви и давамъ праву нъ кату и на пріятεлатъ работитε млогу, неможи да прεфтасѫ да ги нарεди, ѕосъ сичкото това тои вεкі днсъ трѫгновѫ, кѫкто и на Гика явява по Тεлεграфатъ за да можитε да научитε и вія за да знаитε —

За разноскитѣ ви дѣту направεли тамо за да чакатε пріятεлятъ, съ колаи му доказахъ, и вярвамъ чи щε ви улεсни, нъ и аку ніви улεсни, вія за пары нεгріжεтіся. Защото азі кѫкто ви казахъ и въ прεдишнътоси сѫмъ готовъ да ви улѣсня стига ѕамо да ми кажитε чи иматε нужда и тѫка вія за тѫзи странѫ гріжѫ нѣмайтε, нъ си глεдаитε пѫтятъ и работатѫ по която стε трѫгнали, пры това имаитε прεдъ видъ колкуто ε възможно даси пазитε. здравіεто да го нεповрεдитε, и колкутоε възможно гріжитε отбѣгнуваитε ги, защото онова дѣту жда стани нεможε чεловѣкъ съ гріжата да го отбѣгни — асъ предвиждамъ защо Вашата каріεра за напрεтъ щε бѫди ѕлавна, заради това и пакъ ви пофтарямъ здравіεто си да пазите, защото щε имамы нужда отъ васъ.

Ѕосъ пріятεлатъ кату сѫ срεшнитѣ спорεдъ духѫ ми и щε му отговоритε за сичко кѫкто трѣбовѫ, аколкоту мыслитε чи щε нисѫ у врѣдъ кату ги узнаи и тои, тяхъ німу обаждаитε, тѣзи работи в тука сме ги хоротували, заради това и мисля чиніε потрѣбѫ да ви ги наповнювамъ — Ѕички тука здравεимъ, тѫи и братъ ми. адашъ ви сѫ прокопца съ Мушія и сосъ горѫ сε на εдно място, Въ мошіята щε влѣзи отъ Гіоргіовдεнъ, авъ горѫта отъ сεга. и тѫка щε напустни вεкі отъ да мѣри улицитѣ букурεшки. Праву да ви кажѫ чи аку бяхтε тука щѣхъ да ви накарамъ да бѫдεтε заεдно, защото сѫмъ той сε нищε можи да ги глεда и двѣтѣ.

Ви желая отъ всѣ сърдцѣ добаръ пѫтъ и добрѫ срεща, и добра и пріятна сполучія и на двѣтѣ ви работи.

Новинытѣ нисѫ пріятни. вія тамо трябова да ги знаитε по добрѣ — на Владиката Газεтата още я няма, и пытаитε Г. Гεшова кояи прεчината дѣту нεдохожда.

Оставамъ

ва^ш:

Христо Гεоргіεвъ.

Писмѫтаси оставяйтε ги да ги плащамъ азі тука.

---

305. — Прѣвзимане Севастополъ. Неприятелитѣ се радватъ, българетѣ скърбятъ. Зетьтъ на чорбаджи Салчо убитъ. Пак. 14.

Отгов. 6 Октовр.

Госп. Наидинε Гεровъ,

Буку^с. 1855. Августъ 31.

Писамцѣто ви отъ 21 Юлія изъ Варшавѫ пріяхъ, и съ зарадовахъ за благополучното ви ѕтигваніε до тамо тεшко міε обачε кату нεможихъ до сεга да пріемѫ по ново писмо отъ васъ за да съ увεрѫ и за ѕтигваніεто ви до опрεдѣлεнното ви мѣсто и съ успокоя.

Пріятεлитѣ почти сичкитѣ здравѣятъ тѫи и асъ, нъ трѣбовѫ да знаитε чи кεфатъ-ніε ѕовсεмъ развалεнъ, понεжε тука на 28 сεго обявиха офиціално, чи съюзницытѣ кату зεли Малаковъ, руситѣ изгорили флотатъ си и сичкитѣ окрεплѣніεта на въздухъ фарлили, и напуснали ѕовсεмъ Ѕεвастопулъ, това отъ истина нисъ види много чудно, и никакъ нεможи да ни стигни умътъ кѫкъ руситѣ съ рѣшиха тѫи

безъ бои да напустнатъ тжкивж здрави укрепленіета, давно дадеше Господъ да излези лажж — Противницытѣ отъ радость векі неможатъ нети на земята да ѕтапатъ, днесъ три дена ставж дѣто се топови фарлятъ ѕмыслете векі кату ги виждамѣ и слушамы какво сжрдце имамы, Надеждата міе вія да мъ зарадувате съ нѣщо.

Отъ Пловдивъ пишатъ защо упушнали на Дерменъ Дере. Дим. Гюмюшъ Герданова, и тжка момъта на Г. Ѕалча останж Млада Вдовица

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ ва^{ш}:

Христо Георгіевъ.

---

306. — Руската академия ще печата геровия рѣчникъ. Какво ще плаща на листъ. Пратенъ енголпионъ за Панарета. Иска се рѣчникътъ на Живкова. Коп. кн, 1.

Г-ну Х. Георгыеву.

Петербургъ 6 Октомвр. 1855.

Господине Христо!

Двѣ писма мои трѣбва да имате на ржка, а третето съ погрѣшкж остало тука непратено, та кой знае какво си мислите за мене? Истина е, че три писма въ два мѣсяца е малко; нъ надѣжся, че на досегашне-то нѣма да ми виждате кусуръ, а отсега занапрѣдъ щж бждж исправенъ. Досега друго-яче не можяхъ да правж, зачтото заминжлый мѣсяць сьмь писалъ толкозъ работж, колкото никога не сьмь врьшилъ. И потрѣбно е да не оставямь ничто назадъ, доклѣ да си турж работж-тж нарядъ. Нали и Вашя милость мя съвѣтовате да глядамь най-напрѣдъ да натъкмж работж-тж си? И, слава Богу, азъ сега си найдохъ мѣсто-то. Академія-та ще печята лексикона ми и за всякож колж печятнж ще ми дава опрѣдѣленж заплатж, която ще ся опрѣдѣли, спорядъ достоинство-то на труда ми, кога ся напечятать двѣ-три коли отъ него, и ще бжде отъ 20—30 руб. Въ начяло Ноемвр. ще подкачи да ся печята. Досега писахъ другы работы по поржчяніе отъ Академіж-тж, които такожде щжть ся печятать и ще ми ся плати и за тѣхъ. Работа-та е, че лексиконъ-тъ ми оставя мѣсяць назадъ. Отсега вече облѣгамь само на лексикона и щж знаж ряда на работж-тж си, та не щж оставямь да ся минува много врѣмя безъ да Ви пишж.

Тыя дни кога вече сполучихъ врѣмя да Ви пишж, пріяхъ Ваше писмо отъ 31 Августа. Отъ него видя жалость-тж Ви, кожто и самъ си прѣдставяхъ на ума; нъ утѣшѣтеся: това не можяше да не бжде, нъ не само, че не побръква работжтж, а отъ много страны е пò-добро.

Енголпіона, что Ви пратихъ за Пр. Панарета на 1-й Августа, трѣбва да сте пріяли досега и за пары-ты му да сте писали Г-ну Х. Гешеву да слѣдува чтото му поржчямь. Нъ пары сега нѣма да ми трѣбовать, та пò-добрѣ бы было ако е възможно да ми испратите за тѣхъ прѣзъ Австріж транзитъ тютюнъ гюбекъ хубавъ. Азъ пишж Г-ну Гешеву да Ви обади какъвъ разносъ може да има за прѣпращаніе-то му до тука. Тука има гюмрукъ шесть рубли на пуда, а продавася топтанъ на тютюнджіи-ты по 20 рубл. нѣчто пудъ-тъ. Малко количество сир. до 30—40 пуд. може да разнесе чловѣкъ и по 30 рубл. пудъ-тъ и пріятели да хване. Смѣтнѣте, ако износи, пратѣте ми нѣколко пудове, ако ли не, то да сѣдять пары-ты у Васъ.

Нѣчто интересно нѣмамь да Ви пишж. Вы трѣбва да знаете всичко отъ газеты-ты. А повѣрвайте, че да научж нѣчто, което може да Ви интересува, той чясъ щж Ви го обаджж.

Слѣдъ 3—4 дни пакъ щж Ви пишж. За напрѣдъ, надѣжся, да имамь врѣмя пò-чясто да ся събирамь съ людіе, за да ся научвамь нѣчто.

Научвамся, че х. Александръ Живковъ (Ζωϊδτης) напечяталъ нѣкакъвъ лексиконъ, та Ви ся молж да ми пратите еднж книгж.

Поздравленіе на вси пріятели. Молж гы да не мя заборавять. Азъ сьмь тука на голѣмж самотіж, та чясто Вы смышлявамь всинца Вы.

Добро видѣніе! Вашь

Н. Геровъ.

---

307 — Ще излѣзе първиятъ листъ отъ рѣчника. Геровъ още не нареденъ. Иска се тютюнъ. Коп. кн. 1.

Петрово 22 Ноемвр. 1855.

Господине Христо!

Откакъ сьмь дошьлъ тука, само едно писмо имамь отъ Васъ. Не вѣрвамь да не сте ми писали и вторый пѫть, а трѣбва писмо-то Ви да ся е закачило нѣйдѣ. И какъ ми е мѫчно като не могѫ да Вы разберѫ толкова врѣмя!

Азъ, слава Богу, добрѣ сьмь досега; запознахся съ нѣкои и другы людіе и помежду тѣхъ добрѣ ся поминувамь; само работѫ имамь много, та не могѫ да живѣѭ твьрдѣ разслабно. Лексиконъ-тъ ми подкачи да ся печята. Слѣдъ 3—4 дни ще излѣзе прьва-та кола. Съ нетрьпѣніе чякамь азъ това, за да видѫ, какво ще ми ся отряди за работѫ-тѫ ми.

Другѫ-тѫ си работѫ още не могѫ да турѭ на пѫть; тя по̀-мѫчно врьви отъ какво-то ся надѣяхъ, нъ нѣмамь какво да кажѭ, зачтото и врѣмена-та не помагать. Нъ все колко-годѣ ѭ пустихъ на пѫть, та въ сгодно врѣме трѣбва да ся тури на рядъ.

Въ едно отъ прѣдидѫщи-ты си писма Ви писахъ, ако е възможно, да ми пратите тютюнъ прѣзъ Австріѭ транзитъ; писахъ и Г-ну Х. Гешеву да Ви даде потрѣбны-ты за това извѣстія, а нѣмамь никакъвъ отвѣтъ отъ него. И той само единъ пѫть ми е писалъ. Писалъ Ви бѣхъ также да ми пратите лексикона, что е извадилъ Х. Александръ Живковъ. — Ново нѣчто нѣма никакво да Ви обадѫ. — Поздравленіе на вси пріятели. — Добро видѣніе!

Вашь
Н. Мушекъ.

---

308. — Да се грижимъ по̀-напрѣдъ за себе-си. Грижа за общитѣ работи. Енголпионъ за владиката. Тютюнъ. Лексиконъ отъ Алекс. Живковъ. Приятелски извѣстия. Пак. 14.

Прието 28 Дек. Отгов. 2 Ян. 1856.

Г. Найдинε Герοвъ.

5 10вріа 1855. Букў.

Доста млогу врεмѣ съ мина дѣту ніви писахъ, и нεзнамъ аку мыслитѣ и вія за мεня къкту и асъ За васъ. — Прεчината на дългото ми мълчаніε бъдεтε увѣрεни чи ніε друго ничто, освѣнъ чи работитѣ ми инаи пачe боклуцитѣ німй давахѫ врεмѣ. Нъ ѕεга кату съ видѣхъ по олεкчεнъ нεпрεставамъ да испълнѫ дългатъ си, и кату распитамъ пѫрво за доброто ви здравіε коεтоε наи главното ми жεланіε За да научвамъ чεсто, Ви иzвѣстявамъ какво пріятεлскитѣ ви отъ 19. августа 1. 7врія и 6: 8врія на времѣ съмъ пріялъ, на които писаннитѣ проумѣхъ—Доста Благодарянъ остахъ кату видѣхъ въ послѣдното ви да ми каzувατε чи работатѫ ви отвожда по добрѣ отъ каквоту мыслихтѣ, тъи дѣту стε zапочнали да типаритε Лεксиконатъ си, ви каzувамъ защото отъ всε сѫрцѣ ви срадувамъ, и ви жεлая наи добріятъ оспѣхъ на сичкитѣ ви работи. Какво трѣбовѫ сεкі пѫро за ѕεбε си да съ гріжи, това мисъ струвѫ да ε свято, и сεкі трѣбовѫ да го исполнява. Заради това кату ви потвѣрдѫ пакъ какво гріжата за ѕεбεси трѣбовѫ сякоги дая имате наи пѫрво, ви моля да нε zабораватε и наща работа и коги каквоту трябовѫ трудεтісѫ да иzваршуватε чи Господъ ε добаръ—Нія тука мислимъ чи кефатъ на нащы даε добаръ и за напрεдъ да отыдатъ работитѣ имъ ощи по добрѣ, и даи божε, защоту и надεждата ни за да бѫдимъ инія добрѣ мисля само съ тоzи начинъ можи да съ испълни.

Енголпіонатъ го пріяхъ, и прεдадохъ на Владыката, и му арεса, нъ мъи му съ видя скъпичакъ, и най повεчεто защоту каквоту го осѣщамъ надявалъ съи да го икономисатε бεzъ пари — Прочεε мъкаръ чи аzи до сεга нисѫмъ zεль парытѣ отъ Владыката нъ днεсъ нарεждамъ Г. Гεшова въ Віѣнѫ коги му поищεтε 57/4 рубли да имъ да виги проводи.

За тютюнатъ нищо німи писа Г. Гεшовъ нъ днεсъ му пишѫ аzъ да ми яви, ѕосъ сичкото това ако тамо съ продавѫ 20/30 руб, пудатъ, ніε нищо за полzѫ.

Защоту и тука хубавія титюнъ ніго даватъ нєти съ 2 рубли /о/та, и тъка кату прєтури човѣкъ и razноскитѣ му до тамо коєто навѣрно няма да бъдатъ малки, нєвѣрвамъ да намѣритє добаръ хєсапъ отъ тazи испєколація, чи пакъ къкту обычатє ази съмъ готовъ да ви купѫ и испрата. Х. Алек. Живко є типарилъ Лєксиконъ, нъ ніє нѣщо достойно, за вижданѣ, azи имамъ отъ нєго нъ днєсъ ніви пращамъ, защоту нєструва онова дѣту щє платимъ на почтатѫ нъ когито сполучѫ благоврєміє за Віѣнѫ пратища ви.

Пріятєлитѣ сичкитѣ отъ тука нєпрєставатъ чєсто да мъ пытатъ за васъ наи пачє Г. Юрданъ и адашътъ ви, Коліо и тодораки съ живо и здраво, нъ послѣдніятъ твърдѣ тєжко варви съ учєнієто, чи нєзнамъ како щє съ прави.

Въ писмото си отъ 6. 8врія ми думатє какво подиръ 3/4 дєна щє ми пишитѣ пакъ, нъ виждамъ чи два мца отъ тогива ставѫ а azи друго писмо отъ вazи нєможихъ да пріемѫ, на това отгорѣ нямамъ праву да ви правѫ съглєдованіє Защому и azи ніви писахъ наскору, нъ отъ сєга ще гледамъ давно по честичку ви пишѫ, нъ искамъ и вія баримъ на мцатъ поведнашъ да ми пишитє, Защото познавате съ каквѫ голѣмъ благодарностъ расчитамъ писмата ви. Нezаборавяитѣ моля ви и коги имъ по нѣчто за насъ или да съ вѫрши или дъ съ прікazува за добро, да ми назначаватє, понєжє azъ отъ васъ чякамъ да научѫ.

Ви поздравлявамъ братски, и добро виденіє да дадє Господъ поскору.

ваш:
Христо Гєоргієвъ.

---

309. — Нѣма писма отъ Хр. Георгиева. Слухове за миръ. Иска се кредитъ. Коп. кн. 1.

Петрово 19 Декемвр. 1855.

Господине Христо!

На 22 Ноемврія Ви сьмь писалъ послѣдне-то си писмо; и досега, както и кога Ви писахъ послѣдній пѫть, все сьмь съ едно Ваше писмо и второ не сьмь пріялъ. Можете си прѣдстави колко ми е мѫчно това; нъ азъ все сьмь на тѭ мысль, какво писма-та ся запират нѣйдѣ. Ако е тая причина, то занапрѣдъ не ще бѫде така, зачтото нарядихъ какъ да ми ся пращать писма-та, та да не ся бавять. —Нѣмамь что да Ви кажѭ любопытно, а Ви пишѭ да Ви докарамь на умъ за себе и да Ви пожелаѭ да празднувате весело настѫпаѭщы-ты праздници и да посрѣщнете съ здравие новѫ годинѫ. — Въ иностраины-ты газеты пишѭть доста за миръ, нъ мы тука още ничто не знаемь. Да има тъкѫвѫ надѣждѫ колко-годѣ основателна, Вы знаете какъ ще ма зарадва това, и азъ не щѫ ся страѭ да не Вы пишѭ. — Като нѣмамь отъ Васъ писмо, нито отъ Г. Гешева, не знаѭ ще може ли да ся свръши, что Ви бѣхъ писалъ за тютюнъ, затова днесь пишѭ Г-ну Гешеву да ми отвори кредитъ у Г. Денкоглȣ за 57 рубли, и 20 коп. за енголпіона, что Ви пратихъ. Може и да не ми дотрѣбвать тыя пары; нъ въ всякой случяй добрѣ е да гы имамь подъ рѫкѫ. — Отъ лексикона ми има напечятаны двѣ колы; нъ щѫть ся пустять навънъ прѣзъ Яннуар. И тогава вече щѫть подкачять да ми плащать за него. — Поздравленіе на вси приятели. — Добро видѣніе!

Вашь
Н. Геровъ.

---

310. Радость за приетo писмо. Рѣчникътъ на Живкова. Енголпионътъ на Панарета. Ковачевичъ. Свадбата на велики князъ. Дипломатически промѣни. Коп. кн. 1

Петр. 2 Яннуария 1855 (? 1856).

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Честита нова година! Желаѭ Ви да ѭ прѣминете съ здравие, веселие и благополучие въ всичко. Дано даде Господь да ся видимь тѭ годинѫ! Не могѫ да Ви искажѭ съ каквѫ радость прияхъ писмо-то Ви отъ 5 Декемвр. а право, докри-

вяло ми бяше, като нѣмахъ отъ нидѣ писмо. — Видѣхъ что ми пишете за тютюна; кога е така работа-та, по̀-добрѣ не ся трудѣте да ми пращате. За лексикона Х. Александровъ азъ и самъ угаждамь, какво е нѣчто, зачтото знаѭ съчинителя му; нъ все ми ся ще да го имамь. — Пишете ми, какво Прѣосв. Панаретъ ся надѣялъ да му дойде енголпионъ-тъ даръ. Това и азъ знаѭ; нъ не можяхъ да свършѭ ничто работа, едно, зачтото нѣмаше Г. Денкоглу въ Москвѫ, когато бяхъ азъ тамъ, и друго, зачтото негова милость, както ми казахѫ, по Ковачевичя е намразилъ всичкы-ты калугеры, та не ще и да му продумать за тѣхъ. Отъ писмо-то Ви видѫ, че сте на добрѫ мысль за кефа на наши-ты и право имате. — Нѣчто ново нѣмамь да Ви пишѭ. Чтото става, научвате го отъ газеты-ты, а что има да стане, това никакъ не може ся научи. Прѣди да приемете това писмо, трѣбва да ся научите отъ газеты-ты, какво на 27 Декемвр. стана годежъ-тъ на царскый братъ Николая Николаевичя, за дъщерѭ на принць Олденбургскый. Тоя принць има за женѫ еднѫ отъ Русскы-ты великы княгыни и ся намира въ Русскѫ службѫ. Дъщеря му е родена и расла въ Россиѭ. Исто скоро трѣбва да ся научите отъ газеты-ты, какво генералъ Лидеръ ся отрядява намѣсто князя Горчякова, а той послѣдний намѣсто князя Паскевича. Има рядъ сега вече да подкячѭ да връшѭ и Вашѭ-тѫ работѫ; нъ трѣбва да ми пращате наставления что да чинѭ, да ми изявявате, кое какъ е, съ еднѫ рѣчь, да ми давате потрѣбны-ты извѣстия за състояние-то и рядъ-тъ, на който ся намира работа-та, та да знаѭ что да връшѭ; а бѫдѣте увѣрены, че за Васъ сьмь готовъ всичко да направѭ, камо ли такѫвѫ работѫ, която никакъ не мя брька на моѭ-тѫ.

Поздравление на вси приятели и особно чичю Іорд., адашю, Колю и Тодору.

Дѣ ся намира Костадинъ и зачто не отговаря на писма-та ми?

Добро видѣніе!

Вашь
Н. Мушекъ.

---

311. — Испраща се лексиконътъ отъ х. Александра. Владишки енголпионъ. Тютюнъ за Петербургъ. Геровиятъ рѣчникъ се печата. Извѣстия за мира. Пак. 14.

Госп. Н. Геровъ.

Буку[с]. 1856 Януа: 8.

Вашы двѣ пріятелски писмѫ отъ 22. 9вріа и 19 10вріа вчєра изєдно пріяхъ, и искрєнно ви обаждамъ защо твѫрдѣ млогу съ възблагодарихъ, понєжє като почти $2^1/_2$ мца нєбѣхъ пріялъ отъ васъ писмо бѣхъ твърдѣ неспокоєнъ, то єсть въ сѫщата болѣстъ въ която стєсъ намѣрвали и вія додѣ стє пріяли писмото ми отъ 5 10вріа, за коєто ми пиши Г. Гєшєвъ чи виго испратилъ сигурно.

Лєксиконатъ на х. Алєксандра ніє нѣщо за виждане нъ кату виждамъ чи пакъ ми пишитє за нєго, то утрѣ го прєдавамъ на почтата за Віѣнѫ до бр. Ив. Гєшовы, за да ви го прєпратать тія отъ тамо.

Енголпіонатъ го арєса Владыката, нъ му съ видиши мъи скѫпичакъ, нъ кату му казахъ чи аку го нєщє да миго дадє за да продамъ німу доди добрѣ, Ѕъ види чи му съ искаше да му го пратитє даръ отъ Дянколу.

За тютюнятъ въ прєдишното си ви назначихъ. Защо спорядъ цѣнѫта дѣту ми бєлєжитє чи сѫ продавѫ тамо, ніє ѕпєкола за прєдпріємванѣ, защоту полzата му шє бѫди малкѫ кату разноскитѣ съ голѣми сось сичкото, това аку жєлаитє нєпрємєнно да иматє то кажєтє ми за да порѫчамъ въ Ц/градъ съ правъ Параходъ да ми пратать, чи отъ Галацъ да съ прати праву за Віѣнѫ отъ тука да купѫ титюнъ иви прата него намѣрамъ полѣзно, защото тука за добріятъ титюнъ искатъ 20 и до $22^1/_2$ гро[ш] за /о/ та.

Въ пѫрвото ви писмо ми думашъ какво кату излеzи отъ Лєксиконатъ ви єдна хола типарєна щє висъ опрєдѣли и платата, нъ виждамъ въ послѣдното да ми каzуватє какво двѣ коли имѫ готови; апакъ платата ваша какъ-съи опрєдѣлила, и жєлаялъ быхъ колкуто поскору да съ научѫ за да съ радовамъ, защото нисѫмъ въ ѕумнєніє чи ще бѫди достоина за zабєлєжваніє. — Ми думатє какво другата ви ра-

бота нє отвожда лѣко както вiє сь надѣяхтє, то нiє нищо. Защото сяко начало є мъчину, кату познавамъ обачє вашата рєвностъ, и съ какво стараніє прєдпрiєматє извършованiето на сякаква работа, смѣя да рєчж, чи до сєга стє турили на най добрiятъ пжть, защото мысля, чи нiє вєкi за изоставани.

Ми думатє какво иностраннытѣ Газєти пишать доста за миръ, а вiя тамо нищо нє знаитє, и нєти иматє нѣкаквж тъкавж основателна надеждж нъ єто да ви обадж и тука какво съществува. — Вь Газєтитѣ стє видили защо сє за миръ хоротуватъ нъ завчєра на 6 сєго доди тука изъ Вiѣнж по тєлєгравать изьѣстiе какво импєраторъ Александра прiялъ прєдложєнiятата на Естирхази и мирътъ го иматъ вєкi Вiѣнєзитѣ кату свършанъ това праву да ви обадж никакъ мысля нiє добро за наща търговiя, защото няще можимъ дасъ отбирємъ сось нищо – Доста чудно мисъ види за да повярвамъ кжкъ росiя склони лесно на прєдложєнiята на Ех. Защоту аку бъдатъ чляновитѣ онѣзи които ги пишатъ по Газєтитѣ, никакъ нисъ почтєни за Росiя. Сосъ сичкитѣ тѣзи новини дѣту имамы днєсъ тука. За миръ, ази няма да повєрвамъ прєдъ да кажiтє ивiа и разумѣитє вєкi съ колку нєтѣрпєнiє чакамъ да научж това отъ васъ хоротувась ощи чи по прєдложєнiето Австр. щє съ отворатъ нови конфєрєнции и 3. мцна ардмистiцiя, тѣзи аку инстинствоватъ, то можж да рѣкж чи ощiє далєчъ миржтъ — Ѕички жєлаємы мирътъ но да бжди сосъ почєттж на нащы.

Братъ ми Колiо Тодораки адашатъ ви сичкитѣ съ добрѣ, нъ адашатъ ви вєкi стои навжнъ кату ѕєкi арєндашанъ. Чичо є Iорданъ є добрѣ завчєра понєжє бєшє и денжтъ му бяхъ ми цялъ дєнъ у нєго, тои отъ новинжта нєго-дяншна нiму добрѣ и знаите защо.

Г. Ѕакалову принєсєтє поклонєнiето ми желянiето ви за да посрѣщна новата година съ здравiє съ испълни както трѣбовж, и кату ви пожелая и асъ това същото ви молиствовамъ ощи за дави бъди настоящата година благополучна на сичкитѣ ви прєдпрiятiата както желаятє и желая.

Добро видѣнiє.

ва:

Христо Гєоргiєвъ.

---

312. — Българетѣ искатъ отъ Портата народно духовенство. Портата иска доказателства, че сж имали нѣкога таково. Геровъ да намѣри. Да се допита до Григоровича за това. Пак. 14.

Господ. Гєровъ.

Нашытѣ въ Ц/градъ сж подали прошєнiє на В. Порта, и главнотоймъ исканiє є за да сж отрѣджтъ отъ нащы Владицы по ѕичка бжлгарiя тракiя и Македонiя, на коєто и нисж посача портата спо. каквоту пишатъ отъ Ц/градъ нъ иска началството да докажатъ нашытѣ чи сж имали нѣкои Владыцы бжлгари, и тогивж да сж прєдставатъ чи съ тѣзи доказателства да ймъ сж дадє и правото — нiя отъ тука както и отъ срєща нашитѣ щє сж стараимъ да изнамѣримъ доказателства, нъ понєжє мыслж чи на васъ по тамо можи да сж намѣратъ повече и по-добри то потрудетiсж ивiя да намѣритє нѣкакво доказателство, и прєписъ отъ тяхъ пратєтє ми поскору ми казувж Г. Мустаковъ защо профєсоратъ Григоровичъ които въ лѣто 1845 бєшє проводенъ въ Европєшка туркiа отъ минист. на просвѣщєнiето за да прєглєда манастиритѣ Ѕветогорски, и изъ румєли, и на други мѣстж дѣто бы да научи чи иматъ вєтхи вѣщи и списанiята, които и на многу сполучилъ, и на вржщанiето си прєзъ тука отъ онѣзи дѣто имашє съ нєго си, понєжє повєчєто билъ испратилъ по напредъ прєзъ Ц/градъ показалъ єдинъ помєлникъ когото билъ намѣрилъ на ст҃а горж на Манастирятъ Ѕтыи Наумъ, и въ нєго имало минати имєнжта на царєтѣ и царицытѣ бжлгарски, къктоги помянували на Проскомодiата ощи показалъ и єдно писмо отъ Молдавскiатъ Клиръ и боляръ кжмъ българскiатъ Патрiархъ въ ахрида, иго заповѣдали за доди да ймъ хиротонисалъ Митрополитъ, защото вдовивала єпархiата ймъ та Патрiархатъ отрядилъ Влаш. Митрополитъ на нєгово място да отиди да го хиротониса защото сжщiатъ нiго прощавали обстовтелствата да отиди, ималъ идруги ощи любопитни нѣщж и тъкж казувамъ чи нiє злѣ да испитатє и него сжщiатъ. — той казувалъ тука чи кату сж завжрни щє направи изложєнiє на сичкото нєгово прєминуванѣ отъ срєща, и бєлєшкж на сичкитѣ списанiєта дѣтои можилъ да намѣри, и аку имж тъковж нѣщо, то тогивж наи доброи.

---

313. — Прѣдварителенъ миръ Неприятни условия. Цѣла Европа иска мира. Неумѣло захваната война. Коп. кн. I.

Петерб. 6 Февр. 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Писмо-то Ви отъ 8 Яннуар. пріяхъ на 24 истый мѣсяць и Ви сьмь тврьдѣ благодаренъ за него. Забавихся да Ви отговорѭ. зачтото тыя дни имамь работѫ, която не трьпи нито единъ чясь да ѭ забавѭ. Имамь още два-три дни да ѭ работѫ; нъ понеже днесь ми ся случи крайня потрѣба да пишѭ за Вѣнѫ, отдѣлямь нѣколко минуты, за да Ви повторѭ пакъ, какво има тврьдѣ голѣмы надѣжды за миръ слѣдъ това, что отпуща Россія. Плъномощни-ти оттука отидохѫ за Парижь, и тыя дни трѣбва да ся отворять тамъ конференціи-ты за миръ. Прѣдварителны-ты условія за миръ трѣбва да знаете отъ газеты-ты, та не Ви гы повтарямь. Може да не Ви аресвать, нъ ако не сте ставали кіой-башіи, то може да знаете отъ уйчя си, че кога иска едно нѣчто всичко село, трѣбва то да стане. И тука всичка Европа иска миръ и такъвъ миръ, трѣбва да имъ пристанемь, а занапрѣдъ добръ е Господь. Тая война както тръгнѫ отъ начяло, така отыде и до край. Имаме много душманы, та дано стане миръ. Да ся надѣемь за миръ, нъ да не заборавяме, че и лани ставахѫ конференціи. Сега има повече надѣждѫ за миръ; нъ може минѫ мышка пѫть. Отговоръ на писмо-то ти отъ 8 яннуар. щѫ ти пишѭ до пѫти.

Вашь
Н. Геровъ.

---

314. — Геровъ прѣтрупанъ съ работа. Паришкитѣ конференции и мирътъ. Печатане рѣчника. Прѣпорѫка за Герова. Приятелски свѣдѣния. Коп. кн. I.

Петр. 25 Февр. 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

На 6 Февр. Ви писахъ на кѫсо и ся обричяхъ да Ви пишѭ по̀-пространно слѣдъ 4—5 дни; нъ работа-та, която тогава не ми допусти да ся простирамь, провлѣчеся повече, и при неѭ ся притури и друга, та едва днесь свръшихъ. Да знаете что сьмь работилъ, не щете ми ся срьдите, че сьмь ся заборавилъ да Ви пищѭ. Едва тыя дни ми ся прѣдстави случяй да турѭ нѣколко нарядъ работѫ-тѫ, за коѭто сьмь дошьлъ, та затова оставихъ всичкы-ты другы работы на странѫ за нѣколко врѣмя. Сега ся надѣѭ вече и тая работа да тръгне на пѫть. На врѣмя щѫ Ви обадѫ, что сьмь свръшилъ. — Азъ знаѭ, че слухтите да чюете, что ся врьши на конференціи-ты въ Парижь. Скоро и тѣмъ ще ся чюе гласъ-тъ. Азъ сьмь почти увѣренъ, че ще бѫде миръ; нъ кога стане, щете го научите отъ телеграфа, та не щѫ могѫ азъ да Ви земѫ мюжде-то. Затова азъ быхъ рекълъ, че ако Ви дойде това писмо, прѣди да пріемете извѣстіе по телеграфа, какъ е заключенъ миръ, то мюжде-то ся стои менѣ. — За лексикона си Ви спомянѫхъ въ послѣдне-то си писмо весма кратко. Той ся печята. Досега сѫ излѣзли само 4 листа. За листа ми ся плаща отъ Академіѭ-тѫ по 30 рубли, отъ които давамь 7—8 за всякой листъ, та ми ся печятать по 1000 тѣла за мой хесапъ. Всичкый лексиконъ ще бѫде до 80 листове. Добро-то му е, че той ми отваря пѫть за другѫ-тѫ работѫ, а безъ него ничто не бы свръшилъ. — Отъ г. Х. Гешева пріяхъ за енголпіона 57 р. и 20 к. — Ново нѣчто оттука какво да Ви пишѭ. Особенно нѣчто нѣма. Халчинскый прѣди 5—6 дни умря. Съ Соколова ся видѣхъ единъ пѫть, когато Ви писахъ много здравѥ отъ него, и пакъ тыя дни вторый пѫть ся видѣхъ, та му казахъ много здравѥ отъ Васъ. — Азъ сега смѣтамь, какъ да нагласѫ работѫ-тѫ си, та като ся заключи миръ, да си идѫ по̀-скоро оттука. Обѣщаніе-то си помнѭ, что Ви сьмь далъ да минѫ прѣзъ града Ви да си видимь хесапа. Нъ нова-та ми работа може да мя задрьжи тука нѣчто повече. — Въ писмо-то си отъ 2 Яннуар. Вы пытахъ, дѣ ся намира Костадинъ и зачто не отговаря на писма-та ми. Откакъ

сме ся раздѣлили въ Вѣнж, азъ не го сьмь разбиралъ; затова и прѣстанжхъ да му пишѭ, а желалъ быхъ да му кажѭ нѣчто. Ако имате възможность, прѣдайте му желаніе-то ми да го разберж, и ми напишете что-годѣ за него. — Баю Евлогыю сьмь писалъ на 2 Яннуар. Чякамь отговоръ отъ него. Поздравѣте го отъ мене, така и вси приятели и особенно Коля, чичя Іордана, адашя, Берonче-то, Г. Бакалоглу и пр. Не помнѭ, писалъ ли Ви сьмь, какво Живко и Цеко сж тука; дошли сж още прѣзъ Юлія и оттогава досега Живко е все въ спиталя: лѣжи боленъ отъ нечисты болѣсти. Азъ още не сьмь го видвалъ, а съ Цека ся срѣщамь понѣкога.

Добро видѣніе!

Вашь
Н. Мушекъ.

315. — Народнитѣ интереси. Геровъ ги добрѣ познава. Парижкиятъ миръ. Султановитѣ правдини нѣма да се приложатъ. Убийства и насилия въ Турско. Търговията спрѣла. Пак. 14.

Господ. Н. Геровъ
Въ Петерб.

Букус. 1856 февру 29.

Вашытѣ писамцж отъ 2. Януc. и 6. кончаюшаго пріяхъ, и писаннитѣ ви разумѣхъ. — Радувамъ сж дѣто чи здравеитѣ, защоту когито сте здрави Вярвамъ чи или колку работа млогу имате се ще бждите въ ѕъстояніе дая посрѣшнитѣ. Второ сж благодарихъ дѣто чи и работата ви съ лексиконатъ отвожда добрѣ, понеже платата дѣту ѕемате кату ще висъ дадѫтъ и 1000 тѣла, ніе нѣщо за укоряванѣ.

Въ пжрвото си писмо ми думате чи кефатъ на Нашытѣ е добрѣ, и чіе времѣ да подкачитѣ да вжршитѣ и наща работа, нъ желаите да ви давамъ наставленіята, нъ азі мысля чи ніе нужда да ви давамъ никакви наставленіята, защото работитѣ съ намѣратъ и въ сжщото състояніе, кжкто бяха и напредъ, и кату вія познавате отъ ѕекіго по добрѣ пжрвото ѕъстояніе на работитѣ ни, безъ полѕае и аку ви опишж, и тъкж оставж вія да вършите кжкто е по добрѣ за насъ мнѣніето ви за надеждата за миръ видѣхъ и тъи и тука сичкитѣ мыслятъ чи въ договоритѣ Ѕегашни у Парижъ ще съ сключи миржтъ, нъ до сега тука нищо незнамъ какво съ работи тамо. Защо каѕуватъ чи каквоту вжрши го иматъ твжрдѣ таино и навжнъ не излаза. Прѣдварителнитѣ условія за миръ до колку ми аресоватъ това го познавате добрѣ и ніе нужда да виго потвѣрдявамъ. — Киіо башіа нисжмъ былъ, нъ сжмъ слушалъ отъ Воикаси, чи когжто иска да свжрши нѣкоя работа опща, пжрво си нагласява и тарафатъ и тъкж работата му варви напредъ ѕлучавасъ по нѣкога и да му съ несрещни планатъ. кату съ противницытѣ му млогу, нъ тои на тъкжвъ случаи представа на исканіето ѕелско, нъ послѣ малку времѣ ѕема други подобни мѣрки инакъ испжлніова Волата си, чи давно ивія бждитѣ отъ тяхъ. Ѕултанатъ дѣто дава правдинытѣ на христіянитѣ отъ ѕреща, трѣбова да сте ги видяли у Гаѕетети тія нисъ прости удобрѣніята, аку сь туриха на пълно въ дѣиствіе, нъ маи невярвамъ, защото оправителитѣ нищатъ да ги екѕикутароватъ, и тъкж мъкаръ чи имж Ѕултанатъ добра вола за христіянитѣ, нъ мъчину ще може дая испжлни.

Отъ среща пжтищата съ млогу лошави, и несмѣятъ хората да ходатъ поработата си, до сега убиства съ случаваха само на Гражданитѣ нъ сега и на селянитѣ, чи веки давно Господъ сичко на добро обжрни.

Г. Констандинъ е тука, и каѕа чи ще ви пиши.

На Г. Ѕакалова поклоненіе.

Ѕички здравѣимъ, нъ търговщината ни отъ кжкъ съ чу за миржтъ млогу наѕадъ отиди, защото съ уловихми сосъ продукти тукашни скжпи апакъ ѕега непрестанно спадатъ цѣнитѣ, и нисъ показува пагоба, нъ и това ще го претарпимъ, и ще кажемъ чи отъ дѣто сми спечели сега ще ѕагубимъ.

Добро Видѣніе.

вашъ
Хр. Георгіевъ.

316. — Конференцията въ Парижъ. Геровъ кйой-башия въ Пловдивъ. Работата му въ Петербургъ. Свѣдѣния за бакъра въ Росия. Пак. 14.

Букус 1856. Марта 12.

Господ. Наидинє Гєровъ.

На 29. фєвруарія ви писахъ, и съ отговорихъ на двѣ ваши честни отъ 2. Януарія и 6. фєвру. — Ѕега ви каzувамъ какво вчєра пріяхъ и чєстното ви отъ 25. миналаго на коєто писаннитѣ ви раzчєтохъ сосъ вніманіє и въ отвѣтъ слѣдовамъ.— Задѣто zабавихтѣ да ми отговоритє никакъ нівисѫ бѣхъ сѫрдилъ, защото си въобраzявахъ чи трѣбовѫ да сте имали млогу работѫ и която zабавѫ даніє търпяла, както и отъ писмото ви раzумявамъ. а аку бѫди былѫ за въ полzѫ на нащѫ работѫ, то въ мѣсто да ви сѫ расѫрда, щєви благодарѫ отъ горѣ, повнєтє обачє защо голѣмо желаніе имамъ За да зная що-годѣ какво стє. свѫршили, и каквѫ надєжда можѫ да хранѫ за работатани — Въ конвєрєнціитѣ у Парижъ какво сѫ вѫрши отъ истинѫ сички слухтимъ да научимъ, понєжє и търговія-та си чакамы отъ тамошнитѣ извѣстіята да оправливами, нъ навѣрно и рѣшително ощи нищо незнамъ, опщо обаче съ говори чи миръ ще съ сключи, нъ накакви основаніята и кѫкъ. това ніго познавамы, защото раzлично съ говори, както и гаzєтитѣ раzлично пишатъ, чи пакъ истината отъ васъ чакамъ да чуя, а колкуто за мѣждѣто дѣто искате, сѫмъ готовъ да ви дамъ, стига само за да стани миръ, нъ да арєсѫ що годѣ и намъ — Платата дѣто ви даватъ за Лєксиконатъ ніє за укоряванѣ и твѫрдѣ добрѣ стє сторєли дѣто Типаритѣ и за ваzи 1000 тѣла, защото отъ тяхъ имѫ надєжда да извадитє 1000/2000 # ски.

Доста сѫ благодарихъ кату виждамъ чи повнєтє обѣщаніє-то си, сирѣчъ на вращаніето си да минитѣ прєzъ тука, коєто нєпрємєнно искамъ да овардити, защото имамъ за млогу работи да съ нахоротувамъ съ ваzи, понєжє каквоту висѫмъ каzалъ ощи кату быхтє тука желаніето міє да отида близъ роднинитѣ си да живѣя, и да можя да отида знаитє що трябова да бѫди, освѣнь това нужда да си нарѣдитє работа кату за можитє да бѫдитє въ Пловдивъ. Кюю-башіа, Защото кату отида и азъ тамо да живѣя надєждата міє дасъ подпирамъ у васъ. — ми думатє чи кату сѫ zаключи миръ щє глєдатє да си нарєдитє работатѫ ида си додитє поскору, коєто и аzъ отъ сѫрдцѣ желая, нъ прибавятє чи новатѫ ви работѫ можи да ви zабави, то ніє нищо кату бѫди за нєя да стани zабаватави, нъ искахъ да узная на посокѫ до коги можи да ви zабави.

Констандинъ предъ 7 — 8 дєнъ отиди за Яшъ и подиръ други толковѫ трѣбовѫ да сѫ zавърни щє му съопщѫ колкуто ми бєлєжитє. Желалъ быхъ обаче и азъ да зная нѣчтото, ако чи интєрєсанто за мєнє или за работата ни.

На пріятелитѣ ви поздравлєніята ви прєдадохъ, отъ които сѫщото ви сѫ въздавѫ — Братъ ми Колю чичо іорданъ Бакалоглу адашътъ ви сичкитѣ здравєятъ, и жєлаятъ сѫщото да чуватъ и за васъ. — За работатѫ ни ви писахъ въ прєдишното си. и ничто друго ніви каzувамъ ѕєga. Отъ ѕрєщасъ чєтоха фєрманитѣ за Правдинитѣ дѣто дава Султанатъ, нъ турцытѣ си отговарятъ чи това нєможи да бѫди, и какво фєрманитѣ щє иматъ сила 24 часа, ѕосъ еднѫ рѣчъ до сєгасіє сє вєтхото, и съ види чи мѫчино щє съ тури новото нарєтъ, и давно иzлєzа иzлаганъ. — Ми думатє какво мирѫтъ нищѣ бѫди тъи лошъ каквоту мисъи сторило и давно иzлєzитє истинна ващо, знаите обаче чи голѣмо нєтърпѣніє имамъ догдѣ научимъ вѣрно на какви основаніета щє бѫди.

Търговіята ни от новѫ година сє наzадъ варви, и главната прєчина на това видисъ да є слухатъ за мирѫтъ, защото сичкосъ бѣ въскачило, а сєга сє спада.

Познавамъ добрѣ чи Демидовъ имѫ кантора въ Градѫ ви, Прочее акуніви тежи и ви прощавѫ врємѣто да отидите да испытате имали бѫкаръ готовъ, и работили му фабриката, и аку стани миръ коги можи да свалѫтъ въ Одесса, и сосъ кѫквѫ цѣнѫ го оставятъ предаденъ въ Одесса; и пріемали да предпродаде 10 хіл. пуда предаденъ въ Одесса, и парытѣ платени тогивѫ когито стигни ѕтокатѫ тамо, освѣнъ това пытаите само кюлчели работатъ или и табли, и кѫквѫ дибелинѫ и широчинѫ иматъ и еднытѣ идругитѣ, и колку теглатъ — това отъ истинаи тяготѫ

за васъ, нъ аzи искамъ да го свжршите когито ви прости времето, и безъ поврѣда на работата ви.

Въ Карлово катугіе страхъ хората отъ хайдуцы даходатъ по кжратъ, послѣдно zε да гіе страхъ ивъ Граджтъ защото бастисали нощемъ Васілія х Вжлколу въ кжщата му, и му zели колкуто пары намѣрили даже и дрехитѣ му отъ Гарбжтъ.

Добро видѣніе

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

Ви zатварямъ писмо отъ Владыката, и вище чи му купете друго енголпіонъ, защото онова го продади безъ да zагуби.

---

317. — Миръ още нѣма. Четери листа отъ рѣчника напечатани. Ще се печата и руско-български рѣчникъ. Другата работа на Герова отива напрѣдъ. Коп. кн. 1.

Петр. 15 Марта 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Смѣтамь да сте пріяли тыя дни писмо-то ми отъ 25 Февр. Кога Ви пишяхъ него писмо, не вѣрвахъ, ще ли стигне то до Васъ прѣди да ся научите, че е заключенъ миръ. Сега, слѣдъ 20 дни могж да Ви кажѭ, какво и това ми писмо може да Ви стигне прѣди да стане миръ-тъ. Така е неизвѣстно, кога ще ся свръши тая работа, что всичкый свѣтъ съ нетрьпѣніе чяка. При всичко-то обаче провлачяніе пакъ ся надѣемь, че ще бжде миръ. — Послѣдне-то писмо, что имамь отъ Васъ, е отъ 8 Яннуар. Пò-ново не сьмь пріималъ, а щяше ми ся тврьдѣ да ся удостоѭ съ пò-ново Ваше писмо, за отговоръ на мое-то отъ 2 Яннуар. и чякамь оть день на день да ми дадете потрѣбны-ты извѣстія за работж-тж. — За мои-ты работы идж да Ви дамь днесь пріятны извѣстія и за двѣ-тѣ. Да Ви пишѭ прьвѣ за лексикона. Прьви-ти 4 листове ся пустнжхж въ свѣтъ и ми печялять добръ ихтибаръ. Другы 4 листове шжть излѣзжть кждѣ великдень. Освѣнь това онія компанія, за коѭто Ви пишяхъ отъ Вѣнж, че иска да печята лексикона ми, дава ми сега срѣдства да напечятамь Русско-Блъгарскый рѣчникъ, когото кждѣ великдень také также щемь подкачимь да печятаме. Така отъ еднашь щемь добыемь и Блъгарско-Русскый и Русско-Блъгарскый рѣчникъ. — Друга-та ми работа такожде ся повдигнж много напрѣдъ. Прѣди нѣколко дни изложихъ на писмо тжѭ работж на какъвго рядъ ся намира сега, и това изложеніе ся подаде, дѣто трѣбва, та щж чякамь скоро отговоръ, и ся надѣѭ за добро нѣчто; само ако потрѣбва да ся прави нѣчто разносъ, то щж да ся утѣснѭ. — Рѣчника отъ г. Х. Алекс. Живк. что сте ми пратили, пріяхъ прѣди еднж недѣлѭ. Благодарѭ Ви отъ срьдце за него. Той е слаба работа; нъ все трѣбваше да го имамь, и сьмь благодаренъ, че го добыхъ. — Кога найдж случяй, щж Ви пратж напечятаны-ты листа отъ моя рѣчникъ. — Повече нѣчто сега нѣмамь да Ви кажѭ, та да пытамь Васъ, пакъ Вые да ми кажете нѣчто любопытно отъ Ваши-ты мѣста. Какво впечятлѣніе направи Султанскый Хатишерифъ отъ 18 Февр., съ който ся давать права на Христіаны-ты? Въ Европейскы-ты газеты пишѭть, какво не сж доволни отъ него нито Турци-ти, нито Христіане-ти. Истинно ли е това, и зачто да е така? Казвать, че Христіане-ти и Ерменліи-ти сж протестували противъ него. Пишѣте ми зели ли сж нѣкаквы мѣры въ провинціи-ты за да турять на дѣло Хаттишерифа. Одес. пріятели не щжть да вѣрвать, че не сте ми дали ничто, кога да тръгнж отъ града Ви, и мыслять, че азъ крыѭ. — Лани по това врѣмя бѣхъ на пжть и ся намирахъ въ пролѣть, А сега тука зимній снѣгъ още не е почелъ да ся топи. Днесь имаме студъ до 16 град. — Царь-тъ е въ Финландіѭ. — Поздравленіе на вси пріятели. Добро видѣніе.

Вашь
Н. Мушекъ.

318. — Извѣстия за мира. Тържествено извѣстяване подписването му. Геровъ да се прибере. Пак. 14.

Господинє Н. Геровъ.

Буку^с 1856. Мартіа 22.

Послѣдното ми станж отъ 12. сєго чрєзъ Віѣнж. Г. Братія Ив. Гєшовы, съ нєго прєдь другитѣ потрѣбности ви молимъ за да испытатє вь кантората Дємидова коя цѣнж искатъ бжкарать кюлчєто и таблитѣ, и аку пріемж кантората поржчваніє да прєдадє ѕтокатж въ Одєсса, и до коги можи я прєда, чи аку сж можи и ми сж види що годѣ иzносно да ви пиша за да поржчатє.

Г. Констандинъ си доди отъ вжнъ комуто и съопщихъ писаннитѣ ви за нєго, и мисъ обрєчє чи щє ви пиши, и щє ми прати днєсъ и писмото ви за да ви го zатворж въ моюто.

На 18. сєго вѣчартж кжсно доди иzвѣстіє по Тєлєграватъ какво нєго дєнъ ся подписалъ миржтъ въ Парижъ, на утрѣто на 19 иzвѣстіето това нисж обяви овиціално сосъ листъ єкстра-ординари, а на 20 агитѣ ни фжрлиха и 105 топа, и тжка zєхми почти, сички да вярвамы чи миржтъ є свжршєнъ, и мюждето отъ истинж сж пада Вамъ. — На кжкви основи обачє сжи zаключилъ миржтъ, какво добро имж за нащи, а аку є чєстєнъ и добаръ за Ващы кжкто жєлаємъ това до сєга ніго познавамы, нъ душманитѣ ни каzвжтъ чиє срамотинъ за Ващы, и аку иzлєzи тяхната никакъ німи арєсовж, Вѣстницытѣ вярвамъ скору да zапочнатъ да пишатъ за тѣzи работи, нъ нєзнамъ дали щє пишжтъ правото, заради това жєлаялъ быхъ да чуя истината отъ васъ за да сж урахата.

Ѕєга вєчі миржтъ сж сключи, заради това вія нуждає да глєдати поскору да си нарєдитє работата (нєzаборавяитє, обачє и нащж коятои сє на ваzи глєда) чи да сж завжрнатє, защото отъ васъ смятамъ щє имамы голяма нужда, нъ глєдаитє какволу ви каzахъ и въ прєдишното си давно сполучитє да додитє кююбашія въ Филюбє чи кату бжди тжи тогивж надявамъ сж да можимъ да сполучимъ да донисємъ тамо отъ тука Нєгов. Пр. Г. Панарєта, освѣнь това жєлая да зная кои щє сж опрєдѣли Министаръ въ Ц/градъ, тъкж и тука Консолъ, и давно бѣдиха отъ онѣzи които желаятъ за насъ и да ни помагатъ.

На Г. Ѕакалова принесете поклоненіето ми. и кажете ми аку ще доди пакъ тука за да сж радвамъ.

Ви поzдравлявамъ и оставамъ.

ва^ш: като братъ
Хр. Гєоргієвъ.

---

319. — Миръ. Султански хати-хумаюнъ. Полза отъ него. Посолство въ Цариградъ. Коп. кн. 1.

Петр. 22 Марта 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Не ся съмнѣвамь, какво извѣстіе, че е заключенъ миръ, е дошло по телеграфа до Васъ въ исто-то врѣмя, когато дойде и до насъ, та идж не да Ви обадж тжѭ голѣмж новинж, а да Ви честитж за неѭ. Спорядъ тоя случяй азъ имамь твръдѣ много работж, та сега Ви пишѭ твръдѣ на кжсо. А слѣдъ нѣкой день щж Ви пратж писмо и нѣчто-си на право. Договора за мира трѣбва скоро да четете въ газеты-ты. За кіой-башялжка сьмь на еднж мысль съ Васъ. — Писмо-то Ви отъ 29 Февр. пріяхъ. По-пространенъ отговоръ за него до пжти. Жялѣѭ оть срьдце, дѣто миръ-тъ не Вы намира добрѣ съ търговинж-тж; нъ добьръ е Господь. Азъ Ви писахъ послѣдне на 15 Марта. Слѣдъ нѣкой день щж пишж Константину. — Работа-та ми оть день на день врьви добрѣ. — Султанскый хаттихумаюнъ за правдины-ты на христіяны-ты е влѣзлъ въ трактата, та трѣбва да ся испълни. За тыя работы до пжти по-простанно щж Ви пишѭ, а сега щж Ви кажѭ само, какво за насъ е доста-

добрѣ. Отъ Баджака едно парче отхожда. Поздравленіе на вси пріятели. Оттука ще иде сега скоро посолъ въ Цариградъ да обади Султану за въцареніе-то на новый ИМПЕРАТОРЪ; а посолство-то и консулства-та кога щѫть идѫть още не ся знае.

Добро видѣніе!

Вашь
Н. Геговъ.

---

320. — Условията за мира още тайни. По султанския хатихумаюнъ. Подобрение за християнетѣ. Дунавскитѣ княжества. Черноморската флота. Геровъ си наредилъ работата. Грижи за пловдивското училище. Церковни книги. Геровъ ся готви да си връви.

Коп. кн. 1.

Петр. 30 Марта 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Тамамъ бѣхъ ся наготвилъ и щяхъ да Ви пишѭ, и ето, че прияхъ Ваше писмо отъ 12 Марта, та заедно щѫ Ви отговорѭ и на него. На 22 Марта Ви писахъ на кѫсо, колко да Ви честитѫ мира. Подробны извѣстія за условия-та на мира не Ви давахъ въ прѣдыдѫще-то си писмо, и сега не могѫ да Ви дамь, зачтото тыя още не сѫ извѣстны на тънко. Тыя щѫть ся дрьжять тайны, доклѣ да ся ратификува трактатъ-тъ та едва слѣдъ двѣ три недѣли може да гы напечятать въ газеты-ты. За сега могѫ да Ви кажѭ, какво отъ тѭѭ войнѫ печелять малко-много само християне-ти въ Турско. Что обрича Султанъ-тъ въ хаттихумаюна си отъ 6/18 Февр. трѣбва да ся исплъни колкото е възможно, зачтото, както ся види, ще има въ Цариградъ смѣсенѫ коммиссиѭ отъ великы-ты дрьжявы да настоява и да гляда да ся турять на дѣло всичкы-ты обѣщания. Отъ другѫ странѫ християне-ти въ Турско вече обрьщать внимание-то на великы-ты силы на себе, та занапрѣдъ щѫть гы глядать съ другы очи. Княжества-та какъ щѫть ся нарядять, това не ся знае още, и на да ли бива да ся надѣѭть за да ся исплъни желание-то на младеци-ты. Ако излѣзѫть съ бѣло лице, то имъ стига. Друго нѣчто особено въ трактата не не ще има, освѣнь потъкмяванье-то за Черноморскый флотъ и за границѫ-тѫ въ Бессарабиѭ. Тука Россия ся е поддала малко нѣчто, за да стане по-лесно миръ: нъ поддавание-то й не е важно нѣчто, както щете видите отъ императорскый манифестъ отъ 19 Марта, който тыя дни трѣбва да стигне да ся напечята и въ вашенскы-ты газеты.

Сега да дойдемь на нашѭ-тѫ си работѫ. Азъ почти пристигнѫхъ да ѭ нагласѫ така, каквото да могѫ да си оставѭ адвокатъ, векилъ, за да ми ѭ врьши, и това окончятелно щѫ турѭ нарядъ, ако ще Господь, подиръ праздници-ты. Всичкы-ты работы нагласихъ така, каквото да нѣма да бръка занапрѣдъ нѣчто. Комуто трѣбваше разяснихъ всичко хубавѣ, и склонихъ го на моѭ странѫ. Така ся надѣѭ какво занапрѣдъ ще иде тая работа тврьдѣ добрѣ. И обстоятелства-та ми помагать. Като натъкмѭ всичко, щѫ Ви обадѫ, кое какъ сьмь нарядилъ.

Сега залѣгамь още да си натъкмѭ всичко, чтото ми трѣбва за заведение-то ми въ Пловдивъ. Искамь да го турѭ на такъвъ рядъ, както сьмь мыслилъ открай, кога го сьмь отворилъ, и надѣѭся, че ще могѫ да свршѭ това.

Сега има рядъ да ся заврьши една добричка тръговска работа. Отъ нѣколко години насамъ не сѫ носены въ наши-ты мѣста церковны книгы, та сега има, какво ся научявамь, доста голѣмѫ потрѣбѫ за тѣхъ, и на Узонджовскый панаиръ може да ся похарчи доста стока отъ тѣхъ. Азъ гласѫ оттука работѫ-тѫ така, каквото да посрѣщнѫ тѭѭ съ по-лесенъ начинъ и ся надѣѭ да сврьшѭ. Ако не сполучѭ (което на да ли ще бы) тогава щѫ Ви прѣдложѭ да сврьшимь тѭѭ работѫ съ обыкновенъ рядъ.

Обѣщание-то си да ся врьнѫ прѣзъ града Ви щѫ увардѫ. Това е потрѣбно за работѫ-тѫ ми. Драго ми е, дѣто и Вые оставате на прьвѫ-тѫ си мысль да си ся поселимь на велеятъ; нъ не знаѭ не ще ли ся докара спорядъ работѫ-тѫ ми да дохаждамь пакъ тука. Кога ѭ натъкмимъ тука рѣшително, тогава ще стане явно-

всичко, какъ ще бѫде, а мое-то желание е да поставѭ другаго да врьши за мене тѫѭ работѫ, та азъ да си живѣѭ повечето у дома. Кога щѫ излѣзѫ оттука, това опрѣдѣлено не могѫ да кажѭ сега, нъ все ся надѣѭ да бѫде на лѣто. Най-много, дѣто могѫ да ся забавѭ, е до есень. Ако останѫ дотогава, щѫ видѫ баремъ коронование-то на Императора, което ще стане не пò-кѫсно отъ Августа, а може и много пò-рано. — Кіой-башия въ Пловдивъ не трьсѫ да станѫ, зачтото това бръка на тукашнѫ-тѫ ми работѫ; а да ся свpьши тя, тогава, който да бѫде кіой-башия, за насъ все ще е едно, той или азъ.

Лексикона отъ нѣколко дни сьмь напустилъ, та ничто не сьмь писалъ, зачтото отъ день на день ся раждать новы работы отъ другый ми маслахатъ, за които ми ся докарва доста да пишѭ. Не трѣбва да оставямь въ немарение тыя работы; зачтото сега му е врѣмя да ся нагласи маслахатъ-тъ така, каквото послѣ да ся врьши и безъ мене, като си оставѭ векылъ. А за лексикона не бръка ничто, ако остане да го дописвамь и послѣ у дома.

На търговиѭ-тѫ миръ-тъ може да има влияние сега въ начяло, доклѣ едни имѫть на рѫка скѫпѫ стокѫ, а на другы ся отваря пѫть да продавать или да купувать, пò-евтино. Това ще трае нѣколко врѣмя, доклѣ да дойдѫть работы-ты пакъ въ нормално положение: Трактатъ-тъ, чини ми ся, нѣма да измѣни ничто на търговиѭ-тѫ.

Прѣосв. Панарету щѫ отговорѭ до недѣлѭ. Что ми порѫчя въ писмо-то, ще бѫде свршено всичко и хубаво.

Днесь щѫ пытамь на пощѫ-тѫ, приемать ли вече писма направо за града Ви, та да не гы пишѭ прѣзъ Вѣнѫ.

Костадинъ настаяше да си нарядѫ работѫ-тѫ така, каквото да си оставѭ векылъ, та искахъ да му кажѫ, какво ще стане всичко спорядъ волѭ-тѫ му, както го бѣхме прѣговорили, нъ до недѣлѭ дано могѫ да му пишѭ, и то пакъ чрѣзъ Васъ.

31 Марта. Намѣсто да Ви пратѫ това писмо вчера, оставихъ го за днесь, за да испытамь, что ми порѫчяте за мѣдь; нъ не можяхъ да найдѫ познайника си, отъ когото могѫ да ся научѭ, дѣ е кантора-та на Демидова. И така останѫ съ второ да Ви дамь ты извѣстия. Право да Ви кажѭ, не ми аресва, дѣто ми порѫчяте това тѫй съ много церемонии. Това не е работа за цѣлы дны, а за единъ сахатъ или два, а толкова врѣмя азъ всякога могѫ да найдѫ, зачтото не быва да сѣдѫ дома отъ зарань-тѫ до вечерь-тѫ постоянно наведенъ да пишѭ. И повече врѣмя да трѣбва, пакъ щѫ бѫдѫ всякога готовъ да свршѭ за Васъ всичко, чтото ми речете.

На много мѣста ставать, както ми пишете и за Карлово, обири и убийства, и това зло трѣбва да иде още нѣкой и другъ мѣсяць, доклѣ ся турять работы-ты на рядъ. Зачто наши-ти не си отврьщать? Отврьщанıе-то е едно срѣдство срѣща тыя покушения.

У насъ вече ся тòпи зимний снѣгъ, нъ вчера още ся видяхѫ шины въ града. Ледъ-тъ още и не мысли да ся махне отъ рѣкы-ты.

Въ писмо-то си отъ 15 Марта Ви пишяхъ, какво и то може да Ви дойде прѣди да приемете извѣстие за мира. Азъ не бяхъ отбралъ добрѣ. Намѣсто една недѣля разбралъ бѣхъ единъ мѣсяць. То бѣ моя погрѣшка.

Това писмо ще Ви стигне на Великдень, та прихващайте, че лично ся явявамь да Ви честитѫ. Поздравѣте и вси пріятели отъ мене. За Великдень трѣбва да сте или у г. В. Недѣлковичь, или у г. Моска. Поздравѣте гы и двама-та отъ мене.

На писмо-то ми не виждайте кусуръ. Баю Евлогыю не пишѭ, особно, оставямь Ви да му кажете много здравıе отъ мене. За дохожданıе-то си пакъ щѫ Ви кажѭ, какво сега не ся знае кога ще бѫде. Може и пò-скоро, може и да ся позабави. Нашь Фуадъ ся промѣнява. Добро видѣние!

Вашь
Найденъ.

321. Разсѫждения за парижкия миръ. Той е унизителенъ за Русия. Радость за герована сполука. Хр. Георгиевъ внася пари за народнитѣ работи. Несполука на султанскитѣ правдини. Пак. 14

Господ. Наидинѣ Геровъ.

Букуͨ. 1856. апріліа 4.

Въ знаянѣ ви какво на 12 и 22 миналаго ви писахъ чресъ Г. Гешева, и искамъ да повярвамъ чи пѫрвото ми предъ днесъ дастѣ пріяли. — Вашето честно отъ 15. подобно миналаго на а! сего пріяхъ, и писаннитѣ ви въ него добрѣ проумѣхъ, и въ кратцѣ слѣдовамъ да ви отговоря на по потрѣбнитѣ.

Миржтъ чи сѫ свѫрши и какво рускитѣ портови сѫ отвориха за излазяніе на сякакъвъ видъ ѕтокѫ това вече го знаимъ, нъ кату непознавамы до сега на къкви условіята саи заключилъ, никакъ ніни търпи душата, и чакамъ съ нетерпѣніе да научѫ отъ васъ истината. — Тука сѫ говори чи княжествата Молдовлашки ще сѫ ѕъединжтъ и ще ги направжтъ независимы, освѣнъ това искатъ да кажжтъ чи Росія ще отступи на княжествата и басарабіята, и аку сичкото тово бѫди истина, то съ види чи тоzи бои само за Власытѣ былъ, още сѫ говори чи на Росія сѫ възбранява да имѫ векі арсенали и флотъ Военный въ Чърно морѣ, заради това и Николаевъ имѫ да стани Тарговски портъ, и Гемія Военни дѣту имѫ тамо да сѫ обжрнатъ на търговски, и сякашъ чи нисѫ срѣща сосъ онова дѣто ми хоротувахте тука коги бѣхте.

Видѣхъ дѣто Листовитѣ отъ Лексиконатъ ви сѫ дали на свѣтъ, и ви печѣлятъ добаръ ихтибаръ, и мъкжръ чи работитѣ ни не отидоха кѫкто желаяхмы, и отъ таzъ-годишнитѣ ни предпріятіята ся чувствителна пагобѫ нисѫ посачѫтъ, нъ ѕосъ сичкитѣ тѣzи непріятности дѣто имамъ, аzи сѫ zарадвахъ твжрди млогу дѣто чи ваща работа отива добрѣ, и да знаите чи сега имѫ да праzднувамъ Воскресеніе сосъ весело сжрдцѣ, защото каквоту zагубимъ таzи година ще навалимъ отъ кяратъ на миналата, чи нека бѫди здрави. — Ми думате какво и другата ви работа сѫ повдигнала млогу напрѣдъ, и за нея сте изложели на писмо на какжвъ редъ сѫ намѣрѫ, и това изложеніе сѫ дало дѣто трябовѫ, и отъ това ви иzвѣстіе яко сѫ благодарихъ, нъ желаяхъ бихъ да узная поскору и каковъ отвѣтъ ви сѫ дади кѫквѫ добрѫ надежда можѫ да хранѫ за наща работѫ, а колкуто за пары дѣто каzувате чи аку дотрябоватъ да сѫ раzнесѫтъ ще сѫ отѣснитѣ, то за да ніви доде мѫчино, аzи давамъ днесъ Воля на Г. Гешова въ Віѣнѫ когито би да му поищите пары до 4/500 гоſ. да имѫ да ви внесе, които ше бѫдатъ само отъ меня, защото отъ другиго няма отъ кого да zемѫ, аzи сѫмъ увѣренъ чи вія на пусто раzносъ нямате да направите, нети пакъ на мѣстѫ които можатъ и беzъ това, нъ аку ви прощавѫ се желаялъ бихъ да узная.

Ѕултанскіатъ хатишерифъ отъ 18 февруар. сѫ чете на садѣ отъ среща, нъ нііди никакво впечатленіе не направи, можи Волята Царска да е добрѫ и да искѫ да го тури въ дѣиствіе, нъ аzи невярвамъ чи ще бѫди това, защото като опщо народатъ турскіе противянъ на това, то и оправителитѣ сѫщата Водѫ ги носи, чи векі мыслете кѫкъ ще сѫ тури въ дѣиствіе. Гаzетети европеиски дѣто каzуватъ чи и христіянитѣ ни сѫ благодарни отъ новитѣ правдини, то нѐе право тъи понеже хрістіянитѣ сѫ благодарни, нъ тогивѫ когито ги видатъ турнитѣ сичкитѣ нарѣдъ, а сега догдѣ търпѫтъ по лошо отъ напрѣдъ, и ги убиватъ повече отъ кату други, ми сѫ струвѫ чи иматъ голяма правда да викатъ чи ни сѫ благодарни, кои знаи какво имѫ още да имъ тегли кожате, а колкуто дѣто каzувате чи сасѫ протестарали хрістіянитѣ и то ніе истина — за ѕрещнытѣ работи подиръ 10 дни имѫ да ви пратѫ въ пликъ по пространно описаніе, и нека ви служи.

Отъ Одеса кату ніви вярватъ чи вія отъ тука нисте zели пары то нека попытатъ Г. Ив. Бакалоглу за да сѫ научатъ истината.

Нія тука отъ два мца кѫкъ нямамы снягъ, и тѣzи дни беше доста топло времѣто, нъ злотои чи дѫждъ нямаме, отъ млогу времѣ, и е страшно да сѫ не раzвалѫтъ zимнитѣ сѣяніята чи незнамъ векі какѫ ще бѫди и касметѫтъ на адашатъ ви, днесъ zапочна малку да хроми дѫждецъ и давно послѣдоваше, за да отиди и работата на адашатъ ви напредъ. —

Явете ми кои сѫ отрежда тука консулъ, и кои въ Идрина, въ Пловдивъ желаялъ быхъ да вида васъ, аку віе възможно небеше зло да мъ рекомандаритѣ по добрѣ на консулатъ дѣто ще доди за тука, кажете ми и Ѕакаловъ ще ли да доди пакъ тука. — Не ƶабораваяите при това да ми явите и колкуто ви пытахъ за бакѫратъ.

Отъ 2/3 дена сѫ раƶнеси слухъ чи съюзницытѣ ще сѫ теглатъ ѕавсемъ отъ сичка турція и аку това бѫди праву, то за ѕигурно каƶувамъ чи Ѕултанатъ мъкѫръ ида ище пакъ ніще можи да тури въ дѣйствіе новитѣ правдини що ги давѫ.

Ƶабележете ми коги смятате чи ще можите да си додите затука.

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ.

ваш: искренный
Христо Георгіевъ.

---

322. — Свѣдѣния за покупка мѣдь. Горчаковъ министъръ на външиитѣ работи. Коп. кн. 1.

Петр. 7 Априлия 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

На 30 Марта Ви писахъ доста пространно. Сега идѫ да Ви дамь извѣстие за бакѫра, что искате да ся научите. Въ канторѫ-тѫ на Демидова ми казахѫ, какво тая година всичкый бакѫръ е упѫтенъ за тука; зачтото ся го продали Барону Штиглицу. Въ Одессѫ сега и канторѫ нѣмѫть и не могѫть да продадѫть другому нито пудъ за износяне вънъ отъ границѫ-тѫ, зачтото така имѫть уврьзано съ Штиглица за тѫѭ годинѫ, а за до годинѫ може да ся направи нѣчто договоръ ако щете. Штиглицу е продаденъ бакѫръ-тъ по 11 руб. и 40 коп. пудъ-тъ. Азъ ходихъ вчера и въ конторѫ-тѫ на Штиглица за да ся научѭ тамъ могѫть ли да продадѫть нѣчто бакѫръ и какъ и по каквѫ цѣнѫ; нъ не можяхъ да заварѭ тамъ когото трѣбваше. Днесь не могѫ да идѫ пакъ прѣди да испратя писмо-то, зачтото щѫ закъснѣѭ; така остава за-до пѫти да Ви пишѭ. Въ конторѫ-тѫ на Демидова ми казахѫ, какво и тука и въ Одессѫ, кога имѫть тамъ конторѫ, по еднѫ цѣнѫ продавать бакѫръ-тъ, зачтото разносъ за прѣносяне-то става еднакъвъ и за тука и за Одессѫ. — Има тука и другы продавачи на бакѫръ отъ другы моделы, нъ не знаѭ каква е тѣхна-та стока. Азъ щѫ глядамь да ся научѭ по́-подробно за това и щѫ Ви обадѫ.

Ново нѣчто нѣмамь да Ви обадѫ. На трактата подробности-ты още не сѫ извѣстны. Моя-та работа полека лека ся врьши и до нѣкой день трѣбва да иде доста напрѣдъ. — Право за Княжества-та още не приемать на пощѫ-тѫ писма. Кн. Горчяковъ, что бѣ въ Вѣнѫ, става министръ за иностранны-ты дѣла. Прѣосв. Панарету оставихъ да пишѭ по праздника, зачтото тогава щѫ могѫ да му пратѫ и изображение отъ енголпиона, что сьмь порѫчялъ да му направять. Той ще бѫде и по́-хубавъ отъ прьвый и много по̀-добрѣ направенъ, а цѣна-та му почти иста-та ще бѫде. — Поздравление на вси приятели. Добро видѣніе.

Вашь
Н. Геровъ.

---

323. — Комисари за наредбата на Дунавскитѣ Княжества. Врѣме е българетѣ да запазятъ правата си. Коп. кн. 1.

Петр. 16 Априлия 1856.

Христосъ воскресе!

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

На 7 Април. сутрена Ви писахъ, а надвечерь прияхъ Ваше писмо отъ 28 Марта и въ него друго отъ г. Костадин. Забавихся малко да Ви отговорѭ, зачтото послѣдня-та недѣля на поста трѣбваше да побръзвамь, за да приготвѭ за великдень

всичко, что ся относи до работж-тж ми. И сега не щж Ви пишж много, зачтото станж потрѣбно да прибавьж нѣчто камъ онова, което бяхъ приготвилъ, и трѣбва утрѣ и то да е готово. Да сврьшж и него, таче щж чякамь рѣшение, кой пжть да хванж.

Въ Конторж-тж на Щиглица пытахъ за бакжра. Тии го продавать тука, а за въ Одессж не обричять, зачтото всичкый е упжтенъ за тука. Искать за пуда 11 руб. и 50 коп. . . . платены напредъ, сир. сега, а другы-ты прѣзъ Юлия, кога ся прѣдава стока-та. Има и кюлче и таблы различнж голѣминж, а именно каквж, не можяхж да ми кажжть. Въ другы-ты канторы не можяхъ да пытамь; нъ тая недѣля непрѣменно щж сврьшж това.

За въ града Ви консулъ нѣма да ся прати сега, а ще дойде комисаръ, който заедно съ комисары-ты отъ другы-ты дрьжявы великы да земе участие въ съвѣщания-та, какъ да ся нарядять Княжества та. Трѣбва да сте ся научили, какво конференция-та въ Парижь е рѣшила, какво да стане една коммиссия отъ членове, поставены по единъ отъ всичкы-ты великы дрьжявы, които да дойджть тамъ и спорядъ потрѣбы-ты на мѣсто-то и на народа да нарядять Княжества-та. Сега е врѣмя да ся възбуди оный въпросъ, за който Костад. чясто спомянуваше нѣкога, и именно: да ся врьнжть на Блъгаре-ты оныя правдины и привилегыи, които имъ сж даваны, когато сж ся прѣселвали въ Княжества-та, за които дѣдо Нико прави давиж. Спомянѣте Костад. за това и съ другы-ты прѣговорѣте. Азъ слѣдъ два дни щж Ви пишж, кой ще е коммиссаръ и нѣчто пò-подробно за това, щж пишж и особно Костад.

Утрѣ е день-тъ на рождение-то на Царь-тъ. Готвися чюдна иллюминація; прѣдъ всякж кжщж има изградено нѣчто. Утрѣ трѣбва да бждать много новы обявления и повышения. Като ся тури на рядъ бечкый приятель, той ще ми помогне на работж-тж.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Мушекъ.

---

324. — Благодарность за отворенъ кредитъ. Свѣдѣния за бакъръ. Условията на мира. Загуба за Росия. Дипломатически назначения. Наредата на княжествата. Герова работа. Султански хатихумаюнъ не се държи. Разни новини. Коп. кн. 1

Петр. 23 Април. 1856.

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

Прѣди два дни прияхъ писмо-то Ви отъ 4 Апр. Въ него ми казвате, какво сте порвчяли Г-ну Х. Гешеву да ми внесе до 4/500 фиор. когато му поискамь. Това е отъ вашж странж ново доказателство колко сте добры за мене, ако и да не сьмь заслужилъ съ ничто това, показва още какъ ся грыжите за нашж-тж работж. Щж залѣгамь, колкото е възможно, да оправдаж Вашж-тж довѣреность, и честитъ щж бждж, ако постигнж да заврьшж нѣчто спорядъ обще-то ни желание.

Въ допълнение на това, что Ви сьмь писалъ въ прѣдыдвщы-ты си писма за бакжра, идж да Вы кажж, какво всичкы-ти продавци сж продали за тжж годинж стокж-тж си, та отъ вторы ржцѣ може да ся купи. Всичкый бакжръ е упжтенъ тая година за тука, та не е възможно да ся получи въ Одессж, освѣнъ, ако да има тамъ другы продавци, които нѣмжть тука конторы. Нъ видися такывы продавци да нѣма въ Одессж, зачтото тукашни-ти напрѣдъ имахж и тамъ конторы, а отъ пò-лани сж гы затворили спорядъ войнж-тж. Освѣнь Демидовскый бакжръ има още Пошковскый и той е пò-хубавъ, та ся продава сега (отъ вторы ржцѣ) по 12 руб. пудъ-тъ. И хазна-та продава бакжръ, и той е пò-хубавъ отъ Демидовскый, нъ и той ся купува отъ вторы ржцѣ. Оттука може да ся прати стока по море-то за нѣкой Английскый портъ или за Ливорно, и оттамъ за Цариградъ. Право за Цариградъ мжчно ся намира гемия. Може още да ся прати оттука нѣчто по море-то до Щетинъ въ Пруссиж и оттамъ до Вѣнж по желѣзный пжть, а пò-нататькъ по Ду-

нава. Испрьво сега навло-то трѣбва да бѫде скѫпичко. Тыя дни ся махва съвсѣмь ледъ-тъ, та трѣбва да дойдѫть гемии. Тыя извѣстия за бакѫрь сѫ отъ бурсѫ-тѫ.

Въ тукашни-ты газеты обнародвахѫ мирный трактатъ. Надѣѭся, че прѣди да приемете това писмо, той ще ся напечята и въ вашенскы-ты газеты, та щете видите, че не е всичко, така, както ся казваше у Васъ. Россия дава не Бессарабиѭ, а еднѫ ивицѫ отъ Бессарабиѭ покрай Дунава, и на това мѣсто има само 40 хил. души жителе. Работа-та е само да не е Дунавъ-тъ граница. Флотъ пакъ ще има Россия въ Черно море, нъ ограниченъ, и това не е голѣма тщета, защото тя въ Черно море никога не може да дрьжи флотъ толкова голѣмъ, като да стои срѣща флотове-ты на другы-ты дрьжяви, а срѣща Турскый флотъ. Нахимовъ показа, че сѫ доста 5—6 гемии. Истина е, че е речено да нѣма арсеналы, нъ това е казано само за край море-то, а единъ-два сахаты отъ море-то може да ся има всичко, и когато има желѣзны пѫтища, то е все едно като да е край море-то. За Севастополъ и Николаевъ не е казано ничто, и тии щѫть си бѫдѫть, каквото сѫ были и напрѣдъ. За Николаевъ и думѫ нѣма, зачтото той не е край море-то, а на рѣкѫ, която ся втичя въ море-то. Укрѣпления и калета край море-то си оставать, както сѫ были, и за тѣхъ дума нѣма въ трактата. Така само за флота и за границѫ-тѫ въ Бессарабиѭ ся е поподдала Россия, нъ нѣмаше какво да ся прави: Австрия ѭ сили да пристане, Прусия ѭ съвѣтува исто-то, съ Австриѭ и Прусия е всичка Германия; Швеция заключи съѭзъ съ Францаѭ и Англиѭ. Въ такъвъ случяй трѣбваше да ся направи, както, спорядъ уйчево-то Ви казванie, правять кioй-башии-ти. Кога ся обнародувать протоколи-ти на конгреса Парижскый, тогава можа щемь белкы да научимь повече нѣчто.

На 16 Апр. Ви писахъ, какво слѣдъ 2—3 дны щѫ Ви кажѭ, кой ще дойде за коммиссаръ въ Букурещь; нъ това още и до днесь не е рѣшено. Весма вѣроятно е да бѫде Базили, напрѣшний консулъ въ Бейрутъ, Грькъ, роднина на женѫ-тѫ на Пантели Аврамович отъ Галацъ. Той бяше и въ Парижь на конгреса и още не е дошьлъ оттамъ. До еднѫ недѣлѭ трѣбва да ся отряди на здраво кой ще да е и да врьви за града Ви. Азъ щѫ глядамь да ся прикажемь, колкото е възможно, съ него.

За Цариградъ кой ще ся отряди посланикъ и дѣ кои щѫть ся пратять за консулы, това сега не ся знае. Князь Горчяковъ сега около 10 Мая ще отиде съ Царя въ Варшявѫ, оттамь ще иде въ Вѣнѫ да земе прощкѫ, та чякъ, кога ся врьне, тогава щѫть ся отрядять посланикъ и консули, а за по-напрѣдъ не ся прѣдвиди сега ничто. Приличя да бѫде посланикъ Устиновъ или Дашковъ, что бѣ нѣкога въ Букурещь; нъ за прьвый е по̀-вѣроятно. Пизани тыя дни отвожда за Цариградъ за да отвори тръговскѫ-тѫ канцеляриѭ. Екстраординарный посланикъ не ше ся праща. Аргиропуло за сега трѣбва да бѫде пакъ прьвъ драгоманъ.

За Румунскы-ты Княжества-та какъ да ся нарядять коммиссия-та ще рѣши. Може белкымъ да гы съединять на едно; нъ тврьдѣ вѣроятно е, че щѫть си останѫть раздѣлены. Сега Россия прѣстава вече да имъ е покровителница, нъ Порта-та добыва повече власть надъ тѣхъ и въ работы-ты имъ щѫть ся брькать всичкы-ты великы дрьжявы, ужъ за да гарантирувать сѫществование-то имъ, та никакъ не могѫ да вѣрвамь прѣди да видѫ, че тая война е была, както казвате, за тяхнѫ ползѫ. Нека да ся даде сега право на Европейци-ты да си купувать тамъ и мюлкове, та да ся нарѫгать тамъ всякаквы чюжденци, да турять рѫкѫ на всичко, тогава да видимь, добрѣ ли ще бѫде за Румуны-ты.

Азъ пишѭ Г-ну Хр. Гешеву да ми отвори кредитъ тука чрѣзъ Денкоглу, та кога ми потрѣбвать пары да земѫ колкото ми потрѣбвать, зачтото негова милость ми пише азъ да му теглѭ оттука полицѫ. Пары за мой-си разносъ азъ, слава Богу, имамь; а отъ тыя, что ми назначявате Вые, могѫ да земѫ, ако бы да ми ся докара нѣкакъвъ извънряденъ харчь. За такъвъ харчь не ми стига рѫка, зачтото и обыкновеный ми разносъ е доста голѣмъ: на мѣсяць разносямь повече отъ 50 рубл. и то безъ да харчѭ напусто. Въ театра сьмь ходилъ всичко еднашь, а другы увеселения и зрѣлища още не сьмь ималъ врѣмя да споходѫ. Трѣбва още да Ви кажѭ, какво отъ Вѣнѫ сьмь си донесьлъ всичко, дрѣхы, обуща и проч. та ничто не сьмь купувалъ досега тука, а занапрѣдъ ще ми трѣбва да си направѭ нѣчто, зачтото тука новы-ты дрѣхы лесно увехтявать, че чясто ся обличять.

Спорядъ напрѣшни-ты ми писма трѣбва да мислите да ся е турила работа-та ми на единъ рядъ, та трѣбва да Ви кажѭ, какво това още не ся е свършило, зачтото, както знаете, министръ-тъ ся промѣни, та останѫ да ѭ врьши новый министръ, а той сега въ начяло има много работы, та още не е дошло рядъ за моѭ-тѫ да ся рѣши окончятелно, и още повече, зачтото има другы работы, които трѣбва да ся натъкмять по̀-напрѣдъ, та спорядъ тѣхъ да ся отряди и моя-та. Затова тыя дни, като тръгнѫть нѣкои оттука за града Ви, щѫ Ви пишѭ подробно по тѣхъ. Щѫ Ви кажѭ сега само, какво за тѫѭ работѫ залѣга такъвъ чловѣкъ, който вторый за такѫвѫ работѫ нѣма.

Пишѭть ми и отъ Филибе за злины-ты, что ставать тамъ спорядъ обнародвание-то хатти-хумаюна. Видися, че най-послѣ щѫть докарать работѫ-тѫ дотамъ, дѣто да останѫть съюзническы войска въ Турско за неопрѣдѣлено врѣмя, ако и да пише въ трактата да ся очистять, както може по̀-скоро. Уйче Ви Никола ся е прѣнесълъ въ Филибе съ фамилиѭ-тѫ си и добрѣ е сторилъ.

Притварямь Ви писмо за Костадина. За да не повтарямь и Вамъ това, что му пишѭ, оставямь писмо-то отворено да го прочетете. Тая работа трѣбва да ся свърши непрѣмѣнно и азъ сьмь увѣренъ, че щете залѣгнете всичкы за неѭ, за да не испустимь тыя толкова сгодны обстоятелства да идѫть безъ ползѫ за насъ. Азъ пишѭ право Костадину, зачтото отъ разговоръ съ него сьмь позналъ, че той има това врьдѣ на срьдце, и какъвто е кѫякъ, ще залѣга да го свърши, стига само да му ся пусти муха. Не ся бойте отъ ничто: Султанскый хатти-хумаюнъ дава и намъ, както и на всичкы-ты народы, право да залѣгать да ся припознае народность-та ни. Въ Турско ако трепѫть и биѭть, въ Княжества-та нѣма кой да ся противи открыто на желания-та ни, та глядайте да ся свърши тая работа, и това ще бѫде голѣма печяла за насъ отъ войнѫ-тѫ.

Днесь не втасахъ да пишѭ Г-ну Панарету, какъвъ енголпионъ сьмь заръчялъ да му направять, та остава за до пѫти. Кога бѫде готовъ, щѫ го заплатѫ отъ пары-ты, что ми пращате Вие, ако не найдѫ отъ нѣйдѣ нѣкоѭ помощь за него, а Вие тамъ ся расправѣте съ него.

Иллюминация-та станѫ не на 17 Апр. зачтото бѣ дъждовно врѣмя-то, а на 19, нъ и тогава валяше дъждъ. На главны-ты улици кѫщы-ты отгорѣ до долу бѣхѫ само огънь.

Още нѣколко думы за черноморскый флотъ. Ограничено е число-то на въоружены-ты гемии, а невъоружены, за прѣнасяніе едно друго може да ся имѫть и повече.

Мое-то отхожданіе оттука кога ще бѫде, това не ся знае и нѣма, чини ми ся, да ся рѣши, прѣди да ся отряди посланикъ за-въ Цариградъ.

Пликъ-тъ, что ми обричяте да ми пратите слѣдъ 10 дни, когато да дойде, все ще ми бѫде полезенъ; нъ ако да го имахъ сега на рѫцѣ, още по̀ добрѣ бяше.

Врьдѣ ми е мѫчно, като ся научвамь, че работы-ты Ви не отхождать, както желаете, така и за адашя врьдѣ ще ми е жяль, ако бы да му не работи бахтъ-тъ съ мушиѭ-тѫ. Дано Господь обрьне всичко на добро. Съ г. Соколова не сьмь ся видвалъ, зачтото той рѣдко ходи въ Департамента. Тыя дни щѫ идѫ у дома му да го найдѫ; трѣбва и той да дойде скоро въ града Ви. Отъ газеты-ты трѣбва да сте ся научили, какво царь-тъ ще ся коронува прѣзъ Августа.

Това писмо сьмь начнѫлъ да пишѭ на 20, а свършямь го днесь на 26 Апр. Въ надѣждѫ, че слѣдъ недѣлѭ най-много щѫ могѫ да Ви пратѭ по нѣкого подробно изложение за работѫ-тѫ ми, сега не Ви пишѭ много за неѭ.

Азъ быхъ писалъ въ Ибраиль и Галаць това, что пишѭ Костадину, нъ вѣрвамь, че е доста Вие да имъ обадите. Костадиново-то писмо запечятѣте и надпишѣте.

Отъ чясто прѣкѫсваніе писмо-то ми работы-ты въ него не сѫ изложены съ рядъ, нъ не виждайте кусуръ. Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

325. — Бутеневъ назначенъ за посланикъ руски въ Цариградъ. Коп. кн. 1.

Петр. 28 Април. 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Прѣди два дни Ви пратихъ писмо, наченѫто на 20 и свръшено на 26 Април, Въ него Ви пишяхъ, какво нѣма да ся отряди скоро посланикъ за-въ Цариградъ и какво ся готвять за тоя постъ Устиновъ и Дашковъ. Писмо-то си дадохъ на пощѫ-тѫ и до вечерь-тѫ ся научихъ, какво наспорядъ тоя день вечерь-та отрядили за посланикъ въ Царигр. Бутенева, който бяше и напрѣдъ послан. въ Цар. Прѣди Титова. За него напрѣдъ и думѫ нѣмаше, та за това и ничто не Ви пишяхъ. Така става и за моѭ-тѫ работѫ: единъ пѫть ся посочя така, другъ пѫть друго-яче, та отъ това и бyва противорѣчие въ писма-та ми. Консули още за нидѣ не сѫ отрядени, нито коммиссаръ за града Ви. Не ся знае такожде, кога ще връви Бутеневъ за Цариградъ; трѣбва да бѫде, когато ся врьне Кн. Горчяковъ отъ Вѣнѫ. — Снощи бяхъ на крьщеніе у Ступина, крьстникъ бѣ Устиновъ.

Прѣдыдѫще-то ми писмо бѣ много длъго, та днесь нѣма что да Ви пишѭ повече.

Вашь
Найд. Геровъ.

---

326. — Ковалевски директоръ на Азиятския Департаментъ. Това поноси Герову. Кои ще се назначатъ въ Букурещъ. Коп. кн. 1.

Петр. 5 Мая 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

На 26 Април. Ви писахъ доста пространно и на 28 Ви пратихъ кратко письмце. Днесь идѫ да Ви обадѫ приятнѫ новинѫ. За Директоръ на Азиятскый Департаментъ ся отряди Генералъ Ковалевскый. Това нѣчто азъ почитамь за тврьдѣ благоприятно, зачтото въ тоя департаментъ ся врьши моя-та работа, а негова милость е оный чловѣкъ, за когото Ви пишяхъ, че нѣма вторый като него да залѣга за тѫѭ работѫ. И истина, той има тѫѭ работѫ на срьдце не пȍ-малко отъ мене, та ся надѣѭ всичкы-ты ми надѣжды да ся исплънять. Затова той и не брьзаше яко съ моѭ-тѫ работѫ, доклѣ да мине на тоя рядъ, та пȍ-хубаво да ѭ заврьши. Князь Горчяковъ отхожда днесь за Вѣнѫ, а Царь-тъ утрѣ за Варшявѫ. За-въ града Ви коммиссарь, види ся, ще бѫде Базили, нъ кога ще дойде, не ся знае. Г. Соколовъ ся жени, не ми помага бахтъ-тъ да ся видѫ съ него; ходихъ у дома му, не го найдохъ. Въ Филибе сега скоро нѣма да ся отряди консулъ, а въ Едрене трѣбва да бѫде пакъ Ступинъ, въ Яшь нѣкой-си Незлобинъ. Моя-та работа ще ся свръши окончятелно, кога ся врьне Князь-тъ отъ Бечь, а до тогава ми дадохѫ изинъ да идѫ въ Москвѫ да нарядѫ да ся подкачи печятаніе-то на Рус. Блъг. лексиконъ. Щѫ идѫ слѣдъ 2 дни и до 2 недѣли сьмь пакъ тука.

Въ Филибе ся е отрядилъ Австрийскый консулъ. — Ген. Ковалевскый е оный полковникъ Ковал. който ходяше по Черни-горѫ.

Много здравіе на вси приятели. Отъ Москвѫ пакъ щѫ Ви пишѭ. Тука не сме видѣли още зеленѫ трѣвѫ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

327. — Геровъ въ Москва да наряди печатането на Руско-българския рѣчникъ. Соколовъ назначенъ за Бѣлградъ. Работата за българскитѣ правдини въ Влашко да се свърши. Коп. кн. 1.

Москва 11 Мая 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Въ писмо-то си отъ 5 Мая Ви казвахъ, какво ся канѭ да дойдѫ въ Москвѫ, и наистинѫ дойдохъ на 9 Мая. Още не сьмь можялъ да ся срѣщнѫ съ всичкы-ты господаре, съ които желаѭ да ся видѫ; нъ отъ разговора съ оныя, съ които ся видѣхъ, познавася, че тука свѣтъ-тъ е пò-добьръ за насъ, нежели въ Петр. Тука намирамь пò-голѣмо съчювствие; нъ что може да излѣзе отъ него, това ще ся види, когато ся сближѭ повече съ тукашны-ты. Отъ Петр. нѣкои любопытны новины нѣмамь да Ви обадѫ. Щѫ Ви кажѭ само какво г. Соколовъ е отряденъ за въ Бѣлградъ при консула Злобина. За-въ града Ви е избранъ другъ нѣкой намѣсто Соколова; нъ той ся намира сега въ Бессарабиѭ, та не го знаѭ кой е и какъвъ човѣкъ е. Казвать да е дóбьръ човѣкъ. За-въ Цариградъ посолство-то, казвать, нѣма да иде пó-рано отъ конець Юния, а у Васъ кога ще дойде коммиссаръ, това още не ся знае.

Надѣѭся да ми обадите скоро, на какво мнѣние сте за онѫѭ работѫ, за коѭто Ви споменахъ въ писмо-то си отъ 16 Апр, и послѣ писахъ Костадину на 25 Апр. което писмо Ви пратихъ отворено. Тая работа трѣбва да ся свръши, зачтото отъ неѭ може да има твърдѣ добры послѣдствия.

Слѣдъ писмо-то Ви отъ 4 Април. друго пò-ново не сьмь приималъ. Въ Петр. нарядихъ, ако ся приемать писма на мое имя, да ми гы пращать тука. За мое-то дохожданіе въ града Ви още ничто не могѫ да Ви кажѭ положително кога ще бѫде.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

328. — Гостоприемството на руситѣ въ Москва. Тѣхната доброта. Коп. кн. 1.

Москва 20 Мая 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Въ писмо-то си отъ 4 Април. ми казвате, какво слѣдъ десятинѫ дни щете ми пишете; нъ откакъ сьмь приялъ това писмо, цѣлъ мѣсяць ся е изминѫло и все още нѣмамь друго писмо пò-ново, та сьмь на мысль да не ся е случило нѣчто нѣйдѣ. — Тыя дни тръга оттука за Бессарабиѭ сынъ-тъ на Питару Григоръ, за да ся види тамъ съ бащѫ си, който слѣдъ това ще дойде въ града Ви, та по него Ви пишѭ пó-подробно; нъ сега щѫ Ви кажѭ само, какво тука въ Москвѫ истина има такывы людie, каквыто си прѣдставяме мы Русы-ты, и такыва людie сѫ доста тука. . . . . , ...

Слѣдъ недѣлѭ трѣбва да си врьвѭ въ Петерб. За дохажданіе-то ми въ отечество-то не могѫ още да Ви кажѭ навѣрно, кога ще бѫде, ако останѫ въ Россиѭ до Августа, щѫ дойдѫ тука за коронациѭ-тѫ, зачтото ми ся обрекохѫ да ми дадѫть възможность да видѫ всичко и насѫдѣ да бѫдѫ, имамь вече и конакъ за тогава. Добри сѫ тукашни-ти людie.

Дано да Ви стигне пò-скоро писмо-то ми что Ви пращамь прѣзъ Бессарабиѭ. Много здравѥ на вси приятеле.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ,

---

329. — Герову испратени свѣдѣния за-въ Турско. Турцитѣ противъ прѣобразованията. Работитѣ въ Влашко. Руски консули.Руситѣ развалятъ твърдѣлитѣ на Измаилъ и Килия. Д-ръ Беронъ прѣминалъ въ Турско.

Пак. 14.

Господ. Наид. Геровъ
Въ Петр.

Букус. 1856. Маія 22.

На ржцѣ имамъ вашы 4 чести отъ 16. 23. 28 апрілія, и 5 настояшаго, на които писанитѣ ви проумѣхъ, и вися отговарямъ кату умълчж съгласнитѣ.

Ѕпоредъ обѣщаніето ми ви пратихъ пликатъ zаедно и сосъ единъ лыстъ отъ Ц/гр. Вѣстникъ и отъ тяхъ ще проумѣите щогоди кжкъ варвжтъ работитѣ по насъ, и съдете векі аку бывж да вярвамы чи хатъ-хумаюна ще сж тури, въ дѣиствіе, отъ кату турцытѣ само дѣто чи сж прочете станаха zвѣрови, съ една речъ отъ среща вмѣсто да съ успокоятъ хрістіенитѣ, то по злѣ тжрпжтъ сега. Вярвамъ чи Ѕултанатъ да иска да тури въ дѣиствіе новитѣ zакони, нъ кату турцытѣ ги тълкуватъ чи сж противни на вѣржта їмъ то мъчину ми иди да повярвамъ чи ще сж турнатъ въ дѣиствіе, и давно бждж иzлаганъ. Право ви каzувамъ защо сърцѣто ми иска да отида да живѣя отъ среща, нъ нерешавамъ да направж това предъ да вида отъ среща работитѣ чи сж постжпили въ добріятъ рѣдъ, спорядъ новото проглашаваніе на султанатъ.

Писмото ви на Констандина предадо̀хъ, като пжрво прочетохъ и азъ, тои сж весма благодари, а за онова дѣто му пишите остая да сж мысли и работи коги додатъ комисар. аку чисж бывж понеже вашага поzіція съ нашата ніе се еднж. — Вія виждамъ zелисте да zаборавяти тукашнитѣ работи, и сичко лесно висж вижда отъ тамо, имамъ млогу дасж препирамъ сосъ васъ нъ ги вардж коги сж срещнимъ.

За бакжратъ проумѣхъ колкоту ми пишитѣ, нъ цѣнитѣ сж високи и неструва за тука.

Министаръ въ Ц/градъ Консулъ въ Едрене и яшъ раzумѣхъ кои сасж отрядили, нъ незнамъ защо німи бележите и за тука кои ще бжди, освѣнъ това коги ще доди и тука Канцаларіята отъ кату въ Ц/градъ отиди.

За Ѕакалова ми каzувате чи сж жени нъ аzъ быхъ желалъ да ми кажите отъ каквж фамилія zемж, и кату сж ужени имали намѣреніе да доди пакъ тука или не.

Zарадовахъ сж твжрди млогу кату гледамъ чи ми каzувате чи имате добрж надежда за работата ви сосъ огреждані то на Новіатъ Директоръ и давно сполучахте, защото нія тука zехми да си иzгубимы надеждата.

Чудно міа защо да сж не отряди консулъ и въ Пловдивъ, отъ кату имж тамо сега австр.

Турцытѣ zеха млогу възъ себе, кату, гледатъ чи руситѣ раzвалятъ на иzмаилъ и Келія Калетата, и ги оставятъ подъ Ѕултанатъ.

Доста zлѣ стигнахмы и неможимъ да си иzвадимъ главжта никадѣ.

Тука сега имамы топлинъ доста голямъ, и житото искласи, адашатъ ви за сега отвожда добрѣ, неговіатъ пропіетарянъ иска едно епітафіонъ шито съ сжрма, и сжмъ далъ да му иzвадатъ типаръ, чи кату сж наготви ще ви го провода за купите едно тъкова което да даржи до тука около 100 # ски, и коги си додите да го донисете.

Ви поzдравлявамъ отъ сжрдцѣ и оставамъ.

вашa:
Христо Георгіевъ.

Беронченту сж премѣсти отъ среща да лякува, нъ оши не знамъ да ви кажж дѣ ще остани, тои отъ тука отиди за рухчукъ. нъ можи да сж примѣсти и на котялъ да остане.

330. — Нѣмане възможность за другъ миръ. Дипломатически назначения. Нездраво положение. Коп. кн. 1.

Петр. 9 Юния 1856.

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

На 30 Мая Ви пратихъ писмо, спорядъ както Ви ся обрекохъ въ писмо-то си отъ 25 Мая. Вчера си дойдохъ отъ Москвѫ и найдохъ тука Ваше писмо отъ 22 Мая. Пликъ-тъ съ писмо и съ Цареградскый Вѣстникъ мя намѣри въ Москвѫ, и ще свръши работѫ. Въ послѣдне-то си писмо ми пишете, какво виждате, че сьмь зелъ да заборавямь вашенскы-ты работы, та имате да ся прѣпирате за много нѣчто. За отговоръ на това щѫ Ви кажѭ, какво азъ не сьмь заборавилъ ничто, а нѣма какво да чинѭ, като глядамь, че отсѫдѣ е тѣсно, та трѣбва да си ударимь главѫ-тѫ и самъ и тамъ, дано отдѣ-годѣ да излѣзе нѣчто. Познавамь за право, что ми казвате, че има за какво да ся прѣпираме, и затова щѫ Ви кажѭ, че твърдѣ добрѣ правите, дѣто вардите, доклѣ да ся срѣщнемь. Дотогава работы-ты трѣбва да ся оправять на единъ рядъ и ще ся види, что е врьшено, какъ е врьшено и могло ли е да бѫде друго-яче. За всичко бѫдѣте така трьпѣливи; и да видите нѣчто, което не Ви аресва, не го зимайте твърдѣ на срьдце. Оставѣте недоброжелателе-ты да си поглъчять, зачтото сега на тѣхнѫ-тѫ улицѫ е праздникъ, и вѣрвайте, че не ще имъ е това за много.

Вь едно отъ прѣдыдѫщы-ты си писма Ви казахъ, кой ся отряди за-въ града Ви за коммиссаръ въ коммиссиѭ-тѫ, която ще Ви наряжда Княжества-та. Той ще бѫде и консулъ и кои щѫть сѫ при него другы чиновници и кога щѫть дойдѫть въ града Ви, това не могѫ Ви каза. Работы-ты още не сѫ опрѣдѣлены на здраво. — Посланикъ-тъ трѣбва да иде за Цариградъ слѣдъ двѣ недѣли. За Г. Соколова не могѫ да Ви кажѭ сега, чтото искате да знаете за него, та оставямь за до-пѫти да Ви пишѭ за него. Вь Пловдивъ и въ другы нѣкои мѣста щѫть бѫдѫть консули, нъ не сега, а слѣдъ нѣкой мѣсяць. — Отъ срьдце ся радвамь за адаша, че отвожда добрѣ. На проприетара му щѫ купѭ епитафионъ, кога ми пратите іорнека му. Сега не Ви пишѭ много, зачтото брьзамь да излѣзѫ да ся повидѫ съ нѣкои людіе, дано да научѭ нѣчто. Много здравіе на вси приятеле.

Да не Ви ся види чюдно, дѣто не излиза всичко така, както Ви пишѭ, зачтото не че азъ не Ви казвамь право, а работы-ты още не сѫ отрядены на здраво, та ся обрьщать то така, то инакъ, доклѣ да ся турять на единъ рядъ; нъ бѫдѣте увѣрени, че ся врьши чтото трѣбва.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

331. — Надежда за скорошно възобновление на дипломатическитѣ сношения между Росия и Турция. Коп. кн. 1.

Петр. 16 Юния 1856.

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

На 9 Юния Ви писахъ и сега пакъ Ви пишѭ, нъ само колко да ся разберемь. Ново нѣчто нѣмамь да Ви кажѭ освѣнь това. какво приличя да дойде пакъ въ града Ви Г. Соколовъ, каквото что е былъ напрѣдъ. Негова милость е отишьлъ въ Ревель да прави сватбѫ-тѫ си; женися за еднѫ Финляндкѫ, нъ каквѫ и отъ какъвъ родъ, това не могѫ Ви каза. Видите ли, бае Христо? свѣтъ-тъ ся жени, а ные что мыслимь? Азъ на Васъ ся надѣѭ. — Новины нѣмамь сега, зачтото онии людіе, отъ които да ся научѭ нѣчто сѫ така захванѫти сега съ работѫ, чтото рѣдко ся видѫ съ тѣхъ, и то на минуткѫ. — Казвать тука, че Турско-то правителство иска по̀-скоро да възобнови дипломатическы-ты сношения, та затова трѣбва скоро да иде посланникъ оттука.

Писмо-то съ вѣстника приличя да свръши работж. — Тука тыя дни нѣмаме нощь. Въ 12 сахата нощѣ е така видѣло, както по насъ, кога зайде слънце-то прѣди да притьмнѣе. Всичката нощь може да ся чете вънъ безъ свѣщь.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

Азъ на да ли щж излѣзж оттука прѣди Септемврія.

332. — Геровото мнѣние за московчанетѣ. Д-ръ Беронъ се установилъ въ Търново. Новини изъ Влашко. Работитѣ въ Турско лоши. Пак. 14.

Господ. Найдинѣ Геровъ

Въ Петр.

1856. Буку^с. Юнія 18-го.

Прѣдъ видъ имамъ вашы двѣ честни отъ 11—25 Маіа изъ Москва, въ отвѣтъ на които и слѣдовамъ, кату пжрво ви кажж, чи крайното ми станж отъ 22 маіа, което прѣдъ днесъ надявамъ сж да сте получили, и да сте сж успокоили за джлгото ми мълчаніе.

Жално міе кату виждамъ да ми казувате чи Г. Ѕакаловъ сжи отрядилъ за въ Бѣлиградъ, защото съ него сж познавахмы, и беше доста добаръ за насъ. На Новіатъ дѣто казувате чисжи отрядилъ тука на мястото му кату научите имято небавете да ми явите, освѣнъ това и кои тъкжмъ можимъ да съ сближимъ съ него подобрѣ, ощи повнете щомъ сж отряди консулъ за тука да ми явите. тькж и коги ще доди за тука. Чудно мисж види кату въ Ц/градъ отиди канцаларіата защо и тука недоди досега. — За Г. Ѕаколова ми казувате чи е отрѣдѣнъ за бѣлъградъ, нъ німи казувате за консулъ ли, или Оправителъ Канцаларіски, и забележете ми моля ви.

Разумѣхъ дѣто въ Москва сте намѣрили свѣтъ-тъ по добаръ за ваща работа, и съ по голѣмо съчюствіе, и сж радувамъ, нъ да видимъ и какво добро може да излези за работата ви. — Ѕынжтъ на Питара Григори до днесъ ніе дошолъ тука, освѣнь това и бащамъ сж намѣрвж се въ болградъ, заради това и незнамъ коги ще можж да пріемж писмото дѣто ми сте пратили по него, По добрѣ беше това писмо да го бяхте рекомандарали Г. Шопову въ Измаилъ, и щяхъ да го имамъ на врѣмѣ —

Въ прідишното си ви спомянжхъ чи ще ви поржчамъ единъ епитафіонъ за Nанчовіа Пропіетарянъ, нъ сега ви працамь и типаратъ спорядъ какъвто трѣбова да стане, а на голѣминж-тж да бжде $2^1/_2$ лахты наши длъжин. и пр. за да го донисете коги додите. — На Г. Гешова въ Віѣнж ви отварямъ кредитъ ощи за 300 гоf. то естъ ѕичко съ пжрвитѣ 800 гоf. и нека ви служи.

На коронацията гледаите хубаво сичко да видите за да можите да ми разкажите добрѣ за ѕичко, нъ искамъ да зная и коги ще можите да си свжршите работата тамо, и коги трѣбовж да ви чакамъ тука.

Г. Хр. Мустаков прѣди 5/6 дена си доди. — Беронмито отиди отъ срѣща и ми пиши чи останалъ въ Тжрново за Лѣкаръ, това е добро за насъ нан паче кату и желаніето на Г. Кефалаваи за да стани тамо Общи Ѕпиталъ.

Комисаритѣ тукашни до сега нисж дошлѣ, нети пакъ веki знаимъ коги ще додатъ, опщо сж хоротува чи нема да додатъ прѣдъ да излезатъ отъ тука Воискытѣ австріиски, които гледамъ запряха за ѕега варвежатъ си, и коги ще сж вдигнатъ — незнаимъ — вія аку познавате нѣщо явете ми тъкж и коисж опредѣли отъ Руската странж комисаръ. — Въ Басарабія ощи работатъ комисаритѣ за прѣдѣлитѣ, и сж казувж чи иматъ нѣкакво несъгласіе, нъ вярвамъ чи ще сж погудатъ.

За отъ срѣща нямамъ какво по нову да ви кажж освѣнъ да ви потвѣрдж чи се ветхитѣ съществуватъ, и нищо ново нісъи наредило, нъ не само по навжнъ, нъ ивъ сжщіатъ царствуюци градъ, чи веki чудасж и асъ кжкъ трѣбовж да вярвамы чи ще сж туратъ новитѣ нарѣдби въ дѣйствіе и-да отидимъ и нія да живѣимъ тамо.

Zабєлєжєтє ми щєли стани ѕкєру жєлѣзніатъ пжтъ отъ Москва за Одєсса, и работилисж —

Кадифєто за Епитафіонатъ да бжди алянукуія.

Ви поздравлявамъ и оставамъ добро видѣніє.

ш
ва:
Христо Гєоргієвъ.

---

333. — Стиска се сърце Герову за бащинията му. Не напусто е сѣдѣлъ въ Росия. Соколовъ опрѣдѣленъ за Букурещъ. Енголпионъ за владиката. Приятелски закачки. Коп. кн. 1.

Петр. 22 Юния 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Полека-лека приближява врѣмя да ся видимь, и азъ вече като на трьнıе седж. Истина, още не ми ся знае, кога щж излѣзж оттука; нъ все трѣбва да не бжде пò-кжсно отъ два мѣсяца; а два мѣсяца щжть ся минжть като два дни. Неще да ми бжде жяль, че сьмь губилъ врѣмя да дохождамь тука: работа-та ми ще ся свръши, както Ви писахъ на 30 Мая, и нѣчто пò-добрѣ. Кога ся видимь, ако е животъ и здравıе, ще има какво да приказваме.

Съ Г-на Соколова ся видѣхъ прѣди 4 дни. Той си е дошьлъ съ младж булкж, и мя покани да му идж у дома му; нъ оттогава насамь всякой день вали дъждъ, та не сьмь моглъ да го посѣтж, и още повече, зачтото негова милость сѣди много далечь. Въ начяло на слѣдующый мѣсяць той трѣбва да тръгне за града Ви; нъ прѣди това азъ щж му идж, да видж булкж-тж му, за да Ви пишѫ, каква е. До еднж недѣлѭ ще стане явно, въ кой день ще тръгне оттука г. Соколовъ, и кои щжть да сж дружина-та му за-въ града Ви.

По г. Соколовъ щж пратж енголпіона Прѣосв. Панарету. Тоя енголпионъ станж едно нѣчто. Истина, ще бжде пó-скжпъ десятина рубли, нъ и чини. И самъ Нег. Прѣосв. ще види, че струва толкова. Само синджиръ-тъ чини нѣколко рубли повече. Да не бяхъ ся боялъ да дамь до 30 рубли повече, та намѣсто тоя енголпіонъ да яптърдишяхъ другъ пакъ такъвъ съ каменıе аквамаринъ (aigue-marine), то при него не трѣбваше чисто-алмазенъ; нъ страхъ мя бы да не ся покаже скжпъ.

Въ начяло на слѣдуѭщий мѣсяць трѣбва да врьви посолство то за Цариградъ и консулства-та за-въ Турско. За това до недѣлѭ пò-подробно.

Много здравıе на вси приятеле!

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

334. — Послѣдни дипломатически наредби и назначения. Въ Пловдивъ отворено австрийско консулство. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 2 Юлия 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

Послѣдне-то писмо, что имамь отъ Васъ, е отъ 22 Мая. Откакъ го сьмь приялъ, азъ Вы сьмь писалъ три пжти, на 9, 16 и 22 Юния; нъ ничто особенно не Ви сьмь казалъ. Сега могж да Ви кажѫ, какво за посланикъ въ Цариградъ ся рѣши вече да бжде Бутеневъ. Слѣдъ два дни ще ся рѣши вече, дѣ и кои щжть бжджть консули, и кога трѣбва тии да врьвять. А слѣдъ еднж недѣлѭ ще бжде рѣшена и моя-та работа окончятелно. Тя е и сега рѣшена, а до еднж недѣлѭ трѣбва да ся подтврьди, и тогава вече щж сьмь въ положение да Ви обадж, кой пжть щж хванж. Не ми ся чини да могж да си излѣзж пò-рано отъ конець Августа по различны причины, и още, зачтото трѣбва да чякамь брата си Костадина, който ся кани да дойде тука, за да ся доучи въ Московскый университетъ.

У г. Соколова ходихъ, ала не можяхъ да го найдѫ, зачтото спяше, та ми казахѫ, че го нѣма у дома му. Послѣ ся видяхъ въ Департамента, та го пытахъ, доне ли ще Енголпиона на Нег. Пр. г. Пан. Той не ми ся вречe да го земе, та щѫ трьсѫ другъ случяй да го испратѫ.

Много здравіе на вси приятеле. Баю Евлогыю съ кола. — Въ Филибе Австр. консулъ вдигнѫлъ пандерѫ.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

335. — Новини за влашкитѣ българе. Епитафионъ. Коронацията на царя. Синджапи. Щиръ-бей си далъ оставката, Алекс. Д. Гика на негово мѣсто. Пак. 14.

Букуˢ. 1856. Юлія 9.

Господ. Наидинε Гεровъ.

Въ Петр.

Ви потвѣрдявамъ краиното си отъ 18 миналаго, и сѫ отговарямъ на Вашы 3 честни отъ 9. 16 и 22. миналаго, и писаннитѣ ви проумѣхъ, и сѫ радвамъ за благополучното ви възврѫщаніε, и още повεчε чи работата ви щесѫ свѫрши спорядъ желаніεто ни. Знаитε Ѕамо защо писмото ви отъ 30 Маія и до сега нисѫмъ пріялъ, и кои знаи кадягои ʐафарлилъ Питарувіа Ѕынъ — За Г. Мустакова ви каʐахъ чи си доди, нъ Питару Григоръ Поповичъ ощи сѫ намѣрвѫ на болъ-градъ както и Г. Хаджіи ощи на Одεсса, кату си ніε дошолъ ощи Питару Григоръ тука то вярвамъ чи и ѕынму няма да доди до тука, и можи да сѫ ʐавѫрни отъ Басарабіата наʐадъ за Москва.

ʐарадвахъ ся яко млогу кату гледамъ въ послѣдніото си каʐуватε чи Ѕакаловъ щε доди пакъ за тука, понεжε щε имамы барим εдного отъ вεтхитѣ пріятели, и сεи по добрѣ. — Кату каʐуватε чи по начало Ѕεго мца щε трѫгни за тука Г. Ѕакаловъ, то изкамъ да повярвамъ чи подиръ 10 д на щε го имамы тука.

Юрнεкъ за εпитафіонатъ за Нанчовія Пропіεтарянъ ви пратихъ Прεключεнъ въ прεдишното си писмо, за което и имамъ иʐвѣстіε отъ Віεнѫ чи ви го испратили, и кату нисѫ съмнявамъ за пріемваніето му до сега. Ви моля да съ потрудитε да стани епитафіонать добричакъ и напълно спорятъ каквоту ви ʐабεлεжихъ нъ и да нε костіса повεчε отъ 300 рубли, а прεпращаніεто му аку ε възможно и пѫтно, нεка ѕтани коги си додитε вія, чи сε щε икономисамε нѣщо отъ раʐноскитѣ.

За коронацията на царятъ вярвамъ чи щε отидитε на Москвѫ понεжε и квартиратъ трѣбова да стε си наготвели кату бяхтε тамо, Прочεε ви моля аку ніви тεжи кату слεʐитε тамо, аку цѣнѫта на синджапитѣ нεбѫди поголяма отъ обыкновεнната. да купитε 400/500 парчεта, нъ глεдайтε да бѫдатъ и добрички а прεпращаніεто ймъ за тука нарεдεтε Г Дянкоглу да направи прεʐъ рεни за тука, ʐаедно съ ѕтокитѣ на тукашнитѣ Мεркадани.

Енголпионать за Владыката давно бѫди направянъ здраво, защото пѫрвіатъ сѫ иʐпочупи, и нεмяʐа на нищо. —

Кату виждамъ да каʐуватε чи наблεжавѫ врεмѣ да си додитε, смыслεтε вεкі колку нεстерпѣніε имамъ коги поскору дасѫ видимъ, нъ ʐабεлεжεтε чи коги додитε тука наи малку 20 дεна трябовѫ да стоитε, защото имамъ доволну да приказувамъ съ васъ и да сѫ прεпирамъ.

Княʐать ни Щиръ-беи на 25 Юнія си даде оставката и на 3 сего доди повѣлεніε по тεлεграфътъ отъ Ц/градъ за да ʐеми оправлεніεто бывшый Княʐъ Алек. Д. Гика кату каимакамъ. коиту и поε оправлεніεто, нъ ощи фεрманятъ му ніε дошолъ. — Францушкіатъ комисаръ за княжествата имѫ 6 дεна както е дошолъ, и на годинитѣ ніε поголямъ отъ насъ. — Младитѣ тукашни му подадоха Прошεніε и наи пѫрвото ймъ исканіε ε за съεдиняваніεто на Княжествата, и каʐуватъ чи ушъ го намѣрили сколянъ натова, подиръ 4/5 дεна тои трѫгнува прεʐъ Яшъ за Ц/градъ.— За отъ срεща няма какво да ви кажѫ, понεже ницо ново до сεга ніεсѫ нарядило, и сичкитѣ Познаитѣ ви лошавины Владѣатъ.

Добро видѣніε. ваᵚ:

Христо Гεоргіεвъ.

336. — Наградени българе съ ордени. Плащаница. Синодикъ царя Бориса. Ступинъ и Соколовъ на пѫть за постоветѣ си. Разпореди за княжествата. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 26 Юлия 1856.

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

Послѣдне-то ми писмо за Васъ станѫ отъ 2 Юлия. Оттогава досега има три недѣли, нъ какъ ся е минѫло това врѣмя, азъ не сьмь усѣтиль, зачтото бѣхъ захванѫть съ брѫзѫ работѫ. Друго-яче не щяхъ оставѭ да ся мине толкова врѣмя безъ да Ви пишѭ, та Ви ся молѭ да не виждате кусуръ. Имамь что да кажѭ за оправдание, нъ оставямь всичко на странѫ, за да Ви обадѫ новинѫ, която ся относи право до Васъ и за коѭто ми е тврьдѣ драго, че азъ прьвъ Ви ѭ обаждамь.

За Ваши-ты заслугы дадена Ви е отъ Царя медаль за носене на шиѭ-тѫ, чини ми ся, на Андреевскѫ лентѫ. Да Ви е честита, да ѭ носите съ здравіе и да Ви поживи Господь да заслужите, съ добро за народа, и по̀-голѣмъ орденъ.

Исто такава медаль е дарована и Г-ну Мустакову и Г. Бакалоглу, а баю Евлогыю за носеніе въ петелкѫ. Има медаль и за г. Ап. Конк. чини ми ся и 100 руб. отгорѣ. И за г. Пант. Аврамовичь има нѣчто, нъ не могѫ да Ви кажѭ, крьстъ ли или медаль; азъ четохъ за всичкы-ты, нъ не можяхъ да запомнѫ всичко, че сѫ мнозина, на които е дадено нѣчто. На Костакый Поповичь крьстъ Станислава. И мене не сѫ заборавили, та ми сѫ дали медаль за носеніе въ петелкѫ. Вашя-та медаль е като на Тошковичя, на Тошкова и пр. Още никому не сѫ пратены медали-ты, и азъ не сьмь приялъ своѭ-тѫ, а вчера четохъ въ Департаментѫ каталога, кому что е дадено.

Ваши-ты писма отъ 18 Юния и 9 Юлия сьмь приялъ послѣдне-то отсутра, и отъ срьдце Ви благодарѭ за новины-ты, что ми съобщавате.

Въ прьво-то ми пишете, какво ми отваряте кредитъ у Г-на Гешевъ още за 300 f. Отъ душѭ Ви благодарѭ за тыя олеснения, които тврьдѣ, тврьдѣ много ми помагать. За тыя 300 f. не сьмь писалъ ничто Г-ну Гешеву, зачтото прѣдни-ти 500 ми сѫ още цѣлы.

Образеца за епитафіона прияхъ въ писмо-то Ви отъ 18 Юния и распытвахъ да ся научѭ, какъ може да стане такава една плащаница, Триста рубли идѫть прѝ-малко, зачто-то работа-та ѝ е много. Дрѣхы-ты на святые-ты трѣбва да сѫ отъ нѣкаквѫ златнѫ тъкань, пришиты така, като да ся шиены по̀ кадифе-то. Ако ли искате и дрѣхы-ты да сѫ шиты съ калабаданъ, както щѫть бѫдѫть цвѣтя-та наоколо, то не става и съ 5 и съ 6 нито съ 700 рубли. Нъ и отъ тъкань да сѫ дрѣхы-ты, пакъ стои тврьдѣ хубаво като да сѫ шиты. Такѫвѫ плащаницѫ готовѫ за продань има въ тукашний дѣвическый монастырь. Тя е безъ рясы по края, и наоколѣ украшения-та сѫ по̀-малко, и пакъ, искать за неѭ 400 рубл. зачтото всичкы-ты онии, что шиѭть такывы работы, захванѫты сѫ сега съ много работѫ за коронациѭ-тѫ, та не щѫть да знаѭть ничто. Слѣдъ 15—20 дни, може щемь, ако прилѣгне, да нагласимь нѣчто. Такывы церковны работы ся шиѭть евтино вѫтрѣ въ Россиѭ, въ женскы монастыри, дѣто за работѫ ся зима тврьдѣ малко нѣчто. Ако бы да нагласимь работѫ, образи-ти щѫть бѫдѫть, както что гы правять тука, изображены на мушямѫ и пришиты на мѣсто-то си.

Днесь Ви пращамь чрѣзъ Г. Гешева въ особенъ пликъ еднѫ книжицѫ „Синодикъ Царя Бориса."

Пишете ми кога да дойдѫ въ града Ви да тъкмѭ работы-ты си така, каквото да могѫ да прѣсѣдѫ у Васъ до 20 дни, зачтото имате да ся прѣпирате за много нѣчто съ мене. Менѣ и безъ това ще е приятно да ся повидѫ съ Васъ по̀-на-дльго, и въ това врѣмя, то ся знае, ще има пламенны разговоры помежду ны. Нъ азъ отсега да Ви кажѭ, че имамь да Ви дамь обяснение за всичко, и ся надѣѭ да ся съгласите съ мене. Щете ся съгласите, зачтото азъ не щѫ трьсѫ да потврьдѫ прѣжни-ты си . . . . , а щѫ Ви казвамь онова, чтото е наистинѫ. Сега, слава Богу, видѣхме работы-ты по̀-отблизо, та гы попознахме по̀-хубавѣ, та сега могѫ да Ви кажѭ много нѣчто, което не ще Ви ареса; нъ имамь да Ви обадѫ и много нѣчто, което ще Вы зарадва.

Коммиссарь-тъ за Княжества-та г. Базили отыде оттука за Цариградъ прѣзъ Вѣнж на 28 Юлия. Г-нъ Соколовъ ще тръгне оттука за града Ви на 28 Юлия, также прѣзъ Вѣнж. Въ газеты-ты Европейскы много пишжть, какво Власи-ти и Молдоване-ти искать да ся съединять княжества-та; нъ менѣ ми ся чини, какво това искать само млады-ти, а стари-ти не щжть яко да теглять за съединение.

За Едрене тръга утрѣ или въ другый день Г. Ступинъ. Той ще управлява тамъ консулство-то. Ваши-ти, кога имжть нѣкоьж работж, съ Ваше имя или съ имя на г. Евлогия да иджть при него или да му пишжть слободно, и той всичко ще имъ свърши, както быхъ имъ свършилъ и азъ.

Радвамся за г. Берона, че ся е настанилъ въ Трьново. Това е твърдѣ добрѣ, особено, кога г. Кефаловъ завѣщава да ся направи тамъ болница.

Сынъ-тъ на г. Григ. Поповичя отыде въ Болградъ, за да ся види съ бащж си, и тамъ ще му даде писмо-то ми да Ви го донесе. Чрѣзъ г. Шопова не могж Ви пишж, зачтото не му знаж адресса. Писахъ въ Москвж да ми го обаджть, нъ още не ми сж отговорили.

Енголпіонъ тъ за Прѣосв. Панарета е направенъ така, дѣто ничто не е страшно, че ще ся поквари.

Прѣди двѣ-три недѣли ся поминж въ Москвж Хаджиоглу, по-старый, и остави за училище-то въ Русчюкъ 20 хыл. сребр. рубли. На това богоугодно дѣло го нагоди г. Денкоглу. Богъ да прости единый и да е на помощь на другый.

Прѣди 10 дни дохожда тука Адмиралъ Непиръ, за да испълни желание-то си, да закуси въ Кронщатъ и да обѣдва въ Петербургъ (Така правять всичкы-ти что дохождать съ парохода по море), и да докаже на приятели-ты си, че не е было възможно да ся земе Кронщатъ. И наистинж Кронщатскы-ты укрѣпления сж страшно нѣчто. Азъ гы видѣхъ отблизо.

Мое-то дохожданіе, кога и какъ да бжде, ще ся рѣши до 3—4 дни и азъ не щж ся забавьж да Ви обаджь.

Пишете ми да Ви купьж въ Москвж 400/500 парчета синджапы. Азъ, право да Ви кажьж, не знаьж какво нѣчто е това, за ѣденіе или за носеніе. Щж пытамь дѣдо Денкоглу. Той сега е отишьлъ на Панаиръ, нъ камъ излѣзъ Августа ще си дойде.

Поздравление на вси приятели. — Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Г-не Христо!

Отъ книжицж-тж, что Ви пращамь въ особенъ пликъ „Синодикъ царя Бориса" щете видите, какво у Палаузова Спиридона има единъ спомяникъ, писанъ прѣди 500 год. нѣчто. Въ тоя спомяникъ ся казва какъ царь Асенъ искалъ отъ 4-ты Патриарсы, Цареградскы, Іерусалимскы, Антіохыйскый и Александрійскый и отъ Грьцкый Императоръ да ся постави изново Блъгарскый Патриархъ, и тии пристанжли на това. Патриархъ Блъгарскый е имало и прѣди това врѣмя, нъ Грьци-ти като прѣвзяхж въ 10-й вѣкъ Блъгарско-то Царство за нѣколко врѣмя, уничтожили Блъгарско-то Патриаршество. Въ тоя спомяникъ ся спомянуватъ нѣколко патриарси, и по него ясно ся види, че Блъгаре-ти сж имали своя самостоятелнж цръквж, въ това врѣмя, кога сж имали и царство. И не само тогава, а и послѣ въ Турско врѣмя Блъгарскый народъ е ималъ свой Патріархъ и владыци отъ свой родъ. За това нѣчто има ржкописно историческо изслѣдованіе въ Одессж, та азъ щж пишж тамъ на наши-ты да го прѣпишжть и испратять въ Цариградъ. Тамъ ясно ся доказва съ историческы доказателства, до кое врѣмя Блъгаре-ти сж имали владыкы отъ свой родъ. Щж пишж и профессору Григоровичу да ни сьобщи чтото знае. Днесь ходихъ при Палаузова да земж още еднж книжицж „Синодикъ царя Бориса," за да пратж право въ Цариградъ; нъ не го найдохъ дома му.

Добрѣ бы было да имаме тука копиж отъ прошение-то, что сж подали наши-ты на Султана.

Европейскы-ты дръжявы сж склонны да съединять княжества-та Влашко и Молдовж. Само Австрия и Турция не щжть това, нъ нà да ли щжть могжть да устоять срѣща другы-ты. А като видять тии, че не могжть да запржть съединение-то, съ драгость бы помогнжли на Блъгары-ты, что живѣжть въ княжества-та, да добыжть

и тіи нѣкаквы правдины и да ся познае и тѣхня-та народность, за да не бѫде едно народонаселение-то въ бѫдѫще-то княжество. Тыя обстоятелства сѫ доста благоприятны за Блъгары-ты, и добрѣ бы было Костадинъ да ся разговори съ кіой-башиѭ си за тѫѭ работѫ. Не трѣбва да ся пропущать такывы благоприятны обстоятелства безъ да ся извлѣче полза отъ тѣхъ.

Вашь
Н. Гер.

Пак. 14

Г-не Найдине Геровъ.

Прости ма за дерзнаста.

Брате какъ сми са разделели несамъ ви безъ покоиль, обаче колку пате сте писале' призтамо и віе писалъ все сме са при разумели днесъ ни имея друго средство споредъ каквоту се научувамъ какво писмитуми неще престегне Г-на Сакалова, преключвамъ къ васъ тези объявліенета камто Г. Будберони плюсъ единъ халатъ за коятува моля кату ги пречетети даги запечатете въ пликъ идамуги вручите ива моля зада земите каковъ ответъ щеви дади' за да забележите камто приятеля зада ми кажи ще разомеишъ какво прося изакакво сосъ този случаи са рекомандувамъ вашъ искренни кату братъ и покорна слуга Н. Іорданъ Ив. Деблевъ.

На пиши му титла какво ту требува пакъ запечети въ Конвертъ.

---

337. — Награденитѣ съ руски медали неблагодарни отъ наградата. Не я приематъ. Наставления за епитафиона. Разни новини. Пак. 14.

Господ. Н. Геровъ
Въ Петербургъ.

Буку^{е}. 1856. Августъ 15.

Вашето честно отъ 25. Юлія пріяхъ, ȥаедно и съопѫтенніятъ ви пликъ съ „Ѕинодикъ царя Бориса" на което и висѫ отговарямъ, кату пѫрво ви благодаря, задѣто испълнявате за сичко каквото ви пишѫ съ драго сѫрдцѣ.

Новинѫта която ми давате и която сѫ отнасѫ право до меня, ѕирѣчъ чи мие дадена отъ царятъ медалъ за носяни на шіята, ȥехъ въ ȥабележъ и мъкѫръ чи вамъ віе было драго за да ми съопщитѣ новинѫта тѫȥи, нъ трѣбовѫ да знаите чи аȥи ѕовсемъ неблагодарянъ сѫмъ отъ това, и ето защо — Вія твѫрѣ добрѣ' знаите склоностѫ която имамы кѫмъ началство руско и почти сичкіатъ нашъ народъ, и сякои за сичко быдохмы готови да послужимъ съ каквото иколкуто повече можахмѣ, и това го направихми и ще направимъ аку стани нужда и за напрѣдъ съ драго сѫрдцѣ пакъ, безъ да мысли никои отъ насъ тука за награжденіе, нъ кату гледамъ чи руското началство награждавѫ както меня тъи и ѕтарія, Мустакова и Бакалоглу съ медалъ, искренно ви каȥувамъ чи ȥехъ да съ истудявамъ, и не само аȥъ нъ и другитѣ нашы братія, защото това ніе награжденіе за насъ, нъ униженіе, и млогу по добрѣ беше нищо да ни недаватъ и щяхми да бідимъ млогу по благодарни, отъ кату дани наградятъ сосъ медалы — Руското началство кату е имало добрѫ Воля за да ни награди, трѣбоваше да ни даде крѫстови, ане мѣдали, нъ съ види чи намъ на Бѫлгаритѣ непрелича такова нѣщо, нъ само на Власитѣ отъ които млогу по долни отъ наȥи и беȥъ да направатъ нищо ȥеха крѫстови и отъ горѣ сѫ и полȥуваха. На́ конецъ да ви обадѫ ази както и Г. Мустаковъ и Бакалоглу, няма да пріемимъ мѣдалитѣ що нисѫ дарованн отъ царятъ, и ще ги "отречемъ формално, нъ за неставѫ теватуръ, аȥъ ви моля аку сѫ можи и ніви вреди ваȥи нѣщо, да обадите дѣто сѫ преличѫ за да не пращатъ на наȥи на тримани мѣдалитѣ, защото мъкѫрь или какво да бѫди няма да ги пріемимъ и доста благодарни ще бѫдимъ беȥъ нищо отъ кату съ мѣдалитѣ. Власитѣ секи денъ нисѫ пресмиватъ чи като луды тичамы да помагамы на руското началство безъ дасѫ полȥувѫ нищо народни, ѕмыслете сега кату чуятъ чи нисѫ дадени мѣдали, кѫкъ трѣбовѫ да съ отнесѫтъ сосъ насъ, и можели търпя човѣкъ. Аȥи отъ моя странѫ неможѫ ги търпя да съ смѣятъ сосъ мене, заради това сѫмъ и решенъ да непріемѫ мѣдалатъ. — Право ви каȥувамъ

защо доста простъ є былъ рєкомандагєлатъ, сирѣчъ ніє познавалъ нєти какво нѣщо сѫ бѫлгаритѣ нєги лицѫта, които тои є рекумандовалъ за награждєніє, и никаквѫ винѫ нєнамѣрамъ на Высокото началство.

Епитафіонатъ нищѫ да бѫди поскѫпъ отъ 300 рубли и дрехитѣ на ѕвитытѣ трѣбовѫ да бѫдатъ шіти, ане такани, нъ нє на кадифето, нъ на друга матєріа чи прешитѣ отъ горѣ, кѫкто и образитѣ изобрєтєни на мошамѫ и прєшиты на мястото си, освѣнъ това трѣбовѫ да имѫ около вржсъ и рєсітѣ си. — За такѫвъ єпитафіонъ трябова да испитате въ Москва и надѣя сѫ тамо да намѣритє спорядъ жєланієго ми и сосъ опредѣленната ми цѣнѫ. Защото тука що го имѫ на стга Нікола на церквата, є сѫщи както го ищѫ ази, и є купянъ отъ Москна съ 300 рубли. Ѕосъ єднѫ рєчъ аку сѫ можи тъи кѫкто ви пиша нарєдєтє да стани, аку ли нисѫ можи, ато даитє прєминуванѣ. Защото и тука за тъкафъ епитафіонъ за какѫфто ви пиша ази, кату платѫ 400 рубли ставѫ и тука, нъ прєчинатаи да го донисємъ отъ Росія по єфтянъ, и да благодаримъ боляринатъ Нанчовъ.

Комисарятъ руски утрѣ щє мини прєзъ Гюргюво за Ц/градъ, и Г. Юрданъ отиди вчєра на Гюргюво да му сѫ прѣдстави, защото тъи му сѫ заповѣда — Г. Ѕакаловъ ощи ніе дошолъ. — Благодарѫ ви отъ всє сѫрдцє за наставлєнєто дѣто стє дали на Г. Ступина за нащы работи отъ срєща.

Питару Григоръ ощи ніє дошолъ заради това и пратєннитѣ ви нѣщѫ сосъ ѕына му до сєга нисѫмъ пріялъ, адресатъ на Г. Шопова е „Гєоргіє В. Шоповъ".

Г. Мухинъ доди изавчєра на 12. съ ужєни.

Ѕинджапитѣ сѫ кожи за носинѣ тяхъ ги викатъ руски . . . . . отъ таквѫ работи трѣбовѫ да проумѣвѫ дядо Дянколу, тъкѫ сєге на Москвѫ щє намѣритє и Дим. Мінку отъ тука, и отъ него щєсѫ научитє ощи по добрѣ за ѕинджапитѣ какво сѫ щосѫ и кои сѫ добритѣ.

Повєчє ніви пишѫ, защото сѫ надявамъ скору да сѫ видимъ. Нія сички здравєимъ, и утрѣ възнамѣрювамъ да отида да посѣтѫ адашатъ ви, за да вида и каквои направилъ.

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ

вашъ:

Христо Гєоргієвъ.

Синджапитѣ сѫ викатъ Nємски ѳіє, а руски нєзнамъ, нъ можи да є коніци.

338. — Геровъ назначенъ консулъ въ Пловдивъ. Условия. Упѫтване. Правата на българетѣ въ Влашко да се запазятъ. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 24 Августа 1856,

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

Послѣдне Ви сьмь писалъ 8 Августа; слѣдъ това можяхъ и имахъ врѣмя и причинѫ пакъ да Ви пишѭ; нъ мѫчно ми бѣ да подкачѭ, зачтото съ добро-то заедно трѣбва да Ви кажѭ и работы не лошявы, нъ неприятны, зачтото не ставать спорядъ волѭ-тѫ ни. Сега да начнемь отъ по̀-приятны-ты.

На приятеля Ви Мушека натоварихѫ кіойбашѫлѫка въ Пловдивъ. Нъ понеже това може да му брька на неговы-ты работы, оставять на волѭ-тѫ му, като иде въ Цариградъ да види, какъ ще му прилѣга, така да го сюрдисва и расправѭ. Това извѣстие трѣбва да Ви ареса, нъ азъ не го намирамь за тврьдѣ добро и каза щѫ Ви зачто, кога ся видимь.

Това е добро-то что имамь да Ви кажѭ, а неприятно-то е, че не могѫ да идѫ на короноване-то въ Москвѫ. Работы-ты ми не ми допустихѫ да идѫ прѣди десятинѫ дни, за да ся натъкмѭ, каквото да могѫ да видѫ всичко хубавѣ. А дватри дни прѣди деня на короноване-то да идѫ, то ще да е напраздно, таче пакъ това ходение ще мя направи да ся прѣмаѭ тука повече 20—30 дни и работа-та не ще бѫде свршена безъ мене, както трѣбва. Короноване-то ще бѫде слѣдъ два дни и до днесь азъ все залѣгахъ дано да найдѫ врѣмя да идѫ въ Москвѫ; нъ безъ тщетѫ на работѫ-тѫ ми никакъ не прилѣга да ся иде, и азъ вече рѣ-

шихъ да не ходж. Въ тоя случяй послѣдовахъ ваший съвѣтъ: най-напрѣдъ да глядамь свонж-тж работж. Праздненства за коронование-то щжть ставать и тука и въ исто-то врѣмя, когато и въ Москвж; и тука ся готви голѣма иллюминация, та не щемь останемь невидѣли ничто. И така менѣ не е тврьдѣ мжчно, дѣто не щж ся найдж въ Москвж на коронов. а ми е мжчно друго, което щж Ви кажнж сега.

Работы-ты мя докарвать да не исплънж думж-тж си, что Ви сьмь далъ, на тоя начинъ както быхъ желалъ. Не мя оставять да дойдж оттука право въ града Ви, а трѣбва да идж прьвѣ въ Цариградъ, таче оттамъ, ако щж, да Ви дойдж на гостіе за нѣколко дни и послѣ да ся врьнж пакъ въ Цариградъ, та оттамъ да си идж у дома. Това е прьво доказателство, какво сьмъ азъ правъ въ онова, что Ви пишяхъ пò-прѣди, че ще мя брька, ако да ся захванж на нѣкаквж постояннж служ-бж, та да не сьмь слободенъ. Какъ да е азъ не само за да изплънж думж-тж си, а и безъ това, желанж да ся повидж съ Васъ и щж глядамь да найдж врѣмя да Ви подойдж, та ми напишѣте, Вые какъ намирате това за пò-лесно. Писмо-то пратѣте въ Одессж.

Азъ трѣбва да излѣзж оттука, ако ще Господь, около 15 Септемвр. та за тука вече не трѣбва да ми пишете.

За епитафиона пытахъ насждѣ дѣто правять такывы работы. Спорядъ іорнека съ всичко както ми пишете да го направнж, тука не ся зимать да го изработять и съ 500 рубл. Остава, като идж въ Москвж или на пжтуваніе-то си въ Кыевъ да видж дано въ нѣкой монастырь да ся земжть да го направять.

Вы не намирате за възможно да искать Блъгаре-ти въ Княжества-та да ся познае тѣхна-та народность; а Евреe-ти въ Молдовж правять това за себе, още и онии отъ тѣхъ, които сж чюжди подданници и съставлявать весма ограничено число. Кога тии правять това, то 5—6 стот. хыл. Блъгаре трѣбваше още пò-напрѣдъ да го свршять за себе.

Прѣди тръганіе оттука щж Ви пишнж още и еднашь и двашь. Сега ново нѣчто не Ви обаждамь; кога ся видимь, разказа щемь си всичко. Може белкимъ и да ся докара работа-та така, чтото отъ Одессж да дойдж въ града Ви, послѣ да идж въ Цариградъ; нъ това малко мжчничко може да стане.

Поздравление на вси приятели.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

Пишѣте ми, какъ намирате това, что Ви, обаждамь за Мушека. — Послѣдне Ваше писмо, что сьмь приялъ, е отъ 9 Юлия. Послѣдне-то ми писмо, что Ви сьмь писалъ, е отъ 25 Юлия, а не отъ 8 Августа както Ви пишнж пò-горѣ.

---

339. — Случка въ Габровския балканъ. Да се даде гласность въ вѣстницитѣ за нея. Искане прѣпоржка. Пак. 14.

Господ. Наидинъ Геровъ.

Въ Петрово.

Бук. 1856. августа 27.

Послѣдно ви писахъ на 15 сего по наджлго, и ви отговорихъ на честното ви отъ 25 Юлія, sега кату сж намѣрамъ обаче б зъ ваше по нову пречинж за продалжяваніе нямамъ, освѣнъ да ви пр творя еднж забележка, за нѣщо си щосж случи въ Габровскіатъ балканъ, и ні: злѣ да го дадете дасж натипари и въ тамошніатъ вѣстникъ. — Отъ сжщата тazи zaбележка проводихъ и Г. Богоеву за да я вмѣсти въ Паришкитѣ Вѣстницы, ако ли някакъ нисж можи (което невярвамъ) то тогивж да го проводи въ б лежіа дасж натипара.

За мѣдалитѣ що нисж даровни отъ царятъ ви писахъ въ предишното си по наджлго, нъ исега пакъ ви кazувамъ да пр дстоите или кжкъ да нисж прататъ тука, понеже ще стани смущеніе въ Консулството кату нія веднашъ смѣ решени да ги непріемимъ мъкаръ или каквоту ще да бжди.

Въ писмото си отъ 28 Юлія ми думате какво подиръ 3 дена ще сж рѣши и за ваща работа и ще ми пишите, нъ виждамъ чи отъ тогивж повече отъ 15 дена

сж минувж; апакъ отъ васъ и до сега неможихъ да прiемж по нову писмо, и незнамъ щое пречината — Вчера беше дѣнятъ за коронацiата на царятъ, и спорядъ времениното ви казванiе, искамъ да повервамъ за дасте сега и вiя въ Москва, и нагледаити сж добрѣ чи коги додите да ми разкажите за сичко.

За епитафiонатъ незаборавяите, и защото сега вeкi преминж коронацiята то вярвамъ чи ще сполучите да Пазарите спорядъ кжкто го ищж и не по съ скжпа цѣнж отъ опредѣленната ми, нъ ако неможи да сж свжрши додѣ сте вiя тамо, то аку е възможно даите тоzи трудъ Г. Дянкоглу, за да извжрши когито сполучи на опредѣленната ми цѣнж, и както го ищж.

Въ Москва нямамъ никого познаиника, желаялъ быхъ за да мѣ упознаите вiя съ нѣкого, и аку бивж и го намѣрите благословно нека бжди съ Г. Дянкоглу — упознаванiето ми ще имж слѣдствiе за да го пытамъ по нѣкогишъ за цѣнитѣ на нѣкои стоки, и кога ми сж видатъ угодни да го нареждамъ да ми купи и прати; и вeкi разумявате какжвъ прiятелъ искамъ—аку мъ рекумандувате нъ Г. Дянкоглу то за да съ увѣри съ какжвъ човѣкъ имж да прави, нека сж допыта и отъ Г. Гешова изъ Вiѣнж, защото ми сж струва чи имж съ него перениска.

Г. Sакаловъ на 17 сего доди тука съ жена си, se тогивж заминж и Василiя за Ц/градъ, нъ фамiлiата си оставилъ въ Баденъ — Консулството още нiе отворяну защото оправителатъ Г. Щолетниковъ го няма, и нiтисж чувж дѣсж намѣрж.

Новинитѣ ни сж тѣzи. Австрiйцытѣ нерачатъ да напуснатъ приндzипатитѣ, отъ друга странж чувасж чи тѣzи дни минали на Калафатъ до 2000 души турцы, чи незнамъ вeку кжкъ варви тазi работа.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^{ш}:

Христо Георгiевъ.

Г-не съ не терпени чакамъ да възрадвате споретъ обещанiето на В. Господаръ или каковъ ответъ получитé добаръ (недаи Господи залъ) пиши сакаловъ даде съ млада невеста, нисме вси здраво иваса кланями.

Ю. Ив. Деблевъ.

---

340. — Кожи зинджапи. Плащаница. Коронацията на царя. Костадинъ Геровъ въ Петербургъ. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 31 Августа 1856.

Господине Христо Георгыевъ!
Въ Букурещь.

На 24 Августа Ви писахъ и вчера прияхъ Ваше писмо отъ 19 Авг. което направи да ми минжть прѣзъ умъ много работы, что чясто прѣмишлявамь, нъ за тѣхъ послѣ щемь си поговори. — За зинджапы-ты разумѣхъ какво нѣчто сж и като минж, на отхожданiе-то си оттука прѣзъ Москвж, щж глядамь да свръшж. Утрѣ щж пишж дѣду Денкоглу, че щж да трьсж такжвж стокж, та да испыта, какъ е и что е тя сега, за да ми обади, като идж въ Москвж. Чрѣзъ него може да ся свръши такава работа, зачтото той отбира и знае. Азъ не му писахъ пò-прѣди, зачтото той бѣ отишьлъ на Нижегородскый панаиръ и си е дошьлъ въ Москвж на 27 Авг. Врѣмя-то още трае, зачтото такава стока дохожда отъ реченый панаиръ въ прьвжтж половинж на Септемврия.

За епитафиона Ви пишж въ прѣдыджще-то си писмо, че остава да пытаме въ Москвж, може ли станж съ опрѣдѣленж-тж Ви цѣнж, и за това сме съгласны. Нъ спорядъ както искать тука скжпо, то не ми ся вѣрва, че може станж, макаръ и въ Москвж, съ тжж цѣнж, шито, както го искате, таче видѣ щемь.

Въ Москвж не ходихъ на коронацижж-тж; нъ които ходихж казвать, че тука иллюминация-та (вчера бѣ третий пжть) станжла пò-добра, нежели въ Москвж. Тамъ бѣ любопытно да ся види тръжествено-то шествие отъ царскый палатъ до церквж-тж, въ коижто става коронуванiе-то (до 100 стжпкы мѣсто); нъ и за това може да има чловѣкъ наумъ и безъ да види, само като прочете церемонияла, ко-

гото азъ имамь, та щемь го четемь заедно, кога ся видимь. А колко за другы-ты увеселения, балове, угощения и пр. които щѫть ся провлѣкѫть до 18 Септ. сега нѣмамь врѣмя нито да мыслѭ за тѣхъ, а не да искамь да гы видѫ. Ако пристигнѫ да тръгнѫ оттука прѣди 18 Септ. то могѫ да затекѫ да видѫ нѣчто, доклѣ ся помаѭ въ Москвѫ.

За ходенiе-то ми оттука не още уречено, кой день ще бѫде, нъ ми е казано да ся готвѭ, та до 15 Септ. трѣбва да тръгнѫ. Братъ ми Костадинъ стигнѫ тука, та, като да си идѫ, щѫ го водѫ въ Москвѫ да ся учи тамъ въ университета съ иждивение отъ дѣда Денкоглу. Съ него е дошьлъ и единъ отъ ученици-ты му, пратенъ отъ Хаскiойскѫ-тѫ общинѫ да ся учи. Той помежду другы-ты работы ми казва и много добро нѣчто за наши-ты мѣста.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

P. S. Брату си бѣхъ писалъ въ Вѣнѫ да смѣта, когато стигне тука да има за всякой случяй при себе 50—60 руб. та, ако нѣкакъ ся случи да не мя затече тука, то да има за разносъ, доклѣ да иде въ Москвѫ, зачтото тука, ако да нѣма мене, не ще има отдѣ да земе. Ако види, че не щѫть му останѫть за тука толкова пары, той да земе отъ г. Гешева. Така е зелъ 40 f. отъ оныя 300, за които сте ми отворили кредитъ.

Вѣрвамь, че сте поминѫли добрѣ у адашя, кога сте му ходили на гостiе. Можя ли щемь да му идемь пакъ, кога дойдѫ и азъ, ако и да бѫде есень!

---

341. — Геровъ ще мине прѣзъ Букурещъ. Палаузовъ кривъ за медалитѣ. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 3 7врія 1856.

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

На 31 Августа Ви писахъ, какво щѫ трьсѫ всякъкъ колайлѫкъ на пѫтуванiе-то си оттука да Ви дойдѫ на гостiе прѣди да идѫ въ Цариградъ. Тоя пѫть обстоятелства-та ми помогнѫхѫ да устоѭ на думѫ-тѫ си, и ето днесь нагласихъ работѫ-тѫ така, каквото оттука да идѫ за Одессѫ, а оттамъ за града Ви, послѣ да си идѫ въ Цариградъ и пр. Така ми ся иска да Ви дойдѫ въ града, Вамъ на гостiе, дѣто, като чтомь ми ся даде воля да исплънѭ желание-то си, той си чясъ сѣднѫхъ да Ви пишѭ, за да Ви обадѫ колко ся радвамь, че щемь ся видимь пòскоро. И така за Пятковдень, съ волѭ Божиѭ, щѫ бѫдѫ у Васъ, и тогава имамь да Ви кажѭ много добры нѣчта.

За медалы-ты имаше днесь рядъ да спомянѭ нѣчто, нъ разговоръ-тъ ни бѣ за работы добры, които и Вамь щѫть аресать, та не найдохъ за пѫтно да посолѭ съ пиперъ тоя сладъкъ разговоръ. И това още повече, зачтото тукашни-ти разумѣвать работы-ты по тѣхно си, та отнапрѣдъ трѣбвало да имъ ся прѣдстави друго-яче, а дѣто е прѣдставено така, това сѫ криви пакъ наши-ти Пал. Азъ былъ желалъ работа-та за приеманiе или неприеманiе мед. да остане не рѣшена, доклѣ дойдѫ азъ, та да си поговоримь. — До десятинѫ дни трѣбва да тръгнѫ оттука.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

Писмо-то писахъ твърдѣ на бързо, та не му издирвайте по тьнко.

---

342. — По назначението на Н. Герова за консулъ въ Пловдивъ. Пак. 14.

Господ. Наидинε Гεровъ

Въ Одεсса.

Буку^с. 1856. 7вріа 10.

Краино ви сѫмъ писалъ за Пεтресбургъ на 13 и 27 августа презъ Віѣнѫ, и за здравото ймъ пріεмванѣ на времѣ нисѫ съмнявамъ, понежε Г. Гεшовъ ми потвѣрдявѫ прεпращаніето ймъ, и давно за колкото ви молихъ въ тяхъ дастε имали врεмѣ да турите нарεтъ и твѫрдѣ благодарянъ ще бѫда. — Вашето чεстно отъ 24 подобно миналаго пріяхъ, и писаннитѣ ви въ него добрѣ проумѣхъ. — Видѣхъ дѣто на пріятела ми Г. Мушεка натоварεли кюибашалака въ Пловдивъ, и вεсмѫ благодарянъ останахъ отъ това, понежε знаити чи отъ краи бешε волята моя такавѫ, и такѫ кату му чεститѫ за това пѫрво отряжданѣ негово, жεлая да му подари богъ здрави, и да му помогни колкуто поскору да стигни и на по высокъ стѫпъ, и нεка бѫди увѣрянъ чи няма да му бѫрка никакъ на работата му стига само тои дае искреннянъ кѫмъ ѕвоитѣ си. — Притова видѣхъ дѣто чи нещε можите да испѫлнитε обѣщаніето си, сирѣчъ да додитε пѫрво тука, чи отъ ѕεтня да отидите въ Ц/градъ, знаите обачε защо меня нети за това ніε ми криво, и по благодарянъ сѫмъ както азъ тъи и извѣстнія ви пріятεлъ пѫрво да отидитε въ Ц/градъ ачи отъ сεтня да додите тука, нъ това непр.менно да извѫршите, защото аку не испѫлните, мъкѫръ или какво да ми прεдложите за причинѫ, няма да ви удоБрѫ, и ще бѫда за ѕякоги н.благодарянъ.

Кату стигнитѣ въ Од.сса, и съ опѫтитε за Ц/градъ аку иматε леснинѫ пишете ми зада зная защо можѫ да ви понапышѫ и за тамо понѣщоси.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^ш: слуга

Христо Гεоргіεвъ.

---

343. — Зинджяпитѣ много скѫпи. Изборъ на търговски кореспондентъ отъ Москва. Коп. кн. I.

Москва 29 Септ. 1856.

Господине Христо Георгыевъ!

Въ Букурещь.

Слава Богу отъ Петерб. ся избавихъ и слѣдъ сахатъ тръгамь оттука за Одессѫ, а оттамъ за града Ви. Така, като пріемете това писмо, до 5—6 дни и азъ щѫ стигнѫ, па тогава щемь приказва на длъго.

Зинджяпи-ти не ся за купуванѥ зачтото сѫ много скѫпи тая година. — За кореспондентъ дѣдо Денкоглу не може да Ви бѫде, защото той прѣкѫсва вече работѫ-тѫ си, а рекомандува Г. Зафирия Сарѫ-оглу, Блъгарина, за когото може да ся научите въ Букурешь отъ г. Христофора Стояновичя. Азъ говорихъ съ Сарѫ-оглу, и той е готовъ да Ви слугува. — Епитафіонъ зарѫчяхъ каквото искате. — Азъ теглѭ оттука полицѫ Г. Гешеву въ Вѣнѫ за 203 руб. че трѣбваше тука, помежду друго, да промѣнѫ на брата си и на другара му банкноты, които имъ сѫ надавали отъ Вѣнѫ. За тыя пары ще ся разправѭ съ Васъ въ Букурещь.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

344. — Геровъ въ Русчукъ. Работитѣ тамъ. Иска се руско-френски рѣчникъ. Коп. кн. 1.

Русчюкъ 14 Декемвр. 1856.

Господине Христо!

Съ Божиѭ помощь стигнѫхъ благополучно въ Русчюкъ Прѣминѫлъ сьмь вчера, днесь ся повидѣхъ съ тукашни-ты господаре. - - - - Атанаса, Мавриди и другы, и утрѣ, ако ще Господь, тръгамь за Трьново съ минзилъ, когато нѣма друго-яче какъ да ся иде. Тука добро нѣчто още не сьмь видѣлъ, а отъ скѫпотиѭ-тѫ ми ся уплаши око-то. Ако е и пò-нататакъ така, то е голѣмъ разсыпъ.

Съ сбиранiе-то си за пѫть прибрързахъ малко, та заборавихъ да си землѫ Русско-Французскiй лексиконъ, что го имахъ на Колева столъ. Молѭ ся Колю да стори добро да ми го испрати пò-скоро, зачтото безъ него сьмь като безъ рѫкѫ.

Много здравiе на вси приятели.

Добро видѣние пò-скоро.

Вашь
Н. Геровъ.

Г-ну Хр. Георгыеву въ Букурещь.

---

345. — Геровъ въ Търново. Повдигъ възъ владиката. Двѣ партии. По завѣщанието на Кефалова. Направа болница. Д-ръ Беронъ. Коп. кн. 1.

Трьново 17 Декемвр. 1856.

Господине Христо!

Съ Божиѭ помощь стигнѫхъ благополучно въ Трьново; само на край града въ Боаза ѣдохъ единъ дъждъ. Днесь, ако ще Господь, тръгамь за Габрово съ врѣмя, пакъ хубаво като лѣтне.

Тукъ найдохъ въ града голѣмѫ възварѫ: вдигнѫли сѫ ся да промѣнять владыкѫ-тѫ си, та е плъно съ селены отъ околны-ты села. Има обаче еднѫ партиѭ, която поддрьжя владыкѫ-тѫ, и въ неѭ е и Вашь приятель Г. Дим. х. Ничевъ. Работа-та е повдигнѫтѫ съ голѣмъ таватуръ, нъ малко лудещкы, та не й ся прѣдвиди край.

Съ нѣколко души отъ тукашни-ты господаре ся видѣхъ и разговорихъ, отворихъ имъ думѫ и за болницѫ-тѫ; нъ сега умове-ти сѫ захванѫты съ владышкѫ-тѫ работѫ и сѫ раздѣлены на партии, та не може да ся познае здраво обще-то мнѣние. Освѣнь това Керемидчиоглу още не имъ е донеслъ писма-та отъ г. Кефалова, та затова граждане-ти още нѣмѫть основание да подкачять работѫ-тѫ; чякать да имъ дойдѫть прьвѣ писма-та. Така молѭ Ви ся, обадѣте г-ну Кефалову. Какъ да е работа-та все приличя да стане.

Г. Чоканъ писалъ на владыкѫ-тѫ, самъ владыка-та ми казва, че иска и той да направи болницѫ. Нег. Прѣосв. дава митрополиѭ-тѫ за болницѫ, а за митроп. да му купять мѣсто въ града; нъ граждане-ти не приставать, тaче и тамъ не е добро мѣсто-то.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Г-нъ Беронъ е добрѣ, врьши работѫ. Сноши бѣхъ у него съ нѣкои отъ господаре-ты и сѣдѣхъ до $5^1/_2$ сах. Турскы. Ходихъ и на Арбанасъ.

---

346. — Изпратени ржкописи. Скжпотия въ Русчукъ. Владишки въпросъ въ Търново. Църковниятъ въпросъ. Агитация да се пратятъ народни избраници въ Цариградъ. Кандидати владици за Търново и Пловдивъ. Наслѣдството отъ Никола папа Мина. Пак. 14.

Отгов. 7 февр. 1857.

Буку^{с}. 1856. 10вріа 30.

Господ. Наидине Геровъ
Въ Пловдивъ.

Вашето писамцѣ отъ 14 сего изъ рухчукъ на времѣ пріяхъ и писаннитѣ ви проумѣхъ.

Лексиконатъ ви още на 20 сего го проводихъ до нашытѣ у Карлово презъ Свищовъ, на които казахъ кату го пріематъ безъ забавж да ви испратать, и грі-жетисж да го пріемите, нъ освѣнъ него сте заборавели и една харта, която вчера намѣри Тодораки, и ще вида кату намѣрж оказія за Ѕвищов. да вія испрата и нея.

Ми думате какво въ рухчукъ висж оплашило окото отъ ѕкъпотіата, нъ азъ быхъ ви молилъ да сж не плашите отъ такивж дребни работи, освѣнъ това искамъ да повярвамъ какво въ филюбе да ніе до тамъ скжпо. —

Ѕпорядъ каквото ми пиши Докторъ Беронъ отъ 15 сего въ Тжрново по него времѣ имали голямъ мжтешъ заратъ Владиката, и понеже сж былѣ на два тарафа, то вярвамъ чи ивія, понеже въ това врѣмѣ сж намѣрихте тамо, да сте по предстояли, и да сте придумали тарафатъ Владишки да сж обжрни кжмъ чисто Бжлгарскіатъ. — Отъ Ц/градъ ми пишатъ защото надеждата за да изгонятъ Владыцитѣ Гржцы изъ България ѐ голѣма нъ понеже Патріархіото послѣдно предложило на Портата, чи исканіето това за да сж наредятъ на българитѣ Владыци отъ рода имъ ніе опщонародно, ами отъ частни человѣцы заради това Портата казала на нашытѣ за да пишитъ по сичкитѣ Градища и ѕела голѣми за да проводатъ по единъ преставитялъ въ Ц/градъ съ Векилѣти Градски. за да докажжтъ чи това исканіе ѐ опщонародно, и такж да ймъ сж даде правото. Прочея познавамъ добрѣ чи изъ Българія тая работа сега сж вжрши. и отъ Ѕвищовъ сж опредѣли апостола Конкова да отиди, което никакъ ніе зло, незнамъ сега и отъ кждѣ насъ дали ще отидатъ тъкива представители, и добрѣ ѐ да подбутнитѣ вія за да сж проводатъ и да бждатъ човѣци достоини Любородни. — За въ филюбе Пасторъ не трѣбовж да искатъ другиго по добаръ отъ Панарета, а за въ Тжрново мысля нище бжди лошъ Иларіонъ, съ когото вярвамъ дасте сж срещнали въ Тжрново. —

Положеніето и относяніето на Берончито въ Тжрново вярвамъ да сте узнали добрѣ тъкж и аку мяза да направи ѕирянѣ по тамо, и желаялъ быхъ коги имате ѕвободно времѣ да ми понапышите и мени за този предмѣтъ, освѣнъ по напишете ми кжкъ ѐ положеніето на нашытѣ въ филюбе сосъ Грекоманитѣ, и навиватли пжрвитѣ послѣднитѣ.

Познавате мисж струвж, добрѣ чи Ніkола Папа минж отъ Панагюрище кату умрѣ остави наслѣдникъ Щиръ бея, нѣщо ѕовсѣмъ безаконно, нъ понеже въ него времѣ и до сега бяха оправители братъ му и той, то нямаме какво да му стори а сега понеже тія сж изгоняни, и днешніятъ оправителъ трябовж да ймъ ѐ противянъ, то казувамъ чи ѕегаи времѣта му дасж катигориса адіата та на Пок. и аку нисж земи Мошіата назадъ нъ вярвамъ чи можатъ да сж извадатъ отъ Щиръ-бея 1000/2000 # заради това аку обычате пишете въ Панагюрище на майка му да ви направи Векилѣтъ рядовянъ на имято ви когото да потвѣрдите и отъ Митрополітатъ, чи отъ послѣ обарнетіго вія на отворянъ ординъ и ми го пратете, нъ подписатъ вашъ потвѣрдете отъ консолството руско, чи да видимъ давно извадимъ нѣшо. — Ѕосъ майката на Папа-Минж трѣбовж да овѣржите каквоту сж извади да сж раздѣли на 3 части, еднж да земи тя, вторжта да остани за улицата бжлгарски, а третята за Векилянатъ за разноскитѣ, защото такивж работи тука безъ жертви неставатъ.

Друго нѣщо по любопитно няма какво да ви кажж освѣнъ чи ѕички здравеимъ.

Ви бѣхъ рекалъ кату бехте тука за да ми направите отворено писмо за Москва до пріятелатъ чресъ когото поржчахте епитафіонатъ, нъ са види заборавихте,

заради това ви моля побжрзаите да ми пратите тъкова едно писмо. въ коєто да казувате на Пріятелатъ за да си прієми отъ мєня 300 тѣхъ буб. за него, и да слуша Волята ми.

За 75. лир. тур. що ми оставихте на тржгваніето си, до сега нищо нисж ми писали отъ Одеса.

Жєлая ви новата година да ви бжди благополучна на ѕичкитѣ ви прєдпріятіята.

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ

ва[ш]:

Христо Гєоргієвъ.

---

347. — Геровъ въ Пловдивъ. Какъ реди работата си. Нашитѣ работи въ Цариградъ. Пловдивското училище. Борба на българетѣ съ гърцитѣ въ Пловдивъ. Лошото положение на карловското училище. Похвала за Хр. Георгиевъ. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 29 Яннуар. 1857.

Господине Христо!

Като чтомь дойдохъ въ Фидибе, Ви писахъ, колко да Ви обаджъ, че сьмь стигнжлъ, тачe послѣ не можяхъ вече да повторьж да Ви пишьж. Причина-та е дѣто не можяхъ да си найдж кжщж, въ коьжто да могж да ся затворьж, та да си работж на миръ. Така двѣ недѣли ходихъ по гостіе, безъ да хванж работж, та ся трупаше отъ день на день повече, дѣто отпослѣ трѣбваше да работж и денѣ и нощѣ и пакъ не можяхъ да пристигамь да изврьшьж всичко. Като не можяхъ да си найдж кжщж за сѣдѣніе, азъ ся възползувахъ отъ добринж-тж на г. Георгакый С. Чалжковъ, който мя покани да идж у него, та сега за нѣколко врѣмя, доклѣ да идж въ Стамболъ, сьмь въ кжщж-тж му. Не сьмь ходилъ още и въ Копривщицж да видж майкж си; щж идж днесь. По това познайте, колко работж сьмь ималъ, та мя простѣте, дѣто ся забавихъ да повторьж да Ви пишьж. Имамь и другъ кабахатъ прѣдъ Васъ, дѣто още не Ви сьмь честитилъ новж годинж; нъ мольж Ви ся сега отъ начяло да ми простите всичкы-ты кабахаты, доклѣ ся настанж хубавѣ тука, та да ся оправьж на работж-тж си за да не бръкамь вече, а азъ, макаръ и късничко, пакъ си испълнювамь длъжность-тж и желаьж да прѣминете новж-тж годинж живо и здраво, съ благополучие въ всичко, и до годинж съ младж булкж.

Азъ си посврьшихъ тука работж; има още нѣчто да ся врьши; нъ трѣбва да побръзвамь да идж въ Цариградъ, зачтото и тамъ има работж. Наши-ты народны работи тамъ ся врьшять; нъ не врьвять чеврьсто както трѣбва. Причина-та е, че и отъ странж трѣбва нѣчто да ся посврьши, а наши-ти нычто не правять: мыслять че е доста, дѣто въ два-та мѣсяца еднажь щжть ся видять съ визиря или съ харджиeто; пакъ противници-ты на всякой день, и денѣ и нощѣ насждѣ ровять. Азъ мысльж да ся врьнж тука отъ Копривщицж за сырно заговѣваніе, тачe прѣзъ сырницж да врьвьж за Париградъ. Въ Едрене трѣбва да се прѣмаьж три-четыре дни. Оттамъ щж Ви пишьж; и оттука прѣди да тръгнж за Цариградъ, щж Ви пишьж.

Училище-то ни тука ся нагласява добрѣ; имж надѣждж да стане таково, както го желаемь. Направихме да выкать даскалъ Райна въ него за учитель на Грьцкый языкъ. Гешевци му сж писали, ала още нѣма отъ него отговоръ.

Тука ся научили за кіойбашжлжка на Мушека, тачe правять голѣмж шяматж. Пріятели-ти му го канять да го пріеме, а противници-ти сж като попарени и не щжть да стане това. Послѣдни-ти броять стжпкы-ты му и глядать да найджть причинж да кажьжть нѣчто.

Тука отъ нѣкой день Грьци-ти пакъ имжть прѣпирни съ Бльгары-ты отъ различни причины, отъ които една е, че Грьцкый учитель Бончиди каза слово въ Церквж на Св. Антонія и помежду другы хулы каза: ὁ χριστιανισμός καί ὁ Ἑλληνισμός ἀποκαταστήνουν τόν ἄνθρωπον θεῖον.* Грьци-ты обрьнжхж да казвать, че, като чтомь дойде Найденъ, кавгы-ты пакъ ся подкачихж.

Тыя дни дойде Едренскый паша Измаилъ, за да прѣгляда нѣкои злоупотрѣбленія, что сж ставали въ войскж-тж

---

*) Само чрѣзъ християнството и чрѣзъ елинизъма човѣкъ се приближава до Бога.

Училище-то Ви въ Карлово, както ся научвамь, тврьдѣ злѣ е стигнѫло, толковя злѣ, дѣто не щяхѫ да мя пустнѫть да идѫ да го видѫ, кога бяхъ въ Карлово. Причнна-та на това е само немарение-то отъ чорбаджии-тѣ. Добрѣ бы было да посберете за това нѣчто ума на бая Никола да не е така немарливъ. Другы-ти глядать на него, а той никакъ не ся подканѭ, и така ничто не ся врьши. Надѣѭся, че и вые не щете одобрите това.

Имя-то Ви грьми тука съ похвалѫ за учястие-то, което сте приимали и приемате въ народны-ты работы. Азъ ся радвамь да слушямь. Така ся и стои.

Французскый си лексионъ, что бяхъ заборавилъ у Васъ, прияхъ.

Трѣбва да похвалѭ браточядка Ви Марийкѫ: чюдна дѣвойка е. При такывы селенкы нѣма съ что да ся голѣмять филибенкы-ты.

Филибе не ми ярадиса отъ начяло: като чтомь дойдохъ, хванѫ мя еднѫ кашлица и хрема, дѣто още не могѫ да ся избавѭ отъ неѭ.

Голѣма грижя ми е, кога ся врьнѫ отъ Цариградъ, дѣ щѫ да ся запрѭ. Кѫщѫ нѣма за-въ работѫ да си хванѫ съ кыриѭ. И дѣто гы има, за лѣтне врѣмя вече, какъ да е, поминувася чловѣкъ въ тѣхъ, а за-въ зимне врѣмя какво ще ся прави? Ето и сега въ тукашни-ты студены одаи, дѣто да испишѭ нѣчто въ единъ день, пишѭ го три дни. Кѫщѫ голѣмѫ не трьсѫ, а само да може ся сѣди лесно въ неѭ. Затова Ви ся моляхъ още въ Букурещь да можяше да ся направи на уйчево-то Ви мѣсто малко кѫщенце, та да го земѫ съ кириѭ.

Баю Евлогыю тоя пѫть не пишѭ, оставямь за-до пѫти, а Васъ молѭ сега да го поздравите отъ мене. Колю и Тодоракыю много здравіе, така и чичю Іордану и на вси приятели.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

348. — Искане новини изъ Пловдивско. Какъ е посрѣщнатъ Н. Геровъ. Уравнение на смѣткитѣ. Пак. 14.

Буку^с. 1857. Януа. 31.

Госп. Наидинє Гєровъ.
Въ Пловдивъ.

На 30 миналаго года мца ви писахъ по пространно чрєсъ нашытѣ у Карлово, ѕєга ви каzувамъ какво Вашєто отъ Коляда пріяхъ, и млогу сѫ zарадвахъ за благополучното ви стигваніє, чакамъ обачє съ нєтєрпѣніє и второто ви за да ми раскажитє кѫкъ варвѫтъ по тамо работитѣ въ кои пѫтъ сѫ намѣрѫтъ Тамошнитѣ, и щєли можи да сѫ нарєди онова дѣто мысляхмє, освѣнъ това желая да зная кѫкъ варвѫтъ нашытѣ по тамо сосъ Брадатіятъ, и имали и отъ тамо да сѫ отишли за Ц/градъ за таzи работа и положеніето вашє кѫкь є, то єстъ съ какво око ви глєдатъ нашытѣ, и съ какво агытѣ и ѕулєнитѣ.

Отъ Віѣнѫ. Г. Бр. Ив. Гешовы ми минуватъ въ ѕмѣткатѫ си за ваzи освѣнъ пѫрвитѣ 300 рубли и други 148 гоѓ що платили тамо за васъ на 20 7врія и отъ 8вріа 31. други 321. гоѓ. за тєглинлица вашѫ отъ 203 рубли, колкото за послєднюто ви тєгляніє повнѫ чи ми каzахтє, а за 148 гоѓ. нищо ні ми казахтє — Прочєє кату оставимъ на странѫ 300 рубли, за 148 гоѓ. и 321 гоѓ. искамъ отъ васъ гроша тука 3168²²/₄₀ искамъ при това и гро: 18. за раzноскитѣ вы на джамандантъ отъ Гюргюво които німи платихтє, то єстъ zаєдно гр.- 3,186²²/₄₀ отъ които кату испадна 70. рубли гроша= 435 fr. за єнголпіонатъ на Владыката остаятє гр. 3351 : 2. да ми даватє, които до броиzволєтє да ги читєтє на нашытѣ отъ Карлово въ ⨦ чар. по 32 гр. и мєнє явєтє на врємѣ за благочиніє.

Коги ми пишитє писмѫта пращаитє ги прєzъ нашытѣ у Карлово.

Ви поздравлявамъ и остава

ва^ш: пріятєлъ.
Хр. Гєоргієвъ.

349. — Постжпкитѣ на Хрисанта. Полития. Избиране членове. Владишка мъстителность. Димогеронтия. Вината на Герова. Гръцки клевети противъ него. Геровъ сюргюнъ. Поляци турски комисари. Разни други. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 7 февруар. 1857.

Господине Христо!

Писмо-то Ви отъ 30 декемвр. прияхъ снощи, като си дойдохъ отъ Копривщицж и днесь бръзамь да Ви отговорьж. Кога сте писали това писмо, видися, не сте были прияли мое-то отъ 17 Дек. что Ви писахъ отъ Трьново. Оттука Ви сьмь писалъ послѣдне на 29 Яннуария.

Тука имаме сега голѣмы новины и по злочестие не добры. Да Ви прикажьж открай какъ е работа-та.

Тукашний владыка Хрисантъ поискалъ да направи по̀-рядовно онова събрание, което става отодавна врѣмя въ митрополиьж-тж въ уречены дни за да сжди работы, които не сж за мехкеме. Таково урядено събрание (полития) има въ Едрене и по другы мѣста. Така избрали членове отъ всякоьж махалж по двоицж люде; святыня му написалъ правила и въ церквы-ты далъ да ся чете писмо за това събрание и пр. Избрани-ти членове написали нѣколко друго-яче правила и ся събралъ съборъ по праздници-ты въ митрополиьж-тж за да подтврьдять наряды-ты. Тогава Хрисантъ видѣлъ, че това събрание не ще бжде, както го той тъкмилъ, за своьж машж да си прави чтото ще: сторило му ся, че той ще бжде за ползж на Блъгары-ты, та не допусти да стане. И откакъ го развали, за да не бы да ся поднови, казалъ на пашьж-тж, че граждане-ти искать да правять нѣкаквы си френскы меджлисы и проч. а на Цариградъ писалъ на патриарха, ужь че Блъгаре-ти сж вдигнжли главж да въведжть съ силж тука французскый урядъ и другы такывы клеветы. Патриархъ-тъ далъ такриръ на Портж-тж за това и отъ Цариградъ пишьжть на Едренскый валиьж да дойде по̀-скоро да умири бунж-тж. Пашя-та дойде тука съ увѣрение, че ще найде голѣмы бръкотии, а тука никой хаберъ нѣма за таково нѣчто. Най-послѣ работа-та, да не продлъжявамь, излѣзе явно каква е была, и пашя-та откакъ ся увѣри, че това е было клевета, отишьлъ си въ Едрене прѣди два дни и зелъ съ себе и Гергакыя чорбаджи Стояновъ и Павла Куртовичя за да справять работж-тж, и тии щжть вдигнжть давиьж възъ владыкж-тж. Граждане-ти имъ сж дали свидѣтельство: какъ е станжло да ся прави онова събрание (δημογεροντία), кой е искалъ да го прави, и пакъ кой го развали и проч. Дали имъ сж още и другъ записъ, съ който гы правять отъ града векылы, за да исправять тжьж работж, да искарать всичко на явно, какъ е было. Само 7 душь грьци не сж ся подписали.

Ето каквы работы ся врьшять тука: владыка-та намѣсто да прѣдстоява за народа отхожда за единъ капризъ да ны погуби за права Бога. Комуто поноси нека да трьпи такывы владыкы.

Грьци-ти отъ ядж казвать, че азъ сьмь причина на тжьж ровениьж, ужь че като сьмь дошьлъ азъ оттогава ся подкачили пакъ прѣпирни между Блъгары и Грьци. Съ тжьж клеветж искать да излъжьжть простодушны-ты, зачтото които размышлявать тии знаьжть, че работа-та за събрание-то и за владыкы-ты е подкачена прѣди да си дойдж азъ. При всичко това Грьци-ти искать да мя оклеветять, за да мя махнжть оттука, та сж казвали на пашьж-тж, че нѣкой-си бейзаде Найденъ, Русскый судитъ отъ Копривщицж ходи по казж-тж съ лошяво намѣрение и проч. И истина азъ въ това врѣмя бяхъ въ Копривщицж, нъ по̀-напрѣдъ бяхъ ходилъ при пашьж-тж та мя знаяше. Негова милость, видися, сторилъ шюпе, таче за да не направи гюрултиьж, повыкалъ А. Захаралия, съ когото бяхъ ходилъ при него, и му поржчялъ да прати нарочно чловѣкъ да мя повыка да дойдж по̀-скоро тука. (Пашя-та знаяше, че щж идж въ Копривщицж) Сжщий день до вечерь-тж и азъ си дойдохъ, и озарана ходихъ при него. Той ми казва какво Едренскый пашя, като да си иде, поржчялъ на кемера на кехаьж-тж му да му каже да мя испрати по̀скоро оттука. Азъ го пытахъ, коя е причина-та дѣто мя не щжть тука, а той ми каза, какво сж хоратили на Едренскый пашьж нѣчто лошяво за мене, та за това е поржчялъ да си идж оттука. Тукашний пашя мя съвѣтува, ужь за добро-то ми да идж на Едрене да земж тамъ отъ валиьж-тж разрѣшение да живѣьж тука, та така

да ся врьнж. Казва ми още какво не може да мя испжди съ силж, нъ ако не идж ще пише на пашѭ-тж въ Едрене. Азъ му казахъ, че ще идж, зачтото и безъ това трѣбва да врьвѭ за Цариградъ; нъ не кабулѭ да ся говори лошяво и лъжя за мене, та въ Едрене има да пытамь, кому что сьмь сторилъ и кой е оный что е говорилъ лошяво за мене.

Така въ понедѣлникъ на сырницж щж тръгнж оттука, и иска ми ся въ Едрене да направѭ малко гюрултиѭ за тжѭ работж, каквото да ся види что теглимь отъ Владыкы-ты.

Писмо-то ми отъ 17 Дек. отъ Трьново трѣбва да сте прияли досега, та не щж Ви повтарямь онова, что Ви пишяхъ въ него. За доплънение само щж Ви кажѫ, какво съ Илариона не ся видвахъ, нъ той и пратіе-то му дрьжять откамъ владыкж-тж. Съ другы-ты отъ владышкый тарафъ ся видвахъ и говорихъ; нъ какво да гы чинишь, кога не слушять разсждъка си, а само страсти-ты.

Тука въ Пловдивъ за владышкы-ты работы ся дрьжять твърдѣ добрѣ и направили сж векылы въ Цариградъ Гг. Хр. Тъпчилещева и Дим. Гешева. Сегашня-та бръкотия отъ владыкж-тж ни ще послужи за доказателство, че мы имаме правдинж да не щемь такывы владыкы.

Правителство-то е пратило коммиссары нѣкои Поляци по Блъгариѭ да испытвать, истина ли народъ-тъ иска да ся избави отъ Грьци владыкы и дали ще ся благодари съ нѣкои обѣщания, които е начерталъ единъ Блъгаринъ въ Цариградъ. Отъ тыя обѣщания и да ся изплънять мы ничто не придобываме, затова, които отбирать, не щжть да ся благодарять отъ толкова нѣчто.

За Беронче-то пакъ щж Ви кажѫ, какво добрѣ ся влада, та го похвалявать всичкы-ты. Той е добрѣ и съ два-та тарафа и ся надѣе да гы сговори.

Работа-та за спитала Ви писахъ отъ Трьново, каква е.

На Никола папа Мина майка му е умрѣла, нъ живѣе сестра му, та нагласихме тя да направи мене векылъ за да ся трьси что е остало отъ брата й. Векылеме-то ще стане, както ми пишете, нъ не знаѫ да ли ще бжде добро, зачтото не знаемь тука потънко, какъ е работа-та, какъ са наричя мушня-та и пр. Затова ще пише въ него просто да ся трьси това, что е остало отъ Никола. Векылеме-то съ договора, что щемь направимь съ Николовж-тж сестрж, щжть ми ся пратять въ Цариградъ, та да свршѭ за пò-нататакъ.

За Панарета сьмь говорилъ дѣто трѣбва, и намирать го мунасжпъ. Можя ще белкимъ и да ся свръщи работа сега.

Лексикона си прияхъ на врѣмя. Хартж-тж още нѣма. За срамотж сьмь гы заборавилъ, да мыслите, че, дѣто сьмь ходилъ, все така сьмь си оставялъ вещи-ты.

По тукашны-ты мѣста е нѣколко пò-евтино отъ каквото покрай Дунава; нъ сравнително съ напрѣшне-то, все е твърдѣ скжпо. Трѣбва обаче да поспадне скжпия-та.

Снощи, като си идяхъ отъ Копривщицж, давихся край Филибе. Конь-тъ ми потънж въ водж, та ся загуби съвсѣмь, и азъ на него потънжхъ до шиѭ; нъ пакъ ся удрьжяхъ отгорѣ му, та исплувахъ отъ другж-тж странж безъ да паднж и виръ вода влѣзохъ въ Филибе.

Сега Ви пишѫ твьрдѣ на бръзо, зачтото на тръганіе имамь много работы. Затова Ви ся молѭ да не ми виждате кусуръ на писмо-то. Дано пò-скоро да проработи Русска-та почта, та да Ви пращамь направо писма-та си.

Грьци-ти тука видѣхж, че съ тѣхно-то немируваніе работы-ты отыдохж твърдѣ далечь, и то за нащѭ ползж, та ся каѭть, че го докарахж дотамъ, нъ пакъ ужь за да гы обрьнжть за тѣхнж ползж не мирувать, та още повече гы разровувать и отъ день на день все губять. Отъ това много Грькомани познахж рода си.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

P. S. Щж Ви пишѫ пакъ отъ Едрене.

350. — Гръцка стратегия. Да се готвимъ и ние. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 7 Февруар. 1857.

Господине Христо!

Отъ това, что Ви пишѫ въ днешне-то си писмо, видите, че Грьци-ти искать да мя махнѫть оттука и всякогa щѫть интригувать срѣща мене. Заради това наши-ти ми казвать да ся врьнѫ не както сьмь дошьлъ сега, а, както ся е рекло, консулъ. Това нѣчто, както знаете, може да стане; нъ може да ся случять и нѣкои прѣпятствия. Грьци-ти не мирувать въ Цариградъ и, както ся види по нѣкои работы, пообрьнѫли сѫ ума на наший. То ся разумѣва, че и сега, както и отнапрѣдъ, залѣгать да ми подкопаѭть ихтибара. Отъ другѫ странѫ има да ся свърьшять нѣкои работы, които никакъ не бива да ся оставять. Трѣбва отсѫдѣ да ся обеспечимь срѣща Грьци-ты, трѣбва насѫдѣ да прикажемь за отношения-та, и да ги разумѣѭтъ каквото что сѫ наистинѫ, зачтото Грьци-ти насѫдѣ си правять капии, та щѫть ны оборять, ако не земемь мѣры срѣща всичкы-ты тѣхны козни. Сега му е врѣмя да ся свърьши това, ако ли остане и сега несврьшено, то ще иде така още много врѣмя. Трѣбва най-паче на правителство-то да ся даде да разумѣе, какъ е работа-та, та да не ся лъже отъ другы-ты и да ны гляда съ криво око. Сега като мя корять мене Грьци-ти, азъ трѣбва да земѫ отъ това причинѫ и да ся въсползувамь отъ онова, что знаѭ, та да имъ ся затвори най-добра-та капия, да имъ ся подкопае най-яката подпора. На това нѣчто могѫ доста да помогнѫ, нъ може да ся докара работа-та така, дѣто, за да увардѫ достоинство-то си, да ся отрекѫ отъ службѫ, отъ ползѫ-тѫ си, съ еднѫ думѫ, да си загубѭ хлѣба. Азъ сьмь готовъ на всичко това, само да ся свърьши работа, да ся избавимь отъ тыя врьлы Грьци. Ако бы да ся докара да си изгубѭ хлѣба, азъ тогава на Васъ щѫ ся надѣѭ: Вые щете ми намѣри работѫ да ся поминѫ по край Васъ. Азъ сьмь вече Вашь и щѫ врьщѭ, както мя научите, та ми пишѣте по-скоро за Цариградъ, какво да правѭ тамъ, общѫ-тѫ ли работѫ да глядамь, или да оставѭ неѭ на странѫ, та да си глядамь своѭ-тѫ ползѫ. Щѫ чякамь писмо отъ Васъ. — Тука ми вадять различны думы, казвать, че кюрка, что носѫ, ми е подарила царица-та, че сьмъ донеслъ съ чували пары да гы раздавамь и другы такывы безумщины.

Имамь и другы работы да Ви пишѭ, ама вече до пѫти.

Вашь

Н. Геровъ.

---

351. — Плащаницата и Сава Филаретовъ. Разправията на Герова съ Хрисанта и мѣстнитѣ власти. Едренскиятъ паша и геровата работа. Българе делегати противъ Хрисанта. Коп. кн. 1.

Едрене 19 февруар. 1857.

Господине Христо!

На 7 Февр. Ви писахъ, нъ отъ бързаніе заборавихъ да Ви кажѭ, какво на тръганіе отъ Букурещь Ви оставихъ, спорядъ както бяхме говорили, писмо до Г. Савва Филаретова, въ което му пишяхъ да слушя Вашѭ-тѫ заповѣдь за епитафиона и че Вые щете му кажете, отдѣ да земе пары да го плати. Така сега не трѣбва друго писмо, а Вые, когато щете, пишѣте Г-ну Филаретову, и работа-та ще бѫде свршена. Писмо-то му пратѣте или до г. И. Денкоглу или право до него въ Правленіе Университета. Може да го дадете и г. Стояновичю да го прати чрѣзъ г. Саржоглу. Пълный адресъ на Филаретова е: Его Благородію, Саввѣ Васильевичу Филаретову. Въ Москвѣ, въ Правленіи Университета.

Въ писмо-то си отъ 7 февр. Ви пишяхъ, какъ станѫ да излѣзѫ отъ Филибе прѣди врѣмя. Сега да Ви раскажѭ тѫѭ работѫ и по-нататъкъ. Прѣди да тръгнѫ отъ Филибе, азъ писахъ Г-ну Ступину и той, прѣди да дойдѫ азъ, ходилъ тука при пашѭ-тѫ, та го питалъ, зачто да порѫчя да ми кажѭть да си идѫ отъ Филибе. Паша-та отговорилъ, че му казвали, какво ходѫ по казѫ-тѫ, та учѭ бълга-

ры-ты на работы несгодны за правителството; прѣглядвамь училища-та и заповѣдамь да прѣдавать въ тѣхъ Бльгарскж-тж исторіж и да казвать на ученици-ты всичко онова, что докарва на умъ за прѣжне-то състояние на Блъгары-ты; че ходж съ самурь кюркъ изъ града и казвамь, че ми го е подарила Царица-та; че казвамь, какво сьмь пратенъ отъ ИМПЕРАТОРА да учж Блъгары-ты, что да чинять, и че азъ сьмь причина, дѣто станж несговоръ между владыкж-тж и Християны-ты за димогеронтиж-тж. Заради това пащя-та почелъ за потрѣбно да заповѣда да ся махнж отъ Филибе, доклѣ да ся оправять владышкы-ты работы.

Като дойдохъ тука, ходихме при пашж-тж пакъ заедно съ г. Ступина, който писменно го пыта, зачто да заповѣда да идж азъ отъ Филибе. Днесь щемь имаме отговоръ отъ пашж-тж пакъ на писмо, та да видимь, что ще ни каже. Азъ ся видѣхъ вчера на само съ пашж-тж и му приказахъ за причины-ты, по които мои-ты неприятеле распущать такывы думы за мене. Пашя-та казва, че е отбралъ, какво всичко-то е было отъ клеветж и зависть, и че ще даде такъвъ отговоръ, каквото азъ да бждж оправданъ. Спорядъ отговора щемь врьшимь и ные пò-нататакъ.

Тука ся научвамь, какво въ Стамбулъ мя чякать да идж за да мя пратять агентъ за Филибе. Азъ, каквото знаете, не щяхъ службж; нъ като станж така, трѣбва да ся врьнж въ Пловдивъ пѣтелъ, та щж приемж това назначение. На тръганіе отъ Пловдивъ наши-ты ми думахж да не ся врьщамь друго-яче освѣнь агентъ. И така, по неволж, трѣбва да влѣзж на службж баремъ за малко врѣмя, доклѣ да исплънж очи-ты на неприятели-ты. Нъ може да ся случи да ся разсрьди на мене посланникъ-тъ, ако му дадж да разбере ужь, че азъ сьмь кривъ дѣто станж така, та да ми каже нѣчто противно; тогава вече трѣбва да оставж всичко, та да идж въ Петрово за да прикажж, какъ отхождать работы-ты ны. Освѣнь това има работы, за които негова милость е излъганъ, та трѣбва да му ся расправять и нему и пò-нататакъ, та все ми ся чини, че ще ся докара, откакъ си поговоримь съ него, да отыде работа-та и пò-нататакъ. Трѣбва или каукъ да ся салдисва, или да ся казва чтото е, направо. Нъ въ вторый случяй може да не бжде тврьдѣ сгодно на оногова, който ще каже истинж-тж, а трѣбва да ся каже тя, та ся чюдж какво да правж. Желаж да знаж и Ваше-то мнѣние, та ся надѣж да найдж въ Ц/градъ отъ Васъ отговоръ на писмо-то ми отъ 7 Февр.

За онжж работж, за кож-то тукашний пашя ходи въ Пловдивъ, ся чяка утрѣ съ пощж-тж отговоръ отъ Цариградъ. Г. г. Георгакый и Павлакый сж още тука. Сега е врѣмя да можяше Панаретъ да слѣзе въ Цариградъ ужь че си има работж, та да ся найде тамъ, и работа-та ще ся сврьши. Хрисантъ нѣма да устои.

На писмо-то ми не виждайте кусуръ: на всякой образъ по десятинж пжти сьмь ставалъ отъ писмо-то.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

За Цариградъ щж врьвж слѣдъ 3—4 дни.

---

352. — Книжовна община въ Цариградъ. Нейното направление. Недовѣрието на букурещкитѣ българе къмъ нея. Интриги противъ Н. Герова. Пак 14.

Господ. Наид. Геровъ
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1857. февру^с 21-го.

Кату ви наумж крайното си отъ 31 прошлаго чресъ нашытѣ у Карлово, прихождамъ да ви кажж какво отъ васъ неможихъ до сега да пріемж друго писмо освѣнъ онова отъ Коляда, и такж тврьди неблагодаренъ сжмъ, и сж намѣрамъ наи паче кату непознавамъ пречината. — Ви моля прочее аку е възможно кату пріемите настоящето ми безъ забавж да ми отговорите за да съ утѣшж. —

Въ Ц/градъ чи съи съставила книжовна общинж навѣрно чи віе познаито, нъ тукашнитѣ еднородци кату прочетохъ известіето неино, ні имъ тврьдѣ ареса, една защото цѣлтж която тя ще гони няма никаквж въжность, и друго искатъ да ка-

жжтъ какво предпріятіето тѣхно да ніе общополѣзно, нъ тарговско, освѣнъ това и на оправителитѣ нямать пжлно увѣреніе, наи паче кату и Драганъ ѣ вжтрѣ въ тяхъ, чи векі кажете ми и віа мненіето си за тая общинж, защото вярвамъ или кжкъ віа отъ Тамо по добрѣ да познавате. За неиното намѣреніе ощи не аресова на тукашнитѣ и отнасяніето на Вѣстникоиздателятъ ни, и съмнявамъ да ѣ подзластнатъ кжмъ странжта на противницытѣ ни. На конецъ ви казувамъ какъо тука пишатъ отъ Ц/градъ чи нѣкои си агенти руски бжлгари противодѣиствуватъ на Народнитѣ ни работи, и наи паче отъ Градж ви, съ което сж разумява чи за вази искатъ да кажатъ, ази никоги неможж да повярвамъ чи вія да сте постжпили въ такжвъ пжть, и трѣбовж да имж голѣми интриги за васъ, и понеже въ Ц/градъ тъи мыслятъ за васъ, то вище както знаите тъ ймъ докажете за да немыслятъ тъи за васъ, и да излези истината на лицѣ.

Оставамъ. Христо Георгіевъ

На външната страна писмото е надписано: На Господ. Наидина Герова. Въ Пловдивъ. Минало е по тоя пжть: Чрезъ вашыте Приіятели. Карлово 1857 г. Марта 6.

Николай Т. Пуліевъ.

Чрезъ вашыте Приятелите Брат. Ив. Гешоглу.

Пловдивъ 1857. Марта 13.

---

353. — Пари за обща работа, дадени отъ Денкоглу на Бакалоглу. Пак. 14.

Г. Геровъ!

Парытѣ дѣтои проводилъ дядо Денкоглу на Г. Бакалоглу, отъ гдѣ ще знаите вія какво сж станали, кату ази тука незная, не само какво сж станали, нъ неты колкуса, нъ понеже віе далъ причина Г. Дянкоглу за това нѣщо, то отъ една странж кату му кажите чи вія непознавате, отъ друга странж подканетіго за да пиши тука едно опщо писмо до ѕинца ни, и да ни пыта за да му явимъ какво сж стани парытѣ щое пратилъ на Г. Бакалоглу, като забележи и количеството имъ, и такж съ това писмо ще имамы пречинж да искамы отъ Г. Бакалоглу хесапъ за парытѣ тѣзи. — Писмото това отвжнъ нека го надпиши дядо Дянкоглу до Г. Бакалоглу, защото невярвамъ да ніго посочи. —

ви
ва:

Хр. Георгіевъ.

---

354. — Геровъ въ Цариградъ за защита противъ гърци и турски власти. Вмѣсто таенъ консулъ Геровъ ще стане явенъ. Неизносно положение. Разни други. Коп. кн. 1.

Цариградъ 4 Марта 1857.

Господине Христо!

Отъ писма-та ми отъ 7 и 19 февруар. отъ Пловдивъ и Едрене, които трѣбва да сте приялы досега научили сте ся за мое-то излизанѥ отъ Пловдивъ. Въ послѣдне-то Ви пишяхъ още, какъ подкачихме работж-тж въ Едрене за да видимь, кой и за что е станжлъ причина да мя поканять да оставѭ Пловдивъ. Сега щж Ви раскажѭ работж-тж пò-нататакъ.

Пашя-та Едренскый съ думж каза, какво владыка-та и другы нѣкои му сж говорили за мене онова, что Ви писахъ въ писмо-то си отъ 19 февр. а на писмо за отговоръ на пытаніе-то отъ г. Ступина казва така: „Въ кавгы-ты между митрополита Пловдивскый и християны-ты сж станжлы думы и за Найдена, че ужь едѣкакъ говори, едѣ-что прави, та, за да не го докачять тыя думы, нарядихъ да го покани Пловдивскый пашя да ся махне отъ Пловдивъ, доклѣ да ся оправи владышка-та работа, а като видѣхъ лично Найдена, и по лице-то и по думы-ты му познахъ, че той е благоразуменъ чловѣкъ.“ Тоя отговоръ азъ не можяхъ да приемж

за достаточно оправдание и подадохъ протестъ въ Консулство-то. Протестъ-тъ ся испрати въ Посолство-то; донесохъ го азъ самъ.

Тука Посланникъ-тъ мя прия твърдѣ милостиво и подхванж добрѣ работж-тж ми. Ще пише въ Капинж-тж да пыта, зачто да ми направи това пашя-та, кога нѣма право да дава такывы наряды за чюждъ подданикъ, безъ да обади на Консулство-то. А за удовлетворение мене иска да мя прати въ Пловдивъ за Консулъ. Обаче, понеже владыка-та ми е неприятель, то и занапрѣдъ не щемь можемь да ся погодимь съ него, та щемь почякаме малко, доклѣ да ся види негова-та кавга съ християны-ты, отъ коижто той непрѣмѣнно трѣбва да падне.

Ето на кой рядъ е сега моя-та работа. Никакъ не ми ся щяше консулство, каквото что познавате. Нъ видѣся, че неприятели-ти ни не щять мя оставять на миръ да си живѣж като частенъ чловѣкъ, та и по неволж трѣбва да станж консулъ за да си врьшж работж.

Доклѣ да ми ся сврьши работа, дѣто щж сѣдж тука да губж врѣмя, може да идж до Одессж, за да ся оправж съ тамошни-ты приятеле. Това щж направж, ако ми пишжть оттамъ да идж.

Ще ми ся твърдѣ да ся повидж съ Васъ пакъ; нъ не ся надѣвамь да прилѣгне сега, а желалъ быхъ да си попрѣговорж съ Васъ за нѣчто си?

Отъ газеты-ты ся научвамь, че бояринъ-тъ Ви Вакареско умрялъ. Наистинж ли?

Сега Ви пишж накжсо и нехубаво, зачтото днесь имаме пощж за много мѣста, та брьзамь. Нъ оттука чясто щемь ся разбираме.

Тука ми е дохождало писмо отъ Васъ и е пратено на Едрене, дѣто е и стигнжло послѣ откакъ сьмь излѣзълъ оттамъ. Трѣбва то пакъ да доиде тука.

Азъ излѣзохъ отъ Едрене на 25 февр. по пладне и стигнжхъ тука на 28 сутрена.

Поздравление на вси приятели.

За общи-ты работы щж Ви писа до пжти. Тыя и въ вѣстници-ты ся излагать.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

355. — Хр. Георгиевъ се безпокои за Н. Герова. Писма безъ политика. Работа противъ владицитѣ гърци. Да разкрие Геровъ интригитѣ. Букур. българе се страхуватъ отъ цариградскитѣ за тѣхното западничество. Драганъ Цанковъ. Геровъ да се не бои. Мѣстото му е готово въ Букурещь. Пак. 14.

Господ. Н. Геровъ
Въ Ц/градъ.

Галацъ 1857. Мартіа 12.

На 8 сего късно додохъ тука за да сж повида сосъ братаси, и да вида и аzъ Галацъ и Браилж, понеже до сега небѣхъ дохождалъ никоги тука, а прѣдъ тржгваніето ми отъ Букурещъ за тука съ 2 дена напредъ пріяхъ ваши 3. честни отъ 29 януар. и 7 февруар. изъ Пловдивъ, и 19 февру. изъ Едрене, писаннитѣ на които расчетохъ сосъ вниманіе, нъ праву ви каzувамъ чи иzвѣстіятата дѣто ми давате нім твждѣ благодариха, и бѣхъ твждѣ угріжъ кату незнаяхъ съ какво ще ви посрещни и Посланникатъ въ Ц/градъ, нъ щомъ додохъ тука братъ ми мя посрещна съ вѣсть добрж отъ ваzи, сирѣчъ чи сте стигняли благополучно въ Ц/градъ, и какво Посланникатъ ви пріялъ добрѣ, и такж сега сжмъ порахатъ, нъ съ нетерпѣніе голѣмо ожидавамъ да вида какво по наджлго ще ми раzкажите за ваша работа въ писмото ви, което сте щели да ми испратите на праву по почтатж въ Букурещъ.

Zа забавжта дѣто німи писахте на дьлго врѣмѣ ми беше мъи кривичко, не за друго, нъ защото искахъ да узная кжкъ ви пріяха нашитѣ единородцы въ Пловдивъ, нъ сосъ сичкото това кату знаяхъ чи вія или кжкъ наскору ще испжлните желаніето ми утѣшавахъ сж, и такж сега сжмъ ѕпокоянъ, едно само міе тежко дѣто чи политикатж нія оставяте на странж, отъ кату тя помѣжду насъ двамани никакъ си няма мѣстото, и трѣбовж за ѕичко беzъ политикж да си пишимъ, и понеже аzи тоzи пжтъ и даржж, то ви моля и вія занапредъ да оставите политикатж настранж—

За злото относяніе на Владиката въ Пловдивъ, німі е твърдѣ жално, понеже смятамъ, както и вія мислите, чи ще бѫди въ ползѫ нашѫ стига само и нашытѣ да бѫдатъ съгластни помежду си, и постоянни на опредѣленіето си. — Ѕега нека напустнимъ филіобелишкитѣ работи, и дадоимъ въ Ц/градскитѣ. — Ѕосъ миналата почтѫ ми бележише Г. Хр. Тапчилещовъ за паданіето на тързовскіатъ Митрополитъ, и понеже казувате чи и филибеліитѣ здраво сѫ даржѫтъ противъ тамошніатъ то вярвамъ чи скоро ще испѫти и тои сѫщото, нъ това мысля ніе доволно за насъ, защо аку тяхъ изvадатъ и турѫтъ други пакъ Гръци, ніе съ ничто нисѫ ползувамы, нъ губимъ, защото вадатъ Ѕытѣти, чи турятъ Гладни, заради това трѣбовѫ яко да сѫ опратъ нашытѣ, за да неприиматъ вєкі Гръци Владици, и понеже и вія сте сега тамо, товище та предстоете и вія сосъ сичката си сила, та давно сполучимы. — Отъ писмѫта на Г. Тапчилещова разумявамъ чи Тамошнитѣ Бѫлгари сѫ въ мнѣніе чи посолството Руско противодѣйствувало противъ народнитѣ ни работи, сирѣчъ чи подкрепявало Гръцытѣ Владыцы, освѣнъ това сѫщото мнѣніе иматъ и за васъ, азі отъ моя странѫ сѫмъ въ пълно увѣреніе чи вія никоги няма да противодѣиствувате варху или какво да ѐ дѣто ѐ въ ползѫ за народани, това сѫщото искамъ да повярвамъ и за Посолското Руско Тамошно, нъ отъ дѣе влязло въ главытѣ на нашытѣ тамо, чи вія и посолството сте противни, това ніго разумявамъ, и смѣя да кажѫ или нѣкоя грѣшкѫ дае станала, или дасіе чиста интрига отъ нѣкои противницы, нъ или кѫкъ да ѐ вія кату сега сте тамо трѣбовѫ да сѫ потрудите да изvадите изъ главытѣ на нашытѣ тамо това лошаво мнѣніе, защото меня німи аресова да чувамъ тъкивѫ работи наи паче за васъ.

Поляцытѣ комисари, дѣто казувате чи сѫ дошлѣ отъ странѫта на Началството за да испытватъ истина ли народъ-тъ иска да сѫ отарвѣ отъ Гръцытѣ Владыци, вярвамъ чи насадѣ сѫги посрещнали чи желаятъ това нѣчто, и кату ни сѫ сьмнявамъ на това, желаялъ быхъ да ми заблележите и каквисѫ начертаніятата дѣтои направилъ Бѫлгаринъ-тъ Нашъ въ Ц/градъ.

Майка му на Никола Папа Минѫ кату ѐ умряла то отъ странѫта на sестрѫ му, и аку земите Вєкилетъ нищо няма да свършимъ, защо sестрата неможи да развали завѣщаніето на брата си, а само маиката, и аку можиге икономиса такѫвъ Вєкилетъ добрѣ, ако не ато даите преминуванѣ.

Панаретъ неможи сега да доди въ Ц/градъ, защото безъ воля отъ Патріархіото неможи да направи това, нъ турете наредъ работатѫ за да го искатъ нашытѣ за Митрополитъ, чи кату му сѫ пиши, тои съ драго сърдцѣ ще го пріеми.

За епитафіонатъ писахъ на Филаретова, и му проводихъ и пары презъ Дянколу, чи вєкі да видимъ коги ще міго проводи и щели бѫди добаръ и безъ косуръ.

Кату работитѣ въ Филюбе стигнахѫ тъи чи были варху ви, тои азъ казувамъ чи трѣбовѫ да поемите агентликатъ баримъ за малко времѣ, чи отъ послѣ пакъ както по добрѣ ви доди тъи можите да направите.

Въ отвѣтъ на особното ви писамцѣ ви казувамъ чи мнѣніето міе да си турите sичката sила и дѣто трябовѫ да докажите за нащо страданіе, за да сѫ отървѣ народани отъ тѣзи Гръци, чи и аку да изгубите sлужбата си и ползата си, то мястото віе готово при мене, и вярвамъ чи нище промините злѣ, и за това никакъ немыслете.

На тукашнытѣ бѫлгари сирѣчъ Букурешкитѣ ніимъ аресова относяніето на Вѣстникоиздателатъ, нети пакъ предпріятіето на новосъставената опщинѫ бѫлгарска въ Ц/градъ, заради това и сѫ принудиха чи ймъ направиха преличнитѣ пріглєдованіета и аку искате да ги видете, то отъ тѫхъ преписи ще намѣрите у Нік. Тапчилещова нашыты въ Букурещъ мыслятъ за предпріятіето на реченнитѣ да ѐ съ духъ западянъ, наи паче кату послѣднитѣ иматъ за Главатѫръ Драганъ Цанкова, а тои чіе ὀπαδὰ, на западнитѣ, никакво съмненіе немамы нъ или кѫкъ вія сега кату сте тамо, вярвамъ чи ще познаите работитѣ ймъ и намѣреніето ймъ по добрѣ отъ кату секиго другиго, и желаялъ быхъ когисѫ улесните да ми по напишите по пространо за относяніето и намѣреніето тѣхно какво сте узнали и въ какво мненіе сте и вія. освѣнъ това забележете ми какво ѐ относяніето и на Тапчилещовци, защото тука нѣкои мыслятъ чи и Нікола да ѐ превѣрженникъ на западнитѣ отъ кѫмъ вѣрата, чи вєкі отъ васъ чакамъ да научѫ истината. Небѣше злѣ аку ми забележихте нѣщо и за Вогоріди и за неговія Чаракъ Гавріила, и какво участіе зеха за Гръцытѣ Владыцы.

Поздравлєніє Г. Д. Гешову и Ап. Конкову, нъ послѣдніатъ нєкамѫ прости. дѣто чи німу отговорихъ на писмото му отъ 13 февруар.

Aгu днєсь и утрѣ сѫмъ тука, а въ други денъ ще си варвѫ за Букур.

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ.

ва[ш]:

Христо Гєоргієвъ.

Г. Ѕакаловъ ще отиди Консулъ Въ Видинъ, тои ніе лошъ за тамъ, нъ яzикатъ ніго помагѫ.

На гърба на писмото е писано: При семъ прошу принять усерднѣйшее почтеніе отъ покорнѣйшаго слуга.

Х. Буюклу.

---

356. — Прошения за защита на Хрисанта. Владишкиятъ въпросъ въ Търново. Църковниятъ въпросъ. Участието на руситѣ. Българска община за книжнината. Геровата работа. Коп. кн. 1.

Г-ну Хр. Георгыеву въ Букурещь.

Цариградъ 18 Марта 1857.

Господине Христо!

Ваши двѣ писма отъ 31 Яннуар. и 21 Февр. прияхъ, прьво-то прѣди три дни, второ-то вчера. Въ второ-то ми тякате, че сьмь ся забавилъ да Ви пишѭ. Истина и азъ ся забавихъ, ала и писма-та прѣзъ Карлово твърдѣ полекка врьвять. Надѣѭся сега вече да сте прияли мои писма отъ 29 Яннуар. и 7 Февруария отъ Филибе, отъ 19 Февр. отъ Едрене и отъ 4 Марта отъ Цариградъ, и чякамь отговоръ. Отъ тыя мои писма сте научили за много работы, за които мя пытате. Сега идѫ да Ви отговорѭ и за другы-ты.

Хесапа щѫ прѣглядамь и щѫ пишѭ на Филибе да броять на Ваши-ты, колкото ми пишете, зачтото тука не сьмь донеслъ пары, та да гы бронѫ тука нѣкому.

Работа-та на Филибешкый владыка знаете отъ прьвы-ты ми писма. Сега щѫ Ви кажѭ протокѫ-тѫ й. На владыкѫ-тѫ ся заповѣда да иде въ Едрене и тамъ ще ся види давия-та. Той ся намира на тѣсно, та е прѣдумалъ нѣкои-си въ Филибе да напишѭть прошения на Патриарха за добро-то му. Тыя прошения сѫ напечятаны въ 55-й брой на газетѫ Βυζαντίς отъ 14 марта. Въ тѣхъ сѫ писаны само лъжи и клеветы, а подписаны сѫ отъ людѥ, дошли въ Филибе отъ несврьтѫ, отъ чюжды подданици, отъ дѣца и отъ простаци, които искать да ся добрѣ съ всичкый свѣтъ, та подписвать всичко. Какъ да е Хрисантъ вече ще ся махне отъ Пловдивъ; нъ да видимь какъ ще ся свршши тая работа.

Отъ Трьново имаше тука векылы за владышкый расправъ и отъ два-та тарафа. Прѣди 4-5 дни поканихѫ отъ капиѭ-тѫ и едны-ты и другы-ты да си идѫть въ Трьново; казали, че правителство-то разбрало, какъ е работа-та, и е заповѣдало да дойде владыка-та тука, а на новый каймакамъ, что отхожда сега въ Трьново, е заповѣдало, что трѣбва да врьши, Казвать, че ужь правителство-то заповѣдало на каймакама, ако има осталы въ Трьново владышкы людѥ и калабалѫци. да гы испрати да не стоять тамъ.

Обща-та работа за владыкы-ты стои неподвижно. Правителство-то ѭ отклонява ужь за да види прьвѣ чястны-ты Трьновскѫ-тѫ и Филибенска-та; нъ каквото ся види, намираса въ нерѣшимость что да прави, зачтото не му ся вѣрва, че блъгаре-ти сами сѫ ся подканили да си искать правдины-ты, что имъ сѫ отняли нѣкога-си Грьци-ти, а чини му ся, че гы е подбутнѫлъ нѣкой, таче не знае кой.

Русси-ти не сѫ противни на наши-ты желания и искать и тии да ся излѣкува язва-та, что ся е вкоренила въ церквѫ-тѫ ны; нъ не сѫ съвсѣмь съгласны съ насъ за лѣка, дѣто трѣбва да ся употрѣби срѣща тѫѭ язвѫ. Нъ наши-ти, право да Ви кажѭ, неразбраны главы, нито отбирать что врьшять, нито врьшять чтото трѣбва. Работы-ты имъ сѫ твърдѣ лекы, че не гы хващать изъ темелъ, та не знаѭ, щѫть ли могѫть да свршшять нѣчто. За тыя работы щѫ Ви писа подробно съ Галацкый

пароходъ, че сега не щѫ пристигнѫ. Записалъ сьмь отъ единъ сахата, сега е девять и ето не могѫ да свршѭ.

Тыя дни щѫть ся сберѫть основателе-ти на общинѫ-тѫ за Блъгарскѫ-тѫ книжнинѫ и щѫть повыкать и мене да ся разговоримь на какъвъ рядъ може да ся тури тя, та тогава щѫ Ви отписа какво нѣчто е тя.

Цареградскый вѣстникъ истина не врьви добрѣ.

За моѭ-тѫ работѫ е даденъ отъ посолство-то такриръ въ капия-та, а тя иска объяснения отъ Едренскый пашя, зачто да направи така съ мене. Да видимь какъвъ отговоръ ще дойде. Писано е и въ Петербургъ, та ся чяка и оттамъ отговоръ, та още 2-3 недѣли щѫ сьмь тука. . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

357. — Да се не замѣнятъ едни владици гърци съ други гърци. Нѣмаме ли по́-добри водители, да работимъ съ каквито имаме. Свѣдѣния за българската книжнина. Василъ е уменъ и хитъръ, ала все гръкъ. Пак. 14.

Господ. Н. Гєровъ
Въ Ц/градъ.

Бук^с^. 1857. Мартіа 30.

На 16 сєго отъ Галацъ ви писахъ на дѫлго, и сѫ отговорихъ на вашытѣ чєстны отъ 29 Януар. 7 Февр. и 4 Мартіа а ѕєга ви каʐувамъ какво пріяхъ и послѣдното ви отъ 18 сего, и висѫ отговарямъ на кѫсо.

Хєсапатъ ми кату пригледате, и наредете въ Филибе за да читѫтъ парытѣ на нашытѣ въ Карлово да ми явите и мєня за да зная—Г. Ив. Д. Х. Бакалоглу ми искѫ за вашѭ ѕмѣтка 50 рубли, за други толкосъ спорядъ волята ви броили въ Москвѫ на брата ви, и ще му ги заплатѫ.

За дасѫ махни Хрисантъ отъ Филюбє, и Неофитъ отъ Тѫрново, мысля чи тія нисѫ доволни за насъ аку чи на тѣхнитѣ мѣстѫ нисѫ туратъ чисти бѫлгари.—

Ми думате какво на нашытѣ тамо що вѫршатъ за опщытѣ работи, сѫ неразбрани глави, и не отбирамъ що вършатъ, и нєти връшѫтъ щото трѣбовѫ, ази тія сичкитѣ ги вярвамъ, защото знамъ чи и тіа на дипломатіката нисѫ по прокопцани отъ мєня, нъ кату други съ по добри глави няма ми аʐъ казувамъ чи трябовѫ дасѫ благодаримъ и на тяхъ, ѕосъ сичкото това кату и віа сега стє тамо по ѕовѣтуваитеги по кои пѫтъ да варвѫтъ, и аку ѐ възможно прєʐъ вашытѣ помогнете ӣмъ и віа на работата.

За бѫлгарската книжнина чакамъ да ми кажитє нѣчто по ясно, такѫ и за Владышкитѣ работи, за които аку и сега нисѫ свѫрши ничто, право ви каʐувамъ чи ще умрѫ бєʐъ благодарностъ. — За ващѫ работѫ каквоту вършитє и каквоту пишатъ отъ Пєтрово, нисѫ съмнявамъ чи ще ми явяватє и давно сполучите кък‍то желаите.

За работата на Чалики проумѣхъ, нъ Иванчо сѫ намѣрѫ на Браилѫ, и нєка пиши Чалики на брата ми въ Галацъ за да хоратувѫ на Нидѣлковича.

Г. Васили доди, при когото и ходихмы и Мустаковъ, Бакалоглу и азъ, и наистина ѐ умянъ човѣкъ, и хитаръ като Грѫкъ, нъ за насъ нєвярвамъ да бѫди до тамъ добаръ, защо отъ прѫво вижданѣ, смѣя да ви кажѫ чи и тои даржи здраво партідата на Грѫцкитѣ Владыцы, и за по нататакъ ощи можи дасѫ отвори. —

Г. Ѕакаловъ сѫ готви да отиди за Видянъ, нъ и отъ него голѣмы работи нєчакамъ, тои ѐ добродушємъ, нъ ніе дѣятелянъ човѣкъ, и малку тєжакъ ѐ. —

Ви поздравлявамъ братски и сѫмъ.

ва^ш^: искрєнныи
Хр. Гєоргієвъ.

---

358. — Дѣйствията на Хрисанта и на гърцитѣ въ Пловдивъ. Участието на Мавриди. Мекостьта на Ступина Геровъ недоволенъ. Послѣдни опити. Коп. кн. 1.

Г-ну Хр. Георгыеву, въ Букурещь.

Цариградъ 1 Априлия 1857.

Господине Христо!

На 27 Марта писахъ Г-ну Евлогыю и му казвахъ, като прочете писмо-то да го прати и Вамъ, зачто въ него пишяхъ отговоръ и на Ваше-то писмо отъ Галацъ. Въ него писмо Ви ся обричяхъ да Ви пишѫ днесь за общѫ-тѫ работѫ за духовенство-то ни какъ врьви тя, на кой рядъ ся намира, какъ е подхванѫта испрьво и проч. и прѣзъ недѣлѭ-тѫ готвяхъ описание-то, зачтото ще ми трѣбва и на другы да съобщѫ това. Нъ вчера и днесь изненадѣйно ми ся случихѫ работи, та не щѫ пристигнѫ да го прѣпишѭ, и го оставямь за-до пощѫ. По вапора прѣзъ Галацъ не ми ся ще да го пращамь.

Днесь пакъ да Ви прикажѭ протокѫ-тѫ на наши-ты Филибенскы работы. Владыка-та иска да надвие. Тука, както ся види, кое съ пары, кое съ интригы, си е оздравилъ работѫ-тѫ. Пашя-та въ Едрене чяка отъ Капиѭ-тѫ отговоръ на прѣдставления-та си и не може да го дочяка. А въ Филибе Грьчюлята и убоще владышкый тарафъ отъ день на день добывать жилы, като глядать, че не можемь да гы спрѣпнемь, и искать съвсѣмь да потъпчѭть Блъгары-ты. Най-много рови и лыта Мявриди. Наши-ти ужь щяхѫ да направять нѣчто да го спънѫть, таче ничто не сторихѫ. За тѫѭ тѣхнѫ немарливость азъ писахъ Ступину, та го насолихъ добрѣ, както му приличяше. Едренскый паша не е отговорилъ заминѫлѫ-тѫ недѣлѭ за моѭ-тѫ работѫ, а съ вчерашнѭ-тѫ пощѫ ми пишѭть отъ Едрене, какво казалъ, че ще отговори исто както е отговорилъ и на пыганье-то отъ Ступина. Г-нъ Георгакый Чялѫковъ ми пише да ся благодарѭ на тоя отговоръ и да не бръкамь повече тѫѭ работѫ, а да глядамь да идѫ въ Филибе за консулъ, та това е доста да ми послужи за удовлетворение. Нъ кажѣте ми съ кои очи да идѫ въ Филибе, като остава владыка-та тамъ, и Мавриди безнаказано може да рови и да интригува връзъ мене? Че тии щѫть направять послѣ истина да мя испѫдять таче тогава какво да правѭ? Да нѣмамь очи прѣдъ никого да продумамь. Ето Миссия-та и консулството ничто не направихѫ сега, дѣто нѣма ничто да ми ся поставя за винѫ, а ако да найдѫть неприятели-ти ми случяй да мя окривять, а още може да искать и да мя накажѭтъ. Най-много мя е ядъ на Ступина: той, ако не за друго, баремъ за личны-ты ни отношения бяше праведно да прѣдстои за мене.

Като глядамь така работы-ты, нѣколко дни станѫ прѣмышлявамь си всичко открай и видѫ, че:

Съ прѣданость-тѫ и слугуванье-то си на тыя людiе достигамь до положенiе да не знаѭ что да чинѭ, а тии намѣсто да ми отплатять не щѫть и да знаѭть за мене.

Отъ другѫ странѫ увѣренъ сьмь, като правять така, не исплънявать длъжность-тѫ си.

За това намыслихъ послѣдный пѫть да ся испытамь или да оправѭ работѫ-тѫ си, или ако не, да ся махнѫ отъ тѣхъ и да гы оставѭ да правять что имъ драго, пакъ азъ да си трьсѫ лѣкъ на главѫ-тѫ. Много нѣчто прѣтрьпѣхъ, ама сегашне-то вече не ся поглъща: да загубѭ възможность и на отечество-то си да ся врьнѫ! Спорядъ както подхватихѫ работѫ-тѫ още отъ начяло слабо и спорядъ другы нѣкои нѣчта, сега вече да пристанѫ и съ унижение да ся врьнѫ въ Филибе, пакъ ще трѣбва да ся маѫ тука още доста. И така рѣшихъ да оставѭ всичко та да идѫ въ Петербургъ, за да си оправѭ работѫ-тѫ. Тамъ расправа-та ще бѫде кѫса, и, само ако сьмь здравъ; скоро трѣбва да ся врьнѫ, или така или инакъ.

Утрѣ щѫ идѫ при посланика да му кажѭ, че, като достигнѫхѫ така работы-ты въ Филибе, то вече мѫчно ще е да ся врьнѫ азъ тамъ, та му ся молѭ да ми подпише паспорта да ся врьнѫ въ Петербургъ.

Да не речете, че сега ми е дотягняло нѣчто, та въ яда си казвамь, че щѫ направѭ така. Цѣла недѣля станѫ, дѣто мислѭ, какъ да излѣзѫ честно отъ нынѣшне-то положение, и другый край не намирамъ, за да може и отпослѣ да е до-

брѣ. Да видимь, какво ще ми каже посланикъ-тъ; нъ както да направи, мы паднѫхме долни. Сега и да ся земѫть стягнѫты мѣры, които напрѣдъ можяхѫ да спрѣварять зло-то тыя вече не полѕуватъ, че е кѫсно. Трѣбва другы мѣры по-стягнѫты, които, вѣрвамь не щѫть приемѫть.

Тыя работы, молѭ Ви ся знайте гы само Вые, доклѣ пакъ да Ви пишѭ. Ако бы да идѭ въ Петербургъ, трѣбва да тръгнѫ оттука слѣдъ праздника.

Повече нѣчто въ това писмо не щѫ Ви пишѭ, едно зачтото и врѣмя нѣма, и друго зачтото не трѣбва да чете другъ това, что Ви пишѭ въ него. Не трѣбва да изстудяваме наши-ты, зачтото тыя работы ся врьшять, така не отъ главѫ-тѫ, а зачото онии, които гы врьшять, не испълнявать длъжности-ты си както трѣбва.

Желаѭ Ви да празднувате весело Великдень.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

359. — Положението на церковния ни въпросъ. Криво разбиране на въпроса. Нѣмане свѣсни водители. Князъ Богориди и Д. Гешовъ. Отваряне българско училище въ Цариградъ. Хрисантови клевети.

Коп. кн. 1.

Цариградъ 15 Априлия 1857.

Господине Христо!

Слѣдъ поздравление-то ми съ „Христосъ въскресе“ идѫ да Ви обадѫ, какво прияхъ вчера писмо-то Ви отъ 30 Марта, и да Ви кажѭ, какво отъ много и ненадѣйны още и нерядовны работы и чясто опакы никакъ не могѫ да свршѭ чтото смѣтамь и така съ всяко писмо, като да Вы лъжѭ, че щѫ Ви пишѭ допѫти това или онова, таче не свршѭ. Какво да чинѭ? Като не врьвять работы-ты съ рядъ, и азъ щѫ бѫдѫ неуряденъ, и така и днесь не Ви пишѭ открай, какъ ся е подкачила народна-та работа за владыкы-ты и какъ е врьвяла досега (това имамь описано, нъ доста напространно, та не намирамь врѣмя да го прѣпишѭ), а щѫ прикажѭ само на кой рядъ ся намира сега, зачтото това е по̀-потрѣбно сега, а друго-то като заминѫло вече, и послѣ да го научите, все едно е.

Правителство-то като да заборави нашѭ-тѫ работѫ и чегато не знае, че има тука прѣдставителе отъ народа дошли тука нарочно за това. То, както видите отъ тукашни-ты газеты, заповѣда на патриарха да направи съборъ отъ старѣйшины-ты Грьцкы, за да ся разсѫди, какъ да ся турять на рядъ церковны-ты и духовны-ты работы спорядъ Хатти хумаюна, а на Блъгары-ты, что сѫ дошли отъ толкова врѣмя и толкова мѣста да ходатайствовать за тыя работы, нито имъ казва нѣчто, нито имъ обажда, че порѫчя на патриарха да наряди тыя работи съ Християны-ты, та да идѫть да ся сговорять съ него. Отъ другѫ странѫ въ Journal de Constantinople (Прочетѣте № 798 отъ 19 Апр.), който ся чете органъ на правителство-то, прѣдставять наши-ты желания като злонамѣрены и твърдѣ пагубны за правителство-то. Това и много другы работы показвать, че правителство-то гляда съ недовѣрие работѫ-тѫ ни и за желания-та ни мысли, че сѫ внушены оть чюжденци неговы неприятеле.

Има много причины, по кои-то правителство-то е разбрало тѫѭ работѫ така криво и най-много сѫ криви за това наши-ти тука, дѣто ся намирать въ работѫ-тѫ. Тии не ѭ ся подкачили както приличя, и не сѫ врьшили онова, что трѣбва, а надѣвали сѫ ся, че: като е правдина-та на нашѭ странѫ правителство-то непрѣмѣнно ще испльни желания-та ни, безъ да ся погрыжять да му докажѭть, че имаме правдѫ. А най-голѣма-та имъ вина е тая. Отъ Портѫ-тѫ още въ начяло имъ казали да идѫть при князя Богориди, та чрѣзъ него да врьшять чтото трѣбва. Тии, намѣсто да посдушять да идѫтъ при нег. Сіятелство да го склонять на своѭ странѫ (това е было лесно, зачтото той ся води), та да ходатайствова за работѫ-тѫ ни, отишли да го склонятъ и отговорили, какво не щѫть да идѫть при него, зачтото той има интересъ да не ся испълнять наши-ты желания, а да си останѫть работы-ты както сѫ сега. Смыслѣте вече, какво трѣбва да мысли слѣдъ това правителство-то за

нашѭ-тѫ работѫ. Богориди толкова години слугува вѣрно на Капиѭ-тѫ, по̀-вѣрно отъ всякой Турчинъ, а той не гляда съ добро око, не одобрява наши-ты желания; ще рече истина тыя сѫ противны на правителство-то. Нъ наши-ти не смыслили това, и така развалихѫ работѫ-тѫ, та ничто нѣма да стане.

Днесь има съборъ въ патриаршиѭ-тѫ. Отъ Бльгары-ты сѫ выкали само г. Д. Гешева, и то пакъ кн. Богориди е настанѫлъ да го выкать. Наши-ти обаче рѣшихѫ да не иде той, и това добрѣ направихѫ. Дѣто ще е единъ, и той да не е. Така Грьци-ти пакъ сами безъ насъ щѫть наряджть работы-ты, какво-то тѣмъ да е по̀-добрѣ. Намъ остава сега едно: да ся дрьжимь на странѫ, та да не ся рече, че съ наше съгласие ся наряжда онова, что ще ся наряди, тамъ, ако не ни поноси, да можемь пакъ да подновимь жялбы-ты си въ по̀-сгодно врѣмя и да искаме правдины-ты си.

Наши-ти сега познахѫ, че безъ прѣдводитель, който да е познать на правителство-то, ничто не може ся свръши, та видять, че злѣ сторихѫ, дѣто не отыдохѫ, при кн. Богориди. Само г. Ник. Тъпчилеща още не лѣга и казва, че Богориди само зло ще направи, а добро никога. Да речемь, че е лошь той, нъ и безъ него нищо не щемь можемь да направимь. Дойди зло, че безъ тебе по̀-зло.

Всичко това Ви приказвамь по тѫѭ причинѫ:

Наши-ти рѣшихѫ да учредять тука училище, едно, за да ся покажѭть, и друго да има дѣ да ся учять Блъгарчета-та, та да не ходять въ училища-та на друговѣрци-ты да ся развращавать. На това сѫ подканени отъ кн. Богориди, Негово Сіятел. дава Синайскый метохъ, въ него да бѫде училище-то, при Блъгар. церквѫ, доклѣ да ся направи нарочито за това ограда, та да не ся плаща кырия. Всичкы-ти приставать на това, само Ник. Тъпчилеща не ще да има и князь-тъ рѫкѫ въ тѫѭ работѫ. Той ся води по Ал. Екзархова, а отъ капиѭ-тѫ още отъ начяло имъ сѫ казали да не приемать да ся мѣси въ работы-ты Ал. Екзарховъ, зачтото това не е угодно на правителство-то. А азъ, като глядамь, какъ врьвять работы-ты, почти за вѣрно могѫ да кажѫ, че ако не прѣдстои Богориди, нѣма да ся даде изволение отъ капиѭ-тѫ да ся направи училище. Христо Тъпчилеща отъ 2—3 мѣсяци проси за Драгана Цанкова да му ся даде изволение да отвори типографиѭ. Правителство-то все му обричяше, таче най-послѣ докара работѫ-тѫ да ся пыта отъ Патриарха, какъвъ е той человѣкъ и быва ли да му ся даде изволение, а Патриаршия-та го гляда съ криво око, та не знаѭ ще ли сполучи,

Азъ ся мѫчихъ и щѫ ся мѫчѭ още да дамь на Ник. Тъпчил. да разумѣе, че безъ кн. Богориди ничто не ще ся свръши, а Вые оттамъ, ужь като че не знаете ничто, пишѣте едно обще писмо до тукашни-ты, пытайте гы, какъ отива народна-та работа, и гы съвѣтувайте да дѣйствувать чрѣзъ Богориди; кажѣте, че само чрѣзъ него можемь сполучи нѣчто.

Отъ Филибенскѫ-тѫ епархиѭ сѫ дошли въ Едрене 8 душь да ся оплаквать отъ владыкѫ-тѫ; щѫть дойдѫть и тука.

На 2-й день на великдень владыка-та въ Филибе отышьль по обыкновение въ церквѫ Св. Богородица и слѣдъ литургыѭ-тѫ раздавалъ нафорѫ. Никой отъ Блъгары-ты не пристѫпилъ да си земе, и Хрисантъ у никого отъ тѣхъ не ходилъ на честито.

Хрисантъ наклеветилъ Блъгары-ты, че ужь искали да вдигнѫть главѫ възъ Турци-ты на Великдень.

Хр. Тъпчил. Д. Гешевъ и Х. Никола Трьновець отыдохѫ на Великдень у патриарха, той не гы погляднѫ. Отыдохѫ при Щаклийскый владыкѫ, той заповѣда да не имъ отворять.

За другы-ты работы щѫ Ви пишѫ или съ Нѣмскѫ-тѫ пощѫ или прѣзъ Галаць.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

360. — Интригитѣ на Аргиропуло. Ще трѣбва да ходи Геровъ въ Петербургъ.

Коп. кн. 1.

Царигр. 15 Апр. 1857.

Господине Христо!

Каквото ся види, ще стане онова, что Ви пишѭ въ писмо-то си отъ 1 Април. да идѫ въ Петербургъ. Мой приятель Аргиропуло прави и докарва различны мѫчнотии за врьщанѥ-то ми въ Пловдивъ. Като станѫ на кракъ, щѫ ся врьнѫ, ала не ми ся ще да ся унижявамь. Щѫ ся владамь мѫжскы, таче добьръ е Господь. Отъ пашѭ-тѫ Едренскый е дошьлъ отговоръ прѣди еднѫ недѣлѭ, а негова милость още не го е зелъ отъ пашѭ-тѫ. До три-четыре дни ще ся рѣши работа-тѫ на единъ или на другъ край, и азъ щѫ Ви отпишѭ съ врѣмя.

Дѣ ся заврьнемь и каквѫ работѫ да подкачимь, все дяволъ Грькъ (прости Господи!) ще ся испрѣчи да брѫка.

Н. Геровъ.

---

361. — Геровъ отчаянъ. Рѣшителенъ докладъ. Колѣбанието на Герова.

Коп. кн. 1.

Цариградъ 24 Април. 1857.

Господине Христо!

Тетива-та на трьпѣние-то ми, при всичкѫ-тѫ си дебелинѫ и якотѫ, най-послѣ ся скѫснѫ. Вчера дадохъ на господаря писмо, въ което му казвахъ, кои сѫ причины-ты, что мя накарахѫ да пристанѫ да влѣзѫ въ службѫ; право и ясно му показахъ, че това правѭ не за своѭ ползѫ, а за честь-тѫ на тѣхно-то имя и му дадохъ да разумѣе, че за мене пò-полезно е да сьмь на своѭ главѫ, както сьмь былъ досега. Най-послѣ му казахъ, че сега ми ся прѣдставя случяй да ся турѭ на работѫ пò-съобразнѫ съ мои-ты намѣрения и пò-полезнѫ за мене, та като не можя досега да мя тури на рядъ, то молѭ му ся да ми даде изволение да идѫ да си трьсѫ кѫсмета, и да ми подпише паспорта за Букурещь. Това направихъ не да подканѭ да ми ся свьрши пò-скоро работа, а зачтото глядамь, че работы-ты не врьвять както трѣбва и както ся заповѣда отъ мѣсто, та не ми ся ще и не ми поноси да ся уврьзвамь. Негова милость мя пыта, какво щѫ правѭ въ Букурещь. Азъ му казахъ въ каквы отношения ся намирамь съ Васъ, колко сте были Вые добри за мене, и рекохъ му, че сега ми обаждате, че имате работѫ, на коѭто може да турите мене, та и неѭ да врьшѭ и да ся ползувамь пò-добрѣ отъ какво-то при тѣхъ, и своѭ-тѫ работѫ да врьшѭ. Той ся моли да почякамь още малко, та може да ся свьрши работа. Азъ му казахъ, че не ще е благоразумно отъ моѭ странѫ да оставѭ онова, что имамь на рѫцѣ, та да чякамь онова, что има да стане, а може и да не стане и е пò-долне отъ прьво-то. Освѣнь това тѣхна-та работа менѣ не износи, та и да пристанѫ сега да идѫ да ѭ оправѭ, нѣма да останѫ на неѭ повече отъ шесть мѣсяци, послѣ дѣ да найдѫ онова, что ми ся прѣдставя сега. Най-послѣ се раздѣлихме, негова милость съ мысьль да залѣга да свьрши пò-скоро работѫ, а азъ съ рѣшение въ срѣдѫ на 1 Мая да тръгнѫ оттука, и това си казахме единъ другый. Сега да не му пристанѫ, наши-ти на велеятъ не знаѭть, какво е работа-та, та това ще направи лошяво впечятлѣние; да пристанѫ пакъ не ми поноси. Какво да правѭ, не знаѭ. На 29 щѫ Ви пишѭ съ нашѭ-тѫ почтѫ, какъ врьви работа-та.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

362. — Прѣпоржка за Петра Ангеловичъ. Общо писмо отъ букурешкитѣ българе до цариградскитѣ. Пак. 14.

Господ. Н. Г ровъ.
Въ Ц/градъ.

Бук^{с}у. 1857. Апріліа 30.

На ржцѣ имамъ вашы 3 ч стни отъ 18. 27 Мартіа и 15 апріліа, на които писаннитѣ ви за ѕичко добрѣ проумѣхъ, нъ няма какво друго повече да ви кажж, освѣнъ чи в смж неблагодарянъ останахъ, кату виждамъ да ми казувате, за народнитѣ ни работи чи не варвжтъ напр.дъ, кькто и Вашытѣ, и нека дава Господъ търпѣніе и умъ за добата —

На Г. Бакалоглу платихъ за вази 50 рубли, и съ цѣнжта ймъ ви задължихъ, и ви затварямь и расписката отъ брата ми за рублитѣ тѣзи.

П.тра Ангеловичъ, ѕынъ на Ангела Недѣлковича зарафина на 8. Маіа отвожда за Кіево презъ Од са, и отъ тамо съ брата си Лазара що сж учи тамо да отиди за Москва, Пет рбургъ, и да сж върни пр зъ Віѣнж и пон же въ Москва и Петр. непознавж никого, то ви моля аку сж можи да му направите ѕистатика и за двата тія Градовѣ до нѣкои вашы добары пріятели за да му пр дстоятъ и да го расходатъ да види, каквоту кату сж вжрни да имж какво да пракаѕува, писмата тѣзи прат те ги въ Од сса на Г. Тошковича и му каж те чи кату сж яви тамо Петр. Ангеловичъ да му ги даде, и щ.мъ задължите не малку и за това.

Кажете ми нѣщичко за книжовната опщинж, и кжкъ варви.

Ѕпорядъ ѕовѣтовані.то ви направихмѣ опщо писмо до тамошнитѣ единородци, които и го пращамъ до Г. Хр. Тапчил.щова, и вярвамъ ги ще го намѣрите и вія за добро.

Ви поздравлявамъ и оставамъ,

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

363. — Пловдивскиятъ владика и търновскиятъ се държатъ. Униние между българетѣ. Нетактичность на рускитѣ прѣдставители. Врѣда отъ това за славянството. Пак. 14.

Господине Г ровъ!
Въ Ц/градъ.

Бук^{с}у. 1857. Апріліа 30.

Вашытѣ особни писмж отъ 1. 15 и 24 сего пріяхъ, и писанитѣ въ тѣхъ проумѣхъ, и слѣдовамъ да ви сж отговоря на потребнитѣ.

Писмото ви кьмъ брата ми го пріяхъ и н го, и съ другото си ви отговарямъ на него.

Доста міе тежко кату виждамъ да ми казувате чи распратж съ филіобелишкіатъ Владика нищо сж свжрши спо. желаніето наше, нити пакъ въ ползж на бжлгаритѣ, а наи, млогуто дѣто мь н благодари е. защото кату нашытѣ неможатъ нито ѕ га да сторатъ нищо на Владыката ще си загубатъ куражать, и други пжть нити ще помислать да дѣйствувать нѣ що противъ Владыката, че такж отъ распрата тжзи вмѣсто да сж ползувами, то виждамъ чи загубихмы, това сжщото мисж струвж, ще быде и съ Тжрновскіатъ Владыка, защото и тои кату маслото ѕе отъ гори ѕтои чудно мисж вижда защо Мавриди да бжди партіда Гржцка и противянъ на бжлгаритѣ, кату и тои е отъ нашытѣ, ощи пов че сж удивлявамь за Ѕгупина защо да ненаправи ѕичко що сж можи за ползж вашж, кату толкува отъ близосж познавате — Ето и ползатж ни отъ Руситѣ, коги ймъ вржшешъ работа отъ тебе по добаръ н ма, а на някуизоръ когито трѣбовж да та помогнатъ, тія та оставятъ въ калтж, и такж казувамь чи Руситѣ ощи сж дал ко да влезатъ въ пржвіять пжть, защото на ѕаду ги виждамь, че се пжрвитѣ глави иматъ, ніе нищо дѣто чи въ Пѣтрово мыслятъ иначе, защото тія само съ мысляніето си остаатъ и нищо повече —

За да сж владатѣ мжшки, и ничто съ униженіе ваше да не пріемате, и azъ го намѣрамъ за пжтно, и држщисж яку чи аку н можитѣ да сполучите, то тогива додете тука, за да сж уловит на търговія, и да нямате веки нужда отъ тѣхъ, защото съ тяхъ на глявж ни сж изlаzа. — При Баzилія ходихмы съ Г. Бакалоглу и Г. Мустакова и пжрвата му прикаскж беше да подкрепи Гржцытѣ Владыцы, и други takивж, които наzи никакъ кату н ползувагъ нъ можж да ви кажж чи ини вреджтъ, и ето оправатж на руското Министерство, аку тука по тѣзи страни трѣбоваше да проводе гржкъ.

Прикаскитѣ дѣто сте имали съ Господаря си видѣхъ, и вярвамъ да му са сж zапалили Гжцытѣ кату вида чи искате да ви подпиши Паспорта за тука, понеже той осѣщж чи вія нищ премълчите това що тія вржшатъ, беzъ да го явите дѣто пр личж, и отъ истина трѣбовж да сж яви, и да имъ сж докажи чи съ това относяніе на тѣхнитѣ ѕлужбаши, нашытѣ нес мо чи ще бжгатъ веkі отъ тѣхъ, нъ ѕа ѕkору ще ги видатъ прелипени при zападнитѣ, чи отъ послѣ сичко напразно. —

За да отидите въ Пловдивъ Кіои башія баримъ за 5 -6 мца ніе злѣ, защото това ш даде малку куражъ на нашытѣ, нъ нежелая да чуя чи това сте направили съ ваше униженіе.

Остава ш

ва:

Хр. Георгіевъ.

---

364. — Депутация при князь Богориди. Участието на Г. Кръстевичъ. Българското училище. Д. Мутевъ неговъ началникъ. Церковниятъ въпросъ. Патриаршески съборъ. Коп. кн. 1.

Г-ну Хр. Георгыеву, въ Букурещь.

Одесса 8 Мая 1857.

Господине Христо!

На 29 Април Ви писахъ отъ Цариградъ твърдѣ накжсо, колко да Ви кажж; че тоя день мя сбръкахж, та не можяхъ да Ви пишж, чтото искахъ. Въ исто-то писмо Ви казвахъ, че ся канж да дойдж въ Одессж, и ето че дойдохъ. Тоя пжть не щж могж да Ви пишж пространно, колкото желаж, а щж Ви кажж само за нѣкои работы, за по-любопытны-тѣ.

Послѣ откакъ Ви писахъ на 15 Апр. да подканите съ обще писмо наши-ты въ Цариградъ да ся прилѣпять при князя Богориди, та чрѣзъ него да си връшять работж, азъ пакъ гы прѣдумвахъ, и тии пристанжхж да свръшягъ това. Така на 20 Април. ходихме при негово Сиятелство Г. Г. Хр. Тъпчилеща, Д. Гешевъ, Іованче Захаралия и азъ. Князь-тъ ми ся видѣ человѣкъ, който на старость прѣди смрьть-тж си иска да свръши за народа си что-годѣ отъ онова, което е былъ длъженъ да връши прѣзъ всичкый си животъ, та можемь ся ползува отъ него, ако умѣемь да го подхванемь. Трѣбва само г-нъ Г. Крьстевичь, като неговъ чловѣкъ и всякой день при него, да го подрьжя въ добры-ты му намѣрения. Това г-нъ Крьстевичь прави доста добрѣ.

Така останжхме съгласни за училище-то да ся отвори то отъ Септемврия, и прѣдуготовления-та за него ся подкачихж. Отъ Цариградъ щж Ви пишж, на кой рядъ ще ся тури тая работа, а сега щж Ви кажж само, какво и да не щяхъ азъ отъ себе да дойдж тука, наши-ти искахж да мя пратять, за да поканж Д. Мутева да иде въ Цариградъ за началникъ на това училище и да ся намира и за другы работы тамъ. Князь-тъ е готвилъ да отвори училище и безъ да приемжтъ наши-ты участие; нъ сега станж по-добрѣ дѣто ся придружяват и тии.

Колко за церковны-ты работы, сьборъ-тъ, что станж въ патриаршиж-тж на 15 Април, ничто почти не рѣши, и то зачтото князь-тъ не бяше отишьлъ, а той не отиде, зачтото видѣ, че владыкы ты искать да нагласять работж-тж както тѣмъ поноси. Князь-тъ ни казва, какво ще стане другъ съборъ, въ който щжть избержть едно настоятелство за да наряди работж-тж за заплатж-тж на владыкы-ты и послѣ да уряди и другы-ты работы за управление церквж-тж и проч. Въ това настоятелство князь-тъ ще бжде прѣдсѣдатель и ще има при себе и г-на Крьстевичя, а членове щжть сж троица владыкы, и четворица бѣлци, двоица отъ Румелиж и двоица

отъ Анадолъ. Румелийци-ти князьтъ иска да сѫ Блъгаре. И наистинѫ, правителство-то отмѣта всичкы-ты оныя, които избира патриаршия-та, и заповѣда да ся выкать за събора прѣдставители отъ всичкы-ты епархи. отъ голѣмы-ты по двоицѫ, отъ малкы-ты по единъ. Князь-тъ ся види добъръ християнинъ още и богословъ и ще умѣе какъ да наряди церковны ты работы, какво да докара владыкы ты на пѫть, и видися, че иска да имь дойде отъ хакъ. Отъ прѣдсѣдателство-то му въ настоятелство-то владыкы-ты твърдѣ ся боять.

Посланикъ-тъ и другы ты около него мя прѣдумахѫ да почякамь още малко и работа-та ще ся свърши за да идѫ за агентъ въ Пловдивъ. Азъ пристанѫхъ, нъ казахъ имъ, че, като ся врънѫ отъ Одессѫ, ако не е свършена работа-та, нѣма да чякамь нито день. Оттука мыслѭ да тръгнѫ за Цариградъ между 15 и 20 Апр.

Въ Едрене има до 10 души отъ градове-ты и по-голѣмы-ты села въ Пловдивскѫ-тѫ епархиѭ, дошли да ся оплакват отъ владыкѫ-тѫ.

Тука найдохъ писмо отъ Савва Филаретова отъ Москвѫ, въ което ми пише, какво майсторъ-тъ на плащаницѫ-тѫ отпослѣ ся помѣтнѫлъ, та не ѭ давалъ за 300 рубли, и дѣдо Денкоглу го съвѣтовалъ да придаде още 50 рубл. Така съ испращанѥ-то до Одессѫ плащаница-та е станѫла 3›0 руб.; пратили сте 309 рубл. още 71 рубл. Ви ся моли Савва да му испратите, зачтото гы е зелъ на заемъ, та да откупи плащаницѫ-тѫ, защото безъ пары не ѭ давалъ майсторъ-тъ.

Дѣдо Денкоглу иска да му пишѭ, что сѫ станѫлы пары-ты, что е испратилъ чрѣзъ г. Бакалоглу на епитропиѭ-тѫ. Отдѣ знаѭ азъ това?

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

365. — Князьтъ ще направи добро за българитѣ. Българско училище въ Цариградъ. Мутиевъ неговъ началникъ. Порѫчаната плащаница. Пак. 14.

Господ. Наидинѣ Геровъ.

Въ Ц/градъ.

Букуˢ 1857. Маiа 14-го.

На 30 прошлаго мца ви писахъ за Ц/градъ, което писмо доди пакъ тука, и ѕега ви го ʐатварямъ. — Вашитѣ честни отъ 29 прошлаго и 8. сего отъ Одесса прiяхъ и писанитѣ ви проумѣхъ, и отъ истина ви каʐувамь чи доста радостливо бы това писмо за м ня, понеже спорядъ каквоту каʐувате чи княʐатъ има добрѫ воля за да направи нѣчто добро за от чеството си ѕега на старинытѣ, вярвамъ чи или кѫкъ трѣбовѫ да сѫ отарв мъ отъ Грѫцытѣ Владыци. —

За училището що щ сѫ отвори въ Ц/градъ, ж лаялъ быхъ да ми наʐначите по пространно за неговата нар дба, и кѫкъ щесѫ ѕадѫржа, такѫ и Г. Мутiевъ аку прiе да бѫли началникъ на това училище.

Ваща работа н раʐумявамъ коя пр чината дѣто Посланникатъ тая бави, нъ или кѫкъ какѫфъ-то пѫтъ ʐ ме желаялъ быхъ да зная, и нищо н прiемаите, което ви докача на иг моникото.

За плащаницата никакъ нисѫмъ благодарянъ кату сѫ я платили 350 рубли, освѣнъ това т шки мисѫ видатъ и разноскитѣ и до Од сса 27 рубли и за какво и защо сѫ дадени толкува рубли и асъ чуда. освѣнъ това още по за чудянѣ мисѫ вижда, кату Г. Фил ратовъ ми пиши чи платилъ Тамо разноски за Вѫʐялатъ що му пратихъ отъ 60. поли 3. рубли, за таможна и други, нѣщо дѣто до сега нисѫмъ чулъ за пары таможна да сѫ плати, аʐи за Вѫʐялать си платихъ тука на почтата за Воʐянi то и за ѕигуритата, чи в кi за каквое плащалъ тамъ Филаретовъ оставямъ васъ да ѕѫдите — хiляди пѫти станахъ пишманъ съ порѫчванiето на плащаницата нъ отиди в кi.

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ

ваˢˢ:

Хр. Георгiевъ.

---

366. — Геровъ отреденъ за Пловдивъ. Българе депутати въ Цариградъ. Д-ръ Селемински прѣдставитель на букурещкитѣ българе. Пак. 14.

Господ. Н. Геровъ!

Въ Ц/градъ.

Букус 1857. Юнія 4.

Отъ писмото ви къмъ брата ми отъ 29 прошлаго раzумѣхъ дѣто чи на утрето сте щели да варвите за Ц/градъ, и какво работата ви тамо сѫ свѫршила, и отъ иzвѣстіето това доволну благодарянъ останахъ — Прочее кату стигните въ Ц/градъ двѣ мои писмѫ ще намѣрите таму у Г. Хр. П. Тапчилещова, на които аку ви прости времѣто отговорете предъ да трѫгните за Пловдивъ, освѣнъ това zабележете ми до коги ѣ опредѣлено да сѫ сбирѫтъ въ Ц/градъ депотатитѣ отъ бѫлгарія, за да иzбирѫтъ членовитѣ що ще наредѫтъ ирархіата, защото намъ отъ тука нисѫ иска да проводимъ Доктора Sелимински за да сѫ намѣри и тои тамо въ тія врѣмѣнѫ, и отъ странѫ да ѕовѣтува и помага на нашытѣ, и кажете ми намѣратилиго вія това за пѫтно и щели бѫди полѣзянъ тои, кату да нехарчимъ напусто пары. — Испытаите и коги сѫ чака Георги Zолотовичъ да си доди чи ми явете.

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ

вашъ: приятелъ

Хр. Георгіевъ.

---

367. — Работата нагласена да иде Геровъ консулъ въ Пловдивъ. Искатъ го и българетѣ. Прѣпорѫчително писмо. Д. Мутевъ въ Цариградъ. Вдигане на пловдивския владика. Коп. кн. 1.

Цариградъ 10 Юния 1857.

Господине Христо!

Като ся врьнѫхъ отъ Одессѫ, найдохъ тука три Ваши писма, двѣ отъ 30 Април. и едно отъ 14 Мая, и идѫ да Ви отговорѭ макаръ на кѫсо, колко за да ся дрьжи рядъ. Нъ по̀-напрѣдъ да Ви кажѭ за моѭ-тѫ работѫ.

Доклѣ сьмъ ходилъ азъ въ Одессѫ, Посланникъ-тъ самъ нагласилъ работѫ-тѫ съ Капиѭ-тѫ, за да идѫ въ Пловдивъ за агентъ. И наистинѫ, той открай искаше да ся свръши това, затова, когато му исках̌ъ да ми даде волѭ да идѫ да си трьсѫ кѫсмета, той не мя пустнѫ; нъ моя-тъ всегдашень неприятель разваляше работѫ-тѫ, обаче познася, че той отъ ядѫ прави това, та залѣганіе-то му не хванѫ мѣсто. Сега работа-та ся има вече за свршенѫ, ферманъ-тъ е написанъ, остава само тамъ печатъ ли, турѫ ли да му ся тури, не знаѭ. и то ще бѫде свршено днесь утрѣ, та ся стягамь полекка за да врьвѭ за Филибе. Азъ бяхъ по̀-благодаренъ да нѣмамь официаленъ характеръ, нъ нѣма̀ какво да сторѭ. Освѣнь другы-ты работы, дѣто мя накарахѫ да пристанѫ на това, наши-ти беспрѣстанно ми пишѭть отъ Пловдивъ и искать непрѣменно да ся врьнѫ консулъ. Отъ другѫ странѫ неприятель-тъ ми, който досега ми правеша толкова спънкы, отсега занапрѣдъ не ще може вече да ми бръка работѫ-тѫ. И така, надѣѭся до излѣзъ тоя мѣсяць да ся настанѫ.

Въ писмо-то Ви отъ 30 Април. найдохъ расписк̀ѫ-тѫ съ коѭто братъ ми Костадинъ е зелъ въ Москвѫ 50 руб. та сте ги заплатили на Г. Бакалоглу. Както за тѣзи руб. така и за 2451 грош. още не сьмъ писалъ въ Филибе да гы броять на Ваши-ты. Причина-та е тая. Като отхождаше така на криво работа-та ми, трѣбваше за всякой случяй да имамь готовы нѣколко пары, а отдѣто имаше да земѫ, сега девятый мѣсяць, ничто не сьмъ зелъ, и съ Хаскіойци-ты имамь хесапъ, отъ които ничто не щѫ мога да земѫ, доклѣ не ся срѣщнѫ съ тѣхъ, та ако да брояхъ Ваши-ты пары, щяхъ останѫ съ голы рѫцѣ. Затова Ви ся молѭ да не ми виждате кусуръ, че ся забавихъ да свршѭ.

Съ Г. Петра А. Недѣлковичя ся срѣщнѫхъ въ Одессѫ и му дадохъ писмо за брата си въ Москвѫ. Тамъ наши-ти щѫть му покажѭть всичко. Нъ жялно ми е че въ Петербургъ нѣмамь такъвъ познайникъ, който да му покаже града. Онии

людие, до които можяхъ да му дамь писмо, не сѫ за поклащание. Може дѣдо Денкоглу и г. Филаретовъ да ся случять въ Петербургъ, кога стигне той, та тии щѫтъ му прѣдстоять за всичко.

За общинѫ-тѫ за книжнинѫ-тѫ сега не Ви пишѭ ничто, зачтото не могѫ Ви каза ничто рѣшително. Утрѣ щѫть имѫть наши-ти събрание за неѭ, та чтото ся рѣши, съобщи щѫ Ви го.

Г. Мутевъ дойде съ мене тука отъ Одессѫ, нъ още не ся обричя да остане за чтото го выкать.

Обще-то Ви писмо до г-на Хр. Тъпчилещова още не сьмь челъ. Довечера щѫ сьмь на госте у неговѫ милость съ г на Мутева, та щѫ отворѭ думѫ и за това.

За общи-ты работы днесь не могѫ ничто да Ви пишѭ.

Едренскый паша пратилъ диванъ-ефенди — то ся знае — по повелѣние оттука, да вдигне Пловдивскый владикѫ да го закара на Едрене, за де ся сѫдять съ него наши-ты. Съ владыкѫ-тѫ заедно тръгнѫли отъ Филибе г. г. Салче Чомаковъ, Георгакый С. Чялѫковъ и Павель Куртовичь. Кога отишли въ Хаскіой, владыка-та останѫлъ тамъ, че ужь ся разболѣлъ, а другы-ты отишли въ Едрене и завчера по телеграфа обадихѫ, че Хрисантъ ся връднѫлъ въ Пловдивъ. Днесь още не сьмь ся видвалъ съ наши-ты за да ся научѭ что имъ пишѫть по пощѫ-тѫ.

За наше злочестие, Одесскый владыка Иннокентій ся поминѫ. Това ще забави нѣколко работѫ-тѫ ни. Прѣемникъ-тъ му, кой да е, за нѣкои работы може да бѫде и по̀-добъръ отъ него, нъ за много работы ще бѫде по̀-доленъ.

Настоятелство-то чяка да му ся потврьди наряда-та.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

368. — Църковниятъ въпросъ дрѣме. Потрѣба Иорданъ Селемински да е въ Цариградъ. Д. Мутевъ остава за редакторъ на Български Книжици. Хрисантъ и демонстрациитѣ на гърцитѣ въ Пловдивъ. Коп. кн. Г.

Цариградъ 19 Юния 1857.

Господине Христо!

На 10 Юния Ви писахъ, на 12 Юния писахъ на Г. Евлогия и му казвахъ да прати писмо-то и Вамъ да го прочетете. Послѣ на 14 Юния прияхъ Ваше писмо отъ 4 Юния. За отговоръ на него идѫ да Ви кажѫ:

Никакъ не е извѣстно, кога щѫть ся сберѫть прѣдставителитѣ отъ епархии-ты за да нарядять церковны-ты работы. Не ся знае и дали сѫ выкани, и научвамся, че още не сѫ повыкани. Нѣма кой да бута работѫ-тѫ, та мя е страхъ да не заспи. Видися, че Капия-та не отъ желание да наряди церковны-ты работы, а само да направи да ся махнѫть Бьлгаре-ти отъ искание-то да си имѫть свое духовенство, заповѣда да ся земѫть мѣры, за да ся тури церковно-то управление нарядъ споредъ хатти-хумаюна. А сега, като ся притаихѫ Блъгаре-ти, видися, никой не мысли да исплъни Царско-то повелѣние.

За Г-на І. Селеминскый по̀-прѣди станѫ думѫ тука да го повыкать да ся намира за сѫщи-ты потрѣбы, за които и Вые сте намыслили да го пратите. Нъ не смѣяхѫ да го повыкать, за да не имь намѣрять отъ нѣйдѣ маханѫ. Обаче, като го пратите Вые, никого нѣма да докачя. И така направѣте, чтото сте намыслили: пратѣте г-на Селем. Това ще бѫде твърдѣ полезно и щете си имате чловѣкъ, който да Ви извѣстява за всичко, зачтото наши-ти ся боять да пишѫть, да не бы да имъ истлъкуватъ писма-та на криво. Е че наши-ти неприятели праведны-ты наши жялбы възъ Грьцко-то духовенство и желание-то ны да си имаме владыкы каквото трѣбва обяснявать все на криво.

Азъ, както Вы пишяхъ и въ прѣдыдѫще-то си писмо, мыслѭ да правѭ Петровъ-день въ Едрене. Прѣди да тръгнѫ оттука, на 24 Юния щѫ Ви пишѭ пакъ.

Едва вчера ся събрахме, та прѣдумахме г-на Мутева да остане тука, за да ся тури на рядъ работа-та за книжнинѫ-тѫ, и да ся подкачи періодическо издание. Тыя дни ще ся отряди какво трѣбва да ся връши, което на врѣмя ще Ви явѭ.

Въ исто-то събрание ся отряди да ся отвори и училище, за което щѫ Ви писа до пѫти.

Г. Георгий Золотовичь си е дошьлъ тука на 1-й Юния

Хрисангъ ся е канилъ да тръгне отъ Филибе за Цариградъ. Нъ научвамеся, че Капия-та не е дала разрѣшение да дойде тука. Царско ираде е станѫло да ся сѫди въ Едрене, та трѣбва така да стане. Ираде-то нѣма да сѧ измѣни. Въ Филибе Грьци-ты правять голѣмы лудости, които николко неразличять отъ революціонны из'явления. Даскали-ти и другы млади момци отъ добры-ты фамилии, заедно съ чапкѫны-ты, ходять вечеръ по улици-ты, та пѣѭть пѣсни за похвалѫ на Еллинизма и за укоръ на Блъгары-ты. Владыка-та, като ся врьнѫлъ въ Филибе, слѣзьлъ право въ церквѫ, направилъ благодарственъ молебенъ и казалъ слово, което ся начинѫло така: „Събрахѫся фарисеи-ти и книжници-ти да сѫдять Господа" и пр.

Братскы Вы поздравлявамь и остаямь

Вашь

Н. Мушекъ.

369. — Мутевъ и редакцията на списанието. Парични помощи. Ученитѣ да пишатъ. Слухъ за политически движения. Коп. кн. 1.

Цариградъ 24 Юния 1857.

Господине Христо!

На тръганіе-то ми оттука ся натрупахѫ много работы, та днесь не щѫ могѫ да Ви пишѭ колкото желаѭ, а щѫ Ви забѣлѣжѭ най-потрѣбно-то.

Г-нъ Д. Мутевъ ся обрече да пойме редакциѭ-тѫ на периодическо-то издание отъ общинѫ-тѫ за книжнинѫ-тѫ. Останѫ само да ся земе изволение отъ правителство-то за таково издание. Изволение-то щѫть искать тука наши-ти, а доклѣ да излѣзе то, г-нъ Мутевъ ще иде въ Одессѫ да си свръши тамъ нѣкои работы и да ся приготви, та каквото отъ Септемврия да ся подкачи издание-то. Когато излѣзе изволение-то, ще ся напечята и объявление. Като да ся подкачи издание-то, тогава и община-та ще ся наряди както допущать сега врѣмена-та. Колко за периодическо-то издание, както поя редакциѭ-тѫ г. Мутевъ, азъ сьмь кефилъ, че то ще бѫде добро. Остава само отъ нашѭ странѫ да олеснимь работѫ тѫ, сир. прьво да съберемь повече членове на общинѫ-тѫ, и освѣнь членове-ты, да приканимь и другы да ся пишѭть спомоществователи само за периодическо-то издание; второ наши-ти учени да ся подканять да пишѭть по нѣчто, за да ся печята въ издание-то. За прьво-то ся надѣямь много на Васъ, а за второ-то много могѫть да свръшять Г. г. Атанасиевичь и А. Хаджи, и азъ сьмь увѣренъ, че тии и сами ся подканять; нъ пакъ имъ ся молимь да си имѫть на умъ, та да поприготвять нѣчто.

Въ едно врѣмя щѫть искать наши-ти отъ правителство-то изволение и за училище-то.

Тыя дни ми влѣзе въ уши нѣчто тврьдѣ не-добро. Научвамся, че ужь нѣкои отъ наши-ты, като Райковскый, ся готвять въ Браилѫ и Галаць да направять нѣчто като Габровскѫ-тѫ работѫ, что станѫ лани прѣзъ Августа Дано да е лъжя това нѣчто, зачтото отъ такѫвѫ еднѫ работѫ ничто добро нѣма да излѣзе, а много злины има да станѫть. Вые сами познавате, каквы злины могѫть да излѣзѫть, та затова не ся простирамь, щѫ Ви кажѭ само, че трѣбва, като сте пò-близо, да испытате хубавѣ, ако има таково нѣчто, да употрѣбите всичко-то си влияние, за да ся въспре такава една толкова врядна работа.

Цанковъ взе изволение за да отвори типографиѭ-тѫ си въ Цариградъ.

За Г. Х. Іордана пакъ щѫ Ви кажѭ, че ще е добра да го пратите да ся намира тука за всякой случяй.

Слѣдъ два три дни азъ тръгамь оттука за Пловдивъ. Прощавайте за писмо-то ми дѣто не е хубаво. Братскы Вы поздравявамь и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

370. — Геровъ пловдивски консулъ. Насърчение за българетѣ. Цариградскитѣ работи и д-ръ Селемински. Плащаницата приета. Книжовна община въ Цариградъ и помощи за нея. Отнимане църквата въ Лукачъ. Раковски. Пак. 14.

Прието 16 Августа 1857. Отг. 19. Авг.

Господ. Наидине Геровъ!
Въ Пловдивъ.

Букус. 1857. Юлія 10.

На ржцѣ имамъ вашы 3. честни отъ 10—19 и 24 прошлаго, на които писаннитѣ ви за ѕичко добрѣ проумѣхъ, и висж отговарямъ кату оставямъ умълчени съгласнитѣ и онѣzи които не ищатъ повтарянѣ.

Видѣхъ съ благодареніе ми дѣто чи висж свършила работата за агентъ въ Пловдивъ, и спорядъ каквоту ми каzувате въ послѣднюто си чи подиръ 3/4 сж готвите да тржгните отъ Ц/градъ, искамъ да повярвамъ чи ѕега дасж намѣрате на опредѣленното място, и такж като ви честитж за Агентликатъ за да бжди на добаръ часъ, ви желая за да бжди и съ добри успѣхи и пріятны напреднованіета, нъ за да испжлните малку очитѣ на Гржцытѣ, ніе злѣ дирекагъ за Пандіерата да бжди по высочакъ. — Прочее кату в ки станахте агентъ, искамъ да повярвамъ чи непріятелитѣ ви нище можатъ веки да ви мжтатъ воджта, отъ друга странж вярвамъ чи и нащи ще zематъ ѕега повече куражъ, и вище тъги наредете за да даржжтъ здраво несамо за дане пріиматъ Хрисанта векі тамо, нъ нети другиго Гжрка, ами или Бжлгарянъ или никакавъ, защото стига векі толкува мжки отъ тѣзи проклети Гржцы Владицы, сякатъ чи доховнеството въ Българія ймъ остало отъ баща ймъ.

За Госп. Ѕелимински тука рѣшихмы за да му теглимъ харчтж и да го проводимъ въ Ц/градъ, за да помагж тамо на нашытѣ додѣ сж наредатъ Владышкитѣ работи, и кату ще бжди тамо и Г. Мутіевъ и Геор. Zолотовичъ кату ѥ тамо, то вярвамъ чи доста полzж можи да донисжтъ на опщото, защото Господ. Ѕелимински никакъ ніго мърzи да пиши, тапж и доста мржzи Гржцытѣ Владыцы, както достигна и ѕички даги намраzимъ. — За опредѣленіето ни това zавчера съ почтата писахмы на Г. Ѕемилински, и надявамъ сж да пріеме предложеніето ни, и такж кату нисж отговори чи пріемж да отиди за Ц/градъ, няма да zабавимъ да го улеснимъ съ потрѣбнитѣ за патуваніето му. Zабележете защо Г. Щулепниковъ прія Ѕелимински подъ покровителство руско, чи сега можи да отиди и съ Пашапортъ руски въ Ц/градъ.

Кату съ улесните и читете на нашытѣ у Карлово парытѣ дѣто сте ми длжжни явете ми и меня за да зная и ги преминж на преличното ймъ мѣсто.

Плащаницата ѩ пріяхъ, и малку повредена дѣто беше отъ единъ пиронъ, я поправихъ тука, и отъ истина макжръ и да ѥ цѣнжтаи голѣмичка, нъ остахъ благодарянъ защото ѥ доста добрѣ работена, и такж кату zавжрни Г. Дянколу въ Москва ще му благодарж, и ще му пишж да поржча ощи еднж такавж, защото искатъ Лофчаліитѣ за тамошната църка, освѣнъ това понеже неговж милостъ въ писмото си кжмъ меня съ покаzж чіе готовъ да ми послужи и на други нѣща, възнамѣрювамъ да му дамъ и поржчванѣ и за други ѕтоки отъ тамо до за 2/3 хіл. руб. ср. да ми купи и испрати, нъ понеже не зная по кое времѣ щесж вжрни въ Москва, чуда сж коги да му пиша, нъ аку вія познавате по кое времѣ можи да сж zавжрни въ Москва, то не струвате злѣ да ми явите за да знамъ коги да му пишж отъ тука.

Книжовната общинж въ Ц/градъ кату zеми иzволеніе, и наряди работата си за да zапочни да работи, и ни иzвѣстжтъ и намъ тука; щесж погрижимъ инія тука опщо ѕички да принесемъ по нѣщо, ще подканж и Г. Хаджіи и Г. Атанасовича за да приготватъ по нѣчто, нъ небы было злѣ като сж даде воля да ймъ пишите ивія съми да ги подканите, и да ймъ наумите кату какво нѣщо сега иzъ начало да приготватъ тія. — Zабележете защо нія тука тія съ мжчимъ да направимъ цѣрквата отъ Лукачъ българска, и вярвамъ да сполучимъ защото ктиторатъ ѥ българянъ, кату това сполучимъ, тогива ще наредимъ и епотропи цѣрковни, и се иzедно да zапочнимъ да събираме и годишна помощъ за да направимъ ѕе тамо и едно училище

българско, което трѣбовж наредено добрѣ, защото това ѐ средството съ което ще можимъ да по распалимъ нашытѣ тука за дасж побългарчатъ.

За Раковски колкуто сте научили ѐ лажж, и нима нищо такова нети въ Бралж нети въ Галацъ да сж вржши, и бждете ѕпокоини отъ таzи странж.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ваш : искр. пріатєлъ

Хр. Гєоргієвъ.

Кажете ми Мавриди дѣсж намѣра, и щели стои на Едрене догдѣ доди въ Пловдивъ българынъ Владыка.

---

371. — Н. Геровъ иска за стопаница братовчедката на Хр. Георгиева, Мария Хр. Пулиева. Пак. 14.

Едрене 10 Юлия 1857.

Господине Христо!

Въ послѣдне-то си прѣбывание въ Букурещь Ви ся обрекохъ ако ми ся прилучи да ся женж, то прѣди да наченж нѣчто, да Ви обаджъ намѣрение-то си и да ся посъвѣтувамь съ Васъ. Увѣренъ въ Вашето доброжелателство идж сега да Ви прикажѭ желание-то си съ откровеность, каквжто само прѣдъ Васъ могж да имамь, зачтото знаѭ, че и Вие щете бждете исто така откровени и искренни прѣдъ мене.

Откакъ станж извѣстно, какво ся отрядихъ за Консулъ въ Филибе, отъ нѣкои мѣста почехж да ми прѣдлагать да ся оженѭ; нъ ако и да сж добры тыя мѣста, никое не ми лѣга на срьдце, и то си има причина. Различны обстоятелства или по право да кажемь, еднакво желание и у двама ни да бждемь полезни на рода си ны сведе и сближи като братіе; а Вашя-та добрина, что показахте за мене мя направи да ся прѣдамь още повече на Васъ и да Вы имамь по-напрѣдъ и отъ братъ. Послѣ, кога зимась минжхъ прѣзъ Карлово и видѣхъ братовчядкж Ви Марійкж, тутакси ся възбуди въ мене желание и съ сродство да скрѣпимь нашѭ-тж дружбж. Нъ тогава не бѣ врѣмя да Ви явѭ това. И сега врѣмя-то още трае, нъ като си приказахме единъ другыму положение-то съ г-на Ступина, които е единъ отъ най-голѣмы-ты ми приятеле и доброжелателе, негова милость като знае мои-ты съ Васъ отношения не ми даде никакъ да отлагамь намѣрение-то си до врѣмя, а мя накара тутакси да Ви пишѭ макаръ и на бързо за да пратж писмо-то по Рускж-тж пощж, та да не минува прѣзъ другы ржцѣ. Понеже е това за моѭ ползж азъ ся ободрихъ отъ съвѣты-ты на неговж милость и идж да Ви явѭ желаніе-то си да станемь роднина. Възъ това щж Ви кажѭ: знаете положение-то ми, Вие мя познавате добрѣ и мене, разсждѣте сгодно ли е и за двѣ-ты страны това что желаѭ та ако намѣрите това за добро съ Божіѭ волѭ то да бжде. Азъ на Васъ ся полагамь като на братъ и на бащж, и друго не искамь молѭ Ви ся само да бждете откровены като мене та това мое прѣдложение, каквито послѣдствия и да има да не измѣни досегашни-ты ни отношения, повече нѣчто не могж Ви кажѭ сега отъ бързаніе. Това писмо пишѭ у г. Ступина и го запечятвамь съ неговъ печятъ.

---

372. — Какъ е посрѣщнатъ Геровъ въ Пловдивъ. Официялни визити. Д-ръ Селемински да иде въ Цариградъ. Извѣстия за Денкоглу. Коп. кн. 3. 20.

Г-ну Х. Георгиеву въ Букурещь.

Пловдивъ 19 Августа 1857.

Приятелю Господине Христо!

Писмо-то Ви отъ 10 Юлия е стигнжло въ Пловдивъ едва на 14 Августа, а азъ го прияхъ на 17 Августа. Прѣди да Ви отговорѭ на него, щж Ви прикажѭ по̀-напрѣдъ за дохожданіе-то ми въ Пловдивъ. Още по̀-напрѣдъ щж Ви ся помолѭ да не ми виждате кусуръ, дѣто цѣлъ мѣсяць станж какъ сьмь дошьлъ тука, а още

не Ви сьмь писалъ. Причина-та на млъченіе-то ми е дѣто отъ много посѣщения, что ми правять и граждане-ти и селене-ти, немогѫ сполучѭ врѣмя да свършѭ нито работы-ты на службѫ-тѫ си.

Кога стигнѫхъ отъ Стамболъ въ Едрене, найдохъ тамъ въ Консулство-то писмо отъ Русскый подданикъ Артинъ Гедиковъ, който мя кани да слѣзѫ въ Филибе въ неговѫ-тѫ кѫщѫ, доклѣ да си найдѫ другѫ съ кирийѫ. Пишяхѫ и Г-ну Ступину, както и менѣ да обадѫ по телеграфа кой день излизамь отъ Едрене и да глядамь да стигнѫ въ Филибе вь недѣлѭ, за да мя посрѣщнѫть съ алай. Прѣдложение-то отъ Г-на А. Гедикова ми ареса и азъ съ благодарение го прияхъ, а посрѣщаніе съ голѣмѫ гюрултиѭ не ми ся щяше, та не обадихме по телеграфа, кой день тръгамь отъ Едрене, и докарахъ да стигнѫ въ Пловдивь въ пощанскый день, въ срѣдѫ 17 Іюлия, каквото да ся захванѫты на работѫ Пловдивци-ти, та да не могѫть да излѣзѫть да мя посрѣщнѫть. Отъ послѣдний конакъ, Ени-махале, пратихъ да обадѫ на наши-ты подданици, че идѫ, за да ми приготвять конака. Тоя хаберъ е дошьлъ въ Пловдивъ пять сахати прѣди да стигнѫ въ Пловдивъ, и кога дойдохъ на кемера, два сахати далечь отъ града, тамъ мя чякахѫ посрѣщаче драгомани-ти на Французскый и Австрійскый Консулы, всичкы-ты Русскы подданици, двама Павликянскы попове отъ странѫ на Павликянскый владыкѫ и мнозинѫ отъ гражданы-ты. Доклѣ да стигнемь до града, още мнозинѫ отъ гражданы-ты ни дойдохѫ на срѣщѫ, и отъ странѫ на пашѭ-тѫ—тюфекчи-башиятъ съ шесть заптиета, така дѣто, кога да влѣземь въ града имаше повече отъ сто душь на коніе, а улици-ты чякъ до кѫщѫ-тѫ, дѣто щяхъ слѣзѫ, бяхѫ пльни съ народъ, Бьлгаре, Турци, мѫжіе, жени, дѣца. Тогава си помыслихъ: какъ мя испратихѫ прѣди пять мѣсяци, какъ мя посрѣщать сега.

Слѣдъ дохожданіе-то ми въ Филибе испрѣврьвѣся почти всичкый градъ, за да ми честитявать. Дойде ми и епископъ-тъ Левкыйскый заедно съ пò-прьвы-ты отъ Грьци-ты, нъ пò-кѫсно, на четврьтый день. На третий день азъ ходихъ при пашѭ-тѫ съ пълнѫ униформѫ и отъ него при моллѫ-тѫ. Това бѣ на Курбанъ-Байрямъ. На другый день паша-та и молла-та съ много другы чиновници съ тюфекчи-башиѭ и съ сеіменъ башиѭ и повече отъ 40 заптиета дойдохѫ да ми врьнѫть визитѫ-тѫ. Заборавихъ да кажѭ, че на утрѣшный день слѣдъ дохожданіе-то ми паша-та прати кехаѭ-тѫ си и малъ-мидюра да ми честитять за дохожданіе-то. Слѣдъ еднѫ недѣлѭ четохѫ фермана ми въ меджлиса и като да си идѫ паша-та мя испрати до-вънъ отъ одаѭ-тѫ си.

Сега вече видѣхѫ и неприятеле-ти въ Пловдивъ, че азъ сьмь сѫщый консулъ каквото и другы-ти консули, а тука консуль имѫть за голѣмо нѣчто, та щѫ не щѫ, трѣбва да ся навдигамь. Изъ града ходѫ все съ гавазинъ, облѣченъ съ червены дрѣхы, обшиты съ сѫрма. Ала, право да Ви кажѫ, като въ клещи сьмь. Отъ еднѫ странѫ не могѫ да си ходѫ слободно. Отъ другѫ странѫ и Бльгаре и Арменци, и Евреe казвать за мене „нашій консулъ", тачe отъ зарань-тѫ до вечерь-тѫ дохождать при мене, едни само за да ся повидимь, другы да искать да имъ помогнѫ на работѫ-тѫ имъ, та никакъ не ми остава свободно врѣмя да си видѫ работѫ, затова ся и забавихъ да Ви пишѭ. Нѣкои-си, като чтомь чюли, че щѫ дойдѫ тука за консулъ, порѫчяли да отсѣкѫть дирекъ за прапореца, пò-высокъ отъ колкото е на Французскый консулъ, и така има приготвены два дирека. Нъ прапорець нѣма да вдигнѫ, доклѣ не ся оправять политическы-ты работы, и прьвѣ да си найдѫ кѫщѫ. Сега сьмь още на гостіе у Артуна Гедикова, зачтото не могѫ да найдѫ кѫщѫ, и не че не аресвамь, а зачтото нѣма. Азъ знаѭ, че не ся намирать тука кѫщи за хващаніе съ кыриѭ, та загова Ви думахъ да изградите кѫщѫ на Ваше-то мѣсто и да ми ѭ дадете съ кириѭ нъ все ся надѣяхъ да намѣрѭ каквѫ годѣ, а сега като не ся намира, не знаѭ какво ще правѭ.

Консулство-то тука поноси.

Работа-та за тукашний владыкѫ Хрисанта какъ станѫ трѣбва да сте ся научили нѣчто отъ Цариградъ. Ные тука чякаме извѣстія съ идѫщѫ-тѫ почтѫ, та послѣ, до пѫти щѫ Ви писа пò-подробно за неѭ.

За Г-на Селеминскый твьрдѣ добрѣ сте сторили, дѣто сте нагласили да го пратите въ Цариградъ да ся намира тамъ за наши-ты церковны работи. Азъ казахъ това тука на наши-ты, и тии отъ срьдце ся зарадовахѫ и ми порѫчяхѫ да Ви пищѭ и похвалѭ и благодареніе отъ тѣхнѫ странѫ. Г-нъ Селеминскый нѣма да изгуби ничто, ако иде въ Цариградъ, зачто всичкы-ты наши въ Балъ-Капанъ-ханъ ся

обричять да го имжть за лѣкарь, и това е доста за него. Исто така ся зарадвахж наши-ти тука и отъ намѣрение-то Ви да поблъгарите церквж-тж на Лукачь въ града Ви и да учредите при нея училище и проч.

Добрѣ че сте ся благодарили отъ плащаницж-тж, зачтото спорядъ онова что ми пишяхте отъ-напрѣдъ за неж, и мене бяше ядъ, че не е на сгодж.

Дѣдо Денкоглу, спорядъ извѣстия-та, что имахъ за него, трѣбваше да иде въ Вѣнж още на излѣзъ Юния; нъ той ся забавилъ, та отишьлъ, както ся научвамь отъ странж, и не знаж и истина ли е, въ начяло Августа и ужъ, че щялъ да иде оттамъ за Софиж заедно съ С. Филаретова. Кога ся научж по-извѣстно за него, писа щж Ви.

Г. Никола Вашь бѣ въ Пазарджикъ откакъ сьмь дошьлъ тука и щяше да дойде въ Филибе, та го чякахъ да му броиж пары-ты. Нъ отъ пять шесть дни насамъ азъ ходихъ съ други ты консулы на Станимакж и Бачковскый монастырь, а Г-нъ Никола дохождалъ тукъ и си отышьлъ безъ да ся видимь, та като найдж тука сега нѣкой карловець, щж му пратж пары-ты въ Карлово.

За да ми дохождать писма-та Ви по-скоро, пращайте гы съ Австрийскж-тж пощж до Monsieur E. Z. Sakellaria à Andrinople, за да ми гы прѣпраща тука. И азъ така щж правиж. Негова милость е драгоманъ Г-ну Ступину.

Мавриди си е въ Филибе още отъ Мая.

Добро видѣние!

Вашъ искрененъ приятель

Н. Геровъ.

Г-нъ Евлогий, спорядъ както ми пише отъ 6 Юлия, трѣбва да е сега въ Букурешь, а може и на пжть за тука, та затова не му пишж особно. Писмо-то му отъ 22 Юния не сьмь приялъ.

---

373. — Пловдивски митрополитъ падналъ. Вдигната пандера. Коп. кн. 3. 60

Г-ну Х. Георгиеву въ Букурещь.

Едрене, 25 Септемврия 1857.

Приятелю, Господине Христо.

На 16 Августа Ви писахъ отъ Пловдивъ и ся надѣж да сте прияли писмо-то ми; нъ отговоръ още нѣмамь; послѣдне-то писмо, что сьмь приялъ отъ Васъ, е отъ 10 Юлия.

Азъ ходихъ на Узунджова за панаира и оттамъ прѣскокнжхъ до Едрене, за да ся повидимь съ Г-на Ступина, таче до еднж недѣлж отъ днесь пакъ щж си врьнж за Пловдивъ.

Днесь нѣмамь врѣмя да Ви пишж на длъго, а щж Ви кажж само какво Пловдивскый митрополитъ паднж, ала садрязамъ-тъ го подрьжя, та това му давж още надѣждж да ся оправи и врьне пакъ въ Пловдивъ, което на да ли ще бы, само на наши-ты чорбаджии въ Стамболъ ще стане повече трудъ.

Въ недѣлж на 1 Септемврия вдигнжхъ пандерж-тж. Това станж съ тръжество доста замѣчятелно и небывало досега въ Пловдивъ. Кога ся врьнж въ Пловдивъ, ако сполучж врѣмя, описа щж Ви тжж церемониж.

Г-нъ Никола, чиче Ви дойде въ Пловдивъ прѣди Узунджовж, та му казахъ да земе, когато ще отъ Гешевы за мене 80 минцове, а той гы зе на Узунджовж. Казахъ му 80 минцове на посокж, зачтото откакъ сьмь отишьлъ въ Пловдивъ, като сѣдѣхъ на чюждж кжщж не сьмь растурилъ още калабалжка си, та да найдж книгы-ты да видж, колко има да Ви давамь. Кога ся врьнж въ Пловдивъ, тогава щемь исправи хесапа.

На Г-на Евлогия ся надѣяме да си дойде тыя дни, ако не е дошьлъ досега.

Поздравлявамь Ви и остаямь

Вашь искренъ приятель

Н. Геровъ.

Дѣдо Денкоглу е ходилъ въ Софиж оттамъ е отышьлъ въ Лайпцигъ и послѣ ще си иде въ Москвж.

374. Евлогий Георгиевъ въ Пловдивъ, гостъ на Н. Герова. Коп. кн. 3. 92.

Г-ну Х. Георгиеву, въ Букурещъ.

Пловдивъ, 14 Ноемврия 1857.

Господине Христо!

Писмо-то Ви отъ 29 Септемврия прияхъ на врѣмя, а отъ еднѫ недѣлѭ насамъ е у мене на гостю и Г-нъ Евлогий, та отъ него по̀-подробно ся учѭ новины-ты отъ града Ви.

Оттука има новины да Ви ся обадять, нъ понеже Г-нъ Евлогий сега иде отъ при Васъ, та знае кои работы сѫ по̀ любопытны за-тамъ, за това оставямь, той да Ви гы пише. Азъ сьмь залисанъ още съ да си готвѭ кѫщѫ-тѫ за зимась.

Какво направихте съ Г-на Селеминскый, щете ли го пратите въ Цариградъ? До пѫти щѫ Ви писа повече; сега врѣмя-то е кѫсо. Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

375. — Геровъ се годилъ. Кавга въ Едрене между българе и гърци по богоявление. Коп. кн. 3. 147.

Г-ну Х. Георгиеву, въ Букурещъ.

Пловдивъ, 17 Януар. 1858.

Господине Христо!

Шесть мѣсяци станѫ какъ нѣмамь писмо отъ Васъ. Коя е причина-та дѣто не ми писувате, не знаѭ. Ако е нѣчто срьдня, то сега трѣбва да ми ся прѣдварите, зачтото Ви ставамь роднина: азъ ся сгодихъ съ браточядкѫ Ви Марийкѫ. Това станѫ прѣди еднѫ недѣлѭ. Азъ пратихъ нарочито Драгомана си съ гавазина ми да й занесѫть прьстена ми, ала дрьжимь работѫ-тѫ скрыто отъ свѣта, ако и да ся говори отъ еднѫ годинѫ насамъ, че сьмь годенъ. Вѣнчяніе-то, спорядъ волѭ-тѫ на Ваши-ты, оставяме за слѣдъ Великъ-день. И така нека Ви сьмь честитъ и Вые да ми сте честити.

Прѣзъ сырницѫ щѫ идѫ въ Карлово на гостіе на годеницѫ-тѫ си, и щѫ земѫ Бая Евлогия да го доведѫ тука, та да глядамь да годимь и него. Не ся минува день да не дойде нѣкой да ми дума да го канѭ съ нѣкое момиче.

Новины оттука да Ви пишѭ, вѣрвамь, не е потрѣбно. Г-нъ Евлогий трѣбва да Ви пише за всичко, това таче, право да Ви кажѭ, днесь и врѣмя-то ми е кѫсо. Замѣчително нѣчто, което негова милость още не знае, е кавга-та, что е станѫла въ Едрене между Блъгары-ты и Грьци-ты по Богоявление, която е тврьдѣ голѣма и ще има, надѣѭся, важны послѣдствия. Подробности-ты още не знаѭ по-тънко да Ви гы опишѭ.

Желаѭ Ви да прѣминете новѫ-тѫ годинѫ и още много другы съ здравіе и благополучие въ всичко.

Поздравѣте, молѭ Ви ся, отъ мене шюрее-ты ми и всичкы-ты приятеле.

Добро Видѣние!

Вашь
Найденъ Геровъ.

---

376. — Българетѣ молятъ патриарха да позволи да се чете въ пловдивскитѣ черкsви и български. Гърцитѣ противодѣйствувать. Коп. кн. 3. 171.

Пловдивъ, 12 Марта 1858.

Господине Христо!

Ваше писмо отъ 31 Януар. на 15 февруар. прияхъ и притворено-то въ него за Ваши-ты въ Карлово тогава си испратихъ.

Послѣдне Ви сьмь писалъ на 17 Яннуар. и надѣыся да сте прияли съ врѣмя писмо-то ми. Вые ми понатяквате, че ужь Вы сьмь заборавилъ, нъ то не е истина, а причина-та дѣто не Ви пишѫ чясто като напрѣдъ е, че отъ еднѫ странѫ и нѣма что да Ви пишѫ, а отъ другѫ и не ми дават врѣмя да пишѫ: отъ заранъ-тѫ до вечерь-тѫ дохождат то единъ, то другъ та не мя оставят да работѫ. За това отъ тѫѭ странѫ Консулство-то не ми ареса. ала трѣбва вече да ся трае доклѣ да му ся намѣри край да ся олеснять работы-ты.

Най-любопытна-та новина оттука е тая: прѣди нѣколко врѣмя тукашни-ти Блъгаре пратихѫ прощение до патриарха, съ което му ся молят да разрѣши да ся чете въ Пловдивскы-ты церквы и Блъгарскы по нѣкога или постоянно въ еднѫ само Блъгарскы. Грьци-ти ся научили и сѫ пратили друго прошение на патриарха, та му ся молят да не допусти това, че ужь Блъгаре-ти повдигнѫти отъ по-добры хора правят това съ нѣкакво политическо намѣрение. Да видимь кои ще послуша Негово Святѣйшество.

Азъ крьстихъ тука завчера дѣте на Г. Костадина Нешевъ и му дадохъ имя Найденъ.

Г-нъ Евлогий, кой ми е сега гость, ми казва, че Ви е писалъ да направите еднѫ халкѫ съ имя-то на Марийкѫ за вѣнчило-то. Такѫвѫ халкѫ трѣбва да направиѭ и азъ та, за да сѫ и двѣ-ты еднаквы, молѭ Ви ся да заръчяте да направят и за мене еднѫ, кото каквѫто сте зарѫчяли за Марийкѫ, съ имя-то ми Найденъ, и да ми ѭ пратите чрѣзъ Ваши-ты въ Карлово.

Отъ Г. Іорд. Деблева писмо не сьмь пріималъ, та ако има нѣчто, за да му отговорѭ, да ми пише пакъ.

Поздравление на шюрее-ты ми и на вси приятели.

Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

---

377. — Вѣнчавката на Герова. Новиятъ владика въ Пловдивъ. Изпитание въ българското училище. Помощь се иска за училището. Коп. кн. 3. 227.

Г-ну Х. Георгиеву.

Пловдивъ, 12 Юлия 1858.

Господине Христо!

Отъ писма-та отъ Г-на Евлогия сте ся научили какво на 15 Юния ся вѣнчяхме съ браточядкѫ Ви Марийкѫ. Вѣнчяніе-то ни станѫ въ Карлово. Азъ имахъ отъ владыкѫ-тѫ повеление до нашия Протосингелъ, който е сега неговъ епитропъ, да ны вѣнчяе съ алай, нъ не щяхме таватуръ, а на 2 сахата турскы вечерь-тѫ стигнѫхъ въ Карлово и на 4 ся вѣнчяхме у дома безъ да има нѣкой отъ вънъ. Така вече станѫхме роднина и Ви ся молѭ да мя обычяте не само като приятель, а и като свой.

Слѣдъ вѣнчяніе-то ни стояхме въ Карлово осемь дни, а на 24 Юния тръгнѫхме за тука съ тьщѫ ми и Г-на Евлогия. Тука двѣ недѣли нарядъ приимахме беспрѣстанно визиты. Вчера испратихме баче Евлогия за Карлово.

Азъ ся канѭ да идѫ прѣзъ Августа до Русчюкъ, кѫдѣто смѣтамь да стигнѫ кѫдѣ 20 Августа. Щѫ искамь изволение да подойдѫ за 3—4 дни и въ Букурещь, и какво-то ми ся отговорят, щѫ Ви обадѫ съ врѣмя. Дано да сполучяхь та да ся повидимь и да Ви прикажѭ Пловдивскы-ты новины.

Новый ни владыка ще да е или тврьдѣ хытьръ, или доста добьръ чловѣкъ. Врѣмя-то ще покаже, кое отъ двѣ-ты е, а засега той пристая на Блъгары-ты и врьви по волѭ-тѫ имъ.

Тыя дни станѫ испытание въ тукашно-то Блъгарско училище. За общо благодарение на Блъгары-ты и за ядъ на Грьци-ты, ученици-ти ся отговорихѫ тврьдѣ добрѣ. Това направи още по-добро впечатлѣние, зачтото Грьцко-то училище отъ мѣсяць и половинѫ насамъ е затворено за бунѫ-тѫ, коѭто ученици-ти направихѫ възъ ефоры-ты и възъ учителя, таче нѣма, кой да настои да ся отвори.

Не можете ли събра тамъ нѣчто спомоществование за Блъгарско-то тукашно училище, зачтото искаме да ся хване още единъ учитель, а приходъ-ть му е твърдѣ късъ?

Поща-та Австрійска промѣни дни-ты, въ които ще минува оттука, и ще зима писма на право за Букурещь, та слагамь, че слѣдъ една недѣля откакъ е писано писмо, ще ся приема тамъ, и пакъ за толкова врѣмя ще сгига оттамъ тука. Трѣбва само да ся надписвать оттука: въ Букурещь прѣзъ Едрене, и оттамъ въ Филибе прѣзъ Едрене.

Пригварямь Ви писмо отъ Марийкѫ. Тьща ми Вы поздравява. Много здравіе отъ всичкы ны до Тодоракыя. За Никола още нѣмаме извѣстие да е стигнѫлъ въ Карлово.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

378. — Прѣпорѫчва се Илия Икономовъ за учитель. Пак. 14.

Приято 20 Окт. 1858.

Господ. Н. Геровъ!
Вь Пловдивъ

Буку^с. 1858. Августъ 20.

Подателатъ на настоящето ми Г. Илıа Икономовъ дохожда отъ ѕрѣща за да ся наряди неиди по тамо учителъ, прочее го прѣпоручовамъ вамъ, и ви моля да му прѣдстоите за да ся нареди на нѣкои добро мѣсто, можи и въ Пловдивъ аку го намѣрити за ѕпособно, на конецъ дѣто ѕмятате чи ще бѫди по добрѣ тамо нека бѫди. — Младыатъ тоzи сѫ види да имѫ обходи добри, а въ наукитѣ каквѫ ѕила имѫ н познавамъ. Знамъ само чи свѫршилъ курсатъ ѕеминарически въ Кіевъ. —

Ви поздравлявамъ братски и оставамъ

ва^ш:

Хр. Георгіевъ.

---

379. — Положението на българското и на грьцкото училище въ Пловдивъ. Отношенията на Герова къмъ пловдивчане. Коп. кн. 3. 245.

Пловдивъ, 23 Октоврия 1858.

Господине Христо!

Не могѫ Ви исказа, колко ми е мѫчно, като не можяхме да нагласимь лѣтось, кога ходихъ до Трьново да ся видимь. Като не ми дадохѫ изволение да дойдѫ до Букурещь, азъ мыслихъ да Ви поканѭ да слѣзете въ Гюргево, та или тамъ или въ Русчюкъ да ся срѣщнемь, ала, като знаяхъ, че сте сами и имате много работѫ, не дрьзнѫхъ да направѭ това. Послѣ, като прияхъ писмо-то Ви отъ 20 Августа и видѣхъ отъ него, че и Вые сте желали това, много мя е ядъ дѣто така направихъ. Ако е животъ и здравіе, напролѣть пакъ може да ми ся случи да идѫ до нѣкѫдѣ, тогава вече щѫ глядамь непрѣмѣнно да ся срѣщнемь.

За тукашни-ты работы трѣбва да Ви е исприказалъ Г-нъ Евлогий, та за излишне почитамь да Ви повтарямь. Щѫ Вы явѭ само, какво въ тукашно-то Блъгарско училище турихѫ учитель и за Грьцкый и Французскый языкъ, и сега то така добрѣ врьви, дѣто ученици-ти отъ Грьцко-то училище зехѫ да прѣминувать въ него. Въ Грьцкото сѫ остали само 13 душь ученици и то полекка-лекка ще ся затвори съвсѣмь. Нъ и за Блъгарско-то азъ не сьмь миренъ, зачтото харчове-ти му станѫхѫ голѣми, а срѣдсгва-та му сѫ твърдѣ кѫсы, пакъ отдѣто ся надѣяхме за помощь още ѭ нѣма, та не знаѭ, какъ ще ся излѣзе на главѫ. Затова Ви ся молѭ да прѣдстоите, ако е възможно, да ся събере нѣчто помощь въ града Ви. Ако видите, че ще ся свръши нѣчго, явѣте ми, та да кажѫ на настойници-ты да отпишѫть едно писмо до Васъ и до когото още трѣбва, та дано ся сьбере что-годѣ.

За мене ако искате да знаете, какъ ся поминувамь, азъ сьмь тврьдѣ добрѣ съ всичкый свѣтъ. Турци-ти, и п между си и прѣдъ други-ты казвать, че Русскый консулъ е най-добьръ отъ всичкы-ты консулы, и огъ другѫ странѫ наши-ты работы сѫ врьшять най-добрѣ. Нъ и азъ ся пазѭ да не подкачямь ни еднѫ работѫ, въ коѭто оная страна, что щѫ покровителствувамь, може да излѣзе неправа. Пашя-та, что си отыде прѣзъ Септ. самъ е казвалъ прѣдъ нѣкои отъ наши-ты, че само азъ единъ отъ всичкы-ты консулы ся пазя отъ буклучявы работы и вардѫ достоинство-то си.

Нѣмска-та поща не ходи вече отъ Цариградъ за Букурещь, та остава пакъ да си пращаме писма само чрѣзъ наши-ты въ Карлово.

Притварямь Ви писмо отъ Марийкѫ. Тя ся научи въ Пловдивъ, та вече не ѝ е мѫчно за Карлово. За да не ся утѣснява тука сама, азъ прѣдумахъ тьщѫ си, та дойде и тя да сѣди при насъ тая зима. Азъ быхъ желалъ, това иска и Марийка, да остане за всякога да сѣди при насъ. Тя Вы поздравява.

Отъ Коля приихъ снощи писмо, щѫ му отговорѭ до недѣлѭ. Шяпкѫ-тѫ приихъ.

Поздравление на вси приятеле.

Братскы Вы поздравлявамь и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

П. П. Г-нъ Евлогий ми пише, че сте рѣшили да пратите Тодоракыя нѣкѫдѣ да ся учи. То е добро. Нъ ако мыслите да го правите трьговецъ, трѣбва да земете мѣры, за да не ся истънчи, та послѣ да му ся чини трьговия-та долне нѣчто.

---

380. — Да се намѣри работа на Алекс. Чалики. Новиятъ грьцки владика въ Пловдивъ. Илия Икономовъ учитель въ Пазарджикъ. Коп. кн. 3. 271.

Г-ну Х. Георгиеву.

Пловдивъ, 4 Декемврия 1858,

Господине Христо!

На 23 Октоврия Ви писахъ и на 13 Ноемвр. повторихъ. Надѣѭся да сте приили и двѣ-ты ми писма, и чякамь отговоръ за дѣто Вы пытахъ, не е ли възможно да ся събере въ града Ви нѣчто помощь за тукашно-то Бльгарско училище.

Сега идѫ да Ви явѭ, какво Александръ Чалики писалъ на майкѫ си, че Г. Русевичь му обадилъ, какво занапрѣдъ нѣма работѫ за него, та да си трьси мѣсто, и той пыта, да ли да си дойде тука, или тамъ да си трьси мѣсто. Майка му му отговаря, ако може, да ся хване при Васъ, и менѣ дума да Вы поканѭ, да го приберете, ако Ви трѣбва човѣкъ. Той пише Блъгарскы, Грьцкы и Французскы и трѣбва сега да ся е научилъ и Влашкы. Още може да е и аджямия, ала може да ся научи, като падне на рѫцѣ-ты на човѣка, който знае да го врьти добрѣ. Има си и мадко пары, та съ врѣмя, като стане достоенъ, може да го направите на нѣчто и ортакъ.

Ново нѣчто оттука нѣмамь да Ви явѭ. Търговия-та е съвсѣмъ запряла. Турци-ти отъ день на день ставать пò-аинаджии, така дѣто прѣди боя сѫ были много пò добри отъ сега. Новый владыка маже и глади, ала все е Грькъ, и ничто още не е направилъ за Бьлгары-ты. Вънъ като ходи по девира си, е глобявалъ села-та, колко-то е можьлъ.

Поздравление отъ тьщѫ ми и отъ Марийкѫ.

Добро-видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Илиѭ Икономовичя настанихме въ Пазарджикъ за учитель. Притварямь Ви прьво писмо отъ Митка, за отговоръ на което и азъ заедно съ писмо ся надѣѭ да дойде нѣчто армаганъ за поощрение.

---

381. — Геровъ ще обиколи часть отъ България. Иска да се срѣщне съ Хр. Георгиевъ. Коп. кн. 3. 412.

Пловдивъ, 2 Септемвр. 1859.

Господине Христо!

Отодавна не Ви сьмь писалъ, ала мыслѭ, че това не е кусуръ, като и Вые не сте ми писали цѣлѫ годинѫ. Доклѣ бяхме само приятеле, помняхмеся и си пишяхме, а като станѫхме роднина, съвсѣмь мя заборавихте както Вые, така и Г-нъ Евлогий. Спорядъ това и азъ не трѣбва да ся въсползувамь отъ случяя, който има да ми ся прѣдстави тѫѭ есень за да наминѫ въ Букурешь да ся видимь. Ето какъвъ е тоя случяй. Сега, като идѫ въ Узунджовѫ за панаира, шѫ слѣзѫ и до Едрене, и тамъ, вѣрвамь, ще ми дойде заповѣдь да идѫ и до Цариградъ. Така ако стане, ще ми ся отъ Цариградъ да излѣзѫ занасамъ прѣзъ Дунава, та мо̀жяхъ да излѣзѫ на Гюргово за да дойдѫ въ Букурещь за два-три дни да ся повидмь; нъ за что ни е да ся видимь, кога не щемь нито да ся разбираме?

Притворено-то писмо е отъ Петра Печевъ, чловѣкъ на чичя Никола.

Поздравлявамь Вы и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

P. S. Заборавихъ да Ви пишѭ:

Г-нъ Костакый Моровеновъ си е дошьлъ въ Пловдивъ прѣди 20 дни нѣчто, и ми казва, какво сега има врѣмя да дойде при Васъ на службѫ, та, ако Ви трѣбва, явѣте ми, нъ по̀-скоро, на каквы условия можете да го приемете. Може да ми пишете за Едрене и да рекомандувате писмо-то до Г-на Ступина.

---

382. — Българогръцкитѣ разпри въ Пловдивъ. Патриаршеско разрѣшение да се чете и български въ черковитѣ. Коп. кн 3. 469.

Г-ну Х. Георгиеву.

Пловдивъ, 8 Янннуария 1860 л.

Господине Христо!

Честита Ви нова година! Желаѭ Ви да ѭ прѣминете весело, съ здравіе и благополучие въ всичко.

Писмо-то Ви отъ 21 Декемвр. прияхъ и явихѫ опрѣдѣление-то Ви Г-ну К. Моравенову. Негова милость намира платѫ-тѫ, что му обричяте, 150 # за годинѫ и квартиръ отъ него, тврьдѣ малкѫ, та не може да дойде съ неѭ. Той ми казва, че кога бѫде да стои три годинъ съ заплатѫ, отъ 800 карбовны и квартиръ отъ Васъ по̀-малко не му износи. Казва, че другы му сѫ обричяли толкова, нъ той прѣдпочита да бѫде при Васъ, ако му дадете исто-то.

Оризъ-тъ нѣма да спадне по̀-долу отъ 24 гр. Сега и съ тѫѭ цѣнѫ вече не може ся земе. Хубавый оризъ има сега 25 1/2 — 26 гр.

Распри-ты за четеніе Блъгарскы и Грьцкы въ тукашни-ты церквы знаете отъ вѣстницы-ты. Щѫ Ви кажѭ само, че на 20 Дек. кога ся чете въ ц. Св. Богородицѫ патріаршеско-то разрѣшеніе да ся чете и Блъгарскы, Грьци-ти поискахѫ да биѭтъ Блъгары-ты; нъ който отъ тѣхѫ пошавнѫ, ѣде лобутъ и быде изнесенъ изъ церквѫ напрѣкы. А другы-ти Грьци, като видѣхѫ, сами бѣгахѫ, та остахѫ въ церквѫ само Блъгаре, които тогава вече подкачихѫ да четѫтъ Блъгарскы. Владыка-та дрьжя странѫ тѫ на Блъгары-ты, та трѣбва и тии да го забранять отъ гонения-та отъ Грьци-ты. Сега въ ц. Св. Богородицѫ ся чете и служи само Блъгарскы.

Писмо-то си свршяте противъ обыкновение-то си, съ: добро видѣние. Ако сте намыслили да си поподйдете много шемь Ви ся радваме.

Марийка и тьща ми Ви благодарять за поздравления-та и взаимно Вы поздравявать. — Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

Притворено-то Ви писмо испроводихъ въ Карлово. Кашкавала чякамь да дойде и Ви благодарѭ за него.

---

383. — Геровъ ще ходи въ Едрене. Разпритѣ между гръци и българе за церквата Св. Богородица въ Пловдивъ още продължаватъ. Владиката гръкъ зима българската страна. Коп. кн. 2.

Г-ну Х. Георгиеву.

Пловдивъ, 17 Марта 1860.

Господине Христо!

Писмо-то Ви отъ 4 Февруар. прияхъ едва прѣди еднѫ недѣлѭ и брѣзамь да Ви отговорѭ.

Съ Г-на К. Моровенова говорихъ. Той не ся отричя отъ прѣдложения-та Ви, нъ има надѣждѫ тука за едно мѣсто, та ако не сполучи, тогава вече може рѣши да дойде на Вашѭ службѫ. И това трѣбва скоро да стане явно, какво ще прави.

Съ голѣмѫ радость ся научихъ отъ сѫще-то Ви писмо за намѣрение-то Ви да си подойдете, ако Ви допустять работы-ты. Всичкы желаемь да стане това.

Прѣзъ свѣтлѫ-тѫ недѣлѭ, по заповѣдь отъ началство-то, трѣбва да идѫ на Едрене за 10—15 дни нѣчто, и искамь да водѫ и Марийкѫ и тьщѫ ми, та на врьщанѥ да минемь прѣзъ Загарѫ и Казанлѫкъ, за да оглядаме годеницѫ на Г-на Евлогия. Отъ чичя Никола зехме изволение за това. Вѣрвамъ, че и Вые щете одобрите намѣрение-то ни.

Расприты Грько-блъгарскы въ града ны още не ся свршять. Грьци-ти още ся надѣѭть да отнемѫть церквѫ Св. Богородицѫ, и правять такывы лудости, на които слѣдствие-то ще е поблъгарение още еднѫ или двѣ церквы. Съ неразмислено-то си тии направихѫ и владыка-та, ако и Грькъ, да земе странѫ-тѫ на Блъгаре-ты. И друго-яче не можяше да бѫде, зачто всичкы-ты имъ работы сѫ единъ рядъ отъ глупавины.

Марийка и тьща ми Вы поздрявляватъ. Сынъ ми, Геро, Ви цѣлува рѫкѫ.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

384.* — Порѫчане печатъ и щемпелъ за консулството. Пак. 15.

Г-ну Христу Георгиеву

въ Букурещь.

Филибе 17 Февруария 1861.

Понеже нѣма тука художници, които да работять добрѣ, молѭ Ви ся да сторите трудъ да порѫчяте въ града Ви да направять за ввѣренно-то менѣ Императорско-то Вице-Консулство въ Филибе:

1. Единъ печятъ издлъбанъ за запечятванiе съ восъкъ, съ надписъ: Р о с с. И м п е р. В и ц е - К о н с у л ь с т в о в ъ Ф и л и п п о п о л ѣ, на голѣминѫ колкото показаный на притворенѫ-тѫ книгѫ юрнекъ, орелъ-тъ да ся направи спорядъ сегашнѫ-тѫ формѫ, като на приложеный на това писмо съ мастило печятъ. Въ града Ви има печятары, които знаѭть Русско писмо, та отъ тѣхъ нѣкому да ся порѫчя печятъ-тъ, какво-то да направи слова-та хубаво. Най-добрѣ е да ся порѫчя на оный печятаръ, что работи за тамошно-то Русско Консулство.

2. Единъ щемпель спорядъ приложеный юрнекъ за печятанiе бланкы за Вице Консулство-то. Той ще стане испѫкнѫлъ, та да ся печята съ него съ мастило.

Съ това молѭ Ви да ми купите и еднѫ отъ тенекии-ты съ мастило за печятанiе (tampon à réservoir), нъ да е отъ по̀-голѣмы-ты, и съ черно мастило.

Тыя нѣчта молѭ Ви ся да прѣдстоите да ся направять по̀-скоро и да ми гы проводите по Австрiйскѫ-тѫ пощѫ. Ако ли нѣкакъ не може да станѫть скоро и три-ты, то печятъ-тъ да стане нѣкакѫ по-скоро и да ми го испратите, а щемпелъ-тъ и да ся позабави быва.

Приимѣте, молѭ Ви увѣрение за истинното ми за Васъ почтенiе.

---

* Писано отъ секретаря.

PS. Щемпелъ-тъ да ся направи така, каквото да захваща мѣсто по̀-малко отъ приложеный юрнекъ.

Цѣнѫ-тѫ на печята и проч. кога ми явите, щѫ заплатѫ на Ваши-ты въ Карлово.

---

385. — Ст. Чомаковъ прѣдставитель на пловдивската епархия. Руситѣ подържатъ грѣцкото духовенство. Ступина прѣмѣщатъ. Пак. 15.

Прията 11 Марта 1861. Отгов. 31 Марта.

Господ. Наид. Геровъ
Въ Пловдивъ.

Буку[с]. 1861. февр. 17-го.

Вашето честно отъ 3. сего прiяхъ, и писаннитѣ ви въ него проумѣхъ.

Жално мiе да слушамъ чи ощи се страдаите, отъ треската, понеже тази дяволска болясть е́ доста лошава, наи паче зимно времѣ, и за да ся отарвете отъ нея трѣбовѫ Дiета голѣмѫ отъ сѣкакво нѣщо. Меня аку пытате по настоящемъ сѫмъ яко добрѣ кѫмъ здравiето, нъ грiжитѣ мисѫ млогу, и ми тѣжѫтъ най паче по тѣзи 2/3 години, като тарговскитѣ работи варвѫтъ твѫрди тежко, тапѫ и безъ повече, нъ няма друго какво да сѫ прави освѣнъ терпѣнiе догдѣ сполучимъ по угодно времѣ за дасѫ прибиремъ.

Научавамъ ся отъ Ц/градъ какво єпархiята Пловдивска избрала за представителъ за Народныатъ ни Цѣрковни Въпросъ Г. Стоянча Чомакова, което твърди млогу мъ благодари, понеже е́ самыатъ които имѫ сичкитѣ преимущества за тѫзи работѫ давно и отъ другитѣ єпархiи отбиряхѫ човѣцы здрави и сосъ характеръ постоянъ, за да можи да земи поскору конецъ този Въпросъ въ ползѫ цяла на Народни.

Ц/градскитѣ някакъ сѫ плачатъ какво изъ начало руситѣ дѣиствовали противъ исканiето ни народно, което отъ истина мисѫ вижда доста чудно, и мѫчену за вѣрванѣ.

Ми думатє какво тамошнитѣ бѫлгари подѫржатъ Владыката Грѫцки, неразумявамъ обаче защо толкувѫ любовъ кѫмъ него отъ странѫта на бѫлгаритѣ, наи паче на днешното времѣ когито нiя тичамы да сѫ отарвємъ отъ Гѫрцитѣ, ато да ги подѫржамы мысля нiси имѫ мѣстото.

Господ. Ступина дѣто го вдигатъ отъ Едрине нiмѫ благодаря, понеже мысля тои беше добаръ за нашытѣ, освѣнъ това виждамъ въ Вѣстницытѣ Грѫцки да пиши какво и вази ви вдигатъ отъ Пловдивъ, и това ощи по млогу мъ наскърби, защото кои знаи на кадѣ ще ви прататъ, тѣзи сѫ наи голѣми косури на началството руско, дѣто незнаи хората, и да остави секиго дѣто му преличѫ.

Ви затварямъ писмо за Г. Филаретова и пратете му го.

Желая ви добро здравiе, и давно помогни Господъ и поскору да сѫ видимъ.

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва[ш]:
Хр. Гєоргiєвъ.

---

386. — Чомаковъ отива прѣдставитель отъ Пловдивъ за Цариградъ. Криво тълкуване на руската намѣса въ церковния въпросъ. Защо българетѣ подържатъ пловдивския владика макаръ и гръкъ. Нѣмане удобна кѫща въ Пловдивъ. Пловдивчане отхвърлятъ патриарха. Коп. кн. 2.

Г. Х. Георгиеву.

Пловдивъ, 31 Марта 1861 г.

Господине Христо,

Имамь на рѫцѣ двѣ Ваши писма отъ 17 Февр. и 6 Марта и отговарямь и на двѣ-ты. — Треска-та мя остави отъ два мѣсяца насамъ и сега сьмь добрѣ. Нъ за

да ся оправѭ хубаво искалъ сьмь отпускъ прѣзъ тоя мѣсяць, и ако ми доде щѫ употрѣбѭ това врѣмя за да идѫ на бани-ты и да направѭ малко расходъ.

Г. Стоянче трьгнѫ завчера за-въ Цариградъ за прѣдставитель отъ Пловдивскѫ-тѫ епархиѭ. Той ся забави, зачтото бяше боленъ, ала това неврѣди, зачтото прѣзъ рамазана ничто не ся врьшяше.

Мнозина мыслять както ми пишете, че наше-то посолство въ Цариградъ е противодѣйствовало на искания-та на Българскый народъ. Причина-та на тѫѭ невѣрнѫ мысль е, че Русси-ти съвѣтувахѫ Българы-ты да не искать онова, чтото тии прѣдвиждахѫ, че нѣма да ся сполучи, а да ся благодарять съ толкова, колкото можяше да имъ ся даде; но въ исто-то врѣмя тии съвѣтовахѫ и Патриаршиѭ-тѫ да удовлетвори праведны-ты жялбы на Българы-ты, за да не стане пò-злѣ. Ни едни-ти, ни друга-та не послушяхѫ тогава, затова достигнѫ работа-та много надалечь и не е добрѣ ни за едны-ты, ни за другы-ты. За Българы-ты е злѣ, зачтото простнѫхѫ много надалечь искания-та си, и ако не сполучять, ще имъ е мѫчно, а за Патриаршиѭ-тѫ такожде злѣ, зачтото съ дрьжяние-то да не даде ничто на Българы-ты, изгуби много.

Пловдивскы-ти Българе поддрьжять сегашний си владыкѫ, ако и да е Грькъ, зачтото той ся отврьли отъ Патриканѫ-тѫ и познѫ правдинѫ-тѫ на Българы-ты. Освѣнь това той имъ е даденъ отъ Али-пашѭ, и не можяхѫ да го махнѫть, та стига и дѣто го обрьнѫхѫ на своѭ странѫ.

Г-нъ Ступинъ е отышьлъ за Цариградъ. И за мене много говорять и пишѭть, нъ напраздно. А азъ зехъ да не ся благодарѭ отъ Пловдивъ и ето по коѭ причинѫ. Три годинъ протеглихъ черно тегло въ кѫщѫ-тѫ, дѣто сѣдѣхъ, и развалихъ здравие-то си въ неѭ отъ влажность-тѫ. Есенесь като бяхме болни не щяхъ вече да сѣдѫ въ неѭ и ся прѣмѣстихме въ другѫ кѫщѫ пó-малкѫ и въ пò-лоше мѣсто, само да е пò-стягнѫтѫ. Нъ тя освѣнь голѣмѫ-тѫ тѣснотѫ, сега като ся по-сгрѣ врѣмя-то, начнѫ да вонѣе толкова, чтото слѣдъ единъ мѣсяць, кога стане по-топло, не ще е край да ся сѣди въ неѭ. А другѫ кѫщѫ нѣма да ся дава съ кириѭ. Ето Ингелизскый консулъ, който е дошьлъ прѣди четыре мѣсяци, гостува у Г. Стоянче Г. Чалоглу, зачтото не намира кѫщѫ. И не ли не можяхъ да намѣрѭ досега готовѫ кѫщѫ или да ми направять новѫ съ условиѭ-тѫ, дѣто прѣдлагахъ (да дамь 20,000 гр. напрѣдъ, та да ся прихващать на кириѭ-тѫ), нѣма вече надѣждѫ да ся намѣри, и това мя прави да желаѭ, макаръ и днесь, да мя прѣмѣстять отъ Пловдивъ.

Г-ну Филаретову проводихъ писмо-то.

Писмо-то Ви отъ 6 Марта прияхъ на 20 Марта. Оттогава два пѫти дохождa Австрийска-та поща, а печяти, что пишете, че ми сте проводили, още нѣма. Не знаѭ, что е станѫло.

За бланкы-ты азъ мысляхъ, че ще бѫде пó-добрѣ да ся литографировать. Нъ зачтото не могѫ да пишѭ на всякоѭ книгѫ, затова искахъ да имамь шемпелъ, та да го удрямь на каквыто книгы азъ могѫ да пишѭ. Ала като сте порѫчяли да литографирувать, пò-добрѣ.

Да Ви пишѭ новины оттука.

За отговоръ на Патриарха за отлѫчение-то на Пловдивскый митрополитъ, както и за Т. П. Илариона и Авксентия Тукашний Паисий служи въ недѣлѭ православнѫ тръжественѫ службѫ съ 24 душь священници отъ околны-ты градове и голѣмы-ты села. На тѫѭ службѫ отврьлихѫ патриархѫ и послѣ подписахѫ акта на отдѣление-то. Исто-то ся повтори послѣ и въ другы-ты градове на епархиѭ-тѫ и въ пò-голѣмы-ты села отъ попове-ты на пò-малкы-ты околны села, и съ пò-голѣмы демонстрации.

Тука ся чуяше, че Прѣосв. Панаретъ щялъ да иде отъ Букурешь въ Цариградъ при Българскѫ-тѫ церквѫ. Истинно ли е?

Пишять отъ Цариградъ, че ще дойде заповѣдь отъ патриарха, подкрѣпена съ заповѣдь отъ правителство-то, да ся чете въ всичкы-ты церквы въ Пловдивъ наполовинѫ българскы.

Поздравлявамь Ви и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

387. — Своеобразно рѣшение на църковния въпросъ. Пак. 15.

Прието 3 Апр. 1861.

Господ. Найдине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1861. Апріліа 12-го.

Ви потвѣрдявамъ крайното си отъ 24 прошлаго чрєсъ Ѕвищовъ и Карлово Нашытѣ, когито ви проводихъ и адреситѣ литографисани. Вашето честно отъ 31 подобно миналаго пріяхъ, на което писаннитѣ ви проумѣхъ, и слѣдовамъ да висѫ отговорѫ на потрѣбнытѣ.

Г. Ѕтоячо дѣтои отишолъ за прєдставителъ отъ Пловдивската єпархія, є доста добрѣ понеже освѣнъ дѣто є човѣкъ учєнъ изнаи кѫкъ да пипа такива работи, нъ надявамъ сѫ да бѫди и сосъ дерзостъ, и на такивѫ случаи дерзостѫ прави млогу нѣща. — Относяніето на Руситѣ или кѫкъ за народнія ни въпросъ, нєможѫ да го пріємѫ за добро, нете пакъ разумявамъ защо да совѣтувате тія бѫлгаритѣ за дасѫ благодарѫтъ съ толкува колкуто и каквоту щѫтъ Гѫрцытѣ да ни дадѫтъ, кату чили българитѣ сѫ и роби на Грѫцытѣ. Руситѣ отъ краіа както и сега послѣдно трѣбовѫше явно да стѫпатъ на кракъ, и да задължатъ портата за да упознаи правитѣ исканіа на българитѣ, понєже тія освѣнъ дѣто сѫ пѣтъ пѫти по голямъ народъ отъ Грѫцытѣ нъ и не искатъ нѣщо дѣто нисѫ имали, и ймь ги потѫпкали Гѫрцитѣ и доволно вєки дѣто и до сега сѫ тарпели българитѣ. На конецъ азъ отъ моя странѫ казувамъ чи Нашытѣ твѫрди добрѣ сториха дѣто нисѫ благодариха сосъ ѕовѣтитѣ руски, исосъ малкитѣ отступки дѣто ймъ прави Грѫцкіатъ Патрикъ, понєже нія догдѣ смы сосъ тѣзи хитри фанаріоти и ниси добіємъ ѕвоя независима иєрархія, никоги нище можимъ да сѫ просвѣтимъ, и кату смы сосъ тыхъ заедно ѕеки денъ разни спѫнки щє ни правать. — Нашытѣ єдно само сбѫркаха тія лани на Вєлигдянъ кату отфѫрлиха отъ цѣрковитѣ ни имято на Грѫцкіатъ патрикъ, трѣбоваше єдновремєнно да прогласѫтъ и Патрикъ български, и отъ портата нєтрябоваше да искатъ нєти воля нєти удобрєніє, ами ѕамо сєтно обявлєніє, както кѫмъ портата, тъй и кѫмъ ѕичкитѣ ѕили „чи народатъ български си избрѫ за представителъ главянъ на цѣрковата єдикогоси, и за напрєдъ каквоту иматъ съ нєго да сѫ разумяватъ, ачи нєка портата да ѕєми да разваля онова дѣто нія цѣрковно и за вѣрѫтаси вѫршимъ, и да видимъ съ какво право, на конєцъ това и ѕєга по добрѣ ствѫ, понєжє спорядъ проклятієто на Грѫцкіатъ Патрикъ, и на нашытѣ кѫмъ него и на ѕынода му, нія вєки сѫ отцєпихмы ѕовсємъ и религіозно отъ Грѫцитѣ, исєга друго ніни оставя освѣнъ да прогласимъ Патрикатъ си бєзъ да питамы никого, и кончєно дѣло — това є мнѣнєто на ѕичкитѣ тука: българи, и тѫи сѫ писа и на Нашытѣ въ Ц/градъ да направатъ, и нє подалєко, ами ѕєга на Вєлигдянъ, и давно послушаха да направатъ, чи да видимъ кои щє излєзи да го развали и защо — и какво праву имѫ или какту други дасѫ мѣси на цѣрковнитѣ ни работи, сосъ еднѫ речь ази нєвиждамъ вєки за нєвъзвожно да сѫ удовлєтвори исканіято българско, иска ѕамо постоянство куражъ, и съгласіє понєжє за цѣрковни работи никои не кожи да додє да сичє сосъ ѕѫбія българитѣ.

Пєчататъ ви нєрачи почтата астріиска да го пріеми за направу, и такѫ бѣхъ принудєнъ да го пратѫ прєзъ Ц/градъ Г. Хр. П. Тапчилєщова което ѕє ѕѫщыатъ денъ свѫршихъ, и міє чудно за щосѫ го убавили толкувѫ млогу въ Ц/градъ.

Нашія Владика Панарєтъ отъ истина тія дни щє отиди за Ц/градъ, и намѣрєніето муи, щомъ стигни тамо да си дадє оставкатѫ отъ Грѫцкіатъ Патрикъ, и да сѫ фѫрли на българската цѣркова. Млогу чудно и скърбно мисѫ вижда относяніето на Вашіа Доротєа, и каквѫ главѫ бєшє тази нєговата дѣто отиди въ Ц/градъ при Патрикатъ Грѫцки и сѫ подписа и тои въ актатъ Грѫцки протєвъ нашытѣ Владыци, отъ истина тои сѫ показа наи высокъ нароубієцъ, и такѫва падасѫ българитѣ. когито Патрикатъ Грѫцки го проводи въ Нишъ да убіатъ съ камани, за расплата на нєговитѣ работи — Заповѣттъ патріаршєска можи и да доди подкрєпєна и отъ портата, нъ българитѣ нє трѣбовѫ дасѫ плашатъ отъ това, ами отговоратъ да ймъ бѫди какво тія вєки нєпознаватъ патрикатъ Грѫцки за єдиновѣрєцъ, и тія си иматъ

вєки тѣхніатъ началникъ, заради това и неможатъ да слѣдоватъ спо: ординитѣ на Гржцкіа Патрикъ, идруги подобни.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва:[ш]
Хр. Георгіевъ.

---

388. — **Заточението на тримата ни владици.** Пак. 15.

Приято 17 Мая 1861. Отгов. 19 Мая.

Господ. Nаидине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку[с]. 1861. Маіа 9.

Краино ви писахъ на 12. прошлаго чрєсъ Нашытѣ у Карлово. Вашытѣ чєстны отъ 5 и 14 подобнаго пріяхъ, тжка и онова отъ 21 отъ Маріика на които и висж отговарямъ.

Чи желая отъ все ѕърдцѣ да сж повидимъ, за това прикаска нищє и тжка нє ѕамо чи ви по. . . за да мините на вржщанієто си прєzъ тука да сж видимъ, нъ и аку някакъ ніви даджтъ воля за да додите презъ тука, то и натакжвъ ѕлучаи казувамъ да мините прєzъ Рухчукъ, чи кату додитє тамо дохождамъ аzи да сж видимъ.

Началството турско нисж благодари ѕамо сосъ ѕюрдюсованієто на Пловдивскіатъ Митрополитъ, нъ ѕюрдисаха и двамата ни Владици отъ бъл. цѣрква, и това отъ истина голѣмо впечєтлєніє ни направи, и неразумявамъ защо и кжкъ испълнява тъи точно опрєдѣлєнієто на Гржц. Патрикъ, мыслж чи ѕлучаи бєшє ѕєга и явєнъ покровителъ да бєше изляzалъ нашіятъ Л.* Нъ незнамъ и тія до коги тъи сє щєсж кріятъ, а французитѣ работатъ. — Даите куражъ тамо на нашытѣ дасж даржжтъ яко, тапж`ина Л. хоротуваите да бжди по явенъ покровитєлъ.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва:[ш]
Хр. Гєоргіевъ.

---

389. — **Рѣшителность по народния въпросъ. Патрикътъ вика Панарета Рашеевъ. Страхътъ му.** Пак. 15.

Приято 22 Мая 1861.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку[с]. 1861. Маіа 16.

Народніа ни Въпросъ за да zєми пріятенъ конєцъ предстоєше и вія по дѣиствително, такж и пр. Л. защото ѕегаи времѣто му.

Нашія Панаретъ го вика Патрикатъ Гржцки и които беше, готовъ да тржгни аку нєму правиха Епитропитѣ му толкува затруднєнiята, освѣнъ това днешнія Патрикъ є голямъ непріятелъ неговъ, и кату му рєжи ѕега ножатъ на Патрикатъ ніє чудно и да му и наготвилъ иляматъ за да го ѕюрдиши, щомъ кату стигни тамо, или кои знаи икакво друго по лошава можи да му направи и такж и да сж наготви, пакъ го е страхъ да тржгни за да нєби да го обезчестжтъ, и кату вія сте тамо ѕега испытаите отъ близо за нєго, и ми явєте текущитѣ и мнѣніето си.

Ви поздравлявамъ и добро видѣніе.

ва:[ш]
Христо Георгіевъ.

---

* Лобановъ, рускиятъ посланикъ въ Цариградъ.

390 — Панаретъ Рашеевъ не дава смѣтка. Комисия за народния въпросъ. Пак. 15.

Прието 29 Мая 1861. Отгов. 2 Юніа.

Господ. Наидинѣ Гѣровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку[с]. 1861. Маіа 23.

Вашето честно отъ 19. sего пріяхъ, и сосъ голѣмо благодареніе видѣхъ благополучното ви прѣстигваніе въ тоzи градъ, такж и дѣто ми каzувате дасж несьмнявамъ чи прѣбиваніето си тамо ще употрѣбите и въ ползж на опщатж работж.

За да можите да додите на вржщаніе преzъ тука за дасж повидимъ, то ви подканямъ отъ sега за да бждите по икономи на харчовѣтѣ сы, дѣто да остани мѣсто да додите и тука.

За Г. Панарета каквото повече научите явете ми, тои хесапъ до sега ніе далъ, нети пакъ ще даде, нъ разни интриги му правать тѣzи що гіе отрѣдилъ Патрикатъ Грцки Епитропи.

За българскіатъ въпросъ чи ще стани. Комисія за да го пригледа и рѣши, то веки съмненіе нище, отъ прѣдставителитѣ чи имж съ достоиството хора това вярвамъ ивія да го потвѣрдите, меня мъи страхъ отъ парытѣ Гржцки, и отъ намѣсіованіето на sилитѣ, понеже както сж докаzа явно, тія sичкитѣ гледатъ за свои джопъ.

Ви поздравлявамъ

ва[ш]:
Хр. Георгіевъ.

---

391. — Доротей въ Видинъ. Неговитѣ закани противъ Софиянци. Прѣселение на видински българе въ Росия. Възмжщение отъ това. Брошура противъ Росия. Пак. 15.

Прието 29 Мая 1861. Отгов. 2 Юния.

Господине!

Вашіа Доротеа кату иzляzалъ на Видянъ млогу сж фалилъ, чи кату отиди на Sофія имж да sюрдиса sума българи които стоятъ противни на Гржц. Даховенство и други млогу, оставамъ и дѣто сж подписа че тои на Патришкото афоризмо противъ Наши Священноначалницы отъ истина тоzи човѣкъ сж показува голямъ убіецъ на народани, и sега чакъ повярвахъ, дѣто чи толкува времѣ дѣто выкаха епархіотитѣ отъ неговитѣ злоупотребленіята сж sичкитѣ истина. — Вярвахъ чи sичко що вжрши тои да бжди отъ простотія, нъ кату стигнж на това врѣмѣ когато българитѣ сж отрекаха отъ Гр. Патрикъ, тои да zемж sлужбж отъ него. то веке не можж да му простж чіе отъ простотія амъ навѣрно трѣбовж да имж зло повѣденіе, и міа млогу жално кжкъ вія кату роднина ніго sовѣтовахте да доди въ sебе си, и даварви въ прждвіатъ пжтъ, аzи вярвамъ да сте си сторили тоzи дългъ, нъ кжкъ да ви не послуша мисж струва чудно, кату чи вія имахте голѣмъ обичъ кжмъ него.

Руситѣ сж отворили въ Видянъ явна канцаларіа за да примѣстюватъ бжлгаритѣ съ Sемѣиството ѝмъ и вседомовно въ Р[ȣ]сіа, на това кжкъ е склонила Турція не познавамъ, и аку сж можи желаялъ быхъ да научж отъ васъ — Постжпката тжзи отъ странжта на Русія за нашія бѣдны народъ é убійство, понеже съ това ще истреби веки націонализматъ, нестига дѣто съ sичкитѣ боювѣ привлечи толкува българи и въ Русія и въ Влашко и отъ sетнѣ ѝмъ проводи на главытѣ толкува татары, ами sега ходи пакъ и sовсемъ да ги истреби. — Sжраzумява чи дѣто испжди тж татаритѣ, и ги нахлупи турското Нач. на българитѣ планатъ отъ тогива трѣбовж да е быль скроенъ, за да тегли българитѣ на мѣстото. — Клетитѣ българи незнамъ защо-сж считамъ веки православни, и не zематъ прѣдъ очитѣ си и да станатъ друга нѣкаквж Легіона. — Тукаи дошолъ единъ българинъ, ище типари еднж брошуржна български относително за това, и твжрди лошо и по нѣиди сосъ рѣzонъ хули Русія, мъчимъ сж да яваспремъ, нъ нищемъ можимъ. Защо тука типарятъ е свободенъ.

392. — Панаретъ Рашеевъ се наситилъ на гърцитѣ. Прѣселението отъ Видинско. Иосифъ Соколски и унията. Доротей посрѣщнатъ злѣ въ София. Пак. 15.

Прието 21 Юния 1861. Отгов. 23 Юния.

Госпд. Наидинε Гεровъ.
Въ Ц/градъ.

Букус. 1861. Юнія 13-го.

Предъ видъ имамъ вашы двѣ чεстны отъ 2 и 9 ѕεго, на които писаннитѣ ви проумѣхъ добрѣ, и слѣдовамъ да висѫ отговорѫ.

За работата на Шишмановича нεzабораваите да испытате въ Канцеларіата кѫкъ, и да ми явите, нъ ѕε zаедно и да предстоите тамо за дасѫ тури нарεтъ исканіето ми, което ѐ доста право и zаконно.

Нашія Панарεтъ сѫ мъи нѫсити отъ Грѫцытѣ, понеже ѕичкитѣ го гонатъ и гледатъ на криву и жεлаи и тои за независима иεрархія, за да отиди и тои да служи при братіятата си.

За прεсѣлεніето на българитѣ отъ Видянско, проводисѫ и отъ тука човѣкъ за да ги ѕовѣтува да останатъ на мѣстото си, и давно послушатъ, защото инакъ упостошавѫ zемята ни.

Дѣдо Јосифъ за да сѫ възвѫрни отъ уніята пакъ на православната цѣрква, ѐ добро и ѕвѣто нѣщо за наzи, нъ аку бѫди побягналъ въ Одεса, мъи німи аресува, и нεzа друго, нъ за да недоди нѣкакви мысли лошави на Портата, и да поврѣди цѣрковнія ни Въпросъ.

Доротεа дѣто сѫ го посрѣщнали тъи злѣ въ Ѕофія ѐ твѫрди добро нѣщо, такѫ и отвѣтатъ дѣто сѫ дали българитѣ за това на Али паша ѐ намѣстото си. —

Чякамъ отъ пѫрвото ви да научѫ що сѫ свѫршили Депотатитѣ ни кату сѫ прεдставиха на Вεzира· по моіото мнѣніе каzвамъ чи трѣбовѫ да постоянството да искатъ да завѫрнатъ и тримата Владыци отъ Ѕюргюнлукатъ, и такѫ да сѫ разглεда Въпросани.

Добро Видѣніе. ваш:

Хр. Гεоргіεвъ.

---

393. — Брошура за видинското прѣселение. Церковниятъ въпросъ. Патрикътъ иска да вдигне българската църква въ Фенеръ. Пак. 15.

Прието 8 Юлия 1861. Отгов. 21 Юлия.

Господ. Наидинε Гεровъ.
Въ Ц/градъ.

Букус. 1861. Юнія. 27.

Вашεто честно отъ 23 ѕεго пріяхъ снощи, и слѣдовамъ да ви отговорѫ. —

Проумѣхъ дѣто чи моята причинѫ сосъ Шишмановича лεжала тамо балта, и благодарѫ дѣто вія сте наредили да сѫ пиши вторично на Посолството Австрінско, подканεтε обаче давно това сѫ свѫрши догдѣ вія сте тамо, защото отъ послѣ пакъ тъи бѫлта ще ѭ оставатъ.

Отъ брошуритѣ за пресѣленіето отъ тука Консулството прати 3. въ Пεтр. Мεня ми беше остала ѕамо еднѫ, и която ѭ пратихъ завчεра на брата си, и днεсъ му пишѫ да ѭ прати вамъ аку ми падне идруга пратища ви още еднѫ.

Отвѣтатъ дѣтои далъ Али паша и Вεzирятъ на представителитѣ народни относително за цѣрковнія на Въпросъ го чякахъ да го чуя, защото не прεмянно кату сѫ на маzани добрѣ отъ Патрикатъ трѣбовѫ и да даржѫтъ сосъ него, нъ сосъ това нε трѣбовѫ дасѫ отчаюватъ нашитѣ, и да даржѫтъ яко за нεzависима иерархія, понеже правото иматъ по ѕεки начинъ още повече кату началството потвѣрдн такова право на 20 души покатоличани българи. — Бурмовъ отъ истина нε трѣбоваше съ тоzи начинъ да вмѣсти артиколатъ за мнѣніεто си варху решеніето на

народнія ни Въпросъ, защото єдно чи убєzкоражава нашытѣ, идруго прави хората да мыслятъ, чи инєго гуе подмаzалъ патрикатъ Гржцки, кькто и єкzарха, което ніе чудно за да бжди и тъи. — Онова дѣто си турналъ Патрикатъ Гр. на умжтъ за да иска отъ правителството да махнє тамошната българска цѣркова; защото тя є̃ гнѣzдото на бунтовницытѣ, пекъ гюzелъ пекъ монаасипъ за тяхь нъ аzъ му каzувамъ чи нєтои, ами и ѕжщіатъ Ѕултантъ да ще неможи ѕєга вєки да мъхни цѣрквата ни, а дѣто мысли Патрикатъ Гржцки чи българската работа я́ имж свжршєна то нераzумявамъ отъ дѣ тжкавж ѕигуранца. Нашытѣ представители щяха да типарятъ единъ Мєморандумъ, незнамъ що станж, желаимъ инія тука да го видимъ, освѣнъ това желая да зная защо нашытѣ прєдставители не искатъ да сж вжрнатъ Владицытѣ ни, и на предложеніето али пашовъ и Вєзирюво за да не ищатъ нєzависима иерархіа що отговориха, и накакво мнѣніє сж намѣратъ.

За Костакж Моравєновія кату додите тука щємъ хоратува, и за други повече нѣща.

Добро Видѣніє.

ва^ш:

Хр. Георгіевъ.

---

394. — Ковалевски падналъ. Причината. Генералъ Игнатиевъ. Церковниятъ въпросъ. Работата съ Шишмановичъ. Пак. 15.

Прието 2 Августа 1861. Отгов. 6 Авг.

Господ. Наид. Гєровъ.
Въ Ц/градъ.

Букус. 1861. Юліа 25.

Вашєто чєстно отъ 21 ѕєго пріяхъ вчєра, на което и бжрзамъ да висж отговорж.

Паданієто на Ковалевски отъ Дирєторлукатъ спо. кькто сж научавамъ отъ тука причинатаи дѣто тои є̃ удобриль примѣстюванієто на българитѣ. Вія добрѣ станж дѣто сж упознаихте сосъ Гєнер. Игнатієва, нъ нєзнамъ дали можите да му понапжлните главжта, кату за присєляванієто на Нашытѣ да го оставатъ долу и да го нібутать никоги това, освѣнъ това да бждатъ издрави защитници за цѣрковныа Въпросъ, и да насилатъ да стани, понєже є̃ право, икату тія прєдстоятъ няма кжкъ да сж противатъ другитѣ и наи сєтня да мыслятъ иза краино иzбавлєніє защото това є̃ спасєніето. — Нашытѣ прєдставителитѣ спор. моіото мнѣніє трѣбоваше да искать чисто и ясно неzависима иєрархія, кату да нѣма вєки причина портата да праща прєписи отъ исканіятата ймъ на Патрикатъ Гржцки и да иска мнѣніето му, єдно и єдно правять двѣ, нія сж отказахми вєдна^ш: отъ Гр. Патрикъ, и нєможи вєки да бждимъ zаєдно, и кончєно дѣло, нія нє искамы нѣщо дѣто нисмѣ имали, нєти пакъ да завладѣимъ Гжрцытѣ, злотои ѕамо дѣто Нашытѣ сж срашливи, и по нєкади и тарафи. За работата на Шишмановича подканєте управятєлать на канцаларіата за да го отговори тука на консулство, и да му съопщи отвѣтєтъ дѣто сж пріяли отъ посолството австріиско, чи аzи ще ймъ дамъ прєличніатъ отвѣтъ. — Zаконитѣ тарговски Г. Гєровъ сж ѕичкитѣ єдно, и єдинъ мюхлюzєнъ, когито крєдиторитѣ 2/3 части склонятъ на сговоръ сж свжрша, и кату прємини 8 дєна, нисж пріємж протистаціа, това є̃ законно, нъ законатъ каzувж идруго нѣщо ѕакого мнохліоzина подиръ сговора му или когито отъ крєдиторитѣ му или които былъ докажи чи тои имж състояніє скрито, и коєто ніє минато въ катаграфіата му, освѣнъ дѣто имж право да сж убєzпагуби отъ нєго състояніє, нъ и крєминалически сж накаzува михлюzинатъ, такова състояніє на михлюzинагъ мои є̃ кыщата му, дюкєнитѣ му ханъ, воденица, осо́бна и покащнината му, оставамъ дѣто тои имж издадени полици на єдного отъ крєдиторитѣ ми изъ Віенж съ 3 міца напрєдъ прєди да сж погоди, и комуто є̃ платилъ по 80 за %, отъ полицытѣ тѣzи даржж аzи прєписи, и които прєписи ми гіє проводилъ ѕжщыатъ крєдиторянъ, и по zаконатъ влаzя и тои виновєнъ съ михлюzинатъ, нъ ѕичкитѣ тія оставямъ да ги подбутна, кату вида отвѣтать, на Nємцытѣ, и аку ніви тєжи докажєте ги на управитєлэть, и нєка нєбждатъ до

тамъ „ἀδιάφοροι“ на интереситѣ на поданицытѣ си, защото е неприлично и нети имъ прави честъ, това сѫщото пѫщамы и сосъ балабіна отъ Віѣнѫ сосъ парытѣ на пок. х Руса за рухчу^шкото училище, нерачи да zеми участіе да изради парытѣ отъ Nемцытѣ, ами каквыто прикаска му кажатъ Nемцытѣ, и тои тыхъ съопщавѫ безъ да расѫди правилисѫ или не.

Ми думате какво отъ Австр. посолство казватъ чи былѣ дали мена 25,000. нъ отъ дѣ нѣкѫкъ происхожда това неразумявамъ, азн не 25 хіл. гро.: нети 25 пары, нисѫмъ zелъ, и нети знамъ и 50 тѣхъ на % аку гие депозитаралъ споредъ сговорни.

Да беше тука причината тѫzи, знаяхъ азн кѫкъ лесно, ивъ ползѫ моя дая свѫрша, нъ ето чи Ц/градтліитѣ нищѫтъ нети да знаятъ за чуждитѣ интереси, и міе твѫрди жално.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^ш:
Хр. Георгіевъ.

---

395. — Кѫбрѫзлиятъ падналъ, Али-паша го замѣстилъ. Отговоръ отъ патриаршията. Пак. 15.

Приято 5 Августа 1861. Отгов. 6 Авг.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку^с. 1861. Августъ 1.

На 25. издъхналаго ви писахъ, и ви отговорихъ на честното ви отъ 21. Sега прихождамъ да сѫ отговорѫ и на честното отъ 28. подобнаго.

Отговоратъ дѣто ми бележити чи готови да даде Патріархіото за цѣрковніатъ ни Въпросъ, мысля чіе добаръ за насъ, понеже съ тоzи начинъ само сосъ тѣхното постоянство ще можимъ нія да ся отцепимъ отъ тѣхъ, ачи исканіето това ніе на нѣколцина българи това sичкіатъ sвятъ го знаи. — Видѣхъ дѣто падналъ кѫбризли и го намѣстилъ али паша, и мислите чи това можи да помогни на българската работа, даи боже. — Німи бележите обаче кои влажѫ на алипашовото мѣсто.

Паданіето на кѫбризли аку наистина происхожда отъ Генер. игнатіева тое доста значително нѣщо, и желаялъ бихъ да зная причината.

Чудно мисѫ вижда случката сосъ х̄ Ивановія sынъ, желаялъ бихъ да зная какво го накарѫ за да сѫ коли.

Хр. Георгіевъ.

---

396. — Наслѣдството отъ Д. х. Русетъ за русчукското училище. Пак. 15.

Господ. Найдине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку^с. 1861. Августъ 6.

Покоиніатъ Д. х. Русетъ баща на Алек. хаджіи живѣеше въ Брашовъ, и кату пропіетаринъ беше станалъ и поданникъ Австріиски, тои понеже нямаше дѣца сосъ завѣщаніе съ sичкитѣ си форми беше нарѣдилъ кѫкъ да сѫ раздаде иманіето му, и кату оставя на sичкитѣ си роднини що живѣятъ тука и въ Рухчукъ, остая иза Рухчушкото училище 10 хіл. гоі, сребарни за които остая тука трима епитропи подъ назирателството на тукашното Генер. Руско Консулство, за да пріематъ тія парытѣ тѣзи и да ги нарѣдѫтъ сосъ лихва, чи кату сѫ удвоятъ тогива да даватъ лихвата въ Рухчукъ, тѣзи пары епитропитѣ ги искаха отъ Брашовъ нъ началството отъ тамо нерачи даги даде, и иска отъ епитропитѣ да докажатъ, аку и турскіатъ zаконъ прощавѫ на едного поданника турски да си остави състояніето на едного поданника Австріиски идр. подобни, това кату не беше работа на епитропитѣ за да го докажатъ защото тія непознаватъ трактатитѣ царски, отнесохасѫ на консул-

ството Руско, и го молиха за да посрѣствова то да изради парытѣ тѣzи, консулството рекомандува прошеніето й въ Віенж на Министратъ Руски, нъ и тамо Г. Балабинъ нищо несвжрши, понеже тои сж ограничи ѕамо на еднж форма, повечи нищо, т. е. Немцытѣ отъ Віенж му отговориха ѕжщото онова дѣто отговориха и отъ брашовъ на епитропитѣ и пакъ нищо нисж ѕвжрши, и парытѣ стоятъ и до днесъ въ рацѣтѣ на Немцытѣ, и ако бяху сж те zели съ време, до ѕега щяха ида сж удвоятъ. Проче ви моля ако го намѣрате за пжтно представете причината тжzи на Г. Лабанова ивище що каzува тои, и пріемали тои за да посрѣдствова презъ дѣту смята чіе прилично за да сж извадатъ парытѣ тѣzи, защо тои язжкъ да сж изгубатъ, отъ епитропитѣ единъ сжмъ и аzи — zабележете итова какво Немцытѣ никаквж противностъ непоказаха на наслѣдницытѣ Х. Русетови турско поданицы, и имъ дадоха опредѣленното спо: завѣщаніето, а като доди за парытѣ школски, тогива изляzи законатъ тоzи тяханъ противніатъ на меганъ

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

397. — Все по наслѣдството отъ Д. х. Русетъ. Пак. 15.

Господ. Наид. Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку^{с}. 1861. августъ 8.

Краино ви писахъ на 1. ѕего, и писмото ви проводихъ чрезъ Г. Хр. П. Тапчилещова, ѕега кату съ вчерашната почтж ниможихъ да пріемж отъ васъ по нову писмо, ограничавамъ сж да ви zатворж едно изложеніе за едни пары на рухчушкото училище, и за които даите си ивія мнѣніето кжкъ трѣбовж дасж подѣиствува за да сж изрвадатъ парытѣ тѣzи.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

398. — Частно мнѣние за рѣшение церковния въпросъ.Руситѣ прѣселяватъ българе изъ Видинско. Негодование противъ това. Пак. 15.

Прията 29 Авг. 1861. Отгов. 30 Авг.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку^{с}. 1861. Августъ 21.

Вашето честно отъ 6 ѕего на времѣ пріяхъ, на което и слѣдовамъ да вя сж отговорж, кату пжрво ви кажж какво краино ви писахъ на 8. ѕего чрезъ Г. бр. Ив. Гешовы.

Нашытѣ представители по моюто мнѣніе, нетрѣбоваше да си промѣнжтъ опредѣленіето, ами да постоянствоватъ да искатъ независимж иерархіа, защото Началството Турско съ начинатъ които сж владж сосъ Патріархатъ Гржцки, няма да имъ удобри нети исканіята що сж ги представили, и такж каzувамъ чи отъ кату нищо и никакво по добрѣ нищо, и представителитѣ нека кончатъ мисіата си съ единъ протестъ добаръ кжмъ Портата и кжмъ ѕичкитѣ Европеиски ѕили, и въ него ясно да кажжтъ чи тія вечи сж считатъ отдѣлени отъ Гржцката вѣрж, и такж никакавъ Пастиръ отъ Гр. Патріаръ дѣто имъ сж прати ніго иматъ за тѣхянъ, а отъ друга странж пропагантата повжнъ да работи, и да непочитатъ веки за нищо Владицытѣ, даже и въ цѣрквата да го не оставямъ, или коги доди той да бягатъ ѕичкитѣ чида сж насилатъ сами да бягатъ.

Русытѣ слѣдоватъ да влечжтъ българитѣ отъ Виданско за Каржмъ, и до сега доста отидоха, голѣмо зло ни направиха, нестига дѣто ни проводиха толкува татари, ами да иzвлечжтъ и нащытѣ отъ огнищото имъ. тжзи й добринжта дѣто чакахмы отъ тяхъ да ни мѣсти кату чилисмы кулебари, и това ще бжди за Наука на Нашитѣ.

За работата на Шишмановича давно бждише свжршима спорядъ каквоту ви писахъ.

Отъ насъ нѣкои чи ще отиди zимжсъ на Карлово това е веки вѣрно, ачи ми сж иска аzи да отида и натова сьмнѣніе да нямате, нъ незнамъ работитѣ ми кого пов.че ще допуснатъ.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

---

399. — Церковниятъ въпросъ. Прѣселението изъ Видинско. Поддържане народнитѣ прѣдставители. Пак. 13.

Прията 23 Септ. 1861. Отгов. 24 Септ.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Ц/градъ

с
Буку. 1861. 7вріа 12.

Вашытѣ честни отъ 28. прошлаго и 3. настоящаго на времѣ пріяхъ, и писаннитѣ ви въ тѣхъ проумѣхъ добрѣ. Меня аку пытате аzъ быхъ желалъ да мините презъ тука за дасж повидимъ, нъ понеже станж веки кжсно, и отъ ѕега сж чите веки zимно времѣ, то отъ истина пжтуваніето съ дѣча и калабалацы многу трудно, заради това и нисж противяхъ да си отидите презъ по кжсыатъ пжтъ, чи видящимъ сж ина Пловдивъ.

Патрикатъ Гржцки ніе, злѣ аку падни, защото сж вижда е страшенъ гонителъ на българитѣ, и постоянъ на лошавинитѣ си, ѕосъ ѕичко това неговото паданіе, мысля никаквж ползж неможи да донисе на народнія ни Въпросъ защото ще влеzи други Гржкъ, които ѕе ѕжшытѣ идеи ще имж, защото тъи го ищатъ интереситѣ тѣхни — По моіото мнѣніе каzувамъ чи аку капіята искаше чистосжрдечно да удовлетвори българитѣ, то нетрѣбоваше толкува канинита на Патріархатъ нетрѣбоваше да прави али паша, ами щеше да удобри правитѣ исканіята на българитѣ, и на Патріархатъ да го рекомондува да ги упознаи, и кончено дѣло, сичкото дѣто играятъ турцытѣ политиката тжzи ніе друго ами да забаватъ работата, и да направатъ прѣдставителитѣ да бактишатъ, чи да напуснатъ да си отидатъ, таzи вярвамъ да е политиката турска, идруго ничто.

За присѣляваніето на българитѣ въ Росія, ѕосъ ѕичко чи каzувате вія какво руситѣ нисж криви на това нъ ази се постояннствовамъ на моіото си опредѣленіе, и ето защо, Българитѣ що живѣятъ отъ ѕреща чи сж намѣратъ въ зло положеніе отъ ѕяка странж, на това никои неможи да сж противи, защотои нѣчто дѣто сж види, нъ аку фжрлимъ око на миналото времѣ, ще видимъ, защо българитѣ сж теглили и по голѣми тяготи, и нисж напустнали отечеството си, освѣнъ това аку руситѣ не даваха пары на българитѣ, то нети единъ нямаше да отиди за Росія, ѕега да видимъ аку Росія искаше доброто на българитѣ не трѣбоваше да ймъ проводи татаритѣ на главжта, или трѣбоваше даги даржи намѣстото си, тука сж вижда чисто и ясно чи Росія ощи кату zа давж пжтятъ на татаритѣ, тури сж на умжтъ за да ги намѣсти съ българи, заради това и староисала да направи тжкави трактатъ, съ турцитѣ, това сж докаzва и отъ парытѣ дѣто разнася Росія подиръ таzи работа.— Почти ѕичкитѣ работи на Росія ѕякоги сж былѣ за българитѣ, ѕе за ѕвои интересъ, и никои за български, чи които ще нека ймъ даржи партіdа. — Виждамъ чи окото вія ѕе варху българитѣ които живѣятъ вжнъ отъ Българія, до нѣиди имате право за тяхъ да говорите, нъ не толкува млогу да ги обвинявате, пжрво защото българи богати почти никждѣ нямамы, второ българитѣ които живѣятъ въ Влашко, исж родени тука сж извлъхчени, и не намѣрашъ чувства български у тяхъ, третю трѣбовж

да знаите чи малкото българи които сѫ по тука, икоито иматъ по нѣчто чувство българско, доста разноски правятъ ѕяка година ѕе за българи, понеже ніе единъ ни сѫ двама дѣто дохождатъ тука по разни причини, и ѕе помощъ искатъ за Българитѣ за да иматъ прѣдставители въ Ц/градъ, това é потрѣбно нѣчто, и трѣбоваше отъ давна да го направатъ, нъ да кажите да ги задържатъ ѕамо Вънкашнитѣ българи то é тежко нѣчто, защото както ви казахъ по гори българитѣ повѫнъ съ чуство българско сѫ малко, можи да помогнатъ на това и вънкашнитѣ българи, нъ трѣбовѫ и тамошнитѣ, и аку не съ млогу то баримъ ѕеки Градъ да давѫ на годината по 1000 гро: надявамъ и тука отъ Букорещъ за таковѫ нѣчто баримъ 100 # ски годишна помощъ да сѫ иzвади, това го zемамъ аzи и варху си.

Обществото за образованіе що é станало тука, то é отъ нашія Никола, аzи отъ това нищо непознавамъ.

За работата на Шишмановича нарѣдете поскору да сѫ отговори тука на Консулството.

Ѕъстояніето на Х Руся беше въ движимо инедвижимо, послѣдното го раздяла по роднинитѣ си, à отъ Движимото оставя на Рухчушкото училище 10 хил. гоѓ.

Добро видѣніе.

Хр. Георгіевъ.

---

400. — Хванато писмо. Врѣдното направление на „Дунавски Лебедь“. Некадърностьта на „Цариградски Вѣстникъ“ и на „Книжици“. Нужда отъ единъ народенъ органъ. Да се откупи „България“. Пари да се съберать отъ букурещкитѣ българе. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 28 Декемвр. 1861.

Господине Христо,

Откакъ сме излѣзли отъ Цариградъ, близо три мѣсяци, нѣмамь писмо отъ Васъ. Научявамся, че въ Трьново началство-то хванѫло у нѣкой си Васила Стойновъ Ваше писмо до Райковскый въ Бѣлградъ, което ужь докачяло Турско-то правителство. Спорядъ извѣстия-та, что имамь, истина е, че е найдено у тогова Ваше писмо, и Вые трѣбва да сте ся научили това. А колко за съдрьжяние-то му, не вѣрвамь да е нѣчто тврьдѣ противно, нъ всяко, нѣколко двоесмыслено, изречение въ писмо до издателя на „Дунавскый Лебедь“, който отъ нѣкое врѣмя е развилъ явно байрякъ, не може другояче, освѣнь злѣ да ся тлъкува отъ Турцы-ты. Затова трѣбва да е чловѣкъ внимателенъ.

Мене ако да пытате, азъ намирамь начина, съ който ся издава „Дунавскый Лебедь“, не толкова за Турско-то правителство врѣденъ, колкото за Блъгары-ты неудовлетворителенъ и противенъ на тѣхны-ты интересы. И това казвамь, безъ да ся свянувамь, зачтото живѣѭ помежду народа, та го видѫ отблизо, и го глядамь, че е много далечь отъ да бѫде готовъ за онова, чтото тъкми „Дунавскый Лебедь“, и нетрьпѣливы-ты побуждения на тоя послѣдный внушявать само подозрѣние на правителство-то, вредно за свободѫ-тѫ на нъравствено-то развитие на Блъгары-ты, а може и да извадять отъ главѫ нѣкои легковѣрны и несмыслены, и отъ това още по̀-злѣ. Много по̀-полезно щяше да е, на мѣсто да гони вѣтъра, да настанява народа на онова, чтото му е потрѣбно за да дойде въ съзнание, и да го рѫководи въ развитие-то му за да не бы да ся поведе отъ нѣкого отъ много-то искусители, които ся мѫчять да го прѣльстять.

Истина, жялно е, зачто да нѣмаме ни единъ органъ, който да удовлетворява тѫѭ потрѣбѫ. „Цареградскый Вѣстникъ“ не само е далечь отъ да бѫде каквото трѣбва, а е и сьврьшено ничтоженъ. А пакъ „Книжици-ты“ като да искать съ прѣдставление другы-ты лоши да повдигнѫть Блъгары-ты на по̀-высоко, га че ли нѣма за тѣхъ нѣчто по̀-учително отъ лошотии гы на другы-ты. Дунавскый Лебедь не ся благодари да кори другы-ты само прѣдъ Блъгары, а иска да гы хока и въ очи-ты имъ въ французскѫ-тѫ си часть, като да сме врядни сами за нѣчто, та не ни трѣбва съчувствие-то на другы-ты, и като, че е по̀-добрѣ да гы имаме противници. Не казвамь за Руссы-ты, тии сѫ лоши, зачтото не плащать да гы псуваме, а за другы-ты Европейци. Съ такывы органы малко щемь прокопсаме. Плънѫ правдѫ имѫть Блъгаре-ти, дѣто ся не подписвать на тѣхъ, зачтото нито ся учять нѣчто отъ тѣхъ,

нито пакъ нѣкаквѫ сладость усѣщать отъ четенiе-то имъ. Така врѣмена та ся мѣнявать, а Блъгаре-ти стоять каквито си сѫ, и чтото и да бѫде, другы щѫть ся ползувать, а тии щѫть си идѫть така до край.

Това не щяше да е тѫй, ако да имаше нѣкакъвъ органъ, който да просвѣтява народа и, безъ да го тегли на еднѫ и на другѫ странѫ, дѣто не знае, что ще го посрѣщне, да залѣга просто да го развива за да бѫде готовъ за-въ всѣкакъвъ случяй.

Доклѣ нѣма такъвъ органъ все вѣтъръ ще носи Блъгары-ты. Затова, азъ мыслѭ, прьва-та работа на родолюбци-ты е да ся погрыжять за таково нѣчто. Истина, малко късно е сега, нъ по̀-добрѣ и по врѣмя, межели никога. Нъ за такъвъ органъ трѣбва редакторъ не като Екзарха, Цанкова, Райковскый и другы, а человѣкъ вѣждь и положителенъ. Пакъ такъвъ чловѣкъ не прѣдприема работѫ на вѣтъръ, та послѣ да ся принудява да иска помощь отъ пропаганды-ты, Фенеръ и другы, и да става тѣхно мекере, а иска прьвѣ да ся оздрави за срѣдства-та на прѣдприяте-то, та родолюбци-ти дѣто щѫть поддрьжять речены-ты прьскачи, трѣбва малко да ся постегнѫть да направять нѣчто за-въ работѫ. Истина, за таково нѣчто трѣбва по̀-голѣма жертва, ала само отъ неѭ може да бѫде полза, а дѣто се прьска по малко, то отива съврьшено напраздно.

Сега има добръ случяй. Цанковъ, изпѫденъ отъ Трьново отъ началство-то, прѣди нѣколко дни дохожда тука и отиде прѣзъ Казанлѫкъ за Цариградъ. Като не го прияхѫ Блъгаре-ти поврьнѫтъ отъ униѭтѫ той ходи да си трьси кѫсмета. Отъ разговоры-ты му разбрахъ, че ще ся опыта въ Цариградъ да поднови издание-то на „България" съ помощь отъ Блъгары-ты, таче, ако не сполучи, ще ся продаде пакъ на католическѫ-тѫ пропагандѫ. Много добрѣ щяше да е да стане едно спомоществувание, та да ся купи вѣстникъ-тъ му и да ся направи народенъ органъ, каквото трѣбва. Въ такъвъ случяй освѣнь дѣто придобывать Блъгаре-ти онова, чтото имъ трѣбва, и безъ което не сѫ за ничто, пропаганда-та католическа не ще земе пакъ въ рѫцѣ това пагубно за народа орѫдие.

Това нѣчто може да заврьшите пакъ Вые Букурушлии-ти. За родолюбие-то Ви не ся съмнѣвамь, нъ сега щѫ видѫ, какъ разумѣвате потрѣбы-ты на народа, и чякамь по̀-скоро отговоръ отъ Васъ.

На врьщанiе-то си отъ Цариградъ ся надѣяхъ да намѣрѭ тука бланкы-ты, что Ви писахъ лани да напечятате за Вице-Консулство-то, нъ не гы найдохъ, и до сега не можяхъ да изпытамь, дѣ сѫ остали. Така принудявамся да пишѭ въ Цариградъ да ми направять другы.

Желаѭ Ви да посрѣщнете и да минете весело настѫпающѫ-тѫ новѫ годинѫ, съ здравiе и благополучие въ всичко.

Вашь

Н. Геровъ.

Кѫдѣ остана Ваше-то дохожданiе тука? И то ще бѫде като нашето дохождане въ Букурещь.

---

401. — Наслѣдството отъ Х. Русета. Пак. 15.

Господ. Наидинѣ Гєровъ
Въ Пловдивъ.

Букур. 1862 Януˢ. 6.

За парытѣ на покоинія Х. Русета писахъ въ Рухчукъ потрѣбнытѣ отдавна, и надявамъ сѫ да висѫ писали, ивище аку ще можитє да свѫршите нѣщо добрѣ, аку не то трѣбовѫ и тазы причина въ ѕѫдъ да ся бѫкни.

Поздравлявамъ братовчєткатѫ си Маріка и кату ви поздравя братски оставамъ

ваˢ:

Хр. Гєоргіевъ.

---

402. — Обяснения за хванатото въ Търново писмо. Направлението на „Дунавски лебедъ“. Нужда отъ единъ народенъ органъ. Помощь за него отъ влашкитѣ българи. Условия за тая помощь. Главенъ редакторъ. Унията въ Одринско. Прѣписъ отъ писмо до Раковски. Пак. 15.

Прието 23 февр. 1862. Отгов. 23 февр.

Господ. Наидинѣ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1862. февруаѕ 10^с-го.

Краино ви писахъ на 6. ѕего чрезъ Нашытѣ у Карлово, и което ся надявамъ до ѕега да сте пріяли. — Вашето честно отъ 28. прошлаго года и мца пріяхъ, на което писаннитѣ ви проумѣхъ добрѣ, и слѣдовамъ дависѫ отговорѫ.

Отъ истина въ тѫрново Началството ѣ намѣрило у Василя Ѕтоикова писмо тое до раковски, за което както ся научавамъ го сѫ талкували кату бунтовническо, и това сѫ види ставѫ послѣдствіе дѣто чи началство турско сѫ види чи имѫ веки раковски на този редъ, та пѫ освѣнъ това и Цанковъ дѣтои предалъ Васіля за такѫви гои наклонилъ, и такѫ давамъ ѕичкото право на началството за да тълкувѫ писмото ми двоемысленно — тоzи Василъ Ѕтоиковъ ѣ момче младо, и отъ тука тржгна за да отиди въ бѣлиградъ да влаzи въ тамошното училище дася учи, и цѣлтѫ на писмата що имаше отъ тука сѫ за това нъ той защо и за какво ѣ отишолъ да сѫ скита по тѫрново дяволъ да го знаи. — Отъ писмото ми що съи уловило въ тѫрново, ви пращамъ прeписъ за да видите и вія съдержаніето му. — Дѣто каzувамъ на Раковски за отиваніето му за отечество, и аку напролять ще опаzи обѣщаніето си, това ніе друго нищо, освѣнъ тои кату беше миналото лѣто тука, биха остали съгластни сосъ Г. Алак. хаджіи, които готвеши да направи новѫ харта за българіа, съ тълкуваніе дѣ каква нація живѣятъ, и колку, и понеже Власцытѣ сѫ дали иzеснеіе на едного француzина иzисненіета твѫрди криви, и француzинатъ тоzи въ списаніетоси, каzува чи само въ българіа живѣяли 2. міліони Власцы, и чи кадѣ Враца и Доброча живѣяли ѕе Власцы, освѣнъ онѣzи въ Македонія, за които каzува чи сѫ ощи повече, zе отъ гориси раковски за да направи единъ вояжъ по българія и до Македонія, за да опиши дѣ какви живѣятъ, и аку сѫ може презъ учителитѣ да стани и ѕписокъ, за количеството на народа български, защото до ѕега никои правото незнаи, това послѣднето иzясненіе го искаше Г. Хаджіи, защото работиши и еднѫ исторія за българітѣ доста пространна и добрѣ написана, на конецъ както хартата тьи и историята останаха долу иза което міе млогу жално и криво, а причината и защото Г. Хаджіи преzъ 9врія мца отъ едно люто простудяванѣ за три дена отгори умря, и отъ истина нія българитѣ изгубихмы единъ млогу важенъ човѣкъ за наzи. Второ споменувамъ въ писмото си до Раковски за чернія камикъ дѣгои завѫрлилъ, истрували ощи нѣщо, тука раzумявамъ за едно попче българче отъ бѣлиградчиската кааzа, и което кату побягнало въ Ѕърбія сосъ жена и дѣча, било дошло тука за да отиди и то въ росіа и да си вдигни и фамиліята за тамо, нъ тукашни нѣкои родолюбцы отъ българитѣ, придумаха и го раставиха отъ намѣреніето му и такѫ съ пашапортъ руски го върнаха за Ѕърбія съ рекомандація и до Раковски, за да му даде рукопомощь, за да подѣйствува попчето по българитѣ дѣто сѫ побягнали въ Ѕьрбія да си останатъ тамо, и да неходатъ въ росія дася примѣстятъ, понеже попчето за таzи цѣлъ беши дошолъ тука тѫзи ѣ ѕичката ми корешподенца, която ѣ доста чиста нъ что чи по обстоятелствата сѫ талкува и другояче, или кѫкъ обаче мене міе яко тешко дѣто сѫ улови това писмо мои, най паче кату началството турско мує дало други тълкованіета, нъ това веки станѫ, и ще са тарпи, а за напредъ не ѕамо ще бѫда внимателенъ, нъ нети ще турамъ ракѫ да пишѫ на хора подозрителни, тапѫ коги му писахъ тои ощи небеше развилъ баирякатъ да пиши тъи ѕвободно.

Начинатъ по когото варви Дунавскія Лебедъ, отъ истина чи нище иzлеzи въ полzѫ за народани, понеже онова дѣто тъкми тои нашытѣ сѫ далечъ и такѫ напраздно тура народа ни въ подуzреніе предъ началството му, но на неговата вягарничявѫ главѫ кои можя да му даде да раzумѣи. — Чи нямамы единъ Вѣстникъ

за въ работа, дѣто да пиши онова дѣто трѣбовѫ, и да руководствова народа въ развитіето му, това ѕеки благоразумянъ човѣкъ score neможи да го откажи, нашытѣ Вѣстникоиздатели сѫ уловили пѫтягъ на Влашкытѣ Газетари, които отъ кату иматъ типаретъ ѕвободянъ, сѫ занимаватъ да пишатъ за соседницытѣ си ѕе лошави нѣща, нъ тія или кѫкъ сеси иматъ независимостѫ, а нашытѣ дѣто нематъ нищо, иматъ нужда отъ съчуствіето на ѕичкитѣ, и такѫ вмѣсто да пишатъ зло за другитѣ, по добрѣ беше да пишатъ добро, и ѕе повече можиха да ползуватъ, нъ нищѫтъ да пищатъ добро за другитѣ, то баримъ да мълчѫтъ и да непишатъ нети зло. — Ѕбѫркаха малку и руситѣ сь присѣленіето на българитѣ, спорядъ послѣднытѣ циркуляри на Минист. руско ся вижда, чи и вѣнското началство не желаи пресѣляваніето на българитѣ; и злото произходе отъ малкытѣ, които мыслиха чи сосъ това ще покажатъ ѕлужба на началствотоси. — На конецъ ви казувамъ какво сосъ нашытѣ тука рудолюбцы, що ся 10 души, сѫ разговорихь за да стани единъ органъ народенъ, които да ся оправлява отъ човѣкъ здравъ, и да рѫководствова народани въ развытіето му, които го и удобриха това, и смѣя да ви кажѫ чи отъ тука можи да излези годишна помощъ до 500 #ски, писасѫ и въ браила за това, тѫ и тамо надявамисѫ да излезатъ други толкусъ сосъ еднѫ речъ, аку повече нистанатъ, нъ хілядо #ски можи да станатъ, нъ да видимъ ѕега стигатли тѣзи, и кои ще оправлява този органъ, тука нія непознавамы никого достоянъ за тѫкава работѫ, и кажете ми аку познавате вія по тамо нѣкого тѫкавъ за да го съопщѫ на родолюбивитѣ тукашны, чи аку го намѣратъ и тѣ за ѕпособянъ да ся тури и въ дѣиствіе да стани ѕпомощѫ, ѕе заедно обаче нужда е да ми обадите и можили съ 1000 #ски годишна помощъ да сѫ обдѫржа Вѣстникатъ този, защото отъ тука току тъи повече нище да излезатъ освѣнъ това издѫтелятъ трѣбовѫ да е задълженъ да праща даромъ по ѕичкитѣ мѣста изъ българско дѣто непріематъ Вѣстникатъ. Нѣкои отъ нашытѣ казуватъ, чи такѫви органъ по добро би было да сѫ издавѫ тука, нъ азъ ймъ казахъ какво за повече рѣчи, по добрѣ и въ Ц/градъ отъ кату тука. —

Пишатъ по Вѣстницытѣ, какво по Едирнянско станали млогу католицы Българи и Гѫрци, до колку истинствова онова желалъ быхъ да зная.

Бланкитѣ що искахте ощи миналата година презъ Мартія мца ви ги пратихъ чрезъ нашытѣ у Карлово, и които знамъ чи ги пріяха, и тѫка щомъ пріехъ писмото ви, писахъ на нашытѣ за да ви явѫтъ що сѫ станали.

Дохожданіето наше ніе останало при Вашето тука, нъ то ще бѫди кадѣ Велигдянъ кату сѫ стопли времето, нъ по причинѫ на писмото мою дѣто сѫ улови въ Тѫрново, меня току мъи німисѫ ще да дода отъ среща, и тѫка ѕега за работитѣ ни можи да доди ѕе братъ ми, а ази ще остани да дода по късну ѕамо за расходка.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

Ва^{ш}:

Хр. Георгіевъ.

Настоящето ми висѫ праща чресъ Консулатъ руски у Андріанополъ и се презъ него ми отговорете и вія, и писмото надпишете до мене.

Ѕѫщіатъ.

Пак. 15.

Прѣписъ.

Господ. Р. Ѕ. Раковски
Въ Бѣлиградъ.

Буку. 1861. 8^{с}вріа 19.

Вашето честно отъ 29 прошлаго на времѣ пріяхъ и писаннитѣ ви въ него проумѣхъ.

Видѣхъ дѣто патуваніето ви за отечеството остая за напролѣтъ, и имате сичкото право, зашото отъ ѕегаи зимѫ, и по старѫ планинѫ мѫчину сѫ патува, незнамъ обаче аку и на пролѣтъ ще сѫ даржите на хоратѫта си, — ѕредства ви за пѫтуваніето знамъ чисѫ малки, нъ нема какво да направите, кату нисте можлѣ да съберете отъ дѣто имахте да земате.

На Г. Алех. хаджiи, принесохъ поздравленiето ви, тои беше болянъ на смжртъ, но прискочи трапжтъ, и ѕега ze да ся оправя. Желая да зная какво ставж чернiя камикъ, и кадѣ го захвърлихте, и стрували ощи нѣщо. —

Приносящiя настоящото ми Василъ Ѕтоиковъ отъ Ѕливянъ дохажда за тамо за да сж нарѣди въ тамошното училище да ся учи, и кату беzъ срeдства, то сторе тъ му дайте рукопомощь за дасж нарѣди беzъ плата.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

Хр. Георгиевъ.

---

403. — Неудобрение дѣлата на Раковски. Похвала за обѣщаната годишна помощь за общъ народенъ вѣстникъ. Разпореждане за достоинъ редакторъ. Коп. кн. 2.

Г-ну Хр. Георгиеву.

Пловдивъ, 23 Февруар. 1862.

Господине Христо,

Писмо-то Ви отъ 10 Февруар. прияхъ днесь и бръзамь да Ви отговорѭ макаръ и на кжсо.

Съ благодарение видѣхъ Ваше-то нерасположение за прѣдприятия-та на Раковскый, които сж вѣтьрничевы и не могжть да имжть другы освѣнь пагубны сетнины.

Още повече ся благодарихъ отъ усрьдие-то, което сж показали тамошни-ты родолюбци да помогнжть за издание и распространение въ народа единъ вѣстникъ, каквото что трѣбва. Днесь пишѭ въ Цариградъ за това похвално Ваше расположение и казвамь да ся погрыжять и тамъ за достоинъ редакторъ. Истина е, че нѣмаме сега нѣкого прѣдъ очи, нъ по̀-мжчно бѣше за срѣдства да ся найджть, а кога има срѣдства, и редакторъ ся намира. Обѣщана-та отъ Васъ помощь сама не стига, нъ тя е доста, заедно съ другы-ты източници, за поддрьжяне таково прѣдприятие, което ще да е за истинж ползж на народа.

Добрѣ сте намыслили да не дохождате на пролѣть насамъ, зачто-то може да истлъкувать дохожданiе-то спорядъ хванжто-то Ви писмо, та да не бы да имате непрiятности. По̀-нататъкъ бива да дойдете.

Много ми станж жялно отъ извѣстие-то за смрьть-тж на А. Хаджи. Истина е, че губимь много.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

404. — Турско правителство дири комитетъ въ Търново. Геровъ иска позволение да иде въ Букурешъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 9 Марта 1862.

Господине Христо,

На 23 Февруар. Ви писахъ. Надѣжся да сте приели писмо-то ми досега. Днесь идж да Ви явѭ, какво си добыхъ още единъ сынъ.

Научявамся, че Турско-то правителство е пратило нарочито чиновникъ въ Трьново за да испыта и открые, ако има нѣкаквж завѣрж по оныя мѣста. Пишжть ми отъ Едрене, че ужь и Кибризли Мехмедъ-паша ся канилъ да иде по Балкана съ исто-то намѣренiе, нъ, като е отышьлъ въ Трьновъ другъ, той не вѣрвамь да иде.

Повече не Ви пишѭ сега, зачтото е врѣмя-то кжсо.

Притворено-то дайте, молѭ Вы, Г. Мустакову.

Ако ми даджть изволение, дошьлъ быхъ Ви кждѣ лѣто на гостiе, нъ не вѣрвамь да мя пустнжть.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

405. — Унията въ Одринско. Причина на разпространението ѝ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 30 Марта 1862.

Господине Христо,

Послѣдне Ви писахъ на 9 тоя Марта и Ви казвахъ, че Ви притварямь писмо за Г-на К. Мустакова, нъ, съ погрѣшкѫ, писмо-то е остало тука, та Ви го притварямь сега и Вы молѭ да го врѫчите.

По̀-прѣди мя пытахте, истина ли унія-та ся распространява по Едренско, спорядъ както пишѭтъ въ Французскы-ты Цареградскы газеты. Спорядъ покровителство-то, което тамошній губернаторъ, Кибризли Мехмедъ-пашя, показва на уніяты-ты, хора-та ся лъжять, че унія-та гы освободява отъ данъци и отъ длъгове-ты имъ; нъ послѣ като видять, че не е така, пакъ ся отврьщать.

На Цариградъ писахъ да ся разумѣѭть направо съ Васъ за прѣдполагаемый вѣстникъ.

Оттука нѣмамь ничто ново да Ви явѭ.

Поздравление отъ Марийкѫ и тьщѫ ми.

Притворено-то е отъ чичя Никола.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

406. — Геровъ ходилъ въ Битоля. По габровската работа. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 28 Юлия 1862.

Господине Христо,

Послѣдне Ви сьмь писалъ на 30 Мая, нъ отговоръ отъ Вась нѣмамь.

Прѣзъ Юния ходихъ въ Манастырь (Битолѭ). Това е прьво-то ми ходенѥ въ Македониѭ. Досега не знаяхъ тыя мѣста.

Габровскѫ-тѫ работѫ, что станѫ прѣзъ Юния, трѣбва да знаете по̀-добрѣ отъ насъ. Нѣкои искать да кажѭть, че въ Букурець ся е варила. Не знаѭ, право ли е това, или не, нъ щѫ кажѭ, че дѣто и да е печена излѣзе истинно Габровска работа. Да знаѭ, че врьшите тамъ такывы работы, дошьлъ быхъ, слѣдъ Узунджовѫ, малко въ Букурещь да ся научѭ нѣчто. Пишѣте ми, има ли нѣчто да ся научѭ, ако дойдѫ. Писмо-то пратѣте изъ тоя пѫть, по който азъ Ви провождамь това, сир. съ нашѭ-тѫ пощѫ.

Азъ сьмь сега бекяръ у дома: Марийка е отышла въ Карлово, още кога сьмь былъ азъ въ Манастырь, таче не втасвамь да идѫ да ѭ земѫ.

Чиче Никола е въ Пазарджикъ на Мараша. Надѣѭ му ся днесь утрѣ да дойде, та да идемь на бани-ты.

Чякамь отговоръ отъ Васъ и по̀-скоро.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

407. — По геровото ходене въ Битоля. Помощь на Ап. Конковъ. Пак. 15.

Прията 10 Септ. 1862. Отгов. 23 Септ.

Господ. Наид. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

. . . . . Букус. 1862. Августъ. 9.

На писмото ви отъ 30. Маіа ви отговорихъ на 25. Юлія презъ Ѕвищовъ и чрѣсъ нашытѣ у Карлово. Ѕега прихождамъ да сѫ отговорѫ на честнотови отъ 28. подобнаго̀, на което писаннитѣ ви проумѣхъ добрѣ.

Видѣхъ дѣто стє сѫ расходили по Битолѫ, това отъ истина мъ благодари яко млогу, понеже по краи вашытѣ работи, трѣбовѫ да стє направили и нѣщо добро за нашытѣ.

За да додите тука да сѫ повидимъ и разговоримъ ѥ яко нуждно, и вищє аку сѫ можи то єлати и предъ Озунджовѫ, защото подиръ сѫ раскалюватъ пѫтищата и ѥ тешко за патуванѣ тъ чи пакъ както ви уидиши.

Господ. Ап. Конковъ които нієѥ потрѣбянъ, наи паче ѕега, ми казувѫ защо имѫ опредѣлени по 500. на годината отъ ващы, и това ѥ станало на Юлія 18. 1861 подъ № 2168 което познавати вія отъ близо, и това щяло дасѫ вѫрши прєзъ вази, прочее годината минува а тои нищо непріемѫ, и жєлаи да знаи що ѥ причината, а отъ друга странѫ ви моля да подѣиствувати часъ напрєтъ да му сѫ свѫрши работата, или аку вамъ неприляга то кажете ми бывали прєзъ вашытѣ тука да поище да му сѫ прататъ.

Поздравлявамъ братски братовчеткатѫ си и кату ви поздравѫ. Оставамъ съ надежда да сѫ видимъ поскору,

ваш:
Хр. Гєоргієвъ.

---

408. — Христо Георгиевъ иска да се види съ Герова за общия интересъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 22 Августа 1862.

Господине Христо,

На 28 Юлия Ви писахъ и не ся съмнѣвамь, че сте прияли писмо-то ми на врѣмя, защото го изпратихъ съ нашѭ-тѫ пощѫ до консулство-то въ града Ви.

Слѣдъ това прияхъ Ваше писмо отъ 25 Юлия, въ което ми казвате, че было потрѣбно за много нѣща (наши интересы) да ся срѣщнемь, та да дойдѫ азъ въ Русчукъ, а Вые въ Гюргевъ, да са видимь, нъ да не бѫде това по̀-късно отъ 25 Августа.

Това не бѣ възможно да стане, зачтото писмо-то Ви прияхъ на 15 Августа на Калоферскый монастырь, та нѣмаше врѣмя до 25-й да ся приготвѭ и да дойдѫ, зачтото, както знаете, безъ да земѫ изволение отъ Цариградъ, не могѫ да оставѭ тука. Нъ за по̀-нататакъ, сир. по излѣзъ Септемврия или въ начяло Октоврия, може да нагласимь да ся видимь, и това бывa така:

Ако работа-та, за коѭто искате да ся срѣщнемь, е оная, за коѭто Ви пишяхъ въ писмо-то си отъ 28 Юлия, то азъ правѭ какво правѭ щѫ дойдѫ да ся видимь. Нъ понеже трѣбва врѣмя за да земѫ изволение отъ Цариградъ, то, за да пристигнемь, като чтомь приемете писмо-то ми, ударѣте ми телеграфъ. А за да не ся отбере за какво е, зачтото всяко мое излизане оттука за каква да е работа, ся прѣтълкува криво и още повече думы ставать, когато излѣзѫ подиръ приемваніе-то нѣкой телеграфъ; телеграфишѣте ми ужь да мя пытате, каква е тая година тука реколта-та на ориза и коя е цѣна-та му.

Ако ли пакъ искате да ся видимь за другѫ нѣкоѭ работѫ, то, понеже не могѫ да ся усѣтѫ, кои сѫ тии интереси, за които е потрѣбно да ся срѣщнемь, желалъ быхъ по̀-напрѣдъ да ми явите, зачтото тука ходеніе-то освѣнь дѣто е мѫчно, и е много харчевито, особенно въ мое-то положение (да идѫ до Русчюкъ и да ся врьнѫ, не ми стигать три хиляды грош.), та безъ доста потрѣбѫ да не става толкова разносъ.

Писмо-то ми отъ 30 Мая, което слѣдъ два мѣсяца сте прияли, не помнѫ, на пощѫ-тѫ ли го дадохъ тука, или го проводихъ на Цариградъ оттамъ да Ви го прѣпратять. . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

409. — По работата на Ап. Конковичъ. Газета нова въ Цариградъ подъ редакцията на Бурмова. Недоволство на влашкитѣ българе. Похвала на Чомакова и на Гешоглу. Пак. 15.

Господ. Наидинѣ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Бук^с^у. 1862. 8вріа 11.

Краиното ми станѫ отъ 28. прешлаго по. Г. Ѕимеона Тепавски, Вашето честно отъ 23. подобнаго изъ Озунджовѫ на времѣ пріяхъ и писанитѣ ви въ него проумѣхъ, Ви благодарѫ за увѣдомленіето що ми давате за ѕтокитѣ по цѣнытѣ които сѫ былѣ тамо.

На прѣдишното ви писмо ніви отговорихъ до ѕега, нети по телеграфа ви писахъ, защото пресмѣтнахъ чи подиръ Озунджовѫ да додите тука ѐ тѣшко за вазі, защото ѐ ziме веки, и нека остани за други пѫтъ давно сѫ улѣсняхъ да дода azи тамо.

За Апостола Конковича вище давно поскору ми явите кѫкъ стои работата му чи можи и отъ тука да му ся помогни, кату знаимъ кѫкъ ѐ и що ѐ.

Отъ Ц/градъ пишатъ чи ще започнатъ да иzдаватъ Газета народна оправляема отъ Г. Бурмова, сѫ види чи имѫ ощи нѣщо да пиши за тайната полиціа на руситѣ, което неможѫ да довърши въ кнжницытѣ си. Нашытѣ по тука и въ Браила твърди зли идеи си направиха за Ц/градскитѣ бѫлгари слѣдствіе на едного пріетели що ходи тамо, и ӣмъ расказѫ текущытѣ, като ги и вервамъ, защото отъ нашытѣ сѫ рѣдко чистосердечни хора, хвала на Чомагова и Гешоглу, нъ ѕамо двама, чи сѫ zагабятъ помѣжду другитѣ. — Нашытѣ мъй ѕега нисѫ расположени за да помогнатъ за иzдаваніето на Газетата, по причинитѣ ви каzахъ отвѫди, и имъ сѫ иска да си направатъ тука Газета. . . . .

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва^ш^:
Христо Георгіевъ.

---

410. — Букурещлиитѣ и браилцитѣ измѣнили рѣшението си да помагатъ за общъ вѣстникъ. Причинитѣ и оборването имъ. Газетата трѣбва да излиза въ Цариградъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 3 Ноемвр. 1862.

Господине Христо,

Писмо-то Ви отъ 11 Октовр. прияхъ, и Ви благодарѭ за труда, что сте сторили за да ми купите хамуты . . . .

Писмо-то Ви отъ 28 Септ. по Симеона Тепавскый не сьмь приялъ.

Обричятесе да си подойдете да ся видимь. Това е добро, нъ не вѣрвамь да го направите.

Жялно ми, че не можяхъ да дойдѫ азъ въ Букурещь, като глядамь, че нѣкои работы разумѣвате, както не трѣбва, та не ся врьши ничто. Нъ да оставимь сега другы-ты, та да видимь за новый вѣстникъ, что има да излѣзе въ Цариградъ. Вые ми казвате, че извѣстия-та, что Ви донелъ нѣкой-си отъ Цариградъ за тамошни-ты Бльгары, измѣнили расположение-то, което Букурешлии-ти и Браилци-ти имахѫ за да помогнѫть за тоя вѣстникъ, че ужь Цареградскы-ти Блъгаре не были искрени. Това е, да мя прощавате, една причина, която може да послужи, само когато чловѣкъ желае да не даде обѣщано-то, зачтото неискренность-та на едны не само, че не трѣбва да удрьжя другы-ты да не врьшять общѭ-тѫ работѫ, а трѣбва да гы подканѭ да свръшять повече нѣчто за да ся навакса изгубено-то отъ неискренность-тѫ на другы-ты. Таче и коя е неискренность-та на Цареградскы-ты Блъгары? Щете кажете, че нѣмѫть чисто патриотичесы чювства? Нъ каквы нравственны побуждения може да иска чловѣкъ отъ такывы людіе, каквыто что сѫ нѣкои (да не имъ казвамь имена-та, за да не докачѭ нѣкого), които сѫ на толкова низкѫ стьпень оть нъравствено развитие. Отъ тѣхъ стига, дѣто врьшять нѣчто, та каквыто

да сѫ, нека сѫ побуждения-та имъ. А за корыстолюбие азъ не знаѭ да ли сѫ показали нѣкои отъ по́-прьвы-ты, въ общи-ты работы, освѣнь ако нѣкои отъ тѣхъ да искать, отдѣ да было, да си земѫть назадъ пары-ты, что сѫ дали назаемъ за непрѣмыслено-то добрѣ прѣдприятие да ся изгради народна церква не по силѫ-тѫ на народа.

Така е работа-та, бае Христо, и ако имате родолюбие, трѣбва да помогнете, за да ся уреди единъ народный органъ, което днесь е най-голѣма-та потрѣба. Въ Букурещь или въ Браила да издавате газетѫ ничто не ще знаменува. Кога едно просто писмо оттамъ едва за мѣсяць стига тука, а вѣстници-ты какъ щѫть дохождать. И освѣнь тѫѭ, колко още другы несгоды има! Колко за редактора на вѣстника, азъ Вы увѣрявамь, че не ще е Бурмовъ.

Имамь още много нѣчто да Ви кажѭ, ала бръзамь, та щѫ свръшѭ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

411. — Българетѣ искатъ потикъ за помощь. Газети въ Цариградъ и въ Влашко. Пак. 15.

Прието 8 февр. 1863. Отгов. 2 Марта.

Господинɛ Наидинɛ Гɛровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. Януаг. 20. 1863.

Прɛдъ видъ имамъ Вашытѣ честни отъ 3. Ноɛмвріа, и 1. 8. Дɛкемвріа прошлаго года, писаннитѣ ви въ които проумѣхъ, и слѣдовамъ да висѫ отговоря. —

Баія Наидинɛ въ опщѣ нашытѣ бѫлгари ѕлабы патріотически чуства иматъ, и за наи малкуто нѣщо трѣбовѫ да ги бута човѣкъ кату бивулатъ сосъ устɛнатъ, нъ кату бѫди Ц/градскитѣ бѫлгари, тія сѫ ѕовсɛмъ назадъ, казувамъ назадъ защото тамо сѫ главатаритѣ на Народатъ ни, и тія трѣбоватъ да служатъ за примѣръ на другитѣ, нъ това и други млогу сѫ далɛчъ отъ тяхъ. — Браилцытѣ вɛки опредѣлиха да издаватъ и въ Браила Вѣстникъ, нъ и тѣхнія оправитɛлъ Г. Ваклидовъ ніɛ по гори отъ Ц/градскіатъ Г. Бурмова, макаръ чи вія казуватɛ какво нищɛ бѫди тои издатɛлатъ, нъ отъ Ц/градъ не виждамъ да ѕпоменуватъ за другиго. — На нашытѣ тука тѫи и по Браила и Галацъ имъ сѫ влезли други чɛрви изъ главѫта, и балнуватъ ѕе голѣми работи, акату доди за пары тогива закачатъ дасѫ таятъ — бѫлгари въ Влашко и сосъ ѕостояніе добро имѫ доста, нъ чуство патріотическо нɛматъ, та заради това и нɛдаватъ нищо — които ви писахъ за помощѫ която можи да стани отъ Влашко за единъ народɛнъ Вѣстникъ днешнитѣ чɛрви нямаши изъ главытѣ на тукашнытѣ, ѕосъ ѕічко това ази познавамъ чіɛ нужда единъ народянъ Вѣстникъ да имамы въ Ц/градъ, неразвала ивъ браила да имамы, понɛже коги сѫ два ѕе по добрѣ, заради това и рѣшихъ тѫ писахъ, въ Ц/градъ на Г. Караминкова за Вѣстникатъ тамошанъ отъ странѫта на букурɛшкитѣ бѫлгари за пѫрвата година помощъ до 150 #, а на браилскіатъ Вѣстникъ други 100 #, чи аку послѣдоватъ ѕѫщыа примѣръ браилцытѣ, Галацлііте и Ц/градɛнитѣ, тѫ чи никаквъ косуръ нямать нɛти Пловдивцитѣ, то нɛ ѕамо чи ще можатъ да сѫ задържѫтъ Вѣстницытѣ, нъ и капиталъ можи да направатъ . . . .

За Апостола Конковича ви бѣхъ писалъ едно врɛмѣ за да ми явитɛ за неговата пɛнсія изъ Росія късъ ѝ нарɛдена, и дѣсѫ губи чи німу сѫ давѫ, ми казахте чи сосъ втору ще ми отговорите за това, отъ тогива хаиля писма пріɛмамъ отъ васъ, и виждамъ чи нищо німи ѕпомянувате за това, и нɛразумявамъ защото прɛминувате въ мълчаніɛ, ази быхъ жɛлалъ или кѫкъ да ми расправитɛ за това нѣщо. —

Ми думате чи отъ да потикати ѕобата стɛси погурили рацѣтѣ, и неможитɛ да даржитɛ пɛрото отъ студъ, за единъ юнакъ кату вази, най паче копрившанницъ, дѣто излезатъ наи юнацитѣ бɛгликчіи, небыхъ жɛлалъ да чуя такива оплакваніята, нъ ніɛ чудно да ви сѫ измѣнила кравтѫ отъ каквоту ви познавамъ ази.

Ѕосъ благодареніɛ видѣхъ дѣто чисте си купили мѣсто, и на лято щɛси правити кѫща. ніɛ нищо дѣто чіɛ въ турската махала, понɛже кату сѫ примѣститɛ вія

тамо, то скору щя стани и тя махала христіянска, и кату й беиски турски конакъ сосъ два двора, то имате доста мѣсто за да си направите каквоту щете.

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва[m]: приятелъ
Хр. Георгіевъ.

---

412. — Какъ стои работата съ помощьта за общъ народенъ вѣстникъ? Готвятъ се чети да минатъ отъ Влашко. Не е врѣме за това. Трѣбва сговоръ и отъ двѣтѣ страни. Страхъ да се не повтори габровската работа. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 6 февруар. 1863.

Господине Христо,

На 3 Ноемврия Ви сьмь писалъ и оттогава два пѫти Вы подканямь да ми отговорите, Вые си млъчите, безъ да си помислите, че така мя докарвате въ неприятно положение прѣдъ Цареградскы-ты Блъгары, на които азъ, спорядъ Ваши-ты обѣщания, явихъ, че ще има отъ Влашко добрѫ помощь за новый вѣстникъ, что има да излѣзе, таче сега не могѫ да имъ кажѭ, нито че ще бѫде, нито че не ще бѫде тая помощь. Може да сте ся разумѣли направо съ Цареградци-ты за това, нъ и въ такъвъ случяй трѣбваше да явите и менѣ да знаѭ, та да не зимамь всичкый срамъ възъ мене и да не смѣѭ да продлъжявамь сношения-та си съ наши-ты въ Цариградъ.

Тука мыслять, че въ Влашко има да ся готвять волентири Блъгаре съ намѣрение на пролѣть или на лѣто да минѫть отсамъ Дунава за да направять възстание. Спорядъ тыя слухове, безъ да има вѣрны извѣстия и безъ никакво споразумѣние и оттука нѣкои ся готвять да приемѫть участие въ работѫ-тѫ. Така боѭся да не бы да стане нѣкоя габровска работа като ланскѫ-тѫ, отъ коѭто ползѫ николко не може да има, а само вредъ. Затова добрѣ щете сторите да ми явите, има ли истинно нѣчто, или ся лъжять тукашни-ты, за да имъ дадемь да разумѣѭть да не направять нѣкаквѫ лудость. Азъ и лани Ви писахъ нѣколко пѫти за тыя работы, а Вые не щяхте ничто да ми отговорите. Ако е, че нѣмате довѣрие на мене, кажете ми, та да не Ви досаждамь. Ако ли пакъ ся боите да не бы да пропадне писмо-то Ви, азъ Вы увѣрявамь, че, като го дадете въ тамошно-то консулство, за да го испратять съ нашѭ-тѫ пощѫ въ Едрене, то дохожда вѣрно, зачтото отъ Едрене писма-та ми ся пращать съ нароченъ чловѣкъ. А за пò-голѣмѫ вѣрность можете да надписвате и Вые на писма-та си да ся прѣпращать отъ Едрене съ курьера на консулство-то, и азъ пишѭ на консула Ваши-ты писма да гы праща не по пощѫ-тѫ, а съ курьера. И така съ прьвѫ пощѫ щѫ чякамь отговоръ отъ Васъ.

Вашь
Н. Геровъ.

---

413. — Влашкитѣ българе намалили обѣщаната отъ тѣхъ помощь за общия вѣстникъ. Натякванията на Герова. Разваляне оградата на церквата въ Ески-Загора отъ турцитѣ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 2 Марта 1863.

Господине Христо,

Кога прияхъ писмо-то Ви отъ 20 Яннуар. прѣди да го отворѭ, помыслихъ, че сьмь прибрьзалъ, дѣто Ви тякахъ въ писмо-то си отъ 6 Февр. че не сте отговорили съ врѣмя на писмо-то ми отъ 3 Ноемвр. Нъ послѣ като го прочетохъ та видѣхъ до колко е слѣзла обѣщана-та за новый Блъгарскый вѣстникъ помощь, не намирамь ничто да си земѫ назадъ отъ онова, что Ви сьмь писалъ.

Въ писмо-то Ви глядамь още да казвате, че Цареградскы-ты Блъгаре сѫ главатаре-ти на народа и трѣбва да служять за примѣръ на другы-ты. Азъ не разбирамь, зачто да имаме тѣхъ за огледало та да не залѣга всякой да извьрши онова, за което е вряденъ, а да чякаме всичко отъ тѣхъ. Или зачтото ся е случило да ся намѣрять въ Цариградъ, та затова трѣбва да носять тии всичкый товаръ. Най-послѣ

ако тии не испълнявать добрѣ длъжности-ты си, то пакъ не сѫ нѣкои привилегировани, та всѣкой може да мине на това мѣсто тѣхно и да свръши повече, стига само да има добрѫ волѭ.

Писалъ быхъ Ви и повече за това, нъ бръзамь, както видите отъ писмо-то ми.

За работѫ-тѫ на Апостола още нѣмамь отговоръ . . . .

Въ Ески-Загарѫ тыя дни Турци-ти сѫ направили едно нѣчто, което ще направи шяматѫ. Христiане-ти заграждали едно мѣсто, въ единъ край на града, за да изградять послѣ въ него церквѫ. Въ недѣлѭ на 24 Февр. по пладне ся съберѫть Турци-ти до 500 душь, та събарять дувары-ты. Има и единъ попъ битъ.

. . . .

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

414. — Спомоществование отъ букурещкитѣ българе на цариградския народенъ вѣстникъ. Пак. 15.

Господине Наидине Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1863. Мартiа 11.

Вашего честно отъ 6. прошлаго на времѣ прiяхъ, и писаннитѣ ви въ него проумѣхъ, на което и слѣдовамъ да висѫ отговорѫ.

Кѫмъ ц/градскитѣ бѫлгари, няма за какво да ви докарвамъ въ непрiятно положенiе, понеже вiя сте ӣмъ съопщили, нѣща които висѫ предали и вамь други, на конецъ ви казувамъ какво ази отъ тука имъ направихъ слѣдующитѣ ѕпомощницы „11 душы съ годишна помощъ по 10#ски, 30.—„— съ определенната плата на Вѣстника, дѣто ще сѫ кажи става тъ около 170.#. помощѫ отъ тука, за което и съпщисъ още на 19 Февру^с. на Г. Хр. Д. Караминкова, даи боже и вiя филiобелiитѣ, кък то и Ц/градянитѣ да ни засрамытѣ съсъ по значителна помощъ, надявамъ ся и браилцытѣ съ Галацлiитѣ да спомогнатъ и тiя доволну.

Неможите да си помыслите отъ Военното времѣ насамъ, колку бѣдни дохождать тука за Милостъ, и ѕега ѕе варвѫтъ, и никого сосъ праздни рѫцѣ невращамы, а тѣзи дѣту даватъ нисѫ повече отъ 10 персони.

За другото ви пытанiе що ми правите въ гореченното ви писмо, неможѫ да ви пишѫ, защото тiя сѫ непишатъ ами само сѫ говоратъ, и нека ви служи. —

Ви поздравлявамъ и оставамъ

Добро Видѣнiе

ва^ш:

Хр. Георгiевъ.

415.* — „Бранитель“ и „Българска Пчела“ противъ народнитѣ прѣдставители, Геровъ ги защищява. Похвала за Чомакова и за другитѣ. Апатия на народа. Пак. 15.

Цариградъ, 27 Юлия 1864.

Господине Христо.

Вчера случайно ми паднѫ на рѫцѣ 1-ий брой отъ вѣстникъ Бранитель, почнатъ сега въ града Ви, и съ голѣмо благодаренiе прочетохъ въ него члена за положенiето на Вѣроизповедный нашь Въпросъ (по право да кажемь Церковный Въпросъ, зачто-то вѣроисповѣданiе-то тука нѣма ничто да прави, а работа-та е само за управленiе Церквѫ-тѫ). Много добрѣ щяше да е да ся имаше почясто и повече въ тоя разумъ, зачтото народъ-тъ ничто почти не врьши за рѣшенiето на тоя въпросъ.

---

* Писано донѣйдѣ отъ Мария Н. Герова, а довършено отъ сѫщия Н. Геровъ.

Но колкото за прѣдставители-ты народни по тоя въпросъ Бранительтъ е злѣ излъганъ отъ Стамболскый си дописникъ, който въ всяко друго (друго) отношеніе можи да заслужи плъно довѣріе, нъ въ тоя случай не казва право, позлочестіе, за голѣмѫ вредѫ на работѫ-тѫ.

За да видите, колко сѫ убийственны такывы дописки, щѫ Ви раскажѫ на кѫсо положеніето на въпросѫ спорядъ както го глядамъ на мѣсто.

Испрьво народътъ ся поклати добрѣ за да въздвигне потъпкѫны-ты му отъ Грьци-ти религиозны правдены, и правителство-то или зачто-то позна законностьтѫ на това движеніе, или по другѫ, каква да е причинѫ зе въ вниманіе желаніето на блѫгари-ты за Освобожденіе отъ чюждото и незаконно, речи и без-законно духовно иго.

Нъ като чтомъ ся учреди смѣшянѫта Блъгаро-Грьцка комиссия за да рѣши тоя въпросъ на основаніе на предложенны-ты отъ Блъгарыты осемь точки, народѫтъ ся ослони на прѣдставителиты и чяка тии да му свръшѫтъ работѫтѫ, безъ никакво сѫдѣйствіе отъ неговѫ стрѫнѫ. И колкото повече отъ денъ на денъ ся распространява и укрѣпява въ народѫ мысль-тѫ за освобожденіе отъ Грьцкото духовенство, толкова повече ослабва нравственнѫ-тѫ подрѫжка която прѣдставителиты трѣбоваше да иматъ отъ народѫ, за да могѫтъ да врѫшятъ работѫ. Сега неглѣдашъ друго, освѣнъ да пишатъ прѣдставителиты, бива ли да изгонѫтъ владициты фанариотскы бива ли да не имъ даватъ пари, и другы такыви; така чтото, ако да отговарятъ прѣдставители-ты на тыя питания, работѫ-тѫ ще приеми такъвъ видъ, въ какѫвто я прѣдставятъ противниците, сирѣчь, че ужъ самозванны-ты, както гы наричѫтъ тии, прѣдставителити подбуждатъ народа да иска това и онова.

Грьциты глядатъ тоя врьвежъ на работата и постоянствовѫтъ да не остѫпятъ нищо, съ надѣждѫ че съ время народѫ-ть ще ся раслаби още повече, да ся заборавѫтъ и Русчюскы-ты събытия, та да останѫтъ прѣдставителити безъ никаквѫ подрѫжкѫ и работѫ-тѫ да падне отъ самосебе си.

Отъ другѫ странѫ Правителството, и да положимь, че иска да ся сврѫши тоя въпросъ, не може то само да го рѣши, зачтото отъ много мѣста и поразлични причины щѫтъ му направятъ замѣчаніе, че не е негова работа това, та ся благодари дето няма напоръ отъ народѫ за да ѭ провлачя доклѣ врѣмято да ѭ докарѫ да сѫ рѣши тъи или инакъ, а може, (това да кажемъ помежду си) и да искѫ то да ся ползува въ тоя случай за да унизи Патриаршиѭ-тѫ и да обори Грьцы-ты безъ да даде и нѣчто на Блъгары-ты.

Така работа-та стои сега само на прѣдставители-ты и ако сѫ дрьжѫтъ тии още тука, то е зачто-то Правителство-то не иска дадокачи и да разбуди пакъ народа съ испращаніето имъ отъ тукѫ. Нъ когато тии станѫтъ омразни на народѫ тогава може и да имъ кажѭтъ да си врьвѫтъ отдѣто ся дошли, безъ всякоя грижѭ, че това ще има нѣкои послѣдствия.

Дописникатъ на Бранителя и на Блъг. пчелѫ съ укориты които трупѫтъ възъ прѣдставителиты отъ не разборъ или по другѫ причинѫ, незнаѭ, правятъ поскоро да стане това, и така убиватъ въпроса.

Истина че съ испращане прѣдставители-ты оттукѫ, народатъ неще прѣстане да иска правдины-ты си, нъ работа-та остая за много врѣмя назадъ.

Учредителити на Бранителя и на Блъг. пчелѫ, безъ съмненіе, нежелаятъ това, та трѣбваше нито да вѣрватъ, нито да обнародватъ такивы дописки, които не само че не преносятъ никаквѫ ползѫ нъ и доѩрватъ голѣма вреда. А ако искатъ да имъ бѫдѫтъ органити имь полезни трѣбва да свѣстяватъ народа дане чякѫ на готово, а да врьши онова чтото е потрѣбно за благоприятното рѣшеніе на въпросѫ; зачто прѣдставителити могѫтъ да прѣдставятъ на Правителство-то желаніе-то на народѫ и да молѭтъ да ся испълни; нъ ако това свое желаніе народъ-тъ непоказва самъ никакъ, прѣдставителиты както и да го прѣдставятъ, все на пусто.

Това на кѫсо за въпросѫ убоще, а за личност-тѫ на прѣдставители-ты, които дописницити на Бранителя и Пчелѫ-тѫ така врьло корѫтъ, азъ щѫ Ви кажѭ за Г. Ч. ние можемь да го кажемъ съ всичко-то му име Чомаковъ той е единъ отъ колкото знаѭ азъ въ народѫ, който остави сгодното положеніе и хубавото си имане та отиде да гони тоя въпросъ и отъ сьрдце му желаѭ, когато ся завръне пакъ на прьватѫ си работѫ по малко да ся кае, че ѭ е оставилъ за да иде да управя свѣта, та паднѫлъ въ таково растроиство. А за гладаніе-то му безъ да казвамь, че е непогрѣшителенъ, могѫ да Вы увѣрѭ, че по разумѣние-то си, работи

отъ все срьдце, съ всичкѫ-тѫ си силѫ и добросъвѣстно за благоприятно рѣшение въпроса. Дано да имаше и другы, които да оставять съвсѣмь свои-ти работы, та да налѣгнѫть така само за народны-ты, много щяхме да сме напрѣдъ сега.

За другы-ты прьвенцы и прѣдставители за дѣто казва дописникъ-тъ, че ако да нѣмахѫ чрѣзъ народно-то имя олеснение за особены-ты си интересы по тиджарета, по малие-то и пр. та не щяхѫ ни да смыслять ни за народъ ни за народны интересы, на това щѫ му отговорѭ на кѫсо. Азъ желаѭ отъ срьдце, като глядамь, че, освѣнь тыя прьвенци и прѣдставители, откакъ има толкова другы отъ нашы-ты, които ходять по тиджярета и малие-то по свои работы, никой отъ тѣхъ не ся погрыжва покрай свои-ты работы да сврьши нѣчто и за народнѫ-тѫ, та ако оставять Чомакова да си иде като иска и да ся махнѫть и другы-ты, тогава незнаѭ кой ще пойме работѫ-тѫ и могѫ да кажѭ, че не ще да е никои отъ такѫма на дописника, които искать да станѫть началници безъ да ся погрыжять прьво да ся приготвять за това, а пакъ ще трѣбва да дойдѫть отвънъ людіе, колко-годѣ вряли въ работы-ты.

---

416. — Доказателства за Руско поданство. Пак. 15.

Г-не Христо

. . . .

Не мыслѭ обаче, че личны-ты ми отнощения съ кого да было трѣбва да ся бръкать съ служебны-ты ми длъжности и съ длъжности эа народа, та затова Ви пишѭ сега да Ви явѭ.

1. По единъ сговоръ между Портѫ-тѫ и наше-то Посолство насѫдѣ въ Турциѭ Русскы-ты подданици които отъ Турскы подданици сѫ прияли Русско подданство щѫть ся прѣглядать кога и какъ сѫ прияли това подданство; и онии който го сѫ прияли прѣди 5 Мая 1858 г. щѫть сѫ знаѭть за правы Русскы подданици; а отъ оныя които сѫ станали Руссы слѣдъ 5 Мая 1858 г. който не е стоялъ три годинъ въ Россиѭ или прѣди да иде да стане Руссець не е былъ познатъ отъ мѣстно-то началство за чюждъ подданикъ, трѣбва или да ся възврьне въ Турско подданство или да иде да стои три годинъ въ Руссиѭ та тогава да ся познае за Русскый подданикъ.

Вые и брать Ви, понеже сте отъ мѣсто, подвѣдомствено на мое-то консулство и имате тамъ интересы и Ваши и на Ваши роднины подъ имя на Г. Евлогия, азъ мыслѭ че е потрѣбно да покажѭ и Васъ въ число-то на Русскы-ты подданици, за да не бы послѣ, когато нѣкога ся заврьнете въ отечество-то или ся прѣдстави нѣкоя работа на Ваше имя да не ще Турско-то началство да Вы познае за Руссы, та да трѣбва да ся трьсять изново доказателства, че сте такывы отдавна, а не новы.

Нь за това е потрѣбно да ми явите както Вые, така и Г. Евлогий кога и какъ сте ся записали Русскы подданици, и ако имате тезкерета турскы отъ когато сте ходили въ Карлово да ми гы проводите, или ако не, да ми явите поне по кое врѣмя сте дохождали, та да ся види на каида, че още тогава сте были Русскы подданицы, та не сте нови слѣдъ 5 Мая. 1858 г.

---

417. — Кой отъ кога е руски подданикъ. Дописка отъ Млъчанъ. Критика на Чомакова и на другитѣ народни прѣдставители. Народътъ не е за укоръ. Пак. 15.

Господ. Наид. Геровъ.

Въ Ц/градъ.

Букуˢ. 1864. Августь 28.

Вашытѣ писмѫ отъ 27 и 30 Юлія пріяхъ, и писаннитѣ ви въ тѣхъ проумѣхъ.

. . . .

Азъ на 1845 сѫмъ сѫ записалъ Руски поданникъ, и отъ тогивѫ въ турско писѫмъ дохождалъ, Братъ ми коги сѫ и записалъ не знамъ добрѣ, негови тескерета турски 3. намѣрахъ тука въ негови книги, и ви ги претварямъ, можи да имѫ и други такивѫ, нъ мысля чіе излишно повече доказателство.

Писмата ви съ подписъ Мълчанъ пратихъ въ Браила, за да ги обнародоватъ въ тамошніятъ Вѣстникъ безъ да сѫ явява, нети моіото, нети Вашето име, и вярвамъ чи ще ги минатъ въ Вѣстникатъ, за да чакамъ да сѫ обнородоватъ тия въ бранителатъ нерѣшихъ, понеже неговото издаваніе още не е вѣрно, кату акціонаритѣ му малку, и безъ таковѫ средство, няма кѫкъ да сѫ задаржи.

Виждамъ чи ви е чудно, както за Браиліитѣ тѫка и за Букур., дѣто тъи превратно мислятъ за представителитѣ иза Первенцитѣ Ц/градски, нъ азъ отъ моя странѫ ви казувамъ, чи тія нисѫ виновни, защото кореспондентитѣ отъ Ц/градъ, на този начинъ представляватъ работитѣ, и винѫта е на оныя разумнитѣ, дѣто познаватъ работитѣ, добрѣ, и нещѫтъ никоги да явѫтъ нѣкому, ѕосъ ѕичко това азъ и Г. Атанасовичъ никоги не дадохми увѣреніе на тѣзъ извѣстіята понеже сме увѣрени чи Г. Чомаковъ и Г. Гешоглу, никоги не щѫтъ да бѫдатъ противъ народнія интересъ, тешко ни е ѕамо, дѣто ніе писахми на Г. Чомакова, кату беше тамо Влашкіятъ князъ, за да сѫ срещни сосъ Главніятъ докторъ тукашянъ, когото можеше и да помоли за да подѣиствувѫ при князатъ, когато сѫ сряща сосъ Али паша да му поговори иза Въпросани, нъ неговѫ милостъ освѣнъ дѣто не удобри да сѫ срещни, нъ не щя нети да нисѫ отговори. — Тука имѫ извѣстіе какво представителитѣ на Чорбаджіитѣ рекомандували Доротеа, за да го пріематъ Ѕофіицытѣ за Пастиръ, ѕѫщото писѫ и Пчелѫта, мене и това німи иди да повѣрвамъ, понеже тѫкавѫ еднѫ постѫпка отъ странѫ на представителитѣ ни е (по моіо мнѣніе) убииство за цѣрковнія ни Въпросъ.

Казвате чи народатъ недѣиствувалъ веке нищо за Въпросатъ, и ся оставилъ ѕамо на представителитѣ за да му свѫршатъ тія работыты. — Колкото за това мисѫ чини, чи Народътъ не е за укоръ, защото едно времѣ ѕъвѣтникатъ каза, чи тая работѫ не е веки на Народатъ ами на представителитѣ.

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва^{ш}:

Хр. Георгіевъ.

---

418. — Изпращане брошуритѣ хайдутъ Енчо, подлистникъ отъ Бранитель и Церковниятъ въпросъ отъ Раковски. Събиране годишна помощь за централното училище въ Пловдивъ. Пак. 15.

Прията 2. Марта 1865.

Господ. Наид. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Буку^{с}. 1865. февру^{с}. 21.

Ви затварямъ двѣ писмѫ едното за Г-жа Маріика, което ще и вручите, а друго за уича Никола въ Карлово, което ви моля безъ наи малкатѫ забавѫ даму го испратите. — Вашытѣ честни отъ 25. януарія и 8. настоящаго имамъ предъ видъ, на които висѫ и отговарямъ въ кратцѣ.

Ѕпорядъ желаніето ви ви пращамъ книшкитѣ „хаидутъ енча„ приказатъ що сте видѣли въ подъ·листника на Бранителатъ, и трето едно ѕписаніе за цѣрковнія ни Въпросъ, що написа Раковски, и за ѕичкитѣ тія ще платите на уича Никола 5 ſs. ѕф. притова ще му дадете и единъ полимперіалъ Руски за портъ на писмата калугерски що ми пратихте и ги дадохъ на почтатѫ Руска. Печятитѣ що бѣха на тяхъ, нищо неструватъ вѫнъ отъ Границата, и за ѕичкитѣ писмѫ сѫ плати напѫлно портатъ.

Писматѫ отъ настоиницытѣ на тамошното училище пріяхъ, и онѣзи дѣто сѫ за Галацъ и Браила ще ги испратѫ, и ще подкрепѫ и просбатѫ на настоятелитѣ, ще сѫ погріжѫ и тука, давно направѫ нѣщо помоцъ годишна. За нѣколко години макаръ чи тукашнитѣ сѫ въ мнѣніе пѫрво въ Тѫрново да стани Чентрално училище, за старото имя що носи този градъ, чи отъ послѣ въ Пловдивъ, нъ ази сѫ съгласявамъ сосъ вашето мнѣніе, защото знамъ чи въ тѫрново нямами достоини хора.

Ви затварямъ еднѫ расписка на Д. В. Манчова за # ски 8. що му дадохъ тука въ заимъ и кату ги съберете даите ги и тяхъ на уича Никола

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^{ш}: пріятелъ

Хр. Георгіевъ.

---

419. — Прѣдимствата на Пловдивъ прѣдъ Търново да има той централното училище. Пак. 15.

Пловдивъ, 8 Марта 1865 л.

Господине Христо Георгиевъ,
Въ Букурещъ.

Ваше честно отъ 21 Февруар. на врѣмя прияхъ и притворены-ты въ него прѣдадохъ Марийки и чичю Николу, който тогава бѣ дошьлъ и сега още е тука. Притварямь Ви и отговоръ отъ тѣхъ.

На настойници-ты на училище-то ни явихъ за добринѫ-тѫ, дѣто сте имали прьво да прѣпратите писма-та имъ за Галацъ и Браилѫ и да подкрѣпите и отъ Вашѭ странѫ молбѫ-тѫ имъ за помощь, и второ да ся погрыжите да направите годишно спомоществование. Тии Ви сѫ весма благодарни за тоя трудъ. Отъ моѭ странѫ азъ щѫ Ви кажѭ че помощь за такѫвѫ работѫ е всякога добрѣ дошла, нъ има врѣмена, когато може да послужи двойно. Така сега ся прѣдставя случяй на мѣсто досегашний учитель на французскый языкъ да ся хване другъ, който врядва много повече. Нъ настойници-ти не могѫть да го сговорять прѣди да ся оздравять отъ дѣ ще излиза заплата-та му, така да можяхте да турите по̀ съ врѣмя въ дѣйствие обѣщание-то си да направите годишно спомоществование, каквото да не ся испусне тоя чловѣкъ, добро-то ще хване два пѫти мѣсто.

Колко за мнѣнието на наши-ты въ Букурещъ съотечественици, че прьвѣ въ Трьново трѣбва да стане централно училище за старо-то имя, дѣто носи този градъ и то е добро въ основание-то си. Нъ на Историческо-то значение на Трьново трѣбва да поставимъ Географическо-то положение на Пловдивъ въ срѣдѫ-тѫ на земи-ты, населены отъ Блъгары, та по̀-лесно иде оттукъ да ся разнесе образование-то по всичкый народъ. Па като не ся видять сега въ Трьново хора врядны да рядять таково заведение, то чини ми ся, не трѣбова за имя-то на тоя градъ да ся изоставя назадъ исплънение-то на насѫщнѫ-тѫ потрѣбѫ за народа.

---

420. — Бива ли да се иска помощь отъ князь Куза за пловдивското централно училище. Пак. 15.

Пловдивъ, 3 Априлия 1865.

Господине Христо,

Притварямь Ви едно писмо за чичя Іованчя Горана, което Вы молѭ да прѣпратите, както може по̀-скоро, дѣто ся намира, зачтото е за еднѫ брьзѫ неговѫ работѫ. Азъ не знаѭ дѣ ся намира, за да му проводѫ на право писмо-то, за това давамь Вамъ тоя трудъ.

Тыя дни, въ разговоръ за тукашно-то училище, станѫ тая дума: Не бывa ли Букурешкы-ти Блъгаре да попросять отъ Князя Кузѫ нѣчто помощь за това заведение? Ато да глядаме относяние на неговѫ свѣтлость камъ Блъгары-ты — относяние, което може и да има причины, дѣто и да не поносятъ намъ, нъ ные да си знаемь работѫ-тѫ — азъ мыслѭ, че той не ще откаже въ тоя случяй, нъ настойници-ти, които могѫть безъ да ся стѣснявать, да приемать помощь отъ всякого, който имъ даде, не смѣѭть и не бывa да ся относять сами до такывы лица, за което Турско-то Правителство може да имъ намѣри винѫ. Затова е по̀-добрѣ да могѫть Букурешкы-ти Блъгари въ тоя случяй безъ тѣхъ да свръшять работѫ. Щѫ ся надѣѭ да ми кажете какъ намирате тѫѭ мысль.

---

421. — Отъ Браила и Галацъ отказватъ помощь за централното училище въ Пловдивъ. Отъ Букурещъ обричатъ стотина жълтици. Нетактичность на народнитѣ прѣдставители къмъ князь Куза въ Цариградъ. Пак. 15.

Прията 26 Апр. 1865.

Господ. Наидинє Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1865. апріліа 19.

Вашытѣ чєстни отъ 8. Мартіа и 3. настоящаго на врємѣ пріяхъ и писанитѣ ви въ тѣхъ проумѣхъ, на които и слѣдовамъ да ви сѫ отговорѫ.

Отъ Браила и Галацъ ѕлабаи надєждата за помощъ за училищото ви, пѫрвитѣ сѫ плачатъ чи иматъ нужда и тія за тѣхното българско училище за подаржєніето му, а вторитѣ каzватъ чи иматъ цѣрква българска зафаната да правѫть и нєможѫтъ да намѣратъ пари да я свѫршатъ, и тѫка кажи чи и єднытѣ и другитѣ отказватъ. отъ тука щє стани нѣщо, нъ ощи ѕигурно нищо нєможѫ да ви кажѫ. отъ нѣколко години и работитѣ на търговіата нє отвождатъ добрѣ, тѫ заради това и човѣцытѣ нєматъ воля добрѫ за да давѫтъ за такивѫ работи, ѕосъ ѕичко това аzи щє сѫ погріжѫ, и надявамь сѫ да сполучя да направѫ да сѫ пращатъ годишна помощъ 100 #ски за тамошното училищє, а колкуто дѣто каzвате за да сѫ отнєсѫтъ тукашнитѣ българи кѫмъ княzатъ за да искатъ помощъ за училищото тамош. то нєти си имѫ мѣстото, нєти сѫ пакъ — можи — каквои относяніето на княzатъ къмъ бѫлгаритѣ то є явно, нъ кои сѫ причинитѣ дѣто вамъ нєпонасятъ това ніго зная, знамъ ѕамо чи въ Мєдицинското училищє тука имѫ 33 момчета българчита дѣто сѫ подѫржатъ сосъ харчъ на началството, нѣщо коєто по ближнитѣ нашы нисѫ направили, и за таzи добринѫ нєговѫ нашытѣ народни прєдставитєли нєрачиха нєти да му благодарѫтъ кату тои бєшє тои въ Ц/градъ. Закоєто имъ беха писали тукашнытѣ бѫлгари, нъ освѣнъ дѣто нє отидоха да му благодарѫтъ нєсториха нєти кабулъ да отговорѫтъ на тукашнитѣ българи.

Отъ zатворєннитѣ ми єдното прєдаите на братовчєтката ми, а другото испратете за Карлово.

Ви поздравлявамъ и оставамъ. ваш:

Хр. Гєоргієвъ.

---

422. — За Рада Гугова и Парашкева Шушулова, свършили въ Киевъ. Пак. 15.

Прията 29 Авг. 1866. Отгов. 7 Септ.

Господ. Наидинє Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1866. Августъ 21.

Ви потвѣрдявамъ прєдишнитѣ си отъ 24 прошлаго и 7. настоящаго чрєсъ консулството и по почтата руска. — Пѫрвото ми писмо кѫкъ до 9. ѕєго нисте пріяли, нєраzумявамъ, сѫ види чи тука на консулството да сѫ забавило писмото това. — Вашєто чєстно отъ 9 ѕѫщаго пріяхъ на коєто и ѕлѣдовамъ да висѫ отговорѫ.

Рада Гугова и Параскєва Шушулова на вращаніето имъ отъ Кіевъ, аку би да минатъ прєzъ тука, и додатъ при мєня, щє вида да имъ предстоя, и да имъ купѫ по нѣкоя дрєшка прєлична, и колкуто разнєсѫ щє ги минѫ върху ви, и вамъ щє явѫ.

Ѕєга на 15. ѕєго за с҃та богородица ходихми на монастирятъ пасѫри се лєля Тєодосія и г-жа Елисавєта, дѣто намѣрохмы и вашата леля г-жа Мєтодія, която ѕмѣя да ви кажѫ чіє млогу по юнакъ отъ леля.

Zатворєнното ми испратєтє за Карлово.

Ви поздравлявамъ и Оставамъ ва:

Хр. Гєоргієвъ.

---

423. — Букурещкиятъ комитетъ. Богданъ Горановъ за учитель. Пак. 15.

Господ. Наидинε Гεровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1866. 9врія 13.

За народянъ български комитетъ въ Букус. Знамъ чи различно сѫ хоратувѫ отъ срεща нъ повεчεто и звонъ, а работа нищо, писмото отъ тамошнытѣ бѫлгари що ми пратихты, ѕамо аzи Атанасовичъ го знаи, и никои, други, и нεтрѣбовѫ да имати съмнεніε, чи отъ това писмо ε̃ произлигло нѣщо· дѣто да тури тамошнитѣ бѫлгари въ подоzрεніε.

За да сѫ настани богданъ за учитεлъ въ Пловдивъ нεщε бѫди злѣ защото чувамъ чіε добро момчи, нъ аzи никакъ ніго познавамъ.

Ви поздравлявамъ.

Хр. Гεоргіεвъ.

---

424. — Потрѣбно е Геровъ да иде въ Букурещъ. Тамъ ще издаватъ вѣстникъ. Дири се редакторъ. Бурмовъ и Ив. Добровичъ. Пак. 15.

Господ. Наидинε Гεровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^е. 1866. Дεкεмвріа 12.

Врεмѣнѫта сѫ твѫрди дεликатни, на пролѣтъ мися струвѫ чи ще имами работа, и заради това каzувамъ чи ще бѫди нужда дасѫ срεщнимъ, и кажεте ми щели можите да сторите това и коги — Баронъ Афембεргъ отвожда утри за Петεрсбургъ, и понеже и тои ніе противянъ за да ся срещнимъ сосъ ваzи, го молихъ и ми обрεчи да хоратувѫ дѣто трябовѫ, чи когито вія поискате воля за да додите за тука, да висѫ дадε, освѣнъ това ніи тука искaми да направимъ да иzдавами единъ Вѣстникъ на Бѫлгарски и Влашки комуто цѣлтѫ да бѫди да поджржа правдинитѣ бѫлгарски, и да брани въ опщѣ ѕичко ѕлавянско нѣщо, нъ тѫкави ѕпособянъ човѣкъ тука нямами, и нεзнамъ отдѣ да го zεмимъ, прочеи кажεте ми и вія по тамо иматели нѣкои тѫкави ѕпособεнъ човѣкъ и кѫкъ намѣрате Бурмова и Иванъ Добровича, що е ѕεга на Ѕливянъ, а някоги иzдаваше мироzрεніето въ Віѣнѫ, струватъ ли за тѫzи работа, и сосъ кѫква платѫ годишна можатъ да сѫ благодарѫтъ, и аку намѣрати за ѕпособянъ Добровича, то можитε и да му пишите, за да ви кажи дали дохожда чи да ми явите поскору за да зная.

Ви працамъ по почтатѫ въ еднѫ котія еднѫ врѫхна дрεха за Маріика, които и ε̃ праща Г-жа Елисавета за нова година и да ε̃ носи сосъ здрави

Ви поздравлявамъ

ва^ш:
Хр. Гεоргіεвъ.

---

425. — Политическото положение въ Влашко.

Слухѫть дѣто владѣи тамо, чи по нашытѣ мѣста голѣми работи сѫ вѫршатъ и чи Власитѣ сѫ готвятъ на пролѣтъ да развіятъ пряпореца на свободѫта и да го принесѫтъ отвѫдъ Дунаватъ, отъ чясти иматъ и право хората по тамо да вѣрватъ едно такова нѣщо. Защото на главатарятъ Влашки пофаткити сѫ тѫкива, нъ тія сѫ повечето да плашатъ Европеицитѣ, ніе чудно и да сѫ лѫжи глѫвѫтарятъ Влашки, чи можи и да направи бѫлгаритѣ да сѫ повдигнатъ, аку ся случи да сѫ советува съ предводителятъ бѫлгарски що направи и Габровскіятъ буклукъ които помѣжду нашытѣ що мислѫтъ по уzрѣло кату нѣма никаква тяготѫ можѫ да кажѫ чи сношеніе нѣма, сосъ еднѫ речъ смѣя да ви рѣкѫ чи нити Главѫтарятъ Влашки ще развіи баирякѫтъ на пролѣтъ но само ще да плаши за негова си скопъ, тѫчи и аку сѫ случи даго развій нѣщо което ази нивярвѫмъ то ви казувамъ чи отъ нашытѣ не ще да намѣри учястници, исключавѫмъ главатарѫтъ бѫлгарски, и нѣколко

слаби хора които можи да сѫ повлачѫтъ подиръ него, сосъ намѣреніе за плячка, нищо сериозно не чакаиге, тѫчи нети пакъ вярвѫмъ какво нашытѣ отъ среща и наи проститѣ да сѫ зематъ подиръ вѣтровита та главѫ на Главатарятъ Бѫлгѫрски.

Забѣлѣжка. Писано е съ друга рѫка, а поправяно отъ Хр. Георгиева.

426. — Голѣма потрѣба да иде Геровъ въ Букурещь. Унизително прошение отъ народнитѣ прѣдставители до Султана. Пак. 15.

Господ. Наидинѣ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1867. яну^с. 10.

Ви напомніовамъ прѣдишното си отъ 26 прошлаго года и мца по почтатѫ руска.

Вашето честно отъ подобнаго пріяхъ, нъ по причина на нѣкоя си пакостъ непредвида дѣто ми сѫ ѕлучи, отлагамъ прѣличніатъ отвѣтъ на писмото ви това да ви дамъ съ приходящата почтѫ, а ѕега ще ви кажѫ какво нуждата за да сѫ видимъ поскору ѥ веки неиzбежима, и трѣбовѫ да сѫ распорѣдите за воля и да видите да додите колкуто поскору — на Баронъ Офемберга освѣнъ дѣто му хоратувахъ за да подѣиствувѫ дѣто трѣбовѫ за да висѫ дади воля да додите до тука, нъ zавчера кату му писахъ за Петербургъ му наповнихъ пакъ и затова, и коги искате волята, да искате отъ Началството и разноскитѣ ви да висѫ освободѫтъ, това го удобри и баронатъ.

Телеграфатъ Маріикянъ вчера пріяхъ отъ когото раzумѣхъ дѣто чи сте кръстили дѣвоичето си на Г-жа Елисавета, иzвѣстіето ви това го прѣдадохъ на Г-жа Елисавета, която и благодари както на Маріика тъи и вамъ за добрата ви воля кѫмъ нея, тя ѕегаи по добрѣ въ здравіето си.

Нашытѣ прѣдставители въ Ц/градъ сѫ подали до ѕултанатъ прошеніе, и което сте прочели и вія въ Вѣстницытѣ бѫлгарски, ніе ми чудно никакъ за ѕичкитѣ дѣто сѫ подписали това Прошеніе, ѕамо за Госп. Ст. Чомакова ми сѫ види чудно, а чи на това тои ѥ причината и тѫzи ѥ неговата политика, то ѥ почти вѣрно. — Аzи ни сѫмъ противянъ за да сѫ дадеше прошеніе на ѕултанатъ и да му кажи нѣщо чи Бѫлгаритѣ мируватъ и не участвуватъ въ Бунтовническитѣ движеніята днешни, и да искатъ рѣшеніето на цѣрковніятъ Въпросъ, нъ не сосъ такѫвъ унижителянъ начинъ сѫ види чи такавѫ ще бѫди французката политика.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва^ш:
Хр. Георгіевъ.

Ви честитявамъ и новатѫ година, даи боже вседомовно да преминимъ здраво весело и благополучно, и добро отечество.

427.—Търсене редакторъ за кроенъ вѣстникъ. Мнѣние за Славейковъ. Пак. 15.

Господ. Наидинѣ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1867. Януа. 22.

Ви потвѣрдявамъ прѣдищното си отъ 10. ѕего по почтатѫ руска, и сѫ отговарямъ на честнитѣ ви отъ 26 прошлаго и 10. Настоящаго на които съгласнитѣ прѣмълчавамъ.

За редокторъ на Вѣстникатъ що искамы да вадимъ тука, отъ истината чи нямами ѕпособенъ човѣкъ, тука отъ Власитѣ сѫ намѣрѫтъ тѫкивѫ добри, нъ злотуи чи на тяхъ неможи да сѫ увѣри човѣкъ. — Ми думате чи Вашытѣ тамо намѣрѫтъ

по сгоденъ Sлавеикова отъ кату Брумовъ, на това и аzи, нисѫмъ противенъ, нъ тои освѣнъ дѣто ніе учєнъ дотамъ, нъ ми сѫ струва чи да незнаи и французки, и то є голѣмъ косуръ, освѣнъ това ми сѫ струвѫ, аку нисѫ лѫжа чи Sлавєиковъ да бѫди и подлиzица на Протестантитѣ, и аку това бѫди вѣрно, то ощи по нєспособенъ ставѫ за тѫzи работа — отъ младитѣ аку имѫ нѣкои по способєнъ небы было злѣ ніе нищо дѣто казвате чи тія сѫ увличатъ защото тука ще сѫ намѣри кои да го въздѫржа. кои е Нѣмцовъ непозчавамъ. . . . .

Надявамъ сѫ споредъ каквоту ви писахъ въ предишното си да стє сѫ распорядили за да искате воля да додитє тука, чи като додите тогивѫ щє ви разкажѫ за ѕичко що имѫ по тука — За да знаитє и вія що да каzвате. . . . . . .

За додитє съ Маріика и съ дѣчѫта, освѣнъ разноски повєче дѣто ще ви послѣдуватъ нъ є̑ и трудно за пѫтуваніето ви, и по добрѣ да додитє ѕамички, а коги додите повнетє да ми донесєте ѕемя отъ кычистіятъ ѕытянъ босиликъ, и ѕемя отъ добріятъ кичастъ шибои, кату zабелєжети защо онова ѕемѫ дѣто ни пратихтє лани иzлеzи повечето пулякъ.

Отъ zатвореннитѣ ми єдното пратете за Карлово, а другото за Калоферъ.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва:ш

Хр. Гєогргієвъ.

---

428. — Брошура „България прѣдъ Европа“. Пак. 15.

Господ. Наидинє Гєровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1867. Фєврус. 6.

. . . .

Видѣхъ дѣто стє писали за да искате воля да додитє тука и отива добрѣ, надывамъ сѫ да не посрѣщнитє противностъ, кату работатаи нагласено отъ по напрєдъ.

Отъ Брощуритѣ „Българія прѣдъ Европа“ ви пращамъ и аzи днєсъ двѣ, еднѫ български, и друга французшки на Грѫцки няма прєведена. . . . .

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва:ш

Хр. Гєоргієвъ.

---

429. — Прѣпорѫчва се Алекс. Тулчановъ отъ Измаилъ. Пак. 15.

Господ. Наидинє Гєровъ.
Въ Ц/градъ.

Букус. 1867. Мартіа 29.

Приносѫщія настоящото ми Госп. Алек. Тулчановъ отъ Измаилъ добаръ Патріотъ и мои ближанъ пріятелъ, ви го рекомандувамъ и ѕе zаедно ви умолявамъ да му дадєте отъ вашѫ странѫ сяка възможна рѫкопомощъ кату имате прєдъ видъ чи каквоту направитє за него, ще бѫди като за мєня ѕѫщаго. —

Ви поздравлявамъ.

ва:ш

Хр. Гєоргієвъ.

430. — По съюза съ сърбитѣ. Генералъ Коцебу. Събранието въ Одеса. Тайниятъ комитетъ вика Громадова въ Букурещь и чрѣзъ Калянджи кани Зинджифова за редакторъ на вѣстникъ. Пак. 15.

Г. Хр. Георгиеву.

Одесса. 29 Мая 1867 г.

Г-не Христо,

Съ Божиѭ помощь стигнѫхъ благополучно въ Одессѫ и тутакси ся турихъ на работѫ, за да исплънѭ дадено-то ми порѫчяніе. Нъ засега още не могѫ да Ви кажѭ нѝчто рѣшително, за какъ ще иде тука работа-та. Отдѣлно говорихъ съ всичкы/ты приятели, които приемать участие въ прѣдприятие-то ни, и тии ся показвать съгласни съ мене, а на дѣло такывы ли сѫ, това ще ся види довечера въ събрание-то, което има да стане, за да прѣговоримь по̀-положително за работѫ-тѫ и да ся рѣши какво трѣбова да ся прави.

У Генерала Коцебу ходихъ, нъ той формално ми объяви, че не може да даде никаквы олесненія на съдружество-то и това исто-то е казвалъ и на наши-ты тука, та го знаѭть и тии, нъ, прѣди да го научять, сѫ писали на другы-ты, че оттука ще се даде помощь за прѣдприятие-то имъ и тя е приготвена. Довечера въ събрание-то щѫ имъ дамь да разберѫтъ, колко бръка бръзаніе-то въ тыя работы.

Отъ Г. Шопова сте ся научили, че ся срѣшнѫхме съ него въ парахода, дѣто той ми разказа на кѫсо, какво е свръшилъ. Той като счита сговоръ-тъ вече свръшенъ, порѫчя ми да нагласимь тука да ся привыкать и испратать въ Букурещь потрѣбны-ты хора, като Станишевъ и др. за писары и проч. Азъ щѫ поговорѭ довечера въ събрание-то и за това, нъ чини ми ся по̀-добрѣ ще е само да ся разумѣемъ за сега, па да ся чяка да пишете отъ Букурещь тогыва да гы привыкать и испратять. Истина, че така ся забавя нѣколко работа-та, нъ за да не бы да ся сбръка съ бръзаніе-то, азъ го разсѫдихъ така за добрѣ.

Добрѣ бяше да бяхъ видѣлъ проекта, что носяше Шоповъ за какъ да ся начне и води работата, зачтото тука искать да знаѭть това, та да имъ раскажѭ, колкото быва.

Сега да Ви прикажѭ пакъ другы новины.

Тайный комитетъ телеграфисвалъ Громадову да го выка да иде въ Букурещь и той мя пыта, може ли да ся положи на тѣхны-ты думы. Азъ му казахъ, какво нѣчто е тайный комитетъ и го съвѣтувахъ да не ся увличя и да не бръза. Колко затова може той да послушя, нъ за повече види ми ся да е все оный лудый Кіорчоглу.

И друго за тайный комитетъ: Калянджи отъ Исмаилъ писалъ Зинджифову, че тайный комитетъ го выка за редакторъ на Вѣстникъ что иска да издава, а Зинжифовъ пише Палаузову да го пыта, да приеме ли това приглашение. Палаузовъ още не е отговорилъ.

Колко за вѣстникъ притварямъ Ви прѣписъ отъ едно писмо отъ Славейкова до мене, което наидохъ тука.

---

431. — Колони се върналъ отъ Бѣлградъ. Инструкции за комитети изъ Българско. Маринчо пратеникъ отъ Влашко. Панайотъ въ Сливенъ и сношения съ него. Пак. 15.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Буку^с. 1867. Юнія 12.

Прєдъ видъ имамъ Вашытѣ чєстни отъ 3. 6. настоящаго и 29. прошлаго, двѣтѣ изъ Одєсса, а єдното отъ Ц/градъ, на които писаннитѣ ви проумѣхъ и слѣдовамъ да висѫ отговорѫ на потрѣбнытѣ.

Господ. Колони сѫ завѫрна веки тука, отъ нєго научихмє ѕичко за Одєсса, и радвамъ сѫ дѣто можиха одєсчянитѣ да сѫ разумѣятъ и да си поправѫтъ грѣшкитѣ баримъ за напрєтъ.

Отъ Госп. Колони сте научили на дълго за ѕичко що сѫ и преминало въ Бѣлиградъ, и намѣрамъ за иzлишно да ви ги пишѫ аzи, и тѫка на това отъ гори сѫ угграничавамъ да ви съдружѫ преписъ отъ инструкціитѣ що пріяхми иzъ бѣлиградъ ѕпорядъ тяхъ виждате чи нія трѣбовѫ да наредимъ на ѕаду отъ ѕреща комитети за да знаятъ кѫкъ стои работата, да приготвюватъ народатъ, и да ни съопщаватъ ѕичко що ставѫ и що имѫ по тамо, нъ кату това ѕегаи трудно да стани отъ тука, защото отъ ѕреща нети можатъ да додатъ хора, нети пакъ отъ тука да отидатъ беzъ да дадѫтъ ѕумнѣніе заради това опредѣлихми да пратимъ Господ. Маринча право въ Ц/градъ до ваzи, за да наредите вія отъ тамо работата за одваднитѣ странн т. е. за Пловдивъ, Ѕофія Ѕливянъ и Ц/градъ, ана вращаніето си Господ. Маринча да види тури наредъ въ Варна, шумянъ, рухчукъ, аку сѫ можи и въ Кюстенджа нище бѫди злѣ, за Тѫрново, Свищовъ и Видянъ остая веки нія отъ тука да нарѣдимъ кату сѫ по олеснимъ — Господинъ Маринчо ще доди съ пашапортъ руски, ина врѫщаніето му, белѣшкитѣ за инструкціитѣ на комитети и чифритѣ за тяхъ, ще ги пратите вія до Вѫрнинскіатъ и рухчушкіатъ руски консулъ въ пликъ до Маринча, чи кату стигни тамо да си ги земи, и нарѣди, и на двамата тія консули вія трѣбовѫ да имъ пишите чи кои имъ дадѫтъ писмѫ онѣzи които имъ назначи Госп. Маринчо да ги пріемѫтъ, идани ги испращатъ съ почтата руска до консулство тука, това сѫщото ще наредите да ставѫ и въ Пловдивъ за дѣто вярвамъ да сѫи нарѣдило почтѫ руска — Въ Пловдивъ кои ще бѫдатъ нашытѣ агенти, то е́ вашѫ работѫ тъи ивъ Карлово Калоферъ Ѕопотъ Коприщица Клисура етрополи, кои трѣбовѫ да бѫдатъ, ѕе вія ще наредите въ Пловдивъ кого да нарѣдѫтъ отъ Пловдивскитѣ единъ ще бѫди и Докторъ Рашка, и които ще бѫди отъ Главнитѣ, понеже тои ще сѫ раzумѣвѫ и сосъ Ѕливнялiитѣ и сосъ Панаюта на Г. Маринча възнамѣрювами да дадемъ и едно момче за до го иzвади на бургасъ, и отъ тамо да отиди съ писмо до Панаюта, нъ кату незнамъ щели да раzбiи да отиди, каzувамъ да намѣрите ивія тамо другиго да пратите презъ Ѕливянъ до Панаюта съ сѫщото писмо, отъ което ви съдружавамъ преписъ — писмото дѣто пращами на панаюта е сосъ цифри, отъ онѣzи що му дадохте вія.

На Господ. Маринча ще му дадемъ 300 лири за да имѫ да раздаде по главнитѣ комитети по колкуто намѣрите за благословно, за да имѫтъ да плащатъ разноскитѣ, коги сѫ ѕлучи да проводатъ по нѣкади хора за работата ни, и ѕѣки комитетъ да даржи еднѫ белѣшкѫ, чи аку сѫ ѕлучи да похарчи повече ще му сѫ платѫтъ ѕе отъ тука,

Въ Ц/градъ сѫ раzумява чи трѣбовѫ да имами здрави корешподенти, и които писма тѫ си да ни пращатъ чресъ посолството Руско тамо.

За таиніятъ К. имамъ доста да ви кажѫ, нъ остая веки усменно да ви ги раскажи Г. Маринчо.

Ѕосъ ѕичко чи ѕѫрбитѣ каzватъ колку скору да ся нарѣдѫтъ комитетѣ ни, и отъ послѣ да мыслимъ за голѣмото предпріятіе, нъ както виждате ще сѫ поzабавимъ, нашето мнѣніе, и опредѣленіе е да ѕилимъ дѣто до на есянъ да сѫ започни опщото дѣло.

За Вѣстникъ тука и други подобни що ми пишите остая кату додите тука да видимъ какво можимъ да направимъ.

Коконитѣ днесъ ще ги zавѣдѫ на улменъ, за да постоятъ 10/15 дена, а аzи въ други денъ ще сѫ вѫрна.

Тосъ часъ пріяхъ и частното ви отъ 9 ѕего и писаннитѣ ви раzумѣхъ — на Вѫлкова Никола пишете, да имъ дадѫтъ парытѣ, защото вія можите да сѫ забавите.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ваш:

Хр. Георгіевъ.

432. — Мнѣнието на посланика. Геровъ главенъ ржководитель. Мироновичъ не мирува. Громадовъ въ Галацъ. Тошковъ бръза. Зах. Княжески въ Русчукъ и Даскаловъ въ Варна агенти на комитета. Вѣнчавката на Кудашова.

Пак. 15.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Ц/градъ.

Букус 1867. Юнія 27.

Предъ видъ имамъ Вашытѣ честни отъ 16 и 23 ѕего, на които писаннитѣ ви проумѣхъ, и слѣдовамъ да висж отговорж въ кратцѣ за ѕичко.

Мнѣніето на Посланника за да нє бжрзами сжмъ отъ чясти съгласянъ и аzи, нъ не за да чаками за да стани баркотія въ Европа, нъ за да сж наготвимъ нія съ пріятєлитѣ нашы, защото имж доста за приготьіовани, и които ще ви ги обаджж кату додити тука—жалѣя за колкуто ми пишитє за посланникъ, и дѣто чи ніви оставилъ да иzлєзите при князатъ, сж види чи той варви ѕе спорядъ стереотипната Политика, заради това и азъ каzувамъ чи є̄ нужда да сж отнесємъ до главжта, за което и писахъ прєдварително на нашытѣ братія за да бжди и сосъ тѣхното удобрєніе, чи кату додите тука ще видимъ да нарѣдимъ и това.

За работа на Маринча ви писахъ колкуто мысляхъ за нуждно, ви проводихъ и начєртаніето на братіята ни чи вєки остая вія както благорасждите да наредите, вія по добрѣ поzнаватє кжкъ можатъ да бждатъ нарѣдени тѣzи и спорядъ обстоятєлствата онова дѣто сж можи и ще бжди полѣзно, да видитє часъ напредъ да сж нарѣди.

Писмото ви отъ 23. вчера пріяхъ иднєсъ рану ходихъ при Баронатъ, и комуто доказахъ чи имами нужда за ваzи за да додите поскору тука, иза коєго тои днєсъ пишє потрѣбнытѣ на Посланника, и вярвамъ чи кату пріеми писмото това Бароново, да ви дадє воля за да додите предложихъ на Баронатъ иза да тєлеграфиса за това, нъ тои го намѣри иzлишно кату днєсъ е́ руската почтж за Ц/градъ. Баронатъ пиши на посланникатъ освѣнъ дѣто да ви дадє воля за да додите тука, нъ да сте и волни да отидитє ивъ Одєсса и на друго мѣсто аку стани нужда, и нека ви ѕлужи.

Таинитѣ ги приблєжихъ, тяхната работа была ѕовсемъ нищо и никакво, нъ злотуи дѣто Мироновичъ нємирувж, понеже освѣнъ дѣто пиши да имъ сж дадж̑тъ 200 тѣхъ ╬ски що ги бѣха проводили по Тодорака, и които аzи няма да ги дамъ догдѣ нєдодите вія, нъ ѕега провожда и Грамадова, ѕосъ рєкомандація до тяхъ, тои є̄ стигналъ на Галацъ и тія дни трѣбовж да доди и тука, аzи знаитє чи сжмъ отъ краи за дадоди ѕега тука Грамадовъ, тж чи ѕега ощи повєче, нъ съ кого да сж разумѣишъ съ вѣтарничавата главж на Тошкова, тои човѣкъ отъ истина съ неговитѣ глупости достига опасянъ, и наи насєтнѣ ще бждемъ принудєни да сж отнесемъ противъ него чакъ на Министерството, за коєто говорихъ исъ баронатъ, тои иска ѕе бжрзи работи тж чи билє вятарничиви нєго малку го є̄ня, защото ѕѣди въ Одєсса, и на ѕяко нєсполучіе други сж очерніоватъ тврди ми иzлєzи иzъ очитѣ тоzи човѣкъ, дяволъ да му zєми и парытѣ, по добрѣ беше нєти да знаи нашата работа. нъ кои мыслеши даи такжва лѣкъ човѣкъ.

Въ Рухчукъ смє писали на Г. Zах. Княжески и въ Варна на Даскалова, за да увѣдомлаватъ за тамошнитѣ работи, иза да знаите що искали отъ тѣхъ ви пращамъ и преписъ отъ писмата тѣzи, чи кату додитє за тука да минитe презъ това и да имъ поговоритє потрѣбнитѣ и вія — Вашія пріятєлъ що є̄ въ Рухчукъ Консулъ, както сж научавамъ е по нєчувствителенъ и отъ прєжде бившіи и добрѣ є̄ да му напжлнитє главжта за дараzумѣи какво трѣбовж да прави, и кой пжтъ да даржи— Варнаскіатъ консулъ є тука болянъ, нъ праву ви каzувамъ чи тои доста добрѣ раzумява нашытѣ работи, и яко мж благодари това.

За Кудашова хоротувахъ сосъ нашія Владика, нъ тои каzувж чи нети въ Ц/градъ нєти тука можатъ да го вѣнчѣятъ бєзъ да zєми распустно писмо отъ Владиката на Епархіата дѣто щєсж вѣнчеи, сосъ ѕичко това аку тои можи да zєми распустно писмо тамо отъ Патріархатъ, тогивж той кату вѣрховенъ управитєлъ на цжрквата, съ неговото распустно писмо можи да доди и тука да сж вѣнчаи, и нєка

направи тъи, аку ли несполучи, то тогивѫ кату додите тука щемъ сѫ помѫчи давно направимъ това да стани презъ сѫрбытѣ.

Aѕи утри ще отида при коконитѣ за да ги доведѫ, и ще ѕанисѫ и на Маріика писмото ви.

Ви поздравлявамъ.

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

---

433. — Иска се позволение да идатъ българе депутация при руския царь. Пак. 15.

Господ. Наидине Геровъ.

с
Въ Буку.

Улменъ 1867. Августа 6.

Нія ѕнощи стигнахми благополучно, и днесъ трѫгвами за Галацъ.

На баронатъ кату му доди отвѣтъ отъ петресбургъ аку някакъ бѫди непріятенъ, т. е. да пишатъ за да неходи депотаціата наша при царятъ (нѣщо което аѕи невярвамъ да сѫ ѕлучи) то натакѫвъ ѕлучаи кажете на баронатъ отъ моя и ваша странѫ, чи откаѕованіето това ще направи лошо впечатленіе на нашытѣ бѫлгари, ѕичкитѣ ще закачатъ да мислѫтъ, чи Русытѣ отбягватъ бѫлгаритѣ, и ніе добро това нети за нашы нети за русытѣ и да стори добрѣ да телеграфиса вторично и да имъ расправи, за да дадѫтъ воля да пратимъ депотаціята на царятъ, защото инакъ ще бѫди доста непріятно, и вія разумявате кѫквѫ врѣдъ можи да ни донисе това.

Ви поздравлявамъ.

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

---

434. — Министерска промѣна въ Бѣлградъ. Пак. 15.

Господ. Наидине Геровъ.

Віѣнѫ 1867. Ноемвріа 25.

Нія на 21. ѕего стигнахми тука благополучно, ѕабавихъ ми сѫ защото единъ денъ присѣдехми въ Варшавѫ, отъ тука възнамѣрювами да патувами за Пеща на 28. ѕего, непріятно е ѕамо дѣто чи агенціята обява вчера какво няма веки Вапоритѣ отъ Пеща да плуватъ по Дунаватъ защото лѣдовѣтѣ краи бѣлиградъ и надолу былѣ голѣми, и ніе чудно и да замрѫзни това някакъ німѫ благодари, защото ще сѫ ходи ѕе по ѕухо, тѫ чи да небѣше сосъ наѕи и кокона Елисавета се небеше тъи тешко за наѕи — телеграфическо иѕвѣстіе отъ Бѣлиградъ иѕвѣстява чи и Христичь не осталъ на Министерството, защото былъ послѣдователъ на Гарашанина, и турили на мѣстото му Петрановича, които до ѕега беше ѕекретаръ на Гарашини, тои неможи даніе ѕе отъ ѕѫщата ѕистема, ѕамо кату младъ, и не съ добро име отъ бащаси да ненаправи нѣкое зло впечатленіе на народатъ Ви пращамъ чресъ Госп. Паница 40. наполеона, и който ще ги мине варху ви . . . .

На Маріика утре ще пишѫ защото ѕамо въ недѣля отвожда пощата. За Пловдивъ.

Поздравленіе ви отъ кокона Елисавета и отъ Г. Шопова.

Ѕатворенното предаите спорядъ надписа му.

Ви поздравлявамъ

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

435.—Всеславянско общество. Проектътъ на Митхадъ паша за общи училища. Сръбски работи. Славянски съборъ въ Въна. Пак. 78.

Господ. Н. Мълчанъ*

Віѣнъ 1867. Ноемвріа 25.

Писмото ви отъ 20. сего сноощи пріяхъ, на което писаннитѣ ви разумѣхъ, и висѫ отговарямъ въ кратцѣ. новината дѣто ми предавате за опществото що искатъ да направѫтъ тамо за да помѫчатъ за развитието на всичкитѣ славяни и за сближаваніето имъ съ русцытѣ е добро нѣщо, и макаръ чи доста късно става, нъ по добрѣ късну отъ кату никога, относително за това можите да поговорите и вія дѣто трѣбовѫ за да сѫ даде по скору воля на това опщество за да влези въ дѣйствіа, понеже нуждытѣ наши ще бѫдатъ по голѣми отъ кату ѕякоги, тѫ чи и забавѫ можи да нетарпѫтъ.

Ѕпоредъ Вѣстницитѣ бѫлгарски, управителатъ на Дунавскія Вілаетъ сѫ види чи ща испълни намѣреніето си за да затвори българскитѣ училища, й ги размѣси съ турскитѣ, на такѫвъ случай други цяръ няма освѣнъ да ся отвори единъ Пансіонъ въ Буку: съ интернатъ за 100 момчета безъ платѫ да сѫ учатъ. и тъй и инакъ товаи много нуждно за нази нъ за да ся тури въ дѣйствіе имами нужда отъ помощъ годишна по 2000 # ски и за което ми ся иска да пишѫ на нашія пріятелъ чястно кату стигна на мѣстото си, и аку ви доди на ракѫ можи и да го предопредите и отъ ѕега.

За ѕѫрбитѣ онова дѣтои говорилъ тамошнія ученъ, току тъи е истина, нъ няма що да сѫ прави, трѣбовѫ да сѫ стараимъ полегато и нія за поправяніето и нарежданіето имъ, нія каквото направимъ по тамо като минити, ще го узнаите отъ Г. Шишкина, и аку бѫди нужда можи да му оставимъ и нѣкои писамца до вази тука ѕнощи имаше ѕъбраніе отъ ѕлавянитѣ за да рѣшѫгъ кои языкъ да бѫди опщи за ѕлавянитѣ, и сѫ казувѫ чи повечето сѫ за рускіатъ, ѕасъ ѕичко чи Правителството препятствова млогу на това, аку узнаѫ за това какво сѫ и рѣшило сноощи догдѣ затворѫ писмото ще ви забележѫ отдолу.

На киселіатъ добрѣ ще сторите да му кажите да постои тамо още 15—20 дена догдѣ сѫ вида и ази съ братіятата и сасъ нашытѣ, защото ази сѫмъ въ мнѣніе да бѫди и тои близо нази, кату отъ нашитѣ и разумява отъ Военни нѣща, коги му сѫ пиши да доди, ще пишимъ и на пріятелатъ за да му сѫ даде воля да доди, и да си земе заплата отъ тамо рѣдовно.

Оставамъ

ш
ва:
Иванъ Парвановъ.**

---

436. — Мнѣние за сръбско посрѣдство по церковния въпросъ. Образуване клонове отъ букурешкото настоятелство. Свѣдѣния за Любомиръ Младеновъ. Пак. 78.

Господ. Н. Геровъ!

Бѣлградъ 1867. Декем. 5.

Отъ Віѣнѫ ви писахъ и ви проводихъ 40. Наполеона, ѕега ви казувамъ чи нія до тука стигнахми благополучно, нъ какво притеглихми догдѣ додохми тука ще го приказувами за млогу времѣ. — Днесъ съ божіята воля тръгвами за базіяшъ и отъ тамъ нататъкъ ми сѫ струва ще патувами по ѕухо, понеже Дунаватъ влачи лѣдовѣ, и Вапоритѣ нешѫтъ да варвѫтъ, това е доста непріятно за нази, защото и багажъ млогу имами, тѫ чи и кокона Елисавета сосъ нази. Нія тука по тука що направихме и що сме говорили ѕичко го предадохме и Г-ну Шишкину и отъ него ще сѫ научите. — Вія кату сѫ видите тука сосо министра Петроніевича, отворете му разговоръ, за цѣрковниятъ ни въпросъ. и му прибавете чи за развързованіето негово добрѣ бы было, Ѕѫрбското Началство кату съюзници ѕега съ Грѫцкото, да

---

* Псевдонимъ на Н. Геровъ.

** Псевдонимъ на Хр. Георгиева.

подѣйствува и то при Патріархатъ, за да свърши поскору Въпросатъ български, сосъ нѣкакви отстъпки по пріятни, защото при Великото предпріятіе дѣто сѫ готви трѣбовѫ и бѫлгаритѣ да бѫдатъ утешени на този начинъ подѣйствувахъ и ази. — отъ тука кату мините презъ Нишъ Ѕофія, Берковица, Пазарджикъ, Клисура, Коприщица, Карлово, Калоферж, Враца, Троянъ, Заара Казанлѫкъ, Хаскію Чирпанъ, Ѕамоковъ, Панагюрище, по ѕичкитѣ тіа мѣста распорядете сѫ незабавно да нарѣдите членовѣ на настоятелството наше Буку: и на ѕеко мѣсто да дадете и знаци различни, и дѣ които наредите и каквито знаци му дадете да ми явите въ Буку: за ѕичкитѣ тія да кажите чи коги доди времѣто да стани въстаніето, да иматъ предъ видъ да совѣтуватъ народатъ да неправи никакво зло на жителитѣ турци, кату да можатъ и тія да останатъ кату зрители, да имъ казуватъ, чи тія сѫ повдигатъ върху лошото управленіе, и да улектѫтъ счастіето на ѕичкитѣ и да живѣятъ братски това отъ еднѫ странѫ да имъ сѫ казува на турцитѣ, а отъ друга да имъ сѫ кажи чи аку тія не ѕидѫтъ мирни, то тогивѫ и бѫлгаритѣ ще бѫдатъ принудени да земѫтъ противни мѣрки, това трѣбовѫ да сѫ вдѫхни тъи на народатъ, за да можи да сѫ укроти фанатизматъ турски.

Вія мисля да знаите дѣ сѫ намирѫ ѕега учитель Любемиръ Младеновъ, и сторети добрѣ отъ тука да пишите въ Вѫршицъ у Банатъ на Г. Тодора Георгіевича дѣ сѫ намѣря, защото кату бѣхми тамо му сѫ обрекохми да му явимъ

ва: позна[ш]итъ.

---

437. — Голѣми думи. Недобри отношения между Герова и Игнатиева. Митрополитъ Филаретъ. Кишелски се иска въ Букурещъ. Пак. 78.

Господ. Наид. Геровъ.

Буку[с]. 1867. Декемвріа 27.

Послѣдно ви писахъ изъ Белиградъ, и писмото го оставихъ Г-ну Шишкину за да ви го даде коги замините отъ тамо. — Вашето честно отъ 11 ѕѫщаго имамъ предъ видъ, писаннитѣ ви въ него проумѣхъ, и слѣдовамъ да ви сѫ отговорѫ на потрѣбнытѣ.

Жалъ міе дѣто казувате чи нисте можлѣ да видити нѣчто добро, нъ ѕамо думи голѣми и сладки, отъ кату нія отъ тамо чакаме по малко думи, а повечето дѣла.

Извѣстіето дѣто ми давате за вашата работа никакъ німѫ благодари, и міе чудно кѫкъ и защо вашія началникъ,ощи преди 2. годиии да сіе турналъ на умѫтъ да ви мѫхни отъ тамо, кату тогива мыслѫ бяхти доста добрѣ съ него — За Вашія началникъ нѣкои говоратъ чи съ дохажданіето му въ Пет. да намѣсти ужъ тои Горчакова, Баронатъ обаче това ніго потвръдява — ази кату видѣхъ чи вія сте тъи злѣ сосъ началника си зехъ разговоръ съ Баронатъ, и остахми съгласни за да пиши тои направу нему, и да му кажи чи кату сѫмъ былъ ази тамо сѫмъ сѫ научилъ чи тои стараи да развали консулството въ Пловдивъ. и понеже това ако стани за нази е голѣмѫ врѣда, както и доказахъ на Баронатъ, да му пиши не ѕамо да не постоянствовѫ на това негово опредѣленіе, нъ за напредъ ѕамъ той да защищява това консулство, и да бѫди ѕякога подъ оправленіето ваше. Защото аку тѣзи двѣтѣ ни сѫ опазатъ, нія тогивѫ ѕичкитѣ разумявами чиРуситѣ нищѫтъ нашето добро, и за това ѕичко що можи да ни принесе ползѫ, тія го развалятъ, чи веки да мыслятъ впечатленіе ще направи на нашытѣ. — Това мысля да стани добрѣ на този начинъ.

Проумѣхъ дѣто Негово Прѣосв. Филаретъ проумѣлъ добрѣ причината наша, и я зелъ на ѕѫрдцѣ, и което сѫ доказувѫ отъ писмото що е былъ писалъ тои, отъ истина чи тои высокъ човѣкъ беше, и незнамъ аку ще имѫ втори други да го наслѣди кату него, и заради това ѕички трѣбова да жалѣимъ за неговото умиранѣ.

Чи сѫмъ съгласенъ на вашето мнѣніе, т. е. да постоите тамо догдѣ доди и чорбаджія ви, и видите що ставѫ, тѫ да увѣдомите и мене трѣбовѫ да сте разумѣли отъ телеграфатъ що теги на 24 ѕего баронатъ, за да ви кажѫтъ чи ази сѫмъ стигналъ тука, и ще ви пишѫ по почтатѫ Немскѫ.

Отъ Віѣнѫ до тука додохме ѕе по ѕухо, и направихми 27. дена по причина на тешката зимѫ, чи какво сме теглили мыслете, благодарѫ на бога дѣто стигнахме благополучно.

За Киселски рѣшихми да доди тука, и за което остаи да пиши баронатъ на Министерството, за да го проводатъ, и да си полочава платата си отъ тамо, ще пишимъ и въ Москва за Ѕтанишова, за да издавами единъ Вѣстникъ, понеже тайнитѣ вадатъ, и различно брашулеватъ, въ 12 № и за вази доста хоратуватъ.

Ви поздравлявамъ

ш
ва: познаитъ

438. — **Влашка депутация въ Русия. Вика се Вас. Стояновъ. В. в. „Народность“, „Дунавска Зора“. Прошението на протосингелъ Кирилъ Нектариевъ.** Пак. 16.

Прието 11 февр. 1868. Отгов. 17 фев.

Господине Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

с
Буку. 1868. Януаѕ. 31.

Писмата ви отъ 29 Декемврія изъ Віѣнѫ, 3 януаѕ изъ Бѣлиградъ, и 19 януарія изъ Пловдивъ пріяхъ сяко едно на времѣто му, писаннитѣ ви въ тѣхъ проумѣхъ и слѣдовамъ да ви отговорѫ на потрѣбнытѣ.

Виждамъ чи отъ бѣлиградъ до Пловдивъ сте направили почти двѣ 7 міци пѫтъ, сѫ разумява чи и вія сте имали пѫтъ тежакъ, нъ кату и нашіатъ небеше по добаръ, то нети да приказувами за това и да сѫ благодаримъ дѣто чи стигнахми живо и здраво.

Видѣхъ дѣто чи сте быле на суфра съ на: братіяно — тія дни началството Влашко проводи два души Депотати за Петресбургъ при началството Руско, отъ които единія ё Владика, и сѫ разумява чи ще имѫ да практикуватъ и нѣщо черковни или за манастирскитѣ работи, народатъ съ благодареніе вижда това приближаванѣ.

Печататъ съ писмото ви ощи несѫмъ пріялъ и нека ви служи.

Ми думате чи ортакатъ ми сѫ оплаква чи нисме му проводили обѣщанія помощникъ, имѫ право да сѫ плачи тои, нъ иази го нямахъ готовъ, тѫ изведнашъ да го пратѫ, освѣнъ това и зимно врямѣ мѫчену сѫ патува, нъ Дунаватъ отъ Гюргіво на гори сѫи очистилъ отъ лѣтъ, и скору трѣбовѫ да слази нѣкои Вапоръ, и ще отиди и Вашіятъ съученикъ В. Мустаковъ.

На писмото ми отъ 10врія чакамъ преличанъ и пріятенъ отвѣтъ, когито сѫ улесните и сполучити оказіа здравѫ —

На Вас. Стоянова му сѫ проводи 50 # ски отъ тука за да доди, защото тои таковѫ желаніе ё показалъ.

За печататъ ще ви увѣрѫ съ 25. к. книжяни.

Прошеніето отъ странѫта на Дяда Протосингела вярвамъ до сега дасте пратили, и давно поскору додеши рѣшеніето, зада сѫ нарѣдѫтъ парытѣ му, доглѣи тои живъ.

Отъ Вѣстника „Народностъ„ сяка 7мца ще висѫ праща направо по австр. почта, а излезлите листовѣ до сега, кату сѫ случи нѣкои куроеріенъ отъ Вашата почтѫ, ще ви ги пратѫ за да ги прочетете за любопитство. — Сега презъ зимата само веднашъ въ Четвѫртакъ имами почтѫ австріиска за Ц/градъ и нека ви служи. За Дунавската Зора ще пишѫ въ Браила за да висѫ праща и тя.

Ви затварямъ разни писма отъ пріятелатъ вашъ Госп. Конковича, и испалнете желаніето му.

Ви съдружявамъ и единъ записъ на обществото ѕопотско отъ 14. Януа: 1867 съ почакъ за еднѫ година, иза когото волята моя да приберетя паритѣ сосъ фаидата барабаръ, аку линисѫ можи то промѣнетиго ощи за еднѫ годинѫ, се къктои тои.

Ви поздравлявамъ

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

439. — Изпраща се в. „Народность". Вика се Станишевъ за редакторъ на вѣстникъ. Приготовленията въ Влашко. Пак. 16.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1868. феврус. 22.

Ви наповнювамъ предишното си отъ 31 прошлаго съ което ви съопжтихъ разни писмж и единъ записъ отъ гро: на опществото Ѕопотско. Сега прихождамъ да сж отговорж на честнигѣ ви отъ 19.27 прошлаго, и 2.10. настоящаго, кату ви кажж чи пріяхъ и писмото ви отъ 29 10вріа до Ивана Парвана.

Жалѣя отъ сждрцѣ за смърта на Уика ни Никола още повече кату имж и толкувж невъсвржстни дѣчж, нъ станалото нисж враща, и нужда ѐ да видимъ на какъвъ рѣдъ да сж тури фамиліята му. — Ѕосъ кадіята мысля чи добрѣ сте сторили дѣто сте свжршили за ресиматъ сосъ 18. Лири, защото инакъ, кату имж толкувж мюлкуви можеше да земи двоино и троино аку беше влызалъ въ подробности.

За мошіята що ми казвате чи сж продавж тамо на Мезатъ, и която имж 8,000 уврата а доходъ 70,000 до 80,000, и мж подканата да я не оставимъ да я̑ земи Гюмушъ Гердана, разумѣхъ сичко това, нъ за да сж рѣшж за таковж едно нѣщо, пжрво трѣбовж да знамъ аку началството Турско остая на странни поданници да купуватъ тамо направо мюлкуви, второ приходатъ този дѣто ми назначавате чи имж мошіата, можи ли да сж земи и топтанъ коги сж даде нѣкому подъ аренда. трѣтю искамъ да зная и коги ще сж свжрши мѣзатать и до каквж цѣнж смятати чи ще ся земи, понеже вія бележите чи Гюмушъ Герданатъ далъ 650,000 ане казувати до колку можи да сж земи, и міе нужда да зная сичкитѣ тѣзи, освѣнъ това искамъ да зная и тамошнитѣ уврати колку стънджи на патрати имж; нашія погонъ имж стъ̃нджини 1296.

Отъ Вѣстника Народностъ ви пращамъ днесъ направо по Австр. почтж два листа, а предишнитѣ листове заедно съ настоящето ми писмо ви пращамь по рускіатъ Куроеринъ, ще пишж днесъ въ Браила, за да ви пращатъ и два листа Дунавскж зора, за два листа отъ Народность за 6. мца ще увѣрите партідата ми съ 2. # ски.

Нія писахми на Ѕтанишова да доди да извадими наш. Вѣстникъ, нъ още ніе дошолъ, пишатъ и за Кисяліатъ чи спо. исканіето ни ще ни го прататъ, и скору трѣбовж да го имами тука, сичкитѣ Европеиски Вѣстници викать чи въ Влашко имж банди Български, и чи ще минатъ отъ среща, а нѣкои казуватъ чи и минали отъ тѣхъ, това сичкотои лажж. тія сж пешекерлици француэки, понеже кату виждатъ чи Князатъ клони сега на наша странж и сосъ Нашіетѣ братія приближенъ, силатсж сосъ лажи давно направатъ да стани тука размирица, и намѣратъ прилежъ за да направжтъ нжвазіи — и други подобни, отъ тѣзи сичкитѣ сж разумява чи Европа сж страхувж отъ нашето каняни, и ніе чудно да привари сосъ разни интриги да земи участіе, и това сичкото го вжрши франца презъ Австріа сосъ унгаритѣ съгластно; по тая причина казува тука Мае, чи Вашитѣ казали на тѣхнитѣ да тарпжтъ по настоящемъ.

Днесъ тржгва дядо Колони съ Васіля Мустакова вашіа съученикъ за да го остави другаръ на Вашія Ш.

Кату доди Киселіатъ ще нарѣдимъ дѣто и нашата работа да бжди по добрѣ наредена, коги доди времѣ да сж работи.

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

440 — По паритѣ на Кирилъ Нектариевъ. Пак. 16.

Прието 9 Марта 1868. Отгов. 15 Марта.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку. 1868. Февру. 29,

Крайно ви писахъ на 22 скончившагося по уреринатъ руски пресъ Ц/градъ, сега прихождамъ да сѫ отговорѭ на честното ви отъ 17 сѫщаго, което завчера пріехъ по Немската почтѫ.

Билѣтитѣ за Дядовитѣ Протосингелови пари мысля да сѫ въ Одеса, нъ колку сѫ тія и какви нумера носатъ непознавамъ, писахъ обаче на братаси за да ми яви за сичко и съ приходящата почтѫ мысля да бѫди въ положеніе да ви явѭ.

Ви пращамъ и два листа отъ Вѣстникъ Народностъ.

и кату ви поздравѭ оставамъ
ваш:
Хр. Георгіевъ.

---

441. — Кирилъ Нектариевъ въ Пловдивъ. Прави разпореждания за паритѣ си. Вѣстникарски прѣувеличения. На каракачанетѣ забранено да лѣтуватъ по Стара Планина. Коп. кн. 4. 345.

Пловдивъ, 1 Марта 1868.

Господине Христо,

Минѫлѫ-тѫ недѣлѭ не Ви писахъ, зачтото заминѫ поща-та единъ день по̀рано. Тя пролѣть промѣнува деня всякога, нъ тѭѭ годинѫ го промѣни по̀-рано, та бы ненадѣйно.

. . . . Дѣдо Протосингелъ и леля Теодосия сѫ тука отъ десятинѫ дни. Прошение-то за неговѫ-тѫ работѫ приготвихъ и остава само да ся подпише; нъ чякамь утрѣ да дойде поща-та да видѫ, ще ли ми пишете, както Ви бѣлѣжяхъ, по̀-прѣди, съ кой начинъ щѫть ся внесѫть пары-ты. Ако ли не приемѫ утрѣ отъ Васъ никакво извѣстие, въ такъвъ случай щѫ пишѭ въ прошение-то, че пары-ты сѫ у Васъ, и ся прѣдставя менѣ да ся сговорѭ съ Васъ, съ кой начинъ да гы прѣдставимь въ Министерство-то зяедно съ прошение-то, зачтото трѣбва да ся каже въ него, какъ щѫть ся внесѫть . . . .

Ново нѣчто оттука нѣмамь да Ви явѭ. Газеты-ты явявать и онова, дѣто не е было сир. че ужь тука ставали различны възбудителны демонстраціи, и че народъ-тъ ся противилъ да плаща данъка, и другы такывы лъжи. Истино нѣчто ако искате, то е, че Правителство ся беспокои отъ тыя слухове и е явило на Каракачены-ты, които лѣтувать съ овце-ты си на Балкана, за напрѣдъ да не дохождать по тыя мѣста, зачто нѣма да ги пустять на планины-ты. То е за да нѣма, дѣ да ся хранять четы-ты. . . . .

Вашь
Н. Геровъ.

---

442. — Намѣщане паритѣ на Кир. Нектариевъ. Пак. 16.

Прието 23 Марта 1868.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку. 1868. Мартіа 14.

На 22. прошлаго ви писахъ на дълго по рускіатъ куроеринъ чресъ Ц/градъ, а на 29. подобнаго ви писахъ послѣдно чресъ Австріиската почта по която ви пра-

щамъ и настоящето си съдружено и сосъ два листа отъ Газетата Народность — Сега прихождамъ да сж отговорж на честното ви отъ 1 сжщаго.

За парытѣ Дядови Протосингелови кажете въ прошеніето чи братъ ми ще ги внесе на Министерството чресъ Консулство руско у Галацъ, нъ отъ прошеніето пратете и намъ преписъ за да знаи братъ ми на кои начинъ.

ш
ва:
Хр. Георгиевъ.

443. — Европейцитѣ дѣбнатъ да влѣзатъ въ Турско Българетѣ да пипатъ прѣдпазливо. Въ Сливенъ духоветѣ възбудени. Пак. 78.

Букурещъ, 21 Мартъ 1868.

Господине,

Пріятелско-то ви отъ 19 прошлаго тозъ часъ пріехъ и побьрзувамъ да ви отговоря на кратко съ куриерина който тржгнува подиръ нѣколко минути.

Работи-ти въ Европа ни показватъ очевидно чи прехвално-то начало на ненамѣсваніе-то няма да ся варди срещу въсточни-ти народи. Още по-вече, глѣдами чи западни-ти употрѣбяватъ всички-ти средства за да намѣрятъ сега нѣкоя причина догдѣ дядо Иванъ не е готовъ да влѣзатъ въ Турско, Руманія и Сьрбія и да подѣйствуватъ тжй щото желаніе-то за освобожденіе на тези народи да ся удари безкрайно назадъ.

Отъ тѣзи увѣренія които ни ся дадоха отъ достовѣрни источници ви проумявате ный колко осторожни тряба да бждимъ въ работи-ти си и да отбягвами всякой случай който бы далъ на Запада причина да ни сасипи догдѣто ся усигори помощь-та отъ която ни бы имали нужда въ врѣмето на дѣиствуваніе-то.

Нуждно е прочее щото ви да употребите всички-ти възможни срѣдства за да ся кажи на народъ-тъ да чака врѣмето което ще муся предизвѣсти и да не ся повлича подиръ някой извѣтряли глави ако въ случай някой таквези направятъ някой народоубійственни поступки.

Пріехми извѣстіе отъ Сливенъ чи въ този градъ духовете ся много пламнали и е за страхуваніе да не стане нящо; ный отъ тука ако и да писахми за да ся стараятъ да уталожатъ това распаленіе но и васъ молимъ да ся погрижите и ви особено вьрху това и да ги увѣриге чи тряба да ся чяка по удобно време и да ся приготвимъ по-сериозно.

Приемете моляви сьрдечни-ти ми поздравленія.

Иванъ Парвановъ.

444. — Турски приготовления противъ сърбитѣ. Коп. кн. 4. 354.

Пловдивъ, 12 Априлия 1868.

Господине Христо,

. . . .

Засега ново нѣчто нѣмамь да Ви явж. Тука друга хората не става сега освѣнь за приготовления-та, които ся правять за срѣща Срьбиж. Редифъ-тъ ся събира и ся проважда кждѣ Срьбскы-ты границы. А что има да стане, никой не знае, и всичкый свѣтъ стои като на трьніе.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

445. — Паритѣ на Кирилъ Нектариевъ. Готвене за въстание. Съгласие между сърби, българе, власи и руси. Интриги на Наполеона. Да се чака. Киселски въ Влашко. Вас. Стояновъ редакторъ. Пак. 16.

Прието 28 Април. 1869. Отгов. 2. Май.

Господ. Наидине Геровъ
Въ Пловдивъ

Букус. 1868. Апріліа 12.

Ви наповнювамъ предишното си отъ 25 прошлаго по почтата австріиска, и сѫ отговарямъ на честнитѣ ви отъ 18 и 22 Мартіа, кату ви кажѫ чи първого ви едвамъ днесъ пріяхъ, виждамъ обаче чи писмото ми отъ 22 февру. се нисте пріели, и неразумявамъ защо толкувѫ безъ рядовно да ходатъ Вашытѣ куроери.

Парытѣ на Дяда Протосингела мисѫ струвѫ чи сѫ 1378. лири и сосъ кондиція за колкото времѣ стоятъ у брата ми да имъ плати лихва по 6 на % нъ колку станали парытѣ, ази не познавамъ, и неможа да ви кажѫ нищо точно за това — ази утри ще провода за Галацъ както писмото на дяда Протосингела тъй и копіата отъ Прошеніе-то негово, и преписъ и отъ Вашытѣ писмѫ, и ще пишѫ на брата си да побѫрза да сѫ свѫрши предмѣтатъ този, и да ми яви презъ дѣ възнамѣровѫ да положи билѣтитѣ на Министерството, и кату пріемѫ отвѣта ще ви го съопщѫ.

Въ Вѣстницытѣ виждамъ чи въ Градъ ви дошолъ нов: Владика Гѫркъ, а вія виждамъ нищо німи казахте за това, и желаялъ быхъ да зная кѫкъ сѫ отфѫрли Панаретъ, и нарѣди Патріархатъ други. — Баронатъ сѫ види на Рухчукъ сосъ Чорбаджіа ви, нъ кату тамъ неможлѣ да говоратъ нищо, защото баронатъ имаше тогива работа въ Галацъ сосъ комисіата Дунавска, отвожда утрѣ за Ц/градъ за да сѫ видатъ и въ знаянѣ ви.

Писмото ми отъ 25 Мартіа ви пратихъ чресъ Свищовъ.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

вашъ:
Хр. Георгіевъ.

По тука нашытѣ Воиводари сесѫ готватъ ужъ да минатъ отъ среща, нъ кату нія сми противни на това, нище можатъ да намѣратъ срѣдство за да минатъ — Турцитѣ чи сѫ готватъ на саду го знаемъ, такѫ и дѣто чи гіе страхъ отъ Сѫрбитѣ, кату ги гледатъ чи тія сѫ готватъ, сосъ сичко това макаръ и да бѫрзатъ Гѫрцытѣ, да сѫ закачи работата, защото тямъ німмъ понася да сѫ бави, кату критенитѣ не можатъ да даржѫтъ веки, нъ както сѫ види това лято няма да бѫди нищо, защото русцы-ты ни казуватъ да стоимъ додѣ сѫ наготватъ и тія понеже безъ земѫтъ и тія участіе нище сѫ свѫрши работа, кату Наполенъ ѐ нарѣдилъ веки австріакатъ, щомъ кату сѫ започни нѣщо въ Бѫлгарско или Ѕѫрбія, той да направы укопація въ Босна можи и въ Влашко и на такѫвъ случаи русцытѣ неможатъ да останѫтъ безъ да земѫтъ учистіе, заради това както нази тіи и Ѕѫрбитѣ, ни совѣтоватъ русцытѣ за да стоимъ мирни, баримъ догдѣ сѫ кончатъ пѫтищата желѣзни до Кишновъ и Одесса, и за които казува баронатъ чи до на есѣнъ можатъ да сѫ свѫршатъ. Сѫрбитѣ отъ чясти сѫ проумѣха сосъ Власитѣ, и послѣднитѣ тія сѫ доста приближени при Русцытѣ сега наи паче князатъ, изаради това Наполеонъ дѣиствува давно да стани тука бунтъ варху князатъ, нъ невярвамъ да сполучатъ. — Киселски доди тои ще бѫди млогу полезенъ за нази, тои по настоящемъ за да го негледатъ тука отиди за Одесса, и ще бѫди въ релація сосъ нази. — Нашытѣ братія сѫрби не отиватъ въ прѫвія пѫтъ, то мъи ся подмазуватъ и на Австріицитѣ, сѫ види съ намѣреніе да каптишатъ босна безъ бои, и догдѣ тія сѫ гордѣятъ чи сѫ Главатари и на бѫлгарите нъ нія зехми мѣри и направо и презъ русцытѣ, да имъ дадемъ да разумѣятъ за да си оправѫтѣ грѣшкитѣ, и да влезатъ въ прѫвіятъ пѫтъ. Защото кату ги напуснатъ сега бѫлгаритѣ за сякоги ще бѫдатъ напустнати отъ тяхъ и да нисѫ шагуватъ. — Говорихъ ми доста и на Магазиновича, които предъ 4. 5. дена отиди за белиградъ, проводихми и нія Начовича за да окро-

тява тамо момчетата. — Станишовъ недоди за̀ Газетата що исками да вадимъ, и такѫ нарѣдохми да доди Вас. Стояновъ и да започнимъ сосъ него. — Тука ё и Ив. Добровичъ, тѫ можи и тои по нѣщо да пиши.

---

446. — Изпраща се Георги Софелията въ Букурещъ да изучи хлѣбопечението. Коп. кн. 4. 356.

Пловдивъ, 16 Априлия 1868.

Господине Христо,

На 14 тоя Април. тръгнѫ оттука Георгий Петровъ Спасовъ, когото провождамь спорядъ както бяхъ Ви писалъ, да го дадете да ся поучи тамъ да прави тамошень хлѣбъ, та Ви ся молѭ да прѣдстоите да ся настани каквото да испече добрѣ тоя занаять. Вые ми казвахте, да може да го настаните у нѣкой си хлѣбарь, който има и воденицѫ. То ще да е по̀-добрѣ, за да научи не само хлѣба да прави, а и брашно-то да приготовлява и сортирува брашно-то. Георгий е добръ момъкъ, та трудътъ Ви ще хване мѣсто . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

447. — Ученикъ въ европейска фурна и воденица. Пак. 16.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Бук^с^. 1868. Апріл. 27.

Краиното ми станѫ отъ 12 сего по куроеринатъ руски чресъ Ц/градъ, съ което ви съопѫтихъ и писмо за Геор. Кировича въ Карлово, комуто ще пратите и Л, Турски 57 $\frac{5}{6}\frac{7}{3}$ както ви назначихъ въ тогивашното си.

Вашитѣ чястни отъ 12. 13 и 16. Сѫщаго имамъ предъ видъ, и на които слѣдовамъ да ви сѫ отговорѭ. —

Георги П. Спасова стигна благополучно. и идущата 7 міца ще го дамъ на Мастора, наи отъ пѫрвитѣ, които кату пріятелъ ближенъ ще го нагледовѫ добрѣ, малку тежичко само ще му доди, кату тои незнаи Влашки, и освѣнъ това казува мастора чи само съ теорія не бива, ами трѣбовѫ и да научи сичко да можи да прави сѫмъ, и най тешко можи да му бѫди, дѣто чи сичко сѫ работи нощямъ. тои кату научи сичко на фурната, отъ сетни ще го тури на воденицата дасѫ научи за брашното, и за което казува чи ніе нети мъчену нети тешко.

Ви поздравлявамъ

ва^ш^: пріятель
Хр. Георгіевъ.

---

448. — За паритѣ на Кирилъ Нектариевъ. Пак. 16.

Приято 15 Мая. 1868. Отгов. 24 и 31. Мая.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с^. 1868. Маіа 5.

Ви съдружавамъ и пълномощното отъ х. Божина спорядъ желаніето ви. — Братъ ми ходи на Одесса, нъ билѣти отъ заема за Дяда Протосингела незелъ, защото ги намѣрилъ въскачени на 130%, защо и кѫкъ това въскачени ази неразумявамъ, и нети пакъ намѣрамъ нѣкоя смѣткѫ добра за дасѫ купатъ сосъ тѫзи цѣнѫ, ми прибавѫ братъ ми чи скору щяло да стани и трети заемъ и тогива не-

пременно чи ще сѫ навалѭтъ цѣнытѣ, и кажете ми бивали да сѫ почака догдѣ излези и третіятъ заемъ, или да купи отъ пѫрвія и вторія съ текущытѣ цѣни.

Сосъ Австр. почта вчера ви проводихъ вѣстницытѣ и писмо отъ Георга.

Ви поздравлявамъ.

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

---

449. — Герови ще идатъ въ Чепино. Рада Гугова оставила училището. Причинитѣ. Проектъ за отваряне на частно училище. Неумѣстно изпращане в. „Дунавска Зора". Коп. кн. 4. 373.

Пловдивъ, 12 Юлия 1868.

Господине Христо,

Послѣдне Ви писахъ на 28 Юния и Ви казахъ, че сьмь приялъ писмо-то Ви отъ 11 Юния, а друго по̀-ново и досега нѣмамь; надѣѭся по утрѣшнѭ-тѫ пощѫ да приемѫ.

Ные ся канимь на 17 на тоя мѣсяць да идемь на бани, нъ не на Исара, нито на Карловскы-ты, а въ Чепенѫ. Това мѣсто е едно малко поле въ Родопскы-ты планины и ся пада въ Пазарджискѫ-тѫ казѫ 14 часове далечь оттука; пѫть-тъ е шесть часове по поле-то и осемь изъ планинѫ-тѫ. Мѣсто-то въ Чепенѫ е много хубаво — азъ сьмь само заминувалъ оттамъ, а бани-ты сѫ отъ най-добры-ты; население-то седемь села сѫ помашкы и едно християнско. Чепена ся споменува въ Блъгарскѫ-тѫ историѭ. . . . .

Apropos за учителкѫ-тѫ. Отъ Вѣстникъ Македония знаете, че тя остави училище-то. Причина-та на това безъ да продлъжявамь щѫ Ви кажѭ на кѫсо, е небрежение-то отъ странѫ на настойницы-ты, които при всичко-то подканяние, что имъ ся повторя много пѫти, не станѫхѫ мукаятъ да исплънять договора, что имахѫ, и работа-та достигнѫ така, дѣто трѣбваше или да исплънять обѣщания-та си или учителка-та да излѣзе, която и направи това. Да бяше друга нѣкоя, азъ щяхъ да глядамь да не допустѫ да дойде работа-та дотамъ; нъ като е тя моя сестриница, можяхѫ да си помыслять нѣкои, че залѣгамь не за обще-то добро, а за неѭ, каквото обыкновено правять тука: да ставять личный интересъ по̀-горѣ отъ общественый; затова ся въздрьжяхъ. Той случяй ми даде да разберѫ, че за да могѫ да съдѣйствувамь съ влияние-то си за напрѣдъка въ училища-та, трѣбва да нѣмамь въ тѣхъ роднинѫ; затова рѣшихъ да не оставямь вече сестриницѫ си да влѣзе пакъ въ училище-то, ако и да ѭ искать. Нъ за да не иде на праздно дѣто е учила, и зачто-то нѣмаме сега въ Блъгариѭ учителка по̀-добрѫ отъ неѭ, намыслихъ да направѭ нѣчто, което да бѫде и за общѫ ползѫ и намъ олеснение за прьвоначялно изучение дѣца-та ни. Именно: да приканѭ по̀-голѣмы-ты села въ епархиѭ-тѫ да проводять по едно момиче по̀-голѣмо и нѣколко изучено, та въ двѣ три годинъ да може да доучи за учителкѫ. Така да ся сберѫтъ 7-8, не повече, момичета, при тѣхъ да турѭ и Герчя, па ако изволите и чичовы-ты Николовы дѣца Еленѫ и Олгѫ, та да гы учи сестриница ми. Отъ това ще бѫде тая полза: 1) за двѣ-три годины щѫть ся образувать доста добры учителкы за по̀-голѣмы-ты села, зачтото и да имѫ сега нѣкои да знаѭть доста нѣчто, прѣдавать съ таквъ начинъ, дѣто дѣца-та учять само наизустъ безъ да разбирать, а такова учение не е за нищо; 2) и наши-ты дѣца шѫть ся учять по̀-добрѣ, зачтото да гы прашаме въ училище-то, тамъ повече ся развратявать отъ колкото учять. Тѫѭ моѭ мысль азъ явихъ на нѣкой отъ селены-ты, и тии ѭ намирать за добрѫ и ся обричять да проводять момичета, каквыто казахъ по̀-горѣ; нъ общины-ты ни, както знаете, не обичять, па и не могѫть да давать много пары, та да платять за всякое момиче едва колко за хранѫ-тѫ му и за кириѭ-тѫ на кѫщѫ-тѫ, дѣто шѫть сѣдять, а за учителкѫ-тѫ за труда ѝ нѣма да остане нищо; пакъ да поймѫ азъ да плащамь всичкѫ-тѫ ѝ заплатѫ, ще ми дойде тяжко. За това щѫ просѫ помощь, и ся молѭ на нене да помогне и тя. Много не искамь 2-3 хиляды грош. а полза-та отъ изучение достойны учителкы за по̀-голѣмы-ты ни села ще бѫде толкова голѣма, дѣто да прѣмыслите добрѣ и да прѣдставите на нене, увѣренъ сьмь, че нѣма да отврьли молбѫ-тѫ ми. Така щѫ чякамь

добръ отговоръ, както за помощь отъ нене, така и за дѣца-та чичовы Николовы, какво ще кажете, та ако е да ся свърши работа да глядамь да приготвѭ да ся начне отъ Септемврия.

Коне-ти чичеви Николови още не сѫ ся продали. Причина-та е, че не давать за тѣхъ толкова, за колкото сѫ купени, та не имъ ся ще да гы харамосать. Но тая смѣтка не е права. Да бяхѫ ся дали на врѣме-то за половинѫ цѣнѫ, пакъ щяше остане отъ тѣхъ повече отъ колкото да ся дадѫть и съ пò-горнѭ цѣнѫ сега, послѣ откакъ изѣдохѫ толкова; и ако ся дрьжять още, тии щѫть идѫть съвсѣмь бадиава, та за да ся продадѫть пò-скоро, чини ми ся, не трѣбва пытаніе. Вые какво щете кажете за това.

Отъ Ибраилѫ пращать заедно съ моѭ-тѫ газетѫ „Дунавска зора" и другы, отъ които една съ надписъ за Пловдивско-то училище. Оттука никой не е писалъ за неѭ и не правять добрѣ дѣто ѭ пращать. Истина, че тя дохожда по Австрійскѫ-тѫ пощѫ, нъ Турско-то правителство е сговорено съ Австрийци-ты да прѣслѣдвать, до кого ся пращать газеты, и това и за мене не е добрѣ да знаѭть, че чрѣзъ мене ся разносять такывы газеты тука; нъ мене да оставять на странѫ, та за общинѫ-тѫ тукашнѫ и за училище-то може да поврели. За това Ви ся молѭ, ако Ви е възможно, да явите на редакциѭ-тѫ да не пращать за училища та такывы газеты. Онии что гы провождать, може да ны укорять, че сме страшливи, нъ тѣмъ е широко тамъ, а тука може да пострадать отъ това мнозина и да ся затвори училище-то, и азъ не желаѭ да бѫдѫ орѫдие неволно на такова едно зло.

Да прощавате за не хубость-тѫ на писмо-то и за длъжинѫ-тѫ му че писахъ на бръзо. — Добро видѣніе!

Вашь

Н. Геровъ.

---

450. — Минуване на чети изъ Влашко. Несполука на Тотйо. Противници на това. Сърбитѣ изневѣрили. Противоречиви извѣстия за дѣйствията на четитѣ. Пак. 78.

1868. Julia 28.

Господине!

Чулисте веки минуваніето на четитѣ оть Влашко презъ Дунаватъ въ българско, тія кѫктосѫ казува нисѫ были повечи отъ 250 души, подиръ тяхъ е щялъ да мини и вѣститіатъ Тотіо сь други толкосъ, но несполучи, кату началството зе мѣри и пази сякакво мѫрданіе строго, и додѣ не умѣкни пазаніего. Предпріятіето това станѫ ѕовсемъ безъ наше знаніе, билѣ аку питате бѣхме и противни, както нія тьи и Б. нь нямаши кои да слуша, тія отъ тяхъ си сосъ просія сѫ наготвиха, и рѣшиха да отидатъ, това станѫ повечето отъ момчетата що додоха отъ бѣлградъ, които кату немаха на какво да сѫ залувѫтъ, изнамѣриха помѣждуси да сѫ заловѫтъ у тази работа. Нашитѣ братія Ѕѫрби сѫ отнесоха млогу магарешки, тія кату сѫ сближиха още на врѣмето на Михаила сосъ турцитѣ сѫ види сѫ задължиха да испадать изъ училището и момчетата българчитата, което и станѫ, безъ да имѫ нѣкоя причина добрѣ казана, и понеже и днешното имъ началство е ѕе сѫщото, то нема какво по добро да чака човѣкъ отъ тяхъ, напраздно чи сѫ едноплемѫнци —. Да видимъ кѫкъ ще отидатъ работитѣ чи можи белкимъ да стани нѣщо и съ тука. — Ѕосъ ѕичко чи както казахъ гори прѣминуваніето не станѫ сосъ наше удобреніе, нь кату нѣщо станало, мысля чіе добрѣ да сѫ задържи, и аку сѫ увѣримъ чи тія сѫ даржѫтъ добрѣ, и са сѫ умножили както сѫ казува по тука, то тогивѫ както нія тьй и вія тамо трѣбова да подѣйствувати за подкрепленіе, и за срѣдства ще му търсимь леснина — По тука противната странѫ казуватъ чи ги избили ѕичкитѣ, а другитѣ казуватъ чи ѕокрушили млогу турчулякь що сѫ приближилъ при тѣхъ, и чи тія владѣять Балканѫтъ и споредъ нѣкои и балканѫтъ. Віа кату по близо тамо вервамъ да познавате по-добрѣ, и вище дани дадете поскору здраво извѣстіе за ѕичко кькь сѫ нахожда нь кату извѣстіето ви това можи да забави, то казувамь кату пріемити това аку въздигнатитѣ стоятъ въ балканѫ и сѫ даржѫтъ добрѣ, да явите по телеграфать на 5. чи писмото ми отъ 28 Юліа сте пріяли и

ще ся грижите да съберете парите, аку ли не отивать добрѣ, и неще можатъ да сж задържагъ, тогива телеграфисаите, съ този начинъ „писмото ви отъ 28 прiято, нъ длъжницитѣ ѕига пари нямагъ.

ва: прiятелъ
Ив. Парвановъ.

---

451. — По случката съ Рада Гугова въ Пловдивъ. Пак. 16.

Прието 10 Авг. 1868.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Улменъ 1868. Юлiя 31.

На 28 Скончившагося ви писахъ отъ Букур. чресъ Консулството руско. — Сега прихождамъ да сж отговорж на честнитѣ ви отъ 12 и 16 сжщаго.

Жалѣя за приключенiето съ сестренницата ви и добрѣ беше да нестигаше работа дѣто да напустни училището, понеже отъ истина самыа Градъ въ когото тя можиши да принесе полза ѐ Пловдивъ, и за ѕякеко случаи добрѣи да премѣрите работитѣ — За да предложж сега на Г-жа да помогни на учителката ви съ 2—3 хiл. гро: на годината за да турите планатъ си въ дѣиствiе. Сега нищж можж да направж защото достаи разнела по подобни нѣща по мою подканiванiе, нъ подиръ новж можи и това да бжди, сега обаче ази немамъ куражъ даи предложж, и нека ви служи — Колкото за дѣчята учови Николови къкго благорасжждате тъи направете.

Въ Браила ще кажж да не пращатъ векi отъ Вѣстникатъ до училищото, защото нети ази нiго намѣрамъ разумна.

За писаръ имомче кату испитате явете ми подробно за тяхъ какви и що сж, безъ ца опредѣлявате догдѣ ви не пишж ази, и какво знаятъ да ми забележите и Г-жа Елисаветаи тука на бжрзо.

Хр. Георгiевъ.

---

452. — Лъжливи слухове за Христо Георгиевъ. Коп. кн. 4. 381.

Пловдивъ, 8 Августа 1868.

Господине Христо,

. . . .

Една гръцка газета въ Цариградъ писала и Македония го повтори, че по слѣдствие на дѣто прѣминжли нѣкой четы отъ Влашко, арестовали Васъ като съучястникъ на това движение. Това не мж безпокои, зачтото знаѭ, че това не само че не е Вашя работа, нъ и сте противны на такывы прѣдприятия, които могжтъ да имжть само лошявы послѣдствия. Нъ отпослѣ ся научихъ че Турско-то Правителство, кой знае какъ излъгано, има Васъ за првъв главатарь на това движение, и то зачтото ужь Вые сте ся прѣдставили на принцъ Наполеона, заедно съ Стоянова, Берона и още нѣкой-си. Азъ не вѣрвамь и това, да сте ходили съ речены-ты лица да ся прѣдставяте, нъ все ся беспокоѭ отъ тыя извѣстия, и искахъ да телеграфишѭ съ цифры до Консулство-то въ Букурещь да пытамь, ала това може да даде подозрѣние за нѣчто, та ся въздрьжяхъ. Много щж ся благодарѭ, ако бы, каточто приемете това писмо, да ми ударите какъвъ да е телеграфъ, на примѣръ, да проводж Елисаветж по̀-скоро. Азъ като приемж телеграфа, щж знаѭ, чи сте свободни и щж ся успокоѭ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

453. — Битки съ четитѣ. Тѣхното юначество. Възбудително дѣйствие. Безполезни жъртви. Коп. кн. 4. 383.

Пловдивъ, 16 Августа 1868.

Господине Христо,

. . . .

Като нѣмамь друго что да Ви пишѫ, да Ви кажѫ нѣчто за четѫ-тѫ, която спорядъ общото казванѥ Влашко-то правит-во ужь пратило отсамъ Дунава. Азъ както знаете, съ ходенѥ-то си на бани, не ся намѣрихъ тука, когато ся ставали тыя работы, та ничто не знаяхъ, зачтото тамъ въ Чепенѫ ничто не ся чюяше, и сега като си дойдохъ, ся научвамь за всичко. Спорядъ обще-то казванѥ Блъгаре-ти отъ четѫ-тѫ сѫ ся били съ голѣмо юначество и избили доста Турци, а онии, които, наранени въ боя, ся уловили, въ сѫда отговаряли сь голѣмь куражь, и осѫдени на смрьть, врьвѣли прѣди заптиета-та съ накривенѫ шапкѫ и проповѣдували на народа да не ся грыжи, че гы бѣсять, зачтото слѣдъ тѣхъ има да дойдѫть другы повече. Това прави Турци-ти да мислятъ и не имъ ся ше да идѫть пакъ да ся биѭть. Нъ при всичкѫ-тѫ си храбрость едни отъ четѫ-тѫ сѫ ся избили, другы сѫ ся распрьснѫли, та и да ся намирать отъ тѣхъ нѣгдѣ засега, тии ся крыѭть. Тая ненадѣйна храбрость, разумѣвася, илектризува христианы-ты, нъ да не мысли нѣкои, че тии щѫть ся поведѫтъ по такѫвѫ еднѫ ничтожнѫ четѫ, та да ся вдигнѫть, и всяко такова прѣдприятие ще си остане само съ това, дѣто че щѫть ся избиѭть хора и отъ двѣ-ты страны. Въ единъ само случяй може да има нѣкоѭ надѣждѫ да ся присьединять и отсамъ Дунава нѣкои, ако бы които дойдѫть отвѫдъ, да могѫть да ся утврьдять на нѣкое мѣсто; а това не може да бѫде, та напраздно такыви юнаци, както казвать, че сѫ были чета-та, отывать и тии да мрѫть и другы да турять въ белѭ. Въ тоя случяй трѣбва да отдадемь правдинѫ на правителството, че нѣма, като лани, да бѣси и да наказва кого заврьне, та да изплаши свѣта, зачтото лани съ такова владенѥ пропѫдди мнозинѫ. които тѫѭ годинѫ дойдохѫ да си отврьнѫть, а сега тии, каквото трьсихѫ, намирахѫ, а другы нѣма да пострадать.

Вѣстникъ „Народность" повече отъ мѣсяць сега не ми дохожда. Не знаѭ зачто.

Писмото Ви отъ 31 Юлия прияхъ и щѫ отговорѭ съ нашѭ-тѫ пощѫ. —

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

454. — Новъ вѣстникъ въ Букурещъ. Пак. 16.

Прието 7 Септ. 1868. Отгов. 13. Септ.

Господ. Наид. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с^. 1868. Августъ 24.

. . . . . . , ...

Тука започна да излиза единъ Вѣстникъ на францу^с^: „Звѣждѫта на Въстокъ" и отъ когото ви пращамъ 6 броя. Народность 3. 4м^ц^а не излези, а сось миналата почтѫ ви проводихъ.

На чястното ще ви отговорѫ по Вашія куроеринъ.

Ви поздравлявамъ

ва^ш^:
Хр. Георгіевъ.

455. — Редакторътъ на „Народность" затворенъ. Также и Тотйо. Пак. 16.

Приято 28 Септ. 1868. Отгов. 4 Окт.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1868. 7врія 17.

. . . .

Газатарътъ на Народность е затворенъ за членатъ отъ болградъ, и тотіо безъ причина и него го даржжтъ тука подь арестъ. — Австріиската почтж непріемж веки Вѣстника Народностъ да го носи, и такж послѣднiятъ листъ заедно съ Etual ви го проводихъ по рускіатъ куроеринъ.

Ви поздравлявамъ на бжрзо.

ва^ш:
Христо Георгіевъ.

---

456. — Г. Спасовъ изучва хлѣбарството. Да се опитатъ и пловдивскитѣ брашна. Пак. 16.

Приято 5 Окт. 1868. Отгов. 14 Ок.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1868. 7врія 21.

Краиното ми станж отъ 17. Сего по почтата Австріиска, съ което при другитѣ потрѣбности ви казахъ, чи аку бадемитѣ можатъ да сж земжтъ съ 7 гр.: да ми купите и' до 3000 /о/. — Сега прихождамъ да сж отговорж на чесгното ви отъ 13. сжщаго, което сноши пріяхъ.

Видѣхъ дѣто чи на 14 сте щели да отидите за Озунджово сосъ дѣчжта, а Джиджова сте проводили по напредъ, сичко добро, и отъ пжрвото ви чякамъ да научж какво сте можли да свжршите на Озунджово. — Моятъ телегра: за тамо, ми сж струвж чи сж запрялъ на Шуменъ. . . . .

Георги Спасовъ спо^с. казваніето на мастора му зимжсъ ще можи да доди тамо да прави хлѣпъ, и распорядетесж отъ сега на потрѣбнитѣ, нъ за знаи по добрѣ, колку вода вдига тамошното жито, казувамъ макаръ и по почтата да ми проводити 5 /о/ жито загарія, и 5 /о/ червенка ѕуха за да го види и мастора му и му кажи на кое колку вода трѣбовж да тури.

Ви пращамъ Газетата францу^с: а Народностъ кату ніе пріемж почтата ще віе пратж по Рускіа куроерянъ.

Ви поздравлявамъ.

ва^ш:
Хр. Георгіевъ.

---

457. — По хлѣбарството. Пак. 16.

Приято 12 Окт. 1868. Отгов. 15 Окт.

Господ. Н. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1868. 8врія 5.

. . . .

За Георгя азъ казувамъ чи кату тои знаи кжкъ сж прави хлѣбатъ Влашки и Немски и брашното кжкъ сж мѣли, му е доста, за да научи и франзели да прави и други подобни, освѣнъ дѣто му трябовж ощи млогу времѣ, нъ това мъчену става,

защото тамо няма тжкавж воденица, иза таковато брашно требова водинчаръ конпетентъ, и аку питате мене азы нисжмъ на това мнѣніе, чи както кажите, тъи щемъ го нарѣди.

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

---

458. — Пакъ по хлѣбарството. Писмо отъ Христа Ботевъ. Пак. 16.

Прията 27 Окт. 1868. Отгов. 31. Окт.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

с
Буку. 1868. 8вріа 16.

. . . .

За броеннитѣ ви на Петра Спасова 10 # ски ви завѣрихъ партідата.

Писмото ви кжмъ Георгя прочетохъ, и онѣзи що му пишите вія. Сѣки денъ му држнкамъ и ази, и childвервамъ да доди приготвянъ отъ сичко, освенъ за франзели и други такива за които аку даржите да научи трябовж да остани и тжзи зимж тука.

. . . .

Газетитѣ бжлгарски и францу ви проводихъ презъ Консулството.

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

Ви затварямъ писмо отъ Христо Ботюва и за колкуто ви пиши вище тж му предстоете, за да нестои тука да сж губи.

---

459. — Окаяното положение на Христа Ботева. Да му се помогне. Пак. 16.

Прията 7 Дек. 1868.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

с
Буку. 1868. Декемвріа 1.

Сосъ рѣдовното си ви писахъ на дълго потрѣбнитѣ и сосъ това прихождамъ да сж отговорж на чястнитѣ ви отъ 31. 8врія изъ Карлово, и 15 Ноемвріа изъ Пловдивъ.

Христо Ботевъ до колкуто можихъ да разумѣя за него е малко лекичакъ на умжтъ, и заради това стига да бжди и непостоянъ на опредѣленіето си, тои злѣ сторилъ още отъ краи дѣто напустналъ Одесса, и не стоялъ тамо да си доважрши наукитѣ, отъ послѣ безъ никаква основж стоялъ по Браила да слогува на издалитѣ на Зоржта дѣто наи сятня достигналъ и голъ и босъ, отъ тамъ кату доди тука влязалъ въ Медицинското училище нъ и тамъ нестоя догдѣ да види да си намѣри друго място или друго срѣдство, ами напустна, и сега да влези пакъ не сж можи, и днесъ за днесъ кату дрехи зимни няма, няма нети нужднытѣ за приживяванѣ, и сегисъ тогисъ му давамъ ази, тои за да влези при нѣкои търговецъ освѣнъ дѣто німу тегли сърдцѣто, нъ ніе нети способянъ за таковж нѣщо, ази сж трудж давно го настанж въ александріа за втори учителъ, нъ незнамъ щели сж срещни кату тои незнаи Влашки, инакъ какво можи да стани съ него и ази незнамъ.

На Елисавета Янкова отъ странж на Г-жа Елисавета дантеи еднж Лир. тур. да си купи дарвж, иза дължете мя за нея. На Рашка Милевъ Ѕынжтъ ми го реко-.

мандува та за Писеръ, и сж надевате чи ще бжда благодаренъ отъ сека странж, съ разписка чи француз. не знаи, нъ ще сж научи, въ отвѣтъ на тѣзи ви казувамъ какво освѣнъ дѣто писаратъ мои требова да знаи и француз.: и споредъ него лесно научавж и Влашкитѣ, нъ за да можи да рѣшж да го земж трѣбоваше да ми опишете за него по нашироко, т. е. колку годишянъ ѐ какво правилъ до сега какви науки и какви езици познавж, иконага му на писмото каквои, и претенціята му за заплатата кжкваи, Сичкитѣ тѣзи аку ми бехти забеляжили лесно можахъ и сега да ви кажж рѣшително за него — Младіатъ този за да бжди мои писаръ сега нисж можи нъ помощникъ на Кермикчіолу можи и да бжди сега, чи около него подиръ 2/3. Години, да можи да стани и за Главенъ писаръ, и по настоящемъ току тъи такжви ми требова. Младія този вашж сродникъ аку ніе по голямъ отъ 20—24 години пиши чистичко знаи и други нѣкои языкъ освѣнъ български склони да доди при мене на служба за три години, плата 200 до 250 ⌗. За 3тѣ години, и отъ мене да имж яденѣ и квартиръ, нъ квартиръ му ще бжди на едно мѣсто дѣто стоятъ и другитѣ двѣтѣ момчета отъ Канторатъ. особна одая нямамъ. нети пакъ можж да му дамъ, а колкуто за ѣленито аку е чистичакъ, можи да го туря и да яде съ нази заедно. — Кату пріемите писмото ми това. явете ми свжршованіето ви тутакси по телеграфатъ сосъ слѣдующіятъ начинъ, т. е. аку младіятъ имж качествата дѣто ви пишж и склонява да доди на моитѣ кондиціи кажете ми тъи „пари колкуто ми трябоватъ ще тегла въ Ц/градъ вржсъ Хр. И Тапчилещова" или аку склонява да доди а платата му сж види малка, то тогива за колкуто желтици тои пріемж да доди за 3. години плата, ще ми кажите чи толкува пари ще теглите за Ц/градъ, аку ли неще ла доди, тогива ще ми кажите по телеграфатъ, чи нищо отъ поржчваніето ми неще можите да свжршите, иза това няма да теглите нищо. За Ц/градъ аку моитѣ кондиціи сж пріяти, то можи да свжршите съ Младіатъ и да го порнисати за тука, безъ да чакате втори ординъ.

Ви поздравлявамъ

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

460. — Мнѣние за Христа Ботевъ. Пак. 16.

Прията 21 Дек. 1868.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^{с}. 1868. 10вріа 15.

Въ отвѣтъ на чястното ви отъ 22. спѣ. щж дави кажж какво писмо що ми пращате за христа ботіова му го дадохъ чрезъ Георгя На^{ш}: за него ви казахъ чи да влези пакъ въ медицинското училище освѣнъ дѣто нисж можи нъ и няма какво да научи въ това училище тои нище можи да бжди учитель нети въ Александріа, дѣто имж готово мѣсто сега защото неможи да даде испитаніе, и такж казувамъ чи за него други цяръ няма, освѣнъ да сж вжрни назадъ, и да намѣри тамо неиди да стани учителъ, защото доколкото можахъ да узная отъ него, той няма наклоненіе на друго освѣнъ на учителъ на хаиляска работа. — Нему за да сж стегни на пжтъ наистина ще му трябоватъ 10—12 лири, защото и голъ, когито вія ми пишите да му дамъ за вашж смѣткж сжмъ готовъ да испжлна.

Въ Браила писахъ да пращатъ Вѣстникатъ Зоржта до мене, и които ви ги пращамъ чресъ консулството наше листа три и два отъ Народностъ, а францу^{с}. ви пращамъ по почтата австріиска.

Ви поздравлявамъ.

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

461. — Турското началство въ Русчукъ повръща вѣстникъ. Пак. 16.

Приято 19 Янн. Отгов. 25 Янн.

Господ. Наидинъ Геровъ
Въ Пловдивъ.

Букуˢ. 1868. Януарія 5.

. . . .

Тazи францу. „Zвѣzдката„ мія вжрна zавчара почтата, защото въ Рухчукъ нія оставяли вяки, и такъ и н и, кѫкту и другитѣ ща ви ги пращамъ ѕе прezъ консулството. и нека ви служи. . . . .

Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ваˢʰ:
Хр. Георгіевъ.

---

462. — Ученицитѣ въ медицинското училище покварени; послѣдователи сѫ на Касабова и не заслужватъ помощь. Пак. 16.

Приято 15 февр. 1869. Отгов. 28 февр.

Господ. Найдинъ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букуˢ. 1869. февруˢ. 9.

. . . .

Ученцытѣ въ Медицинското училище (освѣнъ Х Вѫлкова ѕынъ) ѕичкитѣ тичатъ по политика и сѫ послѣдователи на Касабова, и такѫ отъ моя странѫ ви каzувамъ чи ниструватъ за никаквѫ помощъ, и ѕичкитѣ добрытѣ българи нерачатъ н ти да ги видатъ. Камо ли пакъ и пари да имъ дадьтъ, Главатаритѣ на развалѣнитѣ и на развалата сѫ онѣзи отъ Zаара. . . . .

Ви поздравлявамъ

ваˢʰ:
Хр. Георгіевъ.

---

463. — Редакторъ на вѣстникъ нетърпимъ. Канятъ се Дриновъ, Станишевъ и послѣ Л. Каравеловъ. Пак. 16.

Приято 9 Март. 1869. Отгов. 14 Март.

Господ. Наидинъ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букуˢ. 1869. февруˢ. 23.

. . . .

Вѣстникаратъ тукашанъ стигна н тарпимъ поискахѫ нашытѣ да доведѫтъ Дринова паи Ѕтанишова, нъ и двамата отказаха, искатъ да сѫ назоваватъ Патріоти отъ постелката си, ничтожни хора, ѕега писаха на Любена Каравелова ваˢʰ: съотечественикъ, кажете ми какъ го познавате, и добарь ліе за тѫкава работа . . . . . .

Ви поздравлявамъ

ваˢʰ:
Хр. Георгіевъ.

464. — По паритѣ на Кирилъ Нектариевъ. Мурафетътъ на Георги Спасовъ. Пак. 16.

Прието 15 Марта 1869. Отгов. 20 Мар.

Господ. Найдине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Бук^{с}у. 1869. Мартіа 2.

. . . .

Парытѣ на Дяда Протосингела у Покоиніа уика ни кату биле тъи сбирщина, то и ази не намѣрамъ право да му сѫ плати лихва, и съгласно спор:дъ назначѣніето ви ази удобрихъ отъ 1 януар. 1869. 240. лири тур. на Дяда Протосингела, и съ други толкосъ задължихъ партідата на Покоиніатъ, и направете да ся минатъ и въ книгитѣ на покоиніятъ ѕъгластно . . . .

Ѕосъ нетерпѣніе чакамъ да чуя за Георгіоватъ Муравѣтъ, и давно нимѣ. Засрамеше на негово мѣсто аку беше дошолъ баща му по добрѣ щеше да бѫди, защото тои хлапе и сѫ види чи ѕичко безъ вниманіе вѫршилъ, на конецъ аку несполучи Георги, тогива трѣбовѫ да търса да ви провода единъ човѣкъ здравъ. . . .

Двѣ газети отъ Н-родностъ, 1 отъ Ζарѫта, и друга отъ звѣздата ще ги дамъ днесъ на почтата австріиска, чи да видимъ щели ги зематъ, ищели ги прі мите.

Ζа матъ руски въ Од-сса й стигналъ да сѫ продавѫ 145%, и за да ся облечѫтъ ѕега парытѣ Дядови Протосингелови не иди ныкакъ на хесапъ. азъ казувамъ чи нище бѫди злѣ да ся облечѫтъ въ ζа матъ Влашки Орепhaim, за когото кату ся плаща рѣдовно на ѕѣки 6. мца лихвата по 8% на годината, имѫ кѫщи нарочно отр-д-ни както тука, тъи и въ Берлинъ Віѣнъ и Парижъ за да плащатъ фаидитѣ рѣдовно освѣнъ това и кріанцитѣ отъ заиматъ този ся копуватъ съ 89%, тои имѫ ощи 18 години догдѣ ся свѫрши да ся исплати — относително затова ази говорихъ и съ Баронъ Офемберга, и тои ми казѫ чи кату пр-дложите на Министерството за това, и докажите чи кату билѣтитѣ отъ рускіятъ ζаимъ сѫ млогу скѫпи, и фаидѫта не остая повече отъ 3 на % апакъ Вла^{ш}: ζаимъ плаща 8 на %, и фаидѫта можи да ся събира и тука и въ Берлинъ, вярва чи ще пріеми и удобри Министерството предложеніето ви, и аку ѥ нужда пріема да пиши и той.

Ви поздравлявамъ.

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

465. — Геровъ се готви за Букурещъ. Ще има миръ. Турски шпионе въ Влашко. Тѣхни шантажи. Пак. 16.

Прието 15 Марта 1869. Отгов. 21 Марта.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Бук^{с}у. 1869.

Чястното ви отъ 8 ѕего имамъ предъ видъ и на което слѣдовамъ въ кратцѣ да ви отговорѭ.

Писарагъ за когото ми пишите неструва за меня, защото неможи да бѫди нети главянъ нети втори. Заради това ви казувамъ пакъ да разследете за другиго. които кату небѫди повече отъ 20—22 години, да знаи добрѣ български и Грѫцки, и ази тука да го научя францужки, понеже безъ Европеиски язикъ нашата работа нисѫ върши, таковѫ едно момче чякамъ ази за ѕега.

Газетитѣ ги давамъ на почтата, иаку ніги пріематъ отзадъ на писмото ви ще ви забележи човѣкатъ ми за да знаити.

За да додити презъ това лѣто тука да ся расходите ніе лошо, ощи повече ѕега кату имамъ и новѫ кѫща, и дѣчъта имѫ дѣ да тичатъ. — Тъзи година вяр-

вамъ да имами миръ, и аку искати воля можи ида вися даде. — Баронътъ ся кани тія дни да отиди за Ц/градъ и ще го моля да хоротувъ за това на посланникатъ, кькто и за друго дѣто сѭ страхувате вія, и напротивянъ ѕлучаи аку стани нужда можѭ да пишѭ и самъ на Ѕтремухова.

Потретатъ на Маріика ніе извадинъ добрѣ ази още неможьѭ да склонѭ Кокона Елисавета за да отидимъ да си извади и тя потретатъ и да ви ги проводимъ.

Поздравленіе на Маріика и на дѣчята.

ва^{ш}:

Хр. Георгіевъ.

Казахъ и казувамъ чи ще имами миръ, защото ученитѣ хора това желаятъ, и това е потрѣбно по настоящемъ, турцитѣ дѣто увѣряватъ чи комитетъ готви да направи пакъ нѣкакви смущенія, тія извѣстія неможатъ да бѫдатъ отъ другиго освѣнъ отъ лажливитѣ шпіони що ся распратили по тука отъ началството турско, които за да покажатъ чи варшатъ работа и да плашатъ турцытѣ чи тука имѫ нѣщо, сѫ ѕилатъ аку сѫ можи да накаратъ пакъ нѣкои луди да преминатъ. Главатарятъ на шпіонитѣ тука е нашія Раиновъ, а Главніятъ помощникъ неговъ е Касабовъ и компанията, тія дни тѫзи таифа типари прокламаціи на турски язикъ отъ странѫ ушъ на бльгаритѣ изъ балканатъ, и които сѫ кѫмъ народатъ турски за да сѫ съединятъ кѫмъ началството тія прокламаціи кату сѫ раздадѫтъ, то началството турско още по голѣмо ѕъмненіе ще земе, и ето кѫкъ сѫ вѫршатъ тѣзи работи. Началството днешно Влашко усѣти тѣзи прокламаціи нъ никакви мѣрки, строги варху това незе, сѫ види чи щесѫ прави глухо на подобни нѣща, можи да имъ сѫ иска прѣобращаніе. —

---

466. — Изпращане газети. Баронъ Офембергъ въ Цариградъ. Слуша се, че ще мѣстятъ Н. Герова. Касабовъ редакторъ на „Народность“. Дружбата му съ турскитѣ шпиони Подкупени български вѣстникаре. Нова газета. Нейни дописници изъ Турско. Да се не вѣрва Левски. Пак. 16.

Прията 24 Юл. 1869.

Господ. Найдине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^{с}. 1869. Мартія. 11.

Краино ви писахъ на 2. ѕего по почтата австріиска тогива ви казахъ чи ви пращамъ Вѣстницытѣ по почтата Немска, нъ кату ніги ѕеха ви ги проводихъ презъ консулството Руско. — Ѕавчера на 9. ѕего проводихъ ви пакъ гаѕетитѣ, двѣ народность, двѣ Ѕорѫ, и іднѫ отъ Ѕвѣздѫта, по Австріиската почтѫ. дѣто ни и казахѫ чи за напретъ ще ги пріематъ веки рѣдовно.

Баронъ офембергъ отвожда днесъ за Ц/градъ, и тѫка по него ви пращамъ днесъ два листа отъ Н родность и единъ таблоу отъ исканнитѣ ви.

Отъ двѣ 7мцы насѫмъ имами се дъждовно времѣ, и което ни прави спѫнка тѫ. неможимъ да работимъ въ Градината си да я нарѣдимъ.

Безъ по нову Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва^{ш}:

Хр. Георгіевъ.

На Баронатъ му казахъ чи ушъ сѫмъ чулъ какво вази искатъ да ви мѣстатъ отъ мѣстото ви тои ми отговори чи невярва, тѫ чи и аку бѣди требовѫ да ви дадѫтъ мѣсто по добро, му казахъ чи товаи зло за нази, защото нія на негово мѣсто ни можимъ да имаме другиго кату него, и нашытѣ ще пострадѫтъ млогу отъ ѕека странѫ, и да посрѣдствова тои да не бы някакъ да стани таковѫ преминуваніе, и тои ми обречи чи тои имѫ да говори нарочно за това на Игнатіева. — Нашія Касабовъ ще издавѫ Вѣстника Нeродность, кату сѭ и приближилъ цѣлъ съсъ полярцытѣ, отъ нѣколко времѣне станалъ частакъ пріятелъ и сосъ нашіа Теофанъ Раиновъ, които отъ тѫзи есѣнъ сѭ намѣрва тука, сосъ мисія главенъ шпіонъ турски казувамъ главенъ, защото имѫ идруги малки, които нямать пари въ расположеніето

си, нъ Теофанъ имѭ, който освѣнъ дѣто харчи за ѕѣбѣси добрѣ, нъ мѫжи добрѣ, и колята на Касабова, иза да нападни да критикува прошені то дѣто далохМи на Конф ренцата, каѕуватъ чи Раиновъ да е далъ на Касабова 300. лири, освѣнъ това Раиновъ е далъ нѣщо пари и на издателатъ на Zвѣздѫта ѕамо за да мълчи и де непиши въ ползѭ на прошеніето, пон.же той напротивъ н можеши да пиши чи нія сми му направили 100 абопати. — Ето кѫкъ сѫ тука работитѣ.— Раиновъ чіе шпіонинъ турски го знаятъ ѕичкитѣ българи, и го приближаватъ ѕамо онѣзи, които мязатъ кату на Касабова, за кокалъ — Раиновъ въ Ц/градъ, сѭ разумява съ нѣкого си Николаиди главніятъ шпіонъ. — Завчера имаше баронатъ т.л графъ отъ Ц/градъ, чи иди тука идруги шпіонинъ българинъ Джаноглу, нъ до ѕега ніе дошолъ, ази ѕмятамъ да ніе Джаноглу, ами Геноглу, отъ всичкитѣ тія ся разумява чи турцитѣ се иматъ страхъ отъ тука. — Добрѣ беше наредена работата. въ Ѕърбіѭ нъ М. Обр.новичъ излези ничтоженъ човѣкъ и за тяхъ и за нази тамъ сосъ днешното хлапе, аку нестани промен ніе нищо неставѭ, тука можи да стани нѣщо защото князатъ балнува независимость, нъ ще сѭ позабави, освѣнъ това тука сосъ днешното Министерство takивѫ работи неставатъ, и когито бѫ да стани се чарв нитѣ и Братяновцытѣ, ще го направатъ. — Власитѣ отъ чясти ѕ сѭ готватъ, оруже иматъ ѕега доста, и нар ждатъ воискѫта, и народната Милиція спо: систематъ Пруски, и б ѕъ да бѫдатъ тія готови нія трѣбовѫ да мирувами, защото нищо добро отъ нашето мѫрданіе не можи да излези.

Нія или кѫкъ скору ще започнимъ да издавами на^ш^ Вѣстникъ, и въ такѫвъ ѕлучаи за злоупотр бленіята срещни исками да имами кореспондентинъ вази и Г. Каракановски въ Ц/градъ, и наредете го вія това тъи кату сѭ разумѣите и сосъ Г. Каракановски. Викахми Ѕтанишова отъ Москва и Дринова отъ Прага, нъ и двамата отказаха, ничтожни хора сѫ показаха и единія и другіатъ. Нашитѣ ушъ учини Млади, сѫ показаха едни по лоши отъ неучанитѣ, а други ѕовсемъ нечувствителни.

Ѕтига ѕега толкува. на прикаскитѣ на Дяконатъ кажете дане даватъ увѣр.ніе.

467. — Л. Каравеловъ за редакторъ на вѣстникъ. Мнѣнието на Н. Геровъ за в. „Народность". Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 14 Марта 1869.

Господине Христо,

Въ писмо-то си отъ 23 Февруар. ми казвате, че вѣстникъ „Народность" достигнѫлъ да стане нетрьпимъ, та искали нѣкои си въ Букурешь да го отмѣнять съ другъ вѣстникъ и выкали Л. Каравелова за редакторъ, та мя пытате, добьръ ли е за такѫвѫ работѫ.

Азъ не знаѭ, такъвъ единъ вѣстникъ, какъвто е „Народность", за тамошниты Блъгари какво значение може да има, а за отсамъ Дунавъ отъ него нѣма никаквѫ ползѫ, зачтото съ начина, съ който ся пише, тука никой не може да го приема. Добрѣ бѣше да ся издава единъ вѣстникъ народенъ, нъ писанъ съ умѣреность, каквото да не му е забранено да дохожда и по тыя мѣста. Нъ за такъвъ вѣстникъ Каравеловъ, колкото го азъ знаѭ, не вѣрвамь да го скопоса. Истина, че азъ лично го познавамь само кога бяше още дѣте и ся учяше при мене, а откакъ е станѫлъ чловѣкъ, не го сьмь видвалъ, нъ отъ онова, что сьмь слушялъ за него, мыслѭ, че той ще го прѣкара повече отъ сегашни-ты редакторы на „Народностъ". По-лани той былъ проводенъ въ Бѣлградъ отъ редакциѭ-тѫ на еднѫ газетѫ за кореспондентъ, нъ давалъ такывы извѣстия, дѣто редакция-та откакъ гы обнародува, принудявалася послѣ сама да гы опроврьгава. И не можяше да бѫде другояче, зачтото, намѣсто да пише онова, что става, той писалъ онова, чтото слушялъ нѣкога отъ бабѫ си и отъ дѣда си, и го приказва като да става сега. И най-послѣ не знаѭ, какво бѣ правилъ, та бяше го испѫдило правителство-то отъ Бѣлградъ. А отлани газеты-ты пишяхѫ, че и той е запренъ въ Маджарско по причинѫ на убийство-то на Князя Михаила, и азъ не знаѭ, избавилъ ли ся е и какъ. Това е дѣто могѫ да Ви кажѭ за Каравелова, па испытайте и отъ другы.

Н. Геровъ.

---

468. — Каравеловъ редакторъ. Пѫтуването на Герова се слѣди отъ турското началство. Човѣкъ хлѣбарь. Христо Ботевъ прѣпорѫчанъ за учитель въ Александрия. Пак. 16.

Прията 19 Апр. 1869.

Господ. Найдине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1869. Апріліа 2.

Отговарямъ сѫ на чястнитѣ ви отъ 4 и 21 миналаго, на които съгласнитѣ умълчавамъ.

Видѣхъ колкото ми пишите за Караб лова, и можи да бѫдатъ ѕичкитѣ точни, нъ кату по настоящемъ други подобаръ нямами, и нѣродносгъ станѫ в ки чуждо оруді , снощи решихми за да повиками Караб лова да доиди да издава по настоящемъ той вѣстника, догдѣ сполучимъ други по добаръ. — Забележете обаче чи рѣдакторатъ този нище бѫди независимъ, нъ подчиненъ на еднѫ комисія която и ще го подѫржа. — Вѣстникатъ този отъ начало ще гледами да бѫди полезенъ за тукашнитѣ българи, ачи отъ послѣ и за ѕрещнитѣ, мысля обаче чи колку добрѣ да бѫди писанъ тои, отъ ѕреща началството ѕе нема да го остави. — отъ нашитѣ нѣкои казаха да викатъ и Брумова, и сосъ ѕичко чи нисѫ знаи аку ще дадоди. нъ вія дѣто го познавате по добрѣ, кажете ми що мыслите за н го.

Дохождані то ви тука ѕосъ дѣцата отъ истина ставѫ съ голѣми разноски, и имате право да сѫ плашите, нъ кату работитѣ отъ ѕреща варвѫтъ ѕе наопаки, то ѥ невъзможно да ви додимъ нія на гости. — За да додите вія сѫмъ мысля чи нище бѫди добрѣ за вази, защото изведнашъ ще кажи началството Турско чи ходишъ незнамъ по какви работи.

Помощникъ за писаръ аку ми намѣрите нѣкои добрѣ момче, неще бѫди злѣ — Влахчета и Гарчета сѫ намѣратъ доста, нъ ази даржя да бѫдатъ българчита хората ми. Ѕосъ ѕичко чи тіа по нѣкоги изчезатъ, по кіолханіи отъ другитѣ.

Човѣкъ за хлѣпъ можи да ся намѣри, нъ по съ малка плата отъ 100 # на годината нища склони да доиди особно ед ніето. — ази казувамъ аку Георги непознавѫ дѣ грѣши, да доди пакъ тои тука да пригледа изъ ново, и тогива вярвамъ да можи да управи грѣшкитѣ си, и това смятамъ наи сносна за вази.

Вѣстници ви провождамъ рѣдовно ѕяка 7 мца 2 Н родностъ, 2 Зорѫ и 2. Звѣжда. ачи какъ ніги пріѥмите, н разумявамъ не можи да̑ бѫди друга спѫнка, нъся види чи на Рухчукъ началството ги васпира, иаку бѫди тъи, то по добрѣ, да ви ги пращамъ презъ консулството.

Христа Ботіова го рекомандувахъ ушъ въ Александріа за учителъ, нъ какво направи тамо вѣрно незнамъ да ви кажѫ.

На Тинка писмото го пратихъ въ Галацъ, и казахъ на Брата си да му кажи за да пиши на майка си по често.

Поздравленіа и отъ Г-жа Елисавета и отъ мене на Маріика, тъи и на дѣчата. и кату ви поздравѫ и вази оставамъ

ва^ш:
Хр. Георгіевъ.

Ѕтоілъ х Атанасовичъ зетъ отъ Карлово донесалъ еднѫ врѫска сосъ чорапи, нъ кату изгубилъ писмото незнамъ отъ кого сѫ и за когосѫ, и пищете въ Карлово да ни явѫтъ.

469. — Дири се калугерка Екатерина отъ Казанлъшко. За паритѣ на Кирилъ Нектариевъ. Пак. 16.

Прията 19 Апр. 1869.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1869. Апріліа 2.

Ви потвѣрдявамъ краиното си отъ 16 прошлаго по почтата Вла: които ви проводихъ и единъ пликъ съ Вѣстници, 2 Нѣродностъ, 2. Дунавска Зорѫ. и 1.

Звѣздж, а сосъ миналата почта писмо ніви писахъ защото ми ся случи работа, нъ Вѣстницитѣ ви проводихъ ѕичкитѣ. въ които и маша и три отъ Звѣздкта, защото ѕега излазя по начесто. — Вашы три ч стни отъ 7. 14 и 21 миналаго имамъ прѣдъ видъ˙ накоито и слѣдовамъ да ви ся отговорж. . . . .

За калугерката Екатерина отъ Казанлжшко що питате аку ѐ дохождала тжзи зимж по тука ѕмѣя да ви кажж чи ніɛ понеже освѣнъ дѣто ніɛ видѣлъ никои, нъ аку беше дошла тя тука, непременно щеше да сж яви и у нази, страшно ɛ аку ɛ имала повечко пари˙ и сая очетили да небждатъ я очистили нѣиди.

Дядовитѣ Протосингелови пари наи добрѣи да сж облечжтъ въ книги отъ Влашкіатъ заемъ, защото Рускитѣ нисж за приближаванѣ, ачи трѣбовж за това да сж пита Министерството то ɛ право, нъ ази вярвамъ чи ще пріɛми, понеже тяготж таи почти ѕе еднаква. . . . .

Ви поздравлявамъ имате и чястно.

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ

Вѣстницитѣ що ви пращамъ днесъ сж два листа Народностъ 2. Зорж, и 4. Звѣздж, и нека ви служи.

---

470. — Бурмовъ отказалъ. Каравеловъ пристигналъ. Готви се литературно дружество въ Букурещъ. Работни сили: Друмевъ, Балабановъ, Бончевъ. Пак. 16.

Приято 17 Мая 1869. Отгов. 23 Мая.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^{с}. 1869. Маіа 3.

Краино ви писахъ чястно на 14. прошлаго, съ което при другитѣ потрѣбности ви казахъ за момакатъ отъ Казанлжкъ Петко Ѕандова дасж распорѣдите да ми го пратите. Ѕега прихождамъ да ся отговорж на чястното ви отъ 25.

Бурмовъ отговори чи score неможи да доди да издавж Вѣстника, защотоималъ служба. Ѕосъ ѕичко това Каравеловъ е дошолъ ѕнощи тука, и мисж струвж чи по настоящемъ ще започнимъ издаваніето на Вѣстника сосъ него, кату по добаръ нямами намъ ще ни трябовж скору 2/3 барими, за литералнното дружество, за което ся готватъ ѕтатутъ ти и сж питатъ и помагачитѣ, и аку сполучимъ да направимъ единъ капиталъ отъ 30—40 хіл. # ски, както ся надявами, надявамъ ся да стани добро, нъ да видимъ дѣ ще намѣримъ такивж учени и умни за да водатъ таковж дѣло. — Шоповъ рекомандува нѣкогоси „Друмевъ" що свжрши ѕега наукитѣ си въ Кіевъ, кажете ми и вія какъ намѣрати за тжзи работа Балабанова и Бончова отъ Москва. .

Маріика чіе станало добрѣ ся благодари млогу Г-жа Елисавета.

Ви поздравлявамъ

ва^{ш}:
Хр. Георгіевъ.

---

471. — Мнѣнието на Н. Герова за нашитѣ млади учени. Балабановъ и Бончевъ за редактори. Казанлъшката община и нѣкакво завѣщание за нейна полза. Коп. кн. 2.

(Отъ писмо до Г. Христо Георгиева 23 Мая 1869)

Пытате мя, какъ намирамь Балабанова и Бончева отъ Москвж за литературно-то общество, което мыслите да нарядите въ града Ви. За Балабанова нищо не могж да Вы кажѭ, че не го знаѭ, а Бончевъ е добръ, стига само да пристане да дойде. Въ тоя случяй азъ щж Ви забѣлѣжѭ едно нѣчто. Наши-ти, които, слѣдъ учение-то си, не сж ся връщали въ отечество-то си да ся турять на работж, та на

дѣло да познаѭтъ състояние-то на народа и нужды-ты му, често ся увличятъ и искать голѣмы работы, каквыто чюли и видѣли, че има по свѣта, безъ да прѣмыслять, че ные още не сме въ положение да искараме на главѫ такывы голѣмы нѣчта. Таково фрьчаянѥ на высоко е причина, дѣто много прѣдприятия, подкачены ужь за общѫ ползѫ, не можяхѫ да идѫть напрѣдъ и въ начяло-то си още паднѫхѫ. Напротивъ работы, подкачены отъ начяло на малко, отъ годинѫ на годинѫ растѫть отывать напрѣдъ. Това, чини ми ся, добрѣ ще бѫде да земете въ внимание за общество-то, което искате да учредите, и по между учены-ты дѣятели въ него трѣбва да има и нѣкой, който е живѣлъ помежду народа, та познава нужды-ты му. Кога ся приготвять статуты-ты, желалъ быхъ, ако е възможно, да гы видимь тука. Друмева, когото рекомандува Шоповъ, не познавамь.

Притварямь Ви писмо отъ Казанлыкскѫ-тѫ общинѫ до Добродѣтелнѫ-тѫ Дружинѫ. Вь него пытать, какво станѫ иманѥ-то, что има завѣщано нѣкой-си за Казанлѫкско-то Дѣвическо Училище, и бѣ подъ туторство на покойный Бакалоглу. Пишѫть и менѣ, имѫть порѫчяно и Петку Сандову да ся помолимь за отговоръ.

. . . . , ... , ...

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

472. — Василъ Левски въ Пловдивско. Неговитѣ прокламации. Всѫду Дяконътъ иска и пари. Коп. кн. 2.

Христу Георгиеву.

30 Мая 1869.

Прѣди 6—7 дни заминѫлъ оттука дяконъ-тъ, и както тука, така и насѫдѣ, отдѣто е минѫлъ, е показвалъ прокламациѭ еднѫ на Блъгарскый языкъ за Блъгары-ты съ печятъ отъ „Приврѣмено Българско Правителство," а другѫ на Турскый языкъ за Турци-ты; нъ и отъ двѣ-ты е имáлъ само по еднѫ, та гы е показвалъ, а не е оставялъ отъ тѣхъ нидѣ. Азъ гы видвахъ. Турскѫ-тѫ не можяхъ да прочетѫ, а Блъгарска-та не чини, празднa работа, — и мя е страхъ да не ся излъжѫть нѣкои простодушни да ся поведѫть, та и тии да теглять и на другы белѭ да докарать. И друго едно шюпе ми дава това нѣчто. Дяконь-тъ, дѣто ходи, все иска да му давать и пары за харашлѫкъ, та да не бы да лъже хора-та само да зима пары!

---

473. — Турскитѣ шпиони на работа въ Влашко. Дяконътъ и Касабовъ. Петко Сандовъ некадъренъ. Книжовното Дружество. Младитѣ учени. Пак. 16.

Прията 28 Юния 1869. Отгов. 18 Юлия.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1869. Юнiа 14.

Частнитѣ ви отъ 16. 23 и 30 прошлаго имамъ предъ видъ, и на които слѣдовамъ въ кратцѣ да ви отговорѫ.

Димитриковатъ ѕинъ ѐ тука, когото случаино видѣхъ и ази по улицата, и съ здрависахми безъ млогу приказки. — Ѕъстоянiето на бащинiя му братъ както казватъ и колкуто познавачъ ази неможи да бѫди повече отъ 10—12 хiл. # ски, и това състоянiе аку чи нисѫ посочатъ нѣкои претенцiи непознаите имѫ да ся подѣли на 5 паѫ, отъ които единiятъ ще земи Димитриковатъ ѕинъ, тѣзи сѫ ѕичкитѣ милiони наслѣдството. — Баша Киркои ходилъ при нашитѣ ѕамо при Дяда Владика и чи ще научи млогу дѣтои каваларiя да земи слабаи надеждата, да беше тука Главнiатъ шпiонинъ Теофанъ Раиновъ ѕе можеши да го слѫжи нѣщо или да го понаучи какъ да ся отнесе, нъ за злѫ чясть го няма, трѫгна за Парижъ както казуватъ, чи какви ще ги рови и по тамо незнамъ, ѕега остая веки аку можи да научи нѣщо отъ намѣстника на Раинова Касабова.

Прокламацiитѣ що сте видѣли у Дiяконатъ тiа ся типариха тука отъ Раинова и Касабова, и сѫ придадоха ѕичкитѣ на Дiяконатъ за да ги раздаде. Дiаконатъ є онзи дѣто прави лажливитѣ писмѫ на Раинова за да ся рекомандува чiе добаръ шпионинъ, какѫвто Раиновъ такъвъ є̃ и Дiяконатъ и двамата за пари и баща си продаватъ.

Петко Ѕандовъ доди го прибрахъ у дома, нъ до колкото ся вижда до ѕега освѣнъ дѣто непознавѫ нищо, нъ и млогу заспалъ и мързяливичакъ, акату бѫди писмото му неструва за нищо, имѫ и друго зло тои му влязло у Главѫта чи ще бѫди писаръ, и това го направило да земи и вѣтаръ въ Главѫта си сосъ еднѫ речъ ази за ѕега го намѣрамъ отъ ѕека странѫ по недостоенъ отъ момчетата що имамъ, и мѫчену ми иди да повярвамъ чи тои, ще сѫ отвори някоги за да стани по живъ, му казахъ да види да си оправи иконата на писмото, защото до тогива неможа да му дамъ да пръпиши нити едно писмо, нъ виждамъ чи тои с неговата си знаи, съ басмѫта си въ ракѫ сѫ развява изъ двоРатъ вчерэ му говорихъ доста, и аку и сега сѫ не оправи ще бѫда принудемъ да му дамъ пѫтѫтъ, това му го казахъ и нему. Пѫрвiатъ денъ кату доди, безъ даго знамъ колкуму плаща кожата излѫгахъ сѫ да го туря, на ѕофрата при нази нъ какво да видишъ едно говедо което не знаи нети да фани фурколицата, право ви казувамъ чи тѫкавѫ проста Легiона невярвахъ да ми пратите, ази ся надявахъ да ми пратите нѣкое момче, краинѣ мѣри кату Ивана Джиджова а не такѫвъ хапля.

За 30) гро. що сте дали на Петка ви завѣрихъ, нъ за ѕега ѕмѣя да ви кажѫ язъкъ за парытѣ.

Забележкитѣ ви за Книжовното Дружество сѫ изрядни и си иматъ мѣстото, отъ истина чи нашытѣ учени сѫ ѕе вѣтарничиви и ѕе голѣми работи гонатъ, а нiя немами не ти малки — Нашето опредѣланiе отъ малки работи да закачимъ, и добрѣ би било да намѣримъ отъ онѣзи що ся живѣли по малко въ Бьлгарско и подиръ ученiето си, защото по добрѣ ще познавѫ нуждитѣ, и нема дасѫ превознасѫ. — този косуръ го видяхъ и у Васила Ѕтоiянова и у Дринова, нище бѫди по долянъ мысля и Бончовъ, азъ казувамъ чи мѣжлу Другитѣ нище бѫди лошъ и Шишковъ що є̃ учителъ въ Тѫрново, и кажете ми що мыслите вiя за него.

Ви благодаримъ за потретитѣ.

На казалнѫшкото общество отговори Добро дѣтелната Дружина, и имъ пращатъ и 70 Лир. тур. безъ 4 госаѕ.

Ви поздравлявамъ.

ваш:
Хр. Георгiевъ.

Каруцата пазарена 31 # а ази ви телеграфисахъ чiе за 35 #. Ч.ти тѫзи година невярвамъ да излезатъ понеже ѕѣки ѐ противянъ на това, отъ таму аку излезатъ, то нiе тукашна работа.

474.—Не сѫ за удобряване нападкитѣ на Славейкова възъ владицитѣ ни и народнитѣ прѣдставители. Пак. 16.

Прият̆о 5 Юлия 1869. Отгов. 18 Юлия.

Господ. Наидиче Геровъ.
въ Пловдивъ.

Улменъ 1869. Юнiя 24.

. . . . , ... ,

Вашъ Петко ни остави безъ да ся обади баримъ. — ѕлавѣйковъ отъ едно врѣмѣ напѫда и варху Владицытѣ и варху представителитѣ ни, мене неми аресова постѫпката му, макаръ и да сѫ вѫрши колкуто пиши тои, понеже съ този начинъ нiя ѕами ѕтавами за ѕрамъ предъ чуждитѣ. — Кажете ми що познавате вiя за тѣзи работи.

Поздравъ оставамъ

ваш:
Хр. Георгiевъ.

475. — Сполука въ хлѣбопечението. Несполука съ Каравелова. Пак. 15.

Прията 19 Юлия 1869. Отгов. 29 Авг.

Господине Наидинѣ Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1869. Юлія 8.

На 14 Прошлаго ви писахъ отъ тука на право по почтата, и на 24 пакъ отъ улменъ чрѣсъ Ц/градъ Госп. Хр. Д. Караминкова — ѕега прихождамъ да сѫ отговорѫ на ч стнитѣ ви отъ 20 и 27 подобно миналаго.

Ѕосъ благодареніе видѣхъ дѣто чи предпрі тіето ви сосъ хлябатъ отива добрѣ, и Г-жа Елисавета é млого благодарна за това, и даи да сполучите на ѕичко, тѫи ѕигуръ тарговщина и пагуба неможи да бѫди никоги. — Житата и по тука тѫзи година сѫ ѕлабички. ѕир. упалини и съ малко тягота, заради това и брашна малку ще иматъ ѕосъ ѕичко това спо: казваніето на хлѣбаритѣ ни по добрѣи да работата жито размѣсяну сосъ ново и не ѕамо в тха — ѕосъ ѕичката ѕлаба реколта по тука на житата, цѣнытѣ на Олт ница на добритѣ жита ніѣ повече отъ 7 # ски килото; защото отъ Европа пишатъ до ѕега чи ушъ реколтата имъ излазя добрѫ, чи веки по кѫсну можи да бѫди ни сѫ знаи. . . . .

Сосъ Каравелова незнамъ аку ви казахъ чи доди и заключихми кондрактъ да изваждами Вѣстникъ, за което бѣха готови и обѣвленіятата, и добрѣ чи ги не раздалохми. понеже съ него сѫ растура работата, и подобрѣ чи станѫ тъи, защото тои билъ по лошъ, и отъ колкуго ми преставихти вія, язъкъ за 25 # дѣто ни изеди, за него повече ще ви пишѫ коги имамъ ѕвободно времѣ, а ѕега ще ви кажѫ чи нашыты половина учени, кату си зели въ главѫта чи сѫ голѣми хора станали, а пъкъ нямать пари да живѣять, достигатъ за пари и наи мрѫснитѣ работи да правѫтъ просто нѣщо баю Наидине, и тежко и Горко на бѫлгаритѣ аку чякатъ отъ такивѫ учени да сѫ прокопцатъ.

Поздравлені на Маріка и отъ мнѣ и отъ Г-жа Елисавета, тъи и на дѣчята и като ви поздравѫ и вази оставамъ

ваш:

Хр. Георгіевъ.

---

476. — Петко Сандовъ и неговото поведение. Мнѣнието на Н. Герова за Шишкова. Бончевъ миналъ прѣзъ Пловдивъ. Василъ Левски въ Сопотъ. Случка съ палтото му. Мнозина затворени. Поведението на Славейкова. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 18 Юлия 1869.

Господине Христо,

Отговарямь на Ваше чястно писмо отъ 14 Юния. Извѣстия-та, что ми давате за Петка Сандовъ, мя правятъ да ся чюдѫ и да не знаѭ, что да кажѭ. За прилѣжяние-то на тоя момъкъ не можяхъ да ся сѫмнѣвамь, зачто-то и малко-то онова, что знае Грьцкы и Французскы не може да научи чловѣкъ въ Казанлыкъ, при състояние-то на тамошно-то училище, ако да не е отъ само-себе прилѣженъ. А за желание-то да ся учи и за усрьдие-то му за работѫ, кой да е, щяше да ся увѣри, кога той казваше, че не иска ни заплатѫ ни ничто, и е готовъ всичко да врьши, само да стане чловѣкъ. Какъ послѣ, като чтомь дошьлъ тамъ, да ся навлигне и да ся покаже така тяжькъ, па най-послѣ и да си иде и безъ да ся обади, това е нѣчто, което не могѫ да разумѣѭ, а трѣбва да има нѣкаквѫ причинѫ, която найпослѣ може и да разберемь. Едно могѫ да кажѭ, че бѣ съвсѣмь неопытенъ, нъ това азъ не го имахъ за кусуръ, зачтото съ прилѣжяние и усрьдие лесно може ся научи, и ще ся научи, както вые искате.

Пытате мя за Шишкова, что е учитель въ Трьново, какъ мыслѭ за него. Азъ го знаѭ, кога бяше учитель въ Эски-Захарѫ и ми ся видяше отрьсенъ и достоинъ момъкъ, па и прилѣженъ и родолюбивъ. Послѣ ходи да ся учи въ Фран-

цинѫ, и оттогава не го сьмь видвалъ, нъ ако ся е врьнѫлъ оттамъ, така да рекѫ, цѣлокупенъ, той ще е сега по̀-добръ. Дано да бѫде така, зачтото трьпимь голѣмѫ оскѫдность отъ учители. Затука не ся намѣри сега поне още единъ учитель, речете, че занапрѣдъ училище-то ни ще е затворено.

Бончевъ заминѫ прѣзъ Пловдивъ прѣди нѣколко дни, нъ само еднѫ нощь прѣсѣдѣ тука, та нѣма врѣмя да ся разговоримь на длъго. Обрече ся обаче на врьщаніе да прѣстои тука нѣкой день, та да ся видимь по̀-надлъго. Той не ся надѣва, че Каравеловъ ще може да служи за редакторъ.

Прѣди нѣкой день Василий Левскый (дяконъ-тъ) ся намиралъ въ Сопотъ, и нѣкой-си смъкнѫлъ сюртука му отъ гръба, че ужь былъ краденъ, та го занеслъ въ Карлово на забитина. Тамъ намѣрили въ джобове-ты на сюртука прокламацинѭ, печяты отъ восъкъ и нѣколко тезкерета. отъ които едно е на нѣкой-си момъкъ отъ Калоферъ. Той момъкъ е сега затворенъ тука. Басгисвали сѫ и нѣкои кѫщи въ Карлово и Калоферъ да трьсять, нъ нничто не сѫ нашли. Дяконъ-тъ ся е загубилъ, и кѫдѣ е отышьлъ, не ся знае. . . . .

За Славейкова и тука сме на едно мнѣние съ Васъ, че не трѣбва да напада така на владыци-ты и прѣдставители-ты, и му ся писа да бѫде по̀-въздрьженъ, нъ той не слуша. Казвать, че съ това нападаніе той иска да разбрька работѫ-тѫ, за да ѭ потыкне напрѣдъ. Нъ и това да е намѣрение-то му, и да нѣма другѫ, заднѫ мысль, пакъ не прави добрѣ, зачтото смѫтява умове-ты на оныя, които не знаѭть работы-ты. . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

477. — Прѣпращане писмо на Христа Ботевъ. Пак. 16.

Прието 12 Август. 1869. Отгов. 29 Авг.

Госпд. Наидини Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку.[с] 1869 Юлія 26.

На Христа Ботіова писмото ще му го пратя въ Александріа, и ще кажѫ да му искатъ отвѣтъ.

На чястното ви остая допѫти да ви пишѫ, защото днесъ міе времѣто кѫсо.

Князъ Каролъ на 1 августа отвожда на ливадіа да сѫ срещни съ царъ Александра, съ него ще отиди и Баронатъ.

Затворенното предаите на Джиджова Ви поздравлявамъ и оставамъ.

ва[ш]:
Хр. Георгіевъ.

---

478. — Даскалъ Ботйо се поминалъ. Кани се Христо Ботевъ да се върне въ отечеството си. Коп. кн. 5. 1.

Пловдивъ, 5 Септемвр. 1869.

Господине Христо,

. . . . Боте Петковъ ся поминѫ. Сынъ му ми пише и се моли да ся молѭ Вамъ да привыкате брата му Христо и да го накарате да имъ помогне, зачтото ся намирать въ бѣдно състояние. Още ся моли да го настаните въ медицинско-то училище. Притварямь Ви прѣписъ отъ писмо-то му и Вы молѭ, ако е възможно да ся помогне нѣчто на фамилиѭ-тѫ имъ, която, исгина, е въ злочесто положение, а пакъ сиромахъ Боте е заслужилъ на народа . . . . ,

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

479. — Христо Ботевъ щукналъ отъ Александрия. Медицинското училище въ Букурещъ. Пак. 16.

Прията 27 Септ. 1869. Отгов. 3 Окт.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букур. 1869. 7врія 15.

. . . .

Ѕинъ му на Боте Петковъ Христа го нема въ Александріа напустналъ икадѣи отишолъ нисѫ знаи, чухъ чи ушъ билъ на Измаилъ, и понеже утри възнамѣрювамъ да отида за Галацъ, ще испитамъ и аку є тамо ще нарѣдѫ Г. Шопова да му говори потрѣбныты а колкото за тукашното Медицинско училище, оставямъ чи ѕега нѣма място, биле и някои що бяха прі ти отъ Давила ги испадиха, нъ отъ моя странѫ ви казувамъ чи въ тукашното Медицинско училище няма какво да научи човѣкъ освѣнь политика, и тя е́ на Давиловата ѕистема. т. е. западна ср̑еща Ѕлавинизматъ азъ по мою мнѣніе нечакамь нищо добро отъ ученцытѣ що сѫ тука въ медицинското училище, а зло сѫ можи, чи веки даи божи ази да излеза излѫганъ.

. . . .

Вѣстникатъ „Отечество“ излазѫ рѣдовно и висѫ праща рѣдовно, а дѣто ніго пріемате ѕѫ види да е́ причината отъ началството ще нарѣдѫ да ви сѫ пращатъ и презъ. руското консулство, и въ знаянѣ ви. . . . .

Ви поздравлявамъ

ва^ш:
Христо Георгіевъ.

---

480. — Прѣпраща се писмо за Христа Ботевъ. Коп. кн. 5. 11.

Узунджова, 19 Септемвр. 1869.

Господине Христо,

. . . . Притварямь Ви писмо за Христа Ботевъ отъ домашни-ты му, които ми пишѫть, че той имъ писалъ, какво Правителстото го прѣмѣстило въ Измаиль за учитель и скоро ще го тури на по̀-голѣмѫ честь. Да ли е истина, или той не хваща мѣсто нидѣ? . . . .

Вашь
Н. Геровъ.

---

481. — Христо Ботевъ учитель въ Измаилъ. В. „Отечество“. Пак. 16.

Прията 18 Окт. 1869. Отговор. 24 Окт.

Господ. Наид. Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Бук^су. 1869. 8вріа 10.

Христо Ботіовъ наистина отишоль на измаилъ, и тамои ѕега учитель, писмата негови, ги пратихъ Г-ну Шопову за да му гидаде.

За отечеството каквоту имате пращаитего тука до Пандели Кесимова, и до Ивана Адженова.

И кату ви поздравя оставямъ

ва^ш:
Хр. Геогргіевъ.

482. — Христо Георгиевъ иска да му се повърне разписката отъ Кирилъ Нектариевъ. Коп. кн. 5. 107.

Пловдивъ, 11 Ноемвр. 1870.

Господине Христо,

Притварямь Ви писмо отъ днешний день съ различны смѣткы, за които Ви пишѫ подробно въ него, а съ това отговарямь на Ваше честно отъ 11 Августа.

Пишете ми да земѫ отъ дѣда протосингела, та да Ви пратѫ распискѫ-тѫ, коѭто му е далъ пок. чичо Никола, когато зелъ пары-ты, что сѫ у Васъ. Нъ писмо-то Ви азъ прияхъ на тръгане отъ Карлово, та нѣмаше врѣмя да свършѫ това, отъ другѫ странѫ отъ онова, что сьмь ималъ разговоръ съ дѣда протосингела, разбирамь, че нему ще ся покаже нерядовно да даде горѣказанѫ-тѫ распискѫ, прѣди да ся прѣдадѫть пары-ты на министерство-то; затова не му спомянѫхъ ничто и особено, зачтото отъ болесть-тѫ си е станѫлъ тврьдѣ чювствителенъ, та да не бы да му стане мѫчно. А че ще стои расписка-та у него това чини ми ся, нѣма ничто, едно, че въ неѭ пише само какво чичо Никола е поелъ тыя пары, за да гы испрати Г-ну Евлогию, а второ Вые сь Г-на Евлогия имате отъ святыня му писмо, въ което Ви казва, че посвятява тыя пары на женско-то училище въ Пловдивъ, и наряжда, дѣ да гы дадете да ся натъкмять спорядъ желание-то му.

Дѣдо Протосингелъ отъ нѣколко дни насамъ ся поправи и отъ день на день отива по-добрѣ, нъ както е ослабнѫлъ да го хване още еднашь болѣсть-та му така силно едва ли ще може да прѣкара пакъ. А баба х. Атанасица, за коѭто ми казвате, ако може да прѣмине въ кѫщѫ-тѫ на Нене, за да не остане тамъ безъ човѣкъ, ако бы да ся случи смрьть на дѣда протосингела, тя е съвсѣмь грухнѫла и едва дохождаше до насъ да ся видимь, та не ще може да свърши . . . . . .

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

483. — Въ Карлово основано женско дружество. Елисавета Хр. Пулиева жъртвува за него 2600 гр. Пак. 16.

Господ. Наид. Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Бук^с^. 1869. Noемвріа 21.

. . . .

Въ Карлово ѕтанало женско Дружество за въспитаніе на дѣвоики въ които сѫ вижда чи е зела участіе и нашата Г-жа Аница и когато аку несѫ лѫжа трябова да е станало и сосъ вашето удобреніе, това извѣстіе подкани и Г-жа Елисавета да, принесе и тя нѣщо, и както ще видите отъ писмото що праща тя до Г-жа Аница дарува и тя за това Дружество гроша 2600. турски и желаніето, обаче на Г-жа Елисавета, тогива да проводите писмото на Г-жа Аница, тъи и парытѣ, когіто и вія удобрявате това, и вярвате чи Дружество наредено добрѣ и на здрави основи, и ще можи да принесе плодатъ дѣто трябовѫ дз сѫ учакова . . . .

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва^ш^:

Хр. Гєоргієвъ.

484. — При църквата въ Букурещъ се отваря българско училище. Дири се главенъ учитель. Друмевъ. Книжовното Дружество. Пак. 16.

Господ. Найденъ Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Букурещъ 21 Noемврія 1869.

Вѣрвамъ да имате извѣстіе чи при българската церкова що сѫ състави въ градѫни чрезъ стараніята и жертвата на нашитѣ добри патріоти, сѫ нареди и от-

вори едно училище за дѣца, за тва училище рѣшихме да доведеме Верховенъ учитель Г. Друмева (макаръ чи за сега немаме такива ученцы за повисока наука нъ за време) който и да помзга и на редакціята на „отечесгво и той кжго бѣше ся споразумѣлъ съ нази и му проводихме и пари зада доди, вмѣсто да постжпи кжто човѣкъ съ характеръ, безъ даже да ны отговори, останалъ въ Браила кжто членъ на Книжевното дружесгво що сж е отворило тамо, коего дружество каковъ му ѣ варвежътъ, вярвамъ да сте видѣли въ 1-и брой на Вѣстн. Македоніа отъ текущіятъ мцъ, извѣстіе д дено отъ самите дѣятелни членове, и незнамъ какъ можи да напредне тва дружество кога сж го съставяли помного лица които тжрсжтъ чрезъ него само едно свое собственно поддаржаніе, когато главната часть на нашите добри патріоти отъ градjжны, отъ Галацъ, Браила, Исмаилъ и пр. които желаяха тва предпріятіе и готови сж да жертвуватъ, кжто видѣхъ наредбата му ся оттеглиха и нещѣха, нито щжтъ, да вcase участіе въ таково едно дружесгво безъ никаква благоразумна и здрава основа, и при това дружество остана нашіятъ Друмевъ. А като неможи да ся намѣри тука единъ учитель такжвъ както погорѣ ви писахъ чи имаме потреба, и смятахме за Друмева чи сме го сполучили, защото и колкото ги познавамъ тука отъ нашите по ученички млади то за злочесть сж хора почти безъ характеръ и добра отхрана, за тва бѣхме писали тези дни и на Д ра Стоенча Чомакова ако познава нѣкой достоенъ младъ да ны препоржча; сжщо ида днесъ да ви молж и вази ако познавате нѣкого, който при познаніята си да съединява и характеръ и добронаравіе. за да ми извѣстите както съвременно и за условіятаму съ които иска да постжпи за учитель верховни и сътрудникъ и на Вѣстникжтъ „Отечество„ —

Кжто ви чакамъ отговоръ Ви поздравлявамъ и оставамъ Вашъ пріятель

Хр. Г оргіевъ.

P. S. Научвамсж чи при редакціята на Вѣстник. Македонія имало единъ младъ на име Сапуновъ ако го познавате, явете и за него какъ го намирате щели бжди добжръ за тука. —

(Писано цѣлото съ друга ржка).

---

485. — Нѣма учитель за-въ Букурещъ. Сапуновъ оставилъ в. „Македония“. Книжовното Дружество. Оплакване противъ Офенберга. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 13 Декемвр. 1869.

Господине Христо,

Въ чястно-то си писмо отъ 21 Неомвр. мя пытата, не намирали ся тука нѣкой, който да може да послужи за прьвъ учитель въ новоотворено-то при Бльгарскж-тж церквж въ града Ви Бльгарско училище. и въ исто-то врѣмя да помага и на Редакцинж-тж на вѣстникъ „Огечество“. За жялость тука нѣмаме такывы хора, и знаете, че лани малко осганж да ся затвори тукашно-то училище; по причинж че нѣмаше учители, та едва тжнж годинж сполучихж да го нарядать както приличя.

За Г-на Сапунова, който е при редакцинж-тж на „Македонія“, не мoгж да Ви кажж нищо, зачото не го познавамь. Нь книга-та днесь притурка на 42 брой на в. „Турція“ казва, че сътрудникъ-тъ на „Македонія“ оставилъ внезапно и тайно Цариградъ, та може негова милость да е дошьль въ Букурещь.

Колкото за Книжовно-то Дружество, на което Г. Друмевъ прѣдпочелъ да ся хване за членъ послѣ откакъ ся былъ сговорилъ за горѣказанж-тж службж, азъ не сьмь видѣлъ устава му, та не го познавамь, нь право не разбирамь, какво е това дружество сь членове съ такжвж заплатж. За това до пжти щж Ви пишж повече.

Научявамся, че млади-ти отъ града Ви искали да ся оплачжть въ Петербургъ отъ Барона Офенберга, нъ за что, не знаж.

Мой-тъ драгоманъ, който бяше въ Цариградъ, та си дойде тыя дни, ми казва, че Генералъ Игнатиевъ, прѣлдага, ако щж, да мя пратять въ Галацъ за Консулъ. Азъ не мыслж да се мѣстж оттука, нъ пакъ Ви молж да ми кажете мнение-то си, какво бы было то Консулство за мене.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

486. — Приимане в. в. „Свобода“ и „Отечество“. Защо нѣма абонати за тѣхъ. Има ли запрѣни въ Букурещь отъ главаритѣ. Коп. ки. 2.

Пловдивъ, 27 Декемвр. 1869.

Господине Христо,

. . . .

По причинѫ на дъждове-ты, что имахме отпрѣзъ дни ты, днесь още не е стигнѫла поща-та да видѫ щѫ имамь ли писмо отъ Васъ, а чякамь ѭ съ нетрьпѣние дано да ми донесе 16 и 17-й броеве отъ „Отечество“, които, както Ви бѣлѣжахъ и по прѣди, не ми дойдохѫ, а има нѣчто, което мя прави любопытенъ да знаѭ, что е имало въ тыя броеве, затова Ви ся молѭ, ако не ми ся испратены досега, да нарядите да ми гы проводять.

Съ послѣдни-ты двѣ пощы приемамь по пять листове отъ „Отечество“. Видися, че ми гы пращать за да намѣрѭ нѣкои спомощ ствователи. Нъ тука е страхъ хора-та да приемать тоя вѣстникъ, за да не гы земе Правителство-то въ подозрѣние, а да не е той страхъ, мнозина щѫть ся подпишѭть

Казвахѫ ми, че въ нѣкой и Цариградскый Грьцкый вѣстникъ писало, че ушь имало телеграфическы извѣстия отъ Букурещь, по които Влашко-то Правителство запряло главатари-ты на ланско-то Блъгарско движение, зачтото усѣтило, че ся готвили да направять пакъ напролѣть нѣкои смущения. Имали истина таково нѣчто?

Желаѭ Вы да посрѣщнете съ здравіе новѫ-тѫ годинѫ.

Вашь
Н. Геровъ.

По послѣднѭ-тѫ пощѫ прияхъ 5-й брой отъ вѣстникъ „Свобода“. Молѭ Вы да мя подпишете на него и да порѫчате да ми пратять отъ прьвый брой всичкы-ты колко-то има излѣзли.

---

487. — Сапуновъ въ Букурещъ. Иска се Благоевъ. Комитетътъ на младитѣ въ Букурещъ. Всички мируватъ. Книжовното Дружество. Пак. 16.

Прието 31 Ян. 1870. Отг. 21 февр.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букуˢ. 1870. Януаѕ. 14.

Ѕосъ рѣдовното си отъ 29 прошлаго мц҃а и года ви писахъ тогивашнитѣ потрѣбности ѕосъ това прихождамъ да сѫ отговорѫ на чястнитѣ ви отъ 13 и 27 подобно миналаго.

Ѕапуновъ шо беше при редакціята на Македонія, дохожда тука, нъ не по наше приканюваніе, и предъ 5 6 дена трѫгна отъ тука за Бѣлградъ да види майкаси и отъ тамо да отиди спорядъ казваніето му за Прага да довѫрши наукитѣ си. — Нія ушъ Гюве писахми въ Одесса и чякамы да ни доди отъ тамо нѣкои си Благоевъ, що ѐ свѫршилъ ѕега наукитѣ си въ Кіева заедно сосъ Друмева, ази го познавамъ и лично Благоева, тои ѐ доста хрисямъ, нъ до колкуи развитъ въ ученіето, това незнамъ, и остая кату доди да го видимъ.

Коги чувате за младитѣ отъ тука, трѣбовѫ да знаите, че тіе нисѫ други освѣнъ Касабовъ, Каравеловъ, нѣкои си Мѫнзовъ, Цанковъ на Драгана братъ, и Димитаръ Ценовича, които кату по уголѫ, тѫрси отъ дѣ да закачи нѣщо, и тія сѫ дѣто сѫ напѫватъ да сѫ представятъ кату партида на младитѣ, и то не за друго за пари, даи му пари, чи и противъ башаси пиши. Каравеловъ ѕега глади сѫрбитѣ за да му даватъ кокалъ, и представителатъ имъ днешанъ кату полякъ отъ Магаз. и твѫрди добрѣ непознавѫ работитѣ или можи тъи да имъ иди на хесапъ, защото тямъ имъ трябоватъ Машини, можи белкимъ и да вярва, чи сосъ тяхъ ще можи да си играи Конятъ (праздна работа). Вашіятъ Емишаріа ѐ ѕѫщо както ми го бяхте описали, и скору вярвамъ ще му излези аромата на явѣ. — Вѫрху Баронатъ сѫ беха оплакали на Игнатіева отъ странѫ на тукаш.: називаеми млади и това

ѐ станало презъ агентатъ Сѫрбски, сѫсѫ плакали и Одешкитѣ. Прочутіатъ Ник. Хр. Палаузовъ, който иска да направи монополъ Българизматъ, нъ за ѕичко що казуваха тія имъ ся отговори къкто требоваше.

Книжовното дружество не отива напредъ, понеже то кату ніе на основи добри, добрытѣ бѫлгари и които можаха да жертвуватъ повяче незиха очастіе.

За да сѫ премѣстите віе въ Галацъ кату Консулъ, ази мысля чи това ніе зло за вази, подъ ѕсѣки видъ.

Отъ отечеството висѫ проводиха броювитѣ 16 и 17 вторично, а дѣто висѫ прашатъ по 5. Листа, това ази го нарѣдихъ, чи аку неможи да ги дадемъ никому неразваля.

Готвяни за да направятъ ѕмущеніе на пролѣтъ няма, нъ началството тукашно за да направи повече то волята на турцытѣ ѐ затворило тота, и го даржи затворянъ.

Отъ ѕвободѫта на Каравелова ще нарѣдѫ да ви ся праща единъ листъ отъ № 1.

Благодарѫ ви за честитяваніето и за рождество и за новата година.

Г-жа Елисавета поздравлява Маріика и дѣчѫта ги цѣлува.

Писмото що ви пратихъ отъ странѫ на Г-жа Елисавета до Карловското женско Дружество да го недавате понеже тя сѫ съгласила заедно съ нази да доли и тя.

Ви поздравлявамъ

ваш:
Хр. Георгіевъ.

---

488. — Свещеникъ за бълг. церква въ Букурещъ. Да се подири отецъ Аверки Петровичъ. Коп. кн. 3. 46.

Пловдивъ, 17 Яннуар. 1870.

Господине Христо,

. . . . За священикъ щѫ пытамь, та дано да ся намѣри нѣкой какъвто Ви трѣбва за церквѫ-тѫ. А испытайте и Вые за Отца Аверкия отъ Сопотъ, какъвъ е сега. Той ся намира нѣйдѣ въ Срьбиѭ, чини ми ся, въ Гурусовацъ. Той, когато го знаѭ азъ, идяше за таково мѣсто, и links послѣ ся учи въ Россиѭ и въ Германиѭ та трѣбва още да ся е отрѫкалъ, само ако не ся е развалилъ нѣчто. Г. Евлогий го знае. Той ны вѣнчявá. . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

489. — Правителството зима мѣрки противъ готвеното въз-стание. Завѣщанието на Петръ Беронъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 21 Февруар. 1870.

Господине Христо,

. . . .

Вые ми казвате, че никакво готвеніе за смущеніе на пролѣть нѣма, а тукашний мутесарифъ има официално извѣстие отъ Правителство-то си, че тайни-ти блъгарскы комитети ся готвять да направять движение въ Блъгариѭ на пролѣть. Затова, ако да тръгнемь ные за Букурецъ, Турско-то Правителство ще помысли, че отывамь за тыя приготовления, па ако бы да ся случи нѣчто, ще мысли, че и азъ сьмь работилъ за буны.

Тыя дни дойде тука до Абаджийскый еснафъ копия отъ завѣщание-то, което си е направилъ Петръ Беронъ, който наряжда съ приходы-ты отъ имания-та да ся правять доста голѣми нѣчта, такывы нѣчта, за които всякоя година трѣбва да ся харчять баремь по 20—30 хиляды жьлтици. И понеже и за Пловдивскы-ты села има отрядено да ся направять десять училища мѫжкы и толкова женскы, добрѣ бы было да знаемь на посокѫ като каквы могѫть да бѫдѫть тыя училища, а за това трѣбва да познаваме прихода отъ имания-та му, за да прѣсмѣтнемъ какво може да ся падне на всякое училище. Затова Вы молѭ да сторите добрѣ да ми явите, какъвъ приходъ давать мушии-ты на Берона и кѫщи-ты му въ Крайовѫ. . . .

Легкы пости и на Великъ-день съ здравіе.

Вашь
Н. Геровъ.

490. — Нѣма да има и това лѣто никакво движение. Игра на Теофанъ Райновъ. Завѣщанието на Д-ръ П. Беронъ. Пак. 16.

Приято 28 Марга 1870.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку. 1870. Мартiа 11.

Чястното ви отъ 21 прошлаго мца прiяхъ прѣдъ 3 дена, на което и слѣдовамъ да ви отговорж въ кратцѣ.

За да доидимъ тамо на расходка и ази желая отъ все сжрци, нъ освѣнъ обстоятелствата дѣто ни пречатъ, неможж лесно да напустна и работатж си. Защото нямамъ човѣкъ здравъ дѣто да я оправлява, несчастiе голѣмо за нази . . . .

Отъ тука навѣрно можж да ви кажж чи готвяни туи лѣто за смущенiе нема, и Вашiатъ мутесарифянъ дѣто има официално извѣстiе отъ правителството си, чи таинитѣ комитети тукашни готвътъ да направатъ движенiе да направжтъ движение въ Българiя, и това го разумявамъ каквои. тѣзи сж шпекулации на шпионитѣ, и ето какъ трябовж да бжди това. Раиновъ теофанъ отъ миналата година оцн е влязалъ въ служба при Началството Турско „за шпiонинъ" и по такжва служба и тука въ Влашко, и кату вижда чи няма нищо тука да сж работи за движенiе въ Бжлгарско, защото умнитѣ хора прости и ничтожни боклуцы неправатъ, тои сжи сношилъ ѕега отъ близо съ Каравелова и Касабова (съ послѣднiятъ отъ начало съи сближилъ) и сось тяхъ правжтъ ѕекакви лажовни корешподенцiи, да увѣржтъ Началството Турско чи тука ушъ гюве сж работи нѣщо такова. Ѕамо и ѕамо за да експлоатасуватъ Началството турско. Раиновъ съ Касабовъ миналата година типарихж прокламацiитѣ писани на турски и български, и които ги беха дали на Дiяконатъ да ги раздавж, можи и сега пакъ нѣщо таковж да типаржтъ. Наи сетнж ако имъ Раиновъ да е донесалъ повече можи и да излжжатъ нѣкои простодушни хора за да ги прататъ отъ среща да ги изгинатъ бесъ вина, нъ ази отъ кату невярвамъ чи ще имъ уидиса нѣкои наумжтъ, вярвамъ чи началството няма да ги остави да направжтъ такивж работи, изаради това повтарямъ да кажж чи няма да бжди нищо таковж — аку додите за тука и когито додите, можите да довѣдете и Марiика уичова Николова, това е желанiето на Г-жа Елисавета.

Състоянiето на Доктора Петра Беронъ неможи да бжди по голѣмъ приходъ Годишенъ отъ мошiата му и кжщата му отъ 2000 до 2500 # ски, нъ до колкото познавамъ ази тои сiе малку по развалилъ умжтъ, и затова и направилъ таковж завѣщанiе безъ краи и безъ главж. — тiя го бяха проводили тука на отечеството за да го типаримъ, нъ кату и тъи безъ основа направено вжрнаха му го назадъ.

Ви поздравлявамъ

ваш:
Хр. Георгiевъ.

491. — Рѣшението на церковния въпросъ. Моавински въпросъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 14 Марта 1870.

Господине Христо,

Да Ви кажж нѣколко думы за рѣшение-то на Церковный въпросъ. Ферманъ-тъ пристигнж вече тука, та знаемъ наплъно, каквы правдины дава той на Блъгары-ты. Наши-ти тука намиратъ, че въ тоя случяй Правителство-то Турско дава на Блъгары-ты, ако не колкото можяхме да желаемъ, то повече отъ колкото можяхме да ся надѣемъ, че ще ни даде. И наистинж, дава ни независимж iерархиж. Казвамъ: независимж, зачтото да спомянува Блъгарскый Екзархатъ самъ имя-то на Патриарха и да зема Блъгарскый синодъ миро отъ Негово Свят-во, това не е нито бѣлѣгъ, а само една сѣнка на подчинение. Отъ другж странж прѣдоставя на всичкы-ты Блъгарскы епархии, които досега небяхж сж обадили, когато щжтъ, и тыя да ся съединятъ съ Блъгарскж-тж церквж — нѣчто, което не вѣрвахме да ся даде на оныя,

които не го искахѫ. Истина, че това право сѫ даде само на оныя епархии, въ които бльгари има не пò-малко отъ два пѫти, колкото Грьци, а въ които епархии Блъгаре-ти сѫ по малко отъ двѣ трети, тамъ тии оставать подъ Грьцкый Патриархъ; нъ тука и на това сѫ благодарни за-сега, зачтото и за толкова не ся надѣяхѫ. Опрѣдѣление-то за Пловдивъ — освѣнь енориѭ Св. Богородица — да си остане заедно съ десять села, пакъ подъ Патриарха, испрьво направи тука неприятно впечятлѣние; нъ отъ-послѣ като ся прѣмысли добрѣ и ся видѣ, какво дѣйствие произведе на Грьци-ты и на погрьчены-ты Блъгары, показася отсега, че то ще направи погрьчени-ты Блъгаре да ся свѣстять и да си станѫть пакъ Блъгаре, а малкото чисти Грьци, что има, да останѫть сами, та да ся скапе тука грьцизмъ-тъ. Напротивъ, ако да ся подчини сега и градъ-ть Пловдивъ, заедно съ епархиѭ-тѫ на Блъгарскѫ-тѫ церквѫ, Грьци-ти съ погрьчены-ты, като пò-хытри, властолюбивы, богати и влиятелни, щѫть ся вмъкнѫть прьви въ Митрополиѭ-тѫ, та епархия-та ще ся чете Блъгарска, а Грьци щѫть ѭ расправять и рядять както тѣмъ поноси, та е пòдобрѣ да нѣма помежду ны тѫѭ вѣрѫ.

Така, каквото и да е имало на умъ Правителство-то, кога да рѣши въпроса, рѣшение-то е излѣзло добро за насъ, та затова мыслять тука, че трѣбва да ся покажемь благодарны, каквото да дадемь на Правителство-то да разбере, че съ даванiе надлѣжащи-ты ни правдины може да ны одоброволи, та да остави да ся направи и уставъ-тъ за управление церквѫ-тѫ ни както трѣбва, и да не бы да иска въ него да намали правдины-ты, что дава съ фермана. Не знаѭ, на кой умъ сѫ вѣстникоиздатели-ти въ града Ви, нь мыслимь, че добрѣ щѫть сторять да посмякчять сега языка си и да попохвалять Али-Пашѫ, зачтото, както ся знае, той е, дѣто рѣшява въпроса и отъ него ся дрьжи всичко.

Ако не сте ся научили досега, то, доклѣ да приемете това писмо, щете научите, че моавинлици-ти (служба-та помощникъ на губернатора) ся уничтожихѫ въ всичкѫ-тѫ дрьжявѫ. Така десятина-та душь, что имаше отъ християны-ты, моавини си зехѫ двѣ-ты пары и оставать само съ ефендилика си. Стига имъ година и половина, дѣто ся турчѣяхѫ, стига и прѣстига, че нѣкои отъ тѣхъ бяхѫ станѫли сѫщи Турци, та трѣбваше да гы поврьнѫть да дойдѫть малко на вѣрѫ, или — кой знае какъ да кажемь — стига толкова честь на християны-ты . . . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

492. — Мнѣние за фермана по церковния въпросъ. Завѣщание отъ Козма Тричковъ за врачанската община. Пак. 16.

Приято 4 Апр. 1870. Отгов. 10 Ап.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1870. Мартiа 18.

Ви напомнiовамъ предишното си отъ 11 сего по почтата, и сѫ отговарямъ на честното ви отъ 28 прошлаго, което на 14 сего прiяхъ . . . .

Ферманѫтъ за Цѣрковнiатъ Въпросъ отдавна доди тука, За него азъ бѣхъ научилъ по съ времѣ чрезъ Баронатъ — тои нiе дотамъ удовлетворителенъ за бѫлгаритѣ, още повече кату и Вашiатъ Пловдивъ го оставя въ рѫцѣтѣ на Гѫрцитѣ, нъ или кѫкъ сѣи добрѣ, недостаткитѣ мысля можатъ да сѫ управнѫтъ полеко, наи главното и управители добри да сѫ нарѣдѫтъ дѣто да нарѣдѫтъ както требовѫ работи, отъ това зависе за да привлечѫтъ и сичкитѣ записани бѫлгари . . . . . .

Ви съдружавамъ писмо отворено за Враца до Г. Стоенча Тричкова братъ на покоинiя Козма Тричкова, отъ което ще видите че училището тамошно имѫ да земѫ отъ тука за кирiа на подареннага кѫща отъ Покойнiатъ 3620 гро: Вла: до 1870 апрiлiа 23. нъ отъ тѣхъ ще сѫ васпрѫтъ за импозитъ гр. 3’4$\frac{14}{16}$, и аку проводатъ нѣкого до вази, или ви проводатъ направо преличната расписка даите имъ парытѣ, и минете ги въ дѫлгъ на дѣлбата ми, а за посрѣщанiе тѣхно теглете въ Ц/градъ врѫсъ Госп. Хр. Д. Караминкова.

Поздравленіе на Маріика и отъ мене и отъ Г-жа Елисавета, дѣчжта ги цѣлувами, и вази кату ви поздравж оставамъ

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

---

493 — Благодарни отъ рѣшението на церковния въпросъ. „Свобода" противна. Моавинската служба. Попъ и дяконъ за букурещката българска църква. Пак. 16.

Прието 18 Апр. 1870.

Господ. N. Геровъ!
Въ Пловдивъ.

Букурещъ 4 Априлія 1870.

Въ отвѣтъ ида на почитаемого вы отъ 14-и преходящіятъ мцъ на което съдержаемите разбрахъ; за рѣшеніето на черков. въпросъ и ны тука пріехме и видѣхме съдержаніето на фермана що сж дади отъ Правителството Турско за българскіятъ народъ, и сподѣлямъ вашето мнѣніе относително за товн рѣшеніе, най паче 10-й членъ които дава правдина да сж питатъ народонаселеніята, не можи да бжди по благопріятно за нази, съ една дума въпроса сж рѣши въ наша полза и за тжзи работа сме задоволни отъ Правителството, както можите да видите отъ издаваеміятъ тука български вѣстн. „Отечество„ които доста учтиво взе да ся отзовава за Турското Правителство отъ кжто взе рѣшеніе въпросяни, нъ що да кажа за другія вѣстникъ „Свобода", що ся издава тукъ, той ся намира подъ други влиянія а и редактора му го познавате чи е единь лудъ човѣкъ а нито можи нѣкои да го вразуми, найпаче кжто ся помага, споредъ както осѣщамъ отъ сжрбите и отъ друга странж и отъ турските шпіоны Райнова и пр. за това той да обжрне едно направленіе по друго неми иди да вѣрвамъ.

За оничтожаваніето на моавинската служба го научихъ съ време както и за нѣкой и други отъ нашите българи що имаха тжзи служба и сж бѣха утурчили чи сега останаха безъ работа.

Съ времѣ бѣхъ вы писалъ чи черквата ны тукашна има потреба отъ единъ попъ и единъ дяконъ, и сега иди пакъ да вы препомня ако можете да видите за да сж намѣри или отъ Рилскіятъ Мънстаръ или отъ други нѣкой тези лица за черковата ны тука, които ся иска съ соглашеніе за 3—4 годины и на които можи да имь сж плати, На попа по восемъ желтицы # на мца, а на діакона 7 #-ски, чи ако испитате и намѣрите сторете добрѣ чи мы явете по телеграфа, за да вы наредж и да свжршете съ тѣхъ и да ги проводите за тука —

Вы поздравямъ

ш
ва:
Хр. Георгіевъ.

(Цѣло писано съ чужда ржка).

---

494. — По завѣщанитѣ отъ Кирилъ Нектариевъ пари за пловдивското епархиално дѣвическо училище. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 8 Мая 1870.

Господине Христо,

Спорядъ както сьмь писалъ послѣдне на Министерство-то за дѣдовы-ты Протосинтеловы пары, вѣрвамь сега скоро да Ви гы поискать чрѣзъ Генералното Консулство въ Букурещь или въ облигаціи отъ Влашкый заемъ Опенхаимъ, или въ брой, спорядь както рѣшять да гы приемжть. Азъ писахъ, че тия пары сж у Васъ въ облигации отъ казаный заемъ, та дано да гы приемжтъ така, за да ся зима повече лихва; и за да не ся продлъжява работа-та, писахъ да Ви гы искать направо чрѣзь Букурещско-то Консулство, та да ся свръши по̀-скоро, зачтото ся притѣснява дѣто Протосингелъ.

Да Ви кажж еднж новинж за себе. Вчера ми дойде извѣстие че ми е дадена нова декорация св. Станиславъ 2-й стьпень. Това извѣстие е устно, нъ вѣрвамь да е истинно, зачтото знаж, че Посолство-то мя бѣ прѣдставило за Велидень за наградж.

По послѣднѭ тж пощж прияхъ само единъ листъ отъ „Отечество." Ако не щжть да ми пращать занапрѣдъ, както досега, повече листове, то нека да ми проваждать по два, зачтото ся яви единъ спомоществователь, който и плати, та задлъжѣте партидж-тж ми съ еднж лирж Тур.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

495. — Козма Тричковъ. Христо, Евлогия Георгиеви и Елисавета Хр. Пулева подаряватъ по сто лир. тур. на карловското женско дружество. Коп. кн. 5. 74.

Карлово, 30 Мая 1870.

Господине Христо,

. . . . Писмо-то за Врацж испроводихме съ врѣмя, и оттамъ отговорихж, че братъ-тъ на покойный Козмж Тричковъ былъ въ Болградъ та като ся заврьне оттамъ, щжть го проводять въ Пловдивъ да донесе потрѣбнж-тж распискж и да прибере пары-ты.

Тыя дни Г. Митко Астарджиевъ прия писмо отъ Г. Евлогия, които пише, че той, Вые и нееи подарявате на тукашно-то женско дружество по 100 лиры тур. Това благодари много карловци и направи друго едно добро. Тука имжть потрѣбж да си сградять дѣвическо училищѐ, нъ имжть разногласие за мѣстото, дѣ да ся изгради. Въ недѣлж выкахж и мене въ събрание-то си да помогнж да ся сговорять и поткарахме малко работж-тж камъ сговоръ, а извѣстие-то за Ваше-то пожрьтвование направи всичкы-ты да пристанжть да ся изгради училище-то тамъ, дѣто казваше дѣдо протосингелъ, сирѣчь на онова мѣсто при церквж Св. Богородицж, което нѣкога покойный тьсть ми и послѣ чиче Никола сж приготвили за женско училище. Ваше-то пожрьтвование, както сте нарядили само приходъ-тъ отъ него да ся употрѣбява, ще послужи още да ся задрьжи за всегда дружество-то, зачто инакъ, като нѣма нѣкакъвъ здравъ приходъ, може и да ся растури. . . . .

Вашь
Н. Геровъ.

496. — Карловското женско училище ще се гради. Пак. 16.

Прияmо 27 Юнія 1870. Отгов. 9 Юл.

Букуͨ. 1870. Юнія 16.

Крайното ми стана отъ 27 прошлаго по почтата съ което ви писахъ на дълго за сичкитѣ тогивашни потрѣбности, и чакамъ преличнія ви отвѣтъ — Вашето чястно отъ 30 прошлаго вчера пріехъ, и слѣдовамъ да ви отговорж. . . . .

Сосъ брагодареніе видѣхъ дѣто чи нашытѣ Карловци сж съгласни дѣ да стани училището имъ женско. оци повечи мж благодари това, кату тамъ е била и волята на Дяда Протосингела да стини, тж чи и покоинитѣ уики За подържаніето тѣхно, понеже ще завися отъ насъ, то страхъ за растуріованѣ няма.

Имате и частно.

Ви поздравлявамъ.

ваͫ:
Хр. Георгіевъ.

497. — Какъ да се наредатъ завѣщаванитѣ пари отъ Кирилъ Нектяриевъ. Потрѣба отъ направа одаи за пансионъ при дѣвич. училище въ Пловдивъ. Дѣдо протосингелъ отслабналъ. Коп. кн. 5. 84.

Карлово 9 Юлия 1870.

Господине Христо.

. . . . Онова, что мя питате за вакуфскы-ты имоты, и могѫть ли чюжденци да купувать тука недвижимъ имотъ, щѫ Ви изложѭ подробно до пощѫ. Засега щѫ Ви кажѭ само, че ираде нѣма още да ся продавать вакуфы-ты.

Притварьмь Ви писмо отъ дѣда Протосингела, който, помежду друго, Ви пише, че го сьмь увѣрилъ какво пары-ты что има у Васъ, та гы жрьтвува за капиталъ на Пловдивско-то женско училище, до единъ мѣсяцъ щѫть ся намѣстять спорядъ желание-то му. То е, че азъ ся надѣѭ, ако досега да не е писано отъ министерство-то на Консулството въ Букурещь за това, та скоро да пишѭть.

Волята на дѣда Протосингела е да ся дадѫть за капиталъ на училище-то пары-ты, что има у Васъ, заедно съ лихвѫ-тѫ имъ досега. А като гы пойме министерство-то, на кой да было начинъ, тогава да си зима той лихвѫ-тѫ доклѣ е живъ, та слѣдъ смрьть-тѫ му да подкачи да ѭ зема училище-то. Нъ на училище-то ся показа непрѣдвидѣна потрѣба. Тя е, че околны-ты общины искать да пратять въ него момичета за да ся изучять за учителкы, а въ училище-то нѣма мѣсто, дѣ да сѣдять дошли отвънъ момичета, пакъ общины-ты не искать да гы дававать вънъ отъ училище-то по кѫщи-ты, та е потрѣбно да ся направять въ двора на училище- 2—3 одаи за това. А понеже училището нѣма срѣдство, настоятелсто-то ми ся моли да прѣдумамь дѣда протосингела да помогне да ся направять тыя одаи. Така зехъ изволение отъ святыня му отсега занапрѣдъ, като минѫть пары-ты у Министерство-то понеже лихва-та ще дохожда чрѣзъ мене, когато дойде да дамь нему само една третѫ чясть отъ неѭ, а други-тѣ двѣ трети да дамь за направѫ одаи въ училище-то. Така работа-та ся свршава, нъ на половинѫ, зачтото лихва-та отъ пары-ты ще дойде по врѣмя, а одаи ты трѣбва да ся направять сега, затова настоятелството на училище-то ми ся моли да имъ дамь пары съ лихвѫ да направять сега одаи-ты, па когато дойде лихва-та отъ дѣдово-то протосингелово пожрьтвование, да си ги прихванѫ. Азъ нѣмамь врѣмя да давамь пары съ лихвѫ, нъ като глядамь, колко е потрѣбно да ся направять одаи-ты, трѣбва да глядамь да свршѭ. Тая потрѣба става сега пò-голѣма, зачтото испытание-то излѣзе тврьдѣ добро, та като ся расчю повънъ, че сѫ ся учили хубаво момичета-та, то отъ повече общины ся обадихѫ да искать да проводять занапрѣдъ дѣвойкы да ся учять въ училище-то

Като станѫ дума за дѣда протосингела, щѫ Ви кажѭ, че той е тврьдѣ ослабнѫлъ и пò-лоше-то е, че болѣсть-та му сега всякой день го прѣхваща и все пò-силно, та спорядъ казванье-то отъ хекымы-ты не приличя да иде за много, па и това е зло, че болѣсть-та му е такава, дѣто подъ конець може да го мѫчи много. Азъ мыслѭ, че добрѣ щете сторите да нарядите съ врѣмя, какво да ся прави съ кѫщѫ-тѫ, каквото да не остане безъ чловѣкъ.

Жьтва-та ся свьрши тука. Нивя-та бяхѫ доста рѣдкы, но класове-ти бяхѫ доста плъни и зрьно-то рѣдко бива така хубаво като сега; нъ още не сѫ зели да врьшять, та да ся види, доколко има да излѣзе жито. А лѣтнина-та отъ сушѭ-тѫ загына почти съвсѣмь и ѭ нѣма никаквѫ.

Вые тамъ пò-добрѣ знаете, ще ся потрьси ли жито-то или не, та Вы молѭ да ми явите, за да знаемь какъ да нарядимь за жито за фурнѫ-тѫ. . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

498. — Врачане искатъ да се учатъ тѣхни момчета. Стоянъ Тричковъ прибира паритѣ отъ брата си. Коп. кн. 5. 87.

Карлово, 15 Юлия 1870.

Господине Христо,

. . . . Вратчяне ми пишѫть едно писмо съ 13 подписы, въ което ми ся молять да посрѣдствувамь прѣдъ испълнители-ты на завѣщанието на пок. Козмѫ Тричковъ, та оныя двама момци, които, спорядъ завѣщание-то, щѫть ся испратять въ Европѫ да ся учять, и единый отъ тѣхъ трѣбва да бѫде отъ Вратцѫ, за прьвъ пѫть да бѫдѫть и двама-та отъ Вратцѫ, та единый да ся изучи за учигель, а другый за лѣкарь за града имъ. Азъ прѣдавамь Вамъ тѫѭ тѣхнѫ молба и вѣрвамь, че бива да ся испълни желание-то на Вратчяны.

Притварямь Ви отворено писмо отъ Стоянъ Тричковъ, който дойде отъ странѫ на Вратчяны да прибере пары-ты. Той ся допытва до мене, какво трѣбва да станѫть завѣщаны-ты отъ пок. Козмѫ Тричковъ на братовы-ты му сирачета пары по 200 ♯, като сѫ умряли тыя сирачета. Менѣ ся чини, че понеже тыя сирачета сѫ билы въ Турско и Тур. подданници, то съ останѫло-то отъ тѣхъ наслѣдство трѣбва да ся постѫпи по турскый законъ, и въ такъвъ случяй и на Стоянче ся пада една чясть, та Ви ся моли и той да прѣстоите да ся свърши това, както намѣрите за рядовно. . . . . , ...

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

499. — Кирилъ Нектариевъ злѣ боленъ. Пак 16.

Карлово, 22 Юлия 1870.

Господине Христо,

Отговарямь на чястно-то Ви писмо отъ 6 тоя Юлия, което прияхъ завчера на 20 Юлия по Г-на Ивана Минчева. . . . .

Азъ невѣрвамь да могѫ да сполучѭ да мя прѣмѣстять въ Русчюкъ, зачтото тамъ е Генерално Консулство, та ще да има да го искать другы, които имѫть и покровителство, та по-лесно щѫть сполучять. Азъ, на място това, друго нѣчто быхъ желалъ, което до пѫти щѫ Ви каза.

Дядо Протосингелъ не отыва, добрѣ отъ день на день ослабва и е много отпаднѫлъ, и зло-то е, че го мѫчи много болѣсть-та му.

Добро видѣние! Вашь
Н. Геровъ.

---

500. — Мѫчно е да стане Геровъ консулъ въ Русчукъ. Геровъ иска помощникъ, та да се занимава и съ писменостьта. Какъ да сполучи това. Коп. кн 2.

Пловдивъ. 31 Юлия 1870.

Господине Христо,

За отговоръ на онова, дѣто ми пишете отъ 6 тоя Юлия, че нашій консулъ въ Русчюкъ, Сученко, былъ боленъ, и ще ся промѣни, та да искамь да дадѫть менѣ това мѣсто, азъ Ви писахъ на 22 Юлия, че не вѣрвамь да сполучѭ това, зачтото въ Русчюкъ е генерално консулство, та ще има мнозинѫ да гонять тоя постъ, и Ви казахъ, че азъ желаѭ друго, за което щѫ Ви пишѭ до пѫти. Сега да Ви кажѭ, кое е мое-то желание.

На по̀-голѣмъ постъ ще има и работѫ повече, а азъ и тука, дѣто сьмь, не намирамь врѣмя да поработвамь по нѣчто и за нашѭ-тѫ писменость, та съ жялость глядамь, че мои-ти тридесятгодишни трудове, что сьмь положилъ да правѭ наблюдения надъ Блъгарскый языкъ и да събирамь материалъ за рѣчникъ, щѫть идѫть на праздно, ако бы да не намѣрѭ врѣмя да уработѫ събраный материалъ, за да го издамь въ свѣтъ. А причина-та, дѣто не намирамь врѣмя да работѫ на това

отгорѣ, е, освѣнь много чюжды работы, и това, че колкото повече врѣмя ся минува откакъ сьмь излѣзлъ отъ Россиѭ, толкова по̀-мѫчно ми става да пишѫ Русскы, та колко малко и да имамь да пишѫ по службѫ-тѫ си, все ми трѣбва много врѣмя. Така. за да могѫ да работѫ нѣчто и нашѫ-тѫ писменность, друго срѣдство нѣма освѣнь да имамь помощникъ на службѫ-тѫ си, който да знае добрѣ Русскый языкъ. Азъ мыслѭ, че могѫ сполучи това, нъ трѣбва да идѫ въ Петербургъ. А да поискамь да идѫ въ Петербургъ, боѭся, че това не ще е угодно на Генерала, та да не направи, като по̀-лани, да пише злѣ за мене, та тогава ще е мѫчно да свръшѫ нѣчто. Най-добрѣ бы было да може да ся нагласи така като не че искамь азъ да идѫ, а като че мя пращать или мя выкать оттамъ. Да ли не щете можя да нагласите Вые таково нѣчто, ужь като че не знаѭ азъ? Да стане таково нѣчто, ще има ползѫ и отъ другѫ странѫ, зачтото има много работы, които въ Петербургъ не знаѭть, или криво гы познавать, та трѣбва да имъ ся объяснявать.

Молѭ Вы, размыслете за това и явѣте ми мнѣние-то си. А азъ мыслѭ, че ако сполучѫ да имамь помощникъ на службѫ-тѫ си, та да могѫ да работѫ нѣчто за писменность-тѫ, то не само за народа ще има ползѫ отъ това, нъ и азъ щѫ ся ползувамь материално отъ издание въ свѣтъ списания-та си. . . . .

Тука е страшна горящина, затова бръзаме да идемь пакъ въ Карлово по̀-скоро. Отъ тѫѭ горящинѫ и отъ нѣмание дъждь, лѣтнины-ты съвсѣмь изгорѣхѫ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

501. — За паритѣ на Кирилъ Нектариевъ. Войната между Франция и Прусия. Врачанската община и ученицитѣ. Пак. 16.

Прието 29 Авг. 1870. Отгов. 11 Септ.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1870. Августь 11.

Предъ видъ имамъ Ваши 4 честни отъ 9, 15, 22 и 29 прошлаго, на които и слѣдовамъ да ви отговорѫ на потрѣбны-тѣ. . . . .

За Дядовитѣ Протосингелови до сега нисме купили акціи отъ желѣзніать пѫтъ Влашки и причинатаи, защото отъ Министерството няма още нищо да сѫ писали за това на консулството тука, нъ кату доди извѣстіе чи сѫ пріемѫ предложеніетови, то ніе тежко тутакси да сѫ извѫрши това, нъ за сякакавъ случаи добрѣ е̇ вія да повторите на министерството за да пишатъ поскоро тука на консулството, и това кату стани тогива работатаи свѫршена. — Ми казувате за Дяда Протосингела чіе отслабналъ, и болѣстѫ го префаща на често, жалѣя млогу дѣто ази нища сѫ удостоя лично да го вида, още повече пакъ Г-жа Елисавета, на която ніи излаза никоги изъ умѫтъ Добринитѣ негови. — Покоиніа уикани когито беше зелъ парытѣ отъ Дяда Протосингела пишеше чи му далъ и расписка, и сторете добрѣ да я земите и да мія пратите . . . .

Французитѣ обявиха война на Прусія, и тѫ го пріе това, нъ до колкуто сѫ вижда до сега, пѫрвитѣ несполучихѫ, и сѫ говори чи скору Пруситѣ ще бѫдатъ въ Парижъ безчастие голѣмо за французкитѣ — подиръ това скору трѣбовѫ да бѫди и конгресъ за да нарѣди мирѫтъ, и споредъ нѣкоси можи да сѫ нарѣди нѣщо иза Вапросатъ Въсточенъ. . . . .

За броенитѣ ви на опщинѫта Врачанска лири тур. $54\frac{9}{100}$. За смѣткѫ на Пок. Козма, ви завѣрихъ партідата, и негріжети сѫ. — желаніето на Врачанитѣ за да бѫдатъ и двамата момци отъ тамо дѣто щесѫ учатъ, мъи е̇ тежко да сѫ испѫлни, нъ сосъ сичко това ази ще предстоя давно стани тъй моіото мнѣніе е̇ момчетата тѣзи да сѫ прататъ да сѫ учатъ въ Николевъ — нія имами едно тамо и друго въ Прага, и кажете ми спорядъ Вашето мнѣніе, кои за предпочитани. . . . .

На Маріика и дѣчѫта поздравленіе и вази кату поздравѫ оставямъ.

ваш:
Хр. Георгіевъ.

502. — Кирилъ Нектариевъ се поминалъ. Нареда да се запази гмотътъ му. Коп. кн. 5. 111.

Узунджово, 19 Септемвр. 1870.

Господине Христо,

. . . . Азъ стигнжхъ тука пò вчера на 16 Септ. и въ истый день прияхъ телеграммъ отъ Пловдивъ, съ който ми явявать, че него день сугрень-тж по 9 сахата турскы Святиня му (дѣто Протосингелъ) ся поминжлъ. Господь да го упокои въ царство небесное съ праведны-ты. Въ тоя случяй азъ трѣбва да идж поскоро въ Карлово за да натъкмимь онова, което е нарядилъ святыня му; нъ не може и тука да оставьж безъ врѣмя, и отъ другж странж чякамь, че ще дойде тука да ся видимь наший консулъ отъ Едрене, та щж ся забавьж още нѣкой день, а като чтомь ся врьнж въ Пловдивъ, щж глядамь, както може пò-скоро да идж въ Карлово. Въ завѣщание-то си, което азъ знаьж, дѣдо Протосингелъ наряжда, заедно съ другы нѣкои лица, и Васъ за исплънитель на послѣдньж-тж му вольж. По подробно за тыя работы щж Ви пишьж, слѣ откакъ идж въ Карлово, а сега щж Ви кажьж само да сторите добрѣ да ми кажете кого да поставимь въ кжщж-тж да пази. Доклѣ да приемж за това отговоръ отъ Васъ, азъ щж нарядж да стои тамъ калугерка-та Екатерина, която бяше при дѣда Протосингела.

Въ писмо-то си отъ 9 Юлия Ви явявахъ, какво дѣдо Протосингель бяше обѣщалъ да даде отъ лихвж-тж за тжьж годинж отъ пары-ты, что има у Васъ, за да ся направять одаи въ женско-то училище въ Пловдивъ, та ми простѣте да Ви наумьж кога да прѣдадете тыя пары на Министерство-то, да задрьжите лихвж-тж за тжьж годинж, та да ся даде спорядъ назначение-то си. . . . .

Добро видѣние!

Вашъ
Н. Геровъ.

503. — Кирилъ Нектариевъ оставилъ двѣ завѣщания. Неговото състояние. Какво се е намѣрило слѣдъ смрътьта му. Разпореждания приживѣ. Коп. кн. 5 115.

Пловдивъ, 9 Октовр. 1870.

Господине Христо,

На 1 тоя Октовр. Ви писахъ отъ Карлово на кжсо колко да Ви обадж, че сьмь отишьлъ тамъ, за да нарядимь онова, което трѣбваше по случяй на смрьть-тж на дѣда Протосингела Кирилла. Сега идж да Ви явьж подробно за тыя работы.

Отъ дѣда Протосингела има остали двѣ завѣщания, отъ които едно-то е допльнение на друго-то. Притварямь Ви прѣписъ и отъ двѣ-ты. Съ прьво-то отъ тѣхъ святыня му располага грош. 71925, за които е оставилъ и еднж бѣлѣжкж, съ неговъ подписъ, дѣ и у кого сж раздадены съ лихвж. На тжьж бѣлѣжкж, за коьжто пише и въ завѣщание-то има показаны грош. 118,108, нъ отъ тѣхъ нѣкои е сьбралъ на скоро прѣди смрьть-тж си, когато бяхме още ные въ Карлово. Тыя сж 900 грош. отъ Кунчя Вълевъ, 3250 грош. отъ село Дермень махале, и чини ми ся, 1000 грош. отъ Омаръ обж. Другы мжчно щжть ся съберж́ть и може и да ся загуби нѣчто, а съ двоицж отъ длъжници-ты Рачя В. Трангея и Генчя Пѣева, ся е погодилъ на мехкеме-то, съ прьвый да земе само 120 # въ четыри срока по 6 мѣс. а съ вторый съ 140 лир. тур. въ пять срока по 6 мѣс. Така ще намалѣе горня-та сумма, нъ все трѣбва да излѣзе повече отъ колкото е писалъ святыня му да ся раздаджть. Въ това число сж и ония 2500 грош. что има у Васъ, 60 лир. тур. у мене и 100 у Г-на Хр. Д. Караминковъ.

Съ второ-то си завѣщание дѣдо Протосингелъ си наряжда това, что му ся е намирало въ брой готовы пары. Съ него, располага 69960 грош. А намѣрихж му ся готовы пары това: прьво една кисия запечятана, за коьжто, кога да си дойдемь отъ Карлово, святыня му ми казва, че ьж има закопанж на едно мѣсто въ тенекыьж и има въ неьж злато колко до 500 лир. тур. Тжьж кисиьж ископали прѣди да идж азъ въ Карлово и, като отыдохъ дадохж ми ьж както си е запечятана, та да ся отвори прѣдъ всичкы-ты испльнители на завѣщание-то. Освѣнь тжьж кисиьж, намѣ-

рили въ санджци-ты му, подъ миндеры-ты и другадѣ още 18,436 грош. които заедно съ оныя что ся въ кисиж-тж, — ако имжть и тыя до 500 лиры — правять нѣчто до 70,000 грош. вси-ты тыя дадохж да стоять у мене доклѣ да потрѣбвать.

Оnии, что е нарядилъ дѣдо Протосингелъ за испълнители на завѣщание-то му, които ся намирахж въ Карлово прочетохж завѣщание-то и ся сговорихме съ тѣхъ да явимь и Вамъ, Г-ну Евлогию и Г-ну Хр. Д. Караминкову, като что сте и Вые и троицата отрядени за испълнители, и да Ви поканимь да си нарядите плъномощенъ отъ Вашѭ странж за да прѣдстои да ся тури въ дѣйствие завѣщание-то. За това Ви явявамь всичко това и щж чякамь отговоръ отъ Васъ.

За да не пишѭ особно Г-ну Евлогию и да повтарямь исто-то, молѭ Вы да му проводите, ако е възможно, това писмо съ притвореный прѣписъ отъ завѣщания-та да гы прочете и негова милость и да направи потрѣбно-то въ тоя случяй.

За вещи-ты си: дрѣхы, покжщнинж и проч. дѣдо Протосингелъ, както щете видите въ завѣщание-то, оставя настойници попъ Іоаникия, Харитинж Петковж, Екатеринж Недевж и Христинж Печевж да гы раздаджть, та ся оставихж тѣмъ да гы расправять както знаѭть. А за пары-ты, мыслѭ, добрѣ ще е колкото може по̀скоро да ся събержть отдѣто има да ся зимать и да ся раздаджть спорядъ завѣщание-то. И понеже има нѣкои пары да ся забавять да ся сбержть, то трѣбва да ся подкачи отъ оныя, които може да ся земжть сега; та ако намирате и Вые, че трѣбва да ся направи така, то трѣбва, да нарядите потрѣбно-то за оныя 25.000 грош. что има у Васъ, зачтото освѣнь тѣхъ и оныя, что има у мене 60 лиры и у Г-на Хр. Д. Караминкова 100 лир. другы пары нѣма да ся земжть сега изеднашь и щжть ся прибирать по-малко.

Въ ожидание Вашь отговоръ поздрявявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

504. — Смъртьта на Кирилъ Нектариевъ. Мѣрки за кжщата и за неговото състояние. Пак. 16.

Приято 25 Окт. 1870. Отгов. 31. Окт.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букус. 1870. 8вріа 13.

Предъ видъ имамъ Ваши 4 честни отъ 11 7вріа изъ Пловдивъ 19 изъ Озунджово, и 1 настоящаго изъ Карлово, писанитѣ ви въ тѣхъ проумѣхъ добрѣ, и слѣдовамъ въ кратцѣ да ви отговорж.

Миказувате чи по ново писмо того отъ 11. августа нисте пріимали, това Мисж види чудно, ази висжмъ писалъ едно на 23 августа чресь Ц/град. посолство, и друго на 22 7вріа по намѣсгната ни почта, иза ѕякака случаи ви пращамъ препись отъ послѣдното си.

Видѣхъ дѣто чи Дѣдо Протосингелъ сж поминалъ, Господъ да го успокои въ Царство небѣсно, извѣстіето ви това го съобщихъ и на Г-жа Елисавета и на брата сі, и сички заедно жалѣимъ отъ все сжрдцѣ дѣто неможихми да го видимъ предъ да испжлни тжзи опща длжжность — Чакамъ спорядъ послѣдното ви да ми явите що сте наредили въ Карлово за Дяда Протосингела и какво има остало отъ него. притова и кату ми пратите преписъ отъ завѣщаніето му, едновременно искамъ да ми изясните аку, завѣщаніето му е законно, и можи да сж опази да го недокачать роднинитѣ му товаи наи главното за нази да знаимъ.

Колкуто за кжщата кжкъ да сж пази съопщихъ на Г-жа Елисавета мѣрите временни що сти зели, а за напрѣдъ кжкъ да наредите, тжзи гріжж остаи Г-жа Елисавета вржсъ вази. и кжкто вія благорасждите тъи да наредите — ази отъ моя странж ще кажж чи понеже Иванъ Джиджовъ стои въ дюкянатъ, то можите да наредите да стои се тои и въ кжщата що стоеше дядо Протосингелъ, чи аку пріеми да стои тамо и Г-жа Христина Печева, то тя нека стои въ Горнята кжщата на долніа кжтъ. Сичката причинаи да сж пазатъ кжщата нѣщата добрѣ. . . . . . .

Отъ Дядовитѣ Протосингелови пари да опремъ отъ лихвата за одаите дѣто ще ся правать за женското училище въ Пловдивъ, мъи тешка работа тжзи, кату нія нямами за порядокъ тжковж писмо отъ него. — Желая да зная намѣрихтели въ книгитѣ му и записката на уича Никола за парытѣ дѣто му беше броилъ, нея записка трѣбовж да мія пратите мене — огъ Министерството за парытѣ никакво извѣстіе няма тука до Консулството, и нека ви служи.

Поздравленіе на Маріика отъ Г-жа Елисавета и отъ мене, дѣчжта ги цѣлувами, и вази кату ви поздравлявамъ оставамъ.

ва:

Хр. Георгіевъ.

---

505. — Законно ли е завѣщанието на Кирилъ Нектариевъ? Може ли да се развали? За направа одаи при пловдивското женско училище. Коп. кн. 5. 127.

Пловдивъ, 31 Октовр. 1870.

Господине Христо,

Ваше честно писмо отъ 13 тоя Октовр. прияхъ. Въ него найдохъ и прѣписъ отъ писмо-то Ви отъ 22 Септ. което азъ сьмь приялъ и на 9 Октовр. Ви отговорихъ на него. А писмо-то Ви отъ 23 Августа, за което ми казвате, че сте го проводили прѣзъ посолство-то въ Цариградъ, още не е дошло по причинж, че оттогава азъ не сьмь приималъ писма отъ посолство-то; нъ днесь отыде куриеръ-тъ ми въ Едрене та ся надѣьж да ми донесе и него.

Сега отговарямь на писмо-то Ви отъ 13 Октовр.

Искате ми да Ви кажьж, да ли е законно завѣщание-то на дѣда Протосингела и може ли да ся упази да не го докачять роднины-ты му. То е каквото обикновено ставать тука завѣщания, и завѣщатель-тъ нѣма прави наслѣдници, а за наслѣдници отъ странж не е така лесно да разваляять завѣщание. Освѣнь това, отъ калугерь роднины-ты нѣмжть право да трьсять наслѣдство и имотъ-ть на умрѣлъ калугеръ остава на мънастыра, въ който ся е той калугерилъ и живѣлъ, а дѣдо Протосингелъ като не е живѣлъ въ мънастыра си и е спечялилъ иманіе-то си вънъ отъ него, то и монастыръ-тъ нѣма право да трьси отъ него наслѣдство, та е былъ свободенъ, както ще, така да расположи имота си.

Така и да ся повдигне нѣкой да иска да развали завѣщание-то, не ще може да го направи, па азъ мыслья, че нѣма и кой да иска да го разваля. Нъ ето кое намирамь азъ недобро въ завѣщание-то: то е, че на сестрины ты си дѣца и унуци дѣдо Протосингелъ е оставилъ твърдѣ малко нѣчто, а отъ тѣхъ нѣкои има твърдѣ сиромаси та по̀-добрѣ щяше да е да имъ остави повечко нѣчто. Това ето какъ може да ся исправи: Въ пръвото си завѣщание той располага нѣчто до 70 хил. грош. а въ тевтера, что е оставилъ срѣща тыя 70 хил. грош. има до 120 хил. гр. Всички-ты тыя пары нѣма да излѣзжть, нъ все вѣрвамь да излѣзжть повече отъ 70 хил. За повечето, колкото излѣзжть, пише въ завѣщание-то да ся раздаджть на сиромасы та кога дойде работа-та дотамъ, азъ мыслья, трѣбва да ся прѣдпочетять онии сиромасы, които сж негови роднина,

Казвате ми, че ще да е тяжко да запрете тжзгодишнж-тж лихвж отъ пары-ты на дѣда Протосингела, что има у Васъ, за направж одаи въ женско-то училище тука, зачтото не сте имали таково писмо отъ него. Дѣто нѣмате писмо причина-та е, че тука повечето работы си врьшимь съ думж, та да му споменяхъ да даде писмо, съ това той щяше ся докачи много, а обричяніе то му станж така явно, дѣто отъ тукашнж-тж общинж му писахж и благодарително писмо, така чтото, ако да не ся даджть тыя пары, това щжть земжть като едно посягателство отъ нашьж странж връзъ правдины-ты на училище то, и още повече ще имъ ся зловиди, зачтото, като не прилѣгнж лѣтось да ся направять одаи ты, рѣши ся съ пары-ты отъ казанж-тж лихвж заедно сь оныя десять хил. които дѣдо Протосингелъ е оставилъ за истый прѣдмѣтъ въ старо-то си завѣщание, на лѣто да ся прѣправи сжвсѣмъ училище-то изъ ново, зачтото е никакво сега. Това ся каза и въ слово-то, което ся приказва въ училище-то на 26 Октом. когато тукашна-та община прави пара-

стасъ на дѣда Протосингела за благодѣяние-то, което е той направилилъ на училище-то, и зе и портрета му да го има въ училище-то като на благодѣтель. Това слово щете видите и въ вѣстници-ты и може да Ви ся види не добро, дѣто прибръзахѫ да обнародувать тыя работы, нъ кои можяше да гы запре да не правять това, кога още прѣди смрьгь-тѫ на дѣда Протосингела бѣ извѣстно всичко дѣ что оставя, та не забавно слѣдъ смрьть-тѫ му искахѫ да го обнародувать и едвамь гы удрьжяхъ до сега. Така слѣдъ толкова разговашение да ся направи нѣчто другояче, ще ся повдигне тука такъвъ выкъ, дѣто не може ся сѣдѣ отъ него, и по-добрѣ ще да е въ такъвъ случяй да извадѫ отъ себе си да дамь десятинѫ хиляды грош. та не да ся изложѭ отъ тоя выкъ . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

506. — Наполеонъ плѣнникъ. Може да има конференция. Ще трѣбва и българетѣ да изложатъ исканията си. Да се споразумѣятъ за тѣхъ. Кого да пратять прѣдставитель. Пак. 39.

Приято 7 Ноемвр. 1870.

Господине!

Телеграфитѣ които додоха тука вчера, извѣстяватъ чи Прусацытѣ разбили совершенно и Наполеонъ съ 80000 Воискѫ сѫ предали роби; Голямъ срамъ и тешко нѣщо за Французитѣ, никои невярваше чи тія ще стигнатъ на този халъ, сѫ види Наполеона го стигна грѣхѫтъ отъ кримешкіатъ бои Щели иматъ Французитѣ куражъ за да слѣдоватъ още боятъ ни сѫ знаи, за вѣрно сѫ счита обаче чи трѣбовѫ да станатъ предложеніята за миръ отъ вѫнкашнытѣ сили, и аку това ся пріеми ще стани и конгресъ, аку ли сѫ непріематъ предложеніятата на Неутралнитѣ сили, тогива ніе чудно и кату за вѣрну сѫ счита, чи ще земагъ учясtіе и другитѣ сили; нъ и въ такѫвъ случяй кату сѫ побіятъ пакъ на конгресъ ще стигнатъ. — Въ този конгресъ можи да сѫ тури на тапетъ и Въсточніатъ Въпросъ, и още по вѣрно ще бѫди това аку имѫ нѣкои да го побутни. — Прочее казувамъ чи кѫкто стоятъ днесъ работитѣ, Русія въ тѫзи конферанціа можи да играи голямъ ролъ, и аку имѫ добрѫ воля за бѫлгаритѣ (за което ази несѫ съмнявамъ), можи да направи голѣмо нѣщо въ конферанцата тѫзи дасѫ явѫтъ и представители бѫлгарски съ белешка на исканіята си. Таковѫ едно представленіе по рѣдовно би было да стани отъ бѫлгаритѣ тамошни, нъ аку това несѫ бивѫ, то можи да стани и отъ Влашкитѣ бѫлгари, нъ нужда е на такѫвъ случаи предложеніятата дѣто ще станатъ, да ги знаятъ и нашитѣ ц/градски бѫлгари, и да бѫдимъ съгластни на сичко, и сичко да стани и сосъ тяхно знаяніе — Вія и нашытѣ отъ ц/градъ кату Чомаковъ Крѫстовичъ и други подобни, мысля да сте наи способни, за да начертаити таковато предложеніе, и което трѣбовѫ да стани колкуто поскору, защото времѣто мысля да е кѫсо, и нетарпи забавѫ млогу — Нія отъ тука бихми проводили човѣкъ за ц/градъ за да сѫ проумѣи за сичко съ нашытѣ тамо, нъ кату тои трѣбовѫ отъ познатитѣ да бѫди, страхувамисѫ да ніго тури въ подозреніе Нач. Т., и тогивѫ нище можи за нищо да сѫ проумѣи, защото ще го отбегноватъ сичкитѣ, можахми да виками тука и Доктора Каракановски, нъ кату ніго познавами добрѣ никои отъ нази, и кату незнаимъ колку му плаша главѫта, нети пакъ какво увѣреніе иматъ нашыты въ ц/градъ у него, казувамъ ази отъ мени си, чи най добрѣ ще бѫди да отидити вія сѫми въ ц/градъ, и кату сѫ проумѣите за сичко съ нашытѣ тамо, да додите отъ тамо тука да сѫ разумѣимъ за сичко — колкуто за да висѫ даде воля нашіа тука Б. О. сѫ обрича да пиши за да висѫ даде воля. Прочее аку сте съгластни съ моіото мнѣніе, то кату пріемите настоящето ми направете си прособата за волята и я пратете, нъ едновременно телеграфисаите и меня съ слѣдующытѣ думи „Тодораки е въ Карлово и коги трѫгни ще ви провода платното“ аку ли не можите да додите, и удобрявате да повиками Каракановски, тогива телеграфисаите ми кѫкъ слѣдова „Тодораки е тука, и кату трѫгни ще сѫ вѫрни съ него и Христо“ — Забележете и това чи ще трябоватъ и двама представители способни, и вище въ

Ц/градъ неможиле сж намѣри нѣкои такжвъ, Чомаковъ мысле да е добаръ за такжва работа, нъ незнамъ щели сж рѣши да отиди, чувамъ чи и Балабановъ е тамо, нъ до колку е способенъ и тои отъ вази чакамъ да научж.

Оставамъ

ва^ш:

507. — Потрѣба Геровъ да иде въ Букурещъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 14 Ноемвр. 1870.

Господине Христо,

Отговарямь на чястното Ви писмо отъ 23 Августа.

Пишете ми, че трѣбва да дойдж въ Букурещь, за да ся разумѣемь за нѣкои си работы. Азъ не можяхъ да направьж това, едно, зачтото прияхъ това писмо късно, а друго, зачтото, както знаете, нѣмаше Посланика ни въ Цариградъ, та не вѣрвахъ безъ него да ми дадѫть отпускъ, та и не ся опытахъ да искамь изволение. Сега Посланикъ-тъ си е дошьлъ, нъ, като ся минж врѣмя и обстоятелства-та ся промѣнихж, не знаьж, какво щете кажете Вие. А мене ако да пытате, мнѣние-то ми е, че не трѣбва да ся оставять тыя работы и колкото бѣ потрѣбно тогава да дойдж, толкова е потрѣбно и сега да ся видимь да си туримь на рядъ работы-ты зачтото не знаемь, что може да стане, та да не бы да останемь ни самъ ни тамъ. Затова щж чякамь да видж, какво щете ми пишете, па ако не сега, то на пролѣть, и да не мя выкате, щж дойдж.

Пытате мя за Караконовскый може ли Ви свръши нѣкоьж работж въ Цариградъ, ако да ся отнесете до него. Азъ мыслья, че той не е за търговскы работы, та, и да ще, малко ще Ви бжде полезенъ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

508. — По завѣщанието отъ Кирилъ Нектариевъ. Пак. 16.

Прията 21 Ноемвр. 1870. Отгов. 21. Ноем.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Буку^с. 1870. 9врia 11.

Наи краиното ми станж отъ 21 прошлаго по почтата направо сега прихождамъ да сж отговорж на честнитѣ ви отъ 7 и 17 подобно миналаго кату оставямъ съгластнитѣ умълчени.

Отъ завѣщанiята на Дяда Протосингела пратихъ преписи иа Братаси. къкто и отъ писмото, ваше, нъ до сега отвѣтъ за тяхъ, нямамъ, и такж днесь нищо неможж да ви кажж за това, и остая кату ми отговори братъ ми да ви кажж потрѣбните затова.

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ва^ш:
Хр. Георгiевъ.

---

509. — Трѣбва ли Геровъ по-скоро да иде въ Букурещъ? Коп кн. 2.

Пловдивъ, 29 Ноемвр. 1870.

Господине Христо.

На 14 тоя Ноемвр. Ви писахъ за отговоръ на чястно-то Ви отъ 23 Авг. и Ви казвахъ, че какъ да е все е потрѣбно да дойдж въ Букурець да си натъкмимь работж-тж. Отговорь още нѣмамь, нъ все ся надѣьж да ся съгласите и Вые съ

мене, особено сега, като глядаме, че работы-ты достигнжхж така, както ся мысляше да стане. Вѣрвамь, че съ грядѫщж-тж пощж щж имамь отговоръ на прьво то си писмо, нь за всякой случяй рекохъ пакъ да Вы подканѭ и да Ви кажѭ, ако видите, че е потрѣбно да дойдж по̀-скоро, да ми телеграфишете така: Писмо-то Ви прияхъ, нъ ваше то лично присѫтствие тука е неизбѣжно потрѣбно. Казвамь да ми телеграфишете, зачтото азъ не могж да тръгнж тоя си чясъ, а трѣбва по̀-напрѣдъ да искамь изволение отъ начялство-то, та ся минува врѣмя.

Повече нѣчто сега не Ви пишѭ, че бы на бръзо.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

510. — Геровъ се наранилъ. По изпълнение завѣщанието на Кирилъ Нектариевъ. Коп кн. 5. 146.

Пловдивъ, 5 Декемврия 1870.

Господине Христо,

На 23 Ноемврия Ви писахъ, че чякамь да мя повыкате да додж въ Букурещь. Сега бръзамъ да Ви явѭ, че до двѣ три недѣли немогж ся поклатѭ отъ тука, по причинж, че ми ся случи едно малко злочестие, та както видите, и самъ не Ви пишѭ. На 1 Декемврия, излязохъ малко вънъ отъ градъ-тъ и нѣкакъ си ся случи, та си наранихъ съ пушкж-тж палецъ-тъ на дѣснж-тж ржкж. Раната, слава Богу, не е голѣма, нъ три четыре недѣли не щж могж да пишѭ, и прьстъ-тъ ще ми остане по кжсъ. Благодаря Бога, че не ся случи повече нѣщо.

На 21 Ноемвр. Ви писахъ, че Г-нъ Хр. Д. Караминковъ, прави мене пламомощенъ отъ своѭ странж за исплънение завѣщание-то на покойный Дѣда Протосингела. Днесь прияхъ писмо отъ попъ Іоникия братанецъ на покойный, които також е поставенъ исплънитель на завѣщание то, въ което писмо святынж му ми пише, че нѣкои отъ общины-ты, на които е оставено нѣщо, пытать, кога ще имъ ся даде то, още повече роднины-ты на Дѣда Протосингела, желаѭть да земжть по̀-скоро завѣщанж-тж тѣмъ часть, зачтото въ мѣста-та ны влада голѣмж оскудность, та имжть нуждж. За това добрѣ ще да сторите да нарядите и отъ Вашж странж потрѣбно-то, за да ся свърши тая работа.

Друго нѣщо нѣмамь за сега да Ви пишѭ. Поща-та днесь не е дошла още, да видж, да ли щж имамь писмо отъ Васъ.

Бурилчето съ масло-то и седемь питы кашкавалъ дойдохж завчера, щж чякамь да ми пишете, дѣ да дадемь отъ кашкавалъ-тъ,

За да видите, че раната ми не е голѣма, щж ся опитамь да подпишѭ самь това писмо.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

511. — Уреждане смѣткитѣ на Кирилъ Нектариевъ. Изплащане лихвитѣ на карловската община. По наслѣдството отъ Кузма Тричковъ. Пак. 19.

Прито 2 февр. 1870. Отгов. 13 февр.

Господ. Наидинє Гєровъ.

Въ Пловдивъ.

Буку^{с}. 1871. яну^{с}. 19.

Ви напомнювамъ прєдишното си отъ 29 прошлаго года и мца чрєсъ Госп. А. М. бєшкова въ Ѕвищовъ, съ коєто ви проводихъ и єднж котіика армаганъ за дѣчжта, и пълномощно отъ моя странж за испълнєнієто на Ꙁавѣщанієто дядово протосингєлово, ѕєга прихожда въ рєдовянъ отвѣтъ на писмжта ви отъ 14-29. 9вріа и 5. 10вріа, кату ви кажж чи ꙁавчєра пріяхъ и чєстното ви отъ 3 ѕєга. — . . . . .

За дългатъ мои кжмъ дяда протосингела отъ лир. туѕ 240, и които сж лихвата сгаватъ лир. 25$\frac{40}{40}$, ще сторите добрѣ да ги заплатитѣ вія, и срещо тяхъ за посрещованіе ѕвободно можите да теглите, ѕжщото това количество въ Ц/градъ вржсь Госп. Хр. П. Топчилещова, комуто аzи днесъ писахъ потрѣбнитѣ за това — освѣнъ това имати добринъта за да платите въ Карлово на женското дружество едно лири тур. 16. за фаидж та на капиталатъ 200 лири туѕ подарени отъ м ня и брата ми, и други 8 лири ѕе файдж за подаренитѣ 100 лири отъ Г-жа Елисавета, отъ дѣто ще zемите и расписки рѣдовни и щѣ ми ги пратите, а сосъ цѣнжта тѣхна ще задължите партидата ми, и за платага тжzи ще теглите вржсъ Г. Хр. П Тапчилещова. — . . . .

Раzумѣхъ дѣто чи ніви даватъ воля, защото небило времѣ, това вярвамъ, защото яко страшливъ ся покаzувж на^{ш}: Иванъ, и сь когото доста прѣпирни имамъ, аzъ постоянствовамъ да кажж чи сега и времѣто да спечелимъ парички, догдѣто Европа и раzбжркана и тамошнитѣ шпеколанти несмѣять да ся мжрдатъ — аzи ще предстои за волята и кату вида чіе времѣ да направимъ по голяма работа, ще ви телиграфисамъ както ми бележите въ писмото ви отъ 29. 9вріа . . . .

Видѣхъ и дѣто стеси наранили ракжта отъ пушката жалѣя млогу за приключеніето — и повече кату каzувате чи пржстатъ ви ще остани по кжсъ. — Добрѣ правж аzи чи нетурямъ ракж на пушката, и ся угранычавамъ на готовіа ловъ, когото намирами доста тжzи година, адашатъ вашъ предъ праздницытѣ ни беше проводилъ сто дропіи нъ злото беше, чи тогива Г-жа Елисавета беше тежко болно. —

Г-жа Елисавета е по добрѣ, нъ сосъ ѕичкото това Докторитѣ ѕе по двапжти на дѣнятъ дохождатъ и ощи нія оставатъ отъ кжщи да иzлеzи, доѕ га яди ѕамо чорба и печено, и въ ѕофааджеріиницата дѣто ядемъ ощи ніе иzлязла, и на 2—3 дена ѕѣя уловя болѣстж на ѕтомаха, и товаи дѣто я мжчи ѕега млогу, днесъ 7. м^{ц}а отъ кату ніе иzлязла иzъ одаята си. — . . . .

И кату ви поздравж оставамъ

ва^{ш}:

Хр. Георгіевъ.

Въ отвѣтъ на писмото вы отъ 23-й престаналіятъ м^{ц}ъ, за гдѣто ми казвате чи жената на покоиниятъ братъ (Георги) на покойн Козма Тришковичь, ся е споразумѣла съ живіятъ братъ на Козма, Стоенча, и чи тржгнала или дошла въ градьтъ ны зада сж мжчи да вземе 600 # ски що има завѣщано за мажж й или за дѣцата й ако бы чи има, за тія вы казвамъ чи такава жена до сега не ся е явявала тука, нъ и ако бы да сж яви зада тжрси споредъ завѣта, то тя тогива можи да пріеме, когато донесе формално доказателство чи е жена на покоиниятъ братъ Козмовъ, а чи и доказателство формално чи има дѣца отъ покойниятъ Георги, въ такжвъ случай нема що да сж прави, нъ азъ не вярвамъ чи братіята сжрби ще достигнжтъ до такива низости за да даджтъ лажовни свидѣтелства. —

Ѕжщыатъ. —

---

512. — Раната на Герова заздравѣла. Геровъ чака пълномощно и отъ Евлогия Георгиевъ. Коп. кн. 5. 161.

Пловдивъ, 30 яннуар. 1871.

Господине Христо,

Минжлж-тж недѣлѭ Ви писахъ, нъ поща-та заминж единъ день по̀-напрѣдъ отъ другъ пжть, та не пристигнжхъ да дамь писмо-то си.

Сега Ви пишѫ самъ, зачтото рана-та ми ся вече затвори, нъ ржка та ми е още вцѣпена, та не могж да дрьжѭ здраво перо-то, па и не трѣбва да ѭ насилвамь, затова не щж ся просгирамь.

Писмо-то Ви отъ 29 Декемвр. прияхъ на 26 Яннуария, заедно съ кутиѭ тж. Въ него намѣрихь и записа, въ който ми давате плъномощно отъ Вашѭ странж за исплънение завѣщание-то на дѣда Протосингела. Сега трѣбва да чякамь плъномощие

и отъ Г-на Евлогия, та като дойде и отъ него, тогава да свършимь. И дано да не ся забавяше да прати, зачтото роднины-ты на дѣдо протосингела припирать да имъ ся даде онова, чтото имъ е отрядено въ завѣщание-то, че сѫ сиромаси, а тая година е така усилна, дѣто много сиромаси като тѣхъ нѣмѫть хлѣбъ да ядѫтъ, и азъ ся принудихъ да дамь на попъ Јоаникия да имъ даде по нѣчто сега и послѣ да ся прихване, когато имъ ся дава чтото имъ е отрядено въ завѣщание-то.

За да испълнимь завѣщание-то, ще трѣбва да ни пратите оныя 25 хил. гр. что има у Васъ, зачтото освѣнь тѣхъ и сто лиры тур. у Г-на Хр. Д. Караминкова и шестдесеть лиры у мене, другы ты пары, что има по вънъ, не могѫть, както Ви сьмь писалъ и другъ пѫть, да ся земѫть сега и щѫть се събирать полекка. Може да задръжите отъ тыя 25 хил. грош. само десять хиляды или лиры тур. $96\frac{16}{100}$, които да ся облѣкѫть въ Влашкый заемъ за оныя, что има завѣщаны за болницѫ въ Карлово, а на мѣсто тѣхъ да извадимь тука десять хил. гр. отъ готовы-ты пары, отъ които сѫ завѣщаны толкова за болницѫ. А за другы-ты 25 хил. гр. ако быва, да ми явите, възъ кого да теглѭ.

За другы пары, что има у Васъ и сѫ дадены за тукашно-то дѣвическо училище, министерство-то ми пише, че не гы приема друго яче освѣнь въ русскы книгы. За това щѫ Ви пишѭ до пощѫ . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

513. — Разпореждане за изпълнение завѣщанието на Кирилъ Нектариевъ. Коп. кн. 5. 163.

Пловдивъ, 13 Февруар. 1871.

Господине Христо,

На 30 Яннуар. Ви писахъ, послѣ слѣдъ два дни приняхъ Ваше писмо отъ 19 Яннуар. на което и отговарямь. Нъ по̀-напрѣдъ щѫ Ви кажѭ, че не Ви пишѭ самъ, ако и да ся затвори съвсѣмь рана-та ми, зачто-то рѫка-та ми е още слаба, и хикими ти ми заповѣдвать два три мѣсяца да не ся насилвамь.

Отъ записа Сопотскый колко-то пари има още да ся зимѫть, останѫхѫ, както Ви писахъ и лѣтось, да гы земемы идѫще-то лѣто, и друго-яче неможе, зачтото въ сегашний кесатлѫкъ мѫчно ся зима нѣчто отъ село.

За дльга Ви дѣду Протосингелу щѫ теглѫ, както ми пишете, възъ Г-на Христа Тапчилѣщова когато потрѣбвать пары. Нъ щѫ оставѫ, както Ви писахъ и на 30 Яннуар. 10,000 грош. които е завѣщалъ Дѣдо Протосингелъ на болницѫ въ Карлово, та да гы облѣчете въ Влашкы облигации спорядъ завѣщание-то

На Женско-то Дружество въ Карлово щѫ внесѫ лихвѫ-тѫ отъ пожертвование-то Ваше, на Г-на Евлогия и тьщѫ ми тыя дни съ прѣдставители-ты, които сѫ дошли тука за Православнѫ-тѫ недѣлѭ, и като земѫ расписнѫ щѫ Ви ѭ проводѭ.

Както Ви казахъ по̀-горѣ, хекими-ти ми заповѣдвать да не пишѭ два три мѣсяца, за да не насилвамь рѫкѫ-тѫ си, а като азъ немогѫ да стоѭ безъ работѫ и нещѫ могѫ да се сдрьжя да не пишѭ. Затова щѫ искамь отъ Посолство-то изволение да дойдѫ въ това врѣме въ Букурещь, и за да не ми отговорять, че не бива, щѫ кажѭ, че имамь домашни работы, за които трѣбва непрѣменно да дойдѫ въ Букурещь. Пакъ обаче ся съмнѣвамь, да ли щѫть ми дадѫть изволение, та, ако быва, кажете на баронь Офенбергъ, да пиша на Посолство-то, че имаме работы, та дано така да мя пустнѫть да дойдѫ. . . . .

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

514. — Пълномощници за изпълнение завѣщанието на Кирилъ Нектариевъ. Пак. 16.

Приято 28 февр. 1871. Отгов. 13 Марта.

Господ. Наидинѣ Геровъ.

Въ Пловдивъ.

Буку. 1871. февру. 16.

Крайното ми стана отъ 9 sего по почтата съ което при другитѣ ви казахъ чи за smѣткѫ на Хр. Н. Пулѣева що віе телеграфисалъ братъ ми чи отговори за 350 лири, ако чи му сѫ свѫрши работата, да теглите количеството това въ Ц/градъ врѫсъ Госп. Хр. Д. Караминкова —. Sега прихождамъ да сѫ отговорѫ на честното ви отъ 30 прошлаго, коетона 12 sего пріяхъ.

Писмото що казувате чи сте ми писали съ миналата почтѫ нисѫмъ пріялъ и до днесь, чи веки аку сте го пратили или не незнамъ.

Sосъ благодареніе видѣхъ дѣто чи рапата ви сѫ затворила, тя по така ще си доди въ sилата си. —

Братъ міе направилъ пълномощенъ отъ sвоя странѫ за испълненіето на завѣщаніето Дядово Протосингелово, Госп. Хр. Гешова, и писмото съ пълномощното го проводихъ азі приди 4 дена чресъ Sвищовъ Госп. Бечкова, и вярвамъ да стигни прѣдъ настоящето ми. —

За паритѣ Дядови Протосингелови що сѫ у мене ви казахъ чи sвободно можите да ги теглите врѫсъ Госп. Хр. П. Тапчилещова, ачи аку искате онѣзи що сѫ болницата Карловска да ги облечѫ съ облигаціи отъ заема Влашки, то и това ѐ лесно, исѫмъ готовъ да свѫрша кѫкто ми кажите жалѣя кату гледамъ да казувате чи министерството отказало да пріеми Дядовитѣ протосингелови въ други книги освѣнъ руски. . . . .

Sемя отъ чарвена лахана ще ви провода утри чресъ Sвищовъ, и вярвамъ да го пріемите по напретъ отъ кату съ почтата.

Ви поздравлявамъ.

ваш:

Хр. Георгіевъ.

---

515. — Евл. Георгиевъ упълномощилъ Хр. Гешевъ. Пристѫпено къмъ изпълнение завѣщанието. Коп. кн. . 180.

Пловдивъ, 13 Марта 1871.

Господине Христо,

. . . . Плъномощие-то, което Г. Евлогий е пратилъ Г-ну Хр. Гешеву, дойде и нарядихме потрѣбно-то за испльнение завѣщание-то на покойный дѣда протосингела.

За дльга Ви дѣлу Протосингелу 25000 грош. щѫ теглѭ въвъ недѣлѭ-тѫ Г-ну Хр. Д. Караминкову, нъ щѫ оставѭ отъ тѣхъ 10000 гр. които има завѣщаны за болницѫ въ Карлово, та да гы облѣчете въ Влашкый заемъ.

За другы-ты пары, что има у Васъ, дѣто гы е далъ дѣдо Протосингелъ на тукашното Блъгарско женско училище, не Ви пишѭ сега, зачтото чякамь днесь утрѣ отговорь на косто сьмь писалъ да искамь изволение да дойдѫ въ Букурещь, та ако мя пустять да дойдѫ да свръшимь, ако ли не, тогава да Ви пишѭ. . . . .

Добро видѣние.

Вашь
Н. Геровъ.

516. — Протосингелъ Нектариевъ оставилъ пари и за болница въ Карлово. Пак. 16.

Господ. Наидинѣ Гѣровъ.

Въ Пловдивъ.

Букус. 1871. Мартіа 30.

На 2 ѕего ви писахъ по почтата на дълго за ѕичкитѣ тогавашни потрѣбности, отъ послѣ на 16. пакъ ви писахъ чрѣсъ Ѕвищовъ колкуто да ви иzвѣстѫ за нѣщата що ви пращамъ прѣzъ тамо.

. . . .

Колкуто за 96 лири тур. отъ Дядовитѣ протосингѣлови пари що остаятъ у мѣнѣ, и които сѫ за капѣталъ на болницата у Карлово що щѣ стани, съгластно спорядъ опредѣлѣніѣто ви ще купя за тяхъ книга отъ Zаѣма Власки, и нямаитѣ грижя и за това. — . . . .

Ви поздравлявамъ и оставамъ

ваш

Хр. Гѣоргіѣвъ.

---

517. — Какъ да се нареди, та да иде Геровъ и до Петербургъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 24 Мая 1871.

Господине Христо,

Вые може вече да ми ся надѣвате отъ день на день да пристигнѫ въ Букурещь, а азъ още не сьмь тръгнѫдъ оттука. Причина-та на това е, че още не сьмь приялъ отговоръ на пытаніе-то ми, бyва ли като нѣма драгомана на Консулство-то тука, да идѫ и азъ прѣди да си дойде той.

Отъ другѫ странѫ като не бы да дойдѫ досега, азъ мыслѭ, не ще ли бы по̀-добрѣ да оставѭ това ходеніе ва на есень по тѫѭ причинѫ: Може да сте ся научили, че Видинско-то и Варнянско-то Вице-Консулство ся уничтожихѫ, та може господство му Генералъ-тъ да крои исто-то и за наше-то; затова добрѣ ще е да поидѫ азъ въ Петербургъ, нъ врѣмя за тамъ сега не е, зачто оныя лица, които трѣбва да видѫ тамъ, въ това врѣмя сѫ распрьснѫты повечето повънъ, та трѣбва да ся чяка до есень. А за да намѣрѭ благословнѫ причинѫ да идѫ въ Петербургъ, може да кажемь, че отывамь да занесѫ пожертвование-то отъ дѣда Протосингела за тукашно-то дѣвическо училище, та да го намѣстимь както може по̀-износно за училище-то. Вые какъ щете кажете на това?

Повече не Ви пишѭ за сега, че бы на бръзо.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

По̀-ново писмо отъ Васъ отъ онова отъ 20 Априлия нѣмамь, а на него Ви отговорихъ на 7 Мая.

---

518. — Руситѣ затварятъ консулствата въ Видинъ и Варна. Пак. 16.

Прието 19 Юния 1871. Отгов. 2. Юлия.

Господ. Наидинѣ Гѣровъ.

Въ Пловдивъ.

Букус. 1871. Юнія 8.

Прѣдъ видъ имамъ Вашытѣ двѣ чястни отъ 24 и 28 прошлаго, на които и слѣдовамъ да ви отговорѫ, катуви кажѫ чи писмото ви прѣzъ Ц/градъ пріяхъ съ два д-на отъ послѣ.

За уничтожаваніето на Видинското и Варнанското консулство сѫ научихъ и аzи, нъ спорядъ мѣня ѕмѣя да кажѫ чи проста икономіѧ ѣ направило началството,

и двата пункта тѣzи бяха нуждни на руситѣ да ги паzатъ, и аку Генералатъ вашъ молрува за да развали и тамошното консулство, то ѕмѣя да кажя чи яко злѣ ще направи — аzи кату намѣрж ѕпособно времѣ ще поговорж за това на Баронатъ. —

За да отиде въ Петерсбургъ и аzи каzувамъ чи нiе ѕега времѣ, понеже ѕичкитѣ сж по расходъ, и по-добрѣ и да направите това на есѣнъ, когито сж големцитѣ тамо, а за да намѣрити причина за това, можи да предложите чи отвождате за да настаните паритѣ отъ дяда Протосингела за Дѣвическото училище. —

. . . .

Поздравленiе отъ Г-жа Елисавета на Марiика и на дѣчъта, ѕжщо и отъ меня, и кату поздравж и ваzи.

Оставамъ Хр. Георгiевъ.

---

519. — Нѣкои роднини на Кирилъ Нектариевъ се вдигатъ да развалятъ завѣщанието му. Коп. кн. 5. 234.

Карлово, 19 Августа 1871.

Господине Христо,

. . . . . . Единъ пжть мя пытахте, ако бы да ся повдигнжть роднины-ти на дѣда Протосингела, могжть ли да развалять завѣщание-то. Отъ всичкы-ты роднины на святынж му само троица сж, които спорядъ турскы-ты законы, щяхж да му бждѫть наслѣдници, ако да нѣмаше завѣщание. Тии троица-та сж братови и сестрини сынове, а всичкы-ты му другы живы роднины сж единъ поясъ пò-далечь, сир. тии сж дѣца отъ братовы му и сестрины сынове и дъщери, които сж умрѣли. Првы-ти троица припознавать завѣщание-то му и не искать да го развалять, а отъ послѣдни-ты единъ, сынъ на братовъ му сынъ Манче Ивановъ, който ся учи въ Цариградъ въ лѣкарско-то училище иска чрѣзъ Турско-то правителство въ Цариградъ да трьси наслѣдство. Нъ на заповѣдь-тж, която дойде въ Пловдивъ затова, азъ дадохъ потрѣбны-ты объяснения и исканiе-то му ся отврьли. Така отъ странж на роднины-ты не остава никакво прѣпятствие за испълнение завѣщание-то, и колкото има нарядено да ся раздавать пары, повече отъ двѣ трети сж раздадены и другы-ты като ся събержть, щжть ся раздаджть и тыя. Нъ има другы двѣ нѣчта въ завѣщание-то, които не могжть да ся испълнять. Тыя сж за нивж-тж, что оставя на женскый монастирь въ Калоферъ, и за воденицж-тж, что е завѣщана на женскы-ты училища въ Карлово, Сопотъ и Калоферъ. И двѣ-ты тыя недвижимости сж вакуфъ, а спорядъ закона, кога умре нѣкои безъ дѣца и нѣма братъ или сестрж живы, въ такъвъ случяй колкото недвижимъ имотъ има умрѣлый вакуфъ всичкый тоизи имотъ остава на Правителство-то, и въ отношение на такъвъ имотъ никакво завѣщание нѣма силж. Доскоро такъвъ имотъ само дѣца на умрѣлый наслѣдовахж и отъ 3—4 годинъ на насамъ наслѣдовать и братiе и родители и унукы отъ дѣца; нъ братовы дѣца и сега не наслѣдовать. Така нива-та и воденица-та сега, спорядъ закона трѣбва да ся проладжть на мезатъ и пары-ты ще земе Правителството. И ако до сега Правителство-то не гы е продало, то е зачтото Евкафъ-тъ още не ся е научилъ, че му ся е паднжлъ той келепиръ за воденицж-тж, а нивж тж, която е въ Карлово, мютевелия-тъ до сега не е продалъ, че чякалъ да дойдж азъ, и за мой хатжръ пристава да не іж продава на мезатъ, а да ся погодимь съ него направо. Това Ви казвамь сега да знаете и Вые, па каквото направимь щж Ви явж.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

520. — Геровъ ще иде въ Букурещъ. Карловското училище ненаредено. Броени пари на врачанци. Коп. кн. 5. 241.

Карлово, 25 Августа 1871.

Господине Христо,

. . . . По прѣди Ви писахъ, че сьмь искалъ изволение да идж въ Петербургъ, та на отыване-то ми за тамъ да минж и прѣзъ Букурещь; нъ дойде ли,

или не, разрѣшение да идѫ въ Петербургъ, азъ щѫ глядамь да дойдѫ въ Букурещь кѫдѣ излѣзъ Септемврия, та да могѫ за 1 октомвр. да идѫ въ Браилѫ да ся намѣрѭ на събрание-то, което ще да има тоя день Книжевно-то дружество, да видѫ, какво е нѣчто то, зачтото тука ные не знаемь ничто за 'него и не сме видвали нето еднѫ отъ книгы-ты, които е то издало.

Училище-то Карловско останѫ и тѫѭ годинѫ не нарядено както трѣбва, та Евлогий чичевъ Николовъ, ако да стои тука, ще си губи напраздно врѣмя-то, за това азъ мыслѭ да го волимь въ Пловдивъ. Тамъ училище-то е сега добрѣ нарядено, има и добръ учитель за французскый языкъ, а за ученици, дошли отвънъ да ся учять, има пансионъ, та мыслѭ за Евлогия да го дадемь въ пансиона. Заплата-та тамъ за жилище, хранѫ, праніе и проч. е 150—160 грош. на мѣсяць. . . . .

Добро видѣние:

Вашь
Н. Геровъ.

П. П. Заборавихъ по-горѣ да Ви кажѭ, че на 20 Августа броихъ на Вратчяны кирияѫ-та отъ кѫщѫ-тѫ на пок. Козмѫ Тричковъ 5083 35/40 грош. на лиры тур. по 100 грош. и днесь теглѭ за тѣхъ полицѫ възъ Г-на Хр. П. Тапчилещовъ въ Цариградъ за 5084 грош. на лиры тур. по сто грош. съ пять дни откакъ сѫ яви.

Н. Геровъ.

521. — По ходенето на Герова въ Букурещъ и Петербургъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 1 Октомвр. 1871.

Господине Христо.

Мое-то дохождане въ Букурещь пакъ ся въспря за нѣколко врѣмя. Драгоманинъ-тъ ми ми пише отъ Цариградъ, че отъ Министерство-то дошло разрѣшение да идѫ въ Петербургъ, нъ Посланикъ-тъ казалъ, че ще забави да ми го съобщи, зачтото трѣбвало сега нѣколко врѣмя да ся намѣрѭ тука. Като е така, и като не можяхъ да идѫ досега, та настѫпи зима, щѫ не щѫ, рѣшихъ да отложѭ ходеніе-то до новѫ годинѫ, та да идѫ кѫдѣ излѣзъ Яннуар., каквото отываніе-то ми ако бѫде въ студеню врѣмя, то поне дохожданіе-то ми да е на топло. Това отлаганіе не ми ся ревне, нъ нѣма какво да ся прави, като заповѣдать така; и трѣбваше да направѭ, че го приемамь ужь съ добро срьдце, та писахъ Чаликыю да каже на Посланика, че като останѫ досега, то и азъ прѣдпочитамь да отложѭ ходеніе-то си докѫдѣ Яннуар.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

522. — Училищното настоятелство въ Пловдивъ иска прихода отъ завѣщанитѣ пари отъ протосингела Нектариевъ. Голѣма потрѣба отъ тѣхъ. Уголѣменъ разходъ. Коп. кн. 5. 253

Пловдивъ, 1 Октовр. 1871.

Господине Христо,

На 24 Септемвр. Ви писахъ за отговоръ на Ваши честни отъ 1 и 3 Септемвр. Отъ тѣхъ по-ново писмо отъ Васъ нѣмамь.

Настойници-ти на женско-то тука училище мя подканять да имъ дадемь лихвѫ-тѫ отъ пожрьтвованый отъ дѣда Протосингела за това училище капиталъ. Наистина трѣбва да имъ ся даде, зачтото, по причинѫ на голѣмѫ-тѫ оскѫдность прѣзъ минѫлѫ-тѫ годинѫ, онова, что ся зима отъ население-то на казѫ-тѫ за училище-то, не ся е още събрало, а тѫѭ годинѫ притурихѫ още единъ учитель, та разноскы-ты повече; затова имѫть нуждѫ за пары, и чтото имъ ся даде сегѫ, ще бѫде като харизано. Дѣдо Протосингелъ ся поминѫ на 16 Септемвр. лани та оттогава

училище-то има право да трьси лихвж-тж отъ пожрьтвувание-то ми, нъ отъ 15 дни не е ничто, та като ся начина учебна-та година на 1 Септ., добрѣ ще е, мыслѭ, и лихва-та да ся зима отъ 1 Септ. И така щж чякамь да ми кажете какъ да ѭ платж.

Отъ Сопотненци откжснжхъ още 5000 грош. за дльга, что има село-то имъ на нене, та ставать 20000 грош. всичко что имамь, а записъ-тъ е за 22,260 гр. заедно съ лихвж-тж за годинж отъ 14 Яннуар. 1867, та като смѣтнемь и лихвж-тж остава да ся зима още 8000 грош. нѣчто. Нъ тѣхна милость, като ми дадохж сега 5000 грош. Явихж ми, че съ тѣхъ ся наплащать и не мыслять да давать повече, и ето, какъ смѣтать, та броять, че сж ся наплатиле и още и наддали нѣчто отгорѣ; тыя пары сж были малко нѣчто и сж нарасли толкова отъ лихвж, която е смѣтана кой знае по колко, а спорядъ сегашний законъ, който е давалъ лихвж повече отъ 12% на годинж, и длъгъ-тъ му стои неисплатенъ, има, право да прѣгляда открай смѣткы-ты си съ заимодавеца, и колкото излѣзе, че е далъ за лихвж повече отъ 12% на годинж, да го свали отъ длъга си. Спорядъ тоя законъ, казвать Сопотненци, да ся направи смѣткж, ще излѣзе не само че сж ся наплатили, а и че сж наддали нѣчто повече. Азъ не знаѭ, кога сж дадены тыя пары и колко сж были тогава, та да видж истинно ли това, что казвать Сопотненци, че лихва-та е смѣтана голѣма, та може, спорядъ закона, да ся свали нѣчто отъ неѭ; но онова, което е вѣрно, то е че прѣзъ годины-ты, като имаше Сопотъ давиѭ съ Троянъ за нѣкои планины, чорбаджии-ти му го натоварихж съ толкова длъгъ, дѣто селене-ти сега не знаѭть, какъ да го исплатять, и глядать отдѣ да откжснжть нѣчто, и така мжчно плащать, дѣто напрѣдъ азъ никакъ не вѣрвахъ, че тжй лесно щемь земемь и толкова колкото зехме. Покойный чиче Никола си видѣ чюдо, доклѣ да гы накара само да промѣнять записа. Сега като казвать, че не щжть вече да давать повече нѣчто за тоя длъгъ, азъ не знаѭ, какво да чинж, и щж чякамь Вые да ми кажете, что да правж.

Поздравление отъ Марийкж. На нене цѣлуваме ржкж.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Имате и чястно писмо.

П. П. Молѭ Ви ся да ми пратите 25—36 окы масло отъ ряпицж. Ветхо-то бурилче не пращаме, зачто-то ся е развалило, та не дрьжи масло-то, па и трѣбва да ся плати толкова кирия, за колкото ще ся купи ново.

523.—Атанасаки Малеевъ въ Букурещъ по завѣщанието на Берона. Нѣкой пушкалъ възъ Христа Георгиева. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 6 Ноемвр. 1871.

Господине Христо,

Тыя дни си дойде отъ Влашко Атанасий Малеевъ, който бѣ проводенъ отъ тукашний абаджийскый еснафъ въ Крайова за завѣщание-то на покойный Берона и ни донесе едно неприятно извѣстие за Васъ, което научилъ въ Русчюкъ: че ужь нѣкой-си отъ хора-та Ви пушкалъ възъ Васъ. Това извѣстие ны обеспокои твърдѣ много, ако и да ны увѣри негова милость, че покушение-то не сполучило. Затова чякахъ съ нетрьпѣние днешнѭ-тж пощж, за да ся научимь, има ли истина таково нѣчто, което желаемь отъ все срьдце дано да излѣзе лъжя. Нъ поща-та дойде, а отъ Васъ нѣмаме писмо, та още повече ся беспокоимь; затова Вы молимь да сторите добрѣ да ны явите по-скоро, че нѣма ничто, за да ся успокоимь. Азъ мысляхъ да Ви ударѭ телеграфъ въ тоя случяй, па, като не знаѭ, има ли нѣчто или не, намыслихъ за по-добрѣ да не правѭ съ това да ся распространи повече той слухъ, който може и да е лъжовенъ, та не Ви телеграфисахъ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

524. — Колко сѫ паритѣ, завѣщани отъ Кирилъ Нектариевъ на Пловдивското Епархиално Дѣвическо Училище. Пак. 16.

Прията 24 Дек. 1871. Отгов. 31 Дек.

Господ. Наидине Геровъ.
Въ Пловдивъ.

Букуᶜ. 1871. Декемвр. 14.

Ви напомнювамъ крайното си отъ 8 ѕего по почтата, и кату сѫмъ безъ ваше понову, угранивавамъ сѫ да ви съдружѫ ѕмѣткатѫ за Дядовитѣ Протосингелови пари що сѫ у брата ми въ Галацъ, и които сѫ подарени на женското училище тамо, за да имъ ѕемѫ приходатъ. — Ѕмѣткатѫ станѫ сключена до 31 10вріа 1870, ѕосъ ѕичко чи Вашето желаніе беше до 1 7вріа 1870 да сѫ сключи, нъ аѕи не направихъ тъи, и не за друго, нъ ѕамо за да бѫди количеството еднѫ ѕума равна, и за да сме на това притурихъ и отъ нѫѕи лир. 1 : 61, и станѫ сумата ѕичката 1800 лир. на свѫршованіето 10вріе 1870. Прочее лихвата тѣхна за годината 1871 струва лир. тур. 108, и която ѕума ѕвободно можите да теглите въ Ц/градъ врѫзъ Г. Хр. Д. Караминкова, комуто аѕи пишѭ днесъ потрѣбнитѣ за това, и кату дадете паритѣ на настоятелството тамо, ѕемете и расписка рѣдовна, която ми проводете мене тука. Ѕосъ прѣдишното си сѫмъ притекалъ да ви забележѫ ѕумата на паритѣ дѣто и ѕялъ Джиджовъ въ Галацъ, и за които аѕи задължихъ вашата ѕмѣткѫ, тія сѫ наполеона 20, иѕавѣрете партидата ми сосъ ѕтоиностѫ тѣхна, и други толкосъ събѣрете отъ Джиджова. —

ваᵚ:
Хр. Георгіевъ.

---

525. — Общинитѣ искатъ лихвитѣ на завѣщанитѣ отъ Кирилъ Нектариевъ суми. Разни други. Коп. кн. 5. 267.

Пловдивъ, 18 Декемвр. 1871.

Господине Христо,

На 6 тоя Декемвр. Ви писахъ на кѫсо, а минѫлѫ-тѫ недѣлѭ мысляхъ да Ви пишѭ повече, нъ поща-та минѫ день по́ рано отъ каквото другъ пѫть, та не можяхъ. И отъ Васъ друго писмо, по́-ново отъ онова отъ 8 Ноемвр. нѣмамь.

Отъ Г-на Евлогия нѣмамь отговоръ на онова, что му сьмь писалъ за лихвѫ-тѫ отъ пожрьтвование-то отъ дѣда Протосингела за тукашно-то дѣвическо училище, та Вы молѭ, ако е възможно, да го подканите да свръши, зачтото училищно-то настоятелство има нуждѫ за пары и азъ му сьмь далъ 60 лиры тур. на заемъ, та да си гы задрьжѭ отъ казанѫ-тѫ лихвѫ. Може да Ви ся види, че сьмь побрързалъ съ това, нъ трѣбваше да го направѭ.

И карловци мя подканихѫ за лихвѫ-тѫ отъ десять-ты хил. грош. что е оставилъ дѣдо протосингелъ за капиталъ въ Карлово, та порѫчяхъ Ивану Г. Джиджеву да брои на общинѫ-тѫ имъ 600 грош. и да настои да ся натъкмять спорядъ завѣщание-то.

Като помянувамь за завѣщание-то на дѣда Протосингела да Ви кажѭ още че, за да ся исплъни то наплъно, трѣбва да ся раздадѫть още до 20 хил. грош. нѣчто. Толкова пары близо имаме събраны и азъ обадихъ, дѣто има да ся дава, да ми пратять расписки, та да имъ броѭ, чтото имъ е писано да ся свръши . . . .

Елисавета е въ Копривщицѫ учителка на тамошни-ты момы за рѫкодѣлия-та съ заплатѫ 2500 грош. и осемь мѣсяца прѣзъ годинѫ-тѫ да работять за неѭ.

Съ Сопотненци ще остане да ся расправяме пакъ на лѣто, кога идемь на Карлово, а за сега азъ имъ явихъ, че щемь трьсимь пары-ты наплъно . . . .

Желаѭ Ви да празднувате весело настѫпаѭщы-ты праздници и да посрѣщнете съ здравіе новѫ годинѫ.

Вашь
Н. Геровъ.

526. — Графъ Игнатиевъ не е благодаренъ, дѣто Геровъ ще иде въ Петербургъ. Прѣчки отъ негова страна. Коп. кн. 2

Пловдивъ, 22 Яннуар. 1872.

Господине Христо,

Вчера прибрързахъ да Ви пишѫ день по-рано, по причинѫ, че подъ пролѣть австр. поща мѣнува день-тъ, та да не бы да мине днесь рано. А понеже още не е минѫла, да Вы прикажѭ още нѣчто.

Отъ писма-та ми знаете, че още на 18 Дек. ми е дошло разрѣшеніе да идѫ въ Петербургъ. Нъ съ разрѣшение-то нѣмаше паспортъ, та писахъ въ Посолство-то да ми пратять паспортъ и ся надѣяхъ да ми дойде съ снощнѭ-тѫ пощѫ, нъ нѣма да дойде. Нашій Господарь, който не гляда съ добро око това мое ходеніе, още повече ще иска да не идѫ сега, като прия такъвъ видъ церковный въпросъ съ служеніе-то на владыци-ты на 6 Яннуар. Затова не ми остава друго да правѭ, освѣнь да чякамь още еднѫ недѣлѭ, па ако не ми дойде и съ идѫщѭ-тѫ пощѫ паспортъ, да му пишѫ, че домашни нѣкои работы искать да ся намѣрѫ по-скоро въ Букурещь, та щѫ тръгнѫ, и го молѭ, тамъ да ми прати паспорта въ Букурещь, па да станѫ да дойдѫ.

Писмо-то Ви отъ 14 Яннуар. прияхъ днесь. То е прьво дѣто дохожда така скоро. Ако да стигне това мое писмо до Васъ и то така скоро, то щете го приемете, доклѣ сьмь азъ още тука, като остава отхожданіе-то ми, по горни-ты причины, еднѫ недѣлѭ по-послѣ, та Вы молѭ, ако дотогава прѣмине епидемия-та по дѣца-та, да ми явите по телеграфа, да доведа Герчя, зачтото му ся иска много да дойде, па и менѣ не ми ся ще да го оставѭ тука, да не бы въ мое отсѫтствие да хване да не слушя майкѫ си и да земе да ходи нагорѣ надолу да ся исхайти. Тукашни-ти хекыми казвать, че и да имѫ епидемиѭ, нъ ако е тя на заминуваніе, и вече не мрѫть отъ неѭ, то бива да го водѫ.

Добро видѣние! Вашъ

Н Геровъ.

42. ПАВЕЛЪ ГЕРДЖИКОВЪ.

527. — Гръцки интриги за Найденъ Геровъ, че ужъ билъ училъ момчетата на талимъ. Нак. 17

Словешнеишему

Господину даскал' наидену х: герофъ сосъ

благо получно ему со здраве

у село копрївщїца.

По здравляютя Г: даскале Наидѣн

1847: 13: маія Плѣвня

„приходимъ тата по разговорїмъ Сосъ нашѣто в'кратце начѣрьтанїѣ понѣже кугито бѣхме вовъ сѣло асъ ви са обѣщахъ защо щѣмъ давї обявїмъ зарадї нѣкое дѣло щото ма пита вашъ отѣць Сосъ Вашъ Х: Иованъ заради нѣкоя лакѵрьдія щото са бѣше хоротило нацари гратъ зарадї господство оти та бѣхъ позачулъ ѿ нашіять Чорбаџї Салчо вкратьцѣ понеже небіхса на.чїлъ известно тасегї катомї обяви прічїната каковѣ било и асъ вї обявявамъ даси исплатїмъ обѣщанїето.

лани лято ѣдинъ денъ като билъ девлетлю нафѵсъ паша ѣфѣндимисъ на хахкямї адлиѣ на мѣзлїчать тамоѣ біль и патрікатъ таса прохоротило защо на филїбїшката кази дошалъ някои ѿ московїята та учїлъ дѣцата наталїмъ и нафѵсъ паша рекалъ на тоя лафъ џеванъ ѿ какъ даѣ на филїбѣ илї пофилїбѣлїшката каза асъ са нѣнадѣямъ даїма такоова нящо тадамї нѣобадать Салчо сякої дѣнь хоротува сосъ мѣнь нщо дастане нафилїбѣ обявлявамї таза това нящо защо дамї нѣобадї затова нящо може да са научa асъ известно сущо как'ѣ и като си дошалъ на конакатъ викалъ чорбаџї Салчо та му рѣкалъ Салчо днѣскаса хороти на хахкямї адлїе на мѣзлїџать защоѣ дошалъ ѿ московїята ѣдїнъ даскалъ на чафашата фѣлїбѣлїшка каза

тае ѹчилъ талимъ децата това нящо дамї обявїшъ кактѹе сѫщо. — рекалъ мѹ чорбаџї Салчо това нящое янлѹшъ казано нїя имахме ѿ селото си едїнъ человекъ даскалъ танї ѹчеше децата каквотѹгї учї идоднеска товамѹе занаятатъ инемѹ като порасте едно момче иса наѹчї пешїнъ тѫкъ на нашатасї кнїга имаше бащамѹ роднїна вовъ адеса таго прати тамо неколїко годїнї седя тамо таса ѹчї на тамошного школо дачете и като соверешї ѹчениетоси доде пакъ прї бащасї и прї маїкасї и прї братетоси таго са тѹриле нашколотонї да проказва на момчетата зарадї каквотѹнї гряза даси слѹгѹваме на вярата

товае нящо мѹтлакъ така и пашатаго тѹгїва повярвалъ и го обявилъ така сѫщото каквотѹе итѹгїва казалъ начорбаџїятъ защо вїса владїцїти много дѹшмане защо ѿ тяхъ излязло тая дѹма пер'во и рекалъ пашата сега иска царятъ и нан простїятъ селачїнъ дае просветенъ и това нящо нейе кѹсѹръ зацар'ствотонї даси ѹчї сякои на вяратасї щото мѹ е потребно

тольковатї обявлявамъ Господїне идражаїшї мої прїятелю горе реченїи: такатї са молїмъ да поздравїшъ и дяда хаџїя: Г: и Х: Иованъ идаимъ обявишъ това писмо и прочая молїмьтися дамї се ѿтговоришъ сосъ ваше некое пїсмо сосъ тїя человеци щотовї дадатъ това пїсмо давї разберемъ какво са намирате и ако има нещо новїна ѿпїшете ни и поздравї и прочїи прїятеле наше и коїтѹ питатъ занасъ и добро здраве и добро вїденїе амїнъ

Павелъ Иоановичъ.

и това пїсмо вї праща нашиятъ кятїпїнъ ѿ Едрїне ангелаколѹ коцн та муса ѿговорете ако обичате и ако вї допѹща времето

и дрѹгото писмое ѿ Х: евстатия Х. Теодоровъ има и добратамѹ писмо. —

поздравлявамъ идаскалъ Хрїста идама простї защо немахъ време дамѹ пиша дрѹго пїсмо токмо дамѹ кажеш идамї ѿпише печататъ детѹщеше да мїго япътѹрьдїсва какво стана шелїдаго баде илї не това да сторї захметъ дамї ѿпїше едно пїсмо като нашъ прїятелъ итако остаю като дрѹгъмѹ

Павелъ Иоановїчъ.

528. — Благодарность за благопожелания. Защо Геровъ не отишълъ въ Копривщица. Прѣпоръчва се Димитъръ Хр. Тонджоровъ за учитель въ Копривщица. Кпо. кн. 1.

Пловдивъ 17 Яннуария 1857.

Господине Павле Ј. Герджиковъ!

Въ Копривщицѫ.

Ваше приятелско писмо отъ 15 Яннуария приняхъ. Отъ срьдце Ви благодарѭ за поздравления-та и честитяванѥ-то, и още повече за приятелскѫ-тѫ любовь, отъ коѭто сте ся повдигали два пѫти да мя посрѣщате. Твръдѣ ми е жялно, дѣто ся докара така, та два пѫти да ся трудите, и пакъ напраздно; нъ надѣѭся, че не щете ми замирате, зачтото азъ не искахъ това, а така ся случи. За новѫ годинѫ и за Богоявление не можяхъ да дойдѫ отъ зло врѣмя, а пакъ завчера отъ работѫ. Не знаяхъ и че щѫ ся забавѭ толкова, та да Ви пишѭ: азъ ся каняхъ отъ день на день да дойдѫ. И сега пакъ имамь исто-то намѣрение, не могѫ обаче да опрѣдѣлѭ, кой день ще бѫде това; щѫ кажѭ само, че трѣбва да бѫде скоро, зачтото щѫ бръзамь дя идѫ въ Цариградъ.

Оный момъкъ, что е дошьлъ дотука съ мене, е г. Димитьръ Христовъ Тонджяровъ, отъ Самоковъ. Азъ го доведохъ само за да го намѣстимь нѣйдѣ за учитель. Той пристава да дойде въ Копривщицѫ за учитель съ заплатѫ за прьвъ пѫть, около 5000 грош. Азъ му сьмь далъ и пей. Ако го щете, пишѣте ми да Ви го пратѫ. Той отыде въ Самоковъ да ся види съ родители-ты си, ала до 15 дни трѣбва да ся врьне тука.

Поздравѣте, молѭ Ви ся, отъ мене вси приятеле.

Добро видѣние!

Вашь приятель
Найденъ Геровъ.

529. — Опълномощава се Н. Геровъ да услови Димитра самоковеца за учитель въ Копривщица. Пак. 17.

Копривщица 22 янꙋари 1857

Господинѣ Наиденѣ Геровъ!
ꙋ пловдифъ

Приѣхмѣ щотони прати писмото ѿ 17 настоящаго ивидохмѣ щотони пишѣтѣ за ꙋчитѣлъ за ꙋсѣло Г: Димитрии Самоковѣцъ щотꙋ ѣ дошалъ Сосъ ваша милосъ ѿ рꙋсия, иния като са Собрахмѣ помѣждꙋси та са по разговорихме и рѣшихмѣ дави пишѣмъ опщо писмо какво ви прави мѣ пѵлномощници ѿ наша стѵрна заради ꙋчитѣлятъ Г: Димитрия даниго пратитѣ насѣло сосъ 5: хилѣди гро заплата загодината като гостѣ виделѣ вашамилосъ богословно инияго примамѣ така бѵдѣтѣ извѣстни и такави Поздравляваме и остаямѣ

вашъ доброжелятѣлъ Павѣлъ И. Гѣрджиковъ

петко р: моравень
Нйкола дончо каблешко
Нетко Костовъ, чѣрковни ѣпитропъ
Стефа. Г. Топалатъ
рашко велко моровен.

Илйя в: Кабл.
Х. Иванъ Спасовъ
Танчо Нетко
Ѳеодоръ десиовичь

Никола десовичь
Костантин П. Догановъ
Лꙋлчо ф: каблешко
рале либенъ

---

530 — Павле Герджиковъ прѣдставитель отъ Копривщица за борба съ Хрисанта. Да идатъ въ Цариградъ. Прѣдъ Ступина да е откровенъ. Коп. кн. 1.

Г-ну П. Герджикову, въ Едрене.

Цариградъ 15 Априлия 1857.

Господине Павле! Христосъ воскресе!

Азъ така мысляхъ, че и твоя милость трѣбва да си помежду оныя душь, что идѫть да ся оплаквать отъ изѣдникъ и кръвникъ Хрисанта, и днесь отъ писмо-то ти отъ 11 Апр. видѣхъ, че не сьмь излъганъ. Нѣмамь врѣмя да ти отписвамь на дльго, зачтото сега-хе прияхъ писмо-то ти и тоя-си чясъ трѣбва да отговорѭ за да не закъснѣѭ. Щѫ ти кажѭ само, правѣте какво правите въ Едрене, таче глядайте тука да дойдете, ако искате по̀-скоро да ся свршши работа.

Притварямь ти писмо до г-на Ступина. Прѣдъ неговѫ милость каукъ да не салладисвашь, да си му казвашь всичко, както мыслишь и да стоишь насрѣщѫ както за общи-ты работы, така и за Хрисанта. Не глядай, че той друго мысли.

Дано съ Австрийскѫ-тѫ пощѫ да могѫ да ти пишѭ повече, че сега нѣма врѣмя. Пиши ми кои сѫ другы-ти ти дружина.

Добро видѣние! Твой

Н. Геровъ.

531. — Съвѣти какъ да се свърши борбата съ Хрисанта. Геровъ ще ходи въ Одеса. Коп. кн. 1

Г-ну П. Герджикову, въ Едрене.

Цариградъ 29 Априлия 1857.

Господине Павле!

Отъ много работы заминѫлѫ-тѫ недѣлѭ не можяхъ да ти пишѭ ничто, а сега щѫ ти пишѭ твърдѣ накѫсо, колко да ти кажѭ, че съ сѣдѣние въ Едрене мѫчно щете свршшите работѫ и много щете ся бавите. Ако не прилѣга всичкы да дойдете тука, пратѣте баремъ нѣколко душь отъ Васъ, три-четворицѫ; дойди и ты. Така лесно ще ся свршши.

Азъ ся канѭ утрѣ или въ другый день да врьвѭ за Одессѫ; оттамъ пакъ щѫ ся врьнѫ тука. Десять дни ми ся дава ваде да идѫ и да дойдѫ; послѣ трѣбва да врьвѭ за Филибе.

Трѣбва вые да пишете тука на наши-ты, какво врьшите въ Едрене, какъ отхожда работа-та Ви и проч.

Много здравѥ на всичкы-ты ти дружинѫ. На врьщанѥ отъ Одессѫ дано тя найдѫ тука.

Отъ писанѥ отъ озарана рѫка-та ми ся е хванѫла.

Добро видѣние! Твой

Н. Геровъ.

532. — Паиси пловдивски въ Цариградъ. Неговата обичь и доброжелателство къмъ българетѣ. Помирението на челеби Георгаки съ Димитрикия. Пак. 17.

Прията 20 Декемвр. 1857.

Сɛрдɛчнїими приятɛлю Г-нɛ Гɛровъ!

В: пловдивъ.

Пɛрвоса радвамɛ задобротови здравɛ и фторо жɛлаɛмъ да празватɛ рождɛстото христо во вɛсɛло така иновата година да дочакатɛ благополȣчна ичɛстита докраи... Ѿ млогото врɛмɛ като са нɛсме лично видɛлɛ така иписмɛно разговорилɛ вярваима домилями и молависа вовъ броита на приятɛлɛтɛ си дама счисляваге инɛдеитɛни забȣравя ако идасмɛ нɛщо сторилɛ Ѿ невежество нɛкоя погрɛшка...

новиятъ пловдивски паисия додɛ Ѿ измиръ тȣка ȣзаминалата среда иходихме таго видохмɛ итоиниса Ѿвӱнка налицето млого зарадва и сосъ ȣстата сɛги много мажɛ и глади иса обɛщава чɛ нещɛ даɛ като хрисанда дадɛли бӱлгаре и грӱци и казва дамȣса намɛри нɛкои даскалъ бӱлгарски даго наȣчи лɛтȣргията да слȣжи и дрȣги таквива млого но братɛ мои като грӱци сичкити обɛщавать инищо неправатъ само дȣрдеса докопаятъ до назɛ да ни смȣчатъ крӱфта понɛжɛ идо толкова щɛмь дасмɛ сɛга благодарн Ѿ нȣждата хрисантова щото тɛглɛхмɛ Ѿ грекоманете. тая сɛдмица давно трӱгнɛмь со Г-на Салча и Х: Янаки за вɛлɛятъ такаса надɛямɛ я ȣсряда я ȣчетврӱтакъ Г-на Гɛоргаки зафчера ȣ пɛтокъ на балъ капанъ собирахаги сосъ Г-на димитрика и Ѿ по прӱвитɛ лица даимъ видатъ щоимъ ɛ маразата и донɛидɛ го докараха ипакъ ȣторникъ щатъ даса собɛратъ иститɛ лїца довно ги помирɛтъ повɛчɛ иния за това остаямɛ довно са свръшї нɛщо.....

Бɛзъ дрȣго поздравлявамъви и остаямъ

вашъ искрɛнїи приятɛлъ

1857 10/ври 16: цар Град:. П: И: Гɛрджиковъ.

---

533. — Честитяване Герову женидбата. Пак. 17.

Вашɛ високородиɛ Драгиими Приятɛлю!

в Пловдивъ

радостнїи слȣхъ Достигна идонасъ за вашето честноɛ Сопряженїе и вɛнчанїɛ Ѿ блӱгаръскиродъ сосъ добро восъ питание нɛвеста радвамеся сосъ васъ заедно всички ваши приятелɛ за добротови и благо полȣчно избранїɛ, благо полȣченъ са съчитамъ днɛсъ и азъ ɛдинъ отъ последнитɛ ваши приятелɛ като приимамъ чɛсъ дави чɛстита радосъ ичɛстно задомɛнїɛ, жɛлаяви сɛрдɛчно дави подари всɛ благии Бгъ животъ дӱлговеченъ здравиɛ вɛсɛло, чадородиɛ щасливо, благополучиɛ нɛизмɛнено, сȣгласиɛ илюбовъ до глӱбока старостъ....

Примɛтɛ жɛлатɛлънїи ми приятɛлю сɛрдɛчнитɛни чɛститяванїя и поздравлɛнїй, и позволɛтɛ да са имɛнȣвамъ

Копривщица 1858: на вашɛ високородиɛ

иȣния 24: искрɛнїи приятелъ

П: И: Гɛрджиковъ

43. ХАДЖИ ГЕРО ДОБРЕВИЧЪ МУШЕКЪ.

534. — **Н. Геровъ прѣвожда двѣ книги. Генералъ Стурза го упжтва. Ще печата книгитѣ синодътъ. Какво се иска за това. Участието на Априлова въ тая работа. Воронцовъ и българетѣ. Стипендианти българчета.** Пак. 26

Съ письмами Г. Вулка Славчовича.
Въ — Константинополь.

Милостивому Господину Х: Геру Добревичу
Въ Копривщица.

Дражайшій Родителіе!

Новата година Ви желая благополучна и душеспасителна, подобно и други много години.

Не зная, какво сега се поблжкахме съ писмата, чтото не можа да се разумѣя на каде сме; причината на това быде утопленіето на пароходатъ. На 7 и 21 Декемврія писахъ въ Цариградъ на байка и никаковъ отвѣтъ не самь получилъ, и това ми е малко досадно; тогава искахъ да пиша и вамъ но понеже имахме экзаменъ (испытаніе) не можахъ да получа благовреміе. Отъ 13 день на настоящійтъ мѣсяцъ се начна ученіето пакъ.

Въ писмото отъ 21 прошедшаго мѣсяца пишехъ на байка, какво Священникатъ, дѣто ны учи Законъ Божій, отецъ Михаилъ Павловскій, ми даде двѣ книги да преведа на Болгарски, отъ които едната веке преведохъ, и тази недѣля ще я свжрша отъ преписваньето. Но преди да начна да я преписвамъ, отидохъ при отца Михаила да се посовѣтувамъ какъ да я препиша и прочая. Той ми каза, какво казалъ на единъ тукашенъ Генералъ, прозываемый Стурза, (другата книга, дѣто ми я е далъ отецъ М. да я преведа е Стурзово сочиненіе) че превождамъ тія книги, той обѣщалъ да ми подари една отъ тія книги на гржцки языкъ, защото той я е писалъ на Гржцки, а отецъ М. ми даде на руски, за да се управлявамъ и отъ двѣте. Тойзи генералъ извѣстный по сичката Россія, не само съ услугитѣ на царството, но и съ превосходнитѣ си, особенно церковни списанія, реклъ отцу М. да ме заведе при него, обѣщалсе да пише на Синодатъ (той има голѣмо вліяніе въ Синодатъ) за да напечататъ тая книга, дѣто самь я превелъ, а пакъ другата понеже е негово сочиненіе, то ся обѣщалъ да помогне самъ да се напечата и послѣ иска да преведа още една негова книга, Взаимнописаніе между младъ и старъ Священникъ, книга весма полезна за сегашното состояніе на нашето духовенство, за да я напечата той и нея. Сега като препиша преведената книга, ще ме заведе отецъ М. принего да му я занеса, и да ми поговори за другата книга, да ми даде и гржцка. Това добро. Но тіи се совѣтовали съ отца М. какъ да увѣрятъ синодатъ да ли е добрѣ преведена, защото тукъ не оставятъ да се напечата книга, додѣ я непрегледатъ, особенно церковна, а цензоритѣ, дѣто са определенны да прегледватъ книгитѣ, не знаятъ болгарски и така е мжчно да се увѣри синодатъ. На конецъ тіи измыслиха да я дамъ тукъ на нѣколько Болгаре да се подпишатъ какво е добрѣ преведена и така лесно може да се увѣри синодатъ, и като се увѣри за една книга, тогава и сичкитѣ ми други книги лесно ще позволяватъ да се печататъ. Споредъ това, като преписахъ половината отъ книгата, отидохъ та се помолихъ на Г. Априлова, като що е той по тая часть перви, да ми прегледа преписаннытѣ тетради, додѣ да препиша и другитѣ, та да се подпише: той, макаръ и да не знае болгарскійтъ языкъ добрѣ, знае, че можа да я преведа добрѣ, и може даже да посуди да ли е добрѣ преведена, или не. Но негова милость веднажъ казва, че не знае добрѣ болгарски, а други пать, че нѣма време, и така неще да се подпише, макаръ и да може да се сварши и безъ неговыйтъ подписъ. Причината, дѣто неще да се подпише е тая: въ това време, когато ми даде отецъ М. тія книги да ги преведа, Г. Апр. ми даваше да преведа Географія; азъ го попытахъ като преведа тая географія, щели я напечатате, за да ми не останатъ праздни трудовете, или не? а той ми рече: преведи я, та може нѣкога си да се случи да се напечата; тогава азъ му рекохъ: по добрѣ това, дѣто ще по скоро да се напечата,

него да преведа. На това той не противорѣчи, но каквого се види не е доволенъ, не защото не преведохъ Географіята, а, каквото заключавамъ отъ други извѣстнѣйши мнѣ работы, той иска сичко нѣщо, дѣто стане за нашитѣ, отъ него да е, той да има участіе, той да е первый, той да се слави; а сего въ тая работа понеже нѣма той участіе, та му се искаше да не бжде това: даже и като я преведохъ, той ушка да ме совѣтува какъ да права, а то гледаше да ме лиши отъ това, дѣто нѣкоиси животатъ си изнуряватъ за да го получатъ, па не можатъ, а менѣ безъ да го тжрса ми доде; защото мене друго яче никога нещеше да ме узнае Синодатъ, а сега, като що перви патъ ще да се печата книга въ Россія на Болгарски, то несомнѣнно ще да е добрѣ за мене. За увѣреніе на това, дѣто ви пиша какво е истинно, писувамъ ви за едно произшествіе, дѣто се случи между Болгарете Лани въ тія дни единъ Болгаринъ, именуемый Маразли, защото е отъ Филибе отъ марашката махала, отъ когото по богатъ нѣма въ Одесса, даде балъ (балъ се вика това: призывава когото ще у дома си та играятъ и ги погости) на тоя балъ бѣше и тукашныйтъ губернаторъ (управитель) Графъ Воронцовъ и Г. Априловъ. Графатъ повыкалъ Апр. при себе, говорилъ съ него и му рекалъ да иде у дома му да поговорятъ. Причината на това е слѣдующата: Графатъ читалъ въ Венелиновата книга, о зародышѣ новой болгарской литературы (въ която нищо право нѣма) и видялъ тамъ, че са упомянуты Гг. Априловъ и Палаузовъ, та иска да се научи добрѣ какъ е работата. Тогава Г. Апр. ми даде, та преписахъ хрисоволатъ Шишмановъ така както е первообразныйтъ, за да го подари на Графатъ, понеже е и той членъ на Одесското общество древностей, и отидоха при Графатъ Гг. Апр. Палаузовъ и Стефанъ Тошковичъ а Евстаѳій Мутьевъ понеже бѣше боленъ не можа да иде. Тамъ Апр. предложилъ на Графатъ да стане попечитель на Габровската школа. Графатъ отговорилъ споретъ тукашната политика: хорошо (но той не струва кабулъ да стане попечитель ни на тукашныйтъ лицей, защото таковъ голямъ человѣкъ никога неще се смали на такава малка степень; а не на Габровското училище, което е по долньо и отъ най простото Одесско училище, обаче отговорилъ хорошо). Графатъ ги пыталъ, какво добро да направи за Болгаретѣ, тіи му казали, че нѣмаме учении, та да измоли отъ царьатъ да се учатъ две Болгарчета въ Лицейтъ а двѣ въ Семинаріята съ царско иждивеніе, та послѣ да идатъ въ Болгарія. На конецъ като ходи Графатъ въ Петербургъ, измоли отъ царьатъ, но само въ Семинаріята, каквото пишехъ по напредъ. Тошковичъ ималъ договоръ съ Апр. и Палауз. едно отъ четыритѣ момчета да е отъ Калоферъ, а другитѣ отъ дѣто намѣри Априловъ. Сега като позволи царьатъ да се учатъ, Тошковичъ и Мутьевъ искатъ да доведатъ отъ Калоферъ едно момче споретъ договоратъ, а Април. неще, защото е писалъ на други да дойдатъ. Притомъ се научиха какво Априловъ (той това още не знае) отъ какъ позволиха да пріиматъ момчета въ Семинаріята до сега колкото писма е писалъ за различны страны и лица, въ сяко писмо писалъ така: „понеже Графъ Воронцовъ знае Габровцытѣ отъ послѣднята война, благоволи да стане попечитель на школата ни (габровската), и испроси отъ царьатъ да се учатъ въ Одесската Семинарія четыри Болгарчета съ царско иждивеніе за нашата школа.“ Това ги приведе въ негодованіе, защото въ оказатъ (ферманатъ) пише така: споретъ прошеніето на Одесскитѣ Бжлгаре, Априлова, Палаузова и Тошковича позволявасе на Одесската Семинарія да пріема по четыри болгарчета, които тіи представатъ, да се учатъ, и прочая и нѣма да пише за Габровската школа а за сичка Болгарія. И така сега Тошковичъ иска да земе копіята отъ оказатъ, та да я прати по сичкитѣ мѣста, дѣто е пращалъ Апр. писма, да видятъ, че не за Габровската школа а за Болгарія, и прочая. Това Ви пиша да знаете какъ са работытѣ, та когато чуете нѣщо, то да не вы удивлява, защото тукъ е друго яче, а тамъ совсѣмъ друго яче се чуе. Други патъ ща ви писа още такива новости, и други подобны. На отца Аѳанасія писахъ по напредъ да дойде, каквото ми рече Г. Апр. за него има мѣсто въ семинаріята. Съ него, Вы моля, да ми пратите рукописната книга, дѣто има житіето на Святаго Харалампія; и има други книги та се гржкалятъ по килеретѣ, рукописны сядраны, да ми пратите и тяхъ, колкото соберете, даже и по едно листо, дѣто има отъ тяхъ скжсано, се да ги соберете колкото има да ми ги пратите защото ще мя нолзуватъ. Ако да бѣхъ знаялъ напредъ, че може да ми потрябватъ, та нещехъ да ги пренебрегавамъ дѣто ги вида; повече друго нищо да ми не пращате, освень чорапе ако ми пратите.

Парытѣ на Г. Х. Анастаса са у Г. Апр. чакаме да се размрѫзне морето да проработи параходатъ за да ги пратимъ или каквото пишехъ на байка, или какъ да е за да се сварши да се успокоимъ. По напредъ ви пратихъ писмо отъ Г. Христьа за Едрене тоже писахъ и на байка като да мине презъ Едрене да види, и прочая, защото тѫкъ съ нетерпѣніе се чака отвѣтатъ на това писмо. Приключенното писмо е за Карлово, та когато идете, да испытате тайно тая жена, Марія Чернецка, (на срядъ пазаратъ, дѣто има три дюкяна, та са тяхни) и да и прочетете тайно писмото безъ да знае някой, защото има закачка съ **десепь** и прочая, та да се не чуе. Ако ли се случи да не е жива тая жена, то да испытате кой е близки роднина на дѣцата й, та нему да кажете защото покойникатъ така завѣщалъ, да ги дадатъ ней, ако ли не е тя, то на дѣцата и, а на мѫжатъ и да ги не даватъ, каквото ще видите отъ писмото. Втори пâгъ кога ви пиша, ще ви извѣста какво сâмъ направилъ съ преведенâ тâ книга и прочая. сега оставамъ

25 Іаннуарія 1841 — покорнѣйшій сынъ
Одесса — Найденъ Х: Г: Мушековъ.

Поздравете отъ Г. Христьа братіята му и сичките сродницы, за книга, дѣто му пишехте да прати на Христьа, като проработи пароходатъ ще да му прати.

чрезъ назе койтота поздравлꙗваме. Бра́тїе Л. й Р. Н. Моровенови Цариградъ 20 Февр. 1841.

1841 ѿ ї҆анꙋа́рїи 25 полꙋчихъ мар: 1:

535. — Св. История и Катихизисъ прѣведени отъ Герова и изпратени въ Петербургъ. Стурза, Априловъ и Геровъ. Двѣстѣ рубли за софийскитѣ бѣдни. Хр. Пулековъ да прѣведе нѣщо. Пак. 126.

Милостивому Господину х. Геру Добревичу
Въ Копривщица.

Дрꙑжайшіи Родителье!

На 25 Феврꙋарія полꙋчихъ писмо отъ Байка изъ Царьградъ, писанно 30 Јануарія; въ това писмо ми пише да купя книги за Отца Галактіона на тâя цѣнâ, която му бѣхъ назначилъ, и щото останатъ отъ парытѣ на Г. х. Анастаса да ги пратя, но за наше нещастіе, минеетѣ, дѣто бѣха тукъ, се продали, та не зная какво да правя съ парытѣ; искахъ да ги прата, но понеже тойзи, дѣто продава книгитѣ ми казва че до една недѣля слѣдъ великдень ще дойдатъ книги непремѣнно, то рекохъ да почакамъ веке още двѣ недѣли, па ако не дойдатъ додѣ пакъ да трâгне параходатъ тогава неще гледамъ нищо, ами ща ги прата, защо тія пары не ми даватъ никога спокойствіе. Причината, дѣто ви пишехъ рѣдко, е тая: зимата дâржа много време, та не можа да проработи параходâтъ скоро и почтытѣ на време не стигаха; заради това ви моля да се не безпокоите отъ камъ тâя странâ.

Священнâтâ історія и катихизисâтъ преведохъ, и ги дадохъ на Отца Михаила та ги даде на Генералъ Стꙋрза, при когото и азъ ходихъ. Той ги прати въ Петербургъ въ 23 день на настоящійтъ мѣсяць съ едного, който отиде въ Петербургъ за свадбâтâ на Наслѣдникатъ Всероссійскій, и сме въ надеждâ да пріиме успѣхъ това наше дѣло споретъ жаланіето ни. А другâтâ книга, която е сочиненіе на тогова истыйтъ Генералъ Стꙋрза, сега превождамъ, и се надѣямъ съ Божія помощь до петь мѣсяцы да я сварша.

Азъ благодаря Бога, че ме сподоби да се запозная съ таковъ предобръ человѣкъ, и се надѣямъ чрезъ него, съ Божія воля, много нѣщо да можа да направя. Той ми дава совѣты и наставленія весма полезны; рече ми да хода при него да ми дава книги да прочитамъ (вчера ходихъ при него та ми даде да прочитамъ „пꙋтешествіе по Святымъ мѣстамъ т. е. по Іерусалиму, въ 1830, книга дипъ добра и ми зарâча като я прочетâ да му я занесâ да ми даде друга.

Не почитамъ за излишно да ви кажâ и това: добро дѣло секога има гонители. Като що встапихъ въ лицейтъ да се учâ, начнахъ да познавамъ по добре какъ вârватъ работытѣ и зехъ да залягамъ да избирамъ кои науки са полезни за

мене, дѣто да можатъ да ми покажа̂тъ по лесно правъ па̂ть, и за тія работы не слушахъ совѣтытѣ на Г. Априлова; защото покойникъ Игнатъ беше ги слушалъ преди мене, па като видя, че напраздно си изгубилъ времето, дѣто сѣдя въ Одесса̂, той совѣтува мене, какъ да правя̂, що да ся уча̂ и дѣ да се уча̂, за да не пострадая като него, за което секога ще помня, че му са̂мь одолженъ. Но това почти не е нищо, а като видя Господинъ Априловъ, че азъ се запознахъ съ тоя человѣкъ (косто не е малка работа) и ще направа̂ чрезъ него много нѣщо, ако не се случи нѣкакво препятствіе, то, каквото ся види, убоясе да не бы азъ по време нѣкога направилъ такива работы, дѣто да превосходятъ неговытѣ (това азъ заключавамъ отъ други случаи) та отъ тогава почти совсѣмъ въ друго расположеніе се находя камъ мене. Той иска да ме отклони отъ това предпріятіе, но съ искуство безъ да се усѣта, и ето каквы причины ми представлява: дума ми че Стѹрза обича само церковны книги, та и церковны ще ми дава и да превождамъ, и да чета̂, които малко полза ще ми принесятъ; а Стѹрза на̀ каквы книги ме совѣтува и ми дава да чета̂: Исторія на человѣка, исторія на церквата, исторія на народытѣ и послѣ други книги. И вые сега разсуждавайте кого да слушамъ, таче като имамъ такава̂ подпора̂ само отъ Бога се боя. Това ви пиша̂ за кога чуете нѣщо да заключавате какъ е, това ме прави и да желая да зная какво ви е писалъ Г. Априловъ преди малко дни.

Поздравлява ви Г. Априловъ, кога пратите писмо на Даскалъ Захарія въ Софія да му пишете, какво человѣка̂тъ, дѣто беше пратилъ по напредъ книгитѣ, Денго, праща на Абаджыскійтъ еснафъ 200 рубли да ги раздада̂тъ на сиромаситѣ Абаджіи та да видатъ да ги зематъ отъ Филибе отъ Христьа Кироглу, комуто ги прати Г. Априловъ. Оставамъ

Вашъ Любезный Сынъ

Н. х. Г. Мушековъ.

Желая да празднувате наступающите праздницы весело, и да ги дочакате още на много години.

Приключеныйтъ листъ дайте Г. Христьу Пулеку и кога го преведе да ми го пратите. То е една глава отъ та̂я книга̂, дѣто я сега провождамъ.

Поздравлява вы и Г. Христьо, и да позравите сичкытѣ имъ роднины. За писмо отъ Едрене отъ Неша Па̂рли свиня се надѣяме по скоро да ни пратите.

полѹчихго а̂прилїи 15.

---

536. — Изпращане пари. Покупка церковни книги. Стойо Бояджи калоферецъ ще излѣзе за село. Животътъ на Герова въ Одеса. Пак. 126.

Милостивому Господину Х: Геру Добревичу

Въ Копривщица.

Дражайшіи Родителье!

Съ Христосъ воскресе Вы поздравлявамъ.

На 26 истекшаго Марта Ви пратихъ писмо, въ което Ви пишехъ, какво со сегашнійтъ пароходъ ще ви прата̂ или книги за Отца Галактіона за парытѣ на Г: х̅: Анастаса, или парытѣ. Книги до сега не дойдоха, и книгопродавеца̂тъ ми казва, че ще дойдатъ скоро само минее, а тріоди не ще да има; заради това не щяхъ веке да чакамъ, ами, споретъ както ми пишеше Байко, дадохъ Г: Николаю Вулковичу Чалики парытѣ четыристотинъ № 400 рѹбли, и зехъ отъ него записъ, какво ги е полѹчилъ отъ мене, та го пратихъ Г: Вѹлкѹ Славчовичѹ, и му писахъ да ги прави каквото мѹ е реклъ Байко. А книгитѣ ако искате пакъ да прата̂, то ми пишете по скоро та можа или отъ Москва̂ да гетирдишемъ, или тѹкъ ако дойда̂тъ презъ летото та да ги прата̂ до есень на Цариградъ, та за парытѣ азъ ща̂ мѹ намѣри колаитъ, стига само за такива работы да писвате по скоро, защо инакъ ма̂чно се ва̂ршатъ. Со слѣдующійтъ пароходъ ще си излезе дѣдо Стойо Бояджи Калоферецъ, та съ него ще пиша̂ вамъ и още комѹто трѣбува. Азъ се радвамъ, че ще си иде той, та ще ви каже сичко за мене каквото що е и се надѣямъ да ба̂-

дете доволни. Той ми знае сичко дипъ добре, и азъ освень него, други не сâмь намірилъ тукъ да ми говори и да ме совѣтова чистосердечно. Само кога ида при него и при Г: Хрйсгьа (тіи живѣятъ наедно) тогава оставамъ благодаренъ, защото видâ въ нихъ истинны ми доброжелателье. Той е старъ вашъ пріятель; и азъ познахъ, че е искренни пріятель. До сега имахъ да ви пишâ за другâ работâ, сирѣчь, за парытѣ, пакъ време имахъ малко, та не можехъ да Ви пишâ новости; сега веке со секой пароходъ ще ви пишâ новости, но моля вы, и вы да ми пусувате по често; защото сега толкосъ време стана, какъ ви сâмь пратилъ писмо за Едрене до Неша Пâрли-свиня. и толкова пâги писахъ и вамъ и на Байка, па още не сâмь получилъ никаковъ отвѣтъ, пакъ отъ това происхождатъ други работы. По напредъ Ви пратихъ писмо за Карлово до еднâ женâ, та се надѣяме за отвѣтъ. Когато Вы не можете да ми пишете, то тогава нека ми пише Костадинъ, Колкото може, за мене е доволно само да получавамъ отъ Васъ баремь на мѣсецъ писмо; защо като не получвамъ та ми е досадно.

Преди нѣколко време пратихъ Отцу Аѳанасію Георгіевичу писмо, и въ него приключихъ друго до Костадинча Нешовичь Чалики; надѣямсе да получâ отвѣтъ съ Отца Аѳанасія, като дойде. Поздравете отъ мене сичкитѣ свои роднины, и нека да ми пише Костадинъ самъ що учи. За мене друго нѣщо нѣмамъ да Ви пишâ; за переводâтъ още не е дошло извѣстіе отъ Петербургъ, ще ли го печататъ, а отъ другâтâ книгâ преведохъ еднâ третя часть; и се надѣямь да се ползувамь отъ нея; въ праздницытѣ съ нея си разгонвамъ сâкâлдисваньето. Оставамъ вашъ

19 Априлія 1841
Одесса.

Покорнѣйшій сынъ
Найденъ Х. Г. Мушековъ.

Отсрешньото одерете, та го даите Г: Х: Пулеку.

---

537. — Указъ за да се печататъ прѣведенитѣ отъ Герова книги. Какво мисли да прави Геровъ и какво го съвѣтува Априловъ. Пак. 126.

Дражайшіи Родителье!

Сега едва получихъ писмата ви отъ 24 Іаннуарія, и въ него отъ Неша Пâрлисвинскій писмо, друго отъ 20 Априлія и третьо отъ 5 Маія. Незная дѣ са се маяли, Видисе, че тоя дѣто ги е ималъ, ако да не беше намѣрилъ и сега человѣкъ да дойде тукъ та да ги прати съ него, още щеше да ги дâржи. Дѣто ми пишете, че ми сте пратиле друго писмо, но не помните кога и друго, двѣ недѣли преди великдень, не сâмь ги получилъ, та не зная какво ми сте писали въ нихъ. Съ дѣда Стойя писахъ само вамъ едно писâмце и повече не щяхъ да пишâ; защото още не бѣхме разбрали тукъ какъ вâрватъ работитѣ по тамъ. До сега се надѣямъ да сте получили парытѣ отъ Г. Вâлка Славчовича; защото пише, че Ви пратилъ полица. Писмата Ви получихъ сега преди единъ день, а единъ человѣкъ, пріятель на Г. Априлова отхожда за Цариградъ, та рекохъ да се возползувамъ съ тоя слугай да напиша тія писма, що Ви ги пращамъ, които, като прочетете да ги запечатате; а Вамъ пиша весма кратко, че не остава време, а со слѣдующійтъ пароходъ, ако бâда живъ, може да Ви пишâ по пространно и по весело. Сега само това Ви извѣстявамъ: на дяда Стояна Порязâтъ ще пишемъ за Иванча. Той не беше далъ Иванчу колкото беше обѣщалъ въ писмото си, а само 500 рублы; беше му далъ и едно писмо до сичкити свои, какво да правятъ съ тія рублы, та го превождахъ на Бâлгарскій азъ самъ, за да го разумѣятъ тамъ. Книгитѣ на Св. Димитрія Ростовскаго и други, що ми пишете, може со слѣдующійтъ пароходъ или съ нѣкоя гемія да Ви пратâ. Преди 20 дни дойде на тукашныйтъ Архіерей указъ (ферманъ) Отъ Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА НИКОЛАЯ ПАВЛОВИЧА, заедно и мойтъ преводъ, и пише така указатъ, на когото копіята имамъ: Да намѣри тукашныйтъ Архіерей человѣкъ да види да ли е добре преведено и да кажемъ какъ да го напечатагъ, дѣ и колко, та да пише въ С. Петербургъ за да издаде Царьтъ указъ да се напечата. Сега прочее Архіерейтъ е согласенъ да пише на Кіевскійтъ Митрополитъ да прати отъ тамъ Церковны буквы за да го напечатаме тукъ; защото тукъ

има само гражданскій печатъ. А Г. Априловъ ми дума да идâ въ Кіевъ за да го напечатамъ тамъ и да напечатамъ и неговы нѣкои книгы; защото тукъ печататъ два пâти по скâпо отъ Кіевъ. И менѣ се иска да видâ Кіевъ, древнятâ столицâ на Русскитѣ Князове, пâлнâ съ монастыри, но нâ още що размышлявамъ: да донесâтъ тѫкъ церковны буквы да се намиратъ, за мене ще да е пò-добре, че като преведа и другы книгы неща се нуждавамъ да ходâ на друго мѣсто да ги печатамъ; а дѣто е скâпо тѫкъ, за мене е се едно; защото книгата ми ще се печата съ царско иждивеніе, а типографіята градска, и така нимъ все едно плаща. А ако ли идâ въ Кіевъ може да се замае, и да стане това причина да седâ една година повече тѫкъ. При томъ се чуе слухъ, че ще дойде царьтъ въ Одесса, та желая, едно да го видâ, а друго това ще благопріятствова на слѣдующее мое намѣреніе: Азъ се совѣтовахъ съ директорâтъ (управительâтъ) на лицейтъ (предобрѣйшій человѣкъ, и се е училъ въ младостьта си заедно съ царьâтъ) да преведа исторія на Русскійтъ народъ на Бâлгарски, па да я посвета на Царьâтъ, защото таково нѣщо таковому прилича. Той, като що сâмь лицейски ученикъ, поощряваме да го направя това и чака да си дойде тія дни отъ Германія Попечительâтъ на Лицейтъ, та да содѣйствуватъ да бâде това нѣщо. азъ ако искамъ да ми иматъ успѣхъ работытѣ требува да не шавра на самъ и на тамъ, защо доде сâмь въ лицейтъ до тогава сâ чалашисватъ за мене лицейскитѣ, а послѣ никое не ще да ме знае. другъ никой не знае това освень мене и Директорâтъ и вамъ дѣто пишâ сега, и ако не стане нѣма другъ никой да го чуе. а за другâтâ книгâ со слѣдующійтъ пароходъ ще ви пишâ дѣка ще се печатâ а пакъ съ други пароходъ, дай Боже здравье, може да Ви пратâ нѣколко веке напечатаны и добре повезаны, за да дадете на които ви назначâ. Требува да благодаря Бога, че дойде работата до тѫкъ, та отъ тѫкъ сама си вâрви. Въ Августа като ме испытватъ, дѣто ми дадатъ свидѣтелството какъ сâмь отговорилъ ще го пратâ вамъ. Сега веке прощавайте за повече. добро видѣніе.

21 Іюнія 1841 Вашъ Любезнѣйшій Сынъ
Одесса. Найденъ х҃ Геровъ.

Отецъ Атанасъ още не е стигналъ, надѣяме му се сега скоро да стигне.

Отъ приключенытѣ книжички еднâ да оставите за себе, а другитѣ да дадете комуто сâ подписаны отъ Г. Априлова. Приключенитѣ, пратете до баба Иваница Гешова, съ нѣкой человѣкъ.

полѹчихго їѹлїй 16 вечертà. — їѹлїй 17 ѝспратихъ на дáскалъ рáина филáдичката, и надаскалъ Бранка х҃ геновъ посланїето ѿ Ѻдесса което беше. по нонча х҃ грѹевъ. їѹлїй 22. испрáтихъ ѝ на дáскалъ захарїа фїлàдичката ѝ пѝсмо мое постанѧ Батѹла. їѹлїи 25 ѝспрáтихъ ѝ на даскалъ Г: неофѵта филадата по вéлка сабовъ ѿ панагюри и пѝсмото нáиденово бѣхъ забѹравилъ тѧго пратихъ їѹлїй 29 пакъ до велка.

---

538. — Приемане пергаментни рѫкописи. Сѫждение за цензурата. Изпращане церковни книги на разни лица. По печатане геровитѣ прѣводи. Извѣстия за Априлова и за други. Пак. 126.

Дражайшіи Родителиіе!

Съ неизреченна радость полѹчихъ вашытѣ писма двѣ съ Аѳанасія Георгіевича, едно съ пароходâтъ отъ 24 Јюнія и едно отъ Байка, въ което ми пише Байо Нончо, какво е полѹчилъ парытѣ отъ Г. Вѫлка Славчовича; чолѹчихъ по Аѳанасія Софроніево толкованіе, ваша рѹкописна книга и шесть чифта чорапе, благодаря Ви отъ души за сичкитѣ тія работы, благодаря и Г. Христьу Пулеку за 13 ½ листа пергаментны отъ старо евангеліе и за парьето. За пергаментнытѣ листа ще ви пиша другъ пѫть, колко сѫ стары и проч. За Евангеліето Ви пиша, защо истинно отъ зависть ги сѫ събрали. Кога тѫкъ, дѣто има цензѹрный комитетъ, та прегледва книгитѣ, що влазатъ да не сâ и нѣщо вредни, пѫснахâ ги да влезâтъ тѫкъ, та тіи ли ги познâха, че сâ криви. Разѹмâтъ тамъ не е повреденъ хичъ, а дрѹго знаялъ

ли преводчикâтъ добрѣ языкатъ или не, та го превелъ гладко или не, това не вреди, кога излава се единъ разумъ. Тамъ дѣто казва: Јоаннъ ялъ властаре и дивъ медъ; това може да не е властаре, защото и сега има въ тâя пустыня скакалцы съ четыри крака, които и сега ядятъ тамъ, та може да е скакалци а не властаре; но и скакалци да е и властаре да е, се показва, че Јоанъ не е ялъ баницâ, а со скуднâ пищâ се е хранилъ; но было какво да было за насъ беше добро сега. За книги що ми пишете, щото се намѣрихâ тукъ это че испращамъ Ви: книгы на Свят. Димитрія Ростовскаго въ 5 части 129 грош. и 20 пар. двѣ библіи по 30 гр. 60 и 10 гр. и 20 пар. за харчъ до Цариградъ та ставатъ сичкитѣ двесте № 200 гроща турски. Тія книгы пращаме заедно съ другы иа Даскала Неофита до Г. Вулка Славчовича, и му пишемъ даскаловытѣ да превручи на нѣкоиси Рылцы, що сѫ въ Цариградъ, защо така пише той, а вашытѣ да превручи на Господина Гавріила Моровеновъ, до когото и азъ пишâ сега да ви ги испрати. А вы като получите това мое писмо, требува по скоро да пратите на Г. Лука Моровеновъ въ Филибе 200 гроша и да му пишете, съ первâ почтâ като пише въ Цариградъ да заповѣда Г. Гавріилу Моровенову да ги заплати Г. Вулку Славчовичу, каквого да се вâршâтъ скоро работытѣ, а Г. В. Славчовичъ ще си види хесапâтъ съ Г. Априлова. Архіерейскій Служебникъ напредъ имаше тукъ, а сега се продалъ. Сега ще рекâ на книгопродавецâтъ да ми гетирдише Архіересќій служебникъ минее и прочая. При книгытѣ има и едно светче, него да дадете на киръ Христьа Искровъ отъ чича му Христьа. А за Марія Чернецкâ що ми пишете, кога си дойде Г. Христьо, че го нѣма сега тукъ, тогава да видимъ какво ще рече, та щемъ ви отписâ. ако рече да и прати аманетâтъ, ще запрâ отъ парытѣ колко за книгытѣ, що ще гетирдишâ отъ Кіевъ, та Вы да ги заплатите тамъ. За книгâтâ ми писаха въ Петербургъ, какво е добре преведена, и просихме да напечататъ 10000 за да се раздаватъ. Азъ размахнахъ да идâ въ Кіевъ; защото Г. Априловъ искаше да седâ цѣлâ година тамъ, а то ми неприлега и проч. Отъ Даскалъ Кесарія получихъ писмо и ще му отговоря со слѣдующійтъ пароходъ, че отива единъ человѣкъ та да не плащаме, подобно и на Даскала Неофита, на Г. Хр. Пулека и още другимъ. На Отца Михаила ще Ви кажâ какъ требува да му пишете кога се напечата книгата ми. За дѣцата на сестра ми Ивана се опечалихъ до крайности дай Боже здравье па на живитѣ. Г. Евстаөій Мутьевъ тія дни излезе отъ градâтъ. Г. Стефана Тошковича поздравихъ отъ Васъ. Въ нихнâтâ кâщâ ходâ почти ката день, но у нихъ по рѣдко, а повече при дѣцата на покойнаго Стефана Мутьева, т. е. при внуцытѣ на Г. Христьа Кироглу. Г. Априловъ е писалъ на Панагюрцытѣ за книгытѣ. На Јоанна Георгіевича на Филибе ще пишâ со слѣдующійтъ пароходъ, отъ чорапетѣ два чифта дадохъ Г. Христьу а другытѣ останахâ у мене. На 5 Августа се начина екзаменъ (испытаніе) тогава ще ви прата свидѣтелство какво самъ отговорилъ. Приключенното писмо пратете на Панагюрище и отъ тамъ кога Ви прататъ друго допратете ми го, та щото стане харчь сайбійтъ му тукъ ще ми плати. Сега прощавайте за повече, добро видѣніе да подари Богъ.

12 Јюлія 1841
Одесса.

Вашъ Любезнѣйшій Сынъ
Найденъ Х: Геровъ.

---

539. — **Изпращане църковни книги. Работата на Мария Черницка. Геровъ има изпитъ.** Пак. 126.

Дражайшій Родителіе!

На 11 истекшаго Јюлія Ви пратихъ писмо и единъ такâмъ книгы Св. Димитрія Ростовскаго, двѣ библіи и едно Светче, надѣвамсе до сега да ги сте получили. Господинъ Христьо още не си е дошелъ, та не зная какво ще рече за работâтѫ на Марія Черницка, за това вторый пѫтъ щâ ви писа. Повече нѣщо не Ви пишѫ сега; защото тія дни се начина веке екзаменъ (испытаніе) та требува да се приготовлявамъ, и освенъ това, тія дни ми се случи друга работа на която ме нареди Г. Априловъ да му я́ сварщâ. Книгата ми още не се е печатала. но скоро ще се печата. Со слѣдующійтъ пароходъ се надѣвамъ да получѫ отъ Васъ писмо; тогава

ще Ви пишѫ какво е станатъ екзаменѫтъ и пр. Ако пишете на Даскалъ Кесарія, кажете му, какво Г. В. Славчовичь ми пише кога ми прати пары, тогава да му пратѫ книгы, азъ другъ пѫть ще му писа самъ, че сега не могѫ. Съ истинно къ Вамъ почтеніе оставамъ.

3 Августа 1841
Одесса.

Вашъ покорнѣйшій сынъ
Найденъ ҳ҃. Геровъ.

Поздравлява Вы Г. Аѳанасій Георгіевъ.

---

540. — Длъжностни лица въ лицея и тѣхнитѣ права. Какъ Геровъ държалъ испитъ и какви бѣлѣжки получилъ. Пак. 126.

Дражайшіи Родителіе!

Тѣзи дни се надѣяхъ да полꙋчѫ отъ Васъ писмо, за да се наꙋчѫ да ли сте полꙋчили книгытѣ, що Ви пратихъ. Заключавамъ да сте ми писали, но нѣкаде се е замаяло писмото.

Въ писмото ми, що Ви пратихъ отъ 22 Авгꙋста, обѣщавахъ Ви се да Ви пишѫ какъ сѫмь свършилъ екзаменѫтъ. Но преди това требе да Ви пишѫ за слѣдꙋющее:

Най големо лице въ Лицейтъ е Попечительѫтъ (той сега е въ Нѣмско); второ Директорѫтъ (управитель); третьо Инспекторѫтъ; послѣ члeноветѣ на Лицейската Канцелярія и Професcорытѣ, сирѣчь учительетѣ, що предаватъ въ Лицейтъ т. е. въ трытѣ послѣдны классове, и помощникѫтъ на Инспекторѫтъ; послѣ учительетѣ, що предаватъ въ гимназіятѫ, т. е. въ первытѣ седемь классове, и надзирательетѣ и проч. Инспектора ни зехѫ преди малко време за дрꙋго мѣсто, а доклѣ да дойде дрꙋгъ инспекторъ должностьтѫ мꙋ испълнява помощникѫтъ на Инспекторѫтъ. Секой си знае своятѫ должность и требува да я испълнява. Гимназистытѣ т. е. ученицытѣ на первытѣ седемь классове испытватъ Директорѫтъ, Инспекторѫтъ, помощникѫтъ на Инспекторѫтъ, нѣкои професcоры и учительетѣ. въ вторыйтъ, третійтъ, четвертыйтъ и петыйтъ классове понеже има много ученицы, та е мѫчно да сѫ въ еднѫ одая, за това тіи сѫ раздѣлены по на два, и единыйтъ се нарича основный а другійть параллельный, но и въ двата едно предаватъ. Азъ се учехъ въ петыйтъ параллельный; защото въ него имаше едно Бѫлгарче. На екзаменѫтъ и двата класса заедно испытватъ. Като испытватъ ученицытѣ, тꙋрятъ имъ отмѣтки 0, 1, 2 до 5. т. е. записватъ какъ сѫ отговорили. О значи нищо не знае, 1 лошо знае, 2 посреда, 3 добрѣ, 4 изрядно, 5 превосходно. Който има отмѣткѫ отъ сичкыты предметы т. е. отъ математикѫ, русскый, латинскый и проч. по 4, той полꙋчва награжденіе, а 5 отъ сичкытѣ предметы рѣдко се случва. Когато свършатъ гимназіятѫ т. е. седемьтѣ классове, тогава ги испытватъ пакъ за сичкытѣ классове; и когато нѣкой постꙋпи изново въ нѣкой классъ испытватъ го за сичкытѣ по долны классове. Азъ когато постꙋпихъ лани, не ме испытвахѫ, а сега нѣкои учители, които не преподаватъ въ тоя классъ, що бѣхъ азъ въ него, искахѫ да ме испытватъ по обычаю въ канцеларіята за сичкытѣ предидꙋшы классове, а Директорѫтъ не ги слуша а ми ме испытва отъ тія предметы, които той испытваше, заедно съ другытѣ ученицы въ классѫтъ, и така отъ исторіятѫ, Законъ Божій и математикѫтѫ получихъ отмѣткѫ по петь, а съ другытѣ предметы останахъ да се испытвамъ въ канцеларіятѫ. Подиръ екзаменѫтъ помощникѫтъ на инспекторѫтъ ме выка да идѫ въ канцеларіѭтѫ да ме испытватъ. Като отидохъ, директорѫтъ за да ме облегчи, рече на учительетѣ, защо по добрѣ да ме оставятъ сега да ходѫ въ седмыйтъ классъ, та до годинѫ да ме испытатъ изведнашъ за сичкѫтѫ гимназія, защо е много трꙋдно за мене и сега и до годинѫ да давамъ такавъ голямъ екзаменъ и така сега ходѫ въ седмыйтъ классъ. дрꙋгъ пѫтъ ще ви писа повече сега прощавайте.

13 Септемврія 1841
Одесса.

Любезный Вашъ сынъ
Найденъ ҳ҃: Геровъ.

---

541. — Смѣтка на изпратени церковни книги. Пак. 126.

Дражайшіи Родителье

Въ предньото ми писмо Ви пишехъ, какво оставамъ за пролѣть да прата книгытѣ; но понеже сега Г. Василъ Станьовичъ стори намѣреніе да си иде, азъ намыслихъ за добрѣ да ги прата съ него. Сичкитѣ книги що ми пишете не Ви пращамъ, че не се намѣрихѫ тукъ. Пращамъ Ви само слѣдующытѣ съ назначеннѫтѫ имъ цѣнѫ.

	Рубл.	Грош.
дванаесеть минее за секой мѣсецъ по единъ	200	1000
единъ тріодъ	25	125
единъ пентикостаръ.	15	75
петь псалтира по 7 рубл. или по 35 гроша	35	175
двадесеть часослови по 3 рубл. по 15 гроша . . .	60	300
сичкитѣ чинятъ	335	1675

Освенъ това книгитѣ иматъ отъ Москва до Одесса кирія по 40 копѣйки на фунтъ, що ще рече по шесть гроша на оката, та може да видите колко иде на секоя книга, споретъ тяготата ѝ, додѣ да влезатъ тукъ въ гемія иматъ още харчь 4 рубли 20 грош. Отъ Г. Васила Станьова зехъ петдесеть и петь талире дирекліи и единаесеть карбовнеца (рублы сребжрны) та му дадохъ записъ да му ги платите тамъ на тане. Сега повече неможѫ да ви пиша, защото ми не позволява времето. Оставамъ

Вашъ покорный сынъ

Найденъ Х: Геровъ.

1842 іанѹарїи 18 полѹчихго тѹкае на книгите хесапо щоса пратени: минее и тришде и проч за игѹмено апратениса ѿ 12 декеврїи 1841.

---

542. — Роднински поздравления и новини. Какви художества учи Геровъ. Семейството на попечителя. Да му се прати старопечатно евангелие. Мѣсечно затмение. Пак. 126.

Дражайшіи Родителье.

Одесса 20 Априлія 1844.

Поздравлявамъ Вы съ Свѣтлото Христово воскресеніе и Ви желая да го посрѣшнете и празднувате още много пѫти весело и богоугодно. Вашето прежелателно ми писмо отъ 1 Априлія пріяхъ 16 тогоже Априлія съ весма голѣма радость, защото отъ заговяванье сирѣчь, 6 февруарія до сега не бѣхъ пріималъ отъ Васъ писмо. Съ голѣма печаль ся научихъ отъ писмото, какво толкова време не сте мя разбрали. Да оставимъ другытѣ веке писма, ами баремъ отъ 20 Марта, за което писахъ на Г. Никола Чалики и му ся молихъ, както може по̀-скоро да Ви испрати, какъ баре то не е стигнало на време азъ не мога да разумѣя. Въ три писма Ви пишехъ вторый пѫть за въ Кжржмъ какво сме видѣли и ни едно отъ нихъ, видися, не сте пріяли. Въ едно писмо Ви пишехъ какво уча тукъ и бѣхъ го написалъ съ гова истото синьо мастило, което направихъ отъ синило, що самъ го самичакъ правилъ. Дано да пріемете тія писма, макаръ и кжсно да видите, какво азъ не мога да тржпя много време безъ да Ви пиша. Азъ не зная до кого да пращамъ писмата въ Цариградъ, та да дейдисватъ на време, кога г. Н. Чалики не ги испраща увреме. Това писмо ще дамъ на Мутеви да го приключатъ въ нихнытѣ до Димитраки дано да стигне по̀ скоро. Писмото Ви отъ 17 февруарія, дѣто ми пишете, че сте ми испратили, още не самъ пріялъ и весма жалѣя. Весма много ся огорчихъ отъ началото на писмото, като ся научихъ, че толкова време не сте пріяли мое писмо. Като прочетохъ обаче по̀ надолу и видяхъ, че сте годили сестра ми Елена, толкова ся зарадвахъ, дѣто да имаше способъ тоя си часъ да фржкна да дойда да я поздрава и да ѝ пожелая да бѫде щастлива съ будущіатъ си мѫжь. Съ другіатъ пороходъ

ща испрата нѣколко книги и съ нихъ заедно ща испрата и ней нѣщо нишанъ на моята радость. Любезно поздравлявамъ и годеникатъ г. Ганча; азъ весма добрѣ го помня още отъ онова време, когато ся учеше въ школьото. Поздравлявамъ Байка и булката съ новородената имъ дщерка и имъ желая отъ Бога животъ и здравье да дочакатъ да видатъ отъ нея и унукы. Азъ желаехъ въ особенно писмо да имъ покажа какъ ся радвамъ на нихното добро, но понеже имамъ да дамъ писмото на Мутеви да го приключатъ не требва да бѫде тежко. Каквото бѣхъ писалъ на байка отъ 30 ноемврія за художествата щоги уча, така и по̀ пространно писахъ и Вамъ, чинимися 20 февруарія. Сичкитѣ работы дѣто ми пишете, за боите, напримѣръ какъ ся бойдисва съ синило въ студена вода и проч. ще да учимъ до година, а нѣкои сега знаемъ. Сичкитѣ мадеме какъ ся чистатъ и претопяватъ подробно учихме. Сега като зема въ рѫката си нѣкой пясѫкъ или камѫкъ, можа или отъ погледъ да позная какавъ малемъ има, или ако не отъ погледъ, то съ другъ способъ отъ едно парче, като пшенично зѫрно, мога да вида какви работы може да извади человѣкъ отъ тоя камыкъ или пясъкъ. За тоя пясъкъ, дѣто ми пишете, като испратите малко, може да ви отпиша послѣ какво е. Сякоя година слѣдъ екзаменатъ излизатъ такива филади, каквато Ви пратихъ лани. И тазъ година като излѣзатъ ща ви испратя пакъ. Днесь утрѣ ся надѣямъ да дойде отъ Москва това, щото бѣхъ пратилъ да ся печата.

На попечителятъ името е Димитрій Максимовичъ Княжевичъ, на жена му Антонія Францовна, сыноветѣ муса Максимъ и Антонинъ, а дщеритѣ му Марія, Елисавета и Екатерина, двѣтѣ ся въ возрасть а Екатерина до 10 годинъ. Утре ща премина да сѣда у нихъ за да ся приуготовляваме за екзаменатъ съ Антонина. Въ послѣдньото писмо Ви пишехъ и Вы, молехъ да ми испратите онова Евангеліе, което пишехте, че сте намѣрили и е печатано преди триста и 30 годинъ. Азъ казвахъ за него на попечителятъ и той желае да го има, и иска или да го купи или друго ново да даде за него. Понеже той отхожда сега въ Петербургъ, азъ имамъ да го моля за нѣкой работы, които ако свръши, и нѣма сомнѣніе какво ще ги свръши, ще мя ощастливы, затова и азъ желаехъ преди да иде въ Петербургъ да е да му дадехъ Евангеліето, та тогава по уйдисва да го проса да ми свръши тія работы. Той още ще посѣди и може да пристигне Евангеліето, ако го по̀ скоро пратите. Кога го пратите, напишете отъ горе: Его Превосходительству, господину Попечителю Одесскаго учебнаго округа, Димитрію Максимовичу Княжевичу въ Одессѣ. и пишете въ Стамболъ да го дадатъ на параходатъ; така най вѣрно може да дойде. Съ това Евангеліе ніе най много можемъ да отблагодаримъ попечителятъ. Отъ сега нататакъ сякои 20 дни, а нѣкой пѫть и 10, каквото е было и до сега, ща Ви пращамъ писма, та ако бы да не ги пріимате, то требва да ся попыта г. Н. Чалики; азъ отодавна не самь пріималъ отъ него писма. На 19 мая презъ нощьта сир. споредъ 20 мая въ полунощь ще да бѫде затмѣніе на луната. Въ Одесса споредъ тукашніатъ сахатъ ще ся начне въ 10 и 11 минуты, сир. 49 минуты до полунощь. Оставамъ вашъ покорный сынъ

Найденъ Х: Геровъ.

полꙋчихго на маїй: 3: 1844 и вѫрнахмꙋ ѿвѣто. 17 маіа и дрꙋги ѿвѣтъ върнах на 1 ꙋ̈ніа сосъ ганча.

---

543. — Пѣсъкъ изпратенъ по Палаузова. Наставления за старопечатни книги. Пак. 126.

Дражайшіи Родителье.

Одесса 30 Маія 1844.

Писмото Ви отъ 17 Маія съ голѣма радость пріяхъ 26 тогожде Маія. Тоя пѫть ся позабавихъ съ писмо, защото тамамъ сега имаме екзаменъ, та самь много зафанатъ съ работа. Сега Ви пиша колко да ся разберемь, и като свръшимъ екзаменатъ на 13 Іунія, тогава ще Ви пиша пространно. г. Палаузовъ си дойде и сега въ карантинатъ, и щото ми пишехте, че сте оставили на Филибе пе́сокъ и чорапе,

да ги земе, донеслъ е съ себеси. Съ голѣма радость прочетохъ въ писмото Ви, какво сте записали евангеліето, за което Ви пишехъ, и добрѣ бы было ако си дойде г. Димитрій Мутевъ по скоро. да го испратите съ него; като щомъ свржшимъ екзаменатъ, азъ ща испрата заедно съ други книги и ново Евангеліе и апостолъ за сайбіятъ му. Пратете и кожаныатъ апостолъ и други такиви книги, дѣто ся намѣрятъ и пытайте сайбіетѣ, новы ли книги искатъ за нихъ или пары. за да имъ испрати самъ попечителятъ отъ тукъ. Весма жалѣя, дѣто не мога сега да поздрава съ особенно писмо сестра си Елена и Зетятъ, такожде и бойя Нонча и Дончa; сичко оставямъ за слѣдъ екзаменатъ. Писмото отъ 17 февруарія не самь пріятъ и не зная какво е станало. На г Христя П. ще отговоря слѣдъ екзаменатъ. Сега прощавайте за повече. Добро видѣніе да подари Богъ.

Вашъ покорный сынъ
Найденъ Х. Геровъ.

„получиҳго іуніи 8: рано на 1 сахататъ сѫтрента вовъ филюбе: 1844 тогожде днѧ сиречъ іуніи 8 вър"наҳму ѿвѣто паки ѿ филюбе.

---

544. — Тайнствени разправии. Подарени книги и утвари на габровскитѣ черкови. Разправия съ Неофита Рилски. Изпитване минералъ. Цѣна на нѣкои церковни книги. Пак. 126.

Дражайшій Родителье,

На 20 текущаго Марта Ви испратихъ отвѣтъ на Вашето писмо отъ 5 марта. Въ него писмо азъ не можихъ да Ви ся отговоря подробно, защото не бѣхъ още пріялъ по прѫвото Ви писмо отъ 28 февруарія. Сега сь тоя пароходъ пріяхъ и това писмо и ето, че Ви отговарямъ и на него.

Ако и да желая отъ все срѫдце да ся направи ꙩвклзцꙩфвꙩ, никакъ не мога да си зема оттукъ орудіе повелително за да ми ся слуша тамъ думата; защото никой не може да заповѣда въ чужда кѫща. За това нѣщо требва да ся иска на мѣсто изинъ, и тамъ може да ся испроси, стига само да знае человѣкъ какъ да иска, а ищущему дастся. Цѣната на таково нѣщо бива различна, споредъ каквото желае человѣкъ да го направи. Отъ писмото Ви вида, какво ще бѫде мѫчно да ся направи това, доклѣ самь тукъ. Кога е така, азъ мысля да е по добрѣ, каквото ми пишете, да остане, за кога си дойда. Само отъ една страна бѣше добрѣ да ся свржши сега; защото можѣхъ тукъ да приготва сичко, щото е потрѣбно, и това щѣше да стане по лесно.

Вчера пріяхъ отвѣтъ отъ сынатъ на попечителятъ. Той ми пише, какво чичо му ся обѣщалъ да походатайствува да мя направятъ плнѿхо. На лѣто той има намѣреніе да дойде въ Олесса. Сичкото ми желаніе и намѣреніе, каквото що Ви пишехъ и отъ 20 Марта, е това: да ся захвана на нѣкоя работа още оттукъ, та кога си дойда, съ Божіа воля, да ся ненадѣвамъ на единого и на другиго, а самъ да си зная дѣлото. Ето за това азъ искамъ да стана плнѿхо. Нищо не зная на здраво какъ ще да ся случи, а само съ една надежда живѣя, па каквото Богъ даде. Едно само ща ся мѫча, да си дойда по скоро.

Уйчо Христо си дохожда тія дни въ Одесса, каквото що Ви писахъ и на 20 Марта. Азъ ся разговорихъ съ него за дохожданье. Мѫчно ще му бѫде да си излѣзе сега съ мене. Той рече да Ви пиша, какво иска да остане тукъ и тая година. Азъ отъ душа желая да си дойдемъ заедно, и още имамъ надежда, какво ще стане това.

Дѣто Ви е казвалъ нѣкойси человѣкъ, че Габровскитѣ церкви иматъ книги подарены това е истина. Априловъ проси тукашніатъ владыка, а владыката проси святѣйшій синодъ, та имъ дадоха тія книгы. Трѣбва да ся пыта владыката, ако ще да походатайствува да подаратъ и на нашитѣ церкви книгы, то може да му ся напише прошеніе. Азъ не мога самъ да го пытамъ, аща помоля другъ единъ человѣкъ, той да попыта и на 10 Априлія ща Ви отпиша за това.

Времето ми отъ день на день ся смалява. Остава ми още три мѣсяца безъ 10 дны доклѣ да свржша. Това време е най трудно и най много требва да ся работи.

Отцу Неофиту азъ не самь писалъ отодавна не безъ причина. Азъ зная, че моитѣ писма му са совершенно непотрѣбны. Ако ся случи да му пишете писмо, може да го извѣстите, какво сега настжпя време на екзаменатъ, та не самь свободень и Вамъ да пиша по̀ часто. Скоро, ако бжда здравъ, та си дойда, и тогава лично ще ся разговоримъ. Азъ желаехъ открай да си пишемъ по̀ често, но Априловъ не стана каилъ. Той пося плѣвели между ученикъ и учитель, и Даскалъ Неофитъ му още и помогна на това. Сега доклѣ ся не вида лично съ отца Неофита, азъ нищо не мога да му пиша.

На 10 марта Ви писахъ, за каква струва онова камыче, чтото бѣхте ми испратили. Азъ тогава не Ви споменахъ, какво въ такыва камычета ся намира и злато. Въ това камыче имали таково нѣщо не мога да Ви кажа, защото то бѣ малко, та не може да ся испыта по него само.

Принесете г. Петку Догановъ низакъ поклонъ отъ мене, такожде и на Леля Рада.

Житіята на святіитѣ ся продаватъ 475 гр. когато ся повезани сичкитѣ на четыре книгы; а ако са повезани на 12 книгы, тогава ся продаватъ за 550 гроша. Пролозитѣ чинятъ 200 гроша. Архіерейски требникъ тукъ нема. Не самь можалъ да ся наyча, намиралися тая книга въ Москва или на друго нѣкое мѣсто.

Поздравлявамъ сичкытѣ братье и сестры и сичкытѣ роднины. Желая Ви да празднувате радостно свѣтло Христово воскресеніе. Добро видѣніе да подари Богъ.

Одесса ваш̃ъ покорный сынъ
30 Марта 1845. Найденъ

пол8чнхго 7 а̂прїліа и вжрна́хм8 ѿв'ѣто 9: а̂прїл̈а и вто́ри ѿв'ѣтъ ѿ філюбе 26: а̂прїліа.

545. — Геровъ въ Бѣлградъ да печата физиката. Не устоялъ на думата си. Свищовчане канятъ Герова за учитель. Дѣ е по-добрѣ? Пак. 22.

„ча́до дража́ишее, зра́вств8й о̂ўгд'ѣ многол'ѣтно, и̂ д8шеспа́сно.

Ва́шето пи́смо ѿ і тек8щаго пол8чихъ, и̂ возра́доваxомсѧ сички за ва́шето добро̀ здравіе. ѿ пи́смото за др8го не на8чи́xсѧ, ра́зв'ѣ щоса по засрами́xъ ѿ г. ч. п: катома̀ по пи́та че гд'ѣ̀ .о̂ста́на, пи́смото което б'ѣше пра́тено замене, и̂ли́ги скри́вате. Но добре́е, даса̀ не о̂б'ѣща́ва челов'ѣ́къ като го̀ не прин8джва ни́кой, и̂ да сврж̑ши нещо, не́жели даса̀ о̂б'ѣща́ва и̂ данѐ сврж̑шва ни́що, въ лицеѧтъ было̀ после́дното и̂спита́ніе, и̂ ви́дисѧ че нещѐ даѐ было за 3: и̂ли̂ 4 часа̀, а̂ было́е за по́лъ часа̀ и̂ли̂ швертъ та нема́xте вре́ме ди́нъ за ма́лко рава́xче да напи́шете колкот8 даса̀ и̂спжлни о̂б'ѣща́ніето, но сїѧ̀ бол'ѣ́зенъ н'ѣстъ къ сме́рти. а̃зъ прочее и̂̃мамъ и̂ досего днѧ̀ едно̀ таково̀ пра́віе та к8ги́т8 сто́римъ намереніе за да поздравимъ не́к8го со́съ пи́смо, то не ча́камъ о̂ўречен атъ день въ ко́ит8 ще́мъ даго̀ и̂спратимъ а̂ приготвимъ сиго прежде неколко денѧ и̂ бы́вами гото́во за о̂ўрече́ныѧтъ де́нь прощаваите. въ зами́налата седми́ца писаxмети вкра́тц'ѣ и̂ наде́ѧмеса дне́сь о̂ўтре даго̀ пол8́чите. ма́нкати и̂ константи́нъ xоди́xа на: є̃: і̂ѡа́нна, и̂ доидоxаси бл̃гопол8чно, константи́нъ xоди̂ со́съ ма́икаси, но и̂ а̃зъ жела́емъ, и̂ про́симъ ѿ г̃да зра̃віе, и̂ даси̂ до́идешъ и̂ твоѧ̀ мы́лостъ бл̃гопол8́чно та и̂ а̃зъ н'ѣгли дасѐ сподо́бимъ со́съ твоѧ мы́лостъ, пода́жд'ѣ Г̃ди. въ заминалата седми́ца щоти̂ пис8́ваxъ за пи́смо ѿ свище́въ, пол8́чиxго, то было ѿ г: x̃ на́идена—пазарџикліѧта книгопрода́вецо писано на 14 і̂8́ніа въ коетоти пи́ше, че и̂ ѿ него по напрешъ писа́лти и̂ др8́го пи́смо о̂ба́че него несме пол8чиле, а̂ вовъ това така̀ гово́ри: като зами́налъ пролецемъ на свищовъ и̂ разговорилеса со́съ г: x: п: и̂ со прочі̂ите господа́ри, и̂ ті̂ем8 заржча́ли за

датѝ ѝзвѣстѝ какво чета̀ ѝщатъ не ѿме́нно за оу҆чи́телъ са́мо на славя́нскїй ѝ ѡ҆бѣща́ватъ ти ѻ҆семъ хи́леди гро҇ за годи́ната че а̂ко̀ дозволя́вашъ то са́мо да ѝмъ ѿпи́шешъ ѝ тїе съ перво щатъ датѝ ѝспра́татъ кондрактъ задаго̀ ѝмашъ оу҆тебеси ѝ така̀ даса повдигнешъ дайдешъ, така́ти пи́ше ҳ҆а на́нденъ, познáваса про́чее че трѣбва датѝ дада́тъ ѝ деся҇т хиледи а̂ко да приста́нешъ, ѝ а҆зъ размы́слихъ, ѝ да ѝмса̀ не ѿговоримъ това дохо́ди безче́стно, но вчера ѝмъ ѿпи́сахъ така̀: каквоса нами́рашъ въ тїя дни̂ въ бѣлъ гра҇ ѝ за коѐ дѣло ѝ какъ ще҇ даси̂ та́мъ до началото на а҆ѵгѹста мц҇а, ѡ҆бѣщахся че щемъ датѝ пи́шемъ ѝ а҆зъ спротѝ ни́хното проше́нїе ѝзвѣстно. като̀ дасѐ не покажемъ сопроти́вни. писа́хъ ѝмъ че а̂ко̀ да полѹ́чатъ пи́смото ми поскоро че а̂ко да ѝма вре́ме ѝ а̂ко ща́тъ а̂тїе датѝ пи́шатъ ѝ сами дориса нами́рашъ въ бѣлъ гра҇ дата̀ намери пи́смото ѝмъ та́мо, ѝ така̀ мо́же нѣгли наврящане а̂котїе возможно да сле́знешъ по дѹнаво. до свищовъ за даса̀ видите ѝ разговорите ѝ прочая. ѝзвѣсти́хса какво въ заминалата седми́ца ѝ ѿ па́заря́икъ четиса писале некоиси не знаемъ защо́е а̂ по нашето мнѣ́нїе ѝ жела́ние чинимиса чеѐ на́и добрѐ камто ѻ҆течеството ѝ така̀ на́и до по́сле воля Бж҇їя да бѹдетъ, неще человѣкъ да ѻ҆ста́не гла́денъ ѝ жажденъ ѝ вовъ ѻ҆те́чествотоси а̂ко ѝ по сирома́шески да ѐ. за константина немѝ писѹвашъ нищо нито̀ па́къ не́мѹ, познавамго чемѹе ма́лко грыжно. поздравлявата ѻ҆те́цъ а̂дана́сїа ѿ панагю́рища то́иса наде́я за нещоси щотие заржчилъ кѹга́тѹ да ѝдешъ за въ бѣлъ гра҇. ѝ ные за дрѹго ѝ дрѹ́го. а̂ на́ипаче за реченотони ѻ҆бщо жела́нїе ѻ҆жида́ваме нѣгли со́съ во́ля Бж҇їя да збѹ́детсѧ дѣломъ ѝ за по́сле жи́въ гдь Бг҇ъ многомиса ви́да҇т ве́сели ѝ радостни рече́ните ѝ за сїе ѝматсиго въ совершена наде́жда ıякоже ѝмы. г: тодораки ҳ҆ г: па́вле, г: ѝ про́чїи ма́ли ѝ велики сердечго ва́съ поздравляетъ, ѝ байти пе́таръ г: ѿ ма́икати ѿ балти а̂данаса ѿ невѣстата ѝ дѣцата ѿ то́та нан много поздравле́нїе чи́чко на́нко, ѿ балти ҳ҆ ѝвана ѿ сестри братїа ѝ ча́да ѝ сички ѝмъ домашни мали ѝ вели́ки, сро́дницы прїятели ѝ зна́емый ѻ҆бщо позравленїе. за древо̀ по́лъ слѹ́шаме че променѝласа пли ѿ: ѝ незнаемъ дошалълие дрѹги, за това чи́нимиса дастѐ вие по ѝзвѣстни. полѹ́чихъ ѿ кан:ѹра тридесетъ гро́ша ѿ двойца спомоществова́тели, ѝмена́та ѝмъ г: ми́ничо цвѣтковъ, ѝ г: де́лчо ра́довичъ, трѣбва да гѝ приимете въ числото на книгите. не пи́шешни щели дaможе датиса помо́гне не́що ѿ прави́телството презъ дните седми́чни за мно́го ми доходи наѹмо̀ дати пиша, ѝ кѹга зе́ма да пи́ша ѝ за коетѹе нам потребно за не́го заборавимъ. напиши́ми ѝстото ѝме на г: хрїстодѹлова. проща́вайте сега̀ за повече, добро виде́нїе бг҇ъ дани̂ подари. 1819: ѝѹлїи 12 копри́вщица. „ѻ҆те́цъ твой ҳ҆ ге́ро дв: м:

---

546. — Геровъ ще мине прѣзъ Свищовъ. Какъ отива печатането на физиката и колко ще струва? Други подробности за физиката. Пожари въ разни градове Пак. 22.

„ча́до дражайшее зравствѹй ѻ҆гдѣ многолѣтно ѝ дѹшеспасно.

„пи́смото твоѐ ѿ: 8: текѹщаго за едно со́съ г҇: ч: п: ѝ ѻ҆те́цъ а̂дана́сїевото полѹ́чихъ вче́ра днесъ го ѝспра́щамъ на ѻ҆те́цъ а̂да. ви́дниса ченеси̂ полѹчилъ пи́смото ми ѿ по напре́шната седми́ца. наде́ямса ѻ҆ба́че днесъ оу҆тре даго̀ полѹ́чишъ заедно со́съ зами́налата неде́лшно коего е ѿ 12 текѹщаго. въ коетоти ѝзвѣстявамъ заради̂ свищовските господа́ри. мно́госа за-

ра́дваҳъ като̀ разѹмѣ́ҳъ какво̀ дока́рва и̂ тво́ѧта мы́сальъ по нѣ́гдѣ ка́ктѹ и̂ а̂зъ мы́слимъ, то е̂́сть зарадѝ щомѝ писѹ́ка за подѹ́наво дасле́зешъ до= свищовъ, за това а̂ко̀ даприле́гне да сторишъ така̀ чи́нимиса че така̀ по= добреще да ста́не, а̂ на́и до́брото самата ми́лтъ Бжїѧ да ѹ̂стро́итъ и̂миже вѣ́сть сѹдьба́ми. жела́емъ про́чее и̂ дани ѿпи́шешъ о̂ще ко́лко вре́ме щешъ. даса̀ заба́вишъ та́мо, и̂ за кни́гитети на приме́ръ покоѧ̀ цѣ́на ща́тъ да= тиса напеча́татъ и̂ за колко кни́ги и̂машъ спомоще́ствова́тели, и̂ си́чките кни́ги колкощатъ да ста́натъ, ра́дѹюсѧ же и̂ зарадѝ г҃: гаврїи́ловото пи́смо щоти́е прати́лъ до гоп҃ бра́тїата, и̂ сама́го хрїстодѹ́лова за да заплащатъ тїе кни́гитете, това̀е весма̀ добре стана́ло и̂ за по добрѐ бг҃ъ ма҃тивнїи даѐ напомощъ. не зна́ѧ про́чее о̂ще за коѧ̀ ра́достъ датѝ пи́шемъ въ па́зар= џикъ по гѹле́мите, чарші́й се и̂згоре́ҳа, во́въ се́резъ мно́го пожа́ръ стана́ло ка́зватъ че до 17 це́ркви и̂згоре́ли, подо́бно и̂ вовъ ме́га тръ́ново весма̀ мно́го и̂згоре́ло, бг҃ъ да соҳрани́тъ. ѿ си́чките наши дома́шни и̂ скои̂ братїа и̂ сестрѝ сродницы и̂ прїѧ́тели сеживоса и̂ з҃раво и̂ ва́съ поз҃равлѧватъ, въ тїѧ̀ неде́ли сва́дбите, и̂ шенли́цы весма̀ мно́госа вовъ се́ло, бг҃ъ ма҃тивнїи даподарѝ и̂ о̂ще помно́го да бѫдат и̂ до на́зе да засти́гнатъ и̂ данѝ за= ра́дватъ по жела́нїю о̂бще на́шемѹ. за константи́на давно́ми ѿпишеш нещо за добро́томѹ. а̂косѝ тѹрилъ не́що наре́дъ за датѹ̂по́сашъ не́що бѹква́рчета щоса̀ разгова́рѧҳме то и̂звѣсти́ми, проща́ванте сегѝ за по́вече, добро виде́нїе бг҃ъ данѝ подарѝ.

1849: і̂ѹлї́й 18: коприщица.
: х҃: гр: дб: мш.

и̂ за рече́нити ѹ̂се́щаиса не́щоти бѣ́ҳъ писа́лъ желаемъ дамиса ѿго= вориш и̂ тїе ра́дватса и̂ ѿжидаватъ за дѣ́лото рече́ное.

---

547. — Полза отъ минуване прѣзъ Свищовъ. Чорбаджи Стоянъ Теодоровичъ Чалжковъ гради училище въ Пловдивъ. Да побърза Геровъ за Узунджовския панаиръ. Пак. 22.

„Господи́нѹ на́иденѹ ге́ровѹ ѿ копри́вщица,
чре́зъ г҃ бра́тїа г҃: хрїсто́дѹлова съ че́стїю.
„въ бѣ́лъ гра.

„ча́до дража́йшее, здра́вствѹй о̂гдѣ многолѣ́тно и̂ дѹшеспа́сно.

„Писма́тати ѿ 29: и̂сте́кшаго мца і̂ѹлїа и̂ ѿ 5: текѹщаго а̂vгѹста, по= лѹ́чиҳме и̂ две́те въ сорочното вре́ме. тока́е пи́смо и̂ на две́те ѿговора́тъ. ра́двамеса про́чее за ва́шето добро̀ здра́вїе, и̂ преминѹ́вамеси дни́те со́съ на= деждата о̂жида́юще ва́шегѡ добра́го пришествїѧ. поко́рно бл҃годаре́нїе и̂маме и̂ на г҃: пл и ѿ: зарадѝ велика́та любо́въ коѧ́тѹе пока́залъ на тебе, и̂ те́бе задолжа́вамъ ѿ глѹбинѣ̀ серде́чныѧ, намое мѣ́сто (си́речъ) зарадѝ мене да мѹ цѣлѹ́етъ честнѹ́ю десни́цѹ сосъ нижа́йшето моѐ поклоне́нїе, и̂ при това̀ о̂ще жела́емъ за даго има̀ вто́ри о̂те́цъ, и̂ колкотѹ̀ те́бе бг҃ъ про̀вѣти та́ко даго̀ поздрави́шъ ѿ на́ша страна̀. а̂ не спротѝ нашето невѣ́жество. Бано= ти а̂дана́съ дне́съ пѹтеше́ствѹетъ за въ ца́ри гра́дъ со́съ него́ти и̂спра́щамъ това пи́смо до филюбе. зарадѝ твоето пѹтеше́ствїе а̂ко̀ да прилегне по дѹ= наво до свищовъ, то весма̀ добре́ще да бѫде. понеже и̂ на та́мошните бра́= тїа и̂матъ дасе ѹ̂довлетворѧ́тъ сердцата и̂мъ кѹгаса ви́дите и̂ разгово́рите сосъ ны́ҳъ, тоще да и̂маме по междѹ на́зе о̂ще по горѧ́ча любо́въ паче

пре́жнѧѧ. и̂ кѹги́тѹ бл҃говоли́тъ бг҃ъ за дадо́йдете вовъ свищо́вѣ, тогива на си́чкиге во о̂бще любе́зно поздравле́нїе ѿ на́ша стран̑а вовъ филюбе пра́ви г҃: чорбаджи стоѧ̀ дешд чалѫковъ ново оу̑чилище со́съ си́чкатамѹ нареда капета́лъ, и̂ прочаѧ. когто са и̂ и̂спра́ви текмил ѿ капеталатъ на поко́йнатамѹ сопрѹ́га коко́на е̂лени́ца въ вѣ́чное е̂ѧ̀ воспоминовенїе. таваѐ оу̑чи́лище напра́вено к ктѹ слѹ́шаме ѿ человѣ́цыте задасе оу̑чи ю̂ношеството на славе́нобо́лгарскїи ꙗ̂зы́къ и̂ про́чаѧ и̂ напра́веное сѣ̀що до ста́рото оу̑чи́лище е̂ллиногрече́ское во́въ кое́тѹстеса оу̑чиле́ и̂ вые́, до чорбаджѝ нешовичин и̂ до х҃а не́нови, на дво́ратъ коко́на а̂нна (а̂ни́ца) и̂ а̂зъ мно́го жела́емъ за да и̂демъ да ви́димъ, мо́же не́що и̂ дасѧ̀ наѹ̀чимъ щогодѣ. поне́же сега́са нам̑ ратъ и̂ г҃: са́лчо, и̂ г҃: димитрика во́въ фі́люве, ми́слимъ о̂ба́че нѣ́кгли бг҃ъ ма̑гивнїй давѝ донесѐ по ско́ро со́съ зд̑ра́вїе та со́съ те́бе за́едно да и̂демъ, гледаите про́чее ка́ко за оу̑зѹнцова давно̀ да призти́гнете поне́же засичкое по лесно, а̂ на́ипаче и̂ за книгитети на спомоществова́телите по лесно мо́жатъ даса̀ и̂спра́татъ по ме́сто мнѣ́нїе, а̂ не зна́ѧ така́лїе. и̂ дрѹ́гото на́шеси о̂бщо дѣ́ло и̂ договоръ. това́сиго ние, и̂ о̂ни́зи, и̂маме весма̀ вѣроѧ́тно бе́зъ всѧ́кое сѹмне́нїе, и̂ то́лкозисме ра́достни и̂ и̂: ꙗ̂кѡ о̂брѣта́ѧй корыстъ мно́гѹ, са́мо наде́жда на бг҃а и̂ оу̑пова́нїе о̂нъ са́мъ да оу̑стро́итъ доброе и̂миже вѣ́сть сѹдьба́ми. бѹди во́лѧ бж҃їѧ. проща́ваите сеги̂ за по́вече. добро̀ виде́нїе бг҃ъ данѝ подарѝ.

1849 а̂вгѹ̑с 16 коприщица.

ѿ майкати, ѿ бра́т̑а, ѿ сестри, ѿ внѹ̀чки, и̂ ѿ си́чки сро́дницы, комшій, и̂ прїѧ́тели, любезно поз̑дравле́нїе. о̂собно ѿ то́та, и̂ ге́рча, тї́еса цвѣти́ха (шари́ха) пре́з о̂ни́ѧ днѝ, сла́ва бг҃ѹ ле́сничко и̂сцѣлеха (о̂здраве́ха) сега́са добрѐ. о̂те́цъ твои́: х҃: гр: дв: м̑:

"е́тѹ че присти́гна днесъ и̂ г҃: гр̑ѹ̑о п: ге: ѿ цари гр̑а и̂ поздравлѧ́етъ тѧ. то́ие зе́лъ о̂ще со́съ два́ма о̂ртацы оу̑зѹнцо́вскїатъ гюмрю́къ, пи́шати ѿ негова страна а̂ко̀ да можеше даси̂ прити́гнешъ по ско́ро и̂ ти̂ за оу̑зѹнцова, тї́ета и̂скатъ за даимъ и̂машъ тефтератъ на твоѧ̀ рѹка̀ и̂ затова щатъ дати возблагодарѧт ка́ктѹ̀е прили́чно, вре́мето о̂ба́че малкое при касо та не зна́емъ ще́шли можа̀ да присти́гнешъ навреме

здра́вствѹй.

дража́ишїи врате здравствѹй и̂ние дне́съ неможехме дазатигнемъ вовъ фи́люве че вѫ́хме со́съ кираджи́ски коне и̂ ѿ кѫратъ дадѹхъ пи́смото на дрѹги човекъ давно̀ стигне до довечера запощата и̂ а̂зе оу̑тре щадаса̀ ви́да со́съ господинъ коста́ки и̂ пи́смото михюрледисахъ со́съ ганчовъ михю́ръ коитѹ и̂самсеки поздравлѧва а̂зе желаехъ даса̀ ви́димъ всело пред̑и дѹде несме трѫгнале за цари гра́дъ но неви̂ слѹчанно здра́ве даѐ желаѧ като то сти́гне вцари градъ сосъ здра́ве и̂вїе даси̂ до́дете всело та по пространо даси̂ пи́шеме засичко здравствѹй про́чее и̂доброѿ видение

1849 а̂вгѹста 17, при̂скакъкїою.

вашъ а̂дана́съ

а̂ко̀ да мо́жеше даса̀ напра́ватъ нѣ́кгли стотина бѹква́рчета, коитѹ вѣ́хме реклѝ добрѐ вѣ́ше, но а̂кови̂ прилѐгне, а̂колѝ не. то на́и доброто е здраве.

548. — Хаджи Геро развалимъ калимерата съ даскалъ Георги сърбина. Иоакимъ Груевъ още не условенъ. Тежкото положение на Хаджи Гера. Пак. 22.

„здра́вствȣите ѿ҃дѣ ча́дца дража́йшый г҃: на́идене и҆ константи́не, мно́=
голѣ́тно и҆ дȣшеспа́сно.

„дне́сь наме́рихъ вре́ме дависа̀ по ѿговóримъ за слѣ́дȣющїите. є҆ди́нъ
фишéкъ мангъре полȣчих на преш за 13:20 и҆ по́сле ѿще два фи́шека занихъ
нестéми писа́ли цѣна́та, полȣчихъ и҆ саха́тчето и҆ да́дȣхъимго и҆ зéхъ 12
грош ѡба́че безъ ключóмогȣ полȣчихме. и҆ кошéнцето сóсъ ба́мите полȣчихме,
и҆ є҆днò тесте ѡчилà 12: танета, и҆ едно гърне сла́дко за х҃а христїови за 4
гроша, за ти́зи сичките вещи тревва дагѝ хесапи́те кóлкотȣ ста́нватъ сич=
ките за дагѝ зна́емъ, а҆нтери́ѧта и҆спра́щаме полéлѧвн грȣ́да. ныє сóсъ
да́скалъ геѡ́ргїа сръвино ѿ втóрникъ насамъ 3 : текȣщаго нéщоси разва=
ли́хме калимéрата не ма́лко, и҆ такасам днесь на єднò таквози състоѧ́нїе
въ коéто ми дохóжда заданѐ сѣди́мъ ни є́ди́нъ день вóвъ ѹ҆чилището·
г҃: і҆ѡаки́мȣ доидé сорóко, и҆ зами́на, ѿще несáго повика́ли даса совѣ́тȣватъ
щéлиго и҆матъ за напрéшъ и҆лѝ дрȣ́ги намеренїѧ и҆матъ. за бра́тамȣ
геѡ́ргїа ми пи́шете чеще дадойде прива́зе, а҆зъги пи́тамъ, ни́що немѝ ѿго=
ва́рѧтъ, и҆ нéможемъ ни́що дасà наȣчимъ ѿти́зи дѣлà. на 24: и҆стéкшаго
пи́шеми константи́нъ честемȣ реклѝ за дадоидемъ че зарачи́лъ г҃ стоѧ́нчо
за това трéвва дамѝ ѿпи́шете и҆звѣ́стно, та а҆кò даѐ нещо за потрéбно дѣло
то да глéдамъ ка́къ, да намéримъ колаѝ за дапóидемъ, а҆коли́е са́мо за
видéнїе, то кȣги́тȣ ни прилéгне теги́ва дадóидемъ, ѡба́че давнò даѐ що
годѣ нéщо за себéпъ катò дасà пома́хнемъ и҆ а҆зъ ѿселò нѣгли 6: и҆лѝ 3:
мц҃а та а҆коищебы въ ныхъ слȣчи́лосѧ и҆ кóсти да ѡста́вимъ въ стра́нствїй. за=
ради манéта не зна́ѧ сóсъ какóвь спосóбъ дагѝ и҆спра́тимъ, а҆кò доиде геѡ́рги,
и҆лѝ дрȣ́ги некои катò нéго тотака мóже даса и҆спратать а҆дрȣ́го а҆че незна́ѧ
ка́къ и҆ сóсъ кȣгò дагѝ и҆спра́тимъ, и҆ менеми дохóжда сра́мно като и҆зла́з=
ваме лъжóвни за ма́лка ра́бота, но давнò дамȣ намéрим кола́ѧтъ задагѝ и҆с=
пра́тимъ. невѣ́стата є҆двà ѿ ма́лко, ди́пъ малкосае по ѡпра́вила, неможе,
ѡба́че безъ тоѧ́га да стъпи до пра́гатъ, женà бѣ́хме довéли за да подоѧва
дѣтето и҆ тиѧ̀ нещѐ вéке даседи, и҆ ще да ѡста́ви, незна́ѧ ка́къ щемъ да
пра́вимъ, и҆ ма́икавие поравоща́на въ сичкиѧтъ дéнь та́мо, и҆ немóже дасѝ
ви́дн своѧ́та ра́бота, а҆то и҆мъ мъчно, но и҆ а҆зъ що да стóримъ, ха́рчовеса
трȣ́патъ, г҃: панаг дохóжда на всѧ̀къ ден и҆ по 2: и҆ по 3: пъти, и҆ до
пóсле не зна́емъ и҆ тóй сóсъ кóлкоще дасà возблагодарѝ, а҆ ѿ а҆дана́са и҆ до
днéсъ ѿще ѿкаси́е ѿишéлъ несме полȣчиле пи́смо, кираџиете и҆мъ доидохаси,
но и҆ сóсъ ни́хъ нéма пи́смо, и҆ незнàемъ дали́са свéсни, зи́ма на ближа́ва,
си́чко трéвва дасà приготви. ѿ ныхъ нéма до сегѝ ни гла́съ ни слышанїе,
и҆ ва́ша мылость щехте да пра́тите нéщо пóмощь до сегѝ, и҆ то не быдѐ, и҆
а҆зъ не знаѧ що да творю̀. ѿ ѡчила́та зе поп генчо є́днѝ, а҆ трѝ ѡстанва
врозъ мене глéдаите нѣгли по 6 грош а҆когѝ недадат по 5: а҆ ѡсемтéхви и҆с=
пра́щамъ надирѧ сѝсъ лéлѧви грȣ́да, дадȣхги и҆ нóвите дисаги козинѧви
таги привéрете и҆ и҆спратетениги заради кавȣрма́ а҆кò и҆скате то ѿпишетени
давѝ направимъ, ѿпи́смотоми щéте дама позна́ете ка́ксамъ заплеснат сóсъ
ѹ҆мóси, давно намéрите чи́ста трагїѧ тани земете половина ѡка. и҆спраща́ме=
ви по г҃: павлѧ дѣдовъ стоѧновъ єдно парче кавȣрма 50: дра́ма тиѧ́е го=
вéжда и҆ нее много задръжéне но позготвéтеси ка́ктȣ ѡби́чате и҆ и҆зрȣчаитеѧ

сосъ здраве некавие сладичко. и прощавайте заповече: добро виденїе бгъ дани подари.

„1850 октоврїй 7: коприщица.
: х: гр: дб: м:

поздравете во обще сичките сродницы и прїятели и момчетата кой-тȣса привазе.

549. — Чорбаджи Стоянъ Теодоровичъ Чалъковъ умрѣлъ. Разпращатъ се извѣстия за това. Хаджи Геро му чете псалтиръ. Пак. 22.

„чадца дражайшый, здравствȣйте огдѣ многолѣтно и дȣшеспасно.

„вчера оутрента испратихмеви едно писмо сосъ гречески надписъ, назначихго и азъ кактȣ дави намери полесно. и кȣга бѫде въ 4: го часа пристигнахами и вашите писма сосъ помѧнницыте пк: г: чорбаджи стоѧна, и сосъ приключените х йванови ѿцари гра, дадȣхме прочее речените на г чорбаджи петка. г: тодораки, г: павлѧ гер: г: їѡакима тревва дадамъ и на моровенцыте нѣгли една на двамината. азадрȣгите не ѕнаѧ дали имат клисȣрчене газети, или дапратимъ итамо една, подобно и на сопотъ. а на тетїовене неѿменно тревва да испратимъ една, а за панагюрища не знаѧ затова тревва дами ѿпишете добреле така да оучинимъ като даса помѧне покойныѧтъ, понеже и менемне много мыло заради него, и немамъ дрȣга никаква сила, развѣ единъ, или два ѱалтира дамȣ прочетемъ, и то не знаемъ щели дае прїѧтно катониса испадале зȣбыте та неможемъ да говоримъ чисто, знаемъ о аче дȣмите чистичко вовъ оумоси зато и надѣѧмоса задаги прїиметъ Бгъ млтивнїй задобре, ибо многажди и грѣшницыте послȣшва бгъ кȣгаса молѧтъ.
добро виденїе бгъ дани подари.

1850: ноемвр и 1: коприщица.
: х: гр. дб: мш:

поздравете всичките родныни и прїѧтели.

550. — Съвѣти отъ дѣдо Либенъ на унука му Либенъ Каравеловъ. Обири и убийства около Копривщица. Пак. 22

Хртосъ Воскрсе

моливиса дѣдо либенъ задаса намерите сосъ человѣко оукȣготȣ сѣди стоичовото момче личо дамȣ заръчате малко стегнатичко даго иматъ. и дамȣ не допȣщатъ да ходи нигдѣ безъ даса не допитва. подобо да совѣтȣвате и лича хȣбаво да слȣша, и добре даса обхожда. и дане ходи пошироко. и кȣгитȣще да иде нѣгли ивесна до близко и или замалко дѣло. то перво даса допита и така да иде. а безъ даса допита да не ходи ѿникѫдѣ. писмото кое бѣше за кѫти либена комȣго оставихте. тревваше дамȣго испратите, или дазаръчате дамȣго испратятъ нѣгли поскоро дамȣ земемъ ѿвѣкто че дохождатъ ката денъ да ми досаждатъ като чее испратилъ домене искомое. а азъ имъ неказвамъ. за товамне мѫчно. ѿпишетеми обаче. та акое остало оуказе атомȣго испратете. илйми пишете, дамȣ пра

тимъ дрꙋго писмо чесамъси зелъ вела на главата сосъ чꙋждите дѣла койтꙋми не са потребни за нищо а само за главоболие и даси немаме ѿрада.

ѿ попрежде тревва дастеса навчиле станаха околꙋ село таквизи грозни мишелии, преди воскресеніе загина человѣкъ наклисꙋрския пѫтъ и щотое ималъ и чꙋждо и свое кархꙋ себеси изгꙋбиса сичкото и така сеги оуловиса нишанъ една торба оуловиха и того оубийца и кактꙋса види и позна тои сие явно кактꙋе хоротилъ самичекъ, и сегаги закарватъ на пловдивъ не знаемъ проче прощіатъ даги правать. и дрꙋго въ 30 ден заминалият мцъ апрыліи доидатъ за пазаратъ вовъ село пачеже за пакости, некои три четери дꙋшмане лаженци сꙋщи ѿ таквизи и тые, ивовъ село теглиха ножове на некоиси человѣцы, то несосва но и после катоси ѿишли ѿ село навѫнъ срещатъ некой женски челеди коитꙋси ишле ѿводенница и тиеги оуловатъ и даватъги като вѫлци, и бззчестатъ ги и такаги оставатъ и ѕаминатси, и нема даги търси никои. това гдѣе было и какса трае. азъви пиша само дасте извѣстни истото, не тревва обаче да казвате никомꙋ че висамъ писалъ, развѣ ако видите благословно на реченыятъ. прощавайте за повече добро виденіе бгъ дани подарй.

1851: маій 8 копрйщица.
: х: гр: дб: мш:

Приключеното писмо превръчете на г стоянча сосъ своя ваша рꙋка и поздраветего ѿвсичкини.

---

551. — Михаилъ Обреновичъ подържа сина на даскалъ Георгия. Хаджи Геро писалъ нѣщо молебно на княза Михаила. Пак. 22.

„чадца дражайшый здравствꙋйте огдѣ многолѣтно, и дꙋшеспасно.

„вчеравн испратихме по г: стояна векилатъ едно маленко кошенце сосъ зеленъ фасꙋлъ, и едно весма мало равахче. ако не падне въ тія дни слана то има и за втори пѫтъ дави пратимъ гледаса фасꙋло едаръ обаче геврекъ е и хꙋбаво оувира. на даскало г: геѡргіа момичето мылошъ тревва веке досеги дае застигнало вовъ берлинъ при княза міхайла мл обренова понеже днесъ има 33: деня ѿкасмего испратиле, и надеямеса веке неѿменно за писмо ѿ тамо понеже и азъ бѣхъ писалъ нещо молебно. безъ дазнае никой и не тревва дазнае, дори не доде ѿтамо ѿговоръ давидим щели да хване прошеніето наше нешо мать, и тогива да обявим. има и даскалъ геѡргіа писмо ѿ бꙋкꙋрешъ, и такамꙋ пишат какво на 10: денъ текꙋшаго мца е търгнало изъ белиград за внемско. тревва прочее да гледате и ваша мылостъ че ако доидатъ нещо писма тие тревва чрезъ христодꙋловите братіа, до г: костаки моровенкова кꙋготꙋ и поздравлявамъ ѕа това азъви бѣхъ писалъ и попрежде чинимиса и дважди ѿ ваша мылостъ нестеми ѿтговориле. та затовави поканямъ за даси имате на оумъ и дасте мꙋкаятъ ако доидатъ нещо писма то ваша милостъ щете да ги пріимате ѿ г костаки и даги испращате доназе и задрꙋги некакви малки работи щовисамъ писалъ нема нищо дами ѿговорите, по добрее дави непишемъ за нищо неможа обаче да са стѫрпимъ, та пакви пишемъ, за кавꙋрма ако иищете то пишетени даві направимъ и колко, потакмихтелиса наздраво за напрешъ, или още несте, пишешеми константинъ по прежде за книжета зерцало христіанское, нема оуназе ѿныхъ чинимиса за да имахъ азъ едно ѿ одавна и неможихъ даго

намѐра. а̑кого намера ѝспратищавиго, прїимете сѐги шаекатъ ѿ г҃: нѐтка глáвча вшѝтъ сóсъ белъ пешкиръ ѝма при него вшѝто ѝ гребенче, бело, ѝма мнó= го о҃ще дави пише̑м но като сѐдна дапиша а҃зъ ги ѝзгꙋбимъ. ѝ пóсле по времеса оу҃сеща нъ но безъ полза, нашаекатъ лицетое то: накоѧтꙋ странае назначено сóсъ конецъ шѝто (лице) ѝ на дрꙋгиѧтъ край (Х Г) кꙋгаго крои= тѐ то начнете ѿ Х Г: краѧтъ като дасиса познáва лицетомꙋ дори дасȁ ѝскрои сичкото а̑ковѝ а̑ртѝше ѿнего два трѝ лахте то ѝспратетемиго а̑колѝвие потребенъ сѝчкиѧтъ то оу҃потреблѧваитесиго сосъ з҃дрáвїе. ѿ мáнкави ѿ се= стритеви ѿ снахава ѝ ѿдецата ѝмъ навсичките во о҃бще любезнови поз҃дравле= нїе, подобно ѝ ѿсичките родныни ѝ прїѧтели, прощавáнте сегѝ заповече добро виденїе Бг҃ъ дани подарѝ.

1851 : септéмврїа 28 копрѝщица.

о̑тѐцъ: ва̑ш: х҃: гр: дб: м̑ш:

Послꙋчаю, катȍ о̑кончáвахъ писмото, то пристѝгнахами ѝ вáшите двѣ писма ѝ дрꙋгите ѿ цари гра̑д, ѝ аманета̑т шесъ мѝнцове ѝ едѝнъ диреклиѧ. пита̑м заради оу҃зꙋнцово що бѫде причината тане ѿидохте, далѝ нее станало нещо крѝво ѿнекоѧ странȁ.

---

552. — Отецъ Атанаси Чолаковъ убитъ. Скръбьта на Хаджи Гера. Съвѣтъ Герову да се пази. Пак. 22.

„чáдца дражáншый здравствꙋите о҃гдѣ многолѣ́тно ѝ дꙋшеспáсно.

„вáшето пѝсмо ѿ 10 дѐнъ на тóѧ мцъ полꙋчихъ ѝ бл҃годаримъ бг҃а кóитꙋе вáсъ запáзилъ за дасѝ ѝдете бл҃гополꙋчно. безмѣрноса о̑печáлихъ за покоинаго о̑ а̑данасїа бг҃ъ дагȍ оу҃покóитъ съ прáведними, ѿкакса наꙋчихъ за неговата кончѝна, срдцетоми ѝграе като зáѧшко, ѝ нѐсамъ спокóенъ ѿ= нюдъ, весмȁ мнóгомие мѫчно катȍ мыслимъ какви рáботи стáнватъ на такꙋѝзи человѣцы, ѝ сегáви пѝша толкози жáлостно, щото неможа дасѝ о̑трѝѧ о̑чѝте ѿ сълзите кóитꙋ течáтъ катȍ ѝзворъ, мóлависа прочее чáдца любѐзнѣишый послꙋшанте своегѡ родѝтелѧ ѝ не требвави да ѝзлáзвате ѿ градѧтъ на вънъ а̑кȍ ѝ нли наблѝзно мѣсто, рáзвѣ велѝкїѧ нꙋжди, ви= дите какви работиса връшатъ, а̑ нáшите неприѧтели знáете че весмȁ не мáлко сꙋтъ, ѝ товáмие е̑днȁ стрелȁ о҃стра коѧтꙋ неѿменно бодéма по срд= цето ѝ такȁ несáмъ мѝренъ совсéмъ. писáхтели дóлꙋ за покóинаго на п л н: да требва добре дамꙋса мóлите нѣгли нещȍ да стóри мáлко заплата зато= вȁ то замѝнало ѝ не врáщаса о̑бáче щогодѣ за дрꙋгите дабы ѝмало нещо ѿрáда. а҃зъ неможа нищо дави наꙋча ѝ нестѝгами пáмѧтъ, о̑бáче подка= нѧмви че акое прилѐжно то мóжете дасȁ помóлите на г҃ п л н: ѝ завáзеси да ѝспрóсите нѣгли нѐкое цѣврѫстичко посланїе до перóто (п̑ш) за давѝ ѝма добре подъ крилóтоси, ѝ вие сáми о̑пáсно о̑бхождантесѧ ꙗко днїе лꙋкави сꙋтъ, ѝ кáктꙋса показꙋва врéмето, бг҃ъ дапази всѧкꙋго ѿзлóто, о̑бáче днесъ накрѝво показꙋва ѿнаэе толкози вамъ разговоръ ѝлѝ наꙋка, а̑ за пóвече бг҃ъ мл҃тив= нїи дави наꙋчитъ ѝ вразꙋмѝтъ во е̑же творѝти доброе ѝ бг҃оꙋгодное ѝ вамъ полезное.

1852: а̑прылїй 15 копрѝщица.

о̑тѐцъ ва̑ш: х҃: гр: дб: м̑ш:

поздравѐте всѝчки родныни ѝ прїѧтели ѿ нáша страна.

553. — Свѣдѣния за женското училище на Хаджи Гера. Доротей посветенъ за епископъ. Пак. 22.

„ча́дца дража́йшый здра́вствꙋйте ѡ҆́гдѣ многолѣ́тно и҆ дꙋшеспа́сно.

„ва́ше пи́смо ѿ 28 де[н] на зами́налиꙗтъ мцъ ное́мврій полꙋ́чихме со́съ сто̀ и҆ два́десетъ гро[ш] за́едно и҆ ѿ спа́са рава́хче и҆ превꙋчи́хъ пари́те на се́стра́ви ра́да ка́ктꙋси бѣ́ха запеча́тани. дрꙋ́го щоми́ пи́шете зарадѝ книгите дагѝ превꙋчи́мъ на шко́лските насто́йницы, такащемъ напра́ви. зарадѝ ко́нꙗтъ га́нчовъ ка́ктꙋса ви́ди прили́ча да нестѐимъ да́ле ни́що. манга́ло полꙋ́чихме здра́въ. ѿ а҆танаса кывола́ро педесе́тъ скꙋмрі́и полꙋ́чихме. хеса́по на ка́кави и҆ва́на добре́е даса̀ не продолжа́ва. зарадѝ моми́четата щома̀ пи́тате, до сегѝ нами́ртса близꙋ до шесъдесетъ дѣцà. ѿ ны́хъ и҆́ма ше́съ ко́йтꙋса че́ли ѱалти́ро и҆ по́внатсиго́, и҆ сегѝ чета́тъ въ а҆́птоло и҆ въ свѣ́тчето, мо́жатъ и҆ дапрочета́тъ не́щоси безъ да и҆́мъ прока́жемъ даго̀ наꙋ́чатъ. и҆ дрꙋ́ги пакъ и҆́ма пе́тъ ше́стъ който наче́нватъ сегѝ ѱалти́ро ті́еса ѡ҆́ще помꙗ́чнички, ѡ҆ба́че ѿча́сти добре́са и҆ тре́бва ве́ке ѿсегѝ и҆ ті́е даса̀ ѡ҆пра́ватъ по добрѐ ѿ ны́хъ е҆дна́тае на́шата то́та. и҆ дрꙋ́ги поны́хъ и҆́ма ѡ҆́ще не́колко щоса̀ ди́пъ пома́лко запозна́ли, а҆ дрꙋ́гите помно́готоса сла́би, и҆́ма до тридесетъ ко́йтꙋса но́ви ѿ а в: по наꙋ́ченичкитеса който бѣ́ха ѿла́ни примене въ гꙋлемото ѹ҆чи́лище и҆ пре́жде. а҆ко̀ потребно пише́теми давѝ пи́ша всичките по и҆́ме. за х҃а дороде́а ка́ктꙋса наꙋ́чихме то ве́ке тре́бва ка́ктꙋни доне́сꙋха хабе́ро, на 30 де́нъ ное́мвріа даго́са посвꙗти́ли за вра́тца, пле́венъ, и҆ ѡ҆ре́хово, нати́зи три́те е҆па́рхіи владыка, г҃дѣ да и҆́мъ е҆ напо́мощъ за дасѝ пасе́тъ до́брѣ. превꙋче́нное е҆мꙋ стадо. за не́го по́вече ще́те даса̀ наꙋ́чите ѿ приключеното катого̀ прочете́те запеча́таитего и҆ и҆спратетего съ пе́рвата по́ща споре́дъ на́дписо на ба́ꙗви х҃а и҆ва́на. па́нчо дѣ́довъ ди́нчовъ и҆́де тꙗ́мо за ны́хнаси ра́бота, а҆́коса приключи не́що дамꙋ потре́бва то сло́вомъ и҆́мате да проговорите дамꙋ̀ помогнете като̀ да мо́же дамꙋса свꙗ́ши по ле́сно ра́бота. а҆́ковѝ приле́гне пратетени трѝ четири по добрѝ ко́рена керевизъ чрезъ панча а҆ не вы́ше. давидимъ въ ті́ꙗ днѝ щещемъ ѡ҆́ще даса̀ наꙋчи[м] та пакъ щемъви ѿпи́са а҆ сегѝ проща́вайте запо́вече, и҆ ва́ша мыло[с][т] на́мъ ѿпи́свайте за си́чко, добро̀ виде́ніе бг҃ъ данѝ подарѝ.

1852: деке́мвр й 2: копри́вщица.

: х҃а: гр: дб: м[ш]:

---

554. — Нароченъ пратеникъ отъ Търново да обади за посвещението на Доротея. Пак. 22.

„ча́дца дража́йшыи здра́вствꙋйте

„сно́щи при́фтаса драго́и ѿ тернова, со́съ но́во и҆звѣ́ст е, бг҃ъ да дадѐ даѐ хаирли́ꙗ, чести́тъ ви про́чее внꙋкъ но́во ѿсвꙗще́нъ владыка г҃: г҃: дороде́й завчера на 6: денъ въ пра́зника свꙗты́телꙗ ѡ҆ц҃а̀ ні́колаа, е҆ корона́санъ, некамꙋе чести́то. пише и҆ ме́не ѡ҆со́бно, въ ко́ето и҆ ва́зе поздравлꙗ́ва си́чкиви, то́йще да сѣдѝ въ те́рнова дорѝ дамꙋса напълнатъ 40: дни по посвꙗще́нієто, а҆ко̀ ѡ҆бы́чате пише́темꙋ ѿваша страна поздравленіе к ктꙋ зна́ете, и҆ и҆спрате́тего доназе дамꙋго и҆спратимъ, некамꙋ пише и҆спасъ ѡ҆со́бно добре бы́ва. вчерави писа[х] пространно чрезъ дѣда миха́лꙗ киселка, наде́ꙗмса за ѿвѣтъ. здра́вствꙋйте прочее и҆ спаса́йтесꙗ

1852: декемв 10: копри́вщица.

х҃: гр: дб: м[ш]:

---

555. — Доротей пише отъ Търново. Бошнакъ ага прикритъ християнинъ. Доротей дири пари. И Геровъ ла прѣлстон. Пак. 22.

„праздникомъ васъ позравлѧемъ, чадца дражаншыи. перко щосте пратили чрезъ г҃ христа х҃а кълкова парите полȣчихме равно какгȣги пишете, такаги и расправихме, и по минча шоторатъ щосте испратиле донесего честно, и зехаснго. азъ несамго ни видѣл само шекератъ и керевизатъ донесȣха оуназе, и азъ го занесȣхъ и прекрȣчихъ дѣдȣ хаджїю, сичкотое было осемъ окй, негова милостъ ище петъ гроша кирия, азъ и дрȣгȣчъ колко пѫти висамъ писвалъ затаквози нещо кȣгани испращате то дани назначавате кирията мȣ колко даса плаща, чемине дипъ мѫчно кȣгитȣ давамъ пари выше мери за нещоси. ѿ пена още несамъ зелъ речените пари. преди рождество во вторникъ доидени писмо ѿ х҃а доротеа, новый владыка, въ коетȣ и вазе поздравлява, и моливи: дане виждате кȣсȣръ че нее писалъ и вамъ особно, а кȣгаси иде на епархїата тогава ще дави пише, той сегае писалъ ѿтрѫново и намъ. и на г҃ нїкола десїовича, чрезъ негова милостъ коитȣ ще дави донесе настоѧщето, именемъ бошнакъ ага, той е нашъ кръстенъ, но такаса показва като ходи по ныхната работа, имѧже егѡ сѵмеонъ, кȣгатȣ доиде трєвва дамȣ покажете мало честъ като и онъ даса похвали кȣгаси ѿидетъ, пригосподароси х҃ доротей пише на г҃: нїкола за пари дамȣса намератъ замало време до два м҃ца, затова провaжда нїкола нговъ человѣкъ до пловдивъ да земе пари дамȣ испрати, и бошнакатъ испращаме заедно за дрȣгаръ, пише и намъ х҃ доротей задави пишемъ че ако да можете намери тамо ѿ чорбаджиите ако не выше то нѣгли до десетъ хиледи гроша за два м҃ца, и за ныхъ ще земемъ записъ ѿ драгоя и раля дѣдови лйбенови, така по коятȣ цѣнаса зематъ, то паки понеѧ цѣна даса заплататъ навремето сосъ файзо заедно. акосте сокрали надѣда динча парите то трєвва дамȣги испратите чесиги ище. прїимите прочее чрезъ реченаго бошнака, 1: кървавица по девела, и една танка дъльга, единъ етръникъ три лȣканки, сичкитеса шесъ парчета до две оки вшити въ месалъ. колко за поздравленїе, лȣканки направихме десетина парчета ныхъ ще имате за напретъ кȣгиви потрєвватъ. прощаканте сеги запокече. и празднȣванте нова година сосъ здраве и веселїе, поздравете и сичките сродницы и прїятели. добро виденїе б҃гъ дани подари.

30: декемврїй конецъ 1852 го лѣта.

556. — Заемъ отъ Динчо Дуплекътъ на Доротея за завладичването му. Пак. 126.

Пловдивъ 31 Декемврія 1852.

Дражайщіи Родителе!

Писмо-то Ви отъ вчерашній день пріяхъ. Съ жялость щѫ кажѫ, какъ ничго не можяхъ да свършѫ. Тука така сѫ станѫлы кѫтъ пары-ты чтото хората, отъ конто ся надѣяхъ да свършятъ работѫ, тіи казвать, че тоя рядъ нѣмѫть за харашлѫкъ пары, и това е истина, зачтото още и менѣ почти ничго не ми сѫ дали отъ заплатѫ-тѫ ми. Така стана откакъ спаднѫхѫ пары-ты. Дѣдо Динчо ми пише да му пратѫ пары-ты, та, ако потрѣбвать, да гы прати на владыкѫ-тѫ. Азъ му не пращамъ пары-ты, а зехъ на негово имя еднѫ полицѫ за 5000 гроша, та Ви приключвамъ да му ѭ дадете, ако ще, да ѭ прати въ Трьново на Владыкѫ-тѫ, та негово Прѣосвященство да земе съ неѭ въ Трьново 5000 грош. аколи не ще да праща на Владыкѫ-тѫ полицѫ-тѫ, да ми ѭ врьне, та да му пратѫ пары-ты. Това направихъ така, едно, зачтото нѣмамъ сега всичкы ты пары събраны, и друго зачтото па-

ры-ты въ Трьново, както ми казвать, по̀-долу врьвять. Полицѫ-тѫ ще плаща на Костадинчя нашь ортакъ-тъ. Ако да ѭ праги дѣдо Динче трѣбза отзади на неѭ да ся напише така:

Вмѣсто мене заплатѣте на новопосвященый Врачянскый Владыкѫ Прѣосвященѣйшій Доротея.

2 Янну арія 1853.

Динче Брайковъ.

Като дадѣте Дѣду Динчю полицѫ-тѫ, земѣте тимисюка ми, та ми го испратѣте. Азъ сьмь длъженъ дѣду Динчю съ фаиза за пары-ты му до днесь 4813 грош. а полица-та е за 5000, има и 50 гр. харчь, та трѣбва да Ви поврьне дѣдо Динче 237 грош. . . . .

На владыкѫ-тѫ пращамь особно писмо.

Добро видѣніе!

Вашь покоренъ сынъ

Найденъ,

На Костадинчя ортакъ-тъ Јованче Недѣлчевъ въ Трьново е извѣстенъ. Той е тамъ на нѣкой ханъ и ще заплати полицѫ-тѫ непрѣмѣнно.

---

557. — Молба да помогнатъ Доротею и чорбаджи Нешови. Пак. 22.

„со́съ но́вое лѣ́то любе́зно ва́съ поздравлѧ́емъ, ча́дца дража́йшый, бг҃ъ мл҃ти́вный дави̇̀ подари̇̀ и̂ о̂ще на мно̂гаѧ и̂ премно́гаѧ лѣ́та да доча́кате со́съ здра́віе.

а̂зе катови̇̀ писа́хъ о̂нзи денъ чре́зъ бошна́ко, и̂ по́слеми дондѐ на8мо: че и̂ к8мцы́те на́ши г҃ костанти́нчови и̂матъ зе́мане и̂ да́ване на трѫново, та мо́жеше нѣ́гли и̂ ѿ ныхна страна̀ даприле́гне като̀ даса̀ поме́гне не́що на х҃ доротеа. сеги̇̀ про́чее а̂коса́е свръшило не́що работа добрѐ, аколи̇̀ нее о̂ще. и̂ а̂ко̀ ви зава́ри това́ писмо дорнѐ та́мо бошна́ко, и̂ стоѧ́нъ др8га́ратм8, то можеше даса̀ допи́тате до г҃ костанти̇̀нча, че ако да и̂мъ е̂ возможно нещо дам8са намератъ то направете какт8го наме́рите благосло́вно за добре, и̂ намъ ѿпише́те да знаемъ и̂ ные, та и̂ ные така̀ даса̀ ѿгово́римъ на х҃ доротеа. г҃ константи́нчови можаͭ да дадатъ по́лица до тръново даги̇̀ зематъ тамъ за по́вече ве́ке ѹ҆се́щаитесѧ тамо че ѿ т8ка не зна́емъ какъ е̂ по прилежно. проща́ваите за но́вече. добро̀ виден е бг҃ъ дани̇̀ подари̇̀.

1853. і̂он8а́рій 2: копри́щница.

: х҃: гр: дв: мш.

---

558. — Доротей дири още пари. Никола Десевъ ще му помогне. Пак. 22.

„ча́дца дража́нишый зд҃равст8ите о̂т҃дѣ многолѣ́тно и̂ д8шеспа́сно

о̂нзи де́нъ въ сѫбо́та ве́черъ доиде паки бошна́чето и̂ діаконо на г҃: х҃ доротеѧ. и̂ о̂ще еди́нъ т8рчинъ, заедно сосъ ныхъ по́лицата ва́ша за петъ хи́леди приѧли та́мо и̂ о̂бѣщалиса даѧ̀ заплататъ, а̂ на г҃: ні́ко́ла де́сиовъ по́лицата дондѐ нади́рѧ, и̂ то́й сеги̇̀ пра́ща па́ки человѣкъ со́съ бошна́ка заедно́ на филюке за пари̇̀ и̂ какъ дае трекка да зе́матъ сеги̇̀ ѿ та́мо пари̇̀, о̂ба́че неще дамо́жатъ ра́вно за ко́лкот8 и̂мъ пи́ше, а̂ пи́ше и̂ намъ г҃: х҃ дорот^{ей} о̂со́бно па́ки и̂ ваѕе да поздравимъ и̂ дави пишемъ даса потр8́дите и̂ да предстойте давно дам8 наме́рите нѣ́гли до десети́на хи́леди гроша, а̂ковы и̂ даса̀ со́съ ма́лко ка́шъ сиречъ и̂ по скѫпнички какт8ги ѹ҆по-

трєблѧ́ватъ търго́вцытє по межꙋ трꙑговиѧта, и́ли вєкє ка́ктꙋ прилє́гнє да-вно́са намє́ратъ като̀ давно́са свръши ра́бота чеса̀ зами́нва и́ врє́мє таостанва маслахатоимъ на ди́рѧ, и́ затова нѣгли и́ ныє до по́слє видєщємъ нєщо ѿ ра́да бгъ вѣстъ. проща́ва́итє сєгѝ за повєчє добро видєнїє бгъ дани̇̀ подари̇̀.

1853: і̂анꙋа́рїй 12 копри́вщица.
: х̑: гр: дб: мш:

559. — **Доротей напуща Търново за да иде въ епархията си. Моли се Геровъ да напише образецъ за поздравителни до владиката.** Пак. 22.

„ча́дца дража́ишый здра́вствꙋитє о̂гдѣ многолѣтно.

вчє́ра вє́чєръ полꙋчихъ шє́съ сто́тини грош чрє́зъ г̑ та́нча бꙑвола́ра, днєсь ща да́мъ три́статєхъ оу̑ х̑а и́ва́нови и̂ триста о̂ста́нватъ оу̑мє́нє, о̂на́ѧ срѧдави прати́хъ малко лꙋка́нки повє́лѧ брат на хри́стѧ и̂ пи́смо налбантино трєбва дастє́ги приѧли въ ті́ѧ и́стата срѧ́да вєчєрта̀ доидохани писма̀ ѿ х̑а доротєа ѿ 23: дєн і̂анꙋа́рїа въ коитꙋни пи́шє какво на 26: дєнъ того́ждє щатъ даса̀ вди́гнатъ ѿтрꙑново, и̂ трєбва дасасє вдигна̀лє понєжє пи́шєни чє и̂ фєрма́номꙋ пристигналъ о̂щє по спєрвата поща, и̂ ѿ вра́ца и̂ ѿ плє-вєнъ ѿ господаритє и̂ ѿ свѧщє́нныцытє дошлѐ нє́колко дꙋши на трꙑново даго̀ посрєшнатъ и̂ завєда́тъ а̂зъ ви мо́лимъ а̂коѐ возможно напишє́тєми вкра́тцѣ и̂зво́дєцъ кꙋги́тꙋ даго̀ поз̑дравимъ сосъ пи́смо то дазна́ємъ ка́къ да напи́шємъ нача́лото и̂ конє́цо, напишє́тє и̂ на сєстра́мꙋ марі́ѧ х̑а и̂ва́нова какъ дамꙋ пи́шє и̂ тиѧ̀ понє́жє подка́нѧѧ то́й сами́чєкъ дамꙋ пи́шє по на често таѐ добрє да зна́є по хꙋбавички дꙋми. понапрє́шната сєдми́ца бѣхви прати́лъ пи́смо въ коє́то и́маше приключено и̂ на сто́ика чорбаджѝ вꙑлкова, нєзна́ѧ полꙋчихтєлиго и̂ нєщє́хтє дами́са ѿговори́тє. и́лѝ нєстєго полꙋчилє нє-зна́ѧ, писа́лвисамъ и̂ зарадѝ хєсапо простєми пра́щалє парѝ дамѝ пи́шєтє сѝ-чкото, кꙋги́тꙋви прилє́гнє пишєтєми и̂ за нє́го, и̂ а̂зъ даго̀ напи́ша и̂ о̂пра́ва то́чно со́съ вашєто нѣгли даса̀ посрєшнє и̂ о̂прави, и̂ а̂зъ даса́мъ споко́єнъ. з̑равствꙋитє прочєє и̂ спаса́итєсѧ.

1853: фєврꙋа́рїй 4: копри́вщица.
: х̑: гр: дб: мш.

ѿ х̑а и̂ва́на, и̂ ѿ а̂дана́са ѿмного врє́мє нємамє пи́смо нєзна́ємъ що сто-ри́ха, ва́мъ пи́шатли нєзна́ємъ.

560. — **Доротей пристигналъ въ епархията си. Първа негова служба въ Вратца. Посрѣщанието му.** Пак. 22.

„здра́вствꙋйтє ча́дца о̂гдѣ,

„ѿ 12: нато́изи мцъ пи́смотови полꙋчихъ чрє́зъ дѣда миха́лѧ ки́сєл-ка: кꙋди по глаго́лꙋ ва́шємꙋ.˙. полꙋчихъ и̂ цѣди́лнико со́съ чєтєри ко́рєнє кєрє-ви́зъ и̂ благода́римви, сєгѝ нємашє щодавѝ пи́шємъ. а̂ са́мо задавѝ и̂звѣс-ти́мъ зарадѝ каквѐ полꙋчихмє ѿ нєгово прєѡсвѧщєнство г̑: г̑: х̑а доротє́а вчє́ра пи́смо. въ коє́то и̂ ка́зє поздравлѧ́ва. то́исиє пристигналъ во вра́тца на 7: дєнъ въ тоизи мцъ въ сꙋбо́та. и̂ на ꙋтрєнта̀ въ 8: дє́нь въ нє-дє́лѧ слꙋжи́лъ: є: лꙋтꙋргі́а. подо́бно и̂ въ 10: дєн на пра́здникосвѧтагѡ свщєн-

номѹченика харала́мпїа слѫжилъ. кѹгитѹсйе пристйгналъ близѹ при вра́тца: безъ ма́лко не сйчките касабалїе, ма́ли, и̂ велики и̂злезна́ли на срѣ́тенїе, со́съ велико почте́нїе, бг҃ъ мл҃твнїи дамѹе напо́мощь. сегй на ско́ро на концѣ сїѧ седмйцы. и̂лй въ нача́лѣ грѧдѹщыѧ. и̂ма да ѿйдѹтъ человѣ́цы ната́мо, та а̂ко о̂бычате то напишетемѹ и̂ ѿва́ша страна̀ нѣ́гли вкра́тцѣ ко́лко за поздравленїе, и̂ а̂комѹ пйшете то прате́тего дона́зе о̂творено, ныещемго запеча́та и̂ прово́ди, здра́вствѹйте, и̂ спаса́итесѧ.

1853: февруа́рїи 17: копрйвщица.
: х҃: гр: дв: мш:

и̂ма ѿпре́жде не́коиси ѿпре́жде ѿшилй ѿсе́ло принего даго чакатъ тамо, и̂ дрѹгиса ка́натъ сегй да ѿйдатъ, затова̀ тревва дамѹ ѿпйшете ѿваша страна̀, хѹбаво дасй отва́ра о̂чйте и̂ дане прибйра секиго присебеси, а̂кобы дамѹе и̂ севгилйа, данебы до после станало нещо не добро̀, ѹ̂сещаитеса за по́вече мѹдромѹ ма́ло довлѣ́ет. нїмъ ѿтѹка неподоба́етъ дамѹ̀ пйшемъ за сїе̇. по вре́ме возмо́жнонїе, а̂ нынѣ ѿнюдъ.

а̂косй до́иде константйнъ, то земе́тени е̂дна̀ о̂ка̀ каве хѹбаво, и̂ е̂дна̀ о̂ка̀ за́харъ хѹбава че вовъ се́ло намйраса ѹ̂ та́нча в: захаръ по ше́съ гро́ша о̂ба́че сре́днѧ а̂ нее̇ на̀и хѹбава: а̂ко донеса́тъ и̂ла̀не пресни то̀ и̂ два и̂ла̀на по гѹлемшки.

---

561. — Доротей вика хаджи Гера въ Вратца. Пак. 22.

„ча́дца дража́йшый, зра́вствѹйте о̂г҃дѣ многолѣ́тно и̂ дѹшеспа́сно.

„полѹчихъ ва́ше пйсамце ѿ 26 де́нь нато́изи мц҃ъ со́съ кѹтїчето съ хаиве́ръ, и̂ благода́римви зато̀, то́іще, да сѣдй за грѧдѹщаѧта сѹббо́та, и̂лй за ла́заревата сѹббо́та поне́же тогйвае допѹще́но свобо́дно за и̂крѹ даса вкѹша́ва.

вче́ра пакн полѹчихъ пйсмо о̂со́бно ме́не ѿ пле́венъ ѿ хаджй г҃: доро́те́ова страна̀, въ коетоми пиша́т за даса̀ наме́римъ не ѿме́нно за воскр҃енїе во́въ вра́ца, а̂ притова̀ пйшеми какво̀ и̂ще и̂ дама̀ о̂ста́ви даживе́емъ принего за не́коѧ ма́ла слѹ́жба, и̂ зарадй запла́та о̂бѣща́вами ма́ло по выше ѿка́ктѹмие вовъ се́ло, са́мо даса̀ нами́рамъ близѹ принего поне́же не́маси таковъ ста́ръ и̂ вѣ́ренъ человѣ́къ, затова и̂ а̂зъ вйждамъ благосло́вно и̂ чйнимиса да нее̇ ѕлѣ да и̂демъ катома вйка, и̂ така̀ послѹчаю ѿидо́ха вчера человѣцы за вра́ца, и̂ а̂зъмѹ ѿпйсахъ и̂ ѡбѣща́хмѹсѧ, са́мо да не быхами сторйли не́що препѧ́тствїе моите глѹбо́кїѧ ста́рости, сегй про́чее о̂жида́ваме ба́ѧви х҃а и̂ва́на давно̀ бг҃ъ мл҃твнїи дагй донесѐ по ско́ро со́съ здра́вїе, и̂ нйе а̂ко бѹдемъ щого́де здра́ви тре́вва ка́къ да было̀ даса̀ спра́вимъ и̂ да и̂демъ зае̂дно сосъ не́го. пйтамъ про́чее и̂ ва́ша мы́лость и̂ кѹгитѹ си пристйгне ба́чови х҃а и̂ванъ привазе то разговоре́теса и̂ со́съ негова мы́лость за сїе̇, и̂ ка́ктѹ вйдите бл҃госло́вно то и̂ на́мъ ѿтпишете. вче́ра писа́хъ и̂ наѹчави х҃а хрйстѧ и̂ пратихмѹго чре́зъ са́ва шоторатъ н две лѹканки мѹ пратйхъ. ка́ктѹса вйжда тревва ва́ша мы́лость не ѿменно за воскр҃енїе да и̂дете на е̇дрене. и̂ тре́вва да и̂дете, и̂ ные така́го намйраме благосло́вно, мо́лимъ ви про́чее за това̀ а̂ко̀бы даса наканите, то сегй по ѹ̂време и̂ намъ ѿпишете, като̀ да и̂маме и̂ ные време да ва́мъ ѿпишемъ. константйне те́бе зарачила какати и̂ва́на не знаѧ за какво пла́тно две е̂нде́зета като запоѧсъ за не́ѧ

бождисано сйнїо тй знаешъ кактие казвала та ако ти прилегне то земй а за парите азепаги да колкотꙋ бѫдатъ.

прощавайте сегй за повече, добро виденїе бгъ даний подари, ѿмаика вй, ѿ братїа, й ѿ сестры, й сродницы, мали, й велики, любезнови поздравленїе.

1853: мар[т] 31: копрйвщица.

отецъ ва[ш]: ха: гр: дб: м[ш]:

---

562. — Хаджи Геро въ Враца. Доротей иска да се види съ Герова. Пак. 22.

„Хртосъ воскрсе

„чадца дражайшый, здравствꙋйте бгдѣ многолѣтно й дꙋшеспасно,

„й ные слава бгꙋ намирамеса въ живыхъ й во здравїе, досего днѧ, еже й овасъ желаемъ. азъ прочее писахъ вамъ на 27: день заминалиѧтъ мцъ апрылїй, чрезъ бѧви ха йвана, йпаки второ на 2 де[н] текꙋщаго мца маїа чрезъ г: калча ѿклисꙋрата, й надеѧмеса давно дастеги полꙋчиле, нынѣ же оуже третїе пишемви само колкотꙋ даса разбираме по наскоро. нашъ прочее. й вашъ свѧщенноначалникъ г: ха доротей, весма много желаетъ за даса видите поскоро сосъ негово преѡсвѧщенство, коитꙋ й самичекъ вамъ пишетъ своерꙋчно, й добре е ако да можете йспросити времѧ ѿ господарити тамошни ваши й наши коитꙋ й ные сердечно поздравлѧемъ, й молимсѧ, нѣгли давй дозволѧтъ за мало времѧ да доидешъ за даса видите, понеже много тꙋжитъ й желаетъ за васъ, само даса видите не задрꙋго некое дѣло, й така на скоро паки давй йспратимъ дасй ѿйдете сосъ здравїе на своѧта ваша слꙋжба, й ако да доидешъ то ще даса повидишъ й сосъ мене, й сосъ майкаси, й даса разговоримъ като родители сосъ любезнѣйшее чадо, понеже й ные не можйхме дамꙋ развалимъ хатъро, й останахме дапосѣднимъ при него за мало времѧ. а не знаемъ кꙋгаще даний дозволй даси ѿ йдемъ. нынѣ прочее акобы давй недопꙋща времето ѿнюдъ за дадоидете сегй наскоро: то молимви: ѿпишетени по скоричко за кꙋга, й покое времѧ дависа надеѧме, й така дасме мирни ожидающе реченото времѧ, прощавайте сегй за повече добро виденїе бгъ даний подарй.

1853: маїй 8, враца.

отецъ ва[ш]: х: гр: дб: м[ш]:

поздравете ѿ наша страна сичките господари, й сродницы же, й приѧтели во обще, мали же й велики. особно г костантинча й атанасаки й кꙋмицыте стара й млада.

---

563. — Костадинъ Геровъ да остане учитель въ Пловдивъ намѣсто брата си. Пак. 22.

„чадо константине здравствꙋи бгдѣ многолѣтно й дꙋшеспасно.

„ѿ 25: де[н] йстекшаго мца аѵгꙋста твое писмо полꙋчихъ тогожде въ 29 денъ сосъ приключеното ѿ бѧти найдена заедно, й возрадовахсѧ за вашето добро здравїе. прочетше же разꙋмѣхъ щомй пишешъ заради оучилището токае весма добре, сыно на тйзи времена требва какъ да было скѫпо

ѐфтино, нелита ôбичатъ и̂ и̂щатъ господáрити и̂ настоѧтелитє то трєбва нє прємéнно да сєди́шъ и̂ добрє да прєдстоѧвашъ на дѣлотоси колкотȣ бг̃ъ ви вразȣми, понєжє като плóвдивъ дрȣго по добрò мѣсто а̂зъ нє поѕнахъ катò за нáзє, но и̂ бáикоти нáидєнъ кáктȣ пи́шє, давно бг̃ъ мл̃тивніи и̂ нéго поскоро да донєсè сóсъ зр̃авіє тачè за пóслє живъ гд̃ь бг̃ъ, ỗнъ сáмъ да ȣ̂строитъ дóброє и̂мижє вѣстъ сȣдьбáми. тыжє чадо тако послєдȣвай кактȣти пи́ша ѿгорє нє прємєнно, бг̃ъ жє мл̃тивніи за всєгдà да бȣдєтъ съ вáми на помощь. кȣгà пи́шєшъ на бáѧси нáидєна поздравлѧваиго и̂ ѿ назє, владыката сєгáса нами́ра въ плєвєнъ, трєбва дасà прємає тáмо нєколко врємє. и̂ тѝ глєдаи давно дасà наȣ́чишъ малко и̂ на тȣрско пи́смо чєє вєсма потрéбно. поздрави прóчєє г̃: чорбаджѝ сáлча, г̃: чєлєби гєѡргáки сосъ брат г̃: дєодѡрáки, и̂ брáтіа сыни іовáновичи гéшови и̂ прочіи пріѧтєли мáли и̂ вєлики во ôбщє. ôсобно кȣмéцо г̃: константи́нча нєш и̂ любимичагомѝ кокóнъ мòи танко (аданáсаки) стри́нати нéшовица, и̂ младáта кȣмица, подóбно всичкитє срóдницы, въ прочємъ жє здрáвствȣитє и̂ спасáитєсѧ.

1853: сєптéмвріи 1: врáца
ỗтéцъ твóй: х̃: гр: дб: мш:

44. АТАНАСЪ ХАДЖИ ГЕРОВЪ.

564. — Безпокойство за пари. Отговори на изпитанието. Кои книги прѣвожда Геровъ. Участието на протоиерей Михаилъ Павловски въ това. Отецъ Атанаси Георгиевъ и Софрониевото толкование. Пак. 126.

Дражайшій Брате!

На 7 настоящаго мѣсяца ви писахъ дипъ на скоро, и се надѣямъ да сте получили това писмо досега. Въ него пжрво ви обявлявахъ за пароходжтъ, какво потжналъ и какви вещи бехме пратили съ него по Иванча Цанчовичь. Сега нѣмамъ что да ви пишж, токмо за парытѣ. Тржсихме тія дни полицж, и неможехме да намѣримъ, защото сега зимно време геміитѣ не работатъ, хората не препращатъ стокж, и се си иматъ исправенъ хесапжтъ, а пакъ да ги испратимъ съ пощжтж на пары требова много харчь. Отъ лѣтоска не ми писахте, та имаше способъ да се испрататъ по лесно. Отъ какъ додохте віе на Цариградъ баремъ да беха работили пароходитѣ, а сега скоро и віе требва да си идете скоро въ село, та не зная какъ ще ги испратимъ. Тія пары много безпокойствіе ми правятъ; азъ не гледамъ, дѣто си оставямъ работжтж, та ходж да ся моля на Г: Априлова и на други да ми найджтъ полицж, ами това ми е сичкото безпокойствіе, че тато е мераклія, па си мысли да ли ще ги пратимъ или не, и не знае, че днесь да намѣримъ способъ ще ги испратимъ. Азъ като мысля, че тато не е спокоенъ, та и самъ не сжмь спокоенъ. Сега веке не се надѣямъ да сѣдите на Цариградъ до дѣ дойде друга поща, та и да намѣримъ случай, не ще ги пращаме, да си не намѣримъ пжкъ друга бѣля. Ако знаете други нѣкой способъ пишете ми да ги пратимъ; ако ли не, то на азъ що сжмь намыслилъ: да ми пишете кой ви е устабашиятъ и на кой ханъ сѣди, та като земе да работи пароходжтъ, да купж книгитѣ, дѣто за Г: Галатіона и книгитѣ святаго Димитрія Ростовскаго които ще сторятъ 1171„ 24 гроша и еднж-двѣ библіи по 30 гроша да ги пратж до Г: В. Славчовича да ги превручи на устабашіятъ да ви ги прати въ село. А пакъ чтото останжтъ пары; даскалъ Захарія бешеми писалъ за единъ лексиконъ, та ако ще него да му пратж, и Г: Априловъ се кани да прати на Даскалъ Неофита таковъ лексиконъ; а Г: Х: Пулякъ ми пишеше за карты, та и нему отписувамъ сега, като пратимъ тія книги ще получите парытѣ тамъ та ще да ся свжрши тая работж, за да бжда и азъ спокоенъ и да послужж на прітелитѣ си, да сж доволни и тіи отъ мене; това азъ тжй намирамъ за добрѣ, а віе ако видите друго яче по добрѣ, кажете ми така да слѣдувамъ.

Дрȣго не ми приляга сега да ви пишѫ повече но понеже ми пише тато да мȣ пишѫ често що учѫ, за да бѫде спокоенъ, сега ви пишѫ малко, че не приляга да се пращатъ яко голѣми писма, па като испратимъ еднажь парытѣ, тогава не ще имамъ дрȣги маслахатъ да ви пишѫ, освѣнь това.

Прѣди да дойдете на Цариградъ, азъ ви писахъ що се учѫ. това писмо, несомнѣнно е стигнало, та требува да знае тато какво учѫ. Сега на Екзаменѫтъ (ἐξέτασις) отговорихъ на сичкитѣ наȣки най добрѣ отъ сичкитѣ ученицы, что сѫ въ тоя классъ, а на французскійтъ языкъ посрѣда, и то не злѣ защото дрȣгитѣ сѫ се учили по петъ годинъ, а азъ само три мѣсяцы; но на дрȣгійтъ экзаменъ се надѣямъ, съ Божія помощь, и на франфузскійтъ языкъ да отговора дипъ добрѣ, тогава ще ви прата и свидѣтельство, дѣто даватъ на ученицытѣ какво сѫ отговорили. Сегашныйтъ екзаменъ е полгодишенъ, и быва просто, а на годишныйтъ е сичката церемонія; тогава ги и превеждатъ отъ единъ классъ въ дрȣги. Священникѫтъ, дѣто ни учи Богословіе. Протоіерей отецъ Михаилъ Павловскій, даде ми, каквото ви пишехъ, двѣ книги да ги преведѫ на Болгарскійтъ языкъ да ги прати на Святѣйшійтъ Синодъ да ги печата; еднѫтѫ отъ нихъ, краткѫ Священнѫ Исторія и Катихизисъ за дѣцата, дѣто го предаватъ и въ лицейтъ въ первыйтъ классъ, по праздницытѣ сега ще сврѫшѫ; а другѫтѫ, Ручная книжкѫ Православнаго Хрістіанина, до волно голямѫ, ще начнѫ послѣ праздникѫтъ. Тія книги много полза ще ми принесѫтъ, и ще ме направятъ извѣстенъ, само, помози Боже, да ги преведѫ. Тойзи истыйтъ отецъ Михаилъ ми се обѣща да помоли владыкѫтѫ да ме научатъ неговитѣ пѣвцы да пѣя, и да ходѫ въ неговѫтѫ церквѫ да наȣчѫ черковнитѣ обряды и прочая. На! отъ такива хора человѣкъ да чака ползѫ и да ги почита, а не отъ такива, дѣто само еде какъ си. Той и въ классѫтъ най добрѣ ме има отъ сичкитѣ ученицы. Съ второ писмо ще пишѫ на тата, какъ да мȣ пише едно писмо да ми го прати да мȣ го дамъ, и тогава по ще да заляга за мене. Отъ отца Аѳанасія полȣчихъ тія дни писмо, и отвѣтъ дадохъ Г: Евстатію Мутьеву да го приключи въ писмата на Г. Христьа Кироглȣ. Писахъ мȣ да си земе сичкитѣ болгарски книги, а за Софроніевото толкованіе забравихъ да мȣ напоменѫ именно, та мȣ кажете ако има (чинимисе да има) нека го земе сѐ себеси, аколи нѣма, като мȣ прилегне да земе отъ нѣкаде. Въ предньото ми писмо забравихъ да ви пишѫ, какво бехъ пратилъ съ Иванча Цанчовичь еднѫ торбѫ съ дрехитѣ ми, които бехъ ви назначилъ въ писмото, не знамъ веке що сѫ станали. Кога ми пишете, извѣстете ми за него да ли се е спасалъ.

Писмата дѣто беше пратилъ Господинъ А. съ пароходѫтъ, ще ги испрати пакъ, тогава щете видя и други новости; тогава и азъ ще ви пишѫ по пространно. Отъ Букорещъ пишѫтъ, че Г: Игнатъ се преставилъ; Богъ да го упокои въ царство небесное: горестно кога смысли человѣкъ съ какво намѣреніе си отиде. впрочемъ оставамъ съ истинно почитаніе

21 Декабря 1840 Н. Х҃. Г. Мушековъ.
Одесса.

За тата особенно писмо не пишѫ, това мысля да е доволно, — а на слѣдующій пѫть ще пишѫ до него.

Желая да празднovате радостно наступающитѣ праздницы.

Ако быва така да направимъ за книгитѣ, каквото ви пишѫ, ато дайте на Хріста и на Д. Захарія писмото, ако ли не, то имъ ги не давайте, и ми пишете какво сте направиле. Христьо да прочете на Д. З. писмото.

---

565. — Изпращане церковни книги. Георги П. Илиевичъ отъ Батакъ и наукитѣ въ Елада. Пак. 126.

Милостивому Г. Аѳанасу Х҃. Герову
Въ Константинополь.

Дражайшій Брате!

На 28 истекшаго Септемврія получихъ отъ тата писмо отъ 27 августа; споредъ каквото ми пише тато, до сега требва да сте въ Цари-градъ. Азъ усѣщамъ

големѫ радость въ себе, като мысля, че сте сега по близо при мене. Пише ми тато, какво не сте были получили книгытѣ, що ви пратихъ, но азъ се надѣямъ до сега да ги е получилъ. А за другытѣ книгы, що писахме въ Москвѫ, още не сѫ дошли; надѣвамсе обаче да дойдѫтъ тѣзи дни. Пише ми още тате да му извѣстѫ за нѣкое си момче отъ Батакъ, което се учило въ Атинѫ та незнало само два языка, та дошло тукъ да ги научи и нихъ. Това момче се именува Георгій П. Иліевичъ, и беше едно време иподидаскалъ на Даскалъ Янко на Филибе; Христьо П. го знае. Той не само два языка не знае, а салтъ единъ знае Греческій и чорбаджи Стоянъ не го пратилъ, а той самъ си дошелъ, и сега отиде въ Москвѫ. Сега понеже нѣмахъ време, та не писахъ тату, а съ другійтъ пароходъ ще му пишѫ за Георгій и какво може да се научи человѣкъ въ Елладѫ, и пр. Господина Гавріила А. Моровенова поздрави отъ мене; съ татовото писмо получихъ и негово. и другъ пѫть ще му отговоря. Нему сѫмь пращалъ нѣкой пѫть писма съ пароходѫтъ, та е заплащалъ за нихъ на пароходѫтъ, моля̑ вы се тамъ исправете тоя хесапъ. При него има едно момче отъ Битоля, Константинъ Глобаровъ, поздравете го отъ мене; отъ него можете се научи нѣкои новости отъ тука, можетъ быти, не безъ увеличеніе. Поздравлявамъ и Байя Нонча, и му се моля̑, кога ми пишете, да ми пише и той баремъ малко въ истото писмо; да ми пише и какво прави сега Дончо. За повече оставямъ другъ пѫть, а сега прощавайте.

4 Септемврія 1841 — Твой дражайшій братъ
Одесса. — Найденъ Х: Геровъ.

Приключеното писмо прати тату да го испрати споретъ надписатъ му.

---

566. — Отношението на одеската българска колония къмъ новодошлитѣ българчета. Априловъ и отношенията му къмъ Герова. Какъ е поставенъ Геровъ въ Одеса между тамкашнитѣ българе. Да се прѣдпазватъ писмата. Пак. 126.

22 Ноемврія 1841 Одесса.

Дражайшій Брате!

Получихъ съ Вѫля Станьовъ писмата Ви, и Ви благодаря̑. Ще пишѫ въ кратцѣ какво сѫмь съ тꙋкашнытѣ Бѫлгаре, не че ви ся хваля̑ или оплаквамъ, а само да Ви запозная̑ съ нравѫтъ имъ.

Когато дойде нѣкое момче тꙋкъ да се учи, като иде прѫвъ пѫть при Априлова и мꙋ казва добръ день, той отговаря, а бе, че ты си былъ големъ, или ты ли си, дѣто си дошелъ! Съ младытѣ Бѫлгаре неще да говори бѫлгарски, а грѫцки; кога иде нѣкой у него, ако сѣдне, той го кори предъ дрꙋгытѣ, за да се усѣщатъ да му воздаватъ честь. Другытѣ Бѫлгаре, като Палаузова, Тошковича, Тошкова, Естаѳія Мутьева, така е омаялъ, щото както имъ свири, така играя̑тъ, а той си вѫрши работѫ. Нѣкой ако иска да направи нѣщо, той гледа да го развали за да не се чуе дрꙋгъ, освень него. Сега той напечата еднѫ книгѫ на Русски, та сега е още у повезачѫтъ да я повезва, той никому не казва, че е печаталъ книгѫ доклѣ да излѣзе со всѣмъ, но азъ по случаю дадохъ на повезачѫтъ да ми повезва еднѫ книгѫ, и като видяхъ у него Априловѫтѫ книгѫ искахъ, тая́ прочетохъ. Въ нея той описва бѫлгарскытѣ училища, и така право, щото като я четехъ та отъ истинѫ кѫщата пращеше, като да иска да се събори. Азъ му преведохъ неговѫ книжицѫ „Бѫлгарски книжници" отъ Русски, що беше пратилъ по̀ напредъ на тата, той исправя преводѫтъ та го направи нищо и нидѣ, па когато го напечата, отидохъ при него, та мꙋ се молихъ, та едва ми подари еднѫ книжицѫ за трудѫтъ. Сега ме кара да преведѫ еднѫ малкѫ географія̑ и послѣ другѫ големѫ да ми сбере тꙋкъ спомоществованіе да я́ напечатамъ, но иска да пишѫ, какво сѫмь я превелъ подъ негово рꙋководство, че тогава ще я купуватъ повече Бѫлгаретѣ, ужкакъ много го знаятъ Бѫлгаретѣ. Той понеже види, че мойтъ е най-добръ отъ сичкытѣ, та иска съ мень да се прослави ужкакъ знае добрѣ бѫлгарскыятъ языкъ, та ме поправлялъ. Азъ гледамъ да се обхождамъ така, каквото нито него да сѫрдѫ, нито пакъ да

може той да прави на мене своитѣ хитросты, а отъ тамъ на татакъ да прави що ще. Азъ ше гледамъ да завръжтѫ работѫтѫ така, каквото да преведѫ Географіятѫ, да спечеля стотина двѣсте рублы, а неговитѣ хитрости пакъ да си останѫтъ праздны. блаженъ, който може и стрѣлытѣ на противницитѣ си да обрѫщѫ въ своя ползѫ. Той знае само да дава совѣты, и то се въ своя ползѫ. Когато излязохъ отъ карантинтъ, на вторыйтъ день обѣдвахъ у Палаузова, послѣ пакъ еднажь на светый Никола и еднажь на суравѫ годинѫ ходихъ въ кѫщѫтѫ му, па отъ тогава веке не сѫмь, салтъ въ магазіятѫ му ходѫ; той не ме кани да се качѫ въ кѫщѫтѫ му, и азъ неходѫ не каненъ да имъ се натоварямъ. Лятосъ жени дѫщеря си, мень не покани да идѫ у тѣхъ; слѣдъ малко време му умря дѣте, тогава дохожда сынъ му у дома съ дрожкѫ (съ малкы колца, съ които ходѫтъ тукъ по пѫтѫтъ) да ме земе да отидемъ на гробищата, а азъ бѣхъ се наканилъ да идѫ на панаирѫтъ, що става тукъ извѫнъ градѫтъ презъ септемврія, та нещеяхъ, а за да не ставатъ неудоволствія, азъ рекохъ, че ще идѫ въ школѫтѫ, ато беше сряда, а въ срядѫ слѣдъ обѣдъ нечетѫтъ. Когато бѣхъ дошелъ на скоро Тошковичъ ме завари еднажь у Априлова, и ми казва, че былъ пріятель съ бащами, а нещя да ми рече да идѫ нѣкога у тѣхъ, затова и не ходихъ. Слѣдъ половинѫ година чакъ нейна милость Г-жа Тошковица поиска да ме види, и така единъ день тя се разхождаше по бульварѫтъ со сынѫтъ си, а азъ сосъ Христьа Мутьевъ, като се срещнахме, казахѫ и, че сѫмь азъ Найденъ, що иска да ме види, тя ме проси да идѫ нѣкой пѫть у тѣхъ, и азъ отъ тогава начнахъ да ходѫ, но рѣдко. еднажь за работѫ отидохъ, та ги заварихъ, че ядятъ, та ме гостихѫ и мень, и пакъ сега на Светый Димитрій вечерьта ме викахѫ на чай, защото голѣмыйтъ имъ сынъ се нарича Димитръ. Когато дойде преднійтъ пароходъ Тошковичъ ми прати со сынѫтъ си твойто писмо въ което беше приключено и татовото, и ми иска та му заплатихъ за пароходѫтъ. Кога слѣдъ петьнаесеть дни срящамъ единъ Грѫкъ, и той ме пыта получвалъ ли сѫмь писмо, защото ми донеслъ той писмо отъ Цариградъ, та не зная дали друго писмо ми е пратилъ нѣкой, или това е зелъ Тошковичь отъ карантинѫтъ отъ тоя человѣкъ, па ми зе пары, ужкакъ го е зелъ отъ пароходѫтъ. Вчера обѣдвахъ у Евстаѳія Мутьева. Два три пѫти сѫмь обѣдвалъ у Тошкова. Той има сестринъ сынъ тукъ та се учи въ лицейтъ, той ходи до мень и азъ до него повече никаде. У Мутьевы, унуцытѣ на Хината, за които ми казваше едно време, че се учили у Карловиносъ, ходѫ весма често. Тіи иматъ салтъ бабѫ, безъ бащѫ, безъ майкѫ, безъ роднинѫ, за това ме и пріиматъ благосклонно. Това Ви пишѫ за да знаете каквы сѫ тукъ бѫлгарете, да не сякате, че сѫ като тамошнытѣ; мень не е грижа каквы да были. азъ гледамъ така да сѫмь каквото за мень да е се едно каквыто да сѫ тіи.

За здравьето ми ако пытате, поздравъ сѫмь сега, нежели кога бѣхъ въ село: това ми и требува. Г. Гавріилъ Моровеновъ ми пише, че платилъ на Г. В. Славчовича двесте гроша за книгытѣ, а В. Славчовичь, не пише на Апріилова, че ги пріелъ, требва да се оправи тая работа. Понеже сега е веке глубока есень и тато ми пише за още книгы, та не можехъ сега да ги натѫкма сичкытѣ, затова оставихъ да ги пратѫ веке на пролѣть. Тато ми пише въ предньото писмо, че былъ на Филибе 11 дни за людскѫ работѫ. Желая да се научѫ каква е тая работа та се маялъ толкова дни. Пишете ми какво е алѫшъ веришѫтъ въ Стамболъ, и до кога мѣрите да сѣдите тамъ. За новости не знамъ що да Ви пишѫ, тукъ се чуе се добро миръ. ако чуете вые тамъ нѣщо, пишете ми, защо не зная чуе ли се тамъ нѣщо та ви пишѫ да ли е истина това, щото се чуе или не. писмата добрѣ ще сторите да ги неказвате секиму що Ви ги пращамъ, защото по напредъ едно момче, що живѣеше съ мень заедно ходи на Цариградъ, и тамъ Богъ знае, що бѣхѫ му казвали за мень, дѣто нито ви сѫмь писалъ нито ви сѫмь казвалъ, това се види да е отъ усѣтисе. Приключеното писмо дайте на Г. Моровенова да го прати дѣто се намира Стоянчо Чомакатъ. Сега прощавайте за повече.

Дражайшій Вашъ Братъ
Найденъ Х. Геровъ.

567. — Доротей въ Едрене. Иска му се да иде на Света Гора. Либенъ Шушулъ ще го изпраща. Пак. 20.

Цари Гра 14 октомврїа 1846

Любезнѣйшїй Брате здравствуи.

Писмото ти ѿ 26„ септемврїа прїяхъ за едно сос книгите, кугату испратишъ писмо за Г: Димитрїа М. щемъ даму пратимь сосъ писмото заедно и книгите въ Одесса. нїе синца сме живо издраво дотоизи часъ желаемъ дасте ивїе здрави. кугаси доде тато ѿ букурещъ желаемъ дани ѿпишете даса научимъ сахатъ още несмети купиле защосме още вовъ гаиле инеможемъ да останемъ аилякъ тизи дни щемъ дагледаме даземемъ еди сахатъ ифесъ ичекия икатоги земемъ щемъ дагледаме давно можемъ по скоро датиги испратимъ. поздравлявата баю хаџия и испращати една кутїя сосъ рахатълокуму даси хапнете испращамъ иазе деветъ ендезета гизия намарїа лелина нонина щоми бяше заржчила. Гизиатае купена за 64: грош и 20„ пари Гизията и кутїата испратихме на 10„ октомврїа попетка цицелковъ даги дирите ѿнего кириятаму самъ платилъ азе тука гизиата като получите дая дадеш намарїа лелина нонина. сосъ петка писмо несме писале исамо шеїѡветемусме дале. особно дапоздравишъ сестрами рада исичкитеимъ деца ѿмене и ѿ бая хаџия. хаџи дончо утишалъ на едрене изапрялса оубаїѡви либенови тани ѿписва баїѡ либенъ кжкво непременно иска хаџи дончо дайде насветă гора таса допитва баїѡ либенъ сосъ писмотоси бивали даго испрати и пишени баїѡ либенъ ченамерилъ човекъ сосъ куго даго прати и баїѡ хаџия писа на баїѡ либена нели иска самси дайде ѿ своя воля тои даго испрати баїѡ либенъ и надеямеса да ни ѿпише баїѡ либенъ пратиллигое икугатони ѿпише баїѡ либенъ пакъ ви щемъ писа да поздравишъ маиками сосъ сичкитени домашни имолимви дани ѿписвашъ почесто сосъ пощата по едно малко писамце и за по лесно даго испращашъ даго даватъ на лулча дончовъ каблешко тои праща сосъ сяка поща на братаси цока писмо та да приключаватъ итвоето писмо вовъ тяхното та даго получваме лесно въ прочемъ здравствуите во обще синца и прощаваите.

твои любезнїи братъ
аѳанасъ х: геров

наоучихса изнякоя нова радостъ чее станало обаче ѿчужди хора та незная наистиналие акое наистина дае честито ихаирлия добреби било ако дабиса оудостоилъ човекъ даса наоучи ѿсвоите обаче дае благодаренъ и начуждите итолкосъ стига като намене. поздрави снахаси и стоика максусъ.

получихме днесъ друго писмо ѿ едрене ѿ бая либена тани пише за х. дdirections дончa чего предумалъ даседи докждя воскресенїе наедрене изавоскресенїе ималъ баїѡ либенъ нїетъ да иде насвета гора татугава да заведе и хаџи дончa сосъ себеси и до тугаваще даго има баїѡ либенъ по кжшлите при овцете туини пише баїѡ либенъ. дрехите що бяха пратиле х: дончу побая кржстя радомира пратихмемуги на едрене сосъ петка цицелков.

от Средоточїя Сердца ви цѣлувам: Господин Наидене, и молимви прїятелїо дани незаборавяте, акоданее особно писмо макар: и оу чужди те:

Стоян : д: каблеш:

---

568. — Касапски въ Калоферъ. Атанаси Чолаковъ въ Смирна. Доротей отишълъ на Света Гора. Пак. 20.

Цари Градъ 29 септемврїа 1847.

Любезнѣишиими Брате здравствуи

Писмотови ѿ 6„ септемврїа сосъ радостъ прияхъ иразумехъ засичко щоми пишешъ приключенните писма до касапски и до атанасїа чолаковъ седатъ касапски си оутиде закалоферъ и аѳанасїа оутишалъ на измиръ и заради това неможихъ да

ймъ преврǔча писмáта цокǔ щосѝ писáлъ за вещитѣ не гѝе каптѫрдѝсалъ ѝ нещѐ дамóже дагѝ каптѫрдѝше заради трикóто щосѝ пратѝлъ Іѡрнекъ датѝ зéмемъ за сюртǔкъ âзеща да чалѫщиса да ти зéма ѝкатò додатъ кирицѝе днéсъ ǔтре сóсъ нáшитѣ мáисторе âзещатиго ѝспрати. замѝналата недéля писахъ татǔ сóсъ пощата внего пѝсмо пѝшехъ че щà давѝ ѝспрата кнѝгитѣ щобѣха оукасапски сóсъ цвя́тка надлáнекъ ѝ ѝспрáтихги сòсъ цвятка катоги донесе дамǔ платишъ кирѝата по 60„ парѝ на ôкáта ѝ âко покаже нéщо харчъ двà ѝлѝ трѝ грóша закнѝгитѣ дамǔ дадéте ѝ тя́хь баїѡ хацѝя стигнà сóсъ здрáве вцари грáдъ хацѝ дóнча разбрахме чеé оутѝшалъ на светà гора та да поздравишъ сестрани дасà негрижатъ зарадѝ нéго тои нелѝ оутѝде насветà горà засетнината добрещеби особнѡ поздравля́вамъ бащами и ѝ мáиками сóсъ сичкитени домáшни въ прочемъ здравствǔите ѝ добрò виденіе да харижe богъ.

Любéзнѣишіи твóи братъ
âѳанáсъ х: гéрѡ.

Писмото ви ѿ 23„ септемвріа полǔчихъ гáнчу казáхъ зарадѝ стоя́на нéиковъ тóи рече гáнчо даглéдате дазeмете тамъ парѝте ѿстоя́на защò ноіѡ тǔка нещѐ дагѝ дадѐ âмѝ гледаите какъ можете дагѝ зéмете тамъ ѿстоя́на. Сóсъ баіа хацѝя що мѝ пишете вписмото ща дачалѫщѝсвамъ дасврѫ̀ша въ прóчемъ здрáвствǔите.

ôсóбно ѿпѝсвамти дражáишими ôтче дасà наǔчишъ âкò щѐ даса мáе баїѡ пáнчо гǔговъ всéло додимитровъ дéнъ ѝлѝ дозаговя́ване ѝма оубаїѡви хацѝови парѝ та да земе̋ петъ шесъ стóтинъ грóша парѝ тои пише баїѡ хацѝя насестрани датѝ дадатъ пари та давно мóжешни зе двáесетъ трѝесетъ топа белѝ âбѝ копрѝшки дагѝ оутепете ѝдагѝ вежете даниги прáтитѣ сòсъ бая панча въ прочемъ здрáвствǔите

пóщата платéна записмото.

---

569. — Доротей избѣгалъ изъ Цариградъ. Оставени дългове. Побръкани смѣтки. Геровъ да се пази.

Цáри Градъ 6„ ôктóмврїи 1847.

Любéзнѣйшїи Брáте здрáвсвǔи.

Пѝсмотови ѿ 30„ септéмврїа. зáедно сос приключенното ѿтáта писмо сóсъ рáдостъ прия́хъ наоǔчихса засѝчко щомѝ пѝшете весмà мнóгоса зáрадва и детǔсиса пазарилъ дасѝ наоǔчѝлището занапрéди. За всофіа щоми пѝшешъ давноти бáде станáло слǔчаино ѝ за двéте рáботи тато щомѝ пѝше вписмотоси зарадѝ гáнча, тóи прáща самсѝ днéсъ пѝсмо сóсъ надписъ дотебе вписмотое приключилъ ѝ тимисюкатъ щогóе бѝлъ ôстáвилъ стоя́нъ цеиковъ оубратаси нóя тада покажете тимисюкатъ стоя́нǔ давѝди кѫкво братмǔе зелъ парите занéго тимисюкъ тǔка ѿдѝнча ѝ самсѝ сóсъ своятаси рǔка на âрката на тимисюкатъ писалъ ê колкǔ парѝе зéлъ такато вѝди стоя́нъ тимисюкатъ тóище дасà оǔверѝ чеè зéлъ брáтмǔ парѝте тǔка тада заплатѝ ѝ тóи гáнчовите парѝ дасѝ земе ѝ той нéговатъ тимисюкъ дасà ѝсправи тáзи рáбота. За грǔя по: генчовъ щомѝ пѝшешъ затимисюкатъ динчовъ ѝ х: дóнчовъ датиса ѿговóра. âзе видвáхъ тимисюкатъ оуфилипиди гаврїиловатъ ôртáкъ за 8600 грóша ôбáче ѝма оудѝнча грǔїовъ тимисюкъ затрѝ хѝледи грóша кѫкво ѝма грǔїѡ тя́мъ дадава трѝ хиледи гро̋ ѝ незная кѫкавъ ê хесапатимъ защò катò бéше пратилъ грǔїо тимисюкатъ за 8600 гро̋ хацѝ дóнча нéмаше тǔка ѝ катò намериха динча та мǔ покáзаха тимисюкатъ тóи казà тóя потписъ нее мóи ѝсосъ тóизи ѿговóръ вѫрнà тимисюкатъ надѝря тои дѝнчо ѝхацѝ дóнчо земáле ѝ ѿдрǔги местà парѝ тагѝ дѝратъ ѝ дрǔги човецы дасѝ ѝскатъ парѝте ѝ катое бегалъ хацѝ дóнчо тагò нема насрéща дѝнчо чѝни ѝнкя́ръ сѝчко ѝ вѝка âзе немамъ карашма на тази рáбота â парѝтеса земале наéдно сóсъ хаци донча ôрташки ѝ сеги динчо нетǔ парѝ показǔва намеиданъ нетǔ стóка âми прави сичките парѝ загǔбени ѝ хаци дóнча нéма намеиданъ ѝкакщѐ дастане тази работа допосле незнáя тебе ôбáче нетря́бва да казвашъ грǔїю че ѝмашъ ѝзвéстїе затáзи рáбота ѿнюдъ само дасà вáрдишъ за тáзи рáбота данебѝхте сторѝле сóсъ нéго нещо земане дáване защо âзе ѿ грǔїѡватъ âлѫшъ вéришъ неѿбрахъ ѝ нехаресахъ нѝщо тои праща тимисюкъ х: дончǔ ѝ дѝнчǔ

да ӥска парӣ ѿтя́хъ а̂ оу̂тя́хъ дрꙋги тимисюкъ грꙋї́ѡвъ да ӥскатъ тїє ѿнєго парӣ нѐ аланъ нє сатанъ беллӣ а̂рифъ о̂ланъ а̂ннаръ. За трикѐ щомӣси писа́тъ днє́съ ща дазе́ма датӣ ӥсправа со́съ кираџӣєтє. тата максꙋсъ поздравля́вамъ кꙋсꙋръ дамӣ нєвӣжда чєнє мꙋсамъ писа́лъ о̂со́бно пи́смо костадинъ додє завчєра пристигна максꙋсъ ви мно́го здраве ӥ ѿнє́го насӣнцави жи́во ӥ здра́вое даго̀ немӣслите тои ще да ви пи́шє ӥсамсӣ писмо со́съ кираџӣєтє о̂собно поздравля́вамъ маиками со́съ сичкитєни домашни. поздравля́вави стоя́нчо баї́ѡвъ лӣбєновъ синцави днєсъ бя́шє на нашата о̂дая́. поздравля́вави баї́ѡ хаџиа ӥ ге́ро ма́ксꙋсъ. да поздравитє баї́ѡвитє хаџиови деца оу̂домаму ѿбая хаџи́а ӥ ѿгєра живо ӥ здра́воса въпро́чємъ здравствꙋитє и добро̀ видєнїє да харижє бо́гъ

твої́й любєзныи бра́тъ а̂ѳанасъ х̑: ге́рѡв.

570. — Прѣпращане писма Церковни книги у Тошковича. Разправия съ него за тѣхъ. Пак. 20.

Ца́ри Гра̑: 22 „ноє́мврїа 1848“

Любе́зный Бра́те здра́вствꙋй,

Тво́и двѐ писма ѿ 18 ноє́мврїя щосте́ги Прати́ле ѿ фили́бє полꙋчихги, на 8 „ноє́мврїа бя́хти прати́лъ писма̂ ѿ а̂дѐса ѿмꙋтєва заедно сосъ хєса́патъ на кни́гитє за коӣтꙋ ми пи́шешъ че нєсата зава́риле всєло. ӥ на 15 „ноє́мврїа прати́хви дрꙋги писма чрєзъ Г: цо́ка к: тя́хъ писмами донесе кало́фєрчето кара̀ мӣнковчето трєбе дасӣги полꙋчилъ запо́ста̂та за тя́хъ писма̀ заплатӣлсамъ цо́кꙋ ӥ ся́коги кꙋга̀ пращамє ѿтꙋка писма запла̀щамєги тꙋка. о̂за́рана ходӣхъ при то́шковича давӣда а̂коє̂ прибралъ ӥ послєшнитє кни́ги ѿ гюмрꙋ́катъ дагӣ зе́ма дагӣ донєса на на̀шата о̂дая́ то́и бя́шєги прибралъ ӥкатомꙋ ре́кꙋхъ дагӣ зе́ма то́й поиска сто̀ ӥпедесєтъ рꙋбли дамꙋ заплата за кни́гитє ӥ сто̀ ӥко́лко гро́ша каза̀ че ӥматъ ха́рчъ вста́мболъ та дамꙋ заплата́ ӥрꙋблите ӥ ха́рчатъ та тꙋга́ва да зе́ма кни́гитє чєто́иги билъ заплати́лъ намꙋтева таказа́ чєщѐ да ӥска ӥфаис напарӣтє чємꙋсаса за ба́виле є̂ди́нъ ме́сяцъ а̂зє кꙋга́то хоратє[х] о̂за́рана со́съ то́шковича о̂ще небя́хъ прие́лъ писма́тави та нєзная́хъ ка́къ дамꙋ ка́жа запарӣте: казахмꙋ чєса̀ надѣ́ямъ днєс давно́ полꙋча ѿва́зе пи́смо та а̂комӣ пи́шете а̂зє дамꙋ заплата зара́нъ парӣтє ӥ дазе́ма кни́гитє та о̂ставихме ра́ботата за за́ранъ менеми пи́шеше мꙋтєвъ зае́дно со́съ тво̀ите писма̀ и̂ сосъ хеса́патъ на кни́гитє а̂ко̀ ӥмамъ заповѣдъ ѿге́бє то̀ да заплата сто̀ ӥ педесе́тъ рꙋбли за кни́гитє на то́шковича а̂зє понеже не́махъ тꙋга́ва ѿва́зє заповѣдь ре́кꙋхмꙋ да пи́ша дова́зє писмо та а̂коми заповєдате а̂зє дамꙋ заплата́ ӥ то́и рєче би́ва тѫи а̂ о̂за́рана дєтꙋми, казва чеє́ за платилъ намꙋтєва о̂ще тꙋги́ва парӣте то́са вӣди че неѐ тѫи защо̀ мꙋтєвъ ми пи́шеше да дамъ на то́шковичь парӣтє за книгите та да мꙋги ӥсврати по̀ ско́рѡ о̂бачє тѫи вржвӣ свєга́тъ сєга́ да о̂ставимъ сӣчкото а̂зе зара́на ща да ӥда при то́шковича защо̀ денєса нєнамӣра на о̂даятаси ӥща̀ дамꙋ заплата кни́гитє со́съ ха́рчатъ за́єдно дагӣ прибєра дагӣ донеса̀ на о̂дая́та ӥ кꙋга намє́римъ кираџӣа щє́мъ дагӣ ӥспратимъ днє́съ трѫга дя́до дӣнчо сватать ни дасӣ до́дє всє́ло ӥ ӥспра̀ща баї́ѡ хаџӣа понего двѐ хӣлєди гро[ш] пари ӥ вїе збєре́те двѐ хӣлєди ӥсе́дємъ сто́тинъ гро́ша за сто́ ӥ педесєтъ рꙋбли тагӣ даитє оу̂ баї́ѡви хаџӣови на сестра ни ӥ дя́до динчо катоси до́дє да прибе́ратъ ӥѿнєго двєтє хӣлєди гро́ша оу̂баї́ови хаџӣѡви та́станватъ че́тери хӣлєди ӥ се́дємъ сто́тинъ гро[ш] сичкитє парӣ ѿ тя́хъ да дадатъ четери сто́тинъ гроша на пєтко дӣнчовичинь терзӣатъ ӥ ӥма тимисю́къ баї́ѡвъ хаџиовъ за толкос гро[ш] оу̂пе́гка даго̀ прибе́рете ӥдатеслимитє парӣтє на не́го тапа̀ дасєдӣ тимисю́катъ оу̂ба́ї́ѡви хаџӣови ӥсе́демъ сто́тинъ ӥпедесєтъ ӥпе́тъ гро́ша па́къ ѿтя́хъ парӣ давӣдитє коӣтꙋса харчатъ помачно всєло да ӥзбе́рєтє да гӣ пра́титє наоу̂ста влѫ́ча тащє дагӣ заплати то́и зарадӣ назє на ня́коиси ю́рꙋкъ за а̂бӣ той пишє баї́ѡ хаџӣа оу̂ста влѫ́чꙋ о̂со́бно пӣсмо ӥ пра́щавиго о̂тво́рено таза́єдно со̀съ писмото пра́гетемꙋ ӥ парӣгє то́ищєги расправи а̂кꙋсꙋръ парӣтє дасєдатъ оу̂баї́ѡви хаџӣови собра́ни та до неделя щє́мви писа́ де́щатъ даса̀ дадатъ така свржшєте тази работа ӥ катоса свржши то́ни ѿтпишете задасӣ о̂пра́вимъ тꙋкъ хєса́патъ со́съ баї́а хаџӣа. а̂дѐтꙋ ӥма дрєбꙋсаци ѿнапрєди ѿгаврїиловите

книги 135 „гро̄ йсе́га за ти́зи книги колкꙋтꙋ ха́рчъ запла́тимъ и̂ про̀чая а̂зє ща́ даги по́има на возменеси тацємги оправя посл̄ поздрави̂ ма́ксꙋсъ бащами и̂ маи-ками йкажи̂ татꙋ щобѐ пратилъ писмо на даскалъ нєѿфита по оу̂ста крѫ̂стя даскалъ неѿфитъ дохожда по̀ прежде вцари Град̄: видяхмеса и̂ дадꙋхмꙋ писмото. максусъ поздравля́вави Г: а̂танасъ лꙋлчовичъ здравствуитє.

а̂ѳана̀съ х̄: гєрѡ̄

оу̂пєтка динчовичинъ нємáло тимєсюкъ та дамꙋ дадатъ само́ четири сто́тинъ гроша а̂ тимисюкъ да неискатъ.

571.—Геровъ въ Едрене. Хаджи Геро Добревичъ не може да приеме на учение Иванча Шушуловъ. Пак. 20.

Копри́щица 10 „мартъ 1849

Любе́зный Бра́те здра́вствꙋй многолѣ́тнѡ

За́вчєра кꙋга̀ и̂зля́зꙋхтє ѿдома̀ та́то и̂ска́лъ дави̂ зарѫ̂ча ня́що и̂забꙋравилъ тами̂ каза̀ дави̂ пи́ша сєга като̀ сти́гнете со́съ здра́вє на е̂дрене даса̀ ви̂дитє со́съ ба́я ли́бена дамꙋ ка́жєшъ заради̂ щопи́шеше впи́смотоси чє и̂ска да допра́ти и̂ва́нча тя́хѫнъ даса̀ оу̂чи прита́та и̂ и̂скаше дамꙋ пи́ше та́то би́вали кажи́мꙋ ка́къ смѐ билѐ оу̂дома накѫкво́ состоя́нїє и̂ка́къ нато́зи време нєсмѐ вре́дни да гле́дамє и̂ на́зеси и̂ кажимꙋ ка́къ датиє ре́калъ та́то чє като́ по о̂здра́вє мꙑкани по ната́тѫкъ то̀ище пи́ше баї́ю ли́бенꙋ да допра́ти и̂ва́нча а̂ насєга́шното вре́ме нєсме кадѫръ низана́-зеси затова кактꙋса̀ оу̂се́тишъ тѫимꙋ кажи со́съ ле́ля хаџи̂ грꙋ́да даса̀ разгово́рите хꙋбавє и̂ дая попи́ташъ а̂кови̂ди чєщѐ дамо́жє дабѫ̂де споко́ина и̂даса̀ поми́нє до-брѐ о̂коло̀ баї́ѡви ли́бенови то̀ добро̂ а̂коли̂ ви̂ди чє щѐ да поминꙋва во оу̂тєсне́нїе на се́ки де́нъ то̀ кажии даста́нє даси̂ додє тꙋка все́ло си́рєчъ при братаси кажи́и по̀ свобо́дно можєшъ даса̀ поми́нєшъ ка̀тоса разговарятє со́съ не́я сами̂ то́щеса̀ по-зна́е какъ поминꙋва та̀мъ а̂ко̀ ви̂дишъ чєщє да поминꙋва бе́зъ раха́тъ то́ гле́даи дая́ прєдꙋмашъ даси̂ до́дє все́ло да поми́не по со́съ раха́тъ ва́мъ по̀ сти́га оу̂ма́тъ ка́къ дая́ разгово́ритє кактꙋса оу̂сетитє и̂ позна̀етє по́за добрѐ. поздравля́ватта ѿдома̀ сичкитє мамаѐ дне́съ по̀ добрѐ ѿзавчера здра̀вствꙋйтє про́чее и̂ добрѡ́ ви-дѐнїе потпи̂сваса и̂ та́то со́съ свóя рꙋка̀ на пи̂смото

а̂ѳанасъ хаџи̂ герѡ̄

и̂ о̂те́цъ ва̄

х̄ гєро дб.

---

572. — Геровъ въ Бѣлградъ. Испращатъ му се спомоществуватели за физиката. Тайни поржчки. Пак. 20,

Коприщица 4-и, ї̂ꙋлї́а 1849

Любе́зныи бра́те здра́вствꙋи

о̂на́зи нєде́ля неви̂ писа́хме поне́же бя́шє засвяти а̂по́столы танеса наме́ри ня́кои дайдє нафилибе твои двє писма ѿ 18 „и̂ 24„ ї̂ꙋнї́а прияхмє, и̂разꙋмяхме засичко щони̂ пи̂шєшъ и̂зарадвахмєса попремного катоса на оу̂чихмє чеси̂ здра́въ ни̂єоу̂ домасмє здрави си̂нца мама и̂ Косгадинъ са нари̂лскиатъ монасти̂ръ днескаса надеямє да до́де мꙋџꙋлꙋџи̂а дани̂ кажє чеси̂ и̂датъ зановини всєло а̂ко́ пи̂тате го-диса о̂ва́нчо кѫсѫрчето за тола п: м: и̂генчо стаикоса годи̂ за моми́чето на то́дара кара пе́тковъ и̂дрꙋги нєколко годевки станаха и̂сва̀дби и̂̂маше тази нєде́ля о̂жениса и̂нєщо чипєвъ. нарилскиатъ монастиръ тази година на́и мно́го покло́ницы оу̂ти̂доха и̂се чо́лни човєцы моравенцыте пєтко и̂рашко павлє герџи̂катъ и̂лї́я и̂лꙋлчо каблєш-кови тодаръ радинъ наидєнъ бенї́ов̄ годоръ десї́овичив̄ и̂дрꙋги тѫкива сечолни хора

оутидуха конять ѿпироть ѿще тугиваси допрати го чичо иванчо сось сички такѫмъ иконятъ здравъ впреднотоми писмо щота питахме радвамеса на ѿвѣ татви икатоси доде саибиатъ ѿдетуе оутишалъ щемъ даму кажемъ какъ мутлакъ щеса свржши тази работа неколко имена има потписани за поедна книжица и на значавамвиги ѿодвадната страна натази книга максус поздравлявави баю х: иван исичките имъ домашни поздравляватви исичките ни сестри исродницы желая да сте здрави и дависа свржши работа даси доде поскоро дудесмеси иніе тука даса видимъ прочее добрѡ виденіе

Братъ твои аѳанасъ Х: герѡв

„Зравствуй о гдѣ чадо дражаише, като прочетух писмототи ѿ 24 истекшаго мца исполнихсѧ сось неизреченна радость, не само азъ но ипрочїите наши които знаѫтъ, ижелаемъ ипросимъ ѿ гда вамъ и намъ добро зравіе, итако по сватѣй воли егѡ да подари задаса исполни иобщотони желаніе. Днесъ или оутре надеѧмеса насичките даси доидатъ ѿ мнтиръ, требва да обадимъ инанегова милость като даси бѫде и онъ миренъ и радостенъ. На 20 іуніа проводихти писмо надеѧмса дасиго получилъ. ѿ 10 денѧ прежде дошлоти ѿ свищовъ писмо, имало и за самоковъ писма итака нікита хубави шарлаганциѧтъ да земе и твоето писмо ѧнлѫшъ идаго занесе на самоковъ инезнаемъ ѿ куго е было, кугаси дойде нікита и акого не бѫде пропадисалъ тощемъ даго прочетемъ че акое нужно то щемь датиго испратимъ, или щемъ ти извѣсти щоти пишатъ, писащемъ инатѧхна милость каксае забавило писмото имъ та затова несмеимса ѿ говориле на скоро. може дае нещо заполза но що дасторимъ, всѧкое препѧтствіе діа калонъ гінете, ако обичашъ катоса разговарѧхме ѿ прежде за да направишъ тамо по некоѧ: ꙅцꙇꙋꙣ: тамошни или, кактy самичекъ аресвашъ за то направи та после щемъ даму намеримь колаѧтъ ѿ одваднѧта страна да излезе акони подари гдъ зраве, до неделѧ щемти ѿписа още по известно. и като кажемъ на тѧхна милостъ за разговоратни, и тіе можатъ да поискатъ нещо врѫска и ние безъ тебе нещемъ да дадемъ, требва обаче дани ѿ пишешъ ние даси знаемъ, та кугиту наближи време за вашето доброе пришествіе, тогива можемъ да дадемъ оушъ като безъ тебе, ако да принуднаватъ, аколиси иматъ терпѣніето то буди воля бжіѧ та кугитуси доидеш самичекъ, и сичкото веднага за други работи щотоса работатъ като чиніите крѫкла и прочїи занаѧте не требва дата подканѧтъ товаси имашъ сичкото на оумъ, можете ѿ тамошни вещи коитуса не намиратъ по нази да земете по малко колкоту запруба (іорнекъ) неоусещамса още що дави пиша прощаваите сеги заповече добро виденіе Бгъ дани подари. —

Отецъ твои: Х: гр: дб: мш:

За константина акому намеришъ некое добро мѣсто біва даго пратимъ ако видите благословно акоще и той самичекъ.

Максусъ поздравляемти киръ Найдене ѿсинцини ѿдома наѿветатъ на атанасовото писмо щота питахме чего виждашъ задобре дастане ти и насинцани са види чее добре дастане иако поискатъ пей щеме даго пейледишеме Х иванъ спасовъ.

Потписи зафизиката да имъ запишешъ имената

Книги

1: боико лулчов

1: веліѡ тодаров мирчов

1: лулчо малеіов

1: тончо ненчовъ драгиски

1: лулчо ненчов крадле. дотука през оуса крѫстіов рука.

---

573. — Съвѣтва се Геровъ да подвеже нѣколко физики за подаръкъ. Коприщенци условили Георги Божиловичъ сърбина за учитель на турски езикъ. Испитание на дѣцата. Отецъ Атанаси и отецъ Сава въ Копривщица. Пак. 20.

Копри́щица 2„ а҆́вгꙋста 1849

Любе́зный бра́те здра́вствꙋй

Пи́смототи ѿ 22, і҆ꙋлїа прие^х сосъ радость приехъ за́едно сосъ при́ключе́ныте писма̀ и҆ща̀ дагѝ и҆спрата споретъ на́дписете консꙋлатъ е҆дренски се́коя годи́на дохо́жда наꙋзꙋнџо́во за панайратъ тамо́же даса̀ ви́дите и҆наꙋзꙋнџо́во грѫмоте́вицата на р: т. давнѝ дае хаирли́я и҆запо́сле а҆́зе тази годи́на а҆кое здраве за пра́здникатъ оу҆спенїе пресвятыя богородицы ща дасамси все́ло и҆после неща̀ даса ма́я ща дасѝ и҆да наско́ро заста́мболъ оу҆дома̀ си́нцасме здра́зи жела́емъ дасте здра́ви и҆вїе. тота слꙋ́ша щедаса оу҆чи дачете и҆да плете датѝ оу҆плетѐ чора́пе ще дашѫ́та ба́биси шари́са тасегаи преми́на шарꙋ́лата та помалко, е҆дѐ дапорастѐ зали́сва герча чейто́и сега́са ша́ри за а́рмага́нъ и҆сла́тко надя́васа а҆застри́нка ка́зва чеиси викалъ дайдоведешъ и҆ѿе҆дрене и҆несѝи довелъ и҆и҆ска дарече дядкꙋси да о҆жени я҆ чи́ча нанка я҆ чи́ча ко́та дасѝ доби́е стри́нка. максꙋсъ поздравля́вави баїо хаџи́а и҆сѝчкитени сестрѝ и҆ро́днини на Г: панїо́та каза́хме ченещете мо́жете дамꙋ̀ пра́тите Коста. За ѿвѣ́то натова̀ писмо щависа надеямъ слѣ́дъ неколко днѝ вцариградъ здравствꙋйте про́чее и҆добрѡ̀ виденїе.

бра́тъ твои аѳана́съ
Хаџѝ Герѡ^в

Прино́свамги наоу҆́мъ, зарадѝ неколко кни́ги ѿ тво́ите да напра́вишъ сосъ по добра̀ подвези́ѧ, може на некоѧ и҆дрꙋга и҆варачецъ да тꙋ́ришъ на ли́стето за да има като за Г: п: и҆ за про́чїите койтꙋ и҆ са^м зна́ешъ че тре́бва, та вече и҆ да и҆злезнешъ ѿ ма́лко ха́рчъ то зато́лкова не́ма да вреди. глави́хмеси сегѝ и҆новъ даскаль за дапреда́ва по тꙋрски ѩзы́къ, и҆́менемъ Геѡ́ргїй Божи́ловичъ, ко́итое бы́лъ на господа́ръ мы́лоша писарь, сѣдѣлъ е҆̑ во́въ рꙋхчꙋкъ трѝ годинн иѿ ма́лко и҆матъ запознано прїѧтелство со́съ Г: пе́тка, тре́бва да попи́ташъ та́мо за не́го и҆мо́жешъ даса̀ наꙋ́чишъ како́въ е҆̑ бы́лъ та́мо наврéмето. весма́е ма́лакъ наво́зрастъ и҆годиннтемꙋ прилича като̀ дае и҆спѫ́лнилъ 40, и҆вы́ше, и҆маси и҆едно̀ момченце негово до десети́на годи́ни, казва че и҆малъ и҆едно моми́че до сѐдемъ о҆семъ годи́шно, то о҆ба́че о҆станало вовъ срѫбїѧ, стопаницамꙋ оу҆́мрела, на ра́зговоро ви́диса добаръ а҆̑ ро́до^м е҆̑ бы́ль ѿ высо́катъ въ пи́родската̀ каза ѿ село̀ сла́вина и҆малъ и҆ бра́ть по́пъ. оу҆тре і҆въ дрꙋги де́нъ щемь да и҆маме і҆спита́нїе вовъ оу҆чи́лището, и҆ по і҆спитанї́ето ще да сѣ́дне і҆то́й дасѝ преда́ва надеца́та. о҆те́цъ а҆ѳана́сїа, и҆ ѿ са̀вва днѐсъ са вовъ се́ло койтꙋта і҆поздравлѧватъ, а҆дрꙋги не́кой незна́емъ ща́тли да до́идатъ за і҆спитанї́ето. дрꙋго незна̀ѧ що датѝ пи́ша, само жела́емъ і҆мо́лимъ созда́телѧ зарадѝ о҆бщотони желанїе нѣгли дасе і҆спѫлни а҆кое и на Бга оу҆годно, и҆ добро̀ здра́вїе, ѿ ма́икати і҆костадина і҆ ѿсички сро́дницы любезно поздравленїе. і҆добро виденїе Бгъ данѝ подарѝ.

о҆те́цъ твоѝ х: Ге́ро добревичъ м^п.

Що бѣ́хме хоратꙋвали за неколко бꙋква̀ри со́съ повечерї́ето, непи́шешми ни́що. а҆́вгꙋстъ 2:

---

574. — Костадинъ Геровъ печата нѣкакви обявления. Пак. 20.

Ца́ри Градъ 4 Іанꙋа́рїа 1854

Любе́зны Бра́те

Писмототи ѿ 23, деке́мврїа прїи́ехго на 29, деке́мврїа и҆неможа̀хъ датиса ѿговора за чтоѓꙋ бя́ше ꙋтишла̀ почтага, о҆б'явленї́ето зане́сꙋхъ натипографїата и҆ неможахъ данамѐра и҆зда́телятъ дамꙋ ка̀жа даго̀ питамъ ко̀лко заплата и҆ска зада типо̀са 100 о҆б'явленї́ета ходи́хъ и҆ вто̀ри пѫтъ и҆ пакъ неможахъ даго̀ намера за̀щотꙋ неседѝ секꙋ́нишъ натипографїата, дадꙋхъ о҆б'явленї́ето на човецытемꙋ і҆ казахимъ дамꙋ

кажатъ дагò вмести вовъ в: ӥ дагò пӥтатъ кòлкò заплата ще ӥска за 100, ȏсобни ȏб'ꙗвлѧ́нїєта ӥ ща ӥда презнеделята дасà наȣча ӥщавӥ пӥша сдрȣгата пòща, принàидена внастоѧ́щето в: нєхòди нӥкои та ӥ ȃзє несаммуса ѿговòрилъ напӥсмотому нàи послєшно щомӥго прати сосъ твòето за едно. приключеното пӥсмо дапревръчӥшъ навѣ̀рно на ȃнгелаки х: неновиать зєтъ чемӥ пӥшатъ чє ӥма внего ӥтимисюцы таданєпропàднатъ. кажӥ ȃнгелàкъ данò бадєми писàлъ споща̀та задеветъ стóтинъ ӥ деведесетъ грòша що ӥма ȣмене тєхни парӥ кѫквò дагӥ стòра чєса канимъ ӥ нїе дасӥ ӥзлеземъ та ȃкò намєримъ дрȣжӥна вознеделята можємъ дасӥ ӥзлеземъ ȃкò пӥшете всело пӥсмо поздраветеги ӥ ѿмéне. поздравленїе спàсȣ прòчєе добрѡ́ видéнїе.

Братъ твòӥ 'Аѳанàсъ

другото приключéно за бая хаџӥа писмо данòго ӥспратишъ пò скòро чеé потребно дайде скòрѡ

---

575. — Хаджи Геро Добревичъ умрѣлъ въ Враца отъ напрасна смрътъ. Пак. 20.

Копрӥщица 6 ȃпрӥлїа 1852 (? 1854)

Любéзный Брáте

Сóсъ товà пӥсмо щави ѩвà нєприѧ́тно ӥзвéстїє, коéтȣ нáмъ случӥса вчéра заранъ рàно, кáзаноє чé сӥчко свѣтóвное сȣетно ӥ непостоянно товà дáдесе нàмъ вчера зáранъ рàно скорбєнъ слȣ̀чаи, татоми писàлъ пӥсмо на 1, ȃприлїа коéтȣго прїѧ́хъ ночовєкатъ кòитуго донесе запрялго влады́ката да преседи за 2, ȃпрӥлїа за да пише ӥ тóӥ баїȣ хаџӥȣ пӥсмо ӥнапӥсалго ӥ тòӥ довечертà на 1, ȃпрӥлїа. тàто катò видялъ че ȏстàлъ човєкатъ да ӥзлéзе на 2, ȃпрӥлїа тои прєправилъ впӥсмотоси дєнятъ тагò напрàвилъ на 2, ȃпрӥлїа, ӥтѫини пӥше владыката вовъ своєтоси пӥсмо, че гóркиатни ȏтецъ нєможӥлъ дадочàка до втóри ȃпрӥлїа, вечерта на 1„ ȃпрӥлїа вечерелє ӥ добрé бы́лъ ӥсєделе сахатъ двà тасà разговаря́ле. ӥпослему припàднало (баялдӥсалъ) ӥкатого подкрєпӥле тóиса свєстӥлъ ӥ варилему каивє тапӥлъ ипослеса разговаря́ле сòсъ дїаконатъ нєколко време ӥ припадналому пàкъ на шєсъ сахататъ ӥдȣдé да слєзе влады́ката даго вӥди тóи прєдалъ дȣхъ бóгȣ ӥ ȏстàвилъ нàмъ ӥвамъ здрàвє ӥтѫи лишӥхмеса ѿ прєдòбриатни ȏтецъ, бóгъ дагò простӥ ӥ ȣ̑покòи на царство небєсное. пише влады́ката че на 2, ȃпрӥлїа на 9 сахататъ щеле дагò погребатъ вцєркóвнїи двор' на ӥзбрáнно мѣсто, ӥстина чєскрѫбно ӥзвестїеви дáваме но бóгȣ былò такà ȣ̑гóдно. сȣдбы́ ȇгò нєӥспӥтаны.

катоса прилȣ̀чи втѫкӥва днӥ тасà нєпомянȣ̀ва пишӥму ȇдӥнъ сарандáръ на церквата на света богорóдица щоє на ȇнȣрӥатави ӥ ȇдӥнъ на каршѫякалӥската церква ӥлӥ накоѧ́тȣ тӥ вӥдишъ мȣнасѫп' ӥ ȃкò ӥма дрȣжӥна подобрее дасӥ додєшъ за воскресéнїе, ӥ дани кȣпишъ єдна ȏкà шекеръ ѿвȣлӥните (напитєта) щотò продàватъ тóие цѫкленъ ӥ продаваса карашѫкъ, червенъ бя́лъ жлѫтъ. ӥ даè намалки питéта, чещè тря́бва. ȃкò ӥма врéмє пишӥ ӥ нáидєнȣ сóсъ пòщата щосмѐ ӥзврѫшилє нїє тȣка.

ȣ̑домà всӥчкитє здрависа ӥпоздравлѧ́ватви прочєє добрѡ́ видéнїе

Брáтъ твóӥ 'Аѳанáсъ.

---

576. — По смъртьта на Хаджи Геро Добревичъ. Пак. 20.

Копрӥщица 16 Іȣнїа 1854

Любéзный Брáте

Послѣ̀дното пӥсмо, коéтосамъ прїѧ́лъ ѿтебе бя́шє ѿ 12 марта, ӥ като немахме досегӥ дрȣго пӥсмо ѿтèбе. цѣлӥ 3 мéсєци мнóго мѫчнони бя́ше насӥнцани. на 14 Іȣнїа прїяхъ твóє пӥсмо, коетуси пратӥлъ ӥзъ бȣкȣрещъ на брáтани костадӥна, ӥкатоса наȣчихме ѿнéго писмо честѐ здрави, радвамєса ӥ желáемъ данò дасте завсегда здрáви. нїє ȣдомá здрависме сӥнца, ȃмнóгосме жáлни ӥскорбни заради тáта,

кóитꙋ ȏстàви здраве ӥвáмъ ӥнáмъ, прєстàвиса вовъ врáца, на 2, ȃприлїа ӥтѫ̑иса лишӥхме ѿ предòбриатни баща. безъ дагò вѝдимъ насмертниатму часъ ѿнàзє някои, ӥтѫ̑и мнòгониє жално занéго, но нєма що дастòримъ ȏсвéнъ датѫ̑рпимъ, и дасȁ молимъ богꙋ дагò ꙋпокòи справедните зáєдно.

ȏсòбно поздравлявави мáма, ӥснахави, ӥтòта, ӥгерчо, ӥцòнка, поздравлявʼатви ӥсѝчкитени сестри, ӥсродницы.

поздравлéнїє максꙋсъ ѿмáма, ӥ ѿнáзе ѿсинцани. ӥ ѿсичкитєни сєстри, ӥсрòдницы, добратани ȃгапїа, ӥдоснахани, ӥ додецатаимъ желáє мáма, ӥнїе сѝнца сòсъ нéя заєдно, дани пѝшє ӥ ȃгáпїа едно пѝсмо.

ȃко знáете кугѝщеси додете, ӥ ȃковїє возможно пишетєни, даса наꙋчимъ, тадависа надеяме. поздравете максꙋсъ леля меѳòдїа ѿмама, ӥ ѿнáзе ѿсѝнцани. прóчее добрѡ видéнїе.

Брáтъ твой ʼАѳанáсъ.

---

577. — Доротей иска разноски за Хаджи Гера, дѣто стоялъ при него. Пак. 20.

Цари Градъ 29 „декемврїа 1854

Любéзный Брáте

Писмототи ѿ 15„ декéмврїа вчéра прїяхъ, рáдвамса за здравїетови ӥ детꙋми пѝшете чєсте добрé данò занапрєтъ ȏщє пò добрѐ дастѐ, ȃзє дотóизи чáсъ добрéсамъ, ӥщаса мая ȏще кóлко ȇдѝнъ мéсяцъ тꙋка ӥкатоѐ здрáве щасѝ ӥда навелеятъ, стóка дѝпъ мáлко ӥмамъ ȏщє запродáване тазарадѝ товá надéямса данò доєдѝнъ мéсяцъ можа фтасȁ дасѝ ӥда. костадѝнъ ѐ бѝлъ зарождествó всело, сосъ грядꙋщата пóчта щамꙋ пѝша датѝ пѝше ӥтóи добре . . . ȃнé ȃџемѝски. ȃзе желáя данóси додете пò скóрѡ дасá вѝдимъ ӥ трéбва дасѝ дóдєтє понéже катоса прилꙋчи такȁ тасȁ помѝна покóиниатни бащȁ тò требва кѫщатамꙋ ӥ прóчая дасȁ наредатъ кáктꙋ трéбва. защò мóжатъ ӥ сестрѝтени дапойскатъ дасȁ наредѝ кѫ̑щата кáктꙋ трéбва, требва датїе казáлъ костадѝнъ ӥза внꙋкатни х̑: дороѳéа какъ ѐ направилъ зарадѝ покóиниатни бащȁ, катоса помѝна принéго тȁ ӥ тя̑ работа дасȁ ȏпрáви чѐ негова мѝлосъ х̑: дороѳéа неирєстава ѿ дайска дазаплатимъ хáрчъ забащани чєѐ седялъ принéго тамꙋе харчилъ тóи, вмéсто даплатѝ хáкъ на бащани чемꙋе слꙋгꙋвалъ тóи ӥска нїе дамꙋ платимъ чеѐ харчѝлъ за бащáни

Поздравлявʼатта сѝчките наши койтꙋса тꙋка, Б: С: Батꙋлȏ радваса чегò поздравлявате взаимно поздравявȁ ӥ тóи. зéтни гáнчо оꙋ̑тидеси ѿтꙋкъ за всело нє 17„ декемврїа трéба досегѝ дасѝє стигналъ всело.

Прóчее честѝтави нóва година желáяви давѝ бѫ̑де благополꙋчна ѿсéкоя страна ӥдаѝ премѝнете радостно ӥвесело.

Поздравленїе на брáта ȃгапїа, прóчее добрѡ̑ виденїе

Брáтъ твóй Ȃѳанасъ

---

578. — Надежда за миръ и скоро връщане въ отечеството. Коп. кн. I.

Петр. 25 февруар. 1856

Любезный брате!

На 2 Януар. ти писахъ и чакамь отговоръ. Сега бръзамь да ти обаджѫ, какво приличя да стане миръ прѣзъ Марта, та, ако бѫде животъ и здравье, прѣзъ лѣто трѣбва да си дойдѫ. Навѣрно не може да ся каже, че ще стане миръ; нъ твърдѣ приличя да бѫде, та да ся надѣяме. Кажи мами, та да ся радва, че щѫ си дойдѫ скоро. Тога и Герче да ся учять хубавѣ да научять повече нѣчто, доклѣ си дойдѫ; зачтото, ако знаіѫть повече, пò-хубавъ армаганъ щѫ имъ донесѫ. А за да знаіѫ какъвъ армаганъ да имъ донесѫ, нека ми пишѫть пò-скоро, что учять и что сѫ научили. И Цонка трѣбва вече да подкачи да чете, Нанко да прохорати, та да

сказва, кога си дойдѫ. — Мами цѣлувамь рѫкѫ и поздравлявамъ булкѫ-тѫ, сестры-ты и всичкы-ты роднины. — Добро видѣніе.

Твой брать
Найденъ.

---

579. — Да се готви Костадинъ Геровъ да тръгне за Росия. Коп. кн. 1.

Петр. 5. Мая 1856.

Любезный брате!

Толкова дни сѫ ся минали отъ праздника, а азъ още не сьмь нашьлъ врѣмя да тя поздравѭ съ Христосъ Воскресе: така бѣхъ захванѫтъ прѣзъ дни-ты съ работѫ. Сега сьмь по̀-слободенъ и помалко ся готвѭ, за да ся вдигнѫ оттука и да си дойдѫ. На вѣрно не могѫ да кажѭ, кога щѫ излѣзѫ оттука, зачтото намѣрихме мѣсто Костадину тука да ся поучи нѣколко врѣмя, та трѣбва прьвѣ него да натъкмимь. Мѣсто-то е готово, а трѣбва азъ да ся видѭ съ Костадина, та му пишѭ да ми обади, какъ прилѣга нему, да побръза ли да мя завари тука, или да мя чяка тамъ, та спорядъ това и азъ или да ся позамаѭ или да брьзамь да си дойдѫ по̀скоро. Какъ да е азъ кѫдѣ есень, ако не по̀-напрѣдъ, съ Божиѭ волѭ щѫ си дойдѫ, и, чини ми ся, че прѣзъ Цариградъ щѫ минѫ. Мами може да стане мѫчно, ако да тръгне Костадинъ за насамъ прѣди да си дойдѫ азъ; нь тамъ вече прѣговаряйте ѭ както знаете. Много здравіе на всичкы-ты у дома и на всичкы ты роднины. Добро видѣніе!

Твой братъ
Найденъ.

Слѣдъ три дни отхождамь въ Москвѫ за еднѫ-двѣ недѣли и послѣ пакъ щѫ ся врьнѫ тука.

---

580. — Костадинъ Геровъ се чака въ Петербургъ. Ступинъ на пѫть за Едрене. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 6 Августа 1856.

Любезный брате!

Тыя дни ся надѣѭ Костадину да стигне тука, та да ся научѭ отъ него подробно за всичко у дома. Като дойде Костадинъ азъ щѫ подкачѭ да ся справямь за пѫть и прѣзъ Септемврия, съ волѭ Божиѭ, щѫ излѣзѫ оттука. Така прѣзъ Октомврия трѣбва да ся видимь въ Цариградъ, а дома, ако не по̀-рано, за колядно заговеніе трѣбва да стигнѫ. За да ся научишь за мене, нѣчто повече, като отхождашь въ Цариградъ, намини въ Едрене у нашия консулъ, г. Николая Д. Ступина, и му ся прикажи, той ще ти раскаже за мене дѣ сьмь и какъ сьмь. Въ Едрене може да ся научишь у баевы Любеновы, дѣ му е конакътъ. Ако ли да не е стигнѫлъ въ Едрене, когато отхождашь за Цариградъ, то въ Цариградъ пытай Г. Гавр-Моровенова дѣ може да го найдешь, та ся вишь съ него непрѣмѣнно. Желалъ быхъ да пратѫ мами нѣчто, нъ оттука не прилѣга, затова сьмь далъ Г-ну Ступину до хилядо грош. за да има да отдаде, ако му поискашь за мой хесапъ, та ти ся молѭ, на тръганіе за Цариградъ да дадешь мами, колкото намѣришь мунасѫпъ, и каки Марии и каки Јовани ако ся нуждавать, дай и тѣмъ отъ мене по стотинѫ грошя. А кога ся видишь съ Г-на Ступина, той самъ ще ти каже, че може да ти даде за мой хесапъ до хилядо грошя; тогава земи отъ него колкото си далъ за мене мами и на сестры-ты безъ да му казвашь, че ти сьмь писалъ азъ, какво имамь у него пары. Така направи, ако да найдешь Ступина въ Едрене. Ако ли ся видишь съ него въ Цариградъ, по̀-добрѣ е само да му кажешь, че искашь отъ мене толкова пары, нъ щешь чякашь, ако не си дойдѫ азъ тѫѭ есень, то да гы земешь отъ него въ Едрене, кога ся връщашь отъ Цариградъ. Колкото пары земешь отъ него, щешь му дадешь записъ два ряда, какво гы земашь за мой хесапъ.

Поздравление на всичкы-ты у дома.

Добро видѣніе!

Твой братъ
Найденъ.

---

581. — Геровъ въ Одеса. Неговиятъ пжть за Пловдивъ. Костадинъ Геровъ натъкменъ въ Москва. Коп. кн. 1.

Одессж 23 Октомвр. 1856.

Любезный Брате!

Съ Божиѭ помощь стигнжхъ до Одессж, нъ малко кжсно, зачтото ся маяхъ по пжтя въ Москвж, Кыевъ и Николаевъ. Тука сьмь стигнжлъ прѣди пять дни и щж ся помаѭ още 5—6 дни. Кога тръгахъ отъ Петербургъ, тъкмяхъ оттука да идж въ Букурещь, а оттамъ въ Цариградъ, таче послѣ да си идж въ село. Сега работа-та ся измѣни нѣколко: оттука щж идж въ Букурещь, оттамъ мыслѭ да идж право за въ село да си посѣдж 4—5 дни у дома, послѣ да идж въ Пловдивъ да ся прѣмаѭ и тамъ 4—5 дни, таче да дойдж въ Цариградъ. И така надѣѭ ся, съ Божиѭ помощь, да правимь рождество заедно, а слѣдъ новж годинж дано и ты да си свръшилъ работж въ Цариградъ, та да си идемь заедно камъ велеятъ. Като ся врьнж отъ Цариградъ, щж ся поселѭ вече въ Пловдивъ.

Костадина натъкмихъ въ Москвж. Прѣди да подкачи да ходи да ся учи, той бѣ надтягнжлъ, зачтото не знаяше какъ е работа-та. А като отиде единъ пжть въ университета, за обѣдъ ся врьнж твърдѣ веселъ, че разумѣва хубавѣ учение-то. Азъ знаяхъ, че той е приготвенъ добрѣ, та затова искахъ да подкачи да ся учи още доклѣ сьмь азъ тамъ, та да го оставѭ веселъ. Тука пріяхъ писмо отъ него и видж, че е твърдѣ добрѣ сега и е благодаренъ за всичко. Като чгомъ влѣзохме въ Москвж, видѣхме Царя. — Добро видѣние!

Твой братъ Найденъ

Много здравѥ Геру и на всичкы-тѣ наши, Г-ну Моравену и пр.

---

582. — Геровъ въ Турско. Кога тъкми да стигне въ Пловдивъ. Коп. кн. 1.

Русчюкъ 14 Декемв. 1856.

Любезный Брате!

Ето мя вече на Турскж земѭ, въ Русчюкъ. Вчера прѣминувахъ Дунава и утрѣ, ако ще Господь, щж тръгнж за Трьново съ минзилъ. Щж глядамь за Рождество да стигнж въ Филибе, а за суровж годинж въ село. Не ти пишѭ много сега, зачтото не прилѣга; отъ Филибе щж ти пишѭ повече. Пиши ми по̀-скоро, до кога прилича да ся маешь въ Цариградъ, за да знаѭ, щж ли могж да тя заварѭ тамъ.

Желаѭ да празднувате весело настжпаѭщи-ты праздници.

Отъ Костадина прияхъ писмо въ Букурещь.

Много здравѥ на вси приятеле. Твой братъ Найденъ

583. — По кои причини Геровъ не билъ още ходилъ въ Коприщица. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 16 Яннуар. 1857.

Любезный Брате!

Твои двѣ писма отъ 17 и 31 Дек. прияхъ въ Пловдивъ и щж ти отговорѭ на тѣхъ съ австрийскж-тж пощж въ другый день.

Въ село още не сьмь си ходилъ. За новж годинж и Богоявление не можяхъ отъ лоше врѣмя, а послѣ дойде бае Хаджи Іованъ ужь да си идемь заедно, нъ пакъ не можяхъ, че ми ся прилучи работа. Азъ трѣбва да сж помаѭ тука още до единъ мѣсяць, таче тогава щж идж въ Цариградъ. Дано да си дойдешь по̀-скоро, та заедно да си идемь въ село. Тамъ азъ не щж могж ся маѭ повече отъ пять дни.

Твърдѣ на бързо ти пишѭ сега, та не виждай кусуръ, че е кжсо писмо-то ми. Добро видѣние!

Твой братъ Найденъ.

584. — Изпращане пари Костадину Герову. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 18 Яннуар. 1857.

Любезный Брате!

Днешний праздникъ на имя-то ти да ти е честитъ; и съ молитвѫ-тѫ на Покровителя ти св. Атанасия Господь да тя поживи на многа лѣта и да тя сподоби съ всичко добро.

Завчера на 16 Яннуар. ти писахъ твръдѣ на кѫсо. Сега идѫ да ти отговорѭ на писмата отъ 17 и 31 Декемвр.

Кутийче-то, что ти е далъ г. Ступинъ съ крьсте въ него да го пратишь г-ну Костадинчю Нешеву, е дошло тука и е дадено дѣто трѣбва.

Что ти пише Костадинъ да му пратишь пары, азъ нѣмамь извѣстие, таче и писмо скоро нѣмамь отъ него; нъ спорядъ както ми пишяше отъ пòнапрѣдъ, видися, на хаскіойче-то, что е съ него, още не сѫ пратили пары, та затова не имъ стигать оныя, что сьмь оставилъ азъ за Костадина, та иска да му ся пратять още. Пакъ тука азъ още не сьмь можялъ да ся видѫ съ Хаскіойци-ты, та ако не сѫ пратили пары, да ги подканѭ да пратять. Затова ты побрързай да пратишь Костадину сто карбовны за мой хесапъ, та послѣ ные щемь ся оправи. Купи еднѫ полицѫ за сто карбовны отъ г. Тъпчилещѫ, или отъ г. Золотовичя или какъ да е, каквото прилѣга, да земешь единъ записъ съ повелѣние до Г. Стефана Тошковичя въ Одессѫ да ти брои стои рубли, та ги прати Г-ну С. Тошковичю, и пиши му тыя пары да прати Костадину.

Писма-та, что си пратилъ до г. Костакыя Моравенова отъ Костадина, дошли сѫ и гы е раздалъ.

За дохожданѥ-то си въ Цариградъ ти писахъ и завчера. Азъ мыслѭ да тръгнѫ оттука пó заговѣванѥ. Дано да си дойдешь пò-скоро да идемь заедно въ село, та да ся повидимь пò-на длъго. — Много здравѥ Геру и на всичкы-ты наши.

Въ писмо-то ти отъ 31 Дек. найдохъ друго за дома ти и го турихъ въ джеба да го носѫ въ село, таче, като не отыдохъ, заборавихъ го у мене, та го пратихъ вчера.

Купи ми половинѫ топъ пощянскы книгы като тыя, на които ты пишешь писма.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ

---

585. — Геровъ се тъкми за Цариградъ. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 23 Яннуар. 1857.

Льобезный Брате!

Притворено-то писмо написахъ, за да го пратѫ по нѣмскѫ-тѫ пощѫ, таче нѣма кому да го дамь да го притвори, та останѫ. Повече нѣчто нѣмамь днесь да ти пишѭ, само щѫ ти кажѭ, какво сѫ канѭ да тръгнѫ оттука за Цариградъ, като чтомь заговѣемь за великы-посты. Остая вече на тебе да докарашь работѫ-тѫ, та или тука да мя застигнешь, или азъ да тя застигнѫ въ Цариградъ, спорядъ както ти прилѣга на работѫ-тѫ. Ако да тръгнешь отъ Цариградъ въ начяло февруар., то можешь мя застигнѫ тука. Кога дойдѫ въ Цариградъ, не мыслѭ да сѫ маѭ тамъ повече отъ двѣ-три недѣли. За-въ село да си идѫ ся канѭ възъ недѣлѭ-тѫ. Да знаѭ, че ще си дойдешь за сырницѫ, тогава оставяхъ да идемь заедно да ѭ правимь въ-село.

У дома въ-село всичкы-ты сѫ живо и здраво.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

586. — Прѣпращатъ се писма до Иоакима Груевъ, до отца Хрисанта въ Хасково и до Захария Крушева въ Едрене. Пак. 20.

Цари Градъ 4 февруа́рїа 1857.

Любе́зный Брате

Та́зи неделя немамъ ѿтебе пи́смо, а̂зети писахъ заминалата неделя по̀ пространно и̂сеги́ти пи́ша вкратцѣ колко запоздравленїе. приключеното пи́смое ѿкостади́на снего заедно и̂ма о̂ще трѝ писма погулеми ѿнего е̂дно́то заїоаки́ма груева и̂ второто за о̂ца Хрисанда оучителя вовъ Хасково и̂ третїото за заха́рїа крушева оучителя вовъ е̂дренѐ тяхъ непращамъ спочтата защотуса гулеми та и̂ска даса̀ дадатъ много парѝ напочтата а̂ща даги и̂спрата заранъ со́съ пѫтницы че и̂ма дасѝ и̂злезатъ нашенцы завелеятъ, и̂заминалата неделя бяхти приклю́чилъ пи́смо за ха́съково трябва даимъ зематъ почта парасѫ̑ зачтоту а̂зе плащамъ записмата и̂ ѿодеса до цари Градъ засѝчките почта парасѫ̑. приключеното за а̂нгелаки хатжиненовиатъ зеть писмо даимуго незабавно томуе платено започтата тадаму неи́скашъ парѝ, а̂зе а̂коѐ воля Бо́жїа та́зи неделя прилича дафтасамъ даси и̂злеза ѿцари градъ засе́ло незная дещеса случи даса вѝдимъ, за дома̀ непи́ша о̂собно пи́смо поздравиги всѝчките, желаяви про́че добрѡ здравїе и̂ лекѝ пости прочее добрѡ видѐнїе.

Братъ твой А̂ѳана́съ.

---

587. — Геровъ въ Цариградъ. Работата му тамъ отива добрѣ. Коп. кн. 1.

Цариградъ 4 Марта 1857.

Любезный брате!

На 25 февр. тръгнѫхъ по пладне отъ Едрене и на 28 сутрена стигнѫхъ благополучно въ Цариградъ все по сухо.

Работа-та ми тука тръгнѫ добрѣ и тука ще ся свръши, та нѣма да ходѫ на друго мѣсто. Така по великдень трѣбва да ся врьнѫ въ Пловдивъ както трѣбва. Може белкимъ, дѣто да ся маѭ тука, да идѫ за еднѫ недѣлѭ до Одессѫ, нъ и то, ако ми пишѭтъ оттамъ, и то не е за моѭ-тѫ работѫ.

Поздрави бая Хаджия и му кажи по коѭ причинѫ не кондисахъ при Гера, както что говорихме въ Едрене. Азъ кондисахъ у Г. Гавр. Моравенова и най-прѣдъ отыдохъ при Гера, та обѣдвахъ у него и послѣ отыдохъ по работѫ-тѫ си. Вчера щяхъ го водѫ въ нашѭ-тѫ церквѫ, ала побръка врѣмя-то, че приличяше на дъждъ.

Много здравѥ на всичкы-ты у дома и на всичкы-ты роднины. Мами сега не пишѭ особно; писа щѫ й до недѣлѭ. Пиши ми по̀-скоро, Герче и Цонка слушять ли, както имъ сьмь заржчялъ, та да знаѭ, какъвъ армаганъ да имъ донесѫ оттука.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

588. — Геровъ прѣодолѣлъ всички спънки. Работата му е на редъ. Той ще ходи въ Одеса. Коп. кн. 1.

Цариградъ 29 Априлия 1857.

Любезный брате!

Отъ двѣ три недѣли нѣмамь писмо отъ тебе. Ты не ми пишешь, зачтото мыслишь, че не ще мя завари писмо-то ти тука, а азъ ся забавихъ повече отъ колкото мысляхъ; нъ, слава Богу, всичкы-ты мѫчнотии ся свръшихѫ и работа-та ми ся тури на рядъ. Доклѣ да излѣзе ферманъ-тъ ми, азъ щѫ идѫ въ Одессѫ. Това ходение е, за да си искарамь харчя, что сьмь разнеслъ доклѣ сѣдяхъ тука, да си свръшѭ нѣчго си моѭ работѫ и да си купѭ чтото ще ми трѣбва, а не ся намира тука. Десять дни ми ся дава ваде да идѫ и да дойдѫ. Кога ся врьнѫ тука, всичко

трѣбва да ми е готово, за да си дойдѫ. Мами не трѣбва да казвашь, че щѫ ходѫ въ Одессѫ, за да не мысли, че щѫ ся забавѭ тамъ, та да ся грыжи.

Много здравıе на всичкы-ты у дома и на всичкы-ты роднины.

Видися, че азъ тѫѭ пролѣть не щѫ могѫ да идѫ на Врацѫ, та, ако трѣбва непрѣмѣнно да ся изгребе сега покойный ни баща, то трѣбва да свршите безъ мене, както знаете.

На попъ Марка сынъ-тъ днесь си отхожда за-въ село. Азъ ся надѣѭ кѫдѣ есень да свршѭ нѣчто за него. Така кажи на бащѫ му; нъ дума вънъ да не ся чюе.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

589. — Геровъ въ Одеса. Владиката боленъ. Коп. кн. 1.

Одесса 21 Мая 1857.

Любезный брате!

На 29 Април. ти писахъ, какво ся канѭ да дойдѫ въ Одессѫ и щѫ ся маѭ тука само десятина дни. и истина тръгнѫхъ отъ Цариградъ на 1 Мая и стигнѫхъ въ Одессѫ на 3-й. Тука трѣбваше да ся видѫ съ владыкѫтѫ, а то го нѣмаше, таче послѣ си дойде боленъ, та затова останѫхъ да ся помаѭ, доклѣ да ся стягне, та да ся видимь за работѫ-тѫ. Така съ вторый пароходъ на 30 Мая ся канѭ мутлакъ да тръгна за Цариградъ, ако ще Господь.

Мами цѣлувамь рѫкѫ и поздравлявамь всичкы-ты у дома, сестры-ты, бая Х. Іована и всичкы-ты роднины.

Добро видѣние! Твой братъ
Найденъ.

---

590. — Геровъ готовъ за консулъ. Кога ще тръгне за Пловдивъ и кога ще стигне тамъ. Коп. кн. 1.

Цариградъ 17 Юния 1857.

Любезный брате!

Азъ ся канѭ да тръгнѫ оттука на 24 този мѣсяць, съ Божиѭ волѭ, да правѭ Петровъ-день въ Едрене и въ недѣлѭ на 7 Юлия да стигнѫ въ Филибе. Ферманъ-тъ и всичкы-ты ми книгы сѫ готови, остая само да си купѭ и натъкмѭ нѣкои работы, что ще ми трѣбвать, като пандерѫ и другы. Надѣѭ ся, че щешь имашь работѫ да ходишь въ Филибе, та щемь ся видимь скоро. Не ще ли можя на 7 Юлия да ся найдешь въ Филибе? Менѣ не ще прилѣгне скоро да си дойдѫ въ село; трѣбва да ся минѫть единъ два мѣсяца, та тогава да могѫ да оставѭ. А въ това врѣмя мама, ако иска да ся видимь пò-скоро, може да дойде въ Филибе, като си хванѫ кѫщѫ.

Не ми писа, какъ сте крьстили дѣте-то.

Баю Хаджию много здравıе.

Вчера ся срѣщнѫхъ съ Никола Хрелкѫ, та ми каза отъ Панчя Грудинъ много здравıе.

Добро видѣние! Твой братъ
Найденъ.

---

591. — Пловдивскитѣ консули на разходка по околнитѣ монастири. Коп. кн. 3. 19.

Атанасу.
Пловдивъ 17 Августа 1857.

Любезный брате!

Писмо-то ти отъ 13 Августа прияхъ днесь заедно съ двѣ луканкы, за които благодарѭ.

Отъ завчера ходихъ заедно съ французскый консулъ на монастиръ Св. Петкѫ при Водинъ на Станимакѫ и Бачковскый монастырь. Австрийскый консулъ дойде отпослѣ та ны найде на Бачковскый монастирь, та заедно правихме тамъ Св. Богородицѫ. Азъ си дойдохъ снощи, зачтото си имамь работѫ, и другы-ти консули остахѫ да ся расхождать и по другы монастиры.

Кѫщѫ още не сьмь си хванѫлъ, ала днесь утрѣ ще хванѫ на ортака на Янка Помака или Янковѫ-тѫ, и тогава щѫ Ви пишѭ да пратите мамѫ.

Тоти щѫ отговорѭ на писмо-то допѫти. Поздравление на всичкы-ты у дома и на всичкы-ты роднины. — Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

592. — Геровъ се настанилъ въ кѫща. Ще вдига байрякъ. Работитѣ се умирили. Коп. кн. 3. 37.

Пловдивъ 27 Августа 1857.

Любезный брате!

Сега вече си найдохъ кѫщѫ и подкачихъ да ѭ стягамь и постилам и искамь да свръшѭ това до-въ недѣлѭ, та въ недѣлѭ на 1 Септемврия да вдигнѫ пандерѫ-тѫ. За това ся молѭ дано да можяше да ми допратите тѫѭ недѣлѭ възглавници-ты, козиновѫ-тѫ чергѫ, юрганы-ты, дюшека и още чтото има донесено оттука.

Да Ви канѭ съ бая Хаджия да дойдете за-въ недѣлѭ тука да ся намѣрите, когато да вдигнѫ пандерѫ-тѫ, знаѭ че сега си имате много работѫ, затова оставямь на Вашѭ волѭ, ако имате врѣмя, да дойдете, ако ли не, то здравѥ.

Поздравление на всичкы-ты у дома и на роднины-ты.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

Политическы-ты работы ся оправихѫ и въ Цариградъ илчии-ты пакъ сѫ вдигнѫли пандеры-ты.

---

593. — Геровъ се готви да иде въ Узунджово и Едрене. Вика майка си да сѣди при него. Коп. кн. 3. 43.

Атанасу.
Пловдивъ 30 Авг. 1857.

Любезный брате!

Писмо-то ти отъ 27 Августа прияхъ. Азъ сега сьмь залисанъ съ много работѫ, зачтото, както ти пишяхъ въ послѣдне-то си писмо, въ другый день въ недѣлѭ щѫ прѣминѫ въ кѫщѫ-тѫ си и щѫ вдигнѫ пандерѫ-тѫ.

Възъ недѣлѭ-тѫ въ четврътъкъ, въ пятъкъ трѣбва да идѫ до Узунджова и оттамъ щѫ идѫ за Едрене да ся помаѭ десятинѫ дни нѣчто, таче послѣ щѫ си дойдѫ тука. Така щѫ ся забавѭ да ся видѫ съ мамѫ. Това може да й е мѫчно. За това ако намирате мунасѫпъ пратѣте ѭ като чтомь приемете писмо-то ми, каквото да стигне тука въ понедѣлникъ или въ вторникъ, та доклѣ ходѫ азъ на Узунджово и въ Едрене, тя да сѣди тука. А за да не ся сѫкѫлдисва пратѣте съ неѭ Герчя и Цонкѫ. Герчя азъ и безъ това искамь да ми го пратите тѫѭ есень. Не глядай, че ще стане нѣчто повече харчь, ако да прибрързате да пратите мамѫ тука. Азъ щяхъ пратѫ гавазина си да ѭ доведе, ала тоя рядъ ми трѣбва тука.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

594. — Какъ да се изпратятъ пари въ Москва. Коп. кн. 3. 105.

Пловдивъ 27 Ноемвр. 1857.

Любезный брате!

Притварямь ти писмо за Константина, распечатано. Въ него пишѫ Константину, че ти казвамь да му пратишь 21 полуимперіалъ, та направи такывы пары и гы занеси на Русскѫтѫ пощѫ въ канцеларинѫ-тѫ, та гы дай заедно съ писмо-то да му гы носять. Пары-ты щешь занесешь на пощѫ-тѫ распечатаны и да имашь при тебеси печята, та тамъ да ся запечятать, ала трѣбва да имашь приготвено нѣчто да ся врьжять въ него. И писмо-то занеси распечятано на пощѫ-тѫ, че може белкимъ, като земѫть вѫзела съ пары-ты, да ти дадѫть каршялѫкъ, който да трѣбва да пратишь Костадину, та съ него да гы трьси. Въ всякой случяй щѫть ти дадѫть каршалѫкъ, който да остане у тебе. За да не трѣбва да расправяшь много дѣ и кому щѫть идѫть тыя пари, кажи, че щѫть идѫть тамъ, дѣто и писмо-то, което е надписано, както трѣбва. Ако щешь, пиши и ты Костадину и тури писмо-то въ мое-то плико. Колкото пары дадешь на пощѫ-тѫ, пиши гы възъ мене.

Писмо-то ти отъ 18 Ноемвр. прияхъ и разумѣхъ что ми пишешь за Пѣевѫ-тѫ работѫ. Като видите, че нѣма да ся земе ничто отъ Анастаса, прагѣте ми полицѫ-тѫ и протесто-то ми на ваде-то, спорядъ договора ни тука, да земѫ пары-ты.

Мама та поздравява. — Добро видѣние!

Твой братъ.
Найденъ.

Додохѫ ли оныя книгы, за които ти пишяхъ пò-прѣди!

Отъ Тотѫ имахъ писмо минѫлѫ-тѫ недѣлѭ. У дома сѫ были все живо и здраво. Днесь още не е дошьлъ никой.

---

595 — Цѣна на разнитѣ монети въ Турско. Коп. кн. 3. 205.

Атанасу въ Копривщицѫ.

Пловдивъ, 2 Мая 1858.

Любезный брате!

Писмо-то ти отъ 28 Априлия прияхъ и спорядъ както ми пишешь да теглѭ полицѫ Геру тѫѭ недѣлѭ, за да свршѭ, направихъ така. Пазарихъ да земѫ по 137 гр. за лирѫ-тѫ и да дамь полицѫ съ 21 день д а т а отъ 30 Април. ала, спорядъ кѫсотѫ-тѫ на врѣмя-то, останѫ да дамь полицѫ-тѫ днесь и да и земѫ пары-ты, а завчера зехъ само 3990½ гр. и писахъ Геру, че му теглѭ полицѫ сь 21 день дата, която трѣбва да ся заплати по 20-21 мая, та да гляда дотова врѣмя, когато му прилѣгне, да приготви лиры-ты. Слѣдъ това ся научихъ че дошло емирнаме да ся свалять пары-ты, лира-та на 100 гр. и другы-ты всичкы-ты наспорядъ неѭ, и за това ся дава 11 дни ваде. Никой не вѣрва, че ще може да ся свалять пары-ты, нъ какъ да е азъ щѫ глядамь да провлѣкѫ работѫ-тѫ нѣколко врѣмя, та да видѫ ако щѫть слѣзѫть пары-ты, да направѭ полицѫ сега само за 50 лиры, зачтото ся хванѫхъ, та вече не уйдисва да ся поврьнѫ съвсѣмь, ако ли нѣма да слѣзѫть то да направѭ за 100 лиры, както сме ся сговорили. Пары-ты, что сьмь зелъ, три хиляди и девять стотинъ и девятдесеть грошя и половинѫ спорядъ долнѭ-тѫ бѣлѣжкѫ, ти пращамь по Г-на Илия Л. Каблешковъ запечатаны въ кисиѫ, съ надписъ А: Х: Н, та да ся погрыжишь да гы прибērешь.

Захере-то тука ся покачи, като нѣмаше дъждъ. Вчера валя та да видимь вече въ четврьтъкъ на пазаря, ще ли слѣзе пакъ или не.

Двадесять-ты лиры, что имашь у мене, сега могѫ да ти гы врьнѫ та ми пиши, ако ты трѣбовать да ти гы пратѫ ако ли не още, то и да посѣдять быва.

На гостѥ могѫ Ви до кѫдѣ Петровдень или прѣзъ Юлия, на 9 Мая щѫ идѫ въ Карлово за освящение церквѫ-тѫ и може прилѣгнѫ да свршимь и другѫ-тѫ работѫ. Не прилѣга ли ти да идешь и ты? Освящение-то ще бѫде 11 Мая.

Мама и Герче Ви поздравявать. Герче врьви тврьдѣ добрѣ. Много здравѥ на всичкы-ты отъ мене.

Добро видѣние.

Твой братъ
Найденъ.

6	софорины	по 210	. . . .	гр.	1260
9½	маджяри	„ 69	. . . .	„	655½
13	рубии —	„ 17	. . . .	„	221
4	мѫсѫри —	„ 36	. . . .	„	144
22	меджид. бѣлы	„ 27	. . . .	„	594
6	моралискы	„ 27	. . . .	„	162
2	иланлии —	„ 27	. . . .	„	54
30	пятифранкы	„ 30	. . . .	„	900
				гр.	3990½

Рубии-ты мѫчять тука съ $17^1/_2$ и 18 гр.

Днесь е Св. Атанасъ та ти чиститявамь за очно и ти желаѩ да си живъ и здравъ да празднувашь тоя день за много години.

---

596. — Убийства и обири около Копривщица. Пак. 20.

Прието 11 Августъ 1859. Отгов. 13 Авг.

Копривщица 4„ ȃвгȣста 1859.

Любезный Брате

Писмототи ѿ 29„ Ї҄ȣлїа прїяхъ, ходжа ȃртинъ проводими захесапатси 1900„ гроша впазарджикъ, пȣсȣлатамуе оу҄мене споретъ пȣсȣлата ȏстая дадава ȏще 51 гро.

парите чтоса ȏстале оу҄тебе ȃко ȋмашъ колаилѫкъ пратимиги тази неделя всичките ȃколй немашъ колаилѫкъ тими прати половината тази неделя ȃ половинат а донеделя.

требва дастеса наȣчиле заминалата неделя чтосме пострадале като оу҄тивахме на пазарджикъ ȋкакъ оу҄биха х: рашка х: нешовъ, днесъ ȋдатъ ѿселянете задавиа вовъ филибе за х: рашка ȋщеса наȣчите потѫнко какъе станала тази работа захаджи рашка. молависа колкȣту можете да предстȣите даимъ помогнете даноса хванатъ оу҄бїицыте защо неса дѫлечни ȃмиса ѿ селата тамошни ȋкатоса дрѫжй стегнато давїата ȋмалко катоса даде зоръ настрелченете ȋнатȣрцыте ȋ наблѫгарете щатъ даги ȋзвадатъ намеиданъ чеги знаятъ коиса само ȋска даȋма стегнатъ даваджиа да дрѫжи стегнато давиата защо ȃко не стане иджира това нечто то много зло показва за сички наши селяне коприщене. помежду тизи две села ȏсманово ȋстрелча ѿ пролецемъ загинватъ неколко дȣши човецы, клисȣрцы двоица, новоселецъ, х: рашко, ȋ дрȣги некоиси ȋ ȃконеса диратъ ȋ намератъ оу҄бїицыте ȋ даса накажатъ добре, то щатъ дафанатъ дани пресрящатъ дани ȏбиратъ ȋ дани колатъ като ȏвце ȃмивиса мола колкȣтȣвие возможно да предстȣите натази работа

много здраве ѿвсичкини мами ȋмарїики, желаемви насинца ви добро здравїе прочее добро виденїе

Аѳанасъ Х: Геро҇.

---

597. — Начало и устройство на унията въ Цариградъ. Нейни водители и духовни началници. Пак. 20.

Прието 6 Яннуар. 1861. Отгов. 11 Яннуар.

Цари Градъ 2 Їанȣарїа 1861.

Любезный Брате

. . . .

Колко залюбопитни работи что ставатъ тоги пишатъ вовъ вѣстницыте тастеса наȣчиле но дави забележа ії ȃзе нечто щогоде преди рождество ȇдна неделя не-

колко бѫлгаре ѿнесухаса при ӑрмено католишкиатъ владыка за даимъ воздвигне оу҆шъ і҆ерарішиа ӥ дадуха си подписите нему ӥтоимса ѻ҆бѣщалъ чеще стане това нечто ӥчетои щеги покровителствува. ӥ дадухаӥ нагалата на е҆дно место кѫща потъ която направихаси въ 5 деня церква ӥпоткачиха сефте нарождество даслужатъ внея ӥслужатси ӥсега. натия Б: що са ѿтнесуха тамъ предводителетеимса четворица единиатъ драганъ цанковъ вториатъ Геѡрги мирковичъ сливнелиа третиатъ манолъ ӥвановъ ѿзагара четврѫтиатъ никола е҆втимовъ сапуновъ ѿгабрво ӥсосъ тяхъ заедно стоянъ джеиковъ ӥ ӥванъ клисурецъ. ӑ ӑрхимандритимъ е҆ макаріа хилендарецъ коиту бя҆ навраца. ӥ иосифъ ѿ габровскиатъ манастиръ старъ много. ӥ ѻ҆ще двоица попове тиеймъ слѫжатъ вчерковата ӥдо̀после ѿпознаваса чеще зле даӥмъ ӥде работата зачтоту ѿсегиса подкачиле даса каратъ ӥдаса ѿтврѫщӑ е҆динъ по е҆динъ. за повече незная чтодати пиша

желаяви навсичкиви сосъ здраве ӥ благополучно да преминете новата година. прочее добрѡ виденїе

Твой братъ

Аѳанасъ

Мами пратихъ трӥ крѫпи ѿсините по лулча христевъ биволарски ӥ требва даигие донелъ.

---

598. — Доротей влѣлъ въ митрополията въ София съ сила. Пак. 20.

Прията 26 Юния 1861. Отгов. 26 юн.

Копривщица 20 І҆унїи 1861

Любезныи Брате

Писмототи ѿ 12 І҆унїа прїяхъ, радвамса за здравїетови, желаемъ всички ӥ занапреди даcте здрави. ӥ ние всички дотоизи часъ здрависме

Завчера внеделя казаха тука чеси дошалъ някои ѿсофия ӥ казалъ че доро: влялъ вмитрополията сосъ три четери стотинъ души вардаче ѿ воините ӥ на това ӥмало сеирджие само е҆вре҆ете всички, ӑ ѿ христиенете никои, незная ӥстиналие кугими пишешъ занего пишими на ѻ҆собна книга за чтоту понекугишъ можа да прочета писмотови ӥ предъ Б. хаджиа ӑто̀муса неще дачуе чее тѫи за д: . . . много здраве марїики ӥ герчу ѿ всичкини желаемви добрѡ здравїе навсичкиви

прочее добрѡ виденїе

Твой Братъ Аѳанасъ.

599.—Смрътьта на геровата майка, погребението ѝ и поменитѣ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 10 Октоврия 1862.

Любезный Брате,

Вчера прияхь печялно извѣстие оть дома. Любезна-та ни майка ся поминѫла спорядъ сѫбботѫ прѣвъ нощь-тѫ слѣдъ еднѫ кѫсѫ болѣсть и прѣзъ деня ѭ погребли. Господь да ѭ упокои въ царство небесное съ праведны-ты. Бае Хаджи-Јованъ ми пише, че направили погребение-то както е обичяй въ село и мя пыта, какъ да ѭ помянувать до 40 дни и послѣ. Азъ щѫ му пишѭ да направять всичко, каквото е обыкновено въ село. Исто-то щѫ пишѭ и на булкѫ-тѫ и, ако ми прилѣгне, могѫ и оты до село за 2—3 дни . . . .

Повече не ти пишѭ днесь, че не ми ся може.

Добро видѣние!

Твой братъ

Найденъ.

---

600. — Костадинъ Геровъ умрѣлъ въ Вѣнѫ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 26 Ноемврия 1863.

Любезный Брате,

Минѫлѫ-тѫ недѣлѭ ти писахъ, че имамь извѣстие отъ Спаса за брата ни Костадина, какво болѣсть-та му отыва на злѣ. Вчера прияхъ друго писмо отъ Спаса, въ което ми пише, че, за голѣмѫ нашѭ жялость, Костадинъ ся поминѫлъ на 16 на тоя мѣсяць, и на 18 щяли да го погребѫть. Това жялостно извѣстие мя наскръби бескрайно, особено, като мыслѭ, че, намѣсто да иде въ Вѣнѫ, дѣто климать-тъ е твърдѣ лошь за неговѫ-тѫ болѣсть, да бѣ дошьлъ тука, можяше негли да му ся помогне да поживѣе. Нъ да речемь че така было нарядено отъ Бога, и Господь да го прости и да го упокои съ праведны-ты.

Утрѣ щѫ пишѭ Д. Трайковичю, ако има нѣчто негови вещи, като книгы и другы, да гы приберѫть. Той друго ако не, книгы трѣбва да е ималъ, и може Геро и Веле Христовъ да знаѭть дѣ му сѫ, та испытай да гы приберемь да не ся распрьснѫть.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

601. — Холерата въ Пловдивъ. Атанасъ П. Тороманов умрѣлъ отъ нея. Искатъ се нѣща за дезенфекция. Пак. 75.

Брату Атанасу
12 октовр. 1865.

Любезный Брате,

Минѫлѫ-тѫ недѣлѭ не ти писахъ, зачтото, въ деня на пощѫ-тѫ ни ся прилучи нечяяно злочестие та бяхъ залисанъ. Холера-та, която отъ 15 дни нѣчто никакъ не ся чюяше, въ вторникъ, 5 окт. ся показа на едно мѣсто, и вечерь-та ся разболѣ отъ неѭ и нашь Атанасъ. Тутакси выкахме хекымы, (Г-на Рашко нѣмаше тука), нъ ничто не можяхѫ да му помогнѫть, та на другый день въ срѣдѫ по 7 сахата ся поминѫ. Ные ся поуплашихме, като сѫ разболѣ Атанасъ изеднашь, кога хекыми-ти казвать, че тая болѣсть нехваща изеднашь, а все ще ся покаже съ нѣчто баремъ единъ день напрѣдъ, нъ послѣ ся научявамь, че той отъ два дни ималъ нѣчто развален стомаха си, па не е казвалъ и вечерь-та, кога да ся разболѣе, чякалъ, та три пѫти го искарало, па тогава ми казахѫ. Па най-послѣ да речемь така было писано, и Господь да го прости.

Ные излѣзохме отъ кѫщѫ-тѫ още оный день кога ся случи смрьть-та, и сега сме на другѫ кѫщѫ, доклѣ да очистимь нашѭ-тѫ. Нъ тука нѣма оныя нѣчта, съ които чистять въ такъвъ случяй кѫщы-ты, та пишѭ въ притворено-то писмо на Г. Каракановскый да ми гы купи въ Цариградъ и да ти гы даде да ми гы проводишь. Дано да намѣришь по-скоро Г. Каракановскый да му дадешь писмо-то, та да приготви тыя работы, каквото, ако не може съ Турскѫ-тѫ, то съ Австрійскѫ-тѫ пощѫ въ срѣдѫ на 20 окт. да ми гы пратишь, ако не теглять повече отъ еднѫ окѫ, и да сѫ уврьзаны добрѣ, каквото да не ся натрьсять. За колкото бѫдѫть купены щешь гы заплатишь.

За Герчя щяхъ пишѫ да дойде, па, като станѫ така, оставихъ за по-послѣ. За него азъ гласѫ да го настанимь съ единъ начинъ, който, ако стане, чини ми ся ще е твърдѣ добръ и за него и за повече работѫ. За това до пѫти щѫ ти писа какъ е работа-та.

Добро вид.

---

602. — Хаджи Иванъ Спасовъ Абрашовъ умрѣлъ. Пак. 20.

Прията 8 Янн. 1874.

Копривщица 7 Януариа 1874.

Любезный брате

Пишати накѫсо колко дави честита новата година давие благополучна и дая преминете сосъ здраве иблагополучие сосъ всичкитеви домашни изамного години.

Баио х. иванъ по напреднята сѫбота кугато беше ивладиката тукъ Баию Хаджиу стана малко зле ѿ бодешъ вгрѫдите ипослему замина ибяше добре ивпетака испратихме владиката заплoвдивъ икатоса вѫрна ловчанскиятъ владыка ѿпратенето вечерта впетакъ остана сосъ дружинатаси убаиови хаджиови и ѿвечерята после неколко иразговаряхася сосъ бая Хаджия и добре издравѣеше и презъ всичката нощь ѿвсѫботаму доде пакъ тѫи бодежатъ иусилиго повечко ипоиска самичакъ даса причести исполучи таса причести хубаво, но бодежатъму непремина и едва утрая вчера дочетири сахататъ ипредаде Богу духъ иднесъ на осемъ сахататъ щемего погребемъ и гдѣтоса готвехме имислехмече днесъ щеса соберемъ даму додем взиметому на честито атощеса соберемъ идодемы на погребениетому игова гуляма скрѫбъ ижалостни нанесе насѫнцани но божиата воля тѫи било ание дамуса помолим даго упокои вцарство небесное съ праведните заедно, баио хаджиа добаръ конецъ прия исосъ исповѣданието испричастението кактуго изисква християнскиятъ законъ че иуматму иговоренетому неса промени дуде предаде духъ богу иутидеси смиром даму бѫде вѣчна памятъ.

вие затова ще обадите и на владиката и Г. спасу по обиколно данее изведнаш и ще ги поутѣшите колкотувие возможно зачто всичкище да преминемъ ѿ тоизи свѣтъ идаидемъ вбѫдущиатъ тиеса разумни изнаятъ таданежалатъ безмѣрно нодаса помолимъ всички Богу даго упокои вцарство небесное анаживите дададе добро здравие итерпение.

притвореното даите Г-ну спасу да купи чтотому забеляжаме друго непишемъ нему виещему кажете

Твой братъ
Атанасъ.

---

603. — Джорджо Г. попъ Черневъ наредилъ да се учатъ двѣ момчета отъ Копривщица въ Бѣлградъ съ иждивение отъ сръбския князъ. Кои сѫ избрани. Пак. 20.

Прията 25 Април. 1875.

Копривщица 15 Априли 1875

Любезный брате.

Писмототи ѿ 10. тоизи Априли прияхъ гдѣтома питашъ за Тодора Грудина, джорджо Г. попъ черневъ още лани катоси доходи тукъ той нареди таса пратиха две момчета ѿтукъ даса учатъ вбялъ градъ исеги още ѿзимасе писалъ на общинаретени даприготватъ други две по ячки ичтогоде ученички чеще пише дапрататъ итяхъ ичещеса учатъ скняжеско иждивение четои изискалъ това ѿ срѫбскиатъ князъ когитое доходилъ вцари градъ или врухчукъ, нашитеса казале замомчето на танча биволаратъ и Тодоръ грудинъ даса приготватъ тaушъ тяхъ дапрататъ истото каке ипо на вярно може даса научишъ ѿ джорджа или ѿ братму ио акима че азе незная добре каке работата

замене кугито намеришъ свободно време безъ даса притесняващъ тугивами пиши за всичките писма

желаяви добро здравие на всичкиви

Твои братъ
Атанасъ х. Геровъ.

---

604. — Геровъ повиква Т. Панчева да се учи въ Пловдивъ. Пак. 22.

Прията 21 Яннуар. 1876.

Коприщица 20 Іанȣари 1875.

Любезныи брате.

Писмототи ѿ 15 тоизи Іанȣариа приняхъ петачетата 214. гроша донесȣхами тодара грȣдинъ испращаме днесъ скираджиатмȣ пазарихме единъ карбонъ кирия за тодора за снахави нее нȣжда да остави безвреме даси доде пишави набрѫзо
желая навсичкиви добро здравие прочее добро видѣние

Твои братъ
Атанасъ х. Геровъ.

45. КОСТАДИНЪ ГЕРОВЪ.

605. — Животътъ на Кост. Геровъ въ Цариградъ Пак. 21.

„возлюбленный ми Братє здравствȣй

1847 Ноємврїй 24.

„Съ голѣма радость прїяхъ твоєто, прєсладкоє писамцє отъ 18 Ноємврїя съ коєто са наȣчихъ чєсте живо й здраво Азъ жєлая да сте още подобрє ти ме питашъ отъ Коя причина йскамъ да остава Баїови Хажїови Азъ нєсамъ дȣмалъ колко хакъ да ми дадатъ нєсамъ дȣмалъ колко да сєда мєнми рєчє Байко ти сєди при насъ та нїє нєщємъ та остави това нїє сичката дȣма а Баїа Хажїа нємїє дȣмалъ нищо заради това й Азъ искамъ да остава тїє знаятъ чє йскамъ да ги остава за що когато додохмє тȣкъ тои додє єдинъ чєловѣкъ да иска момчє й Азъ тȣгива искахъ да ида при нєго да шїя а Байко и Баїа хажїа ми рєкоха нїє нємамє йзинъ ѿ дєда хажїа й ѿ Баїати найдєна та нєбива й Азъ сєда при тѧхъ много мїє добрє обачє йскамъ да ида на дрȣго мѣсто но сєга Азъ ща да сєда до колєда при Баїови хажїови тїє щатъ да иматъ работи до колєда, та ще да работа й ѿ колєда имамъ намєрєнїє да са фана на Галата на фрєнски Конакъ но Ако не харєсамъ тамъ защо нєзнамъ харнилиса чєловєци та Ако Харєсамъ тамъ Азъ ща да са фана за година й половина Акоми нє харєса тамъ Азъ ща да гледамъ да са фана пакъ на нєкой конакъ йли фрєнски йли тȣрски йли грѫцки дєтȣ вида чє є подобрє тамъ ща да ида дасанаȣча й дрȣги работи контȣниса полєзни защо знаєшъ йти Байко чєсамъ много бȣдала не зная нищо много Би било добрє да Бєхъ сєдялъ при тебе да са поȣча макаръ още половинъ година Ако нє повєчє Колко щєшє дамїє файдалїа това учєнїє Азъ имамъ намєрєнїє даса фана на некой конакъ но прѫво та питамъ Ако Бива да си дода лятȣсъ да сєда при тєбє даса поȣча малко нєщо донаєсєнъ Азъ нищо нєша да мисла нищо ами ща да си дода Ако ми рєчєтє нєбива вєкє даса-учишъ тȣгива ща да си дира мѣсто молатиса Байко както видишъ чє є подобрє отпишими поскоро Азъ нєщємъ да прєстѫпимъ твоїта заповѣдъ молимтє дамє простишъ защо нє зная що права каквото мє знаєшъ й ти прощавай за повєчє добро видєнїє.

вашъ покорный Братъ
Константинъ х̑: Гєровъ.

Баїа хажїа йли Баико трєбва да си додє нєкои ѿ нихъ за колєда та ща ти отписа по тахъ пакъ едно пїсмо Ако ли останатъ за напоконъ Азъ ща ти и отписа сосъ пощата. —

606. — Братски поздрави. Абитѣ продадени. Пак. 21.

Господину наидену Х. геровъ
въ Коприщица.

Любезный ми брате

Цариградъ 1848 іаннȣарїа 4.

Кратко то ми письмце не служи за друго токмо да те поздрава Ако питашъ за насъ благодаримъ на Всемилостиваго Бога намирамеса сички вь здравїе. Поздрави тата и мама и сичкитѣ ни домашни Прочее нема що да ти пиша защо са на деяме тїѦ дни даси доидемъ и нїе. въ прочемъ остаю

вашъ любезный братъ
Константинъ Х. Геровъ.

дету прати тато хабите що додоха ушихме ги на калцуне и са продадуха сосъ пешинъ пари.

---

607. — Всичко наредъ. Коньтъ докаранъ. Поклонение на Св. Иванъ. Пак. 21.

Копривщица 20 Іюнія 1849.

Любезный ми Брате!

Писмо-то Ви отъ 10 Іюнія съ радость пріяхме и научихмеся за всичко что-то ни пишешь. За това что-то ни пишеше да кажемь Байку и баію Хаджію и на други нѣкой си, свьршихме всичко така, както ни пишехте. Конь-тъ ни докарахѫ на 7 Іюнія здравъ както го сте пратили и щяхме да Ви пишемь въ напрѣдне-то писмо, чесме го пріяли, обаче когато го докарахѫ ми бѣхме запѣчятили писмата, та не уйдиса да Ви пишемь. —

Днесь хванахме кыраджія за да идемь съ мама на святый Іоанъ, и ако сме здрави щемъ трьгнемь въ 24 д.

Вашъ братъ
Кост. Х. Геровъ.

---

608. — Училището на Иоакимъ Груевъ въ Копривщица. Изпитание въ Панагюрище. Пак. 21.

Копривщица 1849 Іуліи 19.

Любезный ми брате!

Идѫ да Ви извѣстѫ съ това мое писмо, какво ся намирамь вь здравіе, и добро поминувамь. Въ училище-то ходѫ всякой день и откакь сме Ви испратили, не сьмь остаялъ никога да не ходѫ въ училище-то, освѣнъ когато ходихме на Святого Іоана; обаче доклѣ ходихме Баіа Іоакимъ не бяше казвалъ ничто на другы ты момчета, та не сьмь останѫлъ назадъ отъ уроцы-ты си. Ви ми рѣкохте да ходя при баіа Іоакима, да ни казва съ брата му Георгіи това что-то му сте рекли, и азъ направихъ така, та ходехъ и казвашени Баіа Іоакимъ Допіѭ скритурѫ, и прехождахме отъ историѭтѫ за срѣдны-ты вѣкове на бльгарскы; обаче отъ еднѫ неделѭ на самь не ни казва вече, зачто-то начнахме да прѣговаряме за испитаніе. Въ заминалѫ-тѫ седмицѫ дойде на Баіа Іоакима калеска отъ Отецъ Атанасій за да иде на панагюрище на испитаніето, което почнахѫ въ 17 текущаго, той каза, че ще да иде. и азъ поискахъ отъ тата дозволеніе да идѫ и азъ, той мя пустна, та ходихме съ Баіа Іоакима заедно и седѣхме тамъ въ неделѭ до обѣдъ, послѣ си додохме. Научихся, че доклѣ бѣхме на Святого Іоана, тато Ви е думалъ нечто въ писмо за мене, обаче не знаѭ что е и истинно ли е; за това Ви ся молѭ, ако е истино, да не мыслите че азъ пакъ сьмь правилъ такыва работы, каквито правехъ прѣдъ

Васъ сир. да искамь да оставѫ ученіе-то, и другы лоши работы, зачто-то азъ познахъ какво добро произлѣзе отъ тыя работы които азъ правихъ, и какво добро щяше произлѣзе за мене, ако не бѣхъ правилъ такыва лоши работи; увѣрихся, че желаете за доброто ми и че ако испълнявамъ Ваши-ты заповѣды неисказано добро щѫ получѫ, за това ничто друго не желаѭ освѣнъ да правѫ така, както мя учите и да сьмь всякога Вашъ слуга.

Вашъ братъ
Константинъ Х. Геровъ.

---

609. — Училището въ Копривщица. Турски езикъ. Пак. 21.

Господину Нейдену Герову

Чрѣзъ Господаре братія Христодул.
Въ Бѣлградь.

Коприщица 1849. 16 Августа.

Любезный ми брате!

Двѣ недѣли става, какво сьмь пріялъ Ваше-то писмо пратено на 18 Іюлія, нъ неможяхъ да Ви ся отговорѭ, правихме испитаніе та нѣмахъ врѣмя.

Азъ ся надѣяхъ, че като свршимь испитаніе-то щемъ да си учимь, какво-то си учехме и напрѣдъ, обаче, като свршихме испытаніе-то, чорбаджій-ти хванахѫ и другъ новъ учитель да ны учи Турскы языкъ, той гледа да учимь повече Турскы, а други-ты уроци смалява, той ны нареди така: заранъ да четемь при Баіа Іоакыма това, что-то си учимь, а вечерь да оставиме другы-ты си уроци, та да четемъ при него Турскы, ни така правимъ, нъ незнаемь какъ ше стане испослѣ. Надѣямся дано си додете по-скоро, та да видите както е по-добрѣ, така да правимь.

Добровидѣніе. Вашь Доброжелателный братъ
Константинъ Г.

Байка испращаме днесь за въ Цари-градъ.

---

610. — Таенъ съвѣтъ съ отецъ Игуменъ. Мисъль за покалугеряване. Пак. 21.

Господину Найдену Геруву
Въ Филибе.

Копривщица 1849 Ноемвр. 23.

Любезный ми брате!

Вчера като Ви испратихме, отидохъ при отець Игумена да му занесѫ книгы-ты за въ Панагюрище, и като бѣхъ при него, доде ми една такъва мысль что-то не можяхъ да ся удрьжя да му ѭ изява, догдѣ не пытамь Васъ бывали. Мысль-та ми бяше тая: да му ся молѭ да ми прѣдстои за голѣмото желаніе, което знаете и Вы, и като му рѣкохъ, той мя попыта знаели другъ нѣкой че сьмь отишалъ при него, азъ му казахъ, че незнае никой, а той ми каза варди ся да не кажешъ нѣкому, че си дохождалъ при мень, и още ми рече: добрѣ си сторилъ, че ма пыташъ, зачто кой пыта той не пыпа. Най напоконъ ми каза: до Р. Х. щѫ ти бѫдѫ помощникъ, и ща ся намѣра съ Баія ти да му рѣкѫ, ужь че ты не ми си думалъ ничто, а Азъ отъ самосебѣ искамь да ти бѫдѫ помощникъ.

Вашъ брать
К. Г.

Молѭ ти се байко ако ти уйдише пратими писмо, та мя научи какъ да чина, ако ми дума пакъ нѣчто игумена до гдѣ сте вы въ Филибе.

611. — Поради войната Геровъ напуща Пловдивъ. Изпълнение на неговитѣ разпореждания. Пловдивски новини. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Майй 23-ый.

Любезный Брате!

Ваши писма отъ 19-ый и 22-ый пріяхъ и приключены-ты въ пьрво-то раздадохъ тогава-си спорядъ надписы-ты имъ. На Г-на Евлогыя испратихме и прьво-то писмо и послѣднето, чтомъ додохж; послѣдне-то незнамь да ли го е заварило въ Карлово, зачто-то той писалъ на михаила, че ще да си иде на 22-ый отъ Маія. Книгы-ты още не ми сж пратили отъ Карлово, азъ писахъ на Г-на Евлогыя, да ми гы прати, и той отговори, че ще да гы прати, нъ не гы прати. Вчера писахъ и на Г-на Никола за да ми гы пратять. Завчера въ неделя шяхъ да Ви пишж сь немскж-тж пошж, и приготвихъ вече писмо-то, нъ неможяхъ да намѣрж рано Гарабета да напише писмо чему сьмь далъ 1000 хылядо гр. та закжсняхж писма-та, затова не ни гы пріяхж на пощж-тж. Сега Гарабетъ писа на Г-на Ступина, че зелъ отъ менъ хылядо гр. Чтото ми пишяхте въ прьво то писмо, щж свршшж всичко, на Боза ерменлія дадохъ 40 гр. а той иска още 40 четыредесеть, азъ му казахъ че толкова ми е заржчано да му дамъ. На папа Јочевы казахъ за подплатж-тж, тій казвать че сж были 4 четыре парчета мило, и че неможе да ся подплатять двѣ салтамаркы съ 2 парчета, и искать пакъ толкова, колкото Ви сж казали. До сега сме добрѣ въ училище-то съ дѣца-та, та не ся грыжѣте. Ако ся забавите много, то съ голѣмы-ты нещемь да сме толкова добрѣ, както знаете, нъ сега сме добрѣ. Г. Костакый Пападатый ми иска 35 гр. за писмо да ли му дамъ? на Г-на Nиколакый В. дадохъ книгы-ты, и той ми каза, че иска отъ насъ около 50 гр. Поздравява Ви стрина Nешевица, Г. Искро ми каза да Ви поздравж отъ него и отъ вси роднины. Г. Цоко Каблешко ми каза да Ви поздравњ оть него и отъ всичко филибе и пр. . . . . Поздравява Ви и Г. Григорый. Той си дохожда рядовно, както и напрѣдъ. Nай ново нѣчто тука е това че Г-нъ Янко Мушу врьлилъ топа та запалилъ мнозина. Нѣгдѣси има велика радость, че нѣкойси богъ пратилъ нѣкого си бога въ заточеніе та нѣкои си сж ся освободили. . . . Г. Гюро Пазарджиклій замина вчера отъ тука, дохожда и у насъ та ми каза много здраве отъ Васъ и заржчями да Ви поздравњ отъ неговж странж. Днесь ся надѣямь да доде Бае Хаджія отъ село, та съ него да натъкмимь да пратимь въ село нѣкой работи, за които ми пишете. Отъ Лука Павловъ зехъ 105 гр. за гдѣто е седѣлъ у насъ, не знамь трѣбва ли да му искамь още. Отъ приключены-ты писма едно-то е отъ село отъ бае Атанаса друго отъ Г-на Михала Варсамооглу да ся даде спорѣдъ надписа. Бае Атанасъ ми пише че всичкы въ село сж добрѣ, пишеми че бае Хаджія неще да доде тая неделя, а до неделя.

Добро видѣніе.

Вашъ братъ
К. Геровъ.

Приключявамь Ви само баево-то Атанасово писмо, а не Г. Михаилово-то —

612. — Зимане-даване. Изпращане книгитѣ на Герова. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Майй 31-ый.

Любезный Брате!

Пріяхъ Ваше писмо отъ 16-ый Маія и приключены-ты въ него пратихъ спорядъ надписы-ты имъ тогава-си. Отъ Г-на Константинчя нешевъ не зехъ тимисюка, че той казва, зачто имаме да му даваме 226 гр. 20 пар. Двѣстѣ и двадесять и шесь гроша и половина. Отъ тѣхъ 87 гр. 20 пар. сж за панталонлукъ на пазарджіискый учитель и 225 гр. дадени Вамъ да гы похарчите, когато щяли да слѣзать пары-ты, та ставатъ 312 сичкы-ты, что имаме да му даваме още, нъ той сваля отъ друго мѣсто, незнамь отъ файда-ли, или отъ что, та остаяме сега, спорѣдъ както казва той, длъжни още 226 гр. и 20 пар., та за това става потрѣба да ми пишете какъ да кажж. Книги-ти още не ми сж пратили отъ Карлово. Азъ пи-

сахъ Г-ну Николу Пулеву пакь да ми гы прати, та ако доджть скоро, азъ щж да Ви пратж оныя, за които ми пишяхте, да стигнжть тамъ за 4-ый Іюнія. Нѣма нѣчто ново сега да Ви пишж. Въ срѣдж щж Ви пишѫ пакъ, и надѣямся, че ще Вы завари писмо-то ми въ Едрене.

Вашъ братъ
К. Геровъ.

Особно Вы поздравлява Бае Христе Лелинъ Маріинъ.

613. — Изпращане книги Герову. Важни страници въ тѣхъ. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Јуній 3.

Любезный брате!

Вчера пріяхъ книгы-ты отъ Карлово и отъ тѣхъ двѣ-ты, за които ми пишяхте Ви пращамь днесъ съ пощж-тж запечятаны, зачто-то отъ вчера неможяхъ да намѣрж по кого да Ви гы пратѭ да стигнжть за 4-ый Јунія въ Едрене. Бае Хаджія доде днесъ тука, и ще да ся помае нѣкой день. Г. Стоянче Чомаковъ ми рече да Вы пытамъ, плащали ли Ви сж отъ Едрене таблици-ты, които сте пратили отъ тука? Нѣчто ново ново нема тука станало, за да Ви пишж. Поздравлява Вы Г. Николай Пуліоглу отъ Карлово; той ми е пратилъ книгы-ты.

Добро видѣніе.

Вашь брать
К. Геровъ.

113-ый листъ отъ прьвый томъ (по-голѣма-та книга) непрѣмено да прочетѣте, чтомъ пріѣмете книгы-ты. Также да прочетѣте и 281-ый листь.

А отъ 2-ый вторы томъ да прочетѣте 209-ый лисгь, и чтомь пріѣмете книгы-ты. Прочетѣте и 229 листъ. —

Хаджи Христе Искровъ е далъ не 3000 гр. а 200 и Бае Хаджія иска още 1000 и нѣколко гр. та виждте както е по-добрѣ да спомянѣте за тѣхъ на уйчя Хаджія да-но да ся испратять зачтото на Бае Хаджія зачтото сж много потрѣбны.

614. — Пакъ за книгитѣ. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Іуній 7-ый.

Любезный брате!

Днесь Ви пищѫ, колко да Ви извѣстѫ, че пріяхь Ваше писмо отъ 2-ый Іунія и приключены-ты въ него за байка и за Г. Георгакыя чяликы дадохъ. Въ срѣдж щж Ви пишѫ по̀-пространно за всичко, зачтото днесь не ми прилѣга. Завчера въ срѣдж Ви пратихь съ пощж-тж писмо и двѣ-ты книгы, за които ми пишяхте по прѣди да Ви пратѭ, и бѣхъ турилъ въ тѣхъ писма; трѣбва да сте получили книгы-ты и да сте намѣрили въ тѣхъ писма та.

Особно Вы поздравлява бае Хаджія, той си отиде отъ тука въ пятькъ завчера.

Добро видѣніе.

Вашь братъ
К. Геровъ.

615. — Разни разпореждания. Принудителенъ заемъ. Любенъ Каравеловъ оставилъ училището. Д-ръ Ст. Чомаковъ наглежда училище-то. Обранъ манастиръ въ Панагюрско. Пак 21.

Пловдивъ 1853 л. Іуній 17-ый

Любезный Брате!

Заминала-та неделя въ срѣдж съ турскж-тж пощж не Ви писахъ, зачтото не ми прилѣгна; а само Ви пратихъ едно писмо отъ село пратено до менъ да Ви го пратж; трѣбва да го сте получили. Завчера въ неделж написахъ писмо за Васъ и дадохъ на ерменліа, комуто всякога даваме писма, за да го испрати съ нѣмскж-тж пощж както и други пжть; той незнамь зачто не го пратилъ, та ми го врьнж вчера,

и каза ми, че му неприлѣгало да го прати. Приключено-то писмо е отъ Бае Атанаса още отъ заминалж-тж неделѭ. Книгы-ты что ми прати Г. Евлогый, раздадохъ, спорядъ както ми пишяхте по прѣди, нъ пары-ты още не сьмь събралъ сичкы-ты; днесь утрѣ щж гы съберж. Отъ твой-ты книгы не сьмь пращалъ въ село, нъ сьмь гы приготвилъ за пращаніе. Бае Хаджія ще доде до неделя та може съ него да испратимь нѣкой отъ тѣхъ, и кога ми пишете, можемь испрати и всичкы-ты. Бае хаджія порече, че е пò добрѣ да сѣджть книгы-ты тука, доклѣ распустнемь момчета-та, послѣ да гы пратимь въ село. За другы-ты работы, что ми пишяхте, все добрѣ сьмь свршилъ, само не сьмь още събралъ всичкы-ты пары. Угрѣ въ другый день, надѣямся да гы събера. Съ Гг. Папа Іочевы щж Ви пишж съ нѣмскж-тж пощж какъ сме свршили.

Поздравлява Ви Г. Искро. Той ми каза да Ви пишѫ, че нощесь сж ся събирали на конака, и Пашя-та имъ казалъ, какво царство-то иска до нѣколко дни тасъ-годишны-ты и догодишны-ты данъци. И освѣнь това иска отъ тукашны-ты чорбаджій назаемь до 500 хыляды ли? или повече бѣхж, неразбрахъ какъ ми каза. Тыя пары ся искать бешлици.

Ваше писмото отъ 8-ый Іунія пріяхъ, и приключены въ него дадохъ спорядъ надписы-ты имъ.

Поздравлявать Вы Г. Григорый Гого, които ся надѣя да му пратите писмо, Гг. Варсамови и бае Христе лелинъ Маріинъ.

Нѣкой си Стафанъ П. Іоановъ Вы пыта събрали ли сте спомоществователи за книгж-тж му, зачто-то щялъ да ѭ печата. Той ся намира въ Врацж.

Отъ Бае Атанаса пріяхъ вчера писмо, пише ми, че сж добрѣ всичкы-ти.

Момчета-та сж сичкы-ти тука и дохождать рядовно, освѣнь Личе Стоичевъ и Христе Тодоровъ, които става една неделѭ, какъ си сж отишли въ село, че имъ пратихж коніе да си иджть.

Г. Стоянче е дохождалъ въ училище-то дори веднашь. Азъ го намирамь всякоя вечерь на спицарінж-тж. Той си добы джщерѭ, прѣди еднж неделѭ, не знаѭ въ кой день.

Сега застигна още едно писмо отъ Бае Атанаса, което Ви приключявамь заедно съ напредне-то.

Може бы да сте ся научили, че прѣди двѣ недели разбойници обрали Монастыра Св. Николая при Панагюрище. Егуменъ-тъ Отецъ Галактіонъ дохожда тукъ да ся оплаква, незнаѭ вече, что стори. Разбойници-ты до толкова обрали монастыра, чтото неостало на тамошни-ты человѣци ни риза да ся прѣоблекжть. Тій влѣзли 7 душь по 9 чяса, та обирали до 12 и половина чяса. —

Вашь брать
Константинъ Геровъ.

---

616. — Зимане-даване. Пловдивски разпри. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Іуній 24-ый.

Любезный Брате!

Пріяхъ Ваше писмо отъ 16-ый Іунія, и приключеното въ него дадохъ на Г. Теодора Догановъ, който тогава бѣше тука. Заминала-та неделя Ви пратихъ писмо съ Турскж-тж пощж, трѣбва да го сте пріяли.

Приключены-ты писма сж отъ Господина Николакія Чялъкый. Съ Папа Іочевы оправихме, като имъ дадохъ още 50 гроша. Много добрѣ ще да е, ако ми пратите съ прьвж пощж хесапа на Г. Константинчя Нешева, зачто-то безъ него нищо нещж да могж да свршж; и трѣбва подробно да ми назначите кога что сте дали и зели отъ Г. Константинче, зачтото той както казва иска му ся да земе пакъ 225 гр. за които ми пишете Вы, че самь той има въ записа си писано, че гы е зелъ.

Нищо ново немамь да Ви пишѫ. Завчера въ понеделникъ ся помина дъщеря на Бае рашко малеевъ невѣста-та на Г. Петракыя захаралія. Поздравлява Ви Г. Тодаракый Власаковъ, и Г. Варсамоолу и Г. Григорче.

Вашь брать
К. Геровъ.

617. — Изпитание въ пловдивското училище. Искро Кесяковъ иска свѣдѣния за свой роднина въ Акерманъ. Смѣтка за Любенъ Каравеловъ. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Јулій 15-ый

Любезный брате!

Пріяхъ Ваши двѣ писма отъ заминжлж-тж едно отъ 29-ый Јуній друго отъ 4 Јулій. Завчера на 12 и на 13-ый отъ Јулія правихме испытаніе. И голѣмый и малкый владыка бѣхж дошли и вси-ти чорбаджіи, освѣнь Гюмюшь Герданъ и Цукала, и много множество другы человѣци, които не са събрахж вжтрѣ, а бѣхж ся накачили по пенджуры-ты да гледать. Ученици-ти ся отговорихж по добрѣ отъ колкото ся надѣяхъ. Мнозына неможяхж да ся стрьпять да не рекжть весма добрѣ и когато речяхъ азъ на нѣкого стига вече, тіи казвахж: още, още нека казва; а най много ся благодарихж слушатели-то, когато ся казваше чтеніе отъ Евангеліе-то. Самый Владыка милваше деца-та откакъ искажять и думаше: да живѣете. Мнозына рѣкохж, че отъ лани станало по добрѣ испытаніе-то; ако и да немало высокы науки. Спасъ и Илія казваха отъ Логыкж и риторикж. Само отъ Пазарджикъ бѣше дошелъ Г. Константинъ другы учитель нѣмаше; ако и да бѣхме поканили мнозина да додять. Чтомъ стана испытаніе-то, выкахж ме у Чорбаджи Салчеви, та ми говорихж весма добрѣ, показахж ся, че сж благодарни отъ испытаніе-то. Въ другый день въ неделя щжть правятъ Грьци-ти испытаніе, та тогава щемь распуснемъ и ны дѣцата. Г. Искро чорбаджи Ви моли да пытате въ Аккерманъ за нѣкой си хаджи Пенче Халжи Радовъ КесАкъ тѣхьнь роднина живъ ли е и какъвъ животъ живѣе, да му извѣстишь, кога ми пишешь. Байко ми пише, че Г. Теодоръ доганъ иска хесапа да му пратишь что има да Ви дава, зачтото казва че Ви е платилъ за Христя, та остая само за Личя да дава Г. Стойче Каравела. И не дава оныя пары, за които му пишяхте по̀-прѣди. Доклѣ бѣхте на Едрене Ви писахъ да пратите хесапа на Г. К. Нешева, и надѣяхся до сега да получж, нъ нема да ми доде.

Добро видѣние.

Братъ Вашь
К. Геровъ.

---

618. — Неопрѣдѣлено положение на училището. Груеолу ще изпрати сина си на учение. Пак. 31.

Пловдивъ 1853 л. 30-ый отъ Авг.

Любезный брате!

Пріяхъ Ваше писмо отъ 20-ый Авг. По послѣдній параходъ не сте получили отъ мене писмо зачтото не бѣхъ Ви пратилъ. Сега пространо не Ви пишж, че ми е малко злѣ само Ви извѣстявамь, какво Чорбаджіи-ти оставихж за напрѣдъ мене въ училище-то, и утрѣ въ понеделникъ щемь съберемь дѣца-та, нъ неми е опрѣдѣлено още какъ щж да сѣдж. Днесъ, утрѣ може да ми опрѣдѣлять. Вы ми пишяхте напрѣдъ, че е добрѣ да остана за напрѣдъ въ училище-то, а не ми пишете съ какъвъ договоръ да остана. Какъ да е, азъ щж отворж училище-то и щж сѣдж вжтрѣ, зачтото неискамь да врьшж друго освѣнь, чтото мя нарядите Вы, да не бы да забрькамь нѣчто. Байко може да трьгне тая неделя за въ Стамболь, та по него щж Ви пратж палта-та, за които ми пишяхте по̀-прѣди, зачтото до сега нема нѣкои да иджть надолу, та неможяхъ да Ви гы пратж. Когато ми опрѣдѣлять какъ щж сѣдж въ училище-то, тогава щж Ви пишж подробно за всичко. Молж да поздравите отъ мене уйчя Хаджія и Г. Пея Теодоровъ.

Г. Стоянче Груеолу отъ Казанлъкъ бѣше завчера тукъ и мя выка, та удумахме да прати момчето си да ся учи у насъ и да сѣди при насъ; ще го прати по св. Димитрія.

Вашь братъ
К. Геровъ.

619. — За училището. Хр. Г. Дановъ и Кост. Геровъ искатъ гръцко-руски рѣчници. Пак. 21.

Пловдивъ 1853 л. Септемвр. 16-ый.

Любезный брате!

Въ другый день въ неделѭ съ нѣмскѫ-тѫ поцѫ щѫ Ви извѣстѭ вече подробно за всичко и за училище-то ни и за другы работы. Сега Ви пишѭ само, че много добрѣ врьви училище-то ни, а за порядыты въ него какъ сѫ? щѫ Ви пишѭ допѫти. Заминѫла-та поща не Ви писахъ. Писмо-то Ви отъ 20-ый Авг. пріяхъ и поздравихъ вси-ты за които ми пишяхте. Утрѣ ся надѣѭ за писмо отъ Васъ съ нѣкой новы вѣсти. Ако ви прилега купѣте за менъ и за Христя Гр. Клисур. по единъ рѣчникъ Грьцко-рускый отъ най плъны-ты и ни гы пратѣте по̀-скоро, ако нещете да си додете скоро.

Вашь братъ
К. Геровъ.

---

620. — По училищнитѣ работи. Нови ученици. Хр. Г. Дановъ се тъкми за помощникъ. Пак 21.

Господинѹ Наиденѹ хацій Геровѹ Благополѹчнѡвовъ Ѻдесса.

Пловдивъ 1853. 30-ый Септемвр.

Любезный брате!

Отъ день на день чякамь да ми оправять чорбаджіи-ти какъ щѫ седѫ за напрѣдъ въ училище-то, нъ още не ми опрѣдѣлявать ничто. За това и азъ немамь что да Ви пишѭ. Видися, че чекать да ся научять за Васъ щете ли да додете, та тогава да знаять какъ да ми хоратять. Какъ да е, училище-то отива много добрѣ, ученици нови надодохѫ, отъ Перущицѫ, зачтото Христе остави оттамъ. Чорбаджіи-ти ся врѣкохѫ, че щѫть да хванѫтъ и Христя клисурчето да ми помага, зачтото азъ имъ казахъ, че немогѫ самъ да сѣдѫ. Поздравявать Вы отъ въ село отъ дома; вси-ти здрави и надѣватся да си додете.

Вашь братъ
К. Геровъ.

---

621. — Неопрѣдѣлено положение на учителитѣ. Мѫчна мисия. Смѣтки. Пак. 21.

Господину Гавріилу Моровен. да го прати
Господину Найдену Герову
Въ Одессѫ.

Пловдивъ 1853 лѣто 7-ый Октомвр.

Любезный Брате!

Спасъ ми каза, че му пишете, какво не сте пріяли отодавна писмо отъ мене, както что пишяхте по напрѣдъ и менѣ. Истина не Ви писахъ нѣколко пощи, зачтото бѣхъ боленъ, та неможяхъ да пишѭ, а накарвахъ Спасѫ да Ви пише; и сега сьмь злѣ та не знаѭ чтощѫ да правѫ. Азъ не щяхъ да Ви пишѭ, че сьмь боленъ, нъ видѣхъ какъ е потрѣбно да Ви пишѭ, за да не мыслите зачто не сьмь писалъ. Види ся, какво чорбаджіи-ти чякать или Васъ или другыго, та не ми опрѣдѣлявать ничто. Г. Христе Груевъ става две недѣли, че ми помага, нъ иска сега да си иде, зачтото и нему ничто не опрѣдѣлявать. Азъ боленъ здравъ, щѫ ся мѫчѭ доклѣ пишете на господарыты да мя оставять, зачто само съ моѭ думѫ нещѫть да мя оставять, че нема кой да доде да седи безъ заплатѫ като менъ цѣлы години и най-сетнѣ да поглядне на смрьть. Пролетосъ ми пишяхте отъ Едрене да седѭ до испытаніе-то въ училище-то и да молѭ Г. Стоянчя да дохажда да ми не е мѫчно, той доде само еднажь, нъ никаква ползѫ отъ дохожданіе-то му, както кога дохож-

даше и при Васъ. Вы знаете какъ беше мѫчно да сѣдите сами безъ помощникъ, а мене оставихте самъ да ся мѫчѭ. Сетнѣ ся види, че сте заборавили мѫчнотіи-ти, та ми пишяте да останѫ пакъ въ училище-то, ако мя поканять чорбаджіи-ти, азъ, както Ви писахъ и напрѣдъ, остахъ за да не направѭ нѣкакъ Вамъ противно и щѫ сѣдѫ доклѣ има отъ Ваши пары да ямь и доклѣ не остане душѭ въ мене, сѣтнѣ щѫ оставѫ дѣца-та да си чякамь смрьть-тѫ (на мѣсто да идѫ да ся учѭ нѣгдѣ). Г. Георгакый ми даде само 1802 гр. и казва, че толкова пари има да ти дава. Имамь отъ Ваши пары още 200 гр. до неделѫ щѫ Ви пратѫ гдѣ що сьмь похарчилъ отъ пары-ты.

Вашь Прѣлюбящіи Вы братъ
К. Геровъ. —

---

622. — Кост. Геровъ условенъ за учитель. Хр. Г. Дановъ неговъ помощникъ Заплатата имъ. Уредъ и програма въ училището. Григорий Гоча учитель на турски и гръцки езици. Пансионъ. Хаджи Геру нещастие въ Враца. Пловдивски новини. Пак. 21.

Господину Найдену Герову
Въ Одессѫ.

Пловдивъ 1853 л. Декемвр. 15-ый

Любезный Брате!

Пріяхъ Ваше писмо отъ 29-ый Ноемвр. До сега все сьмь ся надѣялъ отъ день на день да ми опрѣдѣлять какъ щѫ сѣдѫ, та да Ви пишѭ, спорядъ както Ви ся обѣщавахъ; та едва сега ми опрѣдѣлихѫ настойници-ти, какъ щѫ сѣдѫ въ училище-то. Ето какъ мя нарядихѫ: да ми дадѫть заплатѫ 2500 гр. за годинѫ и на Г. Христя Груевъ клисур. 1500 гр. зада ми помага; и да прѣдаваме, чтото щемь и както ся съгласимь съ Христя. Азъ щѫ сѣдѫ какъ да е въ училище-то, така и Г. Христе, зачтото, ако оставимь, видися, че немать на умъ да трьсять другыго, че ще ся затвори училище-то, а трѣбва да не се затваря, зачтото добрѣ отива, нъ пакъ щѫ са надѣямъ да ми пишете, добрѣ ли сме направили. Ученици-ти ни сѫ 56 душь, които дохождать рядовно и ся учять добрѣ. Другъ пѫть щѫ Ви пишѫ кои отъ дѣсѫ и что учять и какъ сѫ раздѣлены. Сега Ви пишѫ само за голѣмы-ты что учять. Ето что: Простр. Катихизисъ, Землеописанія гражданско и математическо, Физикѫ, Геометриѭ, Русскѫ Грамат. и русскы разговоръ. Всеобща Истор. упражненіе въ Аритмет. и познаніе отъ Алгебрѫ, упражненіе въ Блъгарскы языкъ. Начяло отъ Турскый языкъ и Греческый языкъ при Г. Григорыя Гоча, както си учехѫ и лани. При менъ въ училище сѣдѫть тыя момчета: Тодоракый Х. Пулевъ, Спасъ Х. Јвановъ, Луко Рашковъ, Тодоръ Запряновъ отъ Куру Чешме, Василакый Жековъ отъ Хаскіой, Георгый Калчевъ отъ Хаджяръ, Јованъ Хитевъ отъ Карлово, и Г. Христе гр. клисур седи въ моѭ-тѫ одаѭ. Вси-ти тыя сѫ по-голѣмы отъ Тодоракый Х. П. и така да рекѫ добрѣ ся обхождать. Заплата-та отъ тѣхъ, както слагамь, дохожда ми отъ едного по 850 гр. на годинѫ и даватъ ми пары съ врѣмя. Димитрый Найденовъ сѣди при мене, и ходи, та купува едно друго. Ако ми пишете писмо, и ако бива пишете на момчета-та нѣщичко особено, зачтото много имъ е пріятно кога ся говори за Васъ, и всякоя недѣля пытать имали писмо, за да пишете, че щете си додете. Могѫ да рѣкѫ сега че сьмь добрѣ, ако и да ми ся опрѣдѣли малко заплатѫ. Само това мя брька, че чясто ми става лоше; не сьмь още испыталъ отъ что е това, ако е отъ работѫ-тѫ ми, то ще ся познае сега по празници-ты, като си починемь. За Рождество Христово щѫ си идѫ въ село, та щѫ видѫ, что е потрѣбно за мамѫ и за другы и щѫ Ви пишѭ. Мама си е въ село при Булка-та, Тату ся случило нѣчто въ Врацѫ, за което, ако не сте ся научили, пытайте Бае Атан. той ще Ви оправи по-добрѣ, зачтото азъ незнаѭ добрѣ что е станало. Ако бива, подканѣте чорбаджіи-ты да ми дадѫть нѣчто за лани макаръ за три-те мѣсяци, въ които сѣдѣхъ самъ въ училището, че азъ гы подканяхъ тіи си млъчять. Сега имамь много пріятели, които отнапрѣдъ не сьмь знаялъ, и които Васъ мыслять, та дохождатъ при мене да мя пытать, что ми пишяхте, дѣ ся намирате и щете ли скоро да додете. Всякоя неделя въ четвръткъ и срѣдѫ не-

прѣстано има у менъ отъ села-та людіе, които, както рѣкохъ, дохождать заради Васъ. Полумѣсячни-ти отъ день на день и голѣмо и малко ся събирать съ тимпонъ и кадѣ ходять не знаѭ. Отъ вчера отъ завчера е много студено, та оніи които сѫ ся писали развалени главы, давать кон и другы работы, за да гы отпишять.

Поздравява Ви коконѫ Елисавета, кокона Ралу и кокона Теофану. Кокона Ралу Ви моли да научите оня шивъ, за когото сте и казвали, тада ѭ научите какъ ся шіе, зачтото тука никой не знае тоя шивъ. г. Николакый ми каза да Ви пишѭ, да си обрьснете онѫѭ чясть отъ главѫ-тѫ, отъ коѭ-то самь Ви назначява на приключенѫ-тѫ отъ него пусулка а да не си оставяте послѣ косѫ тѫ длъга, а всякога да ѭ рѣжете кѫсо. Ако щешь дай да ти извадять отъ ейца масло, та и съ него си мажѣте главѫ-тѫ, че и то помагало. Кокона Елисавета казва, че не е крива коса-та, а е крива старость-та. Г. Николакый ще ви пише до неделя, а сега ми рѣче да Ви пишѭ това: ако щѫть да додять тука р . . . . то да му пратите рекомандателни писма да ся познае съ тѣхъ. Той иска да му извѣстите истина ли ся е оженила Мутева, за да й честити и моли Ви да поздравите отъ него вси неговы пріятели и пріятелкы. Втора-та пусулка е отъ Г. Цока, той ми каза да Ви пишѭ това: той непыта за напрѣдь какъ да врьши, и врьши работѫ-тѫ. Особно Ви поздравлява г. Никола Малеооглу. Въ напрѣдни-ты мой писма имаше приключено едно писмо отъ Х. Христа Искровъ до уйчя Хаджія, ако сте получили това писмо, пишѣте ми да кажѭ Х. Христю. Той е тука сега и праща и друго писмо Уичю Хаджію. Така и Искро Нешевъ е тука и той праща писмо чичю си. Хаджи Христе шіе аскерскы дрѣхи, а Искро не знаѭ что чини. Г. Костакый Моравеновъ рѣче, че ще Ви прати писмо. Цѣлувамь десница уйчю Х. Христю, такожде и на Отець Савво Радуловъ. Остаямь съ надеждѫ да ся видимь пò-скоро. —

Вашь братъ
К. Геровъ.

---

623. — Кост. Геровъ за великдень въ Копривщица. Пак. 21.

Милостивому Государю Степану Дмитріевичу Тошковичу
Въ Одессѣ.

Для передачи Г-ну Найдену Герову.

Пловдивъ 1854 Апр. 20-й

Байко!

Тоя си чясъ си додохъ отъ село, та нѣма врѣмя да Ви пишѫ много, другъ пѫть щѫ да Ви пишѫ. Пращамь Ви приключено-то писмо, да го прочетете; то стана причина да си ида въ село за Великденъ.

Въ село вси сѫ добрѣ. К. Геровъ.

---

624. — Покана за кръщавка. Попъ Златанъ, сливенски Серафимъ. Пак. 21.

Чрѣзъ Г-на Христа Гешева
Въ Вѣнѫ

Господину Найдену Герову
Въ Вѣнѫ

Любезный ми Брате!

Приключено-то писмо донесе сега Г. Костакый Нешевъ да ти пратѫ. Незнамь зачто е то, нъ мыслѫ че е за калеска да крьщавашь, зачтото е наближило врѣмя. Друго сега не ти пишѫ зачтото не е врѣмя за да ти пишѫ сега.

К. Геровъ.

Поздравлявамь ви и азъ П. Златанъ отъ душѫ, който непрестанно ви молитствувамь у Бога лѣта длъга, мирна и благополучна, и желаѭ дано пакъ да ся видимь въ живота, и ви не мя забуравяйте. —

625. — Изпитание въ училището. Пловдивски новини. Пак. 21.

Въ Букурещъ

Господину Христю Георгыеву Пулеву
да го прѣврҗчи на Г. Найдена Герова.

Пловдивъ 1854 Іулій 1-ый

Любезный Брате!

Пріяхъ Ваше писмо отъ 20-ый Майй и пращахъ го и на село да го прочетять. Байко трѣбва да Ви пише за въ село какъ сж, а колко за тука Ви извѣстявамь до сега, че сме се добрѣ на 11-ый на тоя мѣсяць щемь да направимь испытаніе; слѣдъ испытанието незнаѭ, что да правж, не мыслж още ничто опрѣдѣлено; щж да чакамь да ми пишете Ви что да правж. Поздравява Вы кокона Елисавета съ дъщеры-ты си и съ зетя си Г. Цска. Г. Зоица Власакыева ся ожени за Г. Стефана Лулчевъ Гаджовъ. Поздравява Вы и кумець-ть Костантинъ съ кумицж-тж. Ако си недодете до начяло на Септемврія кумица-та неще вече да Вы чяка да крьщавате, а намѣсто Васъ щж бждж азе; зачтото крыщелникъ-тъ е вече на пжть. Слагамь, че оть 15-ый Декемвр. на самь има три четыре писма да Ви сьмь пратилъ, въ едно Ви бѣхъ приключилъ и мое писмо отъ Бае Ат. въ което ми извѣстяваше за баща ми че ся е поминалъ сега Ви приключявамь друго Баево Атанасово писмо, та ако не сте пріяли друго-то писмо, то щете ся научите сега отъ това за баща ни.

К. Геровъ.

Надѣвамся, че щете ми отпишете, до кждѣ Августъ мѣсяць что да правѭ.

---

626. — Списъкъ на изпратенитѣ книги. Пловдивски новини. Пак. 21.

Пловдивъ 1854 л. Ноември. 20-ый.

Любезный брате

Пріяхъ твое писмо отъ 23-ый Октомвр. заедно съ двѣ таблици и поздравихъ Тота споредъ както ми бѣхте назначили на малкж тж книжкж; тя ще да Ви пише отговоръ другъ пжть.

Азъ стигнахъ тука още на 1-ый Октомвр. и сьмь си на работж-тж; писмо не сьмь Ви пращалъ откакъ сьмь си дошьлъ.

Прѣди двѣ недѣли пратихъ въ Карлово Г-ну Николу книгы-ты, за които ми заржчяхте и надѣвамся да Ви гы е пратилъ. Книгы-ты сж тыя:

Печятны:

Остромирово Еванг.
Простр. Гр. Греча и Въсток.
Филологыческы наблюденія
Славянское народонаселеніе
Географ. Соколовскаго една чясть
Географія Обадовскаго
Геогр. за Турц. на фр. языкъ
Словянска Грам. Добровск. и
друга печатана въ Земунъ

Ржкописи:

записки за Блъг. Грамм.
Блъгарскы Грами
землеописаніе

Ржкописни книгы.

Само Блъгарс. словарь.

Ржкописна Славянска Грам. ненамерихъ также и три Грьцки Географій, като гы намѣрж щж да Ви гы пратж заедно съ Додатъкъ къ С. Петербургскымъ вѣдом. и съ Географія Соколовскаго другы-ты двѣ чясти. И пословици блъгарскы ненамерихъ, ако гы намерж щж гы пратж.

Поздравявамь усердно Г. Христя и Г. Николчя. Завчера на заговѣване ся годи Харитинка Салчева за Димитракыя Гюмюш. Герданъ. Всички които бѣхж на годѣвкж-тж бѣхж весели, нь Г. Стоянъ бѣше най весель; оть радость хлѣбь неможялъ да яде кога му казали, че ще ся годи Харитинка за Димитракыи. Трѣбва да сте

ся научили че Г. Цоко остана вдовецъ на Петковденъ, зачтото кокона Ралу добыла и ся поболѣла повече колкото Ви казахъ и на Петковдень прѣдаде Духъ Богу. Богъ даѭ прости! Детенце-то Јованче е живо.

Въ село сѫ сички добрѣ, Тота ни праща сякоя неделя писма. Баевы Атанасовы тая година сѫ най добрѣ, зачтото си продали сичка-тѫ стока съ напрѣдъ пары и тыя дни трѣбва да си додять.

Тука е голѣма скѫпія, жито, което купувахме лани по 30 гр. кыло-то сега го купуваме по 60 гр. споредъ житото сѫ и другы-ты работы така скѫпи.

Вашъ братъ
Конст. Геровъ.

627. — Кост. Геровъ въ Бѣлъ-градъ. Пловдивски новини. Стоянъ Костовъ вранянче за помощникъ. Пак. 21.

Господину Христю Гешову
Въ Вѣнѫ.

За Г-на Найдена Герова
Въ Петерб.

Пловдивъ 1854 Декемвр. 8-ый

Любезныи ми брате!

Отъ послѣдне-то твое писмо писано въ Петерб. на 6-ый Октомвр. разумѣвамь, че си ся научилъ за ходеніе-то ми въ Бѣлъ градъ и че си ся страхувалъ да не бы да срѣщнѫ нѣкое злополучіе по пѫтя. Слава Богу! ходихъ и си ся прибрахъ тука благополучно. Като си додохъ намѣрихъ твои двѣ писма писаны въ Вѣнѫ на тръгваніе, слѣдъ тѣхъ получихъ и другы писма твои, едно отъ Варшавѫ и другы двѣ отъ Петерб. ни на едно отъ тыя писма не сьмь ти отговорилъ; и сега незнаѭ ще да може ли да ся прати това писмо, зачтото Г. г. Гешевы нещѫть да пращать за Вѣнѫ. Тіи ми ся обѣщахѫ да го пратять, чрѣзъ другуго, нъ ако могѫтъ, ако ли не, то ще остане, както что ми остахѫ и други писма непратены. Отъ послѣдно-то ти писмо разумѣхъ, какво отъ Ноемвр. мѣсяцъ ще да начне да ся печята рѣчникъ-тъ ти; радвамь ся, че като ся напечята прьвый листъ щете ми пратите да го видѫ. Г. Цоко Каблешковъ ся годи за кокона Фроса комшійкѫ-тѫ ни, сега прѣзъ мѣсници ще прави сватба. Той ми бѣше порѫчалъ прѣди мѣсяць да Ви пишѫ нѣщо си, азъ писахъ, таче, като score неможяхъ да ти пратѫ писмото, трѣбва да ти пишѫ сега пакъ. Г. Цоко пыта помнишь ли что сте говориле нѣкога си съ него? и стоишь ли си на дума-та? ако си стоишь, то трѣбва да му пишешь, да не влѣзе той послѣ въ грѣхъ, че е въспиралъ работѫ-тѫ. Какъ да е? Цоко иска отговоръ. Бае Атанасъ ми пише, че е пріялъ отъ тебе писмо; той трѣбва тая неделя да мине прѣзъ тука зада си иде въ село. Въ село сѫ добрѣ сичкы-ти. Г. Алаксандръ Влъковичь си доде отъ Цариградъ; той прѣдава на наши-ты ученици французскый языкъ. Г. Георгый Груевъ прѣди двѣ недели отиде въ Цариградъ при Караминкови търговецъ. Азъ сьмь самичакъ въ училище-то, че Г. Христе оста въ Бѣлъ градъ и още не се е прибралъ Г. Стоянъ, Вранянчето Костовъ, ми пише да го пріемѫ намѣсто Христя Груевъ, азъ не сьмь ся още рѣшилъ никакъ. Ученици-ти ми сѫ доволно мношко и добричко ся учять. За другы-ты работи училищны нищо не ти пишѫ, зачтото, чтото да ти пишѫ все ще да тя ядоса, затова подобрѣ да ся ядосвамь самь, а не да задавамь и тебе ядове, които ти сѫ само заврѣдъ. Ако да имаше възможность да бѫдѫ по-благополученъ то быхъ ти писалъ всичко-то си злополучіе за да мя оправишь, нъ сега като видѫ, че неможе никакъ да бѫдѫ по добрѣ отъ както сьмь, трѣбва да си млъчѫ та послѣ вече до кадѣто стигна.

Желаѭ да ся научѫ подробничко за рѣчника ти какъ ще бѫде, и другы нѣкой твой книгы щешь ли да печяташь сега скоро. —

Г. Јоакимъ Груевъ остана и тая година въ село. —

Кога ти пишѫ другъ пѫть, могѫ ти писа повечко нѣчто за училище-то ни. Незнаѭ научихте ли ся че убихѫ лѣтось на Дермендере Димитрикія Г. Герданъ чорбаджи Салчевый зеть. —

628. — Разни братски и роднински. Пак. 21.

Пловдивъ 1854 л. Декемвр. 21-ый

Любезный Брате!

Прѣди четыре дни пріѥхъ твое писмо отъ 12-ый Ноемвр. Днесь пакъ пріяхъ двѣ едно отъ 26-ый друго отъ 2-ый Ноемвр. съ приключено въ него писмо за Тота. Види ся че това послѣдне-то ся е маяло нѣгдѣ. Понапрѣдъ въ друго твое писмо пріяхъ двѣ таблици.

Тотиното писмо прочетохъ и азъ и видѣхъ что й пишешь.

Надѣвамся да сте пріяли до сега книгы-ты, които Ви пратихъ около 10-ый Ноемвр. Нъ по̀-напрѣдъ ся надѣвамъ, че още едно писмо щѫ пріемѫ като прьвы-ты та послѣ друго, зачтото, ако и да сьмъ много дебелъ пакъ почювствувахъ че Ви е било много жално зачтото не Ви сьмъ пратилъ книгы-ты.

Това чтото ми пишете е малко за моѭ-тѫ дебелѫ главѫ, затова трѣбва още повече така да ми пише-те.

За Р. Х. щѫ да си идѫ въ село и щѫ дамь Тоти писмо, което бѣхте пріключили въ мое-то. —

Ново нѣчто немамь да Ви пишѫ.

Когато намѣрѫ друга таблица то щѫ Ви прати и азъ.

Вашь
Неврѣдный и немарливый братъ
К. Геровъ.

---

629. — Майчини тѫги. Копривщенски новини. Пак. 21.

Въ Карлово Господину Николу Пулеву
За Господина Найдена Герова
Въ Букурещъ.

Копривщица 1854 л. Дек. 27-ый

Любезный Брате!

Заминалата неделя Ви писахъ отъ Филиб. и Вы пратихъ писмо-то чрѣзъ Г. Никола Пулева. Днесь отивать нѣкой нашенци на Карлово, затова рѣкохъ пакъ да ти пишѭ и да тя поздравѭ отъ сичкы-ты сестры и роднины, най много отъ мама. Става днесь три дни четыре дни откакъ сьмь си дошялъ въ село; прѣзъ тыя дни непрѣстава мама дама пыта за тебе; гдѣ си, здравъ ли си, что врьшишь щешь ли да си додешь скоро и пр. азъ ся мѫчихъ колкото можяхъ да й кажѭ, че си добрѣ и тя ся поувѣрява нъ нетолкова добрѣ; Ако да има отъ Васъ писмо, то може да ся поутиши. Азъ й казахъ че си щялъ да й пратишь, нъ си чякалъ да ся научишь прьво за мене дошьлъ ли сьмь си, та послѣ да й пишешь, а тя казва така: Ако не бѣ си дошялъ ты, то Найденъ нещяше ли вече да ми прати писмо; азъ не и намѣрихъ отговоръ. Тя ся надѣя сега непрѣменно особно писмо да й пишешь до неѭ надписано да й го прочете Тота. —

Много ходихъ по чесгито въ село, не намѣрихъ мѣсто гдѣто да не спомянять покойный баща и да непыгать за тебе и всякой ми заржчя да та поздрава, затова и азъ тя поздравявамь отъ сичкы-ты ти пріятели.

Отъ приключены-ты писма едно-то е Герчево, а друго-то Тотино

нпслшн.
К. Геровъ.

---

630. — По изпращане печатни и ржкописни книги. Пак. 21.

Пловдивъ 1885 л. Іануарій 13-ый

Любезный Брате!

Днесь пріяхъ твое писмо отъ 13-ый Декемвр. Отъ него ся научихъ, че сте пріяли само ржкописны-ты книгы а печятаны-ты не сте още. Когатоти сьмь пратилъ книгы ты, чини ми ся, че сьмь турилъ при печатны-ты и грамат. Блъга. цѣла також де и землеописаніе, нъ отъ немареніе-то си неповнѭ добрѣ, за това щж чякамь доклѣ ми пишешь, че си пріялъ и печятны-ты и си видѣлъ имали и грам. и землеопис. та ако нема то да ти пратж оныя листове за които ми пишешь.

Емборикoнъ Есхиридіонъ пратихъ Г-ну Николу въ Карлово. Г. Стоянчя нема въ филибе, та не му сьмь казалъ что ми пишете за годежя Харитинкинъ. На г. Елисавета дадохъ писмо-то. Г. Николакый Чяликый си доде отъ Бѣлъ градъ прѣди 3 или 4 недели. —

Неврѣдный К. Геровъ.

---

631. — Прѣпращане книги. Пловдивски новини. Приятелски поздрави. Абониране „Сръбски Новини“ и „Сръбски Дневникъ“. Пак. 21.

Портатъ Платите. Господину Найдену Герову

Въ Букурещъ.

Прието 20 Февруар. 1855. Отгов. 24 Февруар.

Пловдивъ 1855 л. Іануарій 25-ый

Любезный Брате!

Пріяхъ твое писмо отъ 31-ый Декемвр. и приключены-ты въ него пратихъ въ село, тыя щять да зарадвать много домашны-ты, а най повече майка ми, която е много жяловна.

Отъ писмо-то ти ся научихъ, че си пріялъ и печятны-ты книгы. Попрѣди пратихъ Г-ну Николаю П. книгж „Ἐμποριχόν Ἐςχειρίδιον“ и ся надѣвамь да сте ѭ пріяли и Вы до сега. —

Заминалата неделя ми писаха, че Баю Атанасу ся добыло момче, незная въ кой день, и крьстили го Найденъ. —

Заедно съ това писмо пращамь Г-ну Николаю и Славянсколатинскый словарь и Додатъкъ къ С. Петербурскымъ Новинама —

Завчера ся вѣнча Г. Харитинка съ Г. Д. Гюмюш-Гер. на 20-ый Іануарый. Г. Стоянчя немаше въ Пловдивъ отъ по̀-прѣди, той си доде единъ день прѣди вѣнчявкж-тж Харитинкинж та неможяхъ да намѣрж врѣме да му кажѭ что ми пишете за годежа хар. Когато му кажѭ чтото ми рече щж ти пишж. Отъ колкото знамь азъ Г. Стоянче е на твое-то мнѣніе.

На коконж Теофану честитихъ зарадъ тебе праздника й, тя ся благодари, че сте ѭ смыслили и поздравлява Вы. Поздравлява Вы и Г. Елисавета В. и Г. Николакый за когото непомнѭ извѣстихъ ли Ви, че си е дошлъ тука. Съ какж Иванж щж оправѭ, чтото ми пишешь. —

Кога пріяхъ послѣдно-то ти писмо, въ което ми пишете да поздравѭ пріятели, поздравихъ всичкы, за които ся усѣтихъ, че сж твой пріятели и имъ казвахъ така, че ми пишете да имъ честитж новж годинж зарадъ Васъ.

Ако да назначѭ имена-та на вси-ты, които тя поздравлявать и които съ жядность пытать за тебе трѣбва да испльнѭ цѣлж книгж, за това казвамь общо поздравяватъ тя вси пріятели.

Г. Христя Груева другаря ми поздравихъ. —

Особно тя поздравява Госпожж Зой даскалица-та. Приключено-то писмо, ако Ви прилѣга, пратете въ Александрія. —

Костантинъ Геровъ.

Прѣди новж годинж писахъ прошеніе Г-ну М. Поповичю въ Бѣлъ-градъ да праща на ученици-ты ми тая година едны Срьбскы новины-дарь, така и Г-ну Ме-

даковикю въ Новый садъ да ни праща Срьбскый Дневникъ. Прьвый не ми отговори, вторый отъ начало на годинѫ-тѫ праща всякога редовно неделны-ты листове съ надписъ до ученици-ты въ Блъгарско-то въ Пловдивъ училище.

Незная намирать ли ся Црьковно-Славянскы книги въ Букурещъ, ако ся намирать извѣстѣте ми и пишѣте ми колко ся дава едно коло. —

Сѫщый.

---

632. — Пловдивски училищни работи и новини. Лоше финансиално положение. Нови ученици отъ Захара. Новъ трудъ на учителя. Пак. 21.

Пловдивъ 1855 л. Мартъ 9-ый

Любезный Браге!

Прiяхъ твои двѣ писма едно отъ 25 Јануарiа друго отъ 29-ый. Книгы-ты, что ми пишяхте да Ви пратѫ не Ви пратихъ, че неможяхъ да намѣрѫ ни еднѫ тогава наскоро, а въ послѣдно-то Ви писмо пишяхте, да гы непращамь, ако не сьмь ги пратилъ, и азъ не гы пратихъ, зачтото истина нещяхѫ да Ви заварять книгы-ти на мѣсто, понеже прiяхъ писма-та Ви кѫсно. Бае Атанасъ си доде и дадохъ му писмо-то, което ми бѣхте приключили въ послѣдне-то писмо, чтото ми пишяхте казахъ баю Атанасу, той ми пише отъ село писмо и извѣстява ми, че тiя дни ще да ми прати писмо, да Ви го пратѭ. Види ся, че бае Хаджiя не щялъ да иде въ Орѣхово, зачтото ми пише, че ще да доде тыя дни въ филибе. Така и бае Атанасъ ми пише какво не можя да наряди да иде за въ Орѣхово. —

Прѣди 10 дни отиде г-нъ Стоянче въ Плевенъ да гляда нѣкой си болникъ и сега е още тамъ. Щѫ ся надѣвамь, спорядъ както ми пишяхте, да ми извѣстите зачто сте отишли при Спаса. Незнаѭ щетели да можете да ми пратите скоро писмо, за това Ви молѭ сега да ми дадете наставленiе какво да правѭ послѣ откакъ ми ся свьрши опрѣдѣлено-то врѣмя за сѣденiе въ училище-то.

Колко-то за училище-то могѫ свободно да рѣкѫ, че е добрѣ, както ще Ви пише Христе Груевъ за отговоръ на писмо-то Ви, което му пратихте чрѣзъ мене, ученици-тѣ сѫ ся умножили до 70 душ.

За насъ, ако желаешь да ся научишь добрѣ ли сме, могѫ да Ви кажѫ това: Прьво и прьво за два-та ми мѣсяци, кога сѣдѣхъ следъ Васъ не ми сѫ платили, второ отъ ланскѫ тѫ ми заплата имамь да зимамъ още 1000 гроша, кюмюръ купуваме съ мулета по 30, 40 оки на недѣля, тая година още не сме видѣли пара въ рѫцѣ-ты си; нъ пакъ хора та ни вѣрвахѫ, та ни даваха меджидiета есенесь на заемь по 105 гр. сега си искать и ны земаме отъ другы хора по 130 гр. меджидiе-то и гы даваме на заимодавцы-ты по 105 и лихвѫ отгорѣ. Така, ако бѫдемь мы и грядуща-та година, то ще врьви училище-то добрѣ, ако ли рѣчемь да ся оправимь мы, то можемь забрька училище-то. Надѣвамь ся да сте изкусили тыя работи добрѣ, кога бѣхте тука, та щете ми дадѣте добро наставленiе. Азъ, доклѣ ми нерѣчете Вы, или доклѣ ся ненамѣри нѣкой да ся турне на моѭ работѫ, щѫ да сѣдѫ тука, зачтото сьмь позналъ, че обичяте да сѣдѫ. —

Г. Георгакый не ми е далъ още твои-ты пары, които Ви казахъ есенесь, че отбива. Г. Стоянче съ дума много добрь искрамжiй, гостолюбивъ обѣщава ся, че сичко ще да направи; кога доде врѣмя за пары, той не ся брька. —

Тыя дни додохѫ отъ Захарѫ 3 голѣми момчета, да ся учять и да ся готвать за лѣкары. Г. Стоянче, понеже до него гы пращать, настанява да гы имамь особенъ чинъ, а тый сѫ толкова слаби въ наукы-ты чтото трѣбва да учять съ най малкы-ты момчета, нъ за да ся учять пó-скоро, Г. Стоянче иска особно да имъ казвамь, та става да си стори мили очи прѣдъ хора-та, безъ да мысли, че мене е тяжко. Менѣ не пада мѫчно за това, зачтото Г. Стоянче знае что врьши, а азъ не разбирамь негово-то добро.

Бае Атанасъ ми пише отъ село, че сѫ добрѣ, Тота и Герче прiяли писма-та си. Съ какѫ Јованѫ свршихъ както ми пишяхте. Пиши ми прѣзъ гдѣ да Ви пращамь писмо доклѣ сте при Спаса. Ако ся намѣрите съ Станислава Самоковлiя живописеца поздравѣте го отъ насъ. —

Добро видѣнiе К. Геровъ.

633. — Постоянство на поста си. Вѣра у гражданетѣ. Искане руски царски портрети. Сръбски журнали. Пак. 21.

Слободно ду Бѣлъ градъ.

Господину Христю Гешеву

За Господина Найдена Герова
Въ Вѣнѫ.

Пловдивь 1855 л. Апр. 13-ый

Любезный брате!

Прѣди нѣколко дни пріяхъ твое писмо отъ Свищовъ, вчера пакъ пріяхъ друго отъ Вѣнѫ писано на 4 Апр. радвамся, че си стигналъ благополучно на мѣсто; желаѭ и другы-ты ти намѣренія да ся испълнять благополучно. Азъ отдавна сьмь ти писалъ, че не щѫ да оставѭ училище-то доклѣ ми не пишешь ты, или доклѣ не ся случи неизбѣжнѫ нужда за оставяніе това ново заведеніе. За това щѫ да траѭ не десетина дни, както что ми пишете, нъ щѫ трьпѫ доклѣ има душѭ въ мене, зачтото, ако и да ми правять мѫчнотіи отъ еднѫ странѫ епитропи-ты, нъ отъ другѫ странѫ человѣци-тѣ мя почитать много повече отколкото что трѣбва и вѣрватъ мя та ми давать парици на заемъ, безъ да знаять кога щѫ имъ гы врьнѫ. Видѫ че училище-то ми е дало такъвѫ честь, и че ако и да бѣхъ оставилъ училище-то, незнаѭ кѫдѣ щяхъ да ся дѣнѫ; за това пакъ думамь: нещѫ да оставямь училище-то, че немогѫ да врьшѫ ничто друго, а сега, безъ да врьшѫ нѣкоѭ работѫ немогѫ ся поминѫ съ сѣденіе.

Като гледамь другы-ты человѣци, каквы по голѣмы мѫчнотій срѣщать въ поминъка си имамся за честитъ, че имамь легкъ поминъкъ спорядъ тѣхъ, и съ това ся утѣшавамь. Едно само мя трови много, то е това; често ми дохожда наумъ и познавамь, че тоя мой поминъкъ неще може да мя храни за много врѣмя, може бы и сега скоро да бѣга отъ мене; а азъ, като неспособенъ да врьшѫ другѫ работѫ и като неспособенъ вече и да ся научѫ да врьшѫ, трѣбва да срѣщамь мѫчнотіи. Тапа само азъ ли сьмь така? добръ е Господь!

Приключено-то писмо е дошло тука още оная неделя отъ бае Атанаса, нъ неможяхъ да ти го пратѫ. Бае Атанасъ е сега тука въ Пловдивъ, нъ не ще да може да ти пише писмо. Бае Хаджи Јоанъ дохожда миналата неделя тука, той ти ся моли отъ душѭ и срьдце да прѣдстоите за Спаса колкото можете. Кака Јована щяла да ти пише писмо, нъ оставила за донеделѭ. На Г. Костакыя Моравеневъ, казахъ чтото ми пишешь.

Сега ми доде и друго писмо до тебе отъ Х. Христя което ти приключявамь.

Училище-то е въ най-добро състояніе откамъ ученици-ты уроцы-ты и други работы, които ся относять до учителя и до ученици-ты.

За Г. Медаковичя, чтото ми пишете щѫ свръшѫ.

Спаса и Рашка поздравямь. Спасу щяхъ пишѭ и сега да му кажѫ что сме говорили съ баща му, нъ рѣкохъ да почякамь дано ми отговори на писмо-то, та послѣ да му пишѭ.

К. Геровъ.

Ако е възможно извѣстѣте ми имали Царскѫ-тѫ фамилѭ Рускѫ на кадры и до колко може да ся земать лица-та на всичкѫ-тѫ фамилиѭ зачтото пытать тука нѣкой. Пишѣте ми и давалъ ли Ви е г. Стоянче Груеглу заплатѫ за Срьбскы-ты новины, зачтото мя пыта той колко пары да ми прати. Пишими и отъ село Копривщицѫ плащали ли ти сѫ за тыя новины, за чтото доста врѣмя сьмь имъ гы зималъ, отъ пощѫ-тѫ азъ, ако не си гы зималъ, то азъ имамь способъ да гы земѫ.

Сѫщій

Тодоръ Какинъ Иванинъ ся учи живописаніе въ Св. Горѫ. —

---

634. — Стефанъ Верковичъ въ Пловдивъ. Положение на училището и на учителя. Искане съвѣти. Пак. 21.

Чрѣзъ Г-на Христя Гешева

Господину Найдену Герову
Въ Вѣнж.

Пловдивъ 1855 л. Апр. 21-ый

Любезный Брате!

Заминала-та неделя ти писахъ отвѣтъ на писмо-то отъ 4 Апр. Тая неделя не сьмь пріялъ отъ тебе друго писмо. Вчера ся видѣхме тука съ единъ Пловдивчянинъ, който ми каза, че тя видвалъ въ Оршавж. Той человѣкъ е Константинъ Стуиловичъ.

Снощи вечеряхж у насъ Г. Степанъ Верковичъ бѣлогражданинъ, архэологъ и Г. Димитаръ Стайковъ басм. много ся благодарихъ отъ тѣхъ, Г. Димитаръ ми приказва за търговиѭ-тж си, а Г. Степанъ ми показа различны древни монеты, които не бѣхъ видвалъ, между тѣхъ имаше и една отъ Кралъ Марко. За неѭ ми каза Г. Стефанъ, че была многоцѣна. Той бѣше рекомандуванъ отъ Бѣл-градъ до г. Николакыя Чаликыя и ходи тука помного монастыри и имаше събраны у него много древности славянскы. Може да ся видите съ него въ Бѣл-градъ. Отъ Бае Атанаса имамь днесь писмо, той добрѣ ми пише. Въ Бае Атанасово-то писмо ми пише бае Хаджи Јоанъ пакъ да Ви ся помолѭ за Спаса, и когато ми пишете за него да му извѣстж азъ отъ тука за Спаса что ми пишете.

Ако бждемь здрави отъ начяло на Маія или отъ половинж щемь да начнемь да готвимь за испытаніе зачтото тая година искаме да направимь по̀-рано една двѣ недѣли. Послѣ незнаѭ какво да правѭ, ако си недодешь ты до тогава; незнаѭ и щжть ли мя поканятъ єпитропи-ти да седж за напрѣдъ въ училище-то, и щж ли да бждж въ състояніе да могж си врьшѭ работж-тж и занапрѣдъ, зачто-то сьмь много ослабналъ. Завчера ми бѣше докрывяло нѣщо, та ти сьмь писалъ, чтото нещж да пишж когато сьмь веселъ. Ако бы да сж забавишь щж ся надѣвамь да мя съвѣтовашь какъ да врьшж за напрѣдъ, както что ми пишяхте напрѣдъ, че щешь да ми пишешь. Г. К. Стуиловичъ казвалъ тука, че въ разговора си му сте казали, че щете да идете въ Тріестъ **тыя дни** прѣзъ **маія**, та отъ него сж ся научили нѣкои отъ търговци-ты, ако щете истина да идете желаѭ Ви добръ пжть. —

Поздравѣте Спаса и Рашка.

Константинъ Геровъ. —

---

635. — Искане кадра на велики хора. Пак. 21.

Пловдивъ 1855 л. Апр. 28-ый.

Любезный Брате!

Накжсо ти отговарямь на писмо-то отъ 18-ый Апр. което пріяхъ заедно съ приключено-то въ него за Бае Атанаса и за Тота; научихся отъ писмо-то ти, че щешь да ми пратишъ нѣщо по Х. Яни, не знаѭ что е то за това ти ся, ако има нѣкой добри нѣчга за мене напр. кадри отъ великы лица и другы нѣкой съ които да могж да ся хвалж тука ты ми купи, и колкото стане харчъ щж го плати на Гешевы та тамь да си го земешь отъ Г. Христя Гешевъ.

Допжти щж ти пишж по̀-пространно. Заминала-та неделя ти пратихъ писмо трѣбва да го си получилъ.

К. Геровъ.

---

636. — Колѣбание за отиване въ чужбина на учение. Пак. 21.

Господину Найдену Герову
Въ Вѣнж.

Пловдивъ 1855 л. Майй 11-ый

Любезный Брате!

Заминала-та неделя пріяхъ твое писмо отъ 25-ый Апр. и приключено-то въ него дадохъ Г-ну Христю Гешеву. Тая неделя пріяхъ друго отъ 2-ый Майй и приключено-то за Г. Николакый дадохъ, а на Г. Христя Гешевъ не сьмь го даль, зачтото не е потрѣбно да ся даде.

Отъ Г. Гешевы зехъ 20 жлътици минцове. Г. Атанасакый Самоковчето тя поздравява и благодари ты за извѣстіе-то, че щете пратите брату му писмо-то. Г. Цоко Каблешковъ тя поздравлява, той желае когато ся молите да думате: помени Господи раба твоего Цока. За да додж при тебе слѣдъ испытаніе-то, ако мя повыкашь, не знаѭ щж ли да могж, както что ся и не знае щешь ли да можешь да мя повыкашь, затова сега и ничто не ты казвамь. Ако бы далъ Богъ отъ невиденж странж възможность да могж рядовно съ лошотии-ти си да ся доучѭ добрѣ, то могж ся рѣши на това, ако ли е невъзможно това, то здраве да е, на другж обаче работж не ся опрѣдѣлявамь рѣшително, зачтото ся познавамь неврѣденъ сега за никакво дѣло. —

Желаѭ ти добрж сполукж.

К. Геровъ.

---

637. — Чакане армаганъ. К. Геровъ билъ въ Букурещъ. Уравнение на смѣтки. Безпаричие. Зимане пари съ лихва. Пловдивски новини. Пак. 21.

Отговор. 27 Юния.

Пловдивъ 1855 л. Јуній 9-ый.

Любезный брате!

Вчера пріяхъ твое писмо отъ 30-ый Маія, въ което имаше приключено Спасово писмо до мене и твое до бае Атанаса. Още не сьмь получилъ оныя нѣчта, които сте ми пратили чрѣзъ Владыкж-тж, кога гы получж щж запрж у мене, които ми назначявате, а другы-ты щж пратж Байку въ село. —

Ясенесь кога бѣхъ въ Букурещь ми ся чины, че мя пытахте прибралъ ли сьмь сичкы-ты пары, за които ми бѣхте назначили въ пусулж отъ Едрене, и азъ Ви казахъ, че Г. Георгакый ми даде около 400 четыре стот. гр. по̀ малко отъ колкото ми бѣше назначено да искамь. Още Ситовчене-ти отбихж 25 гр. отъ колко-то имахж да давать, ужъ за дарь на черковж-тж, а вси-ты другы назначены въ пусулж-тж прибрахъ и дадохъ на вси-ты мѣста, колко-то имаше назначено въ другж пусула да дамь освѣнь назначены-ты въ пусулж-тж далъ сьмь нѣколко гр. на К. Пападатый и на Николакый Левкый, и за тѣхъ Ви сьмь писалъ. Така нема да давате нигдѣ. Ако има да ся дава нѣкому нѣчто за което ми не е извѣстно, то е друга работа, нъ види ся, че неще да има зачто-то никой не ся е обадилъ да иска нѣчто. Имаше да ся давать на Слави, при Папазовж-тж маазж, за кафе и шикеръ, него платихъ и не сьмь ти писалъ. Вчера сьмь платилъ на единъ человѣкъ за тебе 7 гр. Той человѣкъ казва, че былъ на казино-то каведжія, та остало отъ тамъ да му давате 7 гр.

Така насждѣ е платено гдѣто има да ся дава. — Зимась ми бѣше пратилъ отъ Стамболъ Г. Стоянъ Джейковъ съ полицж 6,000 гр. и попрѣди по Св. Троцж си доде тука и си гы поиска, азъ понеже бѣхъ похарчилъ около 1000 гр. отъ тѣхъ немахъ да му гы дотъкмж, дадохмо колкото имахъ, а за другы-ты му рѣкохъ, че щж да си идж за Св. Конст. въ село та щж да му гы дамь. Послѣ казвахъ за това Г-ну Стоянчу и молихму ся да ми дадѫтъ пары да си платѭ длъжность-тж, той ми отлага отъ день на день доклѣ да си идж въ село, а когато да си идж той мя прѣсатаняса и не ми даде пары, азъ бѣхъ вече нарядилъ да си идж, та

неможяше да размахнѫ ходеніе-то; а понеже нѣмахъ пары и за харчь по пѫтя, зехъ на заемь отъ Г. Костак. Мор. 73 гр. та си ходихъ въ село; тамь зада избѣгнѫ отъ безчестіе прѣдъ Г. Стояна Джейковъ и прѣдъ другы, които знаехѫ, че имамь да му давамь наплатихъ му ся съ твой-ты пары, които бѣхъ земалъ въ село да дамь какы Јованы и каки Маріи и Мами. А пакъ на какѫ Иванѫ и баю Атанасу и Мами казахъ, че си пратилъ пары-ты какыны Иванины, нъ сѫ още въ Филибе у Гешеви, та кога гы земѫ щѫ гы пратѫ въ село, и на дѣяхся, че какъ щѫть ми дадать епитропы-ты пары, та щѫ ся наплатѫ на какѫ Иванѫ на мѣсто тебе, нъ и до днесь не сьмь видѣлъ парѫ оть училище-то. Сега вече приближава да ся свърши годинѫтѫ ми, та щѫть ми дадѫть пары, и азъ щѫ гы дамь на какѫ Иванѫ затова бѫдѣте безгрижны. Вчера зехъ отъ Г. Цока Кабл. 404 гр. съ лихвѫ на заемь за харашлъкъ, и то съ посрѣдство отъ твое-то поздравленіе, а не другояче.

Г. Гешоглу бѣше ми давалъ ланы пары на мѣсто епитропы-ты, и понеже епитропи-ти, не му доплатили 100 гр. зарадъ мене отъ ланы той си гы прихванѫ отъ твой пары, които ми пратихте; това е свършилъ Г. Гешоглу съ мене, може и за това да Ви е писалъ да ся негрижите, че той ще тури на редъ работѫ-тѫ. Друго ничто не е свършилъ нито ми е подумалъ, за онова чтото му пишяхте. Ето сега доде бае Хаджія при мене оть село и Ви поздравлява заедно съ Спасъ. —

На Г. Салчо ся добихѫ тыя дни близнета момче и момиче Јованче и Еленка.

К. Геровъ.

Г. Николакый Чяликый е сега при мене та чете Новине Србске, отъ срьдце Ви поздравлява.

---

638. — Въ Пловдивъ холера. Изпитанието се размахва. Всички бѣгатъ. Хр. Гр. Дановъ въ Клисура. К Геровъ въ Копривщица. По заплатата. Владиката (Доротей) присвоилъ армагана. К. Геровъ въ Бѣлъ-градъ да печата попъ-Златанова книга. Пак. 21.

Пловдивъ 1855 л. Јулій 14-ый

Любезный ми брате!

Заминала та неделя Ви писахъ писмо нъ го закъснихъ, та нема врѣмя да го земать Г. г. Гешеви. Испытаніе готвехме да правимь на 10-ый Јулій завчера въ неделя, нъ ненаправихме, че отъ еднѫ неделя насамь има тука холера, та сѫ ся разбѣгали и чорбаджіи-ти и подолны-ты хора. Чорбаджіи-ти и Владыката намѣрихѫ за добрѣ да не се правять испытанія въ това лошо врѣме ни на наше-то училище ни на грьцко-то. Така още завчера въ пятъкъ распратихме сичкы-ты момчета, та си отидохѫ кое отъ гдѣто е и Христе Г. си отиде въ Клисурѫ, че го бѣше много страхъ. Азъ отъ завчера бѣхъ на Дермендере у чорбаджи Салчеви. Снощи си дохохъ тука и намѣрихъ Баевый Атанасовый конь пратенъ отъ село за да си идѫ, така днесь, ако е воля Божія щѫ си трьгна отъ тука имамь и добри дружина. За напрѣдъ вече не пиши писма-та си до менъ нъ до Бае Атанаса, зачтото азъ нещѫ скоро да додѫ тука. Като бѣхъ на Дермендере ми рѣче чорбаджи Салче, че трѣбва да си додѫ пакъ да си отворѫ училище-то на 1 Септ. и дадеми само 2500 гр. и заръчa ми да земѫ отъ село още 1000, а другы-ты ми пары оставять за кога да додѫ пакъ, нъ нищо друго, не ми сѫ хоратили за напрѣдъ, зачтото не сѫ ся събирали сега като е лоше врѣмя-то. Владыка-та е пратилъ въ село само единъ твой образъ съ колелато черчеве и другы заедно съ Спасовый на Бае Хаджіа, а друго ничто не е пратилъ и не пише, че е имало сандъче до мене. Сега сѫ дошле въ село врачянци за да правять сватба-та. Байко пыталъ Костакыя язаджія Владышкы дохождало ли е отъ тѣбъ сандъче до мене, той казалъ че дошло и было само надписано до К. Геровъ. Владыка-та искалъ да види что е вѫтрѣ, и разковалъ и така казвать ужь, че намѣрилъ вѫтрѣ само два-та образи и друго ничто. Така ничто несьмь получилъ отъ чтото ми пишяхте че сте пратили. За минала-та неделя пріяхъ твое писмо, въ кое-то ми пишяхте заради чорбаджіи ты.

Колко-то за сега щѫ си свършѫ работѫ съ тыя пары что ми дадохѫ, та за послѣ какъ щѫ правѫ ще покаже врѣмя-то.

Днесь трьгамь отъ тѫка и нигдѣ нещѫ са мая а щѫ да врьвѫ за въ Бѣлъградъ да печятамь сега по распуста П. Златановѫ книгѫ, ще доде и Христе Груевъ Клис. съ мене, та послѣ, ако има врѣмя за маяніе тамъ, да остане Христе, а азъ да си додѫ. Да ли неможемь ся събра нѣгдѣ по Дунава да ся видимь! азъ чтомь додѫ въ Бѣлградъ щѫ пишѫ Г-ну Христю Гешову, та ако сте тамъ да направите както е добрѣ. Щѫ минѫ прѣзъ Врацѫ на пѫтя си да ся видѫ и съ Владыкѫ-тѫ.

К. Геровъ.

Всело станала Маріина-та сватба завчера въ неделя сватове-ти врачянци сѫ были въ нашѭ-тѫ кѫщѫ, и това е было по Воля-тѫ на Владыкѫ-тѫ, ако и да ся не е щяло баю Атанасу, като си има сега работѫ. Така ми пише Бае Атанасъ. —

Сѫщій.

---

639. — Неумѣстно канене да се иде въ Бѣлградъ. Кога ще се почне рѣчникътъ и кой ще го печата? Молба за събиране рѫчи. Коп. кн. 1.

Петербургъ 6 Октомвр. 1855.

Любезный Брате!

На 30 Септ. пріяхъ твое писмо отъ 14 Юлія. Въ него ми пишешь, че си щялъ да идешь въ Бѣлградъ и като чтомь стигнешь тамъ да пишешь Г-ну Гешеву да тя извѣсти ако сьмь въ Бечь, да дойдешь да ся видимь. Азъ имамь отъ Г. Гешева писмо отъ 10 Септ. и той ничто не ми спомянува за тебе, та това мя прави да сьмь немиренъ, че ходенѥ-то въ тыя немирни и болѣстни врѣмена не си е никакво. Кога си ималъ таково намѣреніе, зачто да не ми пишешь еднѫ недѣлѭ понапрѣдъ, та да тя чякамь въ Вѣнѫ? Надѣѭся тыя дни да пріемѫ писмо отъ тебе, та да ся умирѭ.

Азъ не знаѭ, какъ може да не е имало въ сандѫче-то, что бяхъ пратилъ до владыкѫ-тѫ съ портрета си, оныя работы, за които ти пишяхъ, че сьмь намѣстилъ вѫтрѣ въ него. На ли си щялъ да ходишь въ Вратцѫ, тамъ трѣбва да ся научишь, какъ е станало това.

Рѣчника ми ще подкачи да ся печята прѣзъ Ноемвр. сир. слѣдъ мѣсяць. Ще го печята академіѭ-тѫ. Чрѣзъ него можя щѫ белкимъ да ти исходатайствамь мѣсто въ университета. Всякой листъ, като чтомь ся напечята, щѫ ти го пращамь. Молѭ ти ся да сьбирашь рѣчи и въ всяко писмо да ми гы забѣлѣжяшь. Подкани и Якима и Георгыя Груева и Христа Груева да правять това исто-то, каквото и азъ самъ имъ сьмь писалъ. Които рѣчи не застигнѫть да ся напечятать на ряда си, щѫть ся печятать въ прибавленіе. Добро видѣніе!

Твой братъ
Найденъ.

Мами щѫ пишѭ допѫти слѣдъ 3—4 дни.

---

640. — Н. Геровъ иска отъ брата си народни пѣсни за примѣри въ рѣчника. Коп. кн. 1.

Петрово 1 Ноемвр. 1855.

Любезный Брате!

На 6 Октомврія ти писахъ за отговоръ на писмо-то ти отъ 14 Юлія. Друго писмо слѣдъ това отъ тебе нѣмамь, та сьмь на мысль. — Тыя дни трѣбва да подкачи да ся печята рѣчникъ-тъ ми. Начяло-то му прѣдставихъ въ Академіѭ-тѫ. Като го пишѭ, чясто ми става потрѣба да казвамь изрѣченія за примѣры на нѣкои рѣчи. За такыва примѣры могѫть да послужять народны изрѣчения, народны пословици и пѣсни. Затова ти ся молѭ да ся потрудишь да ми написвашь въ писма-та си

отъ недѣлѭ на недѣлѭ по нѣколко пѣсни отъ оныя, что имамь събрани въ мои-ты книгы. Ты трѣбва да гы си видѣлъ. Най-напрѣдъ ми прѣпиши отъ оныя, които сѫ писаны съ моѭ рѫкѫ, въ еднѫ тетрадѫ отъ много листа отъ дебелѫ черникавѫ и грьзделивѫ книгѫ. Нѣкои има писаны на-пощянскѫ книгѫ: тѣхъ може да ми пратишь исты-ты. Моли ся и Г-ну Хр. Груеву да ти помогне и той, та по-скоро да ся свръши. Може да накарашь и нѣкой отъ ученицы-ты, който пише чистичко, да прѣпише нѣколко. Нека да ся написаны, колкото може гѫсто и на тьнкѫ книгѫ и всякоѭ недѣлѭ да ми пращашь по нѣколко, зачтото ми сѫ тврьдѣ потрѣбны . . .
. . . .

Твой братъ
Найденъ.

22 Ноемвр.

Не можяхъ да ти испратѫ това писмо на врѣмя, та остана до днесь тука. И до днесь нѣмамь писмо отъ тебе. Молѭ ти ся да свршишь това, что ти пишѭ горѣ за пѣсни-ты, съ тѣхъ щешь ми направишь голѣмѫ добрѫ. Рѣчникъ-тъ ся печята. . . . .

641. — Академията печата рѣчника и за труда плаща Н. Герову по 30 рубл. на листъ. Коп. кн. 1.

Петрово 29 Декемвр. 1855

Любезный Брате!

Вчера прияхъ твое писмо отъ 8 Декемвр. То мя тврьдѣ зарадва, а напрѣдъ бяхъ тврьдѣ на мысль, като нѣмахъ пять мѣсяци писмо отъ тебе. Рѣчникъ-тъ ми подкачи да ся печята, нъ прѣзъ Януарія ще ся пустне начяло-то му въ свѣтъ, та тогава щѫ ти пратѫ прьвы-ты двѣ или три тетрады. Печята го, както ти писахъ по-прѣди, Академія-та и мене за труда се плаща по 30 рубл. за печятный листъ. Какъвъ е рѣчникъ-тъ не ти пишѭ по-тънко, зачтото самъ си щешь го видишь, кога слѣдъ нѣкой день ти пратѫ прьвы-ты листове. Слѣдъ рѣчника може да напечятамь граматикѫ. Жялно ми е, дѣто работы ты на училище-то врьвять така, та не може да си доволенъ; но азъ ся надѣѭ занапрѣдъ да бѫде добрѣ, каквото да ся наплати досегашно-то тегло, само да даде Господь да ся оправять врѣмена-та пò-скоро та да си дойдѫ. Тврьдѣ добрѣ е, дѣто ся е зелъ г. Александръ да прѣдава французскый языкъ въ училище-то. — До пѫти щѫ ти пишѭ нѣчто за твое-то доучванѥ, че сега не прилѣга да ся пише. — За Стояна Костовъ ты самъ можешь да разсѫдишь, бива ли да го земешь вмѣсто Христа, както видишь, че ти прилѣга. — Г-ну Цоку Каблешкову дай приключено-то писмо за поздравление за жененѥ-то му, а за отговоръ на това, что ти е порѫчялъ да ми пишешь, кажи му, че помнѭ, что ми е говорилъ, и азъ не ся отмѣтамь отъ думѫ-тѫ си и все сьмь на единъ умъ. Нъ негова милость, за да не влѣзе въ грѣхъ не трѣбва да прави на ветхо село новъ законъ, да не иска азъ да му пишѭ напрѣдъ, зачтото не е така Пловдивскый обичяй и зачтото азъ не знаѭ что да му пишѫ, а нека ми напише прьвѣ той за тѫѭ работѫ, и да бѫде увѣренъ, че щѫ му дамь отговоръ, както да му ареса. — Не ми пишешь, пріѧ ли дрехы-ты, что ти пратихъ отъ Вѣнѫ, и Г. Христо Гешевъ пратилъ ли ти е нѣчто до 400 грош. за които ти спомянувамь въ приписка-тѫ отъ 22 Ноемвр. на писмо отъ 1 Ноемвр. Въ исто-то писмо ти пишяхъ и за пѣсни что имамь събраны да ми гы прѣпишешь и испратишь. Молѭ ти ся пò-скоро да свршишь това. — Поздрави отъ мене вси пріятели. — Желаѭ ти да посрѣщнешь съ здраве и весело новѫ годинѫ. Добро видѣніе.

Твой братъ
Найденъ.

642. — Н. Геровъ изходатайствувалъ за брата си Костадина да се доучи въ руски университетъ. Коп. кн. 1.

Петр. 2 Януар. 1856.

Любезный Брате!

Честита нова година! Дано ны сподоби Господь да ся видимь тѫѭ годинѫ живо и здраво. На 29 Дек. ти писахъ за отговоръ на писмо-то ти отъ 8 Дек. Сега нѣмамь друго да ти кажѭ освѣнь да ти обадѫ, какво има възможность да ся изходатайствува изволение, за да дойдешь да ся доучишь въ нѣкой отъ тукашны-ты университеты. Ако имашь волѭ да дойдешь, пиши ми, та да заврьшѭ тѫѭ работѫ за пролѣть, та на лѣто да можешь да дойдешь. Нъ прѣмысли си хубавѣ, та чтото рѣшишь сега, да бѫде на здраво рѣшено, да не ся повръняшь послѣ, че не иде добрѣ. Отговоръ за това ми прати пò-скоро, зачтото такыва работы отеднажь не ставать, а ся провличять, та трѣбва у врѣмя да ся подкачять. Пиши ми пò-чясто и пò-подробничко, какъ ся поминувашь и прочее, что знаешь, че е любопытно за мене. Въ едно отъ послѣдни-ты си писма, что ти сьмь пратилъ отъ Вѣнѫ, бяхъ ти забѣлѣжилъ нѣколко рѣчи, за да испыташь за знаменование-то имъ и да ми го напишешь, ты ничто не ми обаждашь за това, пиши пріялъ ли си това писмо.

Приключено-то писмо отъ Станислава, дай спорядъ надписа му. И есенесь ти пращахъ отъ него писма и не знаѭ, пріялъ ли гы си.

Поздрави отъ мене вси пріятели. Попытай г. К. Моровенова, зачто мя е забравилъ. Кога бѫде сватба-та на г. Ц. Каблешкова, обади ми.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

643. — Рѣчникътъ се печата. Желание да се печата и граматиката. К. Геровъ готовъ да иде да се доучи. Положение на училището. Слово за Св. Кирилъ и Методия Пловдивски новини. Богоевъ въ Пловдивъ. Церковни книги. Поучителни книжки. Пак. 21.

Господину Найдену Герову
Въ Вѣнѫ.

Пловдивъ 1856 л. февр. 15.

Любезный ми Брате!

Твои писма отъ 22 Ноемвр. 29 Декемвр. 2 Јануар. пріяхъ. Радостничко ми е, че ся печята рѣчникъ-тъ ти, дано да може да ся напечяти и Грамматика-та, зачто-то блъгарскы-ты филолози отъ день на день врьвять по дырѭ-тѫ на твоѭ-тѫ грамматикѫ. Още повече ми е радостно, че можешь да исходатайсвовашь да ся доучѭ; това е зарадъ мене най-радостна вѣсть. Азъ ся допытахъ до Г. Костакыя М. и до Г. Стоянчя и до другы нѣкой, тій ми казахѫ, че е много добрѣ, стига само да имамь волѭ да ся учѭ и да може да ся изходатайствува, зачто-то азъ отъ тука въ три годинъ врѣмя, както знаешь, не сьмь придобилъ ни парѫ, та отъ мене си ничто не могѫ си помогнѫ и чтото си имамь малко нѣчто то ще ми трѣбва нѣкога за нужденъ случай. Давамь ти добръ отговоръ, че сьмь готовъ когато мя повыкашь да додѫ и слободно врьши работѫ-тѫ безъ да ся съмнявашь отъ мене, зачтото азъ размышлявахъ добрѣ и ся допытахъ, та че тогава ти пишѭ. Само едно може да прѣпятсвова, тоесть смрьть, нъ и тогава може ся намѣсти другъ нѣкой на мое мѣсто, та заради това, колко можешь дѣйствовай. Азъ щѫ си направѭ пò-ранко тая година испытаніе, зада могѫ да си попочина, та лѣтось или на есень, спорядъ както ми пишешь, да сьмь готовъ; това ми е мнеліето. —

Училище-то ни отъ день на день ся оправя и азъ сьмь нѣколко пò-добрѣ отъ каквото бѣхъ, ако и да не сьмь както трѣбва добрѣ. На пролѣть на Св. Кирилъ и Методій готвимь да свѣтимь водѫ въ училище-то и да положимь въ него икона на Покровители-ты училищны, която сега ся пише. Тогава ще да трѣбва и да ся каже нѣчто, на които ся съберѭть. Азъ щѫ залѣгамь отъ сега да приготвѫ нѣщичко,

чтото могѫ вече, нъ колкото и да залѣгамь, знаѭ че все нещѫ да могѫ да направѫ такова нѣчто, отъ което да почуствоват заспалы-ты срьдца на наши-ти; за това ти ся молѭ да ми сѫчинишь нѣщичко, ако имашь врѣмя и да ми го пратишь до речено-то врѣмя. То неще да е много нѣчто, а колко да не мине безъ ничто, че не е прилика безъ слово да ся мине. —

На г. Цока дадохъ писмо-то отъ тебе, и бѣхъ въ тоя день у тѣхъ (у кокона Еленка) на вечеря. Г. Цоко прочете писмо-то ти прѣдъ стопаницѫ си Фросѫ, съ коѭто ся вѣнчя прѣди мѣсяць врѣме и прѣдъ другы-ты имъ домашни. Всичкы-ты ся благодарихѫ отъ писмо-то ти и всичкы пихме на трапезѫ-тѫ за твое здраве и скорый доходъ. Кога ми пишешь пакъ писмо, пиши много здраве и до тѣхъ, така и Гг. Бр. Гешевы и Гг. братія Захарлій, до Г. Варсамооглу, до Гг. братія Стояновы Георг. г. Теодор. Повечко нѣщо, до уйчя Христя и до Шюрей му Бончиди, който сега скоро си доде отъ Атинѫ и до др. зачтото всичкы-ты тя поздравлявать. Ако щешь пиши нѣколко думы особно и до К. Н. Кумеца и Кумицѫ-тѫ, която ся налѣваме напролѣть да добые. Чрѣзъ тыя поздравленія, има съ какво да поидѫ тукъ тамъ и да ся разговорѭ. Госпож. Теофану Чял. както Ви пише Г. Костакый ся годи по Јовановъ день. На г. Атанасакый дадухъ писмо-то отъ брата му. Есенесь не сьмь пріималъ другы писма заради Г. Атанасакыя отъ братаму Станислава. Другы любопитны работы за тебе нема да ти пишѫ. На женско-то училище доведохѫ новѫ даскалицѫ, а вехта-та си отиде. Пѣсни-ты пращамь нѣколко сега и до неделѭ щѫ ти пратѫ повече. Г. Христе Гешевъ ми прати около 400 гр. дрѣхы-ты пріяхъ, както ми пишете прѣзъ Свищовъ. Г. Богоевъ дохождалъ есенесь въ Пловдивъ, та искалъ отъ Гешевы пары за да ся доучва, тіи му дали за еднѫ годинѫ, и Г. Пуліоглу му далъ за другѫ годинѫ и тогава си отишелъ въ Парижъ за да ся доучва лѣкарство. нъ отъ тогава нема извѣстіе кѫдѣ е, въ Парижь ли е, или е на друго мѣсто. Тука често ся дирать церковны книги и жітія святыхъ, лексиконе като наши-ты и Греческо Русқы, харты геогр. отъ които иска и Г. Костакій Мор. едны отъ най добры-ты; много ся дирять и наусници и псалтире. Ако имашь возможность да ни сдобыешь сь такива то когато прилегне прѣди да изнесе нѣкой другъ изнесъ нѣколко, та могѫть ся похарчи. На Узунджово на есень, колкото церковны книги да има могѫть ся похарчи. Така и сферы голѣмы и малкы небесны и земны, рѣкы врѣменъ и др. сѫ все за харченіе. Ако видимь че е добрѣ и че може, то можемь залѣгна и отъ тука да ти найдемь нѣколко пары, ако немашь, когато ти трѣбвать. Ако има малкы поучителны книжкы за момичета, можешь напечята и отъ тѣхъ, че нема такыва книжкы, такожде и за училища-та по села-та сѫ потрѣбны дребны поучителны книжкы, каквы-то сѫ Св. Исторій твой-те, които сѫ много харчять. Г. Касапскый прѣпечята твоите исторіи св. та гы побрька и направи гы ничто и никакво, та и тѣхъ неможе вече да разумѣвать дѣца-та, тапа немогѫть и да пишѫть, та е голѣма мѫкѫ. —

К. Геровъ.

Любе́зный Бра́тє.

Тво́и двѣ́ писма́ ѐдно ѿ 29 Дєкєм[в]: и҆ дрȣгото ѿ 2. Јанȣарїа пріяхъ, тизи писмани зарадваха си́нцани като додо́ха наско́ро ѐдно по дрȣ́го като̀ даса́ ѿ близȣ ї҆испра́тєни. У дома вси́чки здра́висме дото́изи ча́съ. Жѣ́лаемь дано́ и віє дасте здра̀ви Баіа Хажи́ ї҆іва́нь заржчани ма́ксȣсъ дага́ поздрава ѿ негова страна ї҆ ѿ всичкитє и҆҆мъ дома́шни, а҆то́и самси щєти́ пи́шє допѫти. Господи́нъ Іоаки́мъ Грȣєвъ каза че щети пи́шє пи́смо. Поздравляватъви всичкитєни сєстри́ ї҆ сро́дницы. Моєто пространно писмоє гова́ датї Ї҆ава кѫкво си́нца ѿ сѫрцє желаемь поскоро даса́ видимъ та даса́ разгово́римъ заси́чко простра́нно а҆ ѿтȣкъ со́съ пи́смо дати́ пи́ша по пространно неса́ оу҆́сящамь ка́къ, а҆зъ понєжє днє́сь намєрихса во́въ филибє замояси работа ї҆зарадѝ това́ нєти́ писахь о҆со́бно но вкостади̇́новото пи́смо заданєстая мно́го харчь желати про́чєє добро́ здра́віє ї҆ добро́ виде́ніе.

Братъ тво́й Аѳана́съ.

До неделѭ щѫ ти пишѫ и задругы нечта, че сега не ми прилѣгна, пѣсни не пращамь сега. —

К. Геровъ.

644. — Пращатъ се първитѣ листове отъ рѣчника. Надежда за миръ. Коп. кн. 1.

Петрово 25 Февруар. 1856.

Любезный брате!

Откакъ сьмь дошьлъ тука, става седемь мѣсяца, а само едно писмо имамь отъ тебе отъ 8 Декемвр. на което ти отговорихъ на 29 Дек. и послѣ пакъ ти писахъ на 2 Януарія. Тврьдѣ ми е мжчно, дѣто не ми пишешь, и ничто не ми отговаряшь на това, что ти ся молѭ да ми сврьшишь. Нъ трьпѣніе. —

Тыя дни щж ти испратж прьвы-ты четыре листове отъ рѣчника ми, что има напечятаны до сега.

Тврьдѣ приличя да ся заключи миръ прѣзъ Марта, та ако бжде животъ и здравіе, прѣзъ лѣто трѣбва да си доидж.

Приключены-ты писма прати за дома.

Повече не ти пишѭ, че, като не ми пишешь ты, може да не щешь и азъ да ти пишѭ.

Добро видѣніе!

Твой братъ
Найденъ.

---

645. — Убийство въ Карнаре. Тържествено четене хати-хумаюна. Лъжливъ слухъ какво Н. Геровъ е въ Парижъ. Пак. 21.

Пловдивъ 1856 л. Марта прьвый

Любезный ми Брате!

Заминала-та неделя ти пратихъ отъ кумеца ни Конст. Нешевъ писмо, приключено въ мое писмо. Днесь ти пращамь нѣколко пѣсни, конто сж забрьканы въ ряда на прѣпискж-тж нъ има белѣжкы, та щѣшь ся усѣтишь какъ сж. Приключявамь ти писмо отъ роднины-ты уйчевы Х. Христевы и изявлявамь ти отъ тѣхнж странж, че много ти ся молять, ты пакъ да имъ пишешь подробничко за смрьть-тж на покойнаго и за имѣніетому, и гдѣ ся е поминалъ покойный. Още ся молять да имъ явишь по кой начинъ можать да си трьсять наслѣдство-то кога ся умирять врѣмена-та. Тіи освѣнь тебе никому другому не ся надѣвать, затова ти ся и молять отъ душж и срьдце да имъ извѣстишь, какъ да правять. Тая недѣля умрѣхж и двѣтѣ близначета лѣтошны Г. Салчевы Чом. отъ шярулка-та. Попрѣди Г. Н. Чаликый и Г. Георги Стояновъ, пратихж Кумана Касапина да имъ бере овце прѣзъ планинж-тж. Когато да мине Куманъ прѣзъ Крьнаре-то за да влѣзе въ Троянскж-тж планинж, поискалъ отъ Крьнаре-то заптіе, а билюкъ башія-та му рѣкълъ: азъ сьмь пратилъ напрѣдъ по пжтя человѣци, та не ся бой и брьзай да гы стигнешь. Като что ся поотдалечилъ малко Куманъ и пушкы припукали във него, той сиротникъ-тъ, безъ да каже нѣчто, падналъ мрьтавъ. Сега Г. Никол. доведе тука Билюкъ башія-та и прави тяжка давія, незнаѭ вече кадѣ ще да имъ излѣзе край-тъ. Той билюкъ башія е одавнашенъ тамъ выкать го Еминнаа, може да го знаешь.

Завчера ся чете тука на конака Хати-Хюмаюнъ царскый съ голѣмъ алай насрѣдъ двора. Освѣнь паша-та и другы-ты голѣмци турци и наши-ти чорбаджій, бѣхж всичкы-ты владыци съ попове-ти си, и толкова много другы бѣхж ся събрали чтото неможяхж да ся поберять въ конака. Като ся изчете Хат. Хумаюна, Чорбаджій-ты и владыци-ти пихж при пашж-тж по едно кафе, таче отъ тамъ стар. Влад., Левкый, Архыд. и др. на коніе, слѣдъ тѣхъ попове-те и чорбаджій-ти послѣ простый народъ, тръжествено додохж въ цр. Св. Богор. Тамъ каза Влад. Слово относително за Султана. Послѣ Архыд. чете Хат. хумаюна на амвона на Грьцкый языкъ, слѣдъ това, Григорче каза второ слово, таче послѣ псалтове-те пѣхж благодарствены молитвы Богу и похвалны пѣсни Султану за добрины-ты въ хат-хумаюна. Когато ся чете хат хумаюн. на конака, тогава пушкахж съ топове-ти.

Тука ся чуе, че си отишьлъ въ Парижь съ посланици-ти, и ся вѣрва добрѣ, ако и да казвамь азъ че не е истина това. Надѣвамь ся да ми пратищь прьвы-ты листове отъ лексикона и нѣщичко зада кажѭ въ училище-то кога свѣтимь вода на

пролѣть. Г. Цоко Каблешковъ прави иконата на Св. Кир. и Мет. за поменъ на покойнѫ-тѫ Ралу Чалѫкова.

Вчера имахъ отъ Бае Атанаса писмо, много ти здраве отъ него и отъ дома отъ всичкы-ты

До неделѭ щѫ ти прати повече пѣсни. — К. Геровъ.

---

646. — Почетъ към кумъ. Наставление за кръщене. Радость за успѣха на училището. Работата на Костадинъ Геровъ наредена. Начина се печатането на руско-българския рѣчникъ. Свѣдѣния за печатница. Сърадване на Бончиди. Слово за Св. Кирилъ и Методи. Коп. кн. 1.

Петр. 15 Марта 1856.

Любезный Брате!

Прѣди еднѫ недѣлѭ пріяхъ твое писмо отъ 15 Февр. Отъ него съ душевнѫ радость ся научихъ, какво кумци-ты ми сѫ на пѫть да си добыѭть чядо. Завчера пріяхъ писмо и отъ истый кумець Костадинчя, и той ми обажда, какво ся надѣѭть скоро да ся испълни това тѣхно и наше ожиданіе и мя кани да ти дамь изволеніе да крьстишь ти намѣсто мене отроче-то, что има да ся роди. Въ тоя случяй кумець-тъ дрьжи здраво народный обичяй, и ны причита като законны кумове. Това ми е твръдѣ пріятно, и вѣрвамь, че и тебѣ ще е драго да мя отмѣнишь и да крьстишь на мѣсто мене. И така азъ, като благословѭ заочно крьщеника и ся помолѭ Богу да му прати благодать и даръ отъ Святаго Духа, прѣдоставямь тебѣ да му бѫдешь въспріемникъ на дѣло. Нъ азъ быхъ желалъ да му дадешь имя спорѣдъ народный обычяй. Ты знаешь какво у насъ има обычяй да подмладявать найнапрѣдъ стары-ты родители въ унукы-ты имъ. Съгласно съ тоя обычяй, трѣбва, ако бѫде крьщеникъ-тъ момче, да го крьстишь Іованчо на имя-то на живый му дѣдо, ако ли е момиче, то да го отречешь Анка на бабѫ му. Христіанскый обычяй е при крьщеніе-то въспріемникъ-тъ да дава на крьщеника си крьсте, което той носи на себе доклѣ живъ бѫде. Той обычяй, узаконенъ отъ церквѫ-тѫ, не ся варди у насъ, а въ филибе намѣсто крьсте правять друго нѣчто; азъ быхъ желалъ ты да глядашь чисто христіанскый обычяй и да приготвишь за крьщеника хубавичко крьстенце. Азъ быхъ ти пратилъ оттука такова крьсте, нъ не ще стигне на врѣмя, та оставямь тамъ да направишь. Кога ся добые отроче-то и го кръстишь, да ми извѣстишь пò-скоро подробно за всичко, какъ е станѫло.

Отъ срьдце ся радвамь като ся научвамь отъ писмо-то ти, какво училище-то е пò-добрѣ отъ напрѣдъ. Намѣреніе-то ви да поставите въ него образъ на покровители-ты му Святы Кир. и Меѳ. показва, какво настойници-ти сѫ зели да радять за него. Това ми е твръдѣ пріятно, зачтото отъ все срьдце желаѭ добро-то на това заведеніе, и ся надѣѭ занапрѣдъ да му бѫдѫ полезенъ по нѣкой начинъ. Поздрави отъ мене настойници-ты, Г. Салчя, Г. Георгакыя и Тодоракыя Стояновичи, Гг. Гешевы и пр. и кажи имъ, какво има мнозинѫ, които желаѭть успѣха на това заведеніе, и шѫть ся радвать, като чюѭть че то врьви напрѣдъ.

Твоѭ-тѫ работѫ за доучваніе-то ти повдигнѫхъ напрѣдъ и ѭ имамь почти за вѣрнѫ. Само давно миръ да ся заключи пò-скоро, зачто-то ако не бѫде миръ то мѫчно ще ся приведе въ дѣло. Нъ за вѣрно ся има, че ще ся заключи миръ, и тогава безъ сѫмнѣніе и твоя-та работа ще ся сврьши. Трѣбва обаче да обадишь уврѣмя на настойницы-ты на училище-то да ся погрыжять да найдѫть другого на мѣсто тебе да врьти училище-то, ако не за много врѣмя, то баремъ доклѣ си дойдѫ азъ, та тогава щемь намѣри нѣкакъ способъ да го туримь на пò-добъръ рядъ. Менѣ може прилѣгнѫ да си дойдѫ и пò-скоро; нъ като стане да дойдешь ты тука, щѫ тя чякамь да тя намѣстѫ, та че тогава да си врьвѭ. За да не се заборавя тази работа, трѣбва често да ся напомнюва; за това не трѣбва занапрѣдъ да пропущашь нито еднѫ пощѫ безъ да ми пишешь, та като пріемамь твои-ты писма, щѫ имамь причинѫ да отварямь думѫ за тебе.

Може да ти се види чюдно че съ писма-та ти шѫ добывамь възможность да ти сврьшѭ работѫ; нъ за да ся увѣришь, че е така, азъ ти казвамь, какво само двѣ писма твои сьмь пріялъ тука, и съ тыя само два случяя сьмь сврьшилъ, чтото

е свършено, а да бяше ми писалъ по̀-често, досега можяше окончятелно да ся рѣши работа-та. Колко да имашь работѫ, като щешь, все щешь найдешь врѣмя да ми пишешь. И причинѫ всякога може да намѣришь за какво да ми пишешь, напр. колко ученици имашь въ училище-то, какви сѫ и отъ дѣ сѫ, что имъ прѣдавашь, каквы новы книгы има излѣзли въ послѣдне-то врѣмя и др. так. работы, за които нѣма да ся боишь, че щѫтъ ти докарать нѣкаквѫ белѭ. А послѣдне-то ти писмо, въ което ми си приключилъ писмо отъ Кумеца, и въ което нѣма нито мѣсяць, нито день, откогато е писано, азъ не могѫ и да го имамь за писмо, особено кога съ тѫѭ пощѫ чякахъ спорядъ прѣдыдѫще-то ти писмо, да пріемѫ пѣсни.

Пръвы-ты 4 листове отъ рѣчника ти испращамь утрѣ, нъ тѣ трѣбва да ся бавять по пѫть. Тыя дни ся начина печятанѥ-то и на Русско-Блъгарскый рѣчникъ. За него помагать да ся напечята нѣкои-си чястни людѥ; така азъ щѫ имамь сега работѫ повече, доклѣ да тя чякамь да дойдешь. Книгы церковны, карты и пр. щѫ нейдѫ възможность да изнесѫ. — Другы книгы освѣнь рѣчници-ты сега не ми прилѣга да печятамь; нъ занапрѣдъ ся надѣѭ да имамь възможность и повече нѣчто да издамь. — Пишѭтъ отъ Вѣнѫ, че си пыталъ Спаса за колко може да ся купять потрѣбы-ты за типографіѭ. Пиши ми кой иска да учреди типографіѭ. — Обаждашь ми, че сѫ довели въ Филибе новѫ даскалицѫ, а не ми обаждашь отъ-дѣ и каквѫ. — Честити отъ мене на Кок. Елисаветѫ и на Кок. Теофану за годежя на послѣднѭ-тѫ. Азъ и самъ щѫ имъ пишѭ да имъ честитѫ; нъ допѫти, зачто-то днесь не щѫ пристигнѫ. — Г-на К. Моровенова благодарѭ за писмо-то; щѫ му отговорѭ съ слѣдуѭщѫ-тѫ пощѫ. Поздрави отъ мене Гг. Захаралии, нашь бая Христа и браточядкѫ ни (сестра му) Анастасиѭ съ всичкы-ты имъ домашни, такожде и вси пріятели. Скоро, надѣѭся, щѫ ся видѫ съ всичкы-ты. Ако ся видвашь съ Г-на Бончиди, кажи му отъ мене поздравленіе. Радвамся за благополучно-то връщанѥ въ отечество-то и ся надѣѭ, че ще остане въ града ни, за да му бѫде полезенъ съ познанія-та, що е спечялилъ по чужбинѫ. Комшиѭ Г-на Цока и невѣстѫ Цоковицѫ поздрави комшискы отъ мене. Г-нъ Павелъ Куртовъ въ Филибе ли е? Ако е тамъ, кажи му много – много здравіе. Что правять и (не се чете)?

Като имате учитель за франц. яз. въ училище-то, добрѣ бы было да ся учишь французскы, за да ти бѫде по̀-лесно да влѣзешь въ Университета.—Мѫчно ще ми бѫде да улучѭ, както трѣбва да напишѭ слово за праздника на училище-то, что ще бѫде въ деня на Св. Кир. и Мет.; зачтото азъ не знаѭ какъ сѫ тамъ сега работы-ты; нъ все щѫ напишѭ нѣчто, та може да го прѣправите, за да бѫде, както трѣбва.

Не ми пишешь, что си сторилъ съ пары-ты 400 гр. что ти пратихъ чрѣзъ г. Гешева; нито за тимисюка ми, что имамъ у Костадинчя что си направилъ.

Добро видѣние.

Твой братъ Найденъ.

Пѣсни чякамь по̀-скоро. Имамь още да ти пишѭ, нъ допѫти.

Пиши ми какво впечятлѣніе направи царскый хатишерифъ, съ който Християнити ся уравнявать съ Турци-ты. Зехѫ ли ся мѣры, за да ся приведе той въ дѣйствіе? Нейку, Тоти и Герчю щѫ пишѭ до пѫти. —Послѣдне ти сьмь писалъ на 25 Февр.

---

647. — Изпращане народни пѣсни. Порѫчане кръсте за новородено дѣте. Пак. 21.

Пловдивъ 1856 л. Мартъ 16-ый

Любезный ми Брате!

Вчера пріяхъ твое писмо отъ 25-ый февр. и приключено-то за байка пратихъ въ село.

Пращамь ти и сега още нѣколко пѣсни народны и попрѣди ти пратихъ двѣ три. Г. К. Нешевъ ти ся моли да му направишь едно крьсте малко, нъ да е съ витло да ся отваря да ся туря нѣчто въ него, да има отъ страны-ты лучи и да е нашяренко съ нѣкаквы камъчета, нъ да не е поскѫпо отъ 200 гр. то крьсте ще да е за ожидаемо-то му чедо, на което ся надѣвать по въскрьсеніе.

К. Геровъ.

Не помнѫ до сега 4 или 5 писма ти сьмь пратилъ, пратихъ ти и отъ Герчя и Тота.

648. — Миръть заключенъ. Пощата изъ другъ пѫть. Н. Геровъ не е билъ въ Парижъ. Коп. кн. 1

Петр. 24 Марта 1856.

Любезный Брате!

Писмо-то ти отъ 1-й Марта пріяхъ съ всичко, что бѣ притворено въ него. Продлъжявай да ми пишешь всякоя недѣля така. Азъ днесь не могѫ да ти пишѭ на длъго, зачтото имамь тврьдѣ бръзѫ и голѣмѫ работѫ. — Досега трѣбва да сте ся научили и Вые, какво ся заключи миръ. Листове-гы отъ словаря не ти пратихъ прѣзъ Вѣнѫ, зачтото сега, като станѫ миръ, щѫ ти гы пратѫ съ другы нѣкои книжета по другъ пѫть по̀-кѫсъ. За себе не могѫ да ти пишѭ сега ничто, зачтото трѣбва прьвѣ да ся отберемь на кѫдѣ сме и да туримь работѫ-тѫ на рядъ за напрѣдъ. Щѫ ти кажѭ само, че надѣжды-ты ми сѫ добры. Нѣмамь врѣмя да пишѭ Мами, та й обади ты, какво сега, като станѫ миръ, азъ вече щѫ глядамь да си дойдѫ това лѣто, какъ да е по рано или по̀-кѫсно, щѫ си дойдѫ, ако е животъ и здравіе. И твоя-та работа ще бѫде свръшена. — Въ Парижь не сьмь ходилъ, нъ оттука свръшихъ работѫ колкото ся можяше. — Г-ну К. Моровенову и тѫѭ недѣлѭ не можяхъ да пишѭ. На 15 Марта писахъ и тебе и на Кумеца Кост. Мами и байку щѫ пишѭ до недѣлѭ. Добро видѣніе!

Твой братъ
Найденъ.

649. — Голѣма надежда за връщане въ отечеството. Коп. кн. 1.

Петр. 31 Марта 1856.

Любезный Брате!

На 24 Марта ти писахъ на кѫсо. И сега нѣма да ся продлъжявамь. Щѫ ти кажѭ само, какво подыръ Великдень работа-та ми трѣбва да сѫ туря на рядъ така, каквото да стане вече явно, кога и какъ щѫ могѫ да си дойдѫ. Нъ желалъ быхъ да знаѭ, ако ся случи да чякамь да дойдешь прьвѣ ты тука, таче тогава азъ да си дойдѫ, то училище-то на какъвъ рядъ остава. Разговори ся за това съ настойници-ты, та да ми извѣстишь, зачтото е потрѣбно да го знаѭ, че и азъ врышѭ нѣчто си, та да не иде на пусто. До недѣлѭ дано да могѫ да ти пратѫ слово за праздника на училище то.

Ако идешь за Великдень на село, това писмо може да тя найде тамъ. Увѣри мамѫ какво това лѣто, ако сьмь живъ и здравъ, щѫ си дойдѫ.

Г-ну К. Моровенову до недѣлѭ вече щѫ му пишѭ.

Книгы церковны ся надѣѭ да донесѫ и по̀-евтино отъ каквото гы продавать другы-ты. За това допѫти по̀-пространно. —

Добро видѣние! Твой братъ
Найденъ.

---

650. — Писма за просене помощь за училището. Иоакимъ Груевъ приемникъ на К Геровъ. Учители въ Каршиака. Първитѣ ученици. Ученицитѣ отдѣ сѫ? Руски езикъ. Голѣмо желание за учение. Хатихумаюнътъ — цариградски вѣтъръ. Послѣдствия отъ него. Пак. 21.

Господину Христю Гешеву
За Г-на Наидена Герова
Въ Вѣнѫ.

Пловдивъ 1856 л. Апр. 4-ый

Любезный ми брате!

Вчера пріяхъ твое писмо отъ 15-ый Марта. Видѫ че си пріялъ и второ мое писмо отъ 15-ый Февр. Сега за сега ничто не ти пишѭ за кумци-ти ни, зачтото нѣма и что да ти пишѭ.

Кога ся роди отроче-то азъ щѫ ти пишѫ подробничко. Училище-то ми отива добрѣ! Тыя дни настойници-ти сѫ приготвили молебно писмо да пратять въ Цар. градъ и въ Букурещъ да просять помощь, така и на другы мѣста. Днесь говорихме съ Гешеви, тіи много ся радвать че залягашь и че мыслишь за училище-то ни. Тій пытать имали кому да ся помолять за помощь отъ училищнѫ странѫ; ако има, то да имъ пратишъ копіе какъ да пишять, доклѣ си ти тамъ, и да поканять тебе посрѣдникъ въ това. Казахъ имъ, че може да мя повыкашь, та да ся грыжать отъ сега куго да турять въ училище-то. Тій казахѫ че иматъ наумъ за Г. J. Груева, та ако бы да мя повыкашь, то съврѣменно пиши и Г. Јоакиму да доде като го поканять.

Г. Марко Карловецъ учитель въ каршѫяка остави вчера училище-то и намѣсто него поставихме учитель Г. Јоакимъ Ганчевъ отъ Клисурѫ мой ученикъ отъ прьвый класъ съ заплата 5000 гроша Г. Христо Груевъ Дановъ е учитель въ Клисурѫ. Менѣ помага Кузманъ Величковъ, зачтото съ него сьмь пазаренъ. Г. Кузманъ В. Г. Јоак. Ганчевъ и Г. Богданъ Запряновъ сѫ прьвый класъ отъ ученици-ты, ми до скоро бѣше и Г. Х. Х. Цвѣтковъ нъ сега го зехѫ Г. г. Гешеви при тѣхъ. Тій ученици изучихѫ физикѫ-тѫ цѣлѫ, психологіѭ-тѫ, коѭто учихме мы, цѣлѫ, логыкѫ до нѣгдѣ, Антропологыѭ и др. руский языкъ ся научили до толкова колкото знаехме мы кога ны остави ты. Другы чинове имамь още 4 и все ся добрѣ. Вси-ты ученици сѫ около 60 душь и сѫ отъ Хажяръ, Софіѭ, Троянъ, Плѣвенъ, Пазарджикъ, Панагюрище, Копривщицѫ, Перущицѫ (перущенскы-ты ученици сѫ голѣмы и разумны и ся научихѫ добрѣ, единъ е Поповъ сынъ, жененъ, мой врьсникъ, сабуденъ мѫжъ, тая годинѫ щѫть да излѣзать отъ училище-то). Имамь още ученици и отъ Хаскіой, Куручешме, Бойково, Самоковъ. —

Азъ сьмь научилъ руский языкъ, така добрѣ чтото ся надѣвамь, че и най высокы философическы науки да начнѫ да слушамь на руский языкъ, щѫ да разбирамь добрѣ. Нъ французскый незнамь; понаучихъ и отъ него нѣчто чатъ-патъ нъ все на малко, сега щѫ гледамь що годѣ да научѭ и отъ него. Азъ намирамь себе си много по̀ добрѣ въ познанія-та си, отъ както мя си оставилъ! Незнаѭ дали така ми ся чини или, истина сьмь подобрѣ? Какъ да е, азъ вѣрвамь, че ако имамь честь да мя повыкашь да ся учѫ, нещѫ да ся убоѭ отъ мѫчны наукы и щѫ да излѣзѫ на главѫ. А ще ли да можешь да мя повыкашь; това Господь знае! и ты знаешь!

Азъ ти ся молѭ само да гледашь какъ да е да явишь щели мя повыкашь, ако нещешь, то пакъ да ми явишь по̀ скоро да мя избавишь отъ 8 годишнѫ-тѫ ми надеждѫ, която ми побѣли главѫ-тѫ и ми стѣсни грьды-ты и тогава укрѣме да начнѫ да повтарямь лирическы-ты стихове на дывный Пушкинъ:

„Я пережилъ мои желанія,
Я разлюбилъ свои мечты!
Остались мнѣ однѣ страданія
Плоды сердечной пустоты,
Подъ бурями судьбы жестокой
Увялъ цвѣтущій мой вѣнецъ!
. . . .

Азъ вѣрвамь, че ся грыжишь за мене, нъ вѣрвамь че може й да ся случять прѣпятствія да неможе да стане чтото мыслишь да направишь за мене. За това си размышлявамь что щѫ да правя ако благоволи честь-та ми да останѫ самъ безъ чуждѫ помоць; и тая мысль мя накара да пытамь въ Бѣчь колко ся дава типографія-та съ наряды-ты си, за която има мнозина желатели да спомогнать да ся отвори. Сега има много работы за мене, нъ ни на еднѫ не ся вдавамь, и ни отъ еднѫ не ся отмѣтамь, зачтото незнаѭ послѣдній твой отговоръ какъвъ ще да е; той зарадъ мене най желаемо-то нѣчто, затова го чякамь и поскоричко, зачтото вече не останѫ силѫ у мене да крыѭ надеждѫ вече, а трѣбва или да ѭ постигнѫ или да й дамь пѫтя да си иде отъ гдѣто е дошла и така да стори мѣсто на другѫ. Стига и вече гдѣто мя ѣде 8 години. Турци-ти гукашны наричять хатихумаюна вѣтръ цареградскый. Още въ сѫщій день кога се чете, быхѫ единъ г я в у р ъ на чершіѭ-тѫ, та щяхѫ да го смажать. Енизъ Ефенди и Изетъ бей пакъ поробихѫ села-та да копаѭть челтика. Откакъ се чете хатихумаюна, въ Карлово обрахѫ хайдуци-ты кѫщѫ на нѣкой Василъ и него оставихѫ едва живъ, палихѫ чершіѭ-тѫ въ Карлово,

така и въ захаръ. Јоакимъ Теод. Мирчевъ отъ село уловихѫ прѣди двѣ недѣли и сега ся научяваме, че го заклале завчера при Хаджаръ. Днесь хванѫха 4 душь въ хана тука хайдуци и другы 8 души въ хамама, гдѣто дошли да ся кѫпать тій ся изказахѫ че быле 23 душь. Пары имать сумма.

Бае Атанасъ бѣше тука тая неделя въ село сѫ добрѣ.

Сега доде Г. Н. Ч. та ми донесе писмо за тебе и ми каза да ти пиша така за хатихумаюна: нема ни христ. ни турчинъ да вѣрвать, че ще ся тури въ дѣйствія, той е само подбуда на турскый фанатизмъ противъ христіане-ты.

Турцы-ты сега горять, палять, трѣпать повече отъ напредъ. Ако недоде франциз. немск. Енгл. и руска войска и консули и Вице консули тѣхны, тежко на христіане-те отъ хатихумаюна подобрѣ и имя-то му да не бѣся чуло, да разярява турци-ты.

Приключено-то писмо праща Г. Атанасакый брату си Станиславу чрѣзъ тебе и моли ти ся и той и азъ да го прѣвручишь незабавно Г-ну Станиславу и да му искашь отговоръ, пакъ чрѣзъ тебе да прати, и ты да ни пишешь за него нѣщичко.

Господинъ Никола Пулеоглу дойде да живѣе въ филибе съ фамиліѭ-тѫ си.

---

651. — Погрѣшени пѣсни. Н. Геровъ готви слово за Св. Кирила и Методия. Какъ да се празнува празникътъ имъ. Кога да стане изпитанието. Коп. кн. 1.

Петр. 7. Априлия 1856.

Любезный Брате!

На 31 Марта ти писахъ и ти приключихъ писмо за мамѫ, за байка и за дѣца-та. Тыя дни прияхъ твое письмце отъ 16 Марта и нѣколко пѣсни. Тыя пѣсни, что ми си пратилъ, не сѫ отъ тѭѭ теградѫ, отъ коѭто трѣбваше да прѣпишешь, спорядъ писмо-то ми отъ 1-й Ноемвр. Въ тѭѭ тетрадѫ прьва пѣсень коя е не помнѭ, а втора е: „Откакъ ся е зора зазорила, отъ тогазъ е войска проврьвяла.“ Какъ да е повече недѣй ми праща пѣсни, зачто-то или азъ щѫ си дойдѫ скоро или ты може да ми гы донесешь изеднашь всичкы-ты. Крьсте за ожидаемый крьщеникъ щѫ направѭ. — Тая недѣля искахъ да ти пратѫ слово за праздника на училище-то, нъ не можяхъ да го прѣпишѭ, та останѫ за до недѣлѭ, и слагамь да ти стигне на 2 или на 3 Мая. Праздникъ-тъ на Св. Методия чини ми ся да е около половинѫ Мая. Нѣмамь при себе такавѫ книгѫ за да видѫ, кога е. Добрѣ бы было да ся обади на чорбаджии-ты на по̀голѣмы-ты села, та, ако щѫть, да ся намѣрять на праздника. — За мое-то дохожданѥ тамъ и твое-то тука, ще стане явно, както ти пишяхъ въ прѣдыдѫще-то си писмо (ще стане явно) слѣдъ Великдень. Ты ся готви да направишь испытание-то на излѣзъ Юния, тачe ако стане да си дойдѫ кѫдѣ това врѣмя, то азъ щѫ ти пишѭ у врѣмя, та да почякашь да ся найдѫ и азъ на испытание-то. — Поздрави всичкы-ты у дома. — Не ми пишешь кого имашь помощникъ. Пиши ми, въ по̀-голѣмы-ты села, кои сѫ намирать сега за учители.

Добро видѣние!

Твой братъ

Найденъ.

---

652. — На пѫть за Перущица. Черковни книги. Пловдивски новини. Новъ австрийски консулъ въ Пловдивъ. Молба да се намѣсти К. И. Кесяковъ въ царско училище. Пак. 21.

Свободно до Вѣнѫ

Господину Найдену Герову

Въ Вѣнѫ.

Пловдивъ 1856 л. Апр. 11-ый

Любезный ми Брате!

Христосъ воскресе!

Твое писмо отъ 25-ый Марта пріяхъ и пратихъ го въ село Байку и мами, зачтото ся надѣвать и тій за писмо. Радвамся, че налѣто щешь да си додешь. Г.

Атанасакыю дадохъ писмо-то г. Станиславово. Г. Кост. Мор. желае дано намѣсто писмо отъ тебе да ся видите лично по̀-скоро! Дай Боже сега ничто нема повече да ти пишѫ освѣнь, че имаме хубаво врѣмя и весело минахме отъ вчера празника. Сега сега трьгамь заедно съ ученици мои 4-ма за въ Перущицѫ та накрака ти пишѭ, зачтото оная неделя, доклѣ да дамь писмо-то ви на Г. г. Гешеви, тіи пратили своите писма, та неможахъ да ти пратѫ. За церковны книгы дано намѣришь способъ да пратишь до 20 тѣла и то колкото можешь по̀-скоро. Кумица-та още не е родила, кога роди азъ щѫ ти пишѫ. Утрѣ ще да доде Нѣмскый консулъ тука за въ Пловдивъ. Готвать да го срѣщнѫть. Г. Искро и сынъ му Теодоракый, нарочно мя выкахѫ снощи затова: много ти ся молять да имъ пишешь можешь ли намѣсти тѣхьнъ Костакый въ нѣкое царско училище воено или законовѣдено зада ся учи, ако не сь царскы харчъ, то тій могѫть си тѣглять харча му, нъ все желаѭть дано му ся помогне нѣчтичко и отъ тамъ и непрѣменно желаѭть да имъ отговоришь или може или не може, та тогава тій желаять по́-добрѣ законовѣдство. Г. Костакый Искровъ сега има добро поведеніе та нещешь напраздно да залѣгашь. Надѣвамся за мене че ся е свьршило.

На Перущицѫ отиваме съ дружинѫ, та не е страшно. —
Прощавай сега.

К. Геровъ.

---

653. — Усилна работа. Словото за другъ пѫть. Цѣната на церковнитѣ книги. Коп. кн. 1.

Петр. 16 Априлия 1856.

Христосъ воскресе!

Любезный Брате!

На 7 Апр. ти писахъ и ти казвахъ, какво тая недѣля щѫ ти пратѫ слово за праздника на училище-то. Нъ послѣдня-та недѣля ми ся случи непрѣдвидено да добръзвамъ за Великдень нѣкои работы, твьрдѣ важны, които никакъ не бываше да ся оставять за подыря, работы, отъ които зависи нашя-та будущность, та неможяхъ да прѣпишѫ слово-то. Па и утрѣ има да довьршѭ нѣчто за добавление при другы-ты работы, съ които бѣхъ захванѫтъ послѣдня-та недѣля, таче оставамь свободенъ и щѫ ти приготвѭ слово-то, което трѣбва да ти дойде на 9 Мая, два дни прѣди праздника.

За церковны книгы можешь да обадишь, дѣто трѣбва, че щемь имаме всичкый плънъ крѫгъ, единъ такѫмъ отъ 1800 до 2000 гр. и другъ такѫмъ отъ 2200 до 2500 гр. рубл. по 18 гр. или единъ такѫмъ около 100 рубл. а др. около 120 рубл. тамъ да ся продавать. И въ два-та такѫма различие въ 12 минее нѣма, а въпросны-ты книгы, что влизать въ крѫга, щѫть бѫдѫть различнѫ величинѫ. Другъ така евтино неможе гы да. Повече не ти пишѭ сегы, че бързамь. Днесь ся надѣѭ да приемѫ твое писмо. Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

654. — Геровъ праща словото; нарѣдилъ да се доучи братъ му Костадинъ. Прѣговори за срѣщане. Коп. кн. 1.

Петр. 21 Април. 1856.

Любезный Брате!

На 16 Апр. ти писахъ на кратко и сега нѣма да ся простирамь, бързамь да ти притворѭ слово-то за праздника на училище-то, какво-то можяхъ да го напишѭ, като крадено отъ другы много работы. Написахъ го на дебелѫ книгѫ, та ако нѣма врѣмя до го прѣпишешь, то и така да го прочетешь. Ако има врѣмя може да прѣправишь, чтото найдешь потрѣбно. Ако дойде владыка-та, трѣбва въ начяло да кажешь: прѣосв. владыко, почт. господ.

Днесь могѫ да тя позарадвамь съ добро извѣстие. Освѣнь дѣто врьшяхъ работѫ за да ся намѣстишь нѣйдѣ да ся изучишь, отвори ся още друго едно нѣчто, дѣто азъ и не ся надѣяхъ, и по-добро. Така твоя-та работа ся има за свршена. До еднѫ недѣлѭ щѫ научѭ всичкы-ты подробности за ново-то мѣсто (въ Москвѫ въ университета) и щѫ ти пишѭ. Въ исто-то врѣмя може да стане явно, кога щѫ си врьвѫ оттукъ, та да рѣшимь, ты ли да мя чякашь тамъ, или азъ тука. А трѣбва непрѣмѣнно да ся видимь.

Повече не ти пишѭ сега. Добро видѣние!

Въ газеты-ты пишѭть, какво въ Филибе убили единъ хекымъ. Какъ не ми пишешь ты това!

Твой братъ
Найденъ.

---

655. — Грижа за училището. Неговото усигоряване. Църковни книги. Чорбаджи - Салчовиятъ патриотизмъ. Домашни новини. Пак. 21.

Свободно до Вѣнѫ.
Господину Найдену Герову
Въ Вѣнѫ.

Пловдивъ 1856 л. Апр. 26-ый

Любезный ми Брате!

Завчера въ неделя спорядъ Гергевденъ, си додохъ отъ Перущицѫ намѣрихъ твое писмо отъ 25-ый Марта заедно съ приключены-ты за въ село, които дадохъ баю Атанасу че той е тука сега. Вчера пъкъ пріяхъ твое писмо отъ 7-ый Апр. и дадохъ приключено-то г. К. Мор. Какъ ще стане училище-то слѣдъ мене, писахъ ти пò-прѣди и сега пакъ ти пишѫ, че мислять г. J. Груева да доведѫть. Вчера ся разговорихъ съ епитропы-ты и днеска на само съ г. Салчо Чом. Той каза, че имѫть голѣмѫ грижѫ за училище-то, и сѫ готови всичко да правять само да го удържать, и то не както е сега, нъ по-добрѣ, само да има человѣци да го управять. Азъ пакъ отъ моѭ странѫ тя увѣрявамь, че много залѣгать за училище-то, както ще видишь, кога си додешь. Нъ за да го направять както трѣбва, потрѣбны сѫ много пары, та съ четыре очи гледать да сберать чтò-годѣ, както и посбрахѫ. Тебѣ ся молѭть общо сичкы-ти дано измолить, отъ тамъ нѣчто, зачто-то тебѣ ся надѣвать да оправишь училище-то, както го си и отворилъ. —

За повече не ты пишѫ че трѣбва да ся усѣщашь самъ, что трѣбва за училище-то. —

П. Златанъ иска цѣло коло церковны книгы и едни пролози. Лексиконе като нашы-ты сѫ потрѣбны, такожде наусници Псалтире свѣтче-та полустовче-та и др. и то съ червены слова размѣсены. Най-много сѫ потрѣбны зборничета и другы вече каквы-то знаешь ты; такожде сѫ потрѣбны свери и харти и изображенія на знамени-ти лица. —

Пары ако потрѣбвать, то можемь ты прати. Епитропи-ти най-добрѣ намирать да направѫ испытаніе въ конеца на Јунія послѣ да додѫ при тебе, доклѣ правять дѣца-та почивка, и ты до Септ. да си додешь, та да видишь какъ трѣбва да го нарядишь, и менѣ ся чини да е добрѣ така, таче както видишь и ты за добрѣ. Азъ и да ма выкашь и да не ма выкашь отъ конеца на Јуніа щѫ оставѫ училище-то.—

Г. Салче ми каза да ти пишѫ така, че доклѣ е живъ той триста Цукаловци, немогѫть развали училище-то ни. само ты трѣбва да залѣгашь за добро-то му, зачгото училище-то е твое. Наша-та сестра Груда е много злѣ, доводихме ѭ при Г. Стоянча, нъ ничто! очи-ты и сѫ много развалены и уста-та исприщени, така и нусъ-тъ и снага-та незнаемь какво да ѭ правиме.

К. Геровъ.

---

656. — Стипендията отъ Ив. Н. Денкоглу обречена Костадину Герову. Има мѣсто и въ медикохирургическата академия въ Петербургъ. К. Геровъ да се готви за пѫть. Той ще държи коректурата на рѣчника. Коп. кн. 1.

Петр. 28. Април. 1856.

Любезный Брате!

На 21 Април. ти писахъ, какво ся отваря мѣсто за тебе да ся доучишь въ Московскый университетъ. Още не сьмь приялъ всичкы-ты извѣстия и за това мѣсто, които быхъ желалъ да имамь; нъ азъ го знаѭ колко-годѣ и могѫ да ти пишѭ да ся готвишь за да тръгнешь насамъ около половинѫ Юния. За мѣсто-то могѫ да ти кажѭ това: единъ блъгаринъ г. Јованъ Ник. Денкоглу е далъ въ университета потрѣбно-то количество пары та отъ фаизъ-тъ имъ да ся дрьжи всякога по единъ ученикъ въ университета. Оный, който ся учи сега, свръшя до лѣто сир. въ 1857 лѣто, та слѣдъ него тъкмимь да минешь ты на това мѣсто, а трѣбва да дойдешь нѣколко по-напрѣдъ, за да ся приготвишь да дрьжишь испытъ, зачтото безъ испытъ не приемать въ университета. Истина, ты знаешь толкова колкото е потрѣбно, за да слушяшь университетскы-ты наукы; нъ тука искать да знае човѣкъ подробно Русскѫ Географиѭ, Статистикѫ и Историѭ, така и Историѭ на Русскѫ-тѫ литературѫ и др. нѣкои работы които тамъ не трѣбваше да гы учимь. А ако можемь направи да влѣзешь въ университета безъ да дрьжишь испытъ отъ тыя работы, тогава може да встѫпишь още гряджщѫ-тѫ есень, та печелимь еднѫ годинѫ. Въ университета учение-то ся продлъжява четыре годинъ. Има сега възможность да ся намѣстишь и въ медико—хирургическѫ-тѫ Академиѭ тука, зачтото тыя дни ся отряди попечитель въ неѭ единъ мой познайникъ, който ми ся обричя да свръши тѫѭ работѫ; нъ тукашний климатъ е твърдѣ лошь, та не знаѭ щешь можешь ли да удрьжишь пять годинъ (въ неѭ 5 год. ся продлъжява курсъ-тъ). Въ Московскый университетъ, ако да ся учишь съ спомоществование отъ г. Денкоглу, трѣбва да си непрѣменно въ Филологическый факултетъ. Московскый университетъ ся чете за най-добьръ въ Россиѭ. Въ Москвѫ прьвѫ-тѫ годинѫ може да имашь за рѫководитель г. Саввѫ Филаретовъ, който ся учи сега съ спомошествование-то отъ г. Денкоглу; той е твърдѣ добьръ момъкъ и може да ти бѫде весма полезенъ. Тамъ има и другы Блъгары. Какъ да е, или въ Москвѫ, или тука, ако искашь, като чтомь дойдешь и да влѣзешь въ университета или въ Академиѭ-тѫ, трѣбва въ начяло Августа да си тука, или въ Москвѫ, за това глядай до начяло Юния да свръшишь тамъ съ испытание-то въ училище-то. Въ исто-то врѣмя трѣбва да приберешь всичкы-ты ми книгы и др. работы, за да не ся разпрьснѫть, като гы оставишь. До начяло Юния щешь приемешь отъ мене друго писмо, въ което щѫ ты пишѭ, кога да тръгнешь и прѣзъ дѣ да дойдешь, а за да си тогава готовъ, то отнапрѣдъ ся готви. Напиши каталогъ на книгы-ты ми, что оставяшь, а за исты-ты книгы до недѣлѭ щѫ ти пишѭ, какво да гы правишь. За готвенѥ-то си да тръгнешь за насамъ быва да кажешь само на настойници-ты на училище-то, а прѣдъ другы не трѣбва да расправяшь. За дохождане дотука надѣѭся да имашь пары отъ 2 до 3000 гр., а за тука прьва-та година, доклѣ да минешь на спомощ. отъ г. Денкоглу, щемь му найдемь колая.

За дома щѫ пишѭ до недѣлѭ, какво ти казвамь да дойдешь за насамъ, доклѣ сьмь тука. Тогава щѫ пишѭ и Јоакыму да иде на твое мѣсто.

Писмо-то ти отъ 4 Апр. прияхъ. Много бы было добрѣ всякоя недѣля да ми си писалъ такывы писма. Пишешь ми, че има много работы сега за тебе. Това азъ познавамь и знаѭ, че още повече има да ся отварять отъ тѫѭ годинѫ за напрѣдъ; ето сега сполучваме още възможность и да ся доучишь. Азъ не могѫ ти кажѫ, кой пѫть да изберешь. Ты самъ прѣмысли всичко и ся рѣши на онова, което ти ся види по-добро. Азъ имамь тѫѭ ползѫ отъ тебе, ако дойдешь да ся доучишь, че като си идѫ оттука, ты щешь исправяшъ въ типографиѭ-тѫ рѣчника ми, като ся печята (щешь дрьжишь корректурѫ, и тѫѭ работѫ можешь да врьшишь все еднакво и тука да си и въ Москвѫ, а за неѭ ще ти трѣбва въ недѣлѭтѫ по 3—4 сахаты врѣмя. Прѣмысли хубавичко всичко, и си избери, което ти аресва. Доклѣ да тръгнешь оттамъ, пиши ми всякоѭ недѣлѭ.

Станиславу днесь може да дамь писмо-то. Той ся готви кждѣ есень да си излѣзе за-камъ отечество-то.

Отговоръ отъ него до недѣлж.

Г-ну Н. Чяликый кажи, какво прияхъ писмо-то му и тыя дни щж испытамь, могж ли да му свръшж работж безъ да имамь формалнж довѣренность огъ него, та до недѣлж да му пишж.

Засега не трѣбва да имамь писмо отъ училище-то, зачтото ся надѣж да свръшж работж и безъ него, а да му попросж спомоществование. Може ся случи намѣсто да ти пишж да дойдешь тука, да дойдж азъ самъ да тя доведж; нъ това е още твръдѣ сѫмнително, та не трѣбва да го казвашь. До 4 дни чтото ще бѫде, ще бѫде.

Кажи много здравје отъ мене за дома.

Това писмо трѣбва да пріемешь пять—шестина дни прѣди праздника си. Желаж ти да празднувашь тоя день весело. Поздрави отъ мене кумеца тоя день за праздника му. Крьсте за дѣте-то му сьмь заржчялъ, та ся прави сега.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

657. — Защо е приетъ К. Геровъ за стипендиятъ; задълженията му. Братски съвѣти. Грижи за пловдивското училище. Коп. кн. і.

Петр. 4 Мая 1856.

Любезный Брате!

На 28 Април. ти писахъ, какво ся открыва мѣсто въ Московскый университеть да ся доучишь съ спомоществование отъ Г. Іов. Денкоглу, та да ся готвишь да тръгнешь за насамъ около половинж Юния.

Вчера прияхъ подробны извѣстия за това мѣсто и идж да ти гы обадж. Г. Денкоглу окончятелно е рѣшилъ да земе тебе на това мѣсто слѣдъ С. Филаретова. Като ся научилъ, какво ты и до сега си былъ полезенъ на народа съ учителствувание-то си, той прѣдпочелъ тебе прѣдъ другы-ты, които искать да минжть на това мѣсто. Това мѣсто остава свободно отъ Августа въ грядѫще-то 1857 лѣто, и тогава щешь минешь ты на него, а дотогава азъ трѣбва да ти найдж съ что да ся поминешь и това е вече моя грыжя. Който ся учи съ спомоществование отъ г. Денкоглу, уречено е самъ той да си избере факултетъ въ университета, който ще, нъ кога свръши учение-то си, трѣбва непрѣмѣнно да ся врьне въ Българиж и тамъ да бѫде учитель, въ който градъ си найде мѣсто и съ заплатж, каквжто найде. Така и ты за друго нѣчто нѣма да ся задлъжишь освѣнь това когато свръшишь въ университета, да ся врьнешь пакъ въ отечество-то и да бѫдешь нѣйдѣ учитель, за да ползувашь народа съ учение-то си, а дѣ да бѫдешь учитель и съ каквж заплатж, на това никой нѣма да ти заповѣда или да ти ся брька нѣчто. Отъ това, что щешь похарчишь, доклѣ ся учишь, нѣма да врьщашь назадъ нито парж.

Менѣ ся чини, че тыя условия сѫ доста добры откамъ тебе, та затова азъ почитамь вече таж работж за свръшенж, и не щж да трьсж възможность да тя намѣстж въ Медико-хирургическж-тж академиж, още повече, зачтото никакъ не ся надѣж да удрьжишь на тукашный климатъ и страхъ мя е да не ся принждишь да ся врьнешь оттука прѣди врѣмя, че такывы примѣры имаме нѣколко.

За да бѫде учение-то ти по основателно, по-добрѣ е тжж годинж, сир. грядѫщж-тж есень да не влизашь въ университета, а да ся по приготвишь напрѣдъ хубавичко таче до есень, сир. въ Августа 1857 да подкачишь университетско-то си учение, нъ отъ другж странж трѣбвж и врѣмя-то да смѣтаме. Отъ моіж странж азъ щж ти кажж, че пò-добрѣ е да влѣзешь въ университета по-скоро, за да свръшишь пò-скоро, зачго-то врѣмя-то минува и не ся врьща; нъ твръдѣ ся съмнѣвамь да можешь да влѣзешь тжж годинж въ университета. За това и оставямь, ако щешь да ся опиташь на есень да влѣзешь въ университета; аколи неможешь за еднж годинж, то да оставишь за другж есень. Това щж ти кажж само, какво, ако искашь да ся опиташь да влѣзешь грядѫщж-тж есень въ университета, то трѣбва да тръгнешь оттамъ не пò-кжсно отъ 15 Юния, за да стигнешь въ Москвж

до 15 Юлия; ако ли мыслишь да оставишь до другж-тж есень да влѣзешь въ университета, то все едно е и мѣсяць и два пò-кжсно да дойдешь. Ты си прѣмысли и едно-то и друго-то, тачe което изберешь, спорядь него тькми и тръгане-то си оттамъ. Ако намыслишь да оставишь за до другж есень да влѣзешь въ университе-та то по-добрѣ ще е въ такъвъ случяй за много работы да мя чякашь да си дойдж, та че тогава да тръгнешь за насамъ. Тогава навѣрно може да смѣтаме че щемь да ся видимь, зачто-то отхожданѥ отгука не зависи отъ моѭ волѭ, та твърдѣ лесно може да ся случи да ся разминемь по пжть. Азъ, какъ да е, прѣзъ Августа, трѣбва да си дойдж. Въ всякой случяй въ Москвж можешь да ся обидешь и безъ мене, като е тамъ Сава Филаретовъ, който за всичко ще ти бжде твърдѣ добьръ ржководитель, а имл работы, за които трѣбва лично да си поговоримь, че не прилѣга да се пише за тѣхъ. Затова, като приемешь това писмо, съ прьвѫ пощж ми пиши, щешь бръзашь ли да мя заваришь тука или щешь мя чякашь тамъ, та дано ми дойде писмо-то ти пò-съврѣмя да ся научѭ отъ него намѣрение-то ти, за да залѣгамь, колкото зависи отъ мене или да ся позамаѭ тука, или да бръзамь да си дойдж пò-скоро.

Притварямь ти писма за мамж и за байка, въ които имъ обаждамь какво ти пишѭ да дойдешь тука; оставямь гы отворены и ты да гы прочетешь. Притварямь ти писмо и за Іоак. Груева, въ което му пишѭ да мине на твое мѣсто, ако го поканять. Ты щешь му пратишь това писмо ако допустять настойници-ти на училище-то, за което трѣбва напрѣдъ да гы попыташь, зачтото може да тъкмять другыго на твое-то мѣсто. Какъ да е глядайте да ся не разтури училище-то слѣдъ тебе, зачто азъ имамь почти вѣрнж надѣждж, че занапрѣдь щемь можемь да го туримь нарядъ, както ти казвахъ онѫѭ годинж, кога ся видѣхме, ако да помнишь. Ако да сторишь намѣрение да тръгнешь прѣди да си дойдж азъ, трѣбва да идешь за Свищовъ; тамъ да сѣднешь на парохода пакъ за до Бечь. Вапоръ-тъ ся запира въ пò-главны-ты градове, Оршовж, Землинж, Новый Садъ, Будж и Пещж доста врѣмя, колко да гы видишь, та не ти трѣбва да ся изнасяшь нѣйдѣ и да чякашь другъ пароходъ, та да губишь врѣмя и да харчишь пары. За да не разносяшь много пары, на парохода земи второ мѣсто. Въ Свищовъ попытай има ли тамъ чловѣкъ на Селвелия отъ Трьново. Ако има такъвъ чловѣкь, ты него пытай да тя научи какъ да тръгнешь отъ Свищовъ; азъ щж пишѭ на ортака имь въ Вѣнж да му заповѣда да прѣдстои. Тезкере си земи отъ Филибе за Вѣнж, а не за тука да давашь подозрѣние. Въ Вѣнж като излѣзешь отъ парохода, тамъ щешь видишь кола (кареты), седни въ едни и кажи на кочияшя: алтеръ флайшмарктъ Вайсе Волфъ, и той ще тя заведе въ гостиницж Вайсе Волфъ (бѣлъ-влъкъ). На врата-та ще тя срѣщне капуджия-тъ съ шапкж съ сърменъ ширитъ. Кажи му сръбскый да ти дадѫть одаѭ пò-евтиничкж. Тая гостиница е на дъно-то въ единъ чикмазъ-сокакъ, а при входа въ тоя сокакъ на кёше-то отдѣсно като излизашь изъ него е Грьцко-то кафене. Въ товл кафене попытай за г. Х. Гешева или за г. Селвили, тии щѫть знаѭть, че щешь идешь въ Вѣнж, и у тѣхъ щешь найдешь писмо отъ мене, въ което щж ти пишѭ, какъ да продължявашь пжтуванѥ-то си оттамъ за насамъ. Книгы не ти трѣбва никаквы да земашь печятны освѣнь Русско-фр. и Франц. Русск. словарь Ольдекопа, който ще ти трѣбва тука; а ако да найдешь нѣкого да го купи, пò-добрѣ е да му земешь пары-ты отъ 4 до 5 рубл. та съ тѣхъ да си купишь другъ тука. Писма запечятаны да не взимашь, че е забранено, та ти докарва белѭ. Въ Свищовъ ся научи ако има сребро-то и злато-то нѣчто башь прѣдъ книгы-ты (банкноты); та въ такъвъ случяй тамъ заплати на парахода само до Оршовж, а въ Оршовж, доклѣ ся помаете, промѣни нѣколко жлътици на книгы и тамъ заплати съ банкноты на парохода до Вѣнж. Нъ научи ся хубаво въ Свищовъ за тоя хесапъ та да не тя излъжѫть. Пары, что понесешь, да сж половинж-тж минцове за Австриѭ и половина-та полуимперияли за тука.

Прѣди да тръгнешь за насамь, трѣбва да си поидешь въ село за нѣколко дни. На роднины-ты на уйчя Христа кажи, че отъ Одессж нѣмамь още никаквы извѣстия, и кога ся научѭ какъ е работа-та, ще имъ пишѭ.

Азъ отхождамь слѣдъ два дни въ Москвж, а слѣдъ двѣ недѣли щж ся врьнж пакъ тука.

Добро видѣние! Твой братъ

До недѣлѭ пакъ щж ти пишѭ. Найденъ

658. — Пакъ по стипендията и заминуването на К. Герова. Коп. кн. 1.

Москва 10 Мая 1856.

Любезный Брате!

Завчера излѣзохъ отъ Петр. и вчера стигнѫхъ въ Москвѫ. Тука най-напрѣдъ глядахъ да научѭ всички-ты подробности за твоѭ-тѫ работѫ. Окончятелно е рѣшено да влѣзешь ты въ университета слѣдъ г-на С. Филаретова да ся учишь съ вспомоществование-то отъ Г-на Денкоглу. Азъ прѣхоратихъ и съ истый Г-на Денкоглу, и това рѣшение е вече така здраво, дѣто нѣма да е страшно, че може ся отмѣни. Така въ доплънение на това, что ти сьмь писалъ въ прѣдыдѫще-то си писмо отъ 4 Мая, идѫ още да ти кажѭ, какво тука може да ся учишь, ако щешь и по медицинскый факултетъ, нъ тая есень мѫчно ще ти бѫде ако не съвсѣмь невъзможно, да влѣзешь въ университета. Ако бы и да сполучишь да влѣзешь тая есень, това не ще да е голѣма печяла, зачтото ще да ти е мѫчно испослѣ да слѣдувашь наукы-ты си и все щешь куцашь. Затова пò-добрѣ да ся поприготвишь напрѣдъ, та до годинѫ на есень да влѣзешь въ университета. Така го намирать мунасѫпъ всички ти. И така не трѣбва да ся стѣснявашь и да бръзашь, а да разполагашь работы-ты си пò-слободно, каквото да не стане тръганiе-то ти оттамь прибръзано и безъ врѣмя за училище-то. Тука и прѣзъ септемврия да дойдешь быва: то не ще е кѫсно. Притварямь ти писмо оть Станислава. Колкото има харчь отъ Вѣнѫ до Филибе, земи го отъ брата му. — Слѣдъ двѣ недѣли нѣчто щѫ ся врьнѫ въ Петербургъ. За харчь щешь имашь въ годинѫ-тѫ около 230 карбовны. Ты ми пиши пò-скоро, кога мыслишь, че можешь да тръгнешь оттамъ. Повече не ти пишѭ сега, че бы набръзо.

Добро видѣние!

Твой братъ
Наиденъ.

---

659. Неопрѣдѣленъ отговоръ. Освещаване църквата Св. Марина. Кръщаване кръщелниче. Пак. 21.

Пловдивъ 1856 л. Майй 24-ый

Любезный ми Брате!

Заминала-та неделя прiяхъ твой двѣ писма, така и вчера прiяхъ друго отъ 4-ый Маiя. Послѣдне-то е много длъго та много трѣбва и азъ да отговорѭ за него, нъ отъ вчера до днесь нѣма врѣме да размыслѭ какъ рѣшително да ти пишѭ за това оставямь донеделѫ, споредъ писмо-то ти видѫ, че е потрѣбно да ти пишѫ сега рѣшително, нъ не е възможно това днесь; както да е азъ щѫ додѫ непрѣменно, нъ прѣди да си додешь ли, или послѣ, това щѫ ти пишѫ до недѣлѭ, за това сега ти пишѫ кратко, че става двѣ недѣли какъ не сьмь ти писалъ. Отъ минѫлѫ-тѫ неделѫ ми сѣди писмо-то и до сега готово, нъ понеже Г. г. не пращахѫ, то и мое-то писмо оста. Байко ти праща приключено то писмо. Днесь е праздникъ, та незнаѭ и това писмо щѫ ли да могѫ да ти пратѫ. Знамь, че сега ся надѣвашь много, за да ти пишѫ пространно, нь никакъ ми неприлѣга, за това оставямь за за донеделѫ. Ако могѫ писа щѫ ти съ Немскѫ-тѫ пощѫ въ понеделныкъ въ другый денъ за по-скоро. Сега могѫ само да ти кажѭ, че мислѭ, какво е пò-добрѣ да додѫ сега доклѣ си ти тамь; таче да видимь донеделѭ пò-рѣшително. —

К. Геровь.

Завчера на Св. Константинь Освятихѫ Митрополiйскѫ-тѫ церквѫ Св. Маринѫ, която ся прѣправи изново. —

На К. Нешевъ дано пратишь крьсте поскоро единь чясъ, зачтото му ся роди сынь на 3-ый Майй и на 13-ый го крьстихъ Јоанъ. Крыщавка-та бы добрѣ. —

660. — Стипендията навѣрно усигорена. Търгане за Москва слѣдъ изпитанието. Рилци. Свирка и кавалъ. Коп. кн. 1.

Москва 24 Мая 1856.

Любезный Брате!

Твои двѣ писма отъ 16 и 26 Април. прияхъ изеднашь. Вчера ся надѣяхъ да приемѫ по̀-ново писмо, нъ надѣжда-та ми не ся испълни. Отъ писма-та ми отъ 4 и 10 Мая щешь ся научишь, какво ти ся приготви мѣсто тука въ университета, та трѣбва да ся стягнешь да дойдешь насамъ. Пѫтуванѥ-то си щешь натъкмишь, спорядъ както ти пишѭ въ писмо-то отъ 4 Мая.

Съ исто-то писмо ти пратихъ и другы за дома и за г. Як. Груева. Най-добрѣ ще бѫде да сторишь, както ми пишешь, въ писмо-то си отъ 26 Апр., че располагашь, сир. въ конецъ Юния да направишь испытание и послѣ да тръгнешь за насамъ. На настойници-ты на училище-то кажи, какво азъ имамь надѣждѫ да свръшѭ работѫ повече, отъ колкото си мыслять тии, нъ не ся знае щѫ могѫ ли да стигнѫ да си дойдѫ за Септемврия, та трѣбва да поставять тии Якыма да врьти училище-то, доклѣ да си дойдѫ, та да го туримь тогава на рядъ. Надѣѭся скоро да приемѫ отъ тебе писмо, за да се научѭ, какъ ся канишь за търганѥ-то си оттамъ. Напиши ми, кой е въ Рылскый монаст. игуменъ, и въ наше село и наоколо по другы-ты села духовници отъ Рылцы-ты. — Кога тръгнешь за насамъ, земи си еднѫ хубавѫ свиркѫ и кавала, ако знаешь да свиришь Блъгарскы пѣсни. — Слѣдъ недѣлѭ азъ щѫ си врьвѭ за Петерб. — Ще ми ся да останѫ тамъ до конецъ Августа, та да дойдѫ пакъ тука за короноване-то на Императора.—Добро видѣние!

Много здравѥ Г-ну Гр. Гогу отъ мене и отъ съученика му Антима.

Твой братъ
Найденъ.

---

661. — Оставяне училището. Иоакимъ Груевъ замѣстникъ. Австрийска пандера въ Пловдивъ. Пак. 21.

Пловдивъ 1856 л. Маій 30-ый.

Любезный ми Брате!

Вчера пріяхъ твое писмо отъ 10-ый Маій писано въ Москвѫ. Отъ него видѫ, че може и да ся помаѭ тука тоя мѣсяць, та че тогава да тръгна. Азъ ти писахъ минала-та неделя, кратко и ти казвахъ, какво тая неделя щѫ ти пишѫ, кога щѫ тръгнѫ. Ето сега ти извѣстявамь: спорядъ както искать настойници-ти училищни трѣбва да седѫ тука до Петровдень, та че тогава да оставѫ училище-то, така е и добрѣ. Като чтомь оставѫ училище-то щѫ брьзамь единъ чясъ по̀ скоро да додѫ доклѣ си ты тамъ да не ся притеснявамь сѣтнѣ, като непознавамь никого. Така ми ся чини, че е добрѣ, та па както речешь и ты. Азъ бѣхъ приготвилъ да ти пишѭ, че е по-добрѣ догодина да влѣзѫ въ университета, нь мысляхъ, че може до тогава да ся обрьне работа-та другояче, та все ми ся искаше да влѣзѫ тѫѭ година. Сега, като е така здраво рѣшено за мене да намѣстя Г. С. Ф. то мыслѭ и азъ че е много по̀-добрѣ догодинѫ да начнѫ, нъ непрѣменно трѣбва сега да додѫ, доклѣ си ты тамь да мя настанишь и запознаешь съ оныя людѥ, съ които щѫ живѣѭ.

Много е добро за мене, че могѫ да ся учѫ въ кои щѫ факултеть, и още по̀ добро е, че щѫ бѫдѫ послѣ свободенъ. Трѣбва сега да ся считамь за благополученъ. Видѣхъ че щѫ имамь на годинѫ-тѫ 230 рубли; тыя сѫ доста пары спорядъ тука, нъ спорядъ тамъ незнаѭ доста ли сѫ, за това щѫ ся надѣямь съ прьво писмо да ми явишь щѫть ли да ми трѣбвать и другы пары възъ 230-тѣ рубли, и какво друго още ще да ми е потрѣбно отъ тука да си земѫ. Г. Станиславово-то писмо дадухъ брату му Атанасакыю. —

Можешь ли ми писа живъ ли е Николай Христофоровъ Тангѫровъ захарець, който е былъ пратенъ въ Петербургъ чрѣзъ Х. Захарія Кн. да ся учи въ политехническо училище. Зачтото захарци-ти ся научили, че былъ умрѣлъ. Той е отишълъ въ Петербургъ прѣди 4 – 5 год.

Г. Іоакимъ Груевъ ся обѣщава да остане на мое мѣсто. Днесь дигна Немскый тукашный консулъ дерекъ и въ неделя ще да окачи прѣпорецъ Немскыи. Турцы-ти му ся острять отъ сега, таче да видимь какъ ще сгане. Заминала-та неделя ти пратихъ писмо-то чрѣзъ Бр. Христодул. зачтото неможяхъ чрѣзъ тукашенъ нѣкой. Утрѣ въ другый день може да си поидѫ въ село за Св. Троица, това ми допущавать и Епытропи-ти.

Надѣвамь ся, че щешь да можешь да мя чякашь, затова и азъ щѫ брьзамь пò-скоро да додѫ. Най-кѫсно ще да ми е тръганіе-то отъ тука около 10 Десетый Іулія, а може и пò-рано, та както мысля да стигна тамь въ начяло на Августа.

Друго сега немамь что да ти пишѫ. Дано да е здраво това опрѣделеніе, да могѫ да ся учѫ въ кой щѫ факултеть, та кога додѫ то щемь намысли, кое е подобрѣ да учѫ.

Добро виденіе. К. Геровъ.

---

662. — Поржчъ за нови български книги. Наставления за по пѫтя. Коп. кн. 1.

Петр. 9 Юнія 1856.

Любезный Брате!

Надѣѭся да си приялъ до сега писма-та ми отъ 4 и 10 Мая и спорядъ тѣхъ да ся готвишь вече да дойдешь занасамъ. Сега нѣмамь да ти кажѭ повече нѣчто, освѣнь да глядашь да ся готвишь, спорядъ както ти прилѣга, та на врѣмя да тръгнешь оттамъ. Не брьзай яко, та оть брьзанѥ да оставишь училище-то ни самъ ни тамъ, нъ и безъ потрѣбѫ не ся май. Като стигнешь въ Вѣнѫ тамъ щешь найдешь писмо, въ което да ти пишѭ, съ кой начинъ да трьгнешь за насамъ. — Ако има да сѫ излѣзлы въ послѣдни-ты три-четыре годины нѣкаквы новы Блъгарскы книгы, ты земи съ себе си, кога да тръгнешь за насамъ, по еднѫ отъ всичкы-ты, та азъ ти пишѭ въ Вѣнѫ, какво да правишь съ тѣхъ.

Дрѣхы не ти трѣбва да си правищь въ Филибе никаквы, кога да тръгнешь; а чтото ще ти е потрѣбно да имашь за тука, азъ щѫ ти пишѭ въ Вѣнѫ да си натъкмишь. Може да земешь моя суртукъ сь синѭ-тѫ якѫ, зачтото той ще ти потрѣбва тука, нъ добрѣ ще бѫде да му отперешь копчи-ты и якѫ-тѫ, за да не му ся вглядвать по пѫтя на гюмруци-ты.

Азъ си дойдохъ вчера отъ Москвѫ. — Слѣдъ писмото ти отъ 26 Апр. друго пò-ново не сьмь приималъ, днесь-утрѣ ся надѣѭ да приемѫ и да сѫ научѭ какъ сте тръжествували праздника на училище-то. За дома не пишѭ особно писмо, та пиши ты какво сьмь живо и здраво. Пиши ми, какъ отвожда Груда. Въ Москвѫ нарядихъ да подкачи да ся печята Русско-Блъгарскый рѣчникъ.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

663. — Хасковци и перущичане изпращатъ момчета на учение. Монастирски духовници по метоситѣ. Пловдивски новини. Пак. 21.

Господину Христю Гешеву

За Г-на Найдена Герова
Въ Вѣнѫ.

Пловдивъ 1856 л. Јуній 12-ый

Пріяхъ твое писмо отъ 24-ый Маіа писано въ Москвѫ. Азъ ти сьмь писалъ въ двѣ писма, кóга ся готвѫ да трьгнѫ отъ тука, сега пакъ ти пишѭ какво най кѫсно може да трьгнѫ отъ тука въ конеца на Јулій, та дано могѫ да стигнѫ въ конеца на Августъ. Азъ искахъ и порано да оставѫ училище-то нъ быде невъзможно. Сега щемь правимь испытаніе или на Петровдень или една недѣлѫ напрѣдъ. —

Хаскіойци-ти искать да пратять едно момче да ся учи съ помощь отъ общи-

нѫ-тѫ имъ. Това момче се учи при мене и добро е, на възрасть е около 21—22 год. Така и отъ Перущица ся готви друго момче и то мои ученикъ; нъ още не имъ е оправена работѫ-тѫ. Донеделѫ щѫ ти пишѫ по-пространно за тыя момчета, като стане явно щѫть ли да идѫть да ся учять. То сѫ знае, че щешь да считашь така, чтото послѣдны-ты ти писма домене да могѫть да мя стигнать тука около 20-ый Јулій, а не пó кѫсно. Игуменъ въ Рилскыи монастырь е нѣкой си калугеръ именемь Јосифъ родомъ отъ Батакъ при Пазарджикъ. Тука въ града ни рилскый Духовникъ е отецъ Герасимь, който е дошьлъ тука прѣди 7 — 8 мѣсеци, той е добръ за манастыра, нъ е простъ човѣкъ, неотбира ни отъ родъ ни отъ отечество, нито друго нѣчто таково. Той ся чете духовникъ рилскы. Зачтото въ Карлово, Сопотъ, Калоферъ нема другы нѣкой. Въ Хаскіой е духовникъ рил. хаци Агапій братъ на оный, когото испѫди Владыка-та ни отъ Хаскіой. Той е чудно родолюбивъ и ученичакъ, нъ много грѣши въ родолюбіе-то си, зачтото незнае кое какъ да врьши и до кого да ся допитва, та може и той да получи като брата си. Въ село си е още духовникъ Доротей, въ Пазарджикъ Дух. Игнатій. Тая година Владыка-та зима отъ попове и отъ други мѣста двойно и тройно отколко-то е зималъ отнапредъ. На Калоферъ учители сѫ Г. Цаню отъ Казанлъкъ за взаимно-то училище, и Г. Зафиріади учитель на Греческый языкъ, Г. Касапскый е напустнать. На Карлово е Г. Боте П. На Сопотъ Г. Юрданъ Неновъ, на Клисура Х. Груевъ Данов. на Панагюрище става година какъ нема учитель, а Јорданови ученици врьтять училище-то. На Пазарджикъ ся затвори блъгарско-то училище зачто Г. К. Василіевъ отиде на Мустаа-паша за учитель. Въ Едрене е Г. Захарія Круша отъ Самоковъ на мѣсто Г. Груе Маневъ. Тука на Марашя е още К. Павловъ и на каршѧяка Јоакимъ Ганчевъ. Отъ Клисурѫ. На кумеца ни дано пратишь поскоро кръсте, зачтото мя пыта всякоя поща пратилъ ли си. Завчера ми дохожда кумица-та заедно съ крьщелника ми Јованче 40 дни слѣдъ рожденіе-то му. Спорядъ по прѣдне-то ти писмо щѫ могѫ да пѫтувамь, както мя упѫтвашь. Тука вече, както ти писахъ и пó-прѣди, ся вее Немска пандера.

Отъ село ми пишать, че сѫ добрѣ. Твои-ти писма за въ село пратихъ. —

К. Геровъ. —

---

664. — По пѫтуването на К. Геровъ. Паспортъ на Чалѫки. Свѣдѣния Искру Кесякову за правовѣдѣнието. Коп. кн. 1.

Петр. 16 Юния 1856.

Любезный Брате!

На 9 Юния ти писахъ, а на 12 пріяхъ твое писмо отъ 24 Мая. Ты на 3-4 недѣли еднажь ми пишешь и писмо то ти колко да ся рече, че ми си писалъ. Не ми обаждашь нито праздника на училище-то какъ сте направили, а колко още другы работы има, за които и ти сьмь писалъ, и сьмь тя пыталъ, и ты отъ само-себе трѣбваше да ми обадишь, а ничто не ми си казалъ. — За дохожданіе-то ти тука нѣма да ти кажѭ ново нѣчто. Щешь ся оправяшь отъ прѣдыдущи-ты ми писма да тръгнешь оттамъ когато ти прилѣгне и вѣроятно е, че щешь мя заваришь тука.

Честити на кумеца и на кумицѫ-тѫ сынъ за мене. Азъ щѫ имъ пишѭ до недѣлѭ. — На г. Ник. Чяликый не пристигнѫхъ да пишѭ сега; щѫ му отговорѭ, кога ми прилѣгне а ты му кажи сега, какво Артыновъ въ Нѣжинъ е ослѣпѣлъ и не приема да врьши никаквѫ работѫ. Така нѣма кому да пишѭ да му земе пашпортъ, и най-паче зачтото нѣмалъ на рѫцѣ ветхый пашпортъ на г. Николая, нито формалнѫ довѣренность отъ него за тѫѭ работѫ. Г. Искру кажи, какво тука има училище за правовѣдѣние (Законовѣдѣніе) и въ всякой университетъ има юридическый факултетъ, въ който учять законы-ты; нъ да влѣзе нѣкой въ университета, трѣбва да знае онова, что ся учи въ гимназіѭ-тѫ. Въ университеты-ты и въ гимназ. ся пріема всякой, а за спомоществованіе оттука сега ничто не могѫ му каза.

Добро видѣніе!

На Байково-то письмце щѫ отговорѭ до пѫти.

Твой братъ
Найденъ.

---

665. — Грижа за училището. Кръсте за кръщелникъ. Коп. кн, 1.

Петр. 23 Юния 1856.

Любезный Брате!

Пишѫ ти това, безъ да знаѭ, ще ли тя затече то въ Филибе или не. Тая недѣля не сьмь приялъ отъ тебе писмо, та не знаѭ още, какво е намѣрение-то ти за дохожданіе-то ти тука. За това още и не сьмь писалъ въ Вѣнѫ, какво да правишь, като стигнешь тамъ; и немогѫ да пишѭ прѣди да ся научѭ, что тъкмишь да правишь. Трѣбва, баремъ за тѫѭ работѫ, като е чисто твоя си, да бѫдешь пò-исправенъ и да ми пишешь съ врѣмя и за всичко.

На настойници-ты на училище-то кажи да глядать да дрьжять училище-то на истый рядъ, както до сега, доклѣ си дойдѫ, таче послѣ щемь го натъкми пò-добрѣ. Азъ му имамь грыжѭ-тѫ и щѫ свръшѭ онова, за чтото сѫ надѣѭть отъ мене, може и нѣчто пò-вече.

Крьсте-то за крьщеника е готово; нъ оттука е тврьдѣ мѫчно да ся прати, та ако не намѣрѭ случяй да го проводѫ, ще остане самъ да го донесѫ. Честити на кумеца и на кумицѫ-тѫ за мене, азъ до недѣлѭ щѫ имъ пишѭ. Много здраве на вси приятеле.

Добро видѣние! Твой братъ

Найденъ.

---

666. — Приготовление за тръгане. Домашни новини. Пак. 21.

Пловдивъ 1856 л. Јуній 28-ый

Любезный Брате!

Снощи пріяхъ твое писмо отъ 9 Јуній; така и отъ 4 и 10 Маія сьмь пріялъ писма-та ти. Азъ сега спорядъ тѣхъ сьмь свободенъ, зачтото ми иде лесно спорядъ както мя наряждашь да идѫ до Вѣнѫ.

Повече нѣчто за тръганіе-то ми нема что да ти пишѫ освѣнь, че въ конеца на Јулія щѫ глядамь да сьмь на пѫть. Въ другыи день вь неделя щемь да имаме испытаніе и съврѣменно ще стане и водосвященіе въ училище-то и ще да ся положи въ него и икона-та Св. Кирилъ и Метод., която на врѣмя-то непристигнахме да поставимь. Книгы блъгарскы щѫ земѫ колкото сѫ излѣзли. Груда сега незнаѭ каква е, прѣди двѣ недѣли бѣше байко тука, та ми кязва, че и постанало добрѣ, послѣ пакъ ся исприщва лицето й, очи-те и сѫ лоши, на вратать има нарасле жлегы (грамуды), уста-та ѭ болять и пр. сега чтото вече да ти пишѫ повече неще е замѣчятелно, за това прощавай за повече сега, че си имамь работѫ. До неделѫ щѫ ти пишѫ пространно какъ е станало испытаніе-то, така и за всичко друго, зачтото вече щѫ да сьмь свободень отъ работѫ. —

На кумеца какъ да е да направишь крьсте.

К. Геровъ.

Кумецъ-ть е сега чохаджія при дѣда си Нѣмцооглу въ новѫ-тѫ неговѫ маазѫ при Пападатіи и добрѣ е.

---

667. — Сѐ по пѫтуването на К. Герова. Хаскйой и Перущица ще пратятъ момчета да се учатъ въ Росия. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 2 Юлия 1856.

Любезный Брате!

Вчера прияхъ изеднажь твои двѣ писма отъ 30 Мая и 12 Юния. Видѣхъ, что ми пишешь за тръганіе-то си за насамъ. Добрѣ си нарядилъ да излѣзешь оттамъ кѫдѣ излѣзъ Юлия, нъ по пѫть да не ся маешь, за да можешь да мя застигнешь тука. Като стигнешь въ Вѣнѫ тамъ щешь найдешь мое писмо, въ което ти пишѫ, какъ да дойдешь оттамъ дотука. Колкото въ Москвѫ, тамъ можешь да ся поминешь

и безъ мене, като дойдешь при г. С. Филаретова, зачтото и той ще ти направи исто-то, чтото могѫ ти направи и азъ, че той заврьши работѫ да минешь на негово мѣсто слѣдъ него; нъ азъ искамь да ся видѫ съ тебе, зачтото имамь да си прѣхоратѫ за много нѣчто, което ще ти бѫде полезно, а не прилѣга да ти ся пише. Онова что ти е опрѣдѣлено за харчя, ще ти стига и ты нещешь имашь грыжѭ за друго, освѣнь да си глядашь учение-то. Да не си мыслишь, какво тая работа може да ся отмѣни, та намѣсто тебе другъ да ся натъкми на това мѣсто; това е невъзножно. Ако да имаше малко съмнѣние, азъ не быхъ ся рѣшилъ да ти пишѭ да дойдешь, та послѣ да останешь ни самъ ни тамъ. Тѫѭ грыжѭ остави менѣ. Друго-то всичко е така както ти сьмь писалъ въ прѣдыдѫщы-ты си писма, та не го повтарямь сега. Іоак. Груевъ и менѣ пише, че пристая да мине на твое мѣсто, ако го поканять. Отъ Хаскіой и Перущицѫ да пратять момчета да се учять тука, добрѣ щѫть сторять. Не ми пишешь съ тебе ли мыслять да гы проводять, та да пишѭ и за тѣхъ въ Вѣнѫ да имъ ся извадять паспорти за тука. Кога да тръгнешь за тука, ако ти прилѣга, остави мами, каки Марии, ако трѣбва и каки Іовани по стотинѫ грошя, та тука азъ щѫ ти гы дамь. За кръсте-то за крьщеника ти писахъ въ прѣдыдѫще-то си писмо какво мѫчно може ся испрати. Ще го испратѫ, нъ ще стигне прѣзъ Августа. — Прѣди трьганіе-то си да ми пишешь. За дома пиши много здравіе отъ мене.

За да ти стигне това писмо на вѣрно на 18 Юлия, трѣбваше да го пишѭ прѣди два дни. Нъ прѣди два дни не щяхъ да ти пишѭ, като щѣли 3 недѣли нѣмахъ писмо отъ тебе, и вчера като пріяхъ писма-та ти, промѣнихъ намѣрение-то си. Азъ ти сьмь писалъ на 9, 16 и 23 Юния.

Добро видѣние! Твой братъ

Найденъ.

---

668. — Изпитание въ пловдивското училище. Отпѫтуване въ Коприщица. Пак. 21.

Чрѣзъ Г. г. Братія Гешеви въ Вѣнѫ

Господину Найдену Герову

Въ Вѣнѫ.

Пловдивъ 1856 л. Іуліи 5-ый

Любезный ми Брате!

Брьзамь да ти извѣстѫ, какво завчера въ неделѭ на 1-ый Іулій и въ понеделникъ на 2-ый направихме испытаніе. Общо да ти кажѭ, зачтото много добрѣ стана това испытаніе. Людіе бѣхѫ сѫ събрали много и прьвый и вторый день, така и владыка-та дохожда и пьрвый и вторый. Немахме никаквѫ смутнѭ въ испытаніе-то, зачтото бѣхме ся приготвили добричко, и ученици-ти ми ся отговорихѫ на всичко, чтото гы пытахъ, имахме за испытъ и въ третій день, нъ ненаправихме. Понапрѣдъ ти писахъ, че не сме поставили иконѫ-тѫ на Св. К. и М. на врѣме-то, кога ся видимь азъ щѫ ти кажѭ зачто неприлѣгна тогава. Сега за да тя зарадвамъ извѣстявамь ти какво на 1-ый Іулія служи Владыка-та заради училище-то ни на Св. Богор. гдѣто бѣше донесена и икона-та въ олтаря, за да ся освети. Въ службѫ-тѫ Владыка-та спомена училище-то и епытропы-ты и основатели-ты му. Послѣ донесохме иконѫ-тѫ въ училище-то, гдѣто дойде и самъ Владыка-та и направи водосвященіе прѣдъ иконѫ-тѫ, рѫси присѫтствующи-тѣ на испытаніе-то. Въ начало на испытаніе-то казахъ твое-то слово, что ми бѣ пратилъ, азъ бѣхъ попритурилъ самъ тамъ още нещичко, нъ много малко. Въ конеца на слово-то си казахъ на Грьцкый языкъ късо нѣчто, въ което изявихъ на граждане-ти благодарность-тѫ си за честь-тѫ, коѭто ми сѫ показвали 6 год. доклѣ имъ сьмь былъ съгражданинъ и пр. молихъ гы да ме простять въ погрѣшкы-ты и да мя незаборавять въ отсуствіе-то ми. Особно отнесохъ къмъ владыка-та благодарность-тѫ си, че ми е олегчявалъ много трудно-то поприще на учителство-то ми съ отеческы-ты и мудры-ты си съвѣты, които ми е давалъ въ различны врѣмена. Особно благодарихъ иа Епытропы-ты, че мя сѫ обичяли и ми ся увеличавали честь-тѫ

прѣдъ другы-ты. На кѫсо да ти кажѭ. Вси останахѫ благодарни слѣдъ слово-то и слѣдъ испытаніе-то. Владыка-та прѣдъ народа ми въздаде хвала за, че сьмь ся обнелъ добрѣ толкова год. и че сьмь си глядалъ работѫ-тѫ добрѣ такожде похвали и ученици-ты за добрый отговоръ. Слѣдъ отхожданіе-то на Владыка-та мнозина останахѫ отъ приятели-ти да ми честитять добро свршваніе испытаніе-то, и ми напихѫ за здравіе и благополучіе въ отсутствіе-то ми отъ Пловдивъ. Общо да кажѫ пріяхъ честь, за коѭто не сьмь достоенъ и коѭто не сьмь ни сънувалъ, че щѫ добыѭ. Считамь ся сега за благополученъ, че слѣдъ шесть години излазямь отъ Филибе съ честь и че ся удостоихъ да ми кажять нѣкой отъ нашы-ты българе: че гдѣто да идѫ и за каквото да добыѭ нуждѫ, тій щѫть ми помагать, стига само да имамь на умъ за отечество-то си. Въистина сьмь благополученъ. Друго незнаѭ сега что да ти пишѭ. като нема ничто. Сега сьмь разтуренъ, че събирамь утрѣ да си идѫ въ село, гдѣто щѫ да сѣдѫ най много до конець Іулія и послѣ щѫ трьгна напѫть. Твои-ты книгы щѫ да приберѫ въ сандъци и щѫ гы оставѫ или у Гешевы или Конст. Нешевъ и щѫ имамь записано, что оставямь въ тѣхъ. Като си идѫ въ село, щѫ ти пишѫ пакъ отъ тамъ доклѣ да трьгна. Нѣкои си рекли за училище-то ны така: мы ся надѣваме отъ день на день да ся затвори това училище, а пакъ днесь что слушаме! Литургиѭ ся служи за него, иконѫ ся поставя вѫтрѣ, и водѫ ся осветява и ся казва, че изново отъ сега ще то да врьви напрѣдъ. Истина че е чудно и непріятно това на неприятели-ты училищны. Аргырчевица Захарійка-та си доде тыя дни отъ Вѣнѫ прѣзъ Морѫ-тѫ. Нѣчто ново друго немаме въ града. Не ся знае да не доде съ мене още едно момче мой ученикъ, което искать хасковци да пратять да ся учи. —

К. Геровъ.

Приключявати Г. Димытро книгопродавеца писмо писано чрѣзъ Г Костакый; кога ся видимь щѫ ти кажѫ и устно, что иска г. Д.

Икона-та е много хубава вси ѭ одобрихѫ, цѣна-та и е до 1050 хылядо и пятдесеть гроша. —

---

669. — Въ Копривщица. Домашни новини. Пак. 21.

Свободно.
Господину Найдену Герову
Въ Вѣнѫ.

Копр. 1856 л. Јулія 17-ый.

Байко!

Завчера си додохъ тука и днесь утрѣ ся готвѫ да трьгнѫ за пѫть за Свищовъ. У дома вси сѫ добрѣ и тя поздравявать. Груда сега е добрѣ, само очи-ти й сѫ позатекли малко, нъ си врьши работѫ. Дѣца-та Байкови сѫ здрави. Нанко ходи, нъ не може още да хорати, нъ сега е най за милваніе, че е веселъ и хубавичякъ черноокъ, та па е и кротакъ, разбира что му говорять, носи на баща си чибукъ-тъ и др. т. весели прави. Мама е здрава, нъ е запрѣла вече. Тука около нема да са чуе страшно, та безъ страхъ щемь да пѫтуваме. Поздравлявать тя общо всичкы домашны: мама, байко, булка-та съ дѣца-та и вси роднины. Желаніе-то имъ да си додешь е тврьдѣ голѣмо и туй ще гы направи нѣколко да не скрьбять за мене, когато трьгна. Друго нема что да ти пишѫ отъ тука. На трьганіе отъ Филибе пакъ ми порѫчихѫ чорбаджіи-ти да ти пишѫ прѣди да трьгнѫ да имъ пишешь особно, щешь ли да сѣдишь въ училище-то, като додешь или нещешь, ако щешь то тіи щѫть да та чякать, ако ли нещешь, то незабавно да имъ пишешь да пазарять другого. За тебе както ти явихъ и напрѣдъ могѫть да чякать и единъ мѣсяць слѣдъ септемврій. Сега много момчета и голѣмы отъ различны мѣста чякать да додешь, та да ся учять при тебе. Отъ това могѫ да рѣкѫ, че ако си въ училище-то ты, то ще чудно да трьгне напрѣдъ. Както чорбаджій-ти ся надѣвать за писмо особно отъ тебе. Ако стане нѣчто потрѣбѫ, то щѫ ти прати писмо и донеделя прѣди да трьгнѫ. Попѫть щѫ брьзамь много да тя заварѫ и щѫ гледамь дано стигнѫ за корон. царско. —

К. Геровъ.

---

670. — Маршрутъ на К. Геровъ. Най-подробни наставления за изъ пѫтя. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 25 Юлия 1856.

Любезный Брате!

Като стигнешь въ Вѣнѫ и приемешь това писмо, прьва работа да ти е да занесешь притворено-то Отцу Михаилу Раевскому, священникъ при Русско-то Посолство. Нека да тя заведѫть Спасъ и Рашко при него. Кога идешь прьвъ пѫть при святынѭ му, цалувай му ръкѫ безъ поклонъ. Азъ му пишѭ, че идешь за тука да ся учишь въ Московскый университетъ, и му се молѭ да тя научи и да ти прѣдстои да си извадишь паспортъ за насамъ, и да ти каже какъ и прѣзъ дѣ е пò-добрѣ да дойдешь тука.

За пашпортъ святыня му, надѣѭ ся, ще прѣдстои да ти ся извади лесно и скоро, а за дохожданıе-то ти отъ Вѣнѫ дотука чини ми се, че най-лесно е да бѫде прѣзъ Пруссиѭ до Щетинъ по желѣзный пѫть, а оттамъ на параходъ по Балтійско море дотука. Бываше да идешь по желѣзный пѫть до Варшявѫ, а оттамъ въ почтовѫ-тѫ каретѫ право за Москвѫ безъ да дохождашь тука. Нъ сега отсѫдѣ отхождать мнозина за Москвѫ за коронациѭ-тѫ, та мя е страхъ, че не щешь найдешь мѣсто въ почтовѫ-тѫ каретѫ, и така щешь ся маешь много врѣмя по пѫть. Затова е добрѣ да дойдешь прѣзъ Щетинъ тука, а оттука отхождаме заедно въ Москвѫ.

Отъ Щетинъ тръга параходъ за тукъ всякоѭ сѫбботѫ, сир. 4. 11. 18 и 25 Августа, та трѣбва да излѣзешь отъ Вѣнѫ най-кѫсно въ Четврътъкъ вечеръ право за Щетинъ, безъ да ся запирашь нѣйдѣ. Отъ Вѣнѫ до Щетинъ трѣбва да ся ходи по желѣзный пѫть около 30 сахаты. Пò-добрѣ ще бѫде да испыташь кога трѣбва да тръгнешь отъ Вѣнѫ за да ся найдешь въ Щетинъ въ Сѫбботѫ сутрена, каквото да пристигнешь да ся качишь на парахода. Въ Вѣнѫ си земи билетъ на желѣзный пѫть чякъ до Щетинъ, зачтото инакъ, като не знаешь нѣмскый языкъ, може да не пристигнешь въ Сѫбботѫ за парахода въ Щетинъ и тогава оставашь цѣлѫ недѣлѭ назадъ и много пары щешь похарчишь. Да знаяше нѣмскый языкъ, тогава бываше да тръгнешь отъ Вѣнѫ единъ день по-напрѣдъ, та да ся запрешь въ нѣкой градъ да видишь нѣчто, а сега напраздно щешь ся маешь и да харчишь пары. Пò-добрѣ ще бѫде да оставишь прѣглядванıе-то за на врьщанıе: тогава, ако е животъ и здравıе, щешь знаешь языкъ и щешь можешь да видишь всичко пò-добрѣ.

Отъ Вѣнѫ до Щетинъ на желѣзный пѫть, земи трете-то мѣсто за да ти бѫде пò-евтино; нъ глядай да имашь нѣчто да си подложишь, за да не сѣдишь на голѫ дъскѫ. По пѫтя щете мѣнувате кола-та на нѣкои мѣста, та глѣдай да не влѣзешь въ кола, които отхождать на друго мѣсто, та да побръкашь пѫтя. Въ такывы случяи, като да влѣзешь въ новы кола, обаждай на кондуктора закѫдѣ отхождашь, та той ще ти каже, тыя ли сѫ кола-та, въ които трѣбва да влѣзешь. На станции-ты, дѣто ся запирате, глядай хубавѣ да не останешь нѣйдѣ, като чтомъ удари звънець-тъ ты брързай пò-скоро да сѣднешь въ кола-та. Дѣто ся запирать да ѣдѫть, хапни что хапнешь и глядай пò-скоро да платишь, тапа сѣдай въ кола-та.

Въ Вѣнѫ, доклѣ да ся маешь, за да си вадишь пашпорта, нека Спасъ и Рашко да тя заведѫть самъ-тамъ да видишь пò-примѣчятелны-ты работы. Въ исто-то врѣмя си направи, чтото ти трѣбва затука, а именно, единъ чистичъкъ суртюкъ, единъ елекъ черенъ, два чифта черны панталоны . . . и 3-4 ризы хубавичкы памучны. Това ти стига; зачтото слѣдъ годинѫ, като влѣзешь въ университета, трѣбва да си направишь дрѣхы по формѫ-тѫ. Ако имашь отъ Филибе нѣкои такыва дрѣхы, каквы-то ти забѣлѣжямь да си направишь, то стига само да гы допълнишь за да имашь толкова, колко-то ти пишѫ. Купи и единъ фракъ отъ черно сукно, да струва до 25 фиорины. Прѣмѣри го да е на широчинѫ тебѣ тамамъ, а на длъжинѫ да е отъ единъ до 2 прьста пò-длъгъ. Тоя фракъ ще бѫде за мене, а тебѣ азъ щѫ дамь тукъ другый. Както за фрака, така и за другы-ты дрѣхы покани Г. Хаджи Атанаса Михаилова да тя заведе да гы купите готовы. Ако нѣмашь доста гащи, купи си 5—6 чифта. За зимнѫ дрѣхѫ не ти трѣбва тамъ ничто да си правишь.

Книгы нѣкаквы печятны, ако носишь, ако бы да идешь прѣзъ Варшявѫ, ты гы остави Отцу Михаилу Раевскому да гы прати професору Бодянскому въ Москвѫ,

та тамъ щешь си гы земешь. Азъ питѭ за това Отцу Михаилу. Ако ли дойдешь право за тука прѣзъ Щетинъ, то земи всичкы-ты книгы съ себе си.

За ходенѥ-то по желѣзный пѫть распытай г. Х. Атанаса и др. та да знаешь, какъ быва.

Пашапортъ-тъ ти за тука трѣбва да ся яви въ Вѣнѫ въ Пруско-то посолство.

На парахода, на който щешь дойдешъ отъ Щетинъ за тука, има три мѣста; пръво-то е скѫпо, второ-то е 40 реисхъ-таллири или $37^1/_2$ рубли сребрьны, а трето-то $23^1/_2$ реихсъ-таллири или 22 рубли. Това е заплата и за возенѥ-то и за ѣденѥ-то дотука, та за въ парохода не ти трѣбва да зимашь нищо отвънъ за ѣденѥ. Тамъ добрѣ хранять, стига само да не тя хваща море-то, та да можешь да ѣдешь. Ты земи на парохода второ-то мѣсто, зачтото трете-то, чини ми ся, е отгорѣ на покрыва и е открыто, а дъждъ вали често, та да не настынешь нѣчто. Въ Вѣнѫ ся научи отъ Г. Хр. Гешева, что правять 40 реихсъ-таллири и си приготви такывы пары за да имашь да платишь на парохода. Повечето пары что ти артишять за тука освѣнь нѣколко что ще ти трѣбвать за ѣденѥ до Щетинъ, да ти гы измѣни г. Х. Гешевъ на полуимперіялы или на минцове.

Пашпорта си и билеты-ты на желѣзный пѫть и на парахода трѣбва да имашь при себе на лесно, зачтото гы искѫть да гы глядать на много мѣста въ пѫтя. Нъ да глядашь да не гы загубишь нѣгдѣ, зачтото си остаяшь отъ пѫтя и си намирашь бельѭ-тѫ.

Параходъ-тъ на който излѣзешь изъ Щетинъ, ше вы занесе до Кронщатъ, а тамъ щете прѣсѣднете на другъ малъкъ пароходъ да вы донесе въ Петербургъ. Ты трѣбва да излѣзешь отъ Вѣнѫ въ четврътъкъ, та ако да можешь въ Сѫбботѫ прѣди тоя четвръткъ, сир. пять дни напрѣдъ, да ми пишешь, кой день щешь излѣзешь отъ Вѣнѫ, то азъ щѫ знаѭ въ кой день щешь стигнешь тука, та щѫ идѫ въ Кронщатъ да тя срѣщнѫ. Въ всякой случяй, като чтомь стигнешь въ Вѣнѫ, въ истый день ми напиши че си дошьлъ тамъ, та да смѣтамь, та ако не въ Кронщатъ, то баре тука да тя срѣщнѫ на парохода. Ако ли нѣкакъ побрька нѣчто да не могѫ да направѭ и това, то като излѣзешь отъ парохода на Невѫ, тамъ на пристанище-то има много малкы кола за ѣзденѥ въ града, та тури на едны калабалѫка си и ся качи и ты на тѣхъ, таче кажи на кочіяшя: въ домъ Буха у Каменнаго моста на углу Спасскаго переулка. Така ще тя доведе въ кѫщѫ-тѫ, дѣто сѣдѫ азъ. Тая кѫща е голѣма и боядисана пембе боя. На врата-та трѣбва да има нѣкой, та попытай „Номеръ квартиры 30-й. Като ти кажѭть дѣ е това, ты речи на извощика (на кочияшя) да ти земе калабалѫка и да го донесе въ одаѭ-тѫ ми. Ако ся намѣрѭ у дома, добрѣ, ако ли не, ты дай на извощика 25 копѣйки или кажи на измикяркѫ-тѫ да му даде отъ оныя, что има въ одаѭ-тѫ ми на стола тапа мя чякай, доклѣ да си дойдѫ.

Азъ ся надѣѭ да сьмь въ Петербургъ доклѣ дойдешь; нъ може да ся докара непрѣдвидена потрѣба да идѫ нѣкѫдѣ. Въ такъвъ случяй, азъ щѫ оставѭ писмо да ти го дадѫть, като дойдешь тука въ одаѭ-тѫ ми, и въ него щѫ ти пишѭ, какво да правишь. Въ такъвъ случяй трѣбва да имашь до 50 рубли сребрьны. Ты може да смѣтнешь колко пары щешь имашь, кога дойдешь тука, та ако видишь, че не ще ти останѫть до 50 рубли, ты поискай въ Вѣнѫ отъ г. Хр. Гешева сто фиорины; азъ му пишѭ да ти даде, ако ти потрѣбвать. Въ всякой случяй трѣбва да бръзашь да дойдешь пò-скоро, за да мя заваришь тука.

Като мыслѭ да ся маѭ тука, доклѣ да стигнешь ты, то пò-добрѣ е да дойдешь прѣзъ Щетинъ въ Петербургъ, та оттука да идемь заедно въ Москвѫ. Ако ли нѣкакъ ся случи да идешь отъ Вѣнѫ право за Москвѫ прѣзъ Варшявѫ безъ да дохождашь тука то въ Москвѫ щешь стигнешь нощѣ, та остани да спишь въ конгорѫ-тѫ, дѣто ся запира почтова-та карета, и сутрень-та земи едни кола (дрожкы) та качи калабалѫка си, сѣдни и ты и кажи да тя занесѫть: у Никитскихъ воротъ въ домъ Ивлева входъ съ переулка. Тамъ въ кѫщѫ-тѫ на Ивлова пытай за квартирѣ г-жи Грачевой студента Даскалова. Като найдешь одаѭ-тѫ на г-на Даскалова и да го нѣма него тамъ, ты си свали въ неѭ калабалѫка. Като ся видишь съ неговѫ милость, прикажи му ся; той е Блъгаринъ и знае за тебе и ще те заведе при г. С. Филаретова, а негова милость ще ти каже, какво да правишь; у него може да найдешь и мое писмо.

Ако да идешь прѣзъ Варшявѫ за въ Москвѫ, то въ Варшявѫ щешь ся качишь въ почтовѫ-тѫ каретѫ до Бресть-Литовскый, а отъ тамъ до Бобруйскъ и отъ Бобруйскъ до Москвѫ. Въ каретѫ-тѫ да зимашь вънкашно-то (наружное) мѣсто, зачтото вѫтрѣшно-то е скѫпо. Вънкашно-то е добро, че е закрыто отгорѣ, а кога вали дъждъ, закрыва ся и отпрѣдъ. Пò-добрѣ да дойдешь тука прѣзъ Щетинъ.

По пѫтя пары нѣкому на заемъ, или за какво да е, да не давашь. Никакво зиманѥ-даванѥ да нѣмашь. Пары-ты си крый при тебе, отгорѣ си, хубаво.

Ако земешь съ себе нѣкое момче отъ наши-ты мѣста, то прѣзъ дѣто дойдешь ты, прѣзъ тамъ да дойде и то заедно съ тебе. —

Писмо-то за Отца Михаила прочети, таче прилѣпи вулинѫ-тѫ съ плика и тогава му го занеси.. . . . .

Прочети това писмо и дважь и тришь и забѣлѣжи, что ти пишѭ, за да не сбръкашь нѣчто.

Добро видѣніе. Твой братъ
Найденъ.

Отъ Вѣнѫ за тука ся пращать писма по пощѫ-тѫ всякой день. Писмо за мене надписвай така:

Monsieur Naïden Guerof
à S. Petersbourg.
у каменнаго моста въ д. Буха № 30.

---

671. — Костадинъ Геровъ въ Вѣна. Пак. 21.

Господину Найдену Герову
Въ Петроградъ.

Вѣна 1856 л. Августъ 19-ый

Любезный ми Брате!

Вчера стигнахме тука съ другаря ми Теодоръ Запряновъ живо и здраво. Още ничто незнаѭ, за това и ничто не ти пишѭ. У Г. Х. Геш. намѣрихъ твое писмо до мене. —

Утрѣ щѫ ти пишѭ кога щемь да трьгнемь отъ тука и прѣзъ гдѣ щемь да минемь, и за всичко чтото трѣбва, щѫ ти пишѭ утрѣ, откакъ идѫ самъ-тамъ и откакъ ся разговорѫ съ тукашни нѣкой человѣци, които да мя настанять какъ да правѫ. —

К. Геровъ.

---

672. — Кост. Геровъ въ Москва. Неговото учене. Пак. 21.

Москва 1856 Септ. 17-ый

Любезный ми Брате!

Оный понеделникъ ти писахъ за дати извѣстѫ, че сме занесли сандъци-ты у Г. И. Дек. Сега ти извѣстявамъ че тіи вече сѫ пратени въ Одесса до Г. Тошковича, незнаѭ въ кой день. Капела-та ми донесохѫ отъ Князъ Оболенскый. Въ унивирситета си ходѫ рядовно. При Ошмянцова учимъ французскый языкъ. Кога ти падне случай поблагодариму съ писмо за това. И дома при бае Савва четемь франц. отъ Телемакъ и това чтото четемь прѣвождаме го сами на русскый языкъ, и послѣ ни го исправя Бае Савва; така съврѣменно съ франц. да ся оправяме и на русс. Отъ всякѫ странѫ ни е сгодно, само отъ Бога здравіе да имаме, та полекка щемь да научимь и едно и друго. Азъ сьмь сега много спокоенъ; надѣямся за напрѣдъ, като трьгнѫ пò-рядовно съ наукы-ты си да бѫдѫ още пò-спокоенъ, зачтото сега нема и отъ что да ся безпокоѭ, апакъ занапрѣдъ добръ е Господь. Отъ тебе немамь още писмо и не знаѭ гдѣ ще тя намѣри писмо-то ми. Баю Атанасу пишѭ днесь за въ Цариградъ прѣзъ Вѣнѫ. Въ Одесса, както да е, трѣбва да поговоришь

съ нѣкого да ми поима писма-та и да гы испраща и да ни извѣстишь, съ кого си нагласилъ и какъ да си подписвамь писма-та до него. Нѣчто ново незнаѭ да ти пишѭ сега. Бае Савва ти пише особно и той вече трѣбва да ти пише всичко, щото трѣбва да ти ся пише. Като ся случи нѣчто замѣчятелно, азъ щѫ ти пишѭ.

Добро виденіе.

Твой братъ К. Геровъ.

---

673. — Изпращане книгитѣ Герову. Ошмянцовъ иска географически свѣдѣния. Пак. 21.

Москва 1856 л. Октомвр. 4-ый.

Любезный ми Брате!

Слава Богу! Добрѣ сме досега. Желаѭ и ты да си былъ добрѣ по пѫть да си стигнешь живо и здраво на мѣсто. На вторый день откакъ тя испратихме, занесохме сандъци-ты у Г. Денкоглу да гы испрати до Одесъ. Дома гы нарядихме добрѣ и гы заковахме само съ ветхы-ты пироне, че немахме готовы другы. Бае Савва ни каза, че е най-добрѣ да гы занесемь така у Г. Денкооглу, че тамъ да гы заковемь пò-добрѣ и да гы обвіемь съ хасѫре, като гы занесохме, то момче-то Г. Ден. ни каза, че ще гы закове и обивіе само, та да гы оставимь така, азъ му казахъ гдѣ трѣбва да ся зачукать пироне и оставихъ да гы прави то само на другый день, зачтото Бае Савва ни зарѫчя, ако поиска момчето да гы кове и врьзва само, да не ся буимь, а да гы оставимь, че момче-то не е за не вѣрѫ. Азъ все ся боѭ да не бы нѣкакъ да сѫ останали ненаправени дьбрѣ сандъци-ты, за това ти забѣлѣжвамь, та може въ Одессѫ да ся прѣгледать пакъ, да не сѫ ся развалили. Марката имъ е ҤГ и нэ два-та и №1 № 2. До днесь трѣбва да гы сѫ испратили. Снощи прьвъ пѫть четохме при Ошмянцова французскый языкъ, той самъ ми каза да ти извѣстѫ за това. Щемь да ся учимь по метода Роберсона. Азъ му прочетохъ и что годѣ прѣведохъ, че ся случи, та знаехъ това, чтото мя пыта, така и Теодоръ му прочете. Испрьво щемь да му правимь голѣмо главоболіе, нъ ся надѣямь скоро да привикнемь, зачто-то най голѣма-та мѫчнотія ни е въ произношеніе-то. Въ университета си ходѫ и щѫ ходѫ рядовно и отвынь щѫ да ся приготовлявамь оть ранно дано тая година да мина наредь съ другы-ты студенты въ вторый класъ. Азъ твьрдѣ ся надѣвамь да бѫде това. Г. Ошмянцовъ пише днесь самь Г-ну Павлу Герджикову. Писма-та что ми остави ти пратихъ спорядь надписы-ты имъ. Кога идешь въ Букурещь кажи много здрве Баю Агапію отъ мене. Желаѭ да знаѭ за твоѭ-тѫ ланскѫ работа въ Букурещь, ще ли може да ся свршьи сега или ѭ е сврышилъ другъ нѣкой. Писма за тебе отъ никѫдѣ не сѫ дошли. Капелѫ-тѫ донесохѫ отъ князъ Оболенскый. Азъ ся надѣвамь до двѣ три недели да получѫ оть тебе писмо, че си си стигнѫлъ въ Одесѫ благополучно. Тука е врѣмя-то добро. Дано и по пѫть да Ви е было добро! Съ Г. Филаретова сме добрѣ, той ще да сѣди гдѣто сѣдѣхме мы съ Теодора въ одаѭ-тѫ, а пъкъ мы щемь да сѣдимь въ неговѫ-тѫ, та да не плащаме за три одаи, кога можемь да поминемь въ двѣ-ты до напролѣть, та че тогава добръ е Господь! Всичко добро сега, само отъ Бога здраве. Пакъ ти желаѭ добро здравіе и сполука по пѫть-тъ, да можешь пò-скоро да си стигнешь у дома живо и здраво. —

Добро видѣніе!

Твой братъ
Констант. Геровъ.

---

674. — Срѣща съ Рачински въ Киевъ. Пѫтуване съ него. Чакане княза Василчикова. Парични грижи и улеснения. Коп. кн. 1.

Николаевъ 15 Октовр. 1856.

Любезный Брате!

Съ Божиѭ помощь стигнѫхъ въ Николаевь, 120 версты отъ Одессѫ, още на 10 Окт. и ся маѭ тука да чякамь князя Васильчикова. Нег. Сіят. трѣбва да дойде днесь. Може и да е тука вече тоя чясь. Пѫтуваніе-то ми бѣ твърдѣ благополучно,

нъ малко ся продлъжи, зачтото до Кыевъ ходихме изъ обыколны пѫтища, та вмѣсто 800 версты, направихме до 1100. Пѫтувахме и денѣ и нощиѭ; запирахме ся само да ѣдемь и да пиемь чяй; нъ никакъ не ся уморихъ, зачтото кола-та ни бѣхѫ добры. Въ Киевъ ся прѣмаяхъ два дни, нъ отъ ходенѥ нагорѣ надолу не можяхъ да Ви пишѫ. Тамъ ся срѣщнѫхъ съ г. Рачинскый и дотука дойдохме заедно съ него. Може и пò натататъкъ да идѫ пакъ съ него. Пишѫ ти на бръзо, на кѫсо, зачтото тука ми ся отвори работа да пишѫ доста, та ми е кѫсо врѣмя-то. Отъ Одессѫ щѫ ти писа повече. Като ся видѫ съ Нег. Сіят. щѫ си врьвѭ оттука.

На тръгание отъ Москвѫ сьмь можялъ да ти оставѭ повече пары, зачтото до тука ми станѫ харчь на половинѫ по малко отъ колкото мысляхъ, че ще ми стане; нъ не сме смѣтали право. Освѣнь това трѣбваше да ти оставѭ повече нѣчто, зачтото като платишь кыриѭ за сандѫци-ты съ книгы-ты до Одессѫ, то малко пары щѫть ти останѫть. Нъ тѫѭ погрѣшкѫ щемь исправимь отъ Одессѫ: оттамъ щѫ нарядѫ да ти ся отвори кредитъ въ Москвѫ за да земашь пары, когато ти потрѣбвать. За пары и сега и занапрѣдъ да не берешь никаквѫ грыжѭ, само у врѣмя да обаждашь, какъ си съ харашлѫка си, та да ся прифтасва да ти ся праща.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

Поздравление дѣду Денкоглу и на вси приятели.

---

675. — Н. Геровъ ся замаялъ въ Одеса да връши народни работи. Благодаренъ за тѣхния успѣхъ. К. Герову отворено кредитъ. Пѫтьтъ на Н. Герова за отечеството му. Коп. кн. 1.

Одесса 1 Ноемвр. 1856.

Любезный Брате!

Тука найдохъ твое писмо отъ 4 Октомвр. и снощи пріяхъ друго отъ 17 Окт. Отъ Николаевъ ти писахъ на кѫсо и сега нѣма да ся простирамь много, зачтото врѣмя-то ми е тврьдѣ припряно. Днесь става двѣ недѣли, какъ сьмь дошьлъ тука, и слѣдъ два дни, съ Божиѭ волѭ, щѫ си врьвѭ. Замаяхся тука за наши-ты общы работы, нъ не бы напраздно, зачтото тыя работы ся повдигать напрѣдъ.

Тврьдѣ сьмь радъ, като видѫ отъ писма-та ти, че си доволенъ, въ нынѣшне-то си положеніе и си спокоенъ. И наистина, нѣма за какво да ся безпокоишь, ты си глядай само учение-то и повече за ничто не мысли; друго-то е моя грыжя, и то не ще ми е вь тягость, зачтото работа-та ми за напрѣдъ отхожда пò-добрѣ.

Съ Г-на С. Тошковичя говорихъ да ти ся отвори кредитъ за 50-60 руб. въ Москвѫ, нъ негова милость нѣма кому да пише, и заради това нарядихме сега така: когато видишь, че ти ся привршыять пары-ты и щѫть ти трѣбвать, двѣ недѣли напрѣдъ му пиши да ти прати отука 50-60 рубл. Така, когато щешь, може да му пишешь да ти прати пары, а въ Букурещь азъ щѫ нарядѫ чрѣзъ г. Христа Георгыева да ти ся отвори постояненъ кредитъ у г. З. Сарѫоглу въ Москвѫ за нѣколко пары.

Отъ Букурещь щѫ врьвѭ право за Копривщицѫ, а оттамъ въ Филибе, послѣ въ Рылѫ (ты си знай) и тогава въ Цариградъ и пакъ назадъ въ Филибе.

Писма-та си за мене пращай въ конвертъ до г. С. Тошковичя, така и писма-та си за байка.

На бая Саввѫ пишѫ за плащаницѫ; — настоявай и ты да ся ушие пò-скоро и пò-хубаво.

Доклѣ да си идѫ у дома и да ся настанѫ, писма-та ми щѫть бѫдѫть все като това, прибръзаны и неплъны; та не имъ ся взирай.

Много здравѥ Тодару и на всичкы-ты наши. Пары прѣди новѫ годинѫ не щѫ да ти пращамь, та когато потрѣбвать, пиши г. Тошковичю да ти прати. Азъ сьмь ся сговорилъ съ него за това.

Ал. Он. Ошмянцеву благодарѭ за дѣто ви учи французскы; щѫ му пишѫ отъ Букурещь.

Добро видѣние!

Твой братъ
Нейденъ.

---

676. — Голѣма зима. Братски смѣтки. Наставления за пжтуването. Съ кого да се запознае. Ошмянцовъ и Павле Герджиковъ. Пак. 21.

Москва 1856 л. Ноемвр. 15-ый

Любезный ми Брате!

Твои двѣ писма пріяхъ едно отъ 15 Окт. изъ Николаевъ и друго отъ 16-ый Ноемвр. изъ Одес. радвамся за благополучно-то ти пжтешествіе. Дай Боже да пжтувашь така благополучно и понататькъ. Прѣди всичко ти извѣстявамь пакъ, че сьмь добрѣ отъ всякж странж и много ся радвамь като ми пишешь да ся негрижж за пары. Това е зарадъ мене най утѣшително зачтото само когато имамь достаточно пары щж могж да живѣьж добрѣ, спорядъ това щж могж и да ся учж добрѣ. Тука, откакъ излѣзе ты, захвана голѣмъ студъ, таче отъ день на день става постудено. Затова трѣбва да си купж добры постелкы и завивкы и топли долни дрехы да не бы нѣкакъ да простинж; за това ще трѣбва да похарчя повече пары за тыя вѣщи, нъ все щж гледамь да нехарчж напусто и чтото рече и Бае Савва, че ми е нуждно него щж купувамь; така не си мысли че щж харчж безъ потрѣбж. И безъ да ти пишж азъ оттука надѣвамся, спорядъ както мы пишешь, че щешь да глядашь, какъ да е, да мя снабдявашь съ пары, зачтото друго яче никакъ неможе. Доклѣ е Бае Савва тука можешь ми праща пары чрѣзъ него, та да си спокоенъ, че азъ не щж харчж безъ мѣрж. Азъ ти казахъ тука, че сьмь оставилъ на мамж записъ-тъ отъ твои-ты книги и вѣщи, что сьмь оставилъ въ Филибе, нъ сега намѣрихъ тоя запись въ тевтерче-то си, и щж ти го пратж незабавно чрѣзъ Бае Атанаса. У мама е само откличь-тъ отъ онжьж стаьж въ Пловдивско-то училище въ коьжто сѣдѣхъ азъ, въ неьж одаьж сж вѣщи-ти твои, что сьмь оставилъ тамъ. Баю Атанасу пишж чрѣзъ Одес. Отъ Турско немамь още ни едно писмо. На г. Тошковичь писахме да ни прати рубли 50, зачтото скоро щжть ни трѣбвать спорядъ както ни каза бае Савва. Можеше да не ми потрѣбвать, нъ зачтото хаскюйци-ти не сж още пратили Тодору пары, то трѣбваше и заради него да харчимь отъ моиты, доклѣ му пратять. Глядай дано нарядишь и за Тодора въ Хаскюй да му пращать рядовно пары, зачтото отъ тукъ никой неще да му даде. Като наговорите сь Г. Христа въ Букурещъ да ми праща той пары чрѣзъ Г. Сарж̃оглу въ Москвж, пиши ми и какъ сте нарядили. Чини ми ся, че ще да е добрѣ да пишешь и ти писмо до Г. Сарж̃оглу, ако ся познавашь съ него. Много здраве Баю Агапію и на невѣстж-тж му — съ дѣца-та. Много здраве и на Г. Николчя Пулевъ и на г. Теодоракый брата му, ако е въ Букурещъ. На всичкы-ты сопотненци, които мя знаять много здраве. Кога пишешь прѣзъ Сопотъ поздрави отъ мене всичкы-ты, които ти кажять че ма знаять, и кажи имъ, какво сьмь ти казалъ че мя се испращали до Крьнаре-то Г. Теодор. Илиевъ, Г. Георгый Х. Николовъ и Г. Димчо Хамамџіевъ. На г. Калиста Иліевъ особно много здраве. Г. Тодоракый Иліевъ и Г. Калиста ми казвахж, че ще имъ трѣбвать харти и другы книги за въ училище-то, ако щжть, нека ми пишять и пратять пары да имъ пратж. Въ Троянь глядай да ся познаешь добрѣ сь Г. Спаса Мариновъ чорбаџія и съ брата му. Тіи сж много добри хора и може да ти бжде полезно познайнство-то съ тѣхъ. На Г. Димитрія псалтъ-ть въ Троянь много здраве. Той ми бѣше далъ записъ за церковны книгы за въ троянскый монастырь, той записъ остана у тебе. Ако щжть, нагласѣте отъ тамъ, да имъ пратж, като ми пишешь. Ты тука има много евтины церковны книгы. Г. Димитр. Ангелъ въ Филибе, ако ще, нагласѣте и сь него да му пращамь книгы, кога ми пише. За словара Грьцко русскы кажи на П. Златана и на другы нѣкои, ако щжть да имь пратж. На Бае Стояна кныгопродавеца, кажи ако ще наусници и псалтире, да ми пише чрѣзъ тебе да му пратж. Въ село много здраве на синца; особно много здраве Г-ну Павлю Герджикову. Кога ся случи да пращаме отъ тука нѣчто, щж да му пратж календарь съ образеты на святциты, за които ми е заржчалъ. На г. Немцоглу въ Филибе щж да пратя ножове и бунелы, кога пращаме отъ тука нѣчто. Г. Ошмянцовъ ся надѣя да му врьне Г. Павле Герджиковъ отвѣтъ на писмо-то, что му пратихме отъ тука чрѣзъ Г. Гешоглу въ Вѣнж. Въ Свищовъ на Г. г. Бр. Кабакчіевы много здраве, поблагодари имъ, че мя сж посрѣщнжли добрѣ и ми сж прѣдстояли напжть, много здраве и на г. Конкооглу и на г. Папазооглу и на другы които мя знаять. На Ловечь на г. Бешковъ много здраве, така и на учители-ты

тамошни. Бае Савва не ти пише сега нищо, зачтото остави за другъ пжть. Плащаница, спорядъ както казва бае Савва, ще да е готова до единъ мѣсяць. Другъ пжть щж ти писа пакъ, а сега вече прощавай.

Твой братъ
Константинъ.

На Хаскюйци-ты е по̀-добрѣ да покажете какъ да пращать пары Теодору чрѣзъ Цариградъ и чрѣзъ Одесса, за по̀-скоро.

677. — Съвѣти Костадину Герову по кой факултетъ да слѣдва. Коп. кн. 1.

Галаць 15 Ноемвр. 1856.

Любезный Брате!

На тръганѥ отъ Одессж не могохъ да ти пишѭ, та бръзамь сега да ти забѣлѣжѭ нѣколко думы. — Пише ми бае Савва, че си на мысьль по кой факултетъ да ся учишь, та иска да си кажѭ и азъ мысьль-тж за това нѣчто. Азъ му написахъ что мислѭ. Ты знаешь мысли-ты ми и щешь видишь, че това пишѭ и баю Савву. Възъ това щж прибавѭ: филологъ ще тя кани да учишь филологиѭ, математикъ — математикж, медикъ — медицинж и пр. ты слушяй всичкы-ты, па си знай работж-тж: учи онова що видишь, че щешь научишь, и което ти е на срьдце: не глядай голѣмо-то, а възможно-то. Ты самъ можешь разсжди, что е полезно и възможно за тебе въ положение-то ти, стига само да не ся поддавашь на убѣждения-та отъ едного и другаго, а да мыслишь самостоятелно. Азъ сьмь увѣренъ, че ты самъ можешь най-добрѣ да изберешь добро-то за себе-си, за тога и не ти натурямь нищо, а ти самъ да си изберешь факултетъ, безъ да слушяшь нѣкого, зачтото всякой ще ти хвали свое-то, ако и да не е то най-хубаво.

У г. С. Тошковичя ти отворихъ кредитъ за 80 рубл. Кога ти потрѣбвать пары, пиши му и той ще ти прати. Отъ Букурещъ щж ти отворѭ кредитъ у нѣкого въ Москвж. Сега могж да ти кажѭ за по́-здраво отъ напрѣдъ за пары не ся грыжи, само работж-тж си глядай.

Утрѣ тръгамь за Ибраиловъ.

Много здравѥ Тодору. Г. Ошм. щж пишѭ отъ Букурещь. Г-нъ Рачинскый ще ти каже, что врьшихме въ Одессж.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

678 — Парични нареди. Да си дѣлятъ паритѣ съ Запрянова. Н. Геровъ търга отъ Букурещъ. Коп. кн. 1.

Букурещь 11 Декемвр. 1856.

Любезный Брате!

Писмо-то ти отъ 15 Ноемвр. пріяхъ тука въ Букурещь. На длъго нещж могж сега да ти отговорѭ; щж ти кажѭ само да не ся стѣсняваш за пары, а когато ти трѣбвать, да пишешь Г-ну Ст. Тошковичю во Одессж да ти прати; та чтото ти трѣбва да си купувашь, за да си на рахата си и да глядашь работж-тж си добрѣ. Азъ ти сьмь отворилъ кредитъ у г. Тошковичя за 80 рубли, както что ти пишѭ въ писмо-то си отъ 15 Ноемвр. отъ Галаць. Когато ми пишешь, че си му искалъ и ти е испратилъ толкова пары; щж му пишѭ и за другы. А оттука ти пращамь писмо отворено до нѣкой-си Костадинъ Коди, съ което ти ся отваря кредитъ за 50 р. Тыя 50 руб. да ти сѣдять за нѣкой извънряденъ случяй, ако ти потрѣбвать пары, а за обыкновеныя си харчь щешь писвашь Г-ну Тошковичю да ти праща. Друго-яче не може, зачтото не намѣрихме нѣкого да направимь друго-яче, а г. Хр. Георгиевъ нѣма работж въ Москвж. Нъ и така не е злѣ. Писмо-то щешь дадешъ Г-ну Коди като чтомь го пріемешь, а за пары му кажи, че щешь му искашь, кога ти потрѣб-

вать, и кога гы земешь щешь му дадешь записъ. — Азъ си тръгамь оттука, ако ще Господь, утрѣ, и за рождество щѫ сьмь въ Филибе.

Сега си дѣлѣте пары-ты съ Тодора, та азъ като чтомь стигнѫ въ Филибе щѫ направѭ да пратять и нему пары. Братъ ни Агапія е живъ и здравъ, само по́-малко-то момиче му е умрѣло. Той тя поздравлява.

Извѣстна-та рабога тука пакъ не прѣкѫснѫхме, остава за на пролѣть да видимь ще ли прилѣгне да ся свръши или не. Г-ну Ошмянцову щѫ пишѭ особно. Много здравіе Тодору. Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

679. — По честито за нова година. Успѣхъ по френския езикъ. Зимане-даване. Роднински новини. Ошмянцовъ иска географически свѣдѣния. Рачински, Грамадовъ и Погодинъ. Тодоръ Запряновъ и хасковци. Абониране на вѣстници. Пак. 21.

Москва 1857 Јануар. 3-ый

Любезный ми Брате!

Честита ти нова година!

Попрѣди получи бае Савва твое писмо отъ 18-ый Ноемвр. отъ Ибраила. Въ него пишешь че си пратилъ друго отъ 15 Ноемвр. отъ Галацъ, нъ ны не сме го получили до днесь и незнамь, кадѣ е пропаднало, трьсихме, пытахме и на пощѫ-тѫ нъ нема. По-скорошно писмо отъ 18 Ноемвр. твое, не сме получили. Азъ незнаѭ что и да ти пишѭ сега, като неможяхъ да получѭ твое-то писмо да видѫ что ми пишешь; па и нѣма нѣчто особно за писаніе. Вчера ходихме на честито у Г. Г. Погодина и Велтмана 8 душь Блъгаре заедно и явно ся видѣ, че съ драго срьдце ни пріяхѫ, ходихме и на другы мѣста, нъ ненамѣрихме дома, които трѣбваше. Най-напрѣдь отидохме у Дѣдовы Денкови, та му честитихме вси Блъгаре заедно, той ни приказва много Бльгарскы приказници отъ Старо врѣмя смѣшны и прч. проч. Пыта имали отъ тебе писмо и заржча да ти пишѭ да му пратишь поскоро хесапа, что имате съ него. Види ся, че той не е можяль да се убѣди добрѣ за 60-тѣ рубли, които остахѫ да зимамь азъ отъ него, и които прѣди нѣколко врѣмя зехме заедно съ Бае Савва. Добрѣ е да му ся прати хесапъ. При Г. Ошмянцова ходиме по веднажь въ недѣлѫ-тѫ, нъ могѫ да ти ся похвалѫ че доста научихме отъ фр. языкъ; и съ бае Савва нѣкога четемь франц. Въ университета ходѫ да слушамь. Съ еднѫ рѣчь всичко добро. Мыслѭ, че не е злѣ да ти забѣлѣжѭ, че съ здравие-то сьмь посрѣдѫ, ако не по́-злѣ отъ както мя остави ты, то не и по-добрѣ. Ходихме при прьвый Докторь въ клиникѫ-тѫ съ бае Савва, та мя видя и ми прѣдписа нѣкой лѣкарства да зимамь, та че да видимь, какъ щѫ бѫдѫ, азъ скоро щѫ ти извѣстѫ за това. На Дѣда Тошковичь писахме, та ми прати 50 рубли, за които му пращаме днесь записъ, че гы сьмь получилъ. На Едрене пращаме отъ Г-на Ошмянцова вопросы които ти сѫ извѣстни. Кажи на Г. Захарія Крушя, комуто ги пращаме какъ може да ни отговори и дано може, что-годѣ да отговори. Поздрави въ Едрене роднины-ты ни: Леля Грудѫ, Бае Либена, Г. Стоянча и Стратійчя и пр. Г. Янакия Христева, когото молѭ да ми пише чрѣзъ тебе, да ми ся обади, че искамь да му пишѭ и азъ отъ тука, нъ незнаѭ въ Едрене ли си е, той сега ходилъ вече на горѣ на долѣ, та може и той да каже нѣколко за Ошмянцова, като види въпросы-ты у Г. Захарія Крушя. —

Надѣвамся скоро писмо отъ тебе да получѫ, и чтомъ получѫ щѫ ти пишѫ пакъ. За въ Филибе имамь много да ти пишѫ, нъ оставямь вече за послѣ когато ся научѫ, че си осталъ вече тамъ за повече врѣмя. Отъ Г. Јоакима Груева пріяхъ писмо отъ Филибе, въ което ми извѣстява, че е захванѫлъ тамъ работѫ-тѫ си въ наше-то училище. Г. Рачинскый одавна е дошьлъ въ Смоленскъ, надѣваме му ся да доде скоро съ другы двѣ Българчета, които води съ себе си отъ Одеса и още съ Г. Грамадова. Г. Грамадовъ още отъ Есень сѣди въ Смоленскъ да чяка Г. Рачинскый. Вчера ми чете Г. Погодинъ писма отъ Прѣосвящ. Инокентія относително за Блъгаре-ты. Надѣваме ся и отъ Г. Рачинскый да ся научимь нѣчто за наши-ты ра-

боты. Съ Бае Савва сме добрѣ. Другарь-тъ ми Теодоръ много добрѣ съ здравіето си и си ходи въ Гимназ. Азъ ся надѣвамъ вече да нарядишь както да е да пратять Хаскіоици-ти пары за Теодора, зачто-то, както знаешь, азъ сьмь похарчилъ за него доста. Отъ Вѣнѫ имъ писахме да пратягь Г-ну Христю Гешову 180 фіорины, които зехме за Тодора, нъ както ми пише Г. Христе, още не сѫ му ги пратили. Може дя имъ ся види, че много пары, щѫть похарчять тая година, нъ щешь да имъ кажешь, че не е возможно прьва-та година да не ся похарчять повече пары. Сега трѣбва да пратять около 150 рубли, че да ся исплати Теодоръ и мене и Баю Саву и да му остане нѣчтичко и за послѣ. Най добрѣ е чрѣзъ Г. Христя Гешевъ да пратять. Мы имъ писахме отъ тука попрѣди, писахме имъ и отъ Петерб. и отъ Вѣнѫ, нъ до сега нема ни едно писмо отъ тѣхъ. Тодора не е ни касаветъ, нъ трѣбва да имъ ся каже, че той ся грижи много, като нему пишѭть.

К. Геровъ. —

Ошмянцовъ иска да пише и въ Брацигово, за това мя накара, че написахъ Вопроси и гы пр-тихъ до Г. Јоакима, зачтото незнаѭ сега, кой е тамъ учитель. Настанете да ся испратять тыя въпроси въ Брацигово, дано могѫть отговори нѣчто, че немаме рахатъ отъ Ошмянцова.

Ако видишь, че е добрѣ и че бива, подпиши мя за единъ Цариградски Вѣстникъ и за Вѣстникъ Анатоли, когото лани получавахъ въ Филибе. Г. Георги Груевъ въ Цариградъ знае. —

---

680. — Парични разправии. Софийски новини. Нередовность на хасковци. Коп. кн. 1.

Пловдивъ 23 Яннуар. 1857.

Любезный Брате!

На 24 Декемвр. сьмь стигнѫлъ въ Пловдивъ, и оттогава едва сега намирамь врѣмя да ти пишѭ, и то само нѣколко думы, колко да ся разберемь. Азъ отъ много работѫ и нѣколко отъ несгодѫ, не сьмь си ходилъ още въ Копривщицѫ да ся видѫ съ мамѫ и съ другы-ты наши. Канѭ ся да идѫ възъ недѣлѭ-тѫ. Бае Хаджи Јованъ дохожда тука да ся видимь. У дома всичкы ти сѫ живо здраво. Последно писмо отъ тебе, что имамь е отъ 13 Ноемвр. което прияхъ въ Букурещь. Друго по ново нѣмамь. Пише бае Атанасъ отъ Цариградъ отъ 17 Дек. че му си писалъ да ти прати сто рубли, и той е трьсилъ колайлѫкъ да ти гы прати. Писмо-то ще было отишло въ село, та заминѫлѫ-та недѣлѭ ми го допратихѫ и азъ писахъ байку да ти прати толкова пары чрезъ г. Ст. Тошковичя, ако не е пратилъ до сега. Вѣрвамь, че Тодору още не сѫ пратили пары, та затова вы сѫ притрѣбвали. Инакъ колкото ти оставихъ и порѫчяхъ г. С. Тошковичю да ти прати, ако му поискашь, тыя трѣбваше да ти стигнѫть доста врѣмя. Отъ Букурещь ти пратихъ едно писмо, сь което да можешь да земешь пятдесять рубли, които да вардишь да ти ся намѣрять за въ краенъ случяй.

Баю Савву много здравѥ. Честити му за мене новѫ годинѫ. Молѫ му ся да мя прости, дѣто не му пишѭ особно: искамь, а не могѫ, нѣма врѣмя. Исто-то кажи и Г-ну Ошмянцеву. Дѣда Денкоглу поздрави отъ мене и му кажи, какво тыя дни дойде тука отъ Софиѭ г. Г. Михалковичь, та го пытахъ за въ Софиѭ за всичко, какъ е и до пощѫ щѫ му пишѭ. Тогава щѫ пишѭ и баю Савву и г. Ошмянцеву. Много здравѥ и Тодору. Съ Хасковци-ты още не сьмь ся видѣлъ да ся разумѣемь за него.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

681. — Здравословно положение. Редовно посѣщение университета. По кои прѣдмети слуша К. Геровъ. Пак. 21.

Господину Найдену Герову.

Москва 1857 л. Јаннуар. 24-ый

Любезный ми Брате!

Заминала-та неделѭ ти писахъ писмо, въ което, между друго, ти замѣчавахъ, че здравiе-то ми не е на мѣсто. Сега брьзамь да ти кажѫ, че сьмь добрѣ. Лѣкарство-то ми отъ доктора бѣше само за очистенiе. Сега вече нито при доктора ходѫ, нито лѣкарство зимамь, зачтото немамь потрѣбѫ. Писмо-то ти отъ Галацъ прiяхме, ако и кѫсно. За отвѣтъ на него ти казвамь, че азъ си ходѫ постоянно въ унив. и слушамь по физиком. фак. чтото ми е достѫпно, и когато имамь врѣмя слушамь и по другы-ты факулт. Съ еднѫ рѣчь азъ сьмь си на тѫѭ мысль, чтото си намыслихме тука заедно и чтото ни пишешь въ писмо-то отъ Галацъ. До неделѭ щѫ да ти пишѭ пространо, что е мыслилъ бае Савва когато ти е писалъ, че ся мыслѫ по кой факултетъ да постѫпѫ. Сега ти пишѫ, колко да ти кажѭ че немамь никакво недоуменiе за факултеты-ты. —

Добро видѣнiе.

Твой братъ
Констант. Геровъ.

Тыя дни щѫ да ти пишѭ писмо по франц. яз. да видишь до колко сме научили при г. Ошмянц.

---

682. — Н. Геровъ въ Цариградъ. Разправия съ одринския валия. Статистика на силиврийската епархия. Български села досамо̀ Цариградъ. Коп. кн. 1.

Цариградъ 19 Марта 1857.

Любезный Брате!

Твои двѣ писма отъ 24 Януар. и 6 Февр. прияхъ днесь изеднажь. Дѣ сѫ ся маяли, не знаѭ. Днесь сѫ дошли съ парахода отъ Одессѫ. Днесь отхожда другъ пароходъ за Одессѫ, та брьзамь да ти ся обадѫ, зачтото отъ 23 Януар. не ти сьмь писалъ, а по̀-пространно щѫ ти пишѭ до пѫти.

Азъ сьмь дошьлъ въ Цариградъ на 28 Февр. оттогава до-сега отъ работы още не сьмь нашьлъ врѣмя да ти пишѭ.

Въ писма-та ти найдохъ въпросы-ты отъ г. Ошмянцова. Нему щѫ пишѭ допѫти, а сега му кажи, че сьмь въ такова положение, дѣто при хиляды добры воли не могѫ да свръшѭ сега чтото ми пише. Свръши щѫ что-годѣ, ако не всичко-то ала по врѣмя или ако найдѫ нѣкоги чловѣкъ да прѣдамь нѣму работѫ-тѫ то ще станѫ и по̀ напрѣдъ.

Отъ слѣдѫюще-то писмо, что щѫ Ви пишѭ, ще види той самъ, че сега ничто не могѫ да врьшѫ, зачтото имамь разправии съ Едренскый Валия Измаилъ пашѭ. Тука сьмь дошьлъ съ Минзилъ. Бая Атанасъ срѣщнахъ въ Едрене, та ся видѣхме. Въ село си ходихъ та сѣдѣхъ само пять дни. Тамъ всичкы-ти сѫ добрѣ. — Притварямь ти писма отъ Кузм. Величковъ и отъ Зах. Крушѭ и другы 2 за Тодора и г. Даскалова. Много здравiе баю Савву и на всичкы-ты. Азъ сьмь тука още 2-3 недѣли. Послѣ щѫ идѫ пакъ въ Филибе. Кажи г. Ошмянцову, че въ Силиврийскѫ-тѫ епархиѭ сѫ 16 села и отъ тѣхъ 11 сѫ Блъгарскы. Имамь имъ имена-та, зелъ гы сьмь отъ владыкѫ-тѫ. 2 сахата отъ Стамбулъ има села Блъгарскы. —

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

683. — Костадинъ Геровъ болнавъ. Здравето прѣди всичко. Коп. кн. 1.

Одесса 13 Мая 1857.

Любезный Брате!

Не ти повтарямь онова, что пишѭ Г-ну Савву, зачтото вѣрвамь, че заедно щете четете писма-та. Оставямь за допѫти да пишѭ за нѣкои работы, дѣто имамь да ти кажѭ, зачтото днесь не щѫ могѫ да пишѭ на длъго.

Отъ тебе писмо нѣмамь, а г. Савва ми пише, че си прѝслабъ съ здравѥ-то. Това мя тури на грыжѫ, та писахъ Г-ну Савву да ти каже, и тебѣ пакъ пишѭ сега, ако видишь че здравѥ-то ти не врьви добрѣ, трѣбва у врѣмя да ся оставишь отъ всичко, та да си ся врьнешь въ отечество-то. Да не речешь обаче, че менѣ не е мѫчно да тя видѫ врьнѫлся прѣди да свршишь. Това азъ никакъ не желаѭ, нъ срѣща естество-то не ся врьви, и ако е да изгубишь живота си, то пò-добрѣ е да ся благодаришь, что имашь, малко много, зачтото и то е доста, за да можешь да ся поминешь, особено въ нынѣшне врѣмя. Ты не си малъкъ, та самъ разумѣвашь кое е пò-добро-то, само глядай да не ся увличяшь безъ разборъ. Азъ сьмь длъженъ да ти кажѭ мнѣние-то си и да тя посъвѣтувамь, като пò-старъ братъ, таче тамъ ты знаешь.

Тодору сѫ пратили пары отъ Цариградъ, нъ до кого сѫ пратены тука не знаѭ. До г-на Тошковичя не сѫ. Нему щѫ пишѭ до пощѫ.

Азъ сьмь тука още 5—6 дни. Прѣди тръганѥ щѫ ти пишѭ.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ

---

684. — Подробна смѣтка съ Гешевци. Харчъ за Тодора. Абониране вѣстници. Коп. кн. 1.

Одесса 20 Мая 1857.

Любезный Брате!

На 13 Мая ти писахъ на кѫсо, и сега не щѫ ся продлъжявамь, че отъ много другы работы не намирамь врѣмя.

Отпиши ми, както можешь пò-скоро, когато заминѫхте въ Вѣнѫ, колко пары сте зели отъ Г-на Хр. Гешева, за колко ви ся купили дрѣхы и отъ земены-ты пары и дрѣхы, что е было за тебе и что за Тод. Запряновъ. Това ми е потрѣбно, за да си видѫ хесапа съ г. Хр. Гешева и съ Хаскіойци-ты, та ми отпиши както може пò-скоро.

Сь това заедно ми пиши, и Тодоръ да ми пише, колко пары е похарчилъ досега и отдѣ гы е зелъ, та като заминѫ прѣзъ Хаскіой, да нагласѫ да му пратять пары колкото трѣбва и за напрѣдъ да му ся пращать рядовно.

Пиши ми и за себе-си, что си похарчилъ прѣзъ-купъ и что имашь за да знаѭ что ти трѣбва. Нъ пиши пó-скоро, така и Тодоръ за да мя застигнѫть писма-та въ Цариградъ, че инакъ пакъ остава работа-та назадъ. Азъ останѫхъ тука до 30 Мая. Въ Цариградъ дано не ся маѭ повече отъ 20 дни.

На тръганѥ оттука щѫ ти отворѭ пакъ кредитъ у г. Тошковичя за нѣколко пары и щѫ ти пишѭ тогава.

За "Цариградскый Вѣстникъ" и за "Анатоли" что искашь да ти ся праща почякай да ся натъкмѭ, таче и това ще бѫде.

Въ писмо-то си отъ 3 Янн. ми пишешь да пратѫ хесапа дѣду Денкоглу. Азъ го ударихъ на глухо, зачтото никакъвъ хесапъ нѣмамь съ него.

Азъ зехъ и дадохъ съ полици, които ся платихѫ, та повече нищо не знаѭ. Хесапъ-тъ за масло-то не е мой хесапъ. Что-то ми бѣ далъ отъ него да продамь, хванѫхме го на хесапа ми, кога му дадохъ полицѫ. Ако ти каже нѣчто, кажи му че ми си писалъ и повече нищо не знаешь. Притворено-то писмо прочети на свободно врѣмя.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

685. — Костадинова немарливость. Тщети отъ нея. Братско смъмруване. Коп. кн. 1.

Одесса 20 Мая 1857.

Кога ти пишяхъ лани отъ Петербургъ да ми прѣпишешь и испратишь нѣкои пѣсни и твърдѣ ясно ти казвахъ кои, а ты ми пращаше съвсѣмъ другы, азъ мысляхъ, че отъ немаренѥ правишь това, а то причина-та была друга, още по̀-лошя. Тыя пѣсни си гы былъ загубилъ, та гы найдохъ сега въ Цариградъ у младый Груеолу. Това едно; второ дѣто ти поржчяхъ въ Букурещь въ 1854, заедно съ другы-ты книгы да ми пратишь и тетрадж-тж съ пословици, что имамь събраны, а ты ми писа, че не си ѭ нашьлъ; трете, дѣто щяше да ми дадешь каталогъ на книгы-ты ми, что имамь си оставены въ Филибе, таче то затуренъ го имашь нѣйдѣ, то не знаѭ что си, та не ми го даде и не ми каза биле, дѣ и какъ си оставилъ книгы-ты ми, та да знаѭ отъ кого да гы трьсѭ; и другы много работы ми показвать, какво, доклѣ сьмь ходилъ отъ неволѭ нагорѣ надолу да ся разобарямь, у дома ми е ставалъ разоборъ още по̀-голѣмъ; губили ми сж ся работы, които сж единственно-то ми иманѥ, что съ голѣмъ трудъ сьмь събиралъ и что не ся купува съ пары, а съ годины ся събира. Право да ти кажѭ, ако и да ми ся е докарало много пжти да видѭ, че не маришь за ничто, но никакъ не можяхъ да мыслѭ, че до толкова ще стигне немаренѥ-то ти. Никакъ не ми ся ще да ти казвамь това, нъ и какъ да го прѣмлъчѭ? Като прочетешь това писмо и ти мине прьвый ядъ, тогава помысли, ако да бяше ты на мое мѣсто, да ти ся случи такава несгода, а азъ да ся владамь, както ты, какво щяше да ти е, таче ако ти ся стори, че отъ такъвъ единъ случяй нѣма да ти дойде тяжко, кажи ми, та азъ да ти искамь тогава прощкж, дѣто невинно ти тякамь. Менѣ много е мжчно това, зачтото мя докачя тщета, ала могж да ся утѣшявамь, че това не ще иде до край така, зачтото случяй-тъ, кой-то мя постави въ таково положение, рѣдко става. Обаче твърдѣ мжчно ми е за тебе, като глядамь, че отъ край и до сега си исто така немарливъ и за свои-ты работы, та ще дойде врѣмя, дѣто за тебе да е злѣ. — Примѣры за немарение-то ти за свои-ты работы имамь много да ти кажѭ, нъ доста е и единъ найновый. Ты помнишь, че ти думахъ въ Петерб. и въ Москвж да ми пишешь у врѣмя за нужды-ты и потрѣбы-ты си и за всичко вьобще, за да знаѭ да гы спрѣварямь, а ты ничто не ми казвашь. Зелъ си отъ Костадина Кози 50 рубл. спорядъ отворено-то писмо, что ти бяхъ пратилъ отъ Букурещь отъ 11 Дек., а ничто не ми пишешь. Сега тыи пары искать отъ мене, и азъ трѣбва или да гы заплатж, безъ да знаѭ, зелъ ли гы си, или да не гы плащамь, доклѣ да тя пытамь зелъ ли гы си, та съ това маянѥ да направѭ още еднашь, ако ся докара пакъ да добыемь потрѣбж отъ тыя людѥ, да не щжть да ны знаѭть. Като ти пратихъ това писмо, то вече знаѭ, че рано или кжсно, щешь земешь пары-ты, нъ ты трѣбваше, като чтомь гы земешь, да ми пишешь, че гы си зелъ. Оная година ти пратихъ отъ Вѣнж 90 жълтици, за да платишь на какж Јованж, что имахъ нейны пары у мене, а ты не ѝ гы си далъ. Знаѭ, че когато си приялъ жълтици-ты, не си можялъ да ѝ гы дадешь, че си ималъ тогава нуждж за пары, нъ послѣ не трѣбваше ли да ѝ гы дадешь, или най-послѣ да ми кажешь че не ѝ си гы далъ? Таче и бываше ли да не ѝ гы дадешь, кога въ това врѣмя ты малко или много, все печеляше, колко да си покрыешь харчь-тъ. Отъ моѭ странж, чини ми ся, стигаше ти, чтото ти оставихъ на тръганѥ отъ Филибе, за което толкова врѣмя ти искахъ хесапъ, не да ми връщешь, чтото е остало на-възъ тебе, а колко да знаѭ, платилъ ли си дѣ что имаше да ся плаща та не щя да свършишь, и което нѣма вече да трьсж, както что ти казахъ въ Петербургъ. — Съ книгы-ты ми ти оставихъ въ Москвж и еднж лѣтнж горнѭ дрѣхж да ми ѭ пратишь, ты не си ѭ пратилъ, и ако ти е трѣбвала, добрѣ си сторилъ, дѣто си ѭ оставилъ, нъ зачто да не ми пишешь, та да не похарчвамь тука цѣлж рублѭ, за да отварямь сандъци-ты да ѭ трьсѭ въ тѣхъ. И за Словарь Академіи Рос. бяхъ ти казалъ да го задрьжишь, зачтото азъ имамь такъвъ въ Филибе, и той не си плаща кырнѭ-тж, ты не го си задрьжялъ.

Знаѭ, че ще ти дойде мжчно отъ това писмо, нъ желалъ быхъ не да направишь като онжѭ годинж, кога бяхъ въ Букурещъ, да ми отговоришь съ двѣ три срьдиты писма съ подпись немарливый и др. т. таче послѣ пакъ да не щешь да знаешь ничто, а да залѣгашь да бждешь по̀-исправенъ, зачтото, за мене ако е

было доста злѣ отъ неисправность-тж ти, за тебе за напрѣдъ ще бжде по̀-злѣ, та трѣбва да ся спрѣвари зло-то.

Твой братъ
Найденъ.

---

686. — Географически свѣдѣния за Ошмянцова. Роднински новини. Пак. 21.

Москва 1857 Maiй 24

Милъ ми Брайно!

Писмо-то ти отъ 19-ый Марта изъ Цариградъ пріяхъ завчера на 14-ый Маіа; оттогава вече не сьмь получвалъ твое писмо, нъ ся надѣямь скоро да получж, спорядъ както ми пишешь. Азъ мыслж, че Бае Савва ти е писалъ и извѣстилъ, чтото ти трѣбва да знаешь, за това азъ не ти пишж повече освѣнь за много здраве. —

На Г. Я. О. Ошмянцова казахъ за силиврiиски-ты села и за друго, чтото ми пишешь да му кажж, той ся много зарадва.

Видж отъ писмо-то ти, че си имашь много работы и расправіи, които не тя оставять да си врьшишь чтото щешь, и знаж, че си готовъ да свршишь всичко за добро-то ни, когато имашь врѣмя; нъ пакъ щж ти ся помолж, глѣдай какъ годѣ и мжчно да е вече, та отговори на Г. Ошмянцова за какво-то ти е писалъ да испыташь и да му извѣстишь, зачто-то той отъ день на день чяка да му пратишь и ти географ. извѣстія за допълненіе и тогава да начне да печята, затова, колкото повече и поскоро му пишешь, толкова по̀-плънж и по̀-скоро ще излѣзе на свѣтъ харта-та.

Г. Я. О. Ошмянцовъ, толко много застая за добро-то на синца ны, особно зарадъ мене и Теодора Запряновъ, чтото никога и съ ничто неможемь му ся отсрами. Той е готовъ да свршии всичко чтото е възможно за насъ и за напрѣдъ, като си иде Бае Савва, той ще ни е и за майка и за баща и за братъ и за наставникъ. За това ти сж молж, гледай та отговори какъ-годѣ и прихващай, че съ това щешь да направишь на синца ни голѣмо добро, особено менѣ и Теодору.

Друго не ти пишж повече, че ся надѣямь да ти е писалъ и да ти пише Бае Савва, както спомняхъ горѣ. Кога си иде вече той, тогава азъ щж ти пишж за всичко, что трѣбва да ти са пише. Въ конеца на тоя мѣсяць Бае Савва ще си свршии работж-тж и тогава вече ще прѣдстави мене на свое мѣсто. Чтото и както наредимь тогава, то ще да е вече рѣшеніе за мое-то бждяще, тогава вече щж ти пишж за всичко. Колко за сега могж да кажж, че нетрѣбва да ся грыжишь вече за мене, зачтото Бае Савва ще мя нареди, както трѣбва, а и за сетнѣ добръ е Господь.

Конст. Геровъ. —

Оная неделя писахъ баю Атанасу и мами прѣзъ Вѣнж.

Кога ся врьнешь въ Едрене цѣлувай ржка на лелж Грудж зарадъ мене. Баю Любену и на синове-ты му Г. Стоянчя, Г. Стратійчя, Г. Янакы и другы. така и чичу Јованчу Шушула и на синове-ты Г. Нешя, Г. Лука, Г. Рашка, Г. Геор. и др. Много здраве на Г. Янакия Христевъ на баща му Г. Христ. много здраве. —

---

687. — Геровъ се връща въ Цариградъ. Работата му свършена. Пари Т. Запрянову. Коп. кн. 1.

Одесса 30 Мая 1857.

Любезный Брате!

Азъ днесь, съ Божиж помощь, тръгамь за Цариградъ. Завчера, прияхъ оттамъ извѣстіе, какво моя-та работа ся свршила, за да идж за въ Филибе консуль, и така ще бжде вече. Въ Цариградъ все трѣбва да ся маж двѣ недѣли или двадесять дни.

Тука думахъ Г-ну С. Тошковичю, когато му поискашь пары, да ти праща, а той му иде мжчно, затова оставихъ да наредж въ Цариградъ Г-ре Бр. Гешеви да ти пращать право по русскж-тж пощж, която работи отъ Цариградъ прѣзъ Влашко за всичкж Россиж. Само трѣбва да ми пратишь адресса си или да кажешь бива

ли да ти адресуваме писма-та въ Правление-то на Университета. Писмо, кога ми пишешь, за брѣзо да стигне, пращай го чрѣзъ Г-на Тошковичя, а другы-ты давай право за въ турско на пошж-тж съ надписъ: Въ Адріанополь въ Россійско-Императорское Генеральное Консульство для пересылки Г-ну Найдену Герову въ Филиппополь.

Пары-ты что сж были пратены Тодору, сж ся губили, та тыя дни дойдохж до Г. Тошковичя и той гы изпрати до дѣда Денкоглу. Азъ щж настанж да му ся пратять Тодору отъ Цариградъ сега още 100 руб.

Писма чрѣзъ Г. Тошковичя да пращашь само когато сж на мое имя, че ся срьди, задѣто му си пращалъ другы толкова писма, за които платихъ до 6 руб. портъ.

Добро видѣние! Твой братъ.
Найденъ.

---

688. — Изпращане пари. Уреждане смѣтки съ Сава Филаретовъ. Коп. кн. 1.

Цариградъ 24 Юния 1857.

Любезный брате!

Снощи прияхъ двѣ твои писма отъ 27 и 21 (вѣроятно 31) Мая. Днесь не могж ти писа много, щж ти кажж само, какво слѣдъ два дни щж пишѭ въ Вѣнж да даджть Г-ну Савва Филаретову колкото му си длъженъ. Да видж что щж могж да направѭ оттука и за онова, что му е длъженъ Тодоръ. Азъ не ся надѣяхъ, че ще Ви стане толкова харчь, таче мысляхъ и бае Атанасъ да ти е пратилъ сто рубли, та сякахъ да не сте имали толкова утѣснение за пары. Затова трѣбваше да помнишь, чтото ти казвахъ, кога да се раздѣлимь, да ми пишешь за всичко, что ся относи до тебе, подробно и съ врѣмя, нъ какъ да было, за напрѣдъ баре отъ уврѣмя смѣтай, что ти трѣбва, и обаждай. Днесь нѣма врѣме, кога да приготвѭ и да ти пратж съ пощж-тж пары, а на 26 ще иде оттука за Одессж съ парахода г. Д. Мутевъ, та по него щж ти пратж пары.

Писма-та си за мене пращай право за тука, съ надписъ: Messieurs Ghéchooglou frères à Constantinople, а Kytchouk-eni-chan. Да ся прѣпрати Г-ну Н. Герову въ Филибе.

Слѣдъ 2-3 дни азъ се канѭ да идж въ Филибе за агентъ. Въ Хаскіой щж прѣсѣдж еднж нощь, за да нагласж да ся пращать Тодору рядовно пары.

Писма-та отъ бае Саввж отъ 28 и отъ Тодора отъ 31 Мая прияхъ.

Г-ну Ошмянцеву отговарямь. Притварямь ти писмо отъ бае Атанаса.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

689. Кост. Геровъ редовенъ студентъ. Стипендията му. Тодоръ Запряновъ. Пак. 21.

Господину Найдену Герову.
Въ Филибе.

Отговор. 27 Ноемвр. 1857.

Москва 1857 л. Септемвр. 14-ый

Любезный Брате!

Азъ не самъ получвалъ отъ тебе писмо слѣдъ онова, что ми си пратилъ чрѣзъ Г. Мутева отъ 24 Юніа съ 50 рубли. Отъ 15 Август. тая година, по окончаніе вступителный въ университета екзаменъ, ся считамь въ число то на студенти-те. Отъ 15 Октомвр. щжть начнать да ми давать по 14 рубли отъ стипендіята на Денкоглу. Надѣямса да сте са виделе съ Г. С. Филаретова до сега и да си са научилъ какъ бѣхме тука доде да си иде той; оттогава насамь все така сме си. Съ Теодора Запрянова живѣемь, както и лани заедно.

К. Геровъ.

690. — Любенъ Каравеловъ и Кост. Кесяковъ въ Москва. Запряновъ и хасковци. Пак. 21.

Прията 7. Декемвр. 1857. Отговор. 21 Декемвр.

Москва 1857 Ноемвр. 13-ый

Любезный Брате!

Последне твое писмо что сьмь получилъ бѣше отъ 23 Јуніа изъ Ц. гр. оттогава несьмь получвалъ отъ тебе писмо. Азъ ти сьмь пратилъ три писма и Тодоръ З. тѫй; незнаѭ получилъ ли гы си. Прѣди двѣ недели додохѫ тука К. Искровъ и Л. С. Каравеловъ. Азъ пишѫ Г. Стоян. Чомакову за тѣхъ, зачтото незнаѭ ти въ Филибе ли си. Заминала-та неделя получихъ изъ Софія писмо отъ Филаретова отъ 16-ый Октомвр. Незнаѭ знакомъ ли си съ Погодина Михаила Петровича; той желае да му пишешь, ако имашь време, за тамошны-ты ти работы. Съ Хомякова незнаѭ въ какво отношение си; не бывали да му пишешь, кога ти прилѣгне чрѣзъ мене. Ошмянцовъ нети знае тегло-то, ами ся срьди, че не му пишешь. Мнозина тукашны распытвать за тебе. Слѣдъ два дни щѫ получѭ на вѣрно 15 р. сер. отъ степендіѭ-тѫ и занапрѣдъ щѫ получавамь редовно по 15 р. всякой мѣсяць. За мене вече не ти говорѫ много да не ти притурямь още главоболіе при това что си имашь, а за Т. Запрянова не може ми нѣкакъ да натукнешь хаскіойци-ти да му пращать пары, ако щѫть, ако ли не, то нека му пишать, да не са надѣѭ и да си дири лѣкъ на главѭ-тѭ. Съ г. Новикова Евг. Петр. са видвахъ тука, той ми каза затебе кое что. Тукашны-ты блъгаре сѫ все живо и здраво. Любенъ Стойчевъ ти пише особено сега, а К. Искровъ ти благодари чрѣзъ мене, че си предстоявалъ да му позволи баща му да доде въ Россіѭ; той ще ти пише до неделѭ. Новиковъ неможялъ да свръши ничто за Кост. и Лича!

За пары не ти пишѫ. Ты кога имашь възможность можешь ми прати, колкото ти стига рѫка. —

К. Геровъ.

691. — Прѣпращатъ се пари Запрянову въ Москва. Коп. кн. 3. 104.

Пловдивъ 27 Ноемвр. 1857.

Любезный Брате!

Послѣдне-то писмо, что сьмь приялъ отъ тебе, е отъ 14 Септ. въ което друго не ми казвашь, освѣнь, че по окончаніе вступителный въ университета экзаменъ ся считашь въ число-то на студенты-ты и отъ 15 октомвр. щѫть начнѫть да ти давать по 14 руб. отъ стипендиѭ-тѫ на (Господина нѣма) Денкоглу.

Не ли ты не си намѣрилъ за потрѣбно да ми кажешь поне въ кой факулетъ си влѣзлъ, то напраздно ще е да тя пытамь азъ; за това си мълчѭ. Днесь.

Днесь пращамь на бая Атанаса 21 полуимпериялъ да гы прати по русскѫ-тѫ почтѫ до тебе. Като гы приемешь дай гы Тодору Запряну. Азъ щяхъ ги пратѫ право до него, ала не му знаѭ адресса.

Н. Геровъ.

P. S. Кога дадешь пары-ты Запрянову, земи отъ него единъ записъ, че гы е приялъ, та ми го испрати по-скоро. Доклѣ не дойде такъвъ записъ, другы пары нѣма да му ся пратять.

---

692. — Смѣткитѣ на Запрянова. Пакъ за Любенъ Каравеловъ и Кост. Кесяковъ. Срѣща съ Новикова. Пак. 21.

Господину Найдену Герову

Въ Цариградъ.

Москва 1857 л. Декемвр. 10-ый

Любезный Брате!

Това е седмо писмо что ти пращамъ безъ да знаѭ получилъ си 6. Послѣдне твое писмо что сьмь получилъ е отъ 26 Јуніа изъ Цариградъ. Азъ сьмь живо и

здраво, дай Боже и тебѣ добро здраве! Отъ Филаретова получихъ писмо отъ Софія отъ 16-ый Октомвр. Той ми непише ничто за тебе. само ми извѣстява, че Г. Христе Гешоглу му далъ зарадъ мене пари-ти, что ми бѣше издавалъ Филаретовъ, а зарадъ Тодоръ Запряновъ не му далъ нъ ми пише да неказвамь Тодору за това да са не беспокой, а пакъ Филаретовъ съ тебе ще оправи работа-та си съ Хаскіюйци-ты. Азъ получихъ завчера на 6 Декемвр. 14 рубли и 28 копейки за Ноемвр. мѣсяць отъ Степендіѭ-тѫ на Денкоглу, и за напрѣдъ щѫ вече да получавамь сякой мѣсяць по толкова редовно. Много здраве на вси домашни наши и познайници. —

Костаки Искровъ и Любенъ Стойчевъ сега за сега сѫ при мене въ Москва, та че занапрѣдъ добръ е Господь. Азъ писахъ за тѣхъ Г. Искру и Стоянчу Чомакову повече, зачтото незная ты гдѣ си. Коста и Личе сѫ обогатѣли съ сыромашиѭ, та незнаѭть кадѣ щѫть да са дѣнать съ това богатство, ако не имъ пратать пары по̀-скоро, да нетеглять баремъ тіе, а то другы ны вече пала палила; кой какъ найде тѫй ще прави.

Прощавай К. Геровъ.

Съ Г. Новикова Евг. Петровича са видвахъ тука, кога отиваше за въ Цар. градъ, нъ накъсо зачтото бѣше боленъ кога ходихме при него съ Лича и Костаки. Той ми каза, че ужь ся получавать въ Петерб. извѣстія отъ тебе.

---

693. — Братски натякванія и съвѣти. Изпратени пари. Любенъ Каравеловъ и Костадинъ Кесяковъ въ Москва. Искатъ съвѣти отъ Н. Герова. Коп. кн. 3. 120

Пловдивъ, 22 Декемвр. 1857.

Любезный Брате!

Пріяхъ твое писмо отъ 13 Ноемвр., въ което ми пишешь за много чюжды работы, а за тебе си ничто. А отъ другѫ странѫ прѣдъ хора-та ся окайвашь, че честь-та ти тя е врьлила тамъ, дѣто само м е ч к ы - т ы живѣѭть и мене коришь прѣдъ тѣхъ, че ся намирамь въ заблуждение, та почитамь м е ч к ы - т ы за людіе и пр. Ако ти е злѣ, никой не ти е кривъ, че чтото трьсишь и както ся владашь, това и нахождашь, това те и постига. Чтото теглишь, отъ главѫ-тѫ си го теглишь. На врѣмя-та, когато ти направихъ капиѭ да идешь при м е ч к ы - т ы, азъ ти казахъ да прѣмыслишь хубавѣ и ти спомянувахъ, че е по̀-добрѣ да не ходишь; ты иска, та отыде. Послѣ ти казахъ толкова, какъ трѣбва да правишь, за да ся олесняваш за всичко, а ты не кабулишь да ми пишешь за нѣчто: азъ не знаѭ, въ кой си факултетъ, не знаѭ пріялъ ли си пары-ты, что ти сьмъ пратилъ; писахъ ти толкова пѫти, нъ азъ ти пишѭ едно, ты ми отговаряшь друго; та какъ да ти ся грыжѭ за нужды-ты? Колко за мое-то заблуждение азъ да ти кажѭ за отговоръ, че азъ видѣхъ добро отъ м е ч к ы - т ы, та тѣхъ познавамь, съ тѣхъ ся дрьжѭ и тѣмъ слугувамь, а ты виждь та разбери свѣта по̀-добрѣ, найди по̀-добры ты людіе, стани и ты чловѣкъ, каквото трѣбва, та да идѫ да ся поведѫ и азъ по тебе да излѣзѫ изъ заблуждение-то. Щешь намирашь маханѫ на Г. Стоянче, че ми е далъ писмо-то ти да го четѫ: нъ знай, че Г. Стоянче не е нито толкова безуменъ, нито ми е пакъ неприятель, за да крые това отъ мене, та да го казва на другы. Не е, кажѭ, безуменъ и неприятель, зачтото това, что правишь ты, та ми събаряшь ихтибара прѣдъ другы-ты, това е или твърдѣ голѣмо безумие, или още по̀-голѣмо зложелателство. Другояче, ты ако си разбралъ работѫ-тѫ, че е така, трѣбваше съ мене да ся обяснишь. Не думахъ ли ти азъ толкова да бѫдешь искренень съ мене? Такыва душманлѫци или глупавины отъ тебе за моѭ тщетѫ азъ видѣхъ доста и има още да видѫ. За нѣкои сьмъ ти писалъ; да ти обадѫ и сега за единъ. Кога да идѫ оттука прѣди боя, оставихъ ти единъ тимисюкъ отъ стринѫ Тодорицѫ Сирачкѫ-тѫ нѣкой за 10—12 хыляды грош. които тя имаше да зима отъ Х. Костадина, Станимакалия; оставихъ ти го да ѝ го дадешь, а ты не си ѝ го далъ. Сега тя си иска или тимисюка или пары-ты и има правдѫ да си гы земи съ фаиза до 30,000 гр. Виждь каквѫ работѫ ми си свръшилъ.

Тыя работы ти казвамь съ ожялѣло срьдце, зачтото не сѫ добры. Казвамь ти гы дано да гы разберешь, че сѫ кривы, та за напрѣдъ да не гы правишь и да

ся владашь, както трѣбва, както ти сьмь казалъ на врѣмято, та отъ моѭ странѫ азъ всичко, что е было досега, щѫ забораваѭ и пакъ щѫ правѭ онова, что сьмь ся обреклъ. Ама ако и занапрѣдъ правишь така, азъ, право да ти кажѭ, не могѫ да бѫдѫ равнодушенъ, да мя пытать хората, каквы наукы учишь, а азъ да незнаѭ, что да кажѭ. Въ такъвъ случяй прави чтото знаешь.

На П. Погодина, Хомякова и Ошмянцова щѫ пишѭ сега наскоро слѣдъ нѣкой день.

Прѣди нѣколко дни пратихъ бэю Атанасу 21 полуимперияль да ти гы прати, да гы дадешь Тодору Запрянову.

Притварямь ти писмо отъ Г. Искра Кесяковъ за сына му Костадина. Личе Каравеловъ ся пази да не го видѫ азъ, кога да трьгне отъ Цариградъ и Костадинъ не ма слушя да чяка тамъ рѣшение-то на работѫ-тѫ му. Послѣ откакъ сбръкахѫ така, азъ оттука никакъвъ съвѣтъ, не могѫ да имъ дамь. На Костадина баща му ся срьди за непослушяние-то му и нито борчя му плаща, нито нѣчто ще му прати, а Личевъ баща какво ще каже, не знаѭ. Оттука друго не могѫ да имъ кажѭ, освѣнь, ако нѣма възможность (и вѣрвамь да нѣма) да влѣзѫть въ нѣкое училище, то да ся хванѫть на нѣкоѭ работѫ да си искарвать хлѣбъ и да станѫть людіе. За тѣхъ до недѣлѭ пакъ щѫ ти писа.

Желаѭ ти да си здравъ.

Твой братъ
Найденъ.

До недѣлѭ щѫ пишѭ и Г-ну Рачинскому.

---

694. — Да ся погрижи за Кост. Кесяковъ и за Лича Каравеловъ да се намѣстятъ на работа. Коп кн. 3. 131.

Пловдивъ, 24 Декемвр. 1857.

Любезный Брате!

Завчера на 21 Декемвр. ти писахъ, прѣзъ Вѣнѫ. Днесь ти притварямь писмо отъ Г. С. Филаретова, което завчера не испратихъ за да не стане пликъ-тъ твьрдѣ дебелъ. Въ завчерашне-то писмо ти писахъ за Костадина Искровъ и сега пакъ ти повтарямь да гляда той до ся натъкми, ако не на учение, то на нѣкоѭ работѫ, зачтото инакъ да не чяка отъ бащѫ си помощь. И ты глядай да имъ прѣдстоишь и да имъ си полезенъ, ала безъ да имъ давашь пары или да ся задлъжявашь за тѣхъ, зачтото нѣма кой да плати за тѣхъ, та да не теглишь послѣ утѣснение.

Мама е при мене въ Филибе и тя поздравлява. Тя е тука още отъ есенесь.

Желаѭ ти да посрѣщнешь и прѣминешь съ здравіе новѫ годинѫ.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ.

---

695. — Кировичъ и Кишелски. Кокаревъ ще подържа Люб. Каравелова и Кост. Кесякова Пак. 21.

Господину Найдену Герову.

Москва 1857 Декемвр. 28-ый.

Любезный Брате!

Отъ 26 Јуніа не сьмь получвалъ отъ тебе писмо, незная пращашь ли ми и получвашь ли мои-тѣ писма, отъ които това е седмо, что отпращамь безъ да знаѭ получвашь ли ги. Азъ сьмь живо и здраво. Дай Боже да сте и Вы тамъ добрѣ.

Вчера ми пишать отъ Петерб. че Г. Кировичъ получилъ отъ тебе писмо и желае да та поздравя отъ негова странѫ. Прѣди една неделѫ отиде за въ Петерб. Г. Киселскіи за да служи въ Азіятскіи Департаментъ; той та поздравява. Костаки Искровъ и Любенъ Стойчевъ като не са пріѣха въ Кад. корп. Г. Рачинскій гы прѣдяви Г. Кокареву богатому купцу въ Москва и той даде обѣщание вчера, да гы

въспыта на свой счетъ, а Г. Рачински и Бодянскіи да опрѣдѣлять въ какво училище да гы воспытвать. Кога опрѣдѣлять, то щѫ ти писа, что сѫ опрѣдѣлили. Така прилича вече, че Кост. и Личо щѫть останатъ тука да са учать. Тіе щѫть пишять на родители-ты си, като гы настанать вече въ нѣкое училище. Много здраве на роднины и пріятели.

К. Геровъ.

---

696. — Братски недоразумѣния. Участьта на Любенъ Каравеловъ и Кост. Кесяковъ. Какво мислятъ за Н. Герова славѣнофилитѣ. Свѣдѣния за павликянетѣ въ Пловдивско. Смѣтка за живота. Домашни новини. Пак. 21.

Прито 22 Февр. 1858. Отгов. 4, 11 и 18 Марта.

Москва 1858 л. Јануар. 20-ый Февруар. 1-ый

Любезный Брате!

Слѣдъ писмо-то ти отъ 26-ый Јуній изъ Цар. гр. прьво писмо что сьмь получилъ отъ тебе е това: отъ 21-ый Дек. 1857 л., което получихъ прѣди еднѫ недѣлѭ и на което ти отговарямь сега.

Пишешь ми, че въ писмо-то си отъ 13 Ноемвр. ти пишѫ много чужды работы, а за себе си ничто не ти пишѫ. Не! Азъ помежду немногото чужды работы, пашѫ ти, че сьмь ти пращаль писма и не знаѭ получилъ ли гы си като немамь отъ тебе извѣстіе и не знаѭ навѣрно гдѣ си? Затова и пишѫ Г-ну Стояну повече за К. Искр. а не тебѣ; и по долу ти отговарямь на зададеный ми въпросъ въ писмо-то ти отъ 30 Маія изъ Одессѫ „пиши ми откога щешь да подкачишь да зимашь пары отъ стипендіѫ-тѫ на Дѣдо Денкоглу и колко?“ че щѫ получавамь по 15 р. ср. (тогава не знаехъ добрѣ, затова сега ти казвамь, че не 15, а 14 р. и 28 коп.), на които са обѣщавахъ още лѣтось да ти отговорѫ. Още ти пишѫ, че сьмь здравъ и пр. Слѣд. пишѫ ти въ писмо-то си отъ 3 Ноемвр. соразмѣрно съ чуждыты работы, и за себе си нѣчто, (а не ничто). Нъ ако е това малко, то азъ и сега ти казвамь, това сѫщо-то, че немамь друго что да ти кажѭ. Колко за словаря, азъ ти писахъ още лѣтось (може и Филаретовъ), че нема вече оргиналъ готовъ, че сичкый са напечата. Мѫслѭ, че е лышно да ти повгарямь това пакъ. Още лѣтось ти писахъ, че тука може да са живѣе и съ много и съ малко и че ты знаешь колко ни ставаше харчъ (приблизително) кога живѣехме съ Филарет. у Мадамъ Наиенсь, че и това считамь лышно да ти повтарямь и да ти досаждамь. Още ми пишешь: „А отъ другѫ странѫ прѣдъ хора-та са окайвашь, че честь-та ти та е врьлила тамъ, гдѣто само мечкы-ты живѣѭть, и мене коришь прѣдъ тѣхъ, че са намирамь въ заблужденіе та почитамь мечкы-ты за людіе и пр.“ Азъ прѣдъ никого не сьмь са окайвалъ и възставалъ противъ честь-тѫ си, че ма е врьлила при мечкы-ты. Въ това можежь да са убѣдишь отъ тоя источникъ, отъ които си почерпнѫль, че сьмь са окайвалъ и возставалъ противъ честь-та си; а пакъ това что казвашь, че сьмь та корилъ прѣдъ хора-та, че си въ заблужденіе, та почиташь мечкы-ты, е толкова основателно, колкото това: „Баіо казва, че было много сладко прѣсно мляко съ орись, че му казвале, че глядале като ялъ кадій-ть.“ Още ми пишешь: „Ако ти е злѣ, никой ти не е кривъ, че чтото трьсишь, това и нахождашь, и както са владашь, това та и постига, чтото теглишь отъ главѫ-тѫ си го теглишь.“ Това го знае и татовый сынъ най-малкый, че бива нѣкога така, а нѣкога са случва, та не можешь да найдешь чтото трьсишь, че спрѣвалили другы-ти и го нашли по напрѣдъ. За отговоръ на това твое условно предложеніе: „ако ти е злѣ и пр. и пр. ти казвамь, че не ми е злѣ и затова никому не могѫ да рѣкѫ, че ми е злѣ. Азъ истина, чтото трьсихъ, това и найдохъ (както казвашь ты) и то пакъ чрезъ тебе, ако и не во врѣме и както трѣбваше. Азъ желаехъ да са подоучѫ и, слава богу, сега азъ са учѫ ако и трудничко, като не е во врѣме, нъ това е зарадъ мене пріятно, та нещѫ никому да са оплаквамь. А колкото за хава-та, че е лоша тука, и че е студено, и че тукашны-ты хора думать, че Господь далъ тыя мѣста за мечкы-ты, а тіе сѫ заселили хора (това казвать хора-та тукашни както пишѫ Г-ну Стоянчу, а не азъ), пакъ го потвръждавамь и предъ тебе и сега и за всякога; зачтото, както хора-та

говорять, така и ты самъ ми пишешь нанадолу за това че е тѫй, и, че ми си писалъ още лани кога да додѫ. Така нито хора-та правѭ на мечкы, нито пакъ тебе корѫ че си въ заблужд. та гы почиташь. Хора-та си са хора, мечкы-ты си сѫ мечкы и ты си какъвъ-то си си зачтото азъ никого немогѫ да прѣтворѭ. А пакъ мене какъвъ-то щешь ма наречи: глупавъ ли, душманинъ ли, какво-то вече щешь; уста не искать кирію кога говорять. Азъ немогѫ да си дамь прѣкоръ самъ зачтото испытахъ, че „трудно е да познае человѣкъ себеси." Тебе, както ти казахъ, не сьмь окайвалъ, че са намирашь въ заблужденіе, а сьмь та окайваль споредъ писмо-то ти, въ което пишеше Филаретову, че си былъ готовъ да издрьжишь 10 като неговый екзаменъ, нежели да претеглишь това чтото си теглилъ. И въ това сьмь та окайвалъ предъ тебе кога ти пишехъ, че Ошмянцовъ не ти знае тегло-то, ами са срьди, че му не пишешь; нъ тука нема никакво заблужденіе. Г-ну Стоянчу пишехъ, че незнаѭ коя е причина-та да доде тука Кост. и Личе, и казвамь, че ако е братъ ми (споредъ както казвахѫ Кост. и Лич.) чудно е! Нъ и тука не видѫ и думамь никакво заблуждение; а и сега ти казвамь, че ако да бѣше ти причина да додѫть, то щеше да ми е чудно, като знаешь ти каква е хавата особенно въ Петерб. дѣто отивахѫ К. и Л. Ако сьмь кривъ, че сьмь си казалъ мысль-тѫ прѣдъ Г-нъ Стоянча, то за оправданіе ти казвамь, че Кост. откакъ е дошьлъ не е совсѣмь здравъ, сега вече напролѣть може да привыкне. (за да бѫдешь и ты не безуменъ като Г-на Стоянча, иди кажи Г-ну Искру, че Кост. не е здравъ. Ако ти е тежко, че сьмь писалъ Г-ну Стоянчу, а не тебе, то знай, че азъ отъ 26-ый Јулій не сьмь получилъ отъ тебе писмо, и не знаехъ гдѣ са намирашь и може ли да са пише до тебе за всякаквы работы послѣ такыва изм. А пакъ за К. и Л. трѣбваше да са извѣсти поскоро. Азъ си мыслѣхъ, че Г-нъ Стоянче, като домашенъ человѣкъ, трѣбва да си е въ Филиб. затова и писахъ нему. Ако сьмь виновать, то вина-та ми е това: что ми трѣбва да идѫ да плачѫ по чужды работы, та безъ белѭ да си добиѭ белѭ. Нъ не знаѭ отъ что не можяхъ да бѫдѫ равнодушенъ къмъ затруднително-то положеніе на К. и Л. нъ са измамихъ, та навѣрихъ около 100 рубл. че имъ дадохъ (тука сега, ако тегла отъ глава-та си тегла), нъ чини ми са, че не само азъ, нъ и другы да бѣше щеше са рѣши да потегли, като видѣше злочестно-то положеніе на Л. и К. Небезпокой са, ако тегла зарадъ това, то не ми си ти кривъ, познавамь. Срьдишь ми са че, ты ми едно пишешь азъ ти отговарямь друго. Ето начто не сьмь ти отговорилъ на врѣме: Ты ма пыташь колко пары щѫ получавамь отъ степ. и отъ кога щѫ начнѫ да гы получавамь? А пакъ азъ та пытахъ за това още отъ Филибе и ты ми каза тука че щѫ получавамь 20 р. и отъ Маія мѣс. 1857 г. Кога ма пыташе ты, азъ не знаехъ ничто повече освѣнь това чтото ми си казалъ ты (т. е. 20 р. отъ Маія мѣс.) и трѣбваше да ти повторѫ твой-ты думы. Нъ щешь да речешь: зачто не ми писа, като видѣ, че не 20, а 15 р. и не отъ Маія, а отъ Октомвр. щешь получавашь, та да оправимь и допълнимь чтото недостига. Истина е така. Нъ въ това врѣме трѣбваше и да ти напишѫ, както ты пишешь мене, че, или отъ небрѣжность не си узналъ добрѣ колко и отъ кога щѫ получавамь, или че ми си былъ душманинъ, та не ми си казалъ правдѫ-тѫ Нъ ни едно-то ни друго-то не ти писахъ, зачтото слава Богу, такиви работы не могѫть да потрьсѫть тѫй длъбоко душѫ-тѫ ми, чтото да назовѫ брата си душманинъ, въ порывѣ гнѣва, безъ да имамь вѣрно свидѣтелство за душманлъка му. За отвѣтъ на въ кой сьмь факултетъ? то казвамь, че ако да бѣхъ дошьлъ съ рѣшително намѣр. за въ Юрид. Физик. Мат. или Медицинск. то трѣбваше да са върнѫ, зачтото степендія-та е учреждена за Филолог. фак. Нъ ще речешь: менѣ така казвахѫ затова азъ не сьмь виновать въ това. Азъ незнаѭ кой е виноватъ, затова и не ти пишѭ въ кой сьмь фак. зачтото, ако да ти пишехъ, трѣбваше да кажѫ за нѣкого, че е виновать, а зачтото не искамь никого да обвинявамь, то азъ трѣбва да си мълчѫ. Само това могѫ да кажѫ че поступленіе-то ми по филолог. фак. бѣше, и е по волѭ-тѫ ми и сьмь доволенъ отъ него. Колко за хора-та които та пытать что учѫ могѫ да ти кажѭ, че тѣмъ, ако трѣбваше да знаѭть за мене и ако са интересувать отъ мене, то нека не забравять, че азъ бѣхъ при тѣхъ 5 години въ Филибе и никой не мя пыташе что врьшѫ и что учѭ; а пакъ сега отъ 100 конаци мѣсто не щѫ да ходѫ да имъ расправямь за себе си; ако дочакамь да ся додѫ, видѣ щѫть, что сьмь училъ, а сега и азъ още не знаѭ что ще бѫде съ мене. А тебе, ако е мѫчно, че не знаешь что да имъ кажешь, то знай, че и менѣ кога ма пытахѫ 6—7 мѣс. Погод.

Аксакови, Хомяк. Ошмянц. и др. гдѣ теперь находится Н. Геровъ и что дѣлаетъ? бѣше много мѫчно като не знаехъ да имъ отговорѫ, а още повече ми бѣше мѫчно, кога вече начнахѫ всички-ти да подозрѣвать на мене, че ужь азъ знаѭ, нъ крыѭ. Може да не е было потрѣбно да знаемь твое-то положеніе и мѣстопрѣбываніе. Въ такъвъ случай прощавай, че ти досаждамь. Пишешь ми, че си видѣлъ такывы душманлъци и глупавины много за твоѭ тщетѫ и има още много да видишь. Истина е така. Азъ имамь много погрѣшкы, и, едва ли щешь да успѣешь да гы видишь сичкы-ты, и ако ти са малко мои-ты, то разглядай твоя си животъ и вишь, че тамъ щешь да найдешь още много; ако щешь питай и мама като е при тебе да ти раскаже нѣкои, които не помнишь. И азъ быхъ ти казалъ нѣкои, нъ не сьмь охотникъ до изслѣдованій чужихъ пороковъ. Пишешь ми: „тыя работы ти казвамь съ сожалено срьдце, (азъ мыслѭ да е было срьдце-то ти въ голѣмо волненіе кога си писалъ писмо-то, така чтото не е имало въ него мѣсто за ожаленіе), зачтото не сѫ добры; казвамь ти гы дано да гы разберешь, че сѫ кривы, та занапрѣдъ да не гы правишь и да са владашь както трѣбва и пр. и пр. Азъ — както всякога, така и сега пріемамь и прочитамь твои-ты писма и совѣты съ благоговѣніе и за отвѣтъ на прѣжны-ты ти подобны писма, азъ сохранявахъ глубоко мълчаніе, което е знакъ на пълно сознаніе виновность-та ми, а сега за отвѣтъ на послѣдне-то ти писмо нарушихъ това мълчаніе. Азъ разбирамь работы-ты си и познавамь, че което е така както ми пишешь, така е, а което не е то не е. Колко за това что ми пишешь, че ако са владамь добрѣ то и ты ще врьшишь, чтото си са обѣщаль, ако ли не, то ты не може да бѫдешь равнодушенъ къмъ мене. Азъ не могѫ да дамь залогъ или кефилъ за владане-то си, зачтото владане-то не е колело и Насрадинъ Хоџова кѫща, да го трькаляшь на кѫдѣ щешь за да угаждашь сякому. Ты ако си са обѣщавалъ нѣчто, то е было не отъ принужденіе, а отъ добрѫ-тѫ ти волѭ; така пакъ отъ добрѫ-тѫ си волѭ можешь или да си испълнявашь обѣщаніе-то, или не. Колкото зарадъ мене, прави чтото ти е отъ срьдце, зачтото азъ не желаѭ да са стѣснявашь ты зарадъ мене.

Въ той день, кога да идешь на Едрене прѣди войнѫ тѫ, отъ зарань-тѫ до вечерь-тѫ та немаше дома. Вечерь-та си доде, та ми каза че щешь да идешь зарань на Едрене, събра си дрехы, отидохме у Казакъ Гарабеть, послѣ у Салчевы и пр. и прѣзъ нощь-тѫ спа ти у Гарабета и зарань-тѫ на другый день въ темно си отидохте съ Ступина. Ты не успѣ ничто да ми кажешь какво щѫ да правѫ, затова ми писа едно друго отъ Едрене. Може и да не помнѫ, нъ и не намирамь врѣме, въ което да мыслѫ, че си можель ты тогава, въ толкова брьзотіѭ да ми прѣдадешь тимисюкъ за 30,000 гр. зачтото, тоя день ты ни косьмь не ми порѫча и ни прѣдаде; това и ты трѣбва да помнишь, като смыслишь добрѣ онова врѣме. Азъ зачтото не помнѭ добрѣ, могѫ да положѫ, че ми си го далъ и ми си зарѫчалъ да го дамъ стрини Тодарици. Нъ като помыслѭ, че азъ често видвахъ тоя тимисюкъ между книгы-ты ти и често ми пишеше стрина Тодорица зарадъ Яне Парассалія-та нъ че имаше Яне да и дава пары и въ село са видвахме съ стринѫ Тодорицѫ, то тогава заключавамь, че непрѣменно трѣбваше да ми доде на умъ да дамъ тимисюка стрини Тодарици. Азъ знаѭ, че между книгы-ты имаше тимисюкъ, непомнѫ за колко хыляды, на простѫ дебалѫ книгѫ написанъ, принадлѣжащій Ненчу Сиракову да зима той отъ нѣкого Сима Пирдоплія-та (така ми е остало въ ума, а не Х. К. Станимакалія-та, както ми пишешь, нъ може и да сьмь янлъшъ). И тоя тимисюкъ много пѫти ми са мяркаше, та чисто помнѫ и форма-та му какъвъ бѣше: спрѣгнѫть на 4, увалянъ много и могѫ да кажѫ, че бѣше и покойный нашъ бае Петръ Торманъ писанъ вѫтрѣ мартуръ. Тимисюкъ-тъ са начинаше така: „знайно буди какъ пріидохме и пр.“ Това сичко помнѫ много добрѣ и могѫ да кажѫ, че тимисюкъ-тъ е между книгы-ты, зачтото азъ нигдѣ не сьмь го дѣвалъ. Помнѫ что ми си писалъ отъ Едрене Цар. гр. Одессъ Бук. ако и да не сьмь свръшвалъ сичко-то, нъ за тимисюкъ ничто не помнѫ. Ако са е загубилъ тимисюка, то тогава е виновата моя-та невнимателность и небрѣжность. Ты прѣди да идешь на Едрене, знаеше, че азъ сьмь глупавъ и небреженъ, зачто ми оставяшь такывы работы, които могѫть да ти навлѣчѫть главоболіе отъ мое вполнѣ испытано отъ тебе небрѣженіе? Не е лудъ който ѣде зелника, а е лудъ, който му го дава. Ако не си трьсилъ добрѣ между книгы-ты, то потрьси, зачтото азъ гы оставихъ въ голѣмъ безпорядокъ, та може нѣгдѣ да е затуленъ тимисюка. Азъ на рукописны-ты ти книгы ре-

естръ не правихъ, зачтото ти даже и на печатны-ты немаше кога отиде на Едрене, а направихъ само на печатны-ты, и щехъ лани да ти го пратж въ Филибе, нъ ти ми писа, че азъ сьмь та лъгалъ, че има реестръ на книгы-ты ти и даже не сьмь ти казалъ, кадѣ сьмь оставилъ книгы-ты. Истина, че не основателно и гнило ми пишеше тогава. Разсуди самъ, може ли да бжде това: да ти кажж въ Петерб. че имамь реестръ на книгы-ты ти, а да не ти кажж кждѣ сж книгы-ты оставены? Истина неможе. Нъ да рѣчемь, че азъ не сьмь ти казалъ, амъ тебе кадѣ бѣха устата да ма попиташь за твои-ты си книгы кадѣ сьмь ти гы оставилъ да си гы найдешь, та да са не луташь въ Филибе да гы диришь (както ми пишешь лѣтось). Азъ ако сьмь былъ небрѣженъ, та не сьмь ти казалъ, то ты си былъ по небрѣженъ, зачтото не си питалъ, за твои-ты си книгы. Реестръ-тъ не ти пратихъ тогава, зачтото трѣбваше, ако ти го пратѣхъ, да ти пишж както сега, да ти покажж, че не та лъжж, както ми пишешь. Сега вече за да видишь, че истина не та лъжж, ще ти го пратж, ако и да е безполезенъ.

Писмо-то ти отъ 23 Дек. пріяхъ заедно съ включено-то отъ Филар.

Молѭ ти са, ако ти прилѣга, пиши ми съ прьвж пощж или съ вторж за Павликяне-те напр. приблизително, колко сж въ Филибе и колко села съ колко жители има около Филибе Павликяне, колко попове има настоящи Павлик. и колко Итал. и отъ кога е направенж черковж-тж имъ и отъ кога е дошьлъ Владыка-та имъ и сѣди ли още учителя, что ни учи Латинск. яз. съ Спаса? Ако ти не прилѣга то ми пиши да знаѭ че неможе. Надѣямся, че скоро щешь да ма хокашь пакъ и ето зачто: Понеже до Ноемвр. мѣс. неможяхъ да си ушіѭ студенч. облѣкло и понеже началство-то университетско ми совѣтова да пишж на Денкооглу да ми прати пары да си ушіѭ дрехы, както давалъ и на другы-ты степендіанты. Азъ му писахъ и имамь копіе-то на писмо-то. Той ми прати 30 рубл. и въ това врѣме ми пише че ти пратилъ полица за 50 р. та като ѭ наплатишь, той ще ми прати още 20 р. Може ти да са усумнишь че азъ сьмь писалъ на Денкооглу да направи тжй; затова ти казвамь, че азъ на Денкооглу не сьмь споменалъ въ писмо-то си за тебе ни чернж ни бѣлж, както показва копіе-то.

Това писмо сьмь приготвилъ още на 20 Іаннуар. нъ до днесь 1-ый Февр. не ти го пратихъ, че немахъ пары за пощж-тж. На мѣсто 7 рубли за квартирж както плащахме лани, азъ сега плащамь $4^1/_2$ р. и на мѣсто 8 за обѣдъ, пакъ $4^1/_2$ плащамъ и на слуга-та ни $^1/_2$ р. а други-ти $4^1/_2$ что остаять отъ степендіѭ-тж употрѣблявамь за пране, свѣщи, чай и пр. и пр.

Груда наша сестра ни оздраве ли? Мами цѣлувамь ржкж-тж. Получихъ 21 полуим. дадохъ гы Запрянову и ти приключавамь отъ него свидѣтелство.

Тука тыя дни са врьши интересно дѣло за насъ, нъ още не е оправено, до недѣлѭ щж ти пишж, като са оправи, и като, получж твои-ты писма, за Погод. Хом. Ошм. и пр.

Молѭ ти са пакъ за Павлик. дано ми пишешь, Г. Искро трѣбва да знае за тѣхни-ты села добрѣ.

И сега немамь пары, нъ са научихъ, че зимать писма на Пощж-тж и безъ платж тука, та да плати въ Вѣнж.

---

697. — Географически свѣдѣния за Ошмянцова. Пак. 21.

Любезный Брате!

Послѣдне твое писмо что сьмь пріялъ е отъ 24 Декемвр. на което ти сьмь отговорилъ одавна.

На Г. Ошмянцова казахъ много здраве отъ тебе и кога получихъ писмо-то ти отъ 21-ый Декем. и послѣ кога отъ 23-ый Декемвр. 1857 г. за което ти благодари. Яковъ Онисимовичь скоро вече ще почне да печата картж-тж си, за това ти са моли, да му напишешь что годѣ за отвѣтъ на извѣстны-ты въпросы, че нема вече врѣме да чака. Ако ли видишь, че не щешь можешь (което азъ никакъ не мыслѭ), то му напиши да са ненадѣѭ. Азъ бѣхъ тыя дни у него и той самъ ми казва това, което ти пишж сега. Не бива ли да са попроси и Г. Јоак. Груевъ отъ странж на Г. Ошмянцова за таѭ работж? Г. Ошмянцовъ не ще да остави труда

му за лудо; той искаше и сега да му праги нѣколко рубли, та че и по напечатаніе-то карт. той ще возблагодари повече, не само него, а и всичкы, които са потрудять да му пратять свѣдѣнія. Той самъ казва това.

К. Геровъ.

Москва 1858 Мартъ 16-ый.

Прѣди нѣколко врѣме ми прати И. Н. Денк. още 20 рубл. ср. и ничто не ми пише за тѣхъ. Господину Николаю Митрофану писахме въ Брьцигово зя тѫѭ работѫ (и за Геогр. Вопр.) молѭ ти са, попроси и него да са потруди сега, и обѣщай му навѣрно че ще бѫде возблагодаренъ, за труда си отъ издателя на картѫ-тѫ.

---

698. — Братски сръдни и оправии. Коп. кн. 3. 182.

Костадину, въ Москвѫ.

Пловдивъ, 4 Априлия 1858.

Любезный Брате!

Писмо-то ти отъ 20 яннуар. писано и на 1-ий Февр. испратено прияхъ. Сега щѫ подкачѭ да ти отговарямь на рядъ за всичко, что ми пишешь въ него и щѫ напишѭ колко-то пристигнѫ сега, а за друго-то до пѫти.

Казвашь ми, че въ много-то писма, что ми си пратилъ, писалъ ми си всичко, чтото трѣбва. Писма-та ти стоять и азъ щѫ гы пазѫ, та кога бѫде животъ и здравѥ да си дойдещь, да видишь, что ми си писалъ. Азъ въ тѣхъ не намирамь друго ничто, освѣнь да ми казвашь, че не знаешь дѣ сьмь, дѣ ся намирамь, и да ми дадешь да разберѫ, че трѣбва да ти пратѫ пары. Прьво-то е лъжя: Въ писмо-то си отъ 24 Юния 1857 л. за което ми пишешь, че си го приялъ и въ притворено-то въ него за Г-на Ошмянцова азъ пишѭ, че слѣдъ 2—3 дни щѫ тръгнѫ за Филибе. Послѣ, като си ся видвалъ съ Г-на Новикова не може да не си научилъ отъ него, че сьмь тръгнѫлъ отъ Цариградъ за Филибе, и пакъ Костакый Искровъ не може да не ти е казалъ, че сьмь вече стигнѫлъ въ Филибе. При всичко това, ты намѣсто да ся зарадвашь, че слѣдъ толкова ходенѥ безъ работѫ и азъ най-послѣ ся настанихъ — да ся зарадвашь, ако не за мене, а то баремъ за тебе-си че ти сьмь потрѣбенъ, ты ся правишь, като че не мя знаешь, дѣ ся губѭ; не щя нито лицемѣрно да ми кажешь двѣ сладкы думы за честитяванѥ. При таково твое владание азъ никакъ не намирахъ потрѣбно да ти пишѭ, нъ пакъ ти писахъ не еднашь (копии-ты отъ писма-та имамь). Второ-то что ми давашь да разберѫ отъ писма-та си, сир. че трѣбва да ти пратѫ пары, това азъ тврьдѣ добрѣ разбирамь, ала не го сврьшвамь, зачтото и ты не врьшишь това, което си длъженъ да правишь срѣща това, което азъ правѭ за тебе не по длъжность, а отъ добрѫ волѭ. Какъ да продлъжявамь да ти пращамь пары, кога ты не само на врѣмя-то, когато си зелъ пары, не ми си писалъ за да знаѭ, кога си гы поискахѫ хора-та че сѫ земены (отъ Константина Коди): нъ и послѣ откакъ ти писахъ на 20 Мая отъ Одессѫ, че гы искать отъ мене, пакъ не щя да ми пишешь, че гы си зелъ. Така трѣбва или да платѭ тыя пары безъ да знаѭ зелъ ли гы си, каквото что гы и платихъ, или да ся карамь съ хора-та, и за коѭ моѭ личнѫ ползѫ? Година ся минѫ, е че и втора ще ся исплъни, ты още не ми си пратилъ хесапъ, колко пары си зелъ и за какво гы си похарчилъ. Ты ако искашь да харчишь пары безъ хесапъ, азъ гы нѣмамь да ти гы давамь безъ хесапъ и послѣ, който въ онова врѣмя, кога азъ ся губяхъ по свѣта безъ никаквѫ работѫ, отъ коѭто да печелѭ нѣчто баремъ колко за харчя си, не само че не си употрѣбилъ всичкы-ты пары что ти оставихъ на тръганѥ оттука да събирашь за да платишь длъгове-ты ми, нъ и оныя 20 жълтици, что ти пратихъ отъ Вѣнѫ за сестрѫ ми Jованѫ, които азъ знаѭ какъ сьмь събралъ, та не си гы далъ. Ако не пожяли менѣ, не дожялѣ ли ти за сестрѫ ни съ сирачета-та й? Сега разумѣвамь, зачто не щя никакъ да ми прѣдадешь хесапъ. Нъ то какъ да было вече ся минѫло, а занапрѣдъ, ако искашь да ти пращамь пары, трѣбва да ми пратишь хесапъ за оныя, чтото сьмь испращалъ досега, ако ли не имъ знаешь хесапа да ми пишешь, че не знаешь, тапа занапрѣдъ да дрьжишь

хесапъ. Ако не свръшишь това, азъ нѣма да ти пратѫ нищо. Ако речешь за оправдание да ми казвашь пакъ, что-то ми пишешь сега, сир. да не ти сьмь оставялъ, кога да тръгнѫ отъ тука, работы-ты си възъ тебе, че не си былъ вряденъ отъ мене, който ти оставихъ тыя работы въ такывы обстоятелства, въ каквы-то на чловѣка и чюжды людие помагать, не остава друго, освѣнь да ма имашь за такъвъ както самъ ся оцѣнямамь, сир. не както братъ за брата си.

Да ти кажѭ сега и что трѣбваше неизбѣжно да ми пишешь, та не ми си писалъ. Трѣбваше:

1-о. Да ми пишешь че щешь идешь по филологическый факултетъ и отъ волѭ ли го правишь това.

Менѣ бяхѫ казали, както что ти пишяхъ на врѣмя-то, че отъ тебе зависи да си изберешь факултетъ; нъ работа-та не было така, та трѣбваше съ врѣмя да ми обадишь, че мя сѫ излъгали та сьмь тя излъгалъ, за да ся погрыжимь, дано да оправимь погрѣшкѫ-тѫ. Азъ не могѫ да вѣрвамь, че ты щешь станешь добьръ филологъ; таче и да станешь такъвъ, какво бѫдѫще тука можешь да имашь. За това жяль ми е за пары-ты, дѣто щѫ гы похарчѭ за тебе, таче послѣ, кога ся врьнешь въ отечество-то да тя глядамь, че ся чюдишь какво да чинишь. Азъ быхъ и сега желалъ нека да загубишь еднѫ годинѫ повече, та да прѣминешь въ другъ факултетъ и въ такъвъ случяй пожертвовалъ быхъ и повече нѣчто за тебе, когато щѫ да имамь надѣждѫ, че като излѣзешь отъ университета щешь имашь отпрѣди си нѣкакво бѫдѫще. Нъ сь твое-то, не знаѭ какво да кажѭ, владанѥ ще ли може да бѫде това?

2. Не трѣбваше ли да ми обадишь оныя работы, които сѫ правили Блъгарчета-та въ Москвѫ и които ми сѫ обадени като лудости, та да знаѭ, какво е и что е, и ты вѫтрѣ ли си или не, та да сьмь миренъ? Ты не маришь за тыя работы, ала азъ не могѫ да не ся грыжѭ, зачтото положение-то ми е таково, дѣто, ако да направѭ азъ лудость, тебе не докачя, а ты ако да направишь нѣчто повече-то азъ щѫ отдѣвамь.

11 Априлия.

Азъ ты пишяхъ, че ма е срамъ да мя пытать хора-та, по кой факултетъ ся учишь, а азъ да не знаѭ. На това ми отговаряшь, че и тебе было срамъ, като не знаешь, что да отговоришь на които тя пытать, дѣ ся намирамь. И въ тоя хытьръ отговоръ азъ не видѫ друго, освѣнь истѫ-тѫ логикѫ, коѭ-то сега учишь въ филологическый факултетъ и която насѫдѣ ся зѫби въ писмо-то ти. Ты не можяше да не знаешь, дѣ сьмь, зачтото ти сьмь писалъ за кѫдѣ сьмь отишьлъ. А ако не ти сьмь писалъ, че сьмь стигнѫлъ, за кѫдѣто ти пишяхъ, че сьмь тръгнѫлъ, то не е за друго, а само зачтото ты никакво съчювствіе не щя да ми изʼявишь, за че сьмь ся настанилъ за да могѫ да ся поминѫ за напрѣдъ, и да артирдосамь нѣчто за да могѫ да ти помагамь колкото ти сьмь ся обреклъ.

Азъ ти писахъ за нѣкои твои кусуры относително спорядъ мене, а ты ми отговаряшь, че и азъ имамь кусуры, и да пытамь мамѫ да ми гы каже. Азъ знаѭ че имамь кусуръ и особенно относително спорядъ мамѫ, за които, срамувамь ся, кога ми дойдѫть на умъ. Нъ кажи ми, кои ми ся кусури-ты, съ които докачямь азъ тебе нѣчто, както ты мя докачяшь съ кусуры-ты си, които ти сьмь казалъ и каквито оше ще трѣбва да ти кажѭ, кога прѣглядамь книгы-ты и рѫкописы-ты си, които тыя дни отворихъ и отъ единъ поглядъ отгорѣ видѣхъ, че интересны работы ми нѣма. Нъ ако тя е нарядила мама да мя наказвашь за кусуры-ты ми, съ които ѝ сьмь прѣгрѣшявалъ, тогава и по̀-голѣмо зло да ми направишь, стой ми ся, нъ отъ другѫ странѫ все трѣбва да не забравишь и личны-ты ны отношения помежду, та наказание-то да бѫде наказание, а не злотворение.

18 Апр.

За да ти отговорѭ на всичко, трѣбва да дрьжѭ писмо-то още 2—3 недѣли. За това днесь свръшвамь и нѣма да ти пишѭ вече прѣди да приемѫ отъ тебе писмо, което да възстанови прилични-ты помежду ны отношения, сир. да ми пишешь: прьво, колко пары досега си приялъ отъ мене и какъ гы си разнеслъ, имашь ли борчь и колко; по колко ти трѣбвать пары на мѣсяць (то ся знае, да

живѣешь простячко). 2. нѣма ли възможность да прѣминешь въ другъ факултетъ съ какъвъ да е начинъ и желаешь ли и ты това, или не, 3) да ми пратишь каталогъ-тъ за книгы-ты, които си оставилъ тука, като казвашь че го имашь, или ако го нѣмашь, да ми кажешь, че го нѣмашь. Такова писмо като ми пишешь, азъ щѫ заборавѭ всичко, чтото е было до сега, и щѫ глядамь да олеснѭ мѫчнотии-ты ти, и занапрѣдъ пò-често щѫ ти пишѭ, зачтото сега, право да ти кажѭ, ядъ мя е и да хванѫ перо-то, като трѣбва да ти пишѭ работы, които никакъ не трѣбваше да бѫдѫть така. Истина, ты можешь и безъ мене да ся поминешь, та да не ти мине прѣзъ ума, че азъ не разбирамь това, та искамь да тя направѭ, щешь не щешь, да припаднешь съ молбѫ, не. Азъ искамь само да ти дамь да познаешь, че не сьмь дотолкова безуменъ, дѣто да не отбирамь ничто, както нѣкои твои работы показвать, да мыслишь за мене. Искамь още владанѥ-то и на двоицѫ-тѫ ни, единъ на спорядъ другый, да бѫде истинно братскы. За да бѫде така, отъ твоѭ волѭ зависи. Мысли и прави както знаешь.

За 50 рубли, които е зелъ Г-нъ Денкоглу за тебе отъ Г-на Гешоглу, та гы платихъ азъ, какъ гы си искалъ и что си писалъ, не знаѭ. А Г-нъ Денкоглу ми пише такова писмо, дѣто не за брата, а за себе-си чловѣкъ не може го кабули, нъ азъ прѣтрьпѣхъ и това за тебе и не отговорихъ както ся стояше. Ты щешь познаешь ли или не ты знаешь.

Азъ ся годихъ прѣзъ мясници за Марийкѫ Пулевѫ, сестрѫ на Тодоракый. Ала имаме още скрыто работѫ-тѫ, и тайно щѫ ся вѣнчаѭ прѣзъ Мая та да нѣма да си . . . .

Мама отъ есенесь все е при мене. Тыя дни доведохѫ и Герче баевъ Атанасовъ.

Притварямь ти извѣстие за число-то на павликяны-ты съобщено отъ павликянскый даскалъ.

Кажи Г-ну Запрянову, че едва прѣди малко врѣмя зехъ пары отъ Хасковциты, колко да платѫ Г-ну Филаретову и пр. Отсега щѫ глядамь да земѫ пары за да му испратѫ; нъ да гляда пò-малко да харчи.

Притварямь ти писма за Г-на Рачинскый, Запрянова и К. Искрова.

Твой братъ
Н. Геровъ.

---

699. — Честитяване женидба. Братски недоразумѣния. Назначението на Н. Герова. Взаимни разправии. Абониране на вѣстници.

Москва 1858 5-й Јуній.

Любезный Брате!

Твое писмо отъ Април. начнато 4 и свршено 18 Апр. получихъ на 6-й Маія. Отъ него са научихъ, че си са годилъ навѣрно (азъ и напрѣдъ знаехъ, но чакахъ да ми пишешь и ты). Сега могѫ да ти честитѫ радость. Прѣди двѣ недели научихъ, че свадба-та ти щяла да бѫде на Св. Духъ (духовъ-денъ), ако е това истина, то честита ти и булка! Повече не могѫ да ти пишѫ за това, зачто са види, че ты мыслишь зарадъ мене совсѣмъ другояче и ма туряшь на рядъ съ твои-ты най-голѣмы душмане и недоброжелатели и така, като зложелатель твой, чтото и да ти пожелаѭ, то ще да е отъ луково срьдце (това пишѫ спорядъ писмо-то ти). Человѣкъ е свободенъ да мысли какъ ще, а и ты си человѣкъ, слѣдоват. мысли какъ щешь.

Въ писмо-то си ми казвашь, че лъжѫ, дѣто сьмь ти писалъ какъ незнаѭ, че си въ Филибе и ми показвашь, что ми си писалъ отъ Цари-градъ, какво слѣдъ 2—3 дни щешь идешь въ Филибе. Добрѣ азъ имамь това писмо, но имамь и друго твое писмо отъ Вѣнѫ пратено за отвѣтъ на мое писмо въ което ми пишешь, че много са безпокоишь, като не знаешь върналъ ли сьмь се здравъ въ Филибе отъ Бѣль-градъ, като немашь още извѣстіе отишьлъ ли сьмъ си въ Филибе, както ти пишехъ, че за 1-ый Септемвр. щѫ брьзамъ да си идѫ. Слѣд. ако тя лъжа азъ вече, то и ты тогава си лъгалъ, че незнаешь отишьлъ ли сьмь си или не, ако и да ти пишяхъ, че скоро щѫ си идѫ! Разсуди самъ таче пакъ ми пиши, че лъжѫ. Азъ не считамь нужно да ти доказвамь, че не сьмь знаялъ, че си въ Филибе зач-

тото ты самъ го добрѣ видищь, нъ ако е нужно да ти са доказва като на дѣте, то азъ могѫ да ти докажѫ съ твои-ты писма пакъ. Пишешь ми още, че трѣбва и Г. Новиковъ да ми е казалъ, че си вь Филибе и това съ такъва увѣренность, что по твое мнѣніе не е было възможно да ми не каже Новиковъ; но спорядь мене това е много возможно зачгото Новиковъ ми каза само, че вмѣсто 600 получавашь 1200 и повече ничто, разумѣваса, че и друго хорати, но все посторонны работы. Но зачто ми нехорати повече опрѣдѣлено? Ако трѣбва, азъ щѫ ти писа, кога ти потрѣбва. Но ако и да бѣше ми казалъ Новиковъ пакъ за отвѣтъ щяхъ ти кажѫ пословицѫ-тѫ за прѣсно-то мляко и симида кадійски. Зачтото такъвъ отвѣтъ ся стуи тука на твоѭ-тѫ беззѫбѫ логикѫ (противоп. на моѭ-тѫ зѫбестѫ както казвашь). Азъ немамь нуждѫ да та лъжѫ особенно тамъ, дѣто самичакъ видишь, че нѣма мѣсто за лъжѫ! Ако искашь да видишь что е лъжѫ? на да ти кажѫ! Во врѣмя-та на войнѫ-тѫ ми пишеше ты изъ Одессѫ, че не знамь отъ гдѣ си щяло да ти доде слѣдъ 2 дни рѣшително опрѣдѣленіе зарадъ мене, въ какво училище ми си отворилъ (испросилъ) мѣсто да са учѫ и чтомь ти доде писмо-то щешь ми извѣстишь. Оттогава има 5 год. и ты ничто не ми си спомяналъ! Може и истина да е было това, кой тя знае что си врьшилъ? Нъ все азъ могѫ по̀ скоро да кажѫ, че това е лъжѫ (нъ не ти сьмь казалъ) като не го повтори вече, а не ты да ми кажешь, че лъжѫ като пишѫ, какво не знаѭ въ Филибе ли си. Азъ имамь много случай да са сомнѣвамь, че ма си лъгалъ, нъ никога не смѣяхъ така рѣшително да ти кажѫ лъжешь, а ты зачто, при озѫбенѫ истинѫ ми казвашь, че лъжѫ? незнаѭ! Но прощавай може менѣ, лъжя-та моя, да ми са види за голѣмѫ правдѫ. Въ такъвъ случай прощавай! Ты ми пишешь още: Костаки Искровъ не може да ти не е казалъ, че сьмь въ Филибе. На какво основаніе казвашь неможе, не знаѭ. На Костаки Искровъ никой ни рѣчь не пише за тебе (ако мыслишь, че му пишять), само му казвать да си праща писма-та прѣзъ мене. Зачто си зелъ да стѫпяшь тѫй слабо незнаѭ, ако е да ми докажешь мои-тѣ слабости, то глядай да не стѫпяшь по̀-слабо отъ мене! а азъ познавамь слабости-тѣ си. Пишешь ми още: ты намѣсто да са зарадвашь, че сьмь са настанилъ, слѣдъ толкова врѣме, на работѫ, ако не зарадъ мене, то зарадъ тебе, че сьмь ти потрѣбенъ, ты ми пишешь, че незнаешь гдѣ са губѫ и не щя баремъ двѣ сладкы думы да ми пишешь за честитяване. Прѣкрасно! но азъ съ зѫбестѫ-тѫ си логикѫ, не можяхъ да кажѫ това, ако да бѣхъ на твое мѣсто. Азъ още въ Петербургъ са зарадвахъ, че си са настанилъ, кога ми каза ты самъ, но ако ты разумѣвашь подъ име настаняване явно консулство, а не тайно, както бѣше настаненъ отъ Петербургъ, то азъ и сега да ти кажѫ, че, намѣсто да са зарадвамь, както что са зарадвахъ въ Петербургъ, че ты по желаніе-то си отивашь тайно, азъ са опечалихъ, кога са научихъ, че ты отивашь явенъ консулъ въ Филибе, зачто по твоити разговоры въ Петерб. явното консулство не ти е по волѭ. Азъ помнѭ всичко това добрѣ. Слѣдователно, ако трѣбваше да почувствувамь нѣчто отъ измѣненіе-то на твое тайно консулство въ явно, то трѣбваше да не е радость, зачтото това е противъ твои-ты въ Петерб. желанія. Азъ толкова знаѭ! Казвашь ми още, че при такъво мое владане (което казахъ прѣди) ты не почиташь нужно да ми пишешь, нъ пакъ ми пишешь. Азъ показахъ мое-то владане по̀-ясно и така ты можешь сега или да ми пишешь, или не, а не да мыслишь, че не е нужно да ми пишешь и въ това сѫщо-то врѣме пакъ пишешь. Това е като дѣтинско-то изрѣченіе у насъ: Мамо! щѫ ти кажѫ нѣщо, ама нещѫ да ти кажѫ. Още казвашь: Второ-то что ми давашь да разберѫ е да ти пратѫ пары, това азъ твърдѣ добрѣ го разбирамь; нъ не го сврьшвамь, зачтото и ты не врьшишь онова, което си длъженъ да правишь срѣща онова, което азъ правѭ не по длъжность а отъ добрѫ волѭ. Отлично!! Азъ много пѫти сьмь ти писалъ, че ты всичко правишь отъ добрѫ волѭ зарадъ мене, за това е лишно да ми го казвашь ты. Знаѭ добрѣ, че азъ, не врьшѫ чтото трѣбва, но ако врьшяхъ, тогава вече ты не отъ добрѫ волѭ, а по длъжность щеше ми правишь добро, зачтото и азъ ти слугувамъ. Но такъво добро азъ не считамь за добро; такъво добро тука може да са найде по̀-лесно, като пристанѫ нѣкому да му бѫдѫ и Ахчія и чубукчія и кафеджія и прасажія и пощажія; да го водѫ нощѣ по балы-ты да му са намирамь дома кога иде на дерменбере. Копривщ. Перущ. Пазарджикъ, Едрене, да прѣдавамь на два класа, да работѫ съ грънчаре-ты и съ Генче Младеновъ, да му цѣпѫ дрьвѫ да му чистѫ постале-ты, да му колорисвамь

рызи (и кога не приготвѫ да ми са срьди) то щѫ намѣрѫ хлѣбъ да ѣмь и да ма облѣкѫть съ ветхы свои дрехы, и кога намѣрѫ врѣме да ходѫ да са учѫ, както что правехъ при тебе тѣзъ. Трѣбва най напрѣдъ да ти поблагодарѫ, че ма доведе и на тѫѭ степень на която сьмь сега и второ да ти кажѫ, че азъ заслужено благодѣяніе, не считамь за благодѣяніе, а ты ако правишь добро отъ добрѫ волѭ, прави го! ако ли не, не си каляй рѫцѣ-тѣ зачтото никой та не накарва зорленъ. Че въ много случаи сьмь та оскарбилъ до безконечность, че много пѫти сьмь постѫпилъ къмъ тебе, както никой не е постѫпилъ съ брата си, азъ самь си казвамь, нъ ако са основавашь на мои-ты лоши постѫпки и ма туряшь гдѣто не трѣбва, тогава прави както знаешь? Пишешь ми: Какъ да ти пращамь пары кога година са мина и втора ще са испълни, ты още не ми си пратилъ хесапъ колко пары си зелъ и за какво си гы похарчилъ. Ты ако искашь да харчишь безъ хесапъ пары азъ гы немамь да ти гы давамь тебѣ, който, кога азъ са губехъ по свѣта безъ никаквѫ работѫ, не само, че не си употрѣбилъ всичкы-ты пары что ти оставихъ на тръганіе отъ тука да съберешь, за да наплатишь длъгове-ты ми, но и оныя 20 жльтици за какѫ Јованѫ не си далъ и пр. . . . И тука на сѫдѣ въ писмо-то ти са види мое-то робство и твое-то господарство надъ мене, като Никола и Чорбажи Салчо. Добрѣ! добрѣ! Прьво и прьво ти казвамь, че азъ за себе си дрьжѫ хесапъ, нъ отнюдъ не считамь нужно да ти давамь отчетъ колко сьмь получилъ, и безъ хесапъ не могѫ да харчѫ, а харчѫ колко ми трѣбва и колко ми си пратилъ. Но тебѣ трѣбва да си знаешь что ми пращашь, зачтото ако ми пращашь безъ да хесапишь что ми си пратилъ, то е твоя кривдина, а не моя, зачтото зорленъ не та накарахъ да ми пращашь пары. Ако ли си заборавилъ колко ми си испратилъ, то трѣбваше да ми пишешь, че си заборавилъ да ти кажѭ хесапа, а не да ми искашь хесапа като заимодавецъ, и да ми казвашь, че немашь пары да ми давашь безъ хесапъ. Казвашь ми още: сега разумѣвамь зачто не щя никакъ да ми предадешь хесапа. Нъ какъ да было вече са минѫло, а за напрѣдъ ако искашь да ти пращамь пары трѣбва да ми пратишь хесапъ . . . Азъ не знаѭ что си разумѣлъ и за да ти дамь да разумѣешь, азъ щѫ ти воврѫ въ очи-ты всичкый хесапъ да видишь, че ни еднѫ парѫ не сьмь ти изялъ, та да не ми гризешь царвулы-ты толкова пѫти и да ми казвашь и отъ Петерб. въ писмо-то си и въ Петерб. и тука и отъ Филибе толкова пѫти, че было що было, ты щешь да го забравишь и слѣдъ мѣсяць ты още повече повтаряшь и новы работы напр. въ послѣдн. писмо, че не сьмь ти наплатилъ насѫдѣ борча (кромѣ Каки Ивани) Сега да ти неговорѫ много на праздно щѫ ти воврѫ въ очи-ты всичко подробно, което, ты видиса, че си испарилъ изъ главѫ-тѫ си и ти са чини, че ти сьмь ѣлъ пары-ты безъ хесапъ. Тая неделя си трьга отъ тука Г. Василій Чолаковъ и по него щѫ ти пратѫ и реестръ на книги и всички хесапъ, да са успокои возмутено-то ти срьдце, гдѣто толкова пѫти са осѣщава да забрави и още повече возвира. Може да речешь зачто на врѣме-то не ми даде хесапъ? Рѣчи ми да ти кажѫ зачто? Ако да рѣкѫ да ти пишѭ за всичко то трѣбва още двѣ книгы и още 40 копѣйки повече на пощѫ-тѫ, а азъ съ 40 копѣйкы обѣдвамь 4 пѫти. Само на твой думы щѫ да ти отговорѫ: Истина, ты можешь и безъ мене да са поминешь, та да ти не мине прѣзъ ума, че азъ не разбирамь това, та искамь да та направѫ щешь не щешь да припаднешь съ молбѫ. Велче кога му ся искаше петмесъ той выкаше: цичо Костадине! да ми е пълно паниче петмесъ изядамь го! помысли и твои-то не е ли тѫй, когато самъ въ сѫщо-то писмо ми пишешь, че ако ти не пишѫ и возстановѫ прѣжны-ты ни отношенія съ тебѣ (т. е. мой-тъ хизмикярлъкъ) то ты нещешь да ми пращашь пары. Ты противорѣчишь самъ себѣ си (както и за себеси ми пишешь въ сѫщо-то писмо че си страдалъ толкова врѣме по чужбинѫ. Не! Ты самъ трѣбва добрѣ да знаешь, че не могѫ безъ помощь да поминѫ (ако ходѫ да са учѫ въ университета както трѣбва, аколи измикярувамь то може), ты казвашь че разбирашь добрѣ и съ това показвашь, че не разбирашь. Но, зачтото цѣла годинѫ не ми си пращалъ пары и знаешь, че азъ сьмь още живъ, ты невольно трѣбва да заключавашь, че може да са помине само съ глътане воздухъ. Нъ ты са брькашь много! Азъ незнаѭ въ другы мѣста по Европѫ какъ е, но въ Москвѫ, особенно зимѣ много чясто са нахождать хора не ѣли и замрьзнале въ избы-ты, а азъ живѣѭ въ избѫ. Не дай Господи да заболѣѭ (ако не сьмь заболѣлъ) тогава и съ мене ще са случи чтото са случва обыкновенно тука и ты щешь повѣрвашь че е

трудно да са помине безъ пары (азъ не ходѫ да просѫ, да не та засрамѫ, както други нѣкои правять). За да ти е мирна глава-та, не ти трѣбва ни пары да ми пращашь, ни писмо да ми пишешь, и да ми пратишь пары да знаешь че посенова не щѫ гы пріемѫ, а щѫ ти ги врьнѫ назадъ, а колкото ми си пратилъ досега и колкото сьмь ти изялъ безъ хесапъ, то пакъ тебѣ са молѫ да ми кажешь какъ да ти отмьздѫ. Не си губи времеице-то напрасно да ми пишешь писма и не ми пращай пары да та боли срьдце-то за тѣхъ. Азъ ако ми позволи срьдце да ти отвѣтѫ на всичкото писмо добрѣ, ако ли, то стига и толкова; прощавай.

Надѣвамь, че скоро щѫ получѫ допълненіе на послѣдното ти писмо!

К. Геровъ.

До сега не ти писахъ, че имахме тоя мѣсецъ (Маій) испытаніе, което са продлъжава до 3-ый Іуній. Азъ не трѣбва да ти казвамь, че е срамота, ако узнаятъ хора-та наше-то отношеніе! Отъ моѭ странѫ никой не знае, таче и нема да узнае, като и азъ вече не ти пишѫ и ты (както казвашь) не щешь да ми пишешь.

Още лани познахъ, че скоро щешь да прѣстанешь да ми пращашь пары и именно, кога тя просихъ да ми пращашь Цар. Вѣстникъ. Мене бѣше лесно (и сега е лесно) да получавамь нъ твой-та честь щеше да пострада, както ти пострада, като просихъ отъ Денкоглу пары да си ушіѭ студенческы дрехы. На Денкооглу ничто не сьмь писалъ за тебе, ни чернѫ ни бѣлѫ, а той зачто и какво ти е писалъ не знаѭ! расправяйте си са сами съ него.

Считамь нужно да ти обадѫ, че щѫ да са постараѭ да получавамь Цар. Вѣстн., Българс. Книж. и Византисъ за да са упражнявамь въ Грьцкый языкъ, да не бы и това да тя оскорби както просбѫ-тѫ ми на Денкооглу, и, безъ твое позволеніе нещѫ го направѫ, зачтото може да не е добрѣ. Ты не ся безпокой да ми пращашь само ми пиши бива ли азъ самъ безъ тебе да си получавамь, че имамь случай сега за това.

---

700. — Списъкъ на книгитѣ на Н. Герова. Подробни смѣтки. Училищенъ въпросъ. Доротей Врачански. Грижа за бѫдащето. Екзаменъ.

Москва 1858 6-ый Јулій.

Реестръ на книгы-ты.

Книгы въ червеный сандъкъ № 1-й.

Енциклопедически Лексиконъ . .	14
Гимназич. Курсъ чистой Математики.	1
Путешествіе Всеволожскаго . . .	2
Стихія тисъ пираматикисъ филикисъ	1
Математика Франкера	1
Ботаника Декандоля части	2
Физика на Француз. языкъ части .	3
Чтеніе изъ четырехъ Евангелистовъ	1
Статистика	1
Историческое чтеніе изъ книгъ Ветх. Завѣта	1
Посланникъ (писмовн.) Греческ. .	1
Напистиконъ Елениконъ	2
Археологія	1
Разговоры Фр. Рус. Греческ. . . .	1
Основанія Геометрій	1
Хымія	1
Физика	1
Одигосъ тисъ евсевіасъ	1
Критическ. Изслѣдован. Венелин. .	1
Физика части	4
Пространный Катихизисъ Русск. .	1
Статистика Россійск. Имперій . . .	2
Начертаніе Церк. Библейск. Исторій	1
Математика на Греческ. языкъ . .	1
Јоанъ Раичъ	1
Начальныя Основанія Геометрій . .	1
Вѣкъ Болгарскаго Царя Симеона .	1
Руководство къ Всеобщей Исторій	4
Корнесловъ Русск. языка	1
Ростиславъ Михаиловичь	1
Частная Риторика	1
Піитика	1
Стихіоерисъ Географія	1
Писменница на Славянск. языкъ . .	1
Краткая Географія	1
Руководство къ Словѣнстѣй Грамматицѣ	1
Мѣсяцословъ на 1845	1
Сочиненіе Богдановича части . . .	4
Начальное руководство къ изучен. Франц языка	1
Еlеменъ де ла граммеръ франсе .	1
Курсъ чистой Математики погорѣс.	1
Общая Риторика	1
Частная Риторика Команскаго . .	1

Синдомосъ геники Историја	1
Логическая Грамматика	1
Руская Грамматика Греча	1
Сводъ законовъ Россійской Имперій	1
Мыслословль	1
Исторія Петра Великаго	1
Общая Риторика Команскаго	1
Грамматики ту Ламу	1
Логаритми	1
Славянск. Древн. Шафарика части	3
Древные и нынѣшн. Болгаре части	2
Журнале (библиот. для чтенія и др.)	13
Латинская Грамматика	1
Латинско-Русскій Лексиконъ	1
Руководство къ Аритметикѣ	1
Заради возражданіето Новой Болгарской Литературѣ	1
Скандинавоманія	1
Стихійны уроци Землеопис.	1
Цвѣтъ Младости	1
Греческое Евангеліе	1
Зерцало Христіанско	1
Блъгарскы-ты Книжици	1
Стоянъ и Рада	1
Учебная Книга Всеобщ. Географій	1
Всеобщая Исторія	3
Судебникъ	1
Пространный Катихизисъ Касапскі	1
Билеты	1
Книжевной узаимности Славяна	1
Библія на Турскій языкъ	1
Фабль Рюссъ	1
Лукианосъ	1
Климаксъ тисъ Еллин. Глоссисъ	1
Исторія Грецій	1
Отчетъ Одесскаго Учебн. Округа	1
Молитвенниче	1
Мечъ и перо	1
Циркулярно	1
Объ Источникѣ Народной Поезіи	1

Въ Бѣлъ Сѫндѫкъ № 2-ый.

Исторія Генуезскихъ поселеніи въ Крымѣ	1
Диплунъ параллилонъ	1
Невене слоге	4
Физика двѣ части	2
Зоологія часть прьва	1
Индики аллилографія	1
Селскій Домашный Лечебникъ	1
О зародышѣ новой Болгарск. Литератур.	1
Правила противъ холера	1
Критико Историческое изслѣдованіе о русск. языкѣ	1
Анекдоты Отоманскаго двора	1
Инструкція объ управленіи Лѣсною частію	1
О характерѣ народныхъ пѣснь Славянъ	1
Наполеонъ Бонапартъ	1
Опытъ постепенныхъ развитіи Мышл.	1
Русская Грамматика	1
Географія Соколовск. часть I	1
Журнале (библ. для чтенія и др.)	4
Рѣчи произнесенныя въ торжеств. собраній	2
Отчетъ простаго изложенія системы шелков.	1
Годишный актъ въ Ришелевск. лицеѣ	
ҜД стихотворенія Хомякова	1
Вхожденіе-то въ Исторіѭ-тѫ на българ. славян.	1
Словарь Церковн. Слав. и Русск. языка	1
Нуво диксіонеръ	1
Описаніе воины великаго Княз. Святослава	1
Указъ Императорск. Величества	1
Евангеліе Слависъ	1
Всеобщій Франц. Русск. Словарь	1
Фаблъ Руссъ	1
Кратко извѣстіе объ Одесск. учебн. округѣ	1
Журналъ Общест. свѣденій	1
Новый Магазинъ	1
Блага вѣсть	1
Царственникъ	1
Руководство къ Славѣнстѣй Грамат.	1
Вале-алба	1
Грамматики тисъ лалуменикисъ Елл. Глос.	1
Хаџи бей	1
Цвѣтособраніе	1
Преводъ на Хаттишерифа	1
Новые разговоры Греко-русск.	1
Писмовници	6
Водитель	7
Михалъ	5
Граћа за Србску Грамматике	1
Исторія срѣдныхъ вѣковъ	1
Българска Аритметика	1
Одисосъ тисъ евсевіасъ	1
Рукописна грамматика и Аритметика	1
Завѣтъ Априлова	1
Славено българское дѣтоводство	3
Слово Святаго Ефрема рукопись	1
Ксенофонтови знаменитости	2
Забаве за деци	2
Кратка Исторія Грека и Турака	1
Антропологія Србьска	2
Стари рукописи български	8
Допълненъ съ газеты различны	
Новая Исторія	1
Задачи Ариѳметическія	1
Таблици	

Сички ти книги ли сѫ тука, что сьмь записалъ, не помнѭ; може и да сьмь загубилъ нѣкое парче отъ реестара (зачтото на 4-тикы книги сьмь записвалъ. Въ продлъженіе 3-годишно врѣме може да ти сьмь изгубилъ много книгы и другы нѣчта, това знаѭ, нъ что сьмь загубилъ не могѫ да ти кажѫ, че ты не ми остави реестръ на книгы-ты си, та да видѣхъ что нема между оставены-ты книгы. Едно само помни, че и ты самъ на много мѣста си далъ книгы и си заборавилъ кадѣ сѫ. А колко за това что ми пишеше зимасъ, че не сьмь ти казалъ кадѣ ти сѫ книгы-ты, та гы си дирилъ изъ Филибе, азъ ти казахъ, какъ сѫ у Константинчови на маазѫ-тѫ. На училищны-ты книгы, като имаше реестръ, азъ по реестера гы и прѣдадухъ Г. Стояновичу и С. Чомакову и знаехъ что има и что нема. Колкото за тимисюка на стрина Тодорица, за който ничто не ми си казалъ напрѣдъ и който, азъ мыслѣхъ, че трѣбва да е потрѣбенъ и много добрѣ помнѭ, че го кріехъ нѣгдѣ между книгы-ты, както ти пишехъ пò прѣди да го диришь. Сега случайно го найдохъ при реестера на книгы-ты и ми доде на умъ, че азъ го зехъ тогава съ мене да ти го дамъ да не са загуби. Ако не друго, то макаръ това ще покаже, че азъ колко годѣ, сьмь ималъ мысль и зарадъ тебе добрѫ, а не сьмь ти душманинъ, както ми пишешь. Тимисюкъ-тъ е за 11380 гр. . . . (Слѣдва отъ кого колко е земено).

Такъвъ хесапъ трѣбва да имашь и ты и затова ти са чини че трѣбва да ти сьмь изялъ 3915 гр. Нъ слушай да ти кажѫ още: ты знаешь, че менѣ са набираше едно на друго прѣзъ 3-тѣ годины въ Филибе да зимамь заплатѫ за труда си по 2500 гр. които едва ми стигахѫ да са облекѫ и да си посрѣщнѫ неизбѣжный харчъ. Слѣд. за всичко друго что сьмь харчилъ гдѣто е было необходимо, трѣбвало, да харчѫ готовы пары. Затова трѣбва да ти кажѫ прьво това, та че послѣ още и друго: 1) Отъ Маія мѣсяць, кога си отиде ты на Едрене, до Септемвр. доклѣ да ма пазарать, азъ трѣбваше да харчѫ готовы пары за ѣденіе и за да си идѫ въ село и да си дойдѫ. 2) трѣбваше да плащамь фаизъ зачтото не ми давахѫ пары съ врѣмя (на Хаџи Калча само имамь записано прѣзъ 3-тѣ год. че сьмь издавалъ 317 гр. Фаизъ). 3) Да си идѫ и додѫ отъ село и да купѫ за дома макарь малко нѣчто, всяка година по два пѫти, ты знаешь что трѣбва. 4) Да плащашь само зарадъ твои писма както пречетохъ вчера колкото събрахъ: 18 изъ Одессѫ и Едрене 12 изъ Букурещъ. 11 изъ Вѣнѫ 22 изъ Петерб. (кромѣ оныя които нѣмамъ на рѫкѫ, още и за отвѣтъ на тыя писма: едно на друго за получане и отвѣтъ что трѣбва, ами на бае Атанаса и на бае Хаџія въ Цар. градъ и у дома и за другы писма? За Срьбски Новини и за Цар. Вѣстникъ, които не можеше да не получавамь, да ся заплатять и за пощѫ-тѫ, колко трѣбва? Не заборавяй, че азъ въ тыя три годины имахъ много повече харчъ отъ колкото ты. Пытай Яна да ти каже че много пѫти отъ Калоферци, Карловци, Сопот., Копривщ. Клисур., Пазардж, Казанлък., Захар., Хаскіоци Чирпанци, които и за работѫ и безъ работѫ идехѫ въ Филибе да научять нѣчто, неможехъ да втасамъ да ѣмъ хлѣбъ, а ты знаешь какъ са посрѣщатъ и отпращатъ такивы хора. Нъ ты не мысли, че тыя зарадъ мене тежкы харчеве сьмь посрѣщалъ съ твои пары. Не! Азъ щѫ ти кажѫ сега кадѣ прихващамь твои-ты 3915 гр. Ето гдѣ: . . . (Слѣдва подробно кому какво е дадено).

И другы и другы. Истина че освѣнь горѣказанны-ты твои 6054 гр. 20 пар. може да има още и другы у мене, нъ въ това исто-то врѣме и азъ може да сьмь харчилъ още зарадъ тебе като напр. гдѣто пращахъ газеты на Груіооглу, които му пращаше ты, и пр. Нъ ако и да сьмь ти изялъ, ты не помнишь ли колко врѣме, година и половина, ми си казвалъ, че щѫтъ ми дадѫть чорбаџіи-ти заплатѫ за труда ми въ училище-то и ми не дадохѫ? Не помнишь ли что ми повтаряше въ всяко писмо и лично въ Букурещъ, че трѣбва да трьпѫ доклѣ са настанишь, та че послѣ имашь надѣждѫ и отъ чорбаџіи-ты да ми земешь пары и за напрѣдъ и за послѣдни-ти 4 мѣсяци слѣдъ тебе? Ако не помнишь на да ти кажѫ: отъ Одеесъ 23 Февр. 1854. Трѣбва да сме доволни съ тоя рядъ, на който са находи училище-то, зачтото, пò-добро сега не може да бѫде. Истина заплата-та ти е малко, но азъ са надѣѭ послѣ да бѫдешь възмьзденъ. Стига за сега Господь да ти дава здраве да врьшишь работѫ-тѫ си добрѣ, та за послѣ ще бѫде добро, азъ сьмь увѣренъ. За 3 мѣсяци отъ минѫлѫ-тѫ годинѫ, които ты слугува въ училище-то все щемь земемь нѣчто и то ще е твое, нъ сега не прилѣга да пишѫ на чорбаџіи-ты. Повече не ти пишѫ, а повта-

рямь ти пакъ да си глѣдашь училище-то добрѣ, и всичко ще бѫде добрѣ. Освѣнь това много, много пѫти повтаря и потретва и въ писма-та си и лично (въ Букурещъ), че трѣбва да са трудж, а трудове-ти ми не щѫть сѫ напраздно и азъ, съ надѣждѫ, са трудихъ трудихъ догдѣ станахъ като вѣйка и ми побѣля глава-та отѣ трудъ. Тука дѣто страдамь е отъ мене си, зачтото азъ самъ искахъ та додохъ тука. Нъ и тука пакъ ти си причина-та, зачто-то, кога щяхме да идемь въ Одессъ въ семинаріѭ-тѫ, ты каза, че щешь найдешь по-хубаво мѣсто. Истина тука шеше да е пò-хубаво отъ семинаріѭ-тѫ, нъ ако да получавахъ 230 рубл. и да можехъ да живѣѭ съ тѣхъ добрѣ, както ми пишеше по лани, а сега е пò-боклукъ отъ 2 семинаріи. Нъ было что было, то отишло!!! Колкото за факултета что сьмь избралъ, доста добрѣ знаешь още отъ тука работѫ-тѫ, нъ нали пыташь да ти кажѫ. Менѣ бѣше пò срьдце медицинск. факултетъ, зачтото той обѣщава добрѫ сѣтнинѫ, нъ ся мѫчихъ лани да привыкнѫ да глѣдамь въ Анатомич. театръ и тамъ гдѣто колатъ кучета мечкы и другы животны, нъ не можахъ зачтото истина не добро. Юридическій да оставимь на странѫ. А между Математ. и Филологич. ако и да има голѣма разлика въ наукы-ты, за насъ и два-та тыя сѫ сухы, зачтото у насъ още не е това врѣме, гдѣто Мат. и Фил. факултеты да сѫ тѫй полезны и удобны за поминъкъ както тука сѫ полезны, за това все едно, на които и да сьмь факултетъ поминъкъ-тъ ми ще е еднакъвъ (освѣнь Медиц. разумѣвамь). Азъ мыслѫ, че е тѫй, нъ ако не е тѫй и има пò-голѣмѫ ползѫ отъ Мат. Факултетъ, то азъ сьмь готовъ да минѫ на него, нъ когато ми са покаже пò-наглядно пò-гуляма-та ползѫ отъ Мат. факулт. Ако мыслишь, че може да са примѣни у насъ нѣкоя наука отъ Мат. фак. кажи ми коя е и какъ зачтото истина, може и да не ся усѣщамь азъ. Нъ сега за сега ми са чини, че това е трудно. Ако да бѣше въ Технологическій институтъ, то другояче; така още е добрѣ въ Лазаревск. Институтъ восточныхъ языковъ, зачтото послѣ има прѣголѣмы добрины (по окончаніе-то), нъ тамъ нема вече и малка степендія, а не голѣма; а най надеждна за добъръ поминъкъ е духовна-та Академія, зачтото, ако не друго, то макаръ попъ могѫ да станѫ и да живѣѭ спокойно, нъ у насъ могѫ да бѫдѫ и безъ Академія попъ, а не като тука не е возможно. Освѣнъ това никой не знае що ще да стане и какъ ще си помине. Ты вѣрвамь, че не си мыслилъ, че ще бѫдешь консулъ, когато си са училъ, въ Филибе. Нашій Владыка Дороѳей Врачанскій кога шіехме заедно съ него. ни на умъ не си е турялъ, че ще стане Владыка, Филиппополскій Хрисанѳъ никога не можеше да повѣрва (така и Цукала-та) че единъ варваринъ изъ балкана ще стане причина да го испѫдятъ изъ Филибе и пр. и пр. Менѣ ся свиди за мене си, за това азъ сьмь готовъ пò-скоро на добро-то си, а не зло-то си! Право казвашь, че азъ не щѫ бѫдѫ добръ Филологъ (това е весма рѣдкый случай да бѫде нѣкой добръ филологъ), нъ още пò-редко излизать добры математици. Отъ насъ нито ты си добръ Математикъ нито Филар. добръ Филологъ и пр. и никой отъ насъ неможе да бѫде добръ ученъ, зачтото добры-ты Матем. и Филолози и Медици прѣди да влѣзать въ университета, знаять повече отъ колко-то мы знаемъ кога излизаме отъ университета, а то въ противенъ случай Москва щяше да е пълнѫ съ добры филолози и матем., които сега можешь да гы пречетешь на прьсте-то си. Както да е азъ все сьмь съгласенъ, че може да сьмь сбрькалъ много, гдѣто сьмь избралъ факулт. и това може весма добрѣ да познаѭ, кога ми са покаже пò-наглядно пò-голѣмѫ-тѫ ползѫ отъ Матем. факулт. у насъ. Освѣнь това, да оставимь всичко на странѫ, та да припомнимь, че азъ по длъжность за степендіѭ-тѫ трѣбва да бѫдѫ учитель нѣгдѣ, и по необходимости трѣбва да прѣдавамь Аритметика, Начална Геометрія Начална Физика Матем. Географія и др. (които и безъ университета можихъ криво лѣво да прѣдавамь колко годѣ) зачтото у насъ пространна Физика, Высшая Матемаг., Химія, Минералог. и др. не е возможно сега да са прѣдавать при такъво състояніе на отечество-то ни, зачто-то още много нѣчто трѣбва покрай тыя наукы, което у насъ нема. Нъ пакъ сьмь съгласенъ, че може да е пò-добрѣ на Мат. Факул.

Азъ не ходѫ въ театръ, ни въ собранія, ни на разходкѫ ни нигдѣ гдѣто ходять хора-та за развлеченіе послѣ трудове-ты си зачто това всичко бива съ пары. Хора-та като глядать скромный ми (по тѣхны-ты думы) животъ чисто ми думать да идѫ въ Академіѭ-тѫ духовнѫ. Тые не знаѭть че нѣмамь пары!

Азъ лани са мыслехъ много что да захванѫ да учѫ и ся возехъ по совѣты-ты на мнозина, а сега тѫй привыкнахъ къмъ Фил. факулт. чтото както и да ми хора-

тягь другы-ти, не може тѣхный разговоръ да ма поколебае, зачтото азъ видѫ, че всякой хвали това что е испыталь самъ за себе като добро и което за другуго може по различны причины, да не е тѫй добро. Нь братскы и благодѣтелски совѣтъ всякога сьмь готовъ да послушамь, ако и да не могѫ всякога да го испълнѭ и че е истина това азъ щѫ го потврьдѫ: прѣди да получѫ писмо-то послѣдне бѣхъ много спокоенъ и непремыслявахъ хорски мысли за факултеты-ты, нъ когато получихъ твое-то (во време-то на самы-ты экзамены) толкова много ся размыслихъ, чтого едва ся и не рѣшихъ да ся отрѣкѫ и отъ экзамена; така подѣйствова на мень писмо-то ти. Азъ са екзаменовахь изъ 8 предметы. Отъ 5-тѣ предмѣти получихъ по 5 най-голѣмъ балъ, а отъ 3-тѣ които са четатъ не факултетски получихъ по 4. Това получихѫ само 5 душ отъ всичкій курсъ. Екзамени-ти ни са свръшихѫ 3-ый Јуній за това забавихъ да ти пишѫ по-скоро когато трѣбваше.

Ķ. Геровъ.

Мами честити радость за годявкѫ-тѫ си отъ моѭ странѫ, и ако си са оженилъ, както ся научихъ азъ одавна, то й честити и снаха. Азъ всякога са мѫчехъ да ѭ увѣрявамь, че ты скоро щешь и додешь и ще бѫде добрѣ. Сега ми е много драго, като тя сама е при тебе и види твое-то добро, което тя на синца желаеше да види като добрѫ майкѫ, и въ това сѫщо-то время участвова въ него.

---

701. — Прѣпращатъ се пари на Тодора Запряновъ. Коп. кн 3. 314.

Костадину.

Пловдивъ, 4 февруар. 1859.

Любезный Брате!

На 14 Яннуар. ти писахъ и ся надѣѭ да си приялъ досега писмо-то ми. Днесь пишѭ на сестринеца ни Гера Х. Јовановъ въ Цариградъ да ти прати по пощѫ-тѫ тридесять в девять полуимперіялы, които, като приемешь, да гы дадешь на Г. Тодора Запряновъ и да му земешь записъ отъ рѫцѣ-ты, какъ е приялъ толкова пары отъ мене чрезъ тебе пратены му отъ Хасковскы-ты гражданы и да ми го испратишь. Щяхъ гы пратѫ, пары-ты, право Тодору, нъ не му знаѭ адреса, за това гы пращамь до тебе.

Братъ ни Атанасъ си дойде отъ Цариградъ. Чоляковъ не му е давалъ кюрка ти.

Мама и всичкы-ты у дома въ село здраво сѫ. Мама ще дойде слѣдъ заговѣване въ Пловдивъ. Герче е отъ есенесь при мене. Жена ми, Марийка, тя поздравява.

Добро видѣние!

Твой братъ
Н. Геровъ.

Отъ едно мѣсто ми ся обрекохѫ да ми дадѫть хартѫ отъ Анакареовото пѫтешьствие. Ако ѭ земѫ, щѫ ѭ пратѫ Г-ну Ошмянцову незабавно.

---

702. — Метрическо свидѣтелство за Радомировъ. Пак. 21.

Господину Найдену Герову
Въ Филибе.

Прията 3 Дек. 1861. Отгов. 24 Янн. 1862.

Бае Найдене!

Господинъ Петко Крьстевъ Радомира, Копривщенецъ, ти са моли чрезъ мене да пратишь приключено-то писмо или на майка му, или на чича му Панче, защо-то Господинъ Петко не знае какъ да си прати писмо-то чрезъ другуго. Той проси родители-те си да му прататъ метрическо свидѣтельство и имъ совѣтова да попытатъ

тебе, какъ да го напишать? По добрѣ, защото мнозина са дохаждале тука съ недобрѣ написано метрическо свидѣтельство, и са срѣщали затрудненіе относително свидѣтельство-то.

Конст. Геровъ.

Москва
1861 октомвр. 13-ый.

---

703. — Положението на К. Геровъ въ София. Прѣговори за братанецъ и сестринецъ. Пак. 21.

Господину Атанасу Хаджи Герову
Въ Копривщица.

Софія 1863 Августъ 1-ый.

Любезный ми Брате!

Преди десетина деня Ви писахъ писмо и го дадохъ да Ви го пратятъ. Не зная получиле ли го сте. Азъ сега сьмь ужь по̀-добрѣ малко съ здраве-то си но се сьмь още боленъ. За Герча още не можа да Ви пиша определено, защото и азъ самъ не зная още навѣрно ща ли да остана тука. Тая недѣля ще стане явно тая работа и тогава ща Ви пиша и Вамь и на Г. Велча Х. Иванова, комуто тѫй сѫщо не сьмь далъ и не мога още да дамъ вѣренъ отговоръ на писано-то му. Сега като си е и Бае Найденъ въ село, можете да поговорите и съ него за Герча мунасѫпъ ли е да доде тука, защото азъ вѣрвамъ, че Вие се щете по̀-да одобрите що Ви каже Бае Найденъ, а не що Ви кажа азъ.

Азъ мыслехъ да си подода въ село, но нели е дошьлъ тамъ Бае Найденъ, то вече зарадъ мене е опасно да дохождамъ сега наскоро тамъ, да не бы да го исталкува нѣкой другояче.

Прощавайте за повече че сьмь боленъ.

К. Геровъ.

---

704. — Болезнено състояние. Мѫчнотия за лѣкуване. Братски длъгъ. К. Геровъ условенъ за учитель. Съвѣти за плѣменицитѣ. Пак. 21.

Господину Атанасу Хаджи Герову.
Въ Копривщица.

Софія 1863 Августъ 6-ый.

Любезный ми Брате!

Днесь пріяхъ Ваше писмо отъ 3 Авг. чрезъ Г. Христа Налбантина, което сте писале, както ся види, преди да получите мои двѣ писма, които азъ Ви пратихъ по Господина Тодора Моравенековъ преди една неделя. Радвамса, че сте живы и здравы сичкы и Ви поздравлявамъ съ зетъ. Желая на Тота, дъщеря Ви, и на Нейка, зетъ Ви, да живѣятъ благополучно съ изобиліе въ кѫщѫ-тѫ имъ. Вые желаете да ся научвате по̀-често за състояніе-то ми, не не знаете щете ли сполучите това нѣщо. За отговоръ на това ща Ви кажа да си припомните въ какво състояніе бѣше Бае Найденъ, кога си доде отъ Одессъ, та да разберете въ какво състояніе сьмь и азъ сега. Разлика-та е само това, че Бае Найденъ си доде въ село при родители-те си, а азъ сьмь въ чужди градъ, въ който още никого не познавамъ и сички-те са варлать отъ мене сега като сьмь още новъ и имамъ не знамъ какъвъ си братъ, да не бы да имъ докарамъ нѣкоя бѣда на главы-те. Причина-та, по която азъ забавихъ да Ви отговора на писмо-то и за която ма пытате е тая, че азъ бѣхъ злѣ боленъ и не можехъ да врьша нищо; тука нема добръ хекиминъ, та за това и азъ можахъ да падна тѫй злѣ боленъ. Сега отъ една недѣля насамъ сьмь ужь като по̀-добрѣ и излазямъ да хода по малко и са надѣямъ да стана още по̀-добрѣ, че пріимамъ илаче, които ми прати Г. Рашко Петровъ, като му извѣстихъ азъ отъ тука що ми е болѣсть-та. Тапа вече Воля Божія, що рече Господь!

Прѣди една неделя получихъ писмо отъ Г. Гера Нешевъ, на което не сьмь още отговорилъ, та Ви са мола да му кажете много здраве и да го помолите да прощава, че не му отговарямъ и сега. Азъ му сьмь длъженъ около 1500 или 1650 гроша, които мыслехъ, че до сега ща мога да му гы прата да си гы вложи въ стока доклѣ има време, нъ са случи, та заболяхъ и похарчихъ и тыя пары що имахъ, а отъ тука още не сьмь получилъ пары, защото, като бѣхъ боленъ, не можихъ да врьша нищо съ граждане-те за моята работа. Тая недѣля, като са поисправихъ, тые са събраха и ми казаха, че отъ паша-та тые иматъ изинь да ма задрьжатъ за учитель и си рекохме и казахме всичко що е потрѣбно и азъ веке сега са чета за Софійскій учитель и ако бѫде животъ и здраве, слѣдъ Св. Богородица ща захвана да прѣподавамъ въ училище то, защото сега ученицы-тте си почиватъ слѣдъ испытаніе-то, което стана по Св. Илія.

Много здраве на всички роднины и свои. Зарадъ Герча и зарадъ Велча Х. Ивановъ още не са рѣшавамъ да Ви кажа нищо опредѣлено, защото азъ още не сьмь видялъ кѫща-та, която ми е опрѣдѣлила община-та тукашна да живѣя и не зная ще ли да има свободно мѣсто да мога да гы пріема при мене да живѣятъ, азъ мысла, че Вые, ако гы пратите, ще искате да живѣятъ при мене, но азъ сега и самичакъ още живѣя на чужда кѫща и трѣбва по напрѣдъ да премина въ оная, която е назначена за мене, да си купа такъмъ, постелкы, паницы, сахане, тенджуры ибрицы и др. и др. което знаете, че изведнажь и на скоро не ся врьши! А преди да си нареда кѫща-та азъ не быхъ желалъ да Ви пиша за Герча и за Велча; но като са нареда съ домашны-те си работы както трѣбва, ща Ви пиша, та ако сте говориле и съ Н. и сте намериле мунасѫпъ да пратите тука Герча и Велча, то да гы пратите.

Прощавайте сега за повече защото и това що Ви пиша е тврьдѣ много споредъ сегашно-то ми здраве.

К. Геровъ.

---

705. — Кост. Геровъ тежко боленъ. Лѣкуване при военень лѣкарь. Заплата и условия на К. Геровъ. Зимане-даване. Искане кредитъ. Пак. 21.

Господину Атанасу Х. Герову
Въ Копривщица.

Софія 1863 Авг. 24.

Любезный ми Брате!

Азъ Ви пратихъ 2 писма чрезъ Г. Тодара Моравенче-то, не помна въ кой день, но доста одавна, слѣдъ това получихъ писмо отъ Васъ чрѣзъ Г. Христя Налбантина, въ което между другы-те работы, Вые ма пытате защо не Ви сьмь писалъ скоро и да нема нѣкаква си причина. Азъ Ви отговорихъ пакъ чрезъ Г. Хр Налбантина и Ви казвахъ, че сичка-та причина е това, че сьмь боленъ. Вые може да не сте повѣрвале думы-те ми и за това може бы и да не ми сте пратиле до сега писмо, ако и да желаехте въ едно ваше до мене писмо да си пишемъ сякоя недѣля.

Азъ сега Ви казвамъ като на братъ по̀-старъ отъ мене и които сякога е былъ добръ за мене, че азъ истина сьмь тврьдѣ боленъ и Богъ знае накадѣ ще ся обьрне болѣсть-тѫ ми, за която азъ не сьмь Ви казвалъ до сега каква е.

Наскоро кога додохъ тука, не зная какъ настинахъ тврьдѣ злѣ и като нема̀ добръ хекиминъ да спревари болѣсть-та у време, удари ма настинка-та у грьды-те и ма захвана лоша кашлица, която ма изсуши до кожа и кости и едва си стоя на крака-та, това са продлъжава и до сега съ мене и повечето лежа. Запретена ми е всякаква работа. Преди една недѣля ся научихъ, че имало тука някой си Аазисъ бей, хекиминъ на аскера, и ученикъ отъ Цариградско-то училище хекимско Галата-Сарай. Азъ са показахъ нему, той ма разгледа добрѣ и ми слуша грьди-те и ми опредѣли за 6 дни илаче, таче слѣдъ тыя илаче да видимъ накадѣ ще ся обьрни болѣсть-тѫ ми, която е такава, чтото е тврьдѣ вѣроятно, че може да ся продлъжи и много време. . . . .

Азъ сьмь цѣненъ тука за 4 годины по 100 сто лиры турски на година и мыслехъ си вече, че най-сѣтнѣ и азъ са захванахъ тука за работа — хемъ да са поминувамь хемъ да си исплата борча, защото тука е много ефтино за живѣяне, така щото още отъ първа година межехъ да си исплата 5—6 хыл. гр. отъ борча, които имамъ да давамъ тебѣ и на др. нѣкой; но види ся, че урисницы-те ми быле опредѣлиле да права още борчове. Азъ отъ граждане-те не сьмь зималъ още никаквы пары защото, като сьмь боленъ, не можа да вршша работа-та си въ училище-то. Ако да бѣхъ здравъ азъ щехъ да получа за 3 мѣсяцы напрѣдъ заплата-та си споредъ както сме се договориле въ контракта и щехъ да можа сега да прата и на Г. Гера Нешевъ досега 1500 гр. защото година-та ми са начина отъ 15-ый Авг. Сега азъ остаямъ тука да лѣжа боленъ и Богъ знае до кога, а пары-те ми са доврьшнха. Тука немамъ познайникъ отъ кого да зема на заемъ, за това като премыслихъ всичко друго обрьщамся пакъ къмъ тебе да ти кажа нужда-та си и да ти са помола, ако имашь колай и ако намирашь че е прилично и возможно да ми пратишь едно довѣрително писмо до Господина Димитрія Трайковича распечетено, та азъ да му го дамъ и да помолите Г. Димитрія да ми дава пары за лѣчене и за др. доклѣ сьмь боленъ и да му опредѣлите едно число, до колко да има свобода отъ Ваша страна да похарчи за мене. Ако е возможно това отъ Ваша страна азъ ся надѣямъ, че скоро ще да ми отговорите, ако ли не, то пакъ ми отговорете да си трьса колая отъ друго мѣсто.

Ако ми даде Господь здраве да си захвана по̀-скоро работа-та то ща си исплата и борча, ако ли ся случи да заболѣя и да . . . — то тогава ща Ви остана вѣчно длъженъ.

Това щото Ви пиша може да го казвате и другому, но само-то ми писмо Ви са мола да го не давате никому да го чете, защото е писмо на боленъ человѣкъ.

Ако ми отворите кредитъ (довѣріе) у Г. Дим. Трайк. то, кога похарчи той за мене нѣщо, ща му давамь записъ за пары-те, че гы сьмь получилъ. Азъ не зная знаете ли са съ Г. Дим., но и да са не знаете, той ще кабули Ваше-то писмо, и ше ми дава що ми трѣбва за нужда. Може бы споредъ това писмо, като види Г. Дим. че немамъ пары, да нареди да ми даде община-та отъ заплата-та ми напредъ, ако и да не сьмь захваналъ още да предавамъ въ училище-то; и тогава ще стане много добрѣ; но сега я немамъ право да имъ искамъ пары напредъ безъ да сьмь влѣзалъ още въ училище-то.

Мола Ви са, помыслѣте си и на щото са склоните, извѣстете ми единъ день по̀-скоро да зная що да врьша, защото и тая мысль много ми усилява болѣсть-та.

Това що Ви пиша можете да го кажете и Баю Найдену, но устно, а да чете той мое-то писмо, мола Ви са, не быва.

Твой братъ
К. Геровъ.

---

706. — Братово нещастие. Ходътъ на болѣстьта. Пак. 21.

Господину Атанасу Х̃. Герову
Въ Копривщица.

София 1862 Септемвр. 2-ый.

Любезный ми Брате!

Съ голяма радость получихъ Ваше-то писмо отъ 21 Августа, но много са огорчихъ като видяхъ въ него какво зло Вы е постигнало у дома, особенно ми са кѫса душа-та отъ досада, като си мысла сега какво голѣмо безпокойствіе Ви е направило мое-то писмо, което Ви пратихъ преди три четери деня отъ тука и което сте получиле, кога сте имали на глава-та си такава тешка грыжа. Но съ грыжене и съ кѫсане не може да са врьне нищо и азъ вѣрвамъ, че Вые че щете да ми видите кусуръ, като знаете, че азъ когато Ви сьмь писалъ писмо-то не сьмь знаялъ какво зло Ви е постигнало. Сега не остая нищо друго освѣнь да ся молимъ Богу да ни прати слѣдъ зло-то и добро. И азъ са надѣямъ и отъ душа ща са радвамъ, ако ми пишете, че снаха ми е была по̀-добрѣ съ здраве-то си, кога-то сте получиле писмо-то ми и Вые сте быле по̀-весели. Съ нетьрпѣніе ща чекамъ да са науча за

здраве-то на снаха си и на дѣца-та Ви. Азъ са налѣжахъ боленъ и ми дотегна много, за това много ми е мжчно като чуя, че нѣкой е боленъ.

Азъ Ви писахъ завчера, че сьмь начналъ да ся лѣча у Аскерскіатъ хекиминъ; сега мога да Ви кажа, че отъ неговы-те илаче ми стана малко пò-добрѣ за това са надѣямъ да ми стане за напредъ още пò-добрѣ. За Велча и за Герча сега не мога да Ви пиша да гы пратите, но като оздрава азъ бихъ гы срѣщналъ съ голѣма радость и быхъ гы глѣдалъ и быхъ са грыжилъ за тѣхъ както за себе си, но сега като сьмь не здравъ не смѣя да Ви пиша да гы пратите, защото нема кой да гы посрѣщне както трѣбва и тямъ ще да домжчнѣе тука още отъ прьвъ день.

Благодара на Г. Никола Петровъ, сестренеца ми, за много-то много здраве което ми прати той чрезъ Г. Рашка по когото Вые ми пратихте писмо-то си.

Дано до сега снаха ми да е здрава, та да я поздравите отъ мене съ добро оздравяване!

Прощавайте сега за повече.

К. Геровъ.

---

707. — Братско пожелание за добръ пжть и добра търговия. Пак. 21.

Господину Атанасу Хаджи Герову
Въ Копривщица.

Софія 1863 Септ. 5-й

Любезный ми Брате

Съ радость получихъ твое писмо отъ 2-й Септемвр. Тжй сжщо и друго отъ Г. Гера Нешева. Азъ истина сьмь забрькалъ деня на писмо-то, въ което сьмь писалъ 2-й Септ. И бѣхъ Ви писалъ завчера преди 4—5 деня писмо, въ което Ви молехъ да ми простите голѣма-та погрѣшка. Въ него писмо имаше и писма за Г. Гера Нешева и за Г. Веля х. Иванова, но днесь са научихъ, че тыя писма седать още у ханджія, комуто бѣхъ гы далъ да Ви гы прати, че немало нашенцы да идать за въ село. Затова днесь брьзамъ съ поща-та да Ви спревара и да Ви пожелая добръ пжть и добра тржговія и да Ви поблагодара за онова, което ми обѣщавате да направите съ Б. Найд. Той сега не благоволи къмъ мене споредъ мои-те отношенія къмъ него, но сега като сьмь боленъ може другояче да мысли за това; па както да е азъ отъ тебе са надѣямь. Здраве-то ми е ужь пò добро. Прощавайте сега, че нема време за повече. Отъ Г. Гера Неш. получихъ писмо-то и ща свърша както ми пише.

К. Геровъ.

---

708. — Н. Геровъ кани брата си Костадина да дойде въ Пловдивъ да се лѣкува. Коп. кн. 3.

Пловдивъ, 26 Септемвр. 1863.

Брате Костадине!

Бае Атанасъ, на заминувание-то си оттука за Цариградъ ми казва, че си былъ боленъ и прочее, что му си писалъ за себе си. Сега пакъ зять ни Панче, който прѣди нѣколко дни е былъ въ Софиѭ и вчера дойде тука, ми казва, че ужь-си искалъ да идешь въ Вѣнж или въ Букурещь да ся лѣкувашь. Не знаѭ, разбралъ ли е той добрѣ, или не, а отъ казвание-то му ся познава, че не си здравъ и имашь потрѣбж за лѣкувание. Да знаѭ, че имашь възможность да идешь въ Вѣнж или другждѣ, щяхъ си млъчѭ, за да не бы да изтлъкувашь и това писмо като другы, прѣвратно; нъ отъ онова, что ми е казалъ Бае Атанасъ, че му си писалъ, мыслѭ да нѣмашь срѣдства за толкова далеченъ пжть, та не могж да ся удрьжѭ да не тя поканѭ да дойдешь тука да ся поглядашь. Въ Пловдивъ сега има добры лѣкари, който могжть да ти помогнжть. Не трѣбва да ти разправямь за леснотии-ты за дохождание-то тука, прѣдъ ходение-то въ Вѣнж или другадѣ. Ты

самъ гы познавашь. Увѣрявамь тя само въ искренность-тѫ на братскы-ты си чувства, които мя подбудихѫ да тя канѭ въ тоя случяй да дойдешь тука. А колкото за вънкашны-ты причины, по които може да ся стѣснявашь и да ся страхувашь, че дохожданиe-то ти тука може да вреди на работѫ-тѫ ти, азъ мыслѭ, че най напрѣдъ трѣбва да глядашь здравие-то си, та за понататъкъ добьръ е Господь.

Повтарямь ти изражение-то на братскы-ты си чувства и оставамь съ надѣждѫ за отговоръ.

Добро видѣние!

Твой братъ
Найденъ Геровъ.

---

709. — Кост. Геровъ на пѫть за Вѣна да се лѣкува. Смѣтка. Послѣдне братско прости и Богъ да прости. Пак. 21.

Господину Атанасу Х. Герову
Въ Копривщица.

Ломъ 28 Септемврія 1863.

Любезный ми Брате!

Брѫзамъ да ти извѣста накѫсо какво въ послѣдне време болесть-та ми погледна изведнашъ много на зле. Азъ бехъ намислилъ да ида въ Филибе даса лѣча, но едно нечаянно обстоятелство (за което ща ви пиша другъ пѫть, че сега му не е времето) докара работата да трѫгна за віена утре рано ща трѫгна отъ тука съ бръзыатъ вампоръ и следъ три четири деня сьмъ въ віена съ божія воля но какъ ща стигна тамъ незная защото много ми са боздиса здравіето таче докле додохъ дотука отъ софія 4 деня сьмъ миналъ безъ йлачъ й безъ хекиминъ тапа й пѫтя ма разобори много таче й до віена докле даида ща да мина безъ йлачъ още 3—4 деня, тапа вече що даде Господъ!

На тръгане йзъ софія зехъ съ твое йме отъ Трайковича не хилядо гроша. А две хиледи. но защото ти му пишеше само за хилядо, то Ако немашъ колаи за две хиледи можешъ да не кабулишъ хилядото тие нема да му останатъ неплатени й тои нищо неще да рече Ако некабулишъ едното хилядо;

Ако платите сега и двете хиледи Азъ ща Ви сьмъ длѫженъ;

Сто рубли които ми пратихте въ Москва още прѫвата година, кога утидохъ тамъ;

седемдесеть и петъ рубли които ми пратихте пакъ въ москва слѣдъ две години;

две хиледи гроша които щете да пратите на трайковича споредъ моя записъ у него за две хиледи гроша на ваше име;

Ако сьмъ здравъ ща ви са обаждамъ где сьмъ й какъ сьмь, Аколи чуете че самъ ся скончалъ негде то друго не остая за васъ, освенъ да ми речете братски едно богъ да го прости!

Вашъ братъ К. Геровъ
(много боленъ)

Азъ Аннатѫрдисахъ на трайковича да ви непраща сега скоро записа ми за парите да го наплащате й тои са обеща че не ще сега скоро да ви го прати,

Костадинъ Геровъ.

46. НИКОЛА ГЕРОВЪ.

710. — Търси се свещеникъ българинъ. Пак. 17.

Прието 28 Октовр. 1857.

1857 22-рый отъ Октовр. Въ Сжтж-бегь.

Учителю!

здравствуите!!

На многая лѣта честитъ чинъ.

По поздравленіе-то ми прихождамъ днесь писменно до Г. Вы, да ся помолимъ заедно добро да ны свршите, зачто-то мы сме немошни, нь Вы ако прѣдстоите може ся свршии. Азъ сега ся намирамь въ село Сжтж-бегь, священикъ немаме въ село-то дохождаше единъ оть село Хаджилесь два часа растояніе и той гржцкы, и сега утиде на Јеросалимь на поклоненіе остави двама намѣстници отъ Дервентъ-тъ, единый гржкъ и другы блжгаринъ съ заплатж что падне отъ Крьщенье и Венчанье и проч. да го дѣлять братскы, сега ся обьрна гржка та неще блжгарина а селянеты, като распжди той блжгарина ще испждять пакъ тій него, нъ като ся не намира другъ св. ще сѣди. Г. Димитръ Паничковъ Калоферецъ мы казваше прѣди единъ мѣсяцъ, зачто имало въ Калоферъ празденъ свящ. и изповѣд. калугерскы трьсилъ си мѣсто, за това Вы ся молимь да го повикате да дойде на наше то село да ся избавимъ отъ тыя гржци, има и друго село 40 кжщи Баджрліи единъ четверть на часа растояніе съ него заедно, може за напрѣдъ даземе и Папазліи зачтото и тамъ ся Девеитскы попове а намъ е близичко.

Оставамь Вашь покорный

Никола Геровъ Копривщ.

47. СЕМЕЙСТВО ГЕШЕВИ.

711. — Кост. Геровъ въ Петербургъ. Праздникъ коронация. Съвѣти за училището. Пак. 21.

Петербургъ 1856 л. Августь 31-ый

Почтенный Господаре Братіе И. Гешеви!

Съ Волья Божія стигнахме тука въ Пет. благополучно завчера въ вторникъ и до десятинж дни щемь да сѣдимь още тука и послѣ, съ брата ми заедно щемь да идемь въ Москвж, азъ щж да останж тамъ, а братъ ми ще си трьгне за въ отечество-то безъ да ся мае тука.

Тыя дни празднувать тука коронуваніе-то на Царя, съврѣменно и празника на имя-то му, та завчера и вчера градъ-тъ бѣше чудно освѣтенъ нощѣ и още почудно развеселенъ съ свирны и пѣсни, та отколкото е хубавъ, намъ ся видѣ много по-хубавъ, че ся прилучи та додохме въ торжествено врѣмя На Александровдень видѣхме и духовно торжество много чудесно, чтото съ думж неможе ся искаже. —

Въ Вѣнж ся прѣмаяхь три четыре дни при Вашъ Г. Христя, той ми прѣдстоя тамъ за всичко, что ми трѣбваше и мя оправи на пжть. —

Съ брата ми ся разговорихме просгранно за всичко, и помежду друго, той каза, че трѣбва да цѣните Г. Јоакима Груева за въ наше-то училище. Азъ писахъ три, четыре пжти Г-ну Стоянчу за да цѣните Г. Јоакима и ся надѣвамь да го сте цѣнили до сега, нъ ако не сте го цѣнили непрѣменно трѣбва да го цѣните. Братъ ми, както Ви казахъ ще си доде скоро и ще да наряди всичко чтото трѣбва за да ся тури на рядъ училище-то, както е прилично; трѣбва само училищны-ти епытропи да не униваять, а да дерзаьктъ, зачтото работа-та ни за училище-то е здрава и нема съмненіе, че ще напрѣдва това заведеніе; на брата ми прьва грыжя е было то, па и сега е то прьва и главна негова грыжя и не е напраздно грыжя-та му. Това Ви пишьж на мѣсто брата ми, а повече ще те научите отъ самаго него, кога ся

видите. На Г. К. Моров. Г. Ц. Каблешк. Г. Стоянчя Ч. сьмь писалъ; кланямся Г-ну Салчу Чом. и Г-ну Георгакыю Стоянову. —

Моля Вы да пратите приключены-ты писма за въ село по нѣкой вѣренъ человѣкъ, така и писма-та за въ Хаскіою, колкото ся набере пощапарасѫ, братъ ми ще Ви гы плати. —

Съ истинно почтеніе кѣмъ Васъ остаямь

Вашъ Нижяйшій
К. Геровъ. —

---

712. — Д. Мутевъ склонилъ да слѣзе до Цариградъ. Свѣдѣния за борбата съ владиката. Коп. кн. 1.

Одесса 21 Мая 1857.

Господине Димитре Гешевъ!
Въ Цариградъ.

На тръганѥ отъ Цариградъ мысляхъ да ся маѭ тука не повече отъ десять дни, зачтото не сьмь знаялъ колко работы мя чякать. Сега твърдѣ сьмь благодаренъ, че щѫ могѫ да свршѭ до 30 Мая, та да могѫ въ тоя день да тръгнѫ за Цариградъ.

Г-на Д. Мутева едвамъ прѣдумахъ да дойде за малко врѣмя да види зачто и за какво го выкагь, таче, ако му ареса, да стои. Всичкы-ти тука залѣгать да го испратять, и той самъ отнапрѣдъ е ималь иамѣрение да дойде; нъ отъ нѣколко врѣмя има еднѫ работѫ, която го удрьжя, ала, какъ да е, щемь го откачимь.

Пишѣте ми, молѭ Ви ся, что направихѫ наши-ти съ владыкѫ-тѫ, щѫть могѫть ли да го врьлять? Това ми е потрѣбно да знаѭ прѣди да тръгнѫ оттука.

Азъ сякахъ, че чрѣзъ г-на С. Тошковичя сте пратили сто-тѣхъ рубли Тод. Запрянову въ Москвѫ. Тука ся научвамъ, че не сѫ проводены чрѣзъ него, та Ви ся молѭ да ми пишете чрѣзъ кого гы сте испратили.

На Г-на Атанасакый пашпортъ-тъ ще излѣзе.

Другому отъ наши-ты не пишѭ, че скоро щѫ си дойдѫ. Така гы поздравѣте, молѭ Ви ся отъ мене. За да спестѫ врѣмя-то, че е кѫсо, не пишѭ нито Г-ну Г. Моровенову.

Перушинекъ Ви сьмь купилъ.

Добро видѣние, ако ще Господь, на 1-й Юния!

Вашъ
Н. Геровъ.

Моя приятель Лука цалунѣте за мене.

---

713. — Пълномощно за получване консулската заплата. Коп. кн. 3. 46.

Пловдивъ, 4 Септемврия 1857.

Господине Димитре И. Гешевъ,
въ Цариградъ.

Господинъ Ступинъ ще Ви прати чрѣзъ Г-на Еммануила Сакелларида еднѫ довѣренность, съ коѭто азъ правѭ векилъ Вашь Атанасакый Стояновичъ да зима отъ Русскѫ-тѫ канцеларіѭ колкото пары тя сега и занапрѣдъ отъ врѣмя на врѣмя ще има да ми дава. Като приемете тѫѭ довѣренность, молѭ Ви ся, нарядѣте Атанасакый да иде въ Канцеляриѭ-тѫ да земе колкото пары му дадѫть сега, та да ми гы испратите тука до Ваши-ты. Занапрѣдъ, когато пакъ има да ся зема нѣчто, азъ щѫ Ви пишѭ. Кога земе Атанасакый пары, ше ся подписва, че гы зима за мене. Азъ направихъ векилъ Атанасакыя, зачтото е Русскый подданикъ, таче и за него е добрѣ да го познаѭть по-хубаво въ канцеляриѭ-тѫ: не трѣбва обаче на вънъ да ся разправя това никому.

Въ недѣлѭ на 1. Септемврия вдигнѫхъ пандерѫ-тѫ. Това станѫ съ торжество, невидѣно досега въ Пловдивъ. Повече нека Ви казвать другы.

Наряда за пашпорты-ты е дошла отъ Петербургъ, та до недѣлѭ щѫ пишѭ на Атанасакый какво трѣбва да прави.

Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

Поздравѣте, молѭ Вы, всичкы-ты приятеле отъ мене.

---

714. — Гръцизъмътъ се усилва въ Търново. Църква Св. Спасъ се погърчила. Пак. 23.

Прията 7 Яннуар. 1858

Г-не Наиденъ Геровъ,

Въ Пловдивъ

Търново на 31 10врия 1857.

Бѣхмы длѫжни по съ време да ви пишимъ но времето такова, че не ны улесни, затовȁ и да смы виновати отдаите винѫта на време то. Напредъ желаѭ да сѫ науча за здравѣ то ви, и друго да ви кажѫ че ніе тука смы се грѫцы и Бѫлгари, че незнамъ ду кога ли товá зло, има Свѣти Спасъ черкова въ градѫтъ ны коя то отъ две години на самъ ся бѣше побѫлгарила, сега пакъ отъ малко време ся погрѫчи че послѣ малко можи да сѫ нарече Храматъ Άγιος Σπάσης, както нѣкои гу балнуватъ; но нека сѫ порадватъ ȍще грѫцы тѣ, догде сѫ истріе раждясаліатъ въ тѣхъ грѫцизмъ.

Новата 1858 година да ви ȇ честита и доброчестна и съ добръ успѣхъ въ дѣлѫта сѣки му и на грѫцы тѣ наши добръ умъ, аминъ!

Ви поздравявамъ и сѫмъ

ва̄ш приятель

Ив. Д. Гешевъ.

---

715. — Даскаловъ снелъ прѣписъ отъ надписитѣ въ църква Св. четиредесеть мѫченици. Пак. 23.

Прията 13 окт. 1858.

Г-не Наидине Геровъ.

Въ Пловдивъ

Търново на 5/8врия 1858.

Презъ денеси като бѣше тука господ. Хр. Даскаловъ сполучи на конецъ съ предруженѣ то на Г-на Хаџ. Димитра Ничовъ да влези въ църквата (която ȇ потурчена) святыхъ 40 мѫчениковъ и като найдоха прилично време извадиха отъ колони тѣ нѣколко много важни надписи както и надписъ-ѫтъ единъ надгробенъ камакъ лежащъ въ сѫща та църква. Тіа драгоцѣнни надписи за наше та древность голѣмо впечатленѣ нанесоха сѣкиму чувствителному еднородцу. Тіе сѫщитѣ прьвообразно написани надписи ви приключвамъ днесъ за кои то сѫмъ увѣренъ че ще доста задоволни да устаните като ги прочетете. Само единьть надпись може да изясни г-нъ Даскаловъ адруги тѣ неможи съвръшенно да изясни и остана отъ негово то си мѣсто да ны ги проводи изяснени. Господство му онѫзи недѣля си трѫгна за мѣсто то си. Завчера въ петькъ тръгна и Г-нъ Евлогіа за Букурещъ чрезъ Свищовъ.

Ва поздравлявамъ и сѫмъ

ва̄ш признателенъ

Ив. Д. Гешевъ

---

716. — Изпратенъ енголпионъ. Да му се внесатъ паритѣ. **Коп кн. 1.**

Петербургъ 19/31 Декемвр. 1855.

Господине Христо!

На 12 Ноемврія ти писахъ и ся надѣяхъ за отговоръ; нъ напраздно. И до днесь си оставамь съ едно твое писмо отъ 10 Септемвр. Въ начяло на тоя мѣсяць пріяхъ писмо отъ Хаджи А. отъ 3-й Октовр. и по това мыслѭ да ми сте писали, нъ писма-та стоять нѣйдѣ. Какъ да было, занапрѣдъ дано не бѫде така.

Азъ още нѣмамь отъ г. Христа Георгыева писмо, за да ся научѭ, пріялъ ли е енголпіона, что Ви пратихъ да му го прѣпроводите, нъ все ся надѣѭ да го е пріялъ и да Ви е писалъ да ми пратите 57 рубл. и 20 коп. Затова ти ся молѭ да ми отворишь кредить у Г. И. Денкоглу за толкова пары, та ако бы нѣкога да добыѭ нуждѫ, та да могѫ да гы земѫ отъ него. Нъ молѭ ти ся по̀-скоро да свръшишь това, зачтото ако бы да ми дотрѣбать пары, то сега скоро може да бѫде това, или никакъ нѣма да ся докара. Вые ми пратѣте само едно письмце до Г. Денкоглу отъ Васъ или отъ кореспондента му Г. Лека, въ което да му пише, ако му поискамь толкова пары, да ми даде.

Тыя дни ся надѣѭ да пріемѫ отъ Васъ писмо и тогава щѫ Ви пишѭ по̀-пространно на всичкы Ви. А за сега кажѣте много здравѥ отъ мене на вси пріятели. — Утрѣ ся начина Вашенска-та нова година; и азъ Ви ѭ честитявамь съ малкѫ-тѫ благословіѭ, а голѣмѫ-тѫ благословіѭ вардѫ за нашенскѫ-тѫ новѫ годинѫ. — Съ послѣдне-то си писмо ти пратихъ и 36 f. и 40 кр. Пиши ми съ пощѫ-тѫ. Адресъ-тъ ми е: Naïden Guerof à S. Pétersbourg у Каменнаго моста въ домѣ Буха № 30. Добро видѣніе!

Вашь
Н. Геровъ.

Приключено-то писмо прѣпрати Г-ну Хр. Георгыеву и порта за него пиши възъ Г. Христа.

---

717. — Н. Геровъ погълнатъ отъ работа. **Коп. кн. 1.**

С. Петербургъ 26 Февр. 1856.

Господине Христо Гешевъ!
Въ Вѣнѫ

На 6 Февр. Ви писахъ тврьдѣ на кѫсо, само колко да Ви ся помолѭ да прѣпратите притворено-то писмо Г-ну Х. Георгыеву и друго да прѣдадете Спасу. Оттогава едва днесь сполучвамь свободно врѣмя да Ви пишѭ пакъ; нъ и сега не щѫ ся простирамь, зачтото ми ся ще да походѫ изъ града да видѫ какъ ся весели свѣтъ-тъ тука прѣзъ сырницѫ. Днесь е сѫббота на сырницѫ, а азъ още не сьмь видѣлъ ничто: така сьмь заваленъ съ работѫ, и съ работѫ, която ми е драга, та не ми дава срьдце да ѭ оставіѭ.

Отъ Г-на И. Денкоглу пріяхъ 57 руб. и 20 коп.

Ново нѣчто оттука нѣмамь да Ви пишѭ. Ные ся надѣемь на миръ както и Вые, и трѣбва да стане, а когато стане, Вы щете го научите по̀-скоро нѣкой и другый часъ, зачтото Парисъ при Васъ е по̀-близо.

Кога Ви притварямь писмо за г. Х. Георгыева, азъ оставямь да платите порта му Вые за хесапъ на г. Христа, зачтото той ми е писалъ така да правѭ.

Нѣмате ли нѣкаквы извѣстія отъ наши-ты мѣста? Сега тамъ отъ новы-ты права, что ся давать на Христіаны-ты, свѣтъ-тъ ще си отвори очи-ты като жябы-ты въ кала.

На Хаджи А. Мих. щѫ пишѭ до пѫти. На 11 Февруар. му пратихъ по пощѫ-тѫ свидѣтелства за Спаса и Рашка. Не знаѭ пріялъ ли гы е. Писмо-то бѣ сигурирано.

Добро видѣніе!

Вашь
Н. Геровъ.

---

718. — Правдинитѣ още не сѫ осѫществени. Всичко си отива още по старому. Искатъ се свѣдѣния за една пълна типография. Пак. 23.

Господине Н. Геровъ! Въ Петербургъ

Віенна на 5/17 Марта 1856.

На́ 28/11 текущаго ви писахъ по пощата и҃ приклу́чихъ писмо о҃тъ Филибе. Сега са о҃тговарямъ на вашето пріятелско о҃тъ 25 прошлаго, и҃ за доброто ви здра̀віе са радовамъ. Приключеното ви за Букурешъ и҃спратихъ завчера, такождѣ и҃ за Филибе и҃спращамъ днесъ по пощата. Ви приключавамъ писмо за вази. Отъ нашити мѣста немами нещо о҃собно дави ка̀жимъ, великити правдини щото подари Султанинатъ на Хрістіа́ни ни направили са големо впечатленіе по сичкити мѣста̀, но̀ о҃щи сичко стой си на вѣхтото положе́ніе, о҃тъ сега дали щатъ да можатъ даса туратъ въ дѣиствіе тези нови зако̀ни Богъ знай, можи чѣловѣкъ вѣроятно да́ ка̀жи какво безъ Европе́иска помощъ нище да стани ни́що, и҃ това о҃става слѣдова́телно да видимъ а҃ко Европеискити сили поткрѣпатъ тези правдини. Братъ ви о҃ть Филибе пиши на Спаса даму я́ви ко̀лко можи да костиса една печатна машина сосъ сичкити наредн, сосъ тези нови правдини дали неще даможи сега да са земи лесно и҃зволе́ніе о҃тъ Турското Правителство да̀ са направи типографіа не́иди въ Българіата? това нещо чинимиса да бъди сега ле́сно, и҃ требова сега да́ поискатъ родолюбивити това даса направи. Надѣвамъ са нашето духовенство даса о҃свободи о҃тъ сега о҃тъ владеніето на Грьцкото, и҃ да приста̀ни ся́какво припятствіе щото са правили до сега Грьцкити Владици. Отъ Патріархатъ и҃ о҃тъ Владицити вдига са веки свѣто̀вната власть, и҃ и҃мъ са о҃пределя́ва заплата о҃тъ правителствово, и҃ така ще да пристани притеснѐніето щото правиха на Хрістіанити. Въ ви поздравля́вамъ и҃ прибеваю.

Много здрави о҃тъ прія́телиты Хачіата вчера о҃тиди на Пеща и҃ у҃три са връща.

ваш̃ъ прія́телъ
Христо Д. Гешовъ.

---

719. — Правдини за християнетѣ въ Турско. Миръть наближава. Какво ни чака тогава. Коп. кн. 1.

С. Петерб. 15/27 Марта 1856.

Господине Христо Гешевъ!
Въ Вѣнѫ.

Имамь на рѫцѣ двѣ Ваши писма, отъ 28/11 и 5/17 Марта. Притворены-ты въ тѣхъ отъ Филибе найдохъ и Вы благодарѭ за скоро-то имъ прѣпращанѥ. Послѣдне-то бѣ отъ кумеца ми Кост. Нешевъ. Негова милость мя извѣстява, какво скоро ще ми ся добые крьщеникъ, та да бръзамь по̀-скоро да дамь изволение брату си да крьсти вмѣсто. Затова Ви ся молѭ да испратите по̀-скоро притворено-то писмо до Костадинчя.

И азъ чясто размышлявамь за онова, что има да излѣзе отъ оныя права, что дава Султанъ-тъ на христіанскы-ты си поданны; нъ сега ничто вѣрно не може да ся каже. Кога стане миръ, тогава щемъ видѣ, за какво можемь да ся надѣемь. Сега едно може да кажемь: какво занапрѣдъ не ще бѫде така, както е было досега.

Миръ трѣбва да бѫде; нъ на̀ да ли ще стане така скоро, както го пророкувать газеты-ты. Чини ми ся, че конференціи-ты щѫть ся провлѣкѫть нѣчто повече. — Слѣдъ мира надѣемся да можемь да си имаме типографіи, да туримь духовенство-то си нарядъ, и другы такывы добры работы.

Рѣчника, что Ви е пратенъ отъ Букурещь да ми го прѣпратите, пріяхъ и вы благодарѭ. Слѣдъ 2—3 дни имамь да пратѫ до хаджія прѣзъ Свят. му нѣкои книгы, за които щѫ му пишѭ тогава, какво да гы прави. — Тыя дни начинаме да печатаме и другъ рѣчникъ Русско-Блъгарскый.

Спасъ и Рашко не ми пишѭть, пріяхѫ ли свидѣтелства-та, что имъ пратихъ, и врьшять ли имъ работѫ. — Азъ Ви пишѭ накѫсо, зачтото кога пишѭ Вамъ, пишѭ и много другы писма, та едва пристигамь.

Добро видѣніе!

Вашь
Н. Геровъ.

---

720. — Н. Геровъ прѣпоржчва брата си Костадина. **Коп. кн. 1.**

С. Петербургъ, 27/8 Августа 1856.

Господине Христо Гешевъ!
Въ Вѣнж.

Притварямь Ви писмо за брата си Костадина да му го вржчите, кога дойде въ града Ви. Въ това писмо пишѭ Костадину, какъ да натъкми пжтуванıе-то си дотука и ся молѭ и Вамъ да го понаучите и настаните за всичко, чтото трѣбва да свърши, за да дойде пò-скоро да мя затече тука. Ако му потрѣбвать пары и Ви поиска, дайте му до сто фиорины отъ оныя триста-ты, за които ми пише Г-нъ Христо Георгыевъ, че ми е отворилъ кредитъ у Васъ.

Спорядъ писмо-то Ви отъ 10/22 Юлия видися, че, дѣто ся расхождахме така чясто лани, кога бяхъ въ Вѣнж, причина-та сьмь былъ азъ. Това ми е драго, нъ отъ другж странж ми е тврьдѣ мжчно, дѣто тжѭ годинж нито Вамъ могж да направѭ удоволствие, нито азъ самь могж да ся пораспустж. Това казвамь само за Васъ, а Хаджия, както видж отъ писмо-то му, тжѭ годинж бѣснѣе повече отъ лани и трѣбва да е благодаренъ, че нѣма кой да го бръка. Него сега тояга кукерица не може удрьжя; трѣбва съ веригы да го вежете, за да не полудѣе момче-то съвсѣмь, та да иде зянъ-зибилъ.

Есень настжпя, та искамь да си врьвѭ пò-скоро оттука и ся стягамь за начяло Септемврия. Добро видѣние вь Пловдивъ!

Вашь
Н. Геровъ.

На 25/6 Августа Ви притворихъ писмо и особно единъ пликъ за г. Хр. Георгыева. Надѣѭся да гы приемете и прѣпратите съ врѣмя.

---

721. — Костадинъ Геровъ въ Виена. **Пак. 23.**

Господине Nаіденε Гεровъ.

Віεнна 23/3 7вріа 1856.

Вашεто чεснóε ѿтъ 27/8 прошлаго также̑ ѝ други-ти ви писамца наподири врѣмεнно пріεхъ, ѝ за доброто ви здравіε са радовамъ. На брата ви Г. Констандіна вручихъ писмото ви до него ѝдо попатъ, който на 18/30 прошлаго пристигна ѿвдѣ благополу́чно, ѝ у̑три вѣчεръ такми да тръгни ѿтъ тука за градътъ ви чрѣзъ Щεтинъ, ѝ жεла́я даго пріεмити благополучно. Ніа щεмъ даму прεдстоимъ за потрέбнити напатуванито му такождѣ ща му дамъ ѝ ко́лкото пари щатъ даму потрѣбоватъ за пътятъ, ѝ будεти спокоины. За́εдно сосъ нέго ѝди ѝ ѐдно момче отъ хаскюиската ѿпщина за ла слѣдова наукити си въ Москва. Вамъ а̂ко потрѣбуватъ пари́ти щото ма ѿпрεдεлява Г. Христо Гεоргіεвъ дави дамъ f. 300, щέ ти ми писа дави ги провода. Приклучавамъ ви писмо ѿтъ Г. Христа, ѝ друго ѐдно малко ѿтъ брата ви ѝзъ филибε ко́εто задържахъ до́ сεта, додε пріεма за вази друго писмо, дави го провода заεдно задани плащати ѿсобно портъ за нεго.

Жа́лноние дѣто нищε даможити да са върнити чрѣзъ градътъ ни, но давно Богъ подари поскоро даса видимъ въ Пловдивъ. Въ тѣмъ ви поздавлявамъ ѝ ѿста́ю

вашъ пріятεлъ
Христо Д. Гεшовъ.

Млого зрави ѿтъ Хачичεто.

---

722. — Геровъ припира за писмо. Той ще си върви отъ Петербургъ. Не може да мине прѣзъ Вѣна. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 25/6 Септемвр. 1856.

Господине Христо Гешевъ!
Въ Вѣнѫ.

Что бы това толкова врѣмя отнидѣ да нѣмамь писмо? Брать ми Костадинъ стигнѫ ли въ Вѣнѫ, ще ли дойде тука, отнидѣ никакво извѣстие. Что е това не знаѭ. Напишѣте ми Вые баремь что-годѣ.

Азъ ся готвѭ да си врьвѭ оттука кѫдѣ 10—15 Септемврия нашенскый. Като чтомь приемете това писмо, може да ми пишете за тука, а послѣ, ако до 10/22 Септ. Ви дойдѫть отъ нѣйдѣ писма за мене, быва да ми ги пратите въ Москвѫ до г. Денкоглу. Слѣдъ 10/22 Септ. всичкы-ти писма, които Ви дойдѫть за мене, потрудѣтеси да ми гы пратите въ Цариградъ до Ваши-ты, да мя чякать тамь. Кога стигнѫ въ Филибе, тогава щемь си исправи хесапа за прѣпращанѥ-то писма-та ми.

Жяль ми е, че не могѫ да минѫ прѣзъ Вѣнѫ за да ся повидимь пакъ, нъ нѣма что да чинѭ: не е отъ моѭ волѭ.

Кога да тръгнѫ отъ Вѣнѫ за насамъ, оставихъ Спасу нѣколко книгы. Тыя не му сѫ потрѣбны, та, ако не Ви е тяжко, потрудѣтеся да гы приемете отъ него и испратите за Пловдивъ, ако може, тая есень.

Поздравление на Хаджия и на вси приятели да не мя заборавять.

Азъ отъ работѫ, да бръзамь да си идѫ оттука по̀-скоро, не втасахъ да идѫ въ Москвѫ на коронование-то.

Добро видѣние въ отечество-то.

Вашь
Н. Геровъ.

---

723. — Геровъ въ Букурещъ. Молба да го подпишатъ на в. „Le Nord". Коп. кн. 1.

Букурещь 3 Декемвр. 1856.

Господине Христо Гешевъ!
Въ Вѣнѫ.

Вые трѣбва да сякате, че сьмь стигнѫлъ въ Филибе, а азъ още ся скытамь нагорѣ надолу. Въ Букурещь какъ сьмь дошьлъ, десять дни става. Слѣдъ два-три дни, ако ще Господь, щѫ врьвѭ оттука право за Филибе, прѣзъ Карлово; нъ тоя пѫть не щѫ ся запрѭ тамъ, а имамь да походѫ още малко, тачe послѣ щѫ ся врьнѫ да ся настанѫ за повече врѣмя.

Молѭ Ви ся да ся потрудите да мя подпишете за шесть мѣсяца на газетѫ „Le Nord", да ѭ приемамь по Австрийскѫ-тѫ пощѫ въ Филибе, та да ся учимь колко-годѣ, что става по свѣта. Колкото платите, пишѣте ми да ся наплатѫ сь Ваши-ты въ Пловдивъ.

Писма за мене ако Ви дойдѫть отъ нѣйдѣ, пратѣте ми и тѣхъ въ Филибе до Ваши-ты, тачe и Вые сами, ако не Ви е тяжко, railописвайте ми понѣкога: азъ обычямь да ся разбираме.

Притворено-то писмо дайте Г-ну Х. А. Михаилову. Нека да чете той, та да му падне срьдце на мѣсто, че той иска да му пишѭть, а самъ не ся подканѭ да напише кога-годѣ, ако да не го повдигать съ лостове.

Кажѣте, молѭ Ви ся, Спасу и Рашку, че ся надѣѭ да найдѫ въ Пловдивъ отъ тѣхъ писмо.

Поздравление на вси приятели, кой пыта за насъ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

---

724. — Мжчнотии за Герова. Церковниятъ въпросъ. Борба съ Хрисанта. Коп. кн. 1.

Г-ну Х. Д. Гешеву, въ Вѣнж.

Цариградъ 12/24 Юния 1857.

Господине Христо!

Вамъ ако е мжчно, дѣто не Ви сьмь писалъ отодавна, менѣ е двашь пò-мжчно, нъ какво да сторьж като имаме толкова неприятеле, които не ны оставять на миръ да си глядаме работж-тж? Отыдохъ въ Филибе и доклѣ да ся виджд дѣ сьмь, душмани направихж да ся махнж оттамъ. Дойдохъ въ Цариградъ, и тука гы найдохъ още пò-много, та трѣбваше да работж денѣ и нощѣ, за да излѣзж на главж. Ходихъ и въ Одессж оттука, та прѣкарахъ тамъ цѣлъ Мая и на 1-й Юния ся врьнжхъ пакъ въ Цариградъ. Сега вече, ако ще Господь, като иджд въ Филибе, щж мирясамь и щж могж тогава да ся разберж съ приятели. Мыслья да тръгнж оттука за Филибе камъ излѣзъ Юния, и отвождамь тамъ за Русскый консулъ.

Искате да Ви пишья нѣчто, дѣто го нѣма въ вѣстници-ты. Таково нѣчто е блъгарскый въпросъ за духовенство-то, нь то е длъга работа, та сега не щж могж да Ви прикажья всичко, за това оставямь да Ви опишья отъ Филибе тжья работж какъ ся е почела, какъ е врьвяла и до дѣ е стигнжла. Сега щж Ви кажья само, какво Грьци-ти сж ся повдигнжли тврьдѣ злѣ възъ насъ, зачтото си трьсимь правдины-ты, та искать да ны прѣмахнжть.

Да Ви прикажья за Филибенскы-ты работы. И тыя не сж малкы. Филибенскый владыка Хрисантъ чтото направи, другъ не е направилъ. Трѣбва да знаете, че той, безъ всякж причинж, наклопа блъгары-ты, че ужкакъ сж ся възбунили, та искать да въведжть въ управление-то новъ французскый рядъ. Спорядъ това отыдохж въ Едрене десятина душь, по единъ отъ градове-ты и пò-голѣмы-ты села, съ жялбы отъ всичкж-тж епархиья, да ся оплакватъ отъ святынья му. Едренскый паша съ изволение отъ высоко-то правителство прати диванъ-ефенди да вдигне Хрисанта да го закара на Едрене да ся сжди съ даваджии-ты си. Съ Хрисанта тръгнжхж отъ Филибе за Едрене Г. Г. Салче Чомаковъ, Георгакый С. Чялжковъ, Павелъ Куртовичь и х. Янакый х. Ганчевъ миллетъ-векили, все негови даваджии. Въ Хаскіой Хрисантъ ся прѣсторилъ на боленъ, та останжлъ тамь, а другы-ти отишли въ Едрене да го чякать. Нъ съ послѣдньж-тж пощж дойде извѣстие, какво святыня му ся врьнжлъ въ Филибе, и тамъ го посрѣщнжли съ голѣмъ алай. Цѣлъ день и цѣла нощь билюкъ людье пияни, напоени въ митрополиья-тж, ходили изъ града съ свирни и пѣсни, пушкали, врьгали фишеци и выкали: да е живъ Хрисантъ, да пукнжть блъгаре-ти. Всичко това ще излѣзе изъ носа на Хрисанта, нъ зачто е дѣто толкова душь сж оставили работж-тж си, та да ся расправять съ него.

. . . .

Хаджи Атанасъ мя вече заборави. Пò-добрѣ открай да ми беше правилъ пòмалко икрамъ, та да стигне за повече врѣмя.

Дѣдо Денкоглу трѣбва да дойде прѣзъ Юлия въ града Ви. Съ слѣдуьжщжтж пощж щж Ви пратж едно писмо за него.

Не ми виждайте кусуръ на писмо-то ми, че не е длъго и хубаво: крадешкомь го сьмь писалъ.

Добро видѣние! Вашь
Н. Геровъ.

Притворено-то писмо дайте, молья Ви ся, Спасу.

---

725. — Цукаловата брошура възъ Герова и българетѣ въ Пловдивъ. Коп. кн. 3 347.

Г-ну Х. Гешоглу въ Вѣнж.

Пловдивъ, 19/31 Марта 1859.

Господине Христо!

. . . .

Тука имаме разговоркж сь еднж Цукаловж либелнж книгж, коьято е издалъ Цукалж въ Цариградъ възъ мене и тукашни-ты блъгары и ья срьшва съ описание

сегашний, комуто приписва най-гнусны-ты пороци. Тая книга ще стане причина да ся изгони той урсузинъ оттука, а за блъгары-ты, колко и да е укорна, ще принесе голѣмѫ ползѫ. Гюмушгерданъ, който е платилъ за неѭ въ типографиѭ-тѫ, трѣбва да ѭ е проводилъ на зетя си та сте ѭ видѣли.

Братскы Вы поздравявамь и остаямь цѣлъ Вашь

Н. Геровъ.

---

726. — Насърчава се Христо Д. Гешевъ да се прѣсели въ Пловдивъ. Коп. кн. 3. 431.

Пловдивъ, 27 Ноемвр. / 9 Декемвр. 1859 л.

Господине Христо Д. Гешевъ!

Въ Вѣнѫ.

Отодавна не Ви сьмь писалъ; причина-та е, че не бяхъ въ Пловдивъ, та вѣрвамь, че не щете видите кусуръ. Есенесь прѣди да идѫ оттука братъ Ви Г-нъ Јованче дохожда отъ Трьново и ми казва, че сте ся сговорили и двама да ся прѣселите въ Пловдивъ. Това обрадва всичкы-ты Ви приятели, и желаѭть по̀-скоро да Вы имаме тука. Кога дойдете вѣрвамь, че щете ся благодарите, зачтото, градъ-тъ ни сега е много отличенъ отъ онова, чтото знаете.

Желалъ быхъ да знаѭ дѣдо Денкоглу въ Вѣнѫ ли е, и мысли ли да ся мае много врѣмя тамъ.

Притворены-ты писма дайте, молѭ Вы, спорядъ надписа имъ.

Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь приятель Н. Геровъ.

---

48. АЛЕКСАНДРЪ Ѳ. ГИЛЬФЕРДИНГЪ.

727. — Покана да посѣти Гилфердингъ нашитѣ мѣста. Желание да си писватъ. Коп. кн. 1.

А. Ѳ. Гильфердингу.

Филиппополь 10 Января 1857.

Милостивый Государь,

Александръ Ѳеодоровичъ!

Сего дня я узналъ изъ Сербскихъ газетъ, что Вы въ Бѣлградѣ и спѣшу поздравить Васъ съ новымъ годомъ и пожелать Вамъ успѣха и счастія во всемъ.

Я пріѣхалъ изъ Петербурга на канунѣ Рождества послѣ трехмѣсячнаго путешествія. Въ половину Февраля долженъ поѣхать въ Константинополь и къ концу Марта полагаю возвратиться опять въ Филоппополь на поселеніе. Не вздумаете ли Вы пріѣхать весною къ намъ? Я бы желалъ знать это, чтобы устроить встрѣтиться съ Вами. Если же Вы не намѣрены посѣтить нашь край, то я прошу Васъ покорнѣйше написать мнѣ, гдѣ будете находиться, чтобы я могъ писать къ Вамъ и доставлять Вамъ матеріалы для Болгарской исторіи, если таковые найдутся. Письмо ко мнѣ можете адрессовать въ Филиппополь Братьямъ Гешоглу съ передачею мнѣ.

Спѣшу кончить письмо, чтобы не опоздать на почту. Прошу принять увѣреніе въ истинномъ моемъ почтеніи и преданности.

Н. Геровъ.

---

728. — Гилфердингъ консулъ въ Сараево. Ще се занимава съ историята на южнитѣ славяне. Иска свѣдѣния изъ Българско. Дири старини. Пак. 24.

Бѣлградъ 20 Янв. 1857. Дупликатъ

Душевно благодарю Васъ за вѣсть о себѣ, почтеннѣйшій Найденъ Юрьевичъ! Я чрезвычайно ей обрадовался. Спрашивалъ объ Васъ въ Вѣнѣ, у Гешоглу, но ничего не могъ узнать, а вотъ Вы гдѣ!

Ѣду я въ Турцію, но не въ Вашъ край. Мнѣ поручено временно консульство въ Сараевѣ. Черезъ нѣсколько дней отправляюсь черезъ Вѣну въ Рагузу, откуда поѣду въ Боснію. Прошу Васъ адресовать пока въ Росс. Ген. Конс. въ Рагузѣ.

Уже изъ новаго моего назначенія Вы видите, что Задунайскій край не перестаетъ меня интересовать. Дѣйствительно, я рѣшился принять мѣсто въ Сараевѣ главнымъ образомъ въ надеждѣ имѣть тамъ случай обогатиться полезными матеріалами для древней исторіи Славянскаго юга. Вы мнѣ окажете, стало быть, истинное благодѣяніе если позаботитесь о собираніи для меня въ Болгаріи рукописей, надписей, преданій и т. п. Я думалъ обратиться письменно въ Рыльскій мон. къ Неофиту прося его переписать для меня Житія Болг. Святыхъ и другіе историческіе памятники, которые могутъ тамъ находиться. Теперь прошу Васъ принять на себя трудъ извѣстить его о моемъ желаніи и о готовности моей вознаградить такую работу. Не знаю, къ кому обратиться въ Болгаріи кромѣ Васъ съ просьбою объ отыскиваніи и доставкѣ рукописей; а хотѣлось бы мнѣ найти корреспондентовъ въ разныхъ мѣстахъ ея. Не могли ли бы Вы поручить это дѣло своимъ знакомымъ. Главное чтобы люди знали что есть запросъ на старинный хламъ и рылись съ этою цѣлію, проѣздомъ, въ развалинахъ, въ погребахъ церквей, въ монастырахъ и т. п., собирая всякій лоскутокъ стариннаго письма.

Доставлять ко мнѣ можно съ оказіями въ Бѣлградъ (къ Ген. Консулу) или въ посольство Костантинопольское, гдѣ я попрошу Евгенія Петровича Новикова быть моимъ корреспондентомъ. Но нужно, чтобы написано было всегда: „съ просьбою переслатъ такому-то".

Пришлите какія нибудь пѣсни, сказки, описанія обрядовъ и т. п. Я ихъ обработаю и буду доставлять „Бесѣдѣ", или Вы сами обработывайте и доставляйте.

Что дѣлаютъ Словари?

Подпишитесь для меня на Цареградскій Вѣстникъ и велите доставлять въ Рагузу. Если въ прежнихъ годахъ есть матеріалы историч., этнографич. или статистич., то очень обяжете сообщеніемъ этихъ номеровъ.

Прощайте, будьте здоровы. Желаю Вамъ всякаго успѣха.

Преданнѣйшій Вамъ
А. Гильфердингъ.

Не знаете ли о нѣкоемъ Верковичѣ, собирающемъ древности въ окрестностяхъ Сереса и въ Македоніи? Если случится, скажите ему, пусть онъ со мною вступитъ въ сношеніе.

---

729. — Разправията на Герова съ Хрисанта. Желание да си писватъ. Коп. кн. 3. 6.

А. Ѳ. Гильфердингу, въ Сараевѣ.

Филиппополь, 1 Августа 1857 г.

Милостивый Государь,
Александръ Ѳеодоровичъ,

Наконецъ я у себя дома въ Филиппополѣ и надѣюсь остаться на долго здѣсь, чтобы заняться чѣмъ нибудь дѣльнымъ.

Со мною были разныя неприятныя приключенія. Зимою мѣстное начальство почетнымъ образомъ удалило меня отсюда, такъ что я потерялъ напрасно шесть мѣсяцевъ. Причиною тому былъ Митрополитъ Филиппопольскій Хрисанѳъ, который, между прочимъ, оклеветалъ здѣшнихъ Болгаръ въ мятежническихъ замыслахъ противъ Правительства. Но Богъ устроилъ такъ, что я былъ назначенъ Русскимъ Консульскимъ Агентомъ, или по Турецки, Вице-Консуломъ въ Филиппополь, а Его Выс. Преосв. позванъ въ Константинополь къ суду за возведенную имъ на Болгаръ клевету, такъ что, когда я ѣхалъ сюда, онъ ѣхалъ въ Константинополь.

Я пріѣхалъ недавно и еще не устроился и потому теперь пишу Вамъ немного, чтобы только напомнить о себѣ.

Если Вамъ угодно, Вы можете писать ко мнѣ или прямо по почтѣ или чрезъ подателя сего, г. Симоначо.

Покорно прошу принять увѣреніе въ моемъ почтеніи и преданности.

Н. Геровъ.

Я подписалъ Васъ на „Цареградскый Вѣстникъ.“ Не знаю получаете ли Вы его.

---

730. — Гилфердингъ се връща въ Петербургъ съ много ржкописи. Свършилъ е втората часть на „Письма объ Исторіи Сербовъ и Болгаръ“. Иска разни свѣдѣния отъ Герова. Пак. 24.

Рагуза 4 Апрѣля 1858.

Почтенѣйшій Найденъ Юрьевичъ,

Я давно собирался написать къ Вамъ, чтобы сказать, что я, по обѣщанію данному мнѣ Министерствомъ, послѣ года проведеннаго въ Турцій, освобожденъ отъ нея и возвращаюсь въ Петербургъ. Годъ этотъ прошелъ для меня не даромъ, по крайней мѣрѣ въ ученомъ отношеніи. Я привезъ съ собою изъ поѣздки въ Призренъ и по монастырямъ старой Сербій и Герцеговины богатый запасъ рукописей, въ томъ числѣ и древнихъ, по преимуществу, разумѣется, Сербской редакціи. Я окончилъ въ Сараевѣ 2-ую часть своихъ Писемъ объ Исторіи Сербовъ и Болгаръ и буду теперь ее печатать. Одесское Болгарское общество поручило мнѣ составить краткую исторію Болгаръ, для школъ и народнаго чтенія. Задача трудная, но важная, и я теперь хочу приняться за нее. Потому и обращаюсь къ Вамъ съ покорнѣйшею просьбой: 1) если случится, доставлять мнѣ свѣдѣнія по части исторіи Вашего народа и 2) присылать мнѣ въ Петербургъ (адрессъ всегда въ Азіятскій Деп-тъ) все то, что печатается у Васъ въ Болгаріи сколько нибудь любопытнаго, и въ особенности все то, что относится къ исторіи, этнографіи или топографіи Болгарской земли хоть бы и самое мелочное. Очень этимъ обяжете и поможете при исполненій моей задачи. Но я надѣюсь, что Вы будете извѣщать меня о цѣнѣ посылаемого, а не поступите такъ, какъ при подпискѣ на Ц. Вѣстникъ, за который не знаю еще кому и сколько я долженъ.

Еще одна покорнѣйшая просьба: пришлите мнѣ пожалуйста окъ 30 хорошаго, крѣпкаго румелійскаго табаку въ листахъ. Я думаю, Вамъ легко будетъ доставить его торговымъ путемъ въ Одессу и попросить тамъ кого нибудь такимъ же путемъ направить въ Питеръ, по тому же адрессу. Если бы можно было окъ 10 послать скоро, а остальное (т. е. 20 и даже 30) съ болѣе медленнымъ транспортомъ, было бы еще лучше. Напишите, куда адрессовать уплату. Надѣюсь, что это не затруднитъ Васъ, пробывающихъ въ сердцѣ Румеліи, и что Вы, въ замѣнъ всѣхъ этихъ услугъ, также безцеремонно какъ я будете мнѣ поручать что Вамъ нужно въ Петербургѣ.

Будьте здоровы и не забивайте

Преданнѣйшаго Вамъ
А. Гильфердинга.

---

731. — Прѣпраща се прѣписъ отъ нѣкаква старина изъ Рилския монастиръ. Гилфердингъ изъ Македония. Пак. 24.

Г-ну Гильфердингу

11 Апрѣля 1869 г.

М. Г.

Александръ Ѳеодоровичь,

Игуменъ Рыльскаго монастыря послалъ ко мнѣ, пакетъ содержащій выписку изъ рукописи, сдѣланную по Вашему порученію, съ просьбою переслать его къ Вамъ. Въ исполненіе просьбы О. Кирилла пакетъ этотъ посланъ мною, съ курьеромъ ввѣреннаго мнѣ Вице-консульства, чрезъ Константинополь въ Азіятскій Департаментъ

при донесенiи отъ 2-го сего Апрѣля за № 18, и не сомнѣваюсь въ исправномъ доставленiи его, при всемъ томъ неизлишнимъ считаю увѣдомить Васъ объ этомъ, чтобы озаботились полученiемъ его.

Узнавъ, что Вы проѣхали чрезъ Константинополь въ Македонiю, я все ожидалъ, что на обратномъ пути заѣдете также и въ нашъ край, но, должно быть, Вы не сочли его достойнымъ вниманiя историка и археолога.

Ктото говорилъ мнѣ, что Вы недавно печатали чтото изъ исторiи Болгаръ. Изъ Вашихъ сочиненiй по этой части я имѣю только первый и второй выпускъ писемъ объ исторiи Болгаръ и Сербовъ. Больше ничего не видалъ и не знаю. Если имѣете еще что нибудь такое, покорнѣйше прошу Васъ быть такъ добрыми послать мнѣ одинъ экземпляръ, чтобы сдѣлать его извѣстнымъ здѣсь.

Прошу Васъ, Милостивый Государь, принять увѣренiе въ истинномъ моемъ почтенiи и совершенной преданности.

49. ИВАНЪ ИЛЬИЧЪ ГЛАЗУНОВЪ.

732. — Искатъ се книги. По кой пжть и какъ да се изпратятъ. **Коп. кн. 5. 370.**

Филиппополь, 9 Марта 1873. г.

Милостивый Государь,
Иванъ Ильичъ.

Въ бытности своей въ Петербургѣ въ прошломъ году, я согласился съ Вами, какъ, безъ сомнѣнiя, помните объ этомъ, что бы каждый разъ, когда понадобится, выписывать у Васъ Русскiя книги, съ тѣмъ, чтобы деньги за нихъ были уплачиваемы въ Одессѣ моимъ кореспондентомъ, купцомъ П. Гановичемъ при достовленiи книгъ нъ нему.

На основанiи этого соглашенiя прошу Васъ покорнѣйше выслать мнѣ означенныя въ прилагаемомъ у сего списка книгъ, которыя извольте послать въ Одессу къ помянутому Г-ну Гановичу съ прилагаемымъ у сего открытимъ письмомъ къ нему, въ которомъ пишу ему, при полученiи книгъ, заплатить слѣдующiя за нихъ деньги.

Къ этимъ книгамъ прошу прибавить такожде одинъ экземпляръ каталога книгамъ, изданнымъ въ послѣднiе три года если таковый напечатанъ у Васъ.

При семъ нужнымъ считаю присовокупить, что книги, которыя въ прошломъ году Вы послали мнѣ тѣмже путемъ, вслѣдствiе ошибки при отправленiи ихъ изъ Одессы едва недавно были получены въ Константинополѣ и только на дняхъ ожидаю получить ихъ здѣсь. Да бы и теперь не случилось такая ошибка, покорнѣйше прошу Васъ поставить на ящикѣ съ книгами слѣдующiй адрессъ:

Въ Константинополь, въ Россiйское Императорское Посольство, для пересылки въ Россiйское Императорское Вице-Консульство въ Филиппополѣ. Съ этимъ адрессомъ отправить книги въ Одессу къ Г-ну Гановичу и счетъ прошу послать мнѣ по почтѣ по нижеозначенному адрессу.

Порученiе это прошу исполнить по возможности скорѣе.

Позвольте мнѣ прибавить еще, что книги эти я выписываю для воспитанниковъ здѣшняго Болгарскаго училища, которые, за неимѣнiемъ здѣсь никакихъ почти книгъ для чтенiя и по скудости своихъ средствъ для прiобрѣтенiя оныхъ, сложились между собою для составленiя небольшой общей библiотеки, чтобы всѣмъ пользоваться ею. Посему если Вамъ угодно будетъ здѣлать въ этомъ случаѣ нѣкоторую уступку въ цѣнѣ книгъ, или къ означеннымъ въ спискѣ книгамъ прибавить еще нѣкоторыя даромъ, то это будетъ принято съ особенною признательностью, которую общество воспитанниковъ не оставитъ, при полученiи книгъ засвидѣтельствовать особеннымъ письмомъ къ Вамъ.

Въ ожиданiи Вашего отвѣта, прошу Васъ, Милостивый Государь, принять увѣренiе въ истинномъ моемъ почтенiи и совершенной преданности.

50. БОГДАНЪ ГОРАНОВЪ.

733. — Б. Горановъ прѣвелъ трагедия „Димитър Иванович." Моли за спомоществователи. Пак. 25.

Прието 11 Августа 1865. Отгов. 13/25 Авг.

Благородний Господине!

Като сьм увѣрен, че забавна-та писменност помага от части за образование-то на един народ, за това сьм са заузел, спорѣд сили-тѣ си, да подпомагам таѩ писменност, знайте, че не материално нъ нравственно. Първо-то начало направих като прѣведох една твърдѣ добра забавна книжка. Аз Вы познавам, Г-не, като любител на Българскиѩ-т народ и слѣдователно и на просвѣштение-то му, за това никак са нечюдете, че главниѩ-т прѣдмѣт на това ми писмо е, да Вы молѭ да ми спомогните със спомоштествуваниѩ за напечатание-то на горѣпоменѫта-та книжка. — Ако небѣше това, друго ѩче аз небѣх дързнал да Вы пишѭ и да Вы правѭ утекчениѩ със писма-та си. — Знам че в'градъ-т Вы има много души, които познават. каква цѣна има писменност-та, затова са надѣвам за по-значително количество от там, а найпаче като мислѭ, че благородниѩ-т Гн. Геров, за штастие оште и мой Роднина, никак неште да ми отрѣче от да даде повѣление-то си за исвършвание-то на таѩ работа. Незнам как е то, нъ мислѭ че от Вас ако не произлазя тоѩ труд, тази книжка никак неште можи да са напечати.

Тѩ книжка е една трагедиѩ, писана на чески език. повече за четенье от колко-то за прѣдставлѣванье, и въобште цѣла-та й цѣна е такава, што-то можи сѣкой Българин който понѣ малко разумава от писменност, да ѩ чете и да ѩ разумѣва; тѩ и до сега има цѣна у Чеси-тѣ. Прѣмѣтъ-т й е земен из Руска-та историѩ: колко-то затова са отнася, мислѭ че е достаточно като Вы кажѭ че са нарича: „Димитър Иванович". От историческа-та истина само толкува са различава, колко-то е изисквало за да са тури в'граници-тѣ на поезиѩ-та, разумѣва са според въображение-то на стихотворецъ-т й. А онова, което от мѣне зависи, аз сьм са трудил колко-то е възможно да го удовлетворѭ. За да изпълнѭ рефератъ-т си за неѭ, дозволете да Ви кажѭ че тѩ ште бѫди голѣма седям печатни книги и ште са продава по два турски петака сир 10 гр. ту͛. пари, цѣна както виждате, за пловдивчѩни твърдѣ износна. Спомоштествуваниѩ-та благоизволете да ми изпратите до 20-ят идуштаго мц͠а, зашто-то имам намѣрение да свърша печатание-то около конецъ-т на 7/бр.

Като на Сродник имам оште много да Вы пишѭ, нъ мисьл-та, че можи да сте ма забравил а и оште нѣшто повече, — знайте какви сѫ обстоѩтелства-та ма накара за сега да са здържѭ; нъ бѫдете увѣрен че с най-голѣма радост ште Вы пишѭ (ако не Вы утекчявам, като са научѭ че работа-та не е тѫй, както аз мислѭ. Какво има по-добро нѣшто, от колко-то сродници да имат съчювствие един към другиго? нѣ . . . ?!!

За сега ште земѫ чест-та да принесѫ искренни-тѣ си поздравлениѩ, и да молитствувам штастие, както Вам тѫй и на Г-жа Съпруга-та Ви.

27 Юлиѩ 1865 В Прага
8 ав.

Ваш.
Богдан Ив. Горанов.

Приймете сърдечни-тѣ „много-здрави" от сестри-тѣ ми.

Адреса-та ми е:

Prag Wassergasse № 698 — II.

734. — Животътъ въ Прага. Какво учи Горановъ. Далъ да се печата въ Русе книжката „Димитър Иванович." Пак. 25.

Драгий и почтений ми Г-не!

Сѣкога сьм был готов да отговарям бързо на писма, кои-то със съдържаниѥ-то си ми приносьжт на мило-то чувство, които ми изъвѣват обич за менѣ доброплодна; нъ за този пжт ще Ви са молья за извинѣниѥ че толкова са забавих с отговоръ-т си на Ваше-то писамце отъ 13/25 Августа, коѥ-то, искренно казвам, причини ми твьрдѣ голѣма радост. Причина-та на това ми забавѣниѥ, мислья че ѥ извинителна: три години ставаше откак са занимавах с гимназиални-тѣ науки, и сега—на конецъ-т на третиа-та — гы свьрших, затова поизлѣзох малко на пжт по Чехиа и по Саксониа; тъкмо когато са намирах на това си пжтуваниѥ, пристигнало писамце-то Вы в Прага; неможѣли да го изпратьжт на менѣ, защто-то незнаѣли на кждѣ са намирам (аз пжтувах повечето по села-та, за да можья по̀-добрѣ да познаья и селскиа-т тукашьн живот), за това то трѣбвало да ма чака в Прага додѣ са вьрна. Аз са вьрнжх около половина-та на миналиа-т мц, и намѣрих го тука; Чаках да Ви отговорья, като са натъкмья съвършенно в бждяще-то си училище — университетъ-т. Сега сьм със сичко готов, за това бьрзам да Вы пишья за сичко щтото Вы си желаете и што-то аз замислям. Дано Вы неотекчѣше!

Никога не сьм мислил, Г-не, че щте са намирате към нас вразположениѥ нам шкждливо, нъ да Вы са изкренно признаья, мислѣх си че в това отношениѥ сте като повече-то от Баштини-тѣ ми роднина, сирѣч че сте неутральн; разположениѥ, коѥто сѣкой има право да си тълкува както щте. Нъ сега, като виждам във Вас ѥдного отъ най-добри-тѣ си роднина, наистина че са виждам принужден да искам извинѣниѥ, че тжй сьм мислил за Вас; направювах това, стига само да знаѣх, че ваше-то великодушиѥ ми допушта такова постжпваниѥ. За сега бждете увѣрен че носья в сьрдце-то си за Вас най-искренни-тѣ роднински и приятелски чувства; за сега казвам словом, нъ да щте Бог и дѣлом да докажья таа си наклонност. —

Книшка-та си оставям да издам прѣз 9/бр; щте са печати в Руссе в Цар. Книгопечатница, коiато, надѣвам са, да Ви ѥ пратила до сега и печатано обявѣниѥ. Писал бѣх да Вы пратжт повече обявѣниѥ, за които, Вы молья да гы разпратите по околни-тѣ Вы градове, като Станимжка, Пазарджик и пр. та дано са допълнѣше по̀-добрѣ броiа-т на спомоштествуваниа-та, кой-то ѥ нуждьн-потрѣбьн за да издържи издаваниѥ-то. Изпраштаниѥ-то на обявѣниѥ-то можи са задьржа 5-6 дена по̀-кжсно, от колкото ѥ назначено в него. Книжка-та, както щте познайте от обявѣниѥ-то несъдьржѣва ништо такова, за коѥ-то Выа ми споменувахте. Такыва книжки, остаям на наши-тѣ Български славолюбци и честолюбци да издават; аз за сега щте издавам такыва, кои-то можжт да прѣнесжт полза и на други-тѣ и на менѣ. На конец, знайте твьрдѣ добрѣ, че и аз й имам нужда-та, имам iа-и то твьрдѣ много. . . . . . .

Споменах Ви по̀-горѣ за учениѥ-то си, и ѥто, като желаете, щте Ви го доприкажж. Тжзи година влѣзжх като рядовьн ученик във философишкиа-т факултет, гдѣ-то слушам философиа и историа; зех си нѣщто и от права-та: народно право. Сички-тѣ тыа прѣдмети почнжхж от 20 дена насам да са прѣдават, и аз намирам добро удоволствиѥ в тѣх; не сьм са изльгал в избираниѥ-то. Тжзи година щте останж тука, тжчи до година, мислья, да са вьрне вече в Карлово. Твьрдѣ ми ѥ вече домилѣло за роднини-тѣ ми: седем годин става откак гы несьм видѣл. При това надѣвам са, че като има свидѣтелства за онуй, што-то сьм учил и найпаче като имам такъв роднински протектор като Вас, надѣвам са, че щте намѣрья татака нѣкой добьр даскалжк. . . . . .

Благоизволете, молья Вы, та пренесете искренни-тѣ ми роднински „многоздрави" на кака Марийка и прѣдайте ѝ притворенна-та фотографиа;

Сестри-тѣ ми Ека и Мина поздравѣват както Вас тжй и Кака Марийка и дѣчица-та и с пьрво щте пишьжт на Кака Марийка.

Герче и Дѣiанка цѣлувам.

При тыа, Г-не, приймете сьрдечни-тѣ ми поздравлениа и незабравѣйте

14/26 8/бр. 1865 В. Прага — Вашиа-т

698/II — Богдан Ив. Горанов.

Извинете, че ште Вы са помолѫ за іоште нѣшто. Іедин добьр Чех ма мо́ли да му изкарам нѣколко си фотографии из Българско, кои-то да прѣдставлѣват лица с български кройове, и иска да си гы заплати както трѣбва, стига само да гы приіеме. Незнам да ли фотографисват въ градъ-т Ви; нъ ако има подобно нѣшто, аз твьрдѣ ште Ви са молѫ да ми пратите нѣколко фотографии, макар и максус за това фотографисани; нека сѫ мѫже и жени, граждани и селяни. Стойност-та ми с пьрво ште Ви внесѫ. . . . . . . Тоѭ сѫштиѭ-т чех има образи от сички-тѣ славѣнски и въобште іевропеиски народи (разумѣва са от селяни-тѣ), а само от Българи-тѣ нѣма; с тѣх мисли да допълни съвсѣм сбирка-та.

Сѫштиѭ-т.

---

735. — Ходатайството на Герова прѣдъ Евлогия Георгиевъ удовлетворено. Отпусната стипендия Горанову да се доучи. Коп. кн. 5. 290.

Узунджова, 20 Септемвр. 1872.

Господине Богдане,

Ваше писмо отъ 16 тоя Септемвр. прияхъ тука въ Узунджовѫ и бързамь да Ви отговорѭ.

Писмо-то, что Ви сьмь писалъ отъ Калоферъ, азъ дадохъ тогава на Г-жѭ Екѫ ужь да го проводи въ Казанлѫкъ по чловѣкъ, който да го даде тамь на пощѫ-тѫ та не ся съмнѣвахъ, че сте го прияли и много пѫти сьмь си мыслилъ, зачто ли не ми отговорихте.

Въ него писмо Ви явявахъ за резултата на опытванıе-то, что направихъ, по Ваше желание за да склонѭ Г-на Евлогия да Ви прѣдстои да идете въ Прагѫ, или другѫдѣ нѣкѫдѣ въ Нѣмско, да ся доучите. На мое-то за това прѣдложение негова милость ми отговори, че оставя на мене, ако видѫ, че това ще Ви бѫде полезно да Ви обрекѫ за двѣ години, а ако бѫде потрѣбно, то и за повече, по 150 жльтици австр. на годинѫ-тѫ и да нарядѫ да Ви ся давать въ Вѣнѫ всякои три мѣсяца по $37^1/_2$ жльтици; и това да свршѭ азъ направо съ Васъ.

Така, ако на тоя начинъ ся удовлетворява желание-то Ви, Вые можете, безъ да ся бавите, да тръгнете за дѣто сте намыслили да идете да ся учите, и въ исто-то врѣмя да ми явите, че отывате, та да пишѭ на Г-ре Братıе Паницѫ въ Вѣнѫ да Ви давать опрѣдѣлено-то съдрьжяние по $37^1/_2$ жльтици австр. всякои три мѣсяци.

Повече не Ви пишѭ сега, че тука на панаира, врѣмя-то е кѫсо.

На браточядкѫ Ви прѣдадохъ поздравления-та Ви. Тя е тука съ дѣца-та и также Ви поздравява.

Не знаѭ, ще Ви затече ли това писмо въ Калоферъ та щѫ Ви проводѭ прѣписъ отъ него по нѣкой трьновець и въ Трьново.

Поздравявамь Вы и остаямь.

Вашь
Н. Геровъ.

---

736. — Потвърдява се казаното въ по́-горнето писмо. Коп. кн. 5. 292.

Пловдивъ, 25 Септемвр. 1872.

Господине Богдане,

На 20 тоя Септ. Ви писахъ отъ Узунджовѫ за отговоръ на Ваше писмо отъ 16 Септ. Писмо-то си Ви пратихъ въ Калоферъ и, за въ случяй, ако да не може то да Вы затече тамъ, проводихъ Ви прѣписъ отъ него въ Трьново.

Снощи, като си дойдохъ отъ Узунджово, намѣрихъ отъ Васъ телеграфъ отъ Казанлѫкъ, въ който ми казвате, че сте прияли писмо-то что Ви сьмь писалъ отъ Калоферъ, и искате да Ви явѭ въ Трьново по телеграфа, какво сьмь свршилъ за работѫ-тѫ Ви.

Отъ тоя телеграмъ азъ не могѫ да разберѫ, какво още искате да Ви явѭ, зачтото въ писмо-то си отъ Калоферъ азъ Ви казахъ, что сьмь свршилъ, и повече

нѣма что да Ви кажѫ. Нъ за да не излѣзе нѣкакво недоразумѣние, да Ви повторѭ онова, чтото Ви сьмь писалъ, както отъ Калоферъ, така и отъ Узунджовѫ.

На мое-то поканванѥ да Ви прѣлстои да идете вь Прагѫ или другѫдѣ нѣкѫдѣ въ Нѣмско да ся доучите, Г. Евлогий ми отговори, че оставя на мене, ако намирамь, че това ще Ви бѫде полезно, да Ви обрекѫ за двѣ годины, а ако бѫде потрѣбно, то и за повече, по 150 австр. жьлтици на годинѫ-тѫ, и да нарядѫ да Ви ся давать тыя пары вь Вѣнѫ, всякои три мѣсяци по 37½ жьлтици и това да свръшѭ направо съ Васъ. Така, ако сѫ удовлетворява съ тоя начинъ желание-то Ви, друго не остава, освѣнь да врьвите за дѣто сте намыслили да идете да ся учите, като ми явите по́-напрѣдъ, че отывате за да пишѭ на Г-ре Братiе Паницѫ въ Вѣнѫ да Ви давать опрѣдѣлено-то съдрьжяние, по 37½ жьлтици австр. всякои три мѣсяца.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити и остаямь.

Вашь
Н. Геровъ.

---

737. — Нареда да се дава стипендията на Горанова. Съвѣтъ за неговото учение. Коп. кн. 5. 311.

Пловдивъ, 27 Октовр. 1872.

Господине Богдане,

Съ Ваший телеграмъ отъ 22 тоя Октовр. излѣзе quiproquo, нъ у кого е погрѣшка-та, не знаѭ. Азъ Ви писахъ на 18 Окт. и Ви притворихъ и полицѫ за 25 лир. тур. за Русчюкъ. Затова, като прияхъ телеграма Ви, въ който ми казвате, че сте прияли писмо-то ми отъ 18 Окт. и сте готови да тръгнете, нъ чякате потрѣбны-ты, помыслихъ, че щете да чякате да Ви проводѫ и рекомендателно писмо за Виенѫ, та тогава да отыдете. Затова Ви отговорихъ, че, като сте прияли писмо-то ми отъ 18 Окт. не остава друго, освѣнь да тръгнете, а потрѣбны-ты, щете намѣрите въ Вѣнѫ. Послѣ, като прияхъ и вторый Ви телеграмъ, тогава разумѣхъ, че сте прияли не онова писмо, което Ви сьмь писалъ на 18 Окт. а друго едно, което Ви бяхъ писалъ прѣди два дни; нь азъ ли сьмь сбръкалъ, та сьмь писалъ на онова писмо 18 Окт. Когато е писано на 16 Окт. или Вые не сте съглядали датѫ-тѫ добрѣ, това не могѫ да знаѭ, зачтото нѣмамь копиѭ отъ него писмо.

Истина, чюдно е, какъ въ тѫѭ работѫ, още оть станѫ бръкотия въ отыванѥ-то и дохожданѥ-то на писма-та ни, та ся забавихте, нъ нека това да е криво-то та занапрѣдъ да имате добръ успѣхъ.

Това писмо щете намѣрите у Г-ре Брате Паницѫ въ Вѣнѫ, на които пишѭ днесь да Ви давать всякои три мѣсяца по 37½ жьлтици австр. за иждивение, а Вые ся споразумѣйте съ тѣхъ, кѫдѣ да Ви гы провождать.

Вь писмо-то си отъ 8 Окт. ми казвате прѣдначрьтания-та си за учение-то Ви и мя пытате, добры ли сѫ. На това азъ щѫ Ви кажѫ: Вые не сте дѣте, имате вече опытъ и сами можете да разсѫдите, что може да Ви бѫде полезно повече, та него да учите. А кѫдѣ да отыдете да ся учите, въ Прагѫ ли, или въ друго нѣкое мѣсто, за това азъ не могѫ да кажѫ ничто, зачтото не познавамь тамошни-ты училища.

Свидѣтелство за учителствование-то Ви тука и въ Софиѭ не можя да пристигне за днесь та останѫ до пощѫ да Ви го проводѫ. То ще бѫде подтврьдено отъ тукашно-то Австр. Консулство.

Пытате мя, може ли да пишете писмо до мене, което да може да прочете и Г-нъ Евлогий. Разумѣвася, че азъ трѣбва да пишѫ на неговѫ милость, какъ сте прияли благодѣяние-то му, и добрѣ ще е да могѫ да засвѣдѣтелствовамь това и съ Ваши думы.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити и да имате добръ успѣхъ въ работы-ты си.

Вашь
Н. Геровъ.

738. — Стипендията малка. Трѣбвало Горановъ отъ рано да прѣдвиди това. Коп. кн. 5. 347.

Пловдивъ, 11/23 Яннуар. 1873.

Господине Богдане,

Ваше писмо отъ 13/25 Декемвр. прияхъ на 1 тоя Яннуар. Съ прьвѫ пощѫ не можяхъ да Ви отговорѭ по причинѫ, че него день имахъ много да пишѭ, та не пристигнѫхъ.

Въ това, както и въ прѣдыдѫще-то си писмо, ми давате да видѫ, че това, что Ви е отрядено да Ви ся дава за разносъ, 150 жьлтици австр. на годинѫ-тѫ, не стига за да слѣдовате наукы-ты си, както трѣбва. Какво да Ви кажѭ на това, право не знаѭ, зачтото Г-нъ Евлогий, както Ви явихъ на врѣмя-то, само толкова, не повече, е обрекалъ да дава. Сега да му пишѭ, че то не Ви стига знаѭ, какво ще ми отговори, сир. че трѣбвало напрѣдъ да си прѣсмѣтнете. Така за сега ничто не могѫ да Ви кажѭ, а ако сполучѭ, както желаѭ, на пролѣть да идѫ въ Букурещь тогава може да ся разговорѭ съ неговѫ милость и каквото направѭ щѫ Ви явѭ.

Писма-та Ви за Г-жѭ Екѫ проводихъ и Ви притварямь отговоръ отъ неѭ.

Като не Ви знаѭ адреса въ Мюнхенъ провождамь това писмо до Г-ре Бр. Паницѫ въ Вѣнѫ да Ви го прѣпратять. Вѣрвамь тѣхна милость да знаѭть адреса Ви.

Желаѭ Ви да прѣминете новѫ-тѫ годинѫ съ здравие и благополучие.

Вашъ
Н. Геровъ.

---

739. — Геровъ се отказва да ходатайствува за по́-голѣма стипендия Горанову. Коп. кн. 5. 368.

Пловдивъ, 2/14 Марта 1873.

Господине Богдане,

Да отговорѭ на писмо-то Ви отъ 10 Февруар. както трѣбва, ще иде на длъго и широко. За това щѫ Ви кажѭ на кѫсо, че, като имамь прѣдъ видъ онова, что ми е писалъ Г. Евлогий относително за помощь-тѫ, колкото Ви е опрѣдѣлилъ за да идете да ся доучите, да повгарямь да му пишѭ да удвои тѫѭ помощь, то ще е само да ставамь безобразенъ, безъ да имамь ни най-малкѫ надѣждѫ да свръшѭ нѣчто. За това азъ не му сьмь писалъ и за оныя 25 лиры, что Ви проводихъ на тръганіе-то Ви отъ Трьново, и чякамь, кога идѫ въ Букурещь, да му го явѭ лично, за да видѫ, какъ ще го приеме, та спорядъ това да искамь да гы отнесѫ, или не, на неговѫ смѣткѫ. Тогава могѫ да му говорѭ дано да го прѣдумамь да притури още нѣчто възъ опрѣдѣлены-ты 150 жьлтици. Нъ трѣбва да Ви кажѭ, че, отъ онова, чтото знаѭ, вѣрвамь, че и да го прѣдумамь да прибави нѣчто, то не ще бѫде повече отъ 20—30 жьлтици на годинѫ-тѫ. А прѣди да ся разумѣѭ съ неговѫ милость, да пишѭ на Г-ре Паницѫ да Вы олеснять въ нуждыты, да мя простите, дѣто не могѫ да направѭ това, зачтото може да ся докара послѣ да плащамь, а азъ нѣмамь това врѣмя.

Желаѭ Вы да сте здрави и честити и остаямь

Вашъ
Н. Геровъ.

---

740. — Горановъ недоволенъ отъ стипендията. Иска уголѣмение. Геровъ отъ себе му прикача. За повече да се разправя съ Евл. Георгиевъ. Коп. кн. 5. 380.

Пловдивъ, 23 Марта / 4 Април. 1873.

Господине Богдане,

Снощи прияхъ отъ Мюнхенъ единъ телеграмъ съ подписъ Brandu, който казва така: Bin das tsockanen tons nun statt procurez telegraphiquement argent pour pouvoir rester ici ou retourner.

Като нѣмамь да знаѭ нѣкого въ Мюнхенъ на име Brandu, па и отъ съдрьжяние-то на телеграма разумѣвамь, че той е отъ Васъ, та идѫ да Ви отговорѭ.

Азъ нѣмамь нѣкой банкиеръ или поне какъвъ да е познайникъ въ Мюнхенъ, та да могѫ да имъ кажѭ по телеграфа да Ви дадѫть пары. Отъ другѫ странѫ азъ Ви сьмь писалъ, че да Ви давамь пары отъ мене си нѣмамь врѣме, а да Ви пратѫ за смѣткѫ на Г-на Евлогия не могѫ прѣди да ся разумѣѭ съ него, зачтото той на врѣмя-то ми е писалъ, и азъ Ви го сьмь явилъ, че само 150 жьлтици е обрекалъ да Ви дава на годинѫ-тѫ, а повече не.

Това като е така, друго нѣма какво да правѭ, освѣнь да проводѫ утрѣ по пощѫ-тѫ телеграма Ви Г-ну Евлогию, та той каквото ще нека направи. А за да не мыслите, че азъ отъ моѭ странѫ не залѣгамь за Васъ, обричямь Ви, при оныя 150 жьлтици австр. что сѫ опрѣдѣлены да Ви ся давать, да притуримь още 30 жьлтици (тридесеть) та отсега за напрѣдъ, забѣлѣжете добрѣ — отсега за напрѣдъ да Ви ся давать по 180 жьлтици на годинѫ-тѫ. За това, както могѫ, щѫ ся разумѣѭ съ Г-на Евлогия. Пакъ ако и това не Ви стига, и искате повече, прѣдварямь да Ви кажѭ, че то излиза вече отъ прѣдѣлы-ты на онова, което ми е възможно да направѭ, та напраздно и да не ми пишете таково нѣчто.

Да не Ви ся свиди за рѣзкый тонъ на писма-та ми, както на това, така и на онова отъ 2 Марта. Кога Вые мыслите, както ми го казвате въ писмо-то си отъ 10/22 Февруар., че си играемь смѣшнѫ игрѫ и ми подмѣтате изрѣчение-то „Timeo Danaos et dona ferentes", което тука никакъ не иде, трѣбваше да Ви пишѭ така, каквото писма-та ми да не могѫть да ся тлъкувать обоюдно.

Поздравлявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

---

741. — Геровъ прѣдумалъ Евл. Георгиевъ да уголѣми стипендията на Горанова. Коп. кн. 5. 400.

Пловдивъ, 6/18 Юлия 1873.

Господине Богдане,

За отговоръ на Ваше писмо отъ 7 тоя Юлия брьзамь да Ви кажѭ, какво въ прѣбывание-то си въ Букурещь, нѣколко пѫти говорихъ съ Г-на Евлогия за Васъ, за да го прѣдумамь да умножи съдрьжяние-то Ви, нъ повече не можяхъ да направѭ нищо, само го склонихъ при 150 жьлтици австр. что Ви е опрѣдѣлилъ, да притури още 30 жьлтици, та да станѫть по 180 жьлтицы на годинѫ-тѫ. За повече нѣма никаквѫ надѣждѫ, и това трѣба да го знаете за рѣшително. Говорихъ и за това ако бы да не можете да ся поминете съ 180 жьлтици на годинѫ-тѫ, та да искате пары за да си дойдете, бива ли да Вы пратимь за неговѫ смѣткѫ, но негова милость каза, че не приема да гы плати.

Поздравлявамь Ви и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

---

742. — Геровъ ще се погрижи да прѣдума Евл. Георгиевъ да уголѣми още стипендията на Горанова. Коп. кн. 5. 475.

Пловдивъ, 28 Декемвр. 1873.

Г-не Б. Горановъ,

За отговоръ на Ваши писма отъ 23 Ноемвр. и 17 Декемвр. щѫ Ви кажѭ, че пакъ щѫ ся помѫчѭ дано да склонѭ Г-на Евлогия да прибави още нѣчто възъ онова, что има отрядено да Ви ся дава за съдрьжяние-то Ви, и ся надѣѭ да пристане да притури още до 20 жьлтици за вторѫ-тѫ годинѫ. Повече нѣчто както Ви сьмь казалъ и другъ пѫть не могѫ да направѭ.

Сестра Ви Г-жа Ека отъ есенесь насамъ е въ Цариградъ.

Желаѭ Ви да сте здрави.

Н. Геровъ.

51. ПЕТЪРЪ ГОРГОВИЧЪ.

743. — Сърбинъ събира у Пиротъ спомоществователи за българска физика. Пак. 24.

вашега высокомудрословесіа!
Господинъ учитель!

въ Первомъ желаю разумѣти, радъ Сладчайшягь ми вашягъ здравля, И благополучногь Путешествія до бѣлій Градъ; въ второмъ же радъ Есмь разумѣти радъ Предъ начинателно дѣло Естели Почели Типарисати Книги; радъ кое ви йспраћуемъ Іωще 24 Пренуменуміранта. —

А за Грамматиħа авраама Мразовича, ако бы Потревили Познатогъ й доброгъ човека йспратете й; а коли небы могли намѣритъ таквогъ човека; да чекаю макръ сосъ ваше книге да дойду. въ Прочемъ умоляю васъ! радъ Онъ Препоручене вещи, коесте вы записали на вашу Протоколицу Пазучну. Т: Е: Подъ на коре подъ злато що подмазуютъ —. И да верникъ —. й радъ книге коисе родове у Бѣлоградску Типографію. на лаза, й на коя Е по колико цѣна. —

Къ симъ же й то васъ умоляю! Прѣ пришествія вашегъ да бы Іωще йзъ Типографія Послали Препоруку да се новце Собираютъ. При сихже й ωбратно васъ цѣлуюħи, й желаюħи вашему начнутомъ дѣлу благополучный конець есмь.

вашегъ высокомудрословесіа
у Пирратъ. Неложный Пріатель.

18-гъ Јуніа Петръ Ђорговиħъ учитель
849 Пирротски.

52. КНЯЗЬ АЛ. М. ГОРЧАКОВЪ.

744. — Съставяне брошури на български и на сръбски за Кръмската война. Проекти за сношение съ славянскитѣ народи и за образуване всеславянско общество. Пак. 26.

Копія письма къ Е. С. Князю Александру Михайловичу Горчакову.

Ваше Сіятельство!

Великая война, начавшаяся въ 1853 году, была предпринята Россіей на защиту вѣры и правъ православнаго населенія Турціи, — въ этомъ каждый изъ насъ убѣжденъ, въ этомъ старались Русскіе агенты убѣдить и своихъ единовѣрцевъ въ Турціи. Вашему Сіятелству извѣстно, что въ числѣ такихъ агентовъ находился и я въ средѣ Славянскихъ племенъ, дѣйствуя съ тоюже цѣлію, а потому Вы совершенно поймете побужденія, которыя нынѣ заставляютъ высказать Славянамъ причины заключенія мира, какъ нѣкогда я объяснялъ причины объявленія войны, изложить просто и ясно на ихъ родномъ языкѣ, что если война прекращена, то только потому, что цѣль ся достигнута; наконецъ доказать, что право и свобода вѣроисповѣданія для раіевъ добыти собственно Россіей, а не другими державами. Это помоему тѣмъ необходимѣе сдѣлать, что уже появилось много брошюръ и газетныхъ статей, стремящихся увѣрить Славянъ въ противномъ, въ совершенный ущербъ нашего на нихъ вліянія.

Вотъ настоящая причина, побудившая меня издать на Болгарскомъ и Сербскомъ языкѣ прилагаемую здѣсь статью вмѣстѣ съ Хатти-хумаюномъ и Высочайшимъ Манифестомъ по случаю заключенія мира. Я нужнымъ счелъ представить Вашему Сіятельству Русскій переводъ статьи; изъ него Вы изволите сами видѣть, съ какою осторожностью составлена она и какъ тщательно избѣгалъ я всякаго повода, чтобы затронуть достоинство Турецкой Имперіи, и потому смѣю думать, что Вы исходатайствуете дозволенія напечатать ее особыми брошюрами. Изданіе брошюры на Сербскомъ и Болгарскомъ языкѣ, а равно отправку ея куда слѣдуетъ путями, мнѣ извѣстными, я устрою своими средствами.

Не позволите ли Ваше Сіятельство сказать мнѣ еще нѣсколько словъ о предметѣ, столь близкомъ для меня по моимъ отношеніямъ? До сихъ поръ, сколько мнѣ извѣстно, едва ли не черезъ одного меня поддерживаются нѣкоторыя сношенія съ Славянскыми племенами; Вамъ извѣстно, какъ шатки и невѣрни эти сношенія, а потому не найдете ли Вы полезнымъ и даже необходимымъ имѣть агентовъ изъ самыхъ мѣстныхъ жителей, хотя при нашихъ консульствахъ, число которыхъ необходимо увеличить, и довѣренныхъ и депутатовъ отъ Славянскихъ племенъ Турціи въ Петербургѣ, которые бы объяснили здѣсь о нуждахъ народныхъ и поддерживали вліяніе наше на Славянъ, подрываемое Европейскими агентами. Довѣренные эти могутъ оставаться здѣсь не съ цѣлью политическою, но въ качествѣ людей, наблюдающихъ за воспитаніемъ своихъ единовѣрцевъ, число которыхъ необходимо увеличить, чтобы тѣмъ отвлечь ихъ отъ училищъ Вѣны и Парижа. Можетъ быть правительство не пожелаетъ тратить суммы какъ на содержаніе воспитанниковъ Славянскихъ племенъ, такъ и на многосложныя сношенія съ ними или найдетъ это почему либо затруднителнымъ, въ такомъ случай оно оказало бы важную услугу нашимъ единовѣрцамъ въ Турціи, еслибы разрѣшило составить общество въ видахъ поддержанія церкви, развитія просвѣщенія и вспомоществованія бѣднымъ единоплеменникамъ нашимъ. Я слишкомъ далекъ отъ мысли, чтобы общество это было въ состояніи соревновать съ всесильнымъ обществомъ католической пропаганды, имѣющимъ такое благодѣтельное вліяніе на своихъ единовѣрцевъ въ Турціи, однако надѣюсь, что оно найдетъ сочувствія въ Россіи и между православнымъ населеніемъ другихъ земель. Довольно вспомнить о тѣхъ огромныхъ жертвахъ, которыхъ православные всѣхъ земель Епропы принесли при послѣдныхъ усиліяхъ освобожденія Христіанъ отъ ига Турецкаго, чтобы имѣть поводъ надѣяться на поддержку между ними и этого общества.

Въ заключеніе долгомъ поставляю, представить Вашему Сіятельству 1-е записку, присланную Болгарами о доставленіи для церквей книгъ, за которыя они готовы даже заплатить, только по здѣшнимъ цѣнамъ; потрѣбность въ этихъ книгахъ еще ощугительнѣе въ Босніи и Герцеговинѣ. 2-е записку о состояніи православной церкви въ Турціи, составленной Болгариномъ съ его точки зрѣнія, и 3-е выписки изъ послѣдне полученныхъ изъ Болгаріи писемъ.

Съ чувствомъ глубокаго уваженія и совершенной преданности имѣю честь остаться.

В. С.
etc. etc.

Апрѣля 11-го д. 1856 г.

53. ХАДЖИ ПЕТКО ГОСПОДИНОВЪ.

745. — Уйчото на Геровъ се поминалъ. Молба да се запази останалото отъ него имущество. Коп. кн. 1.

Петербургъ 2 Декемвр. 1855.

Почтенѣйшій дѣдо Хаджи Петко Господиновъ!

Съ душевнѫ скръбь ся научихъ, какво мой любезный уйче Христо ся поминалъ и, за голѣмѫ нашѭ жялость, отъ напраснѫ смрьть. Не могѫ да изжялѭ добрый си уйче; нъ нали е было така угодно Богу, да ся молимъ да го упокои Господь въ царство небесное.

Молѭ Ви ся, Дѣдо Хаджи Петко, да сторите добро да ми напишете, въ кой день ся поминѫ покойный, какъ станѫ смрьть-та му и что останѫ отъ него и прочяя, и пратѣте ми писмо то или чрѣзъ Г-на Х. Захарія Княжевскый или чрѣзъ Г-на Стефана Тошковичя, а може и по почтѫ-тѫ. Адрессъ-тъ ми е: Найдену Герову въ Петербургъ, въ домѣ Буха на углу Спасскаго переулка и Екатериненской канавы № 30. Поздравленіе баби Хаджийкы, Г-ну Каленику и на всичкы-ты ваши.

Желаѭ Ви да имате добро здравье.

Найденъ Геровъ.

54. А. П. ГРАНИТСКИ.

746. — Запознаване съ писмо. Благодарность за честитяване. Коп. кн. 1.

Г-ну А. П. Гранитскому.
Въ Цариградъ.

Пловдивъ 21 Яннуар. 1857.

Почтенѣйший Господине!

Ваше поздравително писмо прияхъ. Благодарѭ Ви отъ все срьдце, че ми давате причинѫ да ся запознаемь макаръ писменно. Хвалѭ Ви за честитяванѥ новѫ годинѫ и взаимно Ви желаѭ да ѭ прѣминете и Вые живо и здраво съ благополучие въ всичкы-ты си добры начинания. Молѭ Ви ся да мя простите, дѣто ся забавихъ да Ви отговорѭ: сега сьмь още новъ въ Пловдивъ, та не сьмь ся оправилъ на работѫ.

Поздравления-та Ви Г.г. С. Чомакову, J. Груеву и Н. Чяликыю прѣдадохъ.

Приимѣте, молѭ Вы, увѣрение за истинно-то ми за Васъ почтение.

Н. Геровъ.

---

747. — Изпраща се обявление за книга. Искатъ се спомоществователи. Гранитски тъкми да издава в. „Българска звѣзда“. Пак. 26.

Милостивому Господарю
Н. Герову Вице-Консулу Россійскому.
Въ Пловдивъ.

Милостивый Господарю,
Любезный ми пріятелю!

Земамъ честь да Вы поздравѭ любезно и да Вы молѭ да ся постарайте, ако изволявате да подпишѫтъ нѣкои за книги-ты които ще Вы препорѫчи приключено-то обявленіе.

Почтенни-ти имена на спомоществователи-ты заедно съ прѣдплащаніе-то имъ могѫтъ да ся допратятъ до нижеозначеннаго въ Книгопечатницѫ-тѫ на Јосифа Романовъ и Съдр. въ Букурещъ.

Главно-то же спомоществованіе имамы отъ родолюбиваго Г-на К. Чокана.

Съ тыя сьмь

Букурещъ — Вашъ покорнѣйшій Слуга
12/24 Яннуарія 1859 — А. П. Гранитскій

Молѭ Вы покорно поздравете отъ моѭ странѫ ГГ. Н. Чялики и Учителя J. Груевъ, и прочіи-ты пріятели.

Истыятъ

Прослѣ нѣколко дни надѣвамся да Ви пратѭ пьрвы-ты листове отъ Българскѫ-тѫ Звѣздѫ, коѭ-то газетѫ имамъ намѣреніе да издавамъ тука въ Букурещъ по Български.

Истыятъ.

55. В. ГРИГОРЬЕВЪ.

748. — Искатъ се свѣдѣния за политехнически институтъ въ Петербургъ. Приети екземпляре „Стоянъ и Рада“. М. А. Соловьевъ. Съвѣти Герову за доброто на отечеството му. Пак. 27.

17 Сентября 1845. Спб.

Сей часъ получилъ ваше письмо, любезнѣйшій Г. Геровъ, и отвѣчаю не медля ни минуты, чтобъ мое могло застать Васъ въ Одессѣ. Поспѣшность эта къ сожа-

лѣнію не удовлетворить вашего ожиданія. Я ничего не могу сказать, ничего не могу разъузнать относительно предмета вашего любопытства, по самой простѣйшей изъ причинъ: Политехническаго института, о которомъ распрашиваете Вы — нѣтъ и никогда не бывало въ Петербургѣ. Здѣсь много разнаго рода учебныхъ заведеній, носящихъ имя институтовъ, но политехническаго не учреждено, и даже въ виду не имѣется учредить. Съ вашей стороны въ чемъ-нибудь да есть ошибка, о чемъ и имѣю неудовольствіе Вамъ сообщить, прибавляя, что съ моей готовъ на всякія услуги и справки, ради просвѣщенія болгаръ, когда только могутъ пригодиться такія услуги.

Благодарю за присылку мнѣ экземпляра Стояна и Рады. Другой передалъ я по назначенію М. А. Соловьеву, который проживши съ годъ въ Петербургѣ, и востановивъ нѣсколько свое здоровье, уѣхалъ этимъ лѣтомъ опять въ деревню съ тѣмъ кажется, что бы остаться тамъ навсегда. Ему также весьма пріятно было получить ваше произведеніе какъ доказательство, что тѣ, которыхъ любилъ онъ въ Одессѣ, не забываютъ объ немъ и въ отсуствія.

И такъ вы отправляетесь на родину. Дай Богъ Вамъ всякога успѣха лично, и еще болѣе, что бы пребываніе Ваше въ Болгаріи было полезно вашимъ соотечественникамъ. Вы молоды, образованы, съ дарованіями съ желаніемъ дѣйствоватъ: если захотите — можете сдѣлать многое во благо и славу отчизни; но — позвольте напутствовать Васъ однымъ добрымъ совѣтомъ — не давайте воли самолюбію, и интересы общіе ставьте впереди вашихъ собственныхъ; иначе—все что вы ни будете дѣлать, не пойдетъ въ прокъ. Впрочемъ, что много толковать объ этомъ: Вы могли видѣтъ на Априловѣ до какихъ гадостей можетъ довести человѣка самолюбіе и себялюбіе.

Увидите Мутьева, передайте ему мой поклонъ, а въ Одессѣ засвидѣтельствуйте мое почтеніе доброму Степану Мироновичу и брату его Димитрію.

Доброй путь! Не забывайте въ Болгаріи искренно любящаго Васъ

В. Григорьева.

56. ИЛИЯ ГРУДОВЪ.

749. — Молба да се намѣсти за учитель въ Пловдивъ. Пак. 27.

Господинъ Найденъ!

Най-послѣдньо-то ми къ вамъ писмо беше отъ въ Онерско-то лѣто; и отъ тогава до сега нѣмамъ никакво извѣстіе отъ ваша странѫ: не знаѭ за коѭ причинѫ ся отрекохте отъ мене? Азъ, като видѭ нѣкого филиббилія или копривщеница, сѐ пытамъ за ваша милостъ, и вотъ сега ся извѣстихъ за васъ какво, чи сте ся опредѣлили за въ Филиббе учитель, закоето твърдѣ много ся възрадовахъ, и Ви желаѭ всякой успѣхъ здравіе и благополучіе. За мене, ако ви е желателно да знаете, и азъ до сега сѐ сьмъ живо и здраво съ Божѭ волѭ; но като ми ся наскучи веке да седѫ въ Габрово, то желаѭ да си премѣстѭ жителството на нѣкое друго мѣсто. — Извѣстявамся чи у Филиббе потребенъ былъ още единъ учитель Български, ако е правда, то молѭ ви ся, сторете добро да ме намѣстите, ако ме почитате за достоенъ; защото много ми е мило и твърдѣ много желаѭ Филиббе-то. азъ не мога да ся фаля, ви знаете моето знаніе. Колкото за: Българскѫ и Славенскѫ Грамм., Законъ Божій, Свящ. Исторія, Географія пълна и Ариѳметикѫ не ся боя. ако и да сьмъ учи пò-высокы научкы както: Ритор. Логик. Психолог. и проч. и прочая но учителетѣ на тія науки сѫ професори Академисти, каквото знаете, и тѫй, то не е моя работа.

Молѭ, отпишете ми за възможность-тѫ на той подлогъ.

12 Мар. 1850

Габрово.

Вашъ —. Илія Грудовъ.

57. ИОАКИМЪ ГРУЕВЪ.

750. — Геровъ въ Бѣлградъ. Книгитѣ на Г. С. Иошева. Караминковата Диплография. Искатъ се сръбски книги. Пак. 46.

Почитаемый ми Господине!

Покорно благодарѫ за Ваше-то писмо отъ 1. Іул., и весма сьмь радъ за благосклонность-тѫ, коѭ-то показвате къмъ мень.

Сега отъ странѫ на дѣда Хаджія Ви извѣстявамь, какво писмо-то Ви отъ 15 Јул. прія го, и споредъ както пишяхте, праща Ви едно обявленіе за книгѫ „Часови Благоговѣйнія". Тѫѭ неделѭ не Ви писа той, зачто-то, казва, нѣма да му пишете за нѣчто та да Ви отговори.

Молѭ Вы да ны отпишете за книгы-ты на г. Г. С. Јошева щѫть ли ся печятать скоро. Съ голѣмо нетрьпѣніе чякаме да видимь и Вашѫ-тѫ Физикѫ по-скоро.

Оттукъ нѣма нѣчто да Ви пишѫ, само Ви извѣстявамь, какво вчера пріяхъ писмо отъ Калоферчетата отъ Цариградъ, та ми изявлявать, какво сѫ написали на блъгарскый языкъ книгѫ „Диплографіѭ" наукѫ за дрьжяніе търговскы книгы и пратили сѫ вече и обявленія.

Между много-то главоболія, кои-то Ви сьмь правилъ, идѫ пакъ да Ви ся помолѭ да ми сторите едно добро, да ся потрудите та да ми земете, ако ся намирать, отъ тыя книжкы „Основи Ратни. Правила о четничкой (партизанской) войни. (отъ Матіе Бана). Невенъ-слоге и еднѫ по̀-добрѫ срьбскѫ Грамматикѫ. Съ това изново щете мя задлъжите безкрайно.

Поздравлявать Вы сичкы-ти Ви пріятели. Г. Павелъ Дойчевъ, кой-то Ви е быль далъ едно писмо за г. Христа Іенчевъ, желае да ся научи дали сте разбрали на кѫдѣ е г. Христе.

Имамь честь да бѫдѫ

Въ Копривщицѫ — Вашь

1849. Јул. 26. — Јоакымъ Груевъ.

---

751. — Прѣпращатъ се вѣстници. Искатъ се книги. Пак. 46.

Копривщица, 1850. Окт. 5

Почитаемый ми Господине!

Противъ писмо-то Ви отъ 29-ый на заминѫлый мѣсяць, дадохъ на г. Стояна Костовъ книгѫ „Аритметическы примѣри".

Газеты-ты пріяхме, нъ за Блъгарскы-ты газ. хора-та не ся обвѣрвать да ся пишять. Пращамь Ви сега 27-ый брой отъ Срьбскы-ты Новины.

Зарадъ нашь Георгій ако го пустять чорбаджіи-ти щемь го пратимь; досега още не сѫ ся събирали, та да видимь, что щѫть рѣкѫть.

Молѭ Вы, ако ся намирать отъ грьцкы-ты книгы „Διατί, Διότι", испратѣте ми еднѫ, и отпишѣте ми за цѣнѫ-тѫ й.

Въ надеждѫ за Вашь отвѣтъ, остаямь

Вашь

Јоакымъ Груевъ.

Дѣдо Хаджія не можѣ да Ви пише сега, нъ за това что-то му сте писали, ще гляда да Ви го испрати сь Бабѫ Грудѫ.

попрежде пи́шехтеми за да подоидемъ, а неми пи́шете са́мо за виденіе ли: и̂ли́: и̂ задрѹги не́кои себепъ, тревва дами и̂звѣстите, а̂ко е нещо запотреба то да се трѹдимъ давно подо́идемъ понеже сеги несме нинакаково состоя́ніе, и̂ дома и̂ въ оучилището.

---

752. — Груевъ остава учитель въ Копривщица. Павелъ Герджикъ абонатъ на Цариградски вѣстникъ. Пак. 46.

Почитаемый ми Господине!

Пріяхъ книгы-ты, что-то ми бѣхте пратили, и, противъ както ми пишяхте, пары-ты имъ дадохъ на дѣдж Хаджіѭ.

Г. Павелъ Герджиковъ желае да пріима Цариградскый Вѣстникъ, та за това ми рѣче да Ви пишж за да го подпишете на него.

Азъ за напрѣдъ пакъ ся сговорихъ да останж въ училище-то.

Поздравлявамь Вы отъ все срьдце и молѭ да не забуравяте

Копривщица — Вашій

1850. Окт. 31. — Јоакымъ Груевъ.

---

753. — Георги Груевъ помощникъ на хаджи Гера Добревичъ въ училището. Пак 27.

Копривщица 1850. Ноем. 15.

Почитаемый ми Господине!

Пріимамь честь да попытамь за здравіе-то Ви, какъ ся намирате, послѣ да Ви изявж, какво Георгіи нашь, заради когото ми споменувате, за напрѣдъ никакъ не ще да остане въ училище-то, нъ сега догдѣ му дойде врѣме-то, никакъ не прилѣга да остави: зачто-то наши-ти чорбаджіи за сега другого не сж намѣрили. А ако да остави той сега, дѣдо хаджій безъ помощникъ, ше види голѣмж мжчнотіѭ.

Молѭ Вы, ако Ви дойде на умъ, сторѣте добро та дано ми испратите книгж „Διὰ τί? Διότι“ понеже мыслѭ по неѭ да ся ржководж та да напишж за да научять дѣца-та нѣкои познанія отъ физикж-тж.

Поздравлявамь Вы и молѭ да не забуравяте

Вашій

Јоакымъ Груевъ.

---

754. — Изпращатъ се двѣ жлътици антики да се изучатъ. Пак. 46.

Копривщица 1850. Декем. 4.

Почитаемый ми Господине!

Пріимамь честь да Ви изявж, какво Ви пращамь сега по г. Иванча Шушуловъ 2 жлътици вѣтхы за да гы видите каквы сж и дано да гы разберете отъ кой сж царь. Тыя жлътици едва съ голѣмж молбж сполучихь да испросж само за нѣколко дни отъ едного, който желае да остане имя-то му неизвѣстно.

Молѭ като ги видите да сторите добро да ми гы испратите пакъ назадъ безъ да усѣти нѣкой отъ нашенци. Ако да бы да сж тыя монеты рѣдкы, Вы ми отпишѣте и заедно и до колко да дадемь за еднж-тж, ако бы ся случило да измолѭ нѣкоѭ отъ тѣхъ. Сжщій чловѣкъ има още двѣ вѣтхы жлътици другъ родъ, обаче сега гы не даде.

Безъ друго съ надѣждж за отвѣта Ви остаямь за всегда

Вашь

Јоакымъ Груевъ.

---

755. — Въ кои училища въ Росия да се намѣстятъ Георги Груевъ и Костадинъ Геровъ. Посрѣдството на Александръ Екзархъ. Пак. 46.

Копривщица. 1850. 10/вр. 18.

Господине мой!

Съ голѣмж радость прочетохъ сжщи-гы думи на г. Александра Екзархова кои-то ми прѣписвате въ писмо-то си.

Искате да Ви ся отговоръ, что мыслѭ за Георгія. Какво-то ся учѭ азъ сега отъ Георгій той съ Константина были писали още пролѣтно до самый Губернаторъ въ Одессѫ. Азъ сега, като не познавамь добрѣ тѫѭ работѫ, не могѫ да Ви дамь рѣшителенъ отговоръ: не могѫ да знаѭ, кои училица разумѣва г. Екзарховъ подъ имя Херсонскы училица, уѣздны-ты ли училица, что ся по Херсонскѫ-тѫ Губерніѭ, или по̀-голѣмы-ты училица, какво-то Семинаріѭ или Гимназіѭ; не познавамь оше нито подъ каквы условія гы прибирать.

Затова молѭ Васъ, Господине, да благоизволите да ся научите за това нѣчто отъ Негово Благородие, г. Александра, който непрѣменно трѣбува да е извѣстенъ въ кое училище щѫть гы приберѫть и още по каквы условія. Колкото за отхожданіе-то имъ, то ся знае, че сега прѣзъ зимѫ-тѫ не щѫть да могѫть да излѣзѫть, а трѣбува да ся замаѭть до на пролѣть. Желалъ быхъ да знаѭ, что мыслите Вы за Константина, щете ли го оставите да иде или не.

Книгѫ-тѫ Διὰ τί? Δί ὅτι . . . пріяхъ съ безкрайнѫ благодарность и щѫ ѭ заплатѫ на дѣдѫ Хаджіѭ.

За Срьбскы-ты Новины азъ Ви бѣхъ платилъ лани 22 гр. а сега понеже година-та имъ ся свршшва наскоро, молѭ Вы да ми отпишете колко остаять още да Ви доплащамь, та да гы платѫ и още желаѭ да знаѭ за напрѣдъ обычате ли да гы пакъ общи, или изволявате да гы имате особено; ако изволявате за прьво-то, то и азъ сьмь готовъ, ако ли обычяте да гы имате особено, то моли-щѫ Вы да подпишете и мене на нихъ особено.

Желаѭ Ви сега лека пѫть къмъ Едрене, гдѣто имате намѣреніе да отидете, и остаямь въ надеждѫ на отговоръ.

Вашій

Јоакымъ Груевъ.

Молѭ изпратѣте по нѣкой отъ ученицы-ты си включено-то писмо до Магазѫтѫ на г. Јаковакый Севастиди, отъ гдѣ-то щѫть земѫть двѣ мои календарчета турскы, за да ми гы испратять.

756. — Такса за учене турски езикъ. Пак. 45.

Копривщица, 1852. Јан. 15.

Почитаемый ми Господине!

Пріяхъ едно Ваше писмо, съ кое-то ми являвате, какво Ви искали за брата ми Георгія 200 гр. зарадъ зачто-то ся учи при Ходжѫ-тѫ. Азъ заплатихъ на Башѫ Ви тукъ 200 гр. спротивъ както ми пишѧхте, та Вы щете плати на ходжѫ-тѫ зарадъ брата ми.

Покорно молѭ да ми испратите ако има, по̀-новы новины.

Вашь

Јоакымъ Груевъ.

757. — Приятелско желание да си писватъ и да не се забравятъ. Пак. 46.

Отгов. 20 Юнія 1855.

Почитаемый ми Господине!

Двѣ години цѣлы прѣминѫхѫ откакъ ся отдалечихте отъ отечеството-то ни, и азъ едва сега намирамь благопріятно врѣмя за да Ви пишѭ. Колко то и да ни бѣ тяжко и мѫчно, зачто-то ся лишихме отъ честь-тѫ лично да ся виждаме, много по̀-мѫчно ни бяше, зачто-то настоящи-ты опасны обстоятелства не дозволявахѫ ни нито писменно да могѫ да ся отнасямь до Васъ, та да подновявамь израженіе за искренны-ты и отличны-ты си камь Вашѭ Честность чувствуванія. Отъ нѣколко врѣмя обаче, като разбрахъ, зачто сте минѫли и честито сте стигнѫли въ Вѣнѫ, прѣдстави ми ся сгоденъ случай да Ви пишѫ та да повторѫ изново отлично-то си камъ Вашѭ Честность высокопочитаніе и да Вы помолѭ за да благоизволите

та и за напрѣдъ да мя не забораваяте нъ да мя имате, както и доклѣ бѣхте си тука, като едного, кой-то искренно Вы почита и уважава. Мы за сега добрѣ сме и, както познавате, поминуваме сѫщо така, както и напрѣдъ. Весма много ще ми е драго да ся учѭ и да разбирамь, че сте добрѣ въ здравіе-то си. Просѫ Вашѭ-тѫ благосклонность и остаямь въ надеждѫ за добро видѣніе.

3. Маія 1855. Копривщица. Вашь задлъженый

Јоакымъ Груевъ.

---

758. — Кани се Иоакимъ Груевъ да дойде въ Пловдивъ за учитель вмѣсто Кост. Геровъ. Коп. кн. 1.

Петр. 5 Мая 1856.

Господине Јоакыме Груевъ!

Братъ ми Костадинъ ся кани да дойде тука, та трѣбва да остави Пловдивско-то училище, и настойници-ти на това заведение, спорядь както ся научвамь, имѫть намѣрение да повыкать Васъ на Костадиново мѣсто. Ако Вы поканять, азъ быхъ Вы съвѣтувалъ да не ся отричяте, зачтото имамь надѣждѫ, че скоро щемь добыемь възможность да туримь това училище на тврьдѣ добьръ рядъ, и тогава и за Васъ ще е добрѣ. За друго мѣсто азъ не быхъ Вы реклъ да оставите Копривщенско-то училище; нъ за Пловдивско-то азъ имамь тврьдѣ голѣмы надѣжды и увѣренъ сьмь, че въ него Вы щете бѫдете пò-полезны за просвѣщение-то въ народа ни, та ми ся чини, че бива да оставите Копривщицѫ за Филибе.

На лѣто или кѫдѣ есень трѣбва да си дойдѫ, ако е животъ и здравѥ.

Лани Ви сьмь писалъ отъ Вѣнѫ, нъ отговоръ не сьмь приялъ.

Поздравѣте отъ мене вси приятеле.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

759. — Иоакимъ Груевъ склания да замѣсти Костадина Геровъ въ пловдивското училище. Пак. 46.

Копривщица, 29 Маія, 1856.

Почитаемый ми Господине!

Съ неисказанѫ радость и благодарность получихъ ваше-то отъ 5-ый на настоящаго честно писмо, въ отговоръ на което намирамь слукѫ за да изрѣкѫ повторително свои-ты искренны чувствуванія отъ глѫбокѫ-тѫ си признателность ради благосклонность-тѫ, по коѭ-то всегда мя имате въ ума си.

Отъ все срьдце вникнѫхъ въ съвѣты-ты, что ми подавате за да бѣхъ отишьлъ за въ Пловдивско-то училище, ако бы мя поканили настойницы-ты му, слѣдъ като остави братъ Ви г. Константинъ. Нъ отъ врѣмя като съглядвамь, какъ на спротивъ тяжнинѫ-тѫ на работы-ты по наши-ты училища, полза-та е весма малко и успѣхъ-тъ още по-малъкъ, азъ бѣхъ си наумилъ вече да ся оставѫ отъ учителско-то званіе та да потрьсѫ случай, за да влѣзѫ, ако е возможно на другѫ нѣкоѭ работѫ. При все това обаче, на спротивъ изясненіе-то Ви, като има надѣжда за да ся тури на добьръ рядъ казано-то училище та да покаже приличенъ успѣхъ, азъ не щѫ ся забавѫ въ да ся сьобразѫ съ желаніе то Вы. ако бы ся докарало да мя повыкать настойницы-ты му.

На ланско-то Вы отъ Вѣнѫ писмо щеше ми ся да Вы ся изяснѫ пò-напространно, и по таѭ причинѫ като глядахъ да найдѫ по-свободно и сгодно врѣмя изостанѫхъ най-сѣтнѣ и до днесь безъ да Вы отговорѫ. За това обаче просѫ милостивѫ прощкѫ.

Съ повторителны израженія и увѣренія за особено-то ми камъ Вашѫ Милость высокопочитаніе остаямь завъ добро видѣніе

Вашь

Јокымъ Груевъ.

760. — Изпращатъ се етнографически въпроси за картата на Ошмянцова. Коп. кн. 1.

С. Петерб, 6 Августа 1856.

Господине Јоакыме!

Притварямь Ви еднѫ тетрадкѫ съ нѣкои географически и етнографически въпросы за Турско. Тыя въпросы е писалъ самъ на Блъгарскый языкъ единъ отъ Русскы-ты писателе, Ошмянцевъ, който готви да издаде картѫ за Турциѭ, весма подробнѫ, и желае да научи нѣкои работы по̀-добрѣ и по̀-вѣрно. Вы можете да му помогнете на това, та ми порѫчя да Ви ся помолѭ отъ неговѫ странѫ да испытате, спорядъ приложены-ты въпросы, за оныя работы, что иска да научи. Всичко това може да ся испыта отъ копривщены-ты, отъ Гг. П. Герджика, Т. Догана, отъ бащѫ Вы и отъ другы-ты бегликчии и джелепы. И азъ Ви ся молѭ да свръшите това по̀-скоричко и отвѣты-ты да пратите въ Москвѫ съ надписъ: Милостивому Государю Ивану Николаевичу Денкоглу въ Москвѣ. Для передачи С. В. Филаретову. Филаретовъ е Блъгаринъ, студентъ въ университета. Той, като пріеме отвѣты-ты, ще гы прѣдаде Г-ну Ошмянцеву. Вы не чякайте да испытате за всичко, таче тогава да пишете, а като добыете отговоры на нѣкои само отвѣты, напишѣте и испратѣте гы, послѣ пакъ пытайте за другы-ты. — Прѣзъ Септемврия, ако е животъ и здравѥ, щѫ излѣзѫ оттука, за да си дойдѫ; затова сега не Ви пишѭ пространно. —

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

---

761. — Искатъ се прѣписи отъ рѫководства училищни. Коп. кн. 3. 57.

Г-ну Я. Груеву.

Узунджова, 28 Септемвр. 1857.

Господине Якиме,

Притварямь едно писмо отъ Г-на Саввѫ Филларетова до мене, въ което негова милость ся моли за нѣкои работы да му ся свръшять. Понеже не ся намѣрихъ въ Филибе и щѫ ся забавѭ десятинѫ дни да дойдѫ, молѭ Ви ся да прѣдстоите да му ся свръши чтото иска. Подкачѣте най напрѣдъ отъ рѫководства-та: заплатѣте нѣкому да ги прѣпише, таче колкото пары дадете, азъ щѫ Ви гы врьнѫ. Като ся прѣпише по нѣчто отъ начяло отъ всичко пратѣте го, таче послѣ да ся прѣписва и по̀-нататъкъ. С. Филаретовъ е тврьдѣ добьръ и вряденъ момъкъ та да му попрѣдстоимь сега, че отъ послѣ и той ще ни бѫде весма полезенъ. —

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

---

762. — Кани се Иоакимъ Груевъ да устои на думата си да дойде учитель въ Пловдивъ. Коп. кн 3. 409

Пловдивъ, 26 Августъ 1859.

Господине Якыме!

Господинъ Стоянче ми каза, че сте му писували да Ви явѫть, да ли ся е нарядило что-то трѣбва за училище-то, и още трѣбва ли да дойдете и за напрѣдъ. За училище-то ся зехѫ мѣры и ще ся нареди добрѣ; а колкото за Васъ, то ся говори още кога-то бѣхте тука, и Вы ся обѣщахте да дойдете, и всичкы сме увѣрени, че сте на думѫ-тѫ си, и днесь Ви пишѭть за това. Кога-то бяхъ на Карлово, нарочно повыкахъ отъ Габарево попскый сынъ, който ми ся обѣща, чтомъ да му ся пише, да дойде, и кога-то да ся отвори училище-то, щѫть му пишѭть. Увѣренъ сьмь, че щете си исплъните обѣщаніе-то. Молѭ Вы да не прѣмѣните намѣреніе-то

си, че щете станете причина да ся развали училище-то, а отъ това, познавате сами, каква лоша вина ще произлѣзе: затова азъ вѣрвамь, че щете устоите на думѫ-тѫ си.

Добро видѣние!

Вашь

Н Геровъ.

---

763. — Искатъ се книги за прочитъ. Пак. 27.

Г-не Геровъ!

Едно врѣмя ми казвахте, че сте имали нѣкоѭ новѫ книгѫ за статистикѫ-тѫ на Турціѭ, както и Etudes Pratques sur la question d'Orient. Ако е възможно, займѣте ми гы за малко врѣмя да гы прочетѫ.

Пловдивъ — Вашь

1870 Мар. 4. — J. Груевъ.

---

764. — Крамола на великдень въ църква между българетѣ и гръкоманетѣ въ Дермендере. Пак. 46.

Учителю Јоакыме!

Идѫ да Ви явѫ еднѫ, много жалостнѫ новинѫ. Попъ Михалъ, като минуваше прѣзе Дер. Дере за Станимехъ, захвана го снѣгъ-тъ и той ся принуди да направи празникътъ Р. Хр. въ Дер. Дере въ кѫщѫ-тѫ си, при дѣца-та си. Въ сѫщий день на Р. Хр. црьква почна отъ десять, а Попъ М. дойде на дванадесять чяса и завари на катавасїи-ты. Мы, като бѣхмы утрудены много, поканихме П. М. да пѣе, който и почна свѣт. и хвалите отъ лѣво. Нъ веднага попъ Димитъръ, който е смѫтилъ почти цѣлѫ епархїя и ся има за праведенъ, а всичкы-ты блъгаре за не православны, извыква отъ олтаръ-тъ на дѣтето, което канеруваше, горе, горе носи минейтъ на пѣвецъ-тъ; законъ-тъ недопущава да пѣе П. М., че е афоресанъ (а той самъ чистъ като помїѭ). П. М. оттова разсрьдень, минува отъ лѣвѫ тѫ странѫ, на деснѫ-тѫ и почнува да пѣе пакъ, като каза на праведныа П. Димитра да си млъчи. Тогава веднага приверженныа грекофилъ, Блъгаринъ-тъ Філіпъ чорбаджи дохожда раздыханъ отъ пангалъ-тъ, грабнува книга-та отъ П. Михала, съ малко остана да го удари, нъ не го направи, само сѫ задоволи да каже на П. М. нѣколко думы. Клетый П. М. испѫденъ отъ црьквѫ-тѫ, отиде у дома си богу да ся моли. Тая постѫпка оскрьби всичкы чувствителны блъгарскы срьдца, които бѣхѫ въ црьквѫ, нъ помлъчахѫ, догдѣ да пуици црьква. Подиръ отпуст-тъ церковный, кои яли, кои не яли (че какъ ще може да ся яде), почнахѫ да ся сбирать на училището, гдѣто ся събрахѫ 30 душь, направихѫ до Бл. Нач. въ Плов. жалбѫ за Блъгарскый Народный Попъ, пратихѫ три пѫти кехаята да выка блъгарогрьци-ты, който сѫ 7 душь, да имъ кажать, какъ нїй тоя Фанаріотинъ П. Димитра не щемъ и, нїй утрѣ на вторыя день искаме да ни служать Блъгарскы-ты попове П. Мих. и Попъ Иванъ отъ Изворъ, доведенъ нарочно за това; нъ тѣ нерачихѫ да дойдѫть на училището при събраніето, а рѣшавать въ црьквѫ и да почнѫть вечернина-та, което и стана. Тогава всичкото събраніе отъ училище-то заедно съ двата Бл. попа отхожда на церквѫ заварува на стихыры-ты на Господи воздавахъ, поповети влизатъ въ олтаръ-тъ, народътъ ся спрѣ мирно. Нъ като поискахѫ да земѫть миней-тъ, отъ дѣтето, что канеруваше за да не пѣе Попъ Димитъръ, тогава веднага ся сипна градушката: свѣщници, мангале, свѣщи работехѫ низъ црьквѫ-тѫ, обаче безъ успѣхъ; зачтото единъ казуваше ты ми си братъ, азъ тебе нещѫ, а другый друго, а между това измѣшахѫ ся и жены-ты, пойде единъ выкотъ въ цр. до толкова, чтото ся напълни цр. отъ выкането имъ. При това Попъ Димитъръ влиза въ олтаръ-тъ, бутнува П. Ивана на земѫ-тѫ, струпувать ся на него, а Попъ Димитъръ въ олтаръ-тъ почнува да дави Попъ Михала, народътъ виде, спусна ся въ олтаръ-тъ и избутува оттамо Фан. П. Димитра. А догдѣ ся занимавахѫ въ олтарь-ть, спуснувать ся нѣколцина чапкѫне съ ножове да промушать Родол. Павла П. нъ благодареніе на жена му и на калфата му, които едва го оттрьвахѫ. Попъ Иванъ испѫ-

денъ вънка, мушнува го единъ грькоманинъ съ ножь, нъ несполучи. Най сѣтнѣ блъгарогрьцити съ чепкѫне-ты излезохѫ изъ црьквѫ, Блъгаре-ти четохѫ вечернина-та, а наутрето црьквата быде заключена отъ нѣкои си.

Фаврикаджіи-ты дойдохѫ съ ножове и дрьвя да вардать црьквѫ-тѫ за да не бы блъгаре-ти нѣкакъ отворять црьквата и служять. А кога сьмна хубаво отворихѫ црьквѫ-тѫ.

Молять тя, учителю, всичкы блъгаре това нечто да го съобщишь на съвѣтника въ Ц-дъ за да ся типоше, за да види цѣлъ свѣтъ, что страдаме иій отъ грькомане ты. Обаче обадете и на Челебіж-тж

Остаямь до животъ

Вашъ Ученикъ
Стоянъ П. Цв.

Молѭ моето имя да ся не спомене въ Съвѣт., нъ само : единъ Блъгаринъ отъ Дер. Дере.

58. ЗЛАТАНЪ ГРУЙОВЪ.

765. — Събиратъ се спомоществователи за физиката. Пак. 27.

Господинъ Найдене!
въ Копривщица

Здравствй

изъ пирд. 22-го Апр. „„49.

Прїяхъ вашы две обявленія, отъ кои то пратихъ едно то въ Мирково (но несамъ още нищо отъ тамо получилъ), съ друге тоже подканихъ нашы те селены да се подпишатъ, но никой, като видоха че по 25 грошове ще бѫда̃ двѣ те книги, нещея да се подпишатъ. За това азъ, за да не ся явиме совсемъ неблагодарни на труда ви, принудихъ ги та по два и по три души се подписаха по за едно тѣло: и така ꙓдвамъ за 5 тѣла се собраха· Кой днесь провождамъ имена та заедно сосъ пары те т. е. 75, седемдесеть и петь грошове, та ги прїимете от приносящаго ви настояще то, и гледайте като излязатъ книги те, да незабавно ги испроводите, азъ же останувамъ

вашъ искренный другъ
Златанъ Груїовъ.

59. СТОЯНЧО ГРУЙОЛУ.

766. — Прѣпорѫчва се Русуматчиятъ. Намѣрение на Герова да посѣти Казанлъкъ. Коп. кн. 4. 27.

Г-ну С. Груеоглу.

Пловдивъ, 9 Мая 1860.

Господине Стоянче!

Податель-тъ на това писмо, Г-нъ Јованесъ Пашангоглу, Русуматчия, иде за града Ви, и понеже не познава тамъ никого, иска ми да го прѣдставѭ на Господство Ви. Ползовамся отъ тоя случяй за да Ви докарамь на умъ за себе-си, зачтото отодавна не сме ся разбирали. Азъ бяхъ сторилъ по Великъ-день намѣрение да идѫ съ фамилиѭ-тѫ си въ Едрене и оттамъ да ся врьнѫ прѣзъ Загорѫ и Казанлъкъ, та щяхме да можемь да ся повидимь; нъ сбръка ны студъ-тъ, та ходихъ самъ и ся врьнѫхъ пакъ изъ правый пѫть.

Примѣте, молѭ Вы, увѣрение за истинный за Васъ почитъ.

Н. Геровъ.

767. — Събиране войници за казашкитѣ полкове. Геровъ съвѣтува да се ползуватъ българетѣ отъ даденитѣ правдини. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 7 Юния 1860.

Господине Стоянче!

Г-нъ Атанасъ Н. Чалжковъ иде въ Казанлжкъ, за да пише войска за-въ казацкый плъкъ отъ християны-ты. Не се съмнявамь, че Господство Ви щете му прѣдстоите, за да може да напише повече душь. Трѣбва да ся ползувать българе-ти отъ правдины-ты, что имъ дава царь-тъ за да могжть и тии да влизать въ службж, и да глядать на това нѣчто не като на тяготж, а като на право, съ което царь-тъ гы дари за вѣрность-тж имъ.

Ползовамся отъ тоя случяй, за да Ви изъявіж мое-то за Васъ почтеніе, съ което сьмь

Вашь
Н. Геровъ.

---

768. — Геровъ иска свѣдѣния за положението на страната и новини за всичко що става и що се чуе въ Казанлъшко. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 9 Юлия 1860.

Господине Стоянчо!

Податель-тъ на това писмо, Г-нъ Киркоръ Тапаровъ, нашь подданникъ, когото Господство Ви знаете, иде въ града Ви да продава яшяра. Пользовамся отъ тоя случяй за да ся разговоріж съ Васъ заочно, и то колко да ся разберемь само, зачтото добро нѣчто нѣмамь да Ви прикажіж, а лошявины ты има и по Васъ, вѣрвамь, не пò-малко оттука, та трѣбва да Ви сж омрьзнжли да гы слушяте. Колко за мене, понеже обычямь да знаіж, что става, и добро и зло, и до сега ничто добро не сьмь научилъ, а все зло слушямь, то вече и не пытамь за добро-то, а щж Ви ся моліж да ми поприкажете само за зло-то, что става по Ваши-ты мѣста. Именно, желаіж да ся научіж, колко душь има убиты и обраны отъ хайдуты прѣзъ 1858 и 1859 лѣто и отъ пролѣтось насамъ, нъ по имя, кой дѣ е убитъ или обранъ, и хванжти ли сж хайдути-ти или не, и ако сж хванжти, то что имъ е сторено. То ся знае, че е мжчно да ся припомни всичко сега, ако не е записвано на врѣмя-то, нъ азъ Ви ся моліж да нарядите нѣкого да свръши, колкото е възможно, и щж Ви бждж твърдѣ благодаренъ.

Колко за заминжло-то така, а за напрѣдъ да нарядите нѣкого да ми явява за всичко, дѣто нѣкой друговѣрець докачи християнина, на честь-тж, на имота му или на живота му, сирѣчь, за всякоіж неправдж и насилие, исто и кога християнинъ докачи нѣкой друговѣрець, нъ по имя всякога; съ това щете мя задлъжите твърдѣ много.

Трѣбва да сте ся научили отъ газеты-ты, что е станжло въ Шамъ; съ визиря сте ся видвали въ Свищовъ; Сопотска-та работа сте чюли. Тыя и другы такывы работы по разны мѣста, общій кесатлжкъ отъ пары, наопакый връвежь на всичко сж докарали свѣта въ доста напрягнжто положеніе и правять да ся мысли, дѣ ще му излѣзе край тъ на тжіж болѣсть.

Примѣте, моліж Вы, искренный поздравъ отъ

Вашь приятель
Н. Геровъ.

60. КОН. АРК. ГУБАСТОВЪ.

769. — Чести пожари въ Одринъ. Мълви за тѣхъ. По убийството на сръбския князъ Михаилъ. Стояновичъ въ Едрене. Пак. 28.

Прията 6 Юния 1868.

Адрпль, 2 Јюня 1868.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

. . . .

Новости наши весьма грустны: здѣшнее народонаселеніе находится въ весьма напряженномъ и тревожномъ состояніи отъ безпрестанныхъ пожаровъ. По городу ходятъ всевозможные слухи; приписываютъ даже поджоги мѣстнымъ властямъ (будто бы съ цѣлію расширить Адріанопольскія улицы), большая же часть думаетъ, что это демонстраціи, со стороны турокъ, противъ Хуршидъ-Паши.

Вы конечно знаете о гнусномъ убійствѣ благороднаго князя Михаила и двухъ его родственниковъ? Бѣдный Михаилъ и, скажу даже, бѣдная Сербія!! . . . . . . Такъ какъ я не думаю добраться въ Адріанопольской трущобѣ до истинной причины этого мерзкаго и злодѣйскаго убійства, то будьте добры, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, сообщить мнѣ что Вамъ будетъ достовѣрно извѣстно объ этомъ событіи. Въ скромности же моей я увѣренъ, чтс Вы не можете сомнѣваться?

Стояновичъ былъ принятъ весьма любезно здѣшными властями, но впрочемъ безъ особенной торжественности.

Прощайте, будьте здоровы и вѣрьте искренней преданности

уважающаго Васъ
К. Губастова.

---

770. — Турската поща обрана. Джавидъ паша дири крадцитѣ. Пак. 28.

Прията 26 Авг. 1868.

Адрпль, 20 Августа

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

. . . .

Вы вѣроятно уже слышали, чта на прошлой недѣлѣ ограбили почту, шедшую изъ Рущука въ Адрпль. Турецкія власти предполагаютъ что это дѣло Арнаутовъ, которые проживаютъ близь Сливны, такъ какъ разграбленіе произошло неподалеку отъ этого города. Украдено — 180/т. піастровъ и убито два заптіе. Джавитъ Паша (Мутесарифъ Сливны) съ находящимися у него Драгунами оцѣпилъ Арнаутскія деревни и производитъ строгое слѣдствіе.

Вѣрьте чувствамъ искренней преданности К. Губастова.

---

771. — Прѣдложение Герову да стане турски чиновникъ. Ата-бей отстраненъ. Проекти за разрѣшение церковния въпросъ. Разни други. Пак. 28.

Адрпль, 19 Октября 1868.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Десять разъ, á la lettre, прочиталъ я Ваше секретное донесеніе и все мнѣ кажется, что я видѣлъ во снѣ эти строки — а не на бумагѣ.

Если бы я могъ думать, что предложеніе Аали Паши (такъ какъ Ата бей, въ этомъ случаѣ, былъ не болѣе какъ органъ) было сдѣлано Вамъ серьезно, то я бы

положительно сказалъ, что этотъ „геніальный" дипломатъ—просто на просто болванъ; но, такъ какъ я готовъ думать, что мы не отгадали еще съ Вами задней мысли этого, по внѣшности, безсмысленнаго предложенія, то я и рекомендую Вамъ вникнуть въ него поглубже и разсмотрѣть его съ различныхъ сторонъ.

Вы, конечно, уже знаете, что Ата-бей отставленъ отъ своей должности. Здѣсь говорятъ, что Али-бей (Тырновскій Мутесарифъ) будетъ назначенъ на его мѣсто.

Вчера, Блондъ прислалъ мнѣ 2 проекта, выработанные Портою, касательно рѣшенія Болгарско Церковнаго вопроса, которые были посланы 3 Октября Патріарху. Вы, конечно, уже знаете ихъ содержаніе?

До свѣдѣнія Вашего дошло разумѣется также, что Порта отправляя на разсмотрѣніе Патріарха эти проекты, присовокупила: если В-ше Святѣйш-во не приметъ ни одинъ изъ настоящихъ проектовъ, то Турецкое Правит. введетъ на практику тотъ изъ нихъ, который ему вздумается.

Посмотримъ чѣмъ кончатся угрозы Порты, которая (бѣдная!! . . . .) крайне озабочена, въ настоящую минуту, дѣлами въ Румынскихъ Княжествахъ.

Читали Вы въ газетахъ объясненіе Бейста: les relations de l'Autriche avec la France et l'Angleterre sont excellentes, avec l'Italie—très amicales; avec la Prusse et la Russie — tendues et froides. „La Roumanie est un grand arsenal" . . . .

Я обѣщалъ племянницѣ Вашей французскихъ книгъ; посылаю ей на этотъ разъ тѣ сочиненія, которыя по моему мнѣнію, болѣе всего будутъ соотвѣтствовать ея возрасту. Не знаю будутъ ли онѣ также соотвѣтствовать ея вкусу? . . . .

Если мой курьеръ привезетъ экспедиціи на Ваше имя, то я Васъ увѣдомлю по телеграфу.

Передайте мой низкій поклонъ супругѣ и племянницѣ Вашей.

Крѣпко жму Вашу руку.

К. Губастовъ.

---

772. — Какъ Ата-бей е направилъ прѣдложението на Герова. Постѫпката на Герова къмъ Ата-бея. Пак. 28.

Пловдивъ, 22 Ноября 1868 г.

Многоуважаемый Константинъ Аркадьевичъ,

Отвѣчаю теперь на досугѣ на Ваше письмо отъ 19 Октября.

Вы удивляетесь тому, какъ Ата-Бей могъ сдѣлать мнѣ такое предложеніе, потому что не знаете, какъ это случилось, а какъ узнаете, не будете больше дивиться, посему я разскажу Вамъ вкратцѣ. Предубѣжденный въ началѣ противъ Болгаръ вообще и противъ меня въ особенности, полученными отъ правительства при назначеніи его губернаторомъ Филиппополя инструкціями, которыми предписывалось ему наблюдать за сношеніями Болгаръ съ мною, Ата-бей напрасно старался открыть что нибудь такое, что оправдывало бы подозрѣніе Правительсва, и старался вывѣдать что нибудь у меня. Я пользовался этимъ, чтобы увѣрить его, что подстрекательство, которое Правительство его приписываетъ Россіи, происходитъ не отъ насъ, а отъ одной изъ—западныхъ державъ, которая, чтобы скрыть свои виды, пользуется внушенною имъ еюже руссофобіею Турокъ, и собственныя интриги приписываетъ Россіи. Напротивъ Россія, которая не желаетъ видѣть никого изъ западныхъ на мѣстѣ турокъ помѣшать исполненію замысловъ этой державѣ не находитъ другаго средства кромѣ примиренія христіанъ съ Турецкимъ Правительствомъ, поэтому она и хлопочетъ о реформахъ въ пользу христіанъ; но Турецкіе министры, обманываемые западными Послами, понимаютъ все въ противномъ смыслѣ. Въ подтвержденіе этого я приводилъ разные факты, которые можно было (было) объяснить въ этомъ смыслѣ, и каждый разъ повторялъ ему, что и я самъ убѣжденъ, что для Болгаръ, которыхъ такъ люблю, нѣтъ другаго спасенія какъ совмѣстное существованіе съ Турками, и потому остаюсь въ Русской службѣ, что мои убѣжденія въ этомъ отношеніи сходятся съ видами Императорскаго кабинета. Между прочимъ я ставилъ ему на видъ и то, что возмущеніе Болгаръ строится въ Валахіи, а Румуны, какъ извѣстно, преданы не Россіи, а Франціи — такъ было тогда —. Переходъ изъ Валахіи Бол-

гарскихъ инсургентовъ вскорѣ послѣ посѣщенія Букареста Принцемъ Наполеономъ, дало мнѣ возможность увѣрить Ата-Бея на основаніи полученныхъ будто мною извѣстіи оттуда, что подстрекательство идетъ отъ Наполеона, который подготовляетъ политическую почву такъ, что бы въ крайнемъ случаѣ отвести грозу на Востокъ. Нѣсколько дней спустя послѣ каждаго такого разговора, Ата-Бей обращался ко мнѣ съ такими вопросами, по которымъ видно было, что онъ доноситъ о нашихъ разговорахъ своему начальству и получаетъ отъ него инструкціи, и каждый разъ повторялъ ему тоже самое съ приведеніемъ новыхъ фактовъ, какіе можно было придумать, въ доказательство. При этомъ я каждый разъ повторялъ Ата-Бею, что будто и я самъ лично убѣжденъ, что для Болгаръ нѣтъ другаго исхода какъ совмѣстно е существованіе съ Турками и остаюсь въ Русской службѣ потому, что мои убѣжденія въ этомъ отношеніи сходятся съ политикою Императорскаго кабинета такъ что служа Россіи, я служу своему народу, котораго такъ люблю, что ни за что въ свѣтѣ не пошелъ бы противъ его интересовъ. Турецкое же Правительство, которое не можетъ смотрѣть равнодушно на соблазнительное для Болгаръ положеніе Русскаго консула, произшедшаго изъ среды ихъ и имѣя въ виду впечатлѣніе, которое промѣненіе мною Русской службы на Турецкую произведетъ на Болгаръ, воспользовалось моимъ заявленіемъ, что я службою Россіи служу своимъ единоплеменникамъ, чтобы самъ министръ иностранныхъ дѣлъ предписалъ Ата-Бею обьявить мнѣ, что Министерство увѣрилось въ моемъ доброжелательствѣ и желая доставить мнѣ возможность быть болѣе полезнымъ своимъ единоплеменникамъ, предлагаетъ мнѣ поступить у него на службу. Но отъ этого предложенія я такъ отдѣлался, что если бы описать его подробно, не сомнѣваюсь, что найдете его не менѣе курьезнымъ.

Все это я долженъ былъ въ свое время довести до свѣдѣнія Посолства.

---

773. — Свѣдѣния за Ковачевича. Едренскиятъ Митрополитъ боленъ. Гръцкиятъ въпросъ въ Едрене. Моавининъ въ Сливенъ. Пак. 28.

Прията 13 Декемвр. 1868.

Адрпль, 10 Декабря.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Лишь въ воскресенье вечеромъ возвратился Николаки изъ Констпля, и на другой же день я спѣшу отправить Вашего курьера, который, на этотъ разъ, до того зажился у насъ, что даже соскучился по Филиппополю.

Я было хотѣлъ отвѣчать Вамъ на Вашу шифрованную телеграмму, но отложилъ свое намѣреніе въ надеждѣ, что первая же почта привезетъ мнѣ необходимаго объясненія и дополненія. Такъ оно и „случилось". Изъ послѣдняго письма Вашего, я убѣдился, что Вы предполагаете извѣстнымъ мнѣ — настоящее мѣстопребываніе — Ковачевича. Но, на самомъ дѣлѣ, я его давно потерялъ изъ виду. Въ Габрово онъ не возвращался — это вѣрно. О. Евѳимій-же мнѣ говорилъ, что онъ намѣревается остаться совсѣмъ въ Македоніи. Вотъ и все, что мнѣ извѣстно объ этомъ юношѣ . . . . Вы же мнѣ телеграфировали: „пришлите его въ Филиппополь съ курьеромъ," — стало быть Вы предполагали, что Ковачевичъ находится въ настоящую минуту въ Адрплѣ.

Я готовъ написать ему (чрезъ нашее Консульство въ Битоли) — но Вы знаете какъ ходятъ здѣшнія почты: развѣ только къ концу будущаго года удастся намъ получить его отвѣтъ! Во всякомъ случаѣ я жду Вашихъ инструкцій.

Здѣшній Митрополитъ слегъ въ постель отъ сильныхъ волненій, причиненныхъ ему Болгарскимъ вопросомъ. — По этому поводу, мнѣ пришла въ голову слѣдующая русская пословица: „не все коту — масляница, насталъ, наконецъ, и великій постъ"! . . . . .

Греческій вопросъ, само собою разумѣется, по примѣру всей Европы и у насъ занимаетъ, въ настоящую минуту, первое мѣсто. Не пускаясь въ излишнія мудрствованія по этому поводу, я Вамъ скажу нѣсколько словъ о томъ, что происходитъ въ нашей трущобѣ.

Метакса уѣзжаетъ послѣ завтра изъ Адрпля, держа себя все это время, съ свойственною ему безтактностью. Большая часть здѣшнихъ „Греческихъ патріотовъ“ (?!) не краснѣя и безъ всякаго зазрѣнія Совѣсти поспѣшила укрыться подъ защиту какого нибудь Консульства; Мастеровые и прочіе бѣдняки приняли Турецкое подданство (отъ котораго они на этотъ разъ уже не отдѣлаются) — Уѣзжающихъ весьма и весьма немного. Откровенно говоря, подобное поведеніе грековъ, въ первую минуту, меня ужасно бѣсило, теперьже я хохочу какъ сумашедшій при видѣ моихъ растерявшихся грекосовъ. По истинѣ: ce n'est qu'une race dégénerée et abatardée! . . . . .

Георгій Карамихайловъ, говорятъ, будетъ назначенъ моавиномъ въ Сливно.

Золотаревы вернулись на прошлой недѣлѣ въ Констпль.

Прощайте, дорогой Найденъ Геровичъ, будьте здоровы и вѣрьте

искренней преданности
К. Губастова

Передайте мой низкій поклонъ Вашимъ барынямъ.

P. S. Я совершилъ большое преступленіе и прибѣгаю къ Вашему милосердію. Отправляя Иванчо черезъ нѣсколько часовъ по пріѣздѣ моего курьера, я не успѣлъ прочитать „Голосъ“ и позволилъ себѣ его задержать на нѣсколько дней, въ той надеждѣ что такъ какъ Вы получаете другіе журналы, то слѣдовательно лишніе №№ газеты за Августа, Сентября и Октября мѣсяцы не составять для Васъ большого развлеченія, а мнѣ же они доставятъ нѣкоторое удовольствіе.

Во всякомъ случаѣ я понимаю свою вину и прошу меня извинить.

---

774. — Блондъ и рускиятъ консулъ въ Едрене. Влъко Нейчовъ. Димитъръ Керековъ. Пак. 42.

Адрпль, 19 Января 69

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Нашъ общій другъ Блондъ, не имѣя возможности устроить мнѣ интригу съ мѣстными властями, рѣшилъ недавно впутать меня въ исторію со Садыкъ Пашою. Насколько это ему удалось — Вы легко убѣдитесь изъ прилагаемой при семъ переписки моей съ Хуршидъ Пашою. Но чтобы все дѣло было для Васъ понятнѣе, я посылаю Вамъ также на прочтеніе черновка донесеніе мое Игнатьеву по этому поводу.

Я Васъ попрошу возвратить мнѣ съ первою оказіею всѣ эти документы.

Слухи о замѣщеніи Хуршидъ Паши — умолкли, и хоть есть още вѣроятность, что онъ не устоитъ на своемъ мѣстѣ, однако положительно ничего не извѣстно.

Скажите мнѣ пожалуйста, что за человѣкъ — Г. Нейчовъ? Меня этотъ франтъ крайно заинтересовалъ и я уже давно хотѣлъ было Васъ спросить о немъ, но все забывалъ.

Недавно сюда пріѣхалъ, Дим. Кирековъ (Вы его кажется знаете?) и мы хотимъ его помѣстить Учителемъ въ Болгарскую здѣшнюю школу, но не знаемъ позволитъ ему его здоровье принять эту должность — у него чахотка въ сильномъ градусѣ.

Иванова я жду недѣль черезъ 5, 6.

Мнѣ крайно досадно, что я не могу испольнить Ваше желаніе — послать Вамъ Русскихъ авторовъ.

Кромѣ однаго романа Леонтьева, у меня рѣшительно нѣтъ ни однаго русскаго сочиненія по беллетристикѣ.

Прощайте, крѣпко жму Вашу руку.

К. Губастовъ.

На всякій случай, посылаю Вамъ 2 русскихъ Вѣстника и однаго современника. Быть можетъ Вы не читали — „Отцы и дѣти“ и „Ив. Савичъ Подсабринъ“? Обѣ превосходныя повѣсти.

775. — Прѣпоръчва се Димитъръ Керековъ за учитель въ нѣкое българско училище. Пак. 42.

Прието 15 Февр. 1869. Отгов. 21 Февр.

Адрпль, 14 Февраля 69

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

. . . .

Въ одномъ изъ моихъ писемъ, я упоминалъ Вамъ о пріѣздѣ сюда Димитрія Кирекова, молодого болгарина студента 3-го курса Историко-Филологическаго Факультета Одесскаго Университета. Здѣшніе болгары какъ-то боятся принять его Учителемъ въ здѣшнюю школу. (Вы понимаете — почему? . . .) Молодой же человѣкъ (чрезвычайно прилежный, серьезный и много начитанный) желаетъ работать. Не можете-ли Вы его помѣстить преподавателемъ и Гувернеромъ въ Филиппопольскую Гимназію? Если Вамъ это удается, то Вы окажете огромную услугу Кирекову и сдѣлаете о т л и ч н о е пріобрѣтеніе для Болгарской Гимназіи.

Крѣпко жму Вашу руку и прошу передать мое глубокое уваженіе Вашему семейству.

К. Губастовъ.

Жду Вашего отвѣта.

---

776. — Потурчена жена иска да се повърне въ християнството. Пак. 28.

Прието 9 Март. 1869. Отгов. 14 Март.

Адрпль, 5 Марта 69.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Нашъ общій знакомый Константинъ Васильевъ разсказываетъ въ письмѣ своемъ къ Г. Манолаки о какой-то женщинѣ которая сдѣлавшись мусульманькою, начала, въ настоящее время, раскаяваться въ своемъ необдуманномъ поступкѣ и желаетъ вновь возвратиться въ Православіе. Женщина эта, какъ Вы увидите изъ прилагаемаго при семъ письма Констант. Васильева, находится въ Эски-Заара, — слѣдовательно, если кто ей и можетъ еще въ настоящую минуту помочь—то конечно только Вы, а потому я и предлагаю это дѣло на Ваше благоусмотрѣніе.

Г. Ивановъ хотѣлъ было Вамъ написать съ настоящею почтою письмо, но долженъ былъ отложить исполнить свое намѣреніе до слѣдующаго раза, такъ какъ визиты и проч. не оставляютъ ему свободной минуты времени.

Я уѣзжаю въ Россію (по Костпль) на 3-й недѣли поста. Если есть у Васъ какія-либо порученія то прошу располагать мною безъ малѣйшей церемоніи.

Крѣпко, крѣпко жму Вашу руку, много разъ обнимаю и прошу не поминать меня лихомъ.

Низкій поклонъ Вашимъ дамамъ.

Искренно Вамъ прѣданный
К. Губастовъ.

---

777. — Пита се да ли Станиславовъ ще приготви Павла Стояновъ да постъпи въ руска живописна школа. Пак. 28.

Прието 27 Дек. 1869.

Видинъ, 19 Декабря 1869.

Я не знаю получили-ли Вы, Многоуважаемый Найденъ Геровичъ, письмо мое, которое я писалъ Вамъ въ началѣ Ноября (съ турецкою почтою) въ отвѣтъ на Вашу телеграмму? Если, впрочемъ, и не получили его, то бѣды въ этомъ большой нѣтъ.

Книги мои доставлены были мнѣ въ совершенной исправности; деньги я заплатилъ Вашему корреспонденту въ Систовѣ, и спѣшу еще разъ Васъ отъ души поблагодарить за всѣ принятыя Вами на себя хлопоты.

Настоящее письмо мое вызвано слѣдующимъ обстоятельствомъ: на дняхъ явился ко мнѣ Албанецъ, живописецъ-самоучка, по имени Павелъ Стояновъ, котораго предшественникъ мой (á propos — Вы спрашивали меня куда онъ дѣвался? Онъ назначенъ Консулъ въ Черновицы — въ Буковинѣ, на мѣсто Назимова, перемѣщеннаго въ Парижъ) хотѣлъ помѣстить въ к а к о е-т о Русское заведеніе, гдѣ бы онъ могъ усовершенствоваться въ живописи.

Не зная у насъ никакого другого заведенія кромѣ Птрбской Академіи Художествъ, куда, конечно, не примутъ Албанца-Самоучку (едва умѣющаго читать по болгарски), мы рѣшили съ нимъ, что лучше всего ему попытаться поучиться у знаменитаго Станислава. Но, такъ какъ я незнакомъ съ симъ артистомъ, то и не могу снабдить Албанца рекомендательнымъ письмомъ къ самому Станиславу, а потому прибѣгаю къ Вашему любезному посредничеству и прошу Васъ спросить Станислава согласиться ли онъ взять къ себѣ въ ученики сказаннаго Стоянова, который согласенъ даже платить ему за уроки.

Я слышалъ, что въ Карловѣ (а можетъ и въ Калоферѣ) выдѣлываютъ прекрасную бѣлую легкую шерстаную матерію для верхнихъ платій. Если это правда, то нельзя-ли мнѣ будетъ поразжиться нѣсколькими аршинами этой матеріи? . . . .

У насъ новаго ничего нѣтъ. Дѣла у меня рѣшительно никакихъ нѣтъ, и если подобное бездѣйствіе будетъ еще продолжаться, то я рѣшительно не знаю за что мнѣ Правительство будетъ платить деньги. —

Желаю Вамъ проводить весело Праздники, и прошу передать мои поздравленія Вашему семейству.

Будьте здоровы и вѣрьте чувствамъ искренняго уваженія и Вашъ

К. Губастовъ.

Передайте мой поклонъ Н. Чалики, какъ онъ съѣздилъ въ Констпль?

---

778. — Поржчанъ български шаекъ. Албанецътъ да се учи живописство въ Росия. Церковниятъ въпросъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 8 Апрѣля 1870 г.

Многоуважаемый
Константинъ Аркадьевичъ,

Въ исполненіе Вашего желанія я поручилъ въ Калоферѣ приготовить лучшаго бѣлаго шаяка, котораго получилъ третьяго дня и съ первою оказіею пошлю Вамъ 20 аршинъ онаго чрезъ Систовъ; но кажется это будетъ послѣ праздниковъ, потому что теперь, передъ самыми праздниками, едва ли найдется кираджи.

Съ Доспѣвскимъ я только на дняхъ успѣлъ переговорить, но оказывается невозможнымъ, чтобы Вашъ Албанецъ научился у него живописи до полученія разрѣшенія отправить его въ Россію. Что касается невѣжества его, то это не помѣшаетъ ему учиться въ Академіи Художествъ. Вѣль и Доспѣвскій, кромѣ простаго чтенія и письма ничего не знаетъ. Вашего Албанца я думаю, можно помѣстить чрезъ Славянскій Благотворителный Комитетъ, въ училище живописи въ Москвѣ.

Интереснаго ничего не имѣю отсюда сообщить Вамъ. Мы здѣсь еще подъ впечатлѣніемъ рѣшенія церковно Болгарскаго вопроса. Въ самомъ дѣлѣ, какъ Вамъ кажется это рѣшеніе? Я, право, никогда не надѣялся, чтобы Турецкое Правительство показалось такъ благосклоннымъ къ Болгарамъ въ этомъ дѣлѣ.

Желаю провести Вамъ весело наступающіе праздники и остаюсь

искренно преданный Вамъ
Н. Геровъ.

Шаякъ со всѣми расходами по пересылкѣ до Систова обойдется въ $12^1/_2$ піастр. аршинъ.

---

779. — Шаекътъ приетъ. Съвѣтъ да се отвори въ Цариградъ магазинъ съ български произведения. Пак. 28.

Прията 20 Јюня 1873. Отгов. 21 Юн.

Буюкдере, 16/28 Јюня 1873.

Премного благодаренъ Вамъ, Многоуважаемый Найденъ Геровичъ, за любезное исполненіе Ваше моего порученія. Кн. Цертелевъ доставилъ мнѣ три ящика, изъ коихъ два съ „шаикомъ" (бѣлымъ и сѣрымъ), а третій съ различными болгарскими произведеніями, както то: чулками, полотенцами, рубашками, салфетками и т. п. Признавъ первые два ящика за предназначенные мнѣ, я оставилъ третій пока у себя испрашивая указаній Вашихъ о томъ кому принадлежатъ эти вещи и кому должны онѣ быть доставлены. Каждый прѣдметъ носитъ маленькій билетикъ, съ надписью отъ кого онъ пріобрѣтенъ, — но кому (?) онъ предназначается этого добиться было невозможно. Полагая, что ящикъ этотъ доставленъ мнѣ по ошибкѣ, покорнѣйше прошу Васъ, Любезнѣйшій Найденъ Геровичъ, извѣстить меня какъ я долженъ съ нимъ поступить. Вмѣстѣ съ тѣмъ сообщить мнѣ также, что состою я Вамъ долженъ за шаикъ, котораго единственный недостатокъ — это малое количество онаго сравнительно съ запросомъ. Вы не повѣрите въ какую моду ввелъ я эту матерію. Всѣ рѣшительно ухаживаютъ за мною, чтобы получить себѣ этой матеріи на костюмъ и въ ужасной на меня претензіи за отказъ. Я увѣренъ, что Вы не безъ удовольствія взглянули бы на насъ, облеченныхъ въ изящное произведеніе искусныхъ болгарскихъ рукъ? Шутки въ сторону, я положительно ручаюсь, что если теперь, съ проведеніемъ желѣзной дороги, какой нибудь Филиппопольскій торговецъ откроетъ въ Перѣ депо шаика — то онъ будетъ не въ убыткѣ. Поговорите-ка серьёзно на этотъ счетъ съ извѣстнымъ Вамъ негоціантомъ, постарайтесь задѣтъ его національное самолюбіе, а главное болгарскую нерѣшительность и апатію, и если Вамъ удастся устроить это дѣло, — то Вы окажете большую услугу — въ 1-хъ болгарской манифактурѣ, которая найдетъ въ Константинополѣ болѣе выгодный и скорѣйшій сбытъ своихъ произведеній, чѣмъ въ маленькихъ городахъ Болгаріи; сбытъ этотъ подвинетъ и улучшитъ выдѣлку шаика и разовьетъ ту отрасль болгарской промышленности, которая находится еще также въ младенчествующемъ состояніи. Во 2-хъ, Вы окажете услугу всѣмъ намъ, а затѣмъ и другимъ Перскимъ élégants, которые будутъ носить прекрасные костюмы изъ отличной, солидной и во всѣхъ отношеніяхъ прекрасной матеріи; наконецъ въ 3-хъ, услуга будетъ указана и тому болгарскому негоціанту, который примется на рискъ за это дѣло и въ послѣдствіи наживетъ себѣ большія деньги.

По моему мнѣнію предметъ этотъ заслуживаетъ серьезнаго вниманія и обсужденія и зная Васъ за человѣка опытнаго, пользующагося громаднымъ и вполнѣ заслуженнымъ вліяніемъ во всей обширной Болгаріи, за человѣка практическаго, энергическаго, я позволяю себѣ набросать эти бѣглыя и отривочныя замѣтки, въ полной увѣренности, что еслы Вы раздѣлите мой взглядъ, — то дѣло будетъ непремѣнно устроено — Vous n'entreprenez pas d'autres.

Я такъ заговорился, по поводу возлюбленнаго мною шаика, объ экономическихъ и финансовыхъ вопросахъ, что не остается даже мѣста поговорить ни о чемъ другомъ. Впрочемъ, многаго и нечего сообщить. Игнатьевъ еще не рѣшилъ о времени своего отъѣзда; — но нада полагать, что до половины Јюля онъ не выѣдетъ въ Россію.

Отчего Вы не проѣхали въ Кнстпль? Охота Вамъ было мыкаться по Рущукскимъ карантинамъ, — лучше бы сдѣлали — проѣхавъ изъ Букареста на Одессу въ Кнстпль, и намъ бы доставили удовольствіе, которые всегда рады такому дорогому гостю — какъ Вы.

Посолъ собирается со всею свитою проѣхать въ Адрпль и Филиппополь, но трудно сказать, когда именно поѣздка эта состоится, — если обстоятельства позволять — то пріѣдемъ теперь, т. е. лѣтомъ, а не то — такъ во время Узунджовской ярмарки. Я Васъ своевременно объ этомъ извѣщу.

Прощайте, будьте здоровы и не забывайте

искренно и глубоко Васъ уважающаго

К. Губастова.

Николу Чалики мой поклонъ.

780. — Губастовъ и Цертелевъ въ Одринъ. Подозрѣнията на турскитѣ чиновници. Бурмовъ въ Петербургъ. Пак. 28.

Прието 21 Февр. 1876. Отгов. 26 Февр.

Пера, 14 Февраля 1876.

Мнѣ уже давно слѣдовало бы, Многоуважаемый Найденъ Геровичъ, отвѣтить Вамъ на Ваше послѣднее письмо и поблагодарить Васъ за труды по удовлетвореніи моей монетоманіи . . . .

Я ѣздилъ недавно съ пріятелемъ моимъ Цертелевымъ въ Адрпль, гдѣ пробыли три дня, проводя время въ обильной ѣдѣ и въ танцахъ. Мнѣ доставило большое удовольствіе побывать въ этомъ городѣ, гдѣ я началъ почти свою службу и повидать моихъ добрыхъ и старыхъ знакомыхъ. Очень сожалѣлъ, что Вамъ нельзя было назначить тамъ rendez-vous, что конечно произвело бы толки и мудрствующій Азизъ-Паша Вашъ непремѣнно пустился бы въ различныхъ туманныхъ толкованіи о причинахъ нашего rendez-vous. Эти восточные люди никакъ не могутъ вбыть себѣ въ свою вѣчно подозрительную голову, что есть люди, которые передвигаются иногда съ мѣста на мѣсто безъ всякой особенной побудительной и скрытой причины — просто такъ себѣ: есть свободное время, лишнія деньги и желаніе поразсѣяться ну и уѣдешь въ другой городъ. Нѣтъ, непремѣнно нужно видѣть въ самомъ невинномъ развлеченіи — комплотъ, тайную миссію, порученіе организовать возстаніе и т. п. Даже Омеръ-Февзи, непоходящій на туманнаго Азиза, и тотъ, угощая насъ папиросами, вглядывался въ наши лица и старался подъ рукою провѣдать зачѣмъ насъ Богъ принесъ въ управляемую имъ провинцію . . . . - . . . . . .

Вчера уѣхалъ Бурмовъ въ Петербургъ. Ваши успѣхи по службѣ не даютъ ему покою и онъ хочетъ непремѣнно идти по Вашимъ стопамъ; хочетъ добиться принятія своего на дѣйствительную службу и быть если не посломъ — то по крайнѣй мѣрѣ Диплом. Агентомъ при одномъ изъ будущихъ *** королей!

Фирманъ нигдѣ рѣшительно не имѣлъ почета и вездѣ б. принятъ съ большимъ недовѣріемъ. Сообщайте намъ побольше фактовъ (безъ общихъ соображеній) о томъ, что дѣлается въ противность Фирману, а то всѣ только заваливаютъ общими разсужденіями, которыя остаются лишь въ архивахъ. Факты же будутъ сообщаться Портѣ и будутъ больше колоть глаза министрамъ-реформаторамъ. Этотъ совѣтъ передаю Вамъ свыше.

Крѣпко жму Вашу руку и прошу вѣрить чувствамъ неизмѣннаго и искреннаго уваженія готоваго къ услугамъ Вашимъ

К. Губастова.

---

781. — Геровъ да стои на поста си. Пак. 28.

Прието 5 Марта 1876 г. Отгов. 10 Марта.

Пера, 2 Марта 1876.

Я ничего не зналъ, Многоуважаемый Найденъ Геровичъ, о Вашей просьбѣ прибыть сюда до полученія письма Вашего. Секр. донесеніе меня какъ-то миновало, и я только вчера могъ спросить Посла о его резолюціи. Касательно Вашего ходатайства, Н. Павлов. долго раздумывалъ и наконецъ поручилъ мнѣ просить Васъ отложить поѣздку на нѣкоторое время. Причины на это много и онъ самъ не высказался мнѣ опредѣленно, только повторилъ нѣсколько разъ: „нѣтъ просите лучше Герова не отлучатся теперь изъ Филиппополя, гдѣ его присутствіе очень необходимо; все же что у него есть интереснаго, пускай пишетъ подробнѣе."

Черезъ нѣсколько времени онъ намѣревается Васъ сюда вызвать дней на десять. . . . .

Я уѣзжаю на 5-й недѣлѣ и жалѣю что не увижу Васъ въ Константинополѣ.

Будьте здоровы. Крѣпко жму Вашу руку. Здѣсь начинается „Иалабалыкъ" изрядный.

Неизмѣнно преданный Вамъ

К. Губастовъ.

782. — Искатъ се свѣдѣния по работата на Пант. Наботковъ Пак. 28.

Получ. 29-го. Іюня 1876 г.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Посолъ спрашиваетъ Васъ: какъ же поступить намъ съ Наботковымъ?
Необходимо дать самыя положительныя инструкціи Кн. Цертелеву и Посолъ не знаетъ какъ бы лучше повернутъ дѣло, въ которое мы запутались?
Напишите пожалуйста мнѣ и придумайте какую нибудь комбинацію.

Вашъ
К. Губастовъ.

783. — Какъ П. Наботковъ е придобилъ руско покровителство. Пак. 28.

Г-ну Губастову. 29-го Іюня 1876 г.

Многоуваж.
Кост. Аркадьевичъ.

Набодковъ, какъ я объяснилъ въ донесеніи о немъ, выписанъ былъ мною въ Филиппополь и былъ учителемъ моихъ дѣтей. Онъ ни въ чемъ не виноватъ, арестовали его только потому, что ходилъ каждый день въ Вице Консульство, чтобы выпытать у него, не участвовалъ ли и я какъ нибудь въ возбужденіи Болгаръ къ возстанію. Посему я счелъ себя нравственно обязаннымъ вступиться за него тѣмъ болѣе, что онъ былъ извѣстенъ тутъ какъ Русско-подданый.
Теперь по свѣдѣніямъ отъ Чалики, послѣ 30-дневнаго содержанія Набодкова подъ арестомъ, Филиппопольское начальство требуетъ предъявленія его паспорта. Я думаю, что не надобно соглашаться на такое несвоевременное требованіе, но если Посольство находить, что нельзя отвернуть его, въ такомъ случаѣ можно будетъ объявить, что паспортъ Набодкова, за истеченіемъ срока, посланъ для возобновленія какъто бываетъ обыкновенно, и посему не можетъ быть предъявленъ теперь.
Завтра пріѣду въ Буюкдере, чтобы переговорить объ этомъ.

784. — Изпращатъ се вещи за изгорѣлитѣ въ Пловдивско Леди Странгфоръ се оплаква отъ студенината на Н. Герова. Политическото положение. Пак. 28.

Прията 26 Дек. 1876. Отгов. 31 Дек.

Пера, 22 Декабря 1876.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Мы посылаемъ сегодня въ Международный Комитетъ 3 ящика и 9 тюковъ, наполненыхъ теплымъ платьемъ, одеждами, одѣялами и т. п. высланными намъ изъ Кишинева для раздачи болгарамъ. Не сѣтуйте на насъ, что мы высылаемъ ети вещи не въ В. Консульство. Это дѣлается по двумъ причинамъ: 1) Общ. жел. дороги вызвалось перевозить д а р о м ъ все вещи, отправляемыя въ Благотворительный Комитетъ (чего требовать для вещей, адресованыя въ В. Консульство нельзя намъ) и 2, такъ какъ ящики и тюки имѣютъ довольно неблаговидный и позрительный видъ — то въ избѣженіе недоразумѣній съ властями и полиціею, которыя могли бы Вамъ сдѣлать непріятности о придиркѣ.
Если Вы найдете удобнымъ и возможнымъ — то наблюдите и пособите Обществу при раздачѣ этихъ пожертвованій.
Что же это Вы ничего не написали намъ объ стъѣздѣ болгарскихъ сиротъ? Это здѣсь непонравилось и Вы только совершенно н а п р а с н о доказываете намъ Ваше озлобленіе.

Лэди Странгфоръ выразила намъ сожалѣніе что Вы не захотѣли установить съ нею добрыхъ и искренныхъ отношеній, во время пребыванія ея въ Филиппополѣ. Мы объяснили это случайнымъ недоразумѣніемъ, въ которомъ Вы быть можетъ совсѣмъ невиноваты, такъ какъ мы не можемъ допустить, что бы въ поведеніи Рускаго Агента могло быть что нибудь умышленное по отношеніи къ такой почтенной благотворительницѣ на пользу нашихъ единоплеменниковъ. Она скоро опять возвращается туда и Вы конечно не замедлите изгладить первое ея впечатлѣніе.

Все это я позволилъ себѣ Вамъ высказать въ силу нашей старинной и ничѣмъ непрерывавшейся дружбы и постоянной искренней готовности быть Вамъ полезнымъ, въ чемъ у Васъ, кажется, было достаточно доказательствъ. Если мнѣ пришлось Вамъ сегодня не сдѣлать никакого удоволствія — то долгъ истинной дружбы обязываетъ говорить прежде всего правду, и только сожалѣть если она не будетъ имѣть никакого благаго результата.

Вы меня довольно близко знаете, чтобы судить объ искренности моихъ намѣреніи.

Здѣшняя каша еще до сихъ поръ не распуталась и никто не знаетъ, что изъ всего можетъ выдти. Турки очевидно не примутъ требованія Державъ. Но что дальше будетъ. C'est lá la question.

Крѣпко жму Вашу руку и прошу быть попрежнему увѣреннымъ въ чувствахъ неизмѣнной преданности

Уважающаго Васъ
К. Губастова.

61. ГЮРДЖИ АЛИ-АГА.

785. — Желание да бѫдатъ добри приятели. Изпраща се армаганъ барабой и ябълки. Пак. 60.

Прието 18 Декемвр. 1857. Отгов. 19 Декемвр.

Сопотъ. 1264. Жемазель Евель 14.

Почтеннѣйшій-ми Господине Найдене!

Не щете ся почюди, като видите въ настояще-то мое посланіе, имя само единъ пѫть прѣдъ Васъ ся явило. Азъ отъ прьво-то ми вижданье, като имахъ честь да ся видимь, ми оста въ срьдце-то склонность за да бѫдѫ всякога неотдѣлимь отъ Ваше-то дружество; зачто друго ничто не прѣдпочетохъ на тоя свѣтъ, само да имамъ сношеніе съ великы лица, а азъ къмъ нихъ что сьмь; само да ма познаватъ, за което не губѭ надеждѫ, че щѫ бѫдѫ и отъ Васъ пріятъ. — Само молѭ Вы, подъ мое-то имя Турско, да мя неразумѣвате подобно съ другы-ти ми едновѣрци — необразувани. Азъ считамъ себе си прѣдъ Васъ за виноватъ, че прьво като, ся видѣхъ сь Васъ, не си испълнихъ пристойнѫ-тѫ длъжность да си дамъ: останете съ Богомъ! нъ това ми го отямна обстоятелство-то, за кое-то просѭ извиненіе. Подающій-ть настоящето ми ще Ви прѣврѫчи малко барабой и ябълки подарокъ отъ мене, за които да благоволите да гы пріемнете.

Вашь
всепризнателный
Сопотскый Забитинъ
Али-ага.

786. — Приятелско до турчинъ забитинъ. Кашкавалъ армаганъ. Коп. кн. 3. 118.

Сопотскый забитъ Али-Ага.

Пловдивъ 19 Декемврия 1857.

Почтенѣйшій Али-Ага!

Ваше приятелско писмо отъ 14 Джемазъ-елъ-евелъ, заедно съ единъ кошь яблъкы и барабой, съ които мя сте почели, прияхъ и отъ все срьдце Вы благодарьѫ и за дара и за добры-ты Ви чувства за мене. И азъ не по̀-малко отъ Васъ ся благодарихъ отъ дѣто ся запознахъ съ Васъ и ся радвамь за добринѫ-тѫ Ви, зачтото съ Ваши-ты добры намѣрения можете да сте тврьдѣ полезни на поста, дѣто ся намирате. Пріимѣте молѭ Ви, едно келле кашкавалъ, който тыя дни ми дойде отъ Едрене, и го вкусѣте на здравѥ.

Поздравлявамь вы и остаямь

Вашь приятель
Н. Геровъ.

787.— Услуга отъ Гюрджи Герову. Благодарность за приятелство. Пак. 60.

Прията 24 Декемвр. 1857.

За Пловдювъ. 1857„ 10вріе„ 23„ Сопотъ

Високъ„ Г„ Наид„ Х„ Гер—

Прехождамъ за даса отговора на честно-то ви съ големо благодареніе, и са возрадувахъ премногу за щотоса одостои да получа отговоръ кату отъ ваше височество за коету ази нисамъ достоенъ, и радуста детумо е обладала ниможе нити писменно да я престава и изражѫ, по свичко това покорно ви молимъ да ни забораваяте слугата ви.

Следователно, по должности, прехождамъ за да ви дамъ извѣстіе за Г-на Геюргіа В. Шишеджіевъ коитуе подъ вашету за криліе, по коготуми бехти проводили писму заповѣдително, за Г-на Василъ Геіока и синовы, за даму зема порочителство (кифилинъ)„ За дѫлгатъ на Г-на Геюргіа В„ коготу кату превикахъ, иму доказахъ споретъ вашето повиленіе, на коету дади отговоръ, защоту нидава, и дѫматъ можи да наплати после две години.

И споретъ отговоратъ на Г-на Васила ни беше пріятъ на Г-на Геіор„ В. коиту ми доказа за дагу имамъ подъ запъ докѫтуви даде извѣстіе на ваше височество, за това и ніа потоя начинъ последувахми и очекувами вашету повиленіе, и сме ваши за всегда покорній слуга

Гюрджу Али.

---

788. — Съжаление дѣто не се видѣли на тръгане. Пак. 60

Прията 15 Яннуар. 1858.

Высочаишій Господа Н. Геровъ
Въ Пловдевъ

Имамъ честъ да Вы се изражя чи съвсѣмъ осѣщамъ себесе за благополученъ, отъ кя можехъ да получа съставѫтъ на Ваше Высочество — А наипаче оставамъ задължենъ отъ Вашите Высокоблагородны чувства кѫмъ мене — Позлополучію сѫмъ огорченъ чи мя недопостиха обстоятелства ми на трѫгнуванѣ-то ми да Вы една малка Визита — Нъ бѫдете увѣрены чи или дѣ да сѫмъ неща заборава Вашите благородны чувства.

Покорный Вы слуга
Сопотъ 13/25 Яннуарій 858„ Али

---

789. — Гюрджи въ Търново. Голѣма благодарность. Пак. 60.

Прията 14 Февр. 1858.

Търново 28 Јаннуарія 1858.

Благороднѣйшій Г-не Найднне Геровъ

Почитаемый мой пріятелю!

во Филибе.

Днесъ спѣша да Ви обявѭ за благополучно-то мое пристигванье въ Търново, и да ся отговорѭ на Почтенно-то ми Ваше от ходящаго въ което писаны-тѣ Ви проумѣхъ и Кашкавалъатъ съ голѣмо благодареніе пріехъ на-пълно, съ кой-то като мя почетохте, (а най вече сь писмо-то си) задлъжавяте мя крайно, съ това убо искамъ да Вы увѣрѭ че не щѫ заборави Ваша-та дружба никога, нито любовьта, която показахте и показвате къмъ мене. (Тука сьмь за нѣколку дны, и сѣтнѣ ще са отправѭ за Русчукь). Тъй и за всегда желаѭ да ме имате, за да ся именувамъ до край

Вашъ искренный Достъ

Аали-Ага.

---

790. — Гюрджи ще иде въ Русчукъ. Пак. 60.

Прията 15 Февр. 1858. Отгов. не трѣбва

Търново 28, Јаннуар. 858.

Благороднѣйшій и Почитаемѣйшій ми Пріятелю

У Филибе.

Пріемамъ честь да Ви поднесѫ днесь достопочитаемото мое къ Вамъ почитаніе съсъ сьрдечното си поздравленіе, и да Ви изяснѭ благополучно-то си до Търново достигванье, гдѣто ще сьмь за нѣколку дны споредъ Емиръатъ на Паш. Еф. и тогава ще са управѭ къмъ Русчукъ, гдѣто като пристигна обяви щѫ Ви пакъ. Сега само Вы молѭ да мя имате всегда въ благоволеніе-то си, и да не забравяте.

Вашыятъ Покорн. пріятель

Али-Ага.

---

791. — Гюрджи въ Трѣвна. Желание да се види съ Герова. Пак. 60.

Прията 30 Април. 1858.

Ваше Высокоблагородіе!

За малко врѣме отгорѣ бѣхъ честитъ да спечелѭ драгоцѣнна-та за мене Ваша дружба, но не са надѣяхъ да бѫде толкози мало врѣменна, не ми дава сьрце да мыслѭ, а повече да вѣрвамъ че до предѣли-тѣ на Балкана са простирала, мене чест-та ми ма завлече отъ вѫдѣ Балкана, а дружба-та Ви не ма подыри, Права была Българска-та пословица „Лице не виждано скоро са забравѭ". За това и азъ днесь ёще тръгвамъ за Търново да искамъ волѭ отъ Паша Ефендимисъ за Пловдивъ да са видимъ и да подновимъ знакомство-то, а като предтеча на идваніе-то си пращамъ настояще-то си съсъ сердечны-тѣ си привѣты до Васъ, до Вашыя собратъ Францушкыя дѣецъ, и до други-тѣ знакомы, че да но бѫдѫ честитъ съ подновеніе-то на знакомство-то сега да добыѭ и трайливост'-тѫ на дружба-та. Ви за която толкози желаѭ и смѣѭ да са нарычамъ

Вашъ немодный Другъ

22. Априлія, 858. Али Гюрджи

Трѣвна.

---

792. — Прѣпоржчанъ на владиката. Молба да се отмѣни повикването му въ Цариградъ. Пак. 60.

Прието 26 Яннуар. 1859.

Ваше Высокопрѣвосходителство
Милостивый Господарю

Поздравлявамь Ви срьдечно, и молѭ Бога денонощно заради Ваше-то добро здравіе, да Ви го продлъжи Богъ Вѣчно.

Като взехъ отъ Ваше Прѣвосходителство писмо-то, спорядъ заповѣдь-тѫ ви, утидохъ при Владыкѫ-тѫ, кой-то спорядъ Ваше-то похвално писмо, мене, къмъ негово прѣосвященство, пріе мя на драго срьдцѣ. И заради онаѭ работѫ; гдѣ-то ся бѣхме разговаряли на Царій-градъ, искать мя. Оттова ся намирамь въ голѣмо утѣсненіе, та ако е възможно съ нѣкъкъвъ способъ, смирѣнно Ви ся молимь да ни отпишете какво да правимь. И ся надѣяме на Ваше Высокопрѣвосходителство да ни спомогнете, та да но мя не откарять на низамъ.

Молѭ Ви ся да поздравите Ходжа Артинъ и Ходжа Гарабетъ и Стоянчо докторътъ.

Вашь покорный слуга
Вратца 1859 Јаннуарій 21-ій ахметъ Ага

62. ДИМО ГЮРОВЪ.

793. — Искатъ се свѣдѣния за успѣха на ученикъ и се моли Геровъ да ради за него. Пак. 28.

Господине Найдене учителю!

850„ 8„ вріа 23„ Батакъ.

„Не ме принуди друго ȏсвѣнь моя та къ вамъ горя́ща любовь, да пріидемъ съ настоящетоми да ви поздравимъ, ӥ въ знакъ на моя та къ вамъ честь ӥспращамъ ви 1„ ȏка сетунъ, когото молимъ да пріимете съсъ всяко ȣсірдіе. Ӥдрȣго вы молимъ да ми обявите за Ангела какво ȇ въ ȣроцы тѣ си, воспослѣдували гы ӥли не; ӥ прѣди кога́ бе́хъ и тува ӥмаха съ Вельоти мало причка, ȃ отъ детӥ то до днесъ немамъ никакво ӥзвѣстіе ӥ сьмь въ мысль, зато́ вы молимъ да ми ȏбявити какво сѫ, ӥ да предстоявате за него като́ зȃ свое дѣти ӥ да радити, ȃ ȃзъ ȏтъ сенова нема да го ӥзваждамъ, ȃко ӥ різѫ тѫ отъ грѫба́ да си продамъ, ȃ за вашіа трудъ ȃзъ не сьмь возможенъ да ви возмездимъ, по достоянію, зато молимъ до толко да ни ӥздирувати, ȃ ȃзъ безъ друго ȏстаемъ ӥ се подписувамъ

Готовъ на вашитѣ повелѣнія,
Димо Гюровъ.

63. ЗАХАРИЯ ХАДЖИ ГЮРОВЪ.

794. — Прѣпоржчва се Захари Круша да му се помогне на работата. Коп. кн. 4. 25.

Пловдивъ, 5 Мая 1860.

Господине Захарие Х. Гюровъ!

Безъ да имамь честь да ся познавамь лично съ Господство Ви, като слушямь добро-то Ви имя, смѣѭ да Ви ся помолѭ за Г-на Захариѭ Крушѭ, Вашь съотечественикъ и мой учитель, като дойде въ Самоковъ да му прѣдстоите съ Ваше-то влияние да свръши пò-скоро работы-ты, что има тамъ, за да може да иде на службѫ-тѫ си, и щѫ ви бѫдѫ весма благодаренъ за това.

Приимѣте, молѭ Вы, увѣрение за истинный ми за Васъ почитъ.

Н. Геровъ.

795. — Ходатайство за Захария Круша да се настани на служба. Коп. кн. 4. 51.

Пловдивъ, 12 Юния 1860.

Господаре Братїе Х. Гюрови!

На 5 Мая Ви писахъ за да Ви ся помолѭ да прѣдстоите съ влияние-то си на Г-на Захариѭ Крушѭ за да си свршьи нѣкои работы, что има въ Самоковъ. Сега ся научявамь, че работа-та, что има съ единъ священикъ — за чешмѫ, стои още несврьшена, та пакъ идѫ да Ви ся помолѭ да сторите добро да дадете край на тѭѭ работѫ. Азъ знаѭ, че Господство Ви както щете, така можете да ѭ свршите. А Г-нъ Захария е човѣкъ, който всичкый си животъ е прѣминѫлъ въ службѫ на народа си, и за това прилично е такыва Господари, като Васъ, не за такѫва малкѫ работѫ, а и за повече нѣчто да не го оставять, и азъ желаѭ да чюѭ, че откакъ му сте свршили тѭѭ работѫ, щете го нарядите още и на нѣкоѭ службѫ за да може да ся поминува. Не искамь и на священика пагубѫ-тѫ, нъ Г-нъ Захария, както и сами знаете, ся е излъгълъ на врѣме-то, та е жялно и за него. Прочее оставамь съ надѣждѫ, че молба-та ми ще мине и спрѣварямь отнапрѣдъ да Вы поблагодарѭ за добринѫ-тѫ, что ще покажете, и заедно Вы молѭ да приемете увѣрение за истинно-то за Васъ почтение.

Н. Геровъ.

796.* — Молба да се помогне на Михаилъ Кара-Спасовъ да иде въ Росия на учение. Пак. 63.

Гѡсподини умоля̀вати се покорно заради нашето Беднїото ѿтечество нинй, защо ѿтолкѹва времи ѿчекѹва ѿ ваша милосъ писмо което нее полѹчилъ досега зада иде въ рѹсїя за даса ѹчи тамъ затовави ѹмолявамъ учинитемѹ това добро и сахатъ по напретъ са и ги пратити за да врви по скоро и така ще да ни задлжити за по големи ваши нѣкои ѳизмети.

вашъ покорни ви приятелъ

12-го Сентебря 1866 года. Захария х҇ч. Гюровъ.

Константинополь.

---

797. — Да се помогне на Христофоръ Заховски да му се запази бащинията. Коп. кн. 5. 456

Пловдивъ, 4 Ноемвр. 1873.

Почтенѣйший Господине
Захарие Х. Гюровъ,

Вашь съотечественикъ Г-нъ Христофоръ Заховскій, който ся намира на учение въ Москвѫ, ми е проводилъ притворены-ты писма, за да гы прѣпратѫ до Самоковъ, и ми пише, че нѣкой-си отъ Самоковци искалъ да усвои бащиный му мюлкъ, че ималъ да зима нѣчто отъ бащѫ му; затова ми ся моли да ся помолѭ и азъ Вамъ да прѣдстоите да ся запре работа-та, доклѣ да дойде той.

Азъ не познавамь, какъ е тая работа, и желалъ быхъ да ся научѭ; нъ както и да е, щѫ Ви ся молѭ дано да може да нагласите да не ся зима мюлкъ-тъ доклѣ си дойде Г-нъ Христофоръ, та да ся расправи съ заимодавци-ты на бащѫ си.

Примѣте, Господине, увѣрение за истинный ми за Васъ почетъ.

Н. Геровъ.

* Приписано въ писмо на Михаилъ Кара-Спасовъ до Н. Герова отъ сѫщия день.

64. АРХИМАНДРИТЪ ДАМАСКИНЪ.

798. — Молба за помощь да си купи книги и други учебни потрѣби. Пак. 29.

ȣ̂учи́телю господи́ну На́йдєну ра́доватися!

† Макàръ защо́ нєсме́са ȏпозна́лє ȏчєви́дно но́ слàвно.о вы и̂̑ме ни́ принȣ́ждàва дася́ запозна́ємъ пєрво пи́смєнемъ а̂̑зъ самъ чȣлъ ѿ мòйтє родѝтели и̂̑ срòдницы да сє́ хва́лятъ ѿ вàшє словєсіє нò причѝната щоє̂ незна˜! Са́мо заключàвамъ даз заради́ ȏтечєстволю́біето и̂̑ заради́ това́ и̂̑ а̂̑зъ прихòдимъ дави́ поздрави˜ со̂ ȇднò кра́тко писамцє́, и̂̑ понєжє са˜ чȣлъ защо́ рàдитє за просвѣщє́нїето рòда своєгò затò прихо́ди˜ и̂̑ а̂зъ дави ся помòла да помòгнєтє и̂̑ мє́не като на соотєчєственникъ, и̂̑ а̂ко нє задрȣ́го а̂ тò за любо́вь брата моєгò Сте́пана, и̂̑ зна˜ защо́ щєви досàли˜ нò залюбòвь ради своєгò помогнетєми днєска тà а̂ко сме жѝви мачищеме и̂̑ дасє̂ ѿ плàтимє пò сѝлѣ, и̂̑ прочєє мòлбата ми є̂ понѐже а̂̑зъ какво́ дає́ влєзохъ оу богословското оучѝлищє нò сєга́ като́ що знаетє потрєбàха книѓи и̂̑ прочая а̂̑ іазє нє́ма˜ ѿ нѝкадє надє́жда написа́хъ Гⁿ: чорбаџѝ Стоя́ну и̂̑ Г чорбаџѝ Димитрѝку тія дамѝ прєдстоятъ каквò зна́ятъ защо нашитє калȣгєрє поне́же мразат оу̂чєнїето нєщатъ ни да мѝ помòгна˜ а̂начорбаџіитє са мòжє и̂̑ зòрлє даги́ накàратъ и̂̑ затò ви мòлимъ продȣмайтє и̂̑мъ каквò зна́єтє защо́ сє принȣжда́вамъ да ѿстàви˜ ȏучѝлището като нє́ма˜ потрєбнитє вє́ши, и̂̑ а̂̑зъ кога́ пойдохъ нàдахса защо́ со̂ малко щє са поминє но като дойдѣ по дѣйствȣ діяволю разболе́хся и̂̑ 2 мѐсєцы оустàмболъ Болє˜ човєкъ знаєтє каква́ є харчта́ и̂̑ сєгà за оукорєнїе родȣ нàшєму принȣждàвамся да ѿстàви˜ и̂̑ накадє дайде˜ нє знàмъ и̂̑ затò па́ки са моли˜ вашєму словєсїю дамѝ напра́витє това́ добро́ и̂̑ даги́ оумо́литє дама неòставят дазагȣбимъ и̂̑това щотò са˜ досе́га со̂ тòлко трȣ́дъ понаȣчѝлъ, сіякò и̂̑звѣстїю вашєму мȣдрослове́сїе а̂̑щє и̂̑ досади́х многоглаголанїє˜, и ѿстаю оу̂вѣре́нъ на́ и̂̑скрєнната пòмощь и̂̑ благонадіждєⁿ на добраго ви ѡ̂вѣта и̂̑ є̂смъ

Дамаскиⁿ Ієром˜ Х: Ди́пчєвъ

1850 Авгȣст: 27

и̂̑з' ха́лки

---

799. — Кюстендилскиятъ владика Диониси гонитель на Дамаскина. Молба да се испратятъ дѣца на учение. Пак. 29.

Прията 11 Юния 1861.

отъ дȣши васъ привѣтствȣвамъ Г̃: Н: Гєровъ!

Като ви самь позналъ нє само мой но и во общє за доброжєлатєль. Пріємамъ дєрзость да ви извѣстимъ чє са доказа оти наистинна ма гони прєждє Кюстєндилскіа владыка. Гⁿ: Діонисіа чрєзъ различни сплєтни и клевєти и затова молимъ да ми спомогнєтє. послѣ ви казвамъ чє со̂ всяка поща ми пишатъ отъ Кюстєндилъ за дѣтєто Гєорги ангєловъ на 14 годины возрасть, какво да им сє отговоримъ; сирѣчь какво да го правать; знаєтє че понашитє мѣста човецыте са тѣсносєрдєчни, а пакъ и нȣждни, та за данєизгȣбатъ єдинъ дєнь, тія загубватъ и цалъ животъ и свѣтло щастіє. На това дѣте́ баща мȣ є возможєнъ да го испрати до мѣсто, со̂ нȣжднитє мȣ, може и послѣ по малко нѣщо да мȣ дава, но совєршⁿ харча, като що знаєтє подобно и за дрȣгитє двѣ дѣца на возрасть 16 годишни ако са пріяти; молимъ ако е возможно пишєтє ми какво да имъ сє отговоримъ; Най послѣ ви молимъ єга да убѣдите братанеца ми Христо Дипчевъ да пратина родителитє си поскоро утѣшеніе, Увѣрєнъ на добролюбіето остаямъ благонадєждєнъ на особитата комнѣ ваша любовь 1861. Іȣнія 7. Пловдивъ

Вашему родолюбію познатій

Священоȣчитєль и сщ̃єнопроповѣдникъ:
архимандритъ Дамаскиⁿ: І: Р:

800. — Отецъ Дамаскинъ безъ работа въ Пловдивъ. Прѣпращатъ се пари, икона и жития въ Панагюрище. Да се нареди Георги Ангеловъ нѣйдѣ на учение. Пак. 29.

Прията 14 Авг. 1861

Благꙋвѣтливо васъ цѣлꙋю Гн : Н: Геровъ!

Ако и да зна че ви досажда: со писмата си, но увѣрен : на родолюбіето ви; а особито на любовта която познах чехранити ка мене пак дерзаемъ да ви изявимъ как са скитам и още из Пловдивъ без никаква слꙋжба! и за напре незна що ще да стане! послѣви казва как са испратиха дне до братами въ Панагюрище испратените от братанеца ми Карбовни. който пише че испратил и едно жетіе и една икона които и още неса са появиле. тѣмже и пиши мꙋ да са несмꙋщава за карбовн: и моли дамꙋ испратиге приключеното. Най послѣ ви казва че всяка поща ми пишат от Кюстендил за дѣтето, Георги Ангеловъ, и утѣсняват са за отговор! за това молимъ ако има нѣкакво рѣшеніе да ни извѣстите за да ги утѣша че ми надꙋмват, като прости и неопитни човецы, че им са был направил тщета. Увѣрен на любовта и снисхожденіето ви за досажденіе то и недостатките ми остая за всегда Вашъ

1861 авгꙋст 11 Пловдивъ

привърженикъ
архимандритъ Дамаскин : J: Р:

65. ОТЕЦЪ ДАНАИЛЪ, РИЛЕЦЪ.

801. — Изпращатъ се церковни книги въ Едрене. Коп. кн. 6. 34.

Пловдивъ, 15 Април. 1874.

Прѣподобнѣйший Отче Данииле,

Спорядъ обѣщание-то си, провождамь Ви по негово Прѣосвященство Г-нъ Панарета Пловдивскый двѣ тѣла минеи, въ два денка по едно тѣло, въ всякой денкъ. Пары-ты за тѣхъ 1140 грош. по 570 грош. тѣло-то, зехъ отъ негово Прѣосвященство, та гы бройте нему.

Другы-ты книгы, что имате порѫчяны, сѫ на пѫть и слѣдъ нѣкой день щѫть дойдѫть. Като стигнѫть, щѫ Ви пратѫ и тѣхъ. Нъ въ тѣхъ Апостолъ и Псалтирь слѣдованыи има само малкы, а голѣмы нѣма, та, ако искате непрѣмѣнно голѣмы, трѣбва да почякате да пишемь да пратять.

Имаме и житія святыхъ голѣмы. Цѣна-та имъ е до 30 грош. Ако Ви трѣбвать, можемь да Вы пратимь и отъ тѣхъ.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы. Н. Геровъ.

66. ХР. ГР. ДАНОВЪ.

802. — Дановъ учитель въ Стрѣлча. Благодаренъ отъ положението си. Пак. 29.

Прѣлюбезный ми Учителю!

Неисказано ся възрадвахъ, като чюхъ прѣлюбезно-то ми Ваше устно поздравленіе чрезъ Г-на Ангела М. И тѫѭ радость отъ много врѣмя чювствува срьдце-то ми, обаче тя-ся умножи още повече: отъ кога-то познахъ че ми желаете добро-то сир. отъ кога-то ме съвѣтувахте за подобрѣ да идѫ въ Стрелчѫ, а не да останѫ въ Копр. въ коѭ-то извѣстно бѣ ми збрькваніе-то спорядъ както чюѭ, че никого още не сѫ хванѫле въ учил. Учителю, 1500 грош неможяхъ да искарамь както ми думахте Вы, а остахъ пакъ на прьвыа пазаръ: както думахме въ Копр., обаче Діаконъ-тъ ми остави сичко, что беше си приготвилъ за прѣпитаніе безъ пары още и

діскосъ ми бержтъ въ Праздникъ и така остаямь благодаренъ. Само отъ това ще да ми е мжчно; че нѣмамь до кого да ся допитамь за нѣчто-си и ученіе нѣма както въ Копр. нъ нека бждѣ здравіе. За напрѣдъ дано да мя сподоби Вишыа. Богъ да посѣдж при Васъ поне мало время и тогава щж получи что-то желаѭ. А за получено-то ми до сега хылядо благодаренія мои малко сж нъ непрѣстанно ся молж Богу: Той да Ви заплати съ това, что Вы жлаете. При това молж Ви ся и въ слѣджѭще-то не мя заборавяйте; както и азъ свободно да могж да ся наричямь:

Вашь
Покорный ученикъ и слуга
Христе Г. Дановъ.

1850 Јанн. 27-ый
изъ Стрелчѭ.

Поздравлявамь дѣдо Х. Геро нарочно и съ поклона ми до земѭ-тж цѣлувамь му честнж-тж дѣсницж, подобно и бабы Хаджійкы.

Нарочно Вы поздравлява Г. Ангелъ М. и Г. Неше Филипповъ.

---

803. — Дановъ се записалъ за филологически изслѣдования, иска и Венелиновата история и споменъ за чорбаджи Стояна. Пак. 62.

Прѣлюбезный ми учителю!

Вчера, кога-то ся подписахъ за онжѭ книгж „филологычески изслѣдованія“ щяхъ да ся подпишж и за Венелиновж-тж історіѭ па заборавихъ; нъ молж да мя подпишете за еднж. Вашь Костадинъ ми казва, че освѣнь въ вѣстника имале сте няпечятанъ спомина Чорб. Стояновъ и на особны книгы, та молж, ако имате още нѣкой, проводѣте ми единъ; че заборавихъ и за него да Ви рѣкж вчера. Въ надѣждж, какво щете ми исплъните желаніе-то за горѣрѣчени-тѣ нѣчта остаямь

Вашь
Покорный Ученикъ
Христо Груевъ.

1850 31-ый отъ окт.
изъ Перущица

---

804. — Цариградски Вѣстникъ; нередовното му дохождане. Сръбски вѣстници. Пак. 29.

Перущ. 10-й отъ Апр. 1853 л.

Любезный ми Учителю!

Слѣдъ покорны-ты ми ученическы поздравленія земамь честь да Ви изявж, какво пріяхме само 114-й брой на Ц. Вѣстн. още пò-оный четвр. а отъ тогыва вече нѣмà да дойде другъ. Незнаемь да ли отъ Ваши-ты бѣхте ны го проводиле, или бѣше начало на наши-ты, та послѣ отъ нѣкакво си прѣпятствіе ся въспрѣ слѣдованіе-то му. Ако бжде заради пары-ты, тыи сж готовы, и щжть гы донесжть тія, кои-то сж ся подписале. — За Срьбскы-ты В. дѣто ми говорихте, ако имате време сега, ако ли нѣ; кога-то вече бжде, провождайте ми гы, спорядъ какъ-то говорихме. За причинж-тж на горне-то молѭ Ви да ми извѣстите чрѣзъ О. Егумена Севастіана, та да знаемь.

Вашь
Покорный Ученикъ
Христо Г. Дановъ.

---

805. — Взаимно услужване съ вѣстници. Иска се богоево землеописание. Ржкописно землеописание Турция. Пак. 29.

Господину Константину Герову. Въ Пловдивъ.

Друже!

По оный день Ви проводихъ Вѣстн. до Менковыа дюгянъ, а послѣ ся раскаяхъ, зачто-то непрочетохъ вмѣстены-ты отъ Вѣст. „ἀίων“ членове заради правди-

ны-ты на духовенство-то; молѭ Вы, проводѣте ми Вѣст. заедно съ другы-ты, когато гы вече прочетѣте. — Казахѫ ми, че сте щяле да ми провождате писмо, нъ не е дошло още. — Костантине, молѭ, попитайте, дано ми намѣрите нѣкое Богоево землеописаніе отъ новы-ты, нъ отъ 10 гр. повече дано не бѫде цѣна-та му, ако ли нѣ, то проводѣте ми землеоп. на Евр. Турціѭ отъ дѣца-та дѣто сѫ гы учили, че земахъ хартѫ-тѫ отъ Лука, а земл. нѣма. Отпиши ми може ли да земешь още пары или не, че щемь земемъ Ростовск. книгы отъ реченніи, та щѫ си прихванѫ пары-ты, та да проводѫ ваши-ты.

2-й отъ іуліа.

Христо Г. Дано

На мѣсячина го писахъ. Моля Вы не ми ся противяйте, дѣто захванахъ много свободно да Ви повелявамь зачтото происходи отъ голѣмѫ любовь. Молѭ Ви пакъ и за завчерашно-то.

---

806. — Дановъ иска учителско мѣсто въ Пловдивъ. Радъ е да бѫде замѣстникъ Кост. Герову. Иоакимъ Груевъ на испитанието въ Панагюрище. Сръбски Новини. Пак. 29.

Господину Константину Герову. Въ Пловдивъ.

Перущ. 30-й отъ іул. 1853.

Друже!

Съ Божіѫ помощь дойдохъ си на 29-й отъ сѫщ. съ здравіе и неповредимъ въ Пер. На тръганіе изъ Отечество-то ми пріяхъ отъ 24-й тогож. Дружеско-то Вы писмо, съ кое-то безкрайно мя възблагодарихте: зачто-то сичкы-ты описаны въ него нѣчта бѣхѫ тыя, за кои-то непрѣстанно мя боряше любопитство-то съ мысли, кое какъ ли ще стане?

Добрѣ щяше да бѫде въ Св. Тр. уч. обаче като неприляга, нѣка е здравіе! Ако ли пакъ бѫдете Вы честити за да . . . . то ще бѫде пò-добрѣ за мене, ако влезѫ на мѣсто-то Вы, нъ да ли ще токо бы? Азъ знаѭ извѣстно, че Вамь е неугодно това, что-то Ви сѫ говориле слѣдъ испитаніе-то у Чорбаджи Салчевы, зачто-то иде съвсѣмъ противно на горяще-то Ви и отдавножелаемо намѣреніе, затова колко-то Вы, азъ пò-вече ся молѭ и щѫ ся молѭ и занапрѣди Богу, ага нѣкакъ Вы осѫществи намѣреніе-то, зачто-то мое-то щастіе сега зависи отъ Ваше-то, та ако стане за Васъ добрѣ, то ся знае, че само тога могѫ постигнѫ и азъ колко-годѣ желаніе-то си. — Пишете ми спорядъ реченіе-то Г. Стоянчево, че по оставяніе-то Вы отъ учил. ако ся прилучѭ азъ готовъ, непремѣнно могѫ Вы стана намѣстникъ, че какъ не ще бы това? Азъ сьмь, друже, сѣкога готовъ, нъ да ли щѫ потрѣбвѫ? незнаѭ!

На дохожданіе минѫхъ прѣзъ Копривщ. нъ като за огнь. Тамъ ся видѣхъ и разговорихъ съ сичкы-ты ны знаемы на брьзѣ. Дас. Јоакымъ ся готвеше да иде прѣзъ тѫѭ недѣлѭ въ Панагюрище на испитан. и отъ тамъ, като дойдать да направять въ Коприщ. испитаніе-то, което оставиле за въ 2-й отъ Авг. че имъ недошле отъ вънь учители въ минѫлѫ-тѫ недѣлѭ. Много ся е искало Г. Јоакыму да ся намѣри на Ваше-то испит. нъ Доганска-та свадба го убръкала. Слѣдъ испитаніе-то канися да подойде въ Пловдивъ на видѣніе. — Съ писмо неможемь подробно да ся разговоримь за сичко, затова отъ Пазарджикъ бѣхъ хванѫлъ талигѫ, та да минѫ и прѣзъ Пловдивъ послѣ мя раздумахѫ Перущане дане забикалямь, нъ много мя е ядь за това. — Молѭ Ви ся явѣте ми, ако сте ся научили нѣчто ново за Байка Ви или за Васъ отъ тѫѭ почтѫ.

Поздравлява Вы нарочно Г-нъ Константинъ Пазарджишкый уч. Той ми каза, че сте ся разговаряле за Срьб. Новины да гы провождате Вы менѣ въ Перущ. а пакъ азъ нему въ Пазардж. та ако е истина и ако имате време да ми гы проводите, явѣте ми за това да знаѭ.

Вашь
Хр. Г. Дановъ.

807. — Дановъ на испитанието въ Ситово. Събралъ пѣсни и думи за геровия рѣчникъ. Пак. 29.

Пловд. 7-й отъ Іанн. 1855 л.

Любезный ми и Почитаемый Учителю!

Честита Ви нова година! желаѭ да ѭ прѣминете съ здравіе и благополучіе въ вси-ты Ви прѣдпріятія.

Мы дочѣкахме праздници-ты съ здравіе и весело гы празднувахме, а сега ся оправяме пакъ на работѫ-тѫ си, съ коѭто весма добрѣ отивами, спорядъ силѫ-тѫ ны. Всичко-то друго е, спорядъ както Ви е извѣстно.

Лѣтось ходихъ въ Ситово на расходъ по испитаніе-то. Тамъ чюхъ еднѫ пѣснь, прѣписахъ ѭ и проводихъ Ви ѭ съ книгы-ты. Има и другы, нъ въ тѫѭ понеже има рѣчь въ Дат. падежь отъ Множеств. число за това Ви ѭ проводихъ. Събралъ бѣхъ Ви и нѣколко рѣчи, както тыи, така и пѣснь-та, бѣхѫ написаны какво-годно, та незнаѭ да ли имъ ся усѣтихте. Въ пѣснь-тѫ ся спомянува: въвъ Даха въ Деридєръ; рѣчь Д а х ъ наричять гора или планина, отъ това и человѣци-ты ся наричять Д а а л і е.

Учителю, познавамь себе до толкова за виноватъ, что никое извиненіе не е доволно да мя оправдае прѣдъ Вась за дльговрѣменно-то ми млъчяніе. Това бы все отъ небрѣженіе, което мя показва съвсѣмъ неблагодаренъ прѣдъ Васъ за учинены-ты Вы мень благодѣянія, нъ молѭ да ма простите; азъ си ся самъ осѫждамь за това и въ слѣдѫѭще-то щѫ глядамь да не бѫдѫ такъвъ.

Съ истины почтеніе и признателность особно къмъ Васъ остаямь до-гробà да бѫдѫ:

Вашь
Покоренъ ученикъ
Христе Г. Дановъ.

---

808. — Статистика на ученицитѣ въ пловдивското училище. Програма и класове на училище-то. Родопски помашки пѣсни. Пак. 29.

Пловд. 10-й отъ Марта 1855.

Почитаемый Учителю!

Съ голѣмо удоволствіе пріяхъ Ваше-то отъ 9-й Февр. писмо. Отъ него видѣхъ желаніе-то Ви за пò-подробно извѣстіе за училищно-то състояніе, за това, колкото е възможно, являвамь Ви слѣдѫѭще-то: прѣзъ тѫѭ годинѫ число-то ученическо възлѣзе около 70. Тіи сѫ зборъ отъ тыя мѣста: 3 отъ Карлово, 1 Копривщ. 2. Каратопр., 2. Клисур., 2 Плѣвненц., 2 Троянц., 2 Хаскыевц., 1 Куручешм., 1 отъ Тетово и 3 отъ Дбрь (Мацедонци), 2 Перущ., 3 Софіен., 1 Бойковче, 1 Чянакчіевче, 1 Брѣтциговче, 1 Трьновче и 3 Захарци, а остали-ты сѫ отъ Пловд. Вси-ти сѫ раздѣлены на 4 чинове. Въ прьвый чинъ учять: Св. Истор. Словопр. отъ Блъг. Грамм., Аритм. и земл. за Европѫ; въ вторый — Простр. Катихыз , Словосъч. отъ Бл. Гр. Всеобщ. Бытоп. за дрѣвны-ты вѣкове, Аритм. отъ Дроби; въ третій — Простр. Кат., Словосъч. отъ Блъг. Грам., Словопр. отъ Славенск. Грам., Всеобщ. Бытоп. за Срѣдн. вѣк., Аритмет. отъ Тройно правило; въ четвр. - Простр. Кат., Физикѫ, Геометр., Алгебр., Статист. Реторическы познанія, Стихосложеніе, Всеобщ. Быт. за нов. вѣк. и Русскый языкъ. Има и второ прьвый чинъ, въ който учять всичко отъ начяло, что ся учи въ пьрвый чинъ. Освѣнь тѣхъ и горѣрѣчены-ти трима Захарци, съврьшени мѫжіе на вѫзрастъ дошли сѫ, та покрай Захарско-то си ученіе да посѣдять и въ Д. Н а й д е н о в о - т о училище двѣ или три годины, и, като ся приготвять добрѣ, щѫть идѫть да слудуѭть Медицинскы-ты наукы въ Парижь; тіи съставлявать 6-й чинъ за всичко, что учять.

Мы до-сега бѣхме добрѣ въ всяко нѣчто и сега сме добрѣ, а за напрѣди, какъ ще Богъ.

Г. Никола Геровъ проводи тыя дни до 150 планинскы пѣсни, въ които има много рѣчи за забѣлѣжваніе, нъ неможять вече да ся проводять; че стигнахѫ късно.

Балканскый (план. Родопа) языкъ, ако и да непрѣобрази нинѣшній пишемый Бл. языкъ, може да му послужи за доплъненіе, обаче нѣма още ничто списано на това нарѣчіе, освѣнь едни пѣсни.

Желаѭ Ви добро здравіе и благополучны сѣтнины.

Вашь
Хр. Г. Дановъ.

---

809. — Честитяване Герову консулски чинъ. Дановъ учитель въ Клисура. Отваря мѫжко общинско училище и дѣвическо въ отечеството си. Животътъ му въ опасность. Пак. 29.

Прието 8 Ноемвр. 1857.

Клисура. 4-й Ноемвр. 1857.

Многопочитаемый ми учителю!

Прѣди всичко молѭ Вы да мя простите за дѣто остахъ най-послѣденъ съ поздравленіе-то ми. Това быде така, зачтото желаяхъ да дойдѫ самъ, та да Вы повидѫ лично, а то ми неприлѣгна дори и доднѣсь, та затова сега пакъ прѣзъ писмо Вы поднасямь покорны-ты ми от-срьдце поздравленія съ добрѣ дошьлъ и честитявамь Ви Консулскый чинъ.

Учителю, неизказано ся радваме всичкы за това высоко Вамъ даденое званіе. Желаѭ да Вы подари Богъ и съ длъгъ животъ и добро здравіе, та дано видять край всичкы Ви желанія и прѣдположенія за добро-то . . . .

Колкото заради мене явавамь Ви, какво откакъ ся отдѣлихъ отъ Г. Константина отидохъ си въ село, гдѣто отъ чястенъ на 20 ученици учитель, слѣдъ малко врѣмя направиха мя общій и отъ работѫ-тѫ ся убѣдиха селяне, та слѣдъ нѣколко мѣсяци ся съгласиха, изновосъставиха едно добро училище за момчета-та, и сега сьмь азъ заедно съ другы двама въ него учитель. Освѣнь това, сега оть Св. Димитр. отворихме и дѣвическо училище, което не бѣ до-сега въ отечество-то ни, съ еднѫ рѣчь да рѣкѫ и нашя Клисура вече ся успоряди съ другы-ты общины, които бѣха ѭ изоставили отъ тѫѭ странѫ, та и тя вече заедно съ нихъ постѫпя въ просвѣщеніе-то. Тѫсь-годишне-го ми остаяніе въ село быде съ много прѣнія, чтото опасенъ е и самый ми животъ отъ мнозина непріятели и мои и училищни, нъ доклѣ сте живи Вы, надѣямь, че нещѫ пострада.

Съ истинно почтеніе камъ Васъ остаямь за всегда

Вашь
Покорный ученикъ
Христе Г. Дановъ.

---

810. — Иска се съвѣтъ за наслѣдството отъ Д-ръ П. Беронъ. Пак. 29.

Прието 11 Авг. 1871. Отгов. 12 Авг.

Пловдивъ, 8 Авг. 1871.

Господине Н. Геровъ,

Прѣди десятинѫ дни професорътъ на физикѫтѫ въ Болградскѫтѫ Гимназіѭ испроводи тукъ до Г-на І. Груева писмо относително до наслѣдіето на покойный Д-ръ П. Беронъ. Наши-ти общинари както и абаджискый еснафъ го прочетохѫ, нъ още сѫ въ недоумѣніе за какъ да постѫпять съ избираніе и испращаніе пълномощникъ въ Кралево, едно защото нито срѣдства, нито пакъ такъвъ достоенъ человѣкъ нѣма, а друго ако да быхѫ упълномощили нѣкого въ Романіѭ, то незнаѭть кого, още и отъ странѫ на началство-то ли трѣбва да ся подтврьди пълномощието му, или само отъ общинѫтѫ ни тукъ, та послѣ дася испроводи на подтврьжденіе въ Царигр. отъ Ромѫнскый агентинъ. Заради това мя натоварихѫ да Вы помолѭ отъ тѣхнѫ странѫ като го прочетете и въ Вашѭтѫ опитность изнайдете кое какъ

трѣбва да стане за подобрѣ, да имь дадете мнѣніето Ви за да знаѭть що да правять за да ся избави имущество-то на покойный за въ народнѫ ползѫ.

Съ приличныты ми къмъ Васъ поздравленія и уваженіе оставамь за всегда

Вашь

Хр. Г. Дановъ.

811. — Завѣщанието на Д-ръ Петъръ Беронъ. Какъ да се постѫпи съ имота му за да се изпълни завѣщанието. Пак. 29.

Болградъ 5 Юліа 1871.

Господине,

Прѣди нѣколко мѣсеци умрѣ тукъ, въ Романіѭ единъ родолюбивъ Българинъ — Докторъ Петьръ Беронъ за литературнѫтѫ дѣятелность на кого-то, мыслѭ, че Ви сте чували. Слѣдъ смьрть-тѫ си покойный-тъ остави недвижимо иманіе въ Романіѭ, което състои отъ еднѫ мошіѫ и отъ домове въ града Краюва. Всичкото имущество на покойныа ся цѣни, както казвать, около осьмдесять хыляды австрійски жьлтици. Отъ това завѣщаніе той завѣщава повече-то за въ ползѫ на Българско-то просвѣщеніе, както щѫ Ви обяснѭ по̀-долу. При живота си горѣказаный Петьръ Беронъ правилъ нѣколко завѣщанія, послѣдното си, което единствено има силѫ, той направилъ минѫлѫ-тѫ 1870 годинѫ, и оргинала на това послѣдне завѣщаніе испратилъ до Професора на физикѫтѫ въ Болградскѫтѫ Гимназіѭ, (кой-то постъ азъ занимавамъ днесь въ тѫзи гимназіѭ) за да ся прѣдаде на съхраненіе въ канцеларіѭтѫ на Гимназіѭтѫ. Главно-то сьдрьжаніе на това завѣщаніе е слѣдуѭщето: Отъ доходы-ты на мошіѭ-тѫ както и на домове-ты въ Крайово да се построять и обдьржять въ продълженіе на 33 години една школа въ Романіѭ, гдѣ-то ся намира мошіята, 30 школи въ Трако-Македоніѭ, 10 школи въ Адріанополскѫтѫ каазѫ, 10 школи въ Филиппополскѫтѫ каазѫ и 10 школи въ Котленскѫтѫ каазѫ (села). Екзекутори (настоятели) на завѣщаніе-то си покойный-тъ назначява слѣдуѭщи-ты лица: Професоръ-тъ на физикѫтѫ въ Болградскѫтѫ гимназіѭ, и устабашіи-ти на абаджискы-ти еснафи въ градищата Адріанополь, Филиппополь и Котелъ; тѣзи лица ще ся грыжать за точното испълненіе на завѣщаніето: тѫзи обязанность епитропити съхраневать, догдѣто сѫ на поста си, или службѫтѫ си, а щѫть ги замѣнять други лица, тогава послѣднити щѫть земѫть насебе си тѫзи обязанность, а управитель, който да испълнява инструкціи-ти на горѣказанити епитропи, назначява нѣкого си Даніилъ Кирчевичь отъ Турно-Северинъ. Освѣнь горѣказанити епитропи, кои-то нарича морални личности въ завѣщаніето си, покойный-тъ неоставя никакви други наслѣдници, които да имѫть право да присвоять имущество-то. Слѣдъ 33 години доходи-ты на школы-ты ся вечь прѣкъсвать и школити вечь оставать на попеченіе на мѣстны-ты общины; защото мошіята ще остане собственность на мѣстны-ты бѣдны жители, които и ще ѭ обработватъ въ продължение на горѣказаны-ты 33 години, а домовети слѣдъ това врѣме ся назначавать да живѣѭть въ тѣхъ мѫжіе учени, които да имѫть възрасть отъ 45 години нагорѣ. Такова е главното съдрьжаніе назавѣшаніето. Да Ви обяснѭ сега причинѫ-тѫ, по коѭто ся принудихъ да ви пншѫ. Като непознавамь никого въ градътъ Ви, обрьщамь се собственно къмъ Васъ съ надѣждѫ, че Вы щете земете този трудъ на себе си за да ся распоряди работата, както щѫ Ви кажѫ по̀-долу. Азъ казахъ по̀ горѣ, че покойнийтъ неостави други наслѣдници въ завѣщаніето си, освѣнь горѣказаны-ти епитропи, които щѫть ся грыжять щото имуществото да си достигне своето назначеніе въ народнѫ ползѫ; но наскоро слѣдъ смрьть тѫ на покойный явихѫ ся нѣкои си личности, кои-то казвать, че были негови роднини и искать да отнѣмать имущество-то съ цѣль да го усвоять. Тѣзи личности сѫ: Дръ Василъ С. Беронъ, кой-то живѣе въ Болградъ, а другыйтъ е Стефанъ Беронъ. който живѣе въ Браила. Роднина ли сѫ тѣзи личности на покойный-тъ или не, това азъ незнаѭ, нъ знаѭ само, че тии сѫ положили всичкыты си старанія за да присвоять имуществото, надъ което, спорядъ завѣщаніето тіи нѣмать право макаръ и да сѫ роднина, съ тѫзи цѣль тые личности, придружени съ адвокати, отнесли ся до Крайовскый-тъ трибуналъ съ цѣль да съборять завѣщаніето, та тѣхъ да признаѭть за наслѣдници за да

могжть да присвоять имущество-то. Трибуналь-ть отъ своѭ странѫ испратилъ приглашенія задася викать както епитропи-ти на завѣщаніето, тъй и мнимити тѣзи наслѣдници за да ся рѣши кому да принадлежи имуществото, на наслѣдницити ли, за кои-то нищо не ся споменува въ завѣщаніето, или на епитропыти, за които единственно ся говори въ него. Терминь, за да ся свикать горѣказани-ти лица бѣше назначенъ 10-ий Юліа; таково приглашеніе и азъ (като единъ отъ епитропи-ти) получихъ, и на свои разноски ходихъ въ Крайова, нъ по причинѫ на нѣкои си прѣпятствія по пѫть не можихъ да стигнѫ на опрѣделеный терминь. Тамъ ся научихъ, че ужь подобни приглашенія ся пратили и до други-ти епигропи, нъ тіи получихѫ ли тѣзи прлглашенія или не, това азъ незнаѭ, знаѭ само, че отъ тѣхнѫ странѫ никой не ся яви въ трибунала, освѣнь мними-ти наслѣдници, кои-то можяли тъй да са распорядять, щото трибуналътъ рѣшилъ да ся прѣдаде тѣмь на расположеніе имуществото до вторый терминъ; когато пакъ щѫть ся свикать всичкы-ти горѣказани лица задася рѣши окончателно, кому ще ся прѣдостави имуществото на мнимы-ты ли наслѣдници или на епигропиги; такъвъ терминь е назначень 18-ий отъ идущый Октовр. мѣсяцъ. Сега, Господіе, работата стои тъй, ако епитропити и вторично ся не явять прѣдъ трибуналъ-тъ за да защитять завѣщаніето, то наслѣдницити щѫть ся въсползувать даго съборать и да присвоять имуществото. Ако ли напротивъ епитропи-ти ся постараять да защитять завѣщаніето и да отстранять наслѣдницити, тогава Българскый-тъ народъ ще ся въсползува въ продълженіе на 33 годины съ 30 школи. Пита ся сега какъ да ся постѫпи щото това народно дѣло да ся не изгуби; единственно срѣдство задася спечели работата въ народнѫ ползѫ остава това: трѣбва устабашіи-ти сами да отидѫть въ Цариградъ да си завѣрять документи-ти у ромѫнскый консулъ и послѣ да дойдѫть въ Романіѭ или право при мене или да ми извѣстять гдѣ трѣбва да се срѣщнемь и тъй като ся съединимъ да отидемь въ Букурещь зада упълномощимъ отъ своѭ странѫ единъ добъръ адвокатинъ, кой-то самь да ся бори въ Трибунала за тѫзи работѫ, и да ся условимь съ него тъй, щото като сполучи да изиграе процесътъ да си получи възнагражденіе за труда отъ сѫщето имущество въ опрѣдѣлени проценти. Въ случяй ако горѣказани-ти устабашіи на абаджискыти еснафи или че немогѫть да дойдѫтъ, или нѣмать готови пари да харчятъ, то тіи да ся споразумѣять помежду си и да упълномощять или мене или друго нѣкое надѣждно лице и упълномощіета имъ да бѫдать сигурни прьво завѣрени отъ мѣстното началство, а послѣ и отъ Ромѫнскый консулъ въ Константинополь. Но това за да могѫть да направять устабашіи-ти трѣбвать ся хора развити, които да имъ прѣдставять важность-тѫ на дѣлото и добрѣ да имъ обяснять та да знаѭтъ какъ да постѫпять. За това и азъ ся обращамь сега собственно къмъ Васъ, Господине, сь надѣждѫ че Ви сами или заедно сь нѣкои пò-развити граждани ще ся потрудиге да ся изработи въ Вашій-ть градъ подобно едно пълномощіе, и ако е възможно да ся споразумѣете и съ други-ты горѣказаны два градища, въ кои-то и азъ самъ щѫ пишѫ.

При това като ся надѣѭ, че Вы нѣма да откажете отъ да ся постараете за такъвѫ еднѫ важнѫ народнѫ работѫ и, колкото е възможно поскоро, остаямь за всегда Вашь искренній приятель.

Димитрій Ямболовъ.

67. ГЕОРГИ ДАНЧОВЪ.

812. — Носии и типове изъ разни страни на Българско. Пак. 29.

Ваше високородіе Консолъ Рус.

Найденъ Геровъ

Споредъ както ми порѫчахъ те за форми ти, Грижихъ ся до тоя чясъ и ги свръшихъ. Направата на шаровете по дрехи ти е истинска, както сѫмь ги глѣдалъ по Каранобатъ и други ти градове само седянка та и свадба та сѫ по въображеніе направени, нъ и тѣхъ сѫмь глѣдалъ лично. На лицата имъ шаръ не одарихъ едно че неостана време а друго да имъ неразвала черти ти наскоро съ шара. Направихъ

имъ и Номера както ми казахте пращамъ вы две картинки отъ тракійско хоро литогра.

Поздравлявамъ ви и Оставамъ,

Вашъ Покорни
1867 II-рый Г. Чирпанъ. Г. Данчевъ.

№ Надписъ на формы ты мѫжки и женски

1„ Каранобатски ти села
2„ Сливенски ти села
3„ Ени Захарски ти села
4„ Ески Захарски ти села
5„ Чирпански ти села
6„ Хаскюйлиски ти села
7„ Караджа дахіеси
8„ Шопи ихтиманци
9„ Чобани
10„ Свѣщеникъ чете четиридесятница на жена
11„ булка
12„ рачениската (посенница) игра
13„ Свадба
14„ Седянка
15„ Пловдянки
16„ Софіянци

68. Н. ДАСКАЛОВЪ.

813. — Искатъ се свѣдѣния да ли Д. В. Манчевъ е компрометиранъ нѣщо въ тракийското движение. Пак. 30.

Многоуважаемый Г. Геровъ,

По порѫченіе на Г. Манчева возврощающагося изъ Віена идѫ да Ва умоля да ся потрудите сь първъ случай да извѣстите. Катастима-та на рѣченнаго, или лично той нѣчто компромитиранъ ли е въ послѣдны тѣ Өракійскіи происшествія, или не.

Милость тѫ му очаква тукъ благопріятный Вашъ отвѣтъ, а азъ ся ползувамь отъ тоя случай да возобновѭ отличнытѣ си къмь Васъ почитанія съ които имамь честь всегда да бѫда

Варна, 20 8/врій
1875.

душею преданныи Вы
Н. Даскаловъ.

69. ГАВРИЛЪ ДЕНКОВЪ.

814. — Дѣ да се изпратятъ отговоритѣ на зададенитѣ въпроси. Нѣма бунтове. Владишки интриги. Коп. кн. 1.

Филибе 7 Февруар. 1857.

Господине Гавриле Денковъ!
Въ Свищовъ.

Писмо то Ви отъ 15 Яннуар заедно съ пакета, что Ви е пратенъ отъ Гюргево, снощи прияхъ и Ви благодарѭ за здраво-то прѣпращанıе.

Отъ Русчюкъ и Трьново не найдохъ врѣмя да Ви пишѭ, за дѣ да ми пратиге отвѣты-ты на оныя въпросы, които бяхъ далъ на г. Н. Х. Поповъ въ Букурещь да Ви гы прати. А сега слѣдъ два три дни ся канѭ да трьгнѫ за Цариградъ, та, ако быва, пратѣте ми гы за тамъ до г-на Хр. Тъпчилещова, ако ли не, то ми явѣте, та да Ви кажѭ, за дѣ да ми гы пратите. Отъ срьдце Ви благодарѭ, дѣто сте ся потрудили да натъкмите тыя отвѣты, и Ви ся молѭ да присганете да си отписваме по нѣкога за общи-ты работы.

И тука дохожда тыя дни Еденскый валия, каквото и Видинскый е ходилъ въ Трьново да умири бунѫ, която нито е была, нито ще бѫде, а владыци-ты ни измышлявать такывы работы, каквото да турять въ подозрѣние у правителство-то

всичкый ни народъ. Нѣмамь врѣмя сега да Ви описвамь всичко-то какъ е станѫло, щѫ Ви кажѭ само, че такывы работы отъ странѫ на владыци-ты не сѫ вече за трьпѣнѥ.

Съ г. А. Конкова щемь ся видимь въ Цариградъ.

Поздрявлявамь Вы и остаямь

Вашь приятель
Н. Геровъ.

Поздравѣте, молѭ Вы, отъ мене Г-на Христа Попова.

70. ИВ. НИКОЛАЕВИЧЪ ДЕНКОГЛУ.

815. — Похвала Денкоглу за неговата ревность за просвѣщението на българетѣ. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 11 Яннуарія 1856.

Почтенѣйшій Господине,
Јоване Николаевичь Денкоглу!

Приключявамь Ви отворено писмо отъ Г.г. Братѥ Леко отъ 8 Яннуар. въ коете Ви пишѭть да ми броите 57 рубли и 20 коп. и Ви ся молѭ да ся потрудите до ми допратите толкова пары, или, по̀-добрѣ, да пишете, ако быва, нѣкому отъ тукашни-ты Ви познайници да ми гы брои.

Твьрдѣ ми е пріятно, Господине, че спорядъ тѫѭ малкѫ работѫ сега ми ся прѣдставя случяй да исплънѭ одавнашне-то си желаніе да Ви ся прикажѭ. На пѫтуванѥ-то си за Петербургъ есенесь минѫхъ прѣзъ Москвѫ, най-много за да ся видѫ съ Васъ. Щяше ми ся лично да Ви раскажѭ, какво благодѣтелно вліяніе на съотечественици-ты има примѣрна-та Вашя ревность за просвѣщеніе-то въ отечество-то ни, и какво добро чяка народъ-тъ отъ Ваши-ты пожрьтвованія за неговѫ ползѫ, спорядъ както можяхъ да познаѭ, за хвалѫ Вашѭ, доклѣ бяхъ въ Блъгаріѭ. Нъ като не бы честь да Вы заварѭ тогава въ Москвѫ, ще ми е все мѫчно. доклѣ ся исплъни желаніе-то ми да ся срѣщнемь нѣйдѣ.

Пріимѣте, молѭ Вы, увѣреніе за истинно-то ми за Васъ почтеніе.

Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

816. — Похвала Герову за неговата народополезна старателность. Пак. 30.

Москва 1856 Іан. 19.

Уважаемый Соотечественичe
Г. Найдене!

Поехъ Ваше-то почтенно писмо отъ 11 с. м. на кое идѫ сега и да Ви отговорѭ. Колко за парытѣ 57 р. и 20 к. с. азъ пишѭ въ П.-Бургъ Николаю Николаевичу Хаджоглу за да Вы ги брои, щомъ му гы поискате. Той живѣе вь еднѫ кѫщѫ сь Сг. Ник. Папаузова.

Азъ отколѣ слушамъ и отъ Филаретова и отъ мнозинѫ другы нашенцы, кои не могѫть да ся нахвалѭть сь Ваше-то име и Ваны-тѣ добросовѣстны и примѣрны старанія, кои Вы тѫй усердно, неутомимо и умно прилагате за распространеніе-то на образованіе-то между нашы-тѣ злочесты братя и тѫй мѫжки сте ся борили срѣщо нашы-тѣ вѣчны гонители и недоброжелатели. Това исто-то ми подтвердѭвѫтъ и пріятели-тѣ отъ Віенѫ. Сичко това ми внуши братскѫ любовь и уваженіе кьмь Вась и, то ся знае, че и менѣ щеше да ми е много пріятно да ся видимь и запознаемь лично. Като ся нахождаме сега тѫй близо азъ ся надѣвамъ че скоро ще ся представи случай да ся видимъ и упознаемъ.

Благодарѭ Ви за братскы чувства и любовь. — Млого ся радвамъ кога слушамъ отъ Филаретова за сегашны-тѣ Ваши полезны занятія. Богъ да Ви е на помощь!

Вашъ съотечественникъ и братъ
Иванъ Денкогло.

817. — Приети пари. Благодарение за похвала. Добри благопожелания. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 25 Яннуарія 1856.

Почтенѣйшій Господине
Иване Николаевичь Денкоглу!

Ваше честно писмо отъ 19 Яннуарія пріяхъ отъ Николая Николаевичя Хаджоглу, такожде и 57 р. и 20 коп. за които и дадохъ и расписка на неговѫ милость.

Отъ все срьдце Ви благодарѭ за добро-то мнѣніе, что имате за мене и желаѭ до край да го оправдаѭ. Господь да помага и Вамъ и намъ и на всичкы братѥ, кои имѫтъ на срьдце обще-то добро, та дано съ обще залѣганѥ да постигнемь да ся просвѣти колко-годѣ и нашій злочестый народъ, ега да види и той нѣкога бѣлъ день.

Приключено-то писмо прѣдайте молѭ Вы Г-ну С. Филаретову.

Пріимѣте увѣреніе за истинно-то ми за Васъ почтеніе.

Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

818. — Прѣпорѫчва се призрѣнецъ Симо Михаиловичъ. Пак. 30.

Москва 1856 Апр. 17.

Христосъ—Воскресъ!

Любезнѣйшій Г. Найдене!

Податель-тъ на това письмце нашъ братъ Българинъ, на имя Симо Михайловичь, отъ Призрѣнь, иди въ Петербургъ по нѣкои работы, за кои той самси ще Ви разскажи подробно. И като соотечественникъ, и като челякъ, кой-то споредъ силѫ-тѫ си ся нахождалъ въ усилно врѣме на другы нашы братья, а сега по несчастіе самси пострадаль и испаднѫлъ на чуздѫ земѭ, то ся знае, че ніи не можемъ да го не жалимъ и пристояваме колко можемъ за да облегчимъ неговѫ-тѫ мѫчнотіѭ. Увѣренъ сьмь че Вые знаете тѣзи работы по-добрѣ отъ мене и за това не (на) нахождамъ за нужно да Вы канѭ за пристоянье на този сиромахъ. Знаѭ, че Вые ще му пристоите и насочите както трѣба и кѫдѣ-то трѣба.

Радвамся млого, кога ся научавамъ отъ Филаретова за Вашы-тѣ полезны трудове: азъ даже имахъ удоволствіе да видѭ отъ тѣхъ нѣщо си и въ печать. Богъ да Ви е на помощь!

Тія дни поехъ пратено-то отъ Віѣнѫ гюлово масло. За 800 лота за кои бѣхѫ ми писали първоначално азъ бѣхѫ имъ отговорилъ, че такова количество азъ поемамъ отъ горѣ си; апа тіи сега ми пратили около 3000 лота, на мѣсто 800, и пишѫтъ да имъ пратѭ стойность-тѫ на сичко-то. За 800 лота азъ ще испълнѭ волѭ-тѫ имъ, ала за друго-то ще имъ напишѭ да ма извѣстѭтъ какво да го правѭ. Ако обычѭтъ, можатъ го остави да имъ го продамъ за тѣхенъ счетъ. —

Желаѭ Ви добро здравѥ и успѣхи въ работѫ-тѫ и оставамъ Вашъ искренній

доброжелатель
Иванъ Денкоглу.

P. S. Хомяковъ ми каза да отидѫ утрѣ-вечеръ у него за да ся видѭ съ г. Гильфердинга.

С. Филаретовъ.

819. — Търговски разправии. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 23 Април. 1856.

Христосъ воскресе!

Почтенѣйший Господине,
Иване Николаевичь Денкоглу!

Ваше честно писмо отъ 17 Април. по г. Сима Михаиловичя прияхъ. Спорядъ Вашѫ тѫ рекомандациѭ щѫ залѣгамь да бѫдѫ полезенъ на тоя нашь братъ, колкото могѫ.

За гюлово-то масло, что Ви ся пратили отъ Вѣнѫ, азъ не знаѭ, колко е и каквое е, зачтото нѣмамь никаквѫ намѣшѭ въ него, а Вые щете направите както намирате за добрѣ.

Азъ имамь да приемѫ отъ Вѣнѫ до 500 фіорины, та ми пишѭтъ отъ тамъ да нарядѫ, какъ да ми гы пратять. Азъ щѫ пишѭ, ако ми дозволите, да ми отворять за толкова кредитъ у Васъ и щѫ молѭ да пишете тука Г-ну Н. Хаджиоглу да ми гы дава тука на чясти, когато ми потрѣбвать.

Приимѣте, молѭ Вы, увѣрение за истинно-то ми за Васъ почтение.

Вашь покоренъ слуга.
Н. Геровъ.

---

820. — Костадинъ Геровъ и Тод. Запряновъ въ Москва. Ковалевски ще пише за тѣхъ въ университета. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 31 Августа 1856.

Милостивый Государь,
Иванъ Николаевичъ!

Господинъ Станиславъ пріѣхалъ вчера изъ Москвы и сообщилъ мнѣ, что Вы возвратились благополучно съ ярмарки. Спѣшу поздравить Васъ съ пріѣздомъ и пожелать Вамъ здоровья и счастія во всемъ.

При семъ честь имѣю увѣдомить Васъ о томъ, что мой братъ уже пріѣхалъ 28 сего Августа. Съ нимъ вмѣстѣ пріѣхалъ еще одинъ молодой человѣкъ, изъ его учениковъ, также учиться. Онъ посланъ общиною города Хаскова на ея содержаніи и съ уговоромъ, чтобы, по окончаніи курса наукъ въ университетѣ быть учителемъ въ означенномъ городѣ. Генералъ Ковалевскій обѣщалъ написать объ нихъ официяльно отъ Азіятскаго Департамента Попечителю Московскаго учебнаго округа и поручить ихъ особенному вниманію Начальства. Пока это будетъ сдѣлано, и я приготовлюсь ѣхать на родину и проѣздомъ привезу ихъ въ Москву и передамъ брата Вамъ, его благодѣтелю, на распоряженіе.

Масло я продалъ по 80 коп. золотникъ и выручилъ за него 145 рубл. Пробу $2^3/_4$ зол. долженъ былъ отдать въ придачу; иначе торгъ не состоялся бы. Денегъ не посылаю Вамъ, потому что имѣю получать изъ Вѣны около 150 руб. и буду просить Васъ, если можно дать Вамъ за нихъ вексель на Вѣну. Еслиже находите это почему либо неудобнымъ, то дайте мнѣ знать, хоть черезъ г. Филаретова, чтобы распорядиться иначе.

Вмѣсто новостей могу сообщить Вамъ, хоть и не совсѣмь опредѣленно теперь, что въ будущемъ будемъ имѣть средства для образованія народа. Объ этомъ буду имѣть болѣе точныя свѣдѣнія къ пріѣзду моему въ Москву, и тогда поговоримъ подробнѣе.

Покорнѣйше прошу принять увѣреніе въ истинномъ моемъ почтеніи и преданности.

Вашъ покорный слуга
Н. Геровъ.

821. — Геровъ въ Букурещъ. Колони живѣе до Букурещъ. Мустаковъ ще изпълни поръчката. Коп. кн. 1.

Букарестъ 11 Декабря 1856.

Милостивый Государь,
Иванъ Николаевичъ!

До сихъ поръ еще не имѣлъ честь писать къ Вамъ, потому что я все еще въ дорогѣ и не имѣю ничего замѣчательнаго. Когда буду въ Филиппополѣ, оттуда постараюсь написать Вамъ побольше интересныхъ новостей. Здѣшніе Ваши знакоміе спрашиваютъ съ участіемъ объ Васъ и всѣ кланяются Вамъ.

Г. Колони живеть въ помѣстіи недалеко отъ Букареста. Г. Христофоръ Мустаковъ взялъ на себя трудъ видѣться съ нимъ, когда пріѣдетъ въ городъ, и передать ему Ваше порученіе, чтобы онъ распорядился на счетъ билета, который находится у Васъ.

Я собираюсь завтра уѣхать отсюда прямо въ Филиппополь.

Прошу принять увѣреніе въ истинномъ моемъ почтеніи и преданиости.

Н. Геровъ.

---

822. — Привѣтствие Денкоглу за благополучното му пристигане въ София. Коп. кн. 3. 40.

И. Н. Денкоглу, въ Софиѭ.

Филибе 29 Августа 1857.

Почтенѣйший Господине, Иване Николаевичъ!

Вчера, като чтомь дойде почта-та отъ Софиѭ двоица отъ Софиенци-ты, что живѣѭть тука, дойдохѫ при мене съ засмѣни лица да ми обадять, че сте стигнѫли живо и здраво въ Софиѭ съ Г-на С. Филаретова. Толкова ся радвать за дохожданѥ-то Ви въ отечество-то. Тѫѭ радость усѣщамь и азъ заедно съ мнозинѫ наши тукашни, и идѫ да Ви кажѭ: добрѣ дошли и да Ви пожелаѭ животъ и здравѥ за ползѫ на отечество-то.

Като си попочинете въ Софиѭ, надѣѭ се, щете подойдете и до нашия градъ, та Ви ся молѭ да слѣзете право въ моѭ-тѫ кѫщѫ.

Приимѣте, молѭ Вы, увѣрение за истинно-то ми за Васъ пичтение.

Н. Геровъ.

---

823. — Натякване Герову, дѣто не писва на приятелитѣ си и не се грижи за брата си. Пак. 30.

Приято 29 Декемвр. 1857. Отгов. 4/16 Яннуар. 1858

Въ Віеннѣ 19/31 Декембря 1857.

Г. Найденъ Геровъ,

Здравствуйте!

Не имѣя честь получить Вашего писма, я осмѣлился самъ Вамъ писать, наи паче на побужденіе Вашего Брата въ Москвѣ, отъ котораго я уже два писма имѣю. Я очень радуюсь єго успѣхамъ и честномъ єго поведеніи во всемъ; однако меня то оченъ оскорбило, что онъ на васъ сердечно жалуется, даже думаетъ, что вы єго конечно забыли, и єму ни писать не хочете, для чего и я по той причинѣ думаю, что онъ правду имѣетъ, ибо єстьли вы Братъ єго родной, єго писмами вашыми не утѣшаете, и добрыми совѣтами не наставляете, не ободряете, по издержаніи єго не стараетесь, то кто єто сдѣлаетъ, и на кого онъ надежду свою положить?

Въ второмъ же єго писмѣ представляетъ онъ мнѣ нужду свою о Неимѣніи Студентскаго Платья, описуетъ мнѣ и угроженія єго Профессоровъ, что, єстьли онъ

себѣ въ краткомъ времени таковое Платье не сдѣлаетъ — потому что онъ столко одинъ въ своемъ цивилномъ платѣ находится то извергнутъ єго изъ Университета.

Въ такомъ Недоумѣніи не зналъ онъ куду обратится, къ вамъ ли? но вы чрезъ столь долгое время єго ни писма вашего не удостоили! А по какой Причинѣ? то вы сами знаете. Я слыхалъ и здѣсь подобныя жалованія на васъ отъ нѣкихъ Пріятелей вашихъ, которые очень удивляются молчанію вашему, и изслѣдываютъ Причины въ чемъ они васъ, повредили и оскорбили, и не находятъ такихъ, которые бы могли оправдать ваше къ нимъ хладнокровіе. И сколко они во время вашего здѣсь. Бытія иъ вами хвалились и величались, столко болше теперь видя себя почти презрѣнныхъ на васъ жалуются. Они всѣ удивляются объ єтомъ премѣненіи, и что такое съ вами слѣлалось, имъ понять не можно, однако извините любезно мое настоящее примѣчаніе, ибо, — я боюсь — что и съ вами случилось то, что нѣкогда и съ однымъ Папою Римскимъ, которой всегда держалъ Обѣдъ свой на столѣ застертомъ мрежею, а когда єго на Папство избрали, опровергнулъ мрежу, говоря: „Уже всѣ рыбы уловлены!“ Еда и вы такъ дѣлаете, когда имѣли нужду до пріятелей. тогда ихъ искали, а теперь, когда „рыбы уловлены“ нѣть нужды до пріятелей, для чего и такъ скоро ихъ забываете. Можно что, нынѣшнее положеніе ваше не позволяетъ вамъ имѣть сношеніе съ ними, однако, что вы даже и къ родному Брату вашему столь холодни и равнодушни, я думаю, что єто непростително:

Въ прочемъ вы знаете, что я на благонадеждныхъ юношъ любезнаго намъ Отечества, доволно Иждивеніи имѣю, между которыя принялъ я и Вашего Брата, сдѣлать съ нимъ по могуществу, а что далшаго єго иждивенія за платье и прочая касается, то не находится въ моей силѣ, объ томъ должни вы старатся, чтобъ єго не изключывали изъ числа прочихъ Студентовъ, которые въ форму Университета одѣяны. Однако видя я притѣсненное єго положеніе изъ єго писма, не хотѣлъ єго оставить бориться съ Отчаяніемъ, и писавъ въ Москву, опредѣлилъ дать єму Пятдесять Рублей серебромъ на счетъ вашъ, увѣренъ что єто вамъ угодно будеть, что я прошеніе вашего Брата исполнилъ. Для чего и прощу васъ исплатить реченныхъ пятьдесять Рублей въ филиппополи на Ординъ Г. Христо Гошоглу, абіе вамъ Листъ мои или векселъ покажется.

Не изоставляю просить васъ, чтобъ честше Брату вашему писали, єго къ всякой добродѣтели и подвигамъ побуждали, объ єго издержаніи лучше какъ прежде старались, чтобъ и онъ могъ во свое время послужить любезной своей Отчизнѣ, ибо я увѣрился єще въ Москвѣ бывъ объ єго успѣхахъ, и съ радостію надѣюсь, что онъ оправдить на токмо мои но и ваши ожиданія.

Я преживу здѣсь єще до весны, а тогда Божіею помощію повернусь опять въ Москву, и возрадуюсь, єстьли услыщу Брата вашего хвалящась съ вами, и что вы по мнѣнію єго, никакъ єго не забыли, но паче всѣ нуждныя Наставленія єму для щастливой єго Будущности подали, а и о нуждномъ єго издержаніи постарались.

И любезно васъ поздравляя остаюсь всегда.

вашимъ Доброжелателемъ.
Иванъ Денкоглу.

---

824. — Геровъ не е кривъ, дѣто братъ му Костадинъ не си знае смѣткитѣ. Коп. кн. 3. 133.

И. Н. Денкоглу, въ Вѣнѣ.

Филиппополь, 4/16 Января 1858 г.

Милостивый Государь,
Иванъ Николаевичъ,

Спѣшу поздравить Васъ съ новымъ годомъ и пожелать Вамъ здоровья и благополучія во всемъ.

Письмо Ваше отъ 19/31 Декабря истекшаго года я получилъ и только изъ него узналъ, что Вы находитесь въ Вѣнѣ. Вы упрекаете меня въ томъ, что я не пишу чясто своимъ знаконымъ, и въ особенности своему брату.

Если-бы Вы былы здѣсь, я въ оправданіе свое, показалъ бы Вамъ копію своихъ писемъ, что бы видѣть, сколь много я пишу. Тогда бы и Вы согласились, что нѣтъ возможности писать чаще. Что же касается до моего брата, то я ему пишу доволно чясто и удивляюсь, по чему онъ не получаетъ моихъ писемъ. А на счетъ того, что онъ остался безъ денегъ, это чисто его вина. Сколько я ни говорилъ ему, когда разставался съ нимъ, чтобы онъ давалъ мнѣ подробныя свѣдѣнія о себѣ, онъ не пишетъ мнѣ, какіе расходы имѣетъ и не говоритъ даже, по какому факультету пошелъ.

Вексель Вашъ въ 50 руб. сер. данныхъ Вами моему брату, я принялъ и заплачу въ свое время.

Новостей любопытныхъ не имѣю, что бы сообщить Вамъ, посему прошу покорно принять увѣреніе въ моемъ почтеніи и преданности.

Н. Геровъ.

---

825. — Похвала за софийското училище, за Филаретова и за благодѣянията на Денкоглу. Иска се евангелие. Коп. кн. 3. 289.

Г-ну І. Н. Денкоглу, въ Москвѫ.

Филибе, 10 Яннуар. 1859.

Почтенѣйший Господине Іоване Николаевичъ!

Отдавна не Ви сьмь писалъ, зачтото нѣмамь вѣрно извѣстие, прибрали ли сте ся въ Москвѫ слѣдъ пѫтуванѥ-то си по Европѫ. Сега идѫ да Ви честитѫ новѫ годинѫ и да Ви пожелаѭ да ѭ прѣминете съ здравѥ и весело на много лѣта.

Добро нѣчто нѣмамь да Ви обадѫ. Тукашни-ты работы врьвять тврьдѣ злѣ, и нѣма надеждѫ да ся оправять. Турци-ти все сѫ турци.

Не могѫ да не Ви похвалѭ Софийско-то училище. Г-нъ Филаретовъ за малко врѣмя го тури на тврьдѣ добьръ рядъ, и Софійци-ти не могѫть да ся нахвалять съ учителя си, и още повече, съ Вашѭ милость, дѣто сте го изучили и натъкмили на това мѣсто. Г-нъ Филаретовъ дохожда лѣтось въ Филибе, когато отхождаше да ся види съ родителе-ты си. Азъ го показахъ Русскый подданикъ и му извадихъ отъ отъ пашѭ-тѫ буюрултиѭ, та да ходи безъ страхъ отъ хайдуты. Отъ есенесь отворихѫ и женско училище въ Софиѭ. Учителкѫ имъ испратихъ азъ отъ Сопотъ, а виновникъ на това е Г-нъ Филаретовъ, който, истина, съ всякой начинъ ся труди за образование-то на народа. Ваши-ти трудове за да го изучите приносять вече плодъ. Азъ желаѭ и ся надѣѭ и братъ ми, който минѫ на негово мѣсто въ университета на Вашѭ-тѫ стипендиѭ, кога свръши учение-то си, да бѫде полезенъ на народа като Г-на Филаретова.

Ваше-то залѣганѥ да украшявате церковы-ты на наше-то бѣдно отечество ми дава дерзость да Ви ся помолѭ да сторите трудъ да ми купите едно Евангелие въ восьмую долю, обковано съ сребро и позлатено и на срѣдѫ-тѫ и четыре-ты кіошета съ финифтяны изображенія Въскрьсение и четыре-ты Евангелисты. Цѣнѫ-тѫ му да е отъ 100 до 120 рубли сребрьны или по̀ скѫпо нѣколко, само да е хубаво, и да го пратите по пощѫ-тѫ до Г. г. Братѥ Ив. Гешоглу въ Цариградъ въ Кичюкъ-ени-ханъ, за да ми го прѣпроводять тука. За пары-ты теглѣте полицѫ до исты-ты Братѥ Ив. Гешоглу въ Цариградъ или до Г-на Христа Гешева въ Вѣнѫ, дѣто иде по̀-лесно. Не быхъ Ви далъ тоя трудъ, нъ нѣма, кому другому да порѫчямь. Братъ ми може купи Евангелие-то, нъ за пары-ты е мѫчно да намѣри, като не е познатъ на тръговци-ты, та да може да тегли полицѫ.

Съ истинно почтение имамь честь да бѫдѫ

Вашь покоренъ слуга.
Н. Геровъ.

826. — Изпраща се евангелие. Пак. 30.

Прията 8 Април. 1859.

Москва 1859 Года Марта 19 числа.

Господинъ Наиденъ Геровъ
Милостивой Государь.

Писмо вашіє отъ 10 генвара чесьть имѣлъ получить. Содержаніе коего видалъ попричини писанію вашему Евангеліе осмушеное заказалъ согласно какъ пишыте которое я и получить и 17-го Марта отправилъ попочте въ Царьградъ наимя Братьевъ Гешоглу Стойности Евангеліе тритцать шесть рублей серебромъ Ящикъ клеенку и почтовыя Разходы 3 Руб. 80 коп. Всего 39 Руб: 80 коп: Серебромъ, которыя благоволити написать Въ Венну Г-ну Гешеглу чтобы оныя деньги Помоему претписанію кому я напишу выдалъ 39 Ру. 80 коп. Серебромъ и приполученіе миня уведомитъ.

Затемъ Остаю ся съ почитаньемъ
Вашъ покорнешій Слуга
Иванъ Денкоглу.

---

827. — Недоразумѣния по смѣтка и геровата правота. Пак. 30.

Филиппополь, 26 февраля 1860 г.

Милостивый Государь,
Иванъ Николаевичъ,

Я имѣлъ честь получить Ваше письмо отъ 12/24 Февраля и съ сожалѣніемъ вижу изъ него, что Вамъ далы невѣрныя свѣдѣнія о моемъ отзывѣ о счетѣ въ 63 руб. 40 коп. сер. представленномъ мнѣ Вами чрезъ Г-дъ Гешоглу, почему спѣшу объясниться. Изъ 63 руб. 40 коп. значащихся по представленному мнѣ счету, 38 руб. 90 ст. данные Вами на покупку и пересылку Евангелія, признаны моимъ долгомъ безъ всякаго возраженія и занесены Г-мъ Гешоглу на мой счетъ. А что касается до остальнихъ 25 руб. которые мой братъ взялъ у Васъ для своей надобности, то я не заплатилъ ихъ не потому, что сомнѣваюсь, что Вы дали ихъ, потому что это видно изъ счета, подписаннаго братомъ, но для того, чтобы научить брата исправности; потому что не въ первый разъ теперь беретъ деньги на мой счетъ, не увѣдомляя меня уплаты взятыхъ имъ денегъ. Годъ тому назадъ я послалъ ему 251 руб. 45 коп. для передачи Ѳеодору Запрянову и до сихъ поръ не имѣю извѣстія отъ него, получилъ ли эти деньги и доставилъ ли по назначенію и если бы теперь жители Хаскова, которые дали мнѣ эти деньги для пересылки ихъ Запрянову, потребовали отъ меня удостовѣренія что онѣ доставлены по назначенію, то, кромѣ расписки почтовой конторы, я больше ничѣмъ немогу удостовѣрить ихъ въ этомъ.

Я готовъ помагать брату и впредь, какъ спомагалъ ему прежде, но съ тѣмъ, чтобы и онъ со своей сторны дѣлалъ, то что нужно; и покорнѣйше прошу Васъ, благодѣтеля его, посовѣтовать ему быть аккуратнѣе. А когда напишетъ мнѣ, что получилъ означенные 251 руб. 85 коп. сер. и доставилъ ихъ Запрянову подъ расписку, какъ я писалъ къ нему въ то время, то я заплату 25 руб. которые взялъ у Васъ. Въ противномъ случаѣ я не считаю себя обязаннымъ—платить деньги, которыя онъ беретъ безъ моего разрѣшенія все не увѣдомляя меня объ этомъ.

Покорно прошу принять увѣреніе въ совершенномъ моемъ почтеніи и преданости.

Н. Геровъ.

71. ИВАНЪ Г. ДЖИДЖЕВЪ.

828. — Прѣпоръчва се Стефанъ Цвѣтковъ Златевъ за учитель въ Карлово. Коп. кн. 5. 135.

Пловдивъ, 8 Ноемвр. 1870.

Господине Иване Г. Джиджевъ,

въ Карлово.

. . . . Пате дюлгеръ-тъ ми пише, че оставилъ да не прави училище-то, зачтото не му давали пары. Явѣте ми, молѭ Вы, какъ е станѫло това и не е ли възможно да ся найдѫть потрѣбны-ты пары за да ся свръши училище-то.

Нѣкой си Стефанъ Цвѣтковъ Златевъ отъ Троянъ свръшилъ учение-то си въ Одессѫ, ся научилъ въ Галацъ отъ Г-на Евлогия, че трьсять за-въ Карлово учитель, та ми пише да поканѭ Карловци да земѫть него на тѫѭ службѫ. Азъ спомянѫхъ това Г-ну Ив. Кескинову, нъ за да не заборави той, потрудѣтеся Вые та прѣговорѣте съ когото трѣбва за това и ми явѣте по̀-скоро рѣшявать ли да земѫть меговѫ милость за учитель и каквѫ заплатѫ могѫть да му дадѫть.

Поздравявамь Вы и остаямь. Вашь

Н. Геровъ.

---

829. — Прѣдстояване да се свърши по̀-скоро училището женско въ Карлово. Коп. кн. 5. 139.

Пловдивъ, 11 Ноемвр. 1870.

Господине Иване Г. Джиджевъ,

въ Карлово.

Писмо-то Ви отъ 6 тоя Ноемвр. едва сега прияхъ и за отговоръ бръзамь да Ви кажѭ, какво пары-ты что има да ся броять на церковный епитропъ, до 2000 гроша́ за свѣщи и другы разноскы за погребение-то и проч. на пок. дѣда Протосингела, щѫ платѫ азъ. А понеже церква-та длъжи на женско-то училище добро ще е да ся прѣмѣтнѫть тыя пары да ся броять на дюлгерина Пате, за да ся свръши по̀-скоро училище-то. Прѣговорѣте за това съ церковны-ты епитропы и съ когото трѣбва, та ако одобрять да ся направи така, Вые бройте тыя пари Патю и ми теглѣте полицѫ за тѣхъ. Нъ въ сѫщо-то врѣмя да ми пратите и смѣткѫ отъ епитропы-ты за какво сѫ тыя пары, подписанѫ отъ тѣхъ, зачтото тя ще ми бѫде потрѣбна, кога да прѣдавамь смѣткѫ на испълнители-ты на завѣщание-то.

Колкото за дѣто трѣбва да ся плати на священици-ты проводѣте бѣлѣжкѫ за какво има да имъ ся плаща та да проводѫ пары да ся плати и тѣмъ

За друго дѣто ми пишете, щете намѣрите отговоръ въ писмо-то ми отъ 8 Ноемвр.

Поздрявявамь Вы и остаямь Вашь

Н. Геровъ.

Г-нъ Христо Георгиевъ отъ Букурещь ми пише да Ви кажѫ, че абы-ты Ви стигнѫли и гы далъ на Хр. Х. Костова, а разноскы-тѣ за тѣхъ платилъ той.

---

830. — Да се раздадатъ на сиромаси приходитѣ отъ завѣщани пари отъ Кирила Нектариева. Коп. кн. 6. 20.

Пловдивъ, 15 Марта 1874.

Господине Ив. Г. Джиджевъ,

въ Карлово.

Завчера на 12 Марта Ви писахъ за отговоръ на Ваше писмо отъ 7 Марта.

Сега щѫ Ви ся помолѭ да прѣдстоите да ся раздаде за Велидень на сиромасы лихва-та за 1873 л. отъ капитала, что е оставилъ покойный дѣдо Протосингелъ Кириллъ за спиталъ въ Карлово. Тя е, както знаете, 600 гроша които да нарядите да ся раздадѫтъ както есенесь ся раздадохѫ за 1872 лѣто. Тыя 600 гроша дайте Вые и гы запишѣте на смѣткѫ-тѫ ми.

Поздравлявамь Вы и остаямь Вашь

Н. Геровъ.

72. МИХАЛЪ ДИМИТРОВЪ.

831. — Очевидецъ описва опожаряването на нѣколко села прѣзъ априлското възстание. Пак. 31.

Пловдивъ. 1876 — 27-ый Априлѫ

Достопочйтаемй-ми Г-не Н. Гєровъ. Рускиы консолъ Въ градѫтны.

Най смйрѣнно, й съ голѧмо́ съжалєніє къмъ страждующєтѣ прихождамъ да Ви ѧвѫ горє долꙋ състоѧнієто на вънишнитѣ сєла отъ дєто си додохъ днѣсъ съ много голѧмъ зоръ и отчаѧніє.

Азъ слугата ви бєхъ анжіѧ, въ сєло Дꙋдєнє, ѿтъ нѣколко годинъ на насамъ но! днѣсъ оставѧмъ и бѧгамъ съ сълзы и плачъ нє отєшймъ за горкитє христиѧнє по всичката фєлибєлишка околнось, уверѧвамъ Вй и Вй мола въ имєто на йсуса христа, й ако, можитє известєтє й на дрꙋгадє по христиѧнски свѣтъ, и по вашитѣ братѧ консоли и посланници да си въобразѧтъ свирєпствата на тꙋрцитє, селѧнє радифи, и страшнити палачи и грабитєліє баши бозꙋцы черкези и татари, о господи помиловаини! страшилища и звєровє и дано би господъ съжалилъ тйѧ нєвйннй същества, и прѣзъ вашы ръцє нѣщо би са намѣрило избавлєніє о съдба българска, о наказаніє-ли или искошєніє нє описано.

Страданіѧта са отъ части дєто знаимъ слєдꙋющєтє вчѣра тꙋрцитє сѫ запалєли старо-ново-сєло и като оплашено насєлєнієто, бєга ли като сарни по планинитє, а тꙋрци на всадꙋ бєзброини грабци сєлѧни заптєта цигани соидинєни, сичко ограбєли, съ колата на бєднитє и воловє. имъ, стокатаимъ, всичко каратъ домаси кравє; съ чардата откарали овци, вичко и покъщнєнат аимъ, а осталитє бєднє най звѣрски обивали.

Сѫщо и паничєри мєжє и повєчє звєрски изгорили и плєнили обйиствата сѫ бєзброини; казувахѫ дꙋдєнци чє довєчера и това сєло щєли да изгорѧтъ но ніє побєгнахме страхѧ трѣпєта, и отчаѧніѥтое голємо замрѫкналитє нищо не чакатъ освєнъ огань и кланєто, христиѧнєна (за тꙋрчєна) гѧвърина да гу обіє нє є нищо колкото едно кꙋче го цєни; и сє това имє! кѧфири гѧвури, и москв. гѧву. нєисказанни чудиса и злодєѧнія

Илєшница и дрꙋги много сєла вчєра и завчєра всичкитє станаха на пєпєлъ Сарацова, Строюво, Чардакъ, Чєрпєліє нєможатъ да сѫ испрѣкажать колко сєла сѫ изгорєли, избити, и плєнєни; а ѿнєзи сєла дєто ща ги палатъ довєчера, утре! то тамъ насилованієто и ѿбйиствата нємать краи ийсказовани, човєцє христіяни! и дєца жєни моми момичета, не са знаи кадєсѧ ѿтъ изгорєлитє, и наговорѧни тꙋрцити циганитє и всичка воиска заптєта радиф. баши бозꙋци да говорѧть чє българ. сами палатъ сєлата си.

Вашъ покорєнъ слꙋга Миалъ Дємитровъ тꙋкашєнъ

Вчера (сноши) ми казахѫ чє сѫ обили тꙋрцитє въ баирѫ до сєдємдєсє мѫжє.

73. ИЕРОМОНАХЪ МИТРОФАНЪ ДИМОВИЧЪ.

832. — Намѣща се момиче Тодорка на учение. Пак. 29.

Г. Найдинє братски ва́сь цєлꙋю

Полꙋчихъ пісмотови й като видохъ защо нєса стріаща работата за всєло тодорка са отєсни й полꙋчихъ ѿ панагюрища пісмо ѿ Г. Лꙋлча Гаджовь докогото бєхъ пісал' пісмо тои тосъча̑ собрал' които трєбоватъ й прєхоратилє й пісахами й я йспратихъ. Послє ходих' йсамь й добрєса даскал' атанасія проважда ѿ нєговитє момчета сєкидєн' дая уче шото трєбова а като станє йспитанієто послє по: 20: дєна катоса прібєрє щєя пріеми в' училищєто с' дрꙋги момичета саєдно в' єдинъ клас' й добрє й блгодариса момичєто атія смаикаси стои ѻ ста́ри: Хч; Манчо — забавата на ѿ говорат' прічината тє тая даса наꙋча добрє за това продлажих' толкова врєме й остаямь воздравиє . . . .

1850: їꙋнїи: 24: пазарджик' Канлакавак' махалє

Максꙋс': дєда. Хч. Гєра й Г. Хч. Јѡванча й Г. Јѡакїма цєлꙋва

Митрофан' Јєромонах' димович

74. ХРИСТО ДИПЧЕВЪ.

833. — Изпраща се плащаница и икона за Панагюрище Пак. 142.

Прието 6 Юния 1861.

Добрѣйшій Господине
Найденъ Геровъ

Испаднами случай сега пакъ да Ви пиша и побеспокоя съ това крадко писамце. По совѣта на дядо Тошковъ и Н. Мироновича, не намерихме по за вярно и харно какь чрезь Вась дастане слѣдующето нещо. испрашамъ една Плащаница и една икона завъ село Панагюрище: до Вась. съ Яковъ Вальсамидесь, и още съ двама Ерменцы, които додоха даса преписвать Русско подданни. та имь прикажете да донесать санджка у Вась, защо азь така писахь въ село даго зематъ отъ Вась, и ако има нещо разходь дададжть Вамь парите.

Слушамь за Н. Д. Ступинь защому вжрвять добрє работите Въ петербургь дай Боже, още не самь получиль паритеси отъ него, детому направихь полица за 5 хиледе да препрати додома, но по случаи непріятностж неги испратиль, прощаваите покорный Вашь Слуга Х. Дыпчевъ.

Одесса 1861 г.
Юнія 3-го дне

Долуподписании жители отъ Панигюрище прияхме за церквы-ты въ село-то ни, проводеный отъ Одессж отъ Христофора Дипчева чрезъ Русскый Консулъ Г-на Герова единъ санджкъ съ плащаницж и еднж икона. Изаувѣрение даваме тоя записъ.

Пловдивъ, 2 Марта 1862.

П. Лука П. Д. Дӥнчо Стоѧновъ
Хͣ. манчо П. Н. Златаръ Несторъ Радовъ

75. МИХ. ДМИТРЕВСКІЙ.

834. — Наредено да се даде Герову задграниченъ пашапортъ. Пак. 142.

Милостивый Государь
Максимъ Дмитріевичъ.

Если угодно Вамъ писать къ Герову, то извольте извѣстить его объ окончаніи дѣла его. Графъ Нессельроде согласился съ мнѣніемъ Г. М-ра Вн. Д. и въ слѣдствіе отзыва его о семь, вчера подписана бумага къ Испр. дол. Новор. и Бессар. Ген. Губ. въ коей предоставлено ему распорядиться выдачею паспорта Герову на отъѣздъ въ Вѣну. — *

Поспѣшая извѣстить Васъ объ этомъ, согласно желанію Вашему, имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ и преданностію Вашимъ покорнѣишимъ слугою

Михаилъ Дмитревскій.

28 Феврал. 1846 г.

Сего дня утромъ я заѣзжалъ къ Вамъ, что бы лично сказать о семъ, но не засталъ уже Васъ дома. — Каково здоровье Софіи Христіановны? —

---

* На това мѣсто Максимъ Дмитриевичъ приписалъ: Федоровъ уже прежде объявилъ, что онъ не затруднится выдачею Вамъ паспорта въ Вѣну, по окончаніи дѣлъ, я его еще не видалъ, но увѣренъ что всѣ распоряженія съ его стороны уже сдѣланы.

76. К. П. ДОГАНОВЪ.

835. — Изпраща се статистика на убийствата въ Копривщенско. Пак. 31.

Прията 22 Юния 1860. Отгов. 23 Юния.

Ваше Высокоблагородіе
Господине Н. Геровичь!

Слѣдъ покорны-ты ми поздравленія, идѫ да Ви явѫ какво спротивъ Ваше-то высоко желаніе да быхте ся извѣстили за досѣгашны-ты убіиства, кои-то сѫ ся случили въ растояніе на 8-10 годинъ въ отечество-то ни; азъ чтомъ дойдохъ въ село отъ Пловдивъ веднага ся потрудихъ да положь въ дѣйствіе това нѣчто. И начнахъ да издирвамь, и колко-то могохѫ да ся испытать назначихъ гы въ еднѫ книгѫ, коя-то Ви и приключявамь та ще видите. Па освенъ тѣхъ колко другы има, кои-то никъкъ имъ ся незнае и дирь-тѫ на убіеніе-то имь! А ако быхъ пакъ взялъ да исписвамь подробно и тыя, кои-то сѫ обраны и водены по горѫ-тѫ за пары! — Наистинна че трѣбвало бы человѣку доста врѣмя да ся занимава, какво-то да бы гы забѣлѣжилъ всичкы-ты. За това колко за сега описахъ само тыя что сѫ убити; нъ ако е нужно то исписваме и тыя что сѫ обраны и то като ни явите съ второ. За обраны-ты не е мѫчно мысля да ся заключи отъ убиты-ты? Зачто-то като поглядне человѣкъ на толкова убити; то лесно познава доколко сѫ и обраны. Безъ друго въ глѫбоко страхопочитаніе останувамь и сьмъ за всегда

Копривщица
1860 Јун. 21.

Вашь
Покорный слуга
К. П. Догановъ.

---

836. — Изпраща се списъкъ на обранитѣ и убититѣ копривщенци. Пак. 31.

Ваше Благородіе Г-не Н. Геровичь!

Слѣдъ покорны-ты ми поздравленія прихождамь да Ви явѫ какво пріяхъ Ваше-то писмо отъ Заминалѫ-тѫ седмица; и въ това врѣмянно ако и да Ви ся неотговорихъ; то вѣрвамь, че не щете ми припишѣте нѣкъкъвъ недостатъкъ. Зачтото едно разны обстоятелства не быдохѫ поволны, а друго понеже желаете да ся испытать както обраны-ты отъ село человѣцы така и колко пары сѫ ся издавали отъ оджяцы-ты; За това останѫ до сега; какво-то като ся забѣлѣжять нѣкои и другы; съ тѣхъ заедно и писмо да Ви проводѭ. И єто сега колко-то ся можя потрудихъ ся, и колко-то быде възможно да забѣлѣжихъ само тыя които Ви съобщявамь въ единъ расписъ приключенъ въ настоящето ми. Наистинна го много гы има обраны; нъ за сега това можяхѫ да ся испытать; а за испослѣ, колко-то могѫть още да ся забѣлѣжять съобщищемь Ви гы врѣмянно. Дано Богъ помогнеше за тыя убійства и обиріе да бы наказалъ и тыя злодѣйцы!

Безъ друго имамь честь да ся наричямь за всегда.

Копривщица
1860 Јул. 5.

Вашь
К. П. Догановъ.

837. — Селяне искатъ наказанието на убийци турци. Пак. 31

Ваше Высокородіе
Г-не Найдене!

Нiи сме увѣрени, че колкото и да ви умоляваме, Ваше Выс. побудени отъ ревность и сьрдечнѫ любовь къмъ ваши съотечественници, роднины и пріятели повече щете ся потрудите за давіѭ-тѫ на покойный Х. Рашка, като имате сега при васъ и стопаницѫ-тѫ съ дѣца-та на покойный. Прочее покорно ви умоляваме, всичкы ваши съотечественници, да не пожялите трудъ въ тѭѭ работѫ, но да прѣд-

стоите строго прѣдъ Правителство-то въ тжж давіж за двѣ работы: пьрво, дано ся извадехж пары отъ разбойници-ты за прѣпитаніе на сирачета-та, и второ, неотмѣнно да ся накажжтъ убійци-ти съ смьртно наказаніе; па най послѣ ако и пары да не излезжть, то баре убійци-ти да не могжть да избѣгнжть отъ смьртно-то наказаніе. Зачго другояче ако ся оставять убійци-ти живи, то голѣмы жьртвы има да дава отечество-то ни за много врѣмя. Ваше Выс. много по добрѣ разумѣвате отъ насъ тыя работы, за това и имаме голѣмж надеждж, че щете гы извьршите по добрѣ, отъ колко-то ніи проумѣваме.

Надѣямеся на любовь-тж ви към отечество-то, и останувааме

Въ Копривщицж 1860. Јул. 5-и		ваши съотечественници
Х Нйкола Влѷковъ сєлски векиль		селяни Копривщенскіи.
Х: Тодоръ Ганчовь	Дончо Пройчовъ	К. П. Догановъ
Драгоѧ Гє:	рашко в. моровень	пєчко раш моровєнь
Георги Петровъ	лука искровъ	Тодарь Димо.

838. — Молба за посрѣдничество да се намѣсти Догановъ на учение. Пак. 31.

Ц-градъ 1865 Ноемвр. 30-ый

Ваше Благородіе

Изящнеишій мы Г-не Н. Геровъ.

Вашы-тѣ неуморни трудове и всегдашни желанія за усъвръшенствуваніе на народа ни а най паче на съотечественицы-тѣ си отдаваме смѣлость да се отнѣся вруху единъ отъ насъ Вашъ сьотечественикъ К. Догановъ. които отъ прѣди три годины бѣхъ ся довелъ въ Ц-градъ отъ страна на Сродника ни Г-на Чомакова. да мя вмѣсти въ Царското Мѣдецинско Училище Галжтж Сарай. при все това като ся употрѣби всяко едно срѣдство, не бѣше възможно за мѣнъ Горки! да постигна желаніето си за да ся усъвръшенствувамъ. почтн една година стояхъ празенъ, и така видѣхъ зачто наи драгоцѣнно-то врѣмице си изгубвамь съвсѣмъ на празно, припаднахъ на Баща ми които и той ся намира въ най бѣдно сьстояніе, и кано жаркъ камъ мѣнъ откжснува отъ насущіять си хлѣбець за да быхъ ся и Азъ въспиталъ Та поврѣмя да можатъ ся нещичко ползуватъ бѣдните мы родители като склони на това Баща ми отъ най голѣмата бѣдность да ми иждивява една година да бжда въ училище гдѣто влѣзухъ въ едно отъ Цароградскы-ты французки училища (Collège des frères). и слѣдувахь тамо догдѣто можа и Баща ми да иждивява по това глядамь зачто и бѣдніять ми Бащица спря отъ да ми иждивява като нема отъ кадѣ и онъ да си посрѣщне мжчнотйте принудихъ ся да остава отъ това училище, като е това училище и недотолко добро отъ кжмъ наукы-ты зачто то тѣхнжтж най Прьва цѣлъ е да разпространяватъ католизимътъ и всичкы-ты прѣдаванія на уроцы-ты ся повече релегіозни както ги и знаете освѣнъ оть единіятъ языкъ може ся ползува ученикъ и то практически. Доклѣ бѣхъ още и въ училище то припадахъ на Г-на Чомакова да но бы нѣкакъ си издѣиствува да ся вмѣста и Азъ въ кое и да бы было Царско училище въ Цградъ, както и сега всякои денъ му ся моля нь като глѣдамъ че съвсѣмъ мы дава празна надѣжда днесь ще тя вмѣста утрѣ тоесть прихожда осемъ мѣсяца какъ съмъ оставилъ оть училище то и все съ тая надѣжда че ще некакси издѣиствува Г-нъ Чомаковъ да си постигна желаемото. Азъ като глядамъ че най драгоцѣнно-то врѣмицѣ си изгубвамъ съвсѣмь бѣзъ полза което ся вече непостига, Ахъ! . . . . бѣдни Азъ оттолкова врѣме мы ся даваше празна надѣжда като лишенъ отъ всяко едно срѣдство, гдѣто на бѣдните трѣбува да помагаме а то на противъ бѣдните ся прѣзират а на богатите помагатъ, сирѣчь на богатите синоветѣ бѣше възможно да ся вмѣстатъ въ Царско училище гдѣ-то можехж и самите имь родители да ги подржжать за образуваніе-то имъ. а за бѣдните неможе ся издѣйствува, за това припадамъ въ Ваше Благородію чтото Ако бы было некакси възможно да издѣйствуваге за мѣнъ бѣдны Блъгар. чрѣзь славно-то россійско посолство; да быхъ ся испроводилъ въ Военното Московско завѣданіе или въ какво и да бы было въ Москвж училище, бѣхъ ся счелъ извънрѣдно честить и съ отворени очи ще бжда дене нощѣ въ

надѣжда че неще прѣнебрежите труда си за менъ бѣдни, гладенъ за ученіе. Нъ сме въувѣніе че ще ни пожалите за поскорошній ни отговоръ отъ голѣма жаркость писахъ писамцѣто си и пращамъ ги на Ваше Благородіе.

Честь имамъ да бѫда за всегда въ надѣжда на Вашій отговоръ.

Остаямъ въ длъбоко почитаніе
Вашъ най понизніи услуга

К. П. Догановъ.

77. А. Х. ДОЙЧИНОВИЧЪ.

839.*— Сърадване Герову за добрия му успѣхъ отъ страна на учащитѣ се въ Киевъ българе. Осѫждане статията на Босфорския Телеграфъ противъ Герова. Пак. 106.

Любезнѣйшій друже и сътрудниче нашъ,
Найдене Геровъ!

На тыя дни като посрѣшнахме извѣстнаго Вамъ изъ наши собратія В. Чолакова, кого-то оттука испратихме това лѣто да се види съ свои роднины и като го испытахме, какъ живѫтъ наши отцы и братія тамъ, чюхме отъ него радостнѫ и весма пріятнѫ вѣсть: что подъ мудро и благодѣтелно управленіе и покровителство на Великаго нашего Самодьржавца се въздвигатъ повсегдѣка въ наши страны порядочны училища и тія училища показуватъ благи плодове, и что Самъ Великій Султанъ подава ежедневно свой высокій примѣръ на образованіе и просвѣщеніе народно. Слушающъ това, говориме, всесьрдечно и отъ всичкѫ душѫ се возрадовахме и возблагодарихме Господа Бога и Великаго Покровителя на такво народно добро и щастіе и се посели въ душѫ-тѫ ни неизсказанна надеждѫ, чи неще останать всуе и наши трудове, кои то преносиме мы тука и другіи наши братія въ различны Европейски учебны заведенія и чи подъ такво благодѣтелно и высоко покровителство ще да можеме и мы да се явиме полезни членове на мирно то Му царство. Но, любезный друже и сътрудниче нашъ, не по мало се возрадувахме мы и за Ваши прилѣжанія и попеченія за образованіе и просвѣщеніе на млады-тѣ сьрдца, кои то са ввѣрени Вамъ въ Пловдивско то Ваше училище. Успѣхи на дѣца та ако и неса явни намъ подробно, но мы, читающихъ распрѣдѣленіята на научны тѣ чинове Ваши, съвършенно чувствуваме ги, чи са доволно достаточни и добри и още повыше изъ това видиме, что при испытаніе то на ученицы тѣ Ви наши недоброжелатели не могли да ги стьрпятъ, изъ кои то недоброжелатели единъ изострилъ свое перо противъ Васъ и Вашъ успѣхъ и помѣстилъ е свои малоразсудны слова въ Босфорскій-а Телеграфъ, зада може съ това нѣчто да приведе въ сумнѣніе наши тѣ единородны и простосьрдечны братія и да имъ охлади сьрдца та камъ народно то образованіе и просвѣщеніе. Обаче като читахме Вашъ благоразумный и удовлетворителный отговоръ на тыя неговы слова, кои то са противни на общо то добро, то общебратственно сме се возрадовали; понеже съ това сте показали на единородцы тѣ наши недоброжелателство то на тыя злонамѣренны и за царство то пакостны человѣцы и понеже сте открыли предъ всички тѣ, колку нашъ народъ има близки противницы на свое то благоденствіе, кое то му желае Самъ Великій Царь-Мудрый и Науколюбивый Абдулъ Меджидъ! И въистинѫ, да пыта человѣкъ тыя общи недоброжелатели, какво добро може да быде тамъ, гдѣто не е проникналъ свѣтъ на образованіе то и просвѣщеніе то? Но на той часъ, ни се чини да не е нужно, за да Ви пишеме пространно за това нѣчто и за да доказуваме и на нихъ, че они сами требѣ да се радуватъ и помагатъ на образованіе то и просвѣщеніе то наше ако не отъ друго нѣчто, то; по крайней мѣрѣ, за това, защо то и Самый-а Царь, кой то непрестанно покровителствува на науки тѣ, за това се грыжи и се радува на народный-а успѣхъ въ образованіе то и просвѣщеніе то. Заради това сега идеме общебратственно токмо да Ви принесеме нашѫ искреннѫ и сьрдечнѫ благодарность за Ваши тѣ прилѣжанія за

* Писмото е писано отъ иеромонаха Натанаила Стояновича, а е подписано саморѫчно отъ другитѣ.

училище то Ви, образованіе то на наши тѣ младежи и за благоразумный-а Ви и радостный-а за всички насъ отговоръ.

Приемете, любезный друже и сьревнителю, тѫж нашѫ благодарность за Ваши тѣ трудове и кажете какво то на други соотечественницы и братія наши, така и на тыя, кои то предстойватъ за училище то Ви, чи и мы сьвършенно Ви съчувствуваме и желаемε по голѣмы успѣхи на Ваши тѣ трудовε и намѣренія, съ кое то желаніе и останувамε на всегда

Ваши сътрудницы и друзи † А: Х: Дойчиновичъ.

Окончившій курсъ Академическаго образованія

Іеромонахъ Наѳанаилъ Стояновичъ.

Студенты Университета Св. Владиміра:

Иванъ Каленжи-Ивановъ, Петръ Ангеловъ, Иванъ Кишелскій.

Ученицы Гимназіи:

Николай Поповъ, Василій Поповичь,
Григорій Мустаковъ, Іоаннъ Деблевъ.

Ученицы Духов. Семинаріи:

Ѳеодоръ Стояновъ, Христофоръ Филипповъ,
Василій Чолаковъ, Димитрій Поповъ,
Димитрій Тенжеревъ, Илія Христовичь,
Илія Экономовичь, Симеонъ Нѣгковичь.

1851. 26 Октомврія
Кіевъ.

78. ГЕОРГИ ДОНЧОВЪ.

840. — Неволя на бѫдещъ учитель или свещеникъ. Пак. 32.

Перущица, Манастиръ С-го Ѳеодора Тир.

Г-нε ви и дами нεспоминявати азъ самичакъ скорбя и са пичала; въ каква главоболица ви турихъ, дету така не мисляхъ: азъ въ тоя манастиръ живея туку за идинъ хлѣбъ, и да науча церковното правило, ами аку са уминявати таги дайти; дуде са поправи времето, тогава ще ида въ Градъ та давно са олисна; обаче заради дрешкити много са нуждая, нѣма Г-не кому да казувамъ, каквото и видите сига зимянъ денъ; ща ма изидатъ гатъ, какво сториха таги не испратиха! Наидинчо выя мени това добро сторети, а Вишный Богъ да ви исполни стократно жиланіето, и азъ аку бѫда живъ не ви забравямъ доброто.

Бѫдети здрави и прощавайте покорный слуга вамъ

1850=го Янну. 30=го. Георгй Дончовъ.

841. — Книгопродавнически разправии. Пак. 32.

Г-не Найдине!

Енциклопедіите ниса продаватъ безъ онія те, искатги цели 22=е листа или 24= ако бѫдатъ излезли испратети и отъ тях, и отъ физиките несамъ продалъ нищо; но щеви моля нещо ако би да правать у Филибе по Бѫлгарските училища испитаніе; да пристоите и да помолите Епитропите, дето ще даватъ даръ на дицата друго нещо: то да дадемъ отъ мойте календарчета, асъ можи да ги дамъ на долня цина: т. е. по 25 пари; и тѫй отпишетими поне 2= думи одветъ щели да можи или не; а ако можи за въ Копривщица и Панагюрище попитайте, безъ друго и останувамъ вашъ Георгій Дончовъ Книгопродавицъ

1851=е Маія 23-и д. — Калоферъ.

842. — Искатъ се енциклопедии, физики и мирозрѣние за продань на Узунджово. Пак. 32.

Г-не Найдинчо!

Дѣтоми дадохте записката да зема отъ Г-на Аѳанасакія книгите, асъ га да тръгна не можахъ даго намера та даполуча отъ енкиклопедиите но пакъ віа потрудетися, тами испратети по Аѳанасакѫ Нешува или по други някуи пріятель; на узонџово, отъ 14= нагори да станатъ съ . . . . . и чинимиса че думахте за Мирозренія та ако има и отъ тяхъ испратете, и цината назначете, и мола ви пригледайте добре хисапать за физиките, тами пишете: вашъ — Георгій Дончовъ книгопродавицъ.

851=е Августа 27=и день.
Калоферъ.

843. — Цѣната на енциклопедиитѣ. Смѣтка за физикитѣ. Пак. 32.

Господине Наидине!

За инциклопедійте казуватъ нашанци чи ги куповали отъ Филибе по 15= гроша сѫсъ подврѫската; а вія ми ги давати по 22= гроша телото, и азъ незная как даги продавамъ, мола ви отьпишетими как е тая рабута; и за физиките оправетими колкуса сичките тела детосамъ получилъ отъ васъ, да си знаимъ хисапатъ вашъ

Георгій Дончовъ К —
книгопродавецъ

1851=е Дикемврія 3=й д.
Калоферъ.

844. — Искатъ се физики. На попъ Златанъ книгитѣ не се продаватъ. Пак 32.

Г-не Найдине!

Давамъ 100= гро или сто гроша пари на Г-на Аѳанасакя Нешува, даги земити отъ брата му Костакя; обаче — на тиглотоса тѫкмо дубре; и дами испроводишъ оци 20= или двайсятъ физики обаче идинъ денъ напретъ да бѫди, чи ще отида слатъ 10= дена за рухчукъ, и да ги пратишъ до Г-на Аѳанасакя чи асъ отивамъ тука до идно село Трявна на зборъ; — поздравети Отца Златана и Г-на Веля и други които питатъ; а Ппъ З-нъ зная чиса отиснява за пари обаче книгити му ни са продадини оци! асъ дету самъ пріелъ и отъ Ѳадея Дивичана за повичи отъ 6000= хиля гроша разни книги аманетъ! и пакъ които са питатъ теся продаватъ. . . . . .

Георгій Дончовъ
К. Книгопродавецъ
Тѫрново.

11=го Ноеврія

845. — Искатъ се физики за продань. Пак. 32.

Прията 10 Марта 1858.

Калоферъ, 1858=е Мар-9=и д.

Ваше Превосходительство Г-н. Г-не Найд— Геровичъ! смеяли дави обезпокоя и да ви явѫ какво чи сѫмъ оци тука; та нисѫмъ трагнѫлъ за въ Букорецъ, но обаче дето мисѫ врекохты за физики и за шярка за шапкатави, ду сега нищо не получихъ чи нестеги испратили; но молимви по тогова подателя единъ часъ по напретъ давно миги испратите, а физики ако нѣмате въ Пловдивъ, или на примеръ ако имате одвѫтъ балканатъ а Вія ми на пишете идиѫ рукомандація да земѫ колкото ми по-трябуваты, и оставамъ благонадежденъ на вашего одвята покорніи слуга вашъ:

Георгій Дончовъ
книгопродавицъ.

79. ДОРОТЕЙ ВРАЧАНСКИ.

846. — Доротей въ Цариградъ. Пакъ ще се връща на Света Гора. Пак. 33.

Цáри Грáдъ декéм^б: 17 де^н: 1818

Здрáвствуи многó лѣтно дя́до Хаџи

Смирéно вáсь поздравля́вамъ и помоéто крáтко поздравлéние даві́ ѡбяві́мъ кàкъ сá нами́рамъ уцáри грáдъ доидóхъ нá Декем^б: , иминáхъ дó днесь благополучно видехмэса збащáси исуча, аѳанàса мнóго хубаво поминáхме избóжиа вóля днеска утивамъ, пакъ насветá Горá, моливи прóчее да поздравите и майками да нежáли акоé бóжиа вóля даймаме здраве скóро ще дасá ви́диме, покóрно поздраві́ иуча нáидена имóлимви данемі́ ви́ждате куср̃ъ досеги зá пи́смо защóсамъ а̑съ кабахатли́а ѿ сегї почéсто щéмъ писá дагó избарабари́мъ зá зами́налото дá поздави́те дя́да лу́бена иуи́ча тодора иси́чки рóднинѣ пойме заповече прощаваите сегі́ друг̃ъ пѫтъ щéмъ писá пó пространно и́ остáю внадéжда навáшего добрáго ѿ вѣта и дóбро видéние дахари́же бóгъ.

Дорóѳеи Йеромонáхъ
Хилендáрецъ.

---

847. — Иска се отговоръ на хаджи герово писмо, да се помогне парично на владиката. Пак. 33.

,Любéзнійми уи́чо Господи́не Нáидене
ѿ души́ и̑ сердцá моли́тствую вáсъ

,Слéдъ вопрошéниетоми зá Вáшето здрáвие който моли́тствуваме вcé ви́шній давигó сохрані́ дáже дó глубóкіа стáрости. а̑кóлкото заради́ нáзе слáва бóгу дó сего часá добрé сá нá ми́раме вáши двe писмá пріяхъ и̑ невасамсá ѿ говóрилъ дó сегі́ куср̃ъ данемі́ ви́ждате ми́слиме давиé пóзнато, сегі́ ѿ нюдъ немáхъ врéме даві́ сá ѿ говóра кáкто и̑скахъ пóнеже ѿ нюдъ немахъ времé, сáмо ві́ мóлимь щó ві́ пи́ше дéдо ха̑, кáкто нá прáвите а̑зъ сáмъ рази́я понéже днéшните ѡ̑пстоя́телста висá пóзнати, мнóго желáя дасá видимъ ѿ чековамъ нé забáвно ѿ говоръ нá дедовото хаџи́ово писмò, зá деда хаџіа и́ за бáба хаџіика данéмате ни́кѫкво пó печéние тиесá мой нéкаси глéдатъ стариниíте акó мóжете нéщо нáправи щові́ пи́ше дéдо хаџіа щемá ѡ̑должите прé мнóго и̑ма даві́ пи́ша и̑друго нéщо ѡ̑бáче акó нáмéра вѣренъ человѣкъ моли́тствуваме брáта ми спáса и̑ уи́чами Костади́на бóжията благодáт снáшата моли́гва бýди свáми, 853, маіа 9, Врáтца

вáшъ ѿ Хрíстѣ моли́твеникъ
† Врачанскïи Дѡроѳеи

848. — Моли се владиката да помогне на Хр. Пулекова да свърши порѫчаното. Коп. кн. 1.

Прѣосв-му Епископу Вратчянскому Доротею.

Филибе 7 Февруария 1857

Прѣосвященѣйший Владыко!

Надѣѭся да сте ся научили досега, че сьмь си дошьлъ въ Филибе, та Ви ся молѭ да мя простите, дѣто ся забавихъ да Ви са обадѫ самичькъ: отъ много работы не можяхъ да сполучѭ врѣмя за да Ви пишѫ. И сега пакъ не щѫ могѫ да Ви пишѭ всичко, чтото желаѭ да Ви кажѭ, а брьзамь само да Ви обадѫ, какво бяхъ тыя дни въ село и тамъ порѫчяхъ на Г. Христа Пулекова да ми свръши нѣкои работы, кога дойде въ Вратцѫ. Той ще Ви прикаже, что сме говорили, та ся молѭ и Ваше Прѣосвященство да го подканяте да не заборавя чтото му сьмь порѫчялъ.

Колко за онова, что имамь да Ви кажѭ, то едно щѫ Ви писа, друго пакъ щемь остави да си прикажемь, кога ны сподоби Богъ да ся видимь. Азъ ся надѣѭ

да сполучиж на пролѣть или на лѣто свободно врѣмя да подойдж кждѣ Васъ да ся видимь.

Слѣдъ два дни ся канѭ да тръгнж оттука за Цариградъ, та ако да имате тамъ нѣкоѭ работж, коѭ да могж да Ви свръшѭ азъ, пишѣте ми да Ви ѭ завръшѭ. Прѣди да тръгнж оттука, азъ пакъ щж Ви пишѭ.

Просж отъ Васъ благословеніе и остаямь Вашь

Найденъ Геровъ.

P. S. Въ Цариградъ быва да ми пращате писма-та си до Гг. Димитрия Гешева, Христа Тъпчилещева или до г. Гаврила Моровенова.

---

849. — Извѣстява се назначението на Н. Герова за консулъ въ Пловдивъ и се иска благословията на владиката. Коп. кн. 3. 1.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому.

Пловдивъ 22 Юлия 1857.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Идж да явѭ на Ваше Прѣосвященство, какво ся отрядихъ за Россійско-ИМПЕРАТОРСКЫЙ Вице-консулъ въ Пловдивъ и на 17 на тоя мѣсяць сьмь стигнжлъ на мѣсто-то на службж-тж си. Молѭ Вы да мя благословите и Вые на новж-тж ми службж.

Отъ Цариградъ не Ви писахъ за назначение-то си, зачтото до послѣдний чясъ на прѣбывание-то си тамъ ся намирахъ на работы, които ми отнимахж всичко-то врѣмя. И сега Ви пишѭ на кжсо, само колко да Ви ся обадж, таче кога ся мине нѣкой и другъ день, та да ся натъкмѭ и останж пò-свободенъ, тогава щж Ви пишѭ повече. Сега като сме на-близо, трѣбва пò-чясто да си отписваме. А ако е животъ и здравіе, напролѣть щж глядамь да найдж възможность да дойдж да ся повидимь.

Оставямся на Ваши-ты святы молитвы.

Вашь покоренъ слуга

Найденъ Геровъ.

---

850. — Съвѣтъ Доротею да се влада кротко и умно. Коп. кн. 3. 10.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому.

Пловдивъ 2 Августа 1857.

Прѣосвященѣйший Владыко!

На 22 Юлия Ви писахъ колко да Ви ся обадж, че сьмь дошьлъ у Пловдивъ. Още не сьмь ся настанилъ добрѣ, за да имамь свободно врѣмя да Ви пишѭ пространно. Нъ понеже имамь случяй сега да Ви пратж писмо на здраво да стигне до Ваше Прѣосвященство, прибръзахъ, макаръ и накжсо, роднински да Ви забѣлѣжѭ нѣкои работы.

Сегашно-то врѣмя вече не е каквото е было напрѣдъ, особено за пó-высоко-то духовенство. Въ Цариградъ ся зимать мѣры за да ся турять владыкы-ты на новъ рядъ и заради това ся съглядва и испытва за всякого отъ тѣхъ какво прави и какъ ся поминува съ христианы-ты въ епархиѭ-тж си, какъ ся влада съ Турци-ты. За Ваше Прѣосвященство има думж, че пò-малко залѣгате за оныя работы, които на Васъ глядать, каквото за церквы-ты, за училища-та и проч., а повече обычяте да врьшите и расправяте съ Турци-ты работы, които нито ползж Ви приносять нито ся относять до Васъ, и отъ това излизать свары, врядны за Васъ. Това Ви казвамь като роднина, защото знаѭ, че ще остане помежду ны, и Ваше Прѣосвященство щете ся въсползувате, каквото съ кротко и умно владаніе да отклоните отъ себе тоя укоръ.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы.

Вашь покоренъ слуга

Н. Геровъ.

---

851 — Честитяване новъ чинъ. Ще се погрижи за добъръ конь.

Прията 20 Августа 1857. Отговор. 21 Авг.

Ваше Высокоблагородіе

Отъ всичкѫ душѫ молитствуваме

Вашето писмо отъ 22„ый на прѣминалыя мѣсяцъ безпрѣдѣлно мя зарадва като поглѣднахъ че сте стигнали въ Пловдивъ отрѣдени за Росіиско-Императорскій Вице Консулъ. Молитствувамъ прочее Всевышняго да ви сподоби и на повысокъ стъпень высокія Царскія службы. —

Господинъ Ламбро, слѣдъ стиганьсто си прѣдложи ми че имате нуждѫ отъ единъ добръ конь, това като почитамъ за длъгъ мой казвамъ ви че тука по настоящемъ не ся намѣрва такѫвъ, кой то да бѫде на вашѫ тѫ угодѫ, нъ слѣдъ малко като идѫ на Вратцѫ щѫ глядамъ да сполучѭ желаніе то си давно зема коня едного оѳоманина, кой то вѣрвамъ да благодари желаніетови.

Между тѣмъ дарявамъ ви съ благословеніето си и прѣбывавамъ Вашего Благородія

тѣплый о Христѣ молѣбникъ

1857: Авгу: 15 † Врачанскіи Дѡроѳеи.

---

852. — Иска се конь. Хекимъ шарлатанинъ. Коп. кн. 3. 28.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому.

Пловдивъ 21 Августа 1857.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Имамь честь да приемѫ Ваше молитвенно писмо отъ 15 Августа. Отъ душѭ благодарѭ за молитствованія-та Ви.

Видѣхъ что ми пишете за разговора, что сте имали съ Г-на Ламбря за конь. Азъ, истина, имамь потрѣбѫ за конь; нъ нѣмамь нуждѫ да брѣзамь да го придобыѭ пò-скоро; нека е слѣдъ два, слѣдъ три мѣсяци, все едно. При това щѫ Ви кажѭ да е хубавъ конь-тъ, ала да не е яко скѫпъ, зачтото азъ сега отъ начяло имамь потрѣбѫ за много работы, та трѣбва да ся благодарѭ и съ пò-простичко. Главно-то е да има добръ ходъ конь-тъ.

Г-нъ Кентинтеноглу заедно съ писмо-то Ви ми даде и другы писма, писаны отъ нѣкой-си Михаилъ Жоржевичь. Отъ писма-та ся види, че той чловѣкъ е лъжецъ, както го сте познали, та отъ еднѫ странѫ лъже селены-ты, та имъ зима пары-ты ужь като хекымъ, а отъ другѫ въводи свѣта въ заблужденіе. На такывы людіе не трѣбва никакъ да ся дава вѣра.

Оставямся на Ваши-ты святы молитвы.

На Ваше прѣосвященство покоренъ слуга
Найденъ Геровъ.

---

853. — Моли се владиката да помóгне на ученика Христо Михаиловъ да се доучи. Коп. кн. 3. 36.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому.

Пловдивъ 24 Августа 1857.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Христо Михаиловъ отъ Долний-Дѫбникъ, когото Ваше Прѣосвященство знаете, зачтото е сѣдѣлъ въ Митрополиѭ-тѫ Ви, ся учи въ тукашно-то Бъльгарско училище и на испытание-то отговаряше пò-добрѣ отъ всичкы-ты си съученици, та ся види, че съ врѣмя ще ся изучи хубаво. Нъ баща му не го оставя да ся учи, зачтото

нѣма силѫ да му тегли харчя, та Ви ся моли Христо съ притворено-то писмо да му помогнете да може още да ся поучи. И азъ Ви ся молѭ за него, зачтото видѫ, че приема и ще ся изучи хубаво, та благодѣяние-то Ви ще хване мѣсто. И така недѣйте отмѣта молбѫ-тѫ ни, а свршьѣте еднѫ добрѫ работѫ; прѣдстойте Христу баремъ за еднѫ годинѫ та послѣ азъ щѫ ся погрыжи за пò-нататакъ.

Оставямся на Ваши-ты святы молитвы.

Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

---

854. — Пакъ се кани владиката да помогне на ученика Христа Михаиловъ. Коп. кн. 3. 18.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчанскому.

Узунджова, 10 Септемвр. 1857.

Прѣосвященѣйший Владыко!

На 21 и 24 Августа Ви писахъ по Ваший ясакчкия Мустафа и ся надѣѭ да сте прияли и двѣ-ты писма. Въ второто писмо Ви пишяхъ за Христа Михаилова, отъ когото Ви и притворихъ писмо, и Ви ся моляхъ заедно съ него да му прѣдстоите да ся поучи. Надѣѭ ся за отговоръ.

Въ Пловдивъ и тукъ ся видѣхъ съ Валий и наший зять, нъ и едно-то и друго-то виждане бѣ твръдѣ накѫсо, та едва ся запознахме. Въ Филибе азъ още на чюждѫ кѫщѫ сѣдѣхъ, таче и негова милость бръзаше да врьви за Узонджовѫ, а тука отъ работы не останѫ врѣмя да ся видимь пó надлъго. Остава вече за на пролѣть, ако е животъ и здравѥ, кога Ви дойдѫ въ Вратцѫ, да ся видимь пò-хубаво.

Оттука азъ мыслѭ да идѫ за Едрене за еднѫ недѣлѭ нѣчто и послѣ пакъ щѫ ся врьнѫ въ Пловдивъ.

Оставямся на Ваши-ты молитвы.

Вашь покоренъ слуга
Найденъ Геровъ.

---

855. — Владиката се отказва да поддържа Христа Михаиловъ. Мѫчнотии отъ това. Коп. кн. 3. 176.

(Безъ дата. Писано е прѣзъ Марта 1858).

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Отъ много врѣмя ся надѣяхъ за писмо отъ Ваше Прѣосвященство, та едва сега прияхъ едно отъ 12 Марта. Въ него ми казвате, че не можете сега да ми обадите причины-ты, по които сте оставили писма-та ми безъ отговоръ толкова врѣмя. То, азъ щѫ кажѭ, е Ваше знаянѥ. Азъ ся благодарѭ само, че ся научихъ за добро-то Ви здравѥ.

Колко за Христо сынъ на Михалчя отъ Долний Дѫбникъ, за когото Ви сьмь ся молилъ да му прѣдстоите да ся поучи, Вашйй отговоръ сега мя поставя въ доста мѫчно положение. На врѣмя-то азъ Ви писахъ, и Ваше Прѣосвященство ми пратихте думѫ по бащѫ си, че щете му прѣдстоите, та спорядъ това и азъ не оставихъ да го земе баща му, кога бѣ дошьлъ зимась нарочито за това, и сьмь броилъ и сьмь ся задлъжилъ до шесть стотинъ грош. Това не щяше да стигне дотамъ, ако да не бяхте дали надѣждѫ, а съ врѣмя да ми бяхте отговорили, че не щете да можете да му прѣдстоите. Сега вече не остава, что да ся прави друго, освѣнь щѫ Ви ся помолѭ да ся потрудите да обадите на бащѫ му, или да дойде да си го земе, или да даде изволенiе да ся глави нѣйдѣ на нѣкоѭ работѫ и да ми прати четыре стотинь грош. что сьмь далъ за дѣто е сѣдѣлъ напрѣдъ въ еднѫ кѫщѫ. А откакъ е дохаждалъ баща му досега, зачтото го запряхъ да не го води, азъ щѫ плати. За повече не могѫ да плащамь за него, зачтото пò-напрѣдъ сьмь ся обре-

клъ да плащамь за другы дѣца. И молѭ Ви ся по-скоричко да свършите. Нъ пакъ щѫ Ви кажѭ, че е по́-добрѣ тѫѭ годинѫ да можете да му прѣдстоите, та за до годинѫ добьръ е Господь, таче пакъ както знаете.

Оставямся на Ваши-ты святы молитвы.

Вашь
Н. Геровъ.

---

856. — Доротей се обѣщава да подържа Хр. Михаилова прѣзъ слѣдната година. Пак. 33.

Прията 18 Марта 1858. Отгов. тогава си

Ваше благородіе
Сърдечно Молитствуваме

Като ся испровожда ясакчіа те нашя въ Пловдивъ за да доведе дѣцете на тукашнытѣ първенцы сега за Въскресеніе, извѣстяваме В. Благородіе че ся намѣрваме сега въ Плѣвенъ, и като направиме святлый Осмодневный праздникъ Въскресеніе Христово ще тръгнеме пакъ за Вратцѫ, гдѣто тога ще бѫде и майкѫ ми да ся видиме. Не ми съглядвайте молѭ, че не ви отговорихме на писмата, които до тоя часъ прияхъ останахѫ безъ отвѣтъ, и да ны ся ще тоя редъ не можеме ви прѣдстави причинытѣ, чрѣзъ които ся възбранихме да свършеме това. — Колко то за Михалчово то момче отъ долный Дѫбникъ че не свършихме онова което ся почита за свято, причина-та е, че немаме това улѣсненіе още, ако е воля Божія, като познавамъ дѣтето има добъръ напрѣдакъ въ ученіе то, ще направѭ й това, нъ отъ слѣдъ еднѫ годинѫ.

Съ волѭтѫ на вышняго до тоя часъ много добрѣ сме съ здравѣто си, желатели биваме да слушаме сѫщото й за васъ, Молитствуваме баба Хаджікѫ й тъй оставаме Вашего Благородіе

1858: Мартъ 12

тѣплій О Христѣ
Молѣбникъ
† Врачанскїи Дѡроѳеи

---

857. — Молба да се съберать на Боте Петковъ паритѣ за историята му. Да се намѣсти Ахмедъ на работа. Коп. кн. 3. 282.

Прѣосв-му Доротею, епископу Вратчянскому
etc. etc.

Пловдивъ 23 Декемврия 1858.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Отодавна не сьмь ималъ честь да приемѫ Ваше писмо, и не знаѭ по коѭ причинѫ не мя смышлявате вече. Ако Ви сьмь нѣчто прѣгрѣшилъ, то е станѫло въ незнаяніе, та да мя прощавате.

Податель-тъ на това писмо Ахмедь отъ Изворъ огъ Ловченско беше мой гавазинъ и ми слугува добрѣ и вѣрно. Послѣ ся разболѣ и отиде на село-то си и сега, като оздравѣлъ дойде пакъ при мене, ала азъ си хванѫхъ другъ гавазинъ та нѣмамь мѣсто, за него, а спорядъ желание-то му молѭ ся на Ваше Прѣосвященство да го настаните, ако е възможно, нѣчто на работѫ, и надѣѭся, че ще Ви слугува добрѣ.

Г-нъ Боте Петко учитель, напрѣдъ въ Карлово, сега въ Калоферъ, ми пише да Ви ся помолѭ да съберете въ Вратцѫ и по околни-ты села пары-ты за историѭ-тѫ му.

Жена ми, нана Ви, Ви цѣлува рѫкѫ.

Прѣдавамся на Ваши-ти молитвы и сьмь на Ваше Прѣосвященство

покоренъ слуга
Н. Геровъ.

---

858. — Д-ръ Чомаковъ и Геровъ съдружници. Дългътъ на владиката къмъ тѣхния съдружникъ. Коп. кн. 3. 312.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому.

Пловдивъ, 30 Яннуария 1859.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Ако и да нѣмамь отъ Васъ писмо отодавна, азъ не щѫ да млъчѭ, за да не бы съвсѣмь да ся заборавимь. Ваше Прѣосвященство трѣбва да имате нѣчто възъмене, та за това не ми пишете, ала азъ не знаѭ, что е.

Сдружихмеся съ Г-на Стоянчя Чомаковъ да направимь малкѫ търговиѭ съ овце и прящаме третий си ортакъ, Г-на Ламбре Атанасиевъ, въ епархиѭ-тѫ Ви, за да купи стокѫ. Молимся на Ваше Прѣосвященство да имате сега Г. Ламбре като нашь чловѣкъ и да го олесните на работѫ-тѫ му, колко-то е възможно.

Г-нъ Сотиракый Константиновъ имаше тука сѫдбѫ съ Г-на Х. Калчя за влънѫ. Въ тѫѭ сѫдбѫ ся сбръкахѫ и пары ты на кюркове, които Ваше Прѣосвященство сте зели отъ Г-на Ламбре. На това отгорѣ и Ваше-то имя ся споманува въ тиджярета. Най-послѣ ся отсѫди да трьси Ламбре тыя пары отъ Васъ, та трѣбва да му гы дадете, като чтомь дойде въ Вратцѫ, за да не бы Сотиракый да поклати пакъ давиѭ-тѫ, та да ся поноси имя-то Ви.

Съ истинно за Васъ почтение ся прѣдавамь на Ваши-ты молитвы

на Ваше Прѣосвященство
покоренъ слуга
Н. Геровъ.

---

859. — Доротей се страхува да пише често Герову. По съдружничеството съ Чомакова. Пак. 33.

Прiято 16 Април. 1859. Отгов. 16 Април.

Всведушевно Молитствуваме ви

Дали и мене ся неиска да ви пишѫ често, и колко отъ другѫ странѫ съ благодаренѥ щѣхъ да врьшѭ това когато си помысляхъ кому щѫ пишѭ, нъ что, кога по причинѫ ся вардѭ, а повече като често слушамъ да быва разговоръ между противницы тѣ мои, иновѣрцы, които всегдашно желаятъ злото ми, че имамъ уйка рускій Консулъ, и проч. тѫ чрѣзъ това като избѣгвамъ да правѭ потрѣбното, и което мене е най по волѭтѫ, мыслѭ че и вамъ не ще да е до тамъ крыво . . .

Послѣдно то Ваше писмо по Г. Ламбре получихъ и крайно мя благодари за съдръжеството, което сте направили съ Г. Стоянчя, въ него писмо ми прѣпорѫчавахте и трѣтій-тъ вашъ ортакъ, и молите да го имамъ като мой человѣкъ, и въ сяко нѣгово прѣдпріятіе да го улѣснявамъ, това азъ и безъ молбѫ врѣквяхъ ся за вашъ хатѫрь да му прѣдстоявамъ въ всякѫ работѫ по възможность. Нъ ето по злѫ чьсть что ся случи съ Господство му безъ да можя да му подѣйствува нашѫтѫ помощь ничтичко въ ползѫ.

Господство му Ламбре доклѣ былъ още въ Пловдивъ спорядъ нѣговото казванѥ за да не загуби ужъ тамо чьстъ тѫси прѣдъ трьговци тѣ, и прѣдъ васъ нови тѣ си Господаре, прѣнуденъ ся намѣрилъ безъ ни най малѫкъ разсѫдъ да склони на всяко Сотиракіево нему прѣдложенѥ (за хесапъ-тъ си колкото имали помежду си отъ илтизамъ й проч.) съ еднѫ рѣчь, той като ся блазнилъ и мамилъ отъ акълъ-тъ си, че ще може тврьдѣ лѣсно да по втори тука прѣглѣжданѥто на хесапъ тъ си, и сполучи, далъ на Сотиракія саморѫчно Ἐξοφλητικόν, че дали конецъ на всяко даванье и земанье помежду си, освѣнь особенъ единъ другъ хесапъ, подписалъ съ своѭ рѫкѫ беланцъ-тъ и при тія съ увѣрителнѫ запискѫ задлъжава ся тридесять и толко хиляди грошове да плати почтенно въ опрѣдѣлено време. До присѫтствіе-то тука Сотиракіево, никому Ламбре не казалъ че съ измамѫ сѫ обврьзалъ тъй, и като дошялъ Сотиракій и поиска пары тѣси, отговорилому ся че не му ся дава нито пара, и че потрѣбно было да ся прѣгледа хесапъ-тъ прѣдъ трьговцы тѫка вторый пѫть. Въ това время всякій отъ отряденнытѣ отъ мѣстный меджлисъ почтенны трьговцы за прѣглѣжданіе хесапъ-тъ имъ по наше убѣжденѥ искаше да помогне на Ламбре, като отъ другѫ странѫ ся виждаше да има право, безъ и до него чясъ

да бѣше открылъ никому сѫщинѫ-тѫ. Въ това засѣданіе, въ което праведно и не интересатно трѣбваше да сѫди и говори всякій, Г. Сотиракій въ прьво прѣдставлѣніе прѣдстави саморѫчны тѣ записки три, четыри Ламбреви, които рядовно като ся прѣглѣдали, никой отъ тѣхъ не посмѣялъ да издаде гласъ за да проговори нѣчто пріятно за Ламбре отсвѣнъ това и сѫщому не останало ничто друго да говори, само че за да запази честь убѣдилъ ся й далъ Сотиракію подписъ на какви то записки му поискатъ и спорядъ таквози прѣдставленѥ съвсѣмъ безразсѫдно, прѣглѣдале тѣ хесапъ-тъ да ли на Сотиракія илямъ, какъ праведно има да зема 35000 гроша отъ Ламбре, на когото съ силѫ тѫ ся прѣдаде Ламбре въ рѫцѣ тѣ на гражданскѫ тѫ власть доклѣ брое реченно то количество. При 35000 тѣхъ гроша спорядъ Сотиракіево то казванье Ламбре ще ся задлъжи още до 20000 гроша отъ другъ хесапъ, кого то обема и илямъ тъ че остава за по-послѣ, и за когото хесапъ особенъ записъ има на рѫцѣ тѣ си Сотираки ѿ Ламбровѫ странѫ. Отъ това като ся прѣдвещава непріятни слѣдствія, пращамъ нарочно ясякчіатъ си, и безъ да ви разказвамъ по пространно, казвамъ ви безъ да губите време да проводите вашъ нѣкой человѣкъ зада тури рѫкѫ на събранѫтѫ стокѫ, за коѭто и да ся грижи, като Ламбре шимдиликъ не ся пропуща нито два раскрача отъ градъ тъ. Сотиракій прѣди два дни три дни искаше да заптеттиса стокѫ тѫ коѭто е събралъ, а отъ послѣ като ся остави отъ това намѣренѥ, говори тъй. Нека Г. Найденъ сега извади да му плати борчъ-тъ, и да направи сѫщо тъй, както и мене обори въ Филибе неправедно прѣдъ тиджаретъ-тъ съ илямъ, когото имамъ на рѫцѣтѣ си за да платѫ три годишенъ борчъ Ламбревъ на Хаджи Калчѫ, че былъ мой человѣкъ. Спорядъ отсѫдъ-тъ, когото той направи, сѫщо нека и той ми заплати сега, като Ламбре е нѣговъ человѣкъ и съ нѣгови пары зема стокѫ„ — Съ хиляды нокте да сѫ мѫче Ламбре не може избѣгна отъ тоя борчъ, когото саморѫчно засвидѣтелствува самъ той, было истина, или по измама. — Азъ отъ своѭ странѫ сѫ трудѭ сега да посрѣдствувамъ нѣкакъ за добро по между имъ, и ако то влѣзе въ дѣйствіе, може тогава сполучи Ламбре време да дойде до Филибе, тѫ да видиме.

Постѫпокъ-тъ Ламбровъ не дава знакъ да благодари желаніе то ви, прѣдпріимете мѣрки, какви то вися видятъ по згодны, и направете както прѣдрѣкохъ.

Тешко да нѣмахте трѣтій той ортакъ, а да бѣхте пратиле до мене само единъ добръ овчарь, тѫ азъ чрѣзъ свои человѣцы за хатѫръ тъ ви дасьмь свршилъ только работѫ и отъ както подобрѣ ся надѣяхме, нъ не файдасѭ, заминало.

Молитствувамъ нанѫ си, любезната ваша съпруга, Молитствующи жеви отъ Бога да прѣминете свѣтлы-тѣ тія праздницы. Въскрьсеніето Христово, съ здравіе й веселіе прѣбывавамъ· 1859: Април. 10: рахово.

Вашего В. Благородія

Тѣплѣйшій о Христѣ молѣбнікъ
† Врача́нскіи Дѡроѳеи.

Сега, когато бѣхъ май далъ конецъ на писмо-то си, Ламбре припозна борчъ-тъ си отъ 35000 гроша когото на здраво ся задлъжи тъй 20000 гр. да прѣдплати, отъ които десять хиляди гроша ще даде самъ, а за десеть хиляди гроша задлъжявамъ ся азъ Г. Сотиракію за гдѣто имахъ да давамъ Ламбру отъ кюрковетѣ, и отъ другъ единъ хесапъ, а за остатокъ тъ 15000 гр. задлъжавася слѣдъ тридесятъ и единъ день да му ги брое. За борчъ-тъ же, колкото ще му ся посочи отъ другій хесапъ, когото тія дни ще смѣтѫть, ще ся задлъжи да го плати слѣдъ опрѣдѣленіе едногодишно. Да има Ламбре свой капеталъ не ми ся вѣрва, и това мя прави да ся съмнявамъ, че десятьтѣхъ хиляди гроша, които ще брое на Сотиракія сега да бѫдѫтъ отъ вашы пары, сѫщо ми ся иска да вѣрвамъ и за остатокъ-тъ, че трѣбва да мисли Господство му да го плаща отъ ваши пары, и за да направите както за подобрѣ възнамѣрите, нека ви бѫде това въ извѣстіе.

Отвѫдподписаний

Молитствувамъ сьрдечно Г. Стоянчя доктора съдружникъ-тъ вашъ. — Здрависвать тя братья Каракашеви отъ Свищовъ, отъ които Г. Григории ся намѣрва тѹка по работѫ. До довечера до утрѣ надѣѭ ся и за баща ми. —

Сѫщій нашій ясакчія не ся провожда което му ся отвори друга работа, а приносящій настоящето ми, който и той ся счита като за нашъ.

860. — Молба да прѣдстои Доротей да се уреди работата на Герова и Чомакова. Коп. кн. 3. 361.

Пловдивъ, 16 Април. 1859.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Съ благодарение отъ все срьдце прияхъ Ваше молитвенно писмо отъ 10 Априлия, което Ваше прѣосвященство сте имали добринѫ да ми пратите съ нарочито проводенъ чловѣкъ, за да ми явите, какво нашиий чловѣкъ, Ламбре Атанасовъ, когото сме пратили по оныя мѣста съ Г-на Стояна Чомаковъ да ни събере овце, ся тегли отъ Г-на Сотирия Константиниди за нѣкои-си ветхы смѣткы, и нашя-та стока и интереси-ти ни бѣдствувать. Спорядъ това извѣстие отъ Ваше Прѣосвященство, пращаме до Орѣхово драгомана ми, Г-на Карабета Задурова, за да прибере стокѫ-тѫ и наряди тамъ чтото трѣбва, и молимь Ви ся да прѣдстоите и Ваше прѣосвященство за да ся свршьи работа.

Повтарямь заедно съ Г-на Стоянчя, срьдечны-ты си благодарения за добринѫ-тѫ, что сте имали да ни явите за тѫѭ работѫ и Ви оставаме задлъжени за всегда.

Жена ми благодари за молитствования-та Ви и заедно съ майкѫ ми, бабѫ Ви, ся прѣдаваме на Ваши-ты святы молитвы.

Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

---

861. — Иска се закрилата на сопотненецъ да се избави отъ голѣмо даване на селото. Пак. 33.

Приято 20 Мая 1859.

Ваше благородіе
Вседушевно Молиствуваме

,Тойзи человѣкъ, който ви носи писмото на име Тодоръ А̂рменій е отъ Сопотъ, той дохожда при насъ за нѣкаквѫ помощь, на коѭто съ силѫтѫ да може ся освободи отъ всяко даванье, което му ся иска отъ прьвенцытѣ сопотчяне за сынъ-тъ му, който отъ годинѫ време насамъ ся намѣрва на нашѫ службѫ, като е̂ особенно и духовенъ чинъ, и при това попроси ни писмо съ плачь до васъ. Като направяме по неговото желаніе, молиме ви и отъ своѭ странѫ, ако е прилика нѣкакъ да му спомогнѣте въ това прѣдъ мѣстнѫтѫ тамошнѫ власть, като и рѣченно то сѣло е наклонено на Пловдивъ, и самъ человѣкътъ желае да му дозволите за да ви прѣдстави колкото неправедно сѫ наляга отъ соселаче тѣ си. —

Прѣбывавамся же Вашего благородія тѣплѣйший о Христѣ Молѣбникъ

† Врача́нскїи Дωро́ѳеи

1859 : Април. 15 :
Оряхова.

---

862. — Прѣпорѫчва се джелепинъ да не плаща двоенъ бегликъ. Коп. кн. 3. 385.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Податель-ть на това писмо, Стоянъ Мрьнковъ отъ Копривщицѫ купилъ овце въ Ряховско и платиль беглика на Ряховскый Мидюръ таче гы прѣкаралъ въ Пловдивско. Тукашний бегликчия го хванѫлъ, та му иска още еднашь да му земе бегликъ съ причинѫ, че Мидюръ-тъ нѣма власть да зима ондалѫкъ, прѣди да дойде бегликчия-тъ. Азъ искахъ да му прѣдстоѭ, за да не го закачять тука, нъ като ся обсѫди работа-та добрѣ, намѣрися, че ако да трѣбваше мидюри-ти да земать беглика на оныя овце, които ся искарвать отъ казѫ-тѫ прѣди да дойде беглигчия-ть, то и тука трѣбваше да има такѫвѫ заповѣдь отъ высоко-то начялство. На това нѣма что да ся каже, та извадихъ отъ Пашѫ-тѫ писмо до Ряховскый мидюринъ,

да иде съ него Стоянъ да ся расправи. Молѭся и на Ваше Прѣосвященство да прѣдстоите, каквото да не ся глобява Стоянъ два пѫти напусто.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и имамь честь да сьмь

на Ваше прѣосвященство
покоренъ слуга
Пловдивъ, 3 Юния 1859. Н. Геровъ.

---

863. — Изпраща се на владиката евангелие. Подканя се да прибърза съ статистическитѣ свѣдѣния. Коп. кн. 3. 456.

Прѣос-му Доротею, Епискому Вратчянскому etc. etc.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Случися да замине оттука Г-нъ Димитръ Хр. Бошнякъ отъ Вратцѫ, нъ бръза да си врьви, та не могѫ да Ви пишѭ на длъго. Щѫ Ви явѭ само, какво Ви проваждамь по неговѫ милость едно Евангелие обковано съ смалто на срѣдѫ-тѫ и на четыре-ты кіошета, та ако Ви ареса, задрьжте го за Вазе си; ако ли имате по̀-добро, то быва да го дадете на новоизграденый монастырь св. Илия.

При това много Ви ся молѭ да сторите добро да ми проводите, нъ по̀-скоричко, описание на церквы-ты въ епархиѭ-тѫ, по притвореный іорнекъ, и щѫ Ви бѫдѫ весма благодаренъ.

Съ неговѫ милость ся разговорихме добрѣ и ще Ви каже.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и сьмь

на Ваше Прѣосвященство
покоренъ слуга
Пловдивъ, Н. Геровъ.
19 Декемвр. 1859.

---

864. — Борбата на Доротея съ своитѣ епархиоти и съ митрополита търновски. Интригитѣ и на двамата. Доротеево желание да стане независимъ митрополитъ. Кои му помагатъ за това. Пак. 33.

Прията 27 Дек. 1859. Отгов. 28 Дек.

Всесьрдечно ви молитствуваме.

Й да не сьмь ви забѣлѣжилъ ничто за това, вѣрвамъ че ви станахѫ вече добрѣ извѣстни безмѣстнытѣ гоненія противъ насъ отъ малцина нѣкои заблудени и отчаяни партизани й интриганти въ Плѣвянъ, още че тіи това не подѣйствувахѫ отъ своѭ главѫ нито отъ свое име, нито за славолюбіе, а по само подстрѣкванье и наущеніе отъ търновскій митрополитъ ужъ мнимъ нашъ киріархинъ й покровитель. Н. Прѣосвещенство е сичката причина на тѫѭ раздразѫ, на това противъ насъ незаконно нападеніе, сѫщій той е, който три мѣсяцы цѣли задръжя нѣколко любосмътители при себеси въ Търново, за да ги учи какъ по умно, по хитро, и по лукаво да дразнятъ народътъ противъ насъ, чрѣзъ което споредъ планьтъ си ако не успѣе да свали мене отъ Врачанското Епископско сѣдалище, и намѣсто своятъ архидяконъ, баремъ негли ся въспользува отъ това безсъвѣстно кряканье противъ насъ да мя съблече отъ връхнѭтѫ до най послѣднѭтѫ дрѣхѫ, както направи съ мене въ прьвостигванье, и въ прьво разсѫдванье на търновскіи тронъ. — Коварствата на тоя фанаріотинъ ся открыхѫ наявѣ отъ едного, който въ прьвото ны пакъ въ Търново гоненіе бѣше глава на неѭ партіѭ, и който позналъ заблужденіето ся отхвьрли. Той изповѣда тоя планъ, той исповѣда наговоръ-тъ имъ какѫвъ е былъ въ Търново съ архидіаконъ-ть му Мелетіе, той исповѣда, что имъ ся обѣщавало съ записъ прѣдъ едного търновца, чистъ блъгаринъ, ако сполучятъ архидіаконьтъ за Епископъ, и на конецъ самъ исповѣда, че въ онова време когато ны гонихѫ, самъ Митрополитъ тъ имъ казалъ — Ени гелмишъ олдугумданъ шимдиликъ олмасъ, факатъ ючъ мактайсора гелинъ бенъ коварѫмъ шу ерифи. — Сичкитѣ тия

сѫ повторини отъ реченнаго въ сѫщитѣ очи Григоріеви сега въ Търново, когато бѣхѫ отишли нѣколцина прѣдставители отъ епархіѭтѫ ни зада опровергаятъ лично безсъвѣстниты клѣвети на противници тѣ, съ които бѣше и Господство му, нъ всичко за него бѣше лѫжа, инкяръ, и че немалъ никакво извѣстіе за дѣлата на архидіаконъ-тъ си, а отъ другѫ странѫ сичкытѣ прѣдставлѣнія на реченитѣ, относително невиностѫ ны противъ безсъвѣстнитѣ си почитатели отъ Н. Прѣосвещенство за неприятни като не интересатни за него, й като недостойни за никакво вниманіе. — Безъ да ся простирамъ по надлъго щѫ ви забѣлѣжѭ по нѣчто и заслѣдствіята на това гоненіе, спорядъ писмо то, което прияхме и пріемаме отъ Кехаята си, и какво да е отъ благодѣтель тъ си Св. Селенишкаго Г. Исофита, прѣдмѣстникъ тъ Григоріевъ. Нѣгово Киріаршество Г. Григорій, като непримиримъ гонителъ испратилъ прошеніето противъ насъ отъ Плѣвянъ, й Второ до Валиѭтѫ увѣрявѫ безъ да испроводи и принесенитѣ му отъ тритѣ казы за достаточны прошенія, прошенія испечятани съ три и четыри пѫти толко печяти ѿ колкото. сегѫ на нихнытѣ махзары, и чрѣзъ особенно свое писмо изысквалъ опрѣдѣленіето на двойца Ексарни, Видинскій Митрополитъ и Ловечкій Епископъ, да ся отрѣдѫтъ, да посѣтѫтъ Епархіите ны и да испытатъ поведенія та ны, което сѫ й удостило абіе споредъ волѭтѫ му, нъ слѣдъ стигваньето и прѣдставлѣніето на синодьтъ другитѣ прошенія испратени отъ Епархіѭтѫ ни, придружени съ мазбаты и илями отъ мѣстнитѣ началства, въ които ся засвидѣтелствуваше невинностьтѫ ны, и голѣмо то негодованіе на жителитѣ противъ Григорія, и малцината клѣветницы, й чрѣзъ прѣдстателство то на благодѣтелыти ни Исофита, възвърнало ся това синодическо рѣшеніе, и желаніето Григоріево съвсѣмъ ся оничтожило и угаждаме че приличѫ да му ся е писало да употрѣби съвсѣмъ други мѣркы, тѫ спорядъ това е далъ пѫть-тъ на клѣветницитѣ ны да се вьрнѫтъ на мѣстото си, като имъ былъ казалъ ушъ, че не щѫ да се нарадвамъ на мѣстото си, и че до мѣсець тъ Мартъ ще действува разновидно й фанаріотскы, какъ какъ да постигне користолюбивата своя цѣлъ й нихното желаніе.

По слѣдствію на незаконны тѣ тія Киріаршескы намѣренія, й безчеловѣчны наканы, Епархіотытѣ ми, единодушно, и едносъгласно, за въдворяваньe общото нихно въ Епархіѭтѫ имъ спокойствіе, прѣдпріяхѫ съ силно желаніе да просятъ отъ Великѫтѫ Христовѫ цьрквѫ чрѣзъ садразамскѫ странѫ (за по лѣсно сполучванье) независимость отъ търновскѫтѫ Митрополія, съ еднѫ рѣчь произведеніе Вратчанско то Епископско сѣдалище на Митрополитско сѣдалище, чрѣзъ което, само тогасъ могѫтъ сполучи Всегдашно спокойствіе и тишинѫ въ Епархіѭтѫ, и ето какъ стана. — Вратчанский тукашный Мидюринъ, али риза Ефенди, води сестра на михюрдаринъ-тъ Садразамскый, нѐйсе, както и да го приговорихѫ известнытѣ, обѣща ся да направи тази добринѫ, писа до Михюрдаринъ тъ, и прия отговоръ, въ когото пише: Башъ юстюне — и че твърдѣ лѣсно можи да направять това, въ това врѣме, когато й синодскы тѣ старцы желаятъ да спечелятъ милость тѫ й покровителство то на днешный Садразаминъ къмъ нихенъ собственъ интересъ въ различни работы, само нуждно было да ся испроводятъ до нихъ отъ тритѣ казы по едно прошеніе до Великѫтѫ цьрквѫ и друго до садразаминъ тъ, въ които да прѣдставятъ жители тѣ негодованіето си противъ търновскій митрополитъ и горящото си желаніе за независимость отъ Търновскѫтѫ Митрополія тія прошенія ся направихѫ както трѣбваше, напечатахѫ съ доволно печати, и ся испроводихѫ съ прѣдишнѫ тѫ още пощѫ, които до сега сѫ стигнали, и подали гдѣто трѣбва, въ това прѣдпріятіе ще бѫде извѣстенъ и Тапчи Леща, и той ся умоли съ писмо отъ обществото на Епархіѭ тѫ ны за да съдѣйствува спорядъ опѫтствуваньето на реченый Михюрдаринъ, десять пѫти могѫ да кажѭ, че ще бѫде това спорядъ желаніето на жителитѣ, и еднаждъ че не ще, когато „грушъ арада варъ". Нъ сладчяйшій ми! послушайте моето намѣреніе! послушайте жяркото и нелицѣмерно то желаніе на сестриный ви сынъ! послушайте това което основателно сьмъ прѣдпріялъ, и възнамѣрилъ за свято и спасително да направѫ, което чрезъ силѫтѫ на старецъ тъ си Неофита блазнѫ ся да вѣрвамъ че щѫ го сполучѫ, и ето това е́. — съ жалостъ ви говорѭ, омрьзна ми вече Вратчанска та Епархія, натегнахѫ ми тукашнитѣ духове, съ безобразнытѣ си докарванія, и голѣмитѣ грабителства на не́ малцына Вратчане и Плѣвненчѧне. Отъ годинѫ врѣме на самъ въ крайно изступленіе, и жалостно положеніе ся намѣрвамъ, като размысля за бѫдѫщето, и че въ старость тѫ си не щѫ бѫдѫ друго, освѣнъ чистъ единъ прѣосвященъ просякъ! Самичекъ азъ знаѭ за колко ми станахѫ три тѣ гоне-

ния! самъ знаѭ кому колко сьмъ далъ на оня Епархиотытѣ си (щенъ нещенъ), и освѣнъ другытѣ ны разноски които обыкновенно правѫ всяка година за училище, учители и проч. което никой Владыка смѣѭ да кажѫ не е направилъ до сега, не имъ ся теглятъ и корулмацытѣ, които сѫ, че направили добро, че показали родолюбіе, че прѣзрѣли своѭтѫ работѫ и гонили вѣтрити по Търново, пакъ отъ другѫ странѫ, че Духовенството лошаво, несносно, й грабливо, че Драганъ добръ й проч. — Не мыслете молѭ, че неврѣдностьта ми й неопытностьта ми ги сѫ докарали до тая стъпенъ не, сичката причина на безобразіето имъ, съ което ся отнасятъ към насъ е, че мя познаватъ още отъ простъ калугеринъ, и чрѣзъ това неможяхъ да имъ ся покажѫ като грькъ Владыка, отъ другѫ странѫ, като и нещяхъ, че сьмъ божемъ блъгаринъ за да не говорѭтъ послѣ тъй и тъй съ такъвъ характеръ сѫ человѣци днесъ за днесъ, что то могѫ да кажѫ, че другъ Владыка мѫчно може да прѣбѫде цѣла година миренъ и спокоенъ. — Сичкытѣ тѣзи нихни безсъвѣсни навыцы като смѣтатъ прѣдъ себе си, прѣдвѣщава ми ся жялостно едно бѫдаще, и за да не загубя днитѣ си безъ време съ катадневны печялни и несносни досажданія, прѣдизбрахъ за спасително да ся натоваря съ още борчъ за едно промѣненіе отъ тѫзи Епархіѭ на Митрополитскѫ нѣкоѭ Епархіѭ ако не погорня отъ тѫзи, не и по долнѭ на доходитѣ, което съхранявамъ тайно, и безъ никому другому да е извѣстно. Съ прѣминѫлитѣ двѣ пощи открыхъ това на прѣдишный си Киріаршисъ и старецъ Неофита, прося му да съжяли бѣдно то ми състояние, и подѣйствува съгласно съ желаніе то на чиракътъ си за сполучванье таквози едно промѣненіе, което за мене ще бѫде както предрекохъ най спасително, и при това му забѣлѣжвахъ, че Вратчанската Епископія и да стане Митрополія, пакъ не сьмъ благодаренъ да остана тука, ако щѫ остана и съвсѣмъ безъ постъ, и това ако Богъ дадяше да ся исплъни, и мя наслѣди нѣкой грькъ, тогасъ щѫтъ познаятъ Вратчане и Плѣвняни какѫвъ е былъ Доротей, колко ѐ струвалъ, и ако истинна пастырскы и отечески благодѣянія е правилъ той въ управлѣніе то си къмъ ввѣренното му стадо.— Писалъ сьмъ ви . . . . . два пѫти за това, нъ още отговоръ не сьмъ получилъ толко затова, колкото и что щѫтъ подѣйствуватъ и прошеніята на Епархіотытѣ ми за произведеніе Вратчанска та Епископія на Митрополіѭ, като получиме отговора не ще загубиме време да ви съобщиме подробности нови.

Г. Христо Тапчи Леща види ся че има наклонность за да ни спомага въ нѣкой работы сегись тогись, за което й отъ нашѫ странѫ му се пише веднѫждъ. и дваждъ, споредъ писмо то ви което пріяхме отъ Царійградъ по едного Вратчаница, по което послѣ получихме отъ другого й честный въ дарецъ, едно руско Евангеліе, за което ви прѣблагодариме.

Слушямъ че Самоковскій Митрополитъ ся вдигналъ за Цариградъ, и постътъ му е още безъ намѣстникъ, ще ли ми е допростено, да ви спомоля като на свой, да подбудите нѣкой ваши приятели. тамъ ако имате, за . . . . разумѣвате что искамъ да кажѫ, или ако вамъ ся това недопада да ми отговорите по съ време, тѫ азъ щѫ прѣдложѫ и това на Неофита, който вѣрвамъ, че мя обича (като има и за какво), и че ще ся старае да испълни прозбата ми. —

Съобщавамъ ви на конець и друго едно любопытно нѣчто, което нема мѣстото, и което по принужденіе го правя. — Нѣкой си Вратчанецъ Саво Христовъ въ 1829: год. заслужилъ съ нѣчто си на нѣкой си полкъ рускій, бывшъ подъ командѫ на нѣкого си Генералъ Кишелевъ и за вѣрнитѣ му услуги дадено му Аттестатъ. Голѣмый сынъ на реченый покойный Саво Христовъ имѣющъ сега на рѫцѣ тѣ си тойзи Аттестатъ, който ѐ и единъ отъ тукашнитѣ прьвенцы, умолили да ви проводиме оргиналъ на него, и да ви пытаме, ако господствому може да се надѣя чрѣзъ него нѣчто ползѫ, было въ това врѣмя било за по послѣ, тѫ като ви го приключавамъ, молѫ да ми забѣлѣжите нѣчто въ писмото си за това да му отговоря, Българска работа!

Не ще е, непотрѣбно нѣчто, ако ви допрощава врѣмето чрѣзъ едно писмце да подканите пакъ Г. Христо Тапчи Леща за да ни прѣдстоява по възможность, за каквато бы работа ся умолява отъ странѫтѫ ны, съ което прѣмного щете мя благодари.

Голѣмо безпокойствіе и досега ви направихъ съ настоящето си което по длъжинѫтѫ си надмина и Андреевы тѣ канони, за което прося извиненіе.

Вседомовно молитствующъ ви отъ Бога да достигнете и прѣкарате господскитѣ праздницы съ благополучіе и веселіе прѣбивавамъ.

1859 :Деке. 22: Вратца.

Вашего Благородія
тѣплѣйший О. Христѣ Молѣбникъ
† Врачанскіи Дωроѳеи

Молитствувамъ отъ всичкѫ душѫ нанѫ ми, почтената ви съпруга и баба хаджийка. —

---

865. — Какъвъ трѣбва да бѫде единъ владика. Врачянската епархия не може да бѫде независима. Геровъ ще гледа да прѣпорѫча Доротея за самоковски владика. Коп. кн. 3. 460.

Прѣосв-му Доротею, Епископу Вратчянскому и пр. и пр.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Имахъ честь да приемѫ Ваше молитвено писмо отъ 22 тоя Декемврия, въ което довѣрително като на роднинѫ, ми явявате сегашно-то си мѫчно положение въ Вратцѫ, спорядъ немирность-тѫ на нѣколцина отъ гражданы-ты и корыстолюбие-то на началника Ви, трьновскый митрополитъ, и прѣдначрьтания-та Ви занапрѣдъ за да бѫдете мирни на старость. Прѣди да Ви кажѭ мысль-тѫ си за прѣдположения-та Ви, приятнѫ длъжность считамь да Ви изявѭ благодарность-тѫ си за довѣрие-то, което сте показали камъ мене. Послѣ съ истѫ-тѫ искренность щѫ Ви кажѭ какво прѣдположение-то Ви да ся направи Вратчянска-та епископия независима отъ Трьновскый Митрополитъ, ми ся види не само мѫчно, нъ и невъзможно въ сегашне врѣмя, помежду друго, и зачтото Вие сте родомъ Бльгаринъ. Истина, михюрдаръ-тъ на Садразама ся е обреклъ да направи, и садразамъ-тъ да помогне на това, нъ, както видите, садразами-ти ся мѣнуватъ така чясто, чтото сега вече не е оный, на чие-то врѣмя Ви е дадено това обѣщание. Освѣнь това, садразамъ-тъ нѣма право да иска да ся направи таково едно измѣнение въ церковны-ты наряды, освѣнь ако има нѣкаквѫ причинѫ да иска синодътъ да го одоброволи, та за хатѫръ да направи това нѣчто. Заради това мой-тъ совѣтъ Вамъ е хубавѣ да ся пазите да не бы да дадете напрѣдъ пары за тѫѭ работѫ, зачтото, може и тѣхъ да загубите и работа да не ся свръши. Колко за Неофита Солунскый митрополитъ, азъ вѣрвамь, че, дѣто Ви покровителствува отъ гонения-та на Трьновскый Григория, не е толкова отъ обычь за Васъ, колкото отъ другы причины. За това добрѣ ще бѫде да не сте съврьшено довѣрени и прѣдадени нему, а да ся опытвате дѣ стѫпяте. Щѫ Ви забѣлѣжѭ още, че откакъ проводихѫ синодскы-ты старци на епархии-ты имъ, работы-ты въ патриаршиѭ-тѫ сѫ измѣнихѫ нѣколко, и сега вече единъ Неофитъ, или единъ Герасимъ, не може да прави каквото ще, а такава една работа, каквото что е освсбождение Вратчянскѫ-тѫ епархиѭ отъ зависимость-тѫ отъ Трьновскый митрополитъ, трѣбва да ся рѣши отъ сьбрание-то, което сега наряжда церковны-ты работы. За това ми ся види мѫчно да ся свръши сега таково нѣчто, и събрание-то трѣбва да е нарядило вече отношения-та на епископии-ты, каквото что е Вратчянска-та и другы.

Колко за желание-то Ви да земете Самоковскѫ-тѫ епархиѭ, то ми ся види по̀-лесно, и азъ, ако да значхъ това, прѣди пять-шестинѫ дни, имахъ твръдѣ добръ случяй за да докарамь на умъ на нѣкои отъ Самоковци-ты за Васъ. И сега пакъ щѫ глядамь да направѭ нѣкакъ това; нъ и тамъ, както и насѫдѣ, има людие научены да ся ползувать отъ владыкѫ-тѫ, и не мирувать, ако нѣма кокалъ да глождать. Така насѫдѣ положение-то на владыци-ты е твръдѣ мѫчно: добрый владыка срѣща мѫчнотии отъ оныя, които сѫ научени да ся ползувать отъ злоупотрѣбления-та на лошявы-ты владыци, а лошый владыка не може вече сега да прави лошявины-ты си беспрѣпятственно и быва омразенъ на повече-то отъ епархиоты-ты. Трѣбва човѣкъ твръдѣ умно да ся влада, за да благодари стадо-то си и да ся не докачя отъ нѣколко своекорыстны, които непрѣмѣнно ще има въ епархиѭ-тѫ си. Ако бы да рѣшите да турите въ дѣйствие намѣрение-то си за Самоковъ, то про-

стѣте ми да Ви дамъ единъ съвѣтъ: трѣбва да хващате работж-тж здраво и да не ся обвѣрвате на всякого, зачтото мнозина щжть ся найджть да искать да ся въсползувать отъ лекковѣрие-то Ви, и не само не щжть Ви помогнжть, а може и много да Ви повредять. Въ всякой случяй трѣбва да ся вардите да не влѣзете въ голѣмъ борчь, зачтото събрание-то въ Цариградъ е нарядило да ся турять владыци-ты подъ заплатж, и това събрание до два-три мѣсяци ще свршши работы-ты си, тогава нарядыты му щжть ся турять въ дѣйствие, и послѣ вече ще бжде мжчно за владыци-ты да плащать борчь.

Прѣди десятинж дни заминж оттука Вратчянець Г-нъ Димигръ Бошнякъ, та Ви проводихъ по него едно евангелие обковано и отъ двѣ-ты страны, отъ еднж-тж странж позлатено и сь змалто на 4-ты кюшета и срѣдж-тж. Обкова-та му, ако и да не е сребрьна, доста е хубавичка, та ако обичяте, може да го задрьжите за Ваземи, ако ли не, дайте го на новоизграденый монастирь св. Илия.

Пишж Ви доста на бръзо, зачтото на свршванѥ годинж-тж, и особенно сега, имамь доста работы.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и сьмь

на Ваше Прѣосвященство
покоренъ слуга
Н. Геровъ.

Майка ми и жена ми просять молитвы-ты Ви.

Въ доплънение на писмо-то ми щж Ви кажж още, какво азъ може да докарамь на умъ на Самоковци-ты за Васъ, ала не знаж, какъ скоро щж могж да свршшж това. Ако щете, може и Вые да пишете Неофиту; нъ страхъ мя е да не Ви поиска той много нѣчто, таче сегашний Самоковскый владыка има брата си, който може да му помага. Азъ ако да могж да подканж Самоковци-ты и да видж, че щж свршж нѣчто, щж Ви явж.

Г-ну Х. Тъпчилещеву хоратихъ за Васъ въ Цариградъ и сега пакъ щж му пишж. Трѣбва обаче и Вые да му пишете по̀-често и да му казвате, че го имате като свой настойникъ и проч.

Свидѣтелство-то на Саввж Христовъ видѣхъ. Въ нѣкой случяй то може да послугува на сына му, нъ не толкова за ползж, колкото за почетъ. Въ всякой случяй да го пази, та може нѣкога да види добро отъ него.

Молж Вы да ми направите по̀-скоричко описание за церквы-ты спорядъ образа, что Ви пратихъ съ писмо-то си отъ 14. Декемвр.

Трьновскый митрополитъ, Григория, ако и да Ви гони, трѣбва за очи да го почитате като началникъ, и явно съпротивление да не му показвате.

28. Декемвр. 1859.

Н. Геровъ.

---

866. — Ще изпрати исканитѣ статистически свѣдѣния. Хр. Тъпчилещевъ работи за Доротея. Пак. 33.

Сердечно ви молиствувамъ. —

Йскренно то ми ваше чрез̓ майка ми с̓ нарочито человѣкъ предъ нѣколко дена прїехъ й разумѣхъ содержанїе то му, щехъ да ви пиша по пространно, но като ми нема поснастоящему тука граматико кой то отиде на Плевенъ за негова си работа, оставамъ като дойде да препишеме Церквитѣ както ми писувате й ще ги испровода незабавно. През̓ тия дена получихь едно писмо отъ баща ми кой то ми писува защо работите отивали добрѣ в̓ Цариградъ и че Г: Христо Тапчилеща билъ залѣгалъ за добро то ни за кое то са надѣвам̓ да сте му писали вия й ви ўмолявамъ да му пишете пакъ дето и азъ като дойде граматико ми ще му пиша. За сега като ви молитствувамъ добро здраве давамъ конецъ на писмо то ви.

1860: Јаннуарїа 18: Вратца.

Вашъ ѿ Христѣ Теплій молебникъ
† Врача́нскїи Дωроѳеи

---

867. — Борба на Доротея съ търновския митрополитъ. Срѣдствата на послѣдния. Пак. 33.

Прияго 5 Февр. 1860 Отгов. 6 Февр.

Вседушевно ви Молитвувамъ.

Писма та ви отъ 19 и 28 на прѣминалыя мѣсяць сѫ въ рѫцѣ тѣ ми, че не ви отговорихъ на тѣхъ до сега, причина та е че писарь тъ ми вчера сѫ завьрнѫ тука, и по причинѫ пакъ на друго ново гоненіе сега, което ѐ. Киріархинъ тъ ми Григорій, кого то еднакво почитамъ и до тоя чясъ, безъ да е послѣдувало отъ странѫ тѫ ми къмъ него до сега ни най малко явно съпротивлѣніе, види ся, че позна зачто то и да проводяше Истилямджіи отъ странѫ тѫ си, подвластни тѣ свои єпископи, спорєдъ както му ся налагаше повѣлително отъ Великѫтѫ цьрквѫ, никаквѫ сполукѫ не щяше да посрѣщне въ планъ тъ си, възнамѣри за подобро, да подпрати человѣкъ съ писма до Плѣвнянски тѣ и Вратчански тѣ наши гонители, да набїѫтъ съ измамѫ по нѣколко печяти на бѣлѫ празднѫ книгѫ, ѝ да се затечять къмъ него. Десятына Кумєхай души отъ Плѣвянъ и Вратцѫ отъ седмь осмь дни насамь сѫ въ Търново, бєзъ да познаваме что Н. Прѣосвящ. иска да ся възползува отъ второ то това нихно притичанье въ Търново, както да е множество то пакъ показа готовность срящу колко то селѫ нуждни да бѫдѫтъ кѫмъ новѫтѫ тази поклетѫ, и надѣждно е че тѣзи дни немирници тѣ, кои то сега сѫ въ Търново да станѫтъ идатъ въ Видинъ отъ мѣстный Губєрнаторъ споредъ обемъ-тъ на писма та пратени отъ 16 дѣнъ мине пѫлномощни векиле, пратени прѣдъ нѣколко дни отъ странѫ тѫ на града Враца ѝ Казѫтѫ. Ничто друго и отъ това Киріаршеско повдиганье, освѣнь доволно умрази, главоболія, ѝ разноски. — щѫ сьмь благодарень да ви съобщѫ и какви слѣдствія ще даде това. — Приключавамь ви и описаніе на цьрквитѣ въ Енорїѫтѫ си. Споредъ писмата ви щяхъ да ви опишѫ само цьрквитѣ, а споредъ притворенный ви образъ възимѣхъ да искате и сичкитѣ сѣла на Енорїѫ тѫ ми тѫ чрѣзъ него така ви ги и описахъ.

Щѫ ви молѭ за нѣчто, което е или възможно, или не възможно. Немамъ си архіерейски одежды, и незнаѭ възможно ли ви е да ми издѣйствувате нѣкакъ изъ Россіѭ єдинъ такѫмъ одѣжды, ако не цѣлый такѫмъ, а то по нѣчто отъ нихъ даръ, (извинете за голѣмѫ тѫ ми тѫзи дьрзость), ако ли то е съвсѣмъ невъзможно, молѭ пакъ да ми изнесете цѣлъ единъ такѫмъ съ коронѫ тѫ и проч съ по умѣреннѫ цѣнѫ, и това добро при много-то други като ми сторите вѣчно щѫ вы остана задлъженъ, и съ благодареніе щѫ глядамъ и азъ съ нѣчто да ви сѫ отсрама за много то благодѣянія, които отъ нѣколко врѣмя на самъ ми направихте, и правите, и чрѣзъ които въ животътъ си сѫществувамъ много по-дьрзостенъ.

Отъ всичкѫ душѫ и сърдце молиствующъ бабѫ Хаджійкѫ, любєзнѣйшѫтѫ ви съпрѫгѫ, прѣбѫждамъ както и всекогаждъ.

1860 : Јанну. 28 : Вр.

Вашего Влагородія
Тѣплѣйшій о Христѣ
Молѣбникъ

† Врачанскїи Дωроѳеи

Съ жялость ви съобщявамъ и друга най прѣсна новина. сынъ тъ на гонителя ны Васила Крѫстеняка въ Вратцѫ, Георгій Василовъ прѣзъ тія дни ся покуси да мя отрови чрѣзъ єдного отъ слугитѣ ми. като му обѣщаваль двѣ хиледи гроша, Сеизинъ тъ ми като сѣкій простъ селачъ обрѣкалъ ся и трьсилъ згодно врѣме прѣзъ два дни три тни да хвьрли отровѫтѫ въ нѣчто, нъ стрѣстнатъ отъ Бога, и уплашенъ нени отрови и другиго нѣкого. Снощи сахатътъ по пять съ растрѣперены рѫцѣ, главѫ и крака исповѣда това, като показа и отровата на явѣ обвита въ книгѫ, дадена му отъ Георгія Василова, до тоя чясъ ся издири и Еврейна, отъ кого то е купена, нъ момчето което е ѭ купило още се не издири, утрѣ ще стане испит за това меджлисъ, гдѣто ще присутствуватъ и прьвенцитѣ тукашны и ще ся испыта по тънко за това, какъвъ то караръ ся даде за адското това покушеніе щѫ ви го съобщѫ. —

срѣщуподписаный

868. — Съвѣти Доротею за сговоръ съ епархиотитѣ. Владиката проси архиерейски одежди. Кон. кн. 2.

Прѣосвященѣйшему Доротею,

Епископу Вратчянскому.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Имахъ честь да приемѫ Ваше молитвенно писмо отъ 28 Яннуария, отъ което съ жялость голѣмѫ ся научихъ за новы-ты гонения, повдигнѫты възъ Васъ по побуждение отъ Трьновскый Митрополить. И разумѣвася, че Негово Выс-прѣосв-во нѣма да Вы остави на миръ, като знае, че ся работи, за да ся направи Вратчянска-та епархия независима отъ него. И вѣрвамь, че въ Цариградъ на тоя рядь повячето щѫть ся на неговѫ странѫ, зачтото той е Грькъ, а Ваше Прѣосвященство сте Блъгаринъ. Затова бѣ добрѣ баремъ отъ епархиоты-ты да нѣмате противници. Затова мое-то мнѣние е, че ще бѫде весма добрѣ да ся сговорите съ противниците си. Тогава вѣрвамь, че Негово Выс-прѣосв-во нищо не ще може да Ви стори. А доклѣ ся намирать вь епархиѭ-тѫ Вы такыви огчаяни противници, които дору да искать да Вы тровѫть (ако излѣзе истина това, зачтото човѣкъ-тъ, что казва да сѫ го турнѫли да свръши това, може да лъже съ нѣкакво намѣрение, както чясто ся случва) Ваше-то положение все ще е усилно. Азъ съ нетрьпѣние щѫ чякамь да ся научѭ, какъ ще иде работа та.

Прѣди двѣ недѣли Господь ми подари сынъ, когото, молѭ Вы, да благословите макарь и заочно. Сега ся готвимь да го крьстимь, та сме на работѫ, затова Ви пишѭ набръзо.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и имамь честь да сьмь

На Ваше Прѣосвященство

Пловдивъ, покоренъ слуга

10 Февруария 1860 г. Н. Геровъ.

Желание-то Ви да Ви испросѫ архиерейскы одежды, не знаѭ навѣрно щѫ ли могѫ да исплънѭ, нъ щѫ ся опытамь; трѣбва обаче да ми пишете едно писмо само за това. Истина че това писмо азъ нѣма да проводѫ никѫдѣ, ала трѣбва да го имамь на рѫцѣ, та така да пишѭ. На основание на писмо-то Ви отъ 28 Яннуария не могѫ да пишѭ за това, зачтото има въ него и другы работы. Радъ щѫ бѫдѫ, ако сполучѭ да изврьшѭ това.

Прѣдположения-та Ви за Самоковъ не приличя да могѫть да ся осѫществять. Матей има голѣмы аркы въ Цариградъ, та че и патріаршия-та си има нейны-ты намѣрения.

Описание-то за церквы-ты приях̀ъ и Ви благодарѭ отъ срьдце. Щѫ Ви ся помолѭ още да ми проводите описание и за монастыры-ты въ епархиѭ-тѫ Ви, нъ то да бѫде малко по̀-подробно, сир. каквы сѫ, колко калугеры има, на какво мѣсто ся намирать и проч. и щѫ Ви бѫдѫ весма благодаренъ.

Н. Г.

---

869. — Търновскиятъ митрополитъ прави постѫпки за вдигането на Доротея. Народътъ се противи. По тровенето на Доротея. Изпращатъ се статистически свѣдѣния. Пак. 33.

Вседушевно ви молитствуваме

Радостно пріяхъ ваше то писмо отъ 6„ Владѣющаго мѣсяца, на което сьдрьжяньето разумѣхъ. По новытѣ, за работытѣ, отъ кои то и до сега ся обезпокоявамь сѫ тія. Нашій Киріархинъ, послѣ вдиганьето на двойца тройца оть Плѣвянь и толко отъ Вратцѫ въ Трьново, провожда Діаконътъ въ Видинь съ писмо отъ своѭ странѫ до мѣстный губернаторъ, за да земе боюрултіѭ, сь силѫ тѫ на коѭто истеръ, истемесъ да мя вдигни за Трьново, нь силното това нѣгово изысканье безъ извѣстіето на Патріаршиѭтѫ ся оничтожило, като отговорилъ Пашата, че усулданъ деилдиръ да даде таквази боюрултіѭ, както и да е, Діаконътъ му сь второ

повѣленіе чрѣзъ телеграфътъ, става отъ Видинъ и дохождз въ Вратцѫ само съ неговѫ еднѫ Епистолiѭ, съ коѭто мя призовава неизбѣжно въ трьново. Раздраженъ народъ-тъ, по причинѫ на незаконны тѣ постыпки на Митрополитъ тъ, безъ да губи врѣмя фукнася въ Епископiѭтѫ ны, и изговори прѣдъ Дiаконъ тъ колкото станѫ потрѣбни както и причинитѣ чрезъ които въспрѣхѫ рѣшеніе то ми за Трьново, съвсѣмъ что и азъ ужъ ся готвяхъ за тръгванье. Дiаконъ тъ си отиде, и по него ся отправи магзаръ до Митрополитъ тъ какъвто трѣбваше. Днесъ утрѣ ся надѣваме за человѣкътъ да дойде (единъ ѿ прьвенцытѣ тукашни), който отнесе магзаръ-тъ, каквито новости ся породятъ, колкото отъ къмъ Трьново, толко и отъ тука слѣдователно съ благодареніе щѫ ви ги изложѫ. —

Противницы тѣ ми ся малцына, харекети немамъ, немамъ и никакво съмнѣніе, и съ само едно за инатъ, и безъ причинѫ — истемеисъ —, мыслѭ, че не ще ся збѫдни по нихнѫ волѭ. Всичкото е че отъ пары отпаднахъ.

Работата за тровеньето май ся разслаби, като Еврейнъ-тъ, когото му прѣдставяхѫ говореше, че не е и тоя, комуто продадохъ отровѫтѫ, видися че ся подкупи да не каже истинѫтѫ.

Благославямъ на конецъ сынъ тъ ви, когото Богъ ви е подарилъ, отъ всичкѫ душѫ и сьрдце, молитствувамъ му отъ Бога пѫлно здравiе, и длъги годины за голѣмѫ радостъ на родителитѣ му. Да ѐ живъ!

Молитствувамъ женѫ ви, любезнѣйшѫ тѫ ви сыругѫ и бабѫ Хаджiнкѫ и по това прѣбѫждамъ както всякогаждъ.

Вашего благородія

1860: февр. 19: Вратцѫ. тѣплѣйшій о Христѣ молѣбникъ

† Врачáнскій Дѡроѳеи.

Проваждамъ ви и описаніе на Мънастырытѣ въ Епархiѭ тѫ ны спорядъ желанiето ви.

Сѫщий.

---

870. — Доротей иска архиерейски одежди отъ Росия. Пак. 33.

Ваше благородiе
Вседушевно Молитсвуваме

Слѣдъ отечески тѣ наши молитвы идѫ да ви извѣстѫ какъ съ благодать тѫ Божiѭ намѣрваме ся до днесь въ здравiе. По нуждѫ смыслихме да ся отправимъ чрѣзъ Ваше благородiе за еднѫ архiерейскѫ цѣлѫ утваръ отъ Святѫ тѫ Россiѭ, която спорядъ убѣжденiето ми като милосьрдна и благоутробна майка на немощни тѣ си събратiя вездѣ находящiи ся непрѣстава да показва въ всяко врѣме и обстоятелство различны благодѣянiя, нравственны и матерiалны, които произхождатъ отъ нейны тѣ благочестиви и благородны чювства за христiанско улѣсненiе и украшенiе. Като въ пълно увѣренъ и азъ въ нейното великодушiе, благонадежденъ сьмъ да попросѭ чрезъ Ваше благородiе реченный подарокъ, съ когото да испьлнямъ безкровнѫ тѫ жьртвѫ Господа нашего Іисуса Христа въ умоленiе и прощенiе на нашето Християнско бѣдно стадо, което ще глѣда съ благоговѣнiе величiето на цьрковното наше украшенiе, за да благодари на всегда главата на Святѫ тѫ нашѫ непорочнѫ вѣрѫ, въ коѭто ся удостоихѫ, за да бѫдѫтъ наслѣдницы на небесно то царство.

Молимъ ви да пишите гдѣто знаете за да получимъ испълненiето на нашето свято прошенiе, за което ще остане това благодѣянiе въ незабвенѫ тѫ нашѫ память. Прѣбываваме же.

1860: февруар. 20: Вратца

Вашего Благородія
тѣплѣйшій о Христѣ
молѣбникъ

† Врачáнскіи Дѡрóѳеи

---

871. — Доротей повиканъ въ Цариградъ прѣдъ синода. Плѣвенци подаватъ ржка за примирие. Пак. 33.

Прият︎о 27 Мая 1860.

отъ всичкж душж ви Молитствувамъ

Тука въ плѣвянъ, гдѣто выше отъ 20 дни има какъ сме дошли, получихме ваше и друго писмо отъ 26, прѣминалаго мѣсеца отъ Едрене й̑ разумѣхме съдържаніе-то му. Съ отговоръть си напрѣждъ като ви благодариме за колко то искренно ни нанасяте да земеме прѣдъ очи прѣдварително, извѣстяваме, че прѣдъ почти три сѣдмицы получихме една Епистолія, чрѣзъ коіжто ся призоваваме въ Царій градъ относително за оплакванія та на противницы тѣ ны, което не щемъ избѣгна да направимъ послѣ като наредиме сичкитѣ си работы въ Епархіжтж цѣль та на това Синодно призованіе никакъ нени устрашава, колко то сме писали, и колкото ни пишатъ като туряме прѣдъ очи сждиме че не е за поврѣдж тж ны, а, за колкото ся блазниме отъ толко время, което ако сполучиме повече ще ны облагополучи отъ колкото до сега. При това забѣлѣжвамъ и друго, което какжвъ край ще даде пакъ щж ви пишж. Противницитѣ ны тука въ Плѣвянъ, гдѣто сж и повече, като познахж че невъзможно е да сполучятъ намѣреніето си, за което отъ толко време сж ся ȝаловили, клонятъ на примиреніе, и подаватъ ржкж сякакъ за това, което надѣждно е да стане прѣзъ тыя дни, и то е най доброто.

Спорядъ както ни пишяше баща ми утрѣ или въ другій день трѣбва да стигне тука любопытни сме да чюеме и отъ него новины които остаяше за сега да ни прикаже. . . . .

Молитствуваме ви на конецъ домашно и прѣбиваваме както и всекогаждъ.

1860: Маіа 18: Плѣвянъ.

Вашего благородія
тѣплѣйшій о Христѣ молѣбникъ
† Врача́нскїи Дωро́ѳеи

---

872. — Отказва се помощь на дяконъ да се доучи. Пак. 33.

Прият︎о 14 Апр. 1861.

Молитствꙋвамъ ви.

,Писмо то ви ѿтʼ 22: прешедшаго пріехме, й̑ съ благодареніє го прочєтохме, й̑ разꙋмєхмє за колко то ны пишє тє, й̑ много ся возрадвахъ като ся й̑зʼвѣстихъ за ради Тайчє то чє стє го пріѣли, за коєго й̑ ніє знаємє че щє станє добро, което да го й̑ма те съ здравіє. ʼА, колкото за ради Діаконж, чє й̑скалъ да сє ꙋ̑чи, ныє нємамє за сєгж това врємє, доклє нє сє й̑правимъ на є̈днж̑ странж, й̑ а̑ко є̈ й̑скалъ за да сє ползꙋва, да є̈ сєдєлъ на мєсто то си, доклє сє вжрнємє, а̑ за ради чє є̈ младъ; той є̈ ѿтʼ о̑ніж кюсетж който ги казватъ џєндємъ кюсєси, когото, й̑ слѣдъ дєсєть години да го видимъ, пакъ щє го видимъ съ тази й̑ликіж, колко то за сегашны новєны нєма дрꙋги, о̑свѣнъ който станахж, ѿтʼ вчєрж, й̑ завчєрж, й̑злєзе є̑дно й̑радє ѿтʼ порта тж което є̈ за ради пєтнадесетъ-тѣхъ бєнтовє Патріаршєски, за да сє потвєрдатъ, ѿтʼ който ви й̑ приключавамє є̑дно, за да видитє, а̑ко нє стє виждали, тжй й̑ ѿтʼ ранови тє й̑зданіє тж є̑дно, й̑ за сєгж дрꙋго като нєма какво да ви пишж ново, дарєны бждєтє съ благословєніє то ны.

1861: ʼАпрілій 1: Цариградъ

ѿ Хр̑истѣ молитвєнникъ
† Врача́нскїй Дωроѳеи

Молитвꙋвамъ баба Хаджийкж, й̑ нана ми, й̑ Герчж. —

873. — **Прѣпоръчва се Гортински епископъ Мелети.** Пак. 33.

Прията 2 Юнія 1861.

Ваша свѣтлость молитвующій ѿ души сладцѣ сопривѣтствую.

Носящій настоящето ми писмо Епископъ Гортинскый Госпⷣ: Мелетій пріятель ми ѐ многовременъ, който иде при васъ за некой си потребни нему книги, затова ви се мола за хатъратми да го пріемнете радостно и да му дадете реченыте книгы

1861 : Маїа 5 : Ц-градъ

Вашеа свѣтлости
теплѣйшый ко Господу молитвеникъ
Софїискїи Дωротѳй

874.* — **Кани се Доротей да напустне София, да се откаже отъ патриаршията и да се присъедини къмъ народнитѣ борци.** Пак. 112

Пишеми ѐди́нъ прїѧтелъ чрезъ дрȣгиго приѧтелѧ коитȣмие познатъ ѝсвои ѝ оу҆веренсамъ чежелае за добротони ѝмене ѝтебе, пишеми слѣдȣющето наȣчиласа че софиенцыте сасѧ наговориле никакъ даневи познаѧтъ за владыка, ѝсега а̂ко немогатъ дата ѝзвадатъ нещатъ ѝдата ѝматъ за владыка ѝщати стоѧтъ насреща дȣде да сполȣчатъ дата ѝзвадатъ ѿсофиѧ, тȣгива инадрȣго мѧсто нещатъ дата приематъ, зачто народатъ казва че тисиса наелъ да проправишъ ѝзново пѫтъ за грѫцките владыци въ бѫлгариѧ. сега царетата неможле да ѝдатъ срещо о̂бщето желанїе на народите. а̂тиси ѝскалъ за владыка да ѝмса натȣришъ насила, тасосъ товаси направилъ дата нещатъ нииде нетȣ ѝмето дати чȣѧтъ, споретъ работите что стоѧха всофиа. а̂даса о̂правишъ предъ народа ѝма о̂ще ѐдно средство тое дастанешъ да ѝдешъ да ѧвишъ на патриканата че ничто неможешъ данаправишъ даса приематъ владыцыте коитȣ тѧ праща. таще неще даȣдовлетвори бѫлгарете ѝдаса погоди стѧхъ. ѝтоваще направи патриархатъ даса оу҆вери че дрȣго ѧче неможе о̂свенъ данаправи о̂нова чтотое прилично и праведно ѝвъ такавъ слȣча́и ѝ народатъ може дати прости кабахататъ колко годе, тоса познава пише п: чее мѫчно дастанешъ да ѝде́шъ сеги зачтотȣ ѝхарчевитесатешки коитȣси направилъ ѝщешъ направишъ, но требва данамеришъ коланлѫкъ да ѝдешъ. а̂ко ѝскашъ да ѝмашъ пакъ лице за предъ свѣтатъ а̂коли ненаправишъ тѫй загȣбенатие работата, ѝсегае време даидешъ после кѫсно ще стане така пише п: та ѝ а̂зети ѧвѧвамъ ѝщаса на деѧмъ сосъ ѝстиатъ коитȣви донесе това писмо даприема ѿговоръ ѿвазе

---

875. — **Защо Доротей нѣма да остави София. Кой е виновенъ. Дългътъ на Доротея.** Пак. 112.

Догосподинъ Наиденъ Герωвъ рȣски консȣлъ
въ цари градъ.

о̂тъ 30 починалаго мѣсѧца прїѧхме съ благодаренїе писмотови прадвамеса за добротови здравїе, видѣхме слѣдователно ѝколкотони пишете отъ странатата на нѣкой нашъ прїѧтелъ, който не былъ желателъ отнюдъ зазлото ны, че уже въ настоѧщето време нїи сме прѣдпрїѧли изново пакъ

*) Писмото е отъ Атанаса Х. Геровъ, братъ на Найдена Геровъ и уйка на Доротея, писано е на 30 августа 1861 год

да подчиниме българскій тъ народъ подъ грѣцката дȣховна власть, чрѣзъ което сме излѣзли отъ очи на сичкитѣ българе, че съ насила сме искале да сѧ натȣрѧме насофіѧнцытѣ завладыка, че, че, че, ипроч, инаконецъ срѣдството было за да избѣгнеме щогодъ отъ гнѣвъ тъ на българетѣ, да станеме текраръ да са завьрнеме въ царнградъ, и да хвьрлиме произволно чȣковетѣ си прѣдъ патріарха, исъ едно слово, това като направиме неотмѣнно българскій тъ народъ щѧлъ да сполȣчи въ прѣдпріѧтіетоси, кога то и сами тѣ царье не можли да противостоѧть на общо то желаніе на народы тѣ. въ отговоръ прочее нареченны тѣ азъ щави забѣлѣжа слѣдȣющы тѣ, коитȣ съобщете на пріѧтель-тъ ны, кой то ви пише. — ніи съ насила никогда не сме и помыслили да сѧ натȣраме за деспотъ на тȣкашны тѣ, ни то пакъ отъ своѧ волѧ сме дошли тȣка сѧкій едничъ го познава, че ніи сѧ проводихме както и дрȣги тѣ досега владыцы съ ферманъ отъ портата, и съ ȣдобреніе то на велика та цьрква, не обаче притворно и подъ вълчешка кожа както сѧ иска на съплѣменницы тѣ ми да го испобѣдатъ. ніи въ софіѧ ако сме дошли, кѫлѫджѫмъ хакѫ ичинъ гелмедикъ, врѣдомъ почти сѧ навчиха че ніи тȣка присрѣщнахме и непрѣстанно всѧкій денъ притеглюваме най засмѣхъ, най голѣми, най нечюти и най безсовѣстни порȣганіѧ за честъ на вѣрата и чинь-тъ, отъ горѣщи тѣ патріоти на това мѣсто, и ніи акмȣсȣнъ карамȣсȣнъ агзѫмѫзѫ ачмадѫкъ, всѧкій единъ кой то каже че сме употрѣблѧвали лȣкави и адски нѣкои мѣрки за нашето на мѣстванье надъ софіѧнцы тѣ лѫжи, и говори противъ съвѣсть тѫ си, всѧкій кой то иска да ны нарече прѣдателъ на отечеството си измаменъ е, исъ пристрастіе го говори, доброто кой то не иска и немȣ е защитникъ, аллахъ белѧсѫнѫ версинъ, и въ това народно прѣдпріѧтіе ако сьмъ повиненъ, вышный нека мѧ сѫди, кои то ще сѫди исички тѣ дрȣги, азъ въ цари градъ доклѣ бѣхъ още спорѧдъ възможностъ тѫ си чатъ патъ пораснытахъ отъ нѣкои си какви можатъ аджаба да бѫдатъ слѣдствіѧ та на тасъ работа, ино зла честьли да кажа, можахъ да чюіѧ онова, което несѧ съгласȣва съ това, което отъ множество то сѧ почита за постижимо, пакъ тогасъ и немахъ време да направѧ инакъ, споредъ коетȣ неотмѣнно щѧхъ ѿ далечна страна да глѣдамъ и слȣшамъ Іераховзискатели тѣ да си глѣдатъ работы тѣ, и даси етищирдисвать кефъ-тъ а азъ да си свличамъ кожа та и да плача бѣдно то си състоѧніе, въ което пропаднахъ при минми тѣ грабителства. да прави общи добрины за споменъ на епархіѧтаси. — че не ща бѫда пріѧтъ тȣка за владыка нека мыслѧтъ оніѧ, които мѧ са проводили, иче гнѣвъ-тъ на българе тѣ може ми причини жалостно нѣкое вȣдȣще, и това ще го испытамъ съ великодȣшіе что то сьмъ най грѣшенъ. —

При тіѧ да кажемъ и най послѣдно то сирѣчъ да сѧ завърнемъ въ цариградъ споредъ опѫтствȣваніе то на пріѧтель-тъ, което ны е нарѫкѫ иможемъ го на прави, но трѣбва да знаѧть и сѫдѧть положеніе то ны, то есть че ніи днесъ за днесъ сѧ ограничаваме отъ крайна нѣмтіѧ при долговетѣси, и споредъ смъщеніѧ та кои то слѣдȣватъ не можемъ сполȣчи отъ нигдѣ сега за сега ни най малко облекченіе отъ пари, и извѣстно, че при таквази нѣмотіѧ и безсребріе не че неможемъ само да идеме въ цареградъ, и да дѣйствȣваме съ гласно съ нихъ, нъ неможемъ сѧ поклати и отъ мѣстотоси, нека, молимъ, народни тѣ кои то хилѧди пѫти повече сѧ желатели отъ насъ за добро то, ми сѧ намѣратъ въ това врѣме съ едно количество отъ двѣста и тридесеть хилѧди гроша, не даръ, нъ съ записъ да

имъ ги наплатимъ почтенно слѣдъ една година пакъ, отъ кои то пари 130: хил: гроша ще сѧ дадѫтъ тамъ, и сто тѣхъ да ни сѧ внесѫтъ тѫка, отъ кои то 60: и тѫка като броеме борджѫмѫза беделъ, долгове отъ кои то най много сѧ притѣснѧваме сега, да ни артисатъ и 30—40: хил: гроша, съ кои то то гасъ на радо сърдце сѧ завръщамъ въ цари градъ, и съ=клѣтва сѧ обѧщавамъ да дѣйствѫвамъ и азъ споредъ силатаси, и споредъ совѣстното на станѧванье нихно, и въ сѧкакѫвъ слѫчай да бѫдѫ жертвѫ тогасъ, срѣщо общенародното желаніе при честнѣйшето царско правителство, това тъй както прѣдрѣкохъ могаго направи, а инакъ никакъ, и ща трая великански срѣщо всичкитѣ неприятности кои то могѫтъ ми сѧ прилѫчи, доклѣ вече сѧ вдигне праведный=тъ гнѣвъ божіи. —

---

876. — Доротей въ Едрене. Крои се нѣщо за рѣшение на церковния въпросъ. Пак. 33.

Прието 31 Дек. 1861 Отгов. 3 Януар. 1862.

Ваше Благородіе
Вседушевно молитствуваме

Като испытваме прѣдварително за многоцѣнното ми ваше здравіе извѣстяваме, че завчера въ недѣлѭ вечертѫ благополучно стигнахме въ Едрене, гдѣто не слѣзохме на И. Шушуловѫ тѫ кѫщѫ, по причинѫ че въ неѭ прѣбывавать Театристи нѣкой си, а хванахме друга особенна кѫща за живѣянье. Любочестно пріяхъ ся отъ Н. В. Кѫбразліата, съ когото като продлъжихме разговоръ, въ първото си това прѣдъ него прѣдставленіе незабравихъ да му прѣдложѫ опытно и за колкото ся съ васъ разговаряхме, и смѣѭ да ви кажѫ че за прьвъ пѫть доста ся по поведи, тѫ колкото още станѫть между насъ слѣдователно щѫ ви ги обясня. По нѣкаквѫ си причинѫ тука ся намѣрвать и митрополити тѣ Димотийшкій Литишкій и вчера прѣдъ тукашны митрополитъ ся разговорихме за рѣшеніето на Българскій въпросъ, и скроихме единъ планъ кой то тія дни ще ся напише, подпише отъ насъ четырма Архіереи, и испроводи на Патріарха за да го удобри и подтвьрди ако ще, тоя нашъ договоръ ся извѣсти и на Кѫбрѫзліата, и самъ той го удобрява колкото поскоро да стане, и а ако ся удобри отъ Св. Синодъ оничтожавать ся съвсѣмъ първитѣ Патріаршески пунктове, подтвьрдени и отъ Портѫ тѫ, и ще бѫде, мыслиме, не малко ползовитъ и за Блъгарскій народъ, само и само да ся поправятъ работи тѣ, и да изчезнатъ непріятносты тѣ, които испытва Цьрквата отъ толко време за срамъ на православіе то. Казваме го и пакъ че ще ся ползувать отъ таѭ нарѣдбѫ бьлгаретѣ ако стане, и ако го припознаять и тіи послѣ, ако ли ся основавать на нѣчто си, и мыслять че щѫть могѫть сполучи равно онова което искать, добрь имь часъ. Писмото, както прѣдрѣкохъ, за Патріарха тія дни ще стане, и слѣдователно щѫ ви испроводѫ прѣписъ на него, и отъ него ясно ще разумѣете работата, която сме прѣдпріяли въ порядокъ да туриме, то ще ся подаде и на Н. Высочество. Нека, молѭ, ако е възможно да съхраните тія тайно за сега безъ да ги откривате на други, тѫ по послѣ ваша воля е. Приключавамъ ви прѣписъ отъ Емирнамета та Садразамски, до Видинскій Валіа, и Софійскій Мютесарифинъ, съ които въ отсуствіето си отъ Ц/градъ ся придружавахъ, отъ Кѫбразліа та разумѣвася, който въ него врѣмя бѣше Великъ Везирь. — За поголѣмо обезпеченіе на писмата ми, извѣстете, молѭ, тукашный консулъ да ги пріема съ благодареніе отъ насъ, и ви ги испровожда чрѣзъ когото нека получавамъ и желателни тѣ ми ваши.

Молитствувамъ всесьрдечно домашни тѣ, на които за здравіето желаѭ да ся научявамъ честичко, и оставамъ.

1861: Декер. 28: Едрене.

Вашего Благородія
тѣплый въ Бога молѣбникъ Всеусьрднѣйшіи
† Софінскіи Доровеи

---

877. — Кроежъ за спогодба българе съ Гърци. Правително изложение за буната въ София възъ Доротея. Пак. 33.

Ваше Благородіе

Вседушевно молитствуваме

И отъ 3„ на тоя мѣсяцъ получихъ ваше то писмо и радвамъ ся за здравьето ви. По желаніе ваше, извѣстявамъ, че онова, което бѣхме предприяли да направиме Владыцки, относително на цьрковнѫ тѫ Българо-грьцкѫ работѫ за до Патріарха, колкото и да ся забави по причинѫ, че на тѣхно прѣосвещенство не ся виждаше только добро, пакъ въ дѣйствіе ся тури, и ще стане тія дни, на кое то образъ тъ като земѫ щѫ ви го приключѫ. Въ пърѣѫ тѫ Патріаршескѫ Епистолію, коѭто слѣдъ стигванье то си тука получихъ. Н. Всесвятѣйшество ми излагаше рѣчь по рѣчь само телеграфа на мютесарифина Софійскій до Портѫ тѫ, въ кого то той като прѣувеличилъ работата (бывше то тамъ връху ни смъщеніе), още и това за мѣчаніе прави отъ странѫ тѫ си, че — ако за сега остане Владыката тука, не избѣжно е нуждно деня и нощя прѣдъ капіитѣ на Митрополію тѫ му, да ся намѣрва царскій аскеръ за обезпеченіе на животътъ му и проч.—разумѣвася че споредъ таквото безмѣстно извѣстіе, стана нашето вдиганье отъ тамъ. Тъй вънъ и далечъ отъ истинѫ тѫ като ся е писало, не изгубихъ и азъ врѣме да молѭ Патріархъ тъ да издѣйствува, за да ся съдиме прѣдъ Баба Аліе съ реченный мютесарифинъ връхъ лъжливото му даденно извѣстіе за собственно свое спокойствіе повече, тѫ ако имамъ нѣкой отвѣтъ за това щѫ ви пишѫ слѣдователно. За тази работѫ и самъ Н. Высочество Кѫбрѫзліа та писа, нъ и той още каршилѫкъ не получи. За любопитство приключва ви ся образътъ на двѣ писма, които получихъ съ сегашнѫ-тѫ пощѫ, отъ Патріархъ тъ едно то, а друго то отъ намѣстникъ тъ на капи Кехаята ны Никомидійскій. Н. Всесвятѣйшество особенно пише и на тукашный Митрополитъ да ни прави добри церемонии, което саме ми каза, и като не ми чете писмото си, подозрѣніе имамъ че му е писано още нѣчто. Една или двѣ пощи още щѫ чякамъ тука, и тога щѫ драпамъ за Цариградъ, за гдѣто, да ми ся дозволи да идѫ щѫ просѭ якичката. За сега толко, до пѫть щѫ ви писа по пространно. Молитствувамъ домашнитѣ ви и оставамъ.

1862: Јанну^с: 11: Едрене. Вашего Благородія тѣплѣйшій о Христѣ молебникъ и Всеусьрднѣйшій
† Софіискїи Дωроѳеи.

П. П. Человѣкъ нѣкой си на Гюмюшъ Гердана, който прѣбывава тука днесь дохожда при мене, и ми принесе поздравленіе отъ Н. Странѫ, съ че работы тѣ въ Ц/градъ добрѣ врьвятъ да сьмь въ добро расположеніе и да му пишѫ за работы тѣ си и проч.

---

878. — Доротей иска пари отъ баща си. Геровъ да посрѣдствува. Пак. 33.

Прията 25 Яннуар. 1862. Отгов. 26 Янн.

Ваше благородіе

Всесьрдечно молитствуваме.

Приключавамъ ви срѣщне то си писмо до баща ми, което молѭ да му испратите отъ тамъ. Пишѭ му при другитѣ да ми ся намѣри съ до три хиляди гроша, които да ми внесе тука чрезъ васъ. Акобы непокаже кокозлукъ и̂ прати до васъ, незабравяйте да запрѣте седмьстотини тѣхъ грошове, които ви ся одльжихъ въ прѣминуваньето си отъ Пловдивъ, а остатъкътъ да благоволите за да ми ся прати тука по пощѫ тѫ. Не е злѣ, ако бы да му ся пише и отъ вашѫ странѫ, да му забѣлѣжите че тія пары неще му ся загубять, и че работы тѣ за всега тъй и̂ въ едното състояніе не щѫть да останать, като той, както го знаете, сѫди на много широко и дьлго. Молитствувамъ ви домашнитѣ и оставамъ.

Вашего благородія

1862: Іаннуа: 23: Едрене. горящъ въ Бога молѣбникъ
† Софіискїи Дωроѳеи.

а̂ко̀ и̂ма новини ѿ пощата щ̀а ви пи̂ша.

---

879. — Геровъ изпраща Доротею исканитѣ пари. Коп. кн. 4. 145.

Прѣосв-му Доротею,
Митрополиту Софийскому и пр. и пр.

Пловдивъ, 2 Февруар. 1862.

Прѣосвященѣйший Владыко,

Днесь прияхъ писмо-то Ви по пощѫ-тѫ и щѫ Ви отговорѭ донедѣлѭ. Сега на бръзо Ви пишѭ, колко да Ви явѫ, че прияхъ този чясъ писмо отъ бащѫ Ви, който ми пише, че макаръ и да ся намира сега на сѫкѫнтиѭ за пары спорядъ въскачванѥ-то на монетѫ-тѫ въ Цариградъ, нъ за да Ви олесни, казва ми да Ви проводѫ двѣ хиляды грош. за неговѫ смѣткѫ. Спорядъ това негово съизволение Ви провождамь отворено писмо до Г. Матесоглу Карабетъ, който ся намира въ Едрене на скелѭ-тѫ да Ви брои тамъ четырестотинъ бешлици, та ся погрыжете да гы земете и да ми явите, че сте гы прияли. Като не ми писа баща Ви да Ви пратѫ на плъно колкото искате, азъ не щяхъ да запрѫ седемь-ты стотинъ грош. отъ двѣ-ты хиляды, за да не Ви дойдѫть малко. —

Повече не Ви пишѭ, че бѣ тврьдѣ на бръзо.

Прощавайте Вашь
Н. Геровъ.

---

880. — Срѫднята на Доротея. Неблагоразумието му, хвалбитѣ и заканата му. Какъ да постѫпя той. Коп. кн. 2.

Прѣосвященому Доротею, Епископу Софийскому и пр. и пр.

Пловдивь, 12 Априлия 1862.

Прѣосвященѣйший Владыко,

На писмо-то си отъ 2 февруар. нѣмамь отговоръ отъ Васъ. Коя е была причина-та, дѣто не ми сте писали, не знаѭ. Сега ся научвамь отъ Г. Шишкина и отъ брата си, че ми сте срьдити, зачтото ужь сьмь былъ показалъ нѣкому си емирнамета-та, коиго Ви сѫ были дали, когато да идете въ Влашко, а той казалъ на Мехмедъ пашѭ, та Ви ся разсрьдилъ и Вы хокалъ за това.

Чюдно ми е, какъ може да ся срьдите за това, кога не сте ми показвали такывы емирнамета и никога не сьмь чюлъ да ся говори нѣйдѣ за тѣхъ. Слушялъ сьмь да ся говори само онова, което Ви казвахъ, кога минѫхте оттука, сир. че сте ся полъгали отъ строгость-тѫ на везирскы-ты емирнамета, та сте отышли въ Софиѭ и това всичкый свѣтъ, и който чюлъ и който не вѣрва, че сте испратени за Софиѭ, снабдени съ всичко, чтото можяше да принуди тамошни-ты християны да Вы познаѭть за духовенъ начялникъ. Така, не трѣбваше азъ да казвамь каквы емирнамета сте имали, а трѣбваше Вые да разумѣете, че оный, който е говорилъ на пашѫ-тѫ, употрѣбилъ е клеветѫ, за да Вы развали прѣдъ негово Прѣвьсходителство, каквото, за да Вы развали тука прѣдъ Блъгары-ты, казваше прѣдъ тѣхъ, че ужь Вые блазните Мехмедъ пашѭ, че Блъгаре-ти ся готвили да ся повдигнѫть, та за това щялъ да иде по Балкана, за да открые завѣрѫ-тѫ.

Научявамся още, че сте ся хвалили да покажете писма-та ми на Мехмедъ-Пашѭ и че имало да бѫде и за мене зло нѣчто, та Вые сте го спрѣварили да не стане. Не щѫ испытвамь, истина ли е това, зачтото, ако види Мехмедъ Пашя писма-та ми, отъ това друго нѣма да бѫде, освѣнь, че ще излѣзе отъ единъ голѣмъ меракъ что има, като не намѣри ничто противно въ тѣхъ. А за отговоръ щѫ Ви кажѭ, че добрѣ щете правите, кога чюете така нѣчто, да не ся прѣвзимате изеднашь, а да го прѣмыслите хубавѣ и щете видите, че онии, които го казвать, искать, съ хытрость да изчеврькать нѣчто изъ-помежду ны, зачтото мыслять, че има, Богъ знае, каквы работы. А колко за мене, азъ и да не сьмь съгласенъ съ Ваши-ты мысли, никога не щѫ си допусгѫ нито да помыслѭ да Вы направѭ зло, нито Вамъ, нито никому отъ роднины-ты си, и можете да бѫдете съвръшенно мирни отъ тѫѭ странѫ.

Съ испрошение Ваши-ты молитвы оставамь

На Ваше Прѣосвященство
покоренъ слуга Н. Геровъ.

---

881. — Доротеево оправяне за сръднята. Какъ я разбира владиката. Пак. 33.

Прията 3 Мая 1862. Отгов. 11 Мая.

Ваше Благородіе
Вседушевно молитствувамъ

,На писмото отъ 2 Февр. струвами ся да ви е отговорено, ако това е несвръшено по забравянье, слѣдъ испрошеніе на прошкѫ, сега ви извѣстявамъ, че то ваше писмо ся прія, пріяхѫ ся же й 2000 : тѣ грошове отъ Матосъ оглутука, за които толко на баща ни, колкото и вамъ благодарѭ.

Разбрали сте отъ нѣкой си че сьмъ ви былъ сърдитъ, говорите въ писмо то си отъ 12„ починалаго мѣсяца, което завчера пріяхъ и правите ми убѣжденія да вѣрвамъ че ничто ѿ вашѫ странѫ не е говорено и дадено на познатый вамъ и҃ мене, но той своеволно и съ измыслицѫ е хоротувалъ прѣдъ Мехметъ паша и искалъ е прѣдъ него съ клѣвѣтѫ да мя очьрни. Работата както и да е была тамъ, азъ ви казвамъ пакъ и пакъ, че той тука отъ като е плѣскалъ прѣдъ Н. Прѣвосходителство, прѣдъ Елинскій тука консулъ, прѣдъ Г. Шишкина, прѣдъ Г. Бароча, и прѣдъ още нѣколко значителни лица, сочилъ имъ е послѣ и копіе на Емирнамета нѣкакви си и пр. Речени тѣ прочее като ми съобщихѫ това, мыслѫ да не сѫ человѣцы, които да искривяватъ истинѫ тѫ, и да ми казватъ повече отъ колко то между нихъ, и вашій пріятель, нашій непріятель, е говорено. Тешко и мѫчно ще ми е наистинна да оставя подъ невниманіе и҃ прѣзрѣніе работа, коѭто ясна ясна глѣдамъ прѣдъ очитѣ си, и въ коѭто убѣжденіята ми зехѫ мѣсто, а да ся склоня да дамъ довѣріе наработѫ тьмнѫ и҃ кривѫ, коѭто изпослѣ нѣкой си иска да ѭ поправи съ противоположни рѣчы. —

Нито сьмь ся хвалилъ, нито пакъ сьмь говорилъ че щялъ сьмъ да покажѫ ваши писма нѣкомуси, отъ което ужъ и за васъ зло имало да бѫде, съвсѣмъ что и мене никое зло недокачи тука отъ безмѣстнытѣ брѣщолѣвенія на пріятель тъ. Немамъ прочее й никакво право да ся сьрдѭ, когато и азъ самъ себе си познавамъ че сьмъ человѣкъ, който чрѣзъ неопытность-тѫ си постѫпихъ противъ чистѫ тѫ съвѣсть отъ толко време, като не съгласенъ съ желанiята на народъ тъ. —

Направете добро, молѭ, приключенното безъ забавѫ да ся и҃спрати до баща ми, съ което ще мя одлъжите. — Прѣбывавамъ же както и҃ всякогаждь. —

Вашего благородія

1862: Маіа 1/13 Едрене

тѣплѣйшій
О Христѣ молѣбникъ
† Софіискіи Дωроѳеи.

---

882. — Доротей иска пакъ пари. Пак. 33.

Ваше Благородіе
Вседушевно молитствувамъ

Въ писмо то си отъ 11„ того мѣсяца ми назначавате че баща ми ви извѣстилъ, какъ възъ нѣдѣлѭ тѫ, сирѣчъ съ прѣминѫлѫ тѫ пощѫ щялъ да ми отговори на писмото и҃ прати малко нѣчто пары, нъ за голѣмѫ моѭ жялость, нито отъ васъ нито отъ него получихъ писмо, толко съ маліе то, колкото и съ Австрійскѫ тѫ пощѫ. За да отблъснѭ прочее всяко безпокойствіе отъ мене си, молѭ да мя увѣдомите съ пощѫ тѫ сега, коѭто тука въ петѫкъ стига послѣдно то на баща ми рѣшеніе, което инакъ ако ся е измѣнило да търся съ врѣмя отъ друго мѣсто мехлемъ на ранѫ тѫ си и удовлѣтвореніе на нуждѫ тѫ си. —

За Еленкѫ, дщерѭ покойнаго Либена, ви казвамъ, че нагласили се съ г. Георгіа Кара Михаиловъ, сега слѣдъ десятина дни като втаса копринѫ тѫ, да излѣзѫть изъ кѫщѫ тѫ да ся продаде, за коѭто мющеріи ся показвать. Зеть тъ е скмонилъ като ся продаде кѫщата и му ся броѭтъ пари да ся вѣнчае, то време като наближи ще ви ся даде извѣстіе да благоволите и пратите гривны тѣ спорядъ обѣща-

ніе то си, за което добро вѣчно щя ви ся признателствува отъ странѫ тѫ на злочястѫ тѫ Еленкѫ.

Молитвуваме ви домашно, и прѣбываваме

Вашего благородія

1862: Маіа 22„ Едрене — тѣплый во Христѣ молѣбникъ

† Софіискїи Дωроѳеи

---

883. — Геровъ прѣпраща Доротею пари. — Коп. кн. 4. 159.

Прѣосв-му Доротею,
Митрополиту Софийскому и пр. и пр.

Пловдивъ, 23 Мая 1862.

Прѣосвященѣйший Владыко,

Притварямь Ви отворено писмо до Г-на Карабета Хаджи Матосоглу, въ което ся пише на неговѫ милость да Ви брои двѣ хиляды (2000) грош. на бешликъ, что ми е проводилъ баща Ви да Ви прѣпратѫ, та ся погрыжѣте да гы приберете, и благоволѣте да ми явите, че сте гы прияли.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и сьмь

Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

---

884. — Доротей приелъ пратенитѣ пари. — Пак. 33.

Ваше Благородіе
Вседушевно молитствуваме!

,Йзвѣстявамъ ви че пріяхъ съ благодареніе и отъ 23„ траю щаго още мѣсяца вашето писмо, въ което намѣрихъ друго отворено до Г-на Гарабета Хаджи Матосоглу. Послѣдно то, спорядъ както ми пишете, прѣдаде ся на Господство му, отъ когото пріяхъ двѣ хиляды 2000 гр. на бешликъ, пары что ми провожда баща ми прѣзъ васъ. за което добро благодариме толко вамъ. Колко то й бащи си.

Молитвуваме и благославяме всесьрдечно прѣлюбезнѣйшѫ тѫ ви фамиліѭ, и прѣбываваме.

Вашего благородія

1862: Маіа 29: Едрене — Горящъ въ Бога молѣбникъ
й всеусьрднѣйшій
† Софіискїи Дωроѳеи

---

885. — Доротей иска да стане униятинъ. Съвѣтитѣ, които му дава Геровъ. — Коп. кн. 2.

Прѣосвященѣйшему Доротею,
Митрополиту Софийскому и пр. и пр.

Пловдивъ, 1 Декемвр. 1862.

Прѣосвященѣйший Владыко,

Прѣди десятинѫ дни писарь-тъ Ви Косталиновъ на заминуваніе-то си оттука ми оставилъ едно писмо, което ми донесохѫ послѣ откакъ си отишьлъ той. Въ това писмо той ми пише за Васъ нѣчто, което азъ не можяхъ да разумѣѭ, и искахъ да Вы пытамь, какво е. Нъ доклѣ да ся наканѭ да Ви пишѫ, днесь ся научявамь отъ писма и отъ вѣстницы-ты, че сте отишли въ Цариградъ за да станете униатъ. —

Лани, на заминуваніе-то си оттука за Едрене, ми тякахте, че толкова врѣмя, доклѣ бяхте въ Софиѭ, не Ви сьмь писалъ ни еднашь, та, като роднинѫ, да Вы по-

съвѣтувамь въ мѫчно-то положение, въ което ся намирахте тамъ. За да не чюѭ и другъ пѫть отъ Васъ тоя укоръ, че не сьмь испълнилъ роднинскѫ-тѫ си длъжность, ето сега Ви казвамь мысли-ты си, които ми докара това ново извѣстие за Васъ. Прьво, дойде ми наумъ да Ви докарамь на память онова, что Вые сами казвахте за тогавашни-ты уніаты; а отъ себе не трѣбва да притурѭ ничто, зачтото тогава Вые твърдѣ добрѣ оцѣнявахте тѣхнѫ-тѫ постѫпкѫ и ся кльняхте, че нѣма да послѣдувате примѣра имъ въ никакъвъ случяй. Мыслѭ и размышлявамь, ако станете уніатъ, какво ще бѫде това лично за Васъ. Не знаѭ, что Ви обричять за това, нъ ако да глядамы оныя, които прѣди Васъ прияхѫ униѭ-тѫ, трѣбва и Вые като тѣхъ да стоите безъ работѫ да чякате да видите, какво ще бѫде. Това бездѣйствие, лоше или добро за тѣхъ, за Васъ, съ Вашийй дѣятелный нъравъ, ще бѫде пагубно. Помыслѣте, до какво може да Вы докара това бездѣйствие, кога за малко врѣмя, дѣто останахте безъ работѫ въ Едрене, ся утѣснихте до толкова, дѣто да ся рѣшите да свръшите онова, което напрѣдъ толкова зло Ви ся показваше, и да оставите сега да Ви излъжѭть, послѣ откакъ Вые цѣлы двѣ годинъ, както ми казвахте сами и ми ся хваляхте, сте гы лъгали. Затова мой роднинскый съвѣтъ Вамъ, въ тоя случяй, е, прѣди да рѣшите окончятелно, кой пѫть да хванете, да прѣглядате добрѣ отъ край и досега, какво е была и какво е сега уния-та, и да не глядате, какво Ви обричять, а какъ сѫ изпълнили онова, что прѣди Васъ сѫ обричяли на другы, па тогава да изберете какво да правите, зачтото лесно е да ся отдѣлите отъ народа, нъ мѫчно ще бѫде да ся поврьнете. Това е съвѣтъ-тъ, что може да Ви даде сега на бързо Вашийй роднина, за доброжелателство-то на когото и за искренность-тѫ вѣрвамь да не ся съмнѣвате.

Отъ срьдце прѣданный Вамъ Вашь уйче

Найденъ.

---

886. — Защо Доротей ставалъ униятинъ. Какво извършилъ. Пак. 33.

,молитствȣвамви

,ѿ і, тєкȣщаго писмото ви пріяхъ й҆ разȣмєхъ содєржаниєто мȣ коєто останахь прєблагодарєнъ, жалномиє защо толкова врємє нєможахтє да познаєтє роднината си кѫкавъ є҆ й҆ що мисли, ниє минахмє насрєща дадȣхмє на нашитє й҆згȣбєни католици даразȣ҆мєятъ ѿвжрнахаса мнозина момчєтата ѿ школата довєдухмєги на патриканата зєхимь таината філада й҆сповєдь҆ които става католикъ ѿ свящєннитє лица зєхъ є҆пископатъ й҆ кȣрȣкафата додохмє на фєнєръ дастє ȣвѣрєни защо ȣніята вовъ єдрєнє ѿ корєно щєса сȣринє до дрȣга поща щє давидитє вгазєтитє това свржшихъ ако ви харєса радвайтєса аколи нє сржджєтє са молитвувамъ нана й҆ гєрча, щєма одолжитє ако й҆матє врємє щомъ приємнєтє писмото ми да ȣдаритє прєздруга ржка тєлєграфъ на вєля ȣчорапчи ханъ дами дадє три й҆ли чєтєри хилєди които ми са нȣждни ако нєма врємє баштами давиги дадє поврємє аща ви ги плати заповєчє прощаваитє.

862, дєкє 10, фєнєръ

ѿ хртѣ молитвєнникъ

† Софійскій Дωροѳєи.

---

887. — Геровъ изпраща пакъ пари Доротею. Коп. кн. 4. 180.

Пловдивъ, 14 Декемвр. 1862.

Прѣосвященѣйшийй Владыко,

Писмо-то Ви отъ 10 Декемвр. прияхъ тоя-си часъ, и понеже нѣма сега врѣмя, оставямь за другъ пѫть да Ви отговорѭ, а сега Ви явявамь само, че пишѫ днесь Велю Христову да Ви даде двадесять лиры турскы. Вые ми пишете да свръшѫ това по телеграфа, ала не прилѣгаше да направѭ така. При това щѫ Ви забѣлѣжѭ, че баща Ви, въ което положение ся намира сега, не вѣрвамь, да ми поврьне тыя пары.

Прощавайте сега за повече, зачтото бы твърдѣ на бързо.

Прѣдавамся на Вашы-ты молитвы.

Вашь

Н. Геровъ.

---

888. — Ще се продава залогътъ, даденъ отъ Доротея на униятитѣ срѣщо заемъ. Коп. кн. 2.

Прѣосвященѣйшему
Митрополиту Софийскому,
Господину Доротею и пр. и пр.

Пловдивъ, 26 Декемврій 1862.

Прѣосвященѣйший Владыко!

Днесь, спорядъ праздници-ты, не могѫ да Ви пишѭ надлъго, само бързамь да Ви явѭ, че французскый консуль отъ Едрене пише на тукашный си векилъ да ми каже, какъ Ваше Прѣосвященство сте зели тамъ назаемъ отъ униаты-ты 12,000 гр. за които сте имъ дали залогъ нѣкаквы си вещи, които чинять до 30,000 гр. и униати-ты искать сега да гы продадѫть на мезатъ, за да си приберѫть дадены-ты Вамъ пары, та мя подканя, да гы купѭ азъ, за да ся не продадѫть на долнѭ цѣнѫ и съ тщетѫ. Колкото и да нѣмамь врѣмя да гы откупѭ, за длъжность почитамь да Ви обадѫ, та съ прьвѫ пощѫ, молѭ Вы, да ми явите, истина ли е това нѣчто, каквы сѫ тыя вещи, дѣто имате дадены залогъ, и какво трѣбва да ся направи, за да не ся продадѫть.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и остаямь

на Ваше Прѣосвященство
покорный слуга
Н. Геровъ.

---

889. — Колко струватъ заложенитѣ вещи. Какъ да се откупятъ. Пак. 33.

,Молитвȣвамви

,Писмото ви ѿ 26, тєкȣщаго пріяхъ Й̂ разȣмєхъ щоми писȣватє ѿ ȣніятєтє нє самъ зєлъ нито єдна пара, ала сичкитє ми архиєратика Й̂ сребрєнни работи колкото Й̂мамь Й̂ такѫмє кихлибарєни колкото бєхъ зєль захєдно тѫи Й̂ замєнєси тія сичкитє нєстрȣватъ триєсєтъ днєска неможатъ' са кȣпи нито за пєдєсєтъ хилєди само є́динио сакосъ Й̂ короната ми са направєни за пєтнаєсєтъ хилєди Й̂ колко гроша като писахмє много пѫти на патриканата нищо тѫиса принȣдихмє ѿ гȣлямы нȣжды за да нє ставатъ чєловєцитєми рєзиль на софіа, костаки збира горєпомянȣтитє вєшти вовъ єдинъ сандѫкъ привиква нєкои си фансȣзинъ на Й̂ме лашєзъ които бєшє тєлєграфчія зєма ѿ нєго 12, хилєди гроша давамȣ давамȣ своѭ записка за два мєсєци какщєги плати слихвата аконапротивъ нєги плати тогива да ги продадє Й̂ си зємє парите тѫи Й̂ костаки Й̂ма ѿ нєго записъ стоѭ начинъ' ѿ моѭ стѫрна нємамъ нито записка нито писмо донєкȣго работата є́ тѫи, както казва Й̂ тȣрската пословица бєнъ рєзилъ олаџаама малѫма рєзилъ олсȣнь, асєги ако искатє нєкѫкь да поправитє таѭ работа пєрво ви молимъ прєдъ фансѫскио консȣлъ да не споменȣватє нищо да нєщєтє да знаєтє защо ако би нєщо даса намєсите явно то нєзабавно работи голєми които Й̂ насѫнъ нє смє видєлє Й̂ли нєкȣга помислилє както станаха Й̂ чрєзъ блонта познаватє врємената нє є́ нȣжда повєчє дави држнкамъ, ако можєтє направи чрєзъ нєкои пріятель всофіа даги прибєрє іімȣ плати паритє послє нєкаси зємє Й̂ лихвата Й̂тои мисла полєсно щєги да на софіанєцъ понєжє мисли Й̂ познава чєниса нєпріятєлє Й̂ нєка стоѭтъ рєхимъ само даса нєпродаватъ ако Й̂ма нєкоє срєдсто ако ли нєма живъ господъ кѫкво да правимє, на костаки пиша акоби нєкои да мȣ тєлєграфиса ѿ софіа за сєнєтатъ що є ȣнєго даго Й̂спратн снарочно чєловєкъ тои са намира сєги наплєвєнь, молитвȣвамви да прємєнинєтє благополȣчно новата година, Й̂скахъ повєчє дави пиша но нємамь врємє катови благославямъ Й̂ остаямъ.

862, дєк, 31, фєнєръ

ѿ хртѣ молитвєникъ
† Софійскій Дωроѳєи.

890. — Молба да посрѣдствува Геровъ да се откупи залогътъ на Доротея. Пак. 33.

Прията 9 Марта 1863. Отгов. 13 Марта.

,Молитствувамви

,Попреди пишехте мы има питахте кжкви вѣщи имамъ дадени на рехимъ и това истинствовали което ви са ѿговорихъ на длжго й широко какъ е работата; сеги ви мола като роднина ако щете или обичате дами сторите това добро само ако искате даса потрудите ане дами харижете нещо, дазадлжжите некои прiятелъ ѿ филибе дапише на софiя донекуго да иде при нашъ Димитра укогото са сенетете на франсузино парите са дванаесетъ хиледи гро да прегледа споредъ записете колко лихва треба даса плати да броятъ парите да приберать сичките ствари даги испратать до филибе и ѿтамъ даги испратите презъ друга ржка въ едрене до некои ерменлiя, тiя шеове сичкиге са вофъ единъ санджкъ; нека ги прегледатъ сичките после да ги михюрледише Димитаръ, като додатъ на едрене ща испрата архидiаконаси да ги прибере като наброи количеството заедно слихвата до приемнуването имъ заедно сосъ разноските имъ; щехъ даиспрата сеги архидiакона си причинатае че подиръ десетъ или най-много, 15, дни ще даземемъ тука пари после неможать да пристигнатъ завоскресение, като познавамъ че немате нещо пагуба ѿ тая работа й можете дая свржшите затовави пиша йви мола; но притова сичкото остая навашето остроумие, аковие поволята ще свржшите аколи не ѿговоретеми са акое возможно спржвата поща; ние ще пишеме снемската поща на Димитра дае известенъ, наконецъ като молитвувамъ й благославямъ нана си герча й богданчя остаямъ

863, Мар, 4, фенеръ

ѿ хрте молитвенникъ
† Софiйскiй Дωроѳеи.

---

891. — По заема и залога на владика Доротея. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 13 Марта 1863.

Прѣосвященѣйшии Владыко,

За отговоръ на писмо-то Ви отъ 4 тоя Марта, бръзамь да Ви явіж, какво можяхъ белкимъ намѣри срѣдство да ся броять пары-ты, что имате да давате на французина въ Софиіж, та да ся приберіжть вещи-ты Ви и да Ви ся проводять съ начинъ, както ми пишете. Нъ така скоро не можемь свръши. Затова ако искате да имате непрѣмѣнно за Великъ-день вещи-ты си, то трѣбва да употрѣбите друго срѣдство, за да ги получите; ако ли може да остане за послѣ, то да глядате тука да свръшимь. Така, щіж чякамь отговоръ отъ Васъ.

Марийка и Герче Вы благодарять за молитствования-та Ви, а Богданче ни остави здравие; той ся поминіж на 23/24 Февруар.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и остаямь

на Ваше Прѣосвященство
покоренъ слуга
Н. Геровъ.

---

892. — Заложенитѣ вещи прѣнесени въ Пловдивъ. Геровъ ще ги изкупи. Пак. 33.

Пловдивъ, 1 Мая 1863.

Прѣосвященѣйшии Владыко,

Извѣстно Ви е, какво чловѣкъ-ть Ви Димитръ ся сговорилъ съ французина Лашеза да ся прѣдадіжть менѣ вещи-ты Ви, които имахте залогъ у него. Тыя вещи, когато дойде тука Димитръ, прѣди двѣ недѣли, бяхіж, спорядъ казванье-то на французскый консулъ, въ Едрене.

Днесь ми обадихіж отъ французско-то консулство, че пакъ дошли тыя вещи

тука, та да гы приберѫ. Така днесь утрѣ щѫ гы землѫ, та да ми кажете, кому да гы прѣдамь.

Добрѣ бяше Димитръ да нагласи друго-яче тѫѭ работѫ, та да не ся врьши чрѣзъ мене, та безъ да има нѣчто помежду ны, да сѣкать хората, че имаме зиманіе и даваніе, което нѣкога може и да докачи. —

---

893. — Моли се Доротей да помогне на хаджи Христа. -- Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 20 Ноемвр. 1870.

Прѣосвященѣйший Владыко,

Отъ нѣколко врѣмя насамъ слушяхъ, че идете камъ наши-ты мѣста, та ся надѣяхъ, че щете дойдете и въ Пловдивъ, и ся радвахъ, че щемь ся повидимь, зачтото има доста врѣмя, откакъ не сме ся видвали. Нъ сега съ жялость ся научямь, че сте отминѫли града ни, та желание-то ми да ся повидимь не ще ся испльни. Затова рекохъ да ся прикажемь барем съ писмо, че и това не правимь, та, ако отива така, щемь ся заборавимь.

При това простѣте ми да Ви кажѫ и нѣколко думы за Христа Хаджи Ганчевъ Кѫлевъ. Той като го сте оставили въ Цариградъ, отышьлъ при католици-ты и заедно съ униатскый епископъ Рафаила отышьлъ въ Едрене, а оттамъ дойде въ Пловдивъ. Тукъ нѣмаше за какво да го дрьжѭ, та намыслихъ за по̀-добро да го пратѫ въ Копривщицѫ да ся учи въ тамошно-то училище. Нъ ще ли да ся запре и тамъ, не знаѭ. Въ всякой случяй ные не трѣбва да го оставимь безъ да ся помѫчимь да го вкараме въ правый пѫть. Азъ отъ моѭ странѫ щѫ го поддрьжѭ, колкото могѫ: нъ то само не ще стигне, та молѭ и Васъ да му прѣдстоите съ нѣчто и Вые и, особено, да подканите и бащѫ му да му помогне съ нѣчто, та дано да го приврьтимь и да го направимь да заборави католици-ты. Съ това щете направите едно добро, за което и азъ щѫ Ви бѫдѫ душевно благодаренъ.

Желаѭ да ся научѭ, щете ли ся забавите повечко въ село, и за кѫдѣ мыслите оттамъ да идете.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы, просѫ Ваше благословение и остаямь

Вашь Н. Геровъ.

---

894. — Искатъ се свѣдѣния за изпратени изъ Росия черковни вещи. Пак. 33.

3 Февр. 1872.

Выс-прѣосв-му Доротею.

Выс-проосв-ный Владыко,

Има годины дѣто не сме си писали. Сега като ми ся даде причина отъ работѫ-тѫ, за коѭто Ви пишѭ въ притвореното писмо, азъ съ благодареніе идѫ да Ви ся прикажѭ и да Ви явѭ, че съ Божиѭ помощь и съ Ваши-ты молитвы сме все живо и здраво досега.

При това щѫ Вы молѭ да ми простите да притурѭ оше нѣколко думы за работѫ-тѫ, за коѭто Ви пишѭ въ притворено-то писмо. Ако церковны-ты вещи, за които ми е заповѣдано да Вы пытамь, приимали ли сте гы, не сѫ минѫлы прѣзъ Ваши рѫцѣ, добрѣ щете сторите да испытате да не сѫ отышлы нѣкакъ въ монастыра изъ другъ пѫть, зачтото ако отговорите просто само, че не сте порѫчяли на Павла Дукова да купува такывы нѣща, въ такъвъ случяй щѫть испытвать, какъ ся пратены тыя вещи, до кого сѫ проводены и той пакъ до кого гы е препратилъ и най-послѣ ще ся испыта дѣ сѫ отышлы тыя, па ако излѣзе, че сѫ дошлы въ епархиѭ-тѫ Ви, това може да даде поводъ да помыслять, че Вые сте знаяли какъ е работа-та, па искате да ѭ скрыете. А таково нѣчто разумѣвася, че не щете, и не е добрѣ да мыслять за Васъ.

Азъ ся канѭ слѣдъ малко врѣмя да идѫ въ Цариградъ, нъ Вые може да ми пишете за тука, па ако не мя завари писмо-то Ви, то щѫть ми го проводять въ

Цариградъ. И ако има да ми кажете повече нѣщо, можете да ми пишете особно, а въ писмо-то, дѣто щете ми пишете за работж-тж, да нѣма друго ничто повече отъ онова, чтото щете кажете за неѭ.

Въ заключение пакъ щж Ви помолѭ да ми отговорите пò-скоро, зачтото ми е заповѣдано да гледамь както може по скоро да земж отъ Васъ отговоръ.

895. — Доротей моли Герова да намѣсти въ Росия на учение двѣ сопотненчета. Пак. 33.

Ваше Высокоблагородіе!

Молитствувамь Вы отъ душѭ.

Рѣшителность-та ми да служѭ народу си, подъ защитж-тж на Милостиваго ни Царя Н. И. В. Султанъ Азизъ Ефендимизъ, въ духовно отношеніе, спорядъ силж-тж си сьмь ся старалъ колкото е възможно и никога не щж ся отчяѭ, или уморж отъ да не дѣйствувамъ. При това длъженъ сьмъ, като Архіерей, да бждa снизходителенъ и къмъ младото Българско жядно за наукж поколеніе и отчясти да му подавамь ржкопомощь, когато ся отнесе до насъ и ми ся укаже случяй. —

Нѣколко пжти ми ся подавать прошенія отъ двѣ Сопотнѣнчета: Маноила М. Шишеджіевъ и Пенка Митевъ, молящи ся да ся постараѭ да гы нарядж на благодѣяніе въ нѣкое изъ Росіѭ училище, а особно въ Николаевскый-тъ на Г. Минкова Пансіонъ; нъ азъ, непознаваѭщъ тамь никого и безъ да размислѭ серіозно ще ми бжде възможно или не, дадохъ честно слово, че щж могж да удовлетворж пламенно-то имъ желаніе, заради тоза възлагамь на влаговоленіе-то Ви рѣченж-тж бѣднѣйшѭ двоицж, като сьмь твьрдо увѣренъ, че не щете прѣзрите молбж-тж ми, нъ съ най-голѣмж дѣятелность ще ся постараете да ѭ прѣпоржчите еднж минутж пò-скоро Господину Минкову да гы пріеме и настани въ Гымназіѭ-тж. Ако въ случяй нѣма тамь мѣсто, то отъ Васъ ся изисква да гы нарядите, дѣто знаете за пòдобрѣ. Твьрдо сьмъ увѣренъ, че ще земите у вниманіе настоящето ми и еднж минутж пò-скоро ще ся постараете да ся усжществи цѣль-тж му.

Замолявамь Вы на всякакъвъ начинъ да ся постараете да издѣйствувате да постжпять сега въ нѣкое училище, а не да ся отлага постжпваніето имъ послѣ еднж годинж. Това зависи отъ Ваше-то благоволеніе и снизхожденіе и увѣренъ сьмь, че гдѣто да гы прѣпоржчите, не щжтъ бжджтъ прѣзрени.

Съ нетьрпеніе учяквамь еднж минутж пò-скоро благопріятенъ отговоръ отъ Васъ. —

На конець сьрдечно като молитствувамъ и благославямь Нанж съ всичко-то Ви домочядіе, оставамь

1874 Авг. 22-ый. Вашего Высокоблагородія
Цариградъ Во Христѣ теплый молитствователь.
Орта-кіой † Скопскій Доротей

---

896. — Пловдивската митрополия обажда Герову, че Доротей е умрѣлъ. Пак. 33.

Ваше Прѣвъсходителство!

За жялость и душевно наше наскрьбленіе вчера съ единъ Ехзархійскый телеграмъ ни ся извѣсти, че Негово В. Прѣосвященство Г-нъ Г-нъ Доротей, ся прѣставилъ о Господѣ, вѣчная му памятъ!

Слѣдъ това ми жялостно извѣстіе остаямъ

На Ваше Прѣвъсходителство
11-ый Августъ 1875. нам. Св. Пловдивскаго
Пловдивъ. Протос. Меѳодіи

На Негово Прѣвъсходителство Вице Консула Руссійскаго Г-на Г-на Н. Герова.
Въ Карлово.

80. СТАНИСЛАВЪ ДОСПѢВСКИ.

897. — Връщането на Доспѣвски въ Самоковъ. Какъ ще му се прѣпрати атестатътъ. Пак. 31.

Отговор. 21 Януар. 1857.

Ваше Высокоблагородіе Милостивій
Господарь Найденъ, здравствуйте!!

1856 Декебря 29-го Самоковъ

Спѣшу принестъ вамъ маіе от души братское поздравленіе и съ пріездомь поздравыть васъ, ваши слова исполнилисъ що вы мнѣ предвѣшали въ Петербургъ, — Я ись Петербурга поехалъ черезь Варшаву на 27-го Октября много трудьно я провель на дарогу по причини холоду пріехавъ Венне я не имѣль время остановится болѣе 5. — дней по причини отезда послѣднаго парахода исъ Пеща до земънь тоже съ трудомь а удоволствій мало, въ Бѣлградѣ пребыль 4, дня тоже по причини холоду зимнаго пути, и такь благополучно прибыль я 4-го Декабря въ Самоковъ я бы очень желаль съ вами повидатся лично и поговорыть съ вами Естли вы будете въ филипополь въ Мартѣ, я имѣю оть Г. Кавалевскаго едно рекомендательно писмо от Департамента писмо Г-ну Ступину я непосилаю его потомущо имѣю коцо съ вами поговорытъ въ каторомь обявляють ему що весною пошлютъ ему мой Атестат и Медаль, за катораго я подаль прошеніе въ Академій Художествъ що послѣ акта въ Апреля мѣсяцѣ 1857-год. Академія посиліоть мой медаль и Атестатъ въ Департаментѣ. Департамень пошліотъ на Имя Г. Ступина съ передачею Г-ну Герову въ филипополъ я надяюс що вы не откажете такавово обремененія, и като получите нека віе честитъ! ась напрасно тогива останахь да чакамь за актать каторай былъ опять отложень весною! Я самь понастоящемь здравь но мало чувствую себе слабымь для това теперь немогу къ вами пріехать но подажду поправится мнѣ до великаго поста и тагда пріеду повидиться и тогда намереня чрезъ вас написатъ Г-ну Ступину и писмо ему послать, меня посовѣтовали въ Департаментѣ що бы я просиль Г. Ступина по полученій маего Атестата сь Медалію каторій будеть по руски що бы они благоволили перевесть на турецкомь и на греческомь язикахь що и необходимо будеть въ турецкой Имберій для всякой причини но опять хочу вашего братско совѣта как и всегда я понастоіящемь Турецкій подданій остаюсъ какь и вами юже извѣстни причини, мой рускій паспорть остался въ Бѣлградѣ и оттудава на проездъ я получиль тескере. Много быми было пріятно естлибъ я могь получить отвѣть на етомь писмѣ естли будеть и позволить вамь время имъ писать и каквы полагаете въ Мартъ будетели въ филибе естли будеть у вас що нибудь новенкое или полезное за нашего отечества обрадувайте меня и развеселите меня по тому що я очень убыть горемь по пріездѣ моемь я узналь що потеряль свою Матушку: и съ тѣхь порь нищо меня не радуеть на светъ всюя грусте хажду и ничемь я не могу развеселится. мой отець очень радостень обь моіомь пріездѣ и доволень моіми трудами приобретенаго искусва я начну пожа занимател сь моими братія, покамесь. Остаю на вашего отвѣта вашь всегдашній брать и другъ художникъ

Станиславъ Доспевскій

Прошу принесете моето покорно поздравленіе Г. Кокони Елисавети, подобно и К: Теофану. Г: Николаки. Ча: и прочимь.

---

898. — Кога Геровъ ще отиде въ Цариградъ. Атестатътъ ще бѫде прѣпратенъ. Коп. кн. 1.

Г-ну Станиславу Доспѣвскому.
Въ Самоковъ.

Филибе 21 Януария 1857.

Господине Станиславе!

Писмо-то Ви отъ 29 Декемврия прияхъ на врѣмя. Молѭ Ви ся да мя простите, дѣто ся забавихъ да Ви отговорѭ, че това не бы отъ немарение, а отъ не-

сгодѫ. Радвамся, че сте стигнѫли благополучно въ отечество и желаѭ Ви добъръ успѣхъ за всичкы-ты Ви работы. И азъ, едва слѣдъ три мѣсяци пѫтуванie, сьмъ стигнѫлъ въ Филибе живо и здраво. Щѫ посѣдѫ тука до заговѣванie, тачe въ начяло на поста ся канѭ да врьвѭ за Цариградъ, нъ до излѣзъ Априлия ся надѣѭ пакъ да ся врьнѫ въ Филибе.

Аттестатъ-тъ и медаля-та Ви като дойдѫть въ Едрене, щѫть Ви ся изпратять. Азъ щѫ поговорѭ за това съ г. Ступина и Вые не берѣте никаквѫ грыжѭ. Ако е потрѣбно да ся прѣведе аттестатъ-тъ Ви, то може да ся свръши и това. Ако не щете можете да дойдете тука до заговѣванie, то вече ще остане да ся видимь прѣзъ Маия. А писмо-то до Г-на Ступина, като щете, може да ми го допратите сега да му го носѫ.

Молѭ Ви ся да мя простите, че не Ви пишѭ надлъго: отъ много работѫ не могѫ си отворѭ очи-ты. Кога ся видимь, приказва щемь изъ уста повече. Новины любопытны нѣмамь сега да Ви обадѫ. Добро видѣние! Много здравиe отъ приятеле.

Вашь
Н. Геровъ.

---

899. — Да се прѣподава рисование въ българскитѣ училища. Познаинство съ баронъ Ливенъ и съ Бруни. Намѣрение за Бачковския монастиръ. Пак. 34.

Самоковъ 1857. Јаноаріи 30.

Любезній ми друже Господине Наидене!

Братскитя поздравлявамь!

Вашето ми любезно писмо получихь за което вы благодарымъ, асъ расудихь за да не отлагамъ, за благовременно вы проваждамъ писмото за Г: Ступина, и моето писмо оставамь открито зацаго прочетите и даго за печатите за да му знаете содєржаніето, на вась остамь и надѣвамьса, пакъ ще вы напомня за нашите Петербурски планове послѣ вашето отхождане ась повдигнахь повечко нашата потрѣбность въ отечеството ни защо има равна нужда и отрисованіето което е нужно да са предава заедно сос другите науки, Асъ са блиско познакомихь сос Барона Ливена писахму удомаму едно копіо съ портре дачеры его преди саміат мой поездъ и имамь от него и от Баронесата му по единь даръ сребрени вещы за благодарностъ, ионма обнадежди каза когато имате потреба която можеме да участвуваме готовсамь всегда и позволими да му працамъ писма чрезь Белiградскiать посланникъ, Подобно и съ моiатъ Г. Ректоръ Бруни и сос него са рестанахми големи пріятели и показаса по любезень от колкото беше, и предложими нѣкой порученія които ако имаме счастіе даги удовлетворы ще имать добры сетнини за нашата бъдущность, асъ мислимь ако намерите благовремiе да си поговорите сос чорбаджи Димитрика предварительно за тези работы, та и ась като дода у филибе да имамъ честъ да си поразговора сос него тое доброжелатель и достоенъ человѣкъ и асъ ще му сакамь позволеніе за да отидемь до бачково и да по тръсимъ тамо като у древній монастырь некой рѣткосты за койтоми наръча и Бруни, заради това ако намерыте време предварытелно да му поговорыте та после катоса соберемь ще дѣиствуваме общими силами асъ самь намѣрень около средата на постите да дода на филибе, ако намирате возможно принесете моето покорно поздравленіе, на К: Леляни (бабани) Елисавета подобно и мадамь Ѳеофану и Г: Николаки кажете имь неимь пиша чи още не е готовъ подарокатъ нихенъ, авіе даса по оправите та като доде портретатъ вы да ви испиша, вашите стары монетиса у мене ако изволявате давиги провода. Гледахаги и не найдоха потреба за да оставать въ Ермитажатъ добаръ пъть и добро виденіе.

вашъ братъ
Станиславъ Доспевскій

900. — Захарий Круша руски поданикъ. И Доспѣвски иска да стане такъвъ. Пак. 34.

Прията 1 Августа 1857. Отгов. 8 Авг.

Любезній ми Болгаро Російскій Друже да здравствуватѣ заедно сос сите наши Болгаре!!!

Поздравлявамвы съ пріездомъ, и желаемь вы добры сетнини, и желаемъ лично и устно дави поздрава!! и даси испишемъ вашіатъ портретъ, ако быдемъ живъ и здравъ слѣдъ тры четиры недели имамъ намѣреніе дави подода на филибе, и тогива шемъ исприказва по пространно за сичко що е нужно.

Като са разговорихъ сос моіатъ согражданинъ Г: Захарій Круша като е сега станалъ вашъ поданникъ надѣемса на вашето родолюбыво сердце чи неще да віе въ отяченіе да ви напомнимъ преждевременно докле несамь получиль Атестататъ да пріемете попеченіе чрез Г-на Ступина да ма удостоите да станемь и азъ вашъ поданикъ по тоя начинь каквото е пріялъ Г. Захарій віе знаете моите желанія и моето сердце, остаемъ на Вашего лицезренія.

1857 Иулій 29. Вашъ братъ

Самоковь Станиславъ Д: Доспевскій.

901.—Благодарность Доспѣвскому. Желанието му ще бѫде изпълнено. Прѣпраща се писмо въ Рилския монастирь. Коп. кн. 3. 16.

Г-ну С. Доспѣвскому, въ Самоковъ.

Пловдивъ 8 Августа 1857.

Господине Станиславе,

Приятелско-то Ви поздравително писмо отъ 29 Јюлия прияхъ и Ви благодарѭ отъ срьдце за честитяванѥ-то Ви. Това, что ми пишете да ся направи за Васъ, кога дойдете тука, ще стане, само дано дадеше Господь да ся оправять работы-ты, зачтото сега сѫ тврьдѣ заплетены въ Цариградъ.

Молѭ Вы да испратите притворено-то писмо за Рылскый монастырь, нъ наздраво.

Да мя простите, че тврьдѣ набрьзо Ви пишѭ.

Добро видѣніе! Вашь
Н. Геровъ.

Много здравѥ Г-ну Захарию Крушя.

---

902. — Доспѣвски жененъ. Руски гербъ нарисуванъ Пак. 34.

Прията 24 Октовр. 1857. Отгов. 29 Окт. 1857.

Почитаемій ми Г-не Найдене!!

1857. 22 Окто. Пазаржикь

Като получихъ вашето писмо сос приключените прошенія които преписахъ и провождамь выги пакъ, сос вашето попеченіе щема задолжите много за което чувствително ще ви познавамь, Гербать написахъ но като исьхне добре ще задолжимь дедоми да виго проводи сос некой вѣрень человѣкь зада може го сохрани исъ пътатъ понеже асъ ще си тръгнемь на 23, оттува за Самоковъ заедно сос млада булка и сопровождаемь от двама ми братія за да пристигнемъ на 26, на ба-щами на именини който желае да ни види на тоія день у доматъ ни. Го: Кара Никола нема още въ пазаржикъ комуго сакахъ да поговорымъ за моіатъ шура Атанасаки Бошковичь, но умолявамь ви като замине утвердете това добро дѣло за което еон говориль и на дедоми но требува даса поткани, за това и ась щему оставимь удомаму едно писмо и свидѣтельство от учителять за успѣхите на детето.

Остаю всегдашній Вашь
Станиславь Доспевскій.

903. — Повърнати прошения. Гербътъ приетъ. Кон. кн. 3. 80.

Г-ну С. Доспѣвскому, въ Самоковъ.

Пловдивъ, 29 Октовр. 1857.

Господине Станиславе!

Ваше писмо отъ 22 Октоврия съ двѣ прошения едно до Консулство-то, друго до Академиѭ-тѫ приꙗхъ на врѣмя; нъ второ-то прошение не врьши работѫ, зачтото е написано на половинѫ книгѫ. За това и не го пращамь, а щѫ чякамь да напишете друго прошение. Прѣпишѣте и двѣ-ты прошения по на цѣлѫ книгѫ, па гы запечатѣте въ единъ конвертъ, кога гы отворѭ тука, да сѫ цѣлы и чисты, тогава да свръшѭ чтото трѣбва.

Герба приꙗхъ. Той е добрѣ направенъ, та Ви благодарѭ за него отъ все срьдце. Тыя дни щѫ го приковѫ на мѣсто-то му.

За шюрея Ви Атанаса Бошкова щѫ залѣгамь, дано ся свръши работа-та, когато дойде Г-нъ Кара-Никола.

Бѫдѣте здрави и честити.

Вашь
Н. Геровъ.

---

904. — Размишления за изящнитѣ изкуства. Да се въведе рисуванието въ българскитѣ училища. Какъ да се направи. Помощь отъ руското правителство. Пак. 34.

Ваше Высокоблагородіе Милостівій Государю!

Г: Найдене!! Здравствуйте.

Краткото ни вижданѣ не ни позволи даса разговорыме пространно за некой нужни работы, Вамъ е извѣстно и да вы бъдѣ по известно моєто желаніе, съ цѣлъ зада можа да принеса полза на народностани и начало отъ моєто познаніе на искуство-то въ живописаніе-то, или первоначалното рисуваніе което може да принесе голѣма полза на нашето Болгарско юношество и на двата пола, което е руководитель на сичките искуства рукодѣлія и ремесла, на секой класъ народа е потребно да вкуси отново искуство за да приучи зреніето си камь изящното на светатъ, товае нужно даси введе въ двє три училища въ Болгаріята, баремъ въ Пловдивъ и въ Софія. Асъ като си седамь у дома и си пиша икони отъ които е нуждно да изводи насущніатси хлебъ, азь сос тази работа само за себе си, а за народноста или да предамь другиму от моето познаніе нее возможно и не е местото въ Самоковъ и немамъ средства за да можа да построя некое такова заведеніе, говорымь на себеси, навази моите трудове когато лежатъ бесь полза затворени моите портрети, пятигодишни мой трудове Академически, като мислим така многажди рѣшихъ да виса ожалувамь давноми по олекне на моите чувства понеже само Вамъ може даса говори такива неща иможете да участвувате най повечь от сичкитени родолюбцы, асъ вы говорехъ и въ Петербур. като ми казвахте чи се е опредѣлила комисія на расмотреніе за построеніе въ Болгарія високо училище асъ тогива мислехь ако имаме счастіе тогива можеше лесно даса устрои единъ класъ живописи, и рисуваніе и за церковната живопись зада я поддержиме която е упаднала много а церквы на секое село строягъ єжегодно а украшенія и икони добри почти нѣма нито у най големите градове, ась самичакь колкото да работа мислимь никоя полза, а Акобы имѣли ми средства да си устроиме некое класическое заведеніе за да можать и самите иконописцы по Болгаріята щого са да дохождать да са ползувагь отъ искуството церковной живописи, и асъ бы желалъ да отидемь посичката Болгарія да прегледамь сичките церквы и даимь дадемь некой направленія за украшеніето що се касае от живописи и архитектура. Колкобы било добро и полза за напредованіе на сичко що се касае до мене, а сега асъ самь долже да седимь на едно место и да работимь самь за себе кактое имоіатъ отецъ писалъ икони не чув-

ствуя болѣе потребносты, азъ чувствувамь и още друга потребность ась да имамь средства време и свобода трѣбва да седнемь даси облумамь ида начнемь да сочинявамь една Историческа Картина да изложиме кистью нашата Болгарска История каквото сичките просвещенни народи но и затова немаме време и възможностъ, асъ преди да тръгнемъ от С. Петербургъ разказувахь на моіатъ професоръ Ѳ: А: Бруни. защото имаме потребностъ от едно училище от живописаніе и рисуваніе и архитектура, защото сме далеко отъ росіята и нѣма возможностъ нашіо народъ да си провожда юношеството въ далнитѣ страни и колкото що испратиха въ чужди страни не са върнаха живи во отечеството си; азъ като му приказувахь и още подобни много наши недостатъки наши, той изведнашъ се обръща съ убѣдительними взорами и ми говори, Станиславъ Д: товае най лесното на настоящето време понеже си ти художникь Императорской Академій и си удостоинь награда Медали вашіо народъ като има такава потребностъ може така да направы Като си отидешъ въ отечеството си Вашето Болгарское общество ще напише прошеніе до Государя Императора формально сос потдвѣржденіето на посланико ина консулите, така може да направы вашето общество и дави проводать сос такива народни прошенія въ С: Петербургъ и други прошенія до СТѣшаго Синода казувами той Асъ самь виделъ една кладовая комната полка от церковнихъ вещи коитоса пращани от сичката Росія задаса испратать по Болгаріята и Сербія и они така лежатъ неги допущатъ дѣлата задаса испратать тія вѣщы по назначеннитѣ имъ мѣста, Евангелія. Икони подсвещницы, одежди сосуди церковнія и прочая. Сосъ таковъ единъ случай може дадете причина на повечь неща и Государь Императорь може да обръне вниманіе на вашіо народъ за да получатъ прошеніето си вполнѣ и може тебе да постави на царското жалованіе да исполнявашъ тая должностъ, тогива и асъ мога да по участвувамь от моя страна що са касае домене. Каквото сте мой ученикъ и художникь на Императорската Академія сос медали таками говореше сос убѣжденія моіать професоръ и други много разговоры които не мога дави опиша, асъ оттогава насамь като гледамь немаше спокойно време от секастрана задави пиша и дави прѣдставимь на рассужденіе това народно добро на което можете да имате голѣмо вліяніе отъ Ваша страна защото имате понятіе на тамошните чинове на царството, а колкото що са касае отъ моя страна асъ съ радостію чувствувамъ ако ми послужи здравіето да може да быдемь полезенъ за това дѣло понеже самь известенъ на Академіята на други големи лица. Който нее живеялъ въ С. Петербургѣ той не може да свръши тия должносты както е и вамь известно, споредъ разговоратъ на моіать профеоръ я мислимь защо ако и да бы са состояло такова прошеніе от народо то первощеса касае довасъ за много работи и за прошеніята, а послѣ ако бы пожелали дама принудать зада ида асъ, то требува по крайнѣе мѣры Една цела година да пожертвуваме, единъ подобенъ случай стана въ времето на Николай Павловичь, ась иоще бехъ въ Мосха, от Ямака единъ художникь воспитанникъ Академій дойде сь прошеніе от тамошното общество, което са виде угодно Господарю и быде вознагражденно тяхното желаніе вполнѣ тоже и отъ Академіята сь разни принадлѣжносты художествени быдоха отпустено сь повеленіето Императорско, сега спомнихъ тогивашните слова на едного професора Г. Мокритскій който ми расказвашетоя случа (понеже бе написа въ новините С. Петербурски) така Г. Станиславъ и вамь нужно будеть такь здѣлать, получить званіе художника и отравится народину вам нужно завесть школо въ вашей сгранѣ, но ась тогива са и ненадѣехь чище получа чинь от Академіята та миса видеше невѣроятно.

Оставамь навашето рассужденіе моите предложенія и остаю за всегда Вашъ Соотечественикь.

1858. Художникь Императорской С:

6. Ианоарій Петербурской Академій

Самоковь Станиславъ Доспевскій Болгаръ.

905. — Карловци искатъ да имъ се изпишатъ церквитѣ. Пак. 34

Прието 30 Марта 1858.

Милостивый Государу
Г-нє Наидєнє!!

Днєсь бѫрзамь дави съобщимь щома питахте за Карловцыте, прєминалата пролєть, пєрво: азь получихь ѐдно писмо пригласитєлно оть Г-нь Нікола Пулюва, въ коєто обявляваше чє желаять да и̑мь и̑спишємє и̑коныте за цєрквите, и̑ а̑зь и̑мь са о̑біє о̑дговорихъ и̑ му са о̑бѣщахъ слѣдъ ў҆звнцово да са намєримє на філіббє, и̑ така слѣдъ рєчєното врємє се видохме съ Г. Пуловъ и̑ разговорихмєсє, тогива мє приглашавашє да о̑тидєме на Карлово, на коєто сє и̑ а̑зъ склонихъ, но той задѫржєнь бидє за полытыческій работи тогива, но и̑ а̑зь нємахъ врємє дагочакамь многу„, и̑ трѫгнахси за Самоков^в^, и̑ послѣдніа ны разговоръ сь Г. Пуловъ быдє така да ни и̑спрати мєрките за иконыте, и̑ тогива да и̑мь са о̑дговоримє за цѣнага, защото нє ѐ и̑звѣстно, тогива му сє о̑бѣщахъ като се согласимє и̑ о̑прєдѣлимъ цѣната щєхъ да и̑мъ направа двѣ ѡ҆ четиры и̑коны зимѫскѫ„, Но о̑дь тяхъ нема ныкакво и̑звѣстіє до днесь„ Но а̑ко желаять да ни и̑спратать мєркитє, и̑ сужєтє-тє да назначать, та и̑ ный спорєдъ вєличината и̑ сужєтє-те да и̑мъ назначимє цѣната

и̑ тако о̑стаю вашь
1858„ Мартъ 25 Самоковъ Станиславъ Димитрієвъ Доспѣвскій

---

906. — Медалътъ на Доспѣвски пристигналъ. Пак. 34

Прието 10 Апрѣля 1858 г.

Почитаемій Г-не Наидене здравствуйте!!

Благодаримви за медалья! колкото зада миго и̑спроводите може даго прєвручитє на братами Атанасаки Димитрієвічъ и̑ той ще миго проводи. Азъ мисляхъ нєще ли да є нужденъ когато ми и̑спратите рускіа Пашапортъ за єдно съ нєго, ако ѐ нужденъ нєка сєди ў҆ васъ до тогива,

И̑ за Карловцыте ви са о̑дговорихме съ по прєминалата поща и̑ а̑ко желаять да ми и̑спратать пригласитєлно писмо а̑зъ самь готовъ, простєтє ми защото нєможахъ саморучно дави пиша пространно защото ма болеше палецать на раката.

1838 8„ Априля Остаю Вашъ Станиславъ Доспєвскій
Самоковъ.

Приключавамь ви и расписката за по лучєнієто на Мєдаля и Атєстата моля ви да ма не забравяте. —

---

907. — Доспѣвски ще иде въ Карлово. Дано Геровъ се намѣри тамъ. Пак. 34.

Прието 22 Апр. 1858. Отгов. 24 Апр.

Господине Найдене!

Пріяхъ писмото отъ Г-на Никола Пуліова и рѣшавамь са да дойда, но азъ бы желаль да дойда по напреди при Вась даса повылимь и разговорымь. Вєроятно ако бы и Віе участвовали на Освященіето Въ Карлово то ась быхъ желалъ да отида сос вась или даса случите Віе на Пазарлькатни да не бы да стане нє согласіе и отъ двєтє страни. та тогива ще е навсує моигє трудове и денгубенѣ. но като стє віе по междуни увѣрень съмь та ще стане удовлетворително и двєте страни. Понєжѕ малко показахъ нєпостоянство спорєть обѣщаніето ми! що ви пишехь по прєди Отговорать за тяхь.

Остаю за Всегда вашь
1858 Апр. 19. Станиславь Доспевскій
Самоковъ. художникъ.

908. — Какви икони рисува Доспѣвски. За кои церкви сѫ тѣ. Пак. 34.

Прията 3 Юлия 1858.

Ваше Высокоблагородіе Милостивій Государю

Господине Найдене Геровь.

1858 Иуній 29. Самоковь

Известень самъ чище віе драго катови обява моето добро здравіе, което и вамь желаємь сос сичките вы домашни асъ начнахъ иконата ст а Богородица за митрополията и четиры икони за Карлово. и сос тях заедно ще дасе работатъ три четиры и за Перущица, та сичките тія до есень като станатъ Готовы заедно може да са испроводатъ сос една кола даги зарадваме по малко; ась до есенъ не мога да отида за Карлово както имь и казахь преди да тръгна оттамо, а за на пролетъ като пожелаятъ да им испиша кубето тогива мога да отида, въ Перущица не отрезахме цѣната но товае лесно като ги выдатъ, ще са погодимъ сось тях и акови донесать пары пріиметеги и знайте че имсъмь зафаналъ иконите.

Остаю вашь Всегдашній
Станиславъ Доспевскій

Поздравлявамъ Ходжа Артуна.

---

909. — Честитяване Герову булка. Пак. 34.

Прията 30 Юлия 1858. Безъ отгов.

Ваше Высокоблагородіе Господине Найдене Геровъ.

Като пріяхъ поздравленіе чрезь брата ми, който ми яви вашіатъ Священій Съюзъ Венчаніе и Бракъ.

Днесъ радостно приходимъ да ва честитимъ заєдно сос моята супруга. Маріолка Бошкова.

Давіе честита Невястата и давіе честитъ вѣнецъ Богъ Всемогій дави благослови чрезь нашето желаніе и дави дарува Аврамовъ Иссааковъ Берекетъ.

На вашата Почтеннoблагородна Невяста честитимъ Драгій Супругъ и добріи Господаръ да сте честити и долговѣчни.

На вашата чодолюбыва Мака баба Хаджіика целувамь и раката да и честита младенцы и честитаи снаха, съ желаніе оставамъ и устно да ви изразимъ моите поздравленія и моята признателностъ къ вамъ.

Остаю у здравіе и радостъ.

Вашъ всегдашній
Станиславъ Д. Доспевскій
Марїола Бошкова

1858. Иулій 20.
Самоковъ.

---

910. — Какви икони сѫ свръшени. Не бива ли да стане въ Пловдивъ изложение съ тѣхъ. Пак. 34

Прията 15 Февр. 1859.

Милостивый Господине.
Наидене Геровъ.

Ида да ви попитамъ за драгоцѣнното ми ваше здравіе, и да ви принеса душєвното си поздравленіе заедно сос милатави супруга Госпожа Марія Х:

Асъ сос здравіето сьмъ добре и сь прилежаніе залягамъ на начатата ми работа, заради то сиѣшимь дави сьобщимь и да са по совѣтувамь, за Карловските икони ще станатъ готови да имги испроводимь за Воскресеніе, да ги зарадвамь,

заради тови молимъ да имь явите да препоручать некому въ Пазарджикь, за да имги испроводи от тамо до Карлово, защото асъ до Пазарджи лесно ще ги провода, такато начнатъ коли да отиватъ около Мартъ 20. Ако ли пакь желаєте да направиме едно Изложеніе у Васъ. тогива ще требува расходи по више за даги докарамь въ Пловдивь. Както и по напрєшнити четиры.

Заради товавы сообщавамь за благовременно зада има време да ми са отговорите какъ ще да рѣшите и какъ е за подоброто.

Асъ натькмявамь си работите тъй, щото да можемь летось да работа въ Пловдивъ,

Иконата С: Кириль и С: Меѳодіи за Копривщыца итя ще стане готова сос другите рамката даіе Готова, да са постараєте.

Оставамь на Вашіатъ отговоръ. Вашь покорній Художникь

Станиславъ Доспєвскій

1859 Февроарій 10. Самоковъ.

Дойде ми на уматъ ако бихме ги докарали въ Пловдивъ. Можели да са приканять тогива некой от родолубывите спомоществователи, да си напишать имената както Г-да Чомакови и Г-да Гешовы. ако бы станаль такавъ случай щемь васползова церквата и да дадємь срєдство за прочіите Церковни украшенія.

---

911. — Доспѣвски работи портрета на Александра II. Цѣната на изработената отъ него картина „Мадона“. Пак. 34.

Приято 23 Юния 1860.

Почитаемій ми Господине Наидене Геровичь.

1860„ Иунія 18, Самоковь.

Като си дойдохь благополучно въ Самоковъ честь имѣ да ви поздравимь сичките домашни купно, и дави явимь какво начнахь портретать Государя, да го работа, отъ камь здравіето самь добре, ама друга страна ще ви са ожасимь чими принесе големо неспокойствіе, поступиките на Г-на Паисія, дотолкова ма обиде щото сос приминалата поща писахь писмо от мъка та иась не помна що самь писаль вътре, благодарави чи сте посовѣтвали брата ми да му го не дава, а Вие ще ми извините акобы дабєше неприлично написано, то е было от досада, Картината мадона рафаєль за която ся е обыдѣль асъ мусамъ казаль и още от време чіне цѣната 600„ гроша, атой от като ми не заплати за портретите и сака харизмо дая земе, при това и още е долженъ за иконата въ митрополіята идая пазары сос мень за 2000„ гр: асъ сам получиль 1500, и още 500„ стотинь віесте свидѣтели чи той щє плати предь вась говори, ась като видохъ чи нема намѣреніе да плаща земахси нехаризаната картина безъ даго питамь, совѣстами не упрекава чи си сакам онова дамиго заплати коєто имамъ правда, и пакь да му се моля писменно дами плати неми до пуша честолюбието понєже самь поступувамь благородно, заради това не ми дава сърцєто да му пиша писмо, а оставамь на ваше благоразумно распореженіе каквото намерите благословно тъй да направите віе ма познавате и дѣлото віе извєстно, що сє е казало от моя страна, политика, уваженіе, услуги, исполнително му самь уработиль работата както сте и очєвидцы, были, а виноватсамь въ това защото си посакахь парыте, и защото немамь за харизване вєщы, молимь раскажете на брата ми устно какь требува ась да поступвамь въ тоя случай. остаю на вашь отговоръ.

Всегдашній Вашъ покорній

Художникь Станиславъ Доспѣвскій.

912. — Помага се на затворникъ. Какъ да се върне той въ Пловдивъ. Пак. 34.

Приято 24 Авг. 1860. Отгов. 25 Авг.

Почитаемий ми Господине Найдень Геровичь,
за Пловдивь 21. Августъ 1860. Самоковь.

Вашето писмо отъ 18. пріяхь, за причината щоми пишете не губыхь време отидохь на правителството и намерыхъ сущіатъ человѣкъ докаранъ сос други виновницы въ синджири и сос големо притѣсненіе заради това се и разболелъ исъ пжта, болеста му треска, извадихго отъ затворатъ, и го заведохь на новата ни Болница при церквата Стаго Николая, която завчаря омиха и чистиха от постройката, и первіятъ боленъ гостъ прія тоя бѣдніи странникъ, и докторатъ повикахме за да му помогне на болката, надѣвамь са кату му помогне докторатъ ще дае въ состояніе да са върне въ Пловдивъ споредъ Вашето желаніе, казахами от правителството чи имало за него особенна Бюрултія, та заради това требува и віе да извадите оттамошното правителство особенно за връщанието му назадъ, асъ станахъ кифиль за даго воспра и даго извада от затворатъ вънь за до поща отъ мень ще го търсатъ следъ 8 дена сетне, отпишете ми да му фанали кираджія защото нее въ состояніе да ходи пеши и колко гроша да дадемь за ис пътатъ бѣдніятъ голь и бось докаранъ от тамо и ключовете ми появи от дукянатму у джобатъ, и начна да плаче като виде чи прияхь участіе за освобожденіетому, моли миса дави пиша целувави ржката и доживота са обѣщава дае Вашъ. За попространно оставамъ той да ви раскаже за сичко, асъ ви молимь от моя страна да принесете моето нижаишее поздравленіе на Г-жа Марійка супруга Ваша заедно съ любезніатви Герчо, и баба Хаджійка, и Г-жа Елисавета сос Г. Митко, и така оставамь за вашь отговоръ и готовъ на вашето желаніе,

Вашъ
Художникъ Станиславъ Доспѣвскій.

---

913. — Бащата на Доспѣвски умрѣлъ. Земане-даване. Изпраща се поржчанъ шаекъ. Пак. 34.

Почитаемій Господине Найдень Геровичь!

1860, Октомври 14. Самоковь

Въ неделя утромь тръгнахь от Филибе, и братаси земахъ отъ Пазарджикъ сосъ мензилатъ дойдохме на вечерта на Самоковь на 5„ часовь, но нашіатъ покойній Отець веке лежеше мертавъ 4„ часовѣ така быдѣ нашата участь и испроводихмего въ невозвратніатъ гробъ въ торникъ, и като престоимъ тува 10 дена зада потурымъ наредъ домашнитени работи асъ ще да дойда пакъ въ Пловдивъ, задаси свръшимъ захванатите работы, дано и вась за станемъ, за да миса очисти хѣсапатъ и от Владиката, асъ бехъ писалъ на Епитропатъ отъ Едрене, за иконите парите даги проводи до вась и ониса 3000„ гроша за двѣтѣ икони.

За шаякътъ като дойдохъ и го заварыхъ и още не пратенъ и сос такова согласіе беше го зѣль братами, та можахме него да оставиме та по малко парче дави землеме до 40 аршина и по первіа щото щѣхме давнго проводимъ беще до 60 ар. Сега братми избра тоя шаякъ за подобаръ и по ефтинъ по 4 гр: 20„ а за по первіо 5 гро: и ако си земете колкови требува а що остане братмиго зема за негоси. На скоро остаю Вашъ

Станиславъ Доспѣвскій.

Сос това писмо щѣ получите и 40 аршина шаякъ увитъ въ една бохча. отъ ортакатъ на брата ми, Г-нъ Димитраки Хабаджи.

914. — Прѣпраща се селско прошение за помощь на церква. Пак. 34.

Ваше Высокоблагородіе Милостивія Господару
Господине Найдень Геровъ.

Съ настоящето ми перво питамь за доброто ви здравіе заедно сос Драгоцѣннотови семейство, подобно и от супругами,

На приключеното прошеніе каго прегледате съдержаніето ще разумѣете причината за коятови го пращатъ сущите селяне. — Тія катоса научили защо имало такова поощреніе от Росія на селските церкви; ась имъ казахь защото отъ Господина Герова не ми сае прилучило да чуя за такова нещо но съ голѣмо убѣжденіе ма просиха да ви престава това нихно прошеніе коетови и провождамъ, и надеемса катого пріймете дани дадете рѣшителный отговоръ, тія селяне са достойни за похвала защото споредъ другите села, големъ успѣхъ направиха въ черквата. селото състой от 20 кѫщи христіяне, а прочійте турцы, та за тѣхното усердіе достойниса за милостъ, попреди ви бехъ писалъ едно писмо въ което ви питахъ за куручешмалійте какво направихте сос тяхъ молимви като стане потреба да кажете на братами дами сообщи писменно за тѣхната работа, и дама посовѣтувате какви мѣрки требува да зимаме за благовременно, остаю на Вашіятъ отговоръ. Вашъ всегдашній

1862. Декемврій 7,
Т. Пазарджикь.

художникь Станиславъ Доспѣвскій.

---

915. — Изпращатъ се копие отъ картина „Ангелъ" и етюдъ отъ натура за да ги прѣпрати Геровъ нѣйдѣ. Пак. 34.

Прито 3. Янн. 1863.

1-віи Јаноарій 1863. Пазарджикь.

Милостивіи Господару! Найденъ Геровъ.

Имамь честь купно сос домочадіетоси дави пожелаемь будущій 1863„ въ здравіе и благополучіе. Почитаемото ми Ваше отъ 29 писано като прияхме бързамь дави поблагодара за Благословіятави, която и вамъ домочадно желаемь. . . . .

Колкото за дохаждане по настоящемь не ми допущать обстоятелствата, рѣшихъ и ви изпровождамь едно копіе отъ Ангелать който беше у вась и второто е Етутъ съ натури, Ангелать беше приготвенъ за Г. Витило които миго поръча, но ако би да се продаде това копіе тамо ась друго ше му направа и надѣвамса даса не обиди на това Г: Витило бехму назначилъ цѣна 600 гроша а етудать нее толко за да го купи нѣкой повечь е художественно а по малко Ентересно, като го испроводите чрезъ правителството пакъ ще ни го проводатъ на затъ Етудатъ, а Ангелать може даса продаде, а другите ми вещи щото имамъ повечетоса церковни и притомь и колесални, а на книги щото имамъ по важни тія требува даса турать подь стакло и самичакь художникь да ги постави и за испровождане неудобно. Може да отворите сандъкатъ да видите картинките и пакь сущо да ги сковете и предадете дето е вамь извѣстно.

на Вашето распореженіе.
Вашь художникь.
Станиславъ Д. Доспѣвскій.

---

916. — Разкопки на старъ монастиръ. Пак. 34.

1865 Иуній 5, Т. Пазарджикь

Ваше Высокоблагородіе Милостивіи Господару,
Найденъ Геровичь,

Като ви принесемь достойното ми почитаніе и ви поздравимъ заедно сос сичкото си домочадіе; бързамь да ви сьобща причината за замедлѣнието на вашето порученіе, причинатас защото игуменатъ беше излезаль по селата и немаше отъ кого

да са извѣста подробно, но сега като се прибра, и го испитахь подробно, от расказетему нищо важно неса намерили, неколко обломки отъ бариліефи които са турани по зданіята, и защото са заминало много време оттогива та ищотоса ископани на времето ги испразнели, а други ги истрошили работницыте така ми каза игуменатъ, и асъ неможахь нищо намѣра нито знакь на антични вещи каквито сме виждали въ Петерсбургскіать музей, въ Ермитажатъ въ древностите, но въ прочемь асъ пакь ще испитувемь и по други мѣста ако да ми се окаже нещо такова ще ви сообшимъ и ако е возможно ще ся стараемь и дави доставимь нещо ако го познаемь за важно, ... Молимви и желаемь да са научимь отъ Куручешме донесохали парите, и ако са донєсени молимви да ги предадете на братами Г: Атанасія Д: и той ще ми ги испроводи ще ма задалжите по премного, защото имамь потреба по настоящемъ отъ пари, както ви расказувахъ когато бѣхъ при Васъ

Остаю на Вашіять отговоръ.
и Есъмь Вашь. художникь
Станиславъ Д: Доспѣвскій.

917. — Доспѣвски посѣтилъ Осоговски монастирь. Проектъ за щампата на монастиря. Пак. 34.

Ваше Благородіе.
Милостивій Господару. Найдень Геровъ!

Честь имамъ да ви принєсемъ сердечното си поздравленіе заедно сос сичкото ви домочадіе, и да ви известимь моето пътуваніе по Макѣдонія, което ходихъ до Щипъ по моя работа, и като са връщахъ чрезь Паланка, попросихама отъ манастирагь Осоговскій декатосте го посѣтили Віе, и по Вашето приказаніе рѣклисте когато замина ась да сочинимъ ресунакатъ на една книга и давиго предамъ от което ще имъ направите въ Росія единъ калъпъ да си печататъ щампи, споредъ тяхніо расказь, на Вашето приказаніе, асъ отидохь и извадихь единъ ексказъ очеркатъ на църквата и на зданіето, и на четирите угла на щампата желаять по една чудеса да са изобрази, и ась сега требува да седна да го увеличимь и да го направа сос сичките му точности за да го гравируватъ. Перво желаемъ отъ Вась да ми раскажете каква величина ще има щампата. второ, нащо ще са гравирува, на сталъли, или на медъ, зада знаемь и ась да приготвимь оригиналатъ както е потребно. Ето ви и писмот отъ Монастирать.

Умолявамь ви за парите ми от Куручешмелійте що ги имате у Васъ, да ги предадете на Братами Г: Николай Димитр: който лично ще ви преладе писмата, и остаю на Вашіатъ отговорь

Септемвріи 27. Вашь Всегдашній, художникь
1865. Пазарджикь. — Станиславъ Д: Доспѣвскій.

Колко за поздравленіе и за Благословеніе, от сѫщата градина детоя е садилъ стій Иоакимь. Осоговскій. по преданіе Историческо проводихави от плодовете круши, по пьтать са по развалили и малкото щото са увардили цѣли ще ги пріемете отъ Брата ми Н: Д:

918 — Щампата на св. Иоакима Осоговски. Пак. 34.

1866 Ианоаріи 5. Т. Пазарджикь.

Почитаемій ми Г. Геровъ здравствуите сос любезното ми Ваше домочадіе.

Честь имамь да ви поздравимь сос Новата 1866 година, дави бъдє здрава и благополучна и весєла.

Вашіать Куріерь като замина дойде и у дома нономоже дами расправи добре защото беше и забравилъ, но ась по догатки ни сумнѣвамса чи ще да е било порученіе-го. за Паланченскіать монастирь за щампата, която щехь отъ много време да вія провода, но ась чакахъ отъ Вась отговорь на писматами да ми покажете вь каква величина да я начертаємь, но като не получихъ от вась отговоръ за не-

личината на шампата, ась я опредѣлихь среденъ формать, и която ще получите сос сущото писмо, по желанието на общината турихме и четире чудесій на с ти Иоакима, Двете си на животатъ а двете по смерта. Подержавахмеса от старата имь книжица която стея и виждали така подобно и за текстатъ ако е потребно може и даса притуры и още нещо и така оставамь на Вашіать отговоръ

Вашь художникь
Станиславъ Д: Доспѣвскій.

---

919. — Женско общество поржчало Доспѣвскому художествена картина. Пак. 34.

1866 Февроарія 16. Т. П:

Брате Атанасіе здравствуй сос Змарайдица и сос Гостете!

Писмото ви сос Г. Ѳеодора получихъ тази утрина и бързамь да виса отговора по сос време. Едно са радувамь за благородніать подвигъ на нашите Госпожи, и похвалявамь воистину високото имъ чувство. Но друго ма оскорблява защо художницыте обичать да имь поржчать такива сужети Важни, но требува по крайнее мѣры 3—4. месецы да имь дадатъ време, а сега не остава отъ единъ месецъ повечь за работа и сами нека судатъ, ако да е возможно да отложатъ времето по добре ще стане за мене, ако ли напротивъ отнюдь не е возможно до друго време да са отлага и е потребно да са направи за празника, то ще направиме голямо усиліе за да са свръши дотогива, новсяком случае такава картина ще да са направи на мушама ане на дъска, и по живописно ще са направи на мушамата а на Даската става сос злато церковно иконописно, и като стане на мушама по живописень вкусъ тогива ще стане и едно черчиве изоколу сичкото позлатено което ще стане искустно украшенно. Но такава картина и сос рамката заедно може да са направи за 2000, на такава величина. Да. Хиліади гр. художественно ане иконописно, такава икона сме писали и за Търново но Иконописно и безь рамка за 1500 гр. . . . . Така ще имъ прочетете и раскажете споретъ виражеміето и ако пожелаять да са начне на мушама ане Дъска то ще имь земете за пей 1000 гр. и безь забава, ще ми отпишете по скоро защото е голѣмо затрудненіе да са соверши въ това растояніе.

Наскорими отговорь

Остаю. Вашь брать
Станиславъ Д: Доспѣвскій
художникь Рускій.

---

920. — Атанасъ Бошковъ, неврокопски учитель, ще се сжди въ Пловдивъ за гръцки разправии. Пак. 34.

Милостивій Государу.
Найденъ, Геровъ;

Честъ имамъ дави принесемъ моето сердечно поздравленіе заедно сос сичкото ми домочадіе, така подобно и Г-жа Марійка сос Любезнитеви чада . . . желаемь ви добро здравіе . . . От много време несмеви писали новіе ще да ни извините, защото и още са занимаваме сос достроуваніето на Новата ни кжща, днесъ нашія шура Г. Атанась Бошковъ учитель Неврокопскій който дохожда въ Пловдивъ, по некой причини гръцы и бьлгаре, въ Неврокопъ, провождать го даса суди при пашата, който и самичакь ще ви раскаже причината подробно да разумѣете, умолявамви да го сънабдите сос Вашите совѣти и наставленія и Вашето покровительство. Той е един от младите родолюбцы и распалень патріотъ но по Возрастта му и още не опитенъ и младъ въ дѣлата.

Катови пожелаемь добро здравіе сос сичкото вн Домочадіе и добро виденіе.

1866, Мартъ 15. Вашъ. Художникь.
Т. Пазарджикъ Станиславъ Д: Доспѣвскій

Куматъ ми Г. Чалики когого поздравлявамь, сос Домашните. Пріяхму писмото за мадамь Блонди и одобрихме го.

921. — На Атанасъ Бошковъ забранено да учителствува въ Неврокопъ. Да се намѣсти другадѣ. Пак. 34.

Ваше Высокоблагородіе!

Милостивый ми Государю Господине Найдене Геровичъ!

Въ Пловдивъ.

Като бѣхъ прѣди нѣколко дни въ Пловдивъ, бѣхъ Вы прѣдложилъ за взаимный-тъ ны учитель Г-нъ Никола чи е изваденъ отъ тука и трѫси мѣсто. Вы ми казахте, чи щомъ като си дойда безъ друго да го проводѫ въ Пловдивъ за взаименъ учитель и пѣвецъ: нъ тука партіи-ты, кои-то ся бѣха породили помириха ся, и за напрѣдъ го пакъ съгласиха. По тѫѭ причинѫ немогохъ да го испроводѫ.

Вы добрѣ знаете, шуря ми по каквѫ причинѫ быде изгоненъ прѣди 5 мѣсяци отъ Неврокопъ, гдѣ-то бѣше стоялъ три годины въ учителско званіе. Той съ надеждѫ, чи тамошни-ти Блъгаріе ще издѣйствуватъ пакъ да земѫтъ него, стоя до сега празденъ; нъ прѣди нѣколко дни тѣ писаха до тука, чи имъ ся дало свобода за Блъгарскый-тъ языкъ; нъ той да отиде запрѣтило ся отъ тамошне-то мѣстно правителство: и така завчера ся проводи отъ тука другъ учитель, а той остана празденъ. За то Вы умолявамъ Милостивый ми Государю! чи ако бы да ся трѫси на нѣкое мѣсто учитель да испроводите него, кой-то съ тригодишный си трудъ при Грьцко-то гоненіе, е заслужилъ на народа. Нъ пакъ Вы молѭ да е таквози мѣсто, гдѣ-то да не искатъ отъ него црьковно пѣніе: понеже е слабъ съ гласа. Съ томъ Вы остаямъ задлъженъ за всегда.

Пазарджикъ Станиславъ Д: Д:

1866 Августъ 17-й

922. — Молба да ходатайствова Геровъ да се пуснатъ невинно затворени селѣне. Пак. 34.

1868„ Јаноарій 24„ Т: Пазарджикъ.

Почитаемій ми Господине Наидене Геровъ,

Здравствуйте! Вседомовно.

Искреннови поздравлявамь заедно сос, Почитаемани Госпожа Марійка и Герча и Діанка, от сичкони домочадіе вы желаеме добро здравіе.

„Като заминахте презь Пазарджикь, послѣ единъ день дойдоха селянето от Сенитово. За които ви расказахь защото имать двама затворени въ Пловдивъ, и отъ година повсчь стана лежать за правда безъ даса ги уловили у тахвина, по расказатъ на вѣрни человѣцы, и приносящіатъ това писмо щеви извѣсти подробно . . . на тія двама затворени дечицата имь бѣдствуватъ голи боси и гладни едните останали и безь майка таса скитать по селото да просатъ хлѣбъ даса нахранатъ, защото и къщите имса са распаднали таси нематъ де даса подслонатъ без бащы и безь майки. Селането ги доведоха тука задаги представать предъ Вась сирацыте и дави молятъ да имъ избавите от затворатъ бащите. Единствената надежда имать на Вась и на Бога. . . . като неможеха да ви заварать удома задависа помолятъ устно; убѣдително ма умолиха сос слъзи плачеха и расказваха, асъ да ви пиша и дави представа нихната жалба и нихната молба що имать до Васъ и това просатъ отъ Вась Богаради за освобожденіето на тія двата человѣцы, и бащи на нещастните си Дечица. . . . селянето казуватъ ніе отивахме много пъти да ги пущиме и турците ни казаха и още на Годината защото ще ги испущатъ защо са не уловиха у това щоги обвиниха. Само имь казуватъ да донесете пари даги пущиме. За това ги держать сега затворени селянето казуватъ защото тія человѣцы неимь остана нищо сичко имь си расипа нито имь стока остана нито иматъ нещо да продадатъ за откупъ да са освободатъ; Заради това провождамъ този человѣкъ от страна на сичките селяне който ще ви предаде писмото и ще ви раскаже устно сичко защото и той е лежалъ 40 дена затворенъ за тая работа и като му земали 10 лиры пуснали го, и затворените ако бѣха имали пари щеха да ги испуснатъ до сега, и асъ от

моіа страна ви умолявамь като видохь сос очите си тія нещастни дечица голи да плачать доведени при Вась. Невинно прослезихь какь страдать наши бракя безь защита. . . . Големо благодѣяніе ще направите ако освободите тія двама злощастни Бацы. . .

Като ви пожелаемь Добро здравіе. Остаю за всегда.

Вашъ сос сичкотоси Домочадіе.
Станиславъ Д: Доспѣвскій.

Приключенните пари са 74. що дадохте на Ехтимань на пощата за ради мене.—

923. — Изпращатъ се портретитѣ на Кирилъ Нектариевъ и на Елисавета Хр. Пулиева. Глупаво турско разпореждане. Пак. 34.

Прието 3 Дек. 1868.

1868, Ноемврій 28. Т: Пазарджикь.

Ваше Высокоблагородіе милостивій Государю
Найденъ Геровъ!

Честъ имамъ давнимъ давно дави пиша и дави поздрава заедно сос сичкото ми почитаемо Ваше домочадіе подобнови поздравлява супругатами, и ви желаеме добро здравіе, въ което и ніе днесъ ся намираме сички!

Съ настоящето ми ще получите портретатъ на отца Кирила и на Госпожа-та и копіо от пєрвіо портреть споредъ желаніето на старецатъ двата безь рамки. Причината за замедленіето е това защото са боехь даса занимавамъ заради защо миса бѣха повредили очите ощ отъ лани, а сега самъ по добре, ако ма питате за цѣната на работата що ве провождамъ, асъ самъ увѣренъ защото віе по добре ще да я оцѣните отъ мене, и ще укажите на притяжателите дамя благодаратъ. Като немаме по любопитно и добро нещо въ градатъни, дави сообщимъ и една правителствена турска глупость, вчєра въ среда пазаренъ день затвориха на народа дукянето и на сичките селяне ралата, та да излезнатъ по къратъ и по механите безь работа да піянствуватъ, и който има пушка и барутъ да исхфърли по неколко пъти, ась бидохъ очевидець на тія сцени, и мнозина ми се оплакаха отъ селянето защотѣ съ заплашуваніе сос джеза имь оставили ралата, когато и още человѣцыте несаси посеяли нивите. днєшніать день е скъпъ за насъ. казуваха. . . . .

Остаемъ даса научимь за добротови здравіе на сички.

Вашъ
Станиславъ Д: Доспѣвскій.

924. — Описъ и оцѣнка на сградитѣ въ Т. Пазарджикъ. Злоупотрѣбления на комисията. Пак. 34.

Прието 19 Февр. 1869.

Казано брату му да му даде потрѣбный отговоръ.

1869, Фервуарий 18, Т: Пазарджикь.

Почитаемій ми Господине,
Найденъ Геровъ,

Съ почитаніе поздравлявамь вы заедно сос Господжа Марійка и Гєрча и Діанка.

Бързамь дави сообщимъ въ нащіать градъ начнаха да писуватъ кжщята, и по турцыте много съ долна цѣна писаха, а по христіане-то много скъпо, (даліе така Царската заповѣдъ). кога дойдоха до нашата, и като влезнаха въ кищатани попитахама какъвси подданникь, асъ имь отговорыхъ Россійскій, и тія като прегледаха писалія 60000, гроша, без даса допитувать сос тукашнитѣ граждане, коиго като гледаха неправдата нещеха нито да ходатъ сос тях.

На Мустаа бєй конака писали 50000. гр., а моіата къща има колко негова конюшна. судете каквае правина у насъ, на минутата ась имсе не противихъ нищо само имъ казахь защото твърде много голѣма цѣна сте назначили на моіата къща, и притурыхъ защото Господинъ консуль неще дасе склони на толкозь преувеличена цѣна, за която е похарче половина отъ тая цѣна, и тіа миса отговориха съ уваженіе към Васъ, ако Господинъ консуль намѣры защо е много то ніе ще уступимъ, катови сообщавамь сущото, и молимви да ми дадете вашите совѣти какъ требува да поступимъ въ тоіи случай, сосъ време да небы да остане сос тая цѣна да ни изгоратъ, молимъ вы яветеми акое возможно щели да иматъ право и на чуждите подданицы да туратъ тоіи данокъ който ще туратъ и на своите поддани, както къщата така и на ихтибаръ, и колкото печели въ годината, да плаща. И на землята на нивите щели да плащатъ другъ данокъ отъ ондалъко башка.

Като ви пожелаемъ на сичкото ви домочадіе добро здравіе. Осмѣлявамсе давы попросимъ да ма одобрите и утѣшитѣ сосъ Вашите отечески совѣты, и наставленія и съ желаніе чакамъ Вашіатъ отговоръ. и Есъ Вашъ покорнѣишій.

Станиславъ Д. Доспѣвскій.

Супругатами която Ви искренно поздравлява заедно сос Г-жа Марика и либєзнитевы Чада. —

---

925. — Никола Кривошиевъ онеправданъ и притиснатъ отъ Гюмюшгердана. Пак. 34.

Почитаемій ми Господине Найдень Геровь.

Съ почитаніе ида дави поздрава заєдно сос сичкотови домочадіе. По приказаніе-то Ваше проводихь на Калагларцыте да зематъ 1000 гр. и да дойдатъ при Вась да си получатъ книгите. . . . Приносящіять, Никола Кривошіовъ, страда днесь отъ Гюмюшгерданать и сос горки сълзи прибѣгнува при Ваше Благородіе и желае Вашите отечески совѣти и участіе, сакать да му отнематъ чифлико и да го испъдатъ отъ къщата му и пр. . . той като не намира тука покровители, прибѣгнува при Васъ и ще ви раскаже жалбите си и страданията отъ горереченіа и отъ Костаки Ахланліатъ, и той ся надѣе нєкакъ да са икономически освободи отъ тоіа хищникъ. Чрезъ Ваше Благородіе. което ще ви раскаже устно и подробно. и

1869 тако остаю. за Всєгда Вашъ
Декємвріи. 4-тій Станиславъ Д: Доспѣвскій.
Т. Пазарджикь.

---

926. — Изпраща се Герову поржчаната икона. Пак. 34.

Прията 16 Марта 1874.

Почитаемій ми Господарю.
Найденъ Геровъ.

Честь имамь днесь давы поздрава заедно сосъ Господжа Марійка подобно вы поздравлява супруга ми, Днесъ ще получите съ настоящето ми и желаемата Ваша икона, давно самь сполучилъ задави быде угодна, както Вамь, така сущо и на Г-жа Марійка. Съ нетерпеніе ще чакамъ доброто и пріятно извѣстіе, както цѣло и здравото пріятіе, така и за одобреніето вы

остаю. за Всегда Вашъ Почитающивы.
Станиславъ Д. Доспѣвскій.

1874 Мартъ 15. Т: Пазарджикь.

Катоя расковете прахта да и отмете-те сос перо чисто Гъсчено.

927.—Подканя се Геровъ да изпрати обѣщания Аали бею тай. Пак. 34.

Приято 20 Февр. 1876.

Почитаеміи ми Господине
Н: Геровъ!

„Преди сичко честъ имамъ да ви принеса моето поздравленіе, подобно и на почитаемата Ваша супруга Г-жа Марійка, така сущо Ви поздравлява и моята Домакиня сос сичкото ни Домочадіе!

„Завчера са срещнахъ сос Аали бей, който попита за Васъ и за добротови здравіе, асъ го увѣдомихъ за Добротови здравіе, на сичкотовы Домочадие,

„Убѣдително мя моли дави пиша нарочно обѣщалисте да му пратите еднъ тай, и колкото поскорое възможно да му го испратите и щего чака съ нетерпѣніе, така ми каза.

Катови пожелавамь на сички добро здравіе

Остаямь Вашъ.
Станиславъ Д: Доспѣвскій.

1876„ Февріарій 18. Т: Пазарджикь.

---

928. — Свѣдѣния по Априлското възстание. Палежи,обири и убийства въ Пазарджишко. Пак. 34.

Прията 27 Април. 1876.

Почитаемый Г-не Н. Геровъ!

Трѣбва да сте се научили вече за станало-то приключение въ града ни; но дали сте се научили и за това що става сега посела-та? не знаѭ. Азъ считамъ прочее за свѣта длъжность да Вы уведомѭ за това.

Отъ смущение-то, което стана на 21 Априлий въ срѣда, цѣло то окрѫжие заедно съ града ни е станало една много жалостна сцѣна, цѣлата кааза Пазарджишка е въ ужасъ и трепетъ. Макаръ и да се намира войска, която се распраги вече въ окрѫжностѫ; но никакъвъ порѣдъкъ. Напротивъ повече-то села се изгориха съвършено, бѣдни селени и съвсемъ невини се исклаха и сички-тѣ имъ имущества ставатъ плячка. Отъ четвъртакъ почнаха да се горѭтъ села-та и сега още се продължава. Най напрѣдъ се изгориха нѣколко села на сѣверъ отъ града; но кой гы е изгорилъ? До сега не са е научило още наздраво. Аза тѣзи села които се отъ къмъ югъ и които нѣкои сѫ вече на пепель, се изгориха отъ самитѣ баши-бозуци а жителитѣ имъ мирни и невинни поданици, станахя жьртва на необузданната башибозушка буйность. Жално и много жално за тѣзи села, които явно е че сѫ пострадали невинно. Случая-тъ на приключение-то въ града и въ пазаренъ денъ, стана причина да се затриятъ толкози невини села. А ето какъ трѣбва да е станало. Въ срѣда, когато стана смущеніето въ града имаше почти отъ сичкитѣ села дошли за пазаря. Селенитѣ сѫ се много оплашили отъ смущение то и невидѣли какъ избѣгали; нѣкои, които бѣха докарали овце, отъ страхъ оставили си овцетѣ и побѣгнали. Разбира се че като ся отишли въ села-та си, разказали сѫ за случка-та въ града. Оплашени крайно отъ това извѣстие и безъ да знаѭть каква е работа-та нѣкои отъ сѣла-та стоели си въ село-то събрани на купъ, а други намислили да побѣгнатъ въ поголѣмитѣ села за безопастность. Въ четвъртакъ и петъкъ испращатъ се баши-бозуци да гонятъ размиритѣ ли тѣ, но тѣ намѣсто да гонятъ тѣхъ, отиватъ та заобикалятъ, мирнитѣ и исплашени отъ страхъ селени, изсичатъ гы като ягнета а селата имъ направятъ на пепелъ, това е много жално! Баши-бозуцитѣ сѫ захванали села-та на рѣдъ, едно по едно да гы горятъ. Азъ вѣрвамъ, че тѣзи села гдѣто сѫ си седели въ село-то два три дена подиръ смущение-то въ града, а послѣ, като зеха да вьрлуватъ баши-бозуци-тѣ, отъ страхъ зели да бѣгатъ въ поголѣмитѣ села, сѫ съвсемъ невини и неопростимо е за баши-бозуци-тѣ гдѣто сѫ ги погубили но не мислете че ся е свършило вече сичко, както Вы казахъ, баши-бозуци-тѣ сѫ захванали села-та нарѣдъ а не глѣдатъ виновати и невини, общо опустошение. Види ся царско-то правителство нема извѣстие за тѣзи неразмислени мѣрки на баши-

бозуцитѣ, а пъкъ доде се извѣсти, не знаѭ дали ще остани нѣкое село неизгорено. Азъ мыслѭ че баши-бозуци-тѣ бѣзъ заповѣдь постѫпватъ тъй, но отъ друга страна ми е чудно какъ не ся е научилъ негово прѣвъзходителство Пловдивскый мютесарифинъ за тѣзи имъ не человѣколюбиви постѫпки? желателно е щото това да достигнеше по скоро до милостивото централно правителство въ Ц/градъ, което да даде нови заповѣди на тукашнитѣ началства да се запазѭтъ поне останали невинни и покорни селени. А че трѣбва да се накажятъ размирителитѣ, които разбира се побѣгнали ся въ планинитѣ това сѣки иска; но пѫкъ и сѣки человѣколюбивъ скрьби за това дѣто да се погубватъ мирнитѣ и чисти отъ сека вина, селени, отъ буйството само на едни неразмислени баши-бозуци. Това е мыслѭ голѣма загуба и за правителство-то.

Вътрѣ въ града се биятъ и трѣпятъ человѣци отъ баши-бозуцитѣ. Не смѣе никой да излезе вънь отъ къща-та си, защото знае сигорно, че ще го сполѣти нѣкоя бѣда. Голѣмъ страхъ е обзелъ сички. При всичко, че толкози воиска пази града ни, хора-та, пакъ не могѫтъ да се порѫчатъ за живота си, защото нѣма никакъвъ порѣдькъ въ града. Настанали са за тука, види се онези врѣмена, въ които да нема, кой ла покровителствува невинитѣ и мирни поданници. Не знаемъ вече, какво ще стане за напрѣдъ, но днесъ за днесъ такова е положение-то на Пазарджиска-та кааза.

Поздравлява ми Вы съ домочадие-то си

Вашъ, Станиславъ Д. Досп.

81. МАРИНЪ ДРИНОВЪ.

929. — Покана за свиждане съ Попова, секретарь на славѣнския благотворителенъ комитетъ въ Москва. Пак. 35.

Добихъ отговоръ отъ Г. Попова. Пише ми, че утрѣ (въ срѣда) ще да слѣзе въ Москва, и около 12 ч., прѣзъ деньтъ, ще да дойде на моята квартира, гдѣто, умолява, да бѫдете и Вие около това време. — И тъй, очаквамъ Ви! Доведѣте ми и Г. Маринча на госте.

Вторникъ
13-го Јюня.

Вашъ
М. Дриновъ.

930. — Годишно събрание на Книжовното Дружество. Второ общо събрание. Разногласие съ букурешкитѣ българе. Геровъ да бѫде посрѣдникъ. Излѣзлитѣ книги. Дриновата статия за Паисия. Пак. 35.

Прията 11 Септ. 1871.

Многоуважаемий бае Геровъ!

Отъ много пѫтнически и различни други залиси едвамъ сега намѣрвамъ свободно време за да Ви напишѫ. Годишното събрание на Българ. Книжовно Дружество, поради което азъ неможихъ да се помаѭ повечко въ отечеството ни, не можи да стане, заштото не се събра нужното число отъ прѣдставители. Причината е, види се, епидемията, която по онова време върхлѣеше въ Браила. — Имаше да бѣхѫ дошли прѣдставители отъ Цариградъ, Тулча, Русе, Свиштовъ и Търново, които все пакъ можихѫ да се запознаѭтъ съ печалното положение на Дружеството, за поправванието на което тѣ обѣштахѫ горешто сълѣйствие. — Рѣши се да се свика ново събрание за 1 Октомврии, което нѣма съмнѣние, че ште да бѫде пълно. — Имахъ случай да се разговорѫ съ мнозина отъ Руминскитѣ членове на Дружеството за желаемий сговоръ съ Букурешкитѣ ни родолюбци. — Тѣ сѫштo както и Одескитѣ, искренно желаѭтъ да се достигне този сговоръ единъ день по скоро и готови сѫ да направѭтъ въ уставътъ и въ наредбата на Дружеството всякакви измѣнявания, които вишегласието намѣри нужно да станѫтъ. До колкото могѫ да разберѫ отъ думитѣ и на двѣтѣ противни страни, причинитѣ на раздѣланието имъ сѫ

твърдѣ дребни и лесно могжтъ да се отстранжтъ чрѣзъ едно споразумѣванье помежду имъ. И азъ могж да Ви увѣря, че ако станете посрѣдникътъ за това споразумѣванье, трудътъ Ви нѣма да бжде всуе. Отъ Браила съ голѣма готовность ми се врекохж да Ви испратжтъ напечатанитѣ вече три книги отъ Периодическото списание. — Сега се печата вече и 4-та, която до половината на Септемврия ште бжде готова. Въ неж е помѣстена моята статия за Паисия, а не въ 3-та, както мислѣхъ. — Недѣйте бива твърдѣ строгъ сждия за тѣзи перви трудове на Дружеството: то оште неможе да се сдобие съ колкогоде добрѣ наредена и пълна печатница, и е принждено да печати това, што може да се печати съ български шривтъ за половинъ кола и съ църковнословенски за половинъ страница. —

Прѣди нѣколко дни се срѣшнжхъ въ Рейхенхаль съ Ѳеодора Н. Левашова, който се е запозналъ съ Васъ прѣди 10-тина годинъ въ Пловдивъ. Той се много зарадва, като чу отъ мене извѣстие за Васъ, за супругата Ви и за Герча и ме задължи да Ви засвидѣтелствовамъ неговото джлбоко почтение. Въ Виена се срѣшнжхъ съ Г-жа Пулева която Ви праштa много здраве.

Прѣдайте моето почтение на много уважаемата ви супруга и искренно поздравление на Герча и на Г. Радомирова.

Въ надежда да Ви дочакамъ благополучно въ Москва съ добри извѣстия оставамъ

Прага 1871	Вашъ слуга
Септемвр. 5.	М. Дриновъ.

---

931. — Жилището на Дринова въ Панагюрище ограбено и изгорено. Братята на Дринова затворени. Молба за защита. Пак. 35.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

На дняхъ я получилъ отъ едного изъ моихъ константинопольскихъ знакомыхъ письмо, изъ котораго узналъ, что башибузуки въ Панагюрищѣ, между прочимъ, ограбили и домъ въ которомъ живетъ моя мать съ семьею, сожгли одну нашу мыловарню (сапунжійницу) и лавку (дюкянъ), расхитили и имущество моихъ братьевъ, которые почемуто арестованы, отведены въ Пловдивъ и брошены тамъ въ тюрьму, — мать и остальные члены нашего семейства остались въ пустомъ домѣ безъ всякихъ средствъ къ жизни. — По прочтеніи этихъ скорбныхъ извѣстій я осмѣлился отправить Вамъ телеграмму, которую, надѣюсь, Вы получили уже и въ дополненіе къ которой пишу Вамъ настоящее письмо. — Прежде всего я ещо разъ покорнѣйше прошу Васъ принять участіе въ несчастной судьбѣ моихъ родныхъ, освѣдомиться, чрезъ кого нибудь изъ проживающихъ въ Пловдивѣ Панигюрцевъ или чрезъ нарочнаго (гонца), объ ихъ нуждахъ и ссудить ихъ необходимыми для удовлетворенія этихъ нуждъ деньгами. — Ссуду эту, а равно и всѣ издержки, которыя Вы сдѣлаете по исполненію моей просьбы, я уплачу Вамъ немедленно съ величайшею благодарностію. — За симъ считаю нужнымъ довести до свѣдѣнія Вашего, что ограбленный домъ принадлежитъ мнѣ: въ прошломъ году я его перестраивалъ, отдѣлывалъ, снабдилъ мебелью и разнаго рода домашнею утварью, оставилъ въ немъ и часть своего дорожнаго багажа, такъ какъ намѣрвался и нынѣшнее лѣто провести въ Панагюрищѣ, въ кругу родныхъ. Хочу сказать, что и расхищенныя изъ этого дома вещи были моими. — Моею была и большая часть расхищеннаго имущества моихъ братьевъ, заключавшагося главнымъ образомъ въ разныхъ товарахъ, которыми они торговали и которые покупали большею частію на мои деньги. Третья часть стоимости сожженной мыловарни и лавки принадлежала также мнѣ. Поставляя Васъ въ извѣстность обо всемъ этомъ, надѣюсь, что въ случаѣ, если полученныя мною извѣстія окажутся вѣрными, Вы не оставите безнаказаннымъ такое хищническое вторженіе со стороны турецкихъ войскъ въ мое жилище и потребуете вознагражденія за причиненные ими мнѣ убытки.

Мнѣ неизвѣстно, за что именно мои братья содержатся въ тюрьмѣ, но зная, что они всецѣло были преданы своимъ торговымъ дѣламъ которыя вели съ примѣрною честностію, я не думаю, что бы они совершили какое нибудь тяжкое преступленіе. Вся вина ихъ заключалась, вѣроятно, въ томъ, что они во время расхи-

щенія нашего имущества, должно быть, оказали какое нибудь сопротивленіе или же, предвидя это опустошеніе, принимали мѣры къ предотвращенію его. Въ виду этого я думаю, что Вы найдете возможность похлопотать о ихъ скорѣйшемъ освобожденіи и возвращеніи въ семью, которая крайне нуждается въ ихъ помощи и опекѣ. — Излишнимъ считаю распространяться о томъ, какъ много Вы всѣмъ этимъ обяжете меня.

Съ истиннымъ почтеніемъ и совершенною преданностію имѣю честь быть

Прага 1876 — Вашимъ покорнѣйшимъ слугою
2/14 Юля. — М. Дриновъ.

Адресъ мой по 15/27 Југя: Prag, Hôtel Erzherzog Stephan — съ 15-го Југя по 15/27 Августа: Wien, Laurenzerberg № 3 — Herrn Nikola Kovatschov для передачи и пр. — Съ конца Августа: Харьковъ, правленіе Университета — Профессору М. С. Дринову.

82. ДИМ. Т. ДУШАНОВЪ.

932. — Поржчани книги. Чака се тѣхното пристигане. Пак. 35.

Благородный Гне Консуле!
Въ Пловдивъ.

Обычямь да вѣрвамь, че не сте забравили да земете подъ вниманіе това, что Ви ся моляхъ въ Узунджово, сир. да пишете да ми свалите отъ Россіѧ нѣкои другы учебници.

Отъ тогава кожямити время ся е минѫло, и ся надѣя да сте получили до сега нѣкакво извѣстіе за тѣхъ, че сѫ гы испратили, или нѣ.—Какго и да е, имайте добрицѫ-тѫ, молѭ, да ся погрыжите за поскорото имъ дохожданіе. — Давно не останяхѫ за подиръ зимѫ-тѫ.

Съвременно съ прѣпращаніе-то имъ за тука, кога то пристигнѫть, Ваше Благородіе ще бѫдете добъръ, да ми изложите и смѣткѫ-тѫ за стойность-тѫ имъ, коѭ-то веднага сьмь готовъ, да Ви внесѫ.

Вижте за каквы книги Вы молихъ тогава: Цѣлъ гымназіаленъ курсъ учебници, най-ново изданіе, — и справочны-ты Академическы лексиковъ 12 или колко-то сѫ чясти, всички добрѣ подвьрзаны.

Пріимѣте свидѣтелство за искренны-ты камъ Ваше Благородіе почитанія на вынагы Вашія

23. 8/брія 869 — Покоренъ пріятель
Хаскюй — Д. Т. Душяновъ.

Срѣщу Н. Благородіе Г. Консула Н. Герова. Въ Пловдивъ.

933.—Книгитѣ се забавили. Молба за по̀-скоро изпращане. Пак. 35.

Прията 30 Янн. 1870. Отгов. 20 Янн.

Благородный Гне Консуле!
Въ Пловдивъ.

Наумявамь Ви прѣдитовашно-то си отъ 23. 8/врія на прѣминѫлѫ-тѫ годинѫ, и за пріиманіе-то му нѣсьмь въ сѫмнѣніе.

Съ него, какго и съ сегашне-то си смѣяхъ да напомнѫ на Ваше Благородіе, за книгы-ты, гдѣ-то ми ся обѣщахте по Узунджово, да ми гетирдисате изъ Россіѧ. — Мене ми ся иска, да вѣрвамь, че сичко сте зѣли подъ вниманіе, и не ми остая, освѣнъ да ся надѣя да ми доидѫть єдинъ день желаемы-ты книгы.

Тѣ наистинѫ много ся забавихѫ, нъ азъ ся пакъ неотчайвамь, каго знамь колко обичяте да заслужвате на отечество-то, и мислѭ да отдамь това че може да

гы непропускать отъ тамъ бѣзъ пары. Ако е това, молѫ Ви ся, кажѣте ми колко пары отсичять, та да побързамь да Ви гы внесѫ.

Истиннѫ голѣмо главоболіе Ви правѭ съ това, нъ простѣте мя и не виждайте кусуръ, защото нѣмамь друго средство да ся сдобыѭ съ тѣхъ, кои-то ми трябувать толкози.

Привѣтствувамь Вы и съ почитаніето си сьмь

Хаскюй
15 Янну. 870.

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

---

934. — Нѣкои отъ книгитѣ пристигнали. Иска се смѣтка за тѣхъ. Какъ да се изпратятъ паритѣ. Пак. 35.

Прията 31. Янн. 1870.

Хаскюй 29. Яннуар. 1870.

Благородный Гне Консуле!
Въ Пловдивъ.

Отъ 20 того честното Ви получихъ, и бьрзамь да Ви отговорѭ.

Благодарѭ Ви, гдѣ-то ся погрыжихте да ми свалите порѫчены ты книгы, кои-то да бы ми пристигнѫлы поскоричко тука, добрѣ ще е, да гы прѣдадете Г-ну Хр. Г. Данову, за да ми гы пропрати съ нѣкои кола, кои-то почясто ся случвать да трьгвать отъ тамь за насамь.

За Справочныя словарь Старчевскаго побьрзайте молѭ Вы, да пишете, давно дойдяше и той поскоро, и ще Ви сьмь много признателенъ за добрины-ты, които ми направихте.

Стойность-тѫ на книгы-ты, ще Ви внесѫ, чтомь сполучѭ нѣкого вѣренъ за града Ви, нъ давно незабравите да ми забѣлѣжите и цѣнѫ-тѫ на Словаря, та всичко изедно.

Ако напротивъ несполучѭ твьрдѣ скоро съ кого да Ви внесѫ, ще чякамь като дойдѫть наши-ти за Недѣлѭ Православія, или пѫкъ ще глѣдамь да економисамь нѣкакъ си прѣзъ търговци-ты, ако е възможно.

На От. Хрисанта казахъ чтото ми пишете за Служебника, и макаръ отъ Кыево той ся надѣе да го получи.

Поздравлявамь Вы и съ почитаніе-то си остаямь

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

---

935. — Прѣпорѫчва се Тодораки Жечковъ да му се помогне на работата му. Пак. 35.

Прията 2 Февр. 1870.

Хаскюй 31. Яннуарія 870.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

Писмоносецъ-тъ ми, тукашень почтенъ гражданинъ и търговецъ, Г-нъ Тодоракы Жечковъ, сплетенъ въ интересы-ты си съ нѣкого въ Едрене Христофора Новаковъ русскый подданикъ, както щете го чюете и самъ да Ви расправи за работы-ты си, усѣща нужда отъ помощь тѫ Ви, та Ви го припорѫчямь, и молѭ да имате добринѫ-тѫ, да му помогнете.

Ослоненъ на благородны-ты Ви чювства, Вы поздравлявамь и съ почитаніе-то си сьмь

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

936. — Изпращатъ се поржчанитѣ книги. Отецъ Хрисантъ иска набедреникъ и филонъ. Пак. 35.

Прията 2 Февр. 1870.

Хаскюй 31. Яннуарія 1870.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

Завчера съ пощж-тж Ви писахъ да отговорж на послѣдне-то Ви, и за пріиманіе-то му несьмь въ сжмнѣніе.

Днесь кога то трьгвать тукашни ти аазіи за града Ви, пакъ Ви пишж, да Ви помолж, да се погрыжите да пріемете отъ писмоносеца ми Г-на Тодоракы Жечкова 4 четыри лиры Турскы, като му прѣдадете и книгы-ты, да ми гы донесе или испрати.

Отъ 4-тѣ лиры ще задьржите колкото ся иска за тѣхъ, и остатъкъ-тъ нѣка Ви служи срѣщу Справочныя Словарь Старчевскаго, кой-то молж Ви, побьрзайте да пишете, давно дойдеше по-скоро, и ако потрябува още да платж нѣщо повече срѣщу него отъ това, что то Ви внасямь, Вые ще бждете добъръ да ми явите, и щж Ви го внесж.

Отецъ Хрисантъ Ви поздравлява, и Ви напомни за набедренника, кой-то сте му ся обѣщали да му пратите; Той още Ви моли, да земете подъ вниманіе да му промыслите и единъ фелонъ, кой-то да е добъръ, та че невреди ако е скжпичькъ, и колко то поскоро му гы промыслите толкова помного ще го благодарите.

Поздравлявамь Ви и съ почитаніето си остаямь

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ

Словарь-тъ, както и книгы-ты давно бжджть подвезани.

Сжщый.

---

937. — Искатъ се нови други книги учебници. Пак. 35.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

Наумявамь Ви послѣдниты си двѣ: едното чрѣзъ Г-на Хр. Г. Данова, и другото по тукашныя Г-нъ Т. Жечковъ заедно съ 4 четыри лиры Турскы, срѣщу поржчены-ты ми книгы, та за пріиманіе то имъ несьмь въ сжмнѣніе, нъ сьмь лишенъ още отговора Ви.

Книгы-ты, вѣрвамь, че сте прѣдали на Т. Жечкова, както Ви пишяхъ, и чякамь да ми гы донесе.

Като пишете за Словаря Старчевскаго, незабравяйте молж Ви ся, да поржчяте и за еднж Хымія, Исторія на Литтературж-тж и еднж риторикж, да сж отъ най-послѣдне Изданіе, или кои-то познавате Ваше благородіе за най-добры и Методическы, та че давно дойдяхж поскоричко заедно съ Словаря всѐ подвезаны чистичко, ако ся ненамерять въ Одессж, то нѣка ся погрыжять отъ гдѣ-то гы има, стига, молж, да не останж безъ тѣхъ, та че стойность-тж имъ като ми кажете колко, ще побьрзамь, да Ви внесж.

Прощавайте мя за смѣлость тж ми, гдѣ-то Ви беспокож, съ поржчкы-ты си. Това правж нѣсамо, че нѣмамь друго средство да гы добыж, нъ и защо то сьмь увѣренъ, че Ви не тежи да спомагате всяко-яче на отечеството.

Поздравлявамь Вы и съ почитаніе-то си остаямь

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

Хаскюй
8. Февр. 870.

938 — Се по поржчяне и приемане нови книги и учебници. Пак. 35.

Прията 11. Марта 1870.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

Отъ Г-на А. Малеева получихъ книгы ты, что ми испратихте: еднж физикж, Ботаникж, Зоологыѭ, Исторіѭ, двѣ аритметикы, Алгебрж, Геометріѭ и двѣ Географіи, и Ви благодарѭ, нъ Геологыѭ и Минералогыѭ отъ курса на Естественж тж Исторіѭ нѣма, та Ви молѭ, имайте добринж тж да ми дотъкмите и тѣхъ, защо то другояче остаять сакаты.

Тѣ сж отъ Григорева, и ако не е готова още тая чясть отъ тѣхъ отъ сжщыя, то нѣка е и друго изданіе, стига да е добро и най-ново. Мене ми ся щеше да е съчиненіе-то на Д-ра А. Циммермана: Миръ до сътворенія человѣка, прѣводъ на Павла Олхина, съ 194 политипажя, второ изданіе прѣработено и печятано въ С. Петербургъ на 1865 въ типографіѭ-тж М. О. Волфа, та че ако познавате Ваше Благородіе нѣкое поново и подобро съчиненіе, това да остане, защото не е оснѣнъ за прочитаніе.

Отъ сжшыя Д-ръ А. Циммермана има и человѣкъ, тайнственыя явленія нравственной и физической его природы, Популярно изложеніе въ 2 чясти: първа та на 1865, а втора та на 1866 печятаны въ С. Петербургъ у сжщж тж все печятницж. и съ тыя книгы желаѭ да мя сдобыете, ако нѣма по ново съчиненіе до сега по тоя родъ.

Въ Исторіѭ-тж и землеописаніе то, които получихъ несрѣщамь нищо относително до Руссы ты, види ся, че тѣ Специално учять тыя прѣдмѣты за тѣхъ си, та желаѭ да мя снабдите и съ тыя двѣ книгы, чястнж тж имъ Исторіѭ и Географія, разбира ся най-новы да бждять.

Отецъ Архымандрйть ми каза, че намѣсто Справочныя словарь Старчевскаго, сте писали за Настолныя, за кого има обявленіе въ края на испратено то ми землеописаніе, нъ азъ желаѭ да имамь и единa и другыя, та молѭ недѣйте мя лишява и отъ тѣхъ.

Сега виждате, че при прѣдпоржчяны-ты ми, ще ся притурять и горѣназначены-ты още, кои-то обичамь да ся надѣѭ, че много по скоро ще могжть да пристигнжть, кога то отъ день на день излизамы на лѣто и врѣмя то става по-хубаво.

Азъ знамь, че аманъ! ще выкнете вече отъ мене, като Вы не оставямь на мира, защо то срамъ е, като ѭ докарахъ до тамъ, да си приспособите Турскж тж пословицж съ мене: „Селямъ вердикъ, борчлу чиктъкъ"; нъ недѣйте молѭ Ви ся, защо то искамь нѣ само самь да ся ползувамь, нъ и да послужѭ повече народу си, а не намирамь друго средство, да направѭ това, освѣнъ чрѣзъ Ваше Благородіе.

Увѣрявамь Вы за искренны-ты си камъ Васъ почитанія и остаямь

Хаскюй
8 Март. 870.

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ

До Н. Благородіе Г. Н. Герова.

---

939. — Подканя се за по-скорошно искане поржчанитѣ книги. Пак. 35.

Прията 7. Юния 1870.

Благородный Г. Консуле!
Въ Пловдивъ.

Коджемити врѣмя станж, отъ като сте ми убадили, че сте писали и за послѣдни ты ми поржчены книгы, както и за пространнж тж Всеобщж Исторія и Атлаза на Естественжтж, за които бѣхъ чествть по Великъ день да Вы помолѭ самъ въ дома Ви, та мыслѭ да сте пріѣли до сега нѣкакавъ хаберъ за тѣхъ; нъ

отъ миракаси не могж да ся стърпѭ да Ви непопытамь прѣди да ми кажете това самъ.

Въ нетърпѣніе-то и голѣмж-тж си нуждж за тѣхъ, азъ Вы беспокоѭ и съ днешното си, и Вы молѭ да имате добринж-тж да повторите да пишете пакъ, ако несте получили до сега нѣкакво извѣстіе, чтото поскоро да могж да ся сдобыѭ съ тѣхъ, и ще Ви сьмь до животъ признателень за това толко голѣмо за мене добро,

Имайте увѣреніе за искренныты камъ В. благородіе почитанія на

Хаскюй Покорныя Ви
31. Майй 870. Д. Т. Душяновъ.

---

940. — Душановъ напуща Хаскюй. Иска прѣпоржка за нѣкоя друга община. Пак. 35.

Прието 10 Ноемвр. 1870. Отгов. 11 Ноемвр.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

Спроти както бѣхъ честитъ да ми кажете послѣдне въ Узунджево, надѣѭ ся, да ми сж прѣстигнжлы до сега поржченыты книгы въ Пловдивъ, та отъ день на день все сьмь ги учакувалъ, да дойджть и до тука. — А когато недойдохж до сега, пжкъ ные смы прѣнудени, по причинж на побьрканыты тукашни работы, да сж дрьпнемъ вече въ Кжзанлъкъ, и да си учякувамы отъ тамъ късметя другадѣ, то потрябува да Ви пишѭ пакъ, и да Вы помолѭ:

Да имате добринж тж, ако сж дошлы книгыты ми, да задлъжите или Г-на Манчева, или Г-на Данова, да ми гы испратять най-късно до 17 того тука, а попослѣ до Кжзанлъкъ, за гдѣ-то ще ся потеглимъ на 18-ый; Пжкъ Ваше Благородіе давно незабравите да ми изложите смѣткж тж имъ, както и на тыя что сьмь приѣлъ та да глѣдамъ какъ поскоро да Ви внесж стойность-тж имъ, когато толкова много мя задлъжихте.

При това Вы молѭ още, да подѣйствувате да ны припоржчяте до нѣкоѭ общинж, коѭ-то познавате, че има нужда като отъ насъ учитель и учителкж, и при коѭ-то ще можемъ поспокойничко да поживѣемъ.

Покланямь Ви ся и съ приличны почитанія сьмь Ви

Хаскюй Признателенъ
8 9/врія 870. Д. Т. Душяновъ.

941. — Пристигнали книги. Прѣдадени Хр. Г. Данову да ги прѣпрати. Карлово дири учитель. Коп. кн. 5. 140

Пловдивъ, 11 Ноемвр. 1870.

Господине Д. Т. Душяновъ,

За отговоръ на писмо-то Ви отъ 8 тоя Ноемвр. бързамь да Ви явѭ какво книгы-ты, които имате поржчяны, дойдохж, и на 2 Ноемвр. сьмь гы далъ въ Книжярницж-тж на Г-на Данова да Ви гы испратять; нъ сноши ся научихъ, че още не гы сж пратили, та имъ казахъ да глядать да Ви гы пратять по-скоро, за да Вы застигнжть въ Хасково.

Притварямь Ви и смѣткж-тж за тѣхъ, по коѭто Вые ми оставате длъжни 865 3/4 грош. За обяснение на тжѭ смѣткж щж Ви кажѭ, че Атласи-ты сьмь записалъ въ неѭ 6 руб. 50 коп. безъ да знаѭ добрѣ тъкмо за толкова ли сж земени, зачтото тии сж купени отпослѣ съ другъ атласъ заедно и не ми сж писали отдѣлно цѣнж-тж за всякой, а гы забѣлѣжили прѣзъ купъ, та гы отдѣлихъ азъ по посокж; затова може и да не е сьвсѣмъ право.

За напрѣжни-ты книгы Ви провождахъ смѣткж, та въ сеганнж-тж сьмь забѣлѣжилъ само суммж-тж имъ.

Съ жялость видѣхъ, че оставяте Хасково. Добрѣ бяше да не стигне работата дотамъ. Въ Карлово имѫть потрѣбѫ за учитель, та може да опытате тамъ да ся намѣстите. Азъ пустнѫхъ думѫ тамъ за Васъ.

Примѣте приятелскый ми поздравъ и увѣрение за истинный ми за Васъ почетъ.

Н. Геровъ.

---

942. — Душановъ срѣща мѫчнотии съ хаскюйци. Благодари за прѣпорѫката въ Карлово. Пак. 35.

Прията 14 Ноемвр. 1870.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

Този чясъ получихъ честното Ви отъ 11 того и бързамь да Ви отговорѭ.

Намѣрихъ и притворенѫ-тѫ Ви смѣткѫ на порѫченыты ми книги, по коѭ-то ще побързамь да Ви испратѫ останѫлото отъ дълга ми Гр. 865, 30, туку чтомь си стигнемъ въ Кѫзанлъкъ, за гдѣ-то ще потеглимь или въ Недѣлѭ, или въ Пондѣлникъ.

Мые си испратихмы вече тѫзи заранъ калабалъци ты, и не смы останѫли за друго, само да си изравнимъ смѣткѫ тѫ съ тукашны ты, които толко страшно мя мѫчять, чтото кой знае какъ ще ся потъкмимъ, и дали не ще ма пратять въ Пловдивъ. Много сьмь ся уплашилъ отъ опачинѫ тѫ и твърдоглавіе-то на тыя хора.

Ако ми прилѣгне, може и отъ тука да Ви ся издължѭ стига само да прѣсѣчемь смѣткы ты си поскоро.

Г. Дановъ и до сега не ми е пратилъ книгы ты; ще гы чякамь и утрѣ, че ако недойдѫть вече въ Кѫзанлъкъ ще имъ ся надѣѭ.

Благодарѭ Ви за добринѫ тѫ коя-то сте имали да ни припорѫчяте въ Карлово, гдѣ-то ще ся отнесѫ, като си отидемъ.

Покланямь Ви ся, и съ прилично почитаніе сьмь

Вашь Слуга
Д. Т. Душяновъ

Хаскюй
13. 9/врій 870.

---

943. — Моли се Геровъ да прѣпорѫча пакъ Душанова на карловци. Ходатайство да се намѣсти момъкъ на учение въ Русия. Пак. 35.

К/къ 16 10/врія 870.

Благородный Гне консуле!
Въ Пловдивъ.

За пріеманіето на послѣдни ты ми заедно съ пять 5 лири турски нѣсьмь въ сумнѣніе, и сега не ми остая, освѣнъ да глѣдамь поскоро да Ви пратѫ и останѫлото отъ дълга си, за който по причина на капусусзлъка си ся ограничявамь, съ молбѫ да имате добринѫ-тѫ, да мя почякате, додѣто ся настанимь.

Книгы ты получихъ и Ви благодарѭ съ най-голѣмѫ тѫ си камъ В. Благородіе признателность зарадъ тѣхъ.

Отъ Карлово, като ми ся видѣли извѣстіе то въ листоветы, и приготвени отъ В. Благородіе, все ся надѣехъ до сега да ны поканять, нъ като не сполучихмы и до сега това, днесъ имъ писахъ, както Ви бѣхъ казалъ и въ едно отъ писмата си, че ще имъ пишѭ, и имъ спомянѫхъ че В. Благородіе сте мя сумясали, гдѣ-то тамошне то учителско положеніе е празно, та Вы молѭ, ако го намирате за добрѣ, да ми подтвърдите писмото тамь, като ны припорѫчяте, както е прилично.

Отъ ученици ты ми въ Хаскюй, единъ и най-добрый, а сиромахъ ми ся моли, да ся настани нейдѣ въ Россіѭ да учи даромъ. Ако Ви е възможно да ся намѣсти

нейдѣ тамъ, увѣрявамь Вы, че не ще Ви иджть трудове ти на вѣтъра, когато доста добро ся обѣщава на отечество то отъ тоя младъ, сproти както сьмь можялъ да уцѣнѭ.

Кланямь Ви ся и съ приличны почитанія Ви сьмь

Слуга
Д. Т. Душяновъ.

---

944. — Душановъ безъ работа. Молба за нѣкое учителско мѣсто. Пак. 35.

Прието 13 февр. 1871. Отгов. 14 Февр.

Благородный Гне Консуле!
Въ Пловдивъ.

Срамъ мя е вече, като Вы безспокоѭ толкози чясто съ писмата си: Нъ какво можемъ ные слабити учители, ако въ таквы случяи ся неотправямы за помощь при лица, които ни разбирать отъ теглата, и които само могжть да ни помогнжть?

Цѣль-та ми е, да кажѭ на Ваше Благородіе, че иоще смы празни, и незнаѭ гдѣ да ся отнесж, дано намѣримъ поскоро положеніе.

Въ Карлово го имахъ готово, нъ туку-речи ся обезнадѣждихъ и отъ тамь, като имъ писахъ, .кога то послѣдне бѣхъ писалъ и до В. Благородіе, па до сега нищо ми ся неотговорихж. Знамь ли какъ ся и тамошни ты работы?!

Ваше Благородіе навѣрно гы познавате доста добрѣ, за това и сичкы ты си надѣжды Вамъ възлагамь, когато съ едно отъ писма та си ми гы зададохте. Молѭ Ви ся прочее не ны забравяйте.

За длъга си просѭ снисходителность-тж Ви, догдѣ-то ся настанимъ.

Кланямь Ви ся

Кжзанлъкъ
9. Февр. 871.

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

---

945. — Условията за учитель и учителка. Аресва се Копривщица. Пак. 35

Прието 4. Марта 1871.

Благородный Гне Консуле!
Въ Пловдивъ.

Отъ 13 минжлаго Ваше-то почитаемо писмо, ако и късно, получихъ, и бързамь да Ви отговорѭ.

Състраждамь Вы за злото, което Вы е сполѣтѣло на ржкж-тж, и Ви молитствувамь поскоро прѣминуваніе. — Дай Боже! до сега да сте оздравѣли!

Благодарѭ Ви, гдѣ-то мя не забравяте, и ся грыжите да ны настаните поскоро нѣйдѣ, защото ми ся е додѣяло вече да губимь врѣмя.

Пытате мя: аресва ли ми отечеството Ви, Копривщицж и каквж заплатж ще искамы, та да ся погрыжите за намѣстваніе то ни въ тамкашны ты училища.

Защо да ни неаресва, когато тѣ ны аресать? — Ные двама съ учителкж тж по обще условіе въ Хаскюй имахмы за годинж 120 сто и двадесять лиры турскы, кжщж за живѣніе и огрѣвъ, та ако Вашити съотечественници ни непринесжть повече, то ще ся задоволимъ пакъ съ сжщы ты, а другояче ще е ухрабно за насъ, кои то отъ толко врѣмя праздни смы изгубили много.

По наставленіе-то Ви сичко ще пазѭ тайно и дано сми честити да сполучимь!

Кланямь Ви ся и съ почитаніе то си остаямь

Кжзанлъкъ
1. Мартъ 871.

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

946. — Душанови учитель и учителка въ Казанлъкъ. Искатъ се нови книги. Пак. 35.

Прието 28 Април. 1871.

Благородный Гне Консуле!
Въ Пловдивъ.

Ные останжхме вече тука за еднж годинж, и двамата съ учителкж-тж за въ Дѣвическо то училище, нъ съ твърдѣ ухрабнж заплатж; защото община та несжществува, а само Женско то Дружество ще ны поддържя. Както и да е неможяхмы да излѣземь изъ х а т ъ р а на съотечественкы ты си и прѣстанжхмы.

Отъ Г-на Я. Трувчева ще ся погрыжите да приемете иоще 3 три лиры турскы срѣщу дълга ми, отъ кой-то остая иоще малко остатъкъ, та ще го изравнѭ изедно съ стойность-ть на недошлы ты иоще отъ поржчены ты ми книгы.

Тѣ сж пространно то ржководство отъ Всеобщж Исторіѭ, което имате Ваше Благородіе, или пжкъ поново ако има друго като него, История Литтературы, Хымiѭ, Риторикж, най новы изданія, и сега ще приложите при тѣхъ иоще Църковна Историја и третя та чясть отъ Естественнж тж Исторіѭ Григорьева, коѭто имамь, ако е излѣзла, рѣшеніе Алгебрическы задачи Сиксь; Природа, Книга для чтенія дома и въ школѣ Берлинъ. Естественна Історія для образованныхъ читателей и юношества, Франклинъ.

Съ новы ты си тыя поржчкы Ви правѭ новы главоболія, нъ молѭ Ви ся бждѣте добъръ да мя сдобыете поскоричко съ тѣхъ, та не ще Ви забравямь никога добрины ты.

Кланямь Ви ся и съ почитаніето си остаямь

Кжзанлъкъ
21. Април. 871.

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

---

947. — Раздаване помощи на общини. Поржчане нови книги. Казанлъшкитѣ калугерки. Отваряне дѣвическо училище въ монастиря или въ града. Калугеричини хитрини. Пак. 35

Благородный Гне Консуле!
Въ Карлово.

Отъ като сьмь ся вьрнжлъ тукъ, едва днесъ сполучвамь да Ви пишѭ. Повечето сьмь ся бавилъ до сега, за да приберж свидѣтелства та срѣщу пары ты, които ми дадохте да раздамь, та че най-много — това отъ Турійци ты, които едва вчера си гы прибрахж, макаръ съ врѣмя да имъ бѣхъ изявилъ еднжжь и дважь; нъ настоятелство то имъ списано съ направж тж на ново то имъ училище ся забавило да слѣзе въ града.

Тжй днесъ Ви притварямь четыри таквы свидѣтелства, — двѣ-тѣ отъ поповеты — и двѣ-тѣ: отъ Женско-то тукашно Дружество и Турійци ты, та ще имате добринж-тж да гы приемете.

На Калугеркы ты расправихъ все, что ми поржчяхте, и имъ придадохъ писмо то, което ми бѣхте дали, та негли Ви сж го вьрнжли до сега.

Като е дума та за тѣхъ, нѣка ми ся позволи, да Ви раскажѭ нѣщичко и за работы ты имъ: Кога то имъ придавахъ писмо то Ви, казахъ имъ Вашето желаніе, гдѣ-то имате, да ся наредять монастырскы ты имъ работы подъ надзора на тукашне то общество, и прибавихъ че на Есень ще слѣзете и самъ за това. — Това ми ся стори, не имъ угоди толкози, и слѣдъ нѣкой день ся бѣхж подпрѣтнжлы пакъ самы безъ позволението на обществото да доведжть нѣкое момиче отъ Желѣзникъ за учителка въ монастыря си.

Общество то гы съвѣтва да не правять това, защо то по-голѣмо зло ще причинять на отечеството (асла неукопытено още отъ растройството), като поставять едно некадърно дѣте съ хилядо или двѣ хыляды гроша, да учи 2—3 дѣвойчета приготвяны за калугеркы, ами да ся съобразять съ Женско то Дружество, и да съучаствуват въ поддрьжяніе то на тукашно то Дѣвическо училище, гдѣ-то могжть

си испраща и тѣ въспитанници ты. — Това нестава, отговорихѫ, и толко ся показахѫ противни, что-то неискахѫ былѣ да слушятъ тыя наставления.

Тогава Общество то имъ приложи, че само тогава имъ ся бы позволило, да отворять особно училище, ако се наемѫть да го нарядять какво то да отговаря на нужды ты на народа, съ обѣщаніе даже да имъ помага и то, като уничтожи сегашно то си Дѣвовъспиталище; — инакъ тѣ никогы не щѫть да имѫть такво училище, какво то искать, само да лъжѭть странни ты посѣтители съ него.

Наши ти искать да ся наряди едно до нейдѣ баремь добро Дѣвиче училище тука съ нѣколко учителкы, та че было при тѣхъ въ монастыря, или извънъ него въ града, малко гы е грыжя, стига да отговаря на народнѫ тѫ цѣль.

Другы ты имъ прѣсны злоупотребленія, както и поведеніе то имъ прѣмълчявамь, да гы чюете и научите когато вече дойдете.

По наставленія та, които ми дадохте за книгы ты, съ кои то желая да мя сдобыете, Ви приключвамь тоже расписъ, и вѣрвамь, че ще гы имамь слѣдъ заврьщаніе то Ви отъ Россіѭ.

Кланямь Ви ся и съ прилично почитаніе сьмь

Кѫзанлъкъ — Вашь покоренъ
1. 7/врія 1871. — Д. Т. Душяновъ.

---

948. — Списъкъ на удобренитѣ съ Фингова книги. Пак. 35.

Гне Геровъ.

Въ срѣщаніе то си съ Гна Фингова, който ся вьрнѫ тыя дни отъ Одессѫ, ся разговорихмы за книгы ты, които си купилъ отъ тамь, и като ги намѣрихъ почти съгласны съ тыя кои то Ви бѣхъ забѣлѣжилъ въ испратеныя си расписъ, па и да бѫдать като неговы ты сѫще, сега Ви пращамь тоя расписъ, а пьрвый нѣка ся уничтожи.

Кѫзанлъкъ — Д. Т. Душяновъ.
24. 7/врий 871.

Расписъ на слѣдуюцы ты книгы, кои то ще ми снеме Н. Благородіе Гнъ Н. Геровъ изъ Россія.

Етимолого-филологыческый Словарь, Славяно-Цьрковно-Русскаго языка, най ново и пълно изданіе, съ което ся служять Русси ти.

Риторика } най-новы и най-добры изданія, кои то аресате.
Хымія }

Всеобща Исторія, Шлоссера, пьлно и пространно рѫководство въ 19 тома.

Всеобща Исторія Литтературы, Шерра.

Исторія Славянской Литтературы, Пипина и Спасовичя.

Всеобща Исторія Цьрковна, най ново изданіе, кое-то аресате.

Исторія Болгарской, Сьрбской и Молдо-Влашкой цьркви, въ 1 томъ С. Голубинникова.

Исторія Славяня, най-ново изданіе, което аресате.

Исторія Философіи, сѫщо по угодѫ-тѫ Ви.

Гылфердинговы ты сьчиненія за Българы ты и сьрбы ты.

Саксъ. Рѣшеніе Алгебрическыхъ задачь, Мейера Гирша.

Берлинъ. Природа. Книга для чтенія дома и въ школѣ, прѣв. П. Евстафьева.

Фраклинъ. Естественна Исторія для образованныхъ читателей и юношества, Прѣводъ Н. Филлиппова.

Минералогия, Григорьева, ако е излѣзла.

Физиологія человѣка, Дрепера въ 4. тома. и Анатомія, коя-то аресате.

Книгы ты на Ж. Ж. Руссо, колкото сѫ тоже прѣведены.

Книгы ты на Волней, колкого сѫ тоже прѣведены.

Архытектурные чьртежи древныхъ Болгаръ, гравировани на 13 полулиста, и издани на 1832, ако нѣма по-подирне изданіе.

Тыя книгы и да ся все подвьрзаны.

Кѫзанлъкъ — Д. Т. Душяновъ.
10. 7/врій 871.

949. — Душанови въ Плѣвенъ. Уравнява се смѣтка. Пак. 35.

Прията 4 Септ. 1872.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

На излизаніе отъ Кѫзанлъкъ за насамь Ви писахъ, за да Ви помолѭ, да ми ся прѣдадѫть книгы-ты Гну Хр. Г. Дануву, да ми гы испрати.

Това обычямь да вѣрвамь, че е станѫло вече, и чякамь поскоро да ми пристигнѫть, като бѫдете добъръ да ми изложите и смѣткѫ тѫ имъ.

По неѭ, колкото Ви оставамь длъженъ ёще, ще благоволите да приберете за изравненіе потрѣбно-то количество отъ сѫщыя Г-на Хр. Г. Данова, съ кой-то смы ся споразумѣли.

Дано незабравите, молѭ Вы, да ми ся испрати за едно съ книгы-ты и расписътъ, за кой-то ми казвахте, че сте зѣли съ себе си отъ книжарницѫ-тѫ въ Петърбургъ, и слѣдъ като си избера нѣкои книгы изъ него, да Ви го върнѫ поскоро.

Съ надѣжда, че ще намѣри приличный отзывъ гласъ-тъ ми, Ви ся покланямь и съ почитаніета си остаямь за вынагы покоренъ

Плѣвенъ
18. Августъ 872.

Вашь приятель
Д. Т. Душяновъ.

---

950. — Нетърпѣливо се чакатъ новитѣ книги. Пак. 35.

Прията 29 Окт. 1872.

Благородный Г-не!

На трьгваніе отъ Кѫзанлъкъ за насамь, а попослѣ и отъ тука Ви писахь, и обычямь да вѣрвамь, че сте ми получили писмата.

И съ тѣхъ, като съ днешно то си, Ви ся моляхъ да имате добринѫ тѫ, да прѣдадете пристигнали ты ми навѣрно до сега въ града Ви, купены отъ Ваше Благородіе книгы на книжярницѫ тѫ Г-на Христа Г. Дановъ и Cіе, за да ми ги пропратять за насамь, дѣто гы чякамь толкози нетьрпеливо; а знаѭ ли что? — Забавихѫ ся.

Да гы нѣма иоще въ Пловдивъ невѣрвамь, кога то Ваше Благородіе въ заминуваніе то си прѣзъ Кѫзанлъкъ мысляхте, че тряба, да сѫ слѣзли иоще тогава въ Ц/градъ.

А да сѫ ги спрѣли нѣкакъ на книжярницѫ-тѫ, и то ми ся не вѣрва, когато сме ся споразумѣли вече, нѣсамо да ми гы испратятъ поскоро, ами и да Ви до платятъ зарадъ мене онова, кое то тряба да ся доплаща още за тѣхъ.

Ако ли въ спекулаціи-ты си не сѫ щѣли да испълнять не просто обѣщаніе, ами единъ свой дългъ камъ мене, невѣрвамь Ваше Благородіе да сте отказали, да имъ гы прѣдадете, като знаѭ, колко добъръ сте были камъ мене въ сваляніе-то на първи-ты ми книгы.

Тѫй, азъ обычямь, да вѣрвамь, че поне сега могѫ да гы получѭ съ поскорыя отговоръ на настояще то си дѣто ще имъ намѣрѭ и смѣткѫ тѫ.

Кланямь Ви ся и съ почитаніята си сьмь за вынагы

Плѣвенъ
9. 7/врія 872.

Вашь покоренъ
Д. Т. Душяновъ.

---

951. — Приети нѣкои книги. Молба и за други. Пак. 35.

Благородный Г-не Консуле!
Въ Пловдивъ.

По испращаніе то на Г-на Хр. Г. Дановъ и Cіе получихъ еднѫ чясть отъ книгы-ты, които сѫ обѣщахте да ми доставите, и Ви благодарѭ, остаящецъ да ся надѣѭ, да получѭ поскоро и останѫлы-ты.

Приглѣдахъ имъ и цѣнорасписа, намѣрихъ го съгласенъ и завѣрихъ спроти него смѣткѫ тѫ имъ съ 37, 35 рубли или 597 24/40 грош.; нъ нѣка ми ся позволи, Благородный Г-не, да кажѭ, че ми ся види, като да е станѫло нѣкаквѫ погѣшкѫ отъ мѣсто то още за Естественнѫ тѫ Исторіѭ Фраклинъ, защо то първата чясть, за животны-ты, само ми ся испраща, а е уцѣнена за 7 рубли.

Да ли ще бы възможно, да е толкози скѫпа, една само книга, кога то 6-тѣ книгы отъ Лоренца ся цѣнять за 10 р. и 3-тѣ отъ Хыміѭ-тѫ за 6?—Навѣрно трѣбва да сѫ останѫли тамь още двѣтѣ й другы чясти, та неще е злѣ, да ся подирять.

Съ тыя заедно защо недойдохѫ и останѫлы-ты, трѣбва да Ви сѫ писали; нъ азъ пакъ Вы молѭ, имайте добринѫ тѫ, да ся погрыжите, дано ся незабавять за дълго.

Тѣ сѫ:

Етимолого-филологыческый Словарь Славяно-Църковно-Русскаго языка (най послѣднето допълнено изданіе).

Риториката (най-нова та).

Всеобщата Исторія Шлоссера въ 19 чясти.

Всеобщата Исторія Литтературы Шерра (защото само обзоръ исторіи Славянскихъ Литтературъ отъ него, прѣводъ Пипина и Списовичя ми е дошьлъ).

Църковната Исторія Болгарской, Сьрбской и Молдо-Влахыйской църкви Е. Голубинскаго.

Исторіята Славянъ.

Историята Философіи.

Гильфердинговы ты съчиненія за Българы-ты и Сьрбы-ты.

Минералогія та Григорьева.

Прѣведены ты книгы на Ж. Ж. Руссо и тыя на Волней.

Вѣрвамь, че не ще Ви дотягне безпокойствіе-то ми, като драговолно обычате да ползувате народа си.

Кланямь Ви ся и съ почитанiята си сьмь Ви вынагы

Плѣвенъ — Покоренъ
15. Юний 873. — Д. Т. Душяновъ.

---

952. — Сѐ по приемане порѫчанитѣ книги. — Пак. 35.

Принято 2 Февр. 1873.

Благородный Гне Консуле!

Съ послѣдне то си писмо Г-нъ Хр. Г. Дановъ ми пишяше, за книгы ты ми, че не были дошли още отъ Ц/градъ. Отъ тогава сѫ почти три мѣсяца и вѣрвамь, че сте гы получили до сега, та Ви молѭ, да имате добринѫ тѫ да гы придадете сѫщему, да ми гы испрати.

Азъ му сьмь писалъ да Ви гы и доплати, като гы приеме; нъ знамь ли, да ли ще мя послуша? За това въ противенъ случяй ще чякамь поскоро смѣткѫ тѫ имъ, за да Ви гы внесѫ съ пощѫ-тѫ.

Сега вече сьмь напълно увѣренъ, че скоро ще гы получѭ, като сѫ дошли въ Пловдивъ, та нѣма да Вы заецвамь и болѭ главѫ-тѫ да ся грыжите съ сваляне то имъ, съ което тоя пѫть Вы толко убезспокоихъ; а Ви благодарѭ и съ поклоны ты си остаямь за вынаги

Плѣвенъ — Вашь покоренъ
19. Янну. 873. — Д. Т. Душяновъ.

953. — Душановъ избѣгалъ прѣзъ Балкана. Лошото му положение. Молба за служба и за помощь. Пак. 35.

Прнято 26 Авг. 1877.

Ваше Прѣвъсходителство!

Бѫдѣте снисходителенъ, за дѣто нѣсьмь могълъ до сега да бѫдѫ какъвъ то приличяше, къмъ то най добрыя нашь доброжелатель и бѫдѫщъ благодѣтель, провъзведенъ честито съ освобождаваніе-то ни по сѫщинскѫ тѫ си способность и достойнство най-законно и най праведно на Губернаторско-то сѣдалище въ Свищовъ, — сир. за дѣто обстоятелства та не сѫ щѣлы да ми позволять, да могѫ да Вы приветствувамь и честитѭ за това.

Извинѣте мя, молѭ, ако чякъ днесъ правѭ това, и Ви молитствувамь да сполучите, поскоро и погоренъ чинъ; нъ недѣйте забравѭ и насъ — смирены-тѣ, кои-то, жьртва на неочякваны тѣ пожяры и грабежи, сами знаемъ какъ смы могли да спазимъ едничкыя си само животъ, лишени и отъ жилище, и отъ имотъ, и отъ облѣкло, и отъ всичко, на което смы могли малко-много да ся радувамы до прѣди 30 дни, кога то на 20 прѣминѫлаго Юлія потеглихме да излѣземъ заедно съ войскы-тѣ изъ злочестыя за сега Кѫзанлъкъ.

Въ таквози положеніе ные едва смы могли пѣшкомь прѣди еднѫ седмицѫ да допъплемъ до тука, нѣсамо безъ прибѣжище, а лишени даже и отъ насѫщныя си хлѣбъ, та Ви се молимъ най-смиренно, бѫдѣте добъръ да ны смислите и ми посочите каквѫ годѣ службѫ тамь, поне да се прѣхранимъ и пооблѣчемъ, дордѣ ны не е сварило и зима, — инакъ Ваше Прѣвъсходителство, смы изгубени.

И тука не смы хранили ные помалкы надѣжды за това; нъ увѣрявамь Вы, че мя досрамя, да си изложѫ тъй искренно състояніето прѣдъ лица, които малко познавамы, та сичкы си надѣжды възлагамы на Ваше Прѣвъсходителство, молящецъ ся и да Ви недотяжявамы.

Въ краенъ случяй даже, ако не смы честити, да има готова служба като за мене, ные смѣло Ви ся молимъ да бѫдете добъръ, да ни сторите и друго добро, сир. да ны заемете съ колкото жьлтици видите за добрѣ да си поолекчимъ живота, дордѣ ни помогняше сѫдбата, и ми ся открыяше каква-годѣ служба, за да поспитьрхамы и Ви ся отплатѭ.

Ако Вые, Ваше Прѣвъсходителство, небѫдете добъръ да ни помогнете въ това злочесто положеніе, то нѣма дѣ другадѣ, да ся възвыемъ за помощь, когато търговцитѣ само глѣдать да спекулирать и трупать, безъ да показвать ни най-малкѫ милость къмъ то озлощастены тѣ.

Истина, че ные не смы съвсѣмь отъ испаднѫлы-тѣ, когато въ портфейля си имамы единъ записъ отъ сто 100 ₶., спазены за черны деніе; нъ какво да правимъ съ него, когато нито единъ иска да го купи, а издатель-тъ му, който си е закопалъ имота въ Кѫзанлъкъ, ся извинява, че само въ падежа му, кой-то спада около края на идущыя Яннуарія, може да го осребри?

Убѣдени най-послѣ, че ще ны зарадувате по едина, или по другыя начинъ, ные Ви ся кланямы и съ приличны почитанія сьмь Вашего Прѣвъсходителства смиренъ

Търново
20. Август. 877.

Приятель и слуга
Д. Т. Душяновъ.

---

954. — Отчаяното положение на Душанова. Молба за подкрѣпа. Пак. 35.

Прнято 9 Септ.

Ваше Высоко-Прѣвъсходителство!

Негли мя бы взѣли и за безочливъ вече, като смѣѭ повторително да Ви пишѭ и наумѭ прѣди товашното си отъ 20 прѣминалаго. Нъ зло-то, кое-то ны е сполѣтѣло мя прави, що-то да не могѫ и да опазѭ онова даже благоприличіе, кое-то смы длъжни къмъто най-добры-тѣ наши приятели и благодѣтели.

Тжй Ваше Высоко Прѣвьсходителство! за това бждѣте молж Ви ся, снисходителенъ, ако толкози смѣло повтарямь да Ви кажж, че смы злѣ испаднжли и опропастени, и че неможемъ другадѣ за сега да намѣримъ спасеніе то си, освѣнь въ покровителствуваніе-то и подкрѣпяваніе-то Ви.

Ные смы доста великодушни и търпѣливи, а и това едничко наше противъ злочестинж-тж оржжіе бѣдствува да ся изгуби, ако чрѣзъ сдѣйствіе-то и благоволеніе-то Ви ся ненарядяхъ поскоро на каквж-годѣ работж, та смиренно Ви ся молимъ, бждѣте добъръ, да ны смислите, инакъ и сами не знаемъ що друго има да стане съ насъ, ако не да загынемь отъ гладѣ.

Убѣденъ, че поне съ отговора на това ми смиренно ще бждемь честити, да ны зарадувате, азъ Вы приветствувамь и съ почитанията си сьмь Вашій

Търново — Слуга и Приятель
6. 7/врій 877. — Д. Т. Душяновъ

955. — Гладуване. Молба за служба. Пак. 35.

Прията 18 Окт. 1877. Отгов. чрѣзъ Балабанова.

Ваше Прѣвосходителство!

Много пжти Ви сьмь писалъ, да Вы безпокоьж съ писмата си, безъ да сьмь былъ честитъ до сега да постигнж кое-то желаьж. Нѣка Ви пишьж, рѣкохъ пакъ, да Вы посмыслж зарадъ насъ, и дано бждж поне тоя пжть честитъ да сполучьж въ молбж тж си.

Вые знаете вече злочестото ни положеніе, отъ кое-то само една сполучна служба може ны избави, та дано несте забравили да ми ьж промыслите на нѣкадѣ, инакъ ще загынеме злощастници полуголи, безъ нуждны-тѣ постелкы и завивкы отъ студъ, като първа жьртвж на когото вече дадохмы завчера старыя си бащж.

Богъ да го прости! той ся вече избави да нетегли, когато ные оставамы да ся наказвамы най-злѣ, като награда, разбира ся, срѣщу 19-годишны тѣ трудове на едина и 12-годишны тѣ на другж-тж въ свѣстяваніе-то на народа си, кой-то днесъ не ще даже и да ся извърне да ни поглѣдне, а комо ли да ни ся притече на помошь.

Заради това смилѣте ся, молья Ви, надъ насъ, и дайте ми еднж работж, ако нѣ тамь, то въ Никополь, дано да ся по облѣчемъ и изглѣдамы прѣзъ зимж тж, че на пролѣть Добъръ Господь!

Ако да бѣхмы само двама, дору душята ни да излѣзе, ще търпимь, както смы търпѣли; но що да правьж съ сестрж си и старж тж си майкж, вече баща ми умрѣ та ся избави, завыль сьмь ся и сьмь ся замаялъ.

Вѣрвайте мя, Ваше Прѣвъсходителство, че ми е дотягналъ вече животъ тъ.

Приветствувамь Вы, и съ особны почитанія сьмь Вашій

Търново — убѣднѣлъ
8. 8/врій 877. — Д. Т. Душяновъ

83. АЛЕКСАНДЪРЪ СТОИЛОВИЧЪ БОЙОГЛУ ЕКЗАРХЪ.

956 — Подкана за подновяване абонамента за Цариградски Вѣстникъ. Пак. 36.

Цареградъ, 28 Януарія 1857.

Родолюбивый Г-нъ Конст. х. Геровъ!

Оная година подписахте за 3 листа и на врѣме платихте и цѣната. Сега като имъ ся сверши време-то, пакъ ожидаваме да ны пишите и гы подновявате. Съ тая убо надѣжда поздравляваме ви днесъ и имаме честь да сме

во все готовый вашъ
Алек. С. б. Екзархъ.

957. — Да не се забравятъ. Получава ли се редовно вѣстникътъ? Пак. 36.

Прието 17 Април. 1858. Отговор. 21 Април.

Цареградъ, 14 Априлія 1858.

Господине Н. Геровъ!

Забравихме ся веке; нищо веке не си пишиме. Да-ли вещество нема или обстоятелства-та не дозволяват. Какъ да е отъ моя страна вземамъ перо-то, та слѣдъ поздравленіе-то ми, прихождамъ да Ви попитамъ ако не за друго, поне за Вѣстникъ-тъ ако редовно го получавате. Безъ друго оставамъ

всичкій вашъ
Алек. С. б. Екзархъ.

958.—Изплаща се абонаментътъ за „Цариградски Вѣстникъ." Коп. кн. 3. 191.

Пловдивъ, 21 Априлия 1858 л.

Господине А. Екзарховъ!
Въ Цариградъ.

Ваше писмо отъ 14 Априлия прияхъ и Вы благодарѭ, че мя сте смыслили. Казвате ми да сме ся заборавили, та не си пишемь ничто. Колко отъ моѭ странѫ, причина-та на млъчяние-то ми е, че не намирамь врѣмя да могѫ, спорядъ както желаѭ, да Ви пишѭ по нѣчто и за Вѣстника и това не е отъ много работы, а зачтото тука ничто не бива съ рядъ, та ся губи много врѣмя на праздно.

Вѣстника пріимамь рядовно; само по нѣкогашь ако и рѣдко, незнаѭ зачто не дохожда. За тѫѭ годинѫ азъ още не Ви сьмь платилъ, та Ви притварямь единъ записъ до сестринеца си Гера Хаджи Јовановъ, отъ него да земете седемь и половинѫ меджидиета бѣлы. Сега Геро не ся намира въ Цариградъ, ала до 20 дни трѣбва да стигне тамъ.

Поздравявамь Вы и остаямь.

Вашъ
Н. Геровъ.

---

959. — Изплаща се абонаментътъ на „Цариградски Вѣстникъ". Сатира отъ Цукала. Коп. кн. 3. 331.

Пловдивъ, 18 февруар. 1859.

Господине Александре Екзарховъ!
Въ Цариградъ.

Лани на 21 Априлия Ви писахъ и Ви притворихъ записъ, за да земете съ него отъ сестринеца ми, Гера х. Јовановъ, седемь и половинѫ меджидиета бѣлы, заплатѫ за Вѣстника за 1858 л. что ми провождате. Сега Ви притварямь отворено писмо пакъ до истый Гера, въ което му пишѭ да Ви брои лирѫ и половинѫ за Вѣстника за текѫщѫ-тѫ 1859 годинѫ, отъ начяло на коѭто до сега приемамь листа Ви рядовно.

Ново нѣчто нѣмамь да Ви кажѭ, освѣнь че отъ 4—5 дни насамь градъ-тъ ни има разговоркѫ съ новѫ-тѫ брошюрѫ на Цукалѫ, единъ, весма гнусенъ либеллъ.

Поздравлявамь Вы и остаямь.

Вашъ
Н. Геровъ.

Пловдивъ, 18 Февруар. 1859.

Господине Геро х. Јовановъ.
Въ Цариградъ.

Молѭ Ви ся да заплатите на прѣдявителя на това письмце еднѫ и половинѫ лирѫ турскѫ, заплатѫ за „Цариградскый Вѣстникъ", за текѫщѫ-тѫ 1859 годинѫ, които пары азъ щѫ броѭ тука на бащѫ Ви.

Н. Геровъ.

960. — Чака се да напише Геровъ нѣщо за вѣстника. Нови сѣяни мисли. Какъ мисли Геровъ. Трѣбва да сме бодри. Да прѣпятствуваме на злото. Д-ръ Чомаковъ не пише. Пак. 36.

Прията 11 Юния 1859.

Цариградъ, 8 юнія 1859.

Господине Наиденъ Георовъ!

Време много ся мина́ отъ какъ нищо не си пишиме. Едно време ми писахте и обѣщахте ми ся да пишите нещо за Вѣстникъ-атъ, и азъ всегда въ надѣжда живѣя. Но какъ ви ся виждатъ нови-те тія отъ нѣколко време сѣяни мысли? Отъ моя страна, не зная сбжркахъ ли, или священна должность исполнихъ и протестиравахъ ся. Мысля че то е единъ огнь, кой-то голѣмо зло на народъ-атъ да причини може. Тукъ ся наружава не само нашый народъ, ами още и оныя, кои-то за насъ добро мыслять. За то должность имаме да стоиме бодри, защо въ зли времена сме достигнали. Имаме нужда отъ образованіе, и това образованіе нуждно е соразмѣрно съ сили-те ни да става, ако не искаме да ся загубиме и на нищо не заприличаме. Вый имате родолюбіе, имате и положеніе и мысля да можате съ проницателность на това да мыслите, а още и да наблюдавате щото това зло не сполучи нѣкакъвъ корень да вземе между простодушный нашь народъ.

Поздравлявамъ Г-на Стоянча. Той веке не ме пише.

Усрьдный вашь
А. С. б. Екзархъ.

---

961. — Подкана за писане въ вѣстника. Плѣвенци се плачатъ отъ Доротея. Екзархъ работи за негова полза. Пак. 36.

Ц-градъ, 4 Априлія 1860.

Г-нъ Н. Геровъ! Христосъ воскресе.

Ето причта-та ся исполни:

Обѣщахте ся да пишите и нищо досега не писахте. Но mieux vaut tard que jamais.

Плевненцы са дошли да ся плачатъ противъ Владыка-та си. Говорихъ имъ много и много да ся помирятъ, они постоянствуватъ, но пакъ ще гледаме и правиме. Пиша често и на св. Враченскій; онъ ся не отговаря. Моля да пишете и да го посовѣтовате. Вый сте му роднина и може повече да ви слуша.

Вашъ
А. С. б. Екзархъ.

---

962. — Иска се спомоществованието за Цариградски Вѣстникъ. Пак. 36.

Ц-градъ, 27 Май 1864.

Господине Н. Геровъ!

Слѣдъ като ви поздравя земамъ честь да ви помоля да благоволите да ми внесете 3 меджедіета, кои-то остана да давате за шесть мѣсячно спомоществованіе на Вѣстникъ-тъ ми. Срамота е да пиша за толко малка работа, но що да сторимъ, времена-та така го докараха.

оставамъ всички вашъ
Александръ С. б. Екзархъ.

84. ГЕОРГИ ЕКОНОМОВЪ.

963. — Статистически свѣдѣния за карловското училище и за учителитѣ въ него. Пак. 45.

1851„ 10врія 11-й Карлояо

Господине Найдене!

Съ голѣмо удоволствіе въспріехъ Ваше-то дружеско отъ 4-й на текущій писмо, на кое-то Ви ся днесь отговарямъ. Прьво за Васила Габров: кой-то е воистину способенъ за онова село за учитель, нъ понастоящему намиря ми ся спомощникъ (взаимнуч:) и съгласенъ за годинѫ, та неможе да остави. — Второто за училище-то и ученици-ты, кои-то имамъ отдѣлени на три чинове, въ пръвий чинъ сѫ: 12„ душь и слѣдувать, слѣдующи-ти уроци.

Прѣдъ обѣдъ.

чинъ А!	чинъ В!	чинъ Г!
Пон: Еллин: Грам:	блъгар: Грам. и Грьц. урокъ	блъгар. Грам:
втор: Земл: Мати: и Еллин: урокъ.	Землео: Полит: и Грьц: урокъ.	Крат: црьков: Јстор. . . . .
ср: Еллин: урокъ.	само Грьц. урокъ.	блъгарс: Грам:
чет: Ветх: Всеобщѫ Јстор. и Еллин: Грам:	Блъгар. Грам. и Грьц. урокъ	Грьц: урокъ и Аритмет. . . . .
пят: Комерціѭ и Еллин. Грам:	Грьц. урокъ и Аритмет.	Художносл. блъгар. . . . .
сѫб. Катихызисъ.	Священ. Јстор.	Крат: црьков. Јсторіѭ.

Слѣдъ обѣдъ.

чинъ А!	чинъ В!	чинъ Г!
Пон: Славено-блъг. Грам:	худ: блъгар. и Гр: ур:	худ: блъг: и Красн.
вт: Худ: слав: и Еллин:	Арит: и Чтеніе	Аритмет.
ср. Худ: Еллинск.	Священ: Јстор:	Чтен. и красноп.
чет. прѣводь отъ псалтир:	Чтеніе	Чтеніе.
пят. Славен: Грам: и Худож: Еллинск:	Худож: блъгар.	Гр. урокъ . . . .
сѫб. Чтеніе	Чтеніе	Чтеніе.

По̀-горѣ казахъ, че имамъ три чинове и въ прьвый чинъ 12 душь, въ 2-ый 15, а въ 3-ій до 25. и всѣкій единъ чинъ въ прѣданіе-то си трае до единъ часъ и полъ; другы нѣкакви новини да Ви пишѫ отъ Карлово немамъ, освѣнь, за даскалъ райна, че влѣзе отъ заминалый понеделникъ въ училище-то и прѣдава Грьцки:
Поздравлявамъ Ви отъ срьце̇ и молѭ да не забравяте

Вашій
Геор: Економовъ.

---

964. — Поздравително за консулски чинъ. Пак. 45.

Получено 7 Окт. 1857.

Ваше Высокоблагородіе!
Господине Н. Геровъ

Самоковъ 1857 7/врій 12-ій
Въ Пловдивъ.

Срдьцето ми ся е напльнило съ радость, като чюхъ Вашето Произведеніе на Консулскѫ въ Пловдивъ степень; а това не ми е за чюдо зачто-то; добродѣтелнитѣ человѣцы всегда желаѭть высоки достойнства и сполучават. — Затова и азъ, почти послѣ всѣхъ, Пріемамь честь да Вы поздравя съ счастливото ново Начялство до-

стойно-возложено Вамь отъ Негово Императорско Величество Царя Александра II. (емуже царство его буди вѣчно и непобѣдимо аминъ!!)

Пріимете Высокоблагороднѣйшій усердно то ми поздравленіе, който желанѫ, чтото Вашитѣ достоинства и Вашата ревностна служба да Вы возведе выше и выше!! — Θρισίμβευε Πιζίς θρισίμβευε!!

А моята къмъ Васъ дружба е непрѣмѣнна, дай Боже! чтото и Вашата къмъ менѣ да быде сѫще.

Моето единственно и всегдашно стараніе е да покажѫ зачто сьмь за всегда усерднѣйшій и послушный

Вашего Высокоблагородія
Георгій Экономовъ.

---

965. — Разбойници въ Дупнишко. Плѣнници; освобождението имъ отъ християнска потѣря. Християнетѣ виновни. Застѫпничество на владиката. Пак. 45.

Кюстендилъ

Господине Найдене!

1859 Априлій 29-ій
Въ Пловдивъ.

Азъ, за въскрьсеніе като бѣхъ на отечество, гдѣто посрѣснахъ и весело прѣпроводихъ свѣтлитѣ (праздни) дни, (като у дома си).

Надѣвамся, Віе тукъ съ тукашното Вы благородно дружество още по̀-весело да сте гы прѣпроводили, дай боже! и други много години. . . .

Приносящій настояще то ми е изъ Полшѫ именемъ , който ми показа защо иде въ Пловдивъ за Терджюманъ на Францускoто консулато; а е обдаренъ съ нѣколку Европейски Языцы — Пожелахъ да Вы писменно поздравѫ и явѫ какъ, на две мои писма отговоръ отъ Васъ нѣмамь и това третьо. — Изъ мое отечество нѣмамь нищо ново двбро да Вы явимь, освенъ въ Самоковъ и Дупницѫ голѣми несогласія и вражди между человѣцытѣ, съ което (зло) сѫ си запустили училищата. — Страстнатѫ недѣлѭ, бѣхѫ ся появили една компанѭ отъ 18„ душь злодѣйци въ Дупничкото окружіе (бобошево) отъ гдѣто бѣха повлекли съ себе шестима человѣцы врьзани та послѣ или селянитѣ имъ да гы отъ купувать или роднинитѣ имъ, като гледатъ простодушнитѣ селяны злійятъ постъпокъ на тыя варвары арнауты събиратся отъ всяко село по двоица беза да явать на правителството и послѣдать злодѣйцытѣ, та гы вкаратъ въ Кюстендилскѫта кааза гдѣто гы удриха на 12-ій април: четворица на место сѫ падна, а ранени не ся знаѭть колцина сѫ, а отъ гонителитѣ (христяни) ни единъ, и така освободиха всички заробени, освенъ едного злодѣйцытѣ убили (отъ врьзанитѣ), като удрили тогова що го е водилъ, като го ударили и падналъ и той тогава извадилъ пишоля си и го опразнилъ у окайнныйятъ сыракъ врьзанъ, та само той е загиналъ, а другитѣ послѣ предали на Кюстендилскый Булюкбаша за похвала нему, който гы завелъ въ Кюстендилъ и гы представилъ Каймакаму за едно Браво! но ся види защо ще пострадать оныя христяни (гонителитѣ) защо-то искарувать злодѣйцы тѣ започтени людіе и Булюкбашиски человѣцы, за това нарочно ходихъ на Самоковъ да представа на лудата глава Самоковскій Владыка (които ми е познать и пріятель по̀-добрѣ да не е!) ако бы въ противенъ случай да гы обвинать да покаже своѭтѫ щедрѫ милость и защитѫ къмъ невиннытѣ тыя много страдатели, който ми ся искренно обѣща защо въ всякий случай има да имъ помогне и покрые, по добрѣ той у земи да ся скрые и отъ лица земли загине! и така на 28-ій текущаго потеглихъ за Велесъ като пътникъ немогѫ ся повече отпущамъ Испратеный ми Вы палашъ, надѣвамся че ще те ми го испрати чрѣзъ Г-на Стояна (Вашій ученикъ) учителя въ Скопѣ. — Съ това останувамъ исмѣѭ да ся наричамь до край

Вашъ най-послѣдный
Г. Экономовъ.

Молѭ, Поздравете ми Г-на Стоянча Ч. съ Г-да Бр. Гешеви и Проч.
истый

966. — Българското училище въ Битоля затворено. В. Манчевъ вдигнатъ. Изпраща се македонче да му се грижи Геровъ. Пак. 45

Прият̊о 25 Мая 1866.

Ваше Высокоблагородіе!
Господине Н. Геровъ.

Случай ми прѣдстави злощастіето на Македонїѭ да Вы забележя нещечко: Вы, прѣди двѣ-три години, като бѣхте на Битоля мыслѭ, да ся запознакомихте съ Г. Василія Манчева (свищовца) Той, родолюбивый мъжъ, като цѣли 6„ години ся труди за да ся установи едно постоянно Българско училище въ тоя градъ и съ толку трудове, като ся отвори едно такова училище, подъ управленіето на единъ старикъ Влахъ побългаренъ, едва днесь нефабрикоса Митрополіата, презъ Юсни Паша да ся вдигне В. Манчевъ изъ града; когото по онай вторникъ (на 6-ій Апр:) вдигнаха съ трима жяндармы за Солунъ, а оттамъ незнаеме за кадѣ! И така Български учитель несмѣе да ся найме за оныя бѣдни невины българчета; увѣренъ на Вашето родолюбіе, като д̊о сега само Българіа ся воспользува отъ Вашитѣ благодѣнія, пожелахъ, на което и Вы истый сте доброжелатель: да ся воспользува и Македонія поне съ едного потомка, когото нарочно Вы испращамъ, ако и безъ прѣдварително извѣстіе, понеже врѣмя то го застави: Момчето е способно и снабдѣно за науки да слуша, та испослѣ да быде полезенъ и себе си и своему отечеству, нъ като ся лишава отъ най нуждното срѣдство (денгыхъ) прибѣгнуваме до щедрата и родолюбива Ваша милость за гдѣто намери благословно да го уставите, презъ което ще быде воспоминаніе на цѣлото Ви потомство въ всичкѫ Македонія.

Ако ми позволите, да Вы прѣдстава и моего прьвороднаго ми сына Александра, който сега вступува въ 13 година и го пріуготовлявамь за гдѣ щете ми позволите! — Знаете състояніето ми! не е нужда да Ви многословимъ. Всичката ми надѣжда е прьво на бога, второ, на Васъ! Даскалъ Ботя го благодѣтелствувахте со сына му, та мене ще-ли мя забоварите? не буди!

Азъ безъ друго останувамь до край Вашего Высокоблагородія

1866„ Май 1-ый послушливый слуга
Прилѣпъ. Георгій Экономовъ.

85. АЛЕКС. Ѳ. ЕЛИСИЦЫНЪ.

967. — Радость за назначаване българе на руска служба. Възпитаникъ на Н. Геровъ. Мнѣние за Априловъ. Пак. 36.

Букарестъ, 21 Октября 1862.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ,

Можетъ быть Вы уже забыли стараго Вашего знакомаго и по происхожденію Габровскаго Славянина Александра Ѳеодосьева сына Елисицына, но мнѣ памятно все прошлое, невозвратное. Перечитывая приказы М. Ин. Дѣлъ, мнѣ весьма пріятно было слѣдить за будущею карьерою всѣхъ моихъ знакомыхъ и тѣмъ болѣе Болгаръ: Вы Вице-консулъ въ Филипополѣ, Г. Даскаловъ секретарь Генеральнаго Консульства въ Бѣлградѣ, Княжескій драгоманъ въ Тьерновѣ. Все это новая система нашего Правительства, поставлять славянскую . . . . . . между Славянскими племенами, заслуживаетъ особаго уваженія и одобрѣнія. — Къ счастію, я, состовшій подъ Вашимъ руководствамъ еще въ Одессѣ, въ настоящее время состою драгоманомъ при Ген. К-вѣ въ Букарестѣ и трудомъ своимъ пріобрѣлъ право нашего М-ства на выдержаніе постановленнаго экзамена и впослѣдствіи принятія меня на оффиціальную службу. —

Матушка моя находится при мнѣ, если Вы ее помните, и мы живемъ семейною жизнею довольно спокойно, воспоминая иногда о Васъ и о всѣхъ добрыхъ нашихъ знакомыхъ. — Какъ мнѣ сообщилъ Г. Христе Георгіу Вы уже семейный глава и утѣшаетесь наслѣдниками и наслѣдницами. Да благословитъ Господь Богъ во

всѣхъ предпріятіяхъ въ жизни Вашей. Пусть будетъ это вознагражденіемъ моей благодарности въ память того счастливаго дня когда Вы меня определили въ Гимназію; иначе я былъ бы пропащій человѣкъ подъ руководствомъ покойнаго Априлова, который, добромъ будь помянутъ, не умѣлъ избирать системы направленія необходимой для образованія молодыхъ людей, которымъ онъ оказывалъ свое покровительство.

Въ знакъ памяти посылаю Вамъ при семъ письмѣ два экземпляра моей брошуры о Княжествахъ, за которой я удостоился получить благодарность нашего Министерства. — Хвалюсь предъ Вами какъ предъ своимъ бывшимъ руководителемъ, будучи увѣренъ, что и Вамъ равнымъ образомъ пріятно будетъ воспоминаніе прошлаго. Маменька моя также кланяется Вамъ и желаетъ Вамъ всѣхъ благъ, а я остаюсь особеннымъ уваженіемъ преданный Вамъ

А. Елисицынъ.

---

968. — Прѣпоръчва се Иванъ Христофоровъ. Пак 36.

(Безъ дата и мѣсто).

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Податель сего нашъ добрый соотечественникъ Иванъ Христофоровъ, бывшій учителемъ въ Рущукѣ и извѣстный лично какъ мнѣ такъ и Г. Крылову съ самой отличной стороны. Съ нимъ случилось несчастіе, которое онъ Вамъ разскажетъ въ короткихъ словахъ, но это несчастіе недостойно и несоотвѣтственно тѣмъ принципамъ нравственности, въ которыхъ воспитанъ Г. Христофоровъ. Пристройте его если это возможно и оправдаетъ вполнѣ наше къ нему довѣріе и загладитъ тѣмъ пятно, которое по недоразумѣнію было на него наброшено.

Надѣюсь на Ваше доброе сердце, что Вы примете живое участіе въ этомъ молодомъ человѣкѣ. Искренно Васъ уважающій

А. Елисицынъ.

86. ЯНАКИ ЕМАНОИЛОВЪ.

969. — Геровъ посѣтилъ Брацигово. Лоши слухове за учителя. Неблагодаренъ отъ Герова. Селѣнетѣ не искатъ помощь. Пак. 36.

Брацигово 30, Ноем. 1850.

Господине . . . . . . !

„разумному мало требуеть"

Благодаръѫ ви, зачто дойдохте на посѣщеніе. Не можахъ ничто да ви возблагодаръѫ, нъ прощеніе сподобляйте. И азъ не разбрахъ зачто дойдохте, за добро ли, или за зло?

Научихся отъ селены-ты, зачто сте мыслили да проводите вашь человѣкъ за Учитель на Брацигово; Добро, благодаръѫ! азъ сиромахъ, нека подъ срамь останѫ.

Споредъ Ваше-то повелѣніе щяхъ да напишѫ и ученицы-ты, нъ като чухъ това (нѣщо), загубихамися чувства-та. незнаѫ, незнаѫ . . . . ! Нъ пакъ ся надѣвамь на Ваше Величество да ме не изфѫрлите на:

Нашы-ты селяны съ тупоуміе-то си нещать школски приходъ. Казаха ми, зачто тоя приходъ е лицемѣрный: ще ни пратать приходъ Гр. 800, и Даскалъ ще ни проводать за Гр. 4000 или 5000. Ніе сме научены Да фащамы учителы по Гр. 500. тоя приходъ (казаха) Гр. 800, ще ни отвлече Гр. 8000.

Найстина нашы-ты селяны не радѫть за просвѣщеніе-то народно, нъ за услѣпленіе-то. Ето ревность-а на нашы-ты селяны.

Вашь
Янаки Еманоиловъ

Поздравете отъ наша странѫ Г. Ȃлеко Вулковича, и Д. Велю и Г. Костаки.

Молѭ те Г. Златане да проводишь това писмо на Филибе на Даскалъ-а Найденъ Х. Геровича отъ Копривщицѫ.

87. А. ЕМЕЛЬЯНОВЪ.

970. — Чудосии на гръцки консулъ. Холерата върлува. Търговия съ робе. Пак. 36.

Прието 28 Септ. 1871. Отгов. 2 Окт.

Андріанополь, 22 Сентября 1871 г.

Милостивый Государь
Найденъ Георгіевичъ,

Я пріѣхалъ въ Андріанополь благополучно. Мой греческій коллегъ чудилъ дорогой, нисколько не измѣняя своему великогреческому характеру, и доходилъ иногда до смѣшнаго. — Дорогой еще я узналъ, что 1-о у Камерлохера одинъ изъ сыновей умеръ; 2-о, что въ Константинополѣ свирѣпствуетъ холера, которая будто идётъ прогрессивно. Здѣсь впрочемъ всё спокойно, никто не тревожится; даже съ трудомъ вѣрятъ въ существованіе язвы.

Вашъ пріятель Кіамиль-Паша пришёлъ мнѣ въ голову съ своею покупкою съ публичнаго торгу. Смѣшно, а главное грустно и глупо! Да, скажите мнѣ пожалуйста, покупки принадлежали къ числу слугъ покойнаго Мухасебеджи, или же къ числу харемныхъ женъ? Удовлетворите моему личному любопытству, и я Вамъ буду очень благодаренъ. — Письмо это я посылаю въ Узунджову, полагая, что Вы еще тамъ. —

За тѣмъ — будьте здоровы.

Преданный Вамъ: А Емельяновъ.

---

971. — Евгенидисъ се заканва на всички славѣнофили. Пак. 36.

Прието 16 Окт. 1871. Отгов. 18 Окт.

Адріанополь, 14-го Октября 1871 года.

Милостивый Государь
Найденъ Георгіевичъ,

Ивана Александровича еще нѣтъ. Если онъ не пріѣдетъ, то я думаю отправить курьера 25 ч. сего Октября; къ этому дню я буду ожидать Вашего курьера.

Греческій Коллегъ г. Евгенидисъ кричитъ во всеуслышаніе, что онъ будетъ бороться противъ Булгаризма, что это его миссія; что онъ покажетъ всѣмъ! т. е. славянофиламъ. — Берегитесь! Говорю это по секрету.

Будьте здоровы.

Вашъ покорный слуга: А. Емельяновъ.

---

972. — Емеляновъ си отива, благодаренъ отъ Герова. Пак. 36.

Прието 23 Ноемвр. 1871.

Адріанополь, 11 Ноября 1871 года.

Милостивый Государь
Найденъ Георгіевичъ,

Не стану Васъ утруждать длиннымъ письмомъ; теперь Ив. Александровичъ пріѣхалъ; очень просто мнѣ слѣдуетъ убираться. Мнѣ очень пріятно было познакомиться съ Вами; знакомство Ваше оставитъ на' всегда пріятное воспоминаніе во мнѣ. Богъ знаетъ, когда увидимся; теперь же позвольте мнѣ поблагодарить Васъ за Ваши добрыя письма и пожелать всякаго благополучія. Прощайте! Черезъ нѣсколько дней я уѣзжаю въ Константинополь — въ объятія холеры.

Г. Чалики мой поклонъ.

Вашъ покорный слуга А. Емельяновъ.

88. П. К. ЕМИДОВЪ.

973. — Свѣдѣния за капитанъ Илия. Замѣстникътъ на Ступина въ Едрене. Пак. 88.

Адріанополь 1 Марта 1861 г.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичь,

Я имѣлъ честь получить два письма Ваши о Кап. Иліѣ и Г. Шампуазомъ и содержаніе ихъ сообщилъ въ Миссію.

Въ слѣдствіе приказанія Князя Алексѣя Борисовича, Г. Ивановъ вступилъ въ управленіе нашимъ Консульствомъ въ Адріонополѣ и сообщитъ Вамъ предписаніе Его Сіательства о Кап. Иліѣ. Князь желаетъ, что бы Вы, Милостивый Государь, продолжали извѣщать Адріонопольскаго Консульства о ходѣ Болгарскаго вопроса въ Филиппополѣ, сообшая Г. Иванову и все то, что по мнѣнію Вашему, можетъ быть ему полезно.

Пользуюсь симъ случаемъ, что бы просить Васъ, Милостивый Государь, принять увѣреніи въ совершенномъ моемъ почтеніи и таковой же преданности.

П. К. Емидоf.

89. Х. АЛЕКС. х. Т. ЖИВКОВЪ.

974. — Благодарность отъ единъ ученикъ. Да се изпратятъ физикитѣ на записанитѣ спомоществователи. Пак. 37.

Плѣвенъ 4-го Февруарія 1850.

Почитаемый ми учителю!

Братското ми повиканье мя понуди да ся раздѣлѫ отъ благородіето Ви безврѣменно, зачтото, освѣнъ нуждѫ тѫ, коѭто имахъ да ся пóокончаѭ въ матерный-а си езыкъ, желаехъ да распрострѫ колкото е възможно послѣдованьето си при учитель, който мя обыкна като да му бѣхъ братъ, и състави толко на мене попеченія. Зарадь това надтурихте на мене такыва священны длъжности, каквыто сѫ оныя които длъженствувамъ къмъ родителитѣ си . . . още тука и въ свѣтовнытѣ краища дѣто щастіето щѣше да мя донесе, ще имамъ всякогашъ неизлишны отъ паметьтѫ си мѫдрытѣ Ви съвѣтванія и благодѣянія.

Срадвамь Ви ся и молитствувамъ óтъ срьдце добръ коньцъ на Физыческото Ви изданіе. Молиме Вы испратете колкото е възможно пóскоро физыкытѣ, за които сѫ ся написали нѣколко спомагатели отъ Отечеството ни, понеже мя насмѣтохѫ (като нѣма х҃. Евстатія братъ ми тука) за да си земѫть грошоветѣ които сѫ дали за спомогванье, зачто сѫ заминахѫ толко мѣсяци отъ опрѣдѣленьето.

Принесете, молѭ, покорнытѣ ми поклоненія на родителитѣ Ви и на всичкытѣ домашны.

Чекамъ прочее безпокойно горнытѣ, и останвамь съ длѫбочайшѫ почесть

на Вашето мѫдрословесіе
слуга благопокорнѣйшій

Х҃. Александръ Х҃. Т. Живковъ.

Молѭ Вы, кога напечятате вторѫтѫ чясть, подпишете и мене спомогатель.

Молѭ Вы, испрáтете отговоръ не забавно, за да ся извѣстиме за вѫтрѣ говоримы-ты и есмь

Сѫщій.

90. К. ЖИНЗИФОВЪ.

975. — Иска се още една срѣща прѣдъ заминуване въ отечеството. Пак. 37.

Многоуважаемые Г. г. Н. Геровъ и М. Бенли!

Такъ какъ не могѫ да знамъ навѣрно дали ще успѣѭ да ве посѣтѫ още единъ пѫть передъ тьргване-то Ви за-въ отечество-то ни, то покорнѣйше просѫ Васъ, ако намѣрете свободно време въ сѫбботѫ, бѫдете тѫй добры, потрудетесѫ да видите мое-то скромно жилище, сосъ что ще ме обяжете твърдѣ много. Въ сѫбботѫ ще ве чекамъ отъ 6, до 7. ч. вечер. Ако-ли пакъ не ви се удаде да додете при мене, то тогава я и г. Дриновъ ще дойдимъ при Ваша милость около 9 ч. вечер. 1872. Јюн. 15. Москва.

Уважающій Васъ
К. Жинзифовъ.

91. ТОДОРЪ ЗАПРЯНОВЪ.

976. — Благодарно за благодѣяния. Молба за ходатайство прѣдъ хасковци за помощь. Пак. 38.

Москва 1857 Февр. 28-ый

Родолюбивый бай Найдене!

До смрьть Ви оставамъ благодаренъ за благодѣянія-та, които ми направихте, въ Петербургъ и затова, дѣто мя така добрѣ настанихте и посрѣщнахте, зачтото ако да бѣхъ самъ, щеха да мя посрѣщнать весма голѣми непріятности. Зная, защо Вы сте нарѣдили съ Хасковци-ты; какъ по лесно да ми испращатъ обѣщано-то годишно иждивеніе; ако сте стигнали тамъ, нъ само Вы моля, да имъ пишете дано по-скоро да ми испрататъ; зачто начна да мя срамъ, да искамь отъ бай Савва; ако той съ драго срьдце да ми дава всичко, чтото му поискамь. Ные тукъ слава Богу вси сме добрѣ. На вторый день отъ сырнѫ-тѫ неделѭ, ны выка Погодинъ на блины; а на третій бѣхме вси блъгаре въ театръ-тъ и новый блъгаринъ съ когото сте сѫ видели въ Одессѫ. Поздрава Вы: бай К. бай Савва и всичкы блъгаре.

Вашъ покорный Тодоръ Запряновъ.

977. — Нѣма помощь отъ Хасково. Запряновъ въ затруднително положение. Пак 38.

Москва 1857 Апр. 21.

Родолюбивый Бай Найдене!

Споредъ Ваши-ты обѣщанія, азъ сьмь увеценъ, зачто Вы сте говорили на Хасковци-ты, да ми испратать обѣщано-то тѣхно иждиваніе. Нь ето сега 7 мѣсяца, отъ какъ сьмь излѣзалъ отъ Турцко; не сьмь получилъ нито писмо, нито една копейка; затова сега ся намирамъ въ много голѣмо затрудненіе, зачтото немамъ азн, вече да поискамь отъ нѣкого нито една копейка. Ето остава още два мѣсяца, да сѣди тука бай Савва, и послѣ ще си тръгне, нъ азъ отъ дѣ ще зема, да му плата за 5 мѣсяца, незная? Затова много Выся моля, сторете трудецъ, та пише-те въ Хасково, дано по-скоро да испрататъ. Со жядность чакамь Ваши-те за мѣне совети.

Азъ има мѣсяцъ отъ какъ не имъ сьмь писалъ и сега не пиша зачтото нема зачто да пиша.

Вашъ покорный Тодоръ Запр.

978. — Геровъ се виждалъ съ родителитѣ на Запрянова. Изпращатъ му се пари. Коп. кн. 1.

Г-ну Т. Запрянову, въ Москвѫ.

Одесса 20 Мая 1857.

Имамь на рѫцѣ двѣ Ваши писма, любезный Тодоре, отъ 28 Февр. и 20 Април. За отговоръ на тѣхъ щѫ Ви кажѭ, какво кога минѫхъ прѣзъ Куручешме на 12 Февр. обѣдвахъ у дома Ви, и баща Ви ми казва, какво Ви ся испратили пары. Въ Хаскіой теглихъ право на мензилхане-то и ся маяхъ само 1/2 сахатъ, доклѣ да промѣнять конѥ-ты, та съ никого не ся видѣхъ, и друго-яче не можяхъ да направѭ. Въ Цариградъ Г-нъ Д. Гешевъ ми каза, че има да Ви прати 100 руб. и азъ го подканихъ, та Ви гы проводи пò-скоро. Азъ мысляхъ, че гы е пратилъ чрѣзъ г-на С. Тошковичя, нъ тука ся научвамь, че не е чрѣзъ него, а чрѣзъ кого е, не знаѭ.

Пишѣте ми пò-скоро, что сте похарчили досега и кому что сте длъжни, та като заминѫ прѣзъ Хаскіой на отхожданѥ-то ми отъ Цариградъ за Пловдивъ, да настоѭ да Ви ся пратять пары да ся наплатите и да имате и занапрѣдъ. Нъ побръзайте, за да мя завари писмо-то Ви въ Цариградъ.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити.

Вашь
Н. Геровъ.

---

979. — Прѣпращатъ се пари на Т. Запряновъ въ Москва. Коп. кн. 3. 103.

Г-ну Т. Запрянову, въ Москвѫ.

Пловдивъ, 23 Ноемвр. 1857.

Едва завчера, Любезный Тодоре, ми дадохѫ Хасковци-ти 250 рубли да прихванѫеднѫ чясть за това, что сте длъжни Г. Филаретову, а другѫ чясть да пратѫ Вамъ. Така днесь пишѭ въ Стамболъ да пратять брату ми Констангину 21 полуимперіала, за да Ви гы прѣдаде. Азъ щяхъ пишѭ да Ви гы пратять право до Васъ, ала не Ви знаѭ адресса. Отъ тыя пары десять-ты рубли сѫ отъ бащѫ Ви. Той ми гы е далъ отодавна да Ви гы испратѫ, ала чякахъ да земѫ и другы пары отъ хасковци-ты, та отеднашь да ся пратять.

Като земете тыя пары отъ Костадина, дайте му единъ запись, че сте гы прияли, да ми го прати.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити.

Н. Геровъ.

---

980. — Доставяне пари Теодору Запрянову въ Москва. Коп. кн. 3. 291.

Пловдивъ, 14 Яннуар. 1859.

Господине Тодоре!

На 6. Окт. Ви писахъ и ся надѣѭ да сте прияли писмо-то ми. Сега Ви явявамь, какво Хасковци ти ми ся обрекохѫ до еднѫ недѣлѭ да ми пратять пары за Васъ. Като чтомь приемѫ, щѫ Ви гы пратѫ. А за напрѣдъ другояче никога не щете имате на врѣмя пары, освѣнь ако отъ врѣмя на врѣмя ми пращате полицѫ възъ Хасковци ты, като да сте зели отъ мене пары, та съ полицѫ-тѫ азъ да гы зимамь отъ тѣхъ и да Ви гы пращамь. Какъ да правите това и какъ да пишете полицѫ-тѫ, щѫ Ви явѭ съ слѣдующе-то писмо, което щѫ Ви пишѭ, кога Ви проводѫ пары-ты, что сѫ обрекли Хасковци-ти да ми пратять до еднѫ недѣлѭ.

Н. Геровъ.

981. — Прѣпращатъ се пари Тодору Запрянову. Геровъ му натяква, дѣто не отговаря. Коп. кн. 4. 29.

Г-ну Т. Запрянову Ковачеву. —

Пловдивъ, 18 Мая 1860 л.

Господине Тодоре!

Хасковскы-ти чорбаджии бяхѫ тыя дни тука и ми оставихѫ сто и шестдесять и пять ·/.165·/. минцове да гы проводѫ Вамъ въ Москвѫ. Азъ не щяхъ да поймѫ тоя трудъ, зачтото и лани така прѣзъ Февруария Ви сьмь проводилъ 49 полуимпериалы и до сега нито менѣ, нито на Хасковци-ты сте писали, че гы сте приняли, нъ за голѣмъ хатѫръ на тѣхнѫ милость пристанѫхъ да свършѫ, и днесь провождамь тыя минцове въ Цариградъ до Г-ре Братѥ Ив. Гешоглу, за да Ви ги пратять по пощѫ-тѫ съ това писмо. Нъ като чтомь гы приемете да отпишете и менѣ и на Хасковци-ты, че сѫ Ви дошли.

Ланскы-ти 49 полуимпериали сѫ дадени въ Цариградъ на пощѫ-тѫ отъ мое имя на 16 Февр. 1859 л. и ся записани въ книгѫ-тѫ подъ № 9-ий. А пратены сѫ до брата ми Костадина, зачтото не Ви знаяхъ адреса, както и сега не го знаѭ добрѣ, и пишѭ да ся даде писмо-то въ правление-то на университета.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити и сьмь

Вашь
Н. Геровъ.

---

982. — Иска се посрѣдство за изпращане книги. Какъ се става Руски подданикъ? Пак. 38.

Прието 31. Марта 1861. Отгов. 13. Апр.

Хасково 1861 Мар. 29-ый.

Родолюбивый Найдене!

Чрѣзъ настояще то си писмо ида да Ви принеса срьдечны-ти си поздравленія и да Ви попытамъ заради драгоцѣнното Вы здравѥ, което Богъ да продължи на много годинъ! —

Моля Вы, ако е възможно да ся препратятъ мой те книгы, които испратили отъ Москвѫ за въ Одесѫ, чрѣзъ Руско то посолство въ Цариградъ; то моля Вы пишете до нѣкой Вашъ пріятель, който дано да гы препрати тѫй, зачто то иначе, ще гы отворятъ на Турскѫ-тѫ границѫ и има много книгы, които нещѫтъ да препуснѫтъ. Въ Одесса ще гы пріѥме Г-нъ Хр. Дипчевъ, а отъ тамъ трѣбва да ся препратять до Г-да Бр. Ив. Гешовы въ Цариградъ, кои то ся извѣстны за това. книгы-ты ще сѫ два сѫндъка. — Моля Вы можели отъ тука да стана Русски подданы? зачто не сьмь добрѣ извѣстень за това

Вашъ слуга
Т. Запряновъ.

983.—Т. Запряновъ на пѫть за Бесарабия. Лошото му положение въ Браила. Пак. 38.

Браила 1864 Јун.

Родолюбы Г-не Н. Геровъ!

Слѣдъ като Вы принесѫ срьдечното си поздравленіе извѣстявамъ Вы, че отъ Букурещъ Ви писахъ едно писмо, което незнамь да ли сте пріѣли, понеже го пратихъ не чрѣзъ гдѣто бѣхме говори. Въ нѣго Вы пишяхъ за въ Букурещъ и че азъ ся отправямъ за въ Бессарабіѭ. И тѫй сѣга спорѣдъ писмото виждате, че сьмь близу да Бесс. нъ ще ли могѫ оти тамъ, то е още неизвѣстно; зачто нѣма съ что. И тукъ живѣѭ; нъ какъ? само Богъ види, свършихѫ ся и пары и всичко и ся въртя като паткѫ изъ мѫглѫ; нъ при всичкы-ты пѫкъ цѣль-тѫ ми си е цѣль;

нъ нѣще може тукъ да я сполучи, зачтото чтото търся нѣмаго. За Г-на Ангела, чтото има да ми дава, щѣхж да Ви извѣстятъ кога дойди, зачтото щялъ да дойди, та да земате пары-ты отъ нѣго, извѣсти ми по-скоро, молѭ Вы дошелъ ли е или не. Ако ся рѣши нѣчто, телеграфійса ми, зачтото нѣмогж да сѣдя мно и да чякамъ писменъ отговоръ да си дойдж. Ако пращате нѣчто пратетего до Г-на Д-тра Балджи въ Браила хотель де S. Петеръбургъ

Вашь прѣданъ
Т. Запряновъ.

P. S. пращамъ Ви настоящето си отъ Галацъ чрѣзь Г-нъ Ив. Горанова. Тукъ дойдохъ апостолскы съ намѣреніе да намѣря нѣкое мѣсто колко да ся прѣхранж.

---

984 — Запряновъ се скиталъ изъ България съ политическа цѣль. Учителствуване въ Гюргево. Пак. 38.

Гюргево 1864 Ок. 25-ый

Г-не Н. Геровъ!

Пролѣтось, отъ Галацъ Ви бѣхъ пратилъ едно писмо, което незнаѭ да ли сте приѣли. Въ нѣго писмо Ви бѣлѣжихъ, че по несполучване-то цѣль-тж си отивамъ за въ Бессарабіѭ. Нъ като ся повърнахъ въ Браила намѣрихъ това, чтото търсѣхъ. И тжй по Петровъ день минахме прѣзъ Гюргево за Свищовъ, а отъ тамъ гдѣто ни очи видять. Тукъ трѣбваше да Вы обадж, что вършихме, нъ вършенето е незначитель по нѣкои причины, за което го и прѣмълчявамъ. Всичко-то скытаніе, което бѣше три цѣли мѣсяци, бѣше съпряжено съ голѣмы опасности, нъ Богъ ни опази всичкы и ся върнахме здрави. Искамы ся да по дойдж къмъ Пловдивъ, нъ дано съберж малко пары, съ учительството, което правж сѣгы въ Гюргево, че да видимъ напролѣть, что ще даде дядю Господь. Имахъ много разговаркы съ Р. и той е съгласенъ по тоя планъ, както говорѣхте и Вы. Ако ся видимъ лично щж Вы прикажж всичко подробно а въ писмо нѣмога; затова простете мя и сьмь

Вашь усрьденъ
Т. Запряновъ.

985*. — Защо е бродилъ Запряновъ изъ Турско. Пак. 30.

Гюргево 1864 Ок. 25-ый

Г-не Д-ре Рашко!

Честита Вы булкж, жалаѭ Вы взаимна лобовь!

Поздравлявамъ Вы срьдечно, като Вы пожелаѭ добро здравие. Пролѣть Вы бѣхъ писалъ едно писмо, което вѣрвамъ да сте пріѣли. Въ нѣго писмо Ви забѣлѣжвахъ, че това что търся нѣможихъ да намѣра и утивамъ за въ Бессарабіѭ; нъ като отидъхъ въ Браила, тамъ найдъхъ чтото търсѣхъ и тжй ся вѣрнахъ отъ тамъ пакъ за въ Букурещъ и като посгодихме какъсо что бѣше потрѣбно, отправихме ся за въ Гюргево гдѣто минахме за въ Свищовъ и отъ тамъ вече гонихме пжтя си. И тжй дѣто ще рѣче близо три мѣсяци ся скытахме; зачтото минахме по Петровъ день, а върнахме ся по Крьстовдень. Дѣйствія-та ни ся ограничихж съ малкы нѣкои работы понеже не бѣше всичко сгодно както трѣбваше. Не Ви описвамъ всичко подробно . . . Доста е само да сте извѣстне, че удовлетворихъ отъ чясти желаніе-то си. Нъ нѣка знаете само, че страданія-та ны бѣхж доволно. — Като си дойдъхме, понеже нѣмаше что друго да ся прави останахъ за учитель въ Гюргево въ Българското училище, гдѣто и Г-нъ Ив. Касабовъ, когото вѣрвамъ че познавате. Дано всичко отъ горнето да си остане тайно.

Вашь усрьдень
Т. Запряновъ

P. S. Поздравете Г-на J. Груева и Т. Искрова.

---

* Изпратено е чрѣзъ Герова на извѣстния въ Пловдивъ Д-ръ Рашко Петровъ, ала е оставено било пакъ у Н. Герова.

986. — Прѣпраща се нѣкаква полезна книга. Запряновъ. иска да учителствува изъ Българско. Пак. 38.

Приято 2 Януар. 1866. Отг. 10. Януар.

Гюргево 1865 Д. 27-ый

Р-вый Н. Геровъ!

Като знамъ, че обичяте да имате все что е интересно за Българы-ты, пращамъ Ви настоящж-тж книгж, която прѣзь тѣзь дни излѣзе изъ подъ печять. По языка щете познаете чие съчинение е. зачто-то на корж-тж не е напечятано имято на съчинителя ѝ по причинж, че е гонимо отъ Тур. правителство. Вѣрвамь че ще Ви ся допадне и ще ся радвамъ ако бы да е тъй. Еднж молѭ прѣдпратете Г-ну J. Груеву, кой-то вѣрвамъ, че като любитель и Наставникъ на Българско-то юношество, ще има благодареніе да ѭ има. Друго ново нѣмаме. Азъ сьмь въ Гюргево учит. въ Българско-то уч. нъ нѣкакь не ми ся ньрави тука и съ радость быхъ ся вьрналъ, ако быхъ намѣриль нѣкое мѣсто тамъ къмь насъ-си близо или къмь Македониѭ. —

Молж — две. рѣда за приѣмана-то на книгж-тж.

Поздравявамь Вы сьрдечно и сьмь за всѣкога

Вашъ

Т. Запряновъ.

---

987. — „Българска Старина“ приета. Искатъ се свѣдѣния за приготовленията на власитѣ. Пак. 38.

Пловдивъ, 10 Януар. 1866.

Господине Т. Запряновъ,

Ваше писмо отъ 27 Декемвр. заедно съ книгж „Българска Старина“, прияхъ и Ви благодарѭ отъ срьдце и за едно-то и за друго-то.

Писмо-то Ви дойде на врѣмя, когато чякахъ да ся научѭ отъ нѣйдѣ за слухове-ты, что ся носять тука, че ушь Власи-ти ся готвять или за напролѣть да прѣминжть Дунава като избавители на Христіанскы-ты народы въ Турско, и правять да повдигнжть и Блъгары-ты. Нъ Вие не пишете ничто и отъ писмо-то Ви ся види, като да нѣма никакъ такова нѣчто, а пакъ отъ другж странж и нѣкои отъ Европейскы-ты вѣстници пишжть за тыя приготовленія, та не знамь, какво да вѣрваме. Весма благодаренъ щж Ви сьмь, ако ми явите онова, что знаете за тжѭ работж.

Притворено-то писмо и еднж отъ книгы-ты „Българска Старина“ прѣдадохъ Г. Якыму.

Желаѭ Ви да прѣминете новж-тж годинж и пр.

---

988. — Романъ Ясень I. Нѣма никакви приготовления въ Влашко. Упражненията на народа. Пак. 38.

Гюргево 1866 Ян. 24-ый

Г-не Н. Геровъ!

Ваше то отъ 10-ый настоящаго приѣхъ; много ся радвамъ, че сьмь Ви угодилъ съ книгж-тж. Съ тжѭ пощж искахъ да Ви пратж още единъ романъ изь Българскж-тж Историѭ нъ мислѣхъ, че може да сте го чели въ Въстоко, дѣто бѣше като подлистникъ; тя е подъ насловъ Ясень I. сжчинена отъ Садъкъ паша на Полскы, а прѣди врѣмя е прѣведена и на Българскы; нъ въ Турско е запретена. — Питате мя за нѣкои си слухове, кои-то ходѭть по тамь и кои-то ся потвьрждавали дори и отъ чюждестранны-ты вѣстници; нъ тѣхъ чюѭ и научявамъ отъ Ваше-то писмо; зачто-то тука нѣма ничто такьво да ся говори нито пише а при това и невѣрвамъ Власи-ти да прѣдприѣмать такьво не по тѣхнж-тж силж дѣло, тѣмь дай мамалигж! Влаха бѣга отъ пушкж като отъ дявола. А колко-то дѣто че тия слу-

хове ся потвърждаватъ и отъ чуждестранны вѣстници; то вѣрвамъ и мыслѭ да е отъ Нѣмцкы ты или отъ Грьцкы-ты. Отъ Нѣмцкы-ты зачто-то Нѣмци-ти ся стараѭть да насърдчять Турско противь Влашко, по причина, че последне-то нѣкакъ-си бълнува за Тьрансилваниѭ, а отъ Гьрцкы-ты, зачто то отъ ръцѣтѣ имь хвьркнѫхѫ мънастирскы-ты доходи. Новины тукашни колко-то за сѣга сѫ слѣдни-ты: Правителството ся старае да направи народа въоруженъ, както въ Сърбиѭ, и да го приучи на пушкыныа гърмежь, затова бѣ заповѣдало: въ сѣка недѣлѭ дюканете да ся затварять и всички народъ да ходи на край града да ся упражнява съ пушканѥ, нъ народа нѣкакъ не ся подава на това, зачтото вчера бѣ недѣлѭ и вси дюкене бѣхѫ пакъ отворени и никого нѣмаше вънъ на упражнение.

Правителство-то както върви не ся угажда народу, затова той никакъ не е благодаренъ отъ него и ся говореше за днесь пакъ за бунѫ, както и прѣзъ Августа; нъ до сѣга ничто още нѣма: чьловѣци-ти, които дойдъха отъ Букурещъ, донеса новины, че на вратѫ-тѫ на палата князевь е имало сатира, коя-то при друго-то на послѣ гласяла тъй: на 24-ы Ян. вънъ отъ тукъ куче! Това ся е отнасяло къмъ Куза. Днесь има освѣцение по причинѫ на въскачванѥ-то кнзево на прѣстола; нъ какъ ще ся свърши не знаемь още. —

Много Вы молѭ прѣпратете приключеныа пакетъ Трувчеву, то сѫ обявления за Фенелоновы-ты басни, кои-то сьмь рѣшилъ да напечятамъ, и за кои-то по прѣди извѣстихъ чрѣзъ Врѣмято.

Приимете сърдено-то ми поздравльнѥ и сьмь

Вашь

Т. Запряновъ

---

989. — Покана за записване спомоществователи за „Фенелоновы-ты басны". Пак. 38.

Обявленѥ.

Драгы Господа!

Въ 20-ый брой на Вѣстника ВРѢМЯ извѣстихъ, че сьмь приготвилъ да печятѭ ФЕНЕЛОНОВЫ-ТЫ БАСНЫ. Ято сѣга драгы Г-да и обявленіе за сѫщы-ты басни. Тѣ ще станать на двѣ чясти, на кои-то голѣмина-та и на двѣ-тѣ заедно ще бѫде около 7 п л. въ 18⁰ и щѫть обѣмать 120 листа. Цѣна-та и на двѣ-тѣ чясти е $1^1/_2$ Нѣмско цванче. Ония Г-да, у кои-то ся намѣри настояще-то обявленіе и ся постараѭть да съберѫть спомоществователи, молѭ гы, да ся потрудять да гы испратять незабавно до мене сѫщаго прѣзь нѣмцка-та поща въ Гюргево; а ония Г-да, кои-то нѣмать това улѣсненіе, нѣка ся потрудять да гы испратять до Г-на Ред. на Вѣстника ВРѢМЯ Т. С. Бурмова въ Цариградъ или до Г-на І. Трувчева Бьлгар. книгопродавецъ въ Пловдивъ.

Надѣѭ ся, че Г-да учители щѫтъ прѣдставять настояще-то на драгы-ты си ученици за да ся подпишѫть за тѫѭ добрѫ и за тѣхъ полѣзна книжкѫ.

Кой-то събире десять спомоществователи, ще получи десятъкъ.

Колко-то по-скоро ся съберѫть спомоществователи-ти, толкова по-скоро ще ся напечяти и книжка-та.

1866 Голѣмиль (Ianуар.) 5-ый. вашь

Гюргево. Б. Запряновъ.

---

990. — Прѣвратъ въ Влашко. Кузо изгоненъ. Пак. 38.

Гюргево 1866 Февр. 14-ы.

Г-не Н. Геровъ!

Съ понапрѣдне-то си Ви отговорихъ, спорѣдъ колко-то можяхъ и знаяхъ за въпросы-ты, кои-то ми прѣдлагахте; а още Ви явихъ и нѣчто ново, кое-то ся готвяше да стане. На 24-ы миналаго слуховете нѣможахѫ да ся испълнять, нъ на 10-ы настоящаго ся сбѫднѫхѫ. Въ петъкъ на 11-ы чюхме, че Куза изгоненъ; вечерь-та

сж четъхж по хотеле-ти и кафенета-та прокламации, въ кои-то и казваше: зачто е изгоненъ и кой е избранъ за напрѣдъ. Въ недѣлж на 15-ы ся служи въ църквж общж службж, за присягане на клѣтвж, гдѣ-то присжтствувахж вси по първы граждане и начялници военны и граждански и единъ кумисарь пратенъ отъ Букурещъ; такыва има пратено по вси градове. При всичко друго, кумисара говори слово, въ кое-то най важно-то е дѣто съвѣтоваше народа да иска народнж гвардия; а народа бѣга най-много оттова. Избранъ, на кого-то желаьжгъ да ся ввѣрьжтъ; е Бѣлгыйскы князь Филипъ I-ый, кого-то, говори ся, ще посрѣщнатъ въ имя-то царь; — Куза, флореско министра иностранны, Маргылемань префекта Букурешкы сж затворены и търсятъ отъ тѣхъ смѣткж, за хылядо м. жьлтици дѣ ся отишли. Сѣга за сѣга е мирно, нъ говори ся, че ще ся разбрька, зачто-то два или три режимента, не ся от-хж отъ Куза. Нѣгого заставнхж сыломь да подпише оставкж-тж си, като влѣзахж въ стаьж-тж му нѣколко души въоружены съ револвери и като подписалъ го завлѣкахж въ тьмницж-тж.

Опросте те ми дѣто писмо то е малко замарано; пышьж го много наскоро и при тови сьмь и болѣнъ.

Приимете сьрдечны-ты ми поздравления и сьмь

Вашь
Б. Запряновъ.

---

991. — Прѣпраща се политическа брошура да се распръсне въ Пловдивско. Пак. 38.

Гюргево 1867 Jан. 25-ый

Г-не Н. Геровъ!

Слѣдъ като вы сьрдечно поздравж; просьж прошкж, за гдѣто малко късно ви прѣпращамъ приключены-ты брошюры; то е за това, дѣ-то, като ся прати еднж и на Метхатъ-пашьж, заповѣда строго да ся прѣтърсва всякой, кой и да былъ въ приминуванѥ-то на границж-тж и по товаваши-ти куриери ся бояхж да взѣматъ съ себе си догдѣ-то най-послѣ сѣга имъ дойдѣ повѣленіе за да взиматъ. Отъ тѣхъ за държте: еднж, за васъ си, другж дайте Г-ну Груеву, а третия Г-ну Челеби Георгакыю; а другы-ты, мысльж щете бждете тъй добры да гы распратите на важны-ты сѣла и градове на около. Имамь доста новины, кои-то быхъте желали да знаете; нъ не ся рѣшавамъ, да ви явж; едно дѣто ся боя въ сѣгашне врѣмя да не пропадне нѣкакъ писмо-то и второ спорѣдъ даденж-тж ми клѣтвж да ги некажя на нѣкой свой приятель прѣди да взѣма отъ нѣго клѣтва, че ще гы държи тайно.....

Приѣмете сьрдечното ми и искрено поздравлѣнѥ и

сьмь вашь
Ѳ. Запряновъ.

---

992. — Насилствени помощи за мохамеданитѣ въ Критъ. Готви се нѣщо. Възвара въ Турско. Пак. 38.

Гюргево 1867 Февр. 7-ый

Г-не Н. Геровъ!

Съ прѣдидущж-тж пощж ви пратихъ единъ пакетъ, кого-то вѣрвамъ да сте приѣли въ цѣлость. Зимамъ дързость, спорѣдъ вашж-тж народность, да ви пратьж съ настоящж-тж пощж още единъ. Като сьмь увѣренъ, както въ себеси, че знаете за какво ви пращамъ, то нѣщж да ви говорж. — Въ Ендепендасъ бележь, четохме, че вь Тракыьж ся запалила еднж казармж и оржжие-то ся разграбило отъ жители? нъ не обявява въ кой градъ. Метъ-хатъ паша уговарьж Българи-ты да спомогнжтъ доброволно за испаднжлы-ты турскы фамилии въ Крытъ; нъ най послѣ казва, че кой-то не спомогне ще ся счита като противникъ; или по право бунтовникъ противъ Тур. правителство. Тѣзъ дни има да стане нѣщо важно, кое-то ся сѣга работи; кога ся свьрши съ пьрва пощж ще ви извѣстя. — Въ Руссе на около по сѣла-та събирать оржжѥто отъ Турцы и отъ Българы, нъ отъ странж на Турцы-ты ся пакъ дава. — Ходять и събирать подписи отъ села-та, но не казвать за какво,

ако нѣкой мохтарь ся противи да удары мюхюра показвать му оржжие-то, това дори и въ Руссе главны-ты лица отъ Бъл. не знаьжть. —

Поздравлявамъ сърдечно и сьмь вашь искренъ

Б. Запряновъ.

---

993. — Прѣпраща се мемурандумътъ по народнитѣ ни работи. Какъ да се държи народътъ. Пак. 38.

Гюргево 1867 Мар. 9-ый

Родолюбивый Г-не Н. Геровъ!

Ако и да сж не удостоихъ да приѣма отговоръ на първы-ты двѣ писма, азъ все продължявамъ да ви пишж и да ви обезпокоявамь: нъ като знамъ ваше-то сърдце, че желае добро-то на мылыа ны народъ, то не вѣрвамъ да грѣшж въ нѣщо, и — да ви ся види тягостно. Съ настояще-то ви пращамь единъ мемурандумъ въ кои-то вѣрвамь ще намѣры-ты основы-ты, на които трѣбва да ся основе бждуще-то добро на страждущый ны народъ въ чьтири вѣкове въ робство. Той е вечь пратенъ на Султана, както и на вѣликы-ты сылы.

Прашамъ и повече-то по това, за да узнае народа онова, което ся върши за нѣгово-то добро. Народаны, ако бы да ся повика да си прати депутаты, нѣтрѣбва да праща, нъ трѣбва да ся откаже, като казва, „четова, кое-то ся излага въ менурандума, оканыся даде, щємъ бждемъ най-вѣрны и привързани при Портата", ако ли ся не даде, тогава е приготвено всичко, кое-то е потрѣбно за да ся добые това, кое-то ся проси сѣга съ молба. —

Молњ бждете добрь и раздайте приключены-ты писма спорѣдъ надписы-ты имъ; — вѣрвамъ, че ще мя опростити.

Приѣмете сърдечны ми поздравлѣнія и сьмь

вашь

Б. Запряновъ.

P. S. послѣ еднж недѣлњ или двѣ ще ви пратњ по Българскы за по сѣлата.

---

92. СТЕФАНЪ ЗАХАРИЕВЪ.

994. — Иска се съдѣйствието на Герова да се извадятъ паритѣ на единъ християнинъ отъ потисника Каванозоглу. Пак. 39.

Прията 15 Дек. 1858.

Високоблагороднѣишеы Господине!

„Имамъ честъ да́ вѣръвамъ че́ иматы и менѥ на́ рѣджтъ на малкыты ва́шы пріятелы, того́ ради дернж да вы препоруча покорно, познатый вамъ Г: ангелъ попъ германовъ, който по злощастіе има да зимж отъ много времѣ едно количество отъ Каванозоглу Мехметъ беи, и̓ неможе да намери никакжвъ способъ замъ да си искарж нариты, понеже сега дохожда сущиятъ ведно съ мезлича, рѣши и̓ негова милостъ да́ до́иде, та́ съ предстатѣлството на́ вашѥ благородіе, да сж намери нѣкои достоины вашъ подданикъ да́ сж покажы че и̓ма да зима отъ г: ангела, и̓ понеже не има увѣреніе на него, да ище отъ мехметъ беи за̀ това количество другы тавилъ возъ себесы, макаръ и за подиръ една годинж да ги брои на́ онова лице, само да́ могжтъ да сж оздравжтъ, и̓ обещаваса съ благодареніе да́ жертвува вде хыяды гроша или колкоѣ благословно, само даси и̓звади парыты, за които надѣяся спорѣди обикновеніето ваше да̀ правиты всяка милостъ и благодѣанія, да благоволиты, да помогниты словомъ или дѣломъ на тая работа колкоѣ возможно, съ коѣто ще сториты голѣмо добро на тогози любородчикж, и̓ менѥ ще да задължжиты кра́ино, замъ дасж наричамъ вашъ покорниы слугж

На̀ 14: Декемврія: 1858. Стефанъ Захаріевичъ

Въ пазарчикъ. ию" пенѹвъ

---

995. — Училището обърнато на казарма. Учитель Илия Икономовъ протестува. Гръцки клевети. Ходатайството на Ст. Захариевъ. Пак. 39.

Ва́шему Високоблагородіу Господине Н: Геровъ
покорно сѫ покланямъ съ Хрістосъ Воскресе!

„Изѣстно вие лани като имахмы нуждѫ за единъ добѫръ учитель бехмы сѫ молилы и вамъ да благоволети даны намериты единъ такѫвъ ако знаѣты и́ ваше любородіе имахты добротѫ дани препорѫчиты Господ: Иліа Jкономовича отъ когото смы благодарны, ивы остамы за всѣгда признателны, но преди два мѣсяцы отъ малкѫ причинѫ развалисѫ хармоніѭтѫ на добріятъ порядокъ дето съ голѣмъ трудъ бехмы съставилы въ окаяніятъ градъ нашъ, за която причинѫ и училището фана оскудѣвѫ но беши надѣждѫ да задоволимъ мнимото любочестіе на̀ нѣкоисы обезчестѣны отъ познатія народни гонителъ Д: малама, но видисѫ даѣ орисѫно на нашѣто училище всѣгда да страда, понеже въ вѣликы четвѫртѫкъ викалы кметоветы нашы, г: Н: Хрістовичъ, Г: Гюро и анастасъ ханчія на медличатъ даги поканѫтъ да пріемѫтъ по единъ бинбашія въ домоветесы и да намерѫтъ заради миріалаятъ една сама кѫщѫ дето неседи други въ нея, и тіы кото направилы прегледванія защо сега презъ тія дны имамы голѣмы праздницы и́ молилы имъ ся тагы намѣстихѫ по агиты, а за миріалаяй показали училището за приличенъ конакъ, нъ Мудиринѫтъ намерилъ другы подобенъ конакъ и заради училището заповѣдалъ да турѫтъ сто души воины, на коѣто неможѣлы дасѫ отречѫтъ кметовиты, и такѫ въ распѣти петѫкъ срѣщѫ черквѫтѫ училището беше пѫлно съ воины които навлазихѫ и въ черквѫтѫ и макаръ дане дирнахѫ никого жениты и дѣцатѫ неможихѫ по обичаятъ да идѫтъ да сѫ поклонѫтъ на Епитафіятѫ, и срамотно беше като піятъ чигары въ с҃та черквѫ, азъ като настоятелъ училищны по должно да посрещнѫ това нападаніе на народнѫтѫ честъ тутакси принудихъ с҃ти Еритронъ Епископѫтъ Митрополитскы та прати епитропѫтъ до мудиринѫтъ да му каже понеже имѫ толковѫ хановы празны да тури воиниты на некои ханъ, нъ тои мусѫ отговори защо чорбаджіиты такаго нашли благословно, и конакчіѭтѫ вѣче билъ го записѫлъ та неможило друго яче да бѫди, отидохъ при рецениты Господары таимъ казахъ защоѣ срамотно това щосѫ правилы дето никади ніѣ било до сѣгѫ, тія казахѫ сега вече стана за една вѣчеръ некѫ преспѫтъ, и така извадихѫ учи́тела да лежи въ черквѫтѫ и́ всичко що имаши въ училището, та влезѣ аскерѫ дето потрошилы чиноветы що четѫтъ децатѫ и́ катого направилы бербатъ отидоха си вутринтѫ, тогавѫ господ: Гюро казалъ на учителѫ дасѫ принесѣ въ училището, и́ да тури жени да миятъ и чловѣцы даго очистѫтъ, и тои клетія пощосѫ пренѣси и́ очисты всичко дохождѫ па конакчія съ заптіета отъ конакѫ, таму заповѣдвѫтъ да излѣзи защо ще доидѫтъ воины, и тои поврѣденъ отъ пѣтѫкъ пратимы едно протесто и пишы понеже съ контрактото смы го поставалы главни оправитѣлъ на училището, вчерашніятъ денъ ради оважѣніето към рецениты бесчестіето претѫрпялъ, но и па ако слѣдуватъ да турѫтъ воины въ училището да го правѫтъ кѫшла, протестирувѫсѫ отъ сѣгѫ и о́бявлявѫ защо ще остави училището, и азъ казахъ на Епископѫтъ та писа до с҃ти пловдискія, и отидохъ при господарети та имъ показѫхъ протестото. и паимъ хоратихъ потребниты и така рѣшихъ да отидѣ Г: Гюро дасѫ моли на мудирѫтъ дане турѫтъ вече воины въ училището, и тои мусѫ обещалъ че неще да прати вече воины, но днескѫ въ свѣтлое хрістово воскресеніе, ненадано па доидохѫ сто души воины въ училището, и напѫлнихѫ училище и почерквѫтѫ когато правихмы второто въскрѣсеніе, но само стоѣхѫ мирно та глѣдѫхѫ, незнѫмъ отъ това повѣденіе на мудирѫтъ що да мислѫ, дали отисѫ сабирамы понекогѫ за общы работы въ училището, или отъ клеветиты на гѫрцыти подпадналъ ѣ народѫтъ въ подозреніе, понеже мудиринѫтъ ниѣ много хрістіянскы гонителъ, та съ това трьсѫтъ причинѫ дани покажѫтъ като зломисленицы на Царствого, понеже пашатѫ що беши съ воинити въ пѣтъкъ презъ нощѫ вика г: Н: хрістовичъ, гюро, караникола и анастасъ ханчи ушъ да слушѫтъ музикиты, и пощоги испитувалъ какво поминувѫтъ съ агиты, ималы чюзды поданницы и чюзденцы или сѫ вситы туземцы рѣкълъ имъ віы сѫ вилиты дасти минопамѣтны чловѣцы (услу акълѫ) сега имѫ едни младищѫ които немислѫтъ право и неразсѫждѫтъ времената, віы нихъ данегледаты, нъ щощѐ видѣлы отъ бащиты сы и отъ дедитысы това да правиты и́ така̀ да

живѣиты и т: д: тиы всичкиты дернѫ дави извѣстѫ понеже това оничтоженіе училищно наранили сърцето много, и́ вамъ като препоручителъ на Г: илія тоино писвѫмъ и на Г: Д: С чомакъ, да́ благоволиты дасѫ разговориты за потребниты мѣрки които прилича дасѫ взѣмѫтъ за училището, и заради учителя, и благонадѣжденъ за искреното ваше родолюбіе, катови желая Великденѫ да̀ премининиты благополучно съ радостъ и Веселіе, остаю за̀ всѣгда.

На́ 12: апріля. 1859. Вашъ покорниы слугѫ.
Въ пазарчикъ. Стефанъ Захаріевичъ.

---

996. — Искатъ се статистически свѣдѣния за черковитѣ и монастиритѣ въ Татарпазарджишко. Коп. кн. 3. 433.

Пловдивъ, 27 Ноемврия 1859.

Господине Стефане Захариевичь!
Въ Пазарджикъ.

Желаѭ да имамь описание на церквы-ты въ казѫ-тѫ Ви, и вѣрвамь, че гы знаете Вашя Милость, та̀ Ви ся молѭ да сторите добро да ми гы опишете по начинъ, на който Ви притварямъ іорнекь и щѫ Ви бѫдѫ весма благодаренъ за това. Желаѭ обаче да стане по̀-скоричко сир. до двѣ недѣли най-много. Добрѣ щете сторите такожде да опишете и монастыри-ты въ казѫ-тѫ Ви и особено, дѣ ся намирать тии. Съ надѣждѫ, че щете чюете молбѫ-тѫ ми оставамъ

Вашь приятель
Н. Геровъ.

П. П. Проваждамь Ви и книгы начезосаны, та на тѣхъ да напривите описание-то.

---

997. — Ст. Захариевъ ще направи исканитѣ статистически свѣдѣния. Изпратилъ до Драгана Цанковъ описание на Чепинско. Готви описание и на Т. Пазарджишко. Пак. 39

Прието Дек. 3, 1859.

Пазарчикъ 30: Ноемврія: 1859:

въ Пловдивъ.

Високоблагороднѣйшыи Господине Найдене Геровъ,
покорно кляняювыся!

Съ благодареніе пріяхъ отъ Г: х^ш: Гарабетъ вашето честно писмо, отъ 27-ый окончавшагося, радостно видѣхъ щомй пишиты, и за щастливъ ся считамъ, детомѫ одостоявѫты съ вашиты заповѣды и щеся старая по възможности да заслужѫ съ готовостъ вашето желаніе, само това ще мие мѫчно да вы забѣлежѫ имѣнатѫ на всякѫ черквѫ и на коя годинае граденѫ, понеже намиратъ ся черквы много стары, което неможе нито за единъ мѣсяцъ дасѫ сбѫди, нъ ще глѣдъмъ колко можа по съвѫршено да стане описваніето. Господине! азъ преди неколко време макаръ и дасъмъ съвсѣмъ неученъ на матерниятъ ны язикъ, бѣхъ предпріялъ да направѫ едно описваніе на нашіятъ градъ съ всичкѫтѫ казѫзѫ отъ ревностъ къмъ народностъта мы, да опишѫ въ сяко село колкося житѣлиты българы и турцы колко кѫщы, колко черквы, колко свѣщеницы колко училища и колко ученицы, и послѣ да го дамъ на некои ученъ еднородчикъ даго преправи по правописаніе и даго обнародвѫ, или на българскѫтѫ книжнинѫ даго вмѣсты въ книжициты, както, и неодавнѫ испратилсъмъ особно описваніе на Чепинатѫ първото българско насѣленіе въ тія областы, и заради независтъта имъ отъ Великѫтѫ Черьквѫ и пловдивскиты Владицы, чрезъ Г: Дрг: Цанковѫ, което невидѣхь дася вмѣстилы ниыде, и което дело въ една частъ свѫршено, нъ неможа дася занимавъмъ всѣ на това нещо, понеже съмъ принуденъ отъ една страна дася старая за препитаніето на домочадіето

мы, и отъ другж страна да посрѣщьмь сжникиты и гоненіята на инородциты и на некои простацы отъ нашиты които неможжть да оценжтъ роролюбіето на единородчикиты свои, нъ надѣяся сь божія помощь да извжршж сь врѣми предпріятіето си, колкото за вашето повелѣніе бждеты спокойны, до две недѣли можеби и по напреди, давы испратж описваніето, и като препоръчавъмь себѣси на вашжтж любовъ, увѣрявъмъ вы за моето къмъ вась високопочитініе и джлбокжтж почестъ сь която и остаю за всѣгда,

Покорныи вашъ слугж
Стефанъ Захаріевичъ.

---

998. — Изпращатъ се статистически свѣдѣния за Пазарджишко. Церквата въ Пателеница. Гръцки надписъ въ монастиръ Св. Петъръ. Крамоли между пазарджичане. Пак. 39.

Вашему Високоблагородіу Любороднѣишы
Господине Nаидене покорно кляняюся!

Съ настоящето мы като питъмъ за вашето драгоценно здравіе, извѣщавъмъ вы, както сперѣди заповѣстьта вы, описжхъ колко би възможно. Кжщятж и черквиты въ пазарчижкжтж казж порядочно, само на некоисы отъ старо осталы непреправяны черквы лѣтописаніето може да неѣ правилно, нъ по преданіе, и по многото ся преправяны отъ стары осталы черкы коитося билы всѣ Българскы, както и въ тія щосж намиръть надписиты на свѣтиыты ся всѣ по български съ добъръ живописъ, въ срѣдното състояніе назначихъ които черквы нисж нито красны нито бѣдно нъ новы и здравы, а повѣчето немать богослужебны книгы, и които имжть нисж тъкмо, освѣнъ по гравниты сѣла, само пателенскжтж старж черквж сти димитрія куркулѣщицж отъ некоисы: Γρεγόριος Δεκός τε κερκεα въ царуваніето на гърциты и надписиты бѣхж по греческы, нъ отъ горе надолу написаны които замазжхж сега съвсѣмъ съ киречъ, нъ има една мраморнж плочж съ грьчкы надписъ коятося намирж въ мосҐрж сҐи петъръ, както и другы идолчетж. сь жалостъ вы явж Господине! защото завистливъ діяволъ е, влѣзналъ между нашиты съгражданы, коитося за сега намиръть въ голѣмо разногласіе, и Еснафскиты чловѣцы коитося отличавжхж съ любородство, подбодены ѿ пристрастіжть Г: Кара Никола, и гъркоманътъ панаютаки Х. Гороздовъ, прибралы сж наи горѣщіятъ българскы гонитель димитъръ маламатж дагы предводи, ушъ да исправжтъ работиты, които ся оправяхж досѣга отъ Г: N: Христовичъ и отъ другы любородны лица, съ намереніе да подновжтъ гърцизмътъ, безъ ся осѣтътъ нашиты просты съгражданы, нъ и мы напротивъ начнахмы и отъ двѣты страны въ черквжтж по българскы да четемъ, само ще сторътъ препятствіе на училищниты приходы, замъ да възпиръть успѣхиты по българскы, бждеты увѣрены Господине, за моего къмъ васъ високопочитаніе и дълбокжтж преданностъ, съ която и остаю за всѣгда,

на: 8: декемврія
1859:
Въ пазарчикъ.

Готовъ вашъ слугж,
Стефанъ Захаріевичъ.

---

999. — Пита се, приети ли сж изпратенитѣ статистически свѣдѣния. Пак. 39.

Високоблагороднѣишыи Господине!

Онія дны испратихъ вы, описваніето на червиты по нашжтж кжзж съ единъ петричлія, нъ незная дали гы получихты заради това молж вы, дамы ся отговориты съ два рѣдж писмо за спокоисгвотомы, покорно вы ся кляня, и остаю сь високопочитаніе за всѣгда,

Вашъ покорны слугж
Стефань Захаріевичъ.

на: 20: 10/врія 1859:
Въ пазарчикъ.

1000. — Статистическитѣ свѣдѣния приети. Благодарность за тѣхъ. Коп. кн. 3. 458.

Пловдивъ, 22 Декемврия 1859.

Господине Стефане Захаріевичь!

Молѭ Ви ся да не виждате кусуръ за погрѣшкѫ-тѫ что станѫ, та не сте приели съ врѣмя извѣстие, какво сьмь приялъ описание-то на церквы-ты въ казѫ-тѫ Ви. Ето какъ станѫ това: като прияхъ писмо-то Ви, азъ порѫчяхъ на чловѣка, что го донесе, да дойде да земе отговоръ, който и написахъ и го дадохъ на слугы-ты да го дадѫть на чловѣка, кога дойде да го иска. Вчера като прияхъ писмо-то Ви отъ 20 Дек. попытахъ и видѣхъ, че мое-то писмо не е проводено, та пакъ Ви ся молѭ да мя простите за тѫѭ неисправность.

Отъ срьдце Ви благодарѭ за описание-то на церквы-ты, то е доста плъно за колкото искахъ да знаѭ. И кога дойдете тука, щѫ Ви докажѭ благодарность-тѫ си и другояче. А сега Ви ся молѭ да ми направите и малко пò-подробно описаніе за монастыри-ты.

Писахъ Ви тврьдѣ на бръзо, та да прощавате.

Вашь
Н. Геровъ.

1001. — Описание монастиритѣ въ Т. Пазарджишко. Пак. 39.

Високоблагороднѣишы Господине Н: Геровъ
покорно кляняемся!

Вашиятъ Честныи отговоръ съ благодареніе пріяхъ, и прося прощеніе заради щовы отяхчихъ съ писматѫ мы за приемваніето на описваніето черковно, и сега спорѣди заповѣстьта вы, съ готовостъ описвъмъ колкото знъмъ подробно нашиты два монастиры въ които нищо старо ся не намирѫ освѣнъ стары развалины на прѣдниты имъ основы, и приказкы на околниты села отъ старцы. Монастирѫ сти Петъръ и павелъ въ една високѫ равнинѫ на политы на риллѫ планинѫ, която мы наричамы, отъ боазѫ дето истича изъ Чепинѫтѫ рекатѫ Ѥлидере, до батачкѫтѫ долинѫ каркарія, два часѫ къмъ югозападь далечъ отъ пазарчикь, казвътъ дае съграденъ на местото на едно Елинско капище въ гръчкото царуваніе отъ същіять дуксъ Григорія Куркуа, които е правилъ и осталѫтѫ черквѫ отъ старинѫ въ пагеленицѫ сти куркулѣщицѫ сега сти димитъръ, на които монастиръ билы дадены съ хрисовулѫ за подражаніе областъта на близниты села, пагелѣницѫ, баткънъ, хліяово, и кюсемуратово, които и досегѫ ся вакуфъ и десятокѫ имъ ся продавѫ башка, вие дися турциты когася завладѣлы тия места, дасѫго разоралы съвсѣмъ, и после само стениты му вънкашни съградены на стариты основи и черкѫтѫ на дървенѫ послкогато ходилы хаититы съ гюрчи паша изгорилыго съвсѣмъ, и щое било останало старо опленилы и разорилы, послѣ трети пътъ съграденъ отъ българиты жителѥ тукашны на сегашнотому състояніе, на половинѫтѫ и по малко мѣсто отъ колкое билъ напреди, както и черквѫтѫ му, мы заварихмы тамъ само гръчкы книгы, коитося наскоро исключихѫ, лани игуменьтъ като копалъ сѣверъ на стариты основы да правы новиты сегашны стаы, ископалъ до десѣтъ идолы длъбаны на мраморны плочы нъ простѫ работѫ и които стоятъ до днескѫ, друго любопитно нещо нѐма.

Монастиря с^ти^ Николаи въ една малкѫ равнинѫ на единъ клонъ отъ ерегоріето до рѣкѫтѫ тополницѫ, три часѫ и полвинѫ къмъ северовѫстокъ далечъ отъ пазарчикъ, казвътъ дае познатъ само въ царствуваніето на кръстоносциты латилы въ Цариградъ които ся имали метохътъ сы детое сега селото калугерово латинскиты калугеры, и покраи метохътъ сяе заселило отъ българиты сегашното кулегерово, некое времы имало много латинскы книгы стари въ манастирѫ нъ послѣшныты нашы игуменіе изгорилы гы, видися и тои дае разоренъ въ обладаніето турско и послѣ въ бѣдно състояніе отъ българиты съграденъ безъ черквѫ която скоро покойніятъ нашъ Епископъ Дионисія нощемъ билъ съградилъ скрито съ дозволеніе на Каванозоглу хасанъ бей, въ бѣдно състояніе, по онъзъ годинѫ сегашніятъ игуменъ

Г: Галактіонъ като разтури северн҄жтѫ странѫ на монастирѫ даго гради изново, основиты като копалъ намерилъ единъ гробъ (λάρναξ) като ковчегъ мраморенъ съ дрѫгъ мраморъ дебелъ покритъ като нв Езреискиты гробовы, съ латински надписы, които назначавътъ именатѫ на игуменыты и други калугеры и поповы латинскы дето казвътъ намѣрилъ голѣмо количество злато, съ което направы много мюлковы на монастиря и единъ Великолѣпныи метохъ въ панагюрище, и отъ глупость ушъ дася неосѣти това нещо, избрисълъ писматѫ отъ камъкътъ които са намирѫ фърленъ на единъ краи, въ северн҄жтѫ странѫ двора монастирски паленъ е, съ такивѫ гробовы нъ съ тувлы съ зидѫны, манастирѫе оставенъ на расипваніе, въздухътъ муе среденъ и водата малко и не добра, както иместо положеніето му безъ изглѣдъ, нъ сѐти петрѫ за живописното место положеніе чистіятъ и здравіятъ му въздухъ и многото и изряднѫ студенѫ водѫ може дасты ся научилы и отъ другы, както и за стараніето на игуменѫ. Г: Герасима да украси съ много стáи и съгради тоя оскудны отъ приходы и заълженъ монастиръ, друго нѣщо немъмъ да вы пишѫ за тоя предметъ, и ако мѫ съдиты достоинъ и за друго готовъ съмъ давы послужѫ радостно, и като вы увѣрявъмъ за моето къмь васъ високо почитаніе и дълбокѫтѫ преданностъ съ която остаямъ за всѣгда.

на: 12: януарія: 1860: въ пазарчикъ.

Вашъ покорный слугѫ
Стефанъ Захаріевъ.

1002. — Общитѣ работи отиватъ злѣ. На учителя не се плаща. Той се оплаква Герову. Пак. 39.

Прията 17 Дек. 1861. Отгов. 19 Дек.

Високоблагороднѣишыи Господине Н. Геровъ!

„Съ уваженіе приѣхъ вашето честно писмо отъ: 5:-ты текущаго и ся зарадвъхъ за драгоцѣннотовы здравіе, и на отговоръ вы казвъмъ зачтото въ градътъ ны по причинѫ на сѣгашн҄жтѫ анархия, родолюбивѫтѫ искрѫ съвсѣмъ ще изгасне, съ жалость вы извѣщавъмъ че днѣсъ черковниты приходы по злощастіе повѣренися на чловѣцы нечюствителны и (φωθοσβέτας) които желаятъ само черквѫтѫ да украсявътъ, та училището и да ся затвори, нъ имѫ важны лица които ся показвътъ че ревнуватъ за просвѣщеніето, подъ видомъ любородносты подкопвътъ основѫтѫ на просвѣщеніето, заради това и неможа нищо дася издѣиствувѫ за исплащаніето на учитѣлъ илія, които и дохождѫ при васъ да проси предстателството вы, за платкѫтѫ си, и щевы разкаже причиниты, покорно ви ся покланямъ и съ длъбокѫ почестъ остаю за всѣгда.

на: 16: Декемвря. 1861: въ пазарджикъ.

Вашъ
Стефанъ Захаріевъ.

1003. — Молба да се прѣпрати писмо въ Влашко. Пак. 39.

Т. Пазарджикъ 24 Јунія 1873.

Ваше благородіе Господине Найдене Геровъ
Вь Пловдивъ.

Когато имахь честь да дойдѫ при Васъ въ Пловдивъ азъ Ви бѣхь разказвала, че имамъ сынъ въ Браилѫ въ Влашко и че ся затруднявамъ да му испращамъ писма на сина си по причинѫ че незнаяхъ чрезь кого да му испращамь. Въ това ми положеніе, Ваше Благородіе, катосъчуству вахте имахте добринѫ-тѫ да ми предложихте да испращамъ писма та за сына си чрезъ Вась. Заради това сега, молѭ Вы смиренно, пріемете пликътъ ми за до Г-на Ивана Брегова и спратете го до него. Поздравлявамъ Вы отъ срьдце, сѫщо и, Госпожѭ Майкѫ.

Имамъ честь да сьмь съ почитаніе то си кьмь Васъ,

Рада С. Захариевъ.

93. ХРИСТОФОРЪ Д. ЗАХОВСКИ.

1004. — Отбѣгналъ унията. Въ одеската семинария. Желание да постжпи въ московската академия. Пак. 39.

Ваше Высокоблагородіе!

Почти три годины става какъ сьмъ тукъ въ Одесса, и въ продолженіе на това време азъ споредъ обязанность-та си, не можехъ да Ви пиша изведнажъ послѣ установленіето си. За долговременното мълчаніе, мысля, ще мя обвинитѣ не совсѣмъ, отъ кѫто земетѣ во вниманіе причинитѣ и обстоятелствата, които мя окружаватъ.

Азъ много сьмъ обязанъ на Васъ, и никога нещѫ забрава онія Ваши старанія, които беха все за моето бѫдуще благо. Тѣ, послужиха като предверіе на моята сѫдба. Особенно въ това време, когато ся вече бѣхъ отчаялъ въ надеждытѣ си, тогава азъ бѣхъ подобенъ на единъ корабль, които ся нахожда въ опасно положеніе отъ волнытѣ морски. Тъй сыще говора, и азъ бѣхъ въ едно такова волненіе душевно, кѫто претьрпѣхъ разни препятствія и неудачи, а пакъ отъ друга страна ми ся показваха такива благодѣянія, които, не толко сѫ вредителны, а и нема никакъвъ плодъ да принесѫтъ на Отечеството ни. Такива сѫ: Уніятското или Језуитското, отъ което, като се прелстиха нѣкои отъ нашитѣ Българчета, не само чи нещѫтъ получи напълно образованіето си, а и ще бѫдать на всегда орудіе Језуитско, всегда губителны на народътъ ни. Такива примки и на менъ беха, во время пребываніето ми въ Ц-градъ; но азъ сичко това разрушихъ мъжественно, отъ кѫто имахъ твьрдѣ голѣмо постоянство въ надеждата, която бѣхъ возложилъ на Васъ, която, говора надежда и быде осущественна наконецъ.

За дохожданіето въ Одесса и пріемваніето ми въ Семинаріята, да се не простирамъ надълго, ще кажа: чи поступихъ право въ класъ Словесности, гдѣто и прослушахъ цѣлыйтъ курсъ, а послѣ прейдохъ въ класътъ Философскій, гдѣто слѣдувамъ и сега.

Но кѫто видѣхъ чи предмѣтытѣ, дѣто ся преподаватъ втората година въ този класъ не сѫ твьрдѣ полезны; така нѣкои предметы и въ класътъ Богословскій, исключая едно Богословіе, то азъ да не губа времето си подадохъ Св. Синоду прошеніе да постъпа въ Московската Академія, отъ кѫто держа вступителный экзаменъ. На това Св. Синодъ уполномочи упомянутата Академія, тя да пита Семинаріята за моитѣ успѣхи, силы, и ще ли мога слѣдува въ Академіята и проч. Презъ този мѣсяцъ дойде отношеніе до Семинаріята отъ сказанната нами Академія, а Семинаріята твьрдѣ добрѣ ся отговори за менъ, отъ кѫто посла и отмѣткитѣ ми по сичкитѣ предметы, които сьмъ прошелъ. А тѣ са: по Словесность: Риторика, Піитика, Алгебра, Геометрія, Всеоб. Исторіѭ Св. Пис. Правосл. Испов. Церк. Уст. Греч. и Франц. языки. По Философіи: Психологія, Логика, Физика, Химія, Ботаника, Минералогія, Биб. и Руск. Исторіи, Св. Пис. и Нѣмецки языкъ.

Сега азъ ся готова като повтарамъ миналитѣ предметы, и съ нетерпѣніе очекувамъ резолюціята на отговорътъ на Семинаріята. Занапредъ както ще бѫде азъ ще Ви отпиша. Поздравете О. Дамаскина и други наши съотечественницы.

1864 г. Юнія 20 д. Вашъ признателный
Одесса. Христофоръ Д. Заховскій.

1005. — Заховски въ Харковъ. Иска новъ паспортъ. Пак. 39.

Прието 11 Окт. 1869:

Ваше Высокоблагородіе!

Като окончихъ курсъ въ Херсонската Семинарія въ 1867 година, я поступихъ учитель въ уѣздно училище; но за подобре на конецъ рѣшихся да продолжа образованіето въ университетъ, заради това и дойдохъ въ Харьковъ, гдѣто и выдержахъ вступительный экзаменъ.

Но при зачисленіето въ студенты я срещнахъ затрудненіе, по причина, чи изгубихъ по пѫтя билетъ на жительство. Заради това азъ покорно прося Ваше Высокоблагодіе проводете приключенното писмце въ Самоковъ до моите ро-

дители, задами испратагъ новъ паспортъ и метрическо свидѣтелство. Като получите поименованните документы моля Васъ проводетеги въ Цариградъ до Г-на Тъпчилещова за да ги испроводи той въ Одесса до Г-на Васил. Николаевича Рашеева съ передачею Г. Радіону Петровичу Умникову. Надѣвамъ ся, чи Ваше Высокоблагородіе ще вникнете въ моето затруднително положеніе, и ускорите моите документы, тъй като азъ неполучавамъ стипендія догдѣ не дойдатъ документытѣ.

Харьковъ
27 Сентемврія 1869 година.

Вашъ покорный слуга
Христофоръ Заховскій.

1006. — Заховски се лута изъ университетъ въ университетъ. Става студентъ въ Лазаревския институтъ за источнитѣ езици. Пак. 39.

Прията 15 Янн. 1873.

Москва, 26 Декабря 1872 года.

Многоуважаемый, Найденъ Геровъ!

Сьдбата по нѣкоги хвьрля человѣка въ голѣмо и тежко испытаніе и блазее, както казватъ, на тоя человѣкъ който пренасѭ сички невзгоды съ терпѣніе и не ся отчаява въ своитѣ си предпріятія.

Такова едно испытаніе обрушися и надъ мене, подыръ свьршваніето ми въ Одессѫ. Вый добре знаете, чи въ первото си дохожданѣ въ Россія, князь Лабановъ Ростовскій, незная що еималъ тогава у видъ адресувалъ ме въ Петербургъ подъ видомъ діакона и, когато издьржахъ въ Харьковскія университетъ экзаменъ въ 69 год. не мя зачисляваха въ студенты, а слѣд. и стипендія не ми даваха по причина на това, чи, като немахъ метрическо свидѣтельство, въ него време Ректора ся снесе сосъ Семинаріята, която, за мое несчастіе, отвѣти, чи азъ сьмъ принятъ былъ по билету, выданнаго мнѣ изъ Россіискаго посольства въ Констант. подъ именемъ діакона. Метрическото свидѣтельсво, което Вый ми проводихте въ него време, распута малко нѣщо вопросѫ, за което Вы попремного благодарѭ, и подыръ като ми изслѣдуваха на консиліумъ раката, дознася, чи това поврежденіе ми отъ дѣтството, а слѣд. и не сьмъ моглъ да пріема онзи санъ, който ми приписалъ Алексѣй Борисовичъ Лабановъ-Ростовскій. Но както и да е, работата, относително за стипендіята прія другъ оборотъ и азъ подыръ много хлопоты не можехъ да я получа. И тѫй, благодаря на Ректора, Кочетова, той мя снабдяваше цѣла година отъ себеси по 10 руб. въ мѣсяца. Но на слѣлующата година, като преминахъ въ 2-й курсъ, съ надежда чи, Славянскія комитетъ ще мя снабди сосъ стипендія, прейдохъ въ Московскія университетъ, гдѣто и преминахъ отъ Естеств. на Юрид. факультетъ и, за зла честь Комитета ми отказа, подъ прѣдлогъ, чи нематъ средства. Подыръ туй нѣщо, разумѣва ся, азъ требваше да ся удаля на време, и пакъ да ся събера, тѫй да кажа, съ новы силы, за да ся борѭ съ обстоятельствата и да ся стремѭ да преслѣдувамъ своето си желаніе. И это сега, подыръ едногодышного мое учительствованѣ, въ едно изъ уѣзднытѣ училища пакъ ся зехъ за учебницытѣ, но не университетски лекцій, а за Арабскій, Турскій, Персидскій и други. Вый отъ разумѣватѣ, чи азъ поступихъ на факультетъ или, както казватъ тука Спеціальнытѣ классове въ Лазаревскія Институтъ. Видися, чи сьдбата наконенъ съжалися надъ мене и благодаря на своитѣ си успѣхи (дѣто, разумѣвася за менъ е по-лесно, нежели на рускитѣ), профессорытѣ ми исхлопотаха стипендія и сега за напредъ надѣвамся да ся воспользувамъ отъ доброто вниманіе и уваженіе, което азъ имамъ при Института. Тукъ, както и на факултетътъ восточн. яз. при Петербургскія университетъ, твьрдѣ малко хора има (у насъ сички сме 8 чел. а тамъ 7 человѣка на сичкитѣ отдѣла). А между това Русситѣ, които поступаватъ подыръ единъ мѣсецъ преминуватъ въ университета и тѫй, както ся види изъ бумагата, която презъ тія дни дойде въ Института, предписувася, по возможности да ся стараятъ да пріемватъ хора православны, и подыръ да ги проваждатъ, подыръ свьршванѣто при восточното отдѣленіе на Азіятскія Департаментъ, отъ гдѣто, разумѣвася, смотря по успѣхитѣ тоя часъ ще ги проваждатъ на мѣста, защото има голѣма нужда въ такива

хора. Както и да е, но азъ мысля чи макаръ и да самъ изгубилъ много време, като ся бихъ натамъ насямъ, като нѣкой корабль, който ся бори съсъ морскитѣ валны — достигнахъ наподыря своето назначеніе тѫй да кажа, защото и у насъ ся требватъ тія языцы, особенно у послѣдното време, когато Българытѣ наши ся пробудиха отъ дълговременныя сънъ и содраха грьцкото покрывало отъ лицето си, което имъ беше навлекло Греческата патріаршія.

Моля Вы ся проводете приключенното писмо до Самоковъ на родителытѣ ми и Вы убѣдително просѧ, ако бы да получите отъ тѣхъ за менъ письмо, ще мя обяжете много и много, като го проводите по слѣдующія Адрессъ: Студенту Лазаревскаго Института восточныхъ языковъ Христофору Заховскому въ Москвѣ.

Вашъ покорный слуга
Заховскій.

1007. — Два пѫтя прѣдъ Заховски: руска или турска служба. Кой пѫть да хване? Съвѣтъ съ Герова. Допитване до Кямилъ паша. Пак. 39.

Многоуважаемый Господине
Найдене Геровъ!

Нееднократно сьмъ Вы писалъ и почти наскучалъ съ своитѣ си письма, като сьмъ излагалъ въ тѣхъ неудачитѣ си въ трехъ годишната за менъ злочеста сѫдбина, която мя преслѣдваше на сѣкадѣ по окончаніето ми курса въ Одеса. Никога не щѫ забрава това, чи Вый сте первый и послѣдній мой благодѣтель, и чи на Васъ сьмъ обязанъ за своето си нравственно развитіе. Богъ знаеше, щехъ ли азъ да си добія цѣльта при това положеніе въ шестидесятыхъ годахъ което азъ подырѫ наченахъ да разумѣвамъ, ако вый не бехтеся случили, за мое счастіе, въ то время въ Цариградъ, когато ся просихъ у бывшіятъ Рускій Посланникъ Г. Лобанова Ростовскаго за да мя проводи въ Россія да ся уча. Это вечь четырнаесеть години какъ живѣѭ въ Россія, далечь отъ своето мило отечество, за возрожденіето на което сьмъ слѣдилъ и слѣдѭ денонощно въ журналы, брошюри и газеты. Незная на колко ще ся осуществятъ моиты планове, които сьмъ ималъ още при поступленіето си на факультета восточнытѣ языцы, но несомнѣнно е това, чи на друго лѣто свършвамъ своята спеціальность и менъ предстоятъ два, тѫй да кажа, лагеря. Утвердително не могѫ да кажа въ кой лагерь ще пристана; това, разумѣвася зависи отъ стеченіето на обстоятельствата които ще мя окружатъ на бѫдущето лѣто въ Петербургъ.

Вый като сьотечественикъ и благодѣтель мой, предъ Васъ толко и мога да изложа нѣкои свои съображенія и да проса отъ Васъ отеческо наставленіе и разрѣшеніе на моитѣ недоумѣнія, които мя волнуватъ, както бурята—кораблятъ на морето.

Вамъ е тврьдѣ добрѣ извѣстно, чи отъ нѣколко години насямъ Россія стана да гледа на насъ, бѫлгаретѣ, като сквозь призма, тѫй да кажа, което стана вече ясно за секи единъ здравомыслящій нашъ сьотечественникъ, отъ като погледне по близу на работытѣ и си даде отчетъ за сичко едно нѣщо, което ся вѫрши въ насъ, около насъ, и за насъ. Разумѣвася, кромѣ извѣстнытѣ Вамъ цѣли, тукъ са много виноваты и нашитѣ, особенно тія, които са останали въ Россія. Ето защо азъ и по сегашното време не получавамъ стипендія нито даже пособія, както отъ Комитета, тѫй и отъ Министерството Иностранныхъ Дѣлъ, а живѣя, благодаря на поддержката на нашіятъ факультетъ, който състои изъ профессоры родомъ Армяне и Арабы, и — на уроцы. Както и да е, но като Българинъ и виждамъ чи моето мило отечество служи яблокомъ раздора мѫду мнозина, азъ сьмъ обязанъ и не могѫ да бѫда хладнокровенъ да не пріема участіе, споредъ силата си въ неговата сѫдьба, макаръ съ какъвъ начинъ и да е: „Цѣльта оправдава средствата", казва поговорката. Не ще ся простирамъ на дълго въ какво положеніе ся е намирало нашето мило отечество до паденіето на Наполеона 3, който беше двигатель на Европейската коалиція; въ какво ся намира сега и на колкоса улобопримѣними верху насъ предпріятіята на нашитѣ, както тайны тѫй и явны, — сичко това Вы е добрѣ познато. Нема сьмнѣніе, чи наша Българія ся нуждава въ хора, които бы занимали това или друго мѣсто въ государственныя организмъ въ Турція и могли бы да при-

лагать въ жизнь това или друго средство, смотря по времето и требванiето на обстоятельствата. Это отъ гдѣ излази причината че постъпихъ на този факултетъ, отъ когото азъ мысля толко и мога да получа и достигна онова, което азъ желая и — сьмъ призванъ съ какво да е да послужа на милото си отечество.

Разумѣвася, специальностьта мя веде, както погоре казахъ къмъ това, чи азъ требва да поступа или на Русска служба и тѫй да ся пѫхна въ общеславянскiятъ круговоротъ, отъ който тѫй сѫще мога да извлека за насъ онова което ся требва, илиже да бѫда органъ и проводникъ на Турско-то правительство, отъ гдѣто азъ неся отчаявамъ мога да извлекавамъ не помалку, ако не повече, польза за милото си отечество. Впрочемъ да успокоя совѣстьта си азъ написахъ письмо до Г-на Хитрово, консулатъ въ Цариградъ, въ което, както ся требва, изложихъ твърдѣ осторожно и въ духѣ всеславянскомъ онова което азъ, като Русски въспитанникъ, намѣрихъ съобразно съ духа на времето, и тѫй сѫщо проса неговото ходатайство, ако е възможно да исполна назначението си подъ защита на Сѣвернытѣ законы. Тукъ, разумѣвася, Вый можете да ми окажете едно изъ величайшитѣ благодѣянiя, ако е возможно да прiемете участiе и присоедините своето ходатайство къмъ ходатайството на Г-на Хитрово, или тъй да кажа да го побудите къмъ такова ходатайство, за което ще мя вѣчно задължите. Что ся касае за да поступа на Турска служба тукъ, не ся представляватъ никаквы затрудненiя, както ся убѣдихъ въ прошло-то лѣто отъ Кiамилъ Паша въ Петербургъ, гдѣто отивахъ по свои частны работы, като ми одобри специальностьта и обѣщава да ми даде мѣсто или при своето посольство или рекомендацiя за въ Цариградъ.

Изъ това мое письмо Вый виждате ясно цѣльта ми, но къмъ кой лагерь ще пристана, това както погоре казахъ, зависи отъ положенiето на обстоятельствата и, — отъ желанiето на извѣстныты Вамъ . . . да бѫда тамъ или тука, на тоя или онай пѫть. Колко и да ся расхождатъ тiя два пѫта другъ отъ друга, но главното е цѣльта ми ся достига и тукъ и тамъ.

Ето причината, която мя побуди да Вы напиша, и прося отеческо наставленiе и совѣтъ, какъ да постѫпа, и кое, Вый намирате за подобрѣ. Надѣвамъ ся, чи Вый не ще ми откажете въ искреннiятъ Вашъ отвѣтъ, като первый мой благодѣтель и съотечественникъ, съ който съвѣтъ ще увѣнчаете, тѫй да кажа, менъ съ най драгоцѣнныты за секиго бѫлгарина наставленiя въ това возраждающееся за насъ время на попрището ако не историческо, то пока нацiонально.

За всегда пребывавамъ

Москва, Вашъ покорнѣйшiй слуга
16-е Августа 1874 година. Христофоръ Заховскiй.

94. М. СТ. ЗЕГА.

1008. — Молба да се прѣпрати писмо въ Одеса. Пак. 146.

Прието 20 юн. 1869.

Уважајеми Господине Конзул.!

Као добар пријатељ Тодораки Пулиева, с'којим у преписки стојм, узймам себй слободу умолйти Вас наиучтивије, да бй толко добри били, й приложено писмо у Одессу до Тодораки сигурнйм путем одправили. —

Надајучисе да ће те смѣлост моју извинитй, й просбу моју йзполнйти,-јербо је за странг у овим странама весма трудно пйсмо за границу сигурно одправити,- изразујем Вам у напред моју наивишу Благодрност;

Дозволите мй јоште уважајемй Господине йзјасниг Вам, као знаменитом й добром Родолубу, увѣрене мојег отлйчног почитанија, с'којим имам чест бити

Ваш покорен
у Бане 19-и Јулија 69. М. Степанов. Зега.

Ps. Ја овде употребујем Бане противу Реоматисма на којем страдам й скоро полазим опет за Одессу.

95. СИМЕОНЪ ЗЛАТЕВЪ.

1009. — Иска се награда отъ руското правителство за принесени нему услуги прѣзъ кръмската война. Пак. 40.

Прията 21 Марта 1858.

Благородный Господине!

Цѣли почти шесть мѣсяца има откакъ долуподписаный зехъ чссть, когато бѣхте тука, да Ви сѫ помолѭ, като на единъ отъ най-Любородны-ты Българы, зада подѣйствувате, да ми сѫ подари едно възмездіе за послуженіята които въ заминѫли обстоятелства до колкото ми бѣ възможно принесохъ на Высославно-то Правителство, което въ Васъ е добыло единъ толкова добръ чиновникъ. Нъ противъ пѫлнѫтѫ ми надѣждѫ, за сполукѫ на правдинѫтѫ ми, когато другарь-тъ ми Михаилъ Генковичъ Авраамовъ въ Гюргево быде честитъ да сполучи прѣди много врѣме, заплата за заслуженія та си, които при мои-те можѫтъ, смѣѭ да рекѫ, да сѫ счетѫтъ за помаловажны; за злѫ моѭ честь до сега отговоръ сѫ неудостоихъ да добыя, за да бѫдѫ въ знаніе за добро желателны ты Ви за мене дѣйствуванія.

За това, Благородный Господине, зимамъ дѣрзость днесъ съ настоящото си, да Ви помолѭ изново, да благоизволите и прѣставитѣ нижайшѫтѫ ми таѭ прозбѫ, гдѣто надлѣжи, зада сѫ извлече за мене пристойно възмездіе, съ което вмѣсто здравіе-то си и малко то си състояніе, които изчерпахъ въ растояніе на двѣгодишното ми въ терсанѫ тѫ прѣбиваніе да сѫ утѣшавамь.

Ако ли за истинѫ тѫ на писаны ты ми при вашето дѣйствуваніе сѫ нуждны особяно мое прошеніе и довѣреніе, на които да може да се положи всяка основа, то благоизволете да ми извѣстите и сьмь готовъ да Ви принесѫ такива, отъ множина съврѣмено въ Валахія прѣбиваюши Руски чиновници и търговци.

Добронадѣжденъ, Господине, чи настояща-та ми просба ще намѣри отзивъ въ Вашето великодушіе, и че поне чрѣзъ третье лице щѫ пріемѫ отъ Васъ макаръ двѣ рѣчи за отговоръ на настоящо то ми, остаямъ съ глѫбоко почитаніе

Цариградъ. 17. Марта. 1858.

На Ваше Благородіе
нижайшій слуга
Симеонъ С. Златовъ.

96. СТЕФАНЪ ЦВѢТКОВЪ ЗЛАТЕВЪ.

1010. — Молба за учителско мѣсто. Пак. 40.

Прията 5 Ноемвр. 1870.

Многоуважаемий
Господинъ Геровъ!

Макарь и да немапознавате лично, но като сьмь увѣрень че Ви нема да ми откажите въ моятѫ камъ Васъ молбѫ; то азъ смело ся обрѫщѫмъ кѫмъ Васъ. Като сьмь сторилъ намиреніе да са вѫрна въ Бѫлгарію да заемна въ нѣкой гратъ учителско мѣсто; като са нерѣшавамъ да си додѫ доръ-дѣ не си намѣрѫ мѣсто, заратъ това азъ додохъ до Галацъ до Господина Евлогія Георгіева, и като са поразговорихми заратъ това мой желаніе, то той ми каза че Ви сте му писали преди нѣколко времъ, какъ въ Карлово има мѣсто и са трѣбова учитель, за да предложи на Г. Христя Б. Петкова; но той са отказаль, защото са бой и сега за сега има хубаво имѣсто въ Смаилъ. Зато Господь Евлогія ми предложи да са отнесѫ до Васъ сь писмо, да Ви питамъ сигорно, ако е возможно, има нужда и сега за учитель въ Карлово; то азъ Ви просѫ да постарайте да ми устроите това или друго мѣсто, за да можѫ да са вѫрнѫ прямо и да заемна учителско мѣсто, за да неходѫ да са лютамь. —

А заратъ мень ако искате да узнайте кои сьмь? Азъ сьмь отъ Троянъ, свѫршилъ сьмь въ Одесскѫтѫ Семинарію въ 1867 го. и постѫпихъ дѣйствителний студентъ въ Новороссійскіятъ университетъ и слушахъ тамъ двѣ години професорски

лекции въ пжрви и втори курссъ и като неможахъ да продолжавамъ повичь, азъ си уволнихъ и получихъ „Свидѣтелство“ отъ Новороссійскіятъ университетъ за тези двѣ години свидѣтелство какъ сьмь слушалъ професорски лекции. А да са, положително увѣрите за сичкото горѣ казано, Ви можите да питате Господина Х. Павлова, Калоферца, съ когото съмь живялъ сичкото времѣ въ Одессж.

Ако земите на себе си този трудъ и ми намѣрите учителско мѣсто и положително направите условія съ Карловскатж или друга нѣкоя общинж, то Ви, молявж! можите да ма извѣстите чрѣзъ Г-на Евлогія Георгіева въ Галацъ съ телеграма до дѣ е още времето топло за да можж да са додж полесно, защото сега вече настжпя зимж —. Остаемъ Вашь най вѣрний и задалженъ слуга

Галацъ
9 и Октовр. 1870 го.

Стефанъ
Цвѣтковъ Зlатеff

Адресать ми е Стефану Ц. Златеву.

97. ЯКОВЪ ДИМОВЪ ЗМЕЙКОВИЧЪ.

1011. — Руски великъ князъ въ Цариградъ. Българскиятъ черковенъ въпросъ. Христо Георгиевъ се прѣслѣдва. Пак. 65.

Милостивый Господине!

Удостоихься да пріемж почитаемо-то ми Ваше писмо, което мя прави да ся считамь за честить. Писмо-то Ви носи датж 5-й юлія а азъ го пріяхъ на 22-й текущаго; види ся да го забравили у дома; и слѣдъ двѣ недѣли имъ дошло на ума да ми го испратять. За това молѭ Вы недѣйте ми брой за немареніе закжснелія отговоръ. Благодарж Ви, че не забуравяте нижяйшія си слуга, който Ви има на мѣсто бащж си и прьвъ благодѣтель слѣдъ Бога.

Обѣщалъ бѣхъ Ви ся да Ви пишѭ новины, нъ немж какво да Ви пишѭ; зачтото, новины-ты, които има да Ви пишѭ Ви трѣбва да гы знаете отъ вѣстницы-ты. Пò-прѣди, когато Русскія князъ бѣ въ Царій-градъ, имахъ честь тж да го видж въ Садразамскія край морскый палатъ, гдѣто бѣхъ отишълъ съ нашія Бей и съ Д. Чомакова; Н. В. дойде тамъ заедно съ Посланника и другы 7—8 души на царскый каикъ, когото тегляхж 10 души лопатари, който носеше 2 знамена на прѣди Русско-то и отзадъ Турското, на когото и принадлѣжеше. Слѣдъ тридневно прѣсѣдваніе, трьгнж, и отъ всичкы страны топовны грьмеже го испровождахж и царскы ты музикы му свиряхж, насрѣщж вапоръ-тъ, на когото ся качваше за да трьгне. Блъгарскія въпросъ си сѣди на сжщо-то мѣсто; зачтото тогава намирахж за причинж празника и дохожданіе-то на французскія князъ и сѣтнѣ на руския, а сега бунтъ-тъ въ Блъгаріѭ. Господинъ Чомаковъ всякой день ходѣше при садразама, който му ся обѣщаваше, „че утрѣ или другый день щж Ви дамь рѣшеніе-то, което го ималъ написано“. Веднажъ заедно съ нашія Бей отидохж на В. П. съ сжщж надѣждж да земать рѣшеніе-то, зачто-то бѣ имъ ся обѣщалъ Н. В. че утрѣ отъ какъ го прочете на съвѣта, безъ друго ще имъ го вржчи, нъ и тогава радость-тж имъ бы напраздно; зачто-то когато влѣзнжли при него, друго закачилъ да гы пыта, и за случкы ты въ Блъгарія кой край ще земать. И тъй работата си сѣди такава каква то и напрѣди. Митхатъ паша кога то отиде за Блъгаріѭ повыка нашія Бей на особено и строго му заржчж да пише въ **Пловдивъ**, что то никой отъ жители-ты да не е ималъ сношеніе съ **Христа Георгиевъ**, който е былъ главенъ членъ на Бунтовническія комитетъ, зачтото, ако ся улови нѣкой строго ще ся накаже; за това нѣчто бейятъ прѣминж-тж нѣдѣлѭ писа на общинж-тж да ся вардятъ добрѣ.

Азъ досега съ Волѭ Божіѭ сьмь здравъ, обаче служба-та ми е голѣма, зачтото, освѣнъ, гдѣто врьшѭ условнж-тж службж, врьшѭ и отъ долны-ты службы, като напр. да метж и да миѭ кжщж-тж, когато неходимъ на В. портж; и съ еднж рѣчь не сьмь отдѣленъ отъ другы-ты слугы, а освѣнъ това и много жестоко ся обхожда както съ мене тъй и съ другы-ты. Много тирякія е станалъ, что то все на крака стоимъ, и не можемъ да си хванемъ своѭ работж, нъ както и да е тъзъ годинж ще ся влѣче игото. Молѭ Вы недѣйте казва, че ви пишя новины, зачтото

ми е запрѣтено. Жялно ми е, че нещѫ могѫ да Ви пишѭ по чясто и да не бы да забравя языцы ты и наукы ты, като не ми ся пада врѣмя прѣговарямь. Всякой день ходѫ съ бейя набаба Алiе и токо рѣчи разбрахъ рядове ты, който дрьжять; само шюрай-девлетъ приличя малко за съвѣтъ, нъ все си е турска работа и т. н. т.

Като Вы поздравѫ срьдечно цѣлувамь Ви рѫкѫ, сѫщо и на коконѫ-тѫ, и остаямь Вашь

Покорный слуга Яковъ Димовъ
с. — з. македонецъ.

Простѣте ми, че на конецъ ми ся развали писмо-то, че бѣ ми збрькалъ нѣкой нѣчто въ мастило-то, когато мя повыкахѫ горѣ за нѣчто прѣди да сврьшѫ писмо то, а да го прѣпишѭ нѣмахъ врѣмя.

1012. — Смѣсена комисия за черковния въпросъ и нейнитѣ членове и дѣятелность. Пак. 40.

Цариградъ Мартъ 19-и 1869

Милостивый Господине!

Герчово-то писмо мя подканя да Ви пишѭ. Наистинѫ азъ си забравихъ длъжности-ты си които имамь камъ Васъ, и тъй кажи сѫ показахъ недостоенъ за благодѣѭнiѭ-тѫ Ви, който сьмь прiялъ, обаче на дѣѭ ся, че щете мя простите. Азъ много пѫти мыслѭ да Ви пишѭ спорядъ както и Ви ся обѣщахъ, обаче като мыслѭ, че нишо ново нѣмамь да Ви пишѭ, не мисляще само празно писмо да Ви испращамь; зачто новины-ты, които бы ви съобщилъ, както за въпроса, тъй и за другы-ты нѣчта Ви гы четете въ вѣстникъ Македонiя; и тъй за мене не остая что да Ви пишѭ. За въпросѫ има съставена еднѫ комисiѭ отъ 6 души членове, които сѫ отъ Блъгаре-ты: нашiя Г. Бей Стояновичъ ☧. Иванчо Пенчовичъ отъ Русчюкъ, членове на дрьжявнiя съвѣтъ и Гаврiилъ ефенди Крьстовичъ членъ на дивани Ахкямъ, а отъ грьцы ты Христакы ефенди, Александъръ Кара-Теодориди и Фотиади Бей; Фотиади Бей си отиде на службѫтѫ въ Атинѫ, ана негово мѣсто не знаѭ кого ще поставѭтъ. Отъ какъ си отиде Ф. Бей и по причинѫ на Байрама, близо двѣ седмицы ся минѫхѫ отъ какъ не е засѣдявала комисiята; нъ и тая комисiя не е вѣрно да испече работѫтѫ, зачто то немогѫтъ да ся съгласятъ по между си за смѣсены-ты епархiи.

И на двата Байрама ходихъ съ Бейятъ въ Царскiя Сарай на Долма Бахче и по конацы-ты на пашы-ты, и изглядахъ имъ всичкы-ты салтанаты.

Молѭ все Вышняго да Ви удостои да прѣчякате святое Въскрьсенiе Христово за много годины здрави, весели благополучни и радостни, и като Ви цѣлунѫ рѫкѫ, смѣѭ да ся наричямь за всѣкога

Вашь нижяйшiй слуга
Яковъ Димовъ Змейковичъ.

Незнаѭ да ли сте прiяли всичкы-ты брошюры, които сѫ печятани за въпроса нагрьцкы и французскы, отъ Цариградскѫ-тѫ Блъгарскѫ общинѫ.

1013. — Змейковичъ настаненъ въ Малко Габрово — Скеченско. Благодаренъ отъ положението си. Признателенъ Герову. Иска му се да се повиди съ него. Пак. 10.

Прието 29 Янн. 1875.

Малко Габрово 10-врiй 10-й 1874

Благородный Г-не Н. Геровъ!

Долуподписанiятъ Вашь покорный слуга и признателенъ въспытаникъ, съ покорно-то ми идѫ прѣдъ Ваше Высоко благородiе, да принесѫ покорны-тѣ ми почитанiя и да цѣлунѫ благодѣтелна-та Ви десницѫ. Слѣдъ това научете ся, че съ Волѭ на Всемилостиваго живѣѭ здравъ до настоящiя чясъ. Прѣди шесть годины, т. е. на

1868 лѣто, когато трьгнѫхъ за цариградъ съ Челеби Георгакы Стояновичя, оставихъ единъ ковчегъ съ книгы въ кѫщѫ-тѫ Ви при старѫ-тѫ Ви библіотека на тавана врьхъ писалище-то Ви, за които безъ друго надѣѭ ся, честоять неповредены; ако имате сгоденъ случяй съ носящаго настояще-то ми отговорѣте ми. До когато бѣхъ въ Цариградъ писахъ Ви нѣколко пѫти, на които писма и пріяхъ отговоръ, обаче откакъ ся отстранихъ въ тозый край не ми ся паднѫ случяй да Ви пишя. Сега като ся научихъ, че мѣстото на службѫ-тѫ Ви е още Пловдивъ, дрьзнѫхъ да ся отнесѫ писменно до Васъ моего Благодѣтеля, за да подновѫ сношеніе-то. Като брьзахъ свршывамъ вкратцѣ за което просѫ снисходителность-тѫ Ви.

Поздравлявамь Вы срьдечно, цѣлувамь рѫкѫ и на супругѫ Ви Г-жѭ Марія, поздравлявамь и сына Вы Г-на Герча и Госпожицѫ дѣянкѫ и прочитѣ

Вашь слуга Я. Д. Змейковичь
Скопиянецъ

Ако ида не сьмь Ви писвалъ, нъ никакъ нещѫ зобурави Вашитѣ съвѣти и благодѣянія, въ врѣмя на прѣбиваніе-то ми въ Пловдивъ, желаѭ да Ви видѫ съ дѣца-та Ви, и имамь намѣреніе съ Волѭ Божіѭ.

1014. — Змейковичъ си иска книгитѣ, които нѣкога си билъ оставилъ у Герова. Пак. 40.

Благородный Г-не Настоятелю на кѫщѫ тѫ Найденова Георовъ, прѣжде бывшій Рускій консулъ въ Пловдивъ, здравствуйте!

Азъ Долуподписаный, бывшій ученикъ въ Пловдивското Централно училище, въ врѣмято на учителствуваніе то на Ј. Груева и Сп. Зафирова, бѣхъ идомашный учитель на Г-на Герчя Найденовъ Геровъ. Слѣдователно, около 1868 лѣто, като ся случи да отидѫ въ Ц-градъ съ Георгія Стояновичь Чѫлоглу, оставихъ си единъ синъ сѫндѫчѫкъ съ книгы-тѣ ми, при стара та библиотека Герова, т. е. на тавана върхъ писалище-то му, за което минѫлѫтѫ есень бѣхъ писалъ и писмо отъ Габрово, на което пріяхъ изустный отговоръ, че неможе дасѫ прѣдать книгы-тѣ ми, зачтото Г. Геровъ не е былъ тука. Прѣди Българско-то востаніе азъ имахъ взаимнописаніе съ Герова и съ сына му Герчя, които ми писуваха, че сѫндъкатъ съ книгы-тѣ ми, си стой заключенъ, както сьмъго оставилъ, и когото человѣка ида прата съмое писмо щѫть му гы прѣдадать; обаче тогава не ми трѣбваха, та негызехъ, и зачтото имахъ намѣреніе да минѫ прѣзъ Пловдивъ, та да си гы зема самичякъ, нъ като учителствувамъ отъ нѣколко годины по тукашны-тѣ мѣста, неми допрощава врѣмето да минѫ тамо. Затова молѭ Ви ся, ако не ся изгубилъ сандикатъ въ бунтовно-то врѣмя, дадѣте го на несящаго настоящето ми Александра Ангеловъ, Даридерецъ, единъ отъ прьвитѣ трьговци Абаджискы; Апакъ ако не вѣрвате него попытайте Атанасакы Самоковліята, както за него, тъй и замене. Апакъ отъ моите книгы нѣма нужда нито Г. Геровъ, нито нѣкой, зачто сѫ стары и различны и повечето сбирщинѫ и рѫкописы и турскы и грьцкы, които наспротивъ сегашны-ты ново-напечатани и хубавы книгы, моите не за служавать, никакво вниманіе, та е безъ полезно да стоять затворены тамъ, а Азъ да ся лишявамъ въ учителство-то отъ книгы-тѣ си. Ако ли по Благополучію, ся случи тука Г. Геровъ или Г-жа Марія Герова, или сынъ му Герчо, молѭ гы, да мя подарать нѣкоѭ достозабѣлѣжителнѫ книга отъ Ново напечатаны-тѣ, было Бьлгарска, било Руска или Френска, освѣнъ като прѣдадать моитѣ на казана го А. Ангеловъ, моятъ сегашный Господаръ. Както и да е моля Ви или прѣдадете, или непрѣдадете книгы-тѣ ми, удостоитемя ако ви е възможно съ едно писмо, като ми раскажете на кратко и за Герова и задѣцата му, зачтото желая да ся научя, като за мой бывшій Благодѣтель. Като сѫ надѣѭ, че ще сторите трудъ даисплъните желаніето и моленіето ми, Поздравлявамъ Ви и остаямъ за всегда вашъ

Юлія 6-й 1880 въ
Дари-Дере

Пріятель и слуга Яковъ Димовъ
Змейковичь Скопскый Македонецъ,
учитель въ Дари-дере, Гюмюрджинско

98. ЗАХАРИ Х. ЗОГРАФЪ.

1015. — Физикитѣ се харчатъ. Невѣжеството на самоковци. Училището е за оплакване. Пак. 40.

из Са́моковъ

Мꙋдрословѣ́сный о̂у·чи́тлю Г. На́йдене х҃. Ге́ровъ.

1850-о̂ктовріа 5=і́й д.

Писа́хъ ви и̂понапре́шъ, но незна́мъ полꙋчихъте ли писмо́томи, о̂ба́че и̂ Сега́ви пи́ша, книгити, като и̂̂мъ збе́ра парі те и̂ като намера человѣ́къ си́гуренъ, щевигй прово́да, и̂ като поха́рчимъ и̂ о̂стана́ли те 3= или 4= но зна́й защо щеги по ха́рча по прі́ятелите си, и̂ а̂зъ две зе́хъ, и̂щеме пи́шете за две (синдромити́съ) какво́то и̂цови пи́шехъ простра́нно и̂ о̂у понапре́шнотоми пи́смо. Зна̀й защо̀ на́шѝо Са̀моков, Сермї́ятамꙋе Голе́мото ва́рварство, и̂ царꙋ́ва Голе́мо несогла́сїе, Поне́же на́шїо Бо́лгарски ро́дъ о̂бикновенно и̂̂ма несогла́сїето, и̂ о̂̂тъ това́ о̂̂бщите работи ма́ртви лежа́тъ. „о̂̂тъ Грꙋ́би и̂ прости человѣ́ци народна, и̂ли о̂те́чественна по́лза неби́ва ни́кога" но Бо́гъ не́ка промишля́ва за просвѣщенї́ето и̂̂мъ. сколї́отонї́е досто́йно за о̂плаква́не,

Лю́бящї́й ви като Бра́тъ.
Заха́рїя Х: Зωгра́фъ.

99. МИХАИЛЪ ИГНАТЬЕВИЧЪ ЗОЛОТАРЕВЪ.

1016. — Доротей е длъженъ. Има аманетъ срѣщо дълга си. Кой да го плаща. Униятитѣ сѫ нерѣшителни. Аали паша остава министръ. Пак. 41.

Прието 5 Янн: 1862. Отгов. 11 Янн.

Адріанополь, 4. Января 1862.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, письма Ваши отъ 26. и 29. Декабря получилъ я исправно. — Что касается Доровея, то онъ дѣйствительно долженъ 12,000 піастр., но только не въ Адріанополѣ, а въ Софіи; — цѣнность те вещей положительно никто не могъ мнѣ опредѣлить; — какъ-бы то ни было, мнѣ кажется что Вамъ нѣтъ никакой надобности выкупать его вещи, во первыхъ потому что вѣроятно самъ Патріархъ уплатитъ его долги, а быть можетъ и Доровей, съ своей стороны, найдетъ къ тому возможность, такъ какъ ему обѣщали всѣтѣ недоимки ќрыя остались за Софійской Епархіей; — а, во вторыхъ если тѣмъ и можно будетъ доказать соучастіе фран. Консула въ Католической пропагандѣ, то на это не обратятъ большаго вниманія и не рѣшатся упрекнуть въ томъ фран. Прав-ва, тогда какъ содѣйствіе ея намъ нужно во многихъ другихъ, болѣе важныхъ, вопросовъ возникающихъ въ Царьградѣ. —

Куру-Кыржи возвратился; но Уніаты пока колебаются. —

Мнѣ пишутъ изъ Кост́пля, что Аали Паша остался въ Министерствѣ съ тѣмъ только условіемъ чтобы Султанъ издалъ новый Хаттъ ќрымъ объявилбы что онъ будетъ продолжать туже политику которой руководствовался до нынѣ. — Хаттъ этотъ появился, — онъ очень любопытенъ. — Чтоже касается смѣны Фуада, то это я полагаю обычная гаремная интрига. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

P. S. — Увѣдомьте меня, пожалуйста, нѣтъ-ли въ Вашемъ краѣ Болгарскаго Монастыря Св. Кирилла и Параскевы.

1017. — Блонтъ ще помага Чаликию. Между униятитѣ има смущение. Рафаилъ се колебае. Ще се чете български въ българскитѣ черкови въ Едрене. Пак. 41.

Адріанополь, 20. Дек. 1862. —

На дняхъ я получилъ любезное письмо Ваше, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, равно какъ и депеши Ваши въ Миссію; — а теперь прилагаю нѣсколько писемъ полученыхъ здѣсь на Ваше имя.

Я говорилъ Блонту о дѣлѣ Чалики, и онъ обѣщалъ приложить все свое стараніе къ скорѣйшему его окрнчанію. —

Не стану распространяться здѣсь о Церковно-Болгарскомъ вопросѣ, — Вамъ онъ ближе извѣстенъ нежели мнѣ. — Куру-Кыржу, Дороѳея и Хрисанфа ждутъ сюда на дняхъ; — между Уніятами большое смушеніе, говорятъ что даже Рафаелъ питаетъ надежду ѣхать въ Россію для окончянія своего образованія. — Какъ быто нибыло, въ настоящее время, Греческое духовенство не будетъ имѣть возможность препятствовать Богослуженію на Болгарскомъ языкѣ, — такъ какъ церкви въ Керечъ-Ханѣ и Кіикѣ принадлежатъ исключительно Болгаръ. —

Я начинаю скучать смертельно и не вижу минуты когда можно будетъ ускользнуть изъ Адріанополя; — оставаться здѣсь болѣе двухъ мѣсяцевъ я ненамѣренъ.—

Какъ идетъ у Васъ Греческая пропаганда? Блонтъ ужасно ее страшится. —

Крѣпко жму Вашу руку и прошу незабывать преданнаго Вамъ

Золотарева.

1018. — Патриаршията и отказалитѣ се отъ унията Доротей и другитѣ Пак. 41.

Адріанополь, 17. Января 1863.

Письмо Ваше, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, отъ 11. Января получено мною исправно. —

При семъ прилагаю отношеніе Аз.-го Деп.-та на Ваше имя и прошу вѣрить въ искренность чувствъ

душевно преданнаго Вамъ

Золотарева.

Филаретовъ мнѣ пишетъ, что Дороѳея, и Хрисанфа очень ласкали въ Патріархію въ то время когда они бросили Унію и обнадежили возвратить въ Адріанополь съ назначеніемъ, но теперь какъ будто позабыли объ этомъ и отложили дѣло въ долгій ящикъ.

1019. — Иска се български шаекъ. Животътъ на европейската колония въ Едрене. Къбрълията е добрѣ съ руситѣ. Унията не върви. Пак. 41.

Адріанополь, 1/13 Февраля 1863. г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, отправляю къ Вамъ сего дня нарочнаго курьера для доставленія новыхъ полосокъ; — такъ какъ старыя требуются обратно въ Министерство, то Вы можете возвратить ихъ съ тѣмъ же кавасомъ. —

Пользуюсь Вашею любезною предупредительностію чтобы обратиться къ Вамъ съ просьбою заказать семьдесять: (70): пикъ лѣтней матеріи по прилагаемому у сего образчику. — Матерія эта, какъ говоритъ Madame Blunt дѣлается въ одномъ изъ окрестныхъ монастирей Филиппополя и должна быть точь въ точь какъ образчикъ. — Вы меня крайне обяжете если прикажете изготовить ее какъ можно скорѣе.—

Французскій нашъ коллегъ находится нынѣ въ мѣстѣ Вашей резиденціи; Вы вѣроятно узнаете причину побудившую его къ этой поѣздкѣ. — Съ нимъ же видаюсь я очень рѣдко, — онъ все боленъ и сидитъ преимущественно дома. — Съ Англичанами же видаюсь два раза въ день, — они премилые и прелюбезные люди, безъ нихъ я не могъ-бы пережить Адріанопольской жизни. — Здешняя европейская колонія сильно предается танцоманію, не проходитъ почти вечера безъ пляски; — на прошлой недѣли мы разыгривали у Блонтъ французскій водевиль, и къ завтрашнему дню готовимъ такой-же спектакль. —

Съ Киприслой нахожусь я въ самыхъ выгоднихъ отношеніяхъ; онъ всячески старается загладить дурное впечатлѣніе произведенное поведеніемъ его во время Болгарскаго переселенія.—Дѣло Уніатовъ подвигается очень медленно; Куру-Кыржи, какъ видно, не пользуется достаточнымъ моральнымъ вліяніемъ чтобы искоренить Унію. — Хрисанфъ въ настоящее время здѣсь, онъ назначенъ Викаріемъ въ Демотику.

Если пребываніе мое здѣсь продолжится до лѣта, то я Васъ весною непремѣнно навѣщу. —

Крѣпко жму Вашу руку и прошу незабывать

душевно Вамъ преданнаго
М. Золотарева.

1020. — По случката съ новата черкова въ Стара Загора. Униятитѣ се отказватъ отъ унията. Оплаквания възъ Кирила. Пак. 41.

Прията 9 Марта 1863. Отгов. 9 Марта.

Адріанополь, 4/16 Марта 1863.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, только что получилъ отношеніе Ваше отъ 1.-го с. мца за № 16, касательно происшествій случившихся въ Ески-Загорѣ, о крыхъ я прежде имѣлъ неточныя свѣдѣнія. — Здѣсь утверждаютъ что поводомъ къ тому послужило желаніе Христіанъ строить церковь на мѣстности гдѣ во врѣмя оно находилось турецкое кладбище, и если мѣстные власти рѣшились уступить Христіанамъ эту землю, то это потому что они были ими подкуплены. — Не знаю справедливо-ли это обстоятельство? —

Въ послѣдніе три дня, 39. Уніатскихъ семействъ вернулись въ Патріархатъ и я надѣюсь что въ само короткое время въ Адріанополѣ не будетъ болѣе ни однаго Уніата. — Мнѣ пришлась счастливая мысль предложить Митрополиту Кириллу составить между старшинами подписку на покрытіе состоящихъ за уніатскими семействами недоимокъ, — что и послужило поводомъ къ сему результату. —

Здѣшніе Старшины снова подали просьбу на Кирилла; — распри эти ничѣмъ неоправдываются и проистекаютъ лишь изъ личныхъ интригъ.

Крѣпко жму Вашу руку и прошу незабывать

душевно Вамъ преданнаго
Золотарева.

1021. — Малчински отваря католически училища. Въ Едрене униятитѣ намалѣватъ. Размѣствания на рускитѣ консули. Кърбъзли паша е приятель на руситѣ. Пак. 41.

Прията 6 Априлия 1863.

Адріанополь, 4/16 Апрѣля 1863.

Отношенія Ваши, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, касательно мѣръ принятыхъ Турками по поводу беспорядковъ въ Ески Загорѣ и дѣятельности католической пропаганды. получены были мною исправно. — Мальчинскій кажется и въ Адріанополѣ намѣревается учредить школу, въ томъ убѣжденіи что это единственное средство къ поддержанію распадающейся Уніи; — въ городѣ остается не болѣе 12.-хъ семействъ Уніатовъ. . . . .

Влангали вернулся въ Бѣлградъ, а Шишкинъ отправился въ отпускъ въ Петербургъ, и потому кто и когда будетъ назначенъ Консуломъ въ Адріанополь положительно еще неизвѣстно; — быть може даже что и Шишкинъ вернется, потому что назначеніе Влангали Министромъ въ Китай не состоялось. —

Съ Киприслой Пашей мы въ болшой дружбѣ, такъ что до сихъ поръ во всѣхъ дѣлахъ нашихъ подданныхъ онъ ни въ чемъ мнѣ не отказывалъ; вообще я нахожу его очень разсудительнымъ. —

Если, паче чаянія, пребываніе мое здѣсь продолжится еще, то я намѣренъ Васъ навести и поблагодарить Васъ лично за доброе Ваше ко мнѣ расположеніе.

Поклонитесь пожалуйста Вашей женѣ и вѣрьте искренности чувствъ преданнаго Вамъ

Золотарева.

1022. — Въ махала Каикъ въ Едрене не останалъ ни единъ униятинъ. Пак. 41.

Адріанополь, 11. Апрѣля 63.

Препровождаю къ Вамъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, полученное здѣсь на Ваше имя письмо. —

Новаго пока ничего нѣтъ; — Уніяты мало-по-мало испаряются, такъ что въ Каикѣ ни одного уже семейства не осталось. —

душевно Вамъ преданный
Золотаревъ.

1023. — Българетѣ отъ Каикъ се оплакватъ отъ французкия драгоманинъ. Шампуазо въ Самотраки за археологически разкопки. Аргиропуло уволненъ. Пак. 41.

Прията 27 Апр. 1863. Отгов. 3 Мая.

Адріанополь, 14. Апрѣля 1863.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, спѣшу обрадовать Васъ пріятною новостью,— Уніяты прѣдмѣстья Каика, вернувшись къ Православію представили Генералъ Губернатору прошеніе въ коемъ сѣгуются на интриги Французскаго Драгомана Подгойскаго; Кибрисли взбѣшенъ на подобное вмѣшательство иностранца, и льщу себя надеждою что это даромъ ему не обойдется. —

Я давно ищу случая чтобы вывѣсти Поляка этого на чистую воду, и только теперь мнѣ удалось. — Пожалуйста чтобы это осталось между нами. —

Жара становится у насъ невыносимая, такъ что только вечеромъ выѣзжаю кататься верхомъ. —

Шампуазо долженъ вернуться сегодня изъ Саматраки гдѣ онъ отыскалъ хорошую, говорятъ, статую. — Новаго французскаго консула, Пласа, также ожидаютъ на дняхъ. —

Вотъ Вамъ новость: Полковникъ Богуславскій назначенъ Первымъ Драгоманомъ при Миссіи въ Константинополѣ, на мѣсто добраго нашего старика Аргиропуло, которому дали 3.000 р. сер. пенсіи и 10.000. р. с. единовременнаго пособія; — для семейства Аргиропуло этого мало, но больше выхлопотать не могли.

Что подѣлывается у Васъ новаго? — Говорятъ что партія Гюмюшгердана беретъ верхъ.

Поклонитесь пожалуйста женѣ Вашей и вѣрьте въ искренность чувствъ

душевно Вамъ преданнаго
Золотарева.

1024 — Събитията въ Т. Пазарджикъ и Кърбрѣзли паша. Кърбрѣзлията приялъ подаръкъ отъ руския царь. Пак. 41

Адріанополь, 23. Мая 1863. г.

Любезнѣйшій Найденъ Геровичъ, препровождаю къ Вамъ у сего два отношенія изъ Миссіи и письмо отъ Филаретова. —

Событія имѣвшія мѣсто въ Татаръ-Базарджикѣ были сообщены мною Киприслѣ Пашѣ, который обѣщался пригласить Филиппопольскаго Губернатора заняться этимъ дѣломъ. — Киприсли получилъ отъ Государя въ подарокъ экземпляръ великолѣпнаго иллюстрированнаго описанія Коронаціи Ихъ Величествъ, такъ какъ онъ присутствовалъ при этомъ торжествѣ Чрезвычайнаго Посла Султана. —

Увѣдомте меня пожалуйста сколько слѣдуетъ за жакетку и матерію; — если же за жакетку требуютъ деньги сейчасъ, то потрудитесь заплатить, а я немедленно Вамъ ихъ возвращу. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1025. — Искатъ се статистически свѣдѣния за чифтлицитѣ въ Пловдивско. Руски и гръцки подданици въ Пловдивъ. Пак. 41.

Собирая нѣкоторыя статистическія свѣдѣнія, Вы меня крайне обязали-бы, любезнѣйшій Найденъ Геровичъ, доставивъ мнѣ подробности по нижеслѣдующимъ вопросамъ:

1-о. Сколько приблизительно дунумовъ занимаетъ большинство Чифтликовъ въ Филиппопольскомъ Санджакѣ, и относительная числительность Чифтликовъ превышающихъ 2000. дунумовъ, — заключающихъ въ себѣ отъ 400. до 2000, отъ 200. до 400, отъ 40 до 100, и менѣе 40. дунумовъ. —

2-о. Сколько дунумовъ долженъ заключатъ въ себѣ Чифтликъ чтобы хозяева онаго принуждены были обработывать наймомъ, — и, въ такомъ случаѣ, сколько каждый рабочій получаетъ вознагражденія въ годъ, или въ мѣсяцъ, или же въ день.

3-о. Сколько жителей въ Филиппопольскомъ Санджакѣ, и относительная числительность Турокъ, Грековъ, Болгаръ и Армянъ. —

4-о. Сбытъ товаровъ производится сухимъ путемъ, или же по судоходнымъ рѣкамъ. —

5-о. Сколько стоитъ лошадь и мулъ, употребляемые для полевыхъ работъ.

6-о. Относительное количество дунумовъ, употребляемыхъ на обработку хлѣбныхъ продуктовъ, винограда, шелковичнаго дерева, риса и проч.

7-о. Хозяева чифтликовъ занимаютъ ли деньги до посѣва, и въ такомъ случаѣ сколько платятъ интересы въ годъ, — и что даютъ въ залогъ. — Кредиторь теряетъ-ли что-нибудь при подобнаго займа. —

Заранѣе благодарю Васъ за свѣдѣнія, которыя Вы будете имѣть доброту мнѣ сообщить.

Киприсли Паша мнѣ говорилъ нынче что Филиппопольскій Губернаторъ донесь иму что въ послѣднее время появилось тамъ множество турецкихъ подданныхъ съ греческими и русскими паспортами; — Киприсли отвѣтилъ ему на это чтобы русскихъ всѣхъ призналъ въ качествѣ нашихъ подданныхъ, Грековъ же нѣтъ. —

Шишкинъ уже женился и долженъ быть на дняхъ въ Бѣлградѣ. —

Адріанополь Весь Вашъ
20. Мая 1863. Золотаревъ.

1026. — Искатъ се статистически свѣдѣния за земледѣлческитѣ домакинства и за плодородието на земята въ Пловдивско. Пак. 14.

Адріанополь, 4. Іюня 1863. г.

Позвольте, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, попросить Васъ доставить еще нѣкоторыя подробности касательно земледѣлія въ Филиппопольскомъ Санджакѣ.

1-о. Какова цѣнность Чифтликовъ въ 4.000. дунумовъ?

2-о. Сколько дохода приноситъ подобный Чифтликъ и сколько расхода требуется на содержаніе онаго въ годъ? —

3-о. Личный составъ подобнаго Чифтлика; — число нанятыхъ на годъ рабочихъ, жалованье ихъ, стоимость ихъ прокормленія; число оракчи, (поденщиковъ): и ихъ жалованье. — Количество рогатаго и другого скота, стоимость ихъ прокормленія. Подати которые платитъ правительству хозяинъ подобной фермы и стоимость десятину. — Сколько дунумовъ изъ этихъ 4,000. обработывается ежегодно. —

Вообще всѣ подробности относящіяся къ управленію Чифтликовъ въ Филиппопольскомъ Санджакѣ. — Свѣдѣнія эти мнѣ желательно было-бы имѣть чтобы имѣть сравнительное понятіе между земледѣліемъ нашихъ двухъ провинцій. —

Для Адріанополя я составилъ слѣдующій образчикъ. — Личный составъ фермы 1. Назиръ, — 1. Анахтарджи, — 1. Чифтчи-баши, — 1. Куруджи, — 20. Рабочихъ, — 30. Поденщиковъ. Итогъ расхода. Итогъ дохода. — Чтобы имѣть понятіе о плодородія Филиппопольской почвы, мнѣ нужно было-бы знать сколько 4. дунумовъ земли производятъ пшеницы, ячменя, маиса, овса, риса и сусамовые сѣмена.

Благодаря Васъ еще разъ и прося извинить за трудъ и скуку которые я Вамъ доставляю, остаюсь

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1027. — По татарпазарджишкото събитие. Хасанъ паша съучастникъ съ Гюмушъ-гердана. Кърбъзлията недоволенъ. Католицитѣ ще отварятъ училища въ Пловдивъ и Едрене. Пак. 41.

Адріанополь, 8. Іюля 1863.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — прочитавъ донесеніе Ваше касательно Татаръ-Базарджикскаго событія, я тотчасъ сдѣлалъ изъ онаго выписку на французскомъ языкѣ для Киприслы Паши, которая и была имъ препровождена въ Филиппополь съ приглашеніемъ тамошнему Губернатору нарядить по этому дѣлу слѣдствіе, — поэтому, я полагаю что это никто иное какъ Хасанъ Паша передалъ Гюмушгердану. — Подобный со стороны вашего Губернатора поступокъ положительно доказываетъ соучастіе его съ Гюмушемъ, и я не оставлю поставить оный на видъ Киприслѣ Пашѣ который намылить ему за это голову. . . . . , ...

Въ настоящее время находится здѣсь Брунонъ; — Аббатъ Галоберъ отправляется на дняхъ въ Филиппополь для открытія тамъ католической школы; — сюда-же пріѣхалъ полякъ съ тою же самою цѣлью. —

Жму Вашу руку и прошу не забывать

душевно преданнаго
Золотарева.

Вы меня крайне обязали-бы доставивъ мнѣ днемъ ранѣе свѣдѣнія которыя я у Васъ просилъ.

1028. — Епископъ Брунонъ въ Едрене. Угощения въ негова честь. Созополскиятъ владика и димотишкиятъ изслѣдватъ обвиненията противъ едренския митрополитъ. Пак. 41.

Адріанополь, 23. Іюля 1863.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ,

. . . .

На прошлой недѣли здѣшняя Католическая колонія кутила въ честь пробывшаго здѣсь дней восемь Епископа Брунана; — именнитые Бодетти и Вернацца старались перещеголять другъ друга раскошными обѣдами; — результатомъ этихъ обѣдовъ, носившихъ характеръ чисто религіозный и на которые иновѣрные консулы приглашенными быть не удостоились, — было сильное разстроиство Архипастырскаго желудка. — Брунонъ ѣздилъ въ Керечь-ханы и служилъ тамъ обѣдню. —

Въ настоящее время находятся здѣсь Сизопольскій и Демотискій Архіепископы; — имъ поручено изслѣдованіе обвиненій взводимыхъ на здѣшняго Митрополита. — Дѣло пока ничѣмъ не кончилось; — какъ бы то ни было, мнѣ кажется, что обвиненія эты не основаны ни на какихъ положительныхъ данныхъ, и только служатъ результатомъ интригъ. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

Надѣюсь получить съ будущею почтою статистическія свѣдѣнія.

1029. — Благодарность за изпратенитѣ статистически свѣдѣнія. Блонтъ недоволенъ отъ Хасанъ-паша. Землетръсение въ Едрене. Пак. 41.

Приято 29 Августа 1863 г.

Адріанополь, 23. Августа 1863.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, сейчасъ получилъ письмо Ваше отъ 21. числа, и пользуюсь сегоднишнимъ отъѣздомъ Гешоглу въ Филиппополь чтобы выразить Вамъ сердечную мою благодарность за любопытныя и подробныя свѣдѣнія; — онѣ заключаютъ въ себѣ все что только можно желать. — Вмѣстѣ съ выраженіемъ благодарности, я прошу Васъ извинить меня если я Васъ утруднилъ. —

Съ первымъ русскимъ курьеромъ напишу Вамъ обстоятельнѣе. — Чтоже касается Хасана-Паши, то и Блонтъ крайне имъ недоволенъ, особенно послѣ Андрониковскаго дѣла. —

Не знаю удатся-ли съѣздить въ Узунджово; во всякомъ случаѣ постараюсь.—

Сердечно Вамъ преданный
Золотаревъ.

Неужто Вы еще не отдѣлались отъ проклятой лихорадки? — говорятъ что въ Филиппополѣ она въ настоящее врѣмя свирѣпствуетъ. —

Третяго дня по утру мы были разбужены сильнымъ землетрясеніемъ.

1030. — Дипломатически размѣстванія и назначения. Едренскиятъ митрополитъ оправданъ. Гръцкитѣ старѣйшини въ Едрене злоупотрѣбили голѣми суми християнски общи пари. Ново землетърсение. Пак. 41.

Адріанополь, 27 Августа 63.

Еще разъ благодарю Васъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, за трудъ который Вы на себя приняли и за присылку статистическихъ свѣдѣній. —

Назначеніе Влангали Посланникомъ въ Китай, а Гирса въ Персію состоялось лишь на дняхъ: — о замѣщеніи же Константинопольскаго поста ничего еще положительнаго неизвѣстно, — ходили слухи о прибытіи въ Цариградъ Балобина, но они опять канули въ воду. — Я полагаю что предстоящія назначенія въ Турціи состоятся лишь по миновеніи Польскаго кризиса. —

Слѣдствіе производимое надъ Адріанопольскимъ Митрополитомъ, Архіереями Сизопольскимъ и Демотикскимъ кончилось ничѣмъ; — обвиненія взводимыя на него неимѣли никакого основанія. — Многочисленныя жалобы на разтрату Греческими Старшинами суммъ принадлежащихъ Православной общинѣ, побудили Пашу составить коммиссію изъ Христіанъ подъ предсѣдательствомъ Диванъ-Ефенди для обревизованія счетовъ начиная съ 1853. г. — Занятія коммиссіи приходятъ къ окончанію; — но хотя разтрата дѣйствительно грамадная, вѣроятно все будетъ замазано и залѣплено, благодаря добровольному приношенію въ пользу турецкаго слѣдователя. —

На прошлой недѣли у насъ было довольно сильное замлетрясеніе; — вчера также мы чувствовали маленькій ударъ. —

. . . .

Крѣпко жму Вашу руку и прошу незабывать

душевно Вамъ преданнаго
Золотарева.

1031. — Законъ за носене оржжие. Късрѣзлията благоприятствува на руситѣ. Французки консулъ Пласъ не е съгласенъ съ пропагандата. Страхътъ отъ полската школа въ Едрене. Мисль да се отвори централно българско училище. Пак. 41.

Адріанополь, 11. Сентебря 63.

Письмо это, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, застанетъ Васъ вѣроятно въ Узунджовѣ куда и мнѣ хотѣлось-бы пріѣхатъ, — къ сожалѣнію нѣкоторыя обстоятельства мѣшають мнѣ придпринять поѣздку эту. — . . . .

Въ послѣднемъ Вашемъ донесеніи въ Миссію Вы упомянули о запрещеніи носить оружіе въ путешествія; — мѣра эта принятая отчасти и здѣсь, не была въ точности понята Филиппопольскими властями. Здѣсь продолжають ежедневно выдавать тескере на ношеніе оружія, но съ тою только разницею что прежде документы эти выдавались на цѣлый годъ и предъявитель оного могъ ѣздить вооруженнымъ куда заблагоразсудилось-бы, — а теперь тескере выдается лишь на единъ переѣздъ и съ тѣмъ чтобы владѣтель онаго не уклонялся отъ большаго пути. — Распоряженіе это имѣло въ виду уменьшить убійствъ въ деревняхъ. — Хасанъ-паша, по своему обыкновенію пересолилъ и не хотѣлъ понять настоящаго примѣненія этой мѣры. —

Что же касаетса Киприслы, то я не могу пожаловаться на поведеніе его въ отношеніе русскихъ подданныхъ; — тѣ изъ нихъ кои и не имѣютъ еще положительнаго права на наше покровительство, продолжаютъ пользоваться имъ до окончательнаго уясненія вопроса о національности. — Многіе же изъ нашихъ подданныхъ слишкомъ взыскательны и самы не знаютъ чего хотятъ. — Вообще, я нахожусь съ Киприслой въ очень выгодныхъ отношеніяхъ.

Ново-назначенный Французскій Консулъ, Пласъ не возвращаться еще изъ отпуска; — во время 2.-хъ недѣльнаго пребыванія его между нами я имѣлъ случай замѣтить что онъ относится къ идеямъ пропагандистовъ съ необыкновенной холодностью и даже слышалъ отъ него отзывъ что пора-бы оставить попытку обратить въ католицизмъ Болгаръ. — Дѣйствительно, нынѣшнее поколѣніе не поддается лживымъ внушеніямъ, — но что меня пугаетъ это намѣреніе польскихъ священниковъ устроитъ въ Адріанополѣ католическую школу, тѣмъ болѣе что здѣшнія училища не будутъ въ состояніи выдержать подобную конкуренцію, и, быть можетъ, многіе Болгаре будутъ помѣщать дѣтей своихъ къ католикамъ; — вслѣдствіе чего, будущее поколѣніе, если оно получитъ воспитаніе подъ руководствомъ Поляковъ, подчиниться естественно католическому вліянію. — Молодые же болгаре, получившіе образованіе въ Россіи, не приносятъ, по извѣстнымъ Вамъ причинамъ, той пользы народу, которую мы имѣли въ виду. — Потому, я совершенно того мнѣнія что слѣдовало бы серьезно подумать объ этомъ и позаботиться объ устройстрѣ въ одномъ изъ здѣшнихъ городѣ центральной школы по примѣру нашихъ гимназій. — Въ сегоднишнемъ моемъ донесеніи я распространился объ этомъ дѣлѣ довольно длино; — не знаю только какъ разсужденія эти будутъ приняты. —

Погода у насъ великолѣпная; — мы еще всѣ въ Карагачѣ. — Въ городѣ же я перемѣнилъ жилище; — Блонтъ, какъ Вамъ извѣстно, купилъ себѣ домъ, а я удержалъ за собою прежнюю его квартиру, которая несравненно лучше и удобнѣе моей старой. —

Рогали поѣхалъ въ Константинополь совѣтоваться съ медикомъ о болѣзни жены.—

Крѣпко жму Вашу руку и прошу помнить

искренно Вамъ преданнаго
Золотарева.

1032. — На Узунджово зимане-даването слабо. Вѣроятность да бѫде избранъ патриархъ призренскиятъ митрополитъ-българинъ. Пак. 11.

Приято 26 Септ. 1863. Отгов. 29 Септ.

Адріанополь, 24. Сент. 63.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, отправляясь завтра на недѣлю въ Константинополь, спѣшу прѣдложить Вамъ мои услуги въ случаѣ если-бы они Вамъ понадобились. — Къ слѣдующему русскому курьеру я буду непремѣнно назадъ; а до того Вы можете разокъ написать мнѣ въ Царьградъ. — Письмо Ваше въ Терново будетъ отправлено. —

Говорятъ что сбытъ товара въ Узунджово былъ въ нынѣшнемъ годѣ крайне плохой. —

Если судить по полученнымъ здѣсь извѣстіямъ, надо полагать что Рашко-призренскій Митрополитъ будетъ избранъ Патріархомъ; — онъ родомъ Болгаринъ, — я съ нимъ познакомился въ Албаніи. —

Говорятъ что у Васъ новый драгоманъ, и вообще всѣ его здѣсь очень хвалятъ.—

Поклонитесь, прошу Васъ, женѣ Вашей и вѣрьте въ искренность чувствъ

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1033. — Донесението на Герова за централно училище възприето и отъ Новикова. Направата на католическо училище въ Едрене спрѣна отъ Кѫбрѫзлията. Пантелеимонъ проповѣдва ересь. Пак. 41.

Адріанополь, 24 Октября 63.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, донесеніе Ваше о центральной школѣ получено было въ Константинополѣ при мнѣ, и Новиковъ намѣревался изготовить депешу въ Министерство съ тѣмъ чтобы рекомендовать учрежденіе подобнаго училища на деньги употрѣбляемыя до селѣ на воспитаніе Болгаръ въ Россіи.

Пропагандисты приступилы было къ постройкѣ въ Адріанополѣ Католической школы на новокупленной землѣ, какъ другъ Киприслы Паша приказалъ прервать работы, подъ тѣмъ предлогомъ что они не испрашивали на то разрѣшеніе правительства. — Теперь они обратились въ Константинополь; — но какъ бы то ни было, распоряженіе Киприслы Паши послужить народонаселенію доказательствомъ что онъ неблагосклонно смотритъ на попытки Католическихъ Агентовъ. — Разрѣшеніе изъ Царьграда еще не приходило и работы остаются прерванными. —

Въ настоящее время находится здѣсь какой-то монахъ подъ именемъ Пантелеймонъ; — онъ проповѣдуетъ ересь и успѣлъ уже образоватъ довольно прозелитовъ. Сегодня я пишу въ Миссію прося рекомендовать Патріархату заточеніе его на Аѳонъ. . . . .

Новиковъ мнѣ сказалъ что о Чаликѣ Вы должны написать въ Азіятскій Департаментъ; во всякомъ случаѣ, увѣдомьте меня пожалуйста какъ Вы намѣрены поступить. —

О Гюмушгерданѣ я уже говорилъ Мехмедъ-Киприслы-Пашѣ, которому уже извѣстны всѣ его злоупотрѣбленія; — онъ обѣщался написать по сему поводу въ Константинополь.

Жму Вашу руку и прошу незабывать преданнаго Вамъ

Золотарева.

Прилагаемый у сего пакетъ потрудитесь передать Янко Киро.

1034. — Настроението на търновскитѣ българе е миролюбиво. Свѣдѣнията на Чалики сѫ противоположни. Дѣ е истината? Пак. 41.

Адріанополь, 6/18 Ноября 63.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — перелистывая бумаги полученныя въ Миссій въ мое отсутствіе; мнѣ попался рапортъ Кожевникова въ коемъ онъ подробно описываетъ настроеніе умовъ въ Болгарій. — По его свѣдѣніямъ, Терновскіе жители далеко не сочувствуютъ направленію Болгаръ находящихся за границею, а особенно тѣхъ кои находятся въ Букарестѣ и Ибраилѣ; — вмѣсто того чтобы желать разрушеніе Турецкой Имперій, они стараются въ настоящее время поддержать ее чтобы въ мутной водѣ рыбу ловить; — всѣ стремленія ихъ клонятся только къ тому чтобы замѣстить Грековъ въ духовномъ управленіи. — Вслѣдствіе чего, имъ желательно было отдалить разрѣшеніе восточнаго вопроса на извѣстное время. — Мирное настроеніе Болгаръ находится въ совершенномъ противоречіи съ тѣмъ что сообщилъ мнѣ Чалики; — по его мнѣнію, къ будущей веснѣ Болгаре готовятъ кажется движеніе подъ настроеніемъ Букурестскаго Комитета, и что Сербія не чужда этимъ попыткамъ.

Вы меня крайне обязали-бы сообщивъ мнѣ какое изъ этихъ двухъ мнѣній кажется Вамъ правдоподобнѣе. —

Войны, повидимому, у насъ не будетъ; — образъ дѣйствій Англіи изолировать не Россію, а Францію. — Чтоже касается Турціи, то поведеніе ея въ Польскомъ вопросѣ безукоризненно; — она всячески старается предупредить военныя столкновенія. —

Чалики ѣдетъ завтра въ Константинополь съ нашею почтою.

На дняхъ отправляются къ Вамъ пять Французскихъ священниковъ. —

Поклонитесь, пожалуйста, женѣ Вашей и вѣрьте въ дружбу

преданнаго Вамъ

Золотарева.

1035. — Положението на унията въ Одринско. Пахомия и унията. Прѣговори да се отмѣтне отъ нея. Пак. 41.

Адріанополь, 20. Ноября 63.

Благодарю Васъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, за яблоки, какъ отъ себя, такъ и отъ Г-на Рогало. —

Изъ нынѣшней моей къ Вамъ экспедицію Вы усмотрите о положеній въ здѣшнемъ краѣ уніи и объ образѣ дѣйствій Кiприслы-Паши. — Съ будущей почтой я доставлю Вамъ копію съ донесенія отъ сегодняшняго числа, — оно касается намѣренія Архимандрита Пахомія, находящагося въ с. Маломъ-Терновѣ и человѣка весьма умнаго и образованнаго, признать главенство Папы. — Переговоры мои съ нимъ еще не кончились, но я надѣюсь отклонить его отъ подобнаго безумія. — Губернаторъ дѣйствуетъ, въ этомъ случаѣ, безукоризненно. —

Посылаю Вамъ при семъ свою фотографическую карточку; — не знаю узнаете ли Вы меня по ней. —

Курьера я ожидаю съ минуты на минуту, и если будетъ что нибудь особенно новое, то припищу. —

Поклонитесь, пожалуйста, женѣ Вашей, и вѣрьте въ дружбу

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1036. — Прѣговори съ архимандритъ Пахомия за да се отрече отъ унията. Интригитѣ на Гюмушъ-герданъ. Пак. 41.

Адріанополь, 4. Декабря 63.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ. — Изъ прилагаемой при семъ копію съ депеши моей за № 233. Вамъ будетъ извѣстно о ходѣ Уніатскаго вопроса. — Нѣсколько дней тому назадъ, я получилъ шифрованный телеграммъ отъ Новикова коимъ онъ передалъ мнѣ уполномоченіе со стороны Вселенскаго Патріарха удостовѣрить письменно Архимандрита Пахомія, что его не вызовутъ въ Константинополь, что онъ можетъ оставаться здѣсь и даже получать попрежнему жалованье, лишь только покинулъ-бы Унію. — Вчера я имѣлъ свиданіе съ Архимандритомъ: — сначала онъ было настаивалъ чтобы немедленно уплатили ему 14.000. піастр. которыя онъ будто истратилъ въ Терновѣ, — и я съ большимъ трудомъ убѣдилъ его не считать уплату денегъ какъ непремѣнное условіе возвращенія къ Православію, но предоставить мнѣ потомъ ходатайство по сему дѣлу. — Принявъ отъ меня вышеозначенное письменное удостовѣреніе, Пахомій обѣщался покинуть Уніатовъ и отправиться сегодня къ Митрополиту. — И такъ, дѣло это можно пока считать оконченнымъ, — нельзя толко знать согласиться ли Патріархія уплатить 14.000 піастр.? —

Какъ быто ни было, Пахомій не произвелъ на меня благопріятнаго впечатлѣнія и не вселилъ никакого довѣрія. —

Происки Гюмушгердана коротко извѣстны Кiприслѣ-Пашѣ, и онъ намѣревается написать по сему поводу Гассанъ-Пашѣ дружественное, но наставительное письмо.

. . . .

Кто у Васъ забавляется корреспонденціею въ „Courrier d'Orient;“ — послѣдняя превзошла всѣ предшествовавшія. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1037. — Архимандритъ Пахоми изигралъ православнитѣ. Униятскиятъ въпросъ срѣдство за парични спекулации. Успѣхътъ на католичеството зависи отъ рѣшението на българския въпросъ. Оплаквания противъ Хасанъ паша и Гюмушъ-гердана. Пак. 41.

Адріанополь, 19/31 Декабря 63.

Вчерашній курьеръ пріѣхалъ такъ рано что засталъ меня еще въ постелѣ, и потому я не успѣлъ Вамъ написать, добрѣйшій Найденъ Геровичъ. — Не смотря на обѣщаніе произнесенное самымъ торжественнымъ образомъ, присоединиться снова

къ Православной Церквѣ, Архимандритъ Пахомій меня надулъ и остался, по прежнему между Католиками. — Возвращеніе свое въ Православіе онъ обусловливаетъ уплатою ему 14.000. піастровъ, истраченныхъ, будто-бы, имъ въ счетъ Патріархата. — Уніятскій вопросъ можетъ легко принять видъ денежной спекуляціи, и потому не слѣдуетъ, кажется, поощрять подобныя сдѣлки. —

Я совершенно согласенъ съ Вами что успѣхъ или пораженіе Католической Пропаганды зависитъ вполнѣ отъ тѣхъ мѣръ которыя будутъ приняты Вселенскимъ Патріархомъ относительно Болгарскаго вопроса. —

Извѣстно-ли Вамъ, что Филиппополскіе Болгары подали прошеніе въ Порту противъ Хассанъ-Паши и Гюмушгердана; — Упоминая объ этомъ, я просилъ Новикова рекомендовать В-му Визирю назначеніе Киприсли-Паши Коммиссаромъ и порученіе ему слѣдствія по Филиппопольскому Санджаку; — Киприслѣ всѣ интриги и происки эти коротко извѣстны. —

Съ прошлою почтою я забылъ упомянуть о смертѣ Филаретова, который скончался въ Александріи. —

душевно Вамъ преданный

Золотаревъ.

1038. — Искатъ да заточатъ Пантелеимона. Послѣдователитѣ му го не даватъ. Властьта отстжпя. Пантелеимонъ ще става униятинъ. Пак. 41.

Адріанополь, 24. Дек. 63.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — очень радъ что телеграммъ мой доставилъ Вамъ удоволствіе; — но такъ какъ свѣдѣнія эти не совершенно еще положительны, то желательно было-бы чтобы слухъ о нихъ не выходилъ изъ извѣстнаго кружка. — Состоялось-ли Мазбата въ пользу Губернатора, или нѣтъ? . . . .

Вслѣдствіе настояній Новикова Порта прислала сюда Мубашира съ приказаніемъ взять Пантелеймона и свести его на Аѳонъ; — мѣра эта не могла быть приведенной въ исполненіе вслѣдствіе сопротивленія приверженцевъ его; — до 200. сотъ женщинъ приходилы намедни къ Пашѣ съ воплями и криками, такъ что должны были оставить его во покоѣ. — Между тѣмъ, Пантелеймонъ намѣревался было также сдѣлаться Уніятомъ, но, къ счастію, раздумался. —

Я буду съ нетерпѣніемъ ожидать извѣстій о проискахъ Хасанъ-Паши.

Весь Вашъ

Золотаревъ.

1039. — Демонстрация противъ заточението на Пантелеимона. Властьта иска нови наставления. Пантелеимонъ у Униятитѣ. Брунонъ неговъ защитникъ. Патриаршията трѣбва да настоява. Церковниятъ въпросъ. Пак 41.

Прието 4 Янн. 1864. Отгов. 4. Янн.

Адріанополь, 31. Декамбря 63.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — сейчасъ получилъ письмо Ваше отъ 28. Дек., и не замедлю доставитъ къ Вамъ депеши которыя могутъ прибыть съ завтрашнею почтою. — между тѣмъ, прошу Васъ передать прилагаемое у сего письмо Стояновичу. —

Вслѣдствіе настоятельства Патріархата, порта прислала сюда Мубашира съ приказаніемъ схватить Пантелеймона и свести его на Аѳонъ въ заточеніе. — Слухъ объ этомъ пронесся быстро, и тотчасъ партизаны этого раскольника собрались на дворѣ Конака и требовали оставить Пантелеймона въ покоѣ, между тѣмъ какъ сей послѣдній успѣлъ скрыться у Уніатовъ въ Керечъ-Ханѣ. —

Демонстрація эта вынудила Пашу обратиться, по телеграфу, за новыми инструкціями, а Католическіе Агенты адресовали депешу Брунона съ просьбою употребить свое вліяніе въ Портѣ чтобы отмѣнить распоряженіе о ссылкѣ Пантелеймона, обѣщая склонить его и партизановъ къ Уніи. —

По моему мнѣнію, Патріархатъ долженъ настоять на ссылкѣ сего раскольника, ибо, въ противномъ случаѣ, если всякій монахъ будетъ имѣть возможность избѣгнуть заслуженное наказаніе прибѣгнувъ къ покровительству Пропагандистовъ, — кредитъ Патріарха пострадаетъ какъ въ духовномъ отношеніи, такъ и съ точки зрѣнія подчиненности. —

Болгарскій вопросъ не подвигается; — я боюсь чтобы упорство Патриархата не доставило ему случай раскаиваться. — Въ такомъ случаѣ, останется только желать чтобы Болгарское народонаселеніе не поддалось внушеніямъ Католикамъ, а послѣдовало-бы, по крайней мѣрь примѣру Пловдивскихъ Болгаръ. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1040. — Консулски забавления. Статия противъ Гюмюшъгердана, писана отъ Золотарева. Пак. 41.

Прийто 1 Февр. 1864 г. Отгов. 5 Февр.

Адріанополь, 30, Января 1864. —

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ. —

Вчера я не успѣлъ написать Вамъ и двухъ строкъ, потому что третьяго дня мы бѣсились до пяти часовъ утра. — Гостинная моя обращена въ театральную залу, и во вторникъ всѣ Консула играли въ одномъ водевилѣ, Камерлахеръ, Гизъ, Блонтъ игралъ женскую роль, а Рогали представилъ съ большимъ успѣхомъ три личности: Англійскаго Милорда, Итальянскаго Синьора и Французскаго помѣщика. — Въ остальныхъ пьесахъ играли M-mes Blunt и Guys. — Публики было много, и пріѣхалъ даже Киприслы Паша, крый въ продолженіи всего карнавала не былъ рѣшительно ни у кого; — изъ особой деликатности онъ надѣлъ по сему случаю лишь русскую звѣзду Бѣлаго Орла. —

Въ одномъ изъ Вашихъ писемъ Вы упомянули о впечатлѣніи произведеныя въ Филиппополѣ статьею въ „Courrier d'Orient", касательно Гюмюшгердана. — Статья эта была написана мною, и Блонтъ передалъ ее одному изъ здѣшнихъ пріятелей который служитъ корреспондентомъ; — сей послѣдній получилъ вчера письмо отъ редактора въ которомъ онъ извѣщаетъ его что партизаны Гюмушгердана „jettent feu et flamme, и адресуютъ ему письма въ опроверженіе Адріанопольской корреспонденціи; но письма эти не будутъ напечатаны до тѣхъ поръ пока самъ Гумюшгерданъ неподпишется. — Редакторъ, который питаетъ большое уваженіе къ здѣшнему корреспонденту, присовокупляетъ что противники могутъ обратиться въ Порту, а потому онъ проситъ, нельзя-ли, для того чтобы выйдти изъ дѣла этого побѣдителемъ, доставить письменное удостовѣреніе въ томъ что дѣйствительно Губ-ръ бросилъ въ печь декретованную изъ росписку и обратился къ Мал-мудиръ съ извѣстнымъ Вамъ выраженіемъ.

Прежде всего, я совѣтвалъ корреспонденту отвѣтить въ слѣдующемъ духѣ: „извѣстившись о содержаніи просьбы отправленной Филиппопольскими жителями въ „Порту на Гассанъ Пашу и Гюмушгердана, мнѣ не могъ показаться не правдо-„подобнымъ слухъ о поведеніи Губ.-ра въ присутствіи Меджлиса; — не смотря на „то что молва объ этомъ приключеніи была всеобщая какъ здѣсь такъ и въ Пловдивѣ, я тѣмъ не менѣе счелъ нужнымъ, прежде нежели Вамъ его сообщить, про-„вѣрить; — нѣкоторые изъ здѣшнихъ Консуловъ, въ разговорахъ со мною, увѣ-„ряли меня, что ими были получены тождественныя свѣдѣнія по поводу образа „дѣйствій и рѣчи приписываемыхъ Гассанъ-Пашѣ. — Если не вѣрить оффиціальнымъ „источникамъ, то на чемъ же основывать корреспонденцію свою. — Поведеніе Гю-„мушгердана извѣстно Портѣ изъ помянутой просьбы; — если же она хочетъ еще „болѣе удостовѣриться, то можетъ нарядить слѣдствіе, или же обратиться за свѣ-„дѣніями къ Иностраннымъ Посольствамъ". —

Я надѣюсь что, въ случаѣ нужды, подобный отвѣтъ закроетъ ротъ Портѣ и что Гумюшгерданъ не посмѣетъ затѣять дѣла. — Какъ-бы то ни было, я полагаю

что ктонибудь изъ Вашихъ пріятелей могъ-бы адресовать редактору „Courier d'Orient письмо слѣдующаго содержанія:

„Ayant appris indirectement que les partisans de Gumuchgueidan s'efforcent á „démenter les faits relatés dans une correspondance, qui vous á été adressée d'Andri- „nople, ainsi que le langage tenu par Hassan Pacha en plein Medjlis, — je crois de „mon devoir de vous informer que la conduite de Gumuchguerdan est trop bien dé- „peinte dans la pétition des habitans de Philippopoli à la S. Porte, pour qu'il me soit „nécessaire d'y-revenir. — Quant à Hassan Pacha, il est ici de notariété publique que „ce fonctionnaire avait prononcé les paroles mentionnées dans la susdite correspon- „dance et que le recu décrêté par le Gouv-r avait été en effet jeté par lui dans le „poële. — Ces faits pourraient être facilement établis si la Porte consultait les témoins „oculaires." —

Быть можетъ Чалики согласится написать письмо это, или кто-нибудь другой. — Во всякомъ случаѣ, хорошо-бы если кто-либо сдѣлалъ это; — если уже принялись за Пашу и Гюмушгердана, то надо доконать ихъ до конца. —

Вчера я получилъ отъ Новикова слѣдующее отношеніе: — „Par suite de votre „rapport du 18. Déc., sur la conduite irrégulière de Hassan Pacha, je n'ai pas manqué „d'appeler l'attention du Ministre Ottoman des aff. etr., sur les actes de ce fonction- „naire.—Par la réponce que m'a donnée Aali Pacha et qui se trouve reproduite dans „l'office ci-joint à cachet-volant à M-r. Guérow, vous verrez que la Porte n'a pas une haute opinion de Hassan Pacha." —

Отношеніе же къ Вамъ, кромѣ того крое касалось Софійскаго Губ-ра, и препровожденнаго къ Вамъ со вчерашнымъ курьеромъ, — въ пакетѣ не нашлось; — вѣроятно Симонъ забылъ вложить, — во всякомъ случаѣ я не замедлю справиться.—

Несмотря на то что преподобный Пантелеймонъ призналъ главенство Папы, — Киприслы Паша отправилъ его подъ конвоемъ въ Кнстнпль.— Польскіе священники хотѣли было телеграфировать Брунони, но Ген. Губ-ъ запретилъ передачу депеши, и объявилъ пропагандистамъ что онъ не признаетъ за ними права оказывать покровительство лицамъ преслѣдуемымъ законной духовной власти.

Передайте, прошу Васъ, прилагаемое письмо Стояновичу, крому поклонитесь отъ меня, ровно какъ и Чалики. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1041. — Приeто писмо-дописка. Хасанъ-паша държи страната на гърцитѣ. Кѫбрѫзлията не удобрява това. Пак. 41.

Адріанополь, 11. Февр. 64. —

Душевно благодарю какъ Васъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, такъ и Чалики за доставленіе письма къ редактору „Courier d'Orient". — Письмо это будеть употреблено лишь при крайнемъ случаѣ. —

Быть можетъ съ нынѣшнимъ курьеромъ мы узнаемъ что-нибудь о Хасанъ-Пашѣ; — сей послѣдній писалъ Киприслы-Пашѣ и жаловался ему на то, что ходятъ слухы будтобы сей послѣдній настаиваетъ въ Портѣ на необходимость смѣнить Филиппопольскаго Губ.-ра. — Киприслы-Паша отвѣтилъ ему, что, хотя онъ и ничего не писалъ въ Костнпль противъ него, но, вмѣстѣ съ тѣмъ, не можетъ одобрить его поведеніе; — что вмѣсто того чтобы принимать съ такимъ остервененіемъ сторону Грековъ, слѣдовало-бы, напротивъ, держатся настоящей середины. —

Вотъ какъ, по крайней отзывается Киприслы. —

Новаго ничего нѣтъ. — Куда собираетесь въ отпускъ? — быть можетъ Вы проѣдете чрезъ Адріанополь? — И на сколько времени. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

Меня зовутъ не Михаиломъ Феодоровичемъ, а Михаиломъ Игнатьевичемъ; — въ Министерскомъ спискѣ вкралась ошибка. —

1042. — Турска поща обрана отъ морски разбойници. Грцки владика насилствено събира данъкъ въ Демотика. Кьбрьзлията защитникъ на сиромаситѣ християне. Пак. 41.

Адріанополь, 20. Февр. 64.

Сегодня я долженъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, представиться къ Вамъ съ повинною головою; — опоздавъ нѣсколькими днями, Рушукскій курьеръ пріѣхалъ лишь вчера поутру, въ то время какъ я былъ еще въ постелѣ. — Не успѣлъ я еще протереть глаза какъ камердинеръ вручилъ мнѣ какой-то пакетъ; — будучи увѣренъ что онъ адресованъ мнѣ, я и не взглянулъ на надпись, а тотчасъ распечаталъ. — Оказалось на дѣлѣ, что письмо это было отъ Кожевникова на Ваше имя. — Не заставъ въ Ески-Загарѣ каваса, курьеръ привезъ письмо это сюда для возвращенія въ Филиппополь. — Препровождая оное къ Вамъ, прошу еще разъ извинить меня если я совершилъ подобный проступокъ. — Телеграммомъ полученымъ мною на дняхъ изъ Петербурга, Генералъ-Адъютантъ Игнатьевъ имѣлъ любезность увѣдомить меня, что я окончательно утвержденъ въ Адріанополѣ и что 1·500. р. сер. дано мнѣ на первоначальное обзаведеніе. —

Румелійская турецкая почта была ограблена въ окрестностяхъ Силивріи; — пираты Мраморнаго моря въ числѣ 40. человѣкъ застигли ее близь берега, убили семь Суруджи, однаго Заптіе, и унесли на судно всю корреспонденцію и деньги. — Одинъ лишь Суруджи, съ тремя лошадьми, успѣлъ скрыться. — Тотчасъ изъ Констнпля было отправлено въ погонь три парахода. —

Въ Демотикѣ произошелъ маленькій скандалъ; — епархія эта, хотя очень маленькая, должна ежегодно вносить Митрополиту 70,000. п., такъ что всякій домъ платитъ 20. п.; сумма довольно значительная для бѣднаго семейства. — Народъ отказался отъ платежа, а Митрополитъ, взявъ съ собою нѣсколько поповъ, пошолъ по домамъ, и, въ замѣнъ платежа, у кого взялъ скводору, у кого кострюлю. — Узнавъ объ этомъ, Киприслы-Паша отправилъ тотчасъ нарочнаго съ приказаніемъ Архіерею возвратить немедленно забранныя вещы, угрожая въ противномъ случаѣ, привезти его самого сюда подъ стражею. Можно-ли, при подобныхъ условіяхъ, обвинить Турокъ, въ томъ что они иногда обращаются съ Греческими Архіереями по военному? — Я думаю что нѣтъ. —

Вслѣдствіе настоятельныхъ требованій Новикова, здѣшній Викарій Хрисанѳъ былъ отозванъ въ Царьградъ; — но такъ какъ онъ уѣхалъ съ Уніатскимъ Попомъ Рафаиломъ, то я боюсь чтобы онъ снова не призвалъ бы покровительство Рима.— Какъ-бы то ни было, все таки лучше что онъ удаленъ изъ Адріанополя. —

Я видѣлъ сына Стояновича, который, пробывъ одинъ день у Блонта, отправился въ Констнполь; — мальчикъ довольно расторопный. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1043. — Прѣдложение отъ старозагорци на търновци за изпращане прѣдставители въ Цариградъ. Търновци на два тарафа. Пак. 41.

Адріанополь, 3. Мартъ 1864 г.

. . . .

По послѣднимъ донесеніямъ Кожевникова видно, что Эски-Загарскіе Болгаре обратились съ письменнымъ посланіемъ къ Терновцамъ предлагая имъ выслать въ Константинополь депутатовъ для ходатайства по церковно Болгарскому вопросу. — Терновскіе жители раздѣлились на два стана; — одни соглашаются на предложеніе это, другіе-же предпочитаютъ предоставить ходатайство по сему предмету мѣстнымъ властямъ. — Но до сихъ поръ никакого рѣшенія еще не принято. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1044. — Блонтъ иска свѣдѣния за памука въ Тракия. Пак. 146.

Адріанополь, 3. Марта 64.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — собирая подробныя свѣдѣнія о хлопчатной бумагѣ, Блонтъ обращается къ Вашей обязательной снисходительности и проситъ Васъ убѣдительно доставить отвѣты по нижеслѣдующимъ вопросамъ. — Если Вы не найдете это слишкомъ для Васъ затруднительнымъ, то потрудитесь переслать мнѣ эти свѣдѣнія на русскаго языкъ, а я приму на себя перевести ихъ. —

1-o) Quelle a été la quantité d'ocques de graines de coton d'Egypte et de celui d'Amérique distribuée parmi les villages des Philippopolis en 1863? —

2-o) Quelle a été la quantité d'ocques ensemencées en 1863, et combien de dunumes de terre ont été affectés à la culture du coton? —

3-o) Quels en ont été les résultats en 1863? — c'est-à-dire, quelle est la graine, celle d'Amérique ou d'Egypte, qui a le mieux réussi? — Combien d'ocques de coton brut a produit le Sandjak de Philippopolis en 1863? — Quelle est la valeur: (en piastres par ocque): du coton brut et du coton égrené sur la place de Philippopolis?—

4-o) Y-a-t-il-eu en 1863. du coton exporté? — En ce cas, indiquez la quantité, ainsi que le lieu de destination.

5-o) Les Autorités locales encouragent-elles la culture du coton? — En ce cas, indiquez les mesures prises par elles. —

6-o) Combien de dunumes de terre ont été affectés à cette culture en 1864. et combien d'ocques de graine d'Egypte et de celle d'Amérique ont été ensemencés. —

Бульверъ ничего пока не отвѣчалъ по дѣлу Фортунато.

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1045. — Оплакването на Герова отъ Хасанъ Паша ще бѫде подържано. Размѣстване на френски консули. Гизъ равнодушенъ къмъ пропагандата. Пак. 41.

Адріанополь, 25. Марта 64.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, вполнѣ раздѣляя мнѣніе Ваше касательно жалобы на Хассанъ Пашу, буду ожидать депешу Вашу, и поступлю потомъ согласно Вашему желанію. —

Что же касается дѣла Вашего съ Конокори, — я тотчасъ напишу Стаалю и попрошу его поговорить серьезно съ Новиковымъ; — о результатѣ же, Вы будете немедленно поставлены въ извѣстность. —

Шампуазо собирается на дняхъ въ Филиппополь и приведетъ къ Вамъ и молодую жену свою. — Очень сожалѣю что Вы будете снова имѣть такого безпокойнаго коллега; — между тѣмъ какъ здѣшній Французскій Консулъ Гизъ, премилый и добрый человѣкъ; — онъ нисколько не вмѣшивается въ церковныя дѣла и смотритъ на Унію совершенно другими глазами нежели Шампуазо. —

Жму Вашу руку и прошу не забывать

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1046. — Унията въ Малко-Търново пропаднала. Архимандритъ Пахоми клеветникъ и крадецъ. Справедливостьта на Кърбрзлията. Пахоми въ дранголника. Пак. 41.

Адріанополь, 31. Марта 1864.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — письма Ваши отъ 28. Марта получены были мною вчера, и съ первымъ русскимъ курьеромъ возвращу Вамъ документы по дѣлу Чалики и, вмѣстѣ съ тѣмъ, собщу Вамъ мѣры которыя будутъ приняты Блонтомъ, возвратившимся на дняхъ изъ Смирны, къ понужденію Киро. — Онъ обѣщалъ мнѣ пригласить его уплатить долгъ этотъ въ мѣсячный срокъ; — а если онъ несообразуется съ этимъ рѣшеніемъ, отнять у него Англійское покровительство. —

Интересно будеть знать чѣмъ и какъ кончится слѣдствіе производимое надъ Ангеликой. — Вотъ до чего доводитъ ревность; — одно только не понимаю, какимъ образомъ Фортунато, который долженъ быть въ лѣтахъ, могъ внушить такую непреодолимую страсть. —

Я Вамъ уже писалъ что Архимандритъ Пахомій, признавъ главенство Папы, отправился въ Мало-Терново съ тѣмъ чтобы увлечь за собою жителей этой мѣстности. — Неуспѣвъ въ своихъ попыткахъ, потому что сіи послѣдніе не хотѣли и слышать объ Уніи, Пахомій прибѣжалъ сюда съ жальбою на Старшинъ, которые намѣревались, будто-бы, убить его; — въ тоже время, онъ обратился ко мнѣ за покровительствомъ обѣщая покинуть Католиковъ. — Зная коротко что это за личность, я разумѣется отправилъ его прогуляться. — Старшины же, прибывшіе сюда по приглашенію Генералъ-Губернатора, обвинили Пахомія въ покражѣ церковныхъ принадлежностяхъ Мало-Терновской церкви; — дѣйствительно, было доказано что онъ унесъ серебрянную утварь и, превративъ ее въ слитки, пытался продать ее на здѣшнемъ базарѣ. — Киприслы-Паша принялъ дѣло съ большимъ безпристрастіемъ, и отправилъ Пахомія въ тюрьму гдѣ онъ содержится до сихъ поръ. — Думаютъ даже что онъ будетъ приговоренъ къ пятилѣтней которгѣ. — Святитель этотъ подозрѣваемъ, кромѣ того въ покражѣ учиненной нѣсколько лѣтъ тому назадъ въ Константинополѣ у одного изъ Пашей; — унесенныя оттуда серебрянныя вещи были ровно превращены въ слитки и привезены въ Мало-Терново. — Надѣюсь что обстоятельство это раскроетъ глаза Агентамъ Пропаганды, которые увидятъ что за лица покидаютъ религію свою и признаютъ главенство Папы. —

Греческія Консульства обращены въ Вице-Консульства, а сіи послѣднія въ Агенства; — потому, Доско покидаетъ, къ всеобщему удовольствію, окончательно Адріанополь и отправляется въ Аѳины. — Не знаю, что сдѣлаетъ Конокоро. —

Поблагодарите, пожалуйста, Стояновича за любезное письмо его полученное мною вчера. —

Надѣюсь что если Вы проѣдете чрезъ Адріанополь, то остановитесь у меня и погостите нѣсколько дней; — Вы и жена Ваша вѣроятно не откажете мнѣ въ этомъ удовольствій. — Домъ у меня чрезвычайно просторный и можетъ всѣхъ помѣстить. —

душевно преданный Вамъ
Золотаревъ.

1047. — Разпри въ Пловдивъ. Слухъ за желѣзница отъ Цариградъ за Одринъ. Геровъ иска отпускъ. Пак. 41.

Адріанополь, $\frac{7.}{19.}$ Апрѣля 1864.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — оба письма Ваши по дѣлу Фортунато получены были исправно, и я не земедлилъ сообщить заключавшіеся въ нихъ подробности Блонту, который, съ своей стороны, представилъ обстоятельство это на обсужденіе Посольства. — Если Вы будете имѣть доброту передать лично прилагаемый у сего пакетъ Берто, то узнаете отъ него все что было сдѣлано по сему дѣлу Блонтомъ. — Безъ всякаго сомнѣнія, образъ дѣйствій Гассанъ-Паши не будетъ одобренъ въ Константинополѣ; — но, какъ-бы то ни было, не худо-бы чтобы онъ еще болѣе скомпрометыровался и поставилъ-бы себя тѣмъ въ безвыходное положеніе. —

Мы всѣ убѣждены въ невинноси Фортунато и вполнѣ раздѣлаемъ мнѣніе Ваше касательно той задней мысли которая служитъ двигателемъ въ сѣмъ случаѣ какъ для Конокаро, такъ и для Гюмушгердана. — Надѣемся также что поступокъ этотъ не останется безнаказаннымъ. —

Ходятъ слухи, за достовѣрность которыхъ нельзя впрочемъ поручиться, что будетъ въ скоромъ времени приступлено къ постройкѣ желѣзной дороги отсюда въ Константинополь. —

Зная характеръ Новикова, я заранѣе могу Вамъ сказать что онъ не рѣшится принять на себя отвѣтственность давъ Вамъ отпускъ, а обратится съ прѣдварительнымъ запросомъ въ Министерство. — Потому Вы хорошо поступили озаботившись объ этомъ заблаговременно. —

И у насъ погода была скверная; снѣгъ и морозъ напомнили намъ зиму. — Но теперь все обратилось къ лѣту. —

Поклонитесь, прошу Васъ, женѣ Вашей и вѣрьте искренней дружбѣ

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1048. — Отношенията на мѣстнитѣ чиновници и консулитѣ. Интриги помежду имъ. Пак. 41.

Адріанополь, 23. Апрѣля 64.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, едва успѣваю написать Вамъ нѣсколько строкъ чтобы увѣдомить Васъ о полученій дополнительныхъ писемъ къ дѣлу Фортунато.— Блонтъ крайне благодаренъ Вамъ за участіе принятое въ этомъ дѣлѣ; — съ прошлою почтою онъ писалъ Вамъ и просилъ продолжать оказывать содѣйствіе. —

Кромѣ того, дабы нанесть окончательный ударъ Хассанъ-Пашѣ, Блонтъ проситъ Васъ отпустить ему уздечку и устроить дѣло такимъ образомъ чтобы Губернаторъ скомпрометировалъ себя окончательно. — Мнѣ также кажется что это было-бы всего лучше. —

Кибрислы-Паша отозванъ въ Царьградъ; — Какъ-бы то ни было, я отправилъ въ Петербургъ шифрованный телеграммъ съ просьбою поддержать этого сановника.—

Блонтъ мнѣ говорилъ, что Шампуазо не принялъ къ себѣ Болгарскихъ Старшинъ; — надѣюсъ что послѣ этого сіи послѣдніе не возобновятъ визитъ. —

До свиданіи

Весь Вашъ
М. Золотаревъ.

1049. — Блонтъ благодаренъ Герову за свѣдѣнията. Разбойници изъ Одринско. Взаимнитѣ отношения на турскитѣ министри. Пак. 41.

Адріанополь, $\frac{19.}{31.}$ Мая 64.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, Блонтъ Вамъ очень благодаренъ за собранныя свѣдѣнія о хлопчатой Бумагѣ, — а я за вчерашній телеграммъ. — Если лошади еще не нашли, скажите пожалуйста Стояновичу чтобы онъ повременилъ, потому что я, въ настоящее время, прѣдпочитаю обойтись и ограничиться тою, которая находится у меня. —

Со времени отъѣзда Кибрислы-Паши разбои снова появились на пути въ Родосто и Галлиполи; не проходитъ дня безъ того чтобы кто-нибудь не былъ ограбленъ. — Сулейманъ долженъ прибыть сюда въ пятницу или субботу. —

По свѣдѣніямъ полученнымъ мною изъ Константинополя отзывъ Кибрислы объясняется слѣдующимъ образомъ: Фуадъ выписалъ изъ Смирны Кобумъ-Пашу, съ намѣреніемъ назначить его министромъ иностранныхъ Дѣлъ; — Аали Паша, взбѣшенный подобною выходкою В.-го Визиря и чтобы противодѣйствувать его попыткамъ, устроилъ такимъ образомъ дабы вызвали изъ Адріанопля Кибрислы съ которымъ онъ намѣревался соединиться противъ Фуада. —

Нынѣже, ожидаютъ въ Царьградѣ сильную борьбу между двумя этими тузами. — За достовѣрность слуховъ этихъ нельзя впрочемъ поручиться. —

Щулепниковъ получилъ отпускъ и, по всей вѣроятости, болѣе не вернется въ Сараево, гдѣ онъ временно замѣщенъ Бѣлградскимъ Секретаремъ, Ивановымъ, — не тѣмъ который былъ здѣсь, а другимъ. —

Носятся слухи, которыя я Вамъ пока передаю подъ большимъ секретомъ, о предстоящемъ назначеніи Игнатьева посланникомъ въ Константинополь и о замѣщеніи его въ Азіатскомъ Департаментѣ Новиковымъ, — слухи эти были мнѣ вновь подтверждены. —

Если будутъ для Васъ письма, то пришлю съ завтрашнимъ курьеромъ. —

душевно преданный Вамъ
Золотаревъ.

1050. — Нехайството на чиновницитѣ въ руската мисия въ Цариградъ. Прѣходното положение на Новикова. Безполезно ходене на Чалики въ Цариградъ. Пак. 41.

Адріанополь, $\frac{2.}{14.}$ Іюня 1864.

Получивъ третьяго дня письмо Ваше, Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, я тотчасъ изготовилъ шифрованный телеграммъ чтобы увѣдомить Васъ что, при настоящихъ обстоятельствахъ, поѣздка Чалики въ Константинополь мнѣ кажется безполезною; — но на станціи сказали Кавасу что, за неимѣніемъ нынѣ въ Филиппополѣ Французскаго чиновника, депеша моя не можетъ быть передана; — потому, вынужденъ я былъ обратиться къ турецкому телеграмму. —

Теперь, позвольте мнѣ, вслѣдствіе даннаго Вами разрѣшенія, изложить здѣсь нѣкоторыя соображенія, которыя разумѣется должны остаться между нами. — Сильной и энергической поддержки Миссіи ожидать никоимъ образомъ нельзя; — слабость и небрежность нашего Перваго Драгомана неизчислимы, кромѣ того онъ такъ грубъ и невеживъ что я опасаюсь чтобы не вышло какой-либо непріятности между Богуславскимъ и Чалики. — Съ другой стороны, Новиковъ, не надѣясь быть утвержденнымъ Посланникомъ, неглежируетъ дѣлами. — Потому, мнѣ казалось-бы болѣе удобнѣе отложить ходатайство по дѣламъ до утвержденія Посланника, или до прибытія Вашего въ Царьградъ, — ибо я болѣе нежели увѣренъ что Министерство разрѣшитъ Вамъ отпускъ, а Чалики будетъ управлять Консульствомъ въ Ваше отсутствіе. —

Извините, пожалуйста, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, если я рѣшился высказать откровенно мое мнѣніе; — во первыхъ, я сдѣлалъ это вслѣдствіе Вашего разрѣшенія, а во вторыхъ, изъ желанія устроить дѣло какъ можно лучше. —

Я не понимаю какимъ образомъ слухи принимаютъ такіе огромные размѣры какъ напримѣръ тѣ которые были даны выбитію стеколъ у Блонта. — Я былъ у нихъ въ тотъ вечеръ какъ проходящій мальчишка бросилъ камушекъ въ окно; дѣло тѣмъ и кончилось и не произвело никакого впечатлѣнія. —

Сулейманъ-Паша прибылъ на дняхъ въ Адріанополь; — здѣшній Митрополитъ Кириллъ вернулся также изъ Кнстнпля. —

Болгарскій вопросъ идетъ, какъ говорятъ, хуже нежели въ прошломъ году; — Патріархъ объявилъ что не признаетъ національныхъ стремленій и что въ его глазахъ нѣтъ ни Грековъ ни Болгаръ, а всѣ составляютъ единую паству; — между тѣмъ Греческій языкъ останется господствующимъ во всѣхъ Церквахъ. —

Если завтрашній куръеръ привезетъ что нибудь о Вашемъ отпускѣ, то не замедлю извѣстить Васъ по телеграфу. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1051. —Руситѣ прѣкжсватъ помощьта за пловдивскитѣ училища. Ще подържатъ югославянския пансионъ въ Николаевъ. Пак. 41.

Получ. 4 Яннуар. 1865. Отгов. 15 Яннуар.

Москва, 25. Ноября 1864. г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ, — давно не писалъ Вамъ вслѣдствіе разныхъ обстоятельствъ побудившихъ меня покинуть какъ можно скорѣе Бѣлградъ; — но пріѣхавши сюда я засталъ мать мою не въ такомъ опасномъ положеніи въ коемъ я предполагалъ; — здоровье ея поправляется и выздоровленіе почти обезпечено. —

На счетъ школы надо въ настоящее время отложить всякое попеченіе; — они хотятъ испытать на дѣлѣ новоучрежденную гимназію въ Николаевѣ, и если года чрезъ три резултаты не будутъ тѣ которые они предполагаютъ, то уже тогда приведутъ въ исполненіе нашъ проэктъ. —

Я пробылъ въ Петербургѣ слишкомъ мало времени чтобы имѣть возможность сообщить Вамъ Министерскія новости, — я знаю только что Стааль будетъ назначенъ Совѣтникомъ въ Константинополь, Кумани — 1-мъ Секретаремъ, а Хитрово —

2-мъ. — А кто на мѣсто сего послѣдняго — неизвѣстно. — Въ Москвѣ я также мало кого видѣлъ. — Какъ только будетъ что нибудь поинтереснѣе, то не премину сообщить. —

Поклонитесь, пожалуйста, женѣ Вашей и Чалики. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

Я перемѣняю квартиру въ Москвѣ, почему и передаю Вамъ новый мой адрессъ: Близъ Арбаты въ Атанасьевскомъ переулкѣ, въ домѣ Козариновой.

1052. — Проектътъ на Герова за пловдивското училище. Купуване мѣсто за ново училище. Молба до московитянетѣ за помощи. За службата на Чалики. Пак. 41.

Г-ну Золотареву.

Пловдивъ, 15 января 1865 г.

Многоуважаемый Михаилъ Игнатьевичъ,

Письмо Ваше отъ 25 Ноября я получилъ съ послѣднимъ курьеромъ. Вы сдѣлали прекрасно сообщивъ мнѣ свой адрессъ, потому что, я давно желаю писать Вамъ, но не зналъ куда адрессовать письмо. Именно я хотѣлъ просить Вашего содѣйствія для училища Св. Кирилла и Меѳодія въ Филиппополѣ. Въ бытности своей въ Константинополѣ я увѣрился, что нельзя будетъ теперь добиться пособія для возведенія его на степень высшаго центральнаго училища. Но увѣренный что и новоучрежденная гимназія въ Николаевѣ не будетъ имѣть желаемаго результата, я не могу перестать хлопотать о немъ, въ томъ убѣжденіи, что Филиппополь самое способное мѣсто для такого заведенія. Мое убѣжденіе основано на томъ, что это заведеніе только учрежденно съ этою цѣлью, и еще далеко отъ этого чтобы соотвѣтствовать своему назначенію, а уже наполнено воспитанниками изъ разныхъ мѣстъ Болгаріи, такъ что зданіе его сдѣлалось недостаточнымъ для помѣщенія всѣхъ ихъ.

Посему когда на дняхъ представился случай пріобрѣсть мѣсто въ центрѣ города, на которомъ можно построить зданіе, достаточное для помѣщенія такого учебнаго заведенія, кокое предполагается сдѣлать изъ училища Св. Кирилла и Меѳ. я употрѣбилъ всѣ средства чтобы склонить старостъ купить его, чтобы построить на немъ зданіе, какое необходимо теперь и которое, въ случаѣ надобности, можно было бы распространить, а зданіе, въ которомъ помѣщается теперь училище Св. Кир. и Меѳ. обратить въ женскую гимназію. Для сего я долженъ былъ обѣщать имъ нѣкоторое пособіе потому что собственныя средства ихъ, какъ Вамъ извѣстно, недостаточны.

Я пользуюсь Вашимъ нахожденіемъ въ Москвѣ чтобы попросить Васъ быть такъ добрыми, чтобы испросить у частной благотворительности нѣкоторое пособіе. Вы знаете необходимость такого заведенія и пользу, которую оно принесетъ, а положеніе Ваше, Ваши знакомства и связи ручаются за успѣхъ, и я вполнѣ надѣюсь что обѣщанное мною пособіе. . . . .

Объ этомъ предметѣ пишетъ Вамъ и Чалики въ прилагаемомъ у сего письмѣ.

По возвращеніи моемъ изъ Константинополя, я представилъ Чалики къ наградѣ за управленіе В. Консульствомъ въ моемъ отсутствіи, равно и объ извѣстномъ Вамъ условіи поступленія его въ Драгоманы. Генералъ Игнатьевъ отвѣчалъ мнѣ, что принятіе его въ дѣйствительную службу едвали возможно при постановленіи держать въ этомъ случаѣ пріемный экзаменъ, а награжденіе орденомъ за двулѣтню службу (я писалъ за управленіе В. Консульства въ моемъ отсутствіи) едвали справедливо, а о назначеніи ему жалованья пишетъ мнѣ обратиться съ ходатайствомъ въ Азіат. Деп-тъ. Посему я пишу въ Д-тѣ и донесеніе свое прилагаю при семъ къ Вамъ съ просьбою представить по принадлежности и подкрѣпить по возможности.

1053. — Мѣрки за Чалики. Ще се погрижи Золотаревъ за помощи за училището. Пак. 41.

Москва, 20 Февраля 65.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ. —

Только что вернувшись изъ Петербурга и несмотря на страшную болѣзнь моей матери которой быть можетъ остается лишь нѣсколько дней существованія вслѣдствіе сильныхъ страданій отъ внутренняго рака,— спѣшу передать Вамъ вкратцѣ и на скорую руку результатъ моихъ ходатайствъ по Вашимъ порученіямъ. —

Принять Чалики на дѣйствительную службу не предвидится никакой возможности; — что же касается назначенія ему жалованья и пожалованія креста, Директоръ Азіятскаго Департамента, вслѣдствіе бывшаго между нами разговора, согласился на это. — Но такъ какъ Стремоуховъ, по заведенному порядку, не можетъ сдѣлать это безъ представленія Константинопольскаго Посланника, мы сговорились съ Директоромъ поступить слѣдующимъ образомъ: — я обращусь частнымъ письмомъ къ Генералу Игнатьеву прося его принять во вниманіе ходатайство Ваше и вмѣстѣ съ тѣмъ сообщу что Министерство никакого къ этому препятствія не имѣетъ.—Съ другой стороны, Стремоуховъ самъ напишетъ объ этомъ частнымъ образомъ Николаю Павловичу. —

Надѣюсь что мѣры эты приведутъ къ желанному результату; — сожалѣю только что долженъ промедлить нѣсколько дней и подождать нравственнаго успокоенія чтобы написать Г. Игнатьеву. —

Теперь я слишкомъ . . . . и озабоченъ, — но какъ только успокоюсь, займусь ревностно сборомъ пожертвованій въ пользу Филиппопольскаго училища.— Между прочимъ скажите тамошнимъ Старшинамъ чтобы они адресовали мнѣ письмо и переслали бы сюда, въ коемъ они уполномочиваютъ меня обратиться къ частнымъ Московскимъ благотворителямъ, особенно въ Славянскій Комитетъ, для посильныхъ пособій. — Постарайтесь чтобы письмо это было написано въ сколь возможно пріятныхъ для Московскихъ дѣятелей выраженіяхъ. —

Поклонитесь женѣ Вашей и Чалики, и скажите сему послѣднему что не имѣю возможности писать ему нынѣ.

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1054.—Майката на Золотарева умрѣла. Смрътьта ѝ му побъркала да сбира помощи за училището. Разрѣшено на казанлъшкитѣ калугерки да идатъ да сбиратъ милостиня изъ Росия. Пак. 41.

Приято 26 Апр. 1865.

Москва, 31. Марта 1865. г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ,

Грустныя предсказанія здѣшнихъ докторовъ сбылись; — послѣ тяжкихъ и продолжительныхъ страданій, мать моя скончалась 26. числа сего мѣсяца и была погребена 29. — Несмотря на то что, вслѣдствіе присужденія медиковъ, я уже началъ было свыкаться съ мыслію потерять ее на вѣки, тѣмъ не менѣе минута несчастнаго этого событія была для меня невыразимо грустная. — Что же сдѣлать, надо покоряться волѣ Всевышняго и готовиться всякому покончить земное свое странствіе имѣя какъ можно менѣе того въ чемъ-бы себя попрекнуть. —

Окруженный такими печальными событіями и находясь въ подобномъ настроеніи духа, я ничего пока не сдѣлалъ по Вашему порученію касательно сбора денегъ въ пользу Пловдивскаго училища, но все таки, до возвращенія моего въ Адріанополь, надѣюсь, хоть что нибудь набрать. — Начну я съ Митрополита Филарета и Генералъ-Губернатора, а потомъ уже доберусь до прочихъ благотворительныхъ лицъ; — жаль что Блудова и Протасовъ въ Ницѣ, а то-бы они помогли въ этомъ дѣлѣ.—

Не знаю пока какой результатъ принесетъ письмо писанное мною Генералу Игнатьеву касательно Чалики; — надобно надѣяться что либо онъ, либо Стааль, меня о томъ увѣдомятъ. —

Ничего также не знаю о томъ когда мнѣ возможно будетъ вернуться; — надѣюсь, однако, пробыть здѣсь по крайней мѣрѣ мѣсяца полтора. —

Давненько уже не получалъ отъ Васъ извѣстій, и надѣюсь что Вы не оставите меня безъ оныхъ. — Мы часто говоримъ о Васъ съ Генераломъ Левшиномъ, который здѣсь Попечителемъ Учебнаго Округа и сохранилъ о Васъ самую пріятную память.

Извините меня, пожалуйста, предъ Чалики, которому я до сихъ поръ не писалъ; — право мнѣ было уже не до того. —

При проѣздѣ моемъ чрезъ Казанлыкъ я посѣтилъ находящійся тамъ женскій Монастырь Св. Введенія, отстроенный на Русскіе деньги, — найдя что Монахини тамошнія употребили какъ нельзя лучше собранныя у насъ подаянія, я ходатайствувалъ въ Петербургѣ о разрѣшеніи имъ вновь выслать сюда для дополнительнаго сбора; — такъ какъ, въ настоящее время, по новому положенію, не можетъ быть въ Россіи болѣе какъ шесть сборщиковъ изъ Иностранныхъ Монастырей, — то было встрѣтилось затрудненіе. — Но, въ вниманіе къ моему ходатайству, Императрица писала изъ Ниццы въ Св-ій Синодъ съ просьбою сдѣлать исключеніе; — Синодъ же не замедлилъ разрѣшить. — Поэтому Вы можете передать пріятную новость эту Капитолинѣ и другой, имя которой я забылъ. —

Шишкины пріѣхали вчера въ Москву, — Демидова также сюда ждутъ. —

Поклонитесь, прошу Васъ, женѣ Вашей, и вѣрьте неизмѣнной дружбѣ

преданнаго Вамъ
М. Золотарева.

1055. — Золотаревъ ще се върне въ Едрене прѣзъ Бѣлградъ — София Искатъ се свѣдѣния и съвѣти за-изъ пѫтя. Пак. 41.

Москва, 27. Апрѣля 1865. г.

Добрѣйшій Наденъ Геровичъ,

Чрѣзъ мѣсяцъ я думаю покинуть Москву и возвратиться восвояси, съ тѣмъ чтобы изъ Бѣлграда отправиться сухимъ путемъ и посѣтить Нишъ, Софію и Филиппополь. — Думаю также завѣрнуть въ Рыльскій Монастырь, — но такъ какъ всѣ эти мѣстности Вамъ разумѣется лучше извѣстны нежели мнѣ, то потрудитесь пожалуйста указать мнѣ нѣкоторыя изъ тѣхъ которыя заслуживаютъ какое либо вниманіе и которыя расположены не вдалекъ отъ предположеннаго мною пути. —

Затрудняюсь я лишь въ одномъ, а именно въ драгоманѣ, и въ этомъ случаѣ полагаюсь совершенно на Васъ. — Отъ Бѣлграда до Турецкой границы я буду имѣть при себѣ переводчика Сербскаго; — но оттуда, не знаю какъ поступить.— Не можете-ли Вы устроить, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, такъ чтоби я имѣлъ отъ Турецкой границы до Ниша напримѣръ, хорошаго Болгарина знающаго немного порусски, оттуда до Софіи другаго Болгарина, а отъ Софіи до Пловдива третьяго; — найти же такого переводчика который сопроводилъ бы меня вплоть до Адріанопля мнѣ кажется трудно.—Во всякомъ случаѣ, устроите такъ, какъ Вы найдете удобнѣе. —

Потрудитесь, пожалуйста, увѣдомить меня обо всемъ этого письмомъ въ Бѣлградъ, адресуемо такъ: M-r Zolotareff, Consulat Général de Russie, Belgrad. —

Поклонитесь женѣ Вашей и вѣрьте дружбѣ

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1056. — Геровъ дава свѣдѣния за-изъ пѫтя. По-забѣлѣжителни мѣстности. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 28 Мая 1865 г.

Многоуважаемый Мих. Игнатьевичъ,

Въ отвѣтъ на Ваше письмо отъ 27 Апрѣля, спѣшу предупредить Васъ о невозможности, къ сожалѣнію, исполнить Вашего порученія относительно проводни-

ковъ изъ Ниша въ Софію и оттуда въ Филиппополь, по той простой причинѣ, что нѣтъ людей, знающихъ другіе языки, кромѣ мѣстныхъ Турецкаго, Болгарскаго и Греческаго. Посему лучше поискать въ Бѣлградѣ проводника, который бы проводилъ Васъ до Филиппополя. Я бы съ удовольствіемъ принялъ на себя эту пріятную для меня должность изъ Софіи, какъ я уже писалъ Вамъ, что желаю поѣхать туда на встрѣчу Вамъ, и тѣмъ охотнѣе сдѣлаю это теперь, узнавъ, что Вы думаете поѣхать и въ Рылскій монастырь, въ которомъ, къ крайнему сожаленію моему, я еще не былъ, но безъ позволенія не смѣю, а просить позволенія не рѣшаюсь, чтобы не подвергаться отказу. Этотъ отказъ, въ которомъ я почти увѣренъ, можетъ быть не будетъ сдѣланъ Вамъ, но времени не будетъ написать объ этомъ изъ Бѣлграда въ Константинополь и дожидаться отвѣта, а по телеграфу устроить это, кажется мнѣ неудобнымъ, чтобы просить Вашего посредства.

По вопросу о достопримѣчательностяхъ на пути изъ Ниша въ Филиппополь, не многое могу сказать Вамъ, что почти ничего замѣчательнаго нѣтъ кромѣ живописности нѣкоторыхъ мѣстъ, если не всей дороги. Вы вѣроятно знаете о существованіи въНиссѣ башни, построенной изъ Сербскихъ головъ, павшихъ въ борьбѣ за независимость.

Недалеко отъ Софіи на разстояніи двухъ часовъ ѣзды, у подошвы горы Витоши есть селеніе Бояна, съ церковью, построенною до паденія Болгарскаго королевства, и въ ней на стѣнѣ изображеніе Болгарскаго Царя Іоанна Александра и царицы Ирины.

Помянутая гора Витоша, замѣчательна минералами, въ томъ числѣ горный кристалъ, который находится тутъ въ значителныхъ кускахъ, заслуживаетъ вниманіе.

Въ Самоковѣ на дорогѣ изъ Рыльскаго монастыря въ Филиппополь можно посмотрѣть на желѣзные заводы. Тутъ же указываютъ на мѣсто, гдѣ происходила битва между послѣднимъ царемъ Болгарскимъ, Шишманомъ и Турками.

Въ Бѣлградѣ находится извѣстный капитанъ Илія. Не найдете ли Вы возможнымъ повидаться съ нимъ и поговорить о намѣреніяхъ его!

1057. — Холерата въ Пловдивъ. Узунджовскиятъ панаиръ. Церковниятъ въпросъ. Пак 41.

Перущица, 6 Сентября 1865 г.

Многоуважаемый Михаилъ Игнатьевичъ,

Холера не шутя посѣтила нашъ городъ, обойдя Адріанополь. Изъ Карши-яки она перескочила въ Павликянскую часть города, гдѣ ежедневно уноситъ 8 — 10 жертвъ. Посему изъ христіанъ всѣ, кто могъ, уѣхали изъ города, не исключая и Шампоазо, который, Вы помните, хвасталъ, что ни въ какомъ случаѣ не выѣдетъ изъ города, а какъ только увѣрился въ дѣйствительности появленія болѣзни, поѣхалъ въ Хисаръ будто на воды.

Не знаю, что будетъ съ Узунджовскою ярмарку, на которой другіе годы въ это время уже съѣзжались купцы, а теперь по причинѣ холеры изъ Филиппополя никто еще не поѣхалъ.

Кстати объ Узунджовской ярмаркѣ. Вы знаете что я ѣзжу на оную каждый годъ не столько для покровительства нашимъ купцамъ и для наблюденія за торговыми оборотами, сколько потому, что туда пріѣзжаютъ изъ всѣхъ почти городовъ Турціи купцы, отъ которыхъ я узнаю многое и разговоры съ которыми имѣютъ обоюдную пользу и не остаются безъ послѣдствія. Посему ненужно было-бы пренебрегать такимъ удобнимъ случаемъ для пріобрѣтенія свѣдѣній и распространенія нашего вліянія въ особенности теперь, когда Турецкія власти слѣдятъ за сношеніями Турецкихъ подданныхъ съ иностранными и прѣимущественно съ Русскими консулами, такъ что нельзя переписываться съ ними безъ опасенія компрометировать ихъ. Но при новомъ постановленіи, по которому въ счетъ чрезвычайныхъ издержекъ за поѣздку нельзя ставить больше 2 руб. 15 коп. за часъ, я затрудняюсь поѣхать на ярмарку, потому что сумма, которую, по этому разсчету, можно поставить въ счетъ чрезвыч. издержекъ, едва станетъ только на поѣздку туда съ драгоманомъ, а другіе на обратный путь расходы както на наятіе квартиры и проч. долженъ приба-

виль отъ себя. Посему не знаю на что рѣшиться, ѣхать ли или нѣтъ. Думаю также, что многіе изъ здѣшнихъ жителей, которые понимаютъ и объясняютъ все по своему, могутъ объяснить невыгодно отсутствіе нашего флага, который они привыкли видѣть ежегодно на ярмаркѣ.

Въ журналѣ В р е м я пишутъ, что Болгарскіе представители были на дняхъ у Аали-паши, чтобы напомнить ему о Церковномъ вопросѣ. Изъ Миссіи ничего не пишутъ по сему предмету, чтобы можно было во время дать надлежащія наставленія Чомакову, который, не имѣя положительныхъ свѣдѣніи о томъ, что приготовляется въ Патріаркатѣ, долженъ, подобно всѣмъ Болгарамъ сомнѣваться искренности расположенія его къ примиренію, и въ увѣренности, что Греки хотятъ обмануть Болгаръ, можетъ поступать не какъ бы слѣдовало, и тогда будутъ обвинять его въ нежеланіи разрѣшенія вопроса изъ преданности Туркамъ и т. под.

1058. — Тежкитѣ данъци. Притискане за събирането имъ. Пак. 41.

Адріанополь, 5. Октября 65.

Благодарю Васъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, за любезное письмо Ваше отъ 1.-го числа,— и очень жалѣю что Вы все болѣете; — надѣюсь впрочемъ что лихорадка Васъ уже покинула. —

Въ прилагаемыхъ бумагъ Вы увидите отзывъ Игнатьева о предполагаемомъ торговомъ-обществѣ. —

Новаго ничего нѣтъ, развѣ что нищета и бѣдствія сельскаго населенія вслѣдствіе усиленныхъ стараній мѣстныхъ властей къ сбору десятины и постоянныхъ требованій Правительства о высылкѣ недоимокъ. — Напримѣръ одно близлежащее селеніе заключающее въ себѣ 15. семействъ и которое лишь въ урожайные годы можетъ уплатить десятину въ 30.000 піастр., нынѣ обложено въ 90.000. — Крикъ и стоны ужасные, Мусульмане также кричать по случаю Вакуфовъ; — не знаю право какъ и скоро-ли все это кончится. —

Поклонитесь женѣ Вашей и вѣрьте дружбѣ

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1059. — Искатъ се свѣдѣния за килимъ, видѣнъ въ Рилския монастиръ. Пак. 41.

Адріанополь, 14. Октября 65.

Чалики увѣдомилъ меня, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, о несчастіи Васъ постигшемъ; — воображаю какъ это было для Васъ грустно и непріятно. —

По просьбѣ M.-me Гизо, я обращаюсь къ Вамъ сегодня съ маленькимъ порученіемъ; помните-ли Вы коверъ который мы видѣли въ келліи выстроенной О. Неофитомъ при церкви св. Луки, близъ Рила. M.-me Гизо проситъ Васъ сообщить изъ чего сдѣланъ этотъ коверъ, гдѣ отъ ткется и сколько приблизительно стоитъ. — Вы мнѣ все это говорили, но я позабылъ. — Быть можетъ, Вы найдете возможнымъ достать намъ образчикъ подобнаго ковра. —

Вотъ еще одно маленькое порученіе: — въ Болгарской газетѣ издаваемой въ Рущукѣ должно было быть помѣщено подробное изложеніе устройства нынѣшняго В и л а і е т а; если Вы найдете у себя этотъ нумеръ, пришлите мнѣ его на недѣлю.—

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1060. — Прѣпоръчва се Мирчо Петко за учитель въ Казанлъкъ или въ Ески Загора. Пак. 41.

Адріанополь, 19. Октября 65.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Пользуюсь нѣсколькими свободными минутами чтобы настрочить немного словъ и попросить Васъ оказать мнѣ доброе содѣйствіе въ одномъ маленькомъ дѣлѣ. —

Нѣкто молодой Болгаринъ, 24-хъ лѣтъ, весьма способной, желалъ-бы получить мѣсто учителя, хотя-бы и не первокласнаго, въ Казанлыкѣ или въ Ески Загорѣ, — предпочтительно въ первомъ изъ этихъ городовъ, потому что родомъ онъ изъ Казанлыка. — Зовутъ его Мирчо Петко. — Мнѣ бы очень хотѣлось исполнить его желаніе, и потому убѣдительно Васъ прошу употребить, если можно, вліяніе Ваше въ пользу этого молодаго человѣка. —

Въ ожиданіи вѣсточки,

душевно преданый Вамъ
Золотаревъ.

1061.—Инженери изучватъ трасето за желѣзницата. Аарифъ паша иска свѣдѣния за словѣнската пропаганда въ Пловдивъ. Пак. 41.

Адріанополь, 16. Ноября 1865. г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ

Очень радъ былъ узнать что жителы Ахиръ-Челеби не дали себя ограбить; — быть может это откроетъ глаза Туркамъ и сдѣлаетъ ихъ осторожнѣе касательно непомѣрныхъ требованій по десятинному сбору. —

По дошедшимъ до меня слухамъ, Аарифъ-Паша обратился къ одному изъ Филиппопольскихъ Греческихъ Старшинъ, — если не ошибаюсь къ Гюмушгердану, — съ письмомъ слѣдующаго содержанія: — „По приказанію высшаго Начальства, „прошу Васъ сообщить мнѣ о томъ въ какомъ положеніи находится Славянофиль-„ская пропоганда, и кто именно находится въ главѣ этого движенія. — Не зазнают-„ся-ли болгары? — Увѣдомьте меня какъ себя держитъ Хассанъ-Паша.“ —

Если я не ошибаюсь, Порта предписала Генералъ-Губернатору разузнать о Филиппопольскихъ дѣлахъ вслѣдствіе жалобы на Пашу; — но очень жаль что Аарифъ обратился за свѣдѣніями къ Гюмушгердану который разумѣется не упуститъ случая наклеветать что нибудь на Болгаръ и принять сторону Хассанъ-Паши. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1062. — Руситѣ защитници на сърбитѣ. Основанието на нѣкакъвъ монастиръ. Пак. 41.

Прието 2 Дек. 1865.

Адріанополь, 23. Ноября 65.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Письмо это будетъ Вамъ передано Алкабецомъ, Сербскимъ подданнымъ, который ѣдетъ въ Филиппополь по дѣлу своему съ Калефомъ, Итальянскимъ подданнымъ. — Въ предѣлахъ Турецкой Имперіи, Сербы, равно какъ и Молдо-Валахи, въ процессахъ своихъ съ иностранцами, имѣютъ право на покровительство какой либо, по ихъ выбору, изъ Великихъ Державъ подписавшихъ Парижскій трактатъ; — потому, усердно прошу Васъ оказать Алкобецу покровительство Ваше. —

Не смотря на производство Игнатьева въ Генералъ-Лейтенанты, все-таки слѣдуетъ титуловать его Генералъ-Адъютантомъ. —

Не мѣшаетъ также увѣдомить Миссію о перемѣнѣ Консуловъ Австрійскаго и Французскаго. —

Амфилохій передалъ мнѣ письмо Ваше. — Онъ, какъ иностранный подданный, не можетъ разумѣется принять на себя инициативу устройства Монастыря. который можетъ быть основанъ только вслѣдствіе ходатайства самихъ мѣстныхъ жителей. —

Что касается до писаря, Вы, мнѣ кажется, хорошо бы сдѣлали, въ ожиданіи дальнѣйшихъ обстоятельствъ, назначивъ Чалики на этой должности, тѣмъ болѣе что мѣра эта была бы временная, аппереписки у Васъ немного и дурной почеркъ его не можетъ быть помѣхою. —

Буду ожидать подробную записку о компаніи для торговли съ Россіею;—постарайтесь прислать ее поскорѣе, потому что ковать желѣзо надо пока оно горячо.

Крѣпко жму Вашу руку

Весь Вашъ

Золотаревъ.

Благодарю за яблокъ, которыя чрезвычайно вкусны. —

1063. — Ахжръ-Челебийското събитие. Иска се копие отъ прошението противъ пловдивския паша. Пак. 41.

Адріанополь, 30. Ноября 65.

Благодарю Васъ, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, за сообщеніе интересныхъ свѣдѣній объ Ахиръ-Челебскихъ событіяхъ и о донесеніи Вашемъ касательно Хассанъ-Паши. — Надо надѣяться что попытки эти увѣнчаются успѣхомъ. —

Блонтъ вернулся вчера, чрезъ Русчукъ и Шумлу; — жена его останется до весны въ Бѣлградѣ. Онъ проситъ Васъ прислать намъ сюда съ первымъ курьеромъ Австрійскимъ либо Турецкимъ копію съ прошенія посланнаго противъ Паши въ Константинополь. —

Пришлите, пожалуйста, поскорѣе записку о торговлѣ. —

Весь Вашъ

Золотаревъ.

1064. — Турски паша търси изцѣление при християнски свещеникъ. Чудесното му оздравяне. Иска се разписка за помощь на софиянци. Пак. 41.

Адріанополь, 9.-го Декабря 65.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Благодарю Васъ за послѣднее письмо Ваше доставленное русскимъ курьеромъ; — я не замедлилъ тотчасъ-же сообщить Генералу Игнатьеву свѣдѣнія касательно новыхъ происковъ Хассанъ-Паши по поводу жалобы на него. —

Впродолженіи прошлой недѣли, общественное мнѣніе было сильно заинтересовано событіемъ неслыханнымъ въ Турціи. — Адріанопольскій Генералъ-Губернаторъ, находясь слишкомъ мѣсяцъ въ отчаянномъ болѣзненномъ положеніи, послалъ на дняхъ просить Митрополита прислать ему почтеннаго Священника съ Евангеліемъ; — по приходѣ сего послѣдняго, Аарифъ-Паша велѣлъ надѣть ему Епитрахиль, накрылъ концемъ ея себѣ голову, и положивъ на грудь Крестъ Распятія, пригласилъ его приступить къ чтенію Евангелія, которое продолжалось слишкомъ часъ. — По стеченію странныхъ обстоятельствъ, онъ на другой день почувствовалъ нѣкоторое облегченіе, приписанное имъ вліянію Православія, и хотѣлъ было выѣхать кататься, но доктора съ трудомъ его удержали, сознавая что облегченіе это лишь минутное. — Паша — старый закоренѣлый Турокъ, и поступокъ его удивилъ и обрадовалъ Христіанъ, а Мусульманъ взбѣсилъ. — Такъ какъ впродолженіи всей его болѣзни, я одинъ изъ Консуловъ видѣлъ его въ постели, немудрено что народонаселеніе приписываетъ мнѣ это обращеніе, хотя разумѣется я не въ силахъ былъ-бы произвести въ Туркѣ подобный переломъ. —

Напишите, прошу Васъ, Трайковичу чтобы онъ доставилъ мнѣ какъ можно скорѣе, прямо въ Адріанополь, два экземпляра расписокъ въ полученіи отъ меня триста сорокъ рублей 71 1/4 коп.: (310. руб. 71 1/4 к. с.): пожер-

твованныхъ разными благотворителями въ возобновленіе Собора Св.-го Стефана и 8. Церквей поврежденныхъ землетрясеніемъ въ Софіи. — Какъ только получу расписку эту, которою должны подписать всѣ Старшины Православной Общины, не замедлю тотчасъ же доставить деньги.—

Не можете-ли Вы, любезнѣйшій Найденъ Геровичъ, доставить мнѣ нѣкоторыя краткія свѣдѣнія о бывшей Узунджовской ярмаркѣ, и нѣкоторыя подробности касательно количества и рода русскихъ товаровъ бывшихъ на ярмаркѣ и на какую сумму русскіе товары были проданы. —

Поклонитесь женѣ Вашей и Чалики.

Весь Вашъ

Золотаревъ.

1065. — Отваря се едренски виластъ. Новитѣ чиновници въ него. Свѣдѣния за Шевкетъ паша. Славѣнско богослужение въ Едрене. Пак. II.

Адріанополь, 28. Декабря 65.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Долго я хворалъ лихородкою, но благодаря хининѣ и строгой діэтѣ, кажется поквитался съ нею окончательно.

Адріанополь сдѣланъ Вилаіетомъ, на подобіе Рущука; — Генералъ-Губернаторомъ назначенъ сюда Министръ Финансовъ, Хуршидъ-Паша; — не знаю что за личность. — Говорятъ что къ вамъ Каймакамомъ будетъ посланъ Али-Шевкетъ-Паша, одинъ изъ моихъ пріятелей. — Вы должны его знать; онъ сынъ знаменитаго Хусейнъ-Паши и жилъ постоянно въ Адріанополѣ; — нѣсколько мѣсяцовъ тому назадъ, онъ продалъ многочисленные свои Чифлики и отправился въ Царьградъ отыскивать мѣсто. — Онъ въ большой дружбѣ съ Найденовичемъ, и для Болгаръ будетъ очень хорошъ. — Жаль только что онъ склоненъ къ крѣпкимъ напиткамъ, и имѣетъ зятя весьма расторопнаго, который можетъ захватить всю власть въ свои руки. — Но вѣроятно Вы сойдетесь съ Али-Пашею и удержите его отъ чуждестраннаго вліянія.

Наконецъ удалось мнѣ добыть изъ Константинополя предписаніе за подписью Патріарха и всѣхъ Членовъ Синода касательно Киречь-ханы; — въ воскресенье, Митрополитъ отправляется туда и приступаетъ къ введенію Словянскаго богослуженія.

На дняхъ прибылъ сюда разбойникъ Рафаилъ, и въ Уніятской церквѣ проповѣдывалъ преимущество Католическаго вѣроисповѣданія. — Въ сопровожденіи Польскихъ поповъ, онъ прогуливался, въ епископскомъ облаченіи, по всему Киречь-Ханѣ. —

Поздравляю Васъ съ новымъ годомъ, равно какъ и жену Вашу.

Душевно Вамъ преданный

Золотаревъ.

1066. — Назначенитѣ чиновници въ новообразувания едренски вилаетъ. Пак. II.

Адріанополь, 20. Января 66.—

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Съ русскую почту напишу Вамъ подробно о здѣшнихъ дѣлахъ; — нынче же передаю Вамъ только оффиціальныя извѣстія полученныя вчера вечеромъ по телеграфу. —

Хуршидъ-Паша покидаетъ Константинополь и ѣдетъ сюда 22. Рамазана; —

Риза-Бей, бывшій Посланникомъ въ С. Петербургѣ, — назначенъ Каймакамомъ Адріанопольскаго Санджака; —

Рифаатъ-Бей, бывшій Мухалебеджи Дунайскаго Вилаіета, — опредѣленъ въ должность Мухалебеджи здѣшняго Вилаіета. —

Зіа-Бей, сынъ Саидъ-Паши Салоникскаго Генералъ-Губернатора, — Мектубджи Вилаіета. --

Али-бей, или Халилъ, не помню навѣрное; — Каймакамомъ въ Филиппополь. —

Мустафа-Еффенди, бывшій Варнскій Каймакамъ, — въ Сливну. —

Азизъ-Паша, бывшій Филиппопольскій Мутесаррифъ, — Каймакамомъ въ Галиполи. — Вотъ и все. —

Вчера поутру распространился было слухъ что Хуршидъ-Паша отзывается изъ Адріанополя, и что на его мѣсто назначенъ будетъ Мухлисъ-Паша изъ Дамаска и бывшій въ Филиппополѣ. — Но вечерная, оффиціальная телеграмма показала что слухи эти были ложны. —

Съ интересомъ прочелъ Вашу послѣдною экспедицію, которую тотчасъ же, съ тѣмъ же курьеромъ, отправилъ въ Царьградъ. —

Крѣпко жму Вашу руку. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1067. — Отношенията между консулитѣ. Блонтъ двоеликъ въ дѣлото на Чалики. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 22 Января 1866 г.

Многоув. Мих. Игнат.

Я получилъ сей-часъ письмо Ваше отъ 20 Января. Очень Вамъ благодаренъ за извѣстія о новыхъ назначеніяхъ, потому что тѣже свѣдѣнія получены вчера здѣсь по телеграфу, но свою смѣну Гасанъ-Паша скрываетъ и честь пополненія этихъ свѣдѣній извѣстіемъ объ его азилликѣ пожнетъ опять Чалики.

Теперь съ образованіемъ Вилаэта отношенія наши измѣняются. До сихъ поръ по дѣламъ подданныхъ я относился къ Миссіи, а теперь долженъ обращаться къ Вамъ. Это пріятно какъ мнѣ, такъ и всѣмъ здѣшнимъ подданнымъ, потому что дѣла пойдутъ скорѣе. Но мнѣ кажется, что хорошо было бы переговорить намъ о новыхъ нашихъ отношеніяхъ, посему если и Вы находите это нужнымъ то можете истребовать разрѣшенія вызвать меня въ Адріанополь для переговоровъ. Я съ удовольствіемъ сдѣлаю эту прогулку.

Вамъ извѣстно дѣло Чалики съ Янко Киро. Оно еще не кончено. Киро однакожъ собирается на дняхъ въ Константинополь, и если Гасанъ-Паша позволитъ ему ѣхать, то я буду просить Васъ по телеграфу задержать его въ Адріанополѣ. Чалики боится посредства Блонта въ пользу Киро потому, что Блонтъ поступилъ въ этомъ случаѣ двоелично, увѣряя насъ, что онъ отрѣшилъ его отъ службы драгомана до сдѣлки Чалики и все таки, употребляя его въ этой должности. Но я увѣрилъ его, что въ этомъ случаѣ нечего ему боятся, потому, что Вы не пропустите сдѣлать нужное.

1068. — Дава се изволѣние Герову да слѣзе до Едрене. Славѣнско богослужение въведено въ двѣградски черкови. Гръцитѣ противодѣйствуватъ. Неуспѣхитѣ на Рафаила. Православнитѣ странятъ отъ поляцитѣ. Пак. 41.

Адріанополь, 25. Января 1866.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Вчера получилъ письмо Ваше отъ 22. сего мѣсяца. — Неужто дѣло Янко Киро съ Чалики нисколько неподвинулось; — если такъ, то тотчасъ по отъѣздѣ Янко, потрудитесь протелеграфировать мнѣ съ просьбою задержать его, а я обращусь оффиціально къ Блонту; — если даже я его здѣсь не задержу, то покрайней мѣрѣ возму съ Блонта какую нибудь письменную гарантію въ томъ что онъ приметъ мѣры къ окончанію этого дѣла. —

Я полагаю что можно обойтись безъ всякаго предварительнаго разрѣшенія Миссіи касательно Вашего путешествія въ Адріанополь; — я могу взять это на свою отвѣтственность и увѣдомить потомъ Генералъ Игнатьева, а Вы, по исчисленій третъ, выставите на счетъ чрезвыч.-хъ издержекъ, на поѣздку въ Адріанополь по дѣламъ

службы. — Впрочемъ не мѣшаетъ повременить; — хорошо-бы если Вы пріѣхали сюда чрезъ мѣсяцъ, когда уже Вилаіетъ будетъ приведенъ въ дѣйствіе. — Въ свое время, я Васъ увѣдомлю. —

Усилія мои отчасти увѣнчались успѣхомъ, отчасти лопнули; — мнѣ удалось ввести Славянское служеніе въ двухъ городскихъ церквахъ, — въ Илдырымѣ и въ Кыикѣ, куда иногда ѣзжу я къ обѣдни и гдѣ Литургія совершается на половину по Славянски, на половину по Гречески. — Но въ Киречь-Ханѣ затрудненыя страшныя; — я Вамъ уже говорилъ, что вслѣдствіе моихъ настояній, Патріархъ прислалъ сюда бумагу за подписью всѣхъ Членовъ Синода касательно этого нововведенія; — Митрополитъ выходитъ изъ себя чтобы привести оное въ исполненіе, но все напрасно. — Два раза ѣздилъ онъ въ Киречь-Хану, и оба раза заставлялъ служить по Славянски; — когда онъ тамъ то слушаются, а какъ только уѣдетъ; — въ слѣдующее воскресенье Греки недопускаютъ Болгарскихъ пѣвцовъ. — Въ виду преодолѣнія всѣхъ этихъ затрудненій, я заставилъ Митрополита и Греческаго Консула которые дѣйствуютъ нынѣ совершенно въ моемъ духѣ, принять послѣднюю мѣру; — мы согласились написать, каждый со своей стороны, въ Константинополь и требовать ссылки одного изъ тамошнихъ Греческихъ Старшинъ, который всѣхъ болѣе мутитъ. — Увидимъ, произойдетъ-ли изъ этого чтонибудь дѣльное; — если Греки въ Илдырымѣ и Кыикѣ не препятствуютъ, почему противятся этому Киречь-Ханскіе мошенники. —

Рафаилъ, несмотря на всѣ старанія и содѣйствіе Французовъ и поляковъ, не увеличилъ пока своей паствы; — боюсь я только одного, чтобы при устройствѣ Вилаета не посадили въ Меджлисъ Уніятскаго Представителя. —

Здѣшнее Православное населеніе держитъ Польскихъ Офицеровъ въ черномъ тѣлѣ; — Полковникъ Казаскаго полка Туфанъ-бей : (Кочеминскій):, который ищетъ популярности, вздумалъ было дать блестящій пиръ на который созвалъ до ста Православныхъ семействъ, — но ни одинъ Болгаръ ни Грекъ не явился на это Торжество. —

Мнѣ удалось устроить Дмитро Карамихайлова; — его Игнатьевъ намѣревается послать вольнонаемнымъ драгоманомъ въ Видинъ. —

Когдаже Вы составите подробную записку о торговлѣ съ Россіею? — Бутовскій вѣроятно ее ожидаетъ. –– Хорошо если-бы Вы мнѣ доставили ее немного попрежде. — Напишите, пожалуйста, Трайковичу, чтобы онъ прислалъ мнѣ какъ можно скорѣе расписку; — деньги залеживаются, а въ Департаментѣ ожидаютъ моего увѣдомленія. —

Поклонитесь, прошу Васъ, женѣ Вашей и поцалуйте Герчо. — Мой поклонъ Чалики, Стояновичамъ и всѣмъ нашимъ общимъ знакомымъ. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1069. — Недоразумѣния между Герова и посланика. Геровъ иска да остави службата. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 13 Марта 1866 г.

Многоуваж. Мих. Игнат.

. . . .

Вѣроятно Вы читали предписаніе Посланника ко мнѣ по послѣднѣй почтѣ по дѣлу Загарли. Оно меня удивило, потому что отношеніе Генеральнаго Консульства на которое онъ требуетъ отвѣта съ выговоромъ за то, что медлилъ имъ, получено мною съ предпослѣднею почтою, такъ что развѣ по телеграфу можно было отвѣчать такъ скоро, а по почтѣ это было физически невозможно. Если пріѣду въ Адріанополь, разскажу Вамъ подробности, а теперь, чтобы не распространяться, скажу только, что жалѣю о томъ, что не исполнилъ извѣстное Вамъ давнишнее свое желаніе выидти изъ службы, пока могъ сдѣлать это съ честію. Хотѣлось устроить такъ, чтобы, по выходѣ изъ службы, имѣть хоть какую нибудь пенсію, но теперь понимаю свою ошибку и вмѣстѣ съ отвѣтомъ на означенное предписаніе Посланника съ первою нашею почтою пошлю также просьбу объ отставкѣ, хотя бы

пришлось потомъ и умирать съ голоду, пока не разразилась туча, собирающаяся надо мною, и хуже той, которая поразила Ступина.

Кавасъ Австр. В. Консульства посланъ связаннымъ и съ конвоемъ неизвѣстно куда.

1070. — Золотаревъ ще изглади недоразумѣнията. Споръ между протестантитѣ и Рилския монастиръ. Пак. 41.

Прието 25 Марта 1866. Отгов. 25 Марта.

Адріанополь, 19. Марта 66.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Пользуюсь отъѣздомъ Каблешкова чтобы написать Вамъ нѣсколько строкъ и стереть первое непріятное впечатлѣніе произведеное на Васъ предписаніемъ Миссіи. — Все это произошло вѣроятно вслѣдствіе какого-либо недоразумѣнія, которое я не премину разъяснить. — Сегодня же, съ Австрійскою почтою, я написалъ по сему предмету Генералу, а тотчасъ послѣ Пасхи я отправлюсь самъ въ Контантинополь и устрою такъ что впредь не возобновлялись подобныя недоразумѣнія. —

Поэтому, прошу Васъ убѣдительно покинуть намѣреніе Ваше касательно отставки. —

О дѣлѣ Каблешкова я говорилъ Азизъ-Пашѣ, а завтра переговорю объ этомъ съ Хуршидомъ. —

Съ нашимъ курьеромъ напишу Вамъ подробнѣе, а нынче прибавлю только что дѣло Протестанскихъ Миссіонеровъ съ Рыльскимъ Монастыремъ кажется принимаетъ большіе размѣры. — Блонтъ адресовалъ ноту Туркамъ съ требованіемъ освободить монаха Васьянова изъ Рыло. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1071. — Пожаръ въ острова на Георгаки Чалооглу. Ходатайство на Герова да се прѣмѣсти Енисъ ефенди. Насилие надъ Рилския монастиръ. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 4 Апрѣля 1866 г.

Многоуваж. Мих. Игнат.

Вчерашній Вашъ телеграммъ разстроилъ нѣсколько сегоднишнее мое отправленіе, которое было написано въ предположеніи, что Вы въ Константинополѣ, такъ что надобно было задержать нѣкоторыя изъ депешъ для перемѣны ихъ.

Изъ донесенія моего Посланнику за № 36 Вы увидите, что былъ новый пожаръ на островѣ Стояновича и надѣюсь согласитесь, что опускать такія преступленія, когда они остаются безъ наказанія со стороны властей, значитъ поощрять негодяевъ къ новымъ и большимъ злодѣяніямъ. Вы сдѣлаете намъ большое одолженіе если будете такъ добры подкрѣпить мое ходатайство объ удаленіи Энисъ-эфенди отсюда. Конечно этого нельзя требовать на томъ основаніи, что онъ послалъ поджигателей, потому что Турецкомъ судопроизводствѣ трудно доказать это, не то не одинъ Энисъ-эфенди оказался бы виновнымъ. Но намъ не могутъ отказать въ требованіи вызвать его въ Константинополь для принужденія его заплатить долгъ Чалики и Мавриди, который здѣсь онъ никогда не заплатитъ.

Сего дня получено извѣстіе, что мидюръ осадилъ Рыльскій Монастырь съ 18-ю жандармами и силою взялъ оттуда Полиевкта и отвелъ его въ Софію. Поэтому случаю изъ здѣшнихъ Болгаръ обращаются ко мнѣ съ слѣдующимъ вопросомъ: когда иностранные и иновѣрческіе агенты вмѣшиваются официальнымъ образомъ въ этого рода дѣла для совращенія Православныхъ, то не имѣемъ ли и мы права дѣлать тоже самое для сохраненія ихъ въ Православіи и огражденія отъ нарушенія привилегій, дарованныхъ имъ Султанами и подтвержденыхъ Гатти-гумаюномъ? Дѣло Поліевкта подлежитъ духовному суду и гражданская власть не имѣетъ рѣшительно никакого права вмѣшиваться въ оное. Теперь не было времени написать объ этомъ въ Миссію и думаю сдѣлать это съ Австрійскою почтою.

По несговорчивости хозяина моего дома и въ невозможности найдти другой, я рѣшилъ построить собственный домъ на мѣстѣ, доставшимся въ наслѣдство отъ отца моей женѣ, и на слѣдующей недѣлѣ начинаю постройку въ избѣженіе непріятностей, которыя имѣлъ въ прошломъ году. Въ званіи В. Консула это нѣсколько неразчетливо, но въ моемъ намѣреніи выйдти изъ службы и утвердиться на всегда въ Пловдивѣ, необходимо завестись собственнымъ домомъ.

1072. — Слухъ какво Геровъ ще бѫде прѣмѣстенъ въ Цариградъ. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 29 Апрѣля 1866 г.

Многоув. Мих. Игнат.

Я получилъ Вашъ телеграмъ съ увѣдомленіемъ объ отправленіи въ Константинополь. Надѣюсь, что Вы пробудете тутъ до полученія нашей почты, съ которой кое что по дѣламъ нашихъ подданныхъ и желалъ бы, чтобы это донесеніе было получено въ Вашемъ присутствіи.

Если вѣрить словамъ одного изъ братьевъ Гешоглу, который на дняхъ пріѣхалъ изъ Константинополя, тутъ говорилось о томъ, что меня переведутъ туда на упразднившееся мѣсто секретаря или драгомана не знаю. Эта новость, вѣроятно, невѣрная вовсе не радуетъ меня, потому что, какъ Вы знаете, еслибы я и не думалъ выйдти изъ службы, и въ такомъ случаѣ не желалъ бы перейдти въ другое мѣсто.

Изъ Конст-ля пишутъ о какомъто союзѣ, заключенномъ между Россіею и Турціею. Есть ли въ самомъ дѣлѣ что нибудь такое?

1073. — Ата бей мъмранъ. Той е омекналъ и сталалъ внимателенъ. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 14 Іюня 1866 г.

Нѣсколько дней теперь я не совсѣмъ здоровъ и пишу Вамъ сего дня только по необходимости.

На дняхъ Ата-бей получилъ, по Вашему распоряженію, отъ Генералъ-Губернатора выговоръ за неисполнительность по дѣламъ нашихъ подданныхъ. Еще до полученія выговора, при извѣстіяхъ о сближеніи между нашимъ и Турецкимъ правительствами Ата-Бей сдѣлался очень любезнымъ со мною и обѣщаетъ сдѣлать все. Но, какъ Вамъ извѣстно, наши подданные съ давнихъ поръ, имѣютъ дѣла со всѣми членами меджлиса и прочими Турецкими приматами, такъ что, съ одной стороны, подсудимые въ тоже время и судьи, съ другой, противъ такихъ господъ Губернаторъ ничего не можетъ. Посему я согласился съ Ата-Беемъ, чтобы, по возвращеніи Вашемъ, этого рода дѣла перенести въ Адріанополь. И дѣйствительно, чтобы кончить съ этими господами нѣтъ другаго средства какъ позвать ихъ на судъ въ Константинополь или Адріанополь, потому что никто изъ нихъ не можетъ тронуться съ мѣста, и чтобы не ѣздить, заплатитъ свой долгъ. Примѣръ тому Вы видѣли здѣсь въ дѣлѣ Чалики съ Хаджи-Рустемомъ.

По дѣлу Каблешкова и Чалики мы также остались согласными, чтобы я вызвалъ Визиріальное предписаніе, чтобы дѣло было или вновь пересмотрѣно здѣсь, или перенесено въ Адріанополь. а до тѣхъ поръ Ата-Бей обѣщалъ не отдавать чифтлика противникамъ Каблешкова, но проситъ ускорить дѣло, потому что не только отъ Генералъ-Губернатора, но, по проискамъ Гюмушгердана, и отъ новаго Визиря уже имѣлъ предписаніе сдать чифтликъ противникамъ Каблешкова. Посему я прошу Васъ покорнѣйше поспѣшить истребованіемъ Визиріальнаго предписанія по сему предмету, потому что мы не мало теряемъ въ мнѣніи народонаселенія, когда другіе такъ легко получаютъ Визиріалныя письма, а намъ нужно ждать ихъ такъ долго.

8-го Іюня здѣсь былъ одинъ случай холеры, но до сихъ поръ не повторялся. Дай Богъ, чтобы не было больше.

На дняхъ я собираюсь на воды въ Карловскую Баню и слѣдующую почту оттуда отправлю.

P. S. Отецъ Пантелеимонъ спрашиваетъ, получено ли разрѣшеніе послатъ двухъ молодыхъ монаховъ въ Московскую Семинарію.

1074. — Молба да се освободятъ затворенитѣ поради избавянето рускиня отъ черкезе. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 12 Іюля 1866 г.

Многоуваж. Мих. Игнатьевичъ

Бога ради похлопочите о скорѣйшемъ освобожденіи изъ-подъ ареста семейство, освободившаго Рускую дѣвушку изъ плѣна у Черкесовъ. Изъ сегоднешняго моего донесенія по сему предмету Вы увидите какъ пострадало оно. Я не знаю что сдѣлалъ Кожевниковъ для него, но мало надѣюсь, когда шесть мѣсяцевъ теперь онъ ничего не сдѣлалъ для Русскаго богомольца Григорьева, который былъ задержанъ въ Дупницѣ еще въ Декабрѣ и до сихъ поръ гніетъ въ Софіи. Представьте себѣ какія могутъ быть для нашего вліянія въ тѣхъ мѣстахъ послѣдствія, когда мы ни пострадавшихъ изъ преданности къ намъ, ни собственныхъ нашихъ подданныхъ не можемъ или не хотимъ защитить отъ притѣсненія. . . . .

Будьте такъ добры узнать позволятъ ли мнѣ наконецъ поѣхать на нѣкоторое время въ Букарестъ. Мнѣ такъ нужно это, что я немогу откладывать на неопредѣленное время, пока событія въ Княжествахъ примутъ другой видъ.

1075. — Отговорътъ на руския синодъ за черковния въпросъ. Мнѣнието на Филарета. Пак. 41.

Буюкдере, понедѣльникъ, 25. Іюля 66.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

О задержанныхъ Болгарахъ въ Сомоковѣ мы уже писали Кожевникову съ порученіемъ устроить дѣло это какъ можно скорѣе и успѣшнѣе.

Митрополитъ Московскій сообщилъ недавно Синоду свое мнѣніе касательно Церковнаго вопроса, — гдѣ опровергаетъ мысль Грековъ что канонически Церковъ не можетъ допустить различіи національностей. — вотъ выраженія самаго Филарета: „Греки отвергаютъ начало національности; но, въ самомъ дѣлѣ дѣйствуютъ „для сохраненія господства своей національности, и не воспоминаютъ, что Духъ „Святый призналъ начало національностей, когда низпослалъ Церкви даръ язы„ковъ чтобы каждая національность на своемъ языкѣ имѣла учителей вѣры и Бого„служенія.“

Каковъ аргументъ? — Кажется подобнаго никто еще не приводилъ для обезоруженія Грековъ. — Жаль только что толку изъ этого будетъ мало. —

Новаго ничего нѣтъ. — Завтра Игнаньевъ собирается ѣхать на Аѳонъ. — Хочетъ меня взять съ собою, но я упираюсь и предпочитаю остаться здѣсь. —

Весь Вашъ
Золотаревъ.

1076. — Иска се нѣщо за етнографическото изложение въ Москва. Пак. 41.

Адріанополь, 15. Декабря 1866. г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Препровождаю къ Вамъ при семъ письмо отъ Шушуловой. —

Какъ Ваше здоровье, и когда думаете насъ посѣтить. —

Если Вы собрали что нибудь для этнографической выставки, — привезите вещи сюда. — Нельзя-ли, кромѣ того, собрать нѣкоторые матеріялы для краткаго этнографическаго описанія Болгарскаго народа. —

преданный Вамъ
Золотаревъ.

1077. — Хати-хумаюнътъ не приложенъ. Злоупотрѣбленията си слѣдватъ. По етнографическото изложение въ Москва. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 17 Декабря 1866 г.

Многоуваж. Мих. Игнат.

Съ нашею почтою я не могъ и посему теперь отвѣчаю на Ваше письмо. Начну съ моего прiѣзда въ Адрiанополь. Теперь я могъ бы прiѣхать, хотя жена моя еще и не оправилась совершенно послѣ родовъ. Но думаю что прежде надобно исполнить циркулярное предписанiе Миссiи № . . ., а это я начинаю теперь, потому что до сихъ поръ не былъ въ положенiи писать.

Я кабъбы предвидѣлъ, что когда нибудь такой запросъ и посему никогда не переставалъ собирать факты, по которымъ можно было дать самыя вѣрныя и неоспоримыя свѣдѣнiя по сему предмету. Всѣхъ фактовъ теперь я не представлю: ихъ такъ много, что станетъ на цѣлую книгу. Но по нимъ напишу отвѣтъ, чтобы показать, что ничего изъ Гатти-гумаюна не исполнено, и если изданы нѣкоторыя поставленiя кабъ-бы для исполненiя его, по исполненiю оказываются совершенно противными смыслу его. Факты же приберегу, чтобы, въ случаѣ надобности, подтвердить ими справедливость моего воззрѣнiя.

Такимъ образомъ я замедлю прiѣхать въ Адрiанополь, но во всякомъ желаю непремѣнно видѣться съ Вами передъ Вашимъ отъѣздомъ въ Константинополь, и надѣюсь, что Вы не поѣдете такъ. Я думаю, если не поспѣю быть у Васъ на новый годъ, то на второй день новаго года выѣхать отсюда.

Вы спрашиваете меня, что сдѣлалъ для выставки. Совѣстно мнѣ отвѣчать что почти ничего не сдѣлалъ. Здѣсь такъ многоразныхъ костюмовъ у поселянъ, что не знаешь какому дать предпочтенiе, а сдѣлать всѣхъ на это нужны издержки не по моихъ средствъ. Другое затрудненiе невозможность сдѣлатъ манекенъ. Но чтобы хоть чѣмъ нибудь отвѣчать на предложенiе общества, я поручилъ одному изъ жителей достать мнѣ костюмъ Граховскаго окружiя, замѣчательный по своей оригинальности, и поставилъ послѣдныйй срокъ для доставленiя его ко мнѣ Ноябръ мѣсяцъ. И въ то время когда ожидалъ костюмъ, получилъ увѣдомленiе, что не могли сдѣлать его.

1078. — Владишки разправии въ Пловдивъ. Пак. 41.

Пловдивъ, 11 Апрѣля (1868?).

Многоуважаемый
Михаилъ Игнатьевичъ,

. . . .

Здѣсь разыгрывается теперь комедiя, которая Богъ знаетъ, къ чему можетъ повести. Вы знаете, что епископъ Иринупольскiй Игнатiй, посланный сюда въ качествѣ викарiя Филиппопольскаго митрополита Панарета, исключилъ имя сего послѣдняго отъ поминовенiя въ богослуженiи и заставилъ и священниковъ Греческихъ церквей сдѣлать тоже самое. Патрiархатъ, который за такое отступленiе отъ принятаго порядка отлучилъ отъ церкви и послалъ въ заточенiе Болгарскихъ архiереевъ, оставилъ безъ вниманiе жалобу Митрополита Панарета на викарiя его, который до сихъ поръ продолжаетъ это отступленiе отъ церковныхъ каноновъ. Теперь находится проѣздомъ въ Филиппополѣ Нишавскiй Митрополитъ Парѳенiй и, съ разрѣшенiя Митрополита Панарета, служитъ въ Болгарской Церквѣ для рукоположенiя священниковъ, въ которыхъ епархiя нуждается. Патрiархъ жаловался Портѣ, что Нишавскiй Митрополитъ во-преки каноновъ церкви служитъ въ чужой епархiи и просилъ приказать ему возвратиться въ свою епархiю. Жалоба Патрiарха препровождена по телеграфу мутесарифу, который сообщилъ ее вчера Митрополу Партенiю. На это сообщенiе Парѳенiй отвѣчалъ, что онъ находится здѣсь проѣздомъ въ Константинополь и служитъ потому, что Митрополитъ Панаретъ просилъ его посвятить нѣсколько священниковъ, и послѣ этого отвѣта сегодня опять служилъ и будетъ продолжать служить. Посмотримъ, чѣмъ кончится это.

Вотъ дневная новость у насъ, которая встревожила слишкомъ Грековъ. За исключеніемъ ея нѣтъ ничего любопытнаго.

Искренно преданный Вамъ
Н. Геровъ.

1079. — Чомаковъ противъ руситѣ. Желанието на руското посолство да бѫде смѣненъ. Геровъ декориранъ. Пак. 41.

Пера, 16. Апрѣля 1868 г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Принимаясь чертить строки эти, не могу не выразить Вамъ упрека касательно забвенія, коему Вы меня обрекли; — со времени Вашего возвращенія въ Пловдивъ, я получилъ только одно письмо. — Убѣдительно прошу Васъ не забывать меня и располагать безъ всякой церемоніи слабыми но посильными моими услугами, всякій разъ какъ только заблагоразсудите. —

Н. П. Игнатьевъ поручаетъ мнѣ переговорить съ Вами письменно о Чомаковѣ; — по свѣдѣніямъ доставленнымъ Послу, Филиппопольскій представитель всячески старается распространить слухъ, что черковнополитическій вопросъ былъ почти уже рѣшенъ въ пользу Болгаръ, когда возвращеніе Игнатьева разстроило всѣ планы и усугубило упорство Грековъ. — Кромѣ того, появилась на дняхъ брошура, за подписью Чомакова, направленная противъ насъ. — Нельзя-ли замѣстить Филиппопольскаго представителя кѣмъ либо менѣе скомпрометированнымъ въ этомъ дѣдѣ? Напишите мнѣ, пожалуйста, съ первою отходящею почтою, подробное и откровенное мнѣніе Ваше касательно Чомакова и вообще Болгарскаго дѣла, чтобы я имѣлъ возможность сообщить оное Послу. —

душевно Вамъ преданный
Золотаревъ.

Nous venons de recevoir le dernier Приказъ, d'après le quel Vous avez reçu la croix de S.-te Anne; — je Vous en félicite sincèrement. — Sur la demande du Gouv.-t Ottoman, on vient d'instituer à la Porte une commission internationale pour l'examen du Règlement relatif aux immunités douanières accordées aux Consuls étrangers. — Je suis nommé délégué Russe pour cette Commission;—je m'appliquerai donc à soutenir avec énergie les droits Consulaires. —

1080. — Геровъ защищава Чомакова. Кои разпространяватъ противни слухове. Пак. 41.

Г-ну Золотареву.

Карлово, 25 Апрѣля 1868 г.

Многоуважаемый Михаилъ Игнатьевичъ,

Письмо Ваше отъ 16-го сего Апрѣля было получено мною въ то время, когда, послѣ многократнаго откладыванія въ теченіе 40 дней, наконецъ собрался было въ Карлово для составленія описи и приведенія въ извѣстность имущество умершаго роднаго дяди моей жены, что я долженъ сдѣлать какъ по обязянности службы, потому что покойникъ былъ товарищемъ по торговлѣ Русско-подданныхъ Христо и Евлогія Георгіевыхъ, такъ и еще больше изъ признательности потому что покойникъ вмѣстѣ съ помянутыми братьями Георгіевыми, въ 13 лѣтъ управленія увеличилъ въ семь разъ наслѣдство оставшееся моей женѣ отъ отца. Посему съ этою почтою, я не могу исполнить Ваше порученіе — написать Вамъ подробно и откровенно мое мнѣніе о Чомаковѣ и вообще о Болгарскомъ дѣлѣ, такъ чтобы можно было сообщить оное Г-ну Послу. Но съ слѣдующею почтою постараюсь сдѣлать это, а теперь ограничусь немногими строками относительно распространившихся слуховъ, что будто „церковнополитическій вопросъ былъ почти уже рѣшенъ въ пользу

„Болгаръ, но возвращеніе Генерала Игнатьева разстроило всѣ планы и усугубило „упорство Грековъ.“

Слухи въ этомъ родѣ пронеслись и въ Филиппополѣ, но совсѣмъ изъ другаго источника. Ихъ распространяютъ Греческій Вице-Консулъ и новопріѣхавшій Епископъ. Съ тѣхъ поръ какъ пріѣхалъ Епископъ Игнатій, Г. Вроско не перестаетъ увѣрять всѣхъ что будто Его Преос-во привезъ мнѣ отъ Генерала Игнатьева письмо посланное Его Превосх-вомъ изъ Петербурга, съ предписаніемъ оказать ему, Епископу свое содѣйствіе для возстановленія власти Патріарха въ Филиппопольской епархіи. А теперь оба вмѣстѣ, и Епископъ и Консулъ разсказываютъ всѣмъ и каждому, что Его Превосх-во привезъ такіе подарки Патріарху и сдѣлалъ ему такія заявленія, что Его Свят-во совсѣмъ успокоился и знать не хочетъ больше о домогательствахъ Болгаръ.

Напротивъ Чомаковъ въ письмѣ къ своимъ довѣрителямъ нетолько что не упоминаетъ ни о какихъ препятствіяхъ, но теперь положительнѣе чѣмъ когда либо увѣряетъ, что вопросъ будетъ рѣшенъ въ самомъ скоромъ времени.

Сообщая Вамъ все это, я вовсе не думаю отрицать, что Чомаковъ въ Константинополѣ распространялъ приписываемые ему слухи. Можетъ быть что въ Филиппополь пишетъ одно, а въ Константинополѣ говоритъ другое. Впрочемъ, чтобы онъ ни писалъ и чтобы ни говорили Греч. Вице-Консулъ и Епископъ здѣсь не вѣрятъ ни ему ни тѣмъ, потому что изъ опыта извѣстно, что всякій слухъ происходящій изъ Греческаго источника есть не что иное, какъ ухищреніе съ цѣлью обмануть Болгаръ, а Чомаковъ, какъ знаете, постоянно увѣряетъ, что вопросъ будетъ рѣшенъ въ скоромъ времени, а на дѣлѣ ничего нѣтъ, такъ что больше не вѣрятъ ему. Правда, что въ послѣднемъ письмѣ онъ пишетъ такъ положительно, что можно подумать, что теперь и самъ увѣренъ въ этомъ, но онъ слишкомъ часто обманивался, чтобы здѣсь повѣрили ему прежде нежели увидятъ что нибудь на дѣлѣ.

Вы меня упрекаете, что я забылъ Васъ. Вы прави только въ томъ, что не получали отъ меня письма, но если я не писалъ Вамъ, то не потому что я забылъ Васъ, а по нѣкоторымъ соображеніямъ, которыя сообщу Вамъ другой разъ.

Покорнѣйше благодарю Васъ за извѣстіе о награжденіи меня орденомъ. Хорошо что послѣ семи лѣтъ наконецъ вспомнили обо мнѣ.

Не сомнѣваюсь, что Вы получили мое письмо отъ 19 Апрѣля.

Оканчиваю потому что курьеръ пришелъ за письмомъ.

1081. — Игнатиевъ залѣга за църковния въпросъ. Надѣжда за отстжпки отъ патриаршията. Пак. 41.

Пера, 1-го Мая 1868. г.

Многоуважаемый и добрѣйшій
Найденъ Геровичъ,

Въ ожиданіи обѣщаннаго Вами подробнаго отзыва о Чумаковѣ и Болгарскомъ дѣлѣ вообще, я передалъ Игнатьеву содержаніе полученнаго вчера письма Вашего отъ 25-го Апрѣля. —

Посолъ принимается горячо за Церковный вопросъ и очень встревоженъ нынѣшнимъ положеніемъ дѣлъ. — Я же, съ моей стороны, стараюсъ поддержать его въ этомъ настроеніи, въ надеждѣ что удасться намъ склонить Грековъ къ благоразумной сговорчивости. —

Назначеніе Епископа Игнатія было несвоевременно и неполитично; — это же самое мнѣніе было выражено мною и Патріарху. —

Съ нетерпѣніемъ ожидаю подобнаго изложенія причинъ или соображеній, помѣшавшихъ Вамъ мнѣ писать; — какія же могутъ быть соображенія? — непонимаю. —

Въ послѣднемъ письмѣ Вы говорите что писали мнѣ 19-го Апрѣля; — этого письма я не получалъ. — Надо полагать что оно затерялось на почтѣ. —

Искренно Вамъ преданный
Золотаревъ.

1082. — За поведението на епископъ Игнати. Иларионъ и Паиси проклели Чомакова. Пак. 41.

Прието 16 Мая 1868. Отгов. 16 Мая.

Пера, 8. Мая 1868.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Письмо Ваше отъ 18. Апрѣля прибыло ко мнѣ запоздалымъ. —

Мы не замедлили сдѣлать выписку и сообщить Патріарху о поведеніи Епископа Игнатія касательно Панарета. — Увидимъ что сдѣлаетъ Патріархъ. —

Съ нетерпѣніемъ ждемъ обѣщанную Вами замѣтку. —

Вы вѣроятно уже знаете, что на послѣднемъ Болгарскомъ совѣщаніи, Чомаковъ былъ проклятъ Иларіономъ и Паисіемъ. —

Мой поклонъ всѣмъ Вашимъ.

Душевно преданный

Золотаревъ.

1083. — Вълненията на Герова за черковния въпросъ. Постжпкитѣ на Чомакова и посолството. Невѣренъ слухъ за проклинане Чомакова. Пак. 41.

Г. Золотареву.

Пловдивъ, 16 Май 1868. г.

Многоуваж. Мих. Игнатьевичъ,

Въ исполненіе Вашего порученія написать Вамъ подробное и откровенное свое мнѣніе о Чомаковѣ и вообще о Болгарскомъ дѣлѣ, я три раза писалъ записку объ этомъ и каждый разъ уничтожалъ ее, потому что по прочтеніи находилъ, что выходитъ болѣе или менѣе то самое, что я писалъ объ этомъ предметѣ два и три года назадъ. А писанное мною тогда принято начальствомъ въ томъ смыслѣ, что будто я поддерживаю Чомакова и вмѣстѣ съ нимъ мѣшаю рѣшенію вопроса, и посему былъ вычеркнутъ изъ списка представленныхъ къ наградѣ въ свѣтлый праздникъ прошлаго года, и даже былъ вопросъ объ упраздненіи Филиппопольскаго Вице-Консульства и переведеніи меня въ другое мѣсто, откуда не могъ бы противодѣйствовать.

Послѣ этого повторять опять, что Чомаковъ виноватъ тѣмъ, что своею безтактностію возбудилъ многихъ противъ себя и, по причинѣ неудачи, впалъ въ такую раздражительность, что съ нимъ уже невозможно имѣть дѣло, и посему дѣлалъ и дѣлаетъ много безразсуднаго, но по мнѣнію здѣшнихъ Болгаръ, вопросъ не рѣшается по неуступчивости Грековъ, и указывать на факты, которые они приводятъ въ потвержденіе дѣйствительности этого, объяснять также, что на предложеніе замѣстить Чомакова другимъ представителемъ, довѣрители его, Болгаре спрашиваютъ, къ чему это послужитъ для нихъ и какимъ образомъ это облегчитъ рѣшеніе вопроса когда Патріархъ съ Греками заранѣе объявляютъ, что никоимъ образомъ не допустятъ причислить Филиппопольску епархію къ Болгарскомъ — такъ что недовольно Чомакова но послать и другаго на мѣсто его, чтобы сойдти съ ума подобно ему; повтореніе, говорю, всего этого послѣ того, какъ дано мнѣ почувствовать, что такой образъ мыслей объсненій не одобряется, врядъ ли будетъ практичнымъ. Посему мнѣ кажется лучше будетъ совсѣмъ молчать.

А еслибы было позволено мнѣ высказать свое мнѣніе безъ опасеніе подвергнуться обвиненію, то я думаю, что дѣло довольно созрѣло, чтобы можно было теперь окончить его такъ, чтобы честь досталась нашему Посольству. Но чтобы достигнуть этого надобно приняться за оное какъ слѣдуетъ и имѣть для сего людей, которыя не только знали бы оное хорошо въ всѣхъ его подробностяхъ, но и посвятили бы себя ему безъ всякой предвзятой мысли и пользовались бы также и довѣріемъ Болгаръ.

P. S. Сей часъ я получилъ Ваше письмо отъ 8-го Мая. Здѣсь ничего не знають о ссорѣ Чомакова съ Паисіемъ и Иларіономъ. Напротивъ извѣстія отъ тогоже

числа гласятъ, что за день передъ тѣмъ, т. е. 7 Мая, Чомаковъ съ Иларіономъ и другими былъ у Фуадъ-Паши, чтобы освѣдомиться, какъ идетъ дѣло, и Министръ отвѣчалъ имъ, что скоро будетъ сообщено имъ рѣшеніе.

Епископъ Игнатіи получилъ разъ по телеграфу и два раза по почтѣ предписаніе поминать имя Панарета, но онъ не слушается. Посмотримъ, что сдѣлаетъ Великая Церковь.

1084. — Золотаревъ съгласенъ съ Герова. Надѣжда какво Игнатиевъ ще се съгласи съ него по черковния въпросъ. Пак. 41.

Прията 1 Юния 1868.

Пера, 29. Мая 1868. г.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ.

Содержаніе письма Вашего отъ 16. Мая было сообщено мною Н. П. Игнатьеву. — Вполнѣ раздѣляя изложенныя въ ономъ соображенія, я надѣюсь, что онѣ произведутъ впечатлѣніе и повліяютъ на дальнѣйшій ходъ застоявшагося такъ долго дѣла. — При будущемъ свиданіи, я постараюсь еще разъ подробно переговорить съ посломъ и тогда сообщу Вамъ рѣшеніе, на которомъ онъ остановится. —

Епископу Игнатію было на дняхъ послано Синодальное письмо, за подписью всѣхъ членовъ, со строгимъ приказаніемъ поминать Панарета. —

Нѣтъ никакого сомнѣнія, что при всѣхъ своихъ личныхъ качествахъ, Стояновичъ не будетъ въ состояніи сдѣлаться полезнымъ въ новой своей должности. — Всѣ смѣются надъ Государственнымъ Совѣтомъ и никто отъ него ничего не ожидаетъ.—

На дняхъ ожидаютъ сюда принца Наполеона, — а въ началѣ Іюля пріѣдетъ сюда опять Вел. Князь Алексѣй Александровичъ. — . . . .

Передайте мой поклонъ всѣмъ Вашимъ и не поминайте лихомъ

душевно Вамъ преданнаго

Золотарева.

На прошлой недѣлѣ у меня родился сынъ.

1085. — Убийството на князя Михаила не измѣнило нищо. Золотаревъ иска да напусне Едрене. Пак. 41.

Пера, 12. Іюня 1868. г.

Добрѣйшій и любезнѣйшій
Найденъ Геровичъ,

Прибывшій вчера изъ Адріанополя курьеръ передалъ мнѣ Вашу пачку, которую съ первымъ отходящимъ пароходомъ я не премину отправить въ Одессу на имя Палаузова. —

Смертоубійство Кн. Михаила не произвело, какъ въ дипломатическихъ кругахъ такъ и на биржахъ, ожидаемаго впечатлѣнія.—Все идетъ естественнымъ порядкомъ. — По случаю малолѣтства имѣющаго быть выбраннымъ молодаго Князя Милана, будетъ, до совершеннолѣтія его, назначено опекунство; — въ числѣ опекуновъ, Ристичу предстоитъ играть самую видную роль. —

Адріанопольская жизнь мнѣ до того пріѣлась, что возвратиться къ ней я болѣе не намѣренъ; — я ходатайствовалъ уже о зачисленіи меня къ посольству, до открытія какой-либо пріятной для меня вакансіи. —

Чрезъ мѣсяцъ, мы собираемся въ Петербургъ, а въ половинѣ Октября надѣемся быть назадъ. —

Крѣпко жму Вашу руку и прошу передать поклонъ всему Вашему семейству

искренно Вамъ преданный

Золотаревъ.

1086. — Геровъ изпратилъ рапортъ за черковния въпросъ. Слуховe за Чомакова и Тъпчилещева. Бурмовъ противъ тѣхъ. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 28 Іюня 1868 г.

Многоуваж. Мих. Игнатьевичъ,

На послѣднія Ваши два письма я замедлилъ отвѣчать, потому что въ дни отхода почты бывалъ въ отсутствіи. На прошлой недѣлѣ я былъ въ извѣстномъ Вамъ монастырѣ Св. Петра при Татаръ-Базарджикѣ, и въ окрестностяхъ его.

Поздравляю Васъ съ сыномъ и желаю ему счастія и всевозможныхъ благъ.

Очень жалѣю о томъ, что Вы покидаете Адріанополь, но если Вамъ не нравится тутъ, то это Ваше дѣло.

Я писалъ вамъ, что не желалъ бы ничего писать по Болгарскому вопросу. Но полученныя въ послѣднее время одно за другимъ разныя извѣстія по сему предмету, произвели такой переворотъ въ возрѣніи здѣшнихъ Болгаръ, что не довести это до свѣдѣнія начальства было-бы упущеніемъ съ моей стороны. Посему я посылаю сего дня довольно длинный рапортъ объ этомъ, но, признаюсь, не безъ отвращенія.

Кстати объ этомъ дѣлѣ сюда ли доходятъ только ложныя извѣстія о происходящемъ въ Константинополѣ или тутъ все такъ перемешано, что нельзя добиться истины и невѣрныя извѣстія находятъ болѣе отголоска. Такъ, на примѣръ, здѣсь мы не знаемъ, чтобы Паисіи и Иларіонъ прокляли Чомакова, чтобы Чомаковъ и Тапчилещовъ были удалены отъ дѣлъ и т. п. А знаемъ только, что происходила ссора, но и то не потому что отъ Чомакова и Иларіона требовали отчета въ издержанныхъ по преслѣдованію дѣла деньгахъ, а о томъ, какъ употрѣбить десятокъ тысячь піастровъ, которые были получены откудато (и въ этомъ случаѣ по крайней мѣрѣ Бурмовъ долженъ бы остаться довольнымъ Чомаковымъ и Тапчилещовымъ, на которыхъ онъ такъ нападаетъ въ двухъ своихъ брошюрахъ, но которые ссорились изъ-за того чтобы деньги эти обратить на уплату ему общаго долга). Если Вы мнѣ разрѣшите это сомнѣніе, то я Вамъ буду очень признателенъ. Во всякомъ случаѣ, убѣдительнѣйше прошу Васъ, чтобы это осталось между нами.

При проѣздѣ моемъ черезъ Софію на обратномъ пути изъ Петербурга меня спрашивали тутъ что стало съ деньгами, которыя два года назадъ были получены въ Адріанополѣ для ихъ церквей. Но я было забылъ объ этомъ, и теперь опять мнѣ напомнили, посему прошу Васъ сказать мнѣ какъ отвѣчать имъ.

Надѣюсь, что передъ отъѣздомъ въ Россію Вы мнѣ пошлете свой адресъ, чтобы я могъ писать Вамъ.

1087. — Чалики въ Цариградъ. Игнатиевъ доволенъ отъ него. Пак. 41.

Прията 4 Окт. 1869.

Буюкдере, 23. Сентября 69.

Добрѣйшій и любезнѣйшій
Найденъ Геровичъ. —

Я очень обрадовался пріѣзду Чалики, который пробылъ у меня въ Буюкдере два дня и обѣщалъ пріѣхать еще на нѣсколько дней. — Игнатьеву онъ очень понравился, равно какъ и всѣмъ моимъ соотчаривцамъ; — я его свелъ также съ Богуславскимъ и Ону, который далъ слова сдѣлать все зависящее къ окончаніи дѣлъ о коихъ Вы писали, равно какъ и процесса Каблешко. —

Новаго здѣсь ничего нѣтъ; — Иванову я не пишу потому что не знаю гдѣ онъ, быть можетъ даже въ Филиппополѣ. . . . .

искренно Васъ любящій
Золотаревъ.

1088. Първо извѣстие за фермана за самостоятелна българска церква. Чалики награденъ. Пак. 41.

Принято 7 Марта 1870. Отгов. 9 Марта.

Пера, 1.-го Марта 1870.

Добрѣйшій Найденъ Геровичъ,

Въ слѣдствіе желанія выраженнаго Вами въ частномъ письмѣ ко мнѣ, Посолъ протелеграфировалъ Вамъ на дняхъ по вопросу о Болгарскомъ фирманѣ. — Увидимъ сбудутся ли обѣщанія верховнаго визиря. — Если да, то я предложу Игнатьеву снова Вамъ протелеграфировать. —

Наконецъ, мнѣ удалось послѣ не малой борьбы убѣдить посла въ пользу Чалики. — Завтра мы отправляемъ въ Петербургъ представленіе его къ ордену Св. Станислава 3-й ст. — Вы можете объявить ему это конфиденціяльно. —

Вы также не были забыты въ представленіяхъ по Консульствамъ, такъ что я надѣюсь имѣть возможность поздравить Васъ въ Пасху съ новой наградой. —

Поклонитесь, пожалуйста, доброму Вашему семейству и вѣрьте дружбѣ

преданнаго Вамъ
Золотарева.

1089. — Какво впечатлѣние е произвело върху гърцитѣ въ Пловдивъ рѣшението на черковния въпросъ. Пак. 41.

Г-ну Золотареву. 9. Марта 1870,

Многоуважаемый
Михаилъ Игнатьевичъ,

Спѣшу отвѣчать на Ваше письмо отъ 1 сего Марта. Чувствительнѣйше благодарю Васъ за распоряженіе, чтобы я первый здѣсь былъ увѣдомленъ объ изданіи фирмана по Болгарскому дѣлу. Произведенное этимъ дѣйствіе представлено мною въ короткѣ въ донесеніи отъ 2-го Марта за № 19. Подробнѣе же напишу объ этомъ курьеромъ, а теперь въ отплату за Вашу доброту сообщу Вамъ нѣкоторыя свѣдѣнія о впечатлѣніи, произведенномъ на здѣшнихъ Грековъ извѣстіемъ о рѣшеніи Болгарскаго вопроса.

Извѣстіе это поразило Грековъ не смотря на то, что, по фирману, Филиппополь (за исключеніемъ Успенскаго прихода) съ нѣсколькими деревнями остаются за Патріархомъ, и въ своей досадѣ въ тотже день епископъ, а на другой день и всѣ Греки жаловались Мутесарифу, что будто по этому случаю Болгаре дѣлаютъ имъ разныя оскорбленія. Но по произведенному Мутесарифомъ слѣдствію жалобы ихъ оказались вовсе неосновательными. И иначе не могло быть, потому что при первомъ извѣстіи объ изданіи фирмана въ собраніи Болгаръ было говорено, что надобно относиться въ этомъ случаѣ къ Грекамъ съ умѣренностію и въ церкви при благодарственномъ молебствіи архимандритъ, предсѣдатель Церковнаго Настоятельства говорилъ въ свей рѣчи довольно объ этомъ, и вчера въ своей проповѣди въ церкви повторилъ тѣже увѣщанія.

Когда прошло первое впечатлѣніе, Греки стали разсуждать между собою, что если Филиппопольская епархія должна непремѣнно отойдти въ Болгарскій экзархатъ, въ такомъ случаѣ лучше будетъ и имъ подчиниться оному, нежели имѣть отдѣльнаго епископа въ зависимости отъ Патріарха. Говорять даже, что сего днѣ посылаютъ къ Его Св.-ву просьбу не допускать, чтобы Филиппопольская епархія вошла въ составъ Болгарскаго экзархата, а въ случаѣ если нельзя добиться этого, то разрѣшить имъ со всѣмъ Филиппополемъ и означенными въ Фирманѣ десятью селами подчиниться также Болгарскому экзархату вмѣстѣ со всею епархіею. Впрочемъ это послѣднее передаю Вамъ какъ слухъ и только какъ слухъ прошу сообщить Г-ну Послу, а когда узнаю положительно объ этомъ, не премину донести.

Что касается Болгаръ, то за исключеніемъ постановленія о городѣ Филиппополѣ и Варнѣ, они совершенно довольны даруемыми имъ Фирманомъ правами, если они дѣйствительно таковы, какъ объявлены въ газетахъ (копія съ фирмана еще не получалась здѣсь), и всѣ сознаются, что они превышаютъ ожиданія ихъ. Обѣ же

стороны, Греки и Болгаре съ нетерпѣніемъ ожидаютъ узнать, какъ Патріархъ приметъ фирманъ.

Здѣшніе Турки, которые имѣютъ отвращеніе къ предполагаемой желѣзной дороги, часто спрашиваютъ меня состоится это предпріятіе или нѣтъ. Посему если оно рушится, то хорошо было бы намъ сообщить имъ эту пріятную для нихъ новость.

Чалики благодарить Васъ за Ваши старанія въ пользу его, а съ нимъ вмѣстѣ и я благодарю Васъ за это, равно и за извѣстіе о представленій меня къ новой наградѣ.

100. ГЕОРГИ ЗОЛОТОВИЧЪ.

1090. — Мнѣние за Маринъ Дриновъ и за Нешо Бончевъ. Какъ да се учатъ. Коп. кн. 3. 29.

Г-ну Г. Золотовичю, въ Цариградъ.

Пловдивъ 22 Августа 1857.

Господине Георгие!

Молѭ Ви ся да не ми ся противите, дѣто ся забавихъ да Ви пишѭ: сега отъ начяло, доклѣ да ся настанѫ и да си турѭ работы-ты на рядъ още не владамь на врѣмя-то си, затова и не Ви ся обадихъ досега.

Маринъ Дриновъ отъ Панагюрище дохожда при мене въ Пловдивъ та го видѣхъ. Той има доста познанія, нъ все може още да ся поучи въ тукашно-то Блъгарско училище една или двѣ годины, та пò-малко да стои послѣ въ Европѫ. И той самъ мысли, че така е пò-добрѣ.

Неше Бончевъ, който заедно съ Марина е учитель въ Панагюрище, желае такожде да ся поучи още нѣчто и не пада пò-долу отъ Марина. Спорядъ мое-то мнѣние, дѣто да ся прати сега единый отъ тыя двоицѫ-тѫ въ Европѫ, пò-добрѣ е съ истый разносъ да ся поддьржять и двама-та тука да ся поучять една-двѣ годины, тачe който отъ тѣхъ ся покаже пò-достоинъ, той да ся испрати и на друго мѣсто да ся доучи.

Примѣте молѭ увѣрение за истинно-то ми за Васъ почтеніе.

Н. Геровъ.

1091. — Да се доучатъ Дриновъ и Нешо Бончовъ. Какво да се прави съ тѣхъ. Нехайство на българетѣ въ Цариградъ. Мутевъ иска да ся връща. Слухъ за наредба българскитѣ училища въ ромунска Бесарабия. Пак. 40.

Приято 21 Септ. 1857.

Ѿ Цареграда 16-го 7врія 1857.

Г-не N„ Геровъ!

Отговарямъ ся на вашето Ѿ 22. изтекшаго, радуюся чи здравейте. За давися противя зачгото ся забавихте да ми пишите не само нѣмахъ право, но още и щяхъ дасамъ кривъ, зачто знаяхъ чи ся намирахте въ извънрѣдны обстоятелства.

Пріятно ми е като вида чи сте намѣриле достойны за поддержаніе двамата юноши панагюрцы, Марина и Неша, и какво разуждавате чи е нужно идвамата съ единъ харчъ дасѫ поучать въ Пловдивското блѫгарско училище още година идвѣъ, пакъ послѣ да ся изпратять идвамать или единиятъ въ Европа нѣгдѣ дася доучаватъ, затова и говорихъ тука на нашите кметовы, но ничто рѣшително нито надѣжно отъ нихъ нѣма за сега. Совсѣмъ тѣмъ азъ ви ся моля да ми явите съ перво като колко харчъ годишенъ мой да стига въ филибе за двамата и колко за единатъ само, и ако бы дася ни намѣре срѣдство за двамата, кого предпочитате да доде въ Пловдивъ, твае нужно за да вида ако мой ся направи нечто, ато да ся яви и тямъ навреме, и на Панагюрцыте задаси натакмать учители, зачто иданапуснать така изъ веднашь училището ние добро.

ѿ писма часны и ѿ вѣстницыте ся научихме сѫ какво тържество ся е развилъ флáгать на Джржавата, която вій приставлявате въ Пловдивъ и желаемъ за далго време между двѣте Дръжавы Миръ илюбовъ за благоденствіе обаюдно! Колкото за сношеніето ви съ мѣстните началства, нѣмамъ сомненіе чи ще да бѫде всегда съ обаюдно удоволствіе, закоето ся ручае прежде всѣхъ вашето всегда разумно поведеніе.

За тукашните работы ничто пріятно нѣмамъ дави ява, зачто навремето ся обѣщаха за да доведатъ кой двама кой трима или четворица ипеть ученика, ися собираха до 20. най малко, сега нема ни единъ, и така безъ ученицы училище ако станова, ниго зная, между тѣмъ Г. Славейковъ доде тія дни.

Доде и Г-нъ Мутѣвъ съ Сапругата си, но отъ что и отъ какво низная, научамъ чи такми даси иде или утри или на 20. того, днеска щемъ дася видимъ, да узная истинната ися надѣя ако нѣма важны причины, да го прикарамъ даустане тука, и да слѣдова періодическото изданіе.

За друго по ново низная за сега, зачто въ четвѣртокъ ся ходили пакъ на судище Пловдювцы, но что ся е правило или рѣшило, низная още. давно баде за добро на Народатъ! Надѣяся зачто ся виде чи правителството предъ почита правото на многото, а не на едны лица частны! дай боже даизлезе така!

Безъ друго прибываю вашъ пріятель и слуга

Георгій Золотовичъ.

П. П. Явете ако по трѣбова учитель за Панагюрище, имали нѣкой добръ нараки!

Сущіятъ.

Вчера ми казува тука единъ Пріятель гржкъ ѿ букорещъ родний ѿ Кръкклисія какво некой си Г-нъ Јонеско Молдованинъ, человѣкъ ученъ инай паче по Земеделческата часть, когото Турското Правителство бѣше нарѣдило да ходе по Европейска Турція да пригледува и изпитува почвите на разныте мѣста, и който много статьи по тая часть обнародува по француските тука вѣстныцы, тогова Г-на Сега Молдавското Правителство отърѣдило да тури надобръ рѣдъ Молдавската часть ѿ бессарабіжта, затова, като обиколилъ тамо оступината часть, видѣлъ чи имало доста села важни балгарски, и савиде чи тѣ му са изявили желаніето си да иматъ училище на своять сиязикъ, итака онъ пише на горніятъ гржкъ именемъ Симониди даму яви имали некой достойнъ балгаринъ ученъ чоловѣкъ, който да познава ифранцускіять языкъ, замъ да ся корриспондува съ Началството по него, та тоя человѣкъ да ся поставе да тури нарѣдъ балгарските тамъ училища, и да призове колкото учители станатъ нужны. Затова явете ми, какво виса виде тоя предмѣтъ и знайте ли некого такава или не. . . . .

Сущіятъ.

1092. — Моли се Геровъ да посрѣдствува за опрощаване длъгъ за учене синъ. Пак. 112.

Его благородіо Г-ну Н, Герову

въ Пера

Г-не Геровъ!

Тоя е ученикатъ, за когото вы бѣхъ хортувалъ, чи му са не даде диплома, зачтото нещя да пріеме духовно званіе прѣди да свржши законните си лѣта.

Сега принуждава патріархото баща му да плати харчавете, което нему ние лесно, зачто е человѣкъ бѣдянъ, за тва ви са мола да пристоите по возможности, давно ся намери средство да ся освободи баща му ѿ тоя долгъ съ което ще много да удолжите и мене

Галата 9-го Августа 1861. вашего слуга

Г. Золотовича.

Приписано отъ Герова:

Константинъ Хаджи у Никомидійскый владыка свръшилъ прѣди 6 год. — Георгій сѣди при Ангорскый. — Архидяконъ-тъ патришкый слѣдъ 5—6 годинъ ся посвятилъ. — Константинъ Валіадесъ слѣдъ новый канонизмъ.

101. ДИМИТЪРЪ И. ЗОЛОТОВИЧЪ.

1093. — Молба за намѣщане синъ да се учи въ Росия. Пак. 40.

Благороднiйми

Г-не Найдене Геровъ!

въ Пловдевъ — отъ Одесса 18 юня 1866.

Кату зная чисте просвяцаннолюбители, изатичати сявга занародното подражанiе и просвященiе, това ма подбуди задави пиша, идависа по мола акуе возможно, закоето щадависамъ удалженъ ипризнатяленъ за всегда.

Понеже земанiятата идаванiетата бѣ някуя година насамъ якоса побракаха, иазъ като фамелитъ каквоту изнаите, катуса намерихъ въ нужда даси промена мястоту зада можа даси искарвамъ расноскити на кѫщата, пренудихса да остава Цариградъ и да трѫса на другу място работа, но като имамъ инеизбежна нужда иза изучованiето на чадатаси, премислихь чи аку закача въ Одесса работа, щадаможа дана такма некои отъ чадатаси, или баримъ по големиятми синъ Владислава, нацарску иждивенiе, въ Одесса, или въ Николаевъ, итакаса решихъ таса примястихъ самь въ Одесса, изаработа иза натякмаване на чадата ми. Но по зло счастiе ниса случи нито едното нити другуту. но колкуту заработа щадаса чака дуновити жита, аколкотуса однаси занатакмяване на чадата ми, кату са примолихъ на Г-да Палаузови и Г-да С. Тошковича и Н. мироновича, казаха ми защо прѣди неколко време тукашното настоятелство имаше това право зада тисе ида на местюва момчета балгарчета, но отъ неколко време насамъ, е вдигнато вяче тукашното настоятелство, ие вазложнно наконсолити, щоса намиратъ въ Турску кату близу при балгарити.—тачи по добра познаватъ. — и така кату премислихъ чи нямамъ другиго познадъ комуто даса на дявамь за това добро, освенъ едного васъ, затова препадамъ на вашито добросердечiе ичаловеколюбiе, като обичати, и престоявати съ секи начинъ, заученiе то, молави даса постараите съ секи начинъ да издействовате такова мясту засинами владислава Д. Золотовичъ, акуе возможно на царску иждивянiе или въ Николаевь или акуса случи въ Одесса подубре защо аку бада иазъ въ Одесса ща дагу на глядовамъ, иаку трябува някуе прошенiе отъ моя страна, (азъ пиша на Г-на А. А. Стояновича коитое известень за тая моя прозба ище дави прикажи усно моето состоянiе) даса направи копията на прозбата по формата да мися проводи задая подпиша или каквоту трябова даса направи идая провода пакъ назадъ, иви моля да прощавати задетови турямъ въ трудъ защо имамь тая дерзосъ кату съотечественникъ, поздравети молави и сопругатави съ чадатави

остаямь вашъ покорень и слуга
Димитаръ И Золотовичъ.

102. ИВАНЪ АЛЕКСАНДРОВИЧЪ ИВАНОВЪ.

1094. — Данъкъ десетъкъ. Митрополитъ Кирилъ и запрѣнитѣ въ Одринъ българе. Пак. 42.

Адрiанополь, Января 8 дня 1869.

Многоуважаемый

Найденъ Геровичъ.

Јованчо прiѣхалъ сюда весьма кстати. Вамъ прислали изъ посольства весьма грузный пакетъ, который трудно было послать по почтѣ. Потому я было отдѣлилъ двѣ книги, чтобы задержать ихъ до прiѣзда Јованчо, а пакеты хотѣлъ послать съ Австрiйцами. Но прiѣздъ Јованчо перемѣнилъ дѣло и я посылаю Вамъ всю почту пришедшую на Ваше имя.

Книга „Турецкая Имперiя" посланная Вамъ мною чрезъ г. Чалики въ полномъ Вашемъ распоряженiи. У меня есть другой экземпляръ, который я привезъ съ собою изъ Петербурга.

Въ разговорѣ съ Асимъ-пашею я постараюсь намекнуть ему о слаботи Али-бея къ Гумушгердану и о томъ что уже если хотятъ чтобы платили дѣсятину, то нужно платить всѣмъ.

Я объяснился съ Митрополитомъ Кирилломъ по поводу приведенныхъ Болгаръ и заключенныхъ въ тюрьму. Ихъ уже впроче выпустили. Кириллъ объяснилъ мнѣ, что хотя онъ и требуетъ деньги, которые ему должны православные здѣшняго Вилаета, кто бы они ни были Греки или Болгаре, но что силой онъ никого сюда не приводилъ, и что Болгаре, о которыхъ я слышалъ были заключени по подозрѣнію въ убійствѣ какого-то Турка. Объясненіе съ митрополитомъ вышло вообще удовлетворительно, но затрудненія Греко-болгарскаго вопроса отъ этого конечно не уменьшились, и нельзя не желать, чтобы все это поскорѣе окончилось, конечно то что касается Церкви, такъ какъ вопросы эти всегда самые щекотливые. Внѣ этого вопроса дѣйствовать всегда легче, даже при самомъ открытомъ антагонизмѣ двухъ національностей.

У насъ погода стоитъ тоже совершенно весенняя. Вчера Марица жестоко разлилась и нѣкоторыя изъ здѣшнихъ улицъ совершенно затоплены.

Я все собираюсь поѣхать въ Константинополь и все не могу собраться. Вѣроятно такъ и придется продождать до Пасхи. А хотѣлось бы поговорить съ Игнатьевымъ чтобы узнатъ болѣе или менѣе взглядъ его на здѣшнія дѣла.

Желая Вамъ всего лучшаго остаюсь

Преданный Вамъ

Ивановъ.

Не откажите поклониться Чалики и Вроски.

1095. — Прѣпорѫчва се Кереков за учитель. Българетѣ градятъ черкова въ Киречъ-хане. Униятитѣ противни. Пак 42.

Прията 11 Апр. 1869. Отгов. 18 Апр.

Адріанополь, Апрѣля 7 дня 1869 г.

Милостивый Государь

Найденъ Геровичъ.

Я получилъ Вашу почту и немедленно же отправляю ее въ Константинополь.

Поздравляю Васъ съ рожденіемъ сына и желаю ему отъ души всего лучшаго.

Кажется на Ваше имя будетъ довольно пакетовъ изъ Константинополя. По крайнѣй мѣрѣ такъ пишетъ мнѣ Губастовъ. Если это пакеты заключающіе „Голосъ“ высылаемый Вамъ изъ Петербурга, то я пошлю ихъ съ кѣмъ нибудь изъ ѣдущихъ въ Филиппополь, если же будутъ официальные пакеты то или по Австрійской почтѣ или же подожду Вашего куріера.

Новаго здѣсь покуда ничего нѣтъ, поговариваютъ только что Хуршидъ-Паша невернется, но вѣрно ли это еще неизвѣстно.

О Керековѣ писалъ въ Филиппополь Блонтъ. Нельзя ли узнать что изъ этого выйдетъ и будетъ ли ему дано какое нибудь мѣсто. Керековъ славный молодой человѣкъ по видимому, и понимаетъ вѣрно интересы Славянъ. Мнѣ кажется что онъ былъ бы очень на мѣстѣ учителемъ въ какой нибудь школѣ. Пожалуйста увѣдомьте меня объ этомъ дѣлѣ.

Наши Болгары начали строить церковь въ Киречь-хане, и Слава Богу, а то баракъ въ которомъ же служатъ обѣдню ни начто не похожъ. Я боюсь только какъ бы опять не было ссоръ съ Греками. Впрочемъ покуда все идетъ тихо. Уніаты конечно не довольны строящеюсь церквой и дѣлаютъ интриги, но Богъ дастъ все это пройдетъ благополучно.

Затѣмъ, прощайте, будьте здоровы и не отказывайте въ свѣдѣніяхъ что у Васъ дѣлается.

Преданный Вамъ

Ивановъ.

Если будетъ что новое изъ Царьграда не замедлю Васъ увѣдомить.

Когда же Вы соберетесь ко мнѣ?

1096. — Слухове за рѣшение черковния въпросъ. Часть отъ униятитѣ — Пантелеимоновци се връщатъ въ православието. Интриги на католицитѣ. Пак. 42.

Получ. 28 Април. 1869.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ.

Отсылаю Вамъ Вашего куріера немедленно же на другой день т. е. Завтра 24 Апрѣля. Новаго покуда ничего нѣтъ, кромѣ извѣстій о разрѣшеніи Болгарскаго вопроса. По письмамъ изъ Константинополя, конечно частнымъ, кажется что Адріанополь и южная часть Ѳракіи отходитъ Грекамъ, все же остальное Болгарамъ, т. е. относительно церковной власти. Говорятъ что комбинаціею этою Болгаре очень довольны. Впрочемъ прибавляю еще разъ, все это только слухи, вѣрнаго же и офиціальнаго ничего нѣтъ. По этому на всѣ дѣлаемые мнѣ вопросы, я ничего не отвѣчаю кромѣ того что напечатано въ газетахъ. — У насъ часть Пантелеймоновцевъ перешла въ Православіе, но Католики крѣпко интригуютъ и не знаю еще чѣмъ дѣло кончится. Вообще Адріанополь сквернѣйшій городъ въ этомъ отношеніи. Я еще здѣсь недавно, а интриги уже мнѣ крѣпко надоѣли. Нельзя съѣздить въ Керечь-хане къ бѣднымъ Болгарамъ къ обѣднѣ безъ того чтобы сейчасъ же не начали говорить вздоръ въ народѣ. — Мнѣ пишуть что Игнатьевъ уѣзжаетъ въ Вторникъ на слѣдующей недѣлѣ въ Россію.

Неужели Вамъ необходимо разрѣшеніе чтобы пріѣхать сюда? Вѣдь мы въ одномъ виляетѣ. — Передалъ все что нужно Керекову. Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Весь Вашъ
Ивановъ.

1097. — Спънки на училитѣ се въ Росия да бждатъ учители въ Турско. Униятитѣ се сждятъ. Тѣхни защитници. Пак. 42.

Прието 17 Мая 1869. Отгов. 18 и 30 Мая.

Адріанополь, Мая 15 дня 1869.

Милостивый Государь
Найденъ Геровичъ.

Я все ожидалъ отъ Васъ двухъ словъ что бы узнать объ исправномъ полученіи послѣдней почты, хотя офиціально объ этомъ Васъ и непросилъ. — Керековъ уже вѣроятно у Васъ, и Вы знаете все о ходѣ его дѣла. На дняхъ я писалъ о затрудненіяхъ которыя встрѣчаетъ молодежь воспитывавшаяся въ Россіи получать учительскія мѣста. Игнатьевъ увѣдомляетъ что онъ говорилъ объ этомъ съ Аали-Пашей, и что Аали-Паша обѣщалъ писать здѣшнему Генералъ-Губернатору не дѣлать никакихъ затрудненій и безпрепятственно опредѣлятъ молодыхъ людей учившимся въ Россіи учителями со всѣми другими.

У меня былъ нѣсколько разъ Киро агентъ Блонта. Онъ показался мнѣ любезнымъ Господиномъ, но записнымъ и отчаяннымъ Грекомъ. Что Вы думаете объ немъ?

По газетамъ полученнымъ сегодня Игнатьевъ уже уѣхалъ.

Затѣмъ пожелавъ Вамъ всего лучшаго

Остаюсь преданный Вамъ
Ивановъ.

Дѣло Пантелеймоновцевъ еще судится. Чѣмъ окончится предсказывать трудно. Французы и Австрійцы жестоко интригуютъ, впрочемъ втихомолку.

1098. — Новъ валия въ Едрене. Пантелеимоновцитѣ се сѫдятъ съ униятитѣ. Пак. 42.

Прията 24 Мая 1869. Отгов. 26 Мая.

Четвертокъ, Мая 22 дня 1869.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Препровождаю Вамъ три официіальныхъ пакета № № 907, 1369, 1461, о полученіи которыхъ не оставьте увѣдомленіемъ.

Письмо Ваше получилъ съ турецкой почтой. Новый Вали кажется пріѣдетъ въ концѣ слѣдующей недѣли, вѣщи его уже здѣсь, но телеграфическаго извѣстія еще никакого нѣтъ относительно дня пріѣзда.

Особеннаго здѣсь ничего нѣтъ. Пантелеймоновцы пересоединившись снова въ православіе еще судятъ, т. е. разбираютъ кому принадлежитъ чифтликъ Пантелеймона. Турки кажется изъ желанія угодить французамъ изгадятъ все дѣло несмотря на всѣ мои старанія. Впрочемъ увидимъ еще что будетъ дальше.

Будьте здоровы, и незабывайте Вашими посланіями

Преданнаго Вамъ
И. Иванова.

1099. — Али бей като чиновникъ бива го. Иоакимъ Груевъ въ Едрене. Какво мисли Геровъ за Киро. Пак. 42.

Г-ну Иванову. 30 Мая 1869 г.

М. Г. Иванъ Александровичъ,

Я писалъ Вамъ по Тур. почтѣ 26 мая, но сомнѣваюсь въ полученіи письма.

Завтра отправляется въ Адріанополь нашъ Мутесарифъ Али-Бей для представленія новому Вали. Не знаю, придется ли Вамъ видѣться съ нимъ. Сравнительно съ другими Турецкими чиновниками это посредственность, но мы не должны жаловаться на него, потому что и тѣ дѣла, которыя чрезъ него обдѣлываемъ здѣсь какъ нибудь въ Адріанополѣ ихъ портятъ, о чемъ я на дняхъ принесу Вамъ жалобу.

Съ мутесарифомъ пріѣдетъ въ Адріанополь и моавинъ его Іоакимъ Груевъ, который изъ учителя здѣшняго Болгарскаго училища Св. Кирилла и Меѳодія въ Филиппополѣ принятъ въ эту должность. Это мой ученикъ, но съ нимъ ужь вѣрно не увидитесь, развѣ если встрѣтитесь у Блондта, и въ семъ послѣднемъ случаѣ, предупреждаю Васъ не судить о Болгарахъ по немъ; потому что съ тѣхъ поръ какъ отъ назначенъ моавиномъ, бѣдный всячески старается показываться туркомъ больше самыхъ турокъ, чтобы расположить послѣднихъ къ себѣ, но напрасно, и я думаю не ошибаться увѣряя, что ему надоѣла эта служба и онъ раскаивается, что поступилъ въ нее. — Таково положеніе христіанъ въ турецкой службѣ. Вы читали мое донесеніе № 32 объ учрежденіи должности моавиновъ.

Спрашиваете меня, что я думаю о Киро. Это обанкротившійся бездѣльный, а теперь agent-drogman — Званіе выдуманное Блондтомъ — чтобы доносить ему о дѣйствіяхъ Болгаръ, а въ эту должность не могъ быть избранъ другой какъ записной и отчаянный Грекъ, какимъ Киро показался. Теперь не хотите ли знать какое вознагражденіе Киро получаетъ Киро за эту службу? — Ему позволено сутырыть сколько можетъ, и посему онъ цѣлый день въ Портѣ и сутяжничество главный его промыслъ которымъ онъ живетъ.

1100 — Злоупотрѣбления на гърци руски поданици съ руското име. Новиятъ валия залѣга за добро. Иоакимъ Груевъ и Блонтъ. Пак. 42.

Прието 21 Юния 1869. Отгов. 24 Юн.

Адріанополь, Јюня 16 дня 1869.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Сегодня ночью ѣду я въ Родосто, гдѣ мнѣ необходимо привести въ порядокъ нѣсколько дѣла нашихъ подданныхъ. Вамъ вѣроятно извѣстно что это за господа: горсть грекосовъ, забравшихъ себѣ русскіе паспорты, съ цѣлями сребролюбія. Всего досаднѣе что эти господа Богъ знаетъ что себѣ воображаютъ, полагая что Россія должна считать за особенную честь пріобрѣтеніе нѣсколькихъ поклонниковъ великой идей, обирающихъ честный народъ. Къ сожаленію тутъ ничего не подѣлаешь, и надо защищать честь русскаго паспорта.

Въ Родосто я пробуду два, три дня, и въ концѣ недѣли опять буду въ Адріанополѣ.

Въ самомъ началѣ Јюля т. е. 1 или 2 числа я пошлю своего куріера въ Константинополь, и потому прошу Васъ подготовить и прислать сюда и Вашу экспедицію къ этому времени.

Новый Вали порядочный человѣкъ, и желаетъ что нибудь сдѣлать полезнаго для края. Удастся ли это ему при безобразій турецкой администраціи—знаетъ одинъ Богъ. Для меня уже и то приятно, что Ассимъ паша человѣкъ, съ которымъ можно дѣльно разсуждать о всякомъ дѣлѣ.

Я все покуда одинъ, и иногда письма довольно. Губастовъ пишетъ что ранѣе конца Августа онъ изъ Петербурга невыѣдетъ. Признаюсь Вамъ, что одиночество мнѣ крѣпко надоѣло, и я былъ бы очень радъ его пріѣзду. Между прочимъ Губастову обѣщано повышеніе при первомъ удобномъ случаѣ.

Новаго здѣсь почти что ничего нѣтъ. Вашъ Мутессарифъ и Муавинъ не пріѣхали сюда вслѣдствіе прямаго приглашенія Вали заняться сборомъ десятины въ Филиппополѣ. Блонтъ весьма жалѣетъ, что Вашъ муавинъ не пользуется популярностью, и что противу него будтобы интригуютъ.

Такъ какъ времени до отъѣзда остается немного, то пожелавши Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

Если Вы несоберетесь сюда ранѣе, то я Богъ дастъ повидаюсь съ Вами въ Узунджовѣ.

1101. — Новъ гръцки консулъ въ Едрене. Гърцитѣ се готвятъ за работа въ Македония. Новиятъ валия ще обходи вилаета. Вроски гръцки консулъ въ Пловдивъ. Пак. 42.

Прието 10 Юлия 1869. Отгов. 16 Юлия.

Адріанополь, Јюля 4 дня 1869.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Курріеръ Вашъ, котораго я уже ожидалъ съ нетерпѣніемъ, и потому телеграфировалъ Вамъ, наконецъ благополучно добрался сюда, и почта Ваша вмѣстѣ съ моей немедленно же направилась въ Константинополь. Увидя Ваши полновѣсныя пакеты я понялъ что Вамъ пришлось крѣпко поработать, и что слѣдовательно времени ушло не мало на то чтобы исписать столько листовъ. На этотъ разъ мы наградили съ Вами Миссію и Министерство порядочнымъ количествомъ листовъ, такъ какъ и моя почта отличалась сильною полновѣсностію.

Новѣйшее здѣсь есть конечно прiѣздъ сюда Метаксы, греческаго Консула, который сегодня дѣлаетъ намъ свои официальные визиты. Объ этомъ господинѣ Вы уже вѣроятно знаете: по отзывамъ это какойто безалаберный оригиналъ. Сколько мнѣ кажется мы особенными друзьями съ нимъ не будемъ. Впрочемъ надо поприглядѣться поближе.

При этомъ я не могу не сообщить Вамъ конфиденцiально вещь довольно интересную. Блонтъ сообщилъ мнѣ конечно по секрету, что ему извѣстно изъ Грецiи, будто бы греки, рѣшились, въ виду развитiя болгарскаго народнаго движенiя, усилить работу эллинизированiя Македонiи и Ѳракiи и что для этого будутъ сформированы во многихъ мѣстностяхъ тайные комитеты. — Это конечно вещь весьма важная, и я донесь кому слѣдуетъ, хотя сознаваясь при этомъ что необходимы дальнѣйшiя подтвержденiя. Въ настоящее время я и слѣжу за ходомъ этой работы.

Можетъ быть дошло и до Васъ, что здѣшнiй французскiй Консулъ имѣлъ маленькое столкновенiе съ какимъ-то с о ф т е й, который замахнулся на него въ то время какъ Куртуа толкнулъ его рукою. Софту схватили, усадили въ тюрьму и дѣло это, неимѣющее значенiя, хотя объ немъ и толкуютъ, на дняхъ будетъ кончено.

Новый вали человѣкъ очень прiятный и образованный. Ему не достаетъ только нѣкоторой опытности, но я увѣренъ онъ поставитъ себя хорошо на своемъ мѣстѣ. Прiемы его всѣхъ вообще сдержанны и онъ ни передъ кѣмъ въ дружескiя излiянiя не пускается. Для дѣла это конечно лучше.

О дѣлѣ Ѳомиди я собираю свѣдѣнiя. Говорятъ что нашъ русскiй подданный при этомъ работаетъ не по своему дѣлу, а есть только повѣренный турецкаго вчинателя иска. Если это правда то намъ конечно прямо дѣйствовать не придется, хотя я и готовъ поговорить какъ слѣдуетъ съ Пашею объ этомъ дѣлѣ. Новый Вали говорилъ мнѣ недавно о своемъ намѣренiи объѣзжать виляетъ, и тогда при прiѣздѣ въ Филиппополь Вамъ удобно будетъ сообщить ему о тиджаретѣ. Что касается до тиджарета Адрiанопольскаго, то я конечно за него не поручусь вообще, но для русскихъ дѣлъ покуда все идетъ хорошо, и особенныхъ жалобъ мнѣ дѣлать не приходилось. Если же турецкихъ подданныхъ тамъ иногда и поприжимаютъ, то мнѣ конечно все равно — всего на свѣтѣ не исправишь. Конечно я никогда не напишу что все идетъ отлично въ виляетѣ какъ дѣлаетъ это Блонтъ, но оппозицiя моя, внѣ важныхъ случаевъ, этимъ и ограничивается.

Вроски прогостилъ у меня нѣсколько дней т. е. два дня, и по странности своей не захотѣлъ отдохнуть здѣсь долѣе, торопясь всѣми силами ѣхать въ Филиппополь. Я ему шутя намекнулъ, что онъ еще успѣетъ огречить нашихъ бѣдныхъ Славянъ, на что онъ мнѣ отвѣчалъ намеками на Панславизмъ. Впрочемъ я люблю Вроски, это отличный малый, съ которымъ можно жить по прiятельски, безъ всякихъ для себя непрiятностей.

Записку о церковномъ вопросѣ я съ удовольствiемъ отдамъ Вамъ въ вѣчное владѣнiе и пришлю при слѣдующей поѣздкѣ курiера. Иванчо сегодня торопится назадъ, и я еще не успѣлъ справиться со всѣми бумагами, которыя у меня лежатъ на столѣ. Вообще мы набрали столько подданныхъ, что теперь дѣла полны руки. Кстати есть ли у Васъ ново-русскiе подданные т. е. такiе которые прiобрѣли русскiе паспорты послѣ 1858 года и въ 1864 г. не были въ Коммиссiи которая была составлена для разбора этого дѣла. Напишите мнѣ пожалуйста объ этомъ, такъ какъ скоро у меня составлена будетъ новая коммисiя по дѣламъ о подданствѣ.

Затѣмъ, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, прѣдлагаю на Вашу доброту просьбу чисто домашняго свойства. У Васъ въ Филиппополѣ хорошее масло. Нельзя ли при удобномъ случаѣ выслать мнѣ окъ 25 этого продукта. Я съ величайшей благодарностiю расчитаюсь съ Вами при полученiи объ этомъ извѣстiя. Извините за безпокойство, но здѣсь ничего не подѣлаешь и Адрiанопольское масло ѣсть трудно.

Желая Вамъ отъ души всего лучшаго, остаюсь

преданный Вамъ
Ивановъ.

Курiеръ мой прiѣдетъ изъ Константинополя вѣроятно въ Четвергъ или Пятницу на слѣдующей недѣлѣ. Все что будетъ новаго конечно немедленно сообщу Вамъ.

1102. — Гръцка лотария за нови училища. Нѣма енергия въ българската община въ Едрене. Пак. 42.

Прието 12 Юлия 1869. Отгов. 16 Юлия.

Адріанополь, Јюля 10/22 дня 1869.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Ваше письмо отъ 4 Јюля, какъ и всѣ предъидущія получены мною исправно.

Новаго ничего нѣтъ. Жду куріера сегодня или завтра, при чемъ къ сожалѣнію телеграммы отъ него еще нѣтъ. Думаю переслать Вамъ, что конечно можно, по Австрійской почтѣ, въ случаѣ же необходимости извѣщу Васъ своевременно о полученіи тѣхъ пакетовъ на Ваше имя, относительно которыхъ, можно подождать Вашего куріера.

Справки наведенныя мною о дѣлѣ Ѳомиди подтверждаютъ, что это дѣло русско-подданнаго прямо не касается, такъ какъ Ѳомиди только повѣренный турецкихъ подданныхъ имѣющихъ дѣло съ Турецкою администраціею. При этомъ конечно какъ Вамъ извѣстно прямаго русскаго дѣйствія быть не можетъ, такъ какъ дѣло судится при чисто турецкихъ интересахъ.

Что же касается до жалобы на филиппополскій тиджаретъ, то я не премину поговорить какъ слѣдуетъ съ Валіемъ и приготовить его къ тѣмъ перемѣнамъ въ составѣ тиджарета которыя по Вашему мнѣнію необходимы.

Впрочемъ я буду писать Вамъ официальный отвѣтъ на Ваше отношеніе, гдѣ выскажу окончательное мнѣніе свое по дѣлу Ѳомиди, которое незнаю какимъ образомъ прошло сначала какъ почти русское тогда какъ турки въ Меджлисѣ прямо говорятъ что тутъ русскаго интереса они не видятъ.

Будьте такъ добры передайте прилагаемое письмо Вроски. Въ немъ я бранюсь съ нимъ за то, что онъ не погостилъ — подолѣе въ Адріанополѣ.

Свѣдѣнія мои о Греческихъ продѣлкахъ подтверждаются. Вдругъ явились двѣ лотереи съ цѣлію собрать денегъ на устройства школъ: едну здѣсь въ Кыкѣ, а другую въ Киркъ-Килиссе. Билеты видно что напечатаны въ Аѳинахъ.

Жаль что здѣсь нѣтъ и духу болгарской общины. Третьяго дня я былъ на экзаменѣ въ болгарской школѣ, и собрались все бѣдняки и вообще люди, которымъ трудно помочь дѣлу образованія Болгаръ. Главнѣйшій изъ приматовъ Карамихаловъ и носа не показалъ на экзаменъ, такъ что только Митрополитъ, французскій В. Консулъ, да я отличались на первомъ планѣ.

Это тѣмъ болѣе жалко что Уніатскія интриги не перестаютъ и изрѣдка, хотя и слабо, заявляютъ себя.

Затѣмъ желаю Вамъ отъ души всего лучшаго и остаюсь

преданный Вамъ
Ивановъ.

Что дѣлаетъ Димитро Керековъ? объ немъ ровно ничего не слышно.

1103. — Брошура Гърция и Панславизъмътъ. Учението на поляцитѣ за произхождението на помацитѣ. Испитание въ българско училище. Униятитѣ бъркатъ. Българската църква отива напрѣдъ. Пак. 42.

Прието 24 Юлия 1869.

Адріанополь, Јюля 20 дня 1869,
Понедѣльникъ.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Иванчо, появившись сегодня по утру объявляетъ мнѣ, что такъ какъ онъ замедлилъ нѣсколько, то проситъ отпустить его сегодня же въ 6 часовъ по турецки,

на что я конечно отвѣтилъ согласіемъ и тѣмъ болѣе что Ваша почта и безъ этого прогостила на этотъ разъ у меня цѣлую недѣлю. . . . .

При всемъ стараніи я не могъ достать брошюры о которой Вы говорили: Грецiя и Панславизмъ. Не осталось ли у Васъ экземпляра для прочтенія на нѣсколько дней.

Я съ нетерпѣніемъ жду Сентября мѣсяца и непремѣнно увижу Васъ или въ Узунджовѣ или Филиппополѣ, такъ какъ мнѣ необходимо поговорить съ Вами о нѣкоторыхъ дѣлахъ здѣшнихъ краевъ. Въ Адріанополѣ то бѣда, что мы окружены Греками и Болгарскій голосъ слышится слабо.

Говорять что Поляки стараются распространить мысль что Помакъ и Полякъ все одно и тоже, т. е. что Помаки переселенцы изъ Польши. Игнатьевъ просилъ мѣсяца два тому назадъ всячески стараться не дать укорениться этой мысли.

Я самъ ходилъ по экзаменамъ и мальчики Болгарскіе, по большей части бѣдняки, учатся исправно. Жаль мнѣ, что Уніатская пропаганда, хотя особенныхъ успѣховъ и не имѣетъ, но мутитъ дѣло, благодаря деньгамъ и попамъ Франціи и Австріи. Я впрочемъ слѣжу за этими продѣлками. Радуюсь что наша Православная Болгарская церковь растетъ не поднямъ, а почасамъ и въ Октябрѣ вѣроятно будетъ совсѣмъ готова. Жаль только что Болгарская здѣшняя община не совсѣмъ между собою согласна, не смотря на всѣ мои совѣты. Да правда и представителей-то видныхъ здѣсь нѣтъ кромѣ робкаго Карамихайлова. Чтоже тутъ подѣлаешь.

Что это Керековъ засидѣлся въ Калоферѣ? Какъ идетъ дѣло о поступленіи его учителемъ. . . . .

Затѣмъ, желая Вамъ всего лучшаго, а главное здоровья, остаюсь

Преданный Вамъ

Ивановъ.

. . . .

1104. — Осжденъ и обѣсенъ отъ турцитѣ възстаникъ оживѣва. Неговиятъ хайдушки животъ. Тактиката на Мидхатъ паша. Полякъ инженеръ и пловдивскиятъ паша. Пак. 42.

Г-ну Иванову. 22 Авг. 1869.

Намъ не посчастливилось въ Исарѣ. Кромѣ зубной боли, отъ которой я до сихъ поръ не могу освободиться, у меня заболѣли дѣти лихорадкою, посему долженъ былъ возвратиться въ Пловдивъ раньше нежели предполагалъ.

Пріѣхавъ вчера поздно, я еще не успѣлъ ничего узнать, чтобы сообщить Вамъ что нибудь новое, посему, разкажу Вамъ старую, но удивительную до невѣроятности, а при всемъ томъ совершенно вѣрную штуку. Проживающій въ Адріанополѣ нашъ подданный Новаковъ представитъ Вамъ молодаго человѣка, пришельца съ того свѣта. Не думайте что я шучу. Дѣйствительно это пришелецъ съ того свѣта, если только невретъ органъ Мидхадъ паши, газета „Дунай", которая въ одномъ изъ своихъ номеровъ за 1867 г. разказала, что этотъ молодой человѣкъ (имени и мѣста рожденія его я не скажу; онъ самъ скажетъ ихъ Вамъ) былъ пойманъ въ шайкѣ партизановъ, которые перешли изъ Валахіи для возбужденія Болгаръ къ востанію, былъ судимъ и осужденъ какъ бунтовникъ. А вотъ какъ это произошло. Не смотря на увѣренія газеты „Дунай", этотъ молодой человѣкъ никогда не былъ въ означенной шайкѣ, а еще до перехода ея изъ за Дуная отправился съ нѣкоторыми товарищами въ горы искать поживы насчетъ путниковъ изъ Турокъ. Но съ появленіемъ Болгарскихъ инсургентовъ за ними были посланы многочисленныя погоны, при которыхъ не большая дружина, въ которой былъ нашъ герой, не могла скрываться въ горахъ и должна была разойдтись. Этимъ кончились похожденія молодаго человѣка. Но Мидхадъ-паша крый, кромѣ двухъ раненныхъ, немогъ поймать больше никого изъ Болгарскихъ партизановъ, перешедшихъ изъ Валахіи, чтобы показать своему Правительству, что будто онъ переловилъ большую часть ихъ, а другихъ перебилъ и такимъ образомъ освободилъ страну отъ нихъ, повѣсилъ нѣсколько Болгаръ изъ находившихся въ тюрьмахъ за небольшія преступленія и объявилъ въ газетахъ, что будто они пойманы изъ Болгарскихъ партиза-

новъ, а для вѣроятность далъ этимъ несчастнимъ имена людей, корые были извѣстны какъ хайдуки. Вотъ какъ этотъ молодой человѣкъ попалъ въ число Болгарскихъ инсургентовъ, и какъ таковой осужденъ на бумагѣ. А кромѣ его я знаю еще двоихъ, о крыхъ газета „Дунай“ формально объявляла, что были пойманы и повѣшены, но которые во все не были инсургентами и хотя и были нѣкогда хайдуками, но никогда не попадались въ руки властей, чтобы быть судимы, и до сихъ поръ здравствуютъ. Сіи послѣдніе находятся въ другихъ мѣстахъ, а первый скрывался въ здѣшнемъ краѣ теперь два года. Но жить вѣчно въ укрывательствѣ нельзя, и онъ отправился на дняхъ въ Адріанополь и тутъ будетъ просить Вашего содѣйствія для дальнѣйшаго слѣдованія въ Валахію. Вы сдѣлаете доброе дѣло, если поможете ему для избавленія. Но позвольте попросить Васъ, чтобы никто, ни даже Вашъ драгоманъ, незналъ ҩ немъ. Такая предосторожность можетъ показаться неумѣстною, но при свиданіи, я Вамъ объясню причины ея и надѣюсь, что Вы оправдаете меня.

Нашъ мутесарифъ поѣхалъ вчера въ Адріанополь для представленія Вали-пашѣ и вмѣстѣ для оправданія себя отъ обвиненій, возведенныхъ на него главнымъ изъ здѣшнихъ инжинеровъ, Полякомъ Сокульскимъ, въ томъ, что употребленный имъ способъ постройки дорогъ довелъ народонаселенія до крайности. Обвиненіе это основательно, но Сокульскій донесь объ этомъ не изъ доброжелательства къ населенію провинціи, а потому что при этомъ способѣ онъ неможетъ грабить, какъ это дѣлалъ прежде какъ инженеръ.

1105. — Сора между православни и унияти въ Керечъ-хане. Намѣса на консули и правителството. Пак. 42.

Прието 27 Септ. 1869. Отгов. 3 Окт.

Адріанополь, Сентября 25 дня 1869.

Прежде всего спѣшу отъ души благодарить Васъ, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, за Ваше радушное гостепріимство въ Узунджовѣ, оставлышее во мнѣ самыя пріятныя воспоминанія. До Адріанополя добрался я благополучно, но не въ одинъ день, какъ обѣщалъ талигаджи, а въ полтора. По пріѣздѣ сюда нашелъ все въ порядкѣ. Только въ Керечь-Хане Православные поссорились порядочно съ Уніатами причемъ произошла драка, вызванная братомъ Рафаила. Куртуа и Камерлохеръ ходили къ Пашѣ, и пять человѣкъ Православныхъ были заключены въ тюрьму. На другой день они однако были выпущены за исключеніемъ одного, который также долженъ былъ выйти скоро на свободу.

Тѣмъ дѣло покуда и кончилось.

Камерлохеръ уѣзжаетъ на дняхъ въ отпускѣ на четыре мѣсяца. Онъ надѣется что или постъ въ Адріанополь будетъ поставленъ въ лучшія условія, или же онъ будетъ назначенъ гдѣ нибудь въ другомъ мѣстѣ. Положительнаго однако ничего еще нѣтъ.

Если капитанъ Артамоновъ еще у Васъ, то не откажите ему пожать руку и пожелать ему всего лучшаго . . . .

Новаго ничего нѣтъ изъ Константинополя. Поговариваютъ только о фирманѣ который будто бы скоро явится по греко-болгарскому вопросу.

Желая Вамъ всего лучшаго, а главное добраго здоровья, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1106. — Униятитѣ недоволни отъ турцитѣ. Тѣхнитѣ протести. Рафаилъ въ Цариградъ.Руситѣ и българското пробуждане. Пак. 42.

Прието 16 окт. 1869.

Извините, впередъ за скороспѣшное письмо, многоуважаемый Найденъ Геровичъ: всегда приходится писать при отправленій почты, особенно безъ секретаря, столько что наконецъ перо изъ рукъ валится.

Иванчо передалъ почту исправно и Ваши четыре пакета почью полетятъ въ Константинополь, гдѣ будутъ чрезъ 25 часовъ.

Новаго мало, но есть. Главнѣйшее то что Уніаты разгнѣвавшись на Турокъ за неудачи понесенныя ими въ послѣднее время, рѣшились подать въ лице Рафаила нѣчто въ родѣ протеста, въ которомъ высказавъ свои жалобы, объявляютъ, что Рафаилъ уѣдетъ въ Константинополь если чрезъ три дня не будетъ дано категорическаго отвѣта. Мутессарифъ енергически отвѣчалъ на эту ноту и чуть чуть не побранились съ Рафаиломъ. Асимъ-паша же нѣсколько сгладилъ дѣло. Затѣмъ Рафаилъ уѣхалъ въ Константинополь. Я конечно увѣдомилъ обо всемъ Посольство и надѣюсь что узнаю что сдѣлаетъ Рафаилъ въ Константинополѣ.

Вы писали обо мнѣ въ Константинополь, а я писалъ недавно объ Васъ. Вотъ извлеченіе изъ моего донесенія. „Затѣмъ нельзя несознаться что наше вліяніе на Болгаръ нѣсколько поколеблено. Со времени несчастнаго удаленія отсюда Ступина оставившаго въ Болгаріи память можно сказать своей исторической дѣятельности, мы понесли грамадную потерю. Въ Адріанополѣ гдѣ и тогда еще были только начатки, не было затѣмъ возможности создать какую либо болгарскую общину. Остается Филиппополь съ своимъ округомъ, гдѣ благодаря замѣчательнымъ заслугамъ нашего консула болгарская жизнь развилась въ націоналномъ духѣ и въ такихъ размѣрахъ, что она будетъ съ успѣхомъ противустоять всевозможнымъ неудачамъ." Далѣе я говорю что проводить намъ и въ Филиппополѣ русскія идеи трудно, такъ, како развитыя Болгаре не могли не истолковать брака русской княжны съ греческимъ королемъ, и нашихъ робкихъ дѣйствій въ Церковномъ Вопросѣ благопріятно для себя. Сейчасъ получилъ Ваше письмо по Австрійской почтѣ. Я переговорю съ Пашею о долгахъ за десятину и о неравной для всѣхъ справедливости.

Поблагодарите Вроски за его любезное приглашеніе въ Узунджовѣ остановиться у него при пріѣздѣ въ Филиппополь. Можетъ быть при удобной минутѣ я и соберусь дня на три чрезъ нѣсколько времени.

Въ Константинополь небуду. Надо подождать назначенія секретаря. Затѣмъ прощайте, будьте счастливы и здоровы.

весь Вашъ

Ивановъ.

Я Вамъ говорилъ о маленькой денежной помощи отъ Болгаръ для церкви въ Киречь-Хане. Нельзя ли чего нибудь сдѣлать?

1107. — Рафаилъ награденъ. Императрица Евгения дала помощь на униятитѣ. Пантелеимоновцитѣ отнели имотитѣ си. Българската черкова въ Киречъ-хане и унията. Пак. 42.

Приято 1 Ноемвр. 1869. Отгов. 7 Ноем.

Адріанополь, Октября 30 дня 1869.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Видя, что г. Чалики окончательно запалъ въ Костантинополь, я не рѣшился дожидаться его еще далѣе, и посылаю Вамъ пакетъ Вашъ изъ Константинополя по Австрійской почтѣ. По полученіи пожалуйста увѣдомьте меня поскорѣе, такъ какъ можетъ быть кромѣ газетъ въ посылкѣ есть и офиціальныя бумаги.

Новаго у насъ ничего нѣтъ; все какъто затихло, и разговоры идутъ только о бывшемъ пріѣздѣ въ Константинополь Евгеніи и Франца Іосифа. Вамъ вѣроятно уже извѣстно изъ газетъ о наградѣ данной Рафаилу Епископу Уніатовъ, Камерлохеру и Лучилло, одному изъ здѣшнихъ Австрійскихъ торговцевъ, бывшему члену депутаціи.

Уніатамъ между прочимъ Евгенія выдала 8000 франковъ, которыя говорятъ и пересланы сюда.

Пантелеймоновцы въ Сарыкъ-Мейданѣ наконецъ вошли въ свои дома и я радъ радехонекъ, что дѣло это удалось кончить какъ слѣдуетъ. Конечно интриги като-

ликовъ могутъ еще возобновиться противъ этихъ людей, но едва ли что нибудь серіозное можетъ быть ими сдѣлано.

Церковь въ Киречь-хане почти совершенно окончена и кажется 10-го Ноября въ день Архангела Михаила мы будемъ тамъ у обѣдни. Постройка православнаго болгарскаго храма произвела здѣсь прекрасное впечатлѣніе, и можно надѣяться на хорошія ея результаты. Уніатизмъ въ Киречь-Ханѣ, какъ главномъ своемъ центрѣ, понесетъ чуствительныя потери. Жалко только, что въ началѣ Болгарскіе патріоты отнеслись холодно къ этому дѣлу и можно только приписать истинному чуду что церковь наконецъ выстроилась. При бѣдности здѣшнихъ Болгаръ, я просто не зналъ что дѣлать, чтобы подвигать это дѣло.

Сейчасъ получилъ Ваше письмо чрезъ Немцъ-оглу. Надѣюсь помочь этимъ господамъ насколько возможно. Вся впрочемъ помощь состоитъ въ томъ чтобы попросить Валія. Этого при такомъ порядочномъ человѣкѣ какъ Асимъ-паша довольно вѣроятно будетъ.

Затѣмъ, желая Вамъ всего лучшаго, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, остаюсь

преданный Вамъ
Ивановъ.

1108. — Интригитѣ на Блонта. Отношенията на униятитѣ, католицитѣ и турцитѣ. Пак. 42

Адріанополь, Ноября 13 дня 1869.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

. . . .

Чалики ни слухомъ слыхать, ни видомъ видать. Письмо Ваше къ нему лежитъ у меня на столѣ во ожиданіи его прибытія. Должно быть ему понравился Константинополь, такъ какъ онъ загостился тамъ довольно долго.

О продѣлкахъ Блонта я давно зналъ, и конечно Болгаре хорошо дѣлаютъ что пользуются его услугами, не забывая пользъ своей національности, и интересовъ своего народнаго развитія . . . .

Изъ Посольства новаго ничего нѣтъ. Должно быть тамъ все еще заняты бывшими визитами коронованныхъ особъ и послѣдствіями ихъ на дѣла Востока. Игнатьевъ впрочемъ въ Египтѣ.

Уніаты и католики здѣсь порядочно раздражены противъ Турокъ за ихъ къ нимъ нерасположеніе, и по этому поводу было напечатано въ разныхъ газетахъ нѣсколько корреспонденцій, на которыя было отвѣчено въ „Эдрене", офиціальномъ журналѣ. Пусть ихъ между собою ссорятся. Отъ этого мы не проиграемъ.

Пишу Вамъ ночью. У меня обѣдали Ассимъ-паша и Мутессарифъ, Куртуа и Блонтъ, и только что уѣхали. Я же принялся писать Вамъ настоящія строки.

Затѣмъ будьте здоровы. Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1109. — Прѣпоржчва се отмѣтникъ униятинъ за учитель въ Пловдивско. Пак. 42.

Адріанополь, Декабря 1 дня 1869.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичъ.

Податель настоящаго письма моего Ставри, въ духовномъ званій Діаконъ Серафимъ. Молодой человѣкъ этотъ, весьма недостаточно образованный увлеченъ былъ нѣсколько времени тому назадъ въ Унію, причемъ и посвященъ былъ Епископомъ Уніатскимъ Рафаиломъ въ Діаконское званіе. Вслѣдствіе угрызенія совѣсти и въ

особенности совѣтовъ матери и брата его учителя здѣшняго Болгарскаго Училища, онъ отказался отъ Уніи и рѣшился, съ полнымъ по словамъ его раскаяніемъ, служить Православію.

При ложномъ положеніи, которое создалъ себѣ здѣсь Ставри, мнѣ весьма трудно было пристроить его гдѣ либо здѣсь. Мнѣ вмѣстѣ съ тѣмъ казалось, что молодой человѣкъ этотъ среди эдноплеменныхъ ему Болгаръ въ Пловдивѣ можетъ окончательно исправиться. На этомъ основаніи покорнѣйше прошу Васъ, если возможно оказать ему содѣйствіе къ опредѣленію на какое либо мѣсто гдѣ бы онъ подъ руководствомъ и въ особенности въ началѣ **подъ неослабнымъ наблюденіемъ** могъ снискать какое либо пропитаніе. Въ увѣренности что Вы не откажете въ моей покорнѣйшей просьбы, вызванной желаніемъ добра раскаявшемуся нашему единоплеменнику, остаюсь

Душевнопреданный Вамъ
И. Ивановъ

1110. — Затворени българе за владишки борчъ. Българското училище стои затворено. Прѣчки и отъ гърци и отъ владиката. Блонтъ работи за българетѣ. Пак. 42.

Прията 24 Дек. 1869. Отгов. 3. Янн. 1870.

Адріанополь, Декабря 19 дня 1869.

Получивъ Вашу почту, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, чрезъ нѣсколько же часовъ отправилъ ее долѣе въ Константинополь.

Признаюсь Вамъ и я равно какъ и Вы усталъ переписывая свои донесенія, такъ что въ заключеніе просто не могъ смотрѣть на бумагу и перья.

У насъ впрочемъ особенно интереснаго ничего не произошло. Только на этой недѣлѣ сюда притащили было шесть человѣкъ Болгаръ изъ за 15 часовъ, вслѣдствіе требованія Митрополита о платѣ ему денегъ. Поселяне не соглашались. Я конечно сей часъ же нашолъ нужнымъ убѣждать Митрополита шума не дѣлать, такъ какъ иначе Уніаты опять могли бы поднять какую либо исторію. Увижу сегодня чѣмъ дѣло кончится.

Учитель, пріѣхавшій изъ Филиппополя, до сихъ поръ немогъ открыть школы вслѣдствіе греческихъ интригъ, но надѣюсь это дѣло кончится благополучно.

Равно митрополитъ не хотѣлъ было посвящать Болгарскаго Діякона изъ одного изъ окрестныхъ селъ, однако это я уже устроилъ, и діаконъ служилъ уже обѣдню.

Все это заставляетъ еще болѣе желать скорѣйшаго разрѣшенія церковнаго вопроса, но дѣло это къ сожаленію совсѣмъ остановилось и неизвѣстно что же наконецъ сдѣлаетъ Али-паша. А желательно было бы увидать всѣ эти церковныя исторіи поконченными.

Серафимъ, пишете Вы, нехотѣлъ жить въ Монастырѣ. Это весьма жаль. Впрочемъ этого господина ласкать нѣтъ особенной нужды. Я ему прямо сказалъ, что прошедшее его не рекомендуетъ, а потому онъ долженъ загладить его настоящимъ. Онъ отвѣчалъ что онъ готовъ дѣлать что прикажутъ лишь бы былъ кусокъ хлѣба. Такъ ему можно и сказать или живи въ монастырѣ или же иди съ Богомъ куда знаешь. Главное что бы онъ не забрался въ какое нибудь село и не принялся бы опять за старыя продѣлки. Вотъ почему маленькое наблюденіе за нимъ необходимо.

Я отдалъ Јованчо 2 лиры за масло, которыя онъ и препроводитъ Вамъ. При этомъ еще благодарю Васъ за дружескую услугу.

Благодарю Васъ равно за обѣщаніе набрать для меня старыхъ монетъ. Я Вамъ весьма буду обязанъ, и не замедлю препроводить деньги которыя Вы истратите на покупку.

О президентѣ тиджарета нечего безпокоиться. Подождите какъ пойдетъ послѣ Байрама и если онъ остается на своемъ мѣстѣ, то я примусь за Пашу.

Асимъ Паша впрочемъ показалъ мнѣ бумагу въ которой онъ пишетъ Министру торговли о необходимости преобразовать Филиппопольскій тиджаретъ, и устроить здѣсь въ Адріанополѣ особенный Трибуналъ для аппеляцій.

Въ послѣднихъ моихъ рапортахъ объясняя положеніе здѣсь дѣлъ, говорилъ о важности Филиппополя, и при этомъ не могъ не сказать что посольство должно себя считать счастливымъ имѣя Агентомъ — рускимъ въ этомъ городѣ Васъ. Мнѣ хочется, чтобы это наконецъ хорошо поняли въ Константинополѣ. Блонъ не пропускаетъ случая тянуть болгаръ къ себѣ всякими играми и надо сказать правду бываетъ имъ полезенъ своими сношеніями съ Турками. На это впрочемъ сердиться не слѣдуетъ, пусть Англія помагаетъ Болгарамъ устроиться, лишь бы не терялось чувство и ихъ народности.

Затѣмъ, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, позвольте поздравить Васъ и все Ваше семейство съ наступающими праздниками Рождество и пожелать Вамъ на этотъ случай какъ всегда всего лучшаго

весь Вашъ

Ивановъ.

1111. — Пименовото училище отворено. Злонамѣренитѣ прѣдложения на гърцитѣ. Пак. 42.

Прието 7 февр. 1870.

Адріанополь, Февраля 4 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Давно не писалъ я Вамъ, и впрочемъ по весьма простой причинѣ: писать не было о чемъ; дѣла идутъ тихо и спокойно и новаго было весьма мало.

Школа Пименова въ Кыикѣ наконецъ установилась. Дней пятнадцать тому назадъ тамъ отслужили молебенъ, при чемъ священникъ изъ Киречь-Хане Евѳимій освятилъ воду, и сказаны были рѣчи. Говорятъ что Греки не только теперь не противодѣйствуютъ, но даже предлагаютъ болгарскому учителю завѣдывать и школою греческою, говоря что держать трехъ учителей и три училица дорого и лучше соединиться. Болгаре понимаютъ это желаніе Грековъ какъ цѣль уничтожить независимость Болгарскаго Училища и изгладить его характеръ соединеніемъ съ Греческимъ преподаваніемъ.

Вчера здѣсь узнали изъ газетъ о разрѣшеніи Греко-болгарскаго церковнаго вопроса. Многіе Греки находятъ что во всѣмъ этомъ выигрываютъ болѣе Болгаре, хотя умѣренные греки и радуются окончанію антагонизма религіознаго между двумя православными народами.

Главнѣйшая цѣль настоящаго письма увѣдомить Васъ, что около 20 числа февраля куріеръ мой поѣдетъ въ Константинополь. Слѣдовательно прошу и Васъ прислать къ тому времени Вашу экспедицію.

Я все собираюсь съѣздить на нѣсколько дней въ Константинополь и все немогу собраться. Постараюсь устроить это путешествіе въ Мартѣ или Апрелѣ мѣсяцѣ.

Затѣмъ, желая Вамъ отъ души всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ

Ивановъ.

Пишу мало потому что усталъ написавши нѣсколько листовъ въ Родосто, гдѣ у меня шумятъ нѣсколько русскіе подданные.

1112. — Изучва се трасето за желѣзния пѫть. Училището въ Каикъ отива добрѣ. Старанията на Иванова за повдигане българския духъ въ Едрене. Шампуазо въ Пловдивъ. Пак. 42.

Прието 26 Февр. 1870 г.

Адріанополь, Февраля 22 дня 1870.

Многоуважаемый

Найденъ Геровичъ,

По полученіи Вашей экспедиціи, вся она цѣликомъ немедленно же отправлена по назначенію въ Константинополь. Два частныхъ письма переданы Мme Сандиссонъ и Вернаццѣ.

Новаго и въ Адріанополѣ мало. Пріѣхали только новые инженеры, которые снимаютъ планъ для желѣзной дороги въ Еносъ. Говорятъ будто эта дорога окончательно утверждена, но я все еще невѣрю.

Болгарская школа въ Кыикѣ, подъ начальствомъ Пименова пошла недурно. Вообще Болгаре радуютъ меня за послѣднее время, весьма дѣльно идя впередъ. Идея поднять въ Адріанополѣ болгарскій духъ великолѣпна. Здѣсь какъ ни ищи болгарской общины, не найдешь и слѣдовъ. До сихъ поръ никто не хочетъ за дѣло приняться какъ слѣдуетъ, и я только стараюсь примирять тѣхъ, которыхъ по крайнѣй мѣрѣ считаютъ представителями Болгаръ въ Адріанополѣ.

Къ Вамъ въ Филиппополь ѣдетъ на дняхъ Шампуазо. Цѣль путешествія положительно еще неизвѣстна. Поговариваютъ опять объ учрежденіи лицея. Шампуазо поѣдетъ до Софьй. Мнѣ онъ говорилъ что ѣдетъ въ видѣ прогулки. Куртуа же обьяснялъ, что Шампуазо дали половину содержанія въ Филиппополѣ и половину въ Кандіи, и для только чтобы это дѣло приличнымъ, ему дали нѣчто въ видѣ порученія. Какъ быто не было Вы узнаете въ чемъ дѣло. Не откажите увѣдомить и меня что будетъ выдѣлывать Шампуазо.

Посылаю Вамъ книгу Чалики, которую прошу Васъ передатъ ему и поблагодарить отъ моего имени.

Равно не откажите передать прилагаемые при семъ 234 піастра Јованчо. Я купилъ кусокъ шаяка въ 36 аршинъ по $6^1/_2$ піастровъ, что и составляетъ 234 піастра.

Удалось ли Вамъ, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, найти какихъ нибудь старыхъ медалей серебряныхъ или мѣдныхъ. Если представится случай не забудьте моей просьбы; деньги я Вамъ вышлю немедленно.

Посылаю Вамъ хальвы на Великій постъ.

Думаю что чрезъ мѣсяцъ мнѣ удастся съѣздить въ Константинополь на нѣсколько дней, хотя до сихъ поръ еще отвѣта не имѣю о томъ когда именно можно будетъ совершить это маленькое путешествіе.

Затѣмъ желая Вамъ всего лучшаго какъ равно и вашему семейству, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1113. — По мисията на Шампуазо. Българска община въ Едрене. Нейната дѣятелность. Гърцитѣ умърлушени. Пак. 42.

Прията 19 Марта 1870. Отгов. 28 Марта.

Адріанополь, Марта 16 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Изъ отвѣтной телеграммы Вашей вижу что Вы должны были бысть удивлены моему запросу по телеграфу о моей экспедиціи, отправленной къ Вамъ съ Астрійскою почтою. Дѣло въ томъ, что я отъ Васъ никаго письма по турецкой почтѣ, гдѣ бы Вы писали о полученіи Вами экспедиціи, — не получалъ. Правда пришло отъ Васъ письмо по Турецкой почтѣ, но по вскрытіи пакета я нашелъ въ немъ только письмо на имя Золотарева, которое немедленно же и отправилъ въ Константинополь, ко мнѣ же тамъ ни одной строчки не было. Я себѣ это дѣло такъ объясняю, что вѣроятно въ хлопотахъ Вы или позабыли вложить листокъ писанный мнѣ, или же только собирались писать и въ хлопотахъ думали уже что написали. Какъ бы то нибыло я радъ былъ по полученіи телеграфа, узнавши что экспедиція къ Вамъ дошла благополучно. На пакетѣ мною налеплена была печатная марка: Expedition officielle.

Я уже Вамъ писалъ объ отъѣздѣ въ Ваши страны Шампуазо, и вѣроятно Вы узнаете и сообщите мнѣ, что выдѣлываетъ этотъ господинъ.

Здѣшніе Болгаре крѣпко принялись за дѣло. Они уже образовали общину, написали окружныя письма и ждутъ только полученія окончательныхъ извѣстій изъ Константинополя, чтобы офиціально просить Пашу объ утвержденіи состава ихъ общины. Въ церкви въ первое Воскресенье было множество Болгаръ, произнесены

были двѣ рѣчи политическаго содержанія направленныя противъ Грековъ. Вообще если дѣло такъ пойдетъ и далѣе, то непройдетъ и трехъ лѣтъ, какъ Болгаре здѣсь окрѣпнутъ и установятся. Что пріятнѣе всего, то это то что Уніатизмъ повидимому непремѣнно упадетъ. Въ этомъ отношеніи можно особенно надѣяться на Доганъоглу, который ревностно занялся дѣлами новой общины. — Греки вообще пріуныли и начинаютъ поговаривать о томъ что при множествѣ Болгаръ, положеніе ихъ будетъ затруднительно въ будущемъ.

Исторія Блонта и Куртуа съ Садыкъ пашею пустяки. Дѣло въ томъ что эти господа отправились на похороны одного умершаго Польскаго офицера, и Садыкъ паша замѣтилъ мнѣ, что они напрасно безпокоились. Вслѣдствіе этого конечно произошелъ крупнный разговоръ, и объ всемъ затѣмъ написано въ Константинополь. Вѣроятно все кончится визитомъ или извиненіемъ.

Затѣмъ, прощайте, будьте здоровы.

Преданный Вамъ

Ивановъ.

Письмо съ сѣменами въ Букарестъ Георгіеву отправлено уже недѣли тому назадъ.

1114. — Ивановъ въ Цариградъ. Гърцитѣ се ободрили. Униятитѣ и павликянетѣ клонятъ къмъ православието. Отношенията на Садъкъ паша съ Блонта. Пак. 42.

Прията 1 Апр. 1870.

Многоуважаемый

Найденъ Геровичъ.

Я уже Вамъ телеграфировалъ о Вашемъ письмѣ ко мнѣ отъ 9 Марта. По ошибкѣ оно попало въ Константинопольскій пакетъ, и его мнѣ переслала Миссія со слѣдующею почтою.

Сегодня я опять Вамъ телеграфирую прося Васъ чтобы Вашъ куріеръ непремѣнно пріѣхалъ сюда въ пятницу. Дѣло въ томъ что Посолъ разрѣшилъ мнѣ прибыть на нѣсколько дней въ Константинополь. Думаю пробыть тамъ неболѣе 15 или 20 дней такъ какъ чувствую, что никого здѣсь изъ чиновниковъ не имѣя, трудно оставить дѣло. Если Вамъ что нибудь нужно узнать въ Константинополѣ, то напишите мнѣ въ Посольство, и мнѣ весьма пріятно будетъ быть Вамъ полезнымъ. Вообще располагайте мною при этомъ случаѣ какъ Вашей душѣ угодно.

Дѣло церковное пріостановилось. Греки здѣшніе въ сильномъ унынiи вдругъ прояснились. Говорятъ что будто бы Патріархатъ несоглашается на X параграфъ, котораго греки больше всего и трусятъ. Покуда у насъ все спокойно, но въ душѣ Греки и Болгары другъ къ другу далеко не расположены, и если бы кто либо вздумалъ подразнить тотъ или другой народъ, вышла бы порядочная сумятица.

Уніаты по большей части склоняютъ къ единенію съ Православными, но ихъ хитростію удерживаютъ. Да, кстати, Ассимъ Паша какъ то недавно въ разговорѣ увѣрялъ меня что и Павликяне по всѣмъ вѣроятіямъ присоединятся скоро къ Православнымъ. Какъ Вы объ этомъ думаете? Мнѣ кажется, что едва ли на это можно надѣяться.

При отъѣздѣ Вашего куріера, если что будетъ новое напишу Вамъ. Исторія Садыкъ-Паши со Блонтомъ и Куртуа еще не кончена, но вѣроятно все кончится извиненіемъ со стороны Садыкъ-Паши.

Прощайте, будьте здоровы. Поздравляю Васъ съ наступающимъ Праздникомъ Пасхи.

Весь Вашъ

Ивановъ.

1115. — Гърцитѣ и рѣшението на черковния въпросъ. Трима българе въ желѣза за Цариградъ. Слухъ за тѣхъ. Пак. 41.

Прието 10 Апр. 1870. Отгов. 11 Апр.

Адріанополь, Апрѣля 3/15 1870.

Многоуважаемый и добрѣйшій
Найденъ Геровичъ.

Иванчо совершенно навремени поспѣлъ въ Адріанополь. Я получилъ Вашу экспедицію въ самую минуту укладки вещей въ чемоданъ, куда положилъ и Ваши пакеты. Какъ Вы уже изъ моего послѣдняго письма отъ прошедшаго Понедѣльника видѣли, я самъ на этотъ разъ ѣду въ Константинополь, гдѣ и думаю пробыть дней 25. т. е. быть снова въ Адріанополѣ около 1-го Мая. Признаюсь Вамъ что я не безъ интереса услышу о Константинопольскихъ дѣлахъ въ Посольствѣ. На первомъ планѣ конечно стоитъ дѣло болгарское, которое, какъ Вы конечно видѣли изъ газетъ, снова тормозятъ Греки. Чѣмъ все это кончится не знаю, но смотрѣть на подобныя вещи невесело. И чего Греки горячатся, когда ихъ можно по пальцамъ перечесть. . . . .

Къ Вамъ посылаю маленькій групъ на церковь въ Софію, о чемъ Вы увидите впрочемъ изъ официальнаго моего отношенія.

При возвращеніи моемъ пришлите курріера такъ какъ будутъ пакеты. Я впрочемъ напишу Вамъ объ этомъ изъ Константинополя.

Вчера здѣсь провезли трехъ Болгаръ прилично одѣтыхъ въ цѣпяхъ въ Константинополь. Люди эти пробыли здѣсь всего полчаса. Потому трудно было узнать въ чемъ дѣло. Мнѣ удалось впрочемъ провѣдать, что будто это три емиссара изъ Букареста, схваченные въ Рущукѣ. Что это за исторія?

Затѣмъ, прощайте, дражайшій Найденъ Геровичъ, будьте здоровы и веселы.

Весь Вашъ
Ивановъ.

1116. — Али паша, Патриархътъ и Черковниятъ въпросъ. Лавирането на руситѣ въ Цариградъ. Шестима българе на учение въ Росия. Дѣ да се установи екзархията. Положението на Игнатиева. Пак 42.

Прието 1 Мая 1870. Отгов. 2. Мая.

Адріанополь, Апрѣля 29 дня 1870.

Вотъ я и опять въ Адріанополѣ, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, послѣ своей быстрой поѣздки въ Истамбулъ и обратно. Особенно новаго въ Константинополѣ не слышалъ. Греко-болгарскій вопросъ остановился на одной точкѣ и съ одной стороны Али паша объявляетъ что ему назадъ идти послѣ фирмана невозможно, Патріархатъ же настаиваетъ на каноническихъ тонкостяхъ. Все это было уже намъ извѣстно и прежде. Что касается до Русской политики въ этомъ вопросѣ, то оно еще не обозначилось, и я скорѣе вижу, что, при желаніи избѣгнуть крупныхъ несогласій, мы не знаемъ что намъ дѣлать. Тѣмъ неменѣе дѣлу на сколько могутъ помогають. Шесть молодыхъ Болгаръ ѣдутъ въ Россію учиться въ семинаріяхъ, такъ какъ Болгарскій Синодъ въ Константинополѣ прежде всего нуждается въ дѣятеляхъ духовныхъ, просвѣщенныхъ наукою. Двое изъ этихъ шесть уже діаконы и одинъ изъ нихъ Григорій славный молодой человѣкъ. Видѣлъ я и Мелетія, секретаря Болгарскаго синода. Болгаре особенно заняты разъясненіемъ вопроса гдѣ сконцентрировать имъ духовную власть въ Константинополѣ, или же гдѣ либо въ провинціи, какъ напримѣръ въ Терновѣ. Мнѣнія по этому различны.

Игнатьевъ веселъ и доволенъ и какъ всѣ сознаютъ положеніе его теперь относительно Турокъ весьма хорошее.

Докторъ Каракановскій хотѣлъ писать Вамъ письмо, но почемуто неприслалъ его мнѣ предъ отъѣздомъ. Онъ впрочемъ порядочно занятъ, особенно по отправленію своего брата на Кавказъ, гдѣ Каракановскій пріобрѣлъ землю около Новороссійска.

Почту я думаю отправить въ Константинополь около 15 или 16 Мая, и прошу Васъ къ этому времени выслать сюда Вашу экспедицію.

По пріѣздѣ нашелъ много дѣла и приходится писать во всѣ стороны.

Затѣмъ, прощайте, многоуважаемый Найденъ Геровичъ, желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь,

Преданный Вамъ

Ивановъ.

1117. — Движението на турскитѣ войски къмъ Черна Гора. Българскиятъ църковенъ въпросъ въ Петербургъ. Какъ ще е раздѣленъ Пловдивъ. Пак. 42.

Прието 9 Мая 1870. Отгов. 14 Мая.

Адріанополь, Мая 6 дня 1870 г.

Многоуважаемый

Найденъ Геровичъ.

Я получилъ два Ваши письма отъ 2 и 4 Мая, и спѣшу Вамъ отвѣчать на нихъ, пользуясь нѣсколькими свободными минутами.

Циркулярное прѣдписаніе за № 746 не имѣетъ той важности, которую Вы предполагаете. Оно касается вообще консульской дѣятельности на Востокѣ и какъ я слышалъ въ Константинополѣ вызвано было слѣдующимъ обстоятельствомъ: консулъ нашъ въ Рагузѣ увѣдомилъ по телеграфу Министерство о томъ что Турки собрали много войскъ на границѣ Черногоріи. Изъ Петербурга сей часъ же посланы были всюду телеграммы съ приглашеніемъ остановить турокъ въ ихъ движеніи къ Черногоріи. По провѣркѣ же оказалось, что войскъ Турецкихъ въ тѣхъ краяхъ было весьма немного и что движеній никакихъ не было. Потому и послѣдовалъ циркуляръ о доставкѣ только самыхъ достовѣрныхъ извѣстій.

Во всякомъ впрочемъ случаѣ, если будете когда писать Горчакову, то пищите М. Г. Княз' Алек. Мих. и на адрессѣ Его Сіятелству Кн. Ал. М. Горч. Г-ну Государствен. Канцлеру.

Сегодня получилъ я записку Вашу о дѣлѣ Кедикова съ Гумюшгирданомъ и препровождаю ее Пашѣ. Что воспослѣдуетъ увѣдомлю немедленно.

Новаго ничего нѣтъ. Надѣюсь на завтрѣшнюю почту. Можетъ быть узнаемъ что нибудь о Греко-болгарскомъ вопросѣ. Изъ частныхъ свѣдѣніи вижу что въ Петербургѣ еще не отдаютъ себѣ яснаго отчета во всемъ дѣлѣ, и задумываются. Нельзя не пожалѣть, если бы у насъ вздумали передать дѣло въ Синодъ, который едвали по моему мнѣнію компетентенъ въ дѣлѣ чисто политическомъ, хотя и съ религіознымъ оттѣнкомъ. Я пишу большое донесеніе о греко-болгарскомъ вопросѣ, и нестѣсняясь высказываю правду. Незнаю всѣмъ ли это понравится, но я объ этомъ и не очень хлопочу.

Въ слѣдующій разъ напишу Вамъ по подробнѣе.

Кстати Вамъ уже вѣроятно извѣстно существованіе плана подѣлить Пловдивъ на двѣ части отдѣленныя рѣкою: болгарскую и греческую. Объ этомъ говорилось въ Константинополѣ.

Прощайте будьте здоровы

весь Вашъ

Ивановъ.

1118. — Какъ искатъ чужденцитѣ да използуватъ черковния въпросъ за врѣда на Русия. Трѣбва да се пише за това въ Петербургъ. Пак. 42.

Адріанополь, Мая 17 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Пишу Вамъ въ самую минуту отправленія почги въ Константинополь, такъ что два курієра сразу выѣзжаютъ изъ Адріанополя одинъ въ Филиппополь, другой въ Стамбулъ. У меня на этотъ разъ дѣла было не мало, и я писалъ во всѣ лопатки.

Я самъ какъ и Вы опасаюсь за конецъ церковно-болгарскаго вопроса, а потому съ полнѣйшею откровенностію пишу Игнатьеву и въ Петербургъ, доказывая что у насъ надѣются оторвать симпатіи Болгаръ отъ Россіи, и что надобно смотрѣть въ оба глаза. Я было намѣревался послать Вамъ выписку изъ моей депеши, но времени совсѣмъ не было. Јованчо, у котораго лошадь заболѣла на дорогѣ, торопится выѣхать и я его немедленно же отправляю назадъ. . . . .

Желаю Вамъ пріятно провести время въ Карловѣ. Я самъ думаю поѣхать въ Ортакой пить желѣзную воду. Благодарю Васъ отъ души за готовность купить для меня старыхъ монетъ. Только дорого не давайте, за большую серебряную можно дать 10 франк. но не болѣе. Я получилъ изъ Франціи каталогъ съ цѣнами монетъ и вижу что тамъ онѣ стоятъ дешевле чѣмъ здѣсь. Во всякомъ случаѣ что истратите напишите мнѣ и я Вамъ немедленно вышлю деньги.

О пріѣздѣ Государя ничего не слыхать. Новости изъ Константинополя сообщу Вамъ по пріѣздѣ курріера.

Прощайте, добрѣйшій Найденъ Геровичъ, будьте здоровы

весь Вашъ

Ивановъ.

Пишите въ посольство и Петербургъ о греко-болгарскомъ вопросѣ. Теперъ имъ весьма интересуются.

1119. — Пруско-френската война. Испити училищни. Неуредени български училища. Руска помощь за училищата. Продажбата на йошура и Гюмюшгерданътъ. Пак. 42.

Прието 19 Юлия 1870.

Адріанополь, Јюля 14 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Куріеръ Вашъ Јованчо подъѣхалъ какъ разъ ко времени, такъ что почта наша безъ всякаго замедленія направилась въ Константинополь.

Новаго и здѣсь ничего нѣтъ. Точно также какъ и у Васъ. Здѣсь только и толковъ что о войнѣ Пруссіи съ Франціею. Особенное впечатленіе на христіанъ произвела поѣздка князя Горчакова въ Парижъ, о которой говорилось въ послѣднихъ депешахъ. Что изъ этого выйдетъ конечно будетъ весьма интересно узнать поподробнѣе. Можетъ быть узнаю что либо изъ Константинополя по пріѣздѣ куріера, и тогда конечно сообщу Вамъ.

Здѣсь экзамены окончились, и признаюсь не безъ грусти замѣтилъ я, что у грековъ дѣло идетъ лучше. Болгары до сихъ поръ не могли еще устроить экзамена въ своихъ школахъ. Изъ трехъ болгарскихъ школъ лучше другихъ идетъ школа въ Кыикѣ Пименова. Двѣ же другія въ крѣпости и Киречь-хане, изъ рукъ вонъ плохи, да и учениковъ весьма мало. Недавно я передалъ въ общину, что такъ дѣло идти не можетъ, и что имъ необходимо принять мѣры къ улучшенію дѣла образованія такъ какъ только при такихъ условіяхъ мнѣ можно будетъ выдаватъ пособіе отъ Правительства въ 6000 п. въ годъ. Жалко одно что болгарская община мало объ этомъ старается. Нѣтъ хорошаго руководителя, Болгары всѣ свои надежды возлагаютъ на пріѣзъ Архіерея, но когда кончится церковный вопросъ, и когда пріѣдетъ Архіерей знаетъ одинъ Богъ.

Гюмюшгирдану едва ли удастся взять десятину на нынѣшній годъ. Асимъ-паша въ разговорѣ со мною говорилъ мнѣ, что онъ ожидаетъ уплаты долговъ Правительству, которые числятся на Гумюшгирданѣ, и что едвали Али-бей допуститъ его до какихъ либо сдѣлокъ прежде уплаты этихъ долговъ. Вообще въ Вали я не вижу никакого пристрастія къ Гумюшгирдану, и его кажется только и протежируетъ Али бей. Если Аса-паша поѣдетъ опять въ Филиппополь въ Сентябрѣ мѣсяцѣ. какъ онъ имѣлъ намѣреніе, то я увѣренъ, что онъ сейчасъ же заговоритъ тамъ объ этомъ дѣлѣ.

Затѣмъ, желая Вамъ всего лучшаго, а главное здоровья, остаюсь

Преданный Вамъ

Ивановъ.

1120. — Ивановъ въ Пловдивъ. Рускиятъ царь на пѫть за Кръмъ. Константинъ Василевъ затворенъ. Убийството на бурмовата балдъза. Пак. 42.

Прията 10 Окт. 1870. Отгов. 13 Окт.

Адріанополь, Октября 5 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Прежде всего спѣшу еще разъ поблагодарить Васъ за Ваше любезное гостепріимство въ Пловдивъ, какъ равно и все Ваше любезное семейство.

Выѣхавши изъ Кемеръ, я ночевалъ въ Јени Махлие, потомъ въ Херманлы, а на третій день вечеромъ добрался благополучно до Адріанополя. Здѣсь нашелъ все благополучно, новаго ничего не было и изъ Посольства никакихъ извѣстій. Носится только слухъ что Государь проѣздомъ въ Крымъ, остановится въ Одессѣ, куда Султанъ говорятъ намѣревается послать Али-пашу для привѣтствій. Здѣсь еще толкуютъ о томъ будтобы Россія сильно вооружается но въ какой степени это справедливо Богъ знаетъ. Мнѣ изъ Петербурга рѣшительно ничего не пишутъ, и приходится довольствоваться здѣшними толками, которымъ я безъ сомнѣнія цѣны не придаю.

Въ Мустафѣ-Пашѣ я имѣлъ небольшую исторію. Константинъ Васильевъ воспитывавшійся въ Россіи, при ссорѣ наканунѣ моего прiѣзда былъ побитъ однимъ забтіе, и посаженъ въ тюрьму. На другой день его выпустили. Тѣмъ неменѣе я былъ у каймакама и потребовалъ наказаніе забтіе. Каймакамъ былъ сильно обезпокоенъ моимъ приходомъ и не зналъ что дѣлать. Весь меджлисъ поднялся на ноги и выбѣжалъ мнѣ на встрѣчу. На другой день я слышалъ что забтіе и кажется двое или трое были дѣйствительно посажены въ тюрьму. Какъ пошло дѣло дальше мнѣ неизвѣстно.

Я сообщилъ Вали-пашѣ объ убійствѣ сестры жены Бурмова. Онъ мнѣ отвѣчалъ что дѣло это ему извѣстно, и что въ послѣднее время надѣялись найти виновныхъ. Отсюда конечно трудно слѣдить за дѣломъ и Вамъ лучше все извѣстно и возможнѣе чрезъ Али-бея заставитъ дѣйствовать въ духѣ справедливости турокъ.

Не откажите поклониться Чалики и сообщить ему, что ему кланяются здѣшнія дамы, которымъ я передалъ отъ него поклонъ.

Желая Вамъ отъ души всего лучшаго и еще разъ благодаря Васъ, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

Куріеръ мой поѣдетъ 16-го Октября.

1121. — Хаджи Христо въ Едрене се разкайва. Иска му се да се прибере при православнитѣ. Мнѣнието на Иванова за това. Казацитѣ въ Едрене и Садъкъ паша. Пак. 42.

Прията 16 Окт. 1870. Отгов. 17 Окт.

Адріанополь, Октября 12 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Три дня тому назадъ пріѣхалъ сюда Рафаилъ, Епископъ Уніатовъ изъ Константинополя. Чрезъ нѣсколько часовъ по пріѣздѣ его явился вдругъ ко мнѣ какойто молодой человѣкъ, который объявилъ мнѣ, что онъ Вашъ родственникъ, а именно сынъ сестры Вашей Елены, что онъ учился въ Гизирѣ, затѣмъ въ прошломъ году былъ въ Филиппополь, откуда скрылся и поступилъ въ службу при Рафаилѣ, съ которымъ онъ и путешествовалъ. Господинъ этотъ, лѣтъ 18 по имени Хаджи Христо, прибавилъ что онъ раскаявается, и желалъ бы удалиться отъ католиковъ, но не смѣетъ, такъ какъ католики, желая посвятить его въ священники, слѣдятъ за нимъ.

Незная ничего объ этой исторіи, я конечно укорялъ Хаджи Христо въ измѣнѣ своей вѣрѣ и въ заключеніе, не дѣлая ему никакихъ обѣщаній, сказалъ только что я напишу обо всемъ Вамъ. Хаджи Христо объявилъ мнѣ на это, что онъ меня только объ этомъ и проситъ въ настоящее время.

Сообщая Вамъ объ этомъ, покорнѣйше прошу Васъ написать мнѣ что Вы знаете объ исторіи этого молодаго человѣка. Если бы все что онъ говорилъ было правда, то при желаніи его удалиться отъ Уніатовъ, самое лучшее средство для этого было бы конечно, если бы кто либо изъ Болгаръ устроилъ все это внѣ консульства, такъ чтобы Хаджи Христо уѣхалъ отсюда, безъ нашей явной помощи. Это тѣмъ было бы разумнѣе, что по виду Хаджи Христо не внушаетъ мнѣ особаго довѣрія. Богъ знаетъ какъ онъ можетъ измѣнить свои мысли, кромѣ того что намъ неизвѣстно, что онъ дѣлалъ у Рафаила, какую тамъ исполнялъ должность и вообще какія его отношенія къ Уніатамъ. Вслѣдствіе всего этого чѣмъ тише свершаются такого рода дѣла, тѣмъ онѣ и успѣшнѣе.

Новаго ничего здѣсь, кромѣ прихода изъ Шумлы казаковъ. Садыкъ-паша въ Константинополѣ, и говорятъ получилъ отставку. Блонтъ полагаетъ, что это сдѣлалось отчасти вслѣдствіе его исторіи.

Почту Вашу жду въ концѣ недѣли.

Не откажите поклониться Вашей супругѣ, дѣтямъ и Г-ну Чалики.

Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1122. — Кой е Хаджи Христо и какъ е станалъ католикъ. Неговиятъ животъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 17 Октября 1870 г.

Многоуважаемый
Иванъ Александровичъ,

Я получилъ Ваше писмо отъ 12 Окт. въ то время, когда самъ собирался писать Вамъ о Хаджи Христо, о которомъ получилъ на дняхъ извѣстіе изъ Константинополя, что онъ поѣхалъ оттуда въ Адріанополь.

Это дѣйствительно сынъ моей родной сестры, которая умерла въ Константинополѣ, и мужъ ея женился потомъ тутъ на гречанкѣ, которая, какъ обыкновенно бываетъ въ подобныхъ случаяхъ, не терпѣла пасынка, посему отецъ, чтобы избавиться отъ домашнихъ непріятностей воспользовался тѣмъ, что католическая пропаганда вербовала молодыхъ Болгаръ для воспитанія и приготовленія изъ нихъ дѣятелей для обращенія Болгаръ въ католичество, и отдалъ сына туда, самъ не понимая, что дѣлаетъ этимъ.

Съ тѣхъ поръ мы ничего не знали о Хаджи Христо, куда отвезенъ, гдѣ находится и что дѣлаетъ, какъ вдругъ прошлою зимою онъ пріѣхалъ нечаянно въ Пловдивъ. Тогда только я узналъ, что онъ имѣлъ несчастіе быть посланнымъ въ Гизиръ, гдѣ Езуиты, какъ я замѣтилъ въ короткое пребываніе его въ Пловдивѣ, дали ему пресквернѣйшее воспитаніе. Къ сожалѣнію онъ не попалъ въ числѣ тѣхъ молодыхъ Болгаръ, которые посланы въ Загребъ, въ Кроаціи, гдѣ хотя и воспитывались въ католическихъ заведеніяхъ, но возвратились оттуда съ направленіемъ, совсѣмъ противоположнымъ тому, которое пропаганда думала дать имъ.

Дней чрезъ пять послѣ своего пріѣзда въ Пловдивъ, Хаджи Христо просилъ у меня позволенія пойдти въ католическую церковь исповѣдаться и пріобщиться. Тогда въ длинномъ объясненіи съ нимъ я далъ ему понять, что если хочетъ оставаться въ католичествѣ, то этимъ, какъ отступникъ, отказывается отъ своихъ родственниковъ и не въ правѣ ожидать отъ нихъ никокого сочувствія къ себѣ. Послѣ этого разговора онъ вышелъ изъ дому и въ тотъ же день уѣхалъ въ Копривщицу не сказавши никому объ этомъ.

Изъ Копривщицы я писалъ послать его къ отцу, который находится въ Берковцѣ, гдѣ постригся въ монахи и получилъ отъ Митрополита Дороѳея, моего племянника, должность настоятеля въ одномъ монастырѣ. Оттуда, не знаю уже, когда и какъ, поѣхалъ въ Константинополь, откуда лѣтомъ я получилъ отъ него письмо, въ которомъ просилъ прощенія отъ меня и присовокуплялъ, что въ случаѣ если я не прощу его, то возвратится опять къ Езуитамъ, которые приглашаютъ его опять къ себѣ. На это я отвѣчалъ ему, что я не имѣю ничего на него и радъ тому, что

онъ раскаевается въ прежнихъ своихъ поступкахъ, и съ этимъ вмѣстѣ я объяснилъ ему, въ какое положеніе онъ поставитъ себя и какъ будутъ смотрѣть на него какъ родственники, такъ и всѣ единоплеменники его, если возвратится опять къ Езуитамъ. Письмо мое, какъ мнѣ пишетъ теперь одинъ изъ его родственниковъ изъ Константинополя, онъ получилъ своевременно, но все таки поѣхалъ съ уніятскимъ епископомъ Рафаиломъ въ Адріанополь, подъ тѣмъ предлогомъ, что будто не получилъ отъ меня прощенія.

Я разсказалъ Вамъ всю эту исторію для того, чтобы Вы знали, что говорить ему, въ случаѣ если онъ опять явится къ Вамъ. Что касается меня, я бы сдѣлалъ все возможное, чтобы оторвать его отъ католиковъ, но я не знаю, чего онъ хочетъ, и что нужно сдѣлать для этого. Принять его у себя въ домѣ на долгое время я бы не желалъ, потому что изъ того, что я видѣлъ въ короткое пребываніе его здѣсь прошлою зимою, я боюсь для своихъ дѣтей соприкосновенія ихъ съ нимъ, и при томъ онъ можетъ и здѣсь пойдти къ католикамъ, и это будетъ скандалъ. Посему лучше чтобы онъ во все не пріѣзжалъ сюда. А тамъ если Вы можете сдѣлать что нибудь для него, чтобы оторвать его отъ католиковъ, я Вамъ буду крайне признателенъ. Я думаю, что самое лучше будетъ отослать его къ отцу въ Берковцу. А если нѣтъ, то, если, какъ говорять, митрополитъ Доровей пріѣдетъ въ Адріанополь, можно попросить его увезти его оттуда. О томъ что будутъ говорить католики, мало мнѣ нужды, и никакія соображенія не должны остановить меня отъ того, чтобы оторвать отъ нихъ племянника, котораго они взяли десятилѣтнымъ мальчикомъ и окатоличили его.

Въ надѣждѣ, что Вы не откажете сдѣлать въ этомъ случаѣ возможное для спасенія заблудшаго, я заранѣе благодарю Васъ за участіе, которое угодно будетъ Вамъ принять въ этомъ дѣлѣ.

Искренно преданный Вамъ
Н. Геровъ.

1123. — Турцитѣ мѫчатъ варварски. Слухове за война между Росия и Турция. Измѣнение на Парижкия трактатъ. Пак. 42.

Адріанополь, Октября 17 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Иванчо прибылъ во время и почта Ваша немедленно же отослана мною въ Константинополь.

Признаюсь Вамъ, донесенія Ваши произвели на меня сильное впечатлѣніе; въ обоихъ Вы расказываете о питкахъ которыя Турки производили надъ Христіанами. У меня волоси стали дыбомъ когда я прочелъ какъ человѣку вырывали ногти на рукахъ. Я не сомнѣваюсь что если эти донесенія попадутся въ добрую минуту на глаза Стремоухову то Вашему каймакаму Али-бею несдобровать, и его поменьшей мѣрѣ выгонятъ въ оставку. Жалѣю что генералъ Игнатьевъ уѣхалъ въ Россію, а то бы онъ распорядился какъ слѣдуетъ.

У насъ ничего новаго нѣтъ. И здѣсь говорятъ кое что о войнѣ будтобы имѣющей быть между Россіею и Турціею, но кажется все это бошъ-лакерды, хотя можно допустить что идутъ сильные переговоры объ уничтоженіи парижскаго трактата. Можетъ быть что объ этомъ зайдетъ рѣчь и на конгресѣ при заключеніи мира между Пруссіею и Франціею.

Если что будетъ новое изъ Константинополя, напишу Вамъ по пріѣздѣ куріера.

Не откажите поклониться Вашей супругѣ, и поцаловать Вашихъ дѣтей. Кланяюсь Г. Чалики, и моимъ Филиппопольскимъ знакомымъ.

Желая Вамъ отъ души всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1124. — Защо Н. Геровъ не иска сестринеца си хаджи Христа въ кѫщата си. Ковачевъ иска книгитѣ си отъ руското едренско консулство. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 24 Октября 1870 г.

Многоуважаемый Иванъ Александровичъ,

Въ письмѣ своемъ отъ 17-го Октября я разсказалъ Вамъ исторію моего племянника Хаджи Христо. Вслѣдъ за тѣмъ въ письмѣ Вашемъ отъ тогоже числа я нашелъ другое отъ самаго Хаджи Христо, который пишетъ мнѣ, что пріѣдетъ сюда какъ только я позову его. Тоже самое пишетъ мнѣ и о. Евѳимій.

Это хорошо, но, какъ я уже объяснилъ Вамъ въ означенномъ письмѣ, есть причины, по которымъ я не желаю и не могу имѣть его здѣсь, и надѣюсь, что и Вы согласитесь со мною въ томъ, что, при непостоянствѣ его пріѣздъ его сюда можетъ имѣть только непріятности для меня безъ всякой пользы для него. И въ самомъ дѣлѣ, какой скандалъ будетъ, если онъ пойдетъ къ католикамъ здѣсь, гдѣ до сихъ поръ не было примѣра, чтобы кто нибудь изъ православныхъ принялъ унію или обратился въ католичество! Обѣщаніямъ его, что не сдѣлаетъ этого я не вѣрю. Притомъ, какъ я уже писалъ Вамъ, я не могу допустить, чтобы мои дѣти были въ сообщеніи съ человѣкомъ съ такимъ направленіемъ какъ онъ, а отстранить его во все отъ моего дому, это послужитъ къ тому, чтобы онъ поскорѣе пошелъ къ католикамъ. Посему лучше, чтобы онъ во все не пріѣзжалъ сюда.

Но объяснить Хаджи Христо причины, по которымъ я не хочу, чтобы онъ находился въ Филиппополѣ, я не могу и не долженъ дѣлать этого, потому что онъ узнастъ, чего я опасаюсь, и Богъ знаетъ, что можетъ сдѣлать. Я думаю, что и о. Евѳимій не долженъ знать этого, чтобы не проговорился передъ нимъ, и посему ничего не пишу ему. Имъ надобно представить дѣло иначе. Для сего я прошу Васъ покорнѣйше поручить о. Евѳимію объяснить Хаджи Христо, что пребываніе его въ Пловдивѣ для него самаго будетъ непріятнымъ, если не невозможнымъ, потому что католики и здѣсь не оставятъ его въ покоѣ, а если онъ и здѣсь хочетъ оставаться католикомъ или имѣть какія бы то ни было сношенія съ ними, въ такомъ случаѣ я не буду считать его больше своимъ родственникомъ и откажусь отъ него. А что еще хуже для него, католики здѣсь въ большомъ презрѣніи у другихъ народовъ, и названіе Павликянъ такъ уничижительно, что ему не будетъ покоя здѣсь отъ насмѣшекъ, что онъ былъ Павликяномъ. Этимъ можетъ быть удастся отговорить его отъ желанія пріѣхать сюда и убѣдить поѣхать индѣ, если дѣйствительно желаетъ отдѣлаться отъ католиковъ. Я думаю, лучше всего будетъ доставить ему возможность поѣхать къ отцу и оставаться при немъ нѣкоторое время, пока забудетъ нѣсколько о католикахъ, а потомъ увидимъ что дѣлать.

На дняхъ я получилъ письмо отъ воспитанника, кажется, Кіевской Духовной Академіи Ковачева изъ Штипа (въ Македоніи), который пишетъ мнѣ слѣдующее:

„Недавно одинъ мой знакомый изъ Адріанополя писалъ мнѣ, что мой аттестатъ полученъ въ тамошнемъ Русскомъ Консульствѣ, и что высланныя на мое имя Кіев. Духовн. Академіею книги проданы тѣмъже Консульствомъ, безъ предварительнаго моего соизволенія. Посему прошу Васъ постараться о доставленіи мнѣ помянутаго аттестата и спросить у названнаго Консульства о причинахъ, побудившихъ его продать мои книгы, лежавшія доселѣ у него единственно потому, что я не въ состояніи былъ потребовать ихъ (Требовалось отъ меня, еще въ бытности моей въ Габровѣ, 100 руб. сер. тогда какъ самыя книги въ трехъ сундукахъ стоять не болѣе 100 руб. сер.).“

Что прикажете отвѣчать этому Г-ну?

Расписка въ полученіи 8 тур. лиръ 10 піастровъ на конецъ получена и деньги выданы. Расписку пошлю съ курьеромъ.

Спѣшу кончить, чтобы не опоздать на почту.

Искренно преданный Вамъ
Н. Геровъ.

1125. — Хаджи Христо щукналъ изъ Едрене. Новата руска политика. Пак. 42.

Прията 7 Ноември. 1870.

Вторникъ, Ноября 3 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Посылаю Вамъ весьма тяжелую почту: въ ней найдете большую золотую медаль. Вѣроятно это для Чалики. Въ такомъ случаѣ прошу Васъ поздравить его и пожелать ему при этомъ, какъ и всегда всего лучшаго.

Племянникъ Вашъ вдругъ, не увѣдомивши, нанялъ лошадей и куда то выѣхалъ. Отецъ Евтимій говоритъ мнѣ, что онъ поѣхалъ въ Пловдивъ, другіе же говорятъ что въ Сливно къ Преосвященному Дороѳею. Когда придетъ настоящее мое письмо, Вамъ все уже будетъ конечно извѣстно, и возможно распорядиться какъ лучше.

Генералъ Игнатьевъ долженъ былъ пріѣхать вчера въ Константинополь. Увидимъ какъ теперь онъ поведетъ дѣло, и какая будетъ наша политика. По русскимъ газетамъ видно, что въ Россіи идуть сылныя вооруженія. Слышно о конгресѣ. Вообще дѣла довольно серіозныя, и чрѣзъ нѣсколко дней можно будетъ судить какъ пойдетъ европейская политика.

Вы не выслали мнѣ расписки изъ Софіи. Пожалуйста не забудьте прислать къ слѣдующей почтѣ. Я думаю послать куріера 1-го Декабря въ Константинополь, и прошу Васъ заготовить къ тому времени Вашу почту. Если же произойдетъ какая либо перемѣна въ отправленіи куріера, я Васъ увѣдомлю по телеграфу. Посылаю Вамъ листъ Голоса съ выигрышами. Немножко поздно, но все равно. Если что нибудь выиграли всегда можете получить свои деньги.

Поклонитесь Вашей супругѣ и поцалуйте дѣтей. Пловдивскимъ знакомымъ моимъ поклонъ.

Будьте здоровы.

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1126. — Руската политика и Турция. Турцитѣ се готвятъ за война. Ролята на англичанетѣ. Хаджи Христо. Пак. 42.

Адріанополь, Ноября 23 дня 1870 г.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ.

Вотъ уже двѣ недѣли какъ я не получалъ отъ Васъ никакого извѣстія и рѣшаюсь писать Вамъ сегодня чтобы напомнить что 1-го Декабря идетъ наша почта въ Константинополь и что къ этому времени я буду ждать Вашей экспедиціи.

Вашего племянника Вы уже конечно видѣли въ Филиппополѣ. Молодой человѣкъ этотъ вдругъ собравшись въ дорогу, выѣхалъ въ Филиппополь. Учитель же здѣшней болгарской школы увѣрялъ меня что онъ уѣхалъ въ Сливно. Только отецъ Евтимій утверждалъ положительно что онъ никуда кромѣ Филиппополя ѣхать не хочетъ, и поѣхалъ туда.

Новости распространяемыя здѣсь телеграфомъ и газетами конечно производятъ большое впечатлѣніе. Война французовъ съ Прусаками отошла на второй планъ, и глядятъ теперь съ большимъ вниманіемъ на вопросъ русскій. Говорять, что поэтому вопросу уже составилось соглашеніе и что будетъ образована конференція въ Лондонѣ. Между тѣмъ я вижу, что турки все собираютъ войска, и какъ будто готовятся къ войнѣ. Неужели Англичане втянутъ Турокъ опять въ войну? Мнѣ что то не вѣрится, и я легче допускаю мирное соглашеніе на конференціи.

Новаго о болгарскомъ церковномъ дѣлѣ ничего нѣтъ. Греки радуются, что Али паша допускаетъ вселенскій соборъ.

Затѣмъ въ ожиданіи отъ Васъ вѣсточки, остаюсь

Преданный Вамъ
И. Ивановъ.

1127. — Политическото положение въ Цариградъ. Свѣдѣния за войската въ Пловдивско. Разкопаване могилата Св. Духъ при Перущица. Купуване антики. Пак. 42.

Адріанополь, Декабря 4 дня 1870.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Ваша почта пришла весьма исправно, такъ что запечатавши немедленно же всѣ пакеты, я отправилъ экспедицію сегодня ночью съ Четверга на Пятницу въ Константинополь, и надѣюсь что въ Субботу утромъ Посолъ будетъ уже читать наши донесенія.

Минуты настоящія довольно серіозныя. Изъ Константинополя частныя извѣстія сообщаютъ объ общемъ страхѣ вооруженнаго столкновенія. Между тѣмъ положеніе нашего посольства, говорятъ, очень хорошее; и пріемъ Султана Игнатьеву былъ весьма дружественный. Вообще впрочемъ какъ всегда при такихъ обстоятельствахъ явились двѣ партіи: мира и войны. При этомъ первая преобладаетъ покуда въ Константинополѣ, и есть надежды что все пройдетъ мирно, хотя утверждать положительно это конечно трудно.

Кстати будьте такъ добры сообщить мнѣ краткимъ образомъ, естьли въ Филиппопольскомъ санджакѣ войска низама; затѣмъ сколько у Васъ редифа ихтіята и забтіе. Однимъ словомъ не откажите сообщить мнѣ нѣсколько свѣдѣніи о военныхъ силахъ Филиппопольскаго санджака. Свѣдѣнія эти конечно конфиденціальны, и потому требуютъ секрета. Я Вамъ буду очень благодаренъ.

Новаго за тѣмъ здѣсь ничего нѣтъ. О войнѣ говорятъ много, и Блонтъ хлопочетъ съ Пашею болѣе Аали-паши.

Я получилъ присланные Вами яблоки. Они превосходны, и я отъ души благодарю Васъ за Вашъ подарокъ. Не откажите принять и отъ меня Адріанопольской халвы, которую я посылаю Вамъ съ Иванчо.

Вы думате поѣхать, какъ вижу изъ Вашего письма, въ то село, гдѣ мы разрывали съ Вами курганъ. Желаю Вамъ успѣха. Кто знаетъ? можетъ быть въ срединѣ его Вы и найдете что нибудь замѣчательное? Это весьма вѣроятно.

Я думаю самъ поѣхать дня на два поохоту во ожиданіи почти изъ Константинополя.

Я позабылъ спросить Васъ приходилъ ли къ Вамъ русскій подданный изъ Станимаха, за которымъ мы посылали наканунѣ моего отъѣзда изъ Филиппополя. Если онъ нашелъ какія нибудь медали, то купите на мой счетъ на сумму 3 или 4 турецкихъ лиръ. Я немедленно же по извѣщеніи Вашемъ высшлю Вамъ деньги.

Затѣмъ желаю Вамъ всего лучшаго. Поклонитесь супругѣ Вашей и дѣтямъ, равно и Г. Чалики, которому я напишу при первомъ случаѣ въ отвѣтъ на его любезное письмо.

Преданный Вамъ
Ивановъ.

Въ донесеніи Вашемъ о дѣлѣ Мавриди сказано что Вы препровождаете отвѣтъ Мавриди на турецкомъ языкѣ, но такой бумаги не оказалось. Вѣроятно въ хлопотахъ Вы позабыли вложить ее въ Вашъ рапортъ.

1128. — Свѣдѣния за турскитѣ войски. Геровъ раненъ. Невѣрна дописка въ вѣстникъ. Пак. 43.

Пловдивъ, 15-го Декабря 1870.

Многоуважаемый
Иванъ Александровичъ,

Согласну моему письму отъ вчерашняго числа, посылаю къ Вамъ курьера съ свѣдѣніями о войскѣ, которыми Вы можете пополнить свои. Можетъ быть это уже поздно, посему если Вы уже послали свои свѣдѣнія, то я прошу Васъ покорнѣйше, распорядиться доставленіемъ и моихъ въ Посольство, какъ Вы найдете за лучше.

При этомъ покорнѣйше прошу Васъ, если нужно, дать знать въ Посольство, что я по причинѣ раны, долженъ по неволи имѣть нѣкоторое время ваканцію.

Я уже писалъ объ этомъ Д-ру Караконовскому, на другой день послѣ того, какъ случилось со мною это несчастіе, но незнаю, сообщилъ ли онъ это кому слѣдуетъ. Подписывать бумаги мнѣ скоро можно будетъ, и теперь еще могу дѣлать это кое какъ, но не должно насиловать руки. А писать депеши, для сего нужно будетъ еще порядочное время, по крайнѣй мѣрѣ мѣсяцъ.

Я читалъ сего дня въ „Correspondance Slave" корреспонденцію изъ Букареста, по которой баронъ Офенбергъ поѣхалъ въ Константинополь заступать мѣсто Генерала Игнатьева, который будто вызванъ въ Петербургъ. Это я думаю, вздоръ, потому что, въ случаѣ вызова Посла, управлять Посольствомъ будетъ, конечно, Г. Стааль.

Искренно преданный Вамъ
За Н. Герова В. Јовановъ.

1129. — Камилъ паша и неговата служба. Отношението му къмъ руситѣ. Разправия съ Нури бея. Пак. 42.

Прията 13 Марта 1871.

Адріанополь, Марта 9 дня 1871.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Јованчо пріѣхалъ во время и Ваши пакеты немедленно же по прибытіи, пошли въ Константинополь.

Новаго здѣсь ничего нѣтъ. На прошедшей недѣлѣ былъ здѣсь Камиль-паша, Вашъ Филиппопольскій губернаторъ. По лицу я его уже давно знаю. Я былъ у него съ визитомъ, и онъ былъ у меня, при чемъ мы съ нимъ долго разговаривали. Камиль-паша былъ въ Россіи первымъ Секретаремъ и повѣреннымъ въ дѣлахъ. Затѣмъ онъ былъ въ Крыму и обѣдалъ у Государя съ Фуадъ пашей. Онъ вмѣстѣ съ тѣмъ знаетъ очень хорошо лично Игнатьева и многихъ нашихъ чиновниковъ Министерства. Вообще Камиль-паша очень пріятный человѣкъ въ обществѣ, но каковъ будетъ въ дѣлахъ — Богъ знаетъ. Самое лучшее конечно встать съ нимъ въ хорошія отношенія. Онъ какъ видно и расположенъ къ этому, потому что весьма хорошо отзывался о своихъ сношеніяхъ въ Јерусалимѣ съ нашимъ Консульствомъ.

Извините, что мнѣ приходится не исполнить просьбы Вашей по дѣлу Нурибея. Какъ я его не повертывалъ, все оказывается, что прямо ни съ того ни съ сего тащить сюда этого господина невозможно. Попробуйте уладить съ новымъ Мутесарифомъ это дѣло. Поставьте его какъ слѣдуетъ, а въ случаѣ надобности напишите сюда. Я вышлю Вамъ Эмиръ-наме. Если же и это не поможетъ, тогда напишемъ и въ Константинополь.

О назначеніи въ Смирну ни слуху, ни духу, да и слава Богу. Лучше подождать здѣсь мнѣ еще пять, шесть мѣсяцевъ да и ѣхать за тѣмъ въ Россію.

Я не имѣю еще никакого извѣстія отъ Игнатьева касательно поѣздки дней на 15 или 20 въ Константинополь. Если разрѣшитъ то поѣду въ началѣ Апрѣля мѣсяца.

За тѣмъ, желаю Вамъ и всему Вашему семейству здоровья и всего лучшаго.

Преданный Вамъ
Ивановъ.

Фредерика Вернаццу назначатъ у Васъ французскимъ агентомъ. По крайнѣй мѣрѣ Куртуа писалъ объ этомъ въ Константинополь. Это, какъ Вамъ извѣстно уже весьма ловкій человѣкъ, и въ добавокъ страшный католикъ. Не затѣялъ бы онъ въ Пловдивѣ пропаганды. Мнѣ кажется впрочемъ что это не легко будетъ.

1130. — Ивановъ се жени за дъщерята на Иенидуня. Той ще си остане пакъ славѣнинъ. Черковниятъ въпросъ още неуреденъ. Сора между православни и унияти въ Топузларе. Пак. 42.

Прието 7 Мая 1871. Отгов. 8 Мая.

Адріанополь, Мая 3 дня 1871.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ,

Спѣшу сообщить Вамъ новость, которая безъ сомнѣнія нѣсколько удивитъ Васъ, такъ какъ событіе о которомъ я буду ниже писать совершилось вдругъ, почти безъ всѣкой предварительной подготовки.

Въ бытность мою въ Константинополѣ я познакомился съ семействомъ весьма почтеннымъ Јенидуньи, негоціанта ведущаго торговлю съ Англіей. Дочь его Марія, 20 лѣтъ, мнѣ понравилась, и я сдѣлалъ ей предложеніе, которое было принято, такъ что въ началѣ Јюля я поѣду въ Константинополь, гдѣ и обвѣнчаюсь.

Будущая жена моя недурна собою, а главное имѣетъ весьма доброе сердце, на которое я больше всего и польстился. Состояніе у моей будущей небольшое.

Женясь на Гречанкѣ, весьма патріархальнаго семейства, въ которомъ политикой незанимаются, я надѣюсь выдержать безъ колебанія свою славянскую политику, въ которой по моему мнѣнію зародышъ будущаго счастія и величія Россіи, такъ что бракъ мой съ Гречанкой на политикѣ не отразится, хотя я и живу въ краѣ гдѣ развивается греко-болгарскій вопросъ.

Пишетъ ли Вамъ что Чалики по греко-болгарскому вопросу? Въ Константинополь все идетъ таже кутерьма, такъ что трудно и сказать какой же и когда конецъ этому дѣлу.

Какъ Вы живете съ новымъ пашею? Въ посольствѣ увѣряютъ, что этотъ человѣкъ имѣетъ большую будущность и повышеніе его куда нибудь изъ Филипополя несомнѣнно.

Я думаю послать куріера въ Константинополь въ этомъ мѣсяцѣ отъ 15 до 25 Мая. Напишите мнѣ когда Вы пришлете Јованчо съ Вашей экспедиціей, я такъ распоряжусь и съ моею.

У насъ въ Адріанополѣ нѣтъ ничего новаго, кромѣ обученія редифовъ.

Сегодня мнѣ сообщили только что въ Топузларе, въ Кизилъ-агачскомъ-казѣ, Болгары православны поссорились съ Уніатами Болгарами, и что по этому поводу здѣсь будетъ слѣдствіе. Говорятъ что Православные Болгаре разорвали будто бы портретъ Папы, на-что озлились католики.

Скоро къ Вамъ въ Пловдивъ думаетъ ѣхать Куртуа, и гдѣ то тамъ въ окрестностяхъ будетъ купаться въ горячемъ источникѣ.

Будьте счастливы и здоровы. Поклонитесь Вашему семейству.

Прѣданный Вамъ
Ивановъ.

1131. — Черковниятъ въпросъ ще се продължи. Какво отстѫпя патриархътъ. Геровъ ще отива въ Петербургъ. Пак. 42.

Прието 23 Ноем. 1871. Отгов. 27 Ноем.

Адріанополь, Ноября 11 дня 1871.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ,

Только что добрался я съ женою, послѣ дороги долгой и тяжелой, въ Адріанополь, и пишу Вамъ настоящія строки. Похожденія мои Вы знаете: послѣ самаго грустнаго путешествія въ Россію, гдѣ у меня чуть не умерла жена, я воротился въ Константинополь, гдѣ и прожилъ нѣсколько дней. Писать о Константинополѣ нечего. Г. Чалики, недавно возвратившійся въ Пловдивъ, вѣроятно передавалъ Вамъ какъ идутъ дѣла въ Царьградѣ, гдѣ впрочемъ кромѣ смѣнь пашей и чиновниковъ ничего

особеннаго невидно и не слышно. О болгарскомъ вопросѣ Вамъ вѣроятно лучше извѣстно все чѣмъ кому либо другому. Иные вѣрятъ въ скорое разрѣшеніе болгарско-греческой расприи, другіе нѣтъ. Я въ числѣ послѣднихъ хотя сознаюсь что люди очень компетентные увѣряли меня что Патріархъ дѣлаетъ большія уступки, и кончитъ тѣмъ что устроитъ Екзархатъ, какъ хотятъ Болгары, только въ болѣе ограниченныхъ предѣлахъ.

Мнѣ говорили что Вы получили отпускъ. Васъ ждутъ и въ Петербургѣ, гдѣ мнѣ говорили о Вашемъ пріѣздѣ въ Департаментѣ. Въ Петербургѣ политикой занимаются мало, и кромѣ Стремоухова едвали кто хорошо понимаетъ дѣло. Извините что больше не пишу Вамъ сегодня: усталъ смертельно. Поклонитесь отъ меня Вашей супругѣ, Вашимъ дѣтямъ и Г-ну Чалики.

Свидѣтельствуя Вамъ свое почтеніе, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1132. — Не може да се чака добро отъ гърцитѣ. Едренскиятъ владика студенъ. Фанатикъ гръцки консулъ. Пак 42.

Прието 3 Дек. 1871.

Адріанополь, Ноября 29 дня 1871.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Вчера куріеръ Посольства, проѣзжающій въ Бѣлградъ, оставилъ мнѣ пакетъ и на Ваше имя. Неимѣя другой оказіи, я посылаю его съ турецкой почтой, въ надеждѣ, что онъ дойдетъ къ Вамъ благополучно.

Новость, которую сообщилъ мнѣ куріеръ и которая весьма печальна для одного изъ нашихъ сослуживцевъ есть смерть сына Тимофѣева въ Одессѣ отъ удара. По всѣмъ вѣроятіямъ трудно будетъ перенести Тимофѣеву подобный ударъ, тѣмъ болѣе что умеръ сынъ его Сергѣй подававшій самыя лучшія надежды.

Дѣло болгарское, которое почти совсѣмъ оканчивалось при отъѣздѣ моемъ изъ Константинополя (не по моему мнѣнію, а по мнѣнію весьма многихъ лицъ знающихъ Константинопольскія дѣла) что то опять заглохло, и мнѣ ровно ничего не пишутъ. Должно бысть трудно ждать добромъ чего либо отъ грековъ.

Я получилъ Вашу телеграмму изъ которой увидѣлъ, что Јованчо еще въ Пловдивъ къ Вамъ не пріѣзжалъ. Онъ впрочемъ и думалъ заѣхать сперва въ Казанликъ. Какъ бы то нибыло, я счелъ нужнымъ Вамъ протелеграфировать въ отвѣтъ на Ваше письмо, увѣдомляя когда выѣхалъ Јованчо.

Въ Адріанополѣ все по старому. Только я замѣчаю, что Митрополитъ что то оказываетъ намъ холодность. Богъ съ нимъ. Я только стремлюсь узнать не напѣлъ ли ему чего небудь о крайнемъ эллинизмѣ здѣшній новый греческій консулъ Евгениди, который самый ярый эллинистъ, чего и самъ не скрываетъ. Я еще не имѣлъ времени раскусить этого господина, потому что видѣлъ его всего два раза, но по разсказамъ судя, это одинъ изъ тѣхъ отчаянныхъ патріотовъ, которые если не возьмутъ Константинополя, то скорѣе согласятся сдѣлаться турецкими подданными. Признаюсь, я не безъ нѣкотораго интереса наблюдаю за этимъ субъектомъ.

Затѣмъ, во ожиданій отъ Васъ извѣстій о Вашемъ здоровьи, и въ особенности о томъ когда Вы думаете ѣхать въ Россію какимъ путемъ, остаюсь преданный Вамъ

Ивановъ.

Супругѣ Вашей и Г-ну Чалики поклонъ.

Куріеръ мой поѣдетъ 16 числа Декабря въ Константинополь, къ каковому числу прошу прислать и Вашу почту.

1133. — Дѣлото Мавриди—Иенидуня. Българскиятъ въпросъ. Новиятъ паша въ Едрене. Прѣпоржка за българетѣ. Пак. 42.

Прията 23 Дек. 1871. Отгов. 3 Янн. 1872.

Адріанополь Декабря 20 дня 1871.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Почта Ваша пришла во время и отправлена мною немедленно же въ Константинополь. Јованчо же выѣхалъ въ Кешанъ по дѣламъ и возвратится сюда въ концѣ недѣли.

Поздравляю Васъ отъ души съ новорожденнымъ, какъ равно и Вашу супругу, желая Вамъ выростить его и радоваться.

По дѣлу Јенидуньи съ Мавриди и я получилъ предписаніе дѣйствовать въ духѣ справедливости противу безаконно завладѣвшаго чифликомъ Мавриди.

Скоро, какъ мнѣ пишутъ, явится повѣренный Јенидуньи для веденія процесса, и я Васъ покорнѣйше прошу пригладѣться попристальнѣе къ продѣлкамъ Мабриди. Этого человѣка и здѣсь и въ Константинополѣ просто считаютъ за самаго — нечестнаго человѣка, и когда мнѣ говорилъ Игнатьевъ объ этомъ дѣлѣ, я увѣрялъ его, что ни Вы ни я не защищали подобнаго господина, а просто отъ Јенидунья неявлялось никакого повѣреннаго для веденія дѣла. Я конечно прибавилъ что Вамъ дѣло это лучше извѣстно, и что Игнатьевъ отъ Васъ можетъ получить болѣе подробныя свѣдѣнія.

Главное при этомъ необходимо не поддерживать увертокъ Мавриди, а разсмотрѣть и рѣшить дѣло чисто и по совѣсти, тогда конечно большаго требовать и нельзя, такъ какъ если дѣло тянется долго, то въ этомъ виноваты Турки, а не Мы.

Я весьма радъ, что дѣло болгарское подвигается какъ Вы пишете впередъ, но когда же оно кончится? Я никогда не вѣрилъ въ уступки грековъ, и признаюсь сочту за чудо если этотъ народъ наконецъ оставилъ свои нелѣпыя притезанія.

Новый паша нашъ пріѣхалъ и вступилъ въ управленіе своей должности. Человѣкъ это пожилой и тихій, и что изъ него выйдетъ трудно сказать. Кажется впрочемъ онъ честный малый, и это уже конечно дѣло великое. Онъ въ разговорѣ со мною, обѣщалъ мнѣ управлять въ духѣ честности и справедливости. Я ему рекомендовалъ особенно Болгаръ какъ народъ честный и трудолюбивый, и совѣтовалъ ему присмотрѣться на проѣздѣ въ Филиппополь, если онъ вздумаетъ совершать весною поѣздку на болгарское народонаселеніе по дорогѣ. Я ручался, что всякому порядочному человѣку это народонаселеніе понравится больше нежели жители здѣшнихъ приморскихъ городовъ.

Желая Вамъ отъ души всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1134. — Блонтъ прѣмѣстенъ въ Битоля. Радостьта на елинофилитѣ. Пак. 42.

Адріанополь, Января 10 дня 1872 г.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Я получилъ Ваше послѣднее письмо, т. е. отъ прошедшей недѣли, и увѣренъ въ свою очередь, что и Вы получили мое письмо, посланное съ Јованчо, въ офиціальномъ моемъ къ Вамъ пакетѣ.

Конечно мое настоящее письмо застанетъ Васъ еще въ Филиппополѣ, такъ какъ я вижу изъ письма Вашего, что раньше конца Января Вы въ Россію не поѣдете. Увѣдомьте меня пожалуйста когда Вы выѣдете изъ Пловдива. . . . .

Блонтъ назначается консуломъ въ Битолю, и весьма этому радъ, говоря, что наконецъ-то Англійское Правительство оцѣнило его заслуги. Греки здѣшніе раду-

ются его отъѣзду. Въ Блонтѣ если и было что хорошаго то это то, что онъ порядочно иногда задавалъ хлопотъ здѣшнимъ эллинофиламъ, хотя съ другой стороны Блонтъ до того ухаживалъ за Турками, и вмѣшивался во всѣ здѣсь дѣла, что право нельзя не радоваться, что онъ уѣзжаетъ изъ Адріанополя. . . . .

Затѣмъ, желая Вамъ всего лучшаго, какъ равно и супругѣ Вашей, остаюсь

Душевно преданный Вамъ
Ив. Ивановъ.

1135. — Тревога въ руското посолство въ Цариградъ за черковния въпросъ. Одринци ще слѣдватъ пловдивчяне. Геровъ ще иде въ Петербургъ. Пак. 42.

Адріанополь, Января 23 дня 1872.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Письмо Ваше отъ 17 Января я получилъ, и благодарю Васъ за свѣдѣнія, которыя Вы мнѣ сообщили о Бѣлащицѣ. . . . .

Что же Вы скажете о болгарскомъ дѣлѣ, и раздѣляете-ли мнѣніе объ немъ нашего Посольства? Я нахожу, что если у насъ подняли такую тревогу изъ за каноновъ, то не лудо бы по крайней мѣрѣ воспользоваться этимъ случаемъ чтобы добыть какихъ нибудь положительнихъ результатовъ и для Болгаръ, такъ какъ во всякомъ случаѣ чтобы ни говорили, а Греки въ 12 лѣтъ времени, если бы хотѣли, конечно могли бы сдѣлать нужныя уступки.

Я Васъ покорнѣйше попрошу написать мнѣ, что рѣшили дѣлать Болгары въ Пловдивѣ, такъ какъ у насъ здѣсь Болгары рѣшили руководствоваться примѣромъ Пловдива.

Ко мнѣ на дняхъ хотятъ прислать исполняющаго должность Секретаря, чему я радъ, такъ какъ право усталъ переписывать свои же произведенія.

Когда будете въ Петербургѣ, если будете расположены, зайдите къ моему родному брату Владиміру Александровичу Иванову. Онъ живетъ въ своемъ домѣ, на Екатериненскомъ Каналѣ, у Аларчина Моста, домъ № 144. Это мой единственный родственникъ въ Петербургѣ, онъ немного меня старѣе, кончилъ вмѣстѣ со мною курсъ въ Университетѣ, а теперь служитъ дѣлопроизводителемъ въ Департаментѣ Удѣловъ. Онъ Вами будетъ очень радъ. Затѣмъ позвольте пожелать Вамъ добраго пути. Я еще надѣюсь, что Вы мнѣ напишете, но во всякомъ случаѣ не могу не пожелать Вамъ отъ души всего лучшаго. Вашему семейству поклонъ.

Вамъ преданный
И. Ивановъ.

Пожалуйста если успѣете напишите о болгарскомъ дѣлѣ въ послѣднее время. Главное что думаютъ Болгары дѣлать.

1136. — Геровъ е потрѣбенъ въ Цариградъ. Неговата вѣщина по черковния въпросъ. Гръцката партия въ руското посолство. Караконовски годенъ. Пак. 42.

Andrinople, le 25 Fevrier 1872.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Благодарю Васъ за Ваше любезное письмо отъ 22 Февраля, и за свѣдѣнія которыя Вы въ немъ сообщаете.

Я ни въ какомъ случаѣ не предполагалъ чтобы Вы такъ скоро уѣхали изъ Константинополя, и по причинѣ весьма простой, а именно, что присутствіе Ваше въ Царьградѣ должно быть весьма полезно нашему Посольству. Не говоря Вамъ никакого комплимента, нельзя не сознаться, что если кто могъ и можетъ дать Послу

точныя и обстоятельныя свѣдѣнія о ходѣ болгарскаго дѣла, то это развѣ только Вы. На этомъ то основаніи я и полагалъ, что Вы проживете въ Константинополѣ по крайнѣй мѣрѣ мѣсяцъ. Изъ письма же Вашего оказывается, что Вы уже собираетесь уѣзжать въ Россію. Желаю Вамъ отъ души всякаго благополучія и счастливаго путешествія. Надѣюсь что Вы и на обратномъ пути заѣдете въ Адріанополь. Всегда пожалуйста пріѣзжайте къ намъ какъ въ свой домъ, да и супругѣ Вашей напишите пріѣхать сюда на встрѣчу Вамъ.

Что какъ Вы нашли нашу греческую партію въ Посольствѣ? Я почти увѣренъ, что большая часть у насъ тянутъ за Грековъ, хоть Греки напротивъ никогда насъ нелюбившіе, въ послѣднее время и не скрываютъ своего нерасположенія къ намъ.

Если увидите доктора Караконовскаго поздравьте его и отъ меня съ обрученіемъ. Я ему писалъ на дняхъ, но не зналъ тогда о счастливомъ результатѣ поѣздки его въ Салоники.

Затѣмъ желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
И. Ивановъ.

1137. — Положението въ Одринско слѣдъ обявяването на схизмата. Какъ е въ Пловдивско? Пак. 42.

Прията 29 Септ. 1872. Отгов. 30 Септ.

Адріанополь, Сентября 20 дня 1872.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Я писалъ Вамъ третьяго дня, а потому новаго сообщить Вамъ нечего . . . .

Напишите мнѣ что нибудь о болгарскомъ вопросѣ. Что говорятъ у Васъ послѣ объявленія схизмы. Какъ это подѣйствовало на Болгаръ? Испугался ли сельскій народъ или же принялъ равнодушно.

У насъ въ Адріанополѣ все тихо и спокойно до сихъ поръ. Греки составляютъ силлоги и школы, и вообще всячески стараются утвердить здѣсь эллинизмъ. Болгары же почти ничего не дѣлаютъ, да надо признаться, что это имъ и не легко безъ существованія сплоченной болгарской общины и особенно народныхъ дѣятелей.

Желая Вамъ всего лучшаго и особенно здоровія, остаюсь

Преданный Вамъ
И. Ивановъ.

1138. — Свѣдѣния за българския черковенъ въпросъ. Ивановъ съгласенъ съ Герова. Панаретъ и епископъ Златанъ се чакатъ въ Едрене. Пак. 42.

Прията 4 Окт. 1872. Отгов. 11 Окт.

Адріанополь, Октября 2 дня 1872.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Сегодня я получилъ Ваше любезное письмо отъ 30 Сентября 1872 г., и весьма Вамъ благодаренъ за сообщенія свѣдѣній о болгарскомъ церковномъ дѣлѣ. Мнѣніе Ваше весьма вѣрно по моему разумѣнію, и какъ Вы говорите отъ будущаго слѣдуетъ ожидать чѣмъ все это кончится, такъ какъ теперь трудно сдѣлать какое либо предположеніе въ этомъ смыслѣ.

Сегодня здѣсь ждутъ Панарета, и говорятъ какогото Епископа Златана для Адріанополя . . . .

Желая Вамъ всего лучшаго, и кланяясь Вашему семейству, остаюсь

Преданный Вамъ
И. Ивановъ.

1139. — Деликатно положение между Герова и Панарета. Агитациитѣ на гърцитѣ въ Едренско. Мидхатъ паша падналъ. Пак. 42.

Прието 19 Окт. 1872. Отгов. 30 Окт.

Адріанополь, Октября 16 дня 1872.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Получилъ Ваше письмо отъ 11 Октября какъ равно и отзывъ по дѣлу Загарли . . . .

Понимаю, что при пріѣздѣ Панарета въ Филиппополь Ваше положеніе дѣлается нѣсколько затруднительно. Я избѣжалъ свиданія съ нимъ, но мнѣ это было легко, такъ какъ Панаретъ прожилъ здѣсь всего только два дня, а Вамъ это будетъ труднѣе. Какъ бы то ни было Посольство ничего не пишетъ мнѣ о болгарскомъ дѣлѣ, и приходится вывертываться какъ знаешь. Здѣшніе Болгары просятъ о присылкѣ сюда Епископа, Митрополитъ же Греческій притягиваетъ къ себѣ кой какія болгарскія села около Демотики. Однимъ словомъ настоящая борьба начинается, и трудно еще себѣ опредѣлить какъ заявитъ себя здѣсь болгарскій элементъ, который силенъ числомъ, но бѣденъ нужными представителями.

Отставкѣ Мидхада я радъ, и паденіе его значитъ паденіе въ Константинополѣ англо-австрійской политики. Въ Истамбулѣ впрочемъ Богъ знаетъ что дѣлается и легко можно ожидать всякую минуту новыхъ перемѣнъ въ Министерствѣ.

. . . .

Отъ души жалѣю что Ваша супруга была несовсѣмъ здорова. Поклонитесь ей отъ меня. Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ.
И. Ивановъ.

1140. — Статия за българския въпросъ въ „Славянское Обозрѣніе.“ Елинизъмътъ въ Едрене. Турски чиновници потурняци гърци. Пак. 42.

Прието 1 Дек. 1872. Отгов. 2 Дек.

Адріанополь, Ноября 29 дня 1872.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Вчера я получилъ на Ваше имя одинъ № Православнаго Обозрѣнія, и три пакета Азіятскаго Департамента, и хотѣлъ было послать ихъ Вамъ съ какимъ нибудь талигаджи, но вспомнилъ, что не получилъ еще отъ Васъ увѣдомленія о полученіи двухъ книжекъ, которыя Вамъ послалъ ранѣе, и потому удержался. Напишите мнѣ дошли-ли до Васъ книги или нѣтъ. Я впрочемъ надѣюсь, что все дошло благополучно, такъ какъ поручилъ свою посылку знакомому мнѣ Сулейманъ-ефенди, который человѣкъ вѣрный.

Въ Православномъ Обозрѣніи есть отличная небольшая статья: По поводу отлученія Болгаръ. Статья эта дышетъ нѣкоторою офиціальностію, и видно что написана человѣкомъ хорошо знающимъ дѣло.

При этомъ покорнѣйше прошу Васъ извинить меня за то что я разрѣзалъ листы Православнаго Обозрянія для прочтенія статьи, которая меня весьма интересовала. Вѣроятно впрочемъ Вы мнѣ этого въ большую вину не поставите.

Изъ Константинополя ровно ничего нѣтъ новаго, или лучше сказать мнѣ ничего не пишутъ. Открытіемъ желѣзной дороги медлятъ, а то я бы уже и самъ побывалъ въ Стамбулѣ.

Предувѣдомляю Васъ заранѣе, что почта моя пойдетъ въ Константинополь 4-го Января, къ какому числу и прошу Васъ доставить мнѣ Вашу экспедицію.

Здѣсь эллинизмъ торжествуетъ съ открытіемъ греческаго театра, въ которомъ играютъ греческія патріотическія піесы. Вообще у насъ даже и власти турецкія съ наклонностію ко грецизму. Мухлисъ-паша, его племянникъ (мугурдаръ), началь-

никъ таможни, начальникъ тиджарета все это греки родомъ изъ Хіоса, хотя по вѣрѣ и мусульмане. Прибавьте къ этому Драгомана Периди, ловкаго пройдоху помогающаго грекамъ своимъ положеніемъ при пашѣ, и Вы легко поймете какъ всѣмъ этимъ пользуются здѣшніе грекосы.

Копсиди былъ и уѣхалъ. Онъ мнѣ сообщаетъ что узнавши Васъ покороче, не могъ Васъ не уважать, и взбѣшенъ на Димитраки за то, что тотъ жаловался будто бы на пристрастіе Вице-Консульства Вашего къ Мавриди. Я конечно вполнѣ согласился съ нимъ, и тѣмъ болѣе что и самъ писалъ Димитраки въ смыслѣ невозможности покончить съ Мавриди такъ какъ онъ бы желалъ. Должно быть Димитраки и на меня сердится, такъ какъ уже два мѣсяца не писалъ мнѣ ни полслова. Впрочемъ Богъ съ ними со всѣми.

Желая Вамъ всего лучшаго, а главное здоровья, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

. . . .

1141. — Жестокостьта на турцитѣ въ София. Невинни затворници. Ако е хванатъ Левски! Пак. 42.

Прието 11 Янн. 1873. Отгов. 15 Янн.

Адріанополь, Января 8 дня 1873 г.

Многоуважаемый Найденъ Геровичъ.

Благодарю Васъ за Ваши новыя поздравленія съ новымъ годомъ, считаю и съ своей стороны долгомъ вновь пожелать Вамъ всего лучшаго для наступившій 1873-й год.

. . . .

Сообщаемыя Вами свѣдѣнія о Софійскомъ дѣлѣ поразительны. Я легко себѣ представляю что переносятъ бѣдные Болгары при жестокомъ дѣйствіи турецкихъ чиновниковъ. Примѣръ молодой человѣкъ, котораго ни съ того ни съ сего схватили въ Тульчѣ. Если же и Левскаго поймали, то этотъ господинъ своими показаніями конечно увлечетъ и другихъ Болгаръ ничемъ невиноватымъ. Надѣюсь что по крайнѣй мѣрѣ посолъ объяснитъ Туркамъ, что дѣйствія ихъ жестоки и несправедливы.

Отъ души желая Вамъ всего лучшаго и прося Васъ засвидѣтельстовать мое почтеніе Вашей супругѣ, остаюсь

Преданный Вамъ
И. Ивановъ.

1142.—Кирилъ Иерусалимски и руситѣ. Турцитѣ искали назадъ фермана. Хайдуци около Сливенъ. Съжаление за Левски. Пак. 42.

Прието 19 Янн. 1873. Отгов. 3 Февр.

Адріанополь, Января 17 дня 1873.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Почта моя изъ Константинополя принесла намъ съ Вами только по два циркуляра, которые я Вамъ при семъ и посылаю. Кромѣ того на Ваше имя пришло письмо, и два N N Православнаго Обозрѣнія. Письмо я присоединяю къ циркулярамъ, а Православное Обозрѣніе пришлю съ Вентилло, который ѣдетъ отсюда кажется въ Пятницу.

Новаго изъ Константинополя ничего нѣтъ. Мнѣ только въ частномъ письмѣ сообщаютъ, что Кожевниковъ, консулъ нашъ въ Јерусалимѣ будетъ отозванъ. Господинъ этотъ виноватъ въ томъ, что Патріарха Кирилла, котораго мы защищали крѣпко, намъ удержать въ Јерусалимѣ не удалось.

Караконовскій мнѣ пишетъ, что турки всѣми силами старались взять отъ Болгаръ обратно фирманъ; но Болгары отказали на отрѣзъ.

Вотъ и всѣ новости. Это очень не много, и я нахожусь почти въ совершенной неизвѣстности въ какомъ собственно положеніи находится церковное дѣло, и каковы надежды въ будущемъ Грековъ и Болгаръ.

Вы уже вѣроятно знаете о томъ что Турки преслѣдовали въ Сливно шайку гайдуковъ, и что туда были вытребованы 200 человѣкъ конницы. Что было за тѣмъ, еще неизвѣстно, но сколько извѣстно Сливенскій мутесарифъ вытребовалъ войско по тому случаю что Сливенскіе Болгары не хотѣли выдать своего священника, будтобы подозрѣваемаго въ укрывательствѣ гайдуковъ.

Мухлисъ паша былъ четыре дня въ Ферре, и вчера пріѣхалъ, но зачѣмъ ѣздилъ неизвѣстно, по крайнѣй мѣрѣ я еще не успѣлъ узнать. . . . .

Желая Вамъ отъ души всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ

Ивановъ.

P. S. Только что получилъ Ваше письмо отъ 15 Января и распечаталъ свой пакетъ, чтобы поблагодарить Васъ за свѣдѣнія о Бѣлащицѣ. . . . .

Гдѣ схватили Левскаго, не знаете ли Вы? Бѣдные Болгаре попадаютъ съ подобными господами на ловушку, безъ всякой надежды въ будущемъ, по крайнѣй мѣрѣ въ сію минуту, выносятъ несчастія. Нельзя много пожалѣть невинныя жертвы.

1143. — Трима българе затворени въ Едрене. Повсемѣстни арести. Мухлисъ паша умѣренъ. Пак. 42.

Прнято 2 Февр. 1873. Отгов. Февр. 3.

Адріанополь, Января 31 дня 1873.

Многоуважаемый

Найденъ Геровичъ.

Посылаю Вамъ сегодня два приказа, присланые мнѣ на дняхъ изъ посольства съ моими бумагами. . . . .

Новаго здѣсь немного, кромѣ развѣ того печальнаго факта, о которомъ мнѣ сообщили вчера вечеромъ, и именно что будто третьяго дня арестовано здѣсь трое болгаръ, изъ коихъ одинъ книжный продавецъ, а другой продававшій чаруки, третій же кто не знаю. Какъ все это сдѣлалось и по чьему доносу мнѣ еще неизвѣстно. Интриги конечно въ Адріанополѣ въ ходу, но не полагаю чтобы дошли вдругъ до этой степени. Мухлисъ-паша, съ которымъ я говорилъ мѣсяцъ тому назадъ о дѣлахъ въ Софьѣ, выразилъ тогда мнѣнія довольно умѣренныя. Какъ бы то ни было, но обстоятельства эти печальныя, и тѣмъ болѣе, что не думаю что бы въ основѣ этихъ арестовъ было бы что либо серіозное. . . . .

Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ

Ивановъ.

1144. — Пловдивски гръцки митрополитъ въ Едрене. Какъ ще се назначаватъ владицитѣ. Гръцки надѣжди. Пак. 42.

Прнято 29 Марта 1873. Отгов. 2 Април,

Адріанополь, Марта 26 дня 1873.

Многоуважаемый

Найденъ Геровичъ.

Весьма Вамъ благодаренъ за предувѣдомленіе о 25-мъ этого числа, въ каковый день дѣйствительно было бы неудобно если бы я пріѣхалъ въ Пловдивъ. . . .

У насъ гоститъ Вашъ греческій митрополитъ. Онъ былъ у меня съ визитомъ, каковой я ему немедленно и возвратилъ. Незнаю искрененъ ли онъ въ своихъ словахъ, но онъ очевидно старался дать мнѣ понять что жалѣетъ о греческо-болгарской борьбѣ, и надѣется въ будущемъ на соглашеніе.

Въ Levant-Herald было помѣщено извѣстіе, что будто бы Порта будетъ давать бераты на архіепископскія каѳедры и Болгарамъ и Грекамъ, лишь бы только для этого жители какой либо мѣстности представили мазбату. Какъ я слышалъ Греческій Филиппопольскій Митрополитъ находилъ такое рѣшеніе выгоднымъ для грековъ, и заявлялъ Греческому здѣшнему консулу надежды что эллинизмъ при такомъ порядкѣ непремѣнно восторжествуетъ. Вообще говоря, не смотря на то что Филиппопольскій Митрополитъ воспитывался на европейскій ладъ въ Баваріи, я въ немъ особенныхъ ученыхъ достоинствъ не замѣтилъ, и конечно не могу поставить на одну линію съ нашими учеными митрополитами или эпископами.

Новаго у насъ ничего нѣтъ. Меджлисъ вилаетскій обсуждаетъ пустыя административныя дѣла, а жители ожидаютъ скораго открытія желѣзной дороги.

Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
И. Ивановъ.

P. S. Вамъ неизвѣстно зачѣмъ сюда пріѣхалъ Греческій Вашъ Митрополитъ. Я спрашиваю но не могу еще добыться причины.

1145. — Пробенъ тренъ въ Едрене. Гръцкиятъ пловдивски митрополитъ се оплаква отъ българския владика. Пак. 42.

Прията 4 Април. 1873. Отговор. 11 Апр.

Адріанополь, Апрѣля 1 дня 1873.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Посылая Вамъ сегодня мое официальное посланіе, не могу не сообщить Вамъ довольно интереснаго извѣстія, а именно о пріѣздѣ сюда вчера вечеромъ по желѣзной дорогѣ Ону, нашего перваго драгомана. Онъ пріѣхалъ на пробномъ поѣздѣ съ Лесепсомъ, Витали и нѣкоторомъ инженеромъ компаніи. Всѣ эты господа, какъ равно и Ону, уѣзжаютъ сегодня ночью обратно въ Константинополь, куда и прибудутъ вечеромъ. Дорогу, говорятъ, откроютъ дней черезъ двадцать, такъ что мы будемъ въ постоянномъ сообщеніи съ Истамбуломъ.

Ону не сообщилъ ничего новаго по церковному вопросу, котораго разрѣшеніе также трудно теперь какъ и прежде.

О Вашемъ Греческомъ Митрополитѣ говорятъ, что будто при пріѣздѣ его сюда онъ подалъ прошеніе Пашѣ, въ которомъ онъ будто бы жаловался на то, что Пловдивскій Болгарскій Митрополитъ старается дѣйствовать на сельскихъ обывателей Болгаріи съ цѣлію чтобы они не входили съ Греками ни въ какія торговыя сдѣлки, что, по его мнѣнію, вредно для интересовъ самой Турціи. Правда ли это или нѣтъ, я еще не могъ узнать отъ Паши, но полагаю что Болгарскому Владыко не трудно будетъ доказать неосновательность взгляда своего греческаго сотоварища.

Желая Вамъ всего лучшаго, а главное встрѣтить весело праздники Пасхи, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1146. — Покушението на Узунова възъ хаджи Ставре въ Хаскйой. Затворени българе. Пак. 42.

Прията 4 Іюня 1873 г. Отгов. 22 Іюн.

Адріанополь, Іюня 1 дня 1873 г.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Получилъ Ваше письмо и весьма былъ радъ, узнавши что Вы вернулись въ добромъ здоровьѣ въ Пловдивъ.

Слѣдуя порядку письма, отвѣчу на всѣ Ваши вопросы

Двухъ ящиковъ, о которыхъ Вы пишите, я еще не получалъ. Очень можетъ быть что они у Манолаки, котораго сегодня по случаю Пятницы я не видѣлъ. Во всякомъ случаѣ по полученіи ихъ я не премину послать ихъ въ Константинополь, согласно Вашему желанію, на имя Г-на Губастова.

Что касается до пакетовъ на Ваше имя, то посылаю Вамъ ихъ два съ нѣсколькими приказами. Относительно же пространнаго циркуляра случилась цѣлая исторія. Такъ какъ на мое имя циркуляра не было, то мнѣ дали Вашъ съ просьбою прочесть и отослать въ Пловдивъ. Согласно этому я приготовился уже было запечатать его и отправить къ Вамъ, какъ получилъ приказаніе по телеграфу возвратить циркуляръ обратно въ Константинополь, что я немедленно же и исполнилъ. Предполагаю, что хотятъ сдѣлать въ немъ какое либо измѣненіе, хотя по моему мнѣнію онъ написанъ не дурно. Новаго впрочемъ ничего въ немъ нѣтъ, такъ какъ послѣ историческаго обзора церковнаго вопроса проводится мысль, что не отталкивая грековъ, нельзя отталкивать и Болгаръ. Какъ видите новаго тутъ ничего нѣтъ.

По поводу Хаскойской исторіи и здѣсь арестовали четырехъ человѣкъ, но всѣхъ выпустили на свободу, кромѣ книгопродавца, котораго будто бы видѣли переодѣтымъ въ платье юзбаши.

О молодомъ человѣкѣ, который выстрѣлилъ въ Хаджи-Ставри мнѣ говорилъ Вернацца, изъ словъ котораго я увидѣлъ, что уже знають кто онъ, такъ что это вѣроятно долго тайною здѣсь не будетъ.

Шаякъ я получилъ и отправилъ къ Губастову.

Если кто пріѣдетъ изъ Посольства къ намъ по желѣзной дорогѣ, то я дамъ Вамъ знать по телеграфу.

Я весьма пожалѣлъ о смерти Вашего племянника, прекраснѣйшаго молодаго человѣка, каковаго т. е. подобнаго ему не легко найти.

Ко мнѣ забрались гости, и приходится кончать письмо.

Черезъ мѣсяцъ я вѣроятно опять поѣду въ Константинополь, о чемъ извѣщу Васъ своевременно . . . .

Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1147. — Изслѣдване Узунова. Затворенитѣ по това дѣло. Едренскиятъ валия хвали Герова. Церковниятъ въпросъ. Пак. 42.

Прието 11 Авг. 1873. Отгов. 22 Авг.

Адріанополь, Августа 1 дня 1873.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

По возвращеніи своемъ изъ Константинополя я собирался писать Вамъ, но въ хлопотахъ откладывалъ дѣло со дня на день, и наконецъ получилъ Ваше любезное письмо, на которое и отвѣчаю.

Боюсь чтобы сборы наши въ Карлово не остались въ проэктѣ такъ же какъ были до сихъ поръ сборы въ Пловдивъ. Главная причина затрудненій семейства, такъ какъ жена моя сама кормитъ ребенка, и вѣчно встрѣчаются какія либо внезапныя препятствія

Узуновъ съ сопричастными къ его процесу лицами содержатся здѣсь въ заключеніи. Говорятъ что изъ бумагъ собраныхъ нашимъ мектубчи никакихъ серіозныхъ обвиненій вывести нельзя, и Иззетъ паша собирался было большую часть привлеченныхъ лицъ выпустить на свободу, но Шерифъ-бей, вліятельная личность, своими объясненіями напугалъ пашу, говоря, что если Турецкое Правительство будетъ снисходительно къ Болгарамъ, то въ непродолжительномъ времени могутъ возникнуть серіозные безпорядки. Потому все дѣло перенесено въ Константинополь, откуда и ожидаются дальнѣйшія приказанія.

Вали говорилъ мнѣ о встрѣчи съ Вами, и много мнѣ хвалилъ Васъ, настаивая на томъ особенно, что Вы акиллы адамъ. Я конечно какъ только могъ старал-

ся убѣдить Пашу, что Вашъ благоразумный образъ дѣйствій всегда тѣмъ болѣе достоинъ похвалы, что Вамъ приходится жить въ Пловдивѣ, гдѣ сумасбродная греческая партія выкидываетъ всевозможныя штуки.

Въ Константинополѣ новаго мало. Надѣялись тамъ, что Патріархъ будетъ смѣненъ, и что затѣмъ явится соглашеніе, но патріархъ своей отставки не далъ, и дѣло осталось въ прежнемъ видѣ.

Все въ Константинополѣ занято пріѣздомъ Шаха, и Игнатьеву предписано оставаться тамъ до отъѣзда его. Кажется впрочемъ, что Игнатьевъ еще скоро въ Россію не поѣдетъ.

Что касается до нашей почты, то я свою почту совершенно уничтожаю, предоставляя себѣ, согласно приказанію посла, посылать въ крайныхъ случаяхъ въ Константинополь каваса. Если же Ваша почта остается, то въ случаѣ проѣзда Вашего куріера, и я буду отдавать ему свою экспедицію.

Желая Вамъ всего лучшаго, и прося Васъ кланяться Вашему семейству, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1148. — Новъ гръцки владика въ Едрене. Тържествено посрѣщане. Краенъ елинистъ. Пак. 42.

Прието 14 Авг. 1873 г. Отгов. 22 Авг.

Адріанополь, Августа 12 дня 1873 г.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Въ сегоднишнемъ пакетѣ на мое имя оказалось и къ Вамъ отношеніе Азіятскаго Департамента, съ частнымъ письмомъ, которыя я Вамъ и препровождаю, покорнѣйше прося Васъ увѣдомить меня объ исправномъ ихъ полученіи.

Сегодня у насъ весь городъ въ движеніи по поводу пріѣзда новаго Адріанопольскаго Греческаго митрополита, которому Греки, несмотря что этого господина особенно не уважають, устроили весьма шумную встрѣчу. Онъ ночевалъ вчера въ Карагачѣ, а сегодня его съ тріумфомъ привезли въ Митрополію. Полагаю, что новый Митрополитъ не замедлитъ обнаружить свой характеръ, вслѣдствіе чего несогласія непремѣнно поднимутся. Діонисій и въ Константинополѣ работалъ всегда съ крайнею греческою партіею, и конечно и здѣсь умѣренности много не заявитъ. Впрочемъ все это къ лучшему по моему мнѣнію.

Новаго изъ Царьграда ничего нѣтъ. Все какъ слышно тамъ занято угощеніемъ Персидскаго шаха.

Желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1149. — Доротей въ Едрене. Неговото прѣбивание тамъ е полезно за българетѣ. Гърцитѣ искатъ отстранението му. Пак. 42.

Прието 2 Дек. 1873. Отгов. 11 Дек.

Адріанополь, Декабря 1 дня 1873.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Много прошло времени, а я не получаю отъ Васъ никакихъ извѣстій. Что съ Вами дѣлается? Я уже думалъ о томъ здоровы ли Вы, но люди пріѣзжающіе изъ Пловдива говорятъ что видятъ Васъ слава Богу въ добромъ здоровьѣ. Я все поджидалъ

Вашего сюда пріѣзда, такъ какъ Вы говорили мнѣ въ Узунджовѣ, что собираетесь въ Константинополь. Манолаки Сакелларіо, бывшій недавно въ Истамбулѣ сообщилъ мнѣ, что и тамъ знаютъ о Вашемъ намѣреніи побывать въ Константинополѣ. Когда же Вы думаете осуществить Ваше намѣреніе?

У насъ новаго мало, кромѣ развѣ прибытія сюда Преосвященнаго Софійскаго Дороѳея, возбудившаго здѣсь интересъ и опасенія Грековъ. Дороѳей до сихъ поръ ловко ведетъ свое дѣло, и нѣтъ сомнѣнія что пребываніе его здѣсь полезно Болгарамъ, хотя греческій Митрополитъ, какъ слышно, и работаетъ объ удаленіи его изъ Адріанопля. Къ счастію Болгаръ Изетъ-паша, хотя человѣкъ и безъ энергіи и дѣятельности, но не попался въ руки Грековъ, и потому относится къ греко-болгарскому дѣлу довольно безпристрастно. Вслѣдствіе этого впрочемъ началась подземная работа и противъ Паши, котораго бы грекамъ хотѣлось спустить, а на его мѣсто снова назначить Мухлисъ-пашу.

Какъ часто случается, только что я было расписался, какъ вдругъ меня визиты отрываютъ отъ дѣло, а потому я спѣшу пожать Вамъ руку, и желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Искренно преданный Вамъ
И. Ивановъ.

P. S. Сію минуту сообщаютъ мнѣ, что будто бы Паша получилъ приказаніе пригласить Преосвященнаго Дороѳея вернуться въ Констатинополь.

1150. — Игнатиевъ се върналъ. Неуспѣхъ на неговитѣ неприятели. Черковниятъ въпросъ. Пак. 42.

Адріанополь, Января 23 дня 1874.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Получивъ Ваше письмо отъ 14 Января и узнавъ изъ него о благополучномъ пріобрѣтеніи Вами новаго наслѣдника, я спѣшу поздравить Васъ съ этимъ радостнымъ событіемъ желая новорожденному многія лѣта и добраго здоровья.

Я бы отвѣтилъ немедленно же на Ваше письмо, но былъ въ отсутствіе цѣлыхъ четыре дня близь Дедеагача, съ двумя Англичанами, которые пріѣзжали къ намъ поохотиться.

Генералъ Игнатьевъ возвратился въ Константинополь на 10 Февраля, вопреки всѣмъ интриговавшимъ противъ него, а таковыхъ какъ слышно было не мало. Въ особенности же на Генерала нападаютъ за то, что онъ не устроилъ дѣло о греко-болгарской церкви. Какъ легко устроить это дѣло — Вамъ лучше извѣстно нежели кому либо другому.

Въ настоящее время, принимая во вниманіе что всѣ болгарскіе іерархи вызваны изъ смѣшанныхъ эпархій, можно заключить что за Греками опять ухаживаютъ въ надеждѣ что новый Патріархъ устроитъ наконецъ дѣло болгарской церкви. Я признаюсь съ своей стороны не очень надѣюсь на это, хотя впрочемъ можетъ быть и ошибаюсь.

Повѣреннаго въ дѣлахъ въ Константинополѣ зовутъ Александръ Ивановичъ Нелидовъ. Чиномъ онъ Статскій Совѣтникъ.

Затѣмъ желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Преданный Вамъ
Ивановъ.

У меня есть на Ваше имя брошура Леонтьева, и я ее перешлю Вамъ при первой оказіи.

1151. — Аристиди бей въ Пловдивъ и София. Каква е неговата мисия? Пак. 42.

Пріято 9 Окт. 1874. Отгов. 10 Окт.

Адріанополь, Октября 7 дня 1874.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Пишу Вамъ на скорую руку, боясь опоздать на почту.

Покорнѣйше прошу Васъ написать мнѣ нѣсколько словъ о томъ, неизвѣстно ли Вамъ что дѣлалъ у Васъ въ Филиппополѣ а теперь кажется въ Софьѣ нѣкто докторъ Аристиди-бей, племянникъ Каратеодориди?

Здѣсь въ Адріанополѣ этотъ господинъ говорятъ работалъ въ смыслѣ перемѣны нынѣшняго Патріарха Іоакима, и назначеніи будто бы на его мѣсто нашего Діонисія. Конечно это только догадки и предположенія.

Какъ бы то ни было не откажите узнать, если будетъ можно, чего ищетъ Аристиди-бей въ Филиппополѣ и особенно въ Софьѣ. Еще въ Филиппополѣ онъ можетъ заручаться содѣйствіемъ тамошнихъ Грековъ, но въ Софьѣ-то что же ему дѣлать.

Въ увѣренности что Вы не откажете мнѣ въ нѣсколькихъ строкахъ, и желая Вамъ всего лучшаго, остаюсь

Искренно преданный Вамъ
И. Ивановъ.

1152. — Турското правителство възбранява на българетѣ да се учатъ въ Росия. Пак. 42.

Адріанополь, Января 7 дня 1875 г.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Благодарю Васъ за Ваши любезныя поздравленія съ новымъ 1875-мъ годомъ, и спѣшу отвѣтить тѣмъ же, желая Вамъ въ свою очередь всего лучшаго, а главное какъ и всегда, добраго здоровья.

О дѣлѣ распоряженія Турецкаго Правительства не дозволять Болгарамъ учиться въ Россіи я слышалъ еще въ Константинополѣ, гдѣ былъ на дняхъ на короткій промежутокъ. Посолъ мнѣ говорилъ, что Садри-азамъ рѣшительно отказался отъ посылки подобныхъ приказаній Филиппопольскому Мутесарифу. Воображаю себѣ по этому какую физіономію скроитъ Садри-азамъ когда ему покажутъ копію съ его предписанія, отъ котораго онъ упорно отказывается. Какъ бы то ни было, но при интригахъ Грековъ въ настоящее время симъ весьма неудивительно, если Визиря подтолкнули дать сказанное выше распоряженіе.

Письмо Ваше чрезъ Кесякова я не получалъ такъ какъ не видалъ вовсе Кесякова.

Дѣло о драгоманѣ въ Галиполи кончилось тѣмъ что Мутессарифъ извинился предъ Вице-Консуломъ, и получилъ письменный выговоръ отъ Вали.

Я получилъ чрезъ Николаки книги для училища, которыя на дняхъ и передатутся туда мною. . . . .

На время моего отсутствія пріѣдетъ по словамъ Генерала Варламовъ, уже давнишній Секретарь въ Адріанополь, хоть сюда никогда и не являлся.

Я Вамъ ничего не пишу о дѣлѣ болгарскомъ въ нашихъ краяхъ, но надѣюсь въ слѣдующемъ письмѣ сообщить Вамъ кое-какія подробности.

Желаю Вамъ всего лучшаго

Преданный Вамъ
Ивановъ.

1153. — Положението на едренския валия Саидъ паша и грьцкитѣ любезности за него. Пак. 42.

Прията 23 Яннуар. 1875. Отгов. 25 Февр.

Адріанополь, Января 21 дня 1875.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичъ.

Только третьяго дня получилъ я Ваше письмо отъ 4 Декабря вмѣстѣ съ бумагами изъ Посольства. Должно быть Кисяковъ передалъ его тамъ для отсылки мнѣ, что и исполнено только теперь.

Весьма благодаренъ Вами за сообщенія свѣдѣнія о фискальствѣ турецкаго для Саида нашему Вали. Я не знаю этого господина, но видѣлъ что за нимъ ухаживали Греки, т. е. видѣлъ это изъ разговоровъ объ этомъ Господинѣ. Какъ бы то ни было, но интриги здѣсь постоянно въ ходу, и я признаюсь не знаю чему болѣе удивляться и на что болѣе сердиться; на шпіонство ли Грековъ или на глупость Турокъ. Изъ всего этого соединенія выходитъ впрочемъ то, что страдаютъ Болгары.

Дѣло о найденныхъ костяхъ въ колодцѣ болгарской школы до сихъ поръ еще не кончено. Арестовано не мало народу и между прочимъ отецъ Даніель изъ Монастыря Рило. Болгары были не мало этимъ перепуганы. . . . .

Въ Бѣлово не знаю соберусь ли. Едва ли хватитъ времени, хотя бы я и желалъ тамъ поохотиться, а вмѣстѣ съ тѣмъ и съ Вами поговорить предъ отъѣздомъ въ Россію.

Желаю Вамъ всего лучшаго. Поклонъ Вашей супругѣ, Герчо и Чалики.

Преданный Вамъ
Ивановъ.

103. ВЕЛЙО ИВАНОВЪ.

1154. — Лошото положение на Рада Гугова въ училището. Черкезки золуми въ Т. Пазарджикъ. Пак. 43.

Пловдивъ 19 Мая 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Завчера съ немскѫ-тѫ пощѫ Ви писахъ малко, зачто-то мыслѣхъ, да Ви пишѫ съ нашѫ-тѫ. Нъ като ни каза Димитръ че казали татары-ты че нѣма вече да минуватъ прѣзъ Заарѫ, и Г-нъ Чалики каза да го не пращаме. . . . .

Поздравлява Вы Лала. Тя ся е много притеснила. Причины-ты на това щѫ кажѫ, че сѫ тыя: Тя съ Васъ догдѣ бѣхте тука, можеше най-добрѣ да ся разговаря и весели, а сега като нѣма съ кого, стои у дома и не ходи нигдѣ, освѣнъ у насъ и у Георгакови, и то у Георгакови само на урокъ. Още настоиницы-ты не сѫ ся обрьнали още да видятъ какъ сѫ въ училище-то и добрѣ ли или злѣ утиватъ. И момичета-та много ѭ уморяватъ. Освѣнъ 4—5 кои-то сѫ по голѣми та могатъ да й дадатъ нѣколко утешеніе, като разбиратъ това кое-то гы учи, а освѣнъ тѣхъ другы-ты токо речи ни едно, не може да разбира по Бльгарскы, трѣбва да имъ ся расказва по Грьцкы, та тогава да могѫть да разумѣять урока, кой-то иска да имъ каже. Азъ й казвамь да гляда тыя два мѣсяца злѣ добрѣ да искара, та послѣ слѣдъ испытаніе-то добръ Господь, може тогава да ся нарѣди много по-добрѣ, нъ пакъ ся притеснява.

За ново мыслѭ това да Ви пишѭ. На 16-й отъ Настоящій нападнали на Пазарджикъ испѫдены-ты както казватъ отъ Митхадъ паша черкезе около 300 души и искали да ся населятъ тамъ наоколо. Нападнали на самый мидюръ и тогава телеграфиса сѫщѫ-тѫ вечерь, та проводихѫ около 100 души Аскеръ, тая заранъ ми казва Димитръ като дойде отъ чепра гдѣто сѫ и аскерскы-ты коне, че отишле още около 100 души пакъ за Пазарджикъ. Хайдуци много ся чуятъ, особенно около Копривщица и Габрово. Около Копривщица станали нѣколко обире и убійства. А

за около Габрово казватъ, че отиватъ друго яче; затова и пратиле отъ тука нѣколко аскеръ. . . . .

Много ми ся иска да поизлѣзѫ навънъ; зачтото много сьмь ся развалилъ и мыслѭ че като излѣзѫ щѫ сѫ по по оправѭ, само нещe дае възможно да излѣзѫ.

Поздравлява Ви Леля Јована и Танко.

Добро виденіе

Покорный Вамъ
Веліо Јовановъ.

1155. — Лъжливи слухове за Герова поради хванато отъ турцитѣ негово писмо. Пак. 43.

Пловдивъ 26 Мая 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Писмо-то Вы отъ 13 тоя Мая прияхъ и разумѣхъ что ми пишете. . . . . . .

Много хорати слушямь за Васъ отъ Грьц. една отъ тѣхъ е тая, коя-то не щѫ пишѫ на пространно: Г-нъ Сотир. Илиевъ казвалъ прѣдъ мнозина, че като ходилъ на Джумаѭ-тѫ научилъ отъ негдѣ, че Ваше едно писмо което сте пратили отъ Ц/гр. за въ Букурещ. хванало ся въ Русч. и было доста противно за това, като ся научило правительството издѣиствовало да не можете вече стоя вѫтрѣ въ Т/ціѭ. Затова като нѣма вече да дойдете и за кѫщѫ-тѫ ни сте были писали да ѭ дадемь сь кириѭ. Ній съ Г-на Петра имъ казахме, че ни пишете; акони дадѫть 90 или 100 лир. за год. да ѭ дадемъ и то пакъ не всичкѫ-тѫ, а една чясть, авъ другѫ-тѫ ще стоимъ ній. Всичкы-ты които чуѭ отъ тѣхъ, ни едно невѣрвамь. Кога отидохте едно хоратехѫ, сега друго хоратать . . . .

Добро виденіе.

Покорный Вамъ
Веліо Јовановъ.

1156. — Случката съ непознатия и Иоакимъ Груевъ. Ловене люде безъ тезкерета. Разбойници и обири около Пловдивъ. Пак. 43.

Прието 20 Юнія 1867. Отгов. 21 Юния.

Пдовдивъ 16 Юній 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Въ по предне-то си писмо наистина бѣхъ сбрькалъ много, гдѣ-то пишехъ така. Азъ послѣ ся каяхъ, нъ откакъ пратихъ писмо-то. Сега мыслѭ, че това заедно съ Ваше-то совѣтваніе ми послужи за наукѫ, та да знаѭ дася вардѫ отъ сега. . . . .

Новины могѫ да кажѭ тыя: На осмый настоящій дошелъ единъ отъ вънка и на 9-ый наст. былъ въ Церквѫ Св. Богор. послѣ слѣдъ церквѫ отишялъ на училище-то и стоялъ догдѣ чели вѣстницы-ты, послѣ отишялъ при Груева и го питалъ, какво да направи, като нѣма тескере да бѣга ли или да ся крие? Груевъ като наумилъ, че може да е нѣкой шпионинъ, казалъ му, че трѣбва даиде да си земе тескере. Той излѣзалъ отъ уч. и не отишялъ да си земе. На другый день го хванали, и завелиго при Груева да го питать познавалиго, той казалъ нъ не точно че го познава. Послѣ викали Груева на конака, та и самый Каимакамъ го питалъ, и ушь му казалъ, че отсега като уловять некого безъ тескере щѫть го пращать при него да испитва и познае какъвъ е. А оня затворили и мися чини дае още затворенъ нъ надали ся испитали нѣчто отъ него Той самъ ся показа за не добръ; зачто-то въ недѣлѭ и понделникъ былъ съ фр. дрѣхи, а въ вторникъ съ потури и отгорѣ сетре.

Въ Копривщицѫ на Панаира ловили много безъ тескерета. Отъ тѣхъ Троица за кои-то казватъ да сѫ отъ кѫдѣ Троянъ, карали тука, като дошли въ Строево прѣзъ нощѫ заптіе-то заспало и тій бѣгали изъ комиия слѣдъ 2 деня казвать уло-

вили гы пакъ и докарали гы тука, нъ като не испитали ничто пустили гы. Казвать ми копривщене, че хоратиле Троенчене въ Копривщицѫ че имало въ балкана имъ нѣкои си и че и тій сѫ готови да идѫть при тѣхъ.

На 10 Юній близу при Кемера гдѣ-то били, кираджіе коприцкы излѣзли нѣколко Тур. при двѣ момчета кои-то пасли волови-ты, и гы были много: на едно-то расцепили главѫ-тѫ, ана друго-то разрязали рѫкѫ-тѫ. Като обадихѫ тука отидохѫ и оловихѫ тыя, казвать да сѫ куружіе и довели гы тука. Кираджій-ти понеже карали на Гимюшь Гердана нѣчто, приказали му и той имъ помогналъ, та зимали пары отъ Тур., нъ наказаніе-то имъ ще е съвсемь малко.

На 12 юн. близу при Араповскый Манастиръ заминували трима Тур. и ушь видѣли Манастирски-ти мулета въ нѣкой кукурузь и отишли та имъ взели улары-ты и вьжя-та отъ семере-ты. Слѣдъ малко като отишелъ есакчій-тъ съ двѣ слугы отъ Манастира кѫдѣ онова мѣсто гдѣ-то были мулетата, и видели че нѣма улариты и въжята на мулетата казали кой минува отъ тука, дошло имъ наумъ че минували тур. съ кола и затекли сѫ та гы стигнѫли. и намѣрили у тѣхъ въжата и уларити. Единый отъ тѣхъ бѣгалъ а двама-та были много не милостиво, гдѣ-то послѣ гы докарахѫ на кола. Тый казали отъ кого сѫ бити и пратили тадокарахѫ есакчійтъ и другы-ты. Послѣ отъ какъ гы питали какъ е станало това, затворили гы и до сега сѫ още затворени и мѫчно щѫть ся избавять. Казахѫ ми че единъ отъ прьви-ти Турцы въ Меджлиса казалъ, че тоя Манастирь има много такыва лоши хора и казалъ още че сѫ въ Балкана и ся хранѫть отъ Манастира. Днесь научихъ, че при Кемера намѣрили некого си убытъ и конъ-тъ му ся врьтѣлъ тамъ заедно съ коня на убійцъ-тъ, кой-то види ся ся е уплашиль и бегалъ безъ коня си. Сега щѫть го трьсять по коня му.

Въ Калоферскѫ-тѫ планинѫ имало много хайдуци, и были заобиколени добрѣ съ аскеръ нъ не смѣялъ да гы удари.

Прѣди 6—7 деня ся научихъ че Трайковичъ кога былъ въ Берберницѫ-тѫ и сѫ брьсналь дошли заптіета та го зимали и го завели въ конака гдѣ-то безъ даго питагь нѣчто затворили го, заедно съ единъ неговь рода. Послѣ отишли та бастисали кѫщѫ-тѫ му и зимали колко-то книгы и тевтери намѣрили. Казватъ, че трьсили двѣ писма, нъ не намѣрили. Вчера научихъ, че бастисвали и училище-то нъ и тамъ не нашли ничто. Трайковичъ е още запренъ нъ гдѣ не сѫ знае.

Отъ планинѫ-тѫ отъ Добралъкъ дохождахѫ при мене и ся много оплаквать отъ Тур. честанали много сербезъ, азъ гы по съвѣтувахъ. Оплаквать сѫ както тій така и другы селяне отъ данъка. Гдѣ-то зимахѫ 1 на десять сега имъ е казано че 2 на 15. и то имъ ся види много тежко и искать дане даватъ . . . . . .

У дома сме добрѣ Османъ и Димитръ отиватъ малко нѣчто подобрѣ.

Утрѣ като зема писмо отъ Васъ, ако не ми пишете нѣчто което дамя запрѣ щѫ идѫ на Исара отъ гдѣ-то като ся видимь съ майкѫ ми щѫ идѫ въ Карлово и малко въ Калоферъ и послѣ щѫ ся врьнѫ тука. Всичко-то ми ходеніе ще е най много 10 деня. У дома ще стои Јованчо.

Лала е добрѣ готви ся за испитаніе, то ще скоро да стане.

Леля Јована и Танко сѫ добрѣ.

Слѣдъ сьрдечны-ты си поздравленія остаямь

Добро виденіе.

Покорный Вамь

Веліо Јовановъ.

1157. —Кирилъ Нектариевъ слабъ. Разбойничества. Съмнителни лица. Въ Сливенско неспокойствие. Пак. 43.

Прията 3 Юлия 1867. Отгов. 4 Юлия.

Пловдивъ 30 Юній 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Прѣминала-та нощѫ не Ви писахъ, зачто-то не бѣхъ тука. Азъ ходихъ до Карлово и като не ся маяхъ повече отъ три деня, мыслѭ да не сьмь докаралъ нѣкакво сьмнѣніе. На Исара ходихъ нъ майкѫ ми нѣмаше, и не была доходила.

Дѣдо протосингелъ Вы поздравлява. Клетника зле отива. Болка-та му коя-то го хващала само нощѣ 2—3 часа, сега не го оставя спокоенъ ни дене нинощѣ, и е много испадналъ, зачто-то неможе и да яде. Той ся много надѣя да му пишете писмо още и за онѫѭ работѫ за коя-то Ви е казвалъ, че оная работа ако и не бы была свършена, да му пишете, че е насвършванѥ, какво-то да не ся притеснява и за неѭ. Той иска да Ви пише, нъ неможе вече да пише. Много му е жялно, че не ще може да види новѫ-тѫ ни кѫщѫ. . . . .

За ново мыслѭ това: Оня вторникъ, кога отидохъ въ Карлово, научихъ, че тѫѭ зарань зимали едно момче Христо сынъ на Васила Пулева и го докарали вързано въ Пловдивъ, до вторника кога си додохъ тука научихъ че го закарали въ Русчюкъ. За него казвахѫ Карловци да е много добро момче и искахѫ да му станѫть кефилъ, нъ догдѣ да направять това тій го закарали. много го жялатъ.

Въ Баня научихъ отъ единъ слуга добръ, че доходыли нѣкои си въорѫжени нѣколко пѫти при него въ кѫщѫ-тѫ въ коя-то стои той. Првый пѫть кога отишли той былъ вече заспалъ, тій госъбудили, были двоица и казали му да мълчи. Послѣ отъ какъ зимали 7 хлѣба, казали му да ся намира хлѣбъ у него и той позналъ че пакъ щѫть да додѫтъ. До тоя день кога ми казва бѣхѫ доходили три пѫти и сѫщы-ты, които се разговаряли чисто по българ. Послѣ ми каза че единъ селянинъ отъ село-то Михилцы, кое-то е далеко отъ Банѭ около 1 ч. въ пѫтя камъ Исара, видѣлъ около 40 д. въор. горе по бахира, та ся види, че и оныя двама-та сѫ отъ тѣхъ. Тамъ ли сѫ врътять още или не, щѫ сѫ помѫчѭ да испитамъ, кѫщѫ-тѫ мыслѭ да наумите чіѭе като Ви казвамь, че оня е слуга въ неѭ.

Около Сливенъ ся явили нѣкоиси, затова пратихѫ тукашный аскеръ тамъ, а тука доде Софіискый. Завчера въ срѣдѫ додохѫ отъ Хаскіой 400 душ. редиф. кои-то днесь отивать за Нишъ, гдѣто казвать, че ся явили двѣ четы около 400 д. разбойници.

Ето и още едно ново, като дойдохъ до тука на писмото доде единъ видися да е Гръкъ и не тукашенъ, та ми казва че ся научилъ, че даваме кѫщѫ-тѫ съ кириѭ. Азъ не отрѣкохъ, а казахъ, че ѭ даваме ако ни дадѫтъ 90 лир. ту. за годинѫ и не за всичкѫ-тѫ. казахъ му да каже това и на оня, кои-то не щя да ми каже кой е. . . . .

Както ся научихъ сега и въ Копривщицѫ сѫ ся явили, както и въ Баня, до недѣля ще Ви явѫ.

Слѣдъ поздравления-та си остаямь Покорный Вамъ

Веліо Јовановъ

1158. — Чаршията въ Пловдивъ се прави. Разпря между българе и гърци за надписитѣ. Пак. 43.

Пловдивъ 7 Юлій 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Прѣминала-та недѣля немахъ отъ Васъ писмо, та и не знаѭ да ли сте още въ Ц-градъ.

Новины тая недѣля нѣмамь да Ви пишѭ, освѣнъ еднѫ:

За чершіѭ-тѫ не сьмь Ви писалъ, какъ ся прави и догдѣ сѫ ѭ направили. Сега като стана еднѫ распрѫ помежду Бльгар. и Грьци за въ чершіѭ-тѫ брьзамь да Ви явѭ. Отъ мостъ-тъ до Джумаѭ-тѫ се поправи, освѣнъ сарачи-ты, които не сѫ още правили. Тѫй сѫщо и малкый безистенъ ся поправи, и покри съ перде отъ тенекія (кашя демири). и за да не става много темно долу, направихѫ разны шяркы на тенекіи-ты за да свѣти. Като ся свърши тамъ пердето почнахѫ да правять и въ Узунь чершіѭ, гдѣто стана много высоко и широко, защото ся разширочи пѫтя. И на него перде правяхѫ така шяркы. Единъ отъ Абаджійты Атанасъ Самоковлійтъ написа на еднѫ тенекіѭ. Юній -16, 1867. Въ това врѣмя азъ бѣхъ на чершиѭ-та и видѣхъ Атанас. че ся кара съ Хаджи Аргироолу и попитахъ зачто се каратъ, тій ми казахѫ че за това писма. Тогава каза едно момче абадж. че той е написалъ Юній нъ сбрькалъ еднѫ букву. Азъ отидохъ и прѣправихъ тѫѭ буквѫ и Хадж. Арг. който седеше на вратата на Мазѫтѫ си като видя че пишѫ тамъ нѣщо, стана да ся расхожда и много накриво мя глѣдаше. Азъ казахъ прѣдъ двоица троица, че

подобрѣ щеше да е да бѣхѫ турили отгорѣ надъ юнiй и Пловдивъ. Слѣдъ нѣколко дни като докарахѫ пердето до Костадинчовѫ-тѫ Мазѫ, едно бльг. сынъ на Янко Помаковъ, които има тамъ на кюшето дигенъ, напише на еднѫ тенекiѭ Пловдивъ и като ѭ издлъбалъ демирджiй тъ, часъ-тъ по единъ спротивъ Петровденъ Кациграта повикалъ двама демирдж. и накаралъ гы, та отковали онѭѭ дъскѫ и замѣстили ѭ съ другѫ, а надписанѫ-тѫ внелъ въ Мазѫ-тѫ си. По праздницы-ты той ударилъ телеграфъ на Ата Бея въ Казанлѫкъ, че въ чаршiѭ тѫ ся пишѫтъ думи, които имѫтъ значенiе на вътанiе. Той отговаря на свои-ты си, че приялъ телеграфа на Кац. и казва да повикатъ оногова който е писалъ и ако има нѣчто врѣдително да го запрать и послѣ проводѫть при него. Въ понделникъ занесохѫ тенекiѭ-тѫ на конака отъ Кац. мазѫ, и викахѫ онова момче да го питать зачто е писало Пловдивъ, то казало, че знае тѫѭ дума отъ дѣда си и прѣдѣдаси и ѭ е писало безъ никакво значенiе. Въ това врѣмя и Г-нъ Георгакы които былъ тамъ прибавилъ че това не е лоше, и че въ всичкы-ты ни книгы и вѣстницы ся пише Пловдивъ ане филипополи тогава го оставили. Послѣ Г-нъ Геор. и другы ты наши казахѫ на Абадж. да сѫ дрьжятъ добрѣ да искать тѫя тенекiя и да питать другы-ти зачто сѫ ѭ свалили и така много ся раздрьнка. На всѫдѣ изъ черщiѭта говорять Пловдивъ, Пловдивъ. Грьцы ты ся пукать да потьпчять това, нъ онова момче наистина испьрво ся нѣколко боѣше, а сега не слушѫ ни едного отъ Грьцы ты които дохождатъ да му казвать да остави това, аоще повече отива напротивъ съ тѣхъ. Кациграта ся кълне въ дѣтцата ти, прѣдъ Абадж. че не удрялъ телеграфъ. Голѣмо право ся види да намѣрѫть нашы-ты. Сега оста да се пита отъ Ц-градъ за Пловдивъ какво значенiе има и тогава да ся свръши кавгѫ-тѫ сичка. Както ся свръши ще Ви явѭ. . . . .

Сьрдечно Вы поздравлявамь — Покорный Вамъ

Велiо Јовановъ.

Въ Кѫзанлѫкъ като ся надѣвать да мине отъ тамъ Султана направили пѫтищата и отъ тука проводихѫ нѣкои работы като бусъ, хайвяръ и пр.

1159. — Българска чета въ Стара Планина. Заробяването на златишкия мидюринъ съ заптиетата му. Пак. 43.

Прията 11 Авг. 1867. Отгов. 12 Авг.

Пловдивъ 28 Юлiй 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Прѣминалата поща нѣмахъ отъ Васъ писмо.

Оная недѣля Лелины Иванины писахѫ въ село за коне да си отидать. Днесь имъ докарахѫ и заедно съ тѣхны-ты, пратили и мене и пишѫтъ ми още срьдито, даидѫ. Много ми ся неще, нь щѫ гы расрьдѫ повече ако неидѫ, затова рѣшихъ да идѫ за 3—4 деня. Тука остая Иванчо и Османъ.

Новина щѫ Вы кажѭ за сега тѫѭ:

Прѣди 6—7 деня, златишкый мидюринъ отишелъ при Челопечь на еднѫ мандрѫ гдѣ-то осталъ и да прѣспи съ нѣколко заптiета. Вечерь-та, часа по 2, излѣзли 7—8 душ. хванали мидюрина, а заптiетата като видѣли налѣтели, нъ въ сѫще-то врѣмя ся ранили, още другы-ты засвирили съ бурiя, та излѣзли още около 20 душ. които хванали и заптiета-та и дрьжале гы до зарань-тѫ. Послѣ откакъ зели на мидюрина сахата, прьстене и другы нѣкои работи пустили гы; нъ заптiета-та види ся много ранены, че съ кола гы закарали въ Златицѫ. За тыя сѫщиты казвать да сѫ гы видвали по напрѣдъ на планинѫ-тѫ при доганскы говеда, гдѣто клали юнци и зимали сирене. . . . .

Повече щѫ Вы пишѫ до пощѫ. Лала и Леля Ивана Ви поздравляватъ. Драго имъ е че щѫтъ отидѫтъ въ село.

Поздравляваме Нанѫ, а Герчя, Дѣянка и Ека цѣлуваме.

Добро виденiе.

Покорный Вамъ

Велiо Јовановъ.

1160. — По залавянето на златишкия мидюринъ. Потеря да гони четата. Страхътъ на коприщенския забитинъ. Нови хайдути. Пак. 43.

Прията 11 Авг. 1867. Отгов. 12 Авг.

Пловдивъ 4 Август. 1867.

Любезный уйчо Найдене,

Писмо-то Вы отъ 21-ый прѣминалый прияхъ, и щѫ земѫ щото ми пишете.

Прѣминѫлѫ-тѫ нощѫ Ви пишехъ, че щѫ идѫ съ Лалѫ въ село. Ходихъ и сноши си додохъ.

Хайдуцы-ты, за които Ви пишехъ прѣминалѫ-тѫ нощѫ, не были 30 д. а едни казвать 50—60 д., а другы казвать да сѫбыли около 100 д. Когато ся извѣстили въ Софiѭ за улавяние-то на златишкый мидюринъ, проводили аскеръ по оныя мѣста, нъ ненамѣрили никого; зачто-то, както казвать, хайд. прѣминали близу по край Софiѭ и оправили ся за-въ Срьбiѭ. Софиский Паша ходилъ самъ въ Златицѫ, и нарядилъ както отъ Тур. така и отъ блъгар. да ходять по планинѫ-тѫ, за да гы трьсять. А на мидюрина казалъ дане излиза повънъ, а да стой вѫтрѣ.

Въ това врѣмя, кога ловили Златишкый Мидюръ, Копришкый-тъ забитинъ, безмѣрно като ся уплашилъ да не додѫть да извлѣкѫть и него, трьгналъ по село-то да събере нѣколко млады да гы прати по балкана. Назначенни-ты млады, като немогли да ся приготвятъ въ такъво кѫсо врѣмя, както искалъ той, то той казаль на селянете че тiй не искать да идѫть, затова той ще пише въ Пловдивъ за аскеръ, и направилъ това. А самь той ся затворилъ тѫѭ вѣчерь въ конака, и оставилъ заптiета да вардять на капiѭ-тѫ. Завчера въ недѣля додохѫ 40 душ. аскеръ и като нѣмаше какво да правять, че не ся чюеше вече нично, то забитина казалъ, че тiй сѫ пратени да обикалять Пловд. казѫ а не направо за Копривщицѫ. Като прѣстояхѫ единъ день отидохѫ въ Клисурѫ отъ тамъ отишли въ Карлово.

Въ Карлово има сега около 120 д. аскеръ, коници и пешя. Онѫѭ срѣдѫ оловили въ Карлово единъ Влахъ, най-главный Оджякъ сейбия между Власы-ты и които былъ въ Карловскѫ-тѫ планинѫ. Намѣрили го за ятакъ на нѣкои си иързанъ на конъ го закарвали въ Софiѭ, като дошли до Ихтиманъ, заптiетата го убили и казали, че щелъ да бѣга и като му казвали да ся спрѣ, а тои не гы послушалъ вьрлили та го убили. Като ся види заптiета-та сѫ были научени да направять това; зачто-то врьзанъ и съ белезици не е така лесно да бѣга.

Въ Понделникъ ми казва единъ Влахъ въ Копривщицѫ, че хайдуцы излизали и при тѣхъ които имѫть колибити си близу при Л ѫ ж е н е. Зели имъ 5 овце и той каза да сѫ были 100 д. Въ Карлово всяка вечеръ ходять да обикалять по краищата, отъ тур. по 30 д. и отъ блъгар. по 12 душ. Казвать да има 28 д. хайдуци които сѫ хранили на Карѫ Мандрѫ въ Карловскѫ-тѫ планинѫ и сѫ плашѫть че щѫть да влѣзѫть въ Карлово, затова обикалять, както казахъ по горѣ тур. и блъг. . . . .

У дома сме добрѣ.

Поздравлявамъ Нанѫ и дѣца-та.

Поздравлявать Ви и баща ми Майка ми и брать ми.

Добро виденiе

Покорный Вамъ

Велiо Јовановъ.

1161. — Чета въ Карловската планина. Пак. 43.

Прията 17 Юния 1870.

Пловдивъ 16 Юния 870

Любезный уйче Найдене,

Днесь излѣзе съ чантѫ-тѫ едно писмо за Васъ отъ Посолство-то, което давамъ Јованчю да Ви го донесе.

Г-нъ Чалики ми каза да Ви пишѫ, че Карловскый Мидюринъ писалъ тука на Мутесарифина, че въ планинѫ-тѫ Карловскѫ ся явила четѫ отъ 30 душъ, а като

съмнѣва Мутесарифина за истинность-тѫ на това иска колко по-скоро да научи чрѣзъ Васъ имали нѣщо:

Г-нъ Ат. Стояновичь и Г. J. Филаретова щѫтъ си отидѫтъ въ сѫботѫ. Много желаятъ дано да можете ся видѣ.

Добро видѣние.

Покорный Вамъ
В. Jовановъ.

1162. — Прѣглеждане новодошлитѣ книги въ дановата книжарница. Цензурата спира дриновата церковна история. Пак. 43.

Юлия 10. 1870.

Прѣди нѣколко дни додохѫ на Данова нѣколко сандъци съ книгы, едни отъ Русчюкъ другы отъ Джумаѭ тѫ. Като чтомъ гы свалихѫ отъ кола-та прѣдъ мазѫтѫ имъ, додохѫ отъ конака главный муфеттишинъ и поиска да види каквы сѫ книгы-ты въ сандъци ты, и зима отъ всичкы-ты по еднѫ, които занесе на конака остали-ты колко екземпляри сѫ. До вечерь тѫ врьнахѫ другы-ты, а запрѣхѫ Цьрковнѫ История (която е отъ Мар. Дриновъ отъ прѣминѫлѫ-тѫ 1869 год.) и казахѫ Ячю, че тя ще остане да ся прѣгляда. На утрѣнь тѫ ся чю, че тя ще ся запрѣ зачто-то тамъ гдѣто казва за влизанѥто на Тур. въ Блъг., было казано: Явися врагъ (?) нашъ които нападна на Блъг. и пр. и тая дума запира продаванѥто й. Чюдно-то е, какъ въ толко кѫсо врѣмя можихѫ да прѣглѣдать таквa една книга за товася мысли, че нѣкои блъг. които по отъ напрѣдъ е прочиталъ тѫѭ историѭ е направилъ тѫѭ добрѫ работѫ, та чтомъ ся явихѫ книгы ты въ конака насочи на тѫѭ и на това мѣсто. Слѣдъ 4-5 дни, когато и асъ ся намѣрихъ на книгопродавницѫ тѫ, дойде пакъ Мехметъ Бей, и поиска, отъ Яча да събере всичкы-ты колко то екземпляри има отъ таѭ Историѭ, които и той самъ имаше забѣлѣжени още при отварянѥто сандъци ти. Ячо гы събра, и излѣзохѫ 301 екземпляри, турихѫ гы въ сандъкъ (тыя бѣхѫ отъ Русчюкъ) и заедно съ тѣхъ и колко-то цьрковиы книгы имъ бѣха дошли въ тоя день когато и другы ты, отъ Джумаѭ тѫ, като были Рускы, което забѣлѣжили отъ молитвѫтѫ за имп. която има въ чясослова и свѣтчето. Вчера слушахъ да ся говори че отъ тыя книгы проводили въ Едрене а отъ тамъ може и въ Ц. градъ. Ако не ся врьнѫть тыя книгы Данову, ще имѫть загубѫ 6-7 хил. грош. Това е което въ вчерашне-то си писмо Ви загатнахъ.

В. Jовановъ

1163. — Построяване нови одаи въ училището. Защо ся спира постройката. Пак. 43.

Приято 15 Юлия 1870.

Пловдивъ 14 Юлия 1870.

Любезный Уйчо Найдене,

Приноситель-тъ на настояще-то ми е Стоянчо Тричковъ. Той дойде завчера, нъ като бѣше малко боленъ прѣсѣдѣ два дни. Общинско-то му писмо Ви притварямъ тука. По него Ви пращамъ вѣстницитѣ франц. и Македонія заедно и едно писмо отъ Посольство-то които зехъ днесь отъ чянтѫ-тѫ. Съ тѣхъ заедно има писмо и отъ Г-на Чяликія.

Писмо-то за Посольство-то, което донесе Костадинъ Догановъ проводихъ днесь.

Одаитѣ въ училище-то напуснѫхѫ. Г-нъ Т. Искровъ доходи снощи та ми каза да Ви пишѫ. че много ся обидила община-та отъ таѭ случка. Казами че казали на калфата, да остави данеработи нѣколко деня, зачто-то ужъ чакани-ты имъ да додѫтъ пары, ще ся забавять, па може още и да измѣнять нѣщо въ кроежя на одаиты и тѫй днесь неработихѫ. Да платять, казва Г. Тодораки, станали ти Х. Георгию разноски не ще поврѣди только, нъ що ще ся каже отъ вънъ като почнѫхѫ да правять и тѫй скоро да спрять. Както ся познава, не щѫть оставять да ся прави повече нѣщо догдѣ не добыять отговоръ отъ Васъ; зачто то казвать, че

ный нѣмахме врѣмя да правимъ за сега нищо въ това училище, ама щили да дождать момичета отъ вънъ, колко то могжть да живѣжть въ вѣтхы-ты одаи, толкова ще приемемь. Истина много ся разсрьдени всичкы-ты. . . . .

Ново засега е това. Вчера, нѣкои отъ тукашниты тръговци добыли телеграфи че пары-ты спаднували а консулидерата ся покачила. Лоиз. до 7. флор. и 60 кр. а консул. до 46-47 г.

Добро видѣние

Покорный Вамъ
В. Јовановъ

1164. — Стояновъ отрича да остане и занапрѣдъ учитель въ Пловдивъ. Пак. 43

Пловдивъ 25 Юлия 1870.

Любезный Уйчо Найдене,

. . . . . Одаи-ты въ училище-то, както Ви писахъ и по прѣминжлж-тж недѣлнж, оставихж. Г-нъ Чяликы трѣбва да Ви пише повече за това, като ся е намиралъ на събрания-та, които ставахж отъ завчера. Въ тыя събрания, научихъ, че ся е говорило повече за учители-ты. Стоянова канжть да остане иза напрѣдъ, той отрича, като казва, че сж го викали и викать го и сега както съ писма тжі и съ телеграви отъ Софіѭ. Научихъ че е казалъ въ събрание-то, че и по това неще да остане тука, зачто-то незнаили да го оцѣняватъ, а инего имжть, както сж имали до сѣгашни-ты учители. Както той, тжй и другы-ты уч. искахж да си отиджть още прѣди 10-12 деня, нъ като общината неможя да ся улѣсни да имъ исплати платжтж за прѣминжлж-тж годинж, принудихж ся да чякать, и като не имъ ся даде и още, рѣшихж да си отиджть като оставять на общинары-ты да направять съ платж-тж имъ както обычять. На Стоянова обѣщаватъ, че занапрѣдь ако остане ще бжде или щего имжть много добрѣ съ всички лѣстнотии а той незнае что да мысли за това, като глѣда, че както нему, тжй и на другары-ты му, платж-тж за прѣминжлж-тж годинж още не сж зели, камо ли — повече ако быхж склонили да останжть за напрѣдъ. . . . .

Добро видѣние

Покорный Вамъ
В. Јовановъ.

1165. — По наслѣдствата отъ Тричковъ и отъ Кирилъ Нектариевъ. Пловдивчане недоволни отъ избиране екзарха и отъ рѣшение въпроса за Пловдивъ. Пак. 43.

Пловдивъ, 21 Февруар. 1872.

Любезный Уиче Найдене,

. . . .

Димитръ Бошняковъ отъ Вратцж е дошелъ въ Пловдивъ за своѭ нѣкоѭ работж, той ми каза че е задлъженъ отъ Общинж-тж имъ да Ви помоли, като отидете въ Букурещь да подѣйствувате за распоряждане наслѣдство-то отъ пок. Козма Тричковъ, тжй и за момчета-та, които спорядъ завѣщание-то трѣбва да ся пращать да ся учять въ нѣкое Евр. училище.

Калоферци мя пытахж да ли сте ми поржчяли нѣчто относително наслѣдството отъ Протосин. Кирила, казахъ имъ, че не сте ми казвали ничто.

Пловдивчяни ся много възвлънували, като научихж условието по което ся избира Екзарха. Тыя разумѣвать, че по Правител. тезкере, което ся даде послѣдне на комисары-ты, въ което имъ казва по кой начинъ могжть да изберать Екзарха, остаять наплъно подчинени на Патриаршиѭ тж освѣнъ нѣколко кжщи въ енорнжтж на Св. Богородицж па и тыя задлъжены да плащжть по нѣчто на Грьц. попове.

Вчера ся събирахж за да рѣшавать какво трѣбва да постъпять. Рѣшили ся да направять жялбж отъ странж на всичкы-ты жители Блъгари, до тукашно-то Началство, за да му кажять, че тий никакъ не ся съгласявать на тоя начинъ, и че не

могжть да ся раздѣлять Блъгары-ты на двѣ общества, отъ които едно-то да ся управлява по себе-си, а друго-то да бжде подчинено. Тая жялба днесь ще ся вржчи на Мутесарифина, и щжть пишжть днесь и на събора, че не сж съгласни на тоя начинъ.

У Всичкы Блъгары въ града нѣма другъ разговоръ, освѣнъ да ся договарять, какъ щжть ся съобразать съ Гр. духовен. ако бы имъ ся наложило. На чясто ся слушать и такыва, които казвать, че ся готови на най голѣмо-то насилие и наказание отъ странж на Правит. нежели да приеме въ кжщж-тж си Грьц. попъ. Другы най сѣтне още по строго исказвать, че не ще е вече възможно потепрьва да познавать това духовенство. . . . .

Добро видѣние.

Покорный Вамь
В. Јовановъ.

104. Д-РЪ СПАСЪ ИВАНОВЪ.

1166. — Искатъ се тетради отъ псалтика. Разправия за вѣстници. Пак. 44.

Копривщица 1853 Јюлій 29-ый

Уйче Константине!

Има нѣколко тетради отъ псалтика въ санджка, та вы пращамь откличе-то да гы извадите, и да ми гы пратите, зачтото трѣбвать на Гера. Поздравлявать вы сичкы-ты, особно баба хаджійка, тя си дойде завчера въ недѣлж отъ Врацж, а дядо хаджія останалъ тамъ. За вѣстници-ты гдѣ-то ти пишеше бая Якымъ, видися, че никой не муе рѣклъ да ты пише така, нъ той си е щялъ та ти е писалъ така; зачтото Г. Тодаракы Дог: мя видя и мя пыта за тебе, кога щешь да си додешь, а нищо не ми каза за газеты-ты. Уйче Атанасъ ся сржди че му неотписвашь. Поздрави Г. Костакы А. Целувамь го между двѣ-ты вѣждици, пиши ми какъ си е обѣлилъ образъ-тъ на испытаніе-то. Повече не вы пишж зачтото щж да пишж и другы писма за врацж, че чяка человѣкъ-тъ

Вашъ
Спасъ $\overset{\frown}{\text{х}}$. Ивановъ.

Поздравлява вы Геро, и да поздравите кака Яна, Ченкя и всичкы другы.

1167. — Поздравления отъ пловдивскитѣ приятели. Защо Костадинъ Геровъ не е отговорилъ. Пак. 44.

Получено 27 Августа 1853.

Пловдивъ 1853 Августъ 12.

Любезный ми уйче Найдене!

Благодарж за дѣто мя поздравихте въ уйчево-то Константиново писмо. Той неможя да Ви пише сега заради което го пытахте, нъ до пжти ще Ви отпише. За приключены-ты писма сме заплатиле на пощж-тж за до Цариградъ, а за нататъкъ не сме платили. Азъ си ходихъ въ село, та седѣхъ двѣ недѣли, и послѣ пакъ дойдохъ въ Пловдивъ. Поздаавлявать Вы баба х: уйче Атанасъ, нана, тато, мама, тота, Герче, Цонка и всичкы другы роднины, надѣять ся да си дойдешь. Особено Вы поздравлява Г. Стуилъ Захар. Г. Николакый Стояновичъ Чяликый, Г. Стоянче икыминъ и Г. Аргырче Захаралый и всичкы-ты домашни у чорбаджи Салчеви. Моли Ви ся уйче Константинъ да поздравите и Вы въ писмо-то си всичкы-ты особно Г-на Стуила, за да ся увѣрять че Вы поздравлява уйче Консгантинъ и отъ тѣхъ. Поздравлява Вы и Г. Гарабетъ Задуровъ. Съ двѣ пощи не Ви е писалъ уйче Константинъ писмо, зачтото когато щялъ да Ви пише то го повтресло.

Вашъ
Спасъ Ивановъ.

1168. — Училището въ Пловдивъ отива добрѣ. Кои сѫ учителитѣ и какво прѣподаватъ. Пак. 44.

Пловдивъ 1853 Октомвр. 7-ый

Любезный ми уйче Найдене!

Пріяхъ Ви писмо-то отъ 20-ый Септемврій, и много ся радвамь; понеже азъ не сьмь достоенъ да пріемѫ отъ Васъ писмо, безъ никаквѫ работѫ; а Віе мя удостоихте. Училище-то си слѣдува пакъ спорядъ прьвый рядъ; уйче Константинь заедно съ Христя Груевъ прѣдавать на момчета-та. За мене, ако желаете да ся научите; азъ друго неучѭ, освѣнь Грьцкый языкъ при Г. Грыгорче, и съ уйчя Константина учимь нѣколко Латынскый языкъ. Много ми е мѫчно, като сь толкова малкѫ работѫ си прѣминувамь врѣмя-то. Затова Ви ся молѭ, дано поне Віе ми опрѣдѣлите какво да правѭ.

Добро видѣніе.

Вашъ покорный ученикъ
Спасъ.

1169. — Съ какви условия се приматъ геровитѣ ученици въ вѣнския университетъ. Да се промѣнятъ свидѣтелствата. Пак. 44.

Вѣна 1856 Јениар. 5/17

Господине Найдене Геровъ!

Отодавна искахме съ Спаса да вы пишемь, а веднашь отъ тѫѭ, другый-пѫть отъ онѫѭ причинѫ, та така и досега прѣминахме врѣме-то безъ да вы пишемь. Имате правда тука да кажете: ако не бѣ Вы накарала нужда-та сега, то Богъ знаеше щехте ли да ми пишете, затова имате правда, а ми нѣма по вече что да кажемь.

Мы ся прѣдставихме на 1-ый Октомвр. съ свидѣтелства-та на Академіѭ-тѫ, и той что бѣше за Деканъ поставенъ, ны пріе. А въ това врѣме пріемать ученицы-ты до новѫ годинѫ, таче прѣзъ тыи тры месѣци прѣглѣдвать професоры-ти всичкы-ты свидѣтелства, за да видять кой е за да ся пріеме и кой не. Така и намь сега казаха, че ни пріемать, само да върнемь свидѣтелства-та что имаме тука сега, та намѣсто тѣхъ да пріемемь друы, въ които явно да стой че сме свръшили седьмь годины — зачтото въ свидѣтелства-та ни стои че сме учили само три годины въ филибе, а что сме учили прѣзь тыя три годины и на прѣдъ, нѣма ничго да ся споменува.

Затова щете да направите сега другы свидѣтелства, въ които явно да стой, че четыры-ты годины сме учили въ Габрово или гдѣто вече вы за по́-добрѣ видите, а другы-ты тры годины въ Филибе, и че на конець сме положили испытъ отъ всичкы-ты наукы (испыть за зрѣлость), които вы пишемъ. Отъ наукы-ты ще да пишете ф и з ы к ѫ, г е о м е т р і ѭ, а л г е б р ѫ, в с е о б щ ѫ и с т о р і ѭ, л о г ы к ѫ, п с и х о л о г ы ѭ, е с т е с т в е н ѫ и с т о р і ѭ, б л а г о н р а в і е, б л ъ г а р с к ы й и г р ь ц к ы й я з ы к ъ. Отъ всякѫ наукѫ щете да турите какъ сме ся отговориле, сир. добрѣ, посрѣдъ и както вече вы видите.

Туряме вы и прѣписъ отъ нашите свидѣтелства, за да видите какъ ся написаны. Друго вече ви ся молимь да ни гы испратите до колкото е възможно по̀скоро. Оставаме за всякога вамъ задлъжены.

Рашко Петровъ

Уйче Найдене!

Това чтото вы пишеме съ Рашка, дано да сѫ свръши до конеца на Февруарій, зачтото тогава трѣбва да гы прѣдставимь, догдѣ ся не е свръшиль тоя с е м е с т р ъ. Друго-то ни е всичко добрѣ, и наукы-ты си слѣдуваме сь рядъ. Двѣ писма сьмь приялъ отъ васъ, а азъ ви несьмь отговорилъ, зачго-то не знаяхь, что да Ви пишѭ. Щѫ да ви бѫдѫ завсегда длъженъ.

Спасъ Јовановъ.

———

1170. — Какъ да се направятъ свидѣтелствата и какво да се пише въ тѣхъ. Пак. 44.

Вѣнж 19 Януар. 1856.

Любезный уйче Найдене!

Прѣди десятина деня Ви пратихме съ Рашка писмо, въ което Ви пишемь да ни пратите свидѣтелства. Въ него писмо забравихме да Ви пишемь да турите въ свидѣтелства-та, че четыре годинъ сме учили въ Трьново или въ Габрово въ приватно училище (въ Пансіонъ); а послѣдны-ты три годины въ Филибе спорядъ както Ви пишемь въ друго-то писмо подробно. Наукы-ты, на какъвъ языкъ сме учили не спомѣнувайте въ свидѣтелства-та. Молимь Ви ся да гы пратите по̀-скоро, до гдѣ ся не е свьршилъ прьвый семестръ; зачтото ако гы непріемемь до тогава, щжть да ны накарать да дадемь испытъ. Прьво-то писмо Ви пратихме чрѣзъ Попъ-тъ, а това Ви пращаме съ пощж-тж; пратѣте и Вие свидѣтелства-та чрѣзъ Попъ-тъ.

Много ми е мжчно, като не сьмь пріялъ отдавна отъ дома и отъ владыка-та писмо. Все мя е страхъ да не ся е нѣчто зло случило.

Добро видѣніе.

Вашъ
Спасъ Јовановъ.

1171. — Изпращатъ се нови свидѣтелства за постжпяне въ университетъ. Коп. кн. 1.

Г. г. Рашку Петрову и Спасу х. Јованову.

С. Петербургъ 11 Февруар. 1856.

На 6/18 Февр. ви писахъ накжсо, колко да ви обадж, че сьмь пріялъ писмо-то ви отъ 5 Яннуар. въ което ми пишете да ви пратж другы свидѣтелства намѣсто оныя, които Ви сьмь далъ, кога сте излѣли изъ училище-то. Ето азъ ви написахъ другы свидѣтелства, въ които Ви пишж, че сте учили 4 годинъ въ Копривщицж и послѣ още три въ Филибе, и показвамь наукы-ты, които сте прѣминжли. Тыя свидѣтелства Ви пращамь право по пощж-тж до г. х. А. Михайлова, за да ви стигнжть на врѣмя. А писахъ датж съ задне число спорядъ оныя, които Ви сьмь далъ на врѣмя. Ако и съ тыя свидѣтелства срѣщате пакъ прѣпятствіе за да продлъжавате ученіе-то си въ университета, искайте отъ начялство-то срокъ до единъ мѣсяць и ми пишѣте тука право по пощж-тж, та азъ могж да идж тука въ Австрійско-то посолство да обадж какъ е работа-та, и да ся помолж да нагласять, каквото занапрѣдъ да не ви правять прѣпятствіе. Друго-яче не може, кога училища-та въ Турско не сж нарядены както трѣбва, та, като ся промѣни учитель-тъ, всичкый рядъ ся размѣнява. За тыя свидѣтелства, что ви пращамь, азъ стоіж насрѣщж, зачтото и въ Копривщицж и въ Филибе сте учили при мене и сте прѣминжли тыя наукы. Повече не ви пишж сега, че бръзамь. Пишѣте ми вые по̀-скоро щжть ли ви свршять тыя свидѣтелства работж, и что учите въ университета. Добро видѣніе!

Вашь
Н. Геровъ.

1172.—Министерството на просвѣщението пише да се приематъ геровитѣ ученици за редовни студенти. Пак. 44.

Вѣна 1856 Јуній 4/16.

Любезный уйче Найдене!

Двѣ писма сьмь пріялъ отъ Васъ а азъ Ви не сьмь отговорилъ. Молж Ви ся да ми ся не срьдите, че Ви не сьмь писалъ; зачтото незнаяхъ что да Ви пишж, като една година не бѣхъ пріялъ отъ дома писмо, нито пакъ съ училище-то бѣхме свршили работж. Зимаска като ви пратихте другы свидѣтелства, занѣсохме на Деканатъ, а той каза че тыя свидѣтелства сж сжщы като прьвы-ты, и нещя да ны

пріеме. Откакъ употрѣбихме всичкы срѣдства, отидохме най послѣ при Министръ-тъ на просвѣщение-то, и му дадохме молбѫ. До завчера незнаехме какво рѣшеніе е станало; та завчера ны выка Деканатъ и ни даде рѣшеніе-то; въ него пишеше - Спасъ Јовановъ и Рашко Петровъ сѫ пріемены за рѣдовны ученици на мѣдицинѫ: тѫ, и ще имъ ся брои и онова врѣмя, което ся прѣминѫли като нерѣдовны ученици. Молиме Ви ся да ны пратите нѣкой листъ отъ блъгарскый словарь.

Вашъ
Спасъ Јовановъ.

Зачто не вы писахме толкова врѣмя, трѣбва да ви е писалъ Спасъ; причинѫ-тѫ бѣше да свръшимь съ училището както что трѣбва и то ся свръши. Нечто ново нѣма да сме ся научиле отъ наши-ты страны, зада ви пишемь. Сега щемь вече да ви пишемь по често.

Вашъ
Р. Петровъ.

1173. — Изпращатъ се листове отъ рѣчника. Да се повърнатъ нѣкои книги. Костадинъ Геровъ се чака. Коп. кн. 1.

С. Петербургъ 25 Августа 1856.

Любезный Спасе!

Азъ ся забавихъ да отговорѭ на писмо-то ти, нъ това не ще ти е криво, зачто-то и ты не си ся прѣписалъ твръдѣ много и слѣдъ 6 мѣсяци отговаряшь на писма-та ми. Исто тѫй кѫсо щѫ ти пишѭ, както и ты менѣ.

Прѣди нѣколко дни пратихъ по г. Мухина до г. х. Атанаса 6 листове отъ рѣчника ми, за да ся дадѫть тебѣ. Слѣдъ нѣкой день щѫ ти пратѫ другы 5 или 6 листове.

Книгы-ты, что ти оставихъ лани, кога да тръгнѫ за тука, вѣрвамь, не ти трѣбвать, та гы дай г. Хр. Гешеву да ми гы прати за Филибе.

Слѣдъ 15—20 дни азъ си отхождамь оттука. Прѣди да тръгнѫ щѫ ти пишѭ, нъ ако приемѫ отъ тебе писмо да пишешь, что си училъ прѣзъ годинѫ-тѫ, можялъ ли си да слѣдувашь добрѣ наукы-ты и проч.

Костадина чякамь да дойде тука прѣзъ Вѣнѫ; ако е стигнѫлъ въ града ви, кажи му да бръза, за да мя затече тука.

Рашку много здравѥ.

Добро видѣние! Н. Геровъ.

1174. — Спасъ Ивановъ искалъ да се прѣмѣсти въ Прага. Какво трѣбва да се прави. Коп. кн. 1.

Цариградъ 12/24 Юния 1857.

Любезный Спасе!

Слѣдъ толкова врѣмя едва дочякахъ твое писмо отъ 6/18 Април. Азъ не ти ся отговорихъ тутакси като го прияхъ, зачтото тогава наскоро отидохъ въ Одессѫ, та ся врънѫхъ на 1/13 Юния.

Искашь да пишѭ на Г-на Тирка да тя пустне да идешь въ Прагѫ да слѣдувашь учение-то си, зачтото ти казвалъ Г-нъ Коста Павловичь, че е по̀-добрѣ тамъ за единъ ученикъ. Азъ не могѫ да разумѣѭ, като е по̀-добѣ въ Прагѫ, зачто г-нъ Коста да остави оттамъ, та да прѣмине въ Вѣнѫ да ся учи. Отъ другѫ странѫ знаѭ, какво Вѣнскый университетъ ся слави за лѣкарство-то повече отъ Пражскый. Най-послѣ, и да е по̀-добрѣ въ Прагѫ, Г-нъ Тирка може да не послуша мене да тя пустне да идешь тамъ. Всичко си има рядъ, та ако искашь да идешь въ Прагѫ, пиши ми по кои причины е по̀-добрѣ тамъ, тогава азъ да пишѫ на владыкѫ-тѫ, та той да даде изволение на Г-на Тиркѫ да тя пустне да идешь. Отсега занапрѣдъ ми пиши за Филибе, зачтото азъ по Петровдень или една недѣля послѣ трѣбва да сьмь тамъ. Врѣмя има да идешь въ Прагѫ, ако ся намѣри това за пѫтно.

Казвашь, че владыка-та и отъ дома ти не ти пишѫть чясто; нъ ты още по́рѣдко имъ пишешь и това не правишь добрѣ. Като писа менѣ тука; зачто да не пишешь и Геру?

Добро видѣние! Твой

Н. Геровъ.

На Г-на К. Павловичя кажи, че щѫ отговорѭ на писмо-то му отъ Филибе.

1175. — Съвѣти на сестринецъ. Коп. кн. 3. 322.

Г-ну С. х. Јованову.

Пловдивъ, 6/18 Февруария 1859.

Не знаѭ, любезный Спасе, на что да отдамь млъченѥ-то ти, да ли че сте ся прѣдали на длъбоко въ учение-то, та сте заборавили всичко друго, или сте ся навдигнѫли, та не марите за насъ. Или едно-то было, или друго-то, ако да размыслишь добрѣ, и ты самъ щешь кажешь, че не е пѫтно така да прави чловѣкъ и менѣ много ми е мѫчно, като ся заминувать годины безъ да имамь писмо отъ тебе.

Баща ти ми пише, че си отышьлъ въ Прагѫ, и не знае зачто и какъ, та мя пыта мене да му кажѭ, добрѣ ли си направилъ. Нъ азъ не могѫ му да́ отговоръ прѣди да ми кажешь, по коѭ причинѫ си оставилъ Вѣнѫ, за да идешь въ Прагѫ. Азъ знаѭ, че ученици отъ другы-ты университеты въ послѣдни-ты годины на учение-то си прѣминувать въ Вѣнѫ, защото тамошный университетъ има повече срѣдство, за да ся усъврьшенствува чловѣкъ въ лѣкарство-то, а ты си направилъ на опакы. За това и азъ не знаяхъ да расправѭ ничто на бащѫ ти, и щѫ чякамь да ми пишешь, какво да му кажѭ. Научявамся, че когато си отышьлъ въ Прагѫ, не си ся обадилъ нито на Г-на Гешева.

Шестдесять фіорины, что си зелъ отъ Г-на Х. Гешева въ Вѣнѫ, платихѫся тука.

Мысленно тя цѣлувамь и желаѭ да си здравъ.

Найденъ Геровъ.

1176. — Прѣпорѫчва се полякъ Яблоновски. Защо отива въ Турско. Лоши извѣстия за Доротея. Пак. 44.

Прията 10 Августа 1860.

Любезный уйчіо Найдене!

Тврьдѣ огдавна ти не сьмь писалъ, и то, зачто-то незнаяхъ какъ да ти адресирамъ писмо-то; а по́-право да ти кажѭ, не ти писахъ, зачто-то нѣмахъ ничто интересно да ти явѫ. Извѣстно ти е, че азъ бѣхъ лѣтоска въ село, и тврьдѣ ми е жялъ, че неможяхъ да тя видѫ; нъ тѣшѭ ся, че скоро щемъ ся видимъ. Азъ сьмь сега въ послѣднѭ-тѫ годинѫ въ мѣдицинѫ-тѫ, и до годинѫ трѣбва да положѭ испыты. Искамь послѣ да останѫ, да слушямь още нѣкои прѣдмѣти, нъ страхъ мя е, че ще ми омрьзне чюжденинѫ-тѫ. Прѣди нѣколко дни ся запознахъ съ единъ полякъ Г-нъ Яблоновскы, той е единъ зрѣлъ и тврьдѣ добъръ человѣкъ. Той ми казѫ, че ще отпѫтува за въ Турско, за да познае живота и обичяи-ты на тимошны-ты, и мя моли да го прѣпорѫчямь на нѣкои добры човѣци. Азъ намѣрихъ за добро тебѣ да го прѣпорѫчямь, и ти ся молѭ, пріими го добрѣ, запознай го и съ другы нѣкои, покажи му чтото му трѣбва и настави го въ по̀-нататъшно-то му пѫтуваніе. Той знае добрѣ русскы, а разумѣва и другы-ты слявянскы нарѣчія. Често четѫ въ Блъгаріѭ лошавы работы за владыкѫ-тѫ; азъ вѣрвамь, че той е кривъ и искамъ ся по̀-подробно да ся научѭ за него. Менѣ трѣбваше да испрати владыка-та още прѣзъ Новембрія пары, а до сега нито писмо, нито пары сьмь добылъ. и тврьдѣ въ лошаво състояніе сьмь, нъ менѣ не е много мѫчно, зачтото той е чясто заборавялъ на мене по пять шесть месяци, та сьмь вече навыкнѫлъ. Бащи ми искамь да пишѫ, нъ незнаѭ, гдѣ е сега клѣтникъ-тъ, въ Цариградъ ли или въ село. Сега ти неприключявамъ за баща ми писмо, зачтото много врѣмя ще мине, догдѣ добыешь това писмо, затова поздравлявамъ ты само, и баща ми, майкѫ ми, и всичкы

другы, а съ поща-тж щж имъ пишж. Катоми явишь адрессо-то си, щж ти пишж по̀-често. Нарочно поздравлявамь нанж Найденицж. Останѣте съ здравіе.

Прага 3/15 Февруар. 1860.

твой
Спаçъ Ивановъ.

1177. — Характеристични бѣлѣжки за живота и отношенията на Доротея съ своитѣ. Пак. 44.

Прията 19 Юния 1861. Отгов, 30 Юния.

Прага $\frac{18}{6}$ Јуния 1861.

Любезный уйчїё Найдене!

Писмо-то ти отъ 7 Јуния заедно съ пары-ты прияхъ. Много ти благодарѭ уйчїё; вѣрвай по̀-голѣмо добро не можѣше ми направи. Трѣбва още да ти поблагодарѭ за съвѣтование-то; ты си по̀-разуменъ и по̀-опитенъ, затова съ драго срьдце слушямь твои-ты съвѣты. Какъ да ся обхождамь съ владыкж-тж, само него незнаѭ. — Испрьво му всичко одобрявахъ, дору му и ласкаяхъ; и истинна дльго врѣмя му трьпѣхъ, като видѣхъ, че само чрѣзъ него могж да си свршьшѭ учение-то, нъ найпослѣ, когато той зачна, безчеловѣчески дася обхожда съ мене, тогава вече излѣзохъ изъ трьпѣние, и отговорихъ му както заслужва. Много мя догнѣва на владыкж-тж, прѣди двѣ годины, кога ходихъ дома, и баща ми ми ся така много оплаква отъ него. и още повече ся разгнѣвихь, като ся научихъ, четой тврьдѣ варварскы постжпилъ съ покойный ми братъ Гера. Макарь ида ми докрывя много, трѣбваше да му прѣмлъчѭ, нъ злѣ сторихъ, зачтото ся показахъ безъ характеръ, и голѣмж погрѣшкж направихъ. Владыка-та навыкнжлъ само да ядосва едного и другыго; чтомь ся видѣхме, накара мя да пишѭ Геру, че сьмь ся врьналъ въ Турско, зачтото владыка-та неще вече да ми харчи; затова му ся молѭ, тутакси да ми прати (Геро) 400 минцове, да идж даси свршьшѭ наукж-тж. Това ми диктува́ самъ владыка-та, и още притури противъ себе си укорения, ужь отъ моѭ странж, и че азъ много съжалявамъ Гера. Что искаше — владыка-та съ това да направи, незнаѭ, само това знаѭ, че когато е добылъ Геро това писмо, былъ е боленъ, и разумѣва ся че много е подѣйствувало на болесть-тж му; кой знае да ли го не е то писмо утровило. Ето каквы глупавины прави владыка-та, тачe не е чюдно, че човѣкъ излѣзе изъ трьпѣние. Не малко ми е жяль, че владыка-та ся обхожда и съ бащж ми тврьдѣ немилостиво; баща ми му далъ пары-ты си, и сега въ старость си блъска главж-тж насамъ нататъкъ, дася прѣхрани, а пакъ владыка-та ся развява като кадиѭ, неще за никого да ся погрыжи. Азъ ся сега пакъ молѭ на владыкж-тж, макаръ да мя е страхъ, че ще бжде напраздно. Много ти ся молѭ уйчїё, пиши му и ты, и докажи му, че ще е щета за толкова врѣмя и затолкова пары, ако ми непомага още и тжѭ годинж. Азъ мыслѭ, че тебе ще послуша. По̀-добрѣ е да му неспомѣнувашь, че си ми пратилъ пары, зачтото може да ся разядоса, а отъ другж странж, като ся научи, че ми си пратилъ пары, той неще ми прати тутакси. Пиши ми колко длъго ще ся забавишь въ Цариградъ, за да знаѭ гдѣ да ти пишѭ. Азъ ти ся много молѭ уйчїё Найдене, ако ти е възможно прати ми още 15 минцове, зачтото повече отъ половинж пары-ты дадохъ за борчове, сь другы-ты едва ли щж могж единъ мѣсяць поминж, а тврьдѣ ся сумнѣвамь, че владыка-та неще ми прати, баремь не така скоро. Ако ти е възможно, щешь ми направишь голѣмо добро съ това, а пакъ ако ми прати владыка-та, той ще ми прати повече, та щж могж да ти врьнж 15-тѣхъ минцове, ако не всичкы-ты.

Пакъ ти благодарѭ уйчїё Найдене, и молѭ ти ся да ся погрыжишь за мене. Добро—видѣние

Твой
Спасъ Јовановъ.

Тука недобываме никаквы блъгарскы новины, затова ти ся молѭ азъ, и всичкы тукашны Блъгаре, давно можешь издѣйствува да добываме Блъгарїж или Цариград. вѣстникъ. Ако бжде, дай имъ мой-тъ адресъ.

1178. — Съвѣтъ за женидба; не е врѣме за женене. Причинитѣ на това. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 20. Април. / 2 Мая 1862.

Любезный Спасе,

На 6/18 Април. ти писахъ за отговоръ на писмо-то ти отъ 19/31 Марта. Послѣ прияхъ писмо отъ Г-ре Гешоглу и Райновъ, които ми казвать, че сте искали и сте зели отъ тѣхъ, не както пишете менѣ, 60, а 200 фиорини, че Ви трѣбвали за испыть, что има да дадешь. Въ исто-то врѣмя ся научихъ изъ другъ пѫть, че си щялъ да ся женишь по Великъ-день, та да не бы за това да си зелъ толкова пары. Право азъ никакъ не искамь да повѣрвамь това, зачтото, ако да е истина, не могѫ да постигнѫ, слѣдъ женидбѫ-тѫ какво щешь правишь, като още не си свършилъ учение-то си и нито тамъ, нито тука можешь да правишъ хекимджиликъ, а другъ поминъкъ или имотъ нищо нѣмашь. За това тя съвѣтувамь, прѣди да ся рѣшишь на таково нѣчто, да прѣмыслишь хубавѣ, въ какво положение щешь влѣзешь, ако направишь това, зачтото млади-ти лесно залюбвать и въ замаяніе-то отъ любовь-тѫ всичко занапрѣдъ имъ ся прѣдставя най-льскаво, нъ на дѣйствителность не е така. Другы доказателства за това не ти трѣбвать; стига само да помыслишь, че съ такѫвѫ преждеврѣменнѫ и несвоеврѣменнѫ женитбѫ ся побръквашь отъ да свършишь учение-то си, което ще ти даде звание и поминъкъ за всичкый ти животъ, а человѣкъ безъ положение и безъ извѣстенъ поминъкъ какво е, не можешь да не знаешь, зачтото гы има насѫдѣ. Освѣнь тѫѭ и толкова другы несгоды, помысли още какъ ще ся глядашь съ онѭѭ женѫ, която тя зима ужь да ѭ направишь честита, а то излиза съвсѣмь наопакы. Помысли още, какво впечятлѣние ще направи това на родители-ты, които, както знаешь, толкова сѫ оскръбени, и ся надѣвахѫ ты да гы утѣшишь. Вѣрвамь, че тыя мысли ти сѫ минували прѣзъ ума, и не щѣшь да идешь да постѫпишь така безразсѫдно, и желаѭ по̀-скоро да ми пишешь, за да излѣзѫ отъ мерака, който ми даде това извѣстие. Кога свършишь учение-то си и ся настанишь, тогава отъ женитбѫ-тѫ, истина, по̀-добро нѣма, и можешь да земешь коѭто щешь, съ увѣрение, че щешь да ѭ направишь честита истина.

Съ надѣждѫ за скоръ отговорь, желаѭ ти онова, което ще бѫде най-честито за тебе.

Твой уйче
Н. Геровъ.

1179. — Съвѣтъ какъ да постѫпи Спасъ Ивановъ слѣдъ свръшване медицината. Нѣма помощь отъ никѫдѣ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 23 Августа 1862.

Любезный Спасе,

Писмо-то ти отъ 28 Юния прияхъ на 21 Юлия. Тогава-си не можяхъ да ти отговорѭ, зачтото Австрийска-та поща, спорядъ Бѣлградскы-ты събытия, не ходяше рядовно, каквото и сега още не ся е оправила и досега, а послѣ бяхъ повънъ, та прѣди 4 дни сьмь ся прибралъ. Кога прияхъ това писмо, баща ти бѣ тука та му явихъ желание-то, дѣто имашь като свършишь медицинѫ-тѫ, да изучишь и законовѣдѣние. На това той ми отговори, както ти пише въ притворено-то писмо, и азъ трѣбва да притурѭ, за твое увѣрение, че другояче и не може да направи, зачтото, истина, не е въ положение вече да харчи. Колко отъ моѭ странѫ, азъ сьмь съгласенъ съ тебе, че ще да е добрѣ да имаме не десять, нъ и сто и десять правдословы. Нъ като нѣмаме сега почти никаквы учены, малко-то ония които сѫ имали случяй да научять медицинѫ или друго нѣчто, да сѫ далечь и тии отъ народа, това азъ не намирамь за пѫтно. По̀-добрѣ ще е дѣто да ся маѭть да учять и другы работы, да ся приберѫть сега да слугувать на народа съ онова, чтото знаѭть, а друго-то да оставять на другы да учять, та въ исто-то врѣмя да ся удвои число-то на дѣятели-ты. Освѣнь това единъ медикъ тука, въ сегашни-ты обстоятелства, може да принесе ползѫ несравнено повече отъ правдослова, и по̀-добрѣ е и неиз-

бѣжно нужно е да ся удовлетворять прьвѣ насѫщны-ты потрѣбы, па тогава да ся гляда и повече. Това е обще за всичкы-ты наши, дѣто ся учять.

А лично за тебе и не може да бѫде и другояче. Баща ти, както ти казахъ и по̀-горѣ, не е въ положение да ти харчи. Оттука нѣма никаквѫ възможность да ти ся помогне; отъ Одессѫ да нѣмашь никаквѫ надѣждѫ; азъ сьмь просилъ и по̀-малкы работы, нь не сьмь получилъ и най-малко нѣчто и не могѫ вече и да просѫ, тачe и не е вѣрно, дѣто си ся научилъ, че тамъ има общество, което да помага да ся учять блъгарчета. Исго-то могѫ да кажѭ и за Букурешскы-ты блъгары. И така азъ не намирамь никакъвъ другъ колайлѫкъ, освѣнь да дрьжишь испытъ на медицинѫ-тѫ, па да ся приберешь нѣйдѣ въ отечество-то, та и народа да ползувашь и ты да ся поминешь, освѣнь ако намѣришь ты нѣкое срѣдство за да продлъжишь учение-то си. Прѣмысли и самъ и което намѣришь за по̀-добро, онова врьши. Повече не ти пишѭ, зачтото имамь много работы, и това писмо, както може да видишь, е писано набръзо. . . . . .

Желаѭ ти да си здравъ и честитъ въ всичко и остаямь съ неизмѣннѫ любовь за тебе

Твой

Н. Геровъ.

1180. — Изпращане кръщелно свидѣтелство. Доротей само една недѣля униятинъ, послѣ пакъ се повърналъ на фенеръ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 11/23 Яннуар. 1863.

Любезный Спасе,

Притварямь ти, спорядъ желание-то ти, свидѣтелство за рождение и крьщение-то. Това свидѣтелство тука не може да бѫде другояче, зачто-то, както знаешь. въ нашенскы-ты церкви не дрьжять протоколы. . . . .

Владыка-та, братъ ти, истина показалъ, че отъ Едрене отхожда за да стане униятинъ, и въ Цариградъ слѣзлъ при католици-ты, нъ слѣдъ недѣлѭ ся врьнѫлъ на фенеръ и отвелъ отъ униатскѫ-тѫ церквѫ Евдоксиадскый епископъ, Главатаря на Едренскы-ты униаты, Курукафѫ и другы.

Желаѭ ти благополучнѫ новѫ годинѫ и остаямь

твой

Н. Геровъ.

1181. — Аптекарь съгласенъ да дойде въ Турско. Потрѣбниятъ капиталъ за една аптека. Пак. 33.

Прията 22 Янн. 1863.

Виена $\frac{12}{24}$ Јануар. 1863.

Любезный уйчо Найдене!

Почти два мѣсяци несьмь добывалъ отъ тебе писмо, та мя е страхъ да не сте болни. Азъ ти сьмь писалъ три писма вътова растояние. Послѣдне-то писмо ти пратихъ съ турскѫ-тѫ пощѫ, зачтото Теофанъ написа прѣзъ неѭ недѣлѭ за Филибе. Въ него писмо тя пытахъ за нѣкои нѣща, които сѫ за мене тврьдѣ важни; надѣѭмь ся, че съ идѫщѫ-тѫ пощѫ, щешь ми отговоришь. Днеска ся разговаряхъ съ единъ апотекаръ, които е свршилъ апотекарскый-тъ курсъ, и осемь годины е служилъ въ тукашнѫ апотекѫ. Той е изряденъ мѫжъ, и рѣшава ся да дойде въ Турско, съ условия, като ти писахъ въпослѣдне-то си писмо. Съ него ся разговаряхъ за апотекѫ, и той ми казва, че съ 100 двѣстѣ фиорины могѫ да имамь всичкы потрѣбны лѣкове. Освѣнь това, той пристая, да учи брата ми Веля, та слѣдь врѣмя той да прѣвземе работѫ-тѫ. Азъ незна̀ѭ къкво по̀-добро отъ това бы было, за мене и за брата ми. Азъти ся пакъ молѭ да ми отговоришь, какъ мыслишь за това. Поздравлявамь Нанѫ, Герчя и всичкы-ты другы наши и ваши. Добро видѣние.

Твой

Д-ръ Спасъ Јовановъ

1182. — Клюкитѣ на Рашко Петровъ, на Гешовъ и на Теофанъ Райновъ за Н. Герова. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, $\frac{27 \text{ Септемвр.}}{9 \text{ Октомвр.}}$ 1863.

Любезный Спасе,

Имамъ на ржцѣ три твои писма отъ 17/29 Августа и 8/20 и 15/27 Септемвр. Съ ходенье-то си въ Узунджовж на панаира не можяхъ да отговорьж на пръвы-ты двѣ съ врѣмя. Въ тыя писма ми пишешь да ти проводж пары и по тоя поводъ ми казвашь, какво сж писали и говорили Рашко, Гешевъ и Теофанъ за мене.

Всякой е свободенъ да пише и да казва каквото ще, та не быхъ ти отговорилъ ничто за тѣхнж милость, ала отъ писмо-то ти ся види като да тя е смжтило писано-то и казано-то отъ тѣхъ, та, да ти дойде срьдце на мѣсто, азъ пакъ щж ти похвальж Рашка за голѣмж-тж проницателность, что има, та е открылъ въ мене такывы свойства, които досега никой другъ не е позналъ. Като има той такжвж способность само да види чловѣка и да го познае какъвъ е, както е позналъ мене само отъ единъ поглядъ, че сьмь горделивъ и якоглавъ, безъ да има случяй да види гордость-тж и якоглавие-то ми, не щешь му останешь не отсраменъ и ты можешь честити на братанци-ты и на сестринци-ты му още по̀-добрь чиче и уйче.

А пакъ Гешевъ ако е писалъ нѣчто несгодно за мене, нека му е просто, зачтото е направилъ това въ трапность-тж си слѣдъ разговора ни, въ които му дадохъ да разумѣе, че ты нѣмашь оставены у мене пары подъ тѣхнж заповѣдь.

Колко за Теофана, друго нѣма что да кажьж, освѣнь да пожялѣьж, че и разумъ и свѣсть не ся оставять въ наслѣдство, та да разумѣва, что му пишьжть и да ся свѣстява, кога пише.

Нъ тыя сж все праздны работы, които може да оставимь и на странж, а за пары, что ми пишешь да ти проводж, това е дѣто ми докарва мжкж . . . . .

Повече не ти пишьж сега, че бы на бръзо.

Твой
Найденъ Геровъ.

1183. — Костадинъ Геровъ боленъ въ Вѣна. Спасъ Ивановъ се грижи за него. Пак. 44.

Прието 14 Ноемвр. 1863. Отгов. 22 Ноемвр.

Виена $\frac{10}{22}$ Ноемвр. 1863.

Любезный уйчо Найдене!

Въ послѣдне-то си писмо ти явихъ, че сьмь дрьжялъ испытъ, и че уйчо Костадинъ дойде тука да ся лѣчи. Сега ти пишьж по̀-надлъго за уйчя Костадина: Той бѣше сиромахъ-тъ много злѣ, кога дойде тука, нъ слѣдъ нѣколко дни му стана по̀-добрѣ; и ные мыслехме, че щемь го избавимь. Виенскый-тъ климатъ е много лошевъ за тыя болѣсти, затова намыслихме да го пратимь, въ по̀-топлъ климатъ; нъ догдѣ да видиме, гдѣ ще бжде за него по̀-сгодно, стана му пакъ злѣ, затова трѣбваше да чѣкаме колко голѣ да ся оправи, па тогава да го пратиме; нъ злощастный уйчо Костадинъ, отъ день наденъ по̀-злѣ и по̀-злѣ утиваше, и като така много отпадна, чтото и отъ кревата си неможѣше да слѣзе, тогава той поиска да го прѣмѣстиме въ болницж-тж, зачтото само тамъ могжть да му слугувать както трѣбва. Прѣди еднж недѣля го прѣмѣстихъ въ болницж-тж на по̀-добро-то отдѣление, гдѣто заплатихме 6 минцове за единъ мѣсяць; тамъ има всичко по̀-добрѣ. Ты знаешь уйчо, че ми не е уйчо Костадинъ хладнокрьвенъ, па затова можешь да си помыслишь, че азъ сьмь ся отъ срьдце старалъ да му ся помогне; нъ за злощастие наше и на цѣлъ народъ, всичко бѣше напусто; — уйчо Костадинъ едва ли ще живѣе още десять дни! Кьква впечатление ми прави уйчо Костадинъ! Вѣрвай уйчо Най-

дене, и азъ сьмь половина болѣнъ. Испытъ и мысли, че сьмь слабъ, та и мѣне може да постигне уйчова-та Костадинова сѫдбина, съсыпахаме, та мя е страхъ за здравие-то си. Съ идѫщѫ-тѫ пощѫ пакъ щѫ ти пишѭ. — Поздравлявамь Нанѫ.

Твой
Д-ръ Спасъ Јовановъ.

1184. — Костадинъ Геровъ умрѣлъ въ Вѣна. Пак. 44.

Виена $\frac{17}{29}$ Ноемвр. 1863.

Любезный уйчо Найдене!

Съ послѣднѭ-тѫ пощѫ ти писахъ, че уйчо Костадинъ е много злѣ, и че нѣма надѣждѫ да му ся помогне. Днесь ти явѣвамъ сънаскръвено срьдце, че уйчо Костадинъ ся помина вчера въ единъ сахата слѣдъ обѣдъ. Утрѣ щемь го погрѣбемь. Азъ щѫ сятрудѭ да го погрѣбеме както му пристои. Въ тукашнѫ-тѫ грьцкѫ черквѫ щѫть го опѣять, и тогава щемго погрѣбемъ на православны-ты тукашны гробища. Щѣлъ быхъ дати пишѭ повече, ала нѣмамь доста врѣмя, зачто-то трѣбва да нарѣдѭ чтото ще трѣбва за погрѣбението. До недѣлѭ щѫ ти писа пакъ. — Поздравлявамь Нанѫ и другы-ты наши. Страхъ мя е като ми непишете отдавна, та незнаѭ здрави ли сте.

твой
Дръ Спасъ Јовановъ.

1185. — По болестьта на Костадинъ Геровъ въ Вѣна. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, $\frac{\text{22 Ноемвр.}}{\text{4 Декемвр.}}$ 1863.

Любезный Спасе,

Писмо-то ти отъ 10/22 Ноемврия мя наскръби бескрайно съ извѣстие-то за неблагоприятный ходъ на болѣсть-тѫ на уйчя ти, брата ми, Костадина. Съ нетрьпѣние чякамь утрѣ да дойде пакъ поща-та, та дано да донесе приятно извѣстие, че ся е обрьнѫла на по̀-добро болѣсть-та му.

Много ми е мѫчно, че не могѫ да пишѭ нему истому, а причина-та е че той ми е срьдитъ, та може писмо-то ми да го смѫти, което азъ не желаѭ да му правѭ въ болѣсть-тѫ му. Мѫчно ми е такожде като мыслѭ, че тая срьдня може да е причина дѣто той, намѣсто да дойде тука да ся лѣкува, отыде въ Вѣнѫ, дѣто климать-тъ е немалко противенъ на здравье-то му. Азъ, като чтомь ся научихъ, че има намѣрение да иде, както ми казахѫ, въ Вѣнѫ или въ Букурещь да ся лѣкува, съ прьвѫ пощѫ му писахъ, че ще стори по́-добрѣ да дойде тукъ, нъ писмо-то ми, както ся научихъ послѣ, не го затекло въ Софиѭ. Така и сега не ти пишѭ оттука да направите така или инакъ, не знаѭ какъ ще ся посрѣщне. Затова остая та както видите че е по̀-добрѣ, така да ся направи за да му ся помогне на болѣсть-тѫ. Едно само щѫ ти кажѭ, да пазишь та ако да видишь, че като ся научи, че ти сьмь писалъ за него и что ти сьмь писалъ, това може да подѣйствува злѣ на него, то хичь да не му обаждашь. Това прѣдпазванѥ считамь за потрѣбно, зачтото не желаѭ на никой начинъ нито волею, нито неволею да го отяготѫ и молѭ Бога да му е на помощь.

Притварямь ти писмо отъ бащѫ ти и чякамь отговоръ на писмо-то ми отъ 15/27 тоя Ноемвр. — Добро видѣние!

Твой
Н. Геровъ.

1186. — Отношенията между двама братя. Послѣднитѣ мисли и желания на Костадина Геровъ. Пак. 44.

Виена $\frac{1}{13}$ Декемвр. 1863.

Любезный уйчо Найдене!

Писмо-то ти отъ 15/27 Ноемвр. прияхъ. Въ това писмо ми пишешь, че си казалъ Јованчу Гешеву да ми далжтъ тука 30 # ; а за уйчя Костадина съвсѣмь нищо неспомѣнуваше. Азъ ти неотговорихъ тутакси на това писмо, зачтото, ако ти отговорѣхъ, трѣбваше да ти пишѫ и за покойный-тъ уйчя Костадина що-годѣ; а понеже ты ми и неспомѣнуваше за него, азъ бѣхъ въ недоумѣние какъ да направѭ, и прѣдпочетохъ да чѣкамъ второ писмо отъ тебе, та да знаѭ какъ да ся владѣѭ. — Вчера прияхъ и друго писмо отъ тебе, въ което отъ срьдце съжалѣвашь уйчя Костадина. Сега могѫ да ти пишѭ по-надлъго за уйчя Костадина. Ето что ми приказва той самъ.

Кога да трьгнѫ отъ Цариградъ за Софиѭ, най-голѣмо-то ми желание бѣше да минѫ прѣзъ Филибе и село, па плачехъ като помыслѣхъ, че за да минѫ прѣзъ Филибе трѣбва да си нарушѭ клѣтвѫ-тѫ; и така азъ трѣбваше да трьсѫ другъ пѫть завъ Софиѭ. Като дойдохъ въ Софиѭ, видѣ ми ся много лошево, нътрѣбваше да сносимь всичко; ала това небыло доста; азъ ся скоро и разболѣхъ, и то отъ лошевѫ болѣсть.

Тукъ ми каза уйчо Костадинъ, че ималъ доста понятия за грѫдни-ты болѣсти; и наистинна, той си имаше еднѫ русскѫ брошюркѫ, подъ имя Чехотка. Послѣ продлъжи: Като видѣхъ, че отъ день на день ми по злѣ отиваше, а въ Софиѭ нѣма докторъ да ми помогне; тогава почнахъ да мыслѭ, да идѫ въ Филибе, което ми и самъ Филаретовъ пишеше; нъ азь и въ това бѣдно положение, нещѣхъ да си погазѫ рѣчь-тѫ, и прѣдадохъ ся на сѫдбѫ-тѫ си. Слѣдъ нѣколко недѣли, като твърдѣ испаднахъ, намыслихъ да идѫ извънъ Турско да трьсѫ помощь. Искахъ да идѫ въ Бѣлградъ или въ Букурешь, нъ паша-та Софiйскый казалъ, че затамъ неможе да ми даде тескере, зачтото тамъ было плъно съ русскы шпионе; а освѣнь това, казалъ паша-та, мень е порѫчяно отъ Цариградъ да внимавамь надъ тоя човѣкъ, и да го непущамь да излѣзе отъ тука. Послѣ като видѣ и самый-тъ паша че сьмь злѣ, казалъ: ные ще му дадемъ тескере даиде вь Виенѫ, и азъ го съвѣтувамь да иде по-скоро, зачто може да ми порѫчять отъ правителството да го пратя въ Цариградъ, а той както е болѣнъ ще умрѣ по-пѫтя. И така азъ трѣбваше да дойдѫ въ Виенѫ. Сега сьмь тука, оставямь-ся на ваши-ты рѫцѣ, ако е възможно помогнете ми.

Уйчо Костадинъ искаше да го намѣстиме въ болницѫ-тѫ, зачтото тамь ще минува по́-ефтино; нъ азъ го прѣдумахъ да неходи въ болницѫ-тѫ и му намѣрихъ одаѭ въ сѫщѫ-тѫ кѫщѫ, гдѣто и азъ сѣдѫ. Тука бѣше му отъ всѣкѫ странѫ добрѣ, и азъ макарь да учяхъ тогава за испытъ, ходѣхъ чясъ почясъ при него. Чтомь дойде уйчо Костадинъ тука азъ му спомѣнахъ, че тукашный-тъ климатъ нее за него, ала ные неможехме да го пратиме тутакси въ здравъ климатъ, зачтото бѣше ся съсыпалъ отъ пѫтя, и затова трѣбваше да чѣкаме да ся поправи, па тогава даго пратиме. И наистинна слѣдъ нѣколко дни стана му по̀-добрѣ, и ные хесапехме гдѣ е по̀ добрѣ и по́-лѣсно да го пратиме. Между това той стана по̀-веселъ, и клѣтникъ-тъ мыслѣше, че ще ся избави; нъ наскоро му стана пакъ злѣ, и отъ тогава болѣстьта му всякой день ся усилваше, и за кратко врѣмя твърдѣ много изпадна. Тогава несамо ные нъ и самъ той видѣ, че е всичко напраздно, че нѣма помощь, и като бѣше така много ослабналъ, чтото, и отъ постелѭ-тѫ неможѣше да стане; поиска да го прѣместиме въ болницѫ-тѫ, гдѣто слѣдъ двѣ недѣли ся поминѫ. Азъ ти писахъ на другый-тъ день, че ся е поминалъ, и погрѣбахме го спорядъ както ти пишяхъ. Разноскы-ти за погребение-то е платилъ Теофанъ.

Скоро щемъ ся видимъ, па щѫ ти приказа по́-надлъго за уйчя Костадина. Сега могѫ само това да ти кажѭ, че уйчо Костадинъ ти бѣше много срьдитъ, което не малко му е навредило. Да е добылъ твое-то писмо, което си му пратилъ въ Софиѭ, тогава възможно да бы заборавилъ на всичко, па бы утишилъ въ Филибе. Сега е всичко напусто. Сега ниостая да жялиме, ные и цѣлъ народъ.

Поздравлявамъ Наиѫ и всичкы-ты други. — Добро видѣние.

Твой

Д-ръ С. Јовановъ.

1187. — Спасъ Ивановъ иска да се усъвършенствува въ медицината. Какъ мисли да нареди аптеката си. Пак. 44.

Прията 5 Януар. 1864. Отгов. 17 Януар.

Виена 24 Декемвр. 1863.

Любезный уйчо Найдене!

Пó-прѣди ти писахъ за уйчя Костадина; сега пакъ за мене. Азъ трѣбва на всякой начинъ да останѫ тука, още три четыре мѣсяци. Ты ми казваше, че ако искамь да дотъкма всичко, то нѣма край. Това е истинна така, нъ трѣбва баремь неизбѣжно потрѣбно-то да дотъкма; а затова трѣбва непрѣменно да останѫ тука още три-четыре мѣсяци. Азъ искамь сь чистѫ съвѣсть да бѫдѫ докторъ. Не е нуждно да ти разяснѣвамь всичко надлъго; ты си разумѣнъ, и ако мя недрьжишь още задѣте; тогава щешь ся постараешь, да могѫ да допълнѭ и онова, което неизбѣжно ще ми трѣбва. Азъ мыслѭ, че и тебѣ неще е все едно: да сьмь добьръ докторъ, или само по имя и по дипломѫ. А да ли е дотолкова злѣ работа-та, чтото ни нѣколко мѣсяци да немогѫ да ся удрьжѭ тука; и ако се задлъжѭ нѣчто, да ли нѣщѫ могѫ да ся изплатѫ? Ты най-добрѣ знаешь, че оть учены-ты Блъгаре, само докторъ може да ся поминува въ Турско добрѣ; нъ разумѣва ся, ако е докторъ-тъ врѣденъ да си заслужи реноме. Да си задобыѭ реноме, то независи отъ мене, тука трѣбва и вые да принесете, особено ты, уйчо Найдене. Ты си съ голѣмо влиянiе, и чтото кажешь. то ся обожява отъ сѣкыго; и затова ты казвамь, че ты като мой уйка, а още и добродѣтель и учитель, трѣбва да ти е драго, и затова трѣбва да ся стараешь, да мя запознаешь съ хората, отъ които ще зависи моя-та честь. Азъ мыслѭ да бѫдѫ въ Едрене, зачтото вѣрвамь, че тамъ ще ми бѫде найдобрѣ. Да останѫ въ село, то знамь, че и ты самь нещешь одобришь. Небы было злѣ да бѫдѫ въ Филибе, нъ тамъ има доста докторе. За да могѫ да спечелѭ пары, трѣбва да имамь и своѭ апотекѫ. Ты знаешь, че апотека-та дониса много повече, нежели визиты-ты; особено въ такъвъ голѣмъ градъ, какъвъто е Едрене. Апотекаринъ щѫ си доведѫ отъ Прагѫ, който е сврьшилъ апотекарскый курсъ, и нѣколко годины е служилъ вь Апотекѫ. Той ще пристане да дойде като му обѣщаѭ да го хранѫ, и освѣнъ това да му плашамь въ годинѫ-тѫ до 3000 грошеве. Да имамь изъ Турско апотекаринъ, той едва ли ще пристане на това условие; а неще ми врьши ни четврьтинѫ-тѫ, чтото ще ми сврьши тукашенъ апотекаринъ. Азъ мыслѭ да имамь Велчя при мене, и ще ся учи отъ апотекаринъ-тъ, потрѣбно-то за апотекѫ-тѫ. За двѣ годины ще може да ся научи; тогава ще ми бѫде Велчо апотекаринъ, а другый-тъ щѫ оставѫ. Така щемъ бѫдемь и двоица честити. Азъ неувиждамь, къква пò-добрѫ работѫ бы нашли за Велчя. Бащи ми ще е мѫчно, че нещѫ бѫдѫ въ село, нъ той ако ми желае добро-то, неще ся противи натова. Кога ся врьнѫ, щѫ си останѫ въ село единъ два мѣсяци; а послѣ пакъ щемь ся виждаме съ нашы-ты. Пиши ми, уйчо Найдене, что мыслишь ты. Синца вы поздравлявамь, и желаѭ ви суровѫ веселѫ годинѫ и догодинѫ съ здравие.

твой

Д-р Спасъ Јовановъ.

Молѭ ти ся, кажи на Гешевци да пишѭть Теофану, да ми дава пары, кога ми потрѣбвать; зачтото сега трѣбва на врѣмя да добывамъ пары, зада могѫ да слушямь потрѣбны-ты курсове. Разумѣва ся, на мой хесапъ.

Спасъ.

1188. — Голѣма потрѣба да има Спасъ Ивановъ собствена по-пълна аптека. Пак. 44.

Виена $\frac{9}{22}$ Февруар. 1864.

Любезный уйчо Найдене!

Съ послѣднѫ-тѫ пощѫ ти писахъ, ала ти неявихъ, че ти пращамь полицѫ за 40 #, зачтото полицѫ-тѫ писахъ, послѣ откакъ бѣхъ запѣчятилъ писмо-то. Въ него

писмо ти явихъ само, че сьмь приялъ напрѣдни-ты 30 #, и че послѣ сьмь зималь отъ Теофана още пары. Кога прѣдадохъ писмо-то Теофану да ти го прати; той иска да му дамь полицѫ за 40 #, та кога ми потрѣбвать пары, да може да ми даде. — За апотекѫ, истинна, че ще е мѫчно, да си имамь още изъ начало своѭ; ала ако остава послѣ отъ какъ ся настанѫ, да ся грыжѭ за апотекѫ; тогава още пò-мѫчно ще бѫде. Тукашень апотекаръ бы ся рѣшилъ да иде съ мене въ Турско, ала самъ да трьгне отъ тука, едвали. Както ся научявамь въ пловдивскы-ты апотекы нѣма всичкы-ты потрѣбны цѣрове, и то, зачтото нѣмать врѣдны апотекары. Вѣрвамь, че едренскы-ты апотекы и апотекары сѫ въ всяко отношение пò-лошевы. А какъ щѫ да лѣкувамь, когато липцвать най-нуждны-ты цѣрове, а отъ другѫ странѫ нещѫ смѣѭ да ся ослонѫ на неврѣденъ апотекаръ. Има и другы още мѫчнотіи, които отъ сега прѣдвиждамь. Догдѣто нѣмамь своѭ апотекѫ, чясто щѫ да дохождамь въ такъво положение, чтото нещѫ знаѭ, какъ да си помогнѫ; и това може да ми почерни знание-то. А и азъ самъ щѫ бѫдѫ тогава неспокоенъ, когато знаѭ, какъ, а неща имамь, съ что. Освѣнь това, че съ апотекѫ-тѫ и азъ и Веліо, щемь бѫдемь щастни, несъмнѣвамь. Въ голѣмъ градъ, кикто е Едрене, даима човѣкъ апотекѫ, значи много нѣчто. — Разумѣва ся, че тутакси нещѫ имамь, Господь знае, каквѫ апотекѫ, нъ доста е да ѭ имамь своѭ; таче отъ врѣмя на врѣмя, щѫ ѭ усъвьршенствувамь. — Глѣдайте, уйчо Найдене, давно може нѣкакси да ся нагласи, та догдѣ сьмь тука да ся постараѭ за всичко что ще ми трѣбва завъ апотекѫ-тѫ. Испрьво ми ся доста лѣкове за 150—200 фиорины. — Поздравлявамь Нанѫ, Герчя и всичкы-ты другы наши. — Добро-видѣние.

твой
Д-ръ Спасъ Јовановъ.

1189. — Спасъ Ивановъ неустановенъ. Кои градове иматъ потрѣба отъ лѣкарь. Пак. 44.

Пловдивъ 10 Августа 1864.

Любезный уйчо Найдене!

Прѣди пять дни дойдохъ въ Пловдивъ да ся расходѫ, и слѣдъ три четыре дни хесапа пакъ да ся врьнѫ въ село. Азъ още не сьмь ся рѣшилъ, гдѣ да останѫ, а пакъ тѫй да ся размайвамь, много ми е мѫчно, та щѫ глѣдамь пò-скоро да ся настанѫ. Научявамь ся, че въ Русчукъ мя чѣкать, и граждане-ти ще ли да ми пишять, та да мя поканять. Въ хасково има праздно мѣсто за лѣкарь, за което правителство-то плаща 12,000 гр. на годинѫ-тѫ. Въ Пазарджикъ также нѣма добарь лѣкарь. Трѣбва да ся рѣшѭ за едно мѣсто, па мя е страхъ, да си неизберѫ найлоше-то Азъ щѫ останѫ въ село още нѣколко дни, та да сѫ увѣрѫ, съ каквы условия искать селяне да мя задрьжять. Пиши ми какво мыслишь ты, гдѣ ще е пò-добрѣ? — Азъ сьмь у Консулато-то на квартиръ, а на обѣдъ и вечеря у Г-на Чалѫкы.

Поздравлявамь Нанѫ и Герчя. Колко ще ми е жялно, ако неприлѣгне да ся видимь скоро! Добро видѣние.

Твой
Д-ръ Спасъ Јовановъ.

1190. — Неизносно да живѣе Спасъ Ивановъ въ Копривщица. Цънцаринъ лѣкарь. Пак. 44.

Прията 17 Ноемвр. 1865. Отгов. 18 Ноемвр.

Копривщица 16 Ноемвр. 1865.

Любезный уйчо Найдене!

Баща ми си дойде живо и здраво, и много ся радва, че е настанилъ и Велчя, и то пò-добрѣ отъ както мыслѣше. Радвамь ся и азъ, зачтото Велчо ще е при тебе въ всяко отношение добрѣ. — Слушямь, че въ послѣдны-ты дни ся появила холера-та въ Пловдивъ повечко; нъ дано ся е пакъ потаила.

Щѣлъ быхъ да знаѭ, да ли сте говорили съ бащѫ ми, нѣчто за мое-то сѣдение въ Копривщицѫ; зачтото баща ми ми съвсѣмъ ничто неспомѣнува. Азъ ся пакъ надѣямь да си му спомѣналъ, че не е добрѣ за мене да живѣѭ въ село. Освѣнъ гдѣто морално много изгубихъ; хесапа, че за 15 мѣсяци сьмь спечелилъ заедно съ Шпицаринѫ-тѫ 12.000 гр. За настоящѫ-тѫ годинѫ мя е страхъ, че ще бѫде още пò-злѣ, зачто-то сега имамь само 29 кѫщи подписани. Да бѣше ся махналъ баремь Цѫнцаринъ-тъ оттука, тогава ще ми е много по-добрѣ. До сега бѣхъ къмъ казаный съвсѣмь хладнокръвенъ, нъ отъ сега щѫ почнѫ да го гонѫ, па макарь дошла работа-та чѣхъ до Пловдивъ. Спомени и на челеби Георгакы, че трѣбва единъ шпионинъ да сѫ изгони отъ помежду ни.

Поздравление Нани и Герчю. твой

Д-ръ С. Јовановъ.

1191. — Трѣбва да се махне отъ Копривщица цънцаринътъ лѣкарь. Пак. 44.

Прието 22 Дек. 1865. Отгов. 23 Дек.

Копривщица 21 Декемвр. 1865.

Любезный уйчо Найдене!

Прияхъ писмо-то ти отъ 9 Декемвр. Щѫ чѣкамь да ми явите, къкво е направилъ Г-нъ Георгакы за Хаскыio, селяне усѣщать, че азъ нещѫ останѫ въ село за много врѣмя, па ся чюдять, какъ щѫть ся подложять пакъ на Цѫнцарина; нъ азъ щѫ имъ направѭ добро, та прѣди да излѣзѫ изъ село, щѫ изгонѫ цѫнцарина. Да ли не е добрѣ да пишѭ Г-ну Георгакю, да яви на Пловдивскѫ-тѫ полициѭ, че трѣбва да ся махне тоя цѫнцаринъ. Прѣзъ мѣсници щѫ глѣдамь, ако е що-годѣ добро врѣмя-то, да дойдѫ въ Пловдивъ.

Поздравлявамь всинца вы, и желаѭ вы весели праздници.

Твой

Д-ръ С. Јовановъ

1192. — Ходатайство да се намѣсти синътъ на Т. Доганътъ нѣйдѣ на учение. Пак. 44.

Копривщица 8 Марта 1866

Любезный уйчо Найдене!

Много пѫти ми ся моли Г-нъ Т. Догановъ, да тя попытамь: добрѣ ли ще стори да прати сына си да ся учи въ Пловдивъ въ Протестантско-то училище. Знаешь, че нѣгова милость не е на пръво-то си състояние, та неможе да харчи за дѣца-та си да ся учять; а понеже желае да ся учять, трьси да гы намѣсти въ нѣкоѐ училище, въ което да имать всичко потрѣбно за прѣпытание. — Слушахъ прѣди нѣколко годины, че ся е отворило ново училище въ Николаевъ въ Южнѫ Россиѭ. Въ това училище ужь прибирале Блъгарчета на правителствено иждивение. Вамъ трѣбва да е познато, затова ся молимь да ни явите. — Много ще ся радва чичо Тодоръ, ако прилѣгне да си намѣсти дѣте-то въ Россиѭ.

Поздравление на всичкы-ты. твой

Д-ръ С. Јовановъ

1193. — Макати и възглавници за царския сарай. Кой ще плати за тѣхъ. Пак. 44.

Копривщица 15 Марта 1866.

Любезный уйчо Найдене!

Почти прѣди двѣ годины, пишяше челеби Георгакы, до мене и до селск. векылинъ, Нешя, че му заржчялъ паша-та да яптѫрдишеме макаты и възглавници за царскый сарай. Слѣдъ четыри мѣсяци ся приготвиха макаты-ты и възглавници-ты, и

пратихѫ ты на челебы Георгакы. Той ты прѣдалъ на пашѭ-тѫ, и казалъ на тогавашный селск. векылъ, Хаджи Рале, (зачтото Нешо си бѣше вече излѣзълъ) да иска пары-ты за макаты-ты отъ пашѭ-тѫ. Хаджи Рале, като искалъ отъ пашѭ-тѫ пары-ты 1600 гр., а той му казалъ: кога приближи да ся приключи годишный селскый хесапъ, да прихванѫтъ тыя пары, за макаты-ты, на санджка. Прѣди да ся приключи годишны хесапъ, влѣзе за векылинъ Илия Карагюзъ-тъ. Не знаѭ зачто, въ приключвание-то на хесапа не сѫ прихванали макаты-ты. Прѣди нѣколко недѣли ся улучили въ Пловдивъ и ланскый и сегашный векылинъ; и като ся научилъ Хаджи Рале, че Илия още не е прихваналъ пары-ты за макаты-ты, утишълъ да иска пары-ты отъ пашѭ-тѫ Пашя-та му казалъ: пары-ты сѫ готовы; нъ понеже сѫ макаты-ты, прѣзъ челебишкѫ рѫкѫ дадени; трѣбва и челеби Георгакы да ся намѣри тамъ, та тогава да му даде пары-ты. Челеби Георгакы, незнаѭ за коѭ причинѫ се ненамѣрилъ тамъ, и пары-ты остале пакъ неплатены. Селяне ме подканять уврѣме да си трьси пары-ты за макаты-ты, зачтото село-то по никакъвъ начинъ неможе да тѣгли тыя пары. Понеже паша-та днесь-утрѣ трѣбва да си иде, и макати-ти да останѫтъ неплатени, остая азъ да тѣгла зараръ-тъ. Затова Ви ся молѭ, явѣте и на челебы Георгакы, та чрѣзъ него давно да ся извадять тыя пары, за да нетѣглѭ азъ неправедно. Въ случяй, ако видите, че немогѫтъ ся извади сега пары-ты, тогава Ви ся молиме да направите потрѣбны-ты постѫпкы; за да могѫтъ тыя пары да ся трьсять отъ новый-тъ паша.

Поздравление на всичкы-ты, вашъ

Х. Иванъ Спасовъ.

1194. — Хаджи Христо въ Копривщица. Какво да се прави съ него. Пак. 44.

Прията 9 Янн. 1870. Отгов. 10 Янн.

Любезный уйчо Нийдене!

Братовчедъ ми, Христіо, стигна въ село. Той си признава, че е направилъ голѣмѫ погрѣшкѫ, гдѣто не е щѣлъ да Ви ся обади на трьгание; затова често спомѣнува: уйчо Найденъ трѣбва да ми е срьдитъ, да ли ще мя прости! Той иска да иде да ся види съ бащѫ си, нъ ще чѣка и Ваше-то съизволение, затова Ви ся моли да му явите тѭѭ недѣлѭ, бывa ли да иде, или не. Трѣбва истинна нѣкъкъ да му поласкаемь, да не бы друго-яче да го изгубимь, зачтото ся познава, че нѣгови-ты въспитатели сѫ го добрѣ убѣдили.

Писахъ Ви минѫлѫ-тѫ недѣлѭ, и почто ми неотговорихте до сега, надѣямь ся, че закъсняване-то ще е хайрлия.

Баща ми Ви яви минѫлѫ-тѫ недѣлѭ, че Марія пристая да бѫде у Васъ; незнаемь прияхте ли онова писмо.

Поздравлявамь вы всичкы.

твой

Копривщица 870 Јануар. 8-ый. Д-ръ С. Јовановъ.

1195. — Поведението на покатоличения хаджи Христо. Да се прати при баща му. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 10 Яннуар. 1869 (? 1870).

Любезный Спасе,

Бързамъ да отговорѭ на писмо-то Ви отъ 8 тоя Яннуар. въ което ми казвате за Христо, че ся кае за грѣшкѫ-тѫ, что е направилъ да иде оттука безъ да ми ся обади, и иска прощкѫ. И самъ Христо ми пише исто-то, нъ случися на бръзо, та нѣма врѣмя да му отговорѭ, затова щѫ молѭ Васъ да му дадете потрѣбны-ты наставления, зачтото, право да Ви кажѭ, владанiе-то му никакъ не ми ареса. Кажѣте му, че не е прилично да осѫжда чловѣкъ бащѫ си, каквото что прави той прѣдъ всякого, и да го наричя съ такывы неприличны имена, ако ще бы и найлошъ да е баща му, а още по-непростено е това на чловѣкъ като него, който още

ничто не е показалъ, за да ся види че е по-достоенъ отъ бащѫ си. Има и повече нѣчто да му ся казва, нъ врѣмя-то е кѫсо, та не щѫ пристигнѫ да Ви пишѫ всичко; вѣрвамь обаче, че и Вые сте го познали, та да знаете, какво трѣбва да му ся говори. Ако му е мѫчно, че не му сьмъ отговорилъ на писмо-то, кажѣте му, че нѣмахъ врѣмя, нъ и да имахъ врѣмя, трѣбваше пакъ да помыслиѫ, быва ли да му отговорѭ или не, кога той ми пише като сестринъ ми сынъ, и ся подписва Михаилъ, а азъ нѣмамь сестринъ сынъ Михаилъ.

Казвате ми, че трѣбва да го поласкаемь, да не бы другояче да го изгубимь, зачтото негови-ти въспитатели сѫ го добрѣ убѣдили. Нъ азъ не виждамь у него никакво убѣждение, а само еднѫ безхарактерность; и ако е това отъ въспитание-то, то ще рече, че въспитателю-ти не сѫ му внушили ничто добро, а само сѫ го развратили. Щете речете, че го сѫ направили католикъ, нъ и католикъ добръ не е станѫлъ, и ако да сѫдимь по онова, что е говорилъ тукъ прѣдъ дѣца-та, то не католикъ, а никакъвъ не е, та не знаѭ какво да го правимь.

Баща му телеграфира да му дадемь двѣ лиры турскы и да го пратимь при него, та вижте да го испратите по-скоро. Велче пише на бащѫ Ви отдѣ да му ся дадѫть двѣ-ты лиры. Ако нѣма дружинѫ, проводете го съ нароченъ чловѣкъ да го заведе. . . . .

Повече не Ви пишѫ, че бы на брѣзо.

Желаѭ ти да прѣминешь новѫ-тѫ годинѫ съ здравие и благополучие въ всичко.

Вашъ
Н. Геровъ.

1196. — Хаджи Христо пратенъ въ Копривщица да се учи и кае. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 5 Ноемвр. 1870.

Любезный Спасе,

Христо Хаджи Ганчевъ Кѫлевъ, откакъ ходилъ въ Цариградъ и оттамъ съ униятскый владыкѫ Рафаилъ ся врьнѫлъ въ Едрене, най-послѣ тыя дни дойде пакъ тука, ужь раскаялся вече и съ намѣрение да не ходи вече при католици-ты. До колко ще дрьжи това раскаяніе, не знаѭ, нъ какъ да е, азъ не могѫ да го дрьжѭ тука по причины, които сега не щѫ расправямь; за това го проваждамь въ Копривщицѫ да сѣди тамъ у нѣкои отъ роднины-ты си и да ходи да ся учи въ училище-то нѣколко врѣмя, доклѣ да видимь, какъ ще иде. Колко за разноскы ты му азъ опрѣдѣлихъ да му ся давать по 50 грош. на мѣсяць, нъ да му гы дамь тука и изеднашь, той не знае, какво харчи, и ще гы похарчи заведнашь, па послѣ не ще има. Затова сторѣте добрѣ та му давайте отъ врѣмя на врѣмя по нѣколко пары, нъ да не заминувать отъ 50 грош. повече на мѣсяца; а по-добрѣ ще да е да ся разумѣете съ оныя, дѣто ще сѣди въ кѫщѫ-тѫ имъ, та тѣмъ да давате пары-ты. Добрѣ ще бѫде, ако ся намѣри нѣкой, дѣто да иска да ся учи Французскы, да го учи той, та да зима нѣкоѭ парѫ. А най-много Ви ся молѭ да го наглядвате да видите, какъ отыва, и учи ли ся добрѣ, и съ врѣмя да ми явявате всичко. Колкото пары дадете за него, азъ щѫ Ви гы врьнѫ, когато ми пишете, колко сте дали. . . . .

Пишѫ Ви тврьдѣ на брѣзо. Добро видѣние!

Вашъ
Н. Геровъ.

1197. — Какъ е настаненъ хаджи Христо въ Копривщица. Пак. 44.

Приято 20 Ноемвр. 1870. Отгов. 20 Ноемвр.

Любезный уйчо Найдене!

На писмо-то Ви неотговорихъ тутакси, едно зачтото искахъ да настанѫ понапрѣдъ Христя, а друго, улучи ся да идѫ въ Панагюрище, та ся прибрахъ вчера. Христя намѣстихъ при учителя Петра, момъкъ съ най добро повѣденіе. За разно-

скы-ты неможихъ друго-яче да погодж съ учитель-тъ, освѣнь да дрьжи единъ мѣсяцъ хесапъ за Христя, та тогава щемъ ся увѣримъ колко ще му трѣбва всякой мѣсяцъ. Азъ мысла, че съ петдесеть грош. неще може да помине; особено, като нѣма нито дрѣхы, нито постилкж и завивкж, нито пакъ друго нѣщо. Ако имате нѣкои вѣхты дрѣхы, Вы му пратѣте.

Прощавайте за повече, зачтото брьзамь да срѣшнж владыкж-тж, който е былъ сноши въ Клисурж, и днеска ще дойде тука.

Поздравлявамь Нанж и дѣца-та

Вашъ

Копривщ. 19 Ноемвр. 870. Д-ръ С. Јовановъ

1198. — Непостоянство на хаджи Христа. Той заминалъ съ Доротея за Вратца. Пак. 44.

Любезный уйчо Найдене!

Неможихъ да Ви отговорљ тутакси на писмо-то, зачтото истина ся незапирамь въ село. Христю Х. Ганчевъ утиде съ владыкж-тж, ужь да ся учи въ Берковицж; Ніе го съвѣтувахме всякъкъ, че тука е пò-добрѣ за него; той нещѣ да слушљ. Съ учитель-тъ щж поговорљ за разноскы-ты и щж Ви явљ до недѣлљ.

Поздравленіе Нани и на дѣца-та.

Копривщица Вашъ

17 Декемвр. 870. Д-ръ С. Јовановъ.

1199. — Коприщката община разстроена. Прѣдложението за Душанова не може да се усжществи. Пак. 44.

Прието 19 Марта 1871. Отгов. 19 Марта.

Любезный уйчо Найдене!

Писмо-то Ви отъ 8 Март. пріяхъ. За Г-на Душянова неможемь сега да Ви дадемь точенъ отговоръ Причина-та е, че нашя-та община ся намира въ такова несъгласіе днесь, чтото и най-малко-то промѣненіе въ училище-то, произвело бы страшнж бурљ. Затова, щемь отложимь тоя планъ за пò-послѣ. Колкото за въ дѣвическо-то училище можемь всякой день направи промѣненіе, безъ да излѣзе нѣкъкво смущеніе, зачтото знаете, че то зависи почти само отъ абаджискій еснафъ; нъ невѣрвамь да пристане Г-жа-та на Г-на Душянова да дойде сама.

Поздравлява Вы баща ми и майка ми.

Прощавайте, че бы много набрьзо.

Вашъ

Копривщ. 871 Март. 18-ый. Д-ръ С. Јовановъ

1200. — Шивачка учителка условена за Копривщица. Пак. 44.

Любезный уйчо Найдене!

Писма-та Ви пріяхъ. Приключено-то прѣдадохъ на женск. Дружество. Днесь ся събира Дружество-то и нагласихме така: освѣнь кжща, дрьва и кымюръ, да платять Елисавети 2600 гр. за годинж-тж, и осемь мѣсяци да работять момичета-та за нејж. Настоятелство-то неможи днесь да пристигне да й пише, затова задьлжихж мене да й явљ, какъ сж нагласили, и да й кажљ, че желаљжть на 10 Априлъ да ся намѣри въ село. До недѣлљ ще й пише и настоятелство-то, щж глядамь да ся направы контрактъ-тъ пò-здравъ; зачтото жены-ты никъкъ непристаять да земать и мжжіе учистіе въ Дружество-то имъ. Азъ почти нагласихъ да даде Дружество-то 2600 гр. на черковн. касіеринъ, като му вземе записъ, че той ще плаща на шивачкж-тж прѣзъ годинж-тж.

Поздравлявамь вы и желаљ най-весело да прѣминѣте праздници-ты.

Вашъ

Копр. 871 Марта 25-ый Д-ръ С. Јовановъ

1201. — Екзархията иска да се платятъ разноскитѣ за погребението на Доротея. Колко е длъженъ Доротей на баща си и на братията си. Пак. 44.

Прието 14 Януар. 1876. Отгов. 15 Януар.

Любезный уйче Найдене,

Брьзамь да Ви ся похваля, че завчера на 11-й Януар. си добыхме момченце. Марійка ся намира въ най добро здравіе. Майка ми е много весела; още повече ся зарадва като ся научи, че сте й подновили имя-то. Тя Ви отъ срьдце благодари и честитява дѣтенце-то; така и всички ные.

Още лѣтось ми пишяхѫ отъ Екзархыѭ-тѫ за разноскы-тѣ, които ся направили за покойный дѣдо Доротея. При това, пишяхѫ ми да платѫ на нѣкой си калоферецъ 30 лир. т., които му длъжилъ покойный-тъ. Като страхувахъ да ся неуплѣтѫ въ нѣкаквы мѫчнотіи, прѣдпочетохъ да имъ неотговарямь. Догдѣ бѣше владыка-та въ Цари-градъ испращалъ му сьмь равно сто лир. т. Отъ вехто врѣмя е дльжилъ на покойный-тъ баща повече отъ сто хыляды гр.; които сенете е джиросалъ баща ми възъ мене. Това направи баща ми, за да нестрахувамь, че нѣкога може владыка-та да трьси отъ мене щото е харчилъ догдѣ сьмь ся училъ. Молѭ Вы, обадете на владыкѫ-тѫ въ Пловдивъ какъ е работа-та, та кога правятъ курама, да запрѫтъ въ Екзархиѭ-тѫ колкото ся стои за тыя сенете, и да гы прихванѫть за дѣто сѫ харчили, че азъ нѣмамь врѣмя да плащамь нѣщо.

Молѭ Ви, выкайте Никола отъ Царацово и му заповѣдайте да плати, че ставатъ близу три годины, и той си всеоще прави углухци.

Срьдечно поздравление отъ всичкы ны Вамъ, Нани и на дѣтца-та.

Копривщица — Вашь

13-й януар. 876. — Д-р С. Јовановъ.

105. НИКОЛАЙ ПАВЛОВИЧЪ ИГНАТЬЕВЪ.

1202. — Нѣма подобрѣние и слѣдъ уреждане вилаетъ въ Едрене. Злоупотрѣбления по събиране данъцитѣ. Пак. 84.

Его Превосх-ву, Г. Игнатьеву.

Филиппополь, 29 Ноября 1866 г.

М. Г.

Николай Павловичъ.

Изъ моихъ донесеній Вашему Превосх-ву извѣстно, какія надежды возбудило въ здѣшнемъ народонаселеніи учрежденіе Адріанопольскаго Вилаета на улучшеніе управленія. Но нѣсколько мѣсяцевъ, которые прошли со времени этого учрежденія, было достаточно, чтобы показать, что и эта реформа, какъ и всѣ другія, вмѣсто улучшенія, увеличила неправильность управленія.

Всѣ дѣйствія мѣстныхъ властей подтверждають это, какъ достаточно удостовѣряетъ слѣдующій фактъ:

При продажѣ десятины земныхъ произведеній начальство, чтобы пріохотить откупщиковъ составило такой тарифъ, по которому приходится брать вдвое и втрое больше съ тѣхъ произведеній, которыхъ десятина уплачивается деньгами, на примѣръ, по 12 піастровъ съ воза сѣна, когда оно продается отъ 40 до 50 піастровъ. На это разорительное для производителей оцѣненіе десятины продуктовъ поселяне жаловались вездѣ Генералъ-Губернатору при объѣздѣ имъ провинціи. При разсматриваніи жалобъ ихъ въ Филиппопольскомъ меджлисѣ, двое изъ Турецкихъ членовъ онаго выразились въ пользу поселянъ и за это были обвинены въ подстрекательствѣ въ ущербъ выгодъ казны и вызваны въ Адріанополь, гдѣ Генералъ-Губернаторъ продержалъ ихъ цѣлый мѣсяцъ и отпустилъ ихъ не прежде какъ взявъ у нихъ письменное, что никогда не будутъ домогаться общественной должности. А для замѣщенія ихъ въ меджлисѣ другими членами, вмѣсто того, что бы предоставить эго свобод-

ному выбору народонаселенія, агенты Правителства ѣздили по округу и силою заставляли поселянъ прилагать печати на бѣлой бумагѣ, на которой потомъ было написано имена лицъ, какія хотѣло.

Въ тоже врѣмя былъ пойманъ на улицу, посаженъ въ повозку и отправленъ въ Адріянополь и оттуда въ Константинополь нѣкто Али-Эфенди, ученный, движимый патріотизмомъ писалъ въ Турецкихъ газетахъ статью противъ неправильности управленія и подалъ Генералъ-Губернатору подробный рапортъ по сему предмету.

1203. — Разпря между българе и гърци въ Станимака за направа черкова въ махала Чипрохоръ и за славѣнска служба. Пак. 84.

Его Превосх-ву, Г. Игнатьеву.

Филиппополь 28 Jюня 1866 г.

М. Г.

Николай Павловичъ,

Вашему Превосходительству благоугодно было, предписаніемъ отъ 18-го октября 1865 г. за № 726 увѣдомить меня, что Импер-ская Миссія входила въ объясненіе съ Вселенскимъ Патріархомъ по сему предмету. Долгомъ поставляю себѣ довести до свѣдѣнія Вашего Прев-ва исходъ распри между Болгарами и Греками селенія Станимаки, по поводу домогательства первыхъ, чтобы служить по славянски въ одной изъ тамошнихъ церквей въ приходѣ коей находится до пяти сотъ Болгарскихъ домовъ и не болѣе десяти Греческихъ, и Его Святѣйшество обѣщалъ удовлетворить этому ходатайству, если окажется, что численность прихожанъ означенной церкви дѣйствительно распредѣляется въ подобной пропорцій; но къ этому Патріархъ присовокупилъ, что, по увѣренію Грековъ, церковь эта была будтобы построена на ихъ счетъ.

Содержаніе этого донесенія было сообщено мною Болгарскимъ жителямъ Станимаки, и они увѣрили Его Святѣйшество, чрезъ Митрополита Панарета что въ этой части селенія, называемой Чипрохоръ, и имѣющей до 600 домовъ только четыре Греческихъ семействъ и не болѣе тридцати семействъ Болгарскихъ отступившихъ отъ своей народности; остальныя болѣе 500 семействъ чисто Болгарскія, которыя желаютъ, чтобы богослуженіе производилось на природномъ ихъ Славянскомъ языкѣ. При этомъ О. Анѳимъ убѣдился въ несправедливости увѣренія Грековъ, что будто церковь Св. Аѳанасія, въ которой они хотять ввести славянское Богослуженіе, построена ими на ихъ счетъ безъ малѣйшаго пособія со стороны Грековъ. Единственное пособіе которое жители Чипрохора имѣли это три тысячи піастровъ, выданныхъ изъ кассы церкви Св. Аѳанасія, на томъ основаніи что до построенія церкви Св. Аѳанасія, жители Чипрохора ходили въ церковь Св. Николая и посему имущество сей послѣдней составлено частію изъ ихъ приношеній. Что касается до пожертвованіи изъ кассъ цеховыхъ корпораціи, то Греки напрасно приписываютъ ихъ исключительно себѣ, потому что въ составъ этихъ корпораціи входятъ и жители Чипрохора, которые не приписываютъ исключительно себѣ пожертвованія, дѣлаемыя корпораціями въ ползу Греческихъ церквей и общественныхъ заведеніи Станимаки.

Послѣ этихъ объясненіи жители Чипрохора надѣялись, что Его Свят-ство удовлетворить ходатайству ихъ о разрѣшеніи служить по славянски, но напрасно ожидали отвѣта и по свѣдѣніямъ отъ частныхъ источниковъ узнали, при разсмотрѣніи ходатайства ихъ, Синодъ рѣшилъ, что надобно сохранить Грецизмъ неприкосновеннымъ въ Станимакѣ.

Между тѣмъ Греки, которымъ это рѣшеніе Синода объявлено формально, сдѣлались смѣлѣе въ гоненій Болгаръ и не допускали симъ послѣднимъ построить новое училище въ дворѣ церкви Св. Троицы вмѣсто стараго, которое было разрушено для возобновленія. И когда Болгаре перенесли приготовленный для сего лѣсъ на другое мѣсто, купленное ими для построенія на немъ училища, толпа Грековъ напала ночью, 10 Апрѣля, на домъ Болгарскаго старшины Тенё Фучуджи, избила стекла у оконъ, сломала ворота и разбила все въ домѣ, при чемъ нѣкто Константинъ братъ Янко Паланги предводителя Грековъ съ ножемъ въ рукахъ напалъ на хозяина, ранилъ его и убилъ бы, если бы не поспѣла полиція.

Для прекращенія всякихъ споровъ впредь, Болгарскіе жители Чипрохора рѣшили оставить Грекамъ церковь Св. Аѳанасія равно и церковь Св. Троицы, начатую но недостроенную потому что Греки и ее присвоиваютъ себѣ, и построить для себя другую. Для сего они обратились къ Филиппопольскому каймакаму съ просьбою объ исходатаиствованіи имъ надлежащаго фирмана. Просьба ихъ была удовлетворена безъ всякого затрудненія и на прошлой недѣлѣ былъ полученъ фирманъ.

Обстоятельство это важно тѣмъ, что до сихъ поръ нельзя было получить фирманъ на построеніе церкви иначе, какъ чрезъ Патріархатъ, а въ этомъ случаѣ таковой полученъ помимо его и уже не на имя Правосл. Христіанъ, а на имя Болгаръ, такъ что Болгаре видятъ въ этомъ отдѣленіе ихъ правительствомъ отъ Грековъ и отъ подчиненности Вселенскому Патріарху. Скорость съ которою въ этомъ случаѣ удовлетворена просьба жителей Чипрохора подтверждаетъ по мнѣнію ихъ эту мысль.

106. ИЛИЯ Д. ИКОНОМОВИЧЪ.

1204. — **Познанство въ Киевъ. Прѣпоръжка отъ Хр. Мустакова. Молба за учителско мѣсто.** Пак. 45.

Прието Окт. 5, 1858.

Благодѣтельный Соотечественниче
Господине Найдене!

Преди нѣколко години, когато бѣхте дохождали въ Кіевъ имахъ честь лично да сѫ запозная сѫсъ Вашѫ милость, ако и на кѫсо; обаче и сѫсъ това премного сѫ зарадвахъ, а най повече — кѫто бѣхъ слушалъ много добро за Вашѫ милость, и за ваши те добри старанія за добро то. . . . Само едно ми жално, защо, послѣ пріятнѫ тѫ ны срещѫ въ Кіевъ, неможахъ да сѫ удосгоя писменно да Ви поблагодаря за ваше то братско кѫм насъ разположеніе, кое то Віе ны оказахте, кога-то посѣтихте сички те бѫлгарски воспитанницы въ Кіевъ. Впрочее при сичко то ми желаніе да Ви воздадѫ доложно то, азъ ся не удостоихъ; однако, кѫто желаяхъ това, Богъ мѫ поведе кѫмъ Васъ по други пѫть. Въ преминалѫ тѫ годинѫ кѫто сѫ удостоихъ да свѫршѫ курсъ въ Кіевскѫтѫ Д. Семинаріѫ, азъ на врѫщанье въ отечеството си дѫлженъ бѣхъ да сѫ явя прѣдъ Дяда Христофора Мустакова, защо на време то, по възможность тѫ си, колко да е, стаpалъ сяе и Негова милость заради насъ; кѫто сѫ явихъ при него, той мѫ повѫспря въ Влахія, защо въ него време, сѫ чуваше безпокойствіе въ отечество то ны, и между това време, до гдѣ да сѫ по успокои, Негова милость да распыта за учительско мѣсто. Послѣ сичко то това, кѫто приживявѫхъ въ Гюргюво, азъ получихъ писмо въ кое то ми писѫ Дядо Христофоръ, защо сте имали намѣреніе да дойдите на Свищовъ, или Тѫрново. Тѫ заради това, кѫто ми предадахѫ поручително то до Вашѫ милость, мѫ совѣтувахѫ за да Вѫ посрѣщнѫ въ Тѫрново, а отъ тамъ да пѫтувѫмъ заедно Ви, и да сѫ нахождѫмъ подъ вашѫ тѫ грыжѫ, до гдѣ да мѫ настаните на нѣкое учительско мѣсто. Но кѫто неможахъ да престигнѫ Тѫрново до гдѣ сте сѫ нахождали тамъ, защо нѣколко кѫсно мѫ извѣстихѫ отъ Букорещъ, то сега намѣрихъ улесненно враме, за да Ви предадѫ поручително то ми отъ Дяда Христофора писмо, спореди което и азъ сега ще Вѫ моля да ми бѫдите благодѣтель. Тѫ заради това моля Вѫ препокорно Благодѣтельный Соотечественниче, ако знаете, или сте чули, или щете испытѫ за нѣкое учителско мѣсто; то на него да прѣдставите мене, или какъто Віе благорѫзсѫдите, а азъ ще Вѫ моля, ако имате возможность то извѣстете ми по скоричко. Писмо то ми можете надписѫ въ Калоферъ, Диму х. Гендову Кьойбашискому. Да ми го предаде въ Кѫзанлѫкъ. И тѫй, кѫто Ви пожелая добро то здравіе останувамъ на всегда

вашъ
препокорный слуга
Илія Д. Икономовичъ.

1858. Октомв. 2.
Калоферъ.

1205. — **Илия Икономовичъ по Герова прѣпоржка учитель въ Т. Пазарджикъ. Цѣла година не платена. Какъ да си изкара заплатата.** Пак 45.

Прията Ноемвр. 12. 1861. Отгов. 5 Дек.

Любезный ми Прїятелю и
Благодѣтелю Господине Найдене!

Ето три годиии станахж, отъ какъ сьмъ ся удостоилъ, чрезъ Ваше то благодѣтелно припоржчванье, да имамъ прехранж тж си; това като толкова истинно познавамъ, и въ сжщо-то время съжелявамъ, че до сега ни единъ пжть не Ви принесохъ благодареніе то си за сторенно то Ви на мене благодѣяніе. Прочее, увѣренъ като сьмъ въ Ваше то добродушіе и невзискуваніе, успокояванъ сьмъ; но и вѣрвамъ, че благодареніе то ми ще да бжде за Васъ удовлетворително само то, ако си исправно испълнявамъ длъжность тж, за коѭто сте мя поржчили. Колко то заради това немогж Ви ся призна, а изповѣдувамъ Ви ся, че, спореди мѣсто то, гдѣ-то сьмъ и обстоятелства та, азъ сьмъ ся винаги сылилъ да принесж себе си така, както то го изискуваше време-то, като притьрпѣвахъ много пжти различны нужды и сега притърпѣвамъ най крайнж тж, като нѣмамъ катадневно то си иждивеніе оставямъ вече другы ты нужды: като длъгъ на книгопродавеца за книгы, кои то сьмъ раздалъ на ученицы ты, отъ кои то нѣкои по сиромашіѭ, немогж да зема, а отъ Господарскы ты никакъ, защо чувство то имъ раждясало, други длъгъ до 150 карбовны е останалъ да давамъ въ Букурещъ и нему лихвж тж върви, а при сичко то това платката ми за цѣлж годинж сѣди у Общинж тж ни, коя то никакъ не внимава на кроткж тж ми и благороднж жалбж, като ся е занесла по свои ты мюзювирлицы и интереси: по таѭ причинж и отъ къмъ здравіе то си, не сьмъ добрѣ, стана почти цѣлж годинж. Сичко това мя изведе вече отъ търпѣніе то ми и мя принуди сега да Вы помолѭ, за да ми спомните съ нѣкой начинъ да си извадѭ пары ты отъ общинж тж, коя то не е вече за вѣрваніе, но не обявлявайте че сьмъ Ви писалъ. Азъ размислихъ за да стане това по съ миренъ начинъ требе да напишите на Общинж тж ни писмо, ако е възможно въ тъкова съдержаніе.

Учитель тъ Вашь, преди шесть годины кога ся училъ въ Кіево, задължилъ ся е въ Букорещь на Братіе х Еньйойларъ до 250 рубли, кои то е зелъ за въ пжть и дрехи, съ условіе да имъ плаща лихвж тж, и да гы исплати кога бжде учитель въ отечество то си, отъ горны ты рубли внесълъ е 110 чрезъ мене, сега же дырѭтъ и останалы ты 150 рубли, кои то съ лихвж тж за 6. годины по 8% правѭтъ 222 рубли. Заради това молѭ Ви, да обявите на учителя си, какъ то и азъ му писахъ нѣколко пжти, да испрати тыя пары, за да му ся неприбавя лихвж тж; защо то вече гы дырѭтъ тыя пары отъ него, чрезъ мене. въ противенъ же случай да заповяда въ Пловдивъ, за да промени записа и да си даде новъ поржчитель. Та дано съ тоя начинъ ся побудятъ и ми исплатять пары ты. Съсъ това ще мя задлъжите прѣмного какъ то и сьмъ Ви задлъженъ.

Научавамъ ся, че любезныйтъ Ви братецъ Костя си дошелъ, ако е истинна, то принасямъ Му прїятелскы ты си поздравленія.

Слѣдъ това, като Ви пожелаѭ добро то здравіе и благополучіе, останувамъ, съ сердечнж тж си къмъ Васъ благодарность и обичь, съ кои то имамъ честь да Ви бждж за всегда

1861 Ноемврія 10 — Вашь смиренъ слуга и приятель
Т. Пазарджикъ. — Илія Д. Икономовичь.

1206. — **Икономовичъ боленъ безъ петь пары. Молба да посрѣдствува Геровъ да му се наплати общината.** Пак. 45.

Прията 3. Дек. 1861. Отгов. 5. Дек.

Любезный ми Благодѣтелю
Господине Найдене!

Да мя простите, че пакъ идж да Вы побезпокоѭ съ покорнж-тж си молбж. Но то е първо да Вы поблагодарѭ за прїятелското участіе, кое то прїехте отвед-

наждъ въ нещастното ми положеніе, що Виго описахъ по преди. Азъ чухъ отъ Г-на Стефана, че сте му расказали за моіж-тж работж така, както Вы помолихъ да іж представите, и Господинъ Стефанъ съобщи това на гражданы ты. Нъ то никакъ не подбуди гражданы ты за да познаять длъжность тж, на това още повече ся обидихъ, отъ като преди двѣ недѣли паднахъ на постелкж тж смъртелно, и като викахъ за помощь едвамъ ся съжалихж, та ми дадохж 50 гроша, и то отъ тяхъ кому и на що? да ли на бабы ты що мя вардихж, или на доктори или на друго. Познайте отъ това нещастното ми положеніе. Заради това, пакъ Вы молж покорно, да напишите на общинж тж ни, така, както Ви бѣхъ молилъ, а мене съ особенно писмо да мя потребувате въ Пловдивъ, ужь ако немогж да ся наплатя; то да промѣня записа си и да Ви дамъ новъ поручитель, та съ тоя начинъ дано произведеме въ гражданы ты нѣкое подбужданіе. та дано ми ся наплатятъ, защо иначе щж сьмь най нещастенъ, ходя отъ бакалинъ на бакалинъ та зимамъ по грошь-два назаемъ да ся прихранвамъ, дрехи ти ми ся изпокъсали и отъ това боіж ся още повече, за да не изгубж съвсѣмъ здравіе то си, на това да вѣрувате Добрый ми Благодѣтелю, и на Господина Савва расказахъ, и той мя видѣ. Заради това пакъ Вы молж да побързате ако е възможно, съ посрѣдство то си и защитж тж си надъ мене, нещастный, защо нема вече довѣріе въ гражданы ты пазарджишки, отъ секадѣ ся гы обиколили: у тѣхъ нема совѣсть, нема срамъ, тѣ ся дору готови и въ судилище то да гы повыкать. Пакъ Вы молж да мя простите, че Вы до толкова обезпокойвамъ

Слѣдъ това поздравлявамъ Вы отъ срьдце и останувамъ

Вашь
Искренный пріятель
Илія Д. Икономовичь.

1861. Декемврия 2.
Т. Пазарджикъ

107. ТОДОРЪ ИКОНОМОВЪ.

1207. — Черни мисли за бѫдащето на България. Апатията на българетѣ къмъ общитѣ работи. Жъдя за голѣми заплати. Мѣрки за подобрение. Пак. 45.

Достоуважаемый Господине!

За васъ не е безъ интересъ да знаете чувства та, грыжы тѣ и стремленія та, кои то занимаватъ българетѣ въ тоя край въ начало то на освобожденіе то на отечество то ни. Заради това позволете ми да ви прѣдставя въ нѣколко думы тая страна отъ народный животъ въ наши тѣ мѣста.

Слѣдъ минаваніе то на руссы тѣ въ земя та ни първата грыжа на нашитѣ тукъ българе была — да са настанятъ колкото могжтъ подобрѣ вѫреда на онѣзи, кои то ще управляватъ мѣсто то. Втора та имъ грыжа—да осигурятъ служебны тѣ си мѣста, като отстранятъ отъ дѣла та и отъ намѣсята въ тѣхъ сичкы онѣзи, кои то не имъ сж единомысленницы. Отъ тука многочисленны интригы, омразы и клѣветы, ненавистны хулы и обвиненія. Отъ тука борби и раздѣленія, отъ тука глупавы съперничества и бесчестны прѣдателства. Отъ тука монополность на службы тѣ въ полза на онѣзи, кои знаятъ повече да лъжжтъ, повече да интригуватъ, повече да безобразничатъ, тъй щото работы тѣ сж днесь въ ржцѣтѣ не на онѣзи, които знаятъ що ще каже публична служба и общъ интересъ, а вържцѣ тѣ на недостойнѣйши честолюбцы и интриганты, кои то съ глупоститѣ и недостойнство то си очудватъ и найтърпеливый руссецъ.

Едвамъ затвърдены на мѣста та си, нашитѣ управляющи са погрыжихж да имъ са опрѣдѣлятъ мѣсячины, и ето ги сега благополучнѣйши на свѣта, защото иматъ добры и тлъсты заплаты. Лица, кои то не быхте прибрали за най долни тѣ службы на кантора ви, получаватъ сега 1000 и повече карбовны въ година та. Службы кои то до сега сж были бесплатны, сега са плащатъ богато; дѣца, кои то не знаятъ еще да пишжтъ, получаватъ по 500 рубли. Нѣкои си като несж ина това доволны, подумватъ си за увеличеніе на тѣзи заплаты. Сега сичкы тѣ грыжы на наше то общество, съ малкы исключенія, сж обърнжты къмъ полученіе публичны службы и казенны заплаты. Търговеца си оставя търговія та, занаятчія занаята и, безъ да гледа

на що е достоинъ, само съ поддържка та на пріятели партизаны, записва са вьредоветѣ на служащи тѣ и, като умножява дармоѣдство то, докарва повече срамъ и повече бьркотія въ дѣла та на мѣстното управленіе. При внимателно взираніе въ лица та и въ работы тѣ имъ вый ще видите, че ный сега не сме ни подобры, ни по достойны отъ турцы тѣ. Умове тѣ и достоинствата сѫщы тѣ, само наши тѣ сѫ много по аджаміи въ сичко. За себе сѫ гледали турскы тѣ чиновницы, за себе си само гледатъ и наши тѣ. Публичны тѣ службы съсипахѫ турція и недостоинство то на управляющи тѣ, това зло тежи и надъ наша та страна. Какво може да излѣзе отъ такъвъ порядъкъ не е трудно да са прѣдвиди. Азъ быхъ желалъ да не сьмь живъ да видя далнѣйши тѣ ужасны слѣдствія отъ подобенъ редъ.

Като достигнѫхѫ онова що сѫ толкози желали — добры мѣста и заплаты, тѫдѣвашны тѣ българе вече нищо не помышляватъ. За тѣхъ нѣма вече друга цѣль, за тѣхъ общы тѣ нужды отечество то малко значѫтъ. Освободили са другы тѣ части на отечество-то ни, или не, за тѣхъ е се едно. Че за туй освобожденіе има длъжность сѣкы българинъ да работи и да не жали ни трудъ, ни врѣме, ни състояніе, и за това не си докарватъ на ума нашитѣ българе. Ако говорятъ за освобожденіе на отечеството това го правятъ отъ омраза къмъ турцы тѣ и въ ожиданіе на личны ползы, а не отъ помысьлъ за общо добро. Ако быхѫ мислили за общо добро, то половина та поне отъ служащи тѣ сега быхѫ са отказали отъ общы тѣ службы като недостойны, а другата половина бы са отрѣкла да получава заплаты за малополезната си служба въ днешно време, когато отечеството ни има толкози и толкози нужды. Вѣрвате ли вый, че при голѣмы тѣ си мѣсячини за свой джебъ наши тѣ граждане еще не сѫ въорѫжили сто момчета за помощь на отечество то? Вѣрвате ли, че никому не е дошло на умъ да каже, азъ не щѫ мѣсячина за малкыя си трудъ днесь, когато отечеството ми страда отъ сѣкаквы лишенія, кога то народа ми е разоренъ и моята заплата никакъ не е съразмѣрна съ общо то състояніе на този народъ? Такъвъ егоизъмъ, таково отсѫтствіе на родолюбіе и справедливость бы отчаяли и най упоритыя българинъ. Тый отчайватъ и мене и ми вдъхноватъ голѣмы опасенія за бѫдѫще то на отечество то ни. Съ поведеніе то си наши тѣ са показватъ недостойны и за симбатіи тѣ на освободители тѣ ни руссы тѣ, защото оставятъ на руссы тѣ сичкы трудове, сичкы тѣ жертвы за освобожденіе на отечеството ни, а а за себе си търсятъ само ползы тѣ и рахатлѫка. Каква нравственна долнина! Най хитры тѣ отъ тѣхъ, които въ турското време сѫ мълчали, като дьрвета и за това сѫса наредили много добрѣ днесь, най хитры тѣ сѫ захванѫли да осѫждатъ Руссія, защо е допустила кланія та въ Тракія, защо не е имала по добры планове, защо не е направила тъй, щото сички тѣ българе да ядѫтъ рыба безъ да си намокрять краката. Тый поставять за Русія толкози защо, а на своя часть оставятъ тъй малко отговорность за печалны тѣ събитія, щото човѣкъ почева да са съмнѣва за здравый умъ на тѣзи хора. И наистиннѫ, да искашь отъ другы тѣ много, твърдѣ много, и самъ нищо дане правишъ, това е чисто безуміе, това е голѣма несвѣстность.

Таквызы сѫ, почитаемый Господине, чувствата, които одушевляватъ днесь тѫдѣвашны тѣ българе, и таквози поведеніе то, кое то тѣ държѫтъ въ испьлненіе то на своята служба. Зрѣлището е печално, нъ счетъхъ за нужно да ви го прѣдставя както си е, за да не са лъжемъ върху състояніе то на народа си. Колко то горчива и да е истина та, ный трѣбва да я познаваме, за да избѣгнемъ по голѣмы погрѣшкы. Азъ си позволихъ да ви пишѫ за тѣзи работы едно защото вы почитамъ, друго защото може да са въсползовате отъ свѣдѣнія та ми въ многочисленны тѣ си сношенія. Не приготвенъ умственно и практическы, нашій народъ не умѣе да са въсползува на сѣкждѣ отъ добрины тѣ на свобода та. Нанѣкждѣ той разбира свобода та като равна на своеволіето, а по нѣкждѣ — като удовлетвореніе на частны цѣли. Заради това необходимо е да са установи часъ по скоро таквозя централно управленіе, при кое то да са намиратъ най добры тѣ и честны тѣ българе и кое то да назначава главны тѣ лица за управленія та по области тѣ и окрѫжія та съ право — тѣзи лица да си избиратъ помощницы тѣ и подчинены тѣ между мѣстны тѣ жители отъ испытана честность и отъ позната способность. Сегашный способъ на мѣстно избираніе е сгоденъ само за повече просвѣтены общества, дѣто населеніе то познава и правата, и длъжности тѣ си. Този способъ сега неправи у насъ нищо друго, освѣнъ да възбужда зависти и да сгрупирува едностранчиви партіи съ крывы и тѣсны мнѣнія и понятія. Вый знаете, каквы понятія има нашето про-

стородіе за по прѣднитѣ си хора. Е, добрѣ, това понятие кара простородіе то да отдалечава грыжливо отъ общытѣ работы сѣки българинъ, който не ще да уйдиса на ума имъ. Туй може ли да бѫде полезно за отечеството ни? Ако са продължи такъвзи то порядъкъ, сичкытѣ способны и опитны хора ще са отдалечѫтъ и работытѣ ще испаднѫтъ само въ недостойны рѫцѣ за срамъ и вреда на народа ни.

Като вы моля да земете думитѣ ми като знакъ на тежка печаль, а не като знакъ на желаніе да осѫждамъ другытѣ, азъ оставамъ, на Ваше Благородіе

Тулча, 14 Августа 1877

покоренъ слуга
Т. Икономовъ.

1208. — Насилията на губернатора Бѣлоцерковецъ надъ българетѣ въ Тулчанско. Пристрастието му къмъ гърцитѣ. Пак. 45.

Достоуважаемый Господине!

Позволявамъ си да са обърнѫ пакъ къмъ Вази и да ви сообщѫ нѣколко печальны събитія за нашій край не за да са плачѫ, а въ видъ на свѣдѣнія.

Нашій Губернаторъ и слѣдъ него сичкото тукашно начальство не гледатъ добрѣ на българетѣ и на сичкы българскы работы. Причината на туй е тѣсното му пріятельство съ Грьцытѣ и прѣдъ убѣжденіята, които послѣднитѣ му сѫ вдѫхнѫли противъ българетѣ. Еще при дохождането си въ Тулча Г. Бѣлоцерковецъ, подигнѫ таквызи шумове и вопросы за нищо и никакво, които го показвахѫ изведнажь до колко е приготвенъ той за высоката миссія, за която е назначенъ. Той обсыпа българетѣ съ укоры и са отвьрнѫ отъ тѣхъ, защото тѣзи послѣднитѣ не са съумѣсали да му приготвятъ квартира. Отъ тогава той прилепнѫ при Грьцытѣ, и именно при оная часть отъ тѣхъ, която и въ турското време е имала привилегіята на интригы и прѣдателства. Нѣкои си докторь Больяко и телеграфиста Бартолани, интриганты по преимуществу, и Грьцкіи владыка, отличныа фанатикъ, — това сѫ совѣтницытѣ на Губернатора, тѣхъ той слуша за всичко, за тѣхъ прави сичко, за тѣхъ жертвова и нѣкои отъ казеннытѣ интересы, както щеса покаже когато потреба. Всегда около него тѣзи хора сѫ го омутали въ сѣтитѣ си и правятъ съ него и со правительственнытѣ работы каквото щѫтъ. Службытѣ са раздаватъ само по тѣхно внушеніе, което также ще са докаже.

Тъй настроенъ и подклажданъ всегда Г-нъ Губернатора не препуща ни единъ случай дане унизи бѣлгаретѣ и да не даде нѣкакво преимущество на Гърцытѣ. За туй той са ползува отъ сѣко средство. Сѫдете.

Прѣди 35 деня той выква двама българе и тайно имъ показва двѣ записки, подхвърлены ужь на Грьцкій владыка отъ Българетѣ и говоряци за убиваніе на владыката. Отъ пьрвы погледъ еще като са позна, че запискитѣ сѫ уйдурма, нашитѣ отговорихѫ, че подозрѣніето нѣма си мѣстото и че въ българетѣ нѣма хора, които да искатъ да убиватъ Грьцкій владыка. Тѣмъ не мѣнѣе Губернатора настояваше на тая работа и най послѣ обяви, че българетѣ треба днесь да са обыкнѫтъ съ Грьцкіи владыка и да познаятъ неговото старшинство, особенно когато той днесъ познава Грьцкій синодъ и никого другиго. Нашитѣ обѣщхѫ да подложѫтъ работата на народа и двама са обьрнѫхѫ къмъ владыката да узнаятъ, истина ли е, че той са е отказалъ отъ патріаршіята. Сичко излѣзе лъжа и българетѣ не пріехѫ никакво съединеніе, което имаше за цѣль да възстанови старытѣ привилегіи на Грьцкій владыка надъ българетѣ. Българетѣ са отказахѫ и да служѫтъ священницытѣ имъ съ Грьцкій владыка на царскитѣ дни, защото това бы подало поводъ на Грьцкіи владыка дапрогласи съ повече вѣроятность, че българска черкова нѣма вече и др. под. които той и тъй проповѣда. Губернатора това само и чакалъ, той прогласи нашитѣ священницы за непокорны и немедленно рѣши да изгони въ Влашко нашій протопопъ. Изгнаніето си развьрнѫ при повторенытѣ молбы на нашитѣ, нъ на грьцкій владыка са даде право да струва сичко, което може да повреди българетѣ като общество и черкова. Владыката трьгнѫ по селата и насили онѣзи черковы, на които прихожанетѣ румуны бѣхѫ съединены съ Екзархіята. Тъй направи въ Сомово, Енисалѫ, Сакча и другадѣ. Начальството му помага въсичко и сичко сторено отъ него пріема и удобрява. Напротивъ, представленіята на Българетѣ и молбытѣ

да са не закача черковный въпросъ до рѣшеніе то на Высше то началъство не само не са слушатъ, нъ и са отвъргатъ съ прѣзрѣніе и заплашванія. За да смаже и сопротивленіето отъ страна на съединены тѣ съ Екзархія та румуны, сопротивленіе, на кое то най добрый представитель бѣше предсѣдателя на окружный сѫдъ, Василъ Сотиреско, Губернатора позволява на владыката да въздигне противъ този человѣкъ таквызи клевѣты и гоненія, кои то по своята неправедность и неприличность учудватъ и най глухый человѣкъ. Обвиненіята и клевѣтытѣ са казахѫ прѣдъ Губернатора и тука же са оборихѫ до едно. При всемъ томъ, Грьцкый владыка направи человѣка да трепери отъ негодованіе. Никаква хула не са пощади, никакво оскърбленіе и заканваніе не са остави. На сичко туй Губернатора гледаше съ добро око и на протестаціи тѣ на оскорбенный не рачи и да отговори. Сичко туй са толкуваше на военното началъство като непокорство българско и на офицери тѣ са вдѫхваше студенина къмъ Българетѣ. Българското сопротивленіе да са съединятъ съ Грьцкый владыка не са цѣни въ неговото истинско значеніе и не са испытва въ неговы тѣ причины, а са прѣдставлява като происходяще отъ чувства на омраза и лошавина. Сега отношенія та на русси и Българе сѫ тъй натегнѫты и хладны, гдѣто не можите да си въобрази те. Наистиннѫ, въ това може да сѫ виновны и българитѣ съ своя свитъ и недовѣрчивъ характеръ; нъ мигаръ това е причина да ны ненавидятъ и тъпчѫтъ? Виноваты ли сѫ българетѣ въ това, дѣто тѣ не умѣятъ въ сичко да си покажѫтъ пріятельството къмъ свои тѣ братя и спасители? Досегашній имъ животъ е былъ такъвъ, щото тый сѫ были принудены да живѣятъ заключены въ самы себе. Могѫтъ ли да са измѣнятъ заведнажь така, щото да познаятъ сичкы тѣ тънкости на извѣстны нравственны длъжности и да си поправятъ живота повече пріятенъ за онѣзи, кои то сѫ дошли не като строги сѫдіи, а като спасители и учители? На нѣкои си офифери може да е позволено да заключаватъ по външното и за общый характеръ на българетѣ и да са запиратъ на тѣзи заключенія, нъ за единъ высокъ чиновникъ, какъвъ то е губернатора, за него не зная позволено ли е да забравя спасителска та миссія на Руссія и да дѣйствова на прѣдъубежденія. Ако бѣхме въ сичко совершены, ако можахме да знаемъ сичко, ако живота ни можаше да са слага както трѣбва при турското владичество; ако въ нашій характеръ не влазяхѫ разны пятна вслѣдствіе на страшній гнетъ; руската помощь и руското учительство белки не щѣхѫ да ни трѣбатъ. Мысляхѫ ли таквизи чиновницы, като губернатора, че въ Българія ще намѣрятъ сичкы тѣ матеріалны и нравственны удобства, та сега имъ е крыво отъ българетѣ и ги тъпчѫтъ въ онѣзи тѣхны права, които дълбоки тѣ тьмницы и отдаленны тѣ изгнанія не можихѫ да имъ намалятъ? Ако е тъй, руски тѣ чиновници не знаяли кѫдѣ отиватъ; ако ли сѫ знаяли, кѫдѣ отиватъ, нъ сега нѣматъ търпеніе да прѣнасятъ онѣзи неудобства, кои то сѫ дошли да направятъ, тогава тый не сѫ были приготвены за высоката учительска миссія и руско то правительство напусто ги е натоварило съ тая миссія.

На наши тѣ вопросы, защо тукашното Началъство иска да разруши онова, което при турцы тѣ сме придобили съ толкози мѫки и жьртвы и сме го искупили съ толкози кръвь, нашето началъство ни отговори различно. Веднажъ то ни казва, че трѣба да са сьединимъ съ Грьцкый владыка, защото той былъ старшій; другъ пѫть то ни принуждава да сторимъ това по туй, че българската черкова не была припозната; на трете мѣсто то ни мушка съ това, че населеніе то тука било смѣсено и че болшинство то было на страна на Грьцкій владыка, безъ да зема въ вниманіе това, че голѣма часть отъ румуны тѣ е съ нази. Поразено въ едно основаніе, то прибѣгва до друго, за да испати и тамъ сѫщото. Най послѣ то прѣстава да прѣдставлява резоны и не ще да слуша никаквы обяснения. То начева да прибѣгва тогава до полицейски мѣрки и да налага съ сила. . . . . .

Съ въпроса за черкви и за черковны правдины Началъство то подигнѫ тѣзи дни и въпросъ за народности. Този въпросъ са исказа особенно ясно по поводъ на приготовляемы тѣ изборы за административенъ совѣтъ. Съ тѣзи изборы като искаше да ни удари нова плѣсница, Губернатора бѣше ги приготвилъ тъй, щото вышегласіе то да излѣзе на страна на Грьцы тѣ и членове тѣ да бѫдѫтъ таквызи, каквы то сѫ ще Губернатору.

Въ обявленіята за туй избираніе Губернатора иска отъ българи, румуни и грьцы по 4 выборны, а отъ други тѣ народности соразмѣрно съ числото на домове тѣ. 700 кѫщи българе въ града и около 4000 въ санджака даватъ 4 выборны,

сжщото число са иска и отъ 70 кжщи грьцы. Несправедливостьта на туй разпорежданіе бѣше явно, явна и цѣльта му. Прочее, българе тѣ сь едно прошеніе до Губернатора са отрѣкъхж да земать участіе въ подобны изборы. Копіе отъ, прошеніе то или по добрѣ увѣдоменіе то, ви пращамъ за любопытство. И какво мыслите да послѣдува отъ това най мирно и най законно заявленіе? Новы гоненія, новы полицейскы движенія, испыты, заплашванія и затворы. Подносителя на увѣдомленіе то е затворенъ, ако и совсѣмъ невиненъ. Задьржахж са и другы, нъ са пустихж да покажжть, кой е писалъ прошеніе то и кой е далъ идеята. Задьржаны тѣ бѣхж: Лазаровъ, Ж. Чалжковъ и Н. Бабаджовъ. Сега полиція та е въ пълно движеніе и постжпкы тѣ й не сж ни по малко жестоки, ни по малко произволны отъ постжпкы тѣ на турската полиція въ извѣстны моменты. Бьлгаретѣ сж преугорчены и помышлявать да са обьрнать къмъ Главното Началььство съ жалобы. Има и таквызи, кои то прѣдлагатъ да са прибѣгне до посредството на силы тѣ, нъ тый не са слушатъ. Губернатора обяви, че утрѣ ще направи изборы тѣ и че ще намѣри четырма българе за выборны. Народа ни обаче не ще земе участіе въ изборы тѣ.

За други тѣ жалобы на българетѣ, за гоненіе то на тѣхный языкъ отъ руски тѣ чиновницы азъ не ще казвамъ сега нищо. Ще прибавя само това, че сичко туй е поставило българе тѣ въ несносно положеніе и имъ е дало твьрдѣ лошо понятіе за руската администрація, която е назначена да замѣни турскій произволъ и турска та нетьрпимость.

Вый, кой то сте поблизу до Главната квартира, вый не можете ли ни каза, има ли тукашното началььство заповѣди да дѣйствова въ този духъ, или оно само си составлява правила та за поведеніе? Въ пьрвый случай ный можемъ само да жалѣйме и да оплакваме сждбы тѣ на този народъ, който са истрѣбва немилостиво отъ турцы тѣ, като прѣдаденъ на руссы тѣ, и кой то са прѣзира отъ руссы тѣ и тъпче за неизвѣстны намъ причины. Ный ще плачемъ за народа и за черквата си, нъ ще са покоримъ на нуждата въ мѣрата на справедливостьта и на возможностьта додѣто познайме, що ни са готви. Въ вторый, ный нѣмаме ли право да са жаловаме и да кажемъ, че тукашно то Началььство постжпва съ насъ много произволно?

Таквызи сж българскы тѣ работи въ този край. Азъ не быхъ свьршилъ дълго време, ако бѣхъ искалъ сичко да ви описвамъ, затова ще свьршж, като ви кажа, тая зарань новы схващанія ставатъ отъ страна на полиція та по поводъ на прошеніе то.

Съ почитаніе и прѣданность

Т. Икономовъ

Тулча, 25 Септемвр. 1877.

108. ИЛАРИОНЪ ЛОВЧЕНСКИ.

1209. — Прѣпраща се нѣкакво писмо отъ Видинъ до Герова. Пак. 45.

со́сь това̀ показателнѡ пи́смꙋ ӥзвестѫваше, какво̀ на ма́їа ме́сиць ӥспрово́динниса ѿвидинь ӥдно пи́смꙋ ѿна́шїа сро́дникь Г: на са́кка за коѐтоны пи́шешы да ӥспровода наро́чно челок'ккь въ фи́леке даго занисѐ до Г: на на́ндинь герꙋвь рꙋскїи ко́нсꙋль. Тога́са слꙋчи вь ло́вичь, г: нь гео́рги констандини́ти, мо́лихмигꙋ ӥниса ѿвеща че щегꙋ прикрꙋчѝ, на не́говꙋ благородїе, безь да пропꙋдни, сега́са ӥзвестѫваме че Г: нъ констандиниди не прикрꙋчиль пи́смотꙋ, на неговѡ благоро̀дїе, ӥпонеже Г: ла́мби ӥскаси пи́смото, затовамꙋда́вами това ӥзве́стителнѡ пи́смꙋ даси̑ тарси пи́смотꙋ гдей пропаднолꙋ.

Лофчанскїи Іларїѡн ꙋверѫва:

1859: їꙋлїе: 16

1210. — Ходатайство да се прости заточениятъ въ Рилския монастиръ свещеникъ Михаилъ Ничковичъ. Пак. 45.

Прѣосв-му Иларіону Еп. Врачянскому

Пловдивъ 13 Августа 1865.

Прѣосвященѣйший Владыко,

Като бяхме тыя дни въ Рылскый монастырь съ наший консулъ отъ Едрене, единъ священикъ отъ Ловечь, по имя Михаилъ Ничковичь ни обясни, че ся намира тамъ на заточение отъ три годины насамъ и сега вече му ся прощава погрѣшка-та, нъ за да му ся даде изволение да ся врьне на мѣсто-то си, искать му прьвѣ да плати три хиляды грош. които ужь станжли разносъ за заточение-то, и понеже не е въ състояние да заплати това количество, моли ни ся да му прѣдстоимь да ся избави отъ заточение-то безъ да ся глобява.

109. ДОБРЕ х҃. ИЛИЕВЪ.

1211. — Затворени за избавяне отъ потурчване. Искатъ помощь и застжпничество. Пак. 30.

Господарꙋ Го: Наиденꙋ
Здравстꙋи тє:

Прихода сосъ моєто кратко писамцє, дави поздрава, и҃ сосъ голєма жалость и҃ сосъ плачь, прихода дави о҃бява какво, стая двє писма выи пишємє, и҃ незнаємє приятєліи ги єли нєстє ѐто и҃ сєга тоя чєловѣкъ, сєга и҃спращамє и҃ о҃тъ нєго щє сє научите, и҃ꙋсно, знаитє Господинынє като дойдохъ на Самоковъ, насꙋщиєо сахатъ, мє тꙋрнаха ꙋ затворъ, и҃ надрꙋгія дєнъ и҃скараханій найстынтакъ и҃ отъ дꙋпница дошло мазмата каквото отъ сєло человѣцыи тє и҃ ги испиталє а҃ тиє казалє каквото сось вашиєо чєловѣкъ, Іованчо каквосме ходиліи насєлото, и҃ смє спалє, и҃ якандарисалє и҃ казала какво кєидє сосъ Іованчотє на чєловѣцыите, ѐли сосъ Добрє тє така и҃ ніѐ катоній и҃ скараха на и҃стинтако, и ніѐ сꙋщото. казахмє, послє катомє питаха, и҃ наидоха на цꙋрнало коџабашитє, що миса далій сєнєтъ, затєскєрє такайніхъ затворіха, послє и҃ кефило който дадохъ, затескєрєто, и҃ нєгоꙋ затворъ тꙋріха и҃ наꙋчꙋвамєсє защо мазмата направилій, каквосме хоратєлій найстинтако, носєгасє наꙋчихмє защо мазмата която ся пратили на Софія, нєбила спорєтъ, каквосме ніє далє лакардия на и҃стинтако, но позло и҃занаэе и҃ за кєфилатъ совсємъ дрꙋго я҃че. И҃ голєма надежда и҃мамє натєбє, виє дани кꙋлтꙋришєтє, защото за єдинъ чєловѣкъ, а҃костє склоній да сє затворатъ чєтиріи фамилій, така и҃ заназе. Стая голєма пагꙋба, о҃тъ сєка страна, и҃ нєвєстата ѐ и҃тя ꙋ списталєто затворєна щото человѣкъ нєпущать даприде принєя и҃ тя сєкꙋга плаче както и҃ ніѐ щосме ꙋ затворъ И мазмата щосая пратилій на софия до сꙋщиєто сахатъ нєма никаковъ отъ говоръ дасє наꙋ҃чиме, до пєтокъ вєчеръ това писмо какво писахме нєисие ніи какво каквоє и҃ щоє станало отъ со! фія, и҃ сєга припадамъ сосъ голєма жалость, припадамє колєнєчки и҃ сосъ плачъ, дасє нєꙋпропасти мє за ѐдно го чєловѣка, коєто и҃виє нєстє склоній натова нєщо, защото я҃зе навазе нє прєстꙋпихъ речта коєтоми заповедахтє и҃ я҃зе свършихъ, и҃ заради мєнє дрꙋгитє чєловѣцыы, данмъ нє запꙋстватъ домовєтє, не нито Богꙋ драго нито сте и҃ віє натованєщо склони, но глєдаитє и віє самичкій ѐли дадоидєтє запоскоро. защо самоковскієо мєзличъ каквоє застапилъ, и҃ глєдатъ дабатаришатъ четиріи ѐли пєтъ фамилій днєска каквосє наꙋчихмє, спорєтъ нихното сꙋдєнє коєто трєбє дани пратать ꙋ кꙋрєкъ и҃ тамо дасє скапємє, такавій о҃тъ писꙋваме дазнаєтє а҃ко ніи нєпомогнєтє, виє така чрєзъ вазе щє запꙋстимє тиє фамилій които выи, погорє означавамъ, и҃ тако о҃стаю навазє сосъ голємо ожиданіє и надежда дани кꙋлтꙋришєтє и отъ говоръ и҃дави намєра ꙋ добро здравє и тако и҃ ніє ꙋдобро здраве.

1866 Іꙋнія 10 тый — ваше Покорно и҃ колєнєчкій
Самоковъ — Припадамє Добре Х И҃лиєвъ
Герасимовъ.

1212. — Затворенъ за избавяне мома отъ потурчване иска отъ Герова защита. Пак 46.

Здравствуй Господару Господару.

Прихода сосъ моето писмо, дави поздравимя покорно и дави обявиме, какво то и доднешнео сахатъ, отъ както се върнахъ, отъ Филибе, каквото ме турнаха апъсъ, така и насегашніе денъ, и като приехъ едно писмо сега отъ 8 мый Іулія, разумехъ щото мый пишете, и тоя денъ излезохъ отъ апъсъ, ами каквото самъ излезалъ, сосъ трима кефиле, щото и катаденъ, дасе обявувамъ на конако, акосе необява единъ денъ, изведнашъ заптие да ме тражи, и скахъ изинъ даида до дупница, за да си пріима стоката щото е остала тиеме непущатъ такасе расипа, и стокатами, щото имаше, много голема загуба загубихме, незна що ще направиме ніе, което само отъ стока едно, друго отъ работа, трете и невестата и ноисе незнае живото, какво кедае, така и язе сега припадамъ претъ вазе, и ви се молимъ дами обявите при вазели дадойдемъ ели какво щеми да дете, поученіе, защото неможа дашавна, ніто една стапка място навонка, което и додопница, искахъ изинъ, за да си вида и мане малко нещо лозе и други нѣща, научувамсе защо сичко ясъ пусъ, станало, щото имахъ ме що! Бехме добили нещо у толковаси време, сега се расипахме у алисъ акоме питате каквото самъ билъ 60 дена става доднеска, щото несамъ и злелъ нито една стапка товави молимъ, ане расудите и оправите, какво да права, даида даси прибера, баре що годе, надупница, отъ стока отъ вересия, ами вие требе, задаме ослободите и слободно да си хода, насекаде, ако сега даби ошелъ донекаде изведнашъ ще хванатъ кефилете, техъ вовъ апъсъ даги турнатъ, и натова голяма молба и мамъ да гледате единъ сахатъ по скоро дани обявите каквото и що ви пиша погоре, и тако остаю у здравіе навашъ отъ говоръ.

1866 Іулія 18 тый ваше покоренъ слуга и добро
Самоковъ. Добре х Илиеовъ.

1213. — Избавилъ мома отъ черкезе. Затворенъ въ Самоковъ. Моли за помощь да се освободи. Пак. 46.

Здравствуй Браточете Јованчо. .

Прихода сосъ настоящето, писамце дави поздрава сосъ братска любовъ, желая засвегда за доброто здравіе и ако питате и ніесме добро сосъ здравїе, нение писмото задруго, само дави поздрава, и дави обява каквото, окато доведохъ момичето, и се фърнахъ отъ Пловдивъ въ Самоковъ, и на сущиео, сахатъ, ме фатиха, и ме турнаха въ апасъ, и до сущиео день, сме подъ апасъ, и това писмо, кое то прыехъ, отъ Іуліѧ 8 мый, и разумяхъ що ми пишете, защото несе ималіи хаберъ, и сега Вый мола съсъ братска лубовъ дастанете, мукаатъ, и при челебията, защото нотъ сещатъ чее то, задамя избави, защо то много голѣма загуба, загубихме щото неможи дави опиша, отъ сермия, щото бехме добили две пари, и ихтибаръ, днеска сосъ това себепъ загубихме сичко, натова навазъ братскій припадамъ сосъ жалость дастанете мокаятъ, задаме ослободи да бидемъ слободенъ засякаде и на Іуліѧ 15 тыи като приехъ ваше то писмо то! гиваме беха посналій, има съ каковъ начинъ, сосъ трима кефиле, и що то ми е запове та, даня мамъ свобода дазлези ніито една стапка, отъ градо на дворъ, аязъ сичкото мый на дупница и сичко мый станало зянъ ясъ спусъ, таки и щото и домакінка та мый окатоя направіия апъсъ тогива, и после тя се поболи щото и доднешніе сахатъ, е болна и незнаемъ кой чясттъ чяка, и така щото сега навазе припадамъ дастанете мукаятъ, и сега има приключено писмо на челебията, и нему тъй пиша какво, и навазе, и вие ако данебехте, мый дали такова редъ, безъ челебиска заповеть и язъ неще данаправа, това нящо, нове катомій казахте защо и челебіята има аберъ така я твоя та речъ склонихъ, и така направихъ, адазнае защото неще имахъ помошъ отъ челебията, язъ щехъ ли данаправа това нещо, щото истеглихъ това некае просто отъ мене, но жала защо много загубихъ сермія което бехме добиліи и се хранехме дипъ добре, дотоя сахатъ, но сосъ твоята речъ, загубихме много, и на днешнія сахатъ, дазнаете защото не-

маме две пари дасє хранимє, нито некои ніи дава две паріи, смислете накаквосме състояніе, и тази когато дойде на дупница, й щомы казуваше, защо дане права това нещо, и язъ като человѣкъ у празно се найдохъ, и склоніихъ, и дазнаяхъ декато така щеше дастане, замене лошо, язе щехъ отъ челебията дазема единъ записъ, и като ме викнеха на конако и изведнашъ щяхъ дапокажа записо отъ челебията, и язъ дасамъ освободенъ и на сущиео сахатъ и катоме затвориха и ме испитваха, много, и сетне ми казаха, защо то самя ѹсмадналъ безъ изинъ, и самя продалъ на челебията за осамъ хиляди, грош, й така послѣ щотомя мачия и у тумрукъ мя държаха, дадемъ па парити що: мие даль челебията, и требе дами явите на конако що: щото нито самъ пари земалъ нито самъ насамоволіе направилъ тованяшто, щото днеска за днеска ако данемя освободите требе ели дасе убия ели дасе отрова, ели давдигамъ на друго място тада живея, а да бегамъ требе още три фамиліе дазатворимъ щомиса кефиле, както си растурихме нашата фамилия, така инадругій те человеци, и score неможе дасе живе, защото ката часъ, мисе фалать и черкезете и турци се даме убиять, и дами дадете отъ говоръ какво даправа, нема живеяне у Самоковъ ели у Дупница, живо те щеси загуба безъ време, и което много язъкъ замене кое то нито е на Бога угодно, защото язе даизбава една душа, асегій загубихме, и десеть души, и иолковаси фамилій, на Бога неугодно, смислете и нанази, и сосъ голѣма милость припадамъ, начелебията като на баща, даме ослободи за да самъ слободенъ, да секаде даможа даиде декато сакамъ, така, и когато мый прати те чрезъ атанасакій Самоковліята, и той дая прати до братията си, отъ нихъ иясъ щея прима отъ тяхъ, ичрезъ другого неможа даприма писмо, и ако допращате, ели до конако ели до чорбажи те Самоковскій дая пратите пакъ домене, и ясъ самичкокъ дая дадемъ или наконако ели на чорбажите, и тогива неможатъ дая скріятъ, и щеме ослободатъ, ати е колкото и писма дастеимъ пращале итеги поть апсуватъ, и никаква слободами недаватъ дасамъ слободенъ, щото да излѣза навонка и катаденъ да отивамъ наконако дасе обявямъ защо то самъ тука, и мола пакъ челебията и вазє братескій гледай единъ сахатъ поскоро дасе ослободя и така остаю на вашъ отговоръ сосъ голема жалосъ

1866 Іулїя 19 9ый еваш Доброжелате.
Самоковъ. като Единородни братъ
Добре Х Илиеовъ.

1214. — По потурчване. **Пак. 30.**

Здравствѹй Господарѹ Г: Наидєнѣ.

Прихода покорно й припадамъ наколена, сосъ голєма жалостъ, да ви ѡбява каквото язе доведохъ выи момата коятоє вия тєслимихъ, на вашє Господарство, й нїє днєска смє ѹ голємо ѹтеснєнїе, коєто станаха черкєзєте доймдоха, на Самоковъ й дава сториха, на окѹмато и мене тѹриха ѹ затворъ, й днєска самъ ѹ голема тєснота, на вашє Господарство, припадамъ дамє избавите ѡти язъкъ є й замене, єдинъ сахатъ поскоро, така вы обявямъ, да знаете, коєто й нєвєстатамиє й тя поть затворъ, й на голєма сакантия, коєто неможе да ви ся опишє та жалоснови припадамъ, єдинъ сахатъ поскоро, й тако остаю ѹ здравїє.

1866 Іѹнія 3 тый ваше Покорно чадо
Самоковъ. Димитріи Добрє Х Илиєовъ
: отъ Коприщица.

110. ЦОНА ИЛЙОВА.

1215. — Дѣлата на Илйо войвода. Положението на жена му и на дѣцата му. Пак. 75

Долуподписанната раба Ваша предь 11 години зехъ стопанинъ иліа Марковъ и родихъ сосъ него три дѣца. Той като даде на мехметъ байрактарь 3= о̂ки масло навересія, послѣси посака парыте, байректаро се расрѫди и дойде да го тепа. мажоми като бѣше сосъ братаси нанивата хвѫрлиха даго у̂тепать но куршумо удари братаму, мажоми хваща убійцата и заколваго сосъ неговыо, на убійцата, ножъ. и така побѣгнува на гурбетъ. слѣдъ 5 години като си дойде дома и хвана даси работи, о̂ни пакъ го погнаха даго тепатъ и той собра дружинна и истепа душманѣто си. Слѣдъ нѣколко време пакъ се покая и предадесе, но пакъ като го погнаха, той бѣга на свѣта Гора, но и тамъ като го потражиха, той бега у Солунъ. Но като зеха дѣцата ми душмане, той дойде и куртулисаги и пакъ бега. Лани като дойде Зейналъ Паша у Кюстендилъ, допрати кехаятаси и обрахами кѫщата и зеха не само що имаше намажами, но и я що имахъ о̂тъ бащами, но̂тъ майками. Като̂ зеха 13. говеда и единъ чифтъ волове, и 13 конѣ и единъ хатъ и педесе о̂вцы и̂ е̂дйнъ кожухъ 700 гро^ш каплаисанъ се сосъ лесйца и една ентерія женска свилена. и единъ машки фѫстанъ о̂тъ хасé. иседамъ саханѣ и 2 тепцый. 150 махмудій меки наеднасѫра, нанижани о̂тъ шіята и 100 стамболски пана друга сѫра. и кащатами соринаха запары. Най-послѣ пратиха имене сось три дѣпа хапсъ у Кюстендилъ, дѣто сѣдимъ една година и просимъ тасе хранимъ сосъ дѣцата. Тѣ̂мже сосъ слѫзи мо́лимъ на Вашъ ина Царскы животъ дасе умилостивите ида пожалите четири души що мріятъ отглади. и перво даны о̂свободите, апослѣ даны зарадвате исо́съ праведното. Увѣрена направосудїето вы о̂стаямъ за всегда наваша свѣтлость

Ниско покорна раба
Цона супруга иліова
о̂тъ село Берово.

111. ИОАКИМЪ СКОПСКИ.

1216. — Владиката ходатайствува да остане Стоянъ Костовъ учитель въ Скопие. Пак. 57.

Прията 14 Ноемвр. 1858 Отгов. 4 Дек.

Вашє Высокоблагородіе

Отдаюћи Вамъ должны почести идемь чрѣзъ настоящєе и да ся съ Господство Вы познакомимь. Прѣди дєсятъ дни скопскы-тѣ старѣйшины, принєсоха тужба прѣдъ наше смирєніе, какво учительтъ имъ Стоянъ Костовъ родомъ изъ Враня прѣдложилъ имъ оставката-си, комуто опрѣдѣлєно врємє било святый Георгія, и молятъ мє нє отмѣно да го удрьжимъ до врємето му, будући су оть нєго многу благодарны. Азъ сє согласихъ на захтєванѣто имъ и позвахъ учитєля и му рєкохъ: да нє прави дєтинство, зачто нє е чєстно да остави училищє-то бєзъ врємє, а притомъ и нє е возможно прѣдиврѣмєто си, будући съ кондратъ ћи буде запрѣнъ, зачто на днєшно врѣмя нематъ другъ учитєль, който бы заступилъ мєстото му. Натоя отговорь като исповѣда прѣдъ насъ, како жєлае дадоћє привасъ, на мєрєніето му азъ удобрѣхъ; но, заданє останє Славянско-то ни училищє пусто, за коє-то сумъ увѣрєнъ да нєстє склонны и Вашє благородіе, молимь Вы да го оставитє до врѣмєто си да доседи, а потомъ, ако буде Вамъ угодно, да учуватє и мѣстото му, на коєто стє учинали намѣреніе да го постави-тє за да нє останє и онъ жалєнъ и насъ послѣ да кльнє на дѣємся даћи пріймєтє нашє прошєнія и отъ днєсь улюбовта Ви ћєны иматє оканчаємъ сосъ истино почитаніе.

Скопѣ 9-ый Ноємвр. 1858.

Вашєгъ Высокоблагородія
(не се чете)

1217. — Оставя се Стоянъ Костовъ за учитель въ Скопия. **Коп. кн. 3. 269.**

Прѣосв-му Ioакиму, Архіепископу Скопскому.

Прѣосвященнѣйший Владыко!

Имахъ честь да приемж писмо отъ 9 Ноември, съ което Ваше Прѣосвященство ми обаждате, какво граждане-ти въ Скопиѭ не давать изволение на учителя си Г-на Стояна Костова, да остави сега училище-то, за да дойде при мене на службж, и мя каните да пристанж и азъ да го чякамь до пролѣть. За отвѣтъ бръзамь да Ви явѭ какво, ако и да имамь голѣмж потрѣбж за писарь, не могж да идж срѣща волѭ-тж на гражданы-ты, и щж чякамь до пролѣть, ако бы да не ся намѣри другъ учитель по̀-напрѣдъ, който да може да захване мѣсто-то на Г-на Стояна, та да дойде той по̀-скоро.

Съ истинно почтение прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и имамь честь да бждж

На Ваше Прѣосвященство
смиренъ слуга
Н. Геровъ.

4. Декемврия 1858.
Филибе.

1218. — Геровъ ще остави Стояна Костова да се върне за учитель въ Скопия **Коп. кн. 3. 400.**

Выс-Прѣосв-му Ioакиму, Митрополиту
Скопскому и пр. и пр.

Высокопрѣосвященѣйшій Владыко!

Имахъ честь да пріемж Ваше писмо отъ 7 Юлія, съ което ми казувате, че съ оставкж-тж на бывшіи скопскый учитель Г-нъ Стояна Костовъ, ся затваря тамошнето училище; исто-то ми пишѭть и скопскы-тѣ прьвенци. Ако и да имахъ потрѣбж за Г-на Стояна, нъ не желаѭ да ся затвори и училище-то; за това щж го отпуснж да си дойде на мѣсто-то; нъ молѭ ся на граждане-ты да потрьпять малко, доклѣ да ми дойде другъ писарь, кого-то вече найдохъ. Той ще дойде не по̀-кжсно отъ Димитровъ-день, а до тогава что ще сѣди при мене Г-нъ Стоянъ не ще е безполезно, зачто-то въ това врѣмя ще научи доста нѣчто и ще бжде по̀-достоенъ учитель. Молѭ Вы за прощкж, дѣто ся забавихъ да Вы отговорѭ. Забава-та ми быде, че писмо-то Ви пріяхъ на тръганіе отъ Пловдивъ, та нѣма врѣмя кога да Ви отпишѭ; нъ поржчахъ Г-ну Стояну още тогава на граждане-ты да яви, че щж трьсж възможность да имъ го проводж назадъ.

Съ испрошеніе Ваши-ты молитвы имамь честь съ истинно почтеніе да сьмь

на Ваше Высокопрѣосвященство
покоренъ слуга
Н. Геровъ.

Пловдивъ
16 Юлія 1859.

1219. — Стоянъ Костовъ се връща учитель въ Скопие. **Пак. 57.**

Ц/градъ 28 Окт. 1859.

Высокопрѣосвященѣйшій Владыко!

Спорядъ обще-то желаніе на граждане-ты въ Скопіѭ, кое-то Ваше Высокопрѣосвященство ми явихте съ врѣмя, азъ отпущамь, както сьмь ся обреклъ, Г-на Стояна Костова да имъ иде пакъ за учитель, отъ кое-то званіе сьмь го отвыкалъ за да ми слугува за писарь. Негова милость ми е доста потрѣбенъ, нъ, като го искать всичкы-ти граждане, азъ не щж за мене да стои училище-то безъ учитель, та го провождамъ назадъ и молѭ Ваше Высокопрѣосвященство да бждете и за напрѣдъ така благосклонни камъ него, както и до сега.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и имамь честь да сьмь

на Ваше Высокопрѣосвященство
Покоренъ слуга.

112. ИОАНИКИ, СВЕЩЕНИКЪ.

1220. — По наслѣдството отъ протосингелъ Кирилъ Нектариевъ. Коп. кн. 5. 166.

Пловдивъ, 15 Февруар. 1871.

Отче Јоаникие,

Послѣ отъ какъ дохождахте святыня Ви въ Пловдивъ прияхъ отъ Г-на Хр. Георгиева отъ Букурецъ плъномощие за исплънение завѣщание-то на покойный Отца Протосингела Кирилла. Отъ Г-нъ Евлогия нѣмамь още плъномощие, нъ и то трѣбва да дойде тыя дни. Затова прѣварямь да Ви попытамь, щете дойдете ли пакъ святыня Ви тука да нарядимь да ся раздаде дѣ что има да ся дава спорядъ завѣщание-то. Ако е да дойдете, добрѣ, ако ли не, то трѣбва да ми дадете волѭ да подкачѭ азъ да раздавамь, дѣ чтото е писано въ завѣщание-то да ся даде, и да пратѭ и Вамъ чтото има писано да ся даде на роднины-ты на покойный, та да го раздадете святыня Ви, нъ да обадите и на Г-на Кирка Цвѣткова, та или да дойде и той да нарядимь тѭѭ работѫ, или да ми пише да свършѭ азъ.

За воденицѫ-тѫ пытахъ Калоферци, които бѣхѫ дошли за Православнѫ-тѫ недѣлѭ тука, какво мыслять тии за тѣхный дѣль отъ нея. Тии казвать да ся продаде воденица-та, та да си земѫть колкото имъ ся падне. Испытайте мнѣние-то и на Сопотненци, та да видите какво щѫть кажѭть и тии за това, че по нататъкъ когато ся стопли врѣмя-то щѫ дойдѫ въ Карлово, да повыкаме Сопотненци, Карловци и Калоферци за да й прѣкѫснемь цѣнѫ-тѫ, та да остане, както желаете възъ святынѭ Ви.

Прѣдавамся на Ваши-ты святы молитвы и остаямь

Вашь

1221. — По изпълнение завѣщанието на Кирилъ Нектариевъ. Коп. кн. 5. 190.

Пловдивъ, 3 Априлия 1871.

Прѣподобнѣйший Отче Јоаникие и
Господине Кирко Цвѣтковъ,

За отговоръ на писмо-то Ви отъ 30 Марта идѫ да Ви явѭ, какво броихъ на Г-на Фратя Ивановъ, братанецъ на покойный Протосингела Кирилла 7000 грош. които святыня му му е завѣщалъ, и му зехъ распискѫ, какво си зема чтото му е завѣщано отъ чичя му Отца Кирилла, и нѣма вече да трьси ничто повече нито отъ движимый, нито отъ недвижимый имотъ на святынѭ му. Остава сега да му ся даде и салханскый казанъ, что му е завѣщанъ, за който ся писа въ распискѫ-тѫ, че зима и него, та ся потрудѣте да му го прѣдадете.

За воденицѫ-тѫ говорихме съ немовѫ милость, и той казва, че иска да ѭ земе заедно съ святынѭ Ви, та ся сговорѣте съ него, на кой начинъ иска да ѭ земе, и му земѣте едно писмо за това, та на врѣмя-то да глядаме да свършимь както е прилично.

На Теоктистины-ты калугерки въ Калоферъ има едно хилядо грош., които да дадѫть съ лихвѫ, та отъ нея да си поправять чешмѫ-тѫ, и друго триста грош. да ся раздадѫть на калугеркы-ты.

Поздравявамь Вы съ „Христосъ Въскресе“ и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

113. ОТЕЦЪ ИОСИФЪ.

1222. — Ще се водятъ момичета на учение въ Киевъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 4 Юния 1860.

Высокопрѣподобнѣйший Отче Іосифе!

Бръзамь да Вы попытамь, щете ли скоро да врьвите. Ако е да ся забавите още до три или четыре недѣли, да ми явите по̀-скоро, та има да пратимь едно момиче за-въ Кыевъ да ся учи тамъ, да го проводимь до Цариградъ, та оттамъ да го земете Ваше Высокопрѣподобіе да го водите до Кыевъ. Момиче-то си има за разносъ по пѫть, само зачтото е малко, та трѣбва да има нѣкой да му настоява.

Пишѭ Ви тврьдѣ на бръзо и чакамь отговоръ съ Ваши молитвы.

Вашь покоренъ слуга
Н. Геровъ.

114. ГЕОРГИ С. ИОШЕВЪ.

1223. — Иорданова книга дадена на хаджи Нейдена да я печата. Сръбски новини. За книга „Райна." Пак. 47.

Ваше то последно писмо, въ което ми пишехте да не давамь Јордановѫ тѫ книгѫ въ тиографіѭ тѫ, пріяхъ, и за сичко друго, що ми пишете разумехъ. За книгѫ тѫ хоратехъ съ Господ. Хаджи Найдена; той ѭ зема отъ мене, и каза ми да ви пиша, да дадете на Господ. Јордана 150 гроша, па като ся ставите съ него, и прегледате хесапите си, той ще да ви заплати и тыя пары. И за новины те хоратехъ на учредникатъ, кой то ви и записа името, и ще да ви ги проважда; но гледайте по скоро да пищете на Христодуловича да му заплати.

Господинъ Люя Богдановича поздравихъ; той ми каже: до гдѣ не добія азъ отъ него писмо, неща да му пиша.

Пише те ми, ако имате нѣкое извѣстіе отъ Г. Д. Мутѣва, и, печатали ли сѫ „Райна".

Прііме те искреный поздравъ какь отъ мене, така и отъ дватѫ Попповцы, отъ Х. Найдена и одруги те Българчета.

въ Белградъ
1850 год. Јануар. 12-го

Вашъ
Георгій С. Јошевъ.

1224. — Печатане книги. Изпращане вѣстници. Иошевъ добилъ помощь за да печата своя книга. Пак. 47.

Господинъ Найденъ Геровъ!

Зачудо ми е, какь ми толкова време не пише те! Азъ сѫмь ви още прѣзь Іануаріѭ, като пріяхъ ваше то писмо, писаль, и явихъ ви какъ сѫмь предалъ Јордановѫ тѫ книгѫ, на Х. Найдена, и какь сѫмь говорилъ на учредникатъ, да ви проважда новины те и за напреднѫ тѫ годинѫ; па като нѣмамь до днесь никакѫвъ одговоръ, то ето ви и сега исто то повторавамь. Х. Найденъ ся сирѣчь обѣща да печата Јорданова та книга; но вы да му дадете 150 гро^{ш}; па като дойде той Х. Найденъ — тамо, ще да ви даде пары те, като видите хесапатъ си. И Милошъ Поповичъ ся обѣща да ви проважда новины те; но дали ги пріима те, то незнаѭ; защо то сѫмь извѣщенъ, чи ги на нѣкои си мѣста не пріиматъ. Азъ сѫмь добылъ отъ едно мѣсто помощь да печатамь моѭ тѫ книгѫ; но ща да ѭ още за нѣколко време здръжа, до гдѣ пріима още нѣколко спомоществователи. Кога почна да ѭ печатамь, азъ ща да ви явѫ. Но мола и васъ, да ми по скоричко пише те, за да ся извѣста, да ли сте пріяли последно то ми писмо или не, и да мя за сичко, що ви пиша, извѣстите

въ Белградъ
10. Мартъ 1850.

Вашъ
Георгій С. Јошевъ.

П. П. Азъ сѫмь писалъ на Аверкія да ви проводи оныя 24 грош; па като ви ги проводи, мола ви да ми ги проводите. Аза моіѫ тѫ книгѫ никакво сумненіе да немате, за печатаніе то Й.

истый

1225. — Х. Найденъ Иоановичъ се връща. Не ще може да се печата герова книга. Печатницата прѣтрупана. Пак. 47.

Господинъ Найденъ Геровъ!

Писмо то ви отъ 3 Априлія пріяхъ, на кое то брьзамь да ви ся отговора, и да ви ява какво пріяхъ отъ Г. Христодуловича 24 грош.

Господинъ Х. Найденъ Јоановичъ отиде преди 10 дни въ Българіѭ; той ще и при васъ да дойде, да ся разговорите за Г. Јордановѫ тѫ книгѫ, коя то ся пакъ намира при мене; защо азъ, като не добыхъ поскоро отъ васъ отговоръ, зехъ ѭ отъ него.

Господинъ Валтеръ ми каже, чи нѣма время да ся печата вашѫ тѫ книгѫ това лѣто; защо а.) ще да ся печататъ сички те школски книги; б.) обѣщалъ ся е да пріими моіѫ тѫ книгѫ да печата; в.) уговорилъ съ Г. Х. Найдена да му печата още книги; г.) и други срьбски книги има да ся печататъ това лѣто, за кои то е вечъ уговорилъ: кога ся свръшатъ тыя книги азъ ща ви яви, да проводите вы вашѫ тѫ книгѫ. Колко то за погодбѫ тѫ, то немогѫтъ по евтино да печатать, но, колко то сте и напредъ платили.

Поздравлява ви Г. Люя Богдановичъ, и жали на васъ защо му толкова время несте писали.

Поздравляватъ ви руски те професори, и кажатъ, чи тѣ нѣматъ пары да си купатъ. . . . . , а какво могатъ да ся женатъ?

Преди 10 дни сѫмь ви проводилъ презъ Г. Захаріѭ Круша (въ Софіѭ) онѣзи образи—Отонь и Амаліѭ—кои то бехте заборавили при Петра книговезецатъ. Азъ сѫмь писалъ на Г. Захаріѭ, да гледа по скоро да ви ги испроводи. Кога ги пріимете, яве те ми.

Новины те оттука уредно отивать, а гдѣ ся задрьжаватъ незнаѭ. Г. Христодуловичъ ще да заплати на учредникатъ. оставамъ

вашь

въ Бѣлградъ Георгій С. Јошевъ
21. Априль 1850.

1226. — Книгата на Иошева до 20 деня ще излѣзе отъ печатъ. Пак. 47.

Господ. Найденъ Геровъ!

Доста дльго врѣмя ся замина отъ какъ сѫмь пріялъ ваше то писмо, а не сѫмь ви ся отговорилъ, за кое то може и да ся срдди те на мене, но недѣй те. Азъ щехъ веднага да ви ся отговорѫ, но бехме почели да ся готвиме за испытъ, че немогохъ.

Що ми пишехте за Новины за Г. Чомакова, то азъ веднага учинихъ, но дали му дохождатъ незнаѭ. Гледай те да проводи те пары те, защо ги ище учредникь-атъ.

Моя-та книга ся печата и до 20. дни ще да бѫде готова. Токо като бѫде готова, азъ щѫ да дойдѫ въ Българіѭ. Яве те ми що има ново въ Българіѭ; защо ныя чуеме тука за нѣкаквѫ бунѫ, но незнаеме извѣстно що е това.

Проводе те моля ви поскоричко приключено то по адресъ-отъ му. Яве те ми що чуе те за Еленкѫ, издала ли е книгѫ тѫ или не.

Оставамь
Вашь

въ Бѣлградъ
23. Юнія 1850. Георгій С. Јошевъ.

Господине Найдене!

Наистина, и азъ ся чуда на самъ себе си, чи толкова време не сѫмь могълъ да ти пиша две речи баремъ; но и пакъ ми не е за чудо, защо то и ты не си ни-

кога писалъ баремъ три речи, кои-то адправишъ на мене. Но хайде до сега що е было да заборавимы, а да гледамы за напрѣдъ.

Твой
Коста Попъ Павловъ.

1227. — Иошевъ изпраща 16 екземпляра отъ книгитѣ си на спомоществователитѣ. Пак. 47.

Отговор. 13 Декемвр. 1850.

Господинъ Найденъ Геровъ!

Днесь ви проваждамъ презъ Господ. Ив. Д. Гешовича отъ Свищовъ книги те, числомъ 16. за кои то ви молѭ, веднага да ги раздадете на спомоществователи те. Пары те гледай-те по скоро да ми проводи те, ито презъ Г. А. Христодуловича. Недѣйте да ми проваждате пары те по тукашнѫ цѣнѫ, но по тамошнѫ. Пише те ми ще те ли да печатете вторѫ тѫ часть отъ Физикѫ-тѫ, и яве те ми що има тамо ново. Оставамъ

въ Бѣлградъ.
24. Августъ 1850

вашь
Георгій С. Јошевъ.

Поздравляватъ вь русски те професори и Г. Люя Богдановичъ.

Сѫщій.

1228. — Разпращатъ се обявления и покани за история, която Иошевъ прѣвожда. Пак. 47.

Прията 2. Априлъ 1858.

Видинъ 14 Мартъ 1858.

Ваше Высокоблагородіе
Милостивый Господине!

Като ся научихъ за Ваше то назначевіе, за Императорско-русскаго консула, въ Филиппополи, мыслѣхъ веднага да ви пиша, за да ви честитамь това высоко званіе, но понеже знаѭ, чи сте заняти съ голѣмѫ работѫ, не ся рѣшихъ, да ви досѫждамъ. Но днесь като ми ся показа нуждѫ, ида да ви поздравѫ това высоко званіе, и желаѭ ви, да ся въскачите и на най высоки те царски длъжности, гдѣ бы могли лично да представлявате предъ Императорско то правительство наши те народны дѣла. Дай, Боже, да ся появатъ и други Вамъ подобни послѣдователи отъ нашій-атъ народъ!

По между това приключавамъ ви съ настояще то си и 4. обявленія, отъ кои то, покорно ви умолявамь, три да проводите, за гдѣто сѫмь ги подписаль, а едно то дадьржите при Васъ, и да ся потруди те, да ми съберете, колко-то е възможно повечи спомоществователи, съ кои то да мя подпомогнете при изданіе то на таѭ общеполезнѫ книгѫ. Тая Історія са ми препоручили за превожданье Одесски те Българи, а и Букурещки те я одобриха. И оставамъ за Вашій-атъ отвѣтъ

Вашего Высокоблагородія
покорнѣйшій слуга
Георгій С. Јошевъ.

П. П. Пріимете искренно поздравленіе отъ Г-на Соколова, кой то ми каза нарочно да ви поздрава отъ негова странѫ.

Сѫщій.

1229. — Видинци противъ владиката. Намѣса на властьта. Иошевъ арестуванъ. Историята му забранена. Пак. 47.

Прието 13 Юлия 1866.

Виддинъ 22 Јунія 1866.

Милостивый Господине
Найденъ Геровъ!

Като Ви писахъ послѣдното си писмо отъ 13 Май, въ кое то Ви молихъ да ми проводите пары тѣ за Истории тѣ, незнаехъ за нещастіе то кое то щѣло да мя постигне, за кое то Ви днесь и являмъ.

Трѣбва да сте ся научили какво виддинцы-тѣ отъ 2 години насамъ роптаять противу свой-тъ фенерскій владыка Паисія. Това роптаянье дойде до тамъ, що то лани на 25 Јунія владыка та съ своя та партія, къ нещастію повече то Българе (а всичка та партія има 15—16 человѣка) употреби войска противу народъ-тъ.

Когато войска та нападна на народъ, на цьрковный дворъ, азъ отивахъ на телеграфическѫ тѫ станціѭ да предамъ депешя. И така като мя видоха, Паша та и единъ членъ отъ меджлисъ-тъ Влахъ, заповѣдаха да мя вземѫтъ и да мя арестуватъ, зато, защо то сме ныя бунтовали народъ-тъ да ся вдигне противу владыка та; но не мя арестуваха вече мя вѫрнаха въ Консулато подъ стражѫ.

Г. Байковъ съобщи още тогава презъ Калафатъ съ депешѫ, а послѣ и съ донесеніе г. Посланника за случившее то ся. Отъ тогава до скоро незнаяхме нищо, що стана съ таѭ работѫ.

Презъ Маія получи г. Байковъ отъ г. Посланника приказаніе да мя немедленно отпусти отъ службѫ-тѫ, кое той и испълни. Заради това сѫмь ся сега рѣшилъ слѣдъ 4—5 дена да идѫ въ Петербургъ, да видѫ какво щѫ да направѫ.

А незнаѭ, дали сте ся научили, че е моѭ тѫ Исторіѭ (за коѭ то Вы длъгувате 10 руб. ср.) още преди онова нещастно преселеніе, запренѫ отъ Правительство то, заради това сѫмь длъженъ за неѭ още отъ 1861. год. 100 # на кои то и днешній день проценты пращамъ: па сега като ма отпустиха и отъ службѫ, то незная какво щѫ да правѫ.

Забраненіето на Исторія та ми ето какъ стана: около 21—22 Јюнія 1861 год. предадохъ въ Бѣлградскѫ тѫ агенціѭ 3 сандѫка съ книги, два за Виддинъ и единъ за Рухчукъ. Като дойдоха въ Виддинъ, предадоха ѭ на владыка та да ѭ цензурира, и той като единъ православенъ митрополитъ съобщи на правительство то, че е Мохамедъ позванъ въ неѭ „Лжепророкъ" и така я правительство то задьржа, па и днешній день стои въ сарай-тъ запрена. — Въ Рухчукъ я пропустиха, но отъ 428 руб. ср. пріялъ сѫмь едва около 100 гроша. Па зато Ви казвамъ, че и днешній день дльгувамъ 100 # на кои то и сега проценты плащамъ. А други тѣ 1500 Экз. лежатъ въ Бѣлградъ. Зато Ви покорно умолявамъ, да стори те добро да ми проводите право до г. Байкова онія 10 руб. ср. що ми дльгувате за 10-хъ Экз. Исторіи. — А сѫщо така Ви умолявамъ, да пиши те въ Карлово до ваши тѣ роднини г. г. Пульови да Ви проводѫтъ 20 руб. ср. за тѣхни тѣ книги и за Сопотненски тѣ 23 руб. ср. отъ помоществователи тѣ, па всички тѣ наедно да ни испроводите, какъ то що рекохъ презъ г. Консула Байкова.

Г. Ив. Мавриди и П. Златьевъ сѫ ми дали счетъ и тамъ ми назначаватъ, а и устменно сѫ ми казали, че сѫ Сопотненски тѣ и Карловски тѣ книги проводили до Ваши тѣ роднини, каквото и що ми каза единъ отъ тѣхъ на 1862 год. когато влезна въ параходъ-тъ отъ Свищовъ на едно съ тьщѫ ви

Вашъ
покорный слуга
Георгій С. Јошевъ.

115. С. (ЦОКО) Д. КАБЛЕШКОВЪ.

1230. — Нареда да се наплати яшара на откупенитѣ села. Пак. 48.

Пловдивъ 28 Януарія 1853.

Господине Цоко!

Отдавна искамь да Вы пишѫ, таче като нѣма за что, не щѣхъ да Ви турямь на трудъ да ми отговаряте, трудъ, както знаѫ, за Васъ тяжькъ. Освѣнь това Вы сега имате, кой да Ви писва оттука.

Приключявамь Ви отворено писмо до брата ми Атанаса и до Г-на Х. Јована Спасовъ, съ което наряждамь тѣхнѫ милость да Ви броять грошя 18000 осемнадесять хиляды на каймета, та съ тѣхъ и оныя седемь хыляды 7000 гр. за които Ви приклочява днесь Г. Константинче Нешевъ полицѫ да гы сьберите отъ нѣкого, да платите послѣдній такситъ за села-та за Г. Павла Герджика, които села яшари имате земены наедно съ Г-на Павла. Като съберете казаны-ты пары та платите таксита, щете земете сенете на Г. Павла Герджика или Илмихаберъ отъ продавеца на села-та, та да го прѣврѫчите брату ми Атанасу или Г-ну Х. Јовану Спасову да ми го испрати. Извѣстѣте ми и Вы, кога ся свръши тая работа. На мѣсто да Ви пратѫ полицѫ, приключявамь Ви отворено писмо за да бѫде обяснено, за какво порѫчямь да Ви ся давѫть горѣречены-ты пары.

Добро видѣніе! Вашь

Найденъ Геровъ.

1231. — Каблешковъ пратеникъ въ Едрене да се бори съ владика Хрисанта. Разговорътъ му съ Ступина. Пак. 48.

25= априлъ 857 едрене.

Л. Пріятеліо

Отъ кѫто сте утишле толко време става до сега не сме си писале азе по неже бехъ уверенъ защото за воскресеніе ще да додешъ та така въ место да ви пиша чакахъ даса видимъ. сега намирамъ случка да ви пиша и да ви попитамъ за нашіо деспотъ ефендіи познаватели кѫкво утива тои си следува да рови сущото кѫквото и напрешъ. Но това е че напрешъ скритомъ а сега явно работи много интриги ходи на пашата явно сега казва че Бѫлгарете бунтовници може да знаете че отъ селата има до 10= душъ векиле сега въ едрене и азъ додохъ па за отъ градѫтъ ако и да имахъ си работа нашите нема оставиха и азъ додохъ да видимъ кѫкво ще да работимъ сега.

завчера утидохъ на свети георги таса видехъ сосъ г-нъ Ступенъ и приказахъ му са чесамъ копривщени много ма добре пріе иса разъ говорихъме повечко.

отъ ворихъ ме за ваша милость каже Геровъ мои братъ ама збрѫка политиката защо не требеше тои да доде право на пловдивъ тои требеше въ стамболъ и отъ тамо работата беше уредена. да си земе фермано да додеше на пловдивъ да пукнеха доушмане то млого збрѫка сега мае страхъ чеса и нашио планъ развали защото нашіо аргирополъ врѫви противенъ и за Найденовата работа и за владиката ви. тои му по мага даса задрѫжи. та за това советувама Г-нъ ступенъ да додемъ на стамболъ че неще тука пашата да сврѫши нищо.

и азе седа г-не таса мисла кѫкво требе да на права да дода въ стамболъ щеса простре работата па назе си имамъ на филибе своята работа. послѣ кѫто ми каза г-нъ ступенъ защото пашата тука претъ толко души свидетели рекалъ че владиката и цукалата му казвале за тебе и рекалъ му пиши на презвията и може дае писалъ вие знаете та товами даде една надежда че може тамо вие да врѫшите нещо за тоя проклетъ деспотъ. та молимъ пишими и твоито мненіе пространно.

Но и азъ са надеямъ добре да казахъ на ступена и мавриди по неже е тука рекохъ видишъ господинъ тоя вашъ мавриди то е наи гулеміо душманинъ и на г-нъ Геровъ и на Бѫлгарети и други много работи. ако би г-не да не можемъ да сгоримъ нещо тое наи гулемото безъ честіе тіе грѫци сосъ деспотъ. Заедно щени погѫнчатъ и нищо неще да стане. И млого ти здраве отъ г-нъ аргиръ Захаралінта

жената муе тука и тои доде задаса расъ правятъ да видимъ. На жената гржчалята млого помагатъ и сега я учатъ да доде вовъ стамболъ та ви пиша и тои кжкво да на прави. Безъ друго ви сердечно поздравлявамъ и за всегда остаямъ вашъ

кжто братъ

На бржзе беше. С. Д. Каблешковъ

1232. — Сждба съ владиката въ Едрене. Владиката избѣгва да се сжди. Пак. 48.

857 6= Јунiа едрене.

Господине Н. Геровъ.

вашето писамце отъ 3-ти писано млого ни зарадва и желаемъ поскоро да стигнешъ сосъ здраве въ пловдивъ, онова което го желаехъ ме сички гледаме че ни са исъ пжлни желанiето и не можемъ да ви искажемъ радостъта господинъ салчо ви поздравлява г-нъ павлаки дадохъ и приключенното писмо на г-нъ георгаки.

Гоосподине деспотатъ нашъ много ни умори еиче, става 4 месецы наи после катого вдигна диванъ ефендiи доде до Хаскiу на прависа боленъ после изъ вади че му дошло писмо отъ патрiархо даса при готъ ви за цари градъ. И така диванъ ефендiи зема му писменно причините за които щялъ да си почине некои денъ и додеси. И днеска вали паша писва на правителството сичкото и да видимъ що ще да муса отъ говорѭтъ работатъ гулеми мизявирлѭцы и тои неще да види още веднашъ пловднвъ ама и ние толко души остахъ ме отъ работата мавриди отъ кжто са върна въ пловдивъ млого по лошъ мизявиринъ станж ние мислехъ ме че може да му са строши нусжтъ и сега са на деяше да доде въ едрене да са сжди сосъ али Беу дето съсъ лжжя земаму сичките мiолкове на тоя завалиа. И г-нъ павлаки даде такрилъ за даго доведжтъ има даса сжди сосъ него има и мазбата отъ пловдивъ. сега въ пловдивъ мавриди разъ даде гласъ че викатъ Хрисанъ та за да го на правѭтъ патрiархъ тжкави долни лжжи щото дерзна дая каже и на салихъ паша.

ще виса молимъ джвно имате време сосъ тая поща да ни пишете по на длжго за врага. щото гледамъ вовъ писмото ви, и аргиръ Загарiж още не е свржшилъ нищо съ жената си.

Безъ друго ви поздравлявамъ братъски и добро виденiе

остаямъ вашъ

с. Д. Каблешковъ.

молиса аргиръ Зааралж да можешъ да му на правишъ това да за поведатъ отъ канцеларiята тяхнж та работа да са види въ едрене защото сега работатъ гржцыте да прататъ жената въ цари градъ ступенъ држжи добре

сущiй.

1233. — Владиката вече невъзможенъ. Ферманътъ и бератътъ Герову за консулски чинъ излѣзли. Коп кн. 1.

Цариградъ 12 Юния 1857.

Господине С. Д. Каблешковъ!

Въ Едрене.

Писмо-то Ви отъ 6 Юния прияхъ завчера кжсно, та не можяхъ да Ви ся отговорѭ съ Турскж-тж пощж. Видѣхъ что ми пишете за Хрисанта. Отъ Филибе има още пò-новы извѣстия за какъ го сж срѣщнжли като сж е врьнжлъ. Той чловѣкъ открай не знаяше что врьши, а сега видися съвсѣмь да е полудѣлъ. Нѣма съмнѣние, че за напрѣдъ той вече не може да бжде владыка въ Филибе, нъ зло-то е, дѣто даде трудъ на толкова свѣтъ. Нъ и като падне той, злѣ ще ся строши носъ-тъ на неприятеле-ты.

Ферманъ-тъ и бератъ-тъ ми излѣзохж, та вече ся готвѭ за пжть за-въ Пловдивъ. Мысляхъ за Петровдень да стигнж на мѣсго, нъ може белкимъ и да останж да правѭ тоя день въ Едрене. Дѣ ли щемь ся срѣщнемь?

Днесь отхождамь на Биюкъ-дере и тамъ щѫ видѫ, какъ е работа-та на Г-на Арг. Загарлия, и что могѫ да му помогнѫ. Вые искате тврьдѣ много отъ мене: да направѭ да ся види работа-та му въ Едрене. Трѣбва да могѫ да заповѣдамь на посланика, та тогава да сврьшѭ това.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

116. КАЛИСТЪ Л. ХАМАМДЖИЕВЪ.

1234. Прѣпращатъ се книги. Молба да се изпратятъ сръбскитѣ новини. Пак. 48.

1850. 8врій 12. Сопотъ.

Любезный ми друже Г. Найдене!

Прімете по Г. Николая Малеовъ едно вързопче съ книгы, кои-то донесохѫ отъ Свищовъ съ притворено-то писмо. дадохъ за нихъ 1 грш. Молѭ вы сторете трудъ или пратете на пощѫ-тѫ та приберете Срьбскы-ты новины за Сопотъ, и колко-то заплатите азъ щѫ ви бѫдѫ длъженъ; искамь отъ васъ и 3½ грш. още кога-то ви яппардисвахъ стъклени цѣви. Като дойдѫ на Филибе ще си видимъ смѣткѫ-тѫ. Колко добро ще ни сторите, ако ся потрудяхте всяка поща да прібирате новины-ты ни и испращате! Братчето ви свършува тѫѭ работѫ, оставамь одълженъ

Вашь Калистъ.

1235. — Изпраща се отче Рувимъ да се учи въ Пловдивъ. Молба Герову да се грижи за него. Пак. 48.

Господинъ Найдене!

1851. Априллій 16. Сопотъ

Днесь испращамь, дѣто ви говорихъ за двоица-та Врачанскы ученици, единыя отъ тѣхъ, отца Рувима, отъ кого-то щете ся научите, че другый му другарь осталъ спорядъ нѣкаквѫ си прѣпьнѫ кой то и може да дойде слѣдъ нѣкой день. Азъ както ви говорихъ и кога дохождахъ на Филибе, непознавамь никого, за това като дойде отець Рувимъ, ако неуйдише да стои при другы-ты ваши въспитаници въ училище-то, то щете ся потрудите безъ отлаганіе врѣмя, да го насочите, гдѣто ще му е обиталище-то, или на рылскый Метохъ при другы-ты ученици, или другадѣ съ нѣкои другы, съ еднѫ думѫ да сторите трудъ да го нарядитѣ за сѣденѣ то му, че непознава никого, и неможе самъ да ся наряди; азъ ся поручавамь за добро-то му поведеніе. Той знае, токо рече просто ученіе калугерско, а колко-то за ученіе-то му, сирѣчь какво трѣбва да учи, иска да знаете, че той ще ся учи съ намѣреніе, да може слѣдъ врѣмя да стане нѣкаде учитель, спорядъ знаніе-то си. За хатъра ми не го оставяйте въ недоумѣнія за работы-ты му, и ще задължите и мене равно, колкото и него.

вашъ

Калистъ А. Хамамджіевъ.

1236. — Грижи за отецъ Рувимъ и за другаря му Кръстя. Да имъ се намѣри удобно жилище. Пак. 48.

Господинъ Найдене!

1851. Апр. 30. Сопотъ.

„Азъ около 10 Маія смѣтамь да дойдѫ до Филибе, та щѫ ся научѭ и нѣкоѭ новѫ за Едрене, като сте были тамъ по въскрьсеніе, и да ся повидимъ. Пише ми попъ рувимъ че дошълъ и другый му другарь Крьстю, нахождали ся обаче почти въ отчаяніе ради мѣсто за живѣяніе. Не може ли или въ нѣкоѭ одаѭ на Ата-

насакыево-то училище при святж недѣлж, или на ханче-то гдѣто е Наркысова-та Спецарія или другадѣ да ся намѣстать! Това е и вамъ главоболіе, и мене, ама иска да му ся трьси колай на това; азъ, кога вы пытахъ, най послѣдня-та ви дума беше: „пиши имъ да дойджть, та ще ся найде колай за мѣсто" сега работа-та дохожда противна, нъ надѣж ся и на тжсь работж да ся найде колай, зачто ако ся върнжть назадъ, и тѣмъ срамно, и менѣ, че несьмь си былъ опекълъ добрѣ думж-тж. Потрудете ся прочее и сами и чрезъ пріятели, та дано ся свьрше това, па за вторый пжть щж глядамь да ся не вплитамь. Поздравлявамь Г. Стоянча; незнаж, мирозреніе нѣма, дали сж само 3 листа, или има още? добро видѣніе.

Вашь Пріятель

Калистъ А. Хамамджіевъ.

117. К. СТ. КАПИНОВСКИ.

1237. — Плѣвенскиятъ владика противъ Капиновски. Дири се друго мѣсто за учителство. Оригинално стихотворение. Пак. 48.

Друже Герчо!

Доволно время быде откато ни сме се разбирале, кой какво е, нъ отъ моя странж знай, защо това лѣто холерата попремного ны смути, и по тая причина не быхъ друже въ състояніе да ви се обявя какъ-то почти и сега ни сжмь, но понеже ме принуждава друга една необходимость принужденъ быхъ да се събирж съ силы да се обърнж камто васъ. Коя то е тая: откато сжмь дошелъ тука владыка та ни Г. Агапій не знамъ що ни му се понравиˇ, и ме нище и двама трима чорбаджіи спореди него, и предня та годинж искаха да ме извадятъ, но народъа ме не остави тогава, а тѣ не пристанвжтъ отъ намѣреніе то си, а отъ другж странж почти и азъ сжмь неблагодаренъ, защо вопървиˇ малко ми заплащжтъ, во вторыˇ немжтъ никакво нарежденіе за училище то си за това друже ако има татъкъ нейдѣ мѣсто заради меня моля те да ме намѣстишъ, чи ни се познаваˇ съсъ человѣцыте щяхъ да пишж на Г. отца Чолакова, и на Г. Никифора, но мысля да ми испълнишъ самъ нуждж тж, за това оставямъ се само на тебя, или ако е нуждно да имъ се пиши надѣвамсе да не си пожалишъ трудеца за меня, защо отца Чолакова не го знамъ гдѣ е, а на Г. Никифора писаˇ нѣколко пъти онаж годинж той още не ми се е отговорилъ за това моля те Герчо, и оставаˇ въ голѣмж надеждж

на Вашж тж братскж любовь

1848.-го Авг. 7. вашъ искренній другъ

Плевенъ Константинъ Стояновъ Капиновскый

ако треба на отца Чолакова помощникъ азъ утиваˇ при него, защо ни сжмъ слушалъ богословіе ако може моля Герчо настани браче, или ако не тамъ то гдѣ то уйдисва.

Твоя Гиздава Марійка
Още Моровянка ябълка
Тжй защо постжпи криво
Не и ли остана мило
Черна калугерка дастани
Да ли утренння та зора и завидя
и отъ умъ ж извади миръ да остави
или блѣдната луна я видя.
и не може бѣло (и лице да търпи
и ж накара черно) було въ памучни ржце да държи
да ли розата е нищеше
въ градинж да и влиза
да ж тамъ прате гдѣто никой немысляше
и ж люто заклѣ отъ тамъ да не излиза

ахъ ты Гиздава Марійко
още Моровянка ябълка. Лютж си клѣтва прѣстжпи.
назадъ си черно-черешены очи възварни
чикракъ въ ржце да въртишъ престани
вретено изъ тънки прьсти си испусни
и камъ одбраны Кавалеры си очы обърни
ахъ ты Гиздава Марійка
още моровянка ябълка *
на вретено въ тънкы прьсты жицж да предешъ
на черкракъ да ж мутаешъ
черны калугери да обличашъ
и тѣмъ да серадвашъ
ахъ ты Гиздава Марійка
още Моровянка ябълка

* Това ни е твоето свято дѣло и вѣрно слово.

118. СЕМЕЙСТВО КАРАВЕЛОВИ.

1238. — Честитява се Герову консулски чинъ. Слухъ за Иоакима Груевъ че щѣлъ да иде въ Цариградъ. Пак. 48.

Копривщица 1858 Іунія 30-ый

Ваше Прѣвосходителство Господине Консуле.

По настоящето ми писмо прихождамь да ви по пытамь въ какво състоянїе ся намирате до тоя часъ. знайте зачтото отъ одавна врѣмя желая да ви пишя па едвамъ сега найдохъ благополучно врѣмя. Честитявамь вы чинътъ Консулскый заедно и вѣнчанїе. И слушамь гласове, които расказвать за учитель Јякыма и нѣкой отъ учениците му, Имали намѣренїе да идатъ до Цариградъ за да ся учать, за това желая да ми отпишете истина лие това, и ако би да ся случи това да иде, при кого щжть останатъ момчетата? Чюйте желанїето ми за доброто вы здравїе. И оставамь Вашь Доброж.

Драгоя Либеновъ
Каравеловъ.

Принесете поздравленїето ни до Баба Хаджїйка и до нана ни, отъ всичкыты ни домашны

1239. — Любенъ Каравеловъ иска прѣпоржчителни писма за Петербургъ. Чака въ Одеса разрѣшение за по̀-нататъкъ. Пак. 48.

18 Юлия 1857.

Одессъ 1857 Іюлый 10.

Почтеный Господарю Н. Геровъ.
Въ Филибе.

Просте-ты мы за что-то то Вы са не-обадихъ, кога-то тръгнахъ отъ Цариградъ. отъ много прычины. Вы молимь Ваше Благородіе бѣхте на Островъ-тъ Прингипж кога-то тръгнахъ за това имамъ и Вынж исамъми го познавамь. Баща мы мы писува отъ Цариградъ за что-та Вы е хатъръ остало за что Вы необадихъ. Вы молж да ми прѣдстойты съ 1—2 писма зада ма опознаять Въ Петербургъ това щемы за-служы да Вы съмъ длъженъ за вседж. Тукъ са опознахъ съ Г. Костандинж Николаевичъ Палаузовъ съ Николай Христофоровичь съ Г. Стефанъ и Николж Тошковы.

Отъ Петербургъ още писмо не сме пріеле мы рѣкохж въ Чержь отъ канцеларіж-тж зачто-то министъръ-тъ нѣе въ Петербургъ нъ трѣбувж да чекамь още 10—20 деня. Така още нѣе извѣстно Азъ ща Ви пишж и другіж-тж пощж.

Остаямь Вашъ Покорны Слуга
Любенъ С. Каравеловъ.

1240. — Петко Каравеловъ изключенъ изъ нофуза. Иска руски паспортъ да се върне въ Росия. Пак. 48.

Милостивый господарю!

Мола Вы да направите за мене едно добро, както мы направихте и до сега, да повели те на Николаки Чалжки за да ми извади пасспортъ за въ Цариградъ. Азъ не быхъ Вы утруждалъ съ свои-те мольбы, ако можехъ да свржша самъ тая работа. Турско тескере, като турски подданникъ, азъ немога да зема, защо-то са ма исключиле изъ нафжсъ-тъ и сега остая една надежда на Васъ да ма избави-те отъ мое-то лошо положеніе, защо ща Ви самъ вѣчно благодаренъ. Мое-то тескере, кое-то е у Васъ, мола Ви испратете го, ако е у Васъ, или въ Филибе, или въ Цариградъ до Караконовскіи, дѣто щемъ ги размѣнимъ съ това, кое-то, ако бждете тжй добри, ми извадите отъ Филибе. Ако бжда живъ сякога ще да мысля да ся колко

годе отплата за Ваши-те добрины. Ако сме живи да испратите Герча въ Москва, той нема да намѣри по искренно прѣданъ учитель отъ мене.

Покорный слуга Вашъ

Копривщица Пєтко Каравеловъ.
27 Августа

1241. — Бащата на Либенъ Каравеловъ ще плати дълга му. Иска свѣдѣния за сина си. Пак. 48.

Прието 15 Февр. 1858.

г. г. Наидене геровъ

максѹта поздравляемь идрѹго детѹ имаше личова полйца мислихь дая вѷрна а сегаса збраха приятеле таьни рекѹха дая платиме имѹтлакь щемья платиме господине наидене чеработата наша сѷсь моять чорбачия. казащети драгою имолимь пиши ми два лафа заличо каквосиса наѹчиль даса иась ѿвера имолимь прати тись писма на нашь либена синми и пишимѹ ити кактѹта богь ѹчйль тимѹси и маика и баща и дрѹго прощаваи чесѷсь плачь писахь писмото танеможахь нищо да ти са ѿговора молимте дапишешь насинами писмо иась слеть някои день щазлеза тащемса разговори брате

Стойчо
Каравела

١<v< / ١٤ Фѹраріе

---

119. ВУКЪ СТ. КАРАДЖИЧЪ.

1242. — Искатъ се етнографически свѣдѣния за нѣкои мѣста и плѣмена въ Българско. Пак. 48.

Прието 28 Марта 1859.

Високоблагородни Господине!

Које оно овде наше мало познанство које позната Ваша родољубива ревност дају ми слободу да Вас затрудим овим мојим писмом и у њемувеликом молбом.

Nа приложеној овде хартији шаљем Вам имена од многих вароши, градова и вода у Бугарској, у Маћедонији, Румелији и Архипелагу, и молим Вас: 1) Ако знате или разберете да се које од ових имена тамо у народу друкчије зове (него што је овде написано), да бисте ми то поправили; 2) да бисте ми назначили колико у коме од ових места има кућа, и колико их је Турскијех колико ли Бугарскијех или Грчкијех или Цинцарскијех, и колико Турци имају џамија колико ли Хришћани цркова и попова и школа и учитеља. Ја знам да је тешко ово дознати управо, али колико се може и од прилике. Особито бих рад дознати гдје живе Помаци (у којим мјестима и под којом вароши) и колико их има, а тако исто и за Павлићане. За која од назначених овде места због даљине или због другог каквог узрока не можете дознати ово што желим, она оставите, и јавите ми само за она за која можете дознати. Особито Вас молим да бисте се потрудили дознати и јавити ми о Добруџи: каки народи и гдје који (око које вароши и на коме крају — од југа или сјевера и т. д.) у њој живе. И осим назначених овде места ако се опомenете какве вароши или великога села које заслужује спомен, молим Вас да бисте ми и то описали назначивши где је (код које вароши или на којој води). Nе би с горега било кад бисте ми могли назначити код сваке вароши, од чега највише људи живе особито хришћани. Ја знам да је ово све тежак посао, али се надам да ћете га се радо примити особито кад Вам кажем да ми треба ради једнога књижевнога дела које пишем о Србима и о Бугарима. Ја знам и то да се ово не може дознати одмах, само Вас молим да га не бисте заборавили.

Ствари ове у писму можете ми послати овде на Г. Михаилова, преко којего и ја Вама шаљем ово писмо.

Nадајући се да ћете Вы ову молбу моју, ако је и потешка, радо испунити и тако не само мене задужити свагдашњом захвалности него и нашој књижевности и учинити велику помоћ, остајем

у Бечу $\frac{16}{28}$ Марта
859.

Ваш поштоватељ
Вук Стеф. Караџић.

Вароши у Бугарской

Видинъ
Арчиръ Паланка
Ломъ Паланка
Дреновецъ
Мильковецъ
Чипровецъ
Пиротъ
Берковица
Нишъ
Рахово
Враца
Сопотъ
Никополь
Свиштовъ
Плевенъ
Ловичъ
Севліево
Руси
Трново
Османъ Пазаръ
Тутруканъ
Силистра
Разградъ
Джумаа
Шуменъ
Расово
Кючюкъ-Кайнарджи
Кюстендже
Мангалія
Пазарджикъ
Балчикъ
Проватъ
Варна
Враня
Качаникъ
Куманово
Скопльe
Софія
Дупница
Кратово
Етрополь
Златица
Самоковъ
Татаръ-Пазарджикъ
Габрово
Калоферъ
Пловдивъ
Казанлыкъ
Клисура
Ямболъ
Сливенъ
Загаръ или Загра?
Котелъ
Карнавадъ
Айдосъ
Мисиврія
Бургасъ
Штипъ
Велезъ
Кавадарцы
Прилипъ
Радовиштъ
Струмица
Петричъ
Доляни
Дорянъ
Неврокопъ
Мелникъ
Сушица
Станимакъ
Озунджово
Исакче
Мачинъ
Тулча
Бабадагъ
Хирсова
Козлуджа
Джумай
Тиквешъ
Тетивенъ
Дряново
Радомиръ
Каменополе
Белградчикъ
Ихтиманъ
Новый Ханъ
Трнъ
Бела Паланка
Джезаиръ
Чирпанъ
Созополи
Ениджели
Ахіяло.

Воде или Реке у Бугарской

Ломъ
Огустъ
Искеръ
Видъ
Росица
Дриста
Табанъ
Оз. Девно
Камчикъ
Ситница
Лепеница
Вардаръ
Струма
Стрема
Марица
Тунджа
Црна река
Брегалница
Мста
Тека
Струмица

Вароши у Мацедоніи, Румеліи и Архипелу

Влахо Клисура
Солунъ
Серъ
Драма
Орфана
Одаджикъ?
Ениджe
Кавала
Гюмюрджина
Остр. Тасо
Чирменъ
Ортакой?
Димотика
Троянополъ
Фериджикъ
Макри
Эносъ
Дренополь или Едрене
Хаскіой
Кркъ-Килиси
Эски-Баба
Озунъ-Кюпр?
Хіерополъ
Ипсала
Айнаджикъ
Мигалгара
Кешанъ
Калиполье
Актеполъ
Серганъ
Мидія
Виза
Серай
Чаталъ-Боргасъ
Орманли
Силиврія
Эрекли
Родосто
Килія
Цариградъ
Скутари

Воде у Мацедоніи, Румеліи и Архипелу

Матница
Ангиста
Арда
Регина
Чорлу
Болое Море
Архипелагъ.

120. ПЕТКОВИЦА КАРАЙОВАНОВА или НЕДѢЛЯ ПЕТКОВА.

1243. — Петковица се кани за учителка въ София. Заплата и условия. Пѫтьтъ за отиване. Коп. кн. 3. 237.

Пловдивъ, 9 Октоврия 1858.

Госпожя Петковице Кара-Јованова!

Отъ Софиѭ ми пишѫть да Вы пратѫ тамъ съ дъщерѭ Ви за учителкѫ споредъ както бяхме говорили съ Васъ. Обричятся да Ви дадѫть двѣ хиляды грошя заплатѫ за годинѫ, кѫщѫ за сѣдѣнѥ и дрьва и кимюръ, колкото ти трѣбвать. Кѫща-та за двоицѫ да сѣдять въ неѭ е добра, а за повече души иде при тѣсна, ала вече, какъ да е щешь ся прибирашь въ неѭ съ дѣца-та си; и трѣбва да си имашь твои постелкы за кѫщѫ-тѫ.

Ако пристаяшь съ тоя договоръ, трѣбва единъ чясъ по̀-скоро да идешь или право за Софиѭ или прѣзъ Пловдивъ. Азъ пишѭ на Г-на Георгия Шишеджиевъ да тя испрати заедно съ дѣца-та ти.

Ако идешь прѣзъ Пловдивъ, азъ щѫ ти дамь друго писмо за Софиѭ; ако ли идешь направо, като стигнешь въ София, намѣри учителя г-на Саввѫ Филаретова и му покажи това писмо, той ще тя настани. Тамъ за всичко да слушашь Г-на Саввѫ Филаретова, та да ся благодарять граждане-ти отъ работѫ-тѫ ви, тогава може до годинѫ и повече заплатѫ да ти дадѫть.

Щѫ чякамь да ми отпишешь по̀-скоро, че си тръгнѫла за Софиѭ, или да дойдешь оттука да тя испратимь.

Вашь доброжелатель.
Н. Геровъ.

1244. — Нова учителка въ София. Недѣля Петкова си дала оставката. Искатъ я въ Самоковъ. Дѣцата ѝ болни. Молба за друго мѣсто. Пак. 75.

Прията 26 Април. 1861.

Добродѣтелны ми Господарю.
Найдинъ Геровъ въ Пловдивъ.

Азъ сьмъ слѣдвала длъжностьта си двѣ годинъ и половина спорѣдъ както са бѣхъ обѣщала и прѣдъ Ваше Благородіе и прѣдь Господинъ Уч. Савва Филаретова и прѣдъ Градоначалницы-тѣ Софійскы. Твръдѣ добрѣ бѣше че и азъ са бѣхъ намѣстила за да си прехрановамъ дѣца-та и са трудѣхъ колко-то е возможно отъ день на день по добрѣ да са увождатъ по голѣми наукы и благочиніе и за какъ-то и Вамъ е извѣсно до сега. Нъ сега доле друга учителка и като завари 140 ученыцы излезоха 100, тѣ устанаха 40. Така и азъ бѣхъ принудена та си дадохъ остафка-та отъ Самоковъ чуха че сьмъ уставела училеще-то пратиха писмо на учителя-тъ че щѫтъ ма викатъ да имъ учителствовамъ и уч. Савва ми позволи да утида и ми дадѣ ракомандателно писмо и трагна на пѫтъ за Виѣна да идѣ. Нъ азъ несчастна и жалостна! като ми са поболиха двѣ-тѣ големи дѣца отъ сипаница, коя-то отъ една страна за нихъ прискрбно плачемъ че на чужда страна сьмь отъ друга страна не ма викатъ отъ Самоковъ че обшена-та садели на парти и нѣма съгласіе, кога са сагласатъ ще ма викатъ. Нъ азъ като нѣма учигель-тъ тука да ма намести негдѣ прихождамъ и втори пѫть покорно при Ваше Величество да Ви ява, че сьмъ безъ работа. азъ несъмнено вѣровамъ че Ви сте милостивы ще са потрудѣте и сега да ми намерите мѣсто и свѣдѣтелно писмо отъ сички-тѣ граждани и отъ Паши-тѣ ща Ви прата по друга-та поща ще видѣте какъ сьмъ са владала на Софія остаямъ внадѣжда отъ Васъ за помощъ.

Софія 1861 Ап, 21-ый Недѣля Петкова

1245. — Благопожелание Герову за честито пѫтуване и достигане цѣльта си. Пак. 75.

Прията 16 мая 1861.

Доброжелатѣлный ми Господарю
Наидѣне Геровъ!

Пріяхъ Почтенно-то Ви писмо, 7 Маія за кое-то много сѫ зарадвахъ. За това отъ милость Ви пиша. да Ви изява че ща ся надѣя, на Ваша-та свѣтлость. Азъ обичамъ и почитамъ, наша-та милостива Господжа Марійка и нейна добродѣтелна Маика, желаемъ съ моя дашеря Нонка скоро да Ви видимъ. вѣровамъ че Они ще Ви сещатъ за менѣ, да ма незабравитѣ, защо-то Азъ ся мая. За това ще мола Бога за ваше-то здравіе, да Ви пази въ пѫтишествіе-то. и щото сте почнали лесно да свѫршете, Богъ да Ви е помощникъ на тоя сѫборъ. Вашіето Име да устане бѣзсмертно. устаямъ

Ваша
въ Софія 1861 Маія 9-ый Недѣля Пѣткова.

121. Д-РЪ В. К. КАРАКОНОВСКИ.

1246. — Изпраща се „Братскій Трудъ" даръ на тракийскитѣ училища. Пак. 49.

Прията 11 Марта 1861.

Господине Геровъ!

Московска-та Дружина Вы моли да ся потрудите да получите трійсить и петь екземпляра „Братскій Трудъ", и да ги распроводите по училища-та въ Тракіѭ даръ.

Студентъ Василій К. Караконовъ.

Москва на 5 Октомврія 1860 год.

1247. — Разпря въ Пловдивъ между българе и гърци за църква Св. Петка. Църковниятъ въпросъ и заплатата на владицитѣ. Пак. 131.

Пловдивъ, 11 Януаря 1865 г.

Господине Караконовскый,

На 30 Ноемвр. Ви писахъ, нъ, по злочестие, писмо-то ми ся врьнѫ, че курьеръ-тъ ми не застигнѫлъ пощѫ-тѫ. Оттогава все искамь да Ви пишѭ, нъ откакъ сьмь ся врьнѫлъ отъ Цариградъ, периодическо-то главоболие, което имамь всяка зима, тая година ми дохожда весма чясто, та сьмь побръкалъ и азъ работы-ты, и Ви ся молѭ да не виждате кусуръ.

Тука имахме по новѫ годинѫ распри за церквѫ Св. Петка, послѣдствие на едно покушение, что направихѫ енорити-ти да си отнемѫть церквѫ-тѫ отъ грьци-ты, които сѫ ѭ завладѣли неправилно и распрьсвать приходы-ты и по халосъ. Подробности-ты щете четете въ вѣстници-ты.

Тука съ нетрьпѣние чякаме да ся научимь на вѣрно, какъ е работа-та, дѣто Патриархъ-гъ и Синодъ-тъ сѫ искали отъ правителство-то да имъ ся опрѣдѣли на владыци-ты заплата отъ хазнѫ-тѫ. Тука Грьци-ти ся радвать на това, а наши-ти го намирать за зло, та съ благодарение ся научихме днесь по Австрийскѫ-тѫ пощѫ, че, слѣдъ еднѫ длъгѫ конференциѭ между Генерала Игнатьева и Аали-Пашѭ, ся раздалъ слухъ по Цариградъ, какъ нѣма да стане това. Дано да е истина.

Притварямь Ви едно писмо до Г. Н. Тъпчилещова, което Ви молѭ да сторите трудъ да подадете.

Повече не Ви пишѭ, зачтото и сега не сьмь съвсѣмь здравъ.

Желаѭ Ви да прѣминете новѫ-тѫ годинѫ весело, съ здравие и благополучие въ всичко.

Вашь Н. Геровъ.

Какъ сте съ нашия приятель? разумѣватели ся, или е все съ онѭѭ главѫ?

1248. — Караконовски неспокоенъ. Характеристика за руситѣ. Черковниятъ въпросъ и руситѣ. Гърцитѣ си играятъ съ руситѣ. Деликатното положение на Караконовски като посрѣдникъ между българетѣ и руситѣ. Пак. 29.

Господине Найдене Геровъ!

Получихъ Ви писмо-то. Благодарѭ Вы. До сега не Ви ся отговорихъ по нѣкои причини, кои-то ся отнасѭть само до меня, нъ зависяхѫ отъ другиго. — Зарадъ български-тѣ интересы продължавамъ познанство-то си съ горны-тѣ, ако и да е за меня много несносно. Тѣ досега неможихѫ да ми направѭтъ онуй, за кое-то Вы молихте и азъ толкози прiятель-тъ Х.; послѣднi-тъ щѣ нещѣ запознамя съ Игн., кой-то ся обѣща да пиши гдѣ-то слѣдовало. Ето защо ся азъ старахъ да бѫдѫ остороженъ, гдѣ-то трѣбаше и нетрѣбваше. Ако и да мя увѣри недавна Х. че сьмь вече тѣхинъ, като му доказахъ че ся намѣрвамъ подъ голѣмѫ опасность, немогѫ да бѫдѫ спокоенъ, доде неполучѫ паспортъ.

Р. сѫ чудни человѣци. Доде ся у себе си Богъ знай що говорѫтъ и що обѣщавѫтъ за насъ. Какъ-то знаете сичко онова, кое-то е за насъ добро; а пѫкъ като додѫтъ у насъ, като че тѣ не сѫ онѣзи, кои-то познавахме. Тъй стана съ Игн., тъй и съ Х. Види ся че ся поддавѫтъ подъ влiянiе-то на околни-тѣ, и по нѣкоя друга причина. Кога-то Грьцко-то духовенство ся продаде на Тур. правителство, пьрво-то счете за нуждно да убѣди Р. че е благодѣтельно нѣщо за Великѫтѫ церква, и Р. като че ся съгласихѫ; нъ като имъ (Р). българи-тѣ разказахѫ че Българ. народъ отъ този Грьцк. постѫпъкъ ще страдаетъ по̀-вече, и можи най-напоконъ Бълг. народъ да ся загуби за Р., тогази Р. употрѣбихѫ сили-тѣ си, та да нестане туй нѣщо. И истенна гдѣ-то неможа Грьцк. Духовен. да си испълни желанiе-то, трѣба да ся благодари на Игн. Х. ако и да е назначенъ за наши-тѣ работи, не ся занимава съ тѣхъ прилѣжно; той не е вече такъвзи, малко си е измѣнилъ убѣжденiя-та въ полза наша. — Гьрци-тѣ сѣкiй день ходѫтъ при Р. та ги зальгвѫтъ съ проекти за спогодѣванѣ съ насъ, доде си истачѫтъ чергѫ-тѫ въ монастырски-тѣ работи или въ други нѣкои. Сега като дадохѫ Бълг. на Али прошенiе за отдѣленiе, Грьц. тѣ този часъ ся затекохѫ при Р. да ся оплаквѫтъ отъ насъ и да увѣрявѫтъ Р. че быле готови да ны устѫпѫтъ; нъ братiята Българ. ги отбласквѫтъ, не благодарно и непочтенно. Х. като мя видя исказа сичкото не удоволствiе на Игн. и свое-то къмъ наши-тѣ пьрвенци и къмъ послѣдня-та имъ постѫпка; а азъ само ся старахъ да го убедѫ че Гьрци-тѣ лъжѫтъ и тѣхъ и насъ, че те ако желаяхѫ нѣщо да дадѫтъ щѣхѫ да го дадѫть отдавна и тъй нататъкъ. Сега ся съгласихѫ че Българ. немаше какъ друго-яче да постѫпѫтъ. Онзи день ми каза Х. че Игн. ималъ разговоръ съ Али за цьрковны-тъ въпросъ, и ужъ съгла̀сили сѫ да съставѭтъ комисiѭ отъ Българ. и Гьрци, та дано ся еднитѣ и другитѣ спогодѫтъ, или ако не, то Българ. да ся припознаѭтъ като отдѣленъ народъ въ сички отношенiя. Днесъ Чомаковъ ходи при Али за отговоръ на прошенiе-то, а Али му казалъ че Тур. Правит. изработило нѣщо си, съ кое-то, Али мысли, Българскi-тъ народъ ще бѫде удовлетворенъ.

За много работи трѣбваше iоще да Ви пишѫ, но стига за сега толкози. Сега Ви быле и неспомѣнувамъ за Ольх; кой-то ся стараше да прiемѫтъ Варненски-тѣ Българи грьцкi-тъ владыка.

Гдѣ-то мя Вы препорѫчахте при Р. отъ странѫ-тѫ на Българи-тѣ, като посредникъ; не сьмь твьрдѣ благодаренъ и спокоенъ, защо-то нѣкои отъ Българы-тѣ, кои-то знаѭтъ; злоупотрѣблявѫтъ. Въ таквози сьмь сега положенiе, гдѣто нито къмъ едны-тѣ нито къмъ други-тѣ. Искамъ да идѫ на Ловичъ да ся видѫ съ роднини-тѣ си, но мя е страхъ; незнаѭ какво да правѫ!

Като Ви желаѭ да сте здрави, оставамъ

Писахъ Ви наскоро. Вашъ

Д-ръ Караконовскiй.

Цариградъ

10 Априлiя 1865 год.

———

1249. — Голѣми работи само на дума. Тайниятъ комитетъ не е таенъ. Раковски заминува. Пак. 131.

Букурещь, 12 Април. 1867.

Любезный Приятелю,
Господине Караконовскый,

Пишѭ Ви, колко да прѣварѭ да не бы да кажете, че, като дойдохъ тука, сьмь ся заплеснѫлъ, та Вы сьмь заборавилъ. Нъ ново нѣчто да Ви явѭ нѣмамь; само трѣбваше да Ви объяснѭ онова, что слушяте за тука, какво е и что е, зачтото вънъ ся чюе много, а на дѣло е далечь отъ да бѫде такова. Ала и това сега не могѫ да направѭ, зачтото бы на брѣзо, та оставямь за-съ немскѫ-тѫ пощѫ.

Не могѫ обаче да не Ви кажѭ нѣчто за така нареченый тайный комитетъ. Той напраздно си е далъ такова имя, което плаши, зачтото негова-та цѣль, отъ малко-то това, что сьмь научилъ за него, можѭ да кажѭ, е да расположи обществено-то мнѣние въ Европѫ за ползѫ на Блъгары-ты, а таково нѣчто правять и не тайни комитети.

Сандѫче-то Ви прѣдадохъ въ Русчюкъ, и научявамся, че го сѫ испратили въ Ловечь, та ще стигне за Великъ-день.

Поздравление на вси приятели.
Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

П. П. Христовичя още нѣма тука. Кажѣте Младену да си иде сега по работѫ-тѫ, та кога ся врьнѫ азъ въ Цариградъ, тогава щемь прѣговори за другый маслахатъ. Сега да не чяка. Раковскый си отхожда днесь.

1250. — Какво гони тайниятъ комитетъ. Защо му помагатъ власитѣ. Брошури отъ тайния комитетъ. Влахо-българска държава. Комитетътъ излъганъ отъ власитѣ. Какво казалъ Стремоуховъ за Герова. Пак. 131.

Букурещь, 1 Мая 1867.

Любезный Приятелю,
Господине Караконовскый,

Съ минѫлѫ-тѫ пощѫ Ви писахъ отъ Русчюкъ, нъ твърдѣ на брѣзо, та ничто не можяхъ да Ви обадѫ. За това сега да Ви кажѭ за Тайный Комитетъ, какво нѣчто е. Той отдалечь ся слушя голѣмо нѣчто, а на дѣло, както можяхъ да научѭ, ето какво е:

Червени-ти отъ Румѫны-ты възмечтали за съвршенѫ независимость, и за да постигнѫть това, сговорили ся съ нѣкои отъ млады-ты тукашни Блъгары да направять така, каквото Власи-ти да помогнѫть на Блъгары-ты да ся освободять, та въ борбѫ-тѫ за освобождение-то имъ да намѣрять и тии врѣмя да прогласять княжества-та независимы. Съ това намѣрение съставили комитетъ, на когото уставъ-тъ, както казвать, сѫ писали поляци.

Отъ пролѣтось политическы-ты работы ся показали сгодны за осѫществление тѫѭ мысль и комитетъ-тъ ся показа съ брошурѫ „Блъгария прѣдъ Европѫ“ и съ мемоара до Султана. („Les plaies de la Bulgarie“ не е отъ тоя комитетъ).

Власи-ти, каквото ся види, кога да правять тоя сговоръ съ Блъгары-ты, имали сѫ и тѫѭ мысль: дано да докарать работы-ты така, каквото да повдигнѫть нѣкогашнѫ-тѫ, както тии казвать, Влахо-Блъгарскѫ дръжявѫ за ползѫ на своѭ-тѫ народность. Нъ комитетъ-тъ не само за това не трѣбваше да ся води по тѣхъ, а трѣбваше още да разумѣе, че не само нѣколко распалены главы отъ Власы-ты не могѫть испълни дадены-ты обѣщания, а и само правителство-то, както въ сегашне-то си разстройство, така и въ добры-ты си врѣмена едва ли бы могло да даде такѫвѫ помощь на Блъгары-ты.

И наистинѫ тыя дни Власи-ти обадихѫ на комитета, че не могѫть да исплънять обѣщания-та си, зачтото врѣмена-та не помагать. Това докара комитета близо до развалѫ, зачтото той е отъ хора, които не могѫть поддрьжя таково нѣчто сами.

Затова да видимь дано излѣзе нѣчто отъ сговора съ Срьбы-ты.

Друго нѣчто ново оттука нѣмамь да Ви явѭ, та щѫ Ви кажѭ отзыва, който Стремоуховъ е правилъ за мене. Той казвалъ: Геровъ способный чиновникъ, но съ нѣкоторыхъ поръ забылъ свои дипломатическія обязанности Русскаго Агента, чтобъ возбудить Церковно-Болгарскій вопросъ и устроивать революцію. Азъ щѫ млъчѭ, доклѣ дойдѫ въ Цариградъ, таче видѣ щемь.

Поздравление на вси приятели.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1251. — Какъвъ сговоръ има тайниятъ комитетъ съ власитѣ. Комитетътъ излъганъ. Нови опити. Тайни събрания на комитета. Геровъ въ засѣданията. Неговитѣ съвѣти. Пак. 131.

Букурещь, 16 Мая 1867.

Любезный приятелю,

Господине Караконовскый,

Откакъ сьмь излѣзлъ отъ Цариградъ, нито едно писмо не сьмь приялъ отъ Васъ. Истина, че и азъ не Ви сьмь писалъ тврьдѣ чясто, нъ малко много Ви явихъ тукашни-ты работы, а въ Цариградъ, какво ся врьши ные ничто не знаемь.

Азъ тука турихъ на рѫкѫ прѣписъ отъ сговора, когото Тайный Комитетъ има съ Румѫны-ты. Той сговоръ подтврьдява на плъно онова что Ви сьмь писалъ за комитета, учреждение-то на когото е подбутнѫто отъ Власы-ты за тѣхнѫ цѣль.

Истина, че свръши нѣчто и за Блъгары-ты Комитетъ-тъ, зачто-то гы разбуди съ брошюрѫ-тѫ и съ мемоара, нъ за повече едвали може да ся чяка нѣчто отъ него, зачтото, както ми ся чини, Ви писахъ и пò-прѣди, Власи-ти, които имахѫ сговоръ съ него, му отказахѫ съдѣйствие-то, что му бѣхѫ обрекли.

Сега пакъ другы отъ Власы-ты, сѫ повели главатары-ты на комитета съ новы обѣщания и тыи ся водять, нъ, чини ми ся, пакъ щѫть ся излъжѭть. Снощи сьмь былъ съ тѣхъ до срѣдъ нощь и не щяхъ да гы разувѣрявамь, за да не истлъкувать на криво намѣрение-то ми, а ся мѫчихъ да имъ внушѭ това:

За да ся увѣрять, искренни ли сѫ обѣщания-та на Власы-ты да имъ прѣдставять, че врѣмена-та пристигать за работение, та трѣбва и Блъгаре-ты да ся готвять, затова да подкачять и Власи-ти да исплънявать обѣщания-та си и да давать по мѣрѫ на потрѣбѫ-тѫ обѣщанѫ-тѫ помощь оружие и проч. Тогава, ако сѫ тии искренни, щѫть направять нѣчто; ако ли подкачять съ различны изговоры да избѣгать отъ да свръшять нѣчто, то ще рече, че ны мамять само, та да гы оставимь и да трьсимь цѣръ на главѫ-тѫ си другѫдѣ.

Онии отъ събрание-то, които имѫтъ на видъ само общѫ-тѫ работѫ одобрявахѫ онова, что казвахъ, а главатаре-ти на Комитета, за да скрыѭть, да не ся разбере, че сѫ излъгани, искахѫ да смѫтять работѫ-тѫ, нъ на праздно. Утрѣ вечерь пакъ щемь имаме засѣдание.

Ако щете може да явите това Генер. Игнатьеву, нъ по вънъ пò-добрѣ да не ся распространява.

Спорядъ извѣстия-та ототвѫдъ Дунава, тамъ Блъгаре-ти сѫ ся распалили до толкова, дѣто чякать само да чюѭть хаиде, та да ся повдигнѫть.

Азъ ся канѭ слѣдъ 3—4 дни да тръгнѫ за Одессѫ прѣзъ Галаць, и оттамъ за Цариградъ.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1252. — Игнатиевъ и Хитрово признаватъ правотата на Герова. Българетѣ готови за всичко. Букурещкитѣ българе да се готвятъ. Пак. 49.

Цариградъ на 30 Майя 1867 г.

Господине Геровъ,

До сега сьмь получилъ отъ Васъ три писма, но не Ви отговорихъ ни на едно, тьй като мыслѣхъ че скоро ще додите тука, а ся и бояхъ да ся незагубжтъ писмата ми. Оть какь-то оставихте Цариградъ много промененія станахж. Пьрво и пьрво Игнатіевъ, быле и Хитрово престанаха да мысльжтъ че сте Вы поддьржали Чомакова, та сте имъ бъркале да ся рѣши церковны-тъ въпросъ; казувжтъ іоще че у Васъ има практическій смыслъ, и затуй жалѣьжтъ, какво-то разбирамъ, гдѣто не сж Вы послушали, що ся отнася до търговіьж-тж ны: затуй Игнатіевъ иска непременно да Вы остави тука и да ся съвѣтва съ Васъ. — Друго, послѣ Васъ испратихме доволно хора, като ги снабдихме сь потрѣбны-тѣ нѣща. Тука и навънъ Българитѣ твьрдѣ распалени, тъй щото ся готови да ся хвърльжтъ въ водж и огинь. Около габровскж-тж планинж станала вече една борба, какъ-то и около Сливенъ, но добрѣ не ся знае, паднали и отъ Българы-тѣ и отъ Турцы-тѣ.

Азъ сега вече живѣьж въ Консулство-то тьй що то примыслихъ да Ви неземимъ одаьж отвънъ, а ще додите при меня, и ще Ви ся приготви другж одаьж, какь-то ми ся обѣща Игнатіевъ. — Желалъ бы да похортувате серіозно съсъ тамошни-тѣ Българы, защо то тѣ сж въ състояніи да помогнжтъ. Да ся стараете да ги убѣдите че е време за насъ, и че е неоходимо да закачемъ пòнапредъ други-тѣ и сънаши-тѣ си средства.

Вашъ пріятель
Караконовскій.

P. S. Немедля, пошлите письмо въ редакцію Одесскаго Вѣстника. Передайте мой нижайшій поклонъ Николаю Мироновичу Тошкову, и скажите ему что очень занятъ, и по этому не пишу ему.

1253. — Геровъ повторно на пжть за Букурещъ. Ходатайство за ордени. Пак. 131.

Варна, 12 Юлия 1867.

Любезный приятелю,

Ето мя въ Варнж и бръзамь да Ви кажьж, че сьмь стигнжлъ живо и сега сьмь здраво, нъ на море-то не бяхъ добрѣ, и не само азъ, а и вси-ти пжтници, зачтото имаше доста далгы. Тука сьмь на конакъ у Г. Нягина зачтото той поржчялъ да мя заведжть у него.

Г. Нягинъ Ви ся моли да настоите у посланика, когато бжде прѣдставление за ордены Турскы, да го прѣдставять и него. Това той иска оть Васъ и вѣрва, че можете да го свръшите, та ако не стане, ще го има, че не сте щяли.

Той Ви ся моли още да подканите посланика да пише въ Департамента да испльни обѣщание-то, което той, Департаментъ-тъ, на прьво-то прѣдставление е далъ за Даскалова, именно, да му даде едновременно пособие.

За тыя двѣ нѣчта много Ви ся молять да прѣдстоите и да пишете, какво сте свръшили.

Азъ сега щж излѣзж да видж Варнж.

Прочетѣте днешнето донесение отъ Нягина.

Добро видѣние! Вашь
Н. Геровъ.

Писахъ Ви твърдѣ набръзо та не ся взирайте на писмо-то ми.

Секретно. Не казвайте на посланика, че Ви спомянувамь за донесение-то отъ Г. Нягина.

1254. — Караконовски въ Одеса. Ще има прѣдставление прѣдъ Царя. Геровъ да побърза за Одеса. Братията не сж готови. Смжщения около Видинъ. Пак. 49

Цариградъ на 18 Јулія 1867 год.

Любезный ми пріятелю!

Пишж Ви наскоро, защото слѣдъ часъ тржгвамъ за Одессж, гдѣ-то щж да живѣѭ една недѣля, а отъ тамъ по поканванѣ-то отъ Игнат., може да идж и въ Кримъ. Царь-тъ щеда бжде на 26 Іул. въ Лива.: ще да замине прѣзъ Одессж. Игнатіевъ щеда тржгне отъ Цар. за въ Лив. на 22 Іул. Той ми казва че пòдобрѣ ще бжде, ако представленіе-то стане въ Од. . Той съ голѣмо нетьрпеніе чака описванѣ-то на вижданѣ-то Ви въ Р. съ М. паша. Той вече ся примири съ наши-тѣ взгляди на работы-тѣ.

Слухъ сж е пустнжлъ че около Видинъ е было една борба между Болгары-тѣ и Турц., отъ кои-то отъ първи-тѣ има умрѣли 150 а отъ вторы-тѣ 300. Невѣрвамъ да е истѣнна, но че има и тамъ чети нѣма съмнѣніе.

Иг. ми каза че неможе стана нищо това лѣто, защото братія-та казали че мнòго работи имъ недостигжтъ.

Бързайте да додите въ Одессж, тада ся видимъ, щж Ви чакамъ.

Вашъ
Караконовскій.

P. S. Отъ Варнж получихъ писмо-то Вы.

1255. — Прѣдставлението да стане въ Кримъ. Мидхадъ паша въ Пеща да посрѣща Султана. Геровъ ще иде въ Русчукъ. Громадовъ въ Букурещъ бърка на работитѣ. Пак. 131.

Букурещь, 21 Юлия 1867.

Любезный Приятелю,

Писмо-то Ви отъ 18 тоя Юлия прияхъ и брѫзамь да Ви отговорѭ.

Добрѣ че Вы е пустнжлъ Генералъ Игнатиевъ да идете въ Одессж, и още пò-добрѣ ще е, ако бы да направи да идете и въ Крымъ.

Тукашно-то прѣдставление не може да бжде въ Одессж, зачтото ше бжде, така да речемь, мгновено. Пò-добрѣ да ся иде въ Крымъ, за да има врѣме да ся прѣхорати пò-на-длъго. Това не ще ареса на Прѣвъсх-то му, нъ инакъ не може да бжде.

Съ Мидхадъ пашж не можяхъ да ся видж въ Русчюкъ, зачтото бѣ отышьлъ за Пещж да посрѣща Султана. Затова имамь намѣрение да идж утрѣ пакъ въ Русчюкъ и щж водж и фамилиѭ-тж си и тьщж си да видять Султана.

Тука нѣма още ничто опрѣдѣлено, та оставямь съ иджщж-тж пощж да Ви пишѭ за тукашни-ты работы, които до тогава трѣбва да ся покажѭть, каквы щжть сж.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Посберѣте ума на наши-ты въ Одессж, че не знаѭть, какво правять. Проводили тука Громадова да бръка свѣта и да расказва всякому работы, които трѣбва да ся дрьжять тайны. Пò-голѣмо леккомыслие отъ това не може да бжде. На прѣвъсх-то му, както Ви казахъ, нѣма да пишѭ, доклѣ не ми плати.

1256. — Пжтуването на Царя за Ливадия. Дѣ ще стане приемането. Коцебу ходатайствува за българетѣ. Пак. 49.

Прията 29 Юлия 1867. Отгов. 31 Юлия.

Любезный пріятелю!

Писахъ Ви, коги-то трагнахъ за Одессж. Получихъ ти ли писмо-то ми? Бѣхъ Ви писалъ че трѣбаще да додите по̀-скоро, та да можете да ся представите тука, или въ Николаевъ, защо-то въ (ще стане на 26) Лив. ще да има много свѣтъ; но Ц. нѣма да доде въ О. а въ Николаевъ ще ся мае само три или четыри часа, и, какъ-то ся научихъ полужително отъ Куц., Ц. неще да пріемне никого, защо-то былъ уморенъ отъ пжтуванѣ-то си и щѣлъ да проживѣе въ Лив. уединено. Куц. се́ ся обѣща че ще да ся старае дано Вы пріемне Ц., тъй като мыслѭ че ся убѣди че е необходимо. Мени ми е тука много весело, нисждy посрѣщжтъ съ съчувствіе, особенно работы-тѣ ны. Съ Българы-тѣ ся запознахъ, и като ся старая да небждж твърдѣ строгъ въ нѣкои нѣща, намирамъ ги удовлетворителни, добри. . . . Азъ Ви бѣхъ писалъ че мнѣніе-то на Игн. бѣше да ся представите тука и особенно презъ Куц., но нестана, какъ-то Ви казахъ; може быти да е и за по́-добрѣ.

Отъ тука мыслѭ, като поживѣѭ іоще една недѣля, или да си вървж направо, или пжкъ да заминж и кждѣ Кримъ. Щж да видж. Много сьмъ доволенъ отъ г. Тод. Пулевъ; той много е учтивъ и предупредителенъ съ меня.

Азъ ся много надѣвамъ че ще ся срѣщнемъ тука. Бързайте!

Поздравете отъ моѭ странж г. Христа Георгіевича, докторы-тѣ и г. Бенли.

Като Ви желаѭ здравіе, оставамъ насѣкоги Вашъ

Цариградъ (! Одесса?) на
23 Јулія 1867 год. Караконовскій.

1257. — Отъ Петербургъ възпиратъ българската депутация. Тжгата на Герова за това. Случайно наскокване на бурмова брошура. Пак. 131.

Букурещь, 8 Августа 1867.

Любезный Приятелю,

Може и да не сте ся врънжли още отъ пжтуванѥ-то си, нъ азъ не знаѭ, дѣ ся намирате, затова Ви пишѭ въ Цариградъ.

Какво добро да Ви явѭ оттука и азъ не знаѭ. Депутация-та останж назадъ: отъ Петербургъ пишжть да не ся провожда, и нѣма да отыде. Види ся, че и тамъ, както и по насъ, не щжть да ся прѣдставимь ные сами, за да не бы да ся покажемь другояче отъ каквото ни ся тии прѣдставили. Отъ странж на неприятели таково владанѥ е естествено; нъ какъ може да бжде, хора които искать да ти направять добро, да не щжть да чюжть отъ уста-та ти положение-то ти и нужды-ты ти? Това азъ не могж да разумѣѭ.

Азъ, право да Ви кажѭ, като глядамь, какьвъ кюлавъ ни кроять — не съ лошѭ мысль, а отъ не разборъ — прѣдпочитамь да си идж въ Пловдивъ и тамъ да чякамь да видж, какво ще излѣзе. А на тукашни-ты не остава друго да правять освѣнь да бутать Срьбы-ты по̀-скоро да подкачять.

Прѣди два три дни случяйно нагазихъ на едно нѣчто, което още щж испытамь да му земж края. Отыдохъ въ еднж типографиѭ и глядамь нѣчто Бльгарско ся печята. Прочетохъ малко — за церковный нашь въпросъ. Погляднжхъ ржкописа, сторі ми ся да е ржка-та на Бурмова. Обзе мя любопытство и правихъ, какво правихъ, турихъ на ржкж колко-то имаше напечятано, и ся увѣрихъ, че това е работа отъ Бурмова, който иска да покаже, че причина на нерѣшенне-то Бльгарскый въпросъ сж прѣдставители-ти Бльгарскы. Трѣбва да прочетж всичкж-тж брошюрж, за да могж да сждж за неѭ право, нь и отъ малко-то, что сьмь прочелъ отъ неѭ, ся види че тя е написана по внушение отъ по̀-высоко мѣсто — усѣщайтеся — па си млъчѣте, доклѣ да разберемь хубавѣ.

Прощавайте сега за повече. Вашь
Добро видѣние! Н. Геровъ.

1258. — **Недоволство между чиновницитѣ на руското посолство противъ Герова и Караконовски. Фуадъ паша носилъ проектъ за подобрѣние на Християнетѣ въ Турско. Размирия къмъ Сърбия. Трѣбва да се дѣйствува въ Петербургъ. Геровъ най-вреденъ за това. Игнатиевъ злѣ прѣпоржчва българетѣ. Кесяковъ иска да иде въ Сърбия.** Пак. 49.

Прието 14 Авг. 1867. Отгов. 19 и 22 Авг.

Цариградъ на 10 Августъ 1867 год.

Любезный Пріятелю!

Получихъ Ви писмо-то отъ 31 Јулія. Въ Одессж живѣхъ само една недѣля; като додохъ въ Цариградъ Игн. несварихъ вече; той бѣше отишьлъ въ Ливадіњ. Много ще да е жалко, ако не идите пò-скоро въ Лив., защото тука сж получили извѣстіе че Цар. нѣма да остане пòвече до 20 Августа; щѣла да си върви заради свадбж-тж на Грьцкі-тъ кралъ, коя-то щѣла да стане въ начало-то на Септемврія. Мое-то ходенѣ въ Одессж е много раздразнило чиновницы-тѣ на Посолство-то, какъ-то и Ваше-то въ Букурещъ, защо-то мыслжтъ че ся стараемъ да обърнемъ на нашж странж не само общество-то, но и правителство-то. Съ ядъ казвжтъ, че трѣба да си дадемъ оставкж-тж, ако искаме да бждеме народны дѣятели и други глупости. Разумѣва-ся това нетрѣба да ны въспира та да не си достигнемъ цѣль-тж, коя-то не е противъ интерессы-тѣ на Русіњ. Игнат. щеше да си доде тази недѣля, но сега остави за слѣдъ недѣлњ, тъй като на 7 отиде въ царскж-тж яхтж Фуадъ паша да поздрави Государь-тъ въ Ливадіњ и да го покани съ собственно-ручно Султаново писмо да посѣти Цариградъ. Отъ тжзи любезность Султановж, азъ разумѣвамъ че ако русси-тѣ повѣрвжтъ турцы-тѣ и този пжть, ные ще да загубимъ, тогази разумѣвася и Руссія. Какъ-то увѣрявжтъ Фуадъ паша заниса проектъ за благодѣнствіе-то на Христіяны-тѣ, кое-то щѣло да стане въ продолженіе на двѣ години, ако Руссія го удобри и помогне на Турціњ да го изпълне.

Какви случаи сж биле въ Българіњ въ послѣдньо време, прочете-те Одесскія Вѣстникъ № 167. Хортува ся іоще че приминали двѣ шайки отъ Сьрбіњ съ Хильо воеводж и сж ударили на нѣколко мѣста съ Турцы-тѣ. Увѣрявжтъ іоще че въ Софіњ, въ Видински-тѣ сега Българи-тѣ сж подигнали. За сички тѣзи извѣстія Посолство-то нѣма іоще донесенія. Имаше депеша отъ Бѣлградъ че сто души прѣминали сьрбскж-тж границж, и двама отъ тѣхъ задържала Сърбск. стража; казва іоще, че Сьрби-тѣ силно ся готвжтъ за войнж.

Старайте ся да дѣйствовате по енергически, защо-то за насъ сегашно-то време златно време. Непримѣнно трѣбаше да ся иди въ Петербургъ, та да ся дѣйствова на общество-то, на княгини-тѣ и графини-тѣ, тъй сжщо и на правителство-то. Азъ бы желалъ да Ви довѣрявжтъ и Българи-тѣ и Русси-тѣ и да Ви давжтъ срѣдства, та да можите да работите. За да можихте да успѣете, трѣбаше нѣкой отъ насъ да иде пò-напредъ въ Петерб., да расположи, да кажемъ къмъ Васъ, като каже истинж-тж че Вы ся най-много ползовате съ вліяніето си у Българскі-тъ народъ. Тогизи, като додѣхте Вы съ нѣколко души щѣхж другояче да Вы пріемжтъ. Ато ако остане на Игнат. пази Боже; той ны е твърдѣ злѣ рекомендовалъ въ Петерб., какъ-то ся научавамъ; отъ нѣго нѣма полза.

Азъ да Ви кажж готовъ сьмь Слѣдъ два мѣсица да идж да ся разходж кждѣ Москвж, Петербургъ, та да могж да расположж нѣкои и други въ ползж на работы-тѣ ны. Какво ще да кажите! На пишете ми за това нѣщо.

Пращамъ Ви картж-тж, която получихъ отъ драгоманинъ-тъ Вы.

Тука е Кисяковъ, Скалонъ іоще.

Кажете на Александра Тулчанова, ако е въ градъ-тъ Вы, че му получихъ писмо-то.

Ще да поздравите сички-тѣ братія. Вашь Каракон.

Кисяковъ иска да иди въ Бѣлградъ, но нѣма средства; казва че 600 рубли плата не му стигжтъ. Нещеше да бжде злѣ да му ся даляхж средства и инструкціи за Бѣлградъ. Въ сегашнитѣ нетрѣба твърдо строго да гледаме недостатжчи-тѣ му.

Карта-та струва, какъ-то ми пиши г. Чалики 146 ½ гроші. Обѣщава ся че ще да прати іоще двѣ отъ второ-то изданіе.

1259. — Българетѣ постоянствуватъ да пратятъ депутация въ Петербургъ. Князь Михаилъ и споразумѣнието съ българетѣ. Прѣдложение на Караконовски да прѣдставлява българетѣ въ Бѣлградъ. Игнатиевъ и турцитѣ. Турцитѣ не щжтъ Герова. Пак. 131.

Букурещь, 21 Августа 1867.

Любезный приятелю,

На 19 Августа Ви писахъ за отговоръ на писмо-то Ви отъ 10 Августа, нъ на кжсо, зачтото не смѣьж съ Австрийскж-тж да пишьж много и явно.

Въ писмо-то си отъ 8 Августа Ви писахъ, че отъ Пертербургъ заповѣдать да не ся проважда депутация, зачтото това ужь не щяло да може да ся скрые, та ще ны компрометирува. Азъ не знаьж и не могж да кажьж истина ли така мыслять въ Петербургъ или тамъ имжть исты-ты причины, по които и отъ Цариградъ искахж и може и сега още да искать, да въспржть таково едно заявление отъ нашьж странж. Наши-ти тука вѣрвать послѣдне-то и не щжть да слушьжть. Тии готвять депутациьж-тж и щж ьж пратять не въ Ливадиьж, зачтото тамь не ще може да стигне царя, а въ Питеръ, и това менѣ ся чини да бжде пò-добрѣ.

Искать да проводять и мене съ депутациьж-тж; нъ азъ не знаьж, быва ли да идж безъ разрѣшение и ся чюдж, какво да правьж.

Знаете, че Князь Михаилъ бяше на расходъ. Сега като ся заврьнжлъ, оттука щжть проводять хора да ся сговорять окончателно, какво да правять.

Нъ ще трѣбва да имаме въ Бѣлградъ постояненъ прѣдставитель, и азъ на основание на разговоры-ты, что сме имали прѣдложихъ да проводять Васъ. Прѣдложение-то ми ся прия и ми ся поржчя да Вы попытамь, приемате ли да идете и съ каквы условия, та сторѣте добрѣ да ми явите пò-скоро, зачтото врѣмя-то не трьпи. Ґоворихме такожде да Вы акредитувать при посолство-то, нъ това намиратъ за бесполезно, кога-то е съставено така, дѣто всякой въ него да туря личны-ты си интересы пò-высоко отъ общи-ты.

22 Авг.

Щж чякамь да ми пишете за ходенѥ-то на посланника въ Ливадиьж и съ какво лице ся е врьнжлъ той оттамъ. Така и за посолство-то на Фуадъ-пашьж.

Въ газеты-ты четемь, че Генералъ Игнатьевъ былъ повыканъ и присжтствовалъ на съвѣтъ отъ Турскы-ты министры подъ прѣдсѣдателство отъ Султана. Ако е истина това, то вѣрвамь господство му да излазя изъ кожьж-тж си отъ радость за сполучванѥ-то такжвж честь. Нъ тука Грьци Бльгаре безъ различие, всичкы-ти мыслять, че Турци-ти искать съ това да замажьжть очи-ты на Руссы-ты, и съ голѣмо беспокойствие чякать да видять, каквы щжть да сж послѣдствия на тоя, както казвать тии росполукъ отъ странж на Турци-ты. Азъ Ви ся мольж да ми пишете чтото знаете и мыслите за това.

Въ Пловдивъ накарали Бльгары-ты да подпишьжть едно прошение, съ което искать отъ правителство-то да направи да мя махнжть оттамъ, зачтото сьмь роденъ тамъ. Това трѣбва да дойде на срьдце на Генерала. Азъ му пишьж днесь, нъ не му казвамь нито сьдрьжяние-то подробно, нито начина, съ който сж накарали Бльгары-ты да подпишьжть това прошение, зачтото, ако ся научять Турци-ти, че знаемь всичко, не щжть го съобщять на посолство-то, а азъ желаьж да го съобщять, та да отговорьж.

Притварямь единж брошюрж, която излѣзе прѣди 10—15 дни, и вѣстникъ Дунавъ писа нѣчто за неьж. Тя е писана отъ единъ членъ на тайный комитетъ.

Повече не Ви пишж сега, зачтото дойдохж, та ми казахж, че поща-та станжла и отыва — пó-рано отъ другъ пжть, — та трѣбва да свршьж.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

Писма-та ми не дрьжте открыто, и пó-добрѣ ще е да гы уничтожявате.

1260. — **Караконовски редовенъ дописникъ на Одески Вѣстникъ. Исканията на руситѣ за подобрение на християнетѣ. Отстѫпкитѣ отъ турцитѣ. Приготовленията въ Росия и Сърбия. Възвара изъ Българско. Панайотъ войвода.** Пак. 49.

Прията 28 Авг. 1867. Отгов. 2 и

Цариградъ на 25 Август. 1867 год.

Любезный ми Пріятелю!

Получилъ сьмь двѣ Ваши писма: едно по нашѫ-тѫ заминалѫ пощѫ, друго съ австрійскѫ-тѫ. Вчера бѣхъ въ Буюкдере и зарѫчахъ да Ви пратѫтъ въ Букурещъ пакеты-тѣ и векселы-тѣ, които истенна има за Васъ.

Чудно ми е гдѣ-то Вы не ми пишите що става у Васъ, а мя извѣщавате само за онѣзи нѣща, които азъ вече ся научвамъ отъ газеты-тѣ, сичко що става въ Турско азъ печатамъ въ Одескі-тъ Вѣстникъ; ако го получавате, виждате.

Игнатіевъ си доде отъ Ливадіѭ и днесъ пакъ отива. Сички тука мыслѭтъ че Руссія свьрзова съ Турціѭ съюзъ; това е съвьршенна льжа, защо-то неможе да бѫде, какъ-то увѣрява Иг.. догдѣ Турція не устѫпи Кандіѭ на Гърціѭ, а намъ не даде Автономіѭ или онова что Вы писахте по зарѫчванѣ-то на Игнатіева. Фуадъ бѣши обѣщалъ въ Ливадіѭ че може да стане нѣщо, ако Руссія влезе въ сношеніе съ Турціѭ за тѣзи работы. Тѣзи двѣ недѣли министри-тѣ подъ предсѣдателство-то на Султанъ-тъ ся събирахѫ и разсъждавахѫ; викахѫ и Игнатіева, и нищо друго нерѣшихѫ, отсвѣнь че Турція въ продължение на 10 годин. ще да ся старае да приведе въ дѣйствіе исканія-та на Руссіѭ за християни-тѣ, а кандіоти-тѣ, ако положѫтъ оружіе, може да станѫтъ като Самось. Сичко туй неудовлетворява Русси-тѣ, за туй и Игнат. казова че безъ бой нищо не може дастане. Той отива днесъ въ Ливадіѭ да занесе отговоръ-тъ. — Русска та армія до пролѣтъ ще бѫде готова за бой, и до новѫ годинѫ ще да има въоружени до — 300.000 съ иглени пушки. Сьрбія дала честнѫ думѫ че напролѣтъ ще да захване; тя протестува за събытіе-то въ Рущукъ, какъ-то и Руссія и предъ Турціѭ и предъ Австріѭ, Фуадъ подалъ едно писмо на Государъ-тъ, въ кое-то пиши че има два комитета, съставени отъ русски чиновницы; има мое-то имя като президентъ на Цар. комитетъ. а Ваше-то като глава на Букур.; други-тѣ имена по̀-вече то сѫ невѣрни: затуй азъ трѣбва да идѫ при Аали паша

Караконовскій

P. S. Нарочно е пратенъ челѣкъ отъ Сливенъ да ми каже че има до два мѣсяца отъ какъ-то ся е загубилъ Панаіотъ съ 20 души; той казалъ че отива кѫдѣ Пловдивъ; затуй пратено то писмо стои въ Сливенъ. Извѣстите Даскалова какво да прави. Имало около 400 души около Сливенъ.

Церк. въпростъ закисна. Патріархъ-тъ дава само 12 епархіи въ дунав. Българіѭ. Българи-тѣ тукашни нищо не предпріемѫтъ.

Кисековъ іоще живѣе тука; помогнете му за да може да живѣе въ Бѣлградъ. Неприменно трѣбва да ся иде въ Питербугъ. Тука е дошълъ Петербург. Палаузовъ, безъ да има нѣкакво порученіе офиціялно.

Гдѣ-то подавѫтъ просбы за параходы Игнатіевъ удобрява. Азъ видѣхъ еднѫ подаденѫ на Государъ-тъ отъ филантропическо българ. общество въ Ибраила. Государъ-тъ го пріелъ благосклонно.

P. S. Като туку доде Игнат. отъ Ливадіѭ, отиде при Султанъ-тъ, който го пріе много добрѣ и му хариза два коня, а на Госуд. прати шесть и нѣколко оки тютюнъ. Государъ-тъ малко ся разсьрдилъ, като видѣлъ подарки-тѣ на Султанъ-тъ.

Игнат. е толкози ядосанъ на австр. консулъ въ Рущукъ, що-то заповѣдалъ да му земѫтъ орденъ-тъ русскій.

Сички-тѣ ся вече убѣдихѫ че безъ войнѫ нищо друго неможе стана, затуй и удобряватъ работенѣ-то Вы.

1261. — Неотложна потрѣба да иде Геровъ въ Петербургъ. Какъ да се издѣйствува за това изволение. Пак. 131.

Букурещь, 26 Августа 1867.

Любезный Приятелю,

На 22 тоя Августа Ви писахъ по нашѭ-тѫ пощѫ и Ви казвахъ, че трѣбва да идѫ въ Петербургъ, нъ ся чюдѫ, какъ да направѭ това. Сега вече рѣшихъ да идѫ и днесь пишѭ на Посланика, та му искамь изволение. Нъ малко ся надѣѭ на него, та Ви ся молѭ да прѣдстоите и Вые дано да земяхъ изволение. Испрьво му говорѣте съ добро дано да го убѣдите за неизбѣжнѫ-тѫ потрѣбность, коѭто имамь да идѫ въ Петербургъ, па ако постоянствува да отказва, тогава му дайте да разумѣе, че слѣдъ това, что ся е писало и говорило за мене, азъ трѣбва, става какво става, да идѫ единъ пѫть въ Петербургъ, и зачтото не щѫ да оправямь себе-си и съ това да обвинявамь другаго, желаѭ да ся въсползувамь отъ случяя, что ми ся прѣдставя, да идѫ за работѫ, та като мя видять тамъ, то ми е доста и не трѣбва да казвамь ничто за оправдаванѥ. Нъ ако приемѫ отказъ сега, въ такъвъ случяй щѫ побръзамь да си идѫ по̀-скоро въ Пловдивъ, па оттамъ щѫ пишѭ да искамь разрѣшение съ такъвъ начинъ, дѣто да не могѫть да ми откажѭть, и като идѫ така въ Петербургъ, не щѫ могѫ вече да не казвамь, зачто сьмь отышьлъ.

Азъ ся молѭ на посланника да ми даде разрѣшение по телеграфа, нъ съ неговѫ-тѫ скѫпотиѭ, може да му ся свиди да плаща, та, въ такъвъ случяй, Ви ся молѭ да платите Вые за моѭ смѣткѫ.

Н. Прѣвъсх-во може още да каже че не може безъ изволение отъ Министерство-то да ми разрѣши да идѫ въ Петербургъ. Въ такъвъ случяй нека пыта Министерство-то, нъ по телеграфа.

Пакъ повтарямь: надѣжда-та ми да сполучѭ изволение е на Вась, а то ако остане на Прѣвъсх-во-то му, работа-та ни ся е видѣла.

Пишѣте ми, молѭ Ви, за церковный въпросъ что става.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

1262. — Геровъ чака разрѣшение да иде въ Петербургъ. Парастасъ въ Букурещъ за убититѣ въ Русчукъ на 8 августа 1867 год. Пак. 131.

Букурещь, 2 Септемвр. 1867.

Драгый ми приятелю,

На 22 Августа Ви писахъ доста пространно. Послѣ прияхъ Ваше писмо отъ 25 Авг. съ толкова и такывы новины, за които отъ срьдце Ви благодарѭ.

И азъ имамь доста новины да Ви явѭ, нъ оставямь за съ нашѭ-тѫ пощѫ, зачтото днесь бы на бръзо. Сега щѫ Ви кажѭ само, че послѣ на 26 Авг. пакъ Ви писахъ да Ви явѭ, че искамь изволение отъ Посланика да идѫ за нѣколко дни въ Петербургъ, и Ви ся моляхъ да прѣдстоите и Вые да не ми ся откаже. Писмо-то ми е стигнѫло послѣ откакъ Генералъ Игнатиевъ е отишьлъ въ Ливадиѭ, нъ азъ мыслѭ, че Господство му не ще ся бави тамъ, та ся надѣѭ да имамь отговоръ възъ недѣлѭ-тѫ, и дано да не бѫде отрицателенъ.

Щѫ Вы молѭ, ако е възможно, да научите, да ли сѫ прѣдставили на Министерство-то ходатайство-то ми да ся даде орденъ на нашия каймакамъ Ата-бей. Ако не сѫ, подканѣте да го прѣдставять, зачтото азъ мыслѭ това за полезно.

Чякамь отговоръ за онова, что Вы пытахъ въ писмо-то си отъ 22 Августа.

Мѫчно ми е, че не могѫ да Ви пишѭ повече, нъ не прилѣга сега.

До пѫти щѫ Ви пишѭ за Кесякова.

Въ недѣлѭ на 27 Авг. правихѫ тука, въ една отъ главны-ты церквы, парастасъ за убиты-ты на 8 Авг. въ Русчюкъ. Присѫтствовахѫ и Власи доста и Американскый Консулъ. Казася и прилично слово, което е напечятано, нъ на Влашкый, та затова не Ви го пращамь.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

1263. — Походътъ на Тотя и Панайота изъ планинитѣ въ Турско. Брошуритѣ на Бурмова по черковния въпросъ. Тѣхната слаба страна. Кесяковъ нетърпѣливъ. Мнѣнието на чужденцитѣ за Герова. Пак. 131

Букурещь, 5 Септемвр. 1867.

Драгий ми приятелю,

На 2 Септемвр. Ви писахъ, нъ на кѫсо, зачтото бѣ по Австрiйскѫ-тѫ пощѫ, та сега щѫ отговорѭ на писмото Ви отъ 25 Августа.

Вые ми казвате, че Ви сьмь писалъ само за онѣзи нѣчта, които и сами научявате, а тука что става, не Ви обаждамь. Това не е моя вина, а не може да бѫде другояче, зачтото тука нищо не става, че както знаете, тукашни-ти наши сѫ въ пасивно положение и чякать братю-то имъ да имъ кажять, какво да правять, а тии си млъчять и, каквото ся види, щѫть млъчять до пролѣть.

Оттука ново-то е това. Панагиотъ, като ся потеглилъ оттамъ, дѣто е былъ, съ 30 душь нѣчто, зелъ Балкана нагорѣ и въ Златишко ся срѣщнѫлъ съ Тотя, и оттамъ (оттамъ) отъ планинѫ на планинѫ стигнѫли до Срьбиѭ и по 20 Августа минѫли границѫ-тѫ. Въ тоя походъ, дѣто ся срѣшнѫли съ потерѭ, билися, така чтото всичкы-ты битвы, за които ся чюяше, истина сѫ ставалы, нъ не сѫ были така голѣмы, каквото ся казва, а по 3—4 турци сѫ ся избивали, а отъ Блъгары-ты ни единъ не ся е нито ранилъ, и всичкы-ти уцѣлѣли, само единъ умрѣлъ отъ болѣсть, и него погребли съ алай, какъвто могли да му направять въ планинѫ-тѫ съ овчяры-ты, что ся намѣрили тамъ.

Като стигнѫли въ Срьбиѭ, Панагиотъ съ повече-то си дружинѫ отышьлъ въ Бѣлградъ, а 5—6 душь, и съ тѣхъ заедно и Тоте, дошли въ Влашко, и сега сѫ тука въ Букурещь. Така свръшили тасгодишнѫ-тѫ си кампаниѭ.

Казвате ми, че Игнатьевъ ся увѣрилъ, че безъ бой нищо нѣма да бѫде, и ми дава право. Това добро, нъ негова-та врьтяшка ся врьти отъ всякой вѣтьръ, та не знаѭ, до кога ще е на тѫѭ мысль. Азъ съ нетрьпѣние чякамь да ми пишете, какво ще казва, като ся врьне отъ Ливадиѭ.

Днесь ся проважда брошюра-та за коѭто Ви писахъ по̀-прѣди, а утрѣ ся дава да ся печята друга една, и тя отъ Бурмова писана, за проекта Патриаршескый за рѣшение Блъгарскый въпросъ. За да ся напечята една брошюра за тоя прѣдмѣтъ, та да ся расположять Блъгаре-ти съ неѭ да приемѫть реченый проектъ, и азъ говорихъ на Посланника. Нъ за да послужи тя, трѣбва да е написана другояче, а не както е наплескалъ Бурмовъ, та Турци-ти да бѣсять оныя, у когото ѭ видять, за укоры-ты, что има въ неѭ за тѣхъ, а пакъ Блъгаре-ти да мыслять, че тя е написана отъ нѣкой противникъ, та съвсѣмь другояче да ѭ разумѣвать. Въ тоя случяй това е суетенъ трудъ, зачтото тая брошюра само съ контрабандѫ може ся внесе въ Турско, та не ще може ся распространи между Блъгары-ты, за да произведе желаемо-то дѣйствие.

За Кесякова говорихъ, нъ той тука съ брьзанѥ-то си направи таково впечятлѣние, дѣто да му помогнѫть да иде въ Бѣлградъ като не е врѣмя още за работѫ а само ся крои работа-та, да не стане спорядъ пословицѫ-тѫ: дѣто пѣѭть много пѣтли, тамь не съмнува скоро. Затова мыслять, че по̀-добрѣ ще е да почяка той съ ходенѥ-то си тамъ. На такѫвѫ мысль сѫ и въ Бѣлградъ; това казвамь открыто само Вамъ, а Вые, както знаете, залъжѣте Кесякова.

Съ нашѭ-тѫ пощѫ щѫ чякамъ отговоръ, приемате ли да идете въ Бѣлградъ.

Днесь пакъ пишѭ Генералу Игнатьеву да му искамь изволение да идѫ въ Петербургъ и като чтомь приемемь отговоръ, щемь трьгнемь. Сега е още по̀-потрѣбно да идѫ азъ, като има такывы обвинения въ мене. Сега не ми трѣбва и рекомендация: тыя обвинения сѫ доста.

Пишѣте ми, молѭ Вы, какво казвать въ Посолство-то за мене, като, спорядъ както ми пишѫть, Турци, Французи и Ингелизи, всичкы-ти вѣрвать, че всичкы-ты движения на Балканскый полуостровъ ставать по мое внушение. Дѣ да бяхъ такъвъ чловѣкъ, дѣто да могѫ да правѭ такывы голѣмы работы!

Днесь проваждамъ въ Посолство-то единъ пакетъ на Ваше имя. Въ него има другъ на имя на драгомана ми, та Ви ся молѭ да го дадете на А. А. Стояновичь да го проводи въ Пловдивъ.

Повече не знаѭ, что да Ви пишѫ сега, та Ви желаѭ добро здравіе, и добро видѣние.

Вашъ
Н. Геровъ.

1264. — Рускитѣ искания за Критъ и за другитѣ християне въ Турция. Настроението на руския царь и Игнатиевъ. Геровъ, Игнатиевъ и българската депутация. Караконовски да иде съ депутацията. Изложение до Аали паша за черковния въпросъ. Погодинъ за посолството руско. Пак. 49.

Прието 10 Септ. 1867. Отгов. 16 и 19 Септ.

Царигр. 8 Септ. 1867 год.

Любезный ми Пріятелю,

На три Ваши писма не сьмь отговорилъ, защо-то Посолъ-тъ го нѣмаше, какъ-то знаете отиде да занесе на Государь-тъ рѣшеніе-то на турски-тѣ министры за Кандіѭ и други-тѣ христіане. То е че Султанъ-тъ ся обѣщава да прикрати военны-тѣ дѣйствія въ Кандіѭ, дава амнистіѭ, а колко-то за други-тѣ христіане обѣщава ся да имъ даде права съобразни съсъ хатиггюмъ-тъ. Какъ-то Посолъ-тъ увѣрява Госуд. ся разсьрдилъ много на Турцы-тѣ, като ся надѣвалъ че повече ще устѫпѭтъ. Тъй ся свьрши тази комедія, коѭ-то ся игра между Игнат. и Фуада. Пыта ся сега, когито Руссія е обѣщала на Гьрцы-тѣ Кандія а намъ автономіѭ какво ще да ся прави? Нищо друго не остава, реклъ Госуд. освѣнь да ся стараемъ да убѣдимъ Францію да дѣйствова заедно съ насъ, ако и то не е възможно, то да ся готви армія-та. Това става сега. Види ся че Государь-тъ неще да е доволенъ отъ Игнат., защо-то не е му далъ 30 Августа ленту бѣлаго орла, кого-то Игнат. съ нетьрпѣніе чакаше.

Вчера и онзи день почти че азъ ся карахъ съ П. заради отиванѣ-то Вы въ Петерб.; той и тъй вьрти и тъй сучи, не му ся ще да Вы пустне, быле нещѣше и да му споменѫ; но вчера сьмь дошьлъ самъ съ него на Таминь отъ Буюкдере и го убѣждавахъ, като му представлявахъ най-напоконъ, че ако Вы не пустне ще да има въ Васъ непримиримъ врагъ, тъй като ся стараялъ да Вы очерны. Най-напоконъ той ся съгласи, като му напишете сами съ какво намѣреніе отива депутація-та, при кого ще да ся представи и какво ще да хортува и на Госуд. и на други-тѣ; іоще да му кажите за хора-та, кои-то ще да идѫтъ съ Васъ и защо да го непослушате да неходите. Тогази той ще да пыта по телеграфъ-тъ въ Петерб. и азъ да Ви отговорѫ по телеграфъ-тъ. Искренно Ви казвамъ че той неще да Вы пустне, затуй и прави тъй, ще да е твьрдѣ жалко, ако не иде съвсѣмъ депут. въ Петерб. Азъ мыслѭ, че Вы, ако идите, убѣдихся вчера, можете да изгубите мѣсто-то си, защо то Богъ знай какво ще да пише той за Васъ. Помыслете добрѣ. Игнат. казва іоще че сички-тѣ свѣтъ ще да узнае че сте отишле съ депутаціѭ, и тогази турцитѣ ще да имѫтъ право да казвѫтъ че Руссія разбьрква, а Государь-тъ пѫкъ никакси нещѣлъ да говорѫтъ тъй за Руссія. Игнат. казва че ако общество-то иска, той пуща меня да идѫ, че ужъ не сьмь щѣлъ да направѫ такьвзи шумъ, какъ-то Вы. Помыслете добрѣ, защо-то толко ще да е да си изгубите мѣсто-то. Игнат. казва че нарочно трѣба да си идите слѣдъ нѣколко време въ Пловдивъ. За Ата бея неможе да даде орденъ, защо-то той испѫдилъ (не се чете). Колко-то за прошеніе-то противъ Васъ, нищо нѣма да стане, защо-то Посолъ-тъ ся убѣди че е станало отъ непріятели-тѣ Вы. Види ся Кисяковъ нѣщо да е говорилъ на Игнат., той утрѣ отива за Бѣлградъ. Пріятели-тѣ му ся радвѫтъ че отивѫ.

Пишите ми за условія-та за да идѫ въ Бѣлгр., събиретеся, размыслете добрѣ и ми кажете какви сѫ, тогизи, и азъ да Вы кажѫ. Ами тъй трѣба да стане. Сичко що Ви пишѫ, правѫ го съ цѣлъ да ся ползовате за общи-тѣ работы, а Вы ми съобщаваге новины кои-то вече сѫ извѣстни отъ газеты-тѣ. Сирѣчь азъ бы желалъ да знаѭ какво работи общество-то. Преди петь дена Иларіонъ, Панаретъ и Полян-

скій ходихѫ при Али паша и му казахѫ че искѫтъ да ся свърши въпросъ-тъ, а той имъ казалъ да му напишѫтъ едно изложеніе, кое-то и стана. Въ него с казано че Българи-тѣ искѫтъ само двѣ епархій: Търн. и Охридск., защото сѫ быле независими.

Каракон.

Чомаковъ падна съвсѣмъ, като ся скара най наконъ и съ владыци-тѣ. Той употрѣбява сички интриги та да Вы махнѫтъ отъ Пловдивъ. Той сега нищо друго неправи, отсвѣнь слѣди кой какво отъ насъ работи.

Изложеніе-то е станало безъ Чомакова. Тука бѣше Спиридонъ Палаузовъ и Погодинъ; Особенно послѣдні-тъ плака, като позна сички-тѣ лъжи и лукавства. Той ся много разсьрди, като видѣ че съставъ-тъ на миссіѭ-тѫ е отъ чужди. Той неможѫ да ся види съ Игнатіева.

Бурмовъ е въ отчаяніе, защо-то ся испълнихѫ часнитѣ думы за положеніе-то му.

1265. — Геровъ рѣшилъ да се върне въ Пловдивъ. Мустафа Фазилъ паша губернаторъ на Дунавския вилаетъ. Пак. 131.

Букурещь, 16 Септемвр. 1867.

Драгый ми Приятелю,

Възъ недѣлѭ-тѫ съ нашѭ-тѫ пощѫ щѫ Ви пишѭ пò на длъго, а сега щѫ Ви кажѭ само, че като видѣхъ отъ писмо-то Ви отъ 8 Септ. че не мя пущать да идѫ въ Питеръ, рѣшихъ да си идѫ въ Пловдивъ и телеграфисвамь да проводять кавазы-ты да ны посрѣщнѫть въ Русчюкъ. За тойзи отказъ азъ толкова не марѭ, нъ има другъ, който не ще го остави така.

Прѣди 4—5 дни публиковахѫ въ тукашни-ты газеты, телеграфическы извѣстия, че Мустафа-фазилъ-паша ся наименовалъ Генералъ-губернаторъ на Дунавскый Вилаетъ. Ако е истина това, то не е маловажно.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

1266. — Депутацията отлага отиването си въ Петербургъ. Лошо впечатлѣние отъ работитѣ на Игнатиева. Проводени двама въ Бѣлградъ за прѣговори. Караконовски е потрѣбенъ. Българчета въ Бѣлградъ на военно учение. Пак. 131.

Букурещь, 19 Септемвр. 1867.

Драгый ми Приятелю,

Завчера на 16 Септ. Ви писахъ на кѫсо. Сега отговарямь пò на длъго на писмо-то Ви отъ 8 Септ.

Азъ така и чякахъ, че Посланикъ-тъ нѣма нито да отговори на прошение-то ми за изволение да идѫ въ Петербургъ, та не ми направихѫ впечятление извѣстия-та, что ми давате за това. Нъ другы-ти наши тука не могѫть да разберѫть какъ быва да прави така господство му, и правять заключения едно отъ друго пòлоши за господство му. Единъ отъ оныя, които бяхѫ отрядены да идѫть, ся отричя и казва, че на праздно ще да е това ходенѥ, суетны сѫ и надѣжды-ты ни на Россиѭ, кога Посланикъ-тъ ѝ, който не може да ся влада другояче освѣнь съобразно съ политикѫ-тѫ на правителство-то си, не ще да ни олесни за толкова нѣчто. То ся знае, че азъ, колкото можяхъ, залѣгахъ да имъ дамь да разберѫть, че не трѣбва по тоя единъ случяй да правять заключение за политикѫ-тѫ на Россиѭ, нъ лошо-то впечятлѣние все си останѫ. И ходенѥ-то засега останѫ за да го нагласять нѣкакъ другояче.

Колко за мене, азъ рѣшихъ да си врьвѭ въ Пловдивъ, и досега щяхъ да тръгнѫ, нъ имаме малко-то дѣте болно, та чякаме да му поумине, и, като чтомь ся позавземе, щемь тръгнемь. Това като нѣчто рѣшено, го явявамь днесь на посланика само така: Като не ся удостоихъ съ отговоръ на едѣ-кое-си прошение, а Г.

Докторъ на Посолство-то ми пише, че сте казали, че трѣбва по̀-скоро да идѫ въ Пловдивъ, азъ тръгвамь затамь тыя дни, за което и Вы извѣстявамь.

Така ся свръшва тая комедия, отъ коѭто остая само лошо-то впечатлѣние на тукашни-ты наши, които, както ся види, подъ това впечатлѣние не щѫть оставять безъ да направять нѣчто.

Въ писмо-то си отъ 8 Септ. пакъ ми казвате, че не Ви явявамь, что става тука. Азъ Ви пишѭ за всичко, и ако то не е много, причина-та е, че тука нѣма, что да ся прави, а ся чяка, какво щѫть кажѭть Срьбiе-то, пакъ тии още ничто не обаждать. Оттука ся забавихѫ да проводять хора да видять, какво ся врьши, зачтото гласяхѫ да натоварять съ това оныя, които щяхѫ да идѫть въ Питеръ. Сега като, по слѣдствие на отказа, ходенiе-то въ Питеръ ся отложи за нѣколко врѣмя, доклѣ да ся нагласи нѣкакъ другояче, тѫѭ недѣлѭ щѫть ся проводять двоица само до Бѣлградъ да прѣговорять окончятелно за всичко, и каквыто извѣстия донесѫть, съ тѣхъ щѫть ся съображявать тука.

За Васъ става пакъ разговоръ. Едни сѫ на мнѣние, че е потрѣбно и въ Цариградъ да има чловѣкъ, та по̀-добрѣ да стоите тамъ. Другы пакъ казвать, кога така ся влада посланикъ-тъ, ничто не помага и да имаме тамъ чловѣкъ. Нъ окончятелно рѣшение щѫть земѫть, когато ся врьнѫть проводени-ти въ Бѣлградъ. Какъ да е обаче, все ще трѣбва да има тамъ чловѣкъ, и Васъ намирать сгоденъ за това, та щѫть трьсять възможность да Вы проводять.

Отъ Русчюкъ пишѭть, че нито Мартиртъ е ималъ Русскый орденъ, нито на Консула е заповѣдано да му го земе. Ные мыслимь, че съ такывы лъжи щемь увѣримь свѣта, че ужь врьшимь нѣчто, а то още повече падаме въ мнѣние-то му. Така кажѣте на оногова, който Ви е продалъ тѫѭ лъжѭ.

Въ Бѣлградъ има до 30 Блъгарчета, които ся учять военно-то искуство теоретическы и практическы, и, както пишѭть, добрѣ отывать. Има и другы да идѫть.

Дохожданiе-то на Погодинъ въ Цариградъ вѣрвамь да не остане безъ послѣдствие.

За Бурмова ми пишете, че е въ отчаяние. Какво да му правѭ, кога е такъвъ.

За повече щѫ Ви кажѭ прощавайте, че нѣма, что да Ви пишѭ.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1267. — Слѣдъ голѣми усилия Герову позволено да иде въ Петербургъ. Какво трѣбва да прави тамъ. Готвятъ се за напролѣть. Удовлетворение за Гйокова. Пак. 49.

Драгiй ми Прiятелю,

Получихъ двѣ ваши писма: едно съ нашѫ-тѫ а друго съ австрiйскѫ-тѫ пощѫ. Безъ да ви описвамъ подробно сички средства, кои-то употрѣбихъ за давы пустнѫтъ въ Петербургъ, — извѣстявамъ вы че вчера по телеграфъ-тъ получися отговоръ че ви ся дава отпускъ и позволенiе за Петербургъ. Азъ ви бѣхъ писалъ че Игнатiевъ нему ся щѣши да Вы пустне, ако и да му доказвахъ че е необходимо да идете, или ако не ви пустне, то азъ немогѫ да идѫ, тогизи ще да иде депутацiя-та сама и ще да разкаже сичко, що е противъ него. До това найнапконъ доведохъ работѫ-тѫ, щото му искахъ пашпортъ да вървѫ кѫдѣ-то щѫ и му казахъ че щѫ да пишѫ въ русск. газеты за сичко какъ-то е. Най напконъ той ся съгласи и телеграфира заради васъ а на казначей-тъ заповѣда види ся да ся здобри съ меня, да ми дава . . . . . платѫ и ми каза нѣколко пѫти че ще да мя утвърди. На ли комедiя? Какъ-то и да е свърши ся. Помнете само че неще да ви е простено, ако не кажите истинѫ-тѫ въ Петербургъ на кого-то трѣба, ако неотворите очитѣ на сички; помнете iоще че вел. кн. Николай Николаевичъ ся твърдѣ интересува въ дѣла-та на Българы-тѣ, какъ-то и Государь-тъ, и Блудови и Пратигови. Знайте iоще чи сички писма които ся пращѫтъ съ нѣмскѫ-тѫ пощѫ, давѫтъ ся на турцы-тѣ та ги распечатвѫтъ въ Рущукъ. Писахъ ви вече за съюзъ-то между Гърцiѭ и Сърбiѭ, за кой-то ся стара да стане Игнатiевъ; напролѣтъ непримѣнно ще да ся захване. Руска-та армiя ся въоружава. Чиновници-тѣ тукашни съ уваженiе говорѭтъ за васъ,

какъ-то и въобще за Българы-тѣ. За Кандіѭ нищо іоще не е станало, отсвѣнь гдѣ-то отиде Аали паша да прѣдложи сичко що е на Ливанъ. Пишите ми до кого да пишѫ въ Букурещъ, и колко можѫтъ плаща за въ Сърбіѭ.

Вашъ
Каракон.

Зарѫчайте въ Букурещъ на нѣкои да ми пиши за работы-тѣ. Вы тъй сѫщо да ми пишите и отъ Петербургъ. Вършете и гледайте нѣщо да ся свърши. Подканихъ Игнатіева да ви пиши. Виждте какво ще да е.

P. S. Кажете на Сопотненцы-тѣ (ако има нѣкой тамъ) че за Гёкова, за кого-то бѣше напечатано въ Од. Вѣст., посолството иска удовлетвореніе, поне 500 лири тур.

1268. — Геровъ ще иде въ Пловдивъ и оттамъ въ Петербургъ. Пак. 131.

Букурещь, 26 Септ. 1867.

Любезный мой приятелю,

Съ голѣмо благодерение прияхъ писмо-то Ви, съ което ми явявате, че ми ся дава отпускъ. Нъ бръзамь да Ви явѭ, че не щѫ могѫ тутакси да ся въсползувамь. Причина-та е, че, като ся забави да ми дойде изволение да идѫ въ отпускъ, азъ рѣшихъ да врьвѭ за Пловдивъ и писахъ да проводять кавазы-ты въ Русчюкъ да ни посрѣщнѫть, и тии утрѣ стигать тамъ, та трѣбва прьвѣ да заведѫ фамилиѭ-тѫ си, че ще стане послѣ късно, та мѫчно ся ходи съ дѣца, и тогава оттамъ да врьвѭ. Това така рѣшихъ и съ нашѭ-тѫ пощѫ щѫ пишѭ и на посланика. Ные досега щяхме да тръгнемь оттука, нъ, както Ви писахъ и съ минѫлѫ-тѫ пощѫ, имаме болно дѣте, та трѣбва да ся забавимь още 5—6 дни да ся постегне.

Прощавайте сега за повече.

Добро видѣние! Вашь
Н. Геровъ.

1269. — Защо Геровъ ще се връща въ Пловдивъ. Иска се пашапортъ. Григори Начевичъ посрѣдникъ. Пак. 131.

Букурещь, 2 Октомвр. 1867.

Драгый ми приятелю,

Азъ тръгамь днесь за Пловдивъ и смѣтамь да стигнѫ тамь на 11 Октовр., и на 16 окт. да тръгнѫ оттамъ за Петербургъ. Другояче не можяше, зачтото, кога прияхъ извѣстие, че ми ся разрѣшява да идѫ въ Петербуръ, азъ бяхъ телеграфисалъ въ Пловдивъ, та бяхѫ проводили гавазы-ты въ Русчюкъ да мя срѣщнѫть, па да не идѫ, тогава истина щѫть повѣрвать наши-ти, че ми е запрѣтено да ся врьнѫ въ Турско, а това не прави добро впечатлѣние. Освѣнь това трѣбваше и да заведѫ фамилиѭ-тѫ си, зачтото послѣ ще стане зима, та ще бѫде мѫчно пѫтуваніе-то съ дѣца.

Проводени-ти оттука щѫть тръгнѫть также около половинѫ Октовр. та да ся ставимь на пѫть.

Нъ щѫ Ви ся помолѭ за едно нѣчто, безъ което не могѫ да идѫ, именно: трѣбва ми паспортъ, та пишѭ днесь Генералу Игнатиеву да ми проводи; нъ господство му може да заборави, та, както прѣдстояхте, така да речемь, да искубнете разрѣшение за да идѫ въ Петербургъ, сторѣте добро также да ми земете и паспортъ, па го дайте на А. А. Стояновичь да ми го проводи, нъ да глядате да ся испроводи въ срѣдѫ на 11 Окт. зачтото, ако не ся проводи тогава, оставамь еднѫ недѣлѭ пò-късно, и тертипъ-тъ ся разваля.

Минѫлѫ-тѫ недѣлѭ ся проводихѫ въ Бѣлградъ хора, и гы чякать да ся врьнѫть, тогава да рѣшять да Вы проводять и щѫть Вы пишѭть и что могѫть да Ви плащать.

Тука наряждамь Григория Начовичя, секретаря на настоятелство-то да Ви пише. До него пишѣте и Вые и провождайте писма-та си по нашѭ-тѫ пощѫ прѣзъ консулство-то рекомендованы до Христа Георгиева.

Ные си отываме оттука нажялени, зачтото изгубихме дѣтенце-то, за което Ви пишяхъ, че е болно.

Не ся взирайте на писмо-то ми, зачтото Ви писахъ твърдѣ на бръзо.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1270. — Геровъ не е доволенъ отъ работитѣ въ Петербургъ. Има голѣмъ неприятель. Караконовски утвърденъ на служба. Пак. 131.

С. Петербургъ, 7 Декемвр. 1867.

Любезный Приятелю,

Доста врѣмя станѫ откакъ сьмь дошьлъ въ Петербургъ, а още не Ви сьмь писалъ, нъ то е по причины, които не зависять отъ мене. Сега ама щѫ Ви дамь пріятнѫ новинѫ. Пытахъ въ Азіятскый Департаментъ, прѣдставени ли сте за утвръждение на това мѣсто, което имате при Посолство-то, и ся научихъ, че сте прѣдставени и Пеликанъ е съгласенъ, та щѫть Вы утврьдять, та могѫ да Ви честитѫ.

За мене ако пытате, азъ добрѣ сторихъ, че дойдохъ, та друго ако не, научихся баре, че ся копае лахѫмъ подъ мене, та да очистѫ по̀-скоро, доклѣ има врѣмя. Тука ми казвать да ся не боѭ, нъ азъ нѣма да слушямь и щѫ направѭ онова, отъ което мя раздумахте Вые лѣтось.

До еднѫ недѣлѭ искамь да си врьвѭ оттука. Да сѣдѫ повече нѣма, что да правѭ. Да харчѭ пары, стига что похарчихъ лѣтось, за които негово прѣв. е прѣдставилъ исканѥ-то ми да ми ся платять, и оттука го пытать, намира ли той за потрѣбно да ми ся платять, а той, какво е отговорилъ, не знаѭ.

Такывы новины, ако щете, да Вы кажѭ доста; нъ, като не Ви сѫ потрѣбны, оставямь гы на странѫ, та прощавайте за повече.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1271. — Геровъ се срѣщналъ съ Игнатиева въ Вѣна. Тѣхнитѣ прѣструвки. Пак. 131.

Вѣна, $\frac{\text{28 Декемвр.}}{\text{9 Яннуар.}}$ 1866.

Драгый ми Приятелю,

Отъ Петербургъ Ви писахъ едно письмце, което, не ся съмнѣвамь, че сте приняли. Ето мя сега въ Вѣнѫ: отывамь си за Пловдивъ, и оттамъ щѫ Ви пишѭ по̀ на дльго. Тука ся срѣщнѫхъ съ Генерала Игнатьева. Той иска да ми ся покаже добръ и азъ ся направихъ, че го вѣрвамь, па да видимь. Тука, както и въ Петербургъ, говорять различно за причинѫ-тѫ на отыванѥ-то му тамъ. Помежду друго казвать, че на негово мѣсто щѫть пратять повѣренный въ дѣлахъ, зачтото не щѫть да имѫть въ Цариградъ Посолъ.

Молѭ Ви ся, сторѣте добро, та кажѣте въ канцелярнѭ-тѫ на Посолство-то да проводять за Пловдивъ, колкото пакеты има тамъ на мое имя, зачтото има въ тѣхъ и нѣкои съ Полици, та ми трѣбвать. Азъ ся канѭ утрѣ да трьгнѫ за Пловдивъ.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

Желаѭ Ви да посрѣщнете новѫ годинѫ весело, да ѭ прѣминете съ здравѥ и да ѭ испратите съ младѫ Булкѫ.

1272. — Нѣма важни новини. Вѣстникарски измислици. Чака се новъ епископъ въ Пловдивъ. Пита се за Иеронимъ Аретовъ Рогачевъ. Пак. 131.

Пловдивъ, 24 Февруар. 1868.

Драгый ми приятелю,

Много врѣмя станѫ какъ чякамь писмо отъ Васъ, нь напраздно. Азъ Ви писахъ и отъ Петербургъ и тука, като си дойдохъ, и ся надѣяхъ да ми кажете нѣчто. Истина, че и азъ не Вы сьмь обсыпалъ съ новины, нъ и нѣмаше нѣчто любопытно, па, както знаете, и азъ сьмь малко невѣрникъ и не давамь важность на голы приказкы, а положително почти ничто нѣма. Нъ въ града Ви е съвршено другояче. Тамъ всякой слухъ зимать за истиненъ и спорядъ него оправять и дѣйствия-та си. Така, на примѣръ, въ Европейскы-ты газеты писахѫ, че ужь въ Пловдивъ ставалы нѣкаквы си демонстраціи, възбудителны прокламаціи ся лѣпили на конака на мутесарифина, народъ-тъ ся противилъ да плаща данъка, и другы такывы лъжи. Правителство-то го зело за истинѫ и пыта мутесарифина, зачто да допуща да ставать такывы беспѫтны работы, а той, макаръ и да знае, че таково нѣчто не е ставало, трьси да намѣри оныя, които сѫ правили тыя небывали заявления.

И това става не само въ Турскѫ-тѫ сферѫ, нъ и по Бейоглу, та отъ такѫвѫ срѣдѫ, можяхте, ако да щете, да ни пишете много новины, нъ, видися, волѭ нѣмате.

Тука Грьци-ти съ нетрьпѣние, а Блъгаре-ти наострени чякать епископа, който е отряденъ отъ Патриаршиѭ-тѫ, за да дойде въ Пловдивъ. Ако истина дойде, щемь имаме комедии, може и повече нѣчто.

Тыя дни бяхъ въ Карлово. Дохожда и бадженакъ-тъ Караминковъ съ младѫ-тѫ булкѫ. Той ся ококорилъ; не е както казвахте.

Какво става Бурмовъ? опрѣдѣли ли ся на службѫ?

Каквы извѣстия имате за Генерала Игнатьева? ще ли ся врьне скоро въ Цариградъ?

Една жена отъ Сопотъ мя пыта за сына си Јеронима Аретева Рогачева, който ся училъ въ Цариградъ въ медицинскѫ-тѫ Академиѭ и го зели отъ наше-то Посолство, та го проводили въ Россиѭ да ся учи, истина ли е това. Ако знаете нѣчто за него, молѭ, явѣте ми.

Въ надѣждѫ за отговоръ оставамь

Вашь

Н. Геровъ.

1273. — Караконовски ще подържа Герова. Работитѣ ни въ Цариградъ не отиватъ добрѣ. Пак. 49.

Любезный Пріятелю!

Получихъ едно ваше писмо отъ Петерб., друго отъ Віенѫ. Надѣвахся че ще да ми опишите пѫтуванѣ-то си а особенно живѣянѣ-то Ви въ П. и резултъ-тъ. Вы досеги мълчите, видися че или си имате много работа, или сте си свършили работѫ-тѫ, та несчитате за нуждно да ми пишите. Какъ-то и да е бѫдете увѣренни че азъ Вы обичамъ и ще да поддьржамъ убѣжденія-та Ви за работы-тѣ ны, тъй като ги сподѣлямъ. Сички-тѣ ся чудѫтъ какъ сте ся рѣшили да служите подъ началство-то на Игн., коги-то сте быле въ П. и вѣроятно сте открили очи-тѣ на С. врьзъ работы-тѣ на И.

Нетрѣба да Ви казовамъ за миролюбиво-то направленіе на политикѫ-тѫ ны. Вы знаете сичко пó-добрѣ.

Церковны-тъ въпросъ нѣма да ся свьрши догдѣ представители-тѣ сѫ продадени и турѭтъ частны-тѣ си интерессы пóвысоко отъ общи-тѣ. Ч. е пустналъ слухъ че ще дася свърши тѣзи диніе, защото ся бои отъ православнѫ недѣлѭ. До меня дохождѫтъ слухове че убѣжденія-та на К., кой-то е въ градъ-тъ ны, сѫ татарски колко-то ся отнася до работы-тѣ ны. Ако ся сички-тѣ млади съ таквизи убѣжденія тежко и горко на народъ-тъ ны.

Игн. ще да си доде въ конецъ-тъ на шестѫ-тѫ недѣля на вел. постъ.

Хитрово щѣлъ да ся отегли и да остане въ П., а негово-то тука мѣсто иска да земе Золотаревъ.

Като Ви желая сички благи оставам Вашъ на сѣкоги Карак.

Пишѫ Ви наскоро и тъй, гдѣ-то Вы само да можете да разберете.

Пращамъ Ви двѣ писма отъ О.

III/1868
3

1274. — Игнатиевъ злѣ разположенъ къмъ Герова. Чомаковъ противникъ на Герова. Пак. 49.

Отгов. 7 Юния 1868.

Цариградъ 8 Майя 1868 год.

Любезный ми Пріятелю!

Двѣ писма сьмь Ви пратилъ по австр. пощѫ, но ни на едно несте ми ся отговорили. Види ся да си имате много работа, или ми ся сьрдите, та ми не пишите. Золотаревъ ми показа писмото Вы; по него разумѣхъ че не сте въ Пловдивъ. Въ едно отъ писма-та си бѣхъ Ви писалъ че сте получили Аннѫ, и че И. сумти, като му спомянувамъ за Васъ, но безъ да продума. Какъ-то разбрахъ той е много недоволенъ, гдѣто сте были въ П.. Той го е много ядъ на Ч., че уже бъркалъ да ся свърши въпросъ-тъ. Дѣйствително е Ч. подлецъ, отъ какъ-то ся е свързалъ съ непріятелы-тѣ ны. Ч. често казова да пишѫтъ врьзъ Васъ въ тукашни-тѣ газеты; вѣроятно ги читете.

Тука нѣма нищо ново, отвѣнъ дохожданія-та на сѣкаквы архидуцы. Чакѫтъ принца Наполеона. Колко-то за търговски-тѣ работы, трѣба сичко да ся остави, е зелъ да проповѣдва приятель-тъ ны.

Азъ се́ ся надѣвамъ че ще да ми опишите пѫтуванѣ-то си подробно.

Като Ви желаѭ сѣко благо, оставамъ Вашъ

Кар.

1275. — Оставката на Герова неприета. Чомаковъ бръка, нъ той не спира рѣшението на въпроса. Геровъ не се тревожи отъ писаното въ вѣстницитѣ. Какво се говори за убийството на Михаила. Пак. 131.

Пловдивъ, 7 Юния 1868.

Любезный ми приятелю
Господине Караконовскый,

Наши-ты пощанскы съобщения сега сѫ така злѣ нарядены, чтото писма-та отъ Цариградъ, проводены по наши-ты куриеры, ся маѭть по цѣлъ мѣсяць въ Едрене. Така и Ваше-то писмо отъ 8 Мая, едва тыя дни, ми дойде, та бръзамь да Ви отговорѭ; нъ по̀-напрѣдъ щѫ Ви кажѭ, че откакъ сьмь ся заврьнѫлъ въ Пловдивъ, това е второ писмо, что приемамь отъ Васъ, а друго, дѣто казвате, че ми сте писали, за да ми честитите ордена, не сьмь примималъ.

На прьво-то Ви писмо не отговорихъ, зачтото въ сѫще-то врѣмя и азъ бяхъ Ви писалъ, та нѣмаше повече, что да Ви пишѭ.

Въ него писмо ми казвате, че всичкы-ти въ посолство-то ся чюдять, какъ оставамь да служѭ подъ началство отъ Н. П. послѣ откакъ ходихъ въ Петербургъ и проч. Имѫть право за това. И азъ самъ, като видѣхъ какъ ми е наслано въ министерство-то, разбрахъ, че не мя чяка добро отъ тѫѭ службѫ, та подадохъ формално въ оставкѫ, нъ не ся прия, та нѣмамь, какво да правѭ. А за да не ставамь, по̀-лошь занапрѣдъ, остава ми едно: да не пишѭ нищо, освѣнь празны работы.

За Чомакова и азъ сьмь съгласенъ съ Васъ, че прави много безразсѫдны работы, нъ да ся има, че той брька да ся рѣши въпросъ-тъ, то е да му ся дава

важность, коѭто нѣма, и честь, коѭто не заслужва. Азъ знаѭ, зачто не ся рѣшява въпросъ-тъ, и какво трѣбва да ся прави, за да ся рѣши, нъ зачто да го казвамь да си правѭ само душманы!

Колкото за дѣто е казвалъ Чомаковъ да пишѫть въ газеты-ты врьзъ мене, нито сьмь челъ нѣчто таково, нито щѫ пакъ да знаѭ; и негова милость инакъ да е чловѣкъ и да врьши добрѣ на чтото е наряденъ, та за мене и да ся одере да выка, да му е просто: азъ сьмь наученъ да говорять и да пишѫть възъ мене.

Кой е оный нашь приятель, за когото пишете, че проповѣдувалъ за търговскы-ты работы, че трѣбва всичко да ся остави? Това азъ не разбрахъ.

Казвате ми, че ся надѣете да Ви пишѫ за пѫтуванѥ-то си подробно. Азъ ако не направихъ това досега, то е зачтото нѣмамь да Ви ся похвалѭ съ нѣчто. За това другъ пѫть повече.

Извѣстие-то за убиение-то князя Михаила направи тука доста силно впечатлѣние. Турци-ти мыслять, че убиици-ти сѫ нѣкои отъ Блъгарскый легионъ, когото Срьбско-то правителство распустило, както казвать, съ начинъ, не съвсѣмь человѣческый.

Нѣчто ново оттука нѣмамь, да Ви явѭ.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

1276. — Чиновнически размѣствания и назначения. Черковниятъ въпросъ не отива. Патриархътъ нищо повече не отстѫпя. Пак. 49.

Цариградъ на 20 Јулія 1868 г.

Любезный ми Пріятелю!

Нѣмамъ нѣщо ново да Ви съобщѫ, отсвѣнъ идѫ да Вы молѭ да ся постараете да испратите приключенно-то писмо въ Рылск. монастырь. Това писмо е отъ Палаузови петербургскій.

Игн. си е такъвзи, какъвъто бѣше преди. Нѣма какво да ся чака отъ него.

Золотаревъ отиде съ женѫ си въ С. Пет., и слѣдъ два мѣсяци ще да ся върне. Той ся надѣва да стане генер. консулъ въ Цариградъ. Хитрово ще да стане чиновникъ по особымъ порученіямъ въ Одессѫ и ще да прави сичко онова, що е работилъ Ивановскій.

Церковны-тъ въпросъ отъ день на день ся отлага; турцы-тѣ бѣхѫ казали че ще да дадѫтъ мнѣніе-то си за рѣшеніе-то му. Това ся сега чака отъ тѣхъ. Каквито преговоры и да ставахѫ съ Патріархътъ, не можи да стане нищо, защо-то той повече отъ извѣстны-тъ Вамъ проектъ, нищо неустѫпва.

Други-тѣ работи Ви сѫ извѣстни отъ газеты-тѣ. Согласете ся че му небѣше време-то.

Хѫ! Знаете че Султанъ-тъ и министри-тѣ му посрѣщнахѫ великолѣпно Алексѣя и му дадохѫ османіе съ безцѣнны камъны.

Вашъ

Карак.

1277. — Руситѣ искатъ да бѫдатъ добрѣ съ гърцитѣ. Губятъ влиянието си между българетѣ. Нови размѣствания на чиновници. Гилфердингъ изъ Македония. Пак. 49.

Прията 13 Дек. 1868

Цариградъ 7 Декем. 1868 г.

Любезный ми Пріятелю
Господине Геровъ,

Не Ви сьмь писалъ толкози време, защо то нѣмаше нѣщо добро да Ви пишѭ. Отсвѣнъ непріятности сѣкіи день и лъжи отъ наши-тѣ друго невиждамъ, тьй щото ми сѫ умразнѫли и, ако да не бы да мя задържѫтъ колко годѣ народни-тѣ ни

интерессе, оставилъ бы сичко и отишълъ бы въ Руссіѭ. Сѣщатеся, знаете самы сичко по-добрѣ. Нѣма надѣжда на наши-тѣ, догдѣ сѫ таквизи хора во главѣ. Сички мои старанія сѫ, отсвѣнь гдѣ-то цѣрѫ, ако да не могѫтъ да помогнѫтъ на Церковны-тъ Въпросъ, поне да невредѫтъ; тъй като знаѭ че имъ ся неще да сѫ въ непріятны отношенія съ Гърцы-тѣ, увѣрявѫмъ ги че ще да е по-добрѣ за тѣхъ да ся несмѣсвѫтъ въ рѣшеніе-то на този Въпросъ. Азъ Ви пишѫ туй сичко, та да немыслите че нѣщо друго работѫ. Обстоятелства-та сѫ турили и Васъ и меня и Бурмова, тъй гдѣ-то вмѣсто наши-тѣ самы да си поддържѫть вліяніе-то, поддържаме го ные между наши-тъ народъ и имъ поправяме по ...ѣшки-тѣ.

Какви-то новини има тука, знаете ги. Война нѣма да бѫде между Турція и Гърція, защото наши тѣ нежелаѭтъ; стараѭтъ ся да смирѭтъ и еднѫ-тѫ и другѫ-тѫ.

Церковны-тъ Въпросъ трѣба да ся свърши, какъ-то и Вы самы виждате, ако и да незнаѭтъ що правѫтъ български-тѣ представители: тѣ самы казовѫтъ че го рѣшава хаджи Димитрій.

Тѣзи диніе сме получили извѣстіе че Новиковъ ще да стане директоръ на А. Д., Стремоуховъ посланникъ въ Віенѫ, а Енгельгардъ посланникъ въ Атинѫ, Мюмфельдъ намѣсто Хитрово. Золотаревъ си доде вчера безъ да сполучи друго мѣсто, Ивановъ скутарскій ся назначили въ Едрене. Посолъ-тъ ся бои да Вы вика тука, че щѣло да направи голѣмъ шумъ; той ще да иде напролѣтъ въ Руссіѭ. Инструкціи-тѣ сѫ се миролюбиви.

Вашъ насѣкоги

Караконовскій.

Има двѣ калугерки въ Москвѫ отъ Казанлашкі-тъ монастыръ; тѣ сѫ разболѣли и молили да имъ ся разрѣши да додѫтъ други на мѣсто тѣхъ. Ако имате Вы разрѣшеніе-то, и 300 пратенни рубли, извѣстите въ монастыръ-тъ.

Гирфельдингъ пѫтува по Македоніѭ. Коги-то бѣше тука, азъ го попытахъ за настроеніе-то на высші-тъ крѫгъ относително до наши-тѣ работы, той ми отговори; традиціи на счётъ Грековъ, слышкомъ вкорененны у насъ.

Хитрово плещи насѫду гдѣ-то Въпросъ-тъ ся нерѣшавалъ, как-то и нѣкои други отъ Чиновницы-тѣ, че сте причина Вы, азъ, Бурмовъ и тъй нататъкъ. Знайте, че той е сега въ Одессѫ.

1278. — Церковниятъ въпросъ. Партия противна на рѣшението му. Желанието на поляцитѣ. Несъгласие между българскитѣ прѣдставители. Поляшки интриги противъ Герова. Пак. 49.

Прията 29 Марта 1869.

Цариградъ на 25 Март. 1869 г.

Любезный ми Пріятелю

Господине Геровъ!

На писмо-то Вы, което получихъ презъ Февр., отговорихъ ся съ наші-ятъ куріеринъ. Сега Ви ся пѫкъ отговарямъ на писмо-то отъ 7 този мѣсецъ. Азъ Ви бѣхъ писалъ, че Въпросъ-тъ не е іоще свършенъ, ако и да ся пишише насѫду, какъ-то и въ французки-тѣ газеты, за свършинѣ-то му.

Вы знаете че има комисія, и че Крьстовичъ ефенди, както и Стояновичъ сѫ въ неѭ. Гърци-тѣ никакъ нещѫтъ да устѫпѭтъ Пловдивъ и Охридѫ, а пѫкъ за Едирне и Солунъ нѣма и да ся хортува. Отъ комисіѫ-тѫ нѣма да излѣзи слѣдователно нищо. Чомаковъ, Стояновичъ и Хаджи Иванчо сѫ станали орѫдіе на турцы-тѣ, Поляцы-тѣ, кои-то дѣйствовѫтъ да ся несвърши нищо, та въ крайній случай да ся пріемне униѭ-тѫ. Комисія-та можише и да свърши нѣщо, т. е. грьцки-тѣ членове, но кога-то тѣ видѣхѫ че владыци-тѣ ни, Чомаковъ и Стояновичъ казовѫтъ: или Тракія и Македонія, или нищо, — тогази и тѣ нещѣхѫ да устѫпѭтъ колко-то трѣбаше. Нищо нѣма да стане, защо-то сами-тѣ владыци и представители ся ядѫтъ като кучета, особено Панаретъ и Чомаковъ служѫтъ за кавги. Знайте че съ голѣмы трудове ги съгласихме да ся обърнѫтъ съ окрѫжно посланіе къмъ Черкови-тѣ. — Игнатіевъ ще да върви слѣдъ Великдень въ Петерб. съ семейство-то си заедно на

цѣло лѣто. · Грыцко-то правителство въ послѣдньо време ся старае да Вы махнѫтъ отъ Пловдивъ. Поляцы-тѣ увѣряватъ, че Вы несте имали вече никакво вліяніе въ Плов., и че комитетъ-тъ былъ состоялъ отъ Вази, Стояновича и Груева. Поляцы-тѣ сѫ старали да докажѫтъ на помацы-тѣ че быле поляци, та да имѫтъ гнѣздо между Българы-тѣ, какъ-то ся види. Обърнете на това вниманіе, защото Ви пишѭ по заръчванѣ-то на началникъ-тъ. Имало общество отъ Рустемъ бея въ Едрине, Марква Владислава и Градовичъ, кои-то слѣдили за работы-тѣ на Българы-тѣ. Тука бѣше Офенб., кой-то много хвали тамошни-тѣ Българы.

Вашъ насѣкоги
Караконовскій.

Отъ меня много здрави съ кола ще да кажите на Госпожѫ-тѫ и на Герча. Да ли мя помни той? Наскоро Ви пишѫ. За главоболіе-то пращамъ Ви рецептъ. Губастовъ е тука, той казова, че имате голѣмо вліяніе между Българы-тѣ.

Може излѣзи нѣкоѭ ползѫ за Българы-тѣ, ако идѫ кѫдѣ П., та да поразклатѫ тамошни-тѣ познаты? Напишете ми.

1279. — Страхъ между търговцитѣ. Али паша пише фермана за черковния въпросъ. Турцитѣ нехаятъ. Артамоновъ ще иде въ Пловдивъ. Пак. 49.

Прията 6 Септ. 1869.

Любезный ми Пріятелю
Господине Геровъ,

Колко-то пѫти сьмь Ви писалъ, писма-та си сьмь Ви пращалъ съ наші-тъ куріеръ. Увѣренъ сьмь, че сте ги получавали. Струва ми ся, че сьмь Ви казовалъ, че сьмь много ленивъ, колко-то ся относя до писма, да пишѫ на пріятели-тѣ си. Не знаѭ, да ли помни те това. — Тука нѣма нищо ново отсвѣнъ страхъ-тъ, кой-то владѣе между търговцы-тѣ, че ужь Наполеонъ умрѣлъ или умира. Ные нѣмаме никакви извѣстія за това нѣщо. По тѫзи причинѫ консолиде-то е дошло до 46 гр.— Али паша е казалъ и на българы-тѣ и на наши-тѣ, че пише ферманъ за рѣшеніе-то на Въпросъ-тъ, като зема во вниманіе проектъ-тъ на послѣднѭ-тѫ комисіѭ и забелѣжки-тѣ на патрикъ-тъ. — Днеска отива Таманъ да земе посолъ-тъ за Цариградъ. Азь тоже отивамъ за Ливадіѭ. Знаете, че турцы-тѣ не само че ся смѣѭтъ въ очи-тѣ на руссы-тѣ, коги-то послѣдни-тѣ говорѭтъ за нѣкоѭ работѫ, но и нещѫтъ да ги знаѭтъ за нищо. Тука сичко правѭтъ англичане-тѣ, французи-тѣ и нѣмци-тѣ. Послѣдни-тѣ сѫ пѫкъ противъ християне-тѣ въ турско, слѣдователно нищо не може да стане. Какъ-то ся виде, Кумани ще да стѫпи на мѣсто-то на Катакази; той отиде въ Питеръ. Жадовскій назначенъ 1-вый въ Стокхолмъ. През меня Ви пращѫтъ брой Отечества. Прискърбно е гдѣ-то ся ядѫтъ като кучета букурещки-тѣ българи.

Ц. 30 Августа
1869 г.

Вашъ навсегда
Караконовскій.

Скоро ще да замине офицеръ Артамановъ да измѣрява меридіанъ-тъ. Той е много добъръ человѣкъ; обыча българы-тѣ. Помогнете му да ся види съ сички; намѣрете му, гдѣ да ся спре.

1280. — Чалики въ Цариградъ. Запознава се съ всички. Руска тактика по черковния въпросъ. Какво казва Игнатиевъ за Герова. Пак. 49.

Любезный ми Пріятелю
Господине Геровъ,

Съсъ господина Чалики получихъ писмо-то Вы. Той ми каза сичко, кое-то мя интересоваше. Запознахъ го съ сички наши чиновницы; той хареса на сички, особенно на Посолъ-тъ, кой-то го пріе много добрѣ и ся обѣща да направи нѣщо за него. Г. Чалики ще да Вы разскаже за посолство-то, за работы-тѣ му, за бълга-

ры-тѣ и работы-ты имъ и за меня, ако пожелаете. Вѫпросъ-тъ не е іоще свършенъ, защо-то Али паша не е далъ іоще фирманъ-тъ, кой-то е обѣщалъ и на българы-тѣ и на Посолъ-тъ. Патрикъ-тъ ся готви да прокълнява българы-тѣ, а Посолство-то желае да ся свърши сичко мирно, т. е. съ съгласіе-то на патрикъ-тъ. Догдѣ наши-тѣ сѣверни братія не разберѫтъ, че не е възможенъ миръ между българы-тѣ и гърцы-тѣ, догдѣ послѣдни-тѣ не признаѭтъ че българи-тѣ имѫтъ право врьзъ Ѳракіѭ и Македоніѭ — нѣма да стане нищо. — Ходихъ въ Крымъ, но отсвѣнъ лъжи и празны обѣщанія, нищо не донесохъ въ Цариградъ. Посолъ-тъ се ми спомянува за Васъ, че пòдобрѣ ужъ щѣло да бѫде, ако иди-те на друго мѣсто и тъй нататъкъ. Това сичко показва, че началство-то тукайно Вы обича, какъ-то котката — мышкѫ-тѫ. Кумани остана въ Петербургъ на мѣсто-то на Китикизи; Ону ще да стане пьрвый секретаръ, а Золотаревъ вторый. За послѣдни-тѣ не ся знае іоще. Посолъ-тъ ще да стигне въ Цариградъ на 18 този мѣсицъ.

Като Ви желаѭ здравіе съ кола, оставамъ сѣкоги

Цариградъ на	Вашъ пріятелъ
14 Ноемвр. 1869.	Караконовскій.

Ще да предадете мое-то много здрави на Госпожѫ-тѫ Вы Марійкѫ и на Герча, когото знаяхъ единъ аршинъ высокъ, а сега казоватъ станалъ иргенъ.

1281. — Геровъ награденъ. Али паша иска да окастри фермана. Българетѣ недоволни отъ политиката на Игнатиева. Лошото положение на българетѣ на руска служба. Пак. 49.

Прието 8 Мая 1870.

Цариградъ на 2 Майя. 1870 г.

Любезный ми Пріятелю

Господине Геровъ!

Двѣ-тѣ Вы по-слѣдни писма получихъ. Бързамъ да Вы честитѫ Станислава на шеѣ, кой-то ще да получите чрезъ недѣлѭ въ Пловдивъ. Коги-то азъ споменахъ на г. Посолъ-тъ за Васъ и други нѣкои да Ви ся дадѫтъ награды, той ми ся бѣше обѣщалъ че ще да ся старае, особенно за Васъ, тъй като сте „отстали отъ другихъ". Това сѫ думи-тѣ му.

За вѫпросъ-тъ г. П. казова, че не е іоще свършенъ, че Али паша иска да измѣни нѣкой точки въ фирманъ-тъ, быле да го земе отъ Българы-тѣ, ако Патріархъ-тъ непріемне; казова іоще, че въ Петроградъ недоволны и му написали выговоръ. Той самъ много нѣщо, особенно двѣ-тѣ трети не удобрява и ся препира съ меня ако и да бѣше отъ начало въ восторгъ, коги-то му казахъ, че излѣзи фирманъ-тъ. На Българы-тѣ е криво, като сѫ научили, че г. П. казалъ ужъ на Али паша, че той нѣмалъ право да ся смѣсва въ религіозны работы. Българы-тѣ мя увѣрявѫтъ, че ако Посолство-то не поддържаше Патріархъ-тъ, той не щѣше да смѣе, да ся отказва отъ думы-тѣ си и тъй рѣзко да отговарѭ на Портѫ-тѫ въ протесты-тѣ си.

Сичко туй азъ казовахъ на г. П., а той мя навиква и ми ся сърди. Казовахъ му іоще, че той ако постѫпи нѣкакси противъ фирманъ-тъ, Българи-тѣ тогизи ще да земѫтъ да считѫтъ свои-тѣ естественны покровители Руссы-тѣ свои враги, а Турцы-тѣ — за свои благодѣтели; въ кое-то ся и стараѭтъ пропаганди-тѣ да убѣдѫтъ Българы-тѣ. Не е ли тъй. Молихъ му ся, какъ-то и владыци-тѣ, да подѣйствова за да ся пріемне отъ Грьцкѫ-тѫ цьрквѫ фирманъ-тъ, поне да не протестирѫтъ, защо-то може да произлѣзи расколъ, и ще да зближи іоще повече Българи-тѣ съ Турцы-тѣ и съ западъ. Тъй ся работи, гдѣто Българи-тѣ мыслѭтъ, че ные, кои-то сме на служба у Руссы-тѣ народни предатели сме. Отъ другѫ странѫ, като казова человѣкъ истинѫ-тѫ на началство-то за да го приварди, то ся сърди и быле ся кара. Таквози е сега мое-то положеніе. Нищо друго не остава отсвѣнъ да остави человѣкъ сичко и махнутъ въ Питеръ. Азъ не могѫ да гледамъ равнодушно работы-тѣ на Посолство-то, когато знаѭ, че онова кое-то е за ползѫ-тѫ на

Българ. народъ не може да бѫде вредно на други-тѣ славены, а инакъ. Мыслѭ, че интерессы-ты на Руссіѭ сѫ да отивѫтъ напредъ и на добрѣ други-тѣ славени.

Чули сте, че Богуславскій, Тимофеевъ, Мюлфелдъ и Сталь отивѫтъ въ отпускъ. Богъ знай ще ли да ся върнѫтъ.

Вашъ пріятель
Каракон.

Причина-та не е іоще извѣстна защо не сѫ дали наградѫ за г. Чѫлѫки. Кажете му, че му получихъ писмо-то и много здрави.

Чухте, че Българи-тѣ получихѫ и печатъ. Али паша не ся спира и отива напредъ. Палаузовъ ми пише, че въ Петербургъ доволни отъ фирманътъ.

1282. — Петръ Теодоровъ на пѫть за Панагюрище. Българе депутация при Патриарха. И отъ това никаква сполука. Пак. 49.

Прието 27 Юн. 1870. Отгов. 12 Авг.

Цариградъ на 17 Јунія 1870 г.

Многоуважаемый
Найденъ Геровъ!

Приносящі-тъ на писмо-то ми е г. Өеодоровъ отъ Панагюрище; той отива въ Отечество-то си да ся види съ роднины-тѣ си. За него Ону говори на Али-паша. Не трѣба да Ви казовамъ, че г. Өеодоровъ е много добъръ человѣкъ, той синца ны е готвилъ отъ математически-тѣ науки за постѫпванѣ-то на Универ. Помогнете му за да може да помине по пѫтя-тъ безопасно.

Чухте, че Българи-тѣ ходяхѫ при Патріархъ-тъ по нашi-тъ съвѣтъ; но несамо че нищо не излѣзе за Въпросъ-тъ, но наши-тѣ сѫ убѣдихѫ че Патріархъ-тъ не ще да признае свършено-то и сѫществованіе-то на народъ-тъ, на представители-тѣ му и владыцы-тѣ му. Писахъ Ви подробно за сички тѣзи работы.

Ону ще да ся назначи на мѣсто-то на Богуславскій, на мѣсто-то на покойный-тъ Золотаревъ — Батли; на мѣсто-то на Ону — Зеновевъ (сега е въ Персіѭ). Посолъ-тъ ще да иде презъ Јулія въ Крымъ за да посрѣщне Царь-тъ. Тука бѣше Поповъ (секретарь-тъ на слав. комитетъ въ Москвѫ); не гвърдѣ хареса на началство-то за идеи-тѣ си. Кажете на г. Чѫлѫки, че му получихъ писмо-то и го съобщихъ на Посолъ-тъ. Щѫ да му напишѫ.

Вашъ Пріятелъ
Караконовскій

Получихъ еднѫ раклѫ съ книги отъ Пулива; ще да ги получите, какъ-то и други-тѣ презъ Родосто.

1283. — Пристигнале въ посолството сандъци за Герова и за казанлъшкия монастиръ. Слухове за рускитѣ дѣйствия. Пак. 49.

Прието 17 Окт. 1870.

Цариградъ, 2 Окт. 1870.

Любезный ми Пріятелю,
Господине Геровъ,

Получихъ Вы писмо-то. Ахмедъ предалъ сандѫкъ-тъ съ книги-тѣ, безъ да извади тескере, та за туй станала кавга на гюмрюкъ-тъ. Сега ся туй нѣщо поправи. Другій сънджкъ нѣма тука. Тарсихѫ насѫду въ Посолство-то, нс нищо не намѣрихъ. Има нѣколко сънджци на Казанлѫшкія-тъ женскій монастырь. Извѣсте-те калугерки-тѣ, ако е възможно. Азъ имъ писахъ нѣколко пѫти, а тѣ ми отговарѭтъ да имъ пратѫ азъ сънджцы-тѣ. Тѣ, види ся, не щѫтъ да разберѫтъ, че нити сьмь търговецъ, нити комсіонинъ и проч.

Знаете, че Посолъ-тъ иска дозволеніе да иде да види имѣніе-то си въ Кіевскѫ-тѫ губерніѭ. Сеги ся той намѣрва вече въ Кіевъ. Тъй като сеги много зависи

отъ дѣйствія-та на Русіѭ, колко то ся отнася до сегашнѫ-тѫ войнѫ, то газети-тѣ измыслювахѫ, че викали Посолъ-тъ въ Питеръ, че флота-та щѣла да замине въ Черно-то море, че войски-тѣ сѫ трупали къмъ Западъ. Бѫдете увѣрени, че, ако Прусія некупѣше нейтралитетъ-тъ на Русіѭ, нѣмаше да захваща войнѫ. Руси-тѣ си спѫтъ, както сички-тѣ славяне. Нѣма нищо да излѣзе за славяне-тѣ, защо-то Русіѭ не е нитолкози умна, щото да ся въсползова.

Други-тѣ новини знаете. Ону е пьрвый драгоманинъ. Зеновевъ пьрвый секретарь. Файхтъ вторый; Богуславскій си отива.

Вашъ на сѣкоги

Караконовскій.

Посолъ-тъ ще да ся виде съ Царь-тъ въ Кіевъ. Той ще да си доде слѣдъ мѣсецъ. Живѣйме іоще въ Буюкдере.

Ще да предадете много-то ми здрави на г. Чѫлѫки. Кажете му, молѭ Вы, че много хортувахъ на Посолъ-тъ за работы-тѣ му; но, незнаѭ, ще ли да стане нѣщо. Той добрѣ познава Русы-тѣ.

1284. — Бурмовъ не е приетъ на руска служба. Гърцитѣ недоволни. Размѣствания на руски чиновници. Пак. 49.

Прията 8 Февр. 1871.

Цариградъ, 29 Јан. 1871.

Любезный ми Пріятелю,

Господине Геровъ,

Получихъ писмо-то Вы отъ 16 този мѣсицъ. Благодарѭ, гдѣ-то ми честитите новѫ гадинѫ съ младѫ булкѫ. Я ми кажете за коѭ человѣкъ да ся ожени, коги-то тука едни сѫ стари а други много млади за мене. Напише-те нѣкому въ Букурещъ да намѣри българкѫ спорѣдъ возрастьтѫ ми, та да видите тогизи ще ли да ся откажѫ. Това по между ни си говориме. Види ся, че въспаленіе-то на раненны-тъ Вы прьстъ было силно, за туй толкози време ся продължава болесть-та. Много ся минало, малко е останало; ще да потьрпите іоще.

Отъ конференціѭ-тѫ нѣма да излѣзе нищо за насъ, защо то братя-та ся боѭтъ да подигнѫтъ сичко що трѣба. Писахъ Вы, че И. бѣше казалъ да не ходи никой отъ наши-тѣ въ Лондонъ, а да пратѫтъ адресъ до предсѣдатель-тъ. Мыслѭ, да сте ся распоредили. Бурмовъ бѣше въ Питеръ и казова че общество-то е за насъ, но бюрократія-та е противъ насъ. Него не го пріе Стр. на службѫ, ако и да желаѭ Игн.

Представители-тѣ ся събирѫтъ; патрикъ не ще да знае друго отсвѣнь вселен. съборъ. Гьрци-тѣ не слушѫтъ братія-та за нищо, быле ги псувѫтъ и корѫтъ. — Сталь ще да получи мѣсто въ Нѣмско а на негово мѣсто ще да бѫде Кумани, кой-то пише за туй. На мѣсто то на Сученкова ще да бѫде Мошнинъ, а Иванова, види ся, ще да пратѫтъ въ Смирнѫ.

Кажете, молѭ Вы, много здрави на г. Чѫлѫки.

Като Ви желаѭ здравіе оставамъ Вашъ Караконовскій.

1285. — Раздадени ордени между турци и руси. Смѣсената комисия на работа. Новиятъ пловдивски губернаторъ. Пак. 49.

Прията 4 Юн. 1871.

Цариградъ, 5 Мая 1871 год.

Многоуважаемый

Господине Геровъ,

Презъ г. Чѫлѫки получихъ писмо-то Вы. Г. Чѫлѫки запознахъ съ новы-тѣ чиновницы. Той ся много грижи за свьршванѣ-то на заржчанны-тѣ отъ Васъ работы. Посолъ-тъ го прие добрѣ.

На рожденны-тъ день на Царь-тъ ходихме при Султанъ-тъ, и Посолъ-тъ му даде орденъ-тъ на Перв. Андрея. Султанъ-тъ пѫкъ даде на Посолъ-тъ Османіе. По

сички тѣзи работи хора-та заключавѫтъ че има нѣкакво си съгласіе между Русіѭ и Турціѭ. Султанъ-тъ приготвя османіе за Царь-тъ и Горчакова. Ще да бѫдѫтъ наградени съ турски ордены и чиновницы-тѣ на министерство-то и на посолство-то.

На 8 ще да ся приселимъ въ Буюкдере. Кѫдѣ конецъ-тъ на Јулія Посолъ-тъ ще да иде въ Крымъ да ся види съ Царь-тъ.

Истина много Ви ся молѭ, гледайте дано ся намѣри нѣкоя мома, като идите въ Букурещъ. Тамъ казовѫтъ, имало българки образованни, добри и патріотки.

Въ послѣдньо време пакъ ся събра смѣсенна-та комисія да примири Българы-тѣ съ грьцк. патріаршіѭ; въ неѭ имаше прьстъ и посолство-то. Вы сами знаете че миръ е невъзможенъ догдѣ Българи-тѣ не бѫдѫтъ удовлетворени въ исканія-та си.

Искренно Ви преданъ
Караконовс.

Ивановъ Вы хвали много предъ посолъ-тъ. Съ Иванова бѣхме на Стояновичавѫ-тѫ свадбѫ, той представяше Васъ. Малко остана да ся ожени Ивановъ за дъщерьѭ-тѫ на Енидуняи.

Посолъ-тъ бѣше ми казалъ, да Ви споменѫ за сегашні-тъ Пловдивскій Губернаторъ, че ся молилъ да Ви го прѣпорѫчѫтъ. Той ся обѣщалъ да ся дьржи съ Васъ добрѣ.

1286. — Руското посолство не е надѣждно. Непосрѣдствено сношение между българе и руси. Постѫпкитѣ на Чалики. Пак. 49.

Любезный ми Пріятелю,
Господине Геровъ!

Не сьмь Ви писалъ толкози време, защото знаяхъ че Ви пише г. Чѫлѫки. Той ще да трѫгне за Пловдивъ на 23 Октомвр. Той ся много често виждаше съ Посолъ-тъ и чиновницы-тѣ и работяше. Колко е успѣлъ, ще да Ви разскаже самъ. Знайте само, че насъ Българы-тѣ не ни обичѭтъ; много често ны корѫтъ и ся стараѭтъ по нѣкогашь и да ны вредѫтъ. Когато руско-то общество напротивъ: обича Българы-тѣ и залѣга за работы-тѣ ны. Ходихъ въ Русія и видѣхъ. По̀-добрѣ ще да е за Българы-тѣ какъ-то и за Русы-тѣ, що-то първы-тѣ да имѫтъ сношеніе съ вторы-тѣ не презъ представителы-тѣ на Русіѭ. Исказвамъ Ви туй, та да разберете, до колко могѫтъ Българи-тѣ ся надѣва на Посолство-то.

Увѣренъ сьмь, че знаете за старанія-та да станѫтъ нѣкои вицеконсулства на агенства; таквози превръщаніе може да ся случи и съ Пловдивъ. Отпускъ-тъ Ви е дошьлъ, но Посолъ-тъ го задьржа по нѣкаквы си съображенія. Надѣвамся, че ще да минете презъ Цариградъ, коги-то трѫгнете за П. Много добрѣ правите гдѣ-то отивате въ П. Други-тѣ новины ще да чуете отъ г. Чѫлѫки.

Като Ви желаѭ съ кола здрави, оставамъ сѣкоги Вашъ пріятель.

Цариградъ
18 X/21 71

В. Караконовскій.

Г. Чѫлѫки доволно откровенно и смѣло говоряше на Посолъ-тъ за български-тѣ работы; желателно бы было и други-тѣ Българи да правѫтъ тъй; защо-то само тогизи Руси-тѣ ще да ны разберѫтъ. На ли тъй?

1287. — Изпраща се Атанасъ Ангеловъ Каишевъ на учение въ Киевъ. По ходенето на Герова въ Петербургъ. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 8 Ноемвр. 1871.

Драгый ми Приятелю,
Господине Караконовскый,

Ще ся яви при Васъ, съ письмце отъ мене отъ 3 тоя Ноемвр. единъ момъкъ на имя Атанасъ Ангеловъ Каишевъ. Той огива въ Кыевъ да влѣзе въ тамошніѭ-тѫ

Духовнѫ Семинариѭ. Азъ пишѭ за него днесь на Посолство-то подъ № 82 и казвамь, че Вые щете го прѣдставите, та да му дадѫть паспортъ, за да слѣдова пѫтя си до мѣсто. Молѭ Вы прочее да сторите добро да му прѣдстоите за да си земе паспортъ и друго, чтото му трѣбва, за да врьви по работѫ-тѫ си, зачтото ми пишѫть отъ Азиятскый Департаментъ да го испратѫ, както може по́-скоро. Добрѣ ще бѫде, ако може да му ся даде билетъ за парахода бесплатно, зачтото даденый му за-въ пѫть харашлѫкъ е прѝ-кѫсъ. Азъ му дадохъ писмо за нашъ Тодоракый въ Одесѫ, нъ добрѣ ще е да го прѣпорѫчите и Вые на Блъгарско-то настоятелство тамъ или на когото знаете, зачто е аджемия, та да не ся губи. Притварямь Ви и метрическо свидѣтелство за него, та ся потрудѣте да му го дадете.

Чалики си дойде и ми донесе писмо-то Ви. Благодарѭ Ви отъ все срьдце за извѣстия-та, что ми давате. И азъ самъ желаѭ на отыванѥ-то си въ Петербургъ да минѫ прѣзъ Цариградъ, нъ трѣбва да идѫ и въ Букурещь, та като има въ Цариградъ холера, ще трѣбва да пазѭ карантинѫ, та иде нѣкакъ несгодно. Ала пакъ да видимь: дано да ся махне холера-та, доклѣ да ся наканѭ.

Чалики ми каза онова, что сте му говорили за прьво-то ми ходенѥ въ Петербургъ, та искамь да Ви ся отговорѭ за това, нъ допѫти, че сега бы набръзо.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

1288. — Изпраща се ученикъ българинъ до Киевъ. Нелестна негова постѫпка. Постѫпкитѣ на Игнатиева по черковния въпросъ. Пак. 49.

Прията 8 Янн. 1872.

Цариградъ на 20 Дек. 1871 г.

Любезный ми Пріятелю,
Господине Геровъ!

Получихъ Вы писмо-то и спорѣдъ желаніе-то Вы момче-то ся испрати въ Кіевъ, като му ся даде даровый билетъ за параходъ-тъ и паспортъ. Това момче отъ еднѫ странѫ много ми хареса, но отъ друга странѫ не сьмь доволенъ, като направило единъ малъкъ дългъ и го незаплатило. Догдѣ да иде въ Кіевъ, то живѣяше въ консулато-то. Горна-та постѫпка на бѫдѫщія-тъ образованъ българинъ не малко ме зачуди и быле ядоса мя.

Холера-та се продължава, ако и да не умирѫтъ повече отъ 5 души на день. Гледайте да замините презъ Цариградъ; въ Одессѫ карантина нѣма за пѫтницы, кои-то отивѫтъ отъ Цариградъ. Посолъ-тъ желае, какъ-то да е, но да се свьрши въпросъ-тъ по желаніе-то на патрикъ-тъ. Той казова на българы-тѣ презъ Бурмова, че турцы-тѣ ще да земѫтъ фирманатъ, а той (г. П.) вече неще да покровителствова на българы-тѣ. Сѣщате се, защо ся той толкози старае за свьршванѣ-то на въпросъ-тъ. Българи-тѣ нападвѫтъ на Посолъ-тъ; мислятъ, че той поддьржа патрикъ-тъ и се старае да уничтожатъ турци-тѣ фирманатъ. Да ли е тьй работа-та, не могѫ ви каза; но знаѭ, че П. не ны обича и се старае да истика българы-тѣ отъ Цариградъ, а насъ служащи-тѣ отъ рускѫ службѫ. Постѫпки-тѣ му това показвѫтъ.— Знайте, че Зеновіевъ се назначи въ Б., а на негово-то мѣсто нѣма іоще.

Като Ви честитѫ веселѫ и новѫ годинѫ, оставамъ Вашъ

В. Караконовскій.

Павла уловихѫ и утрѣ го пращѫтъ въ Одессѫ.

1289.—Съжалѣние за смъртьта на Христа Георгиевъ. Лъжливата причина за смъртьта му. Екзархътъ въ Цариградъ. Неговитѣ първи посѣщения и постѫпки. Пак. 49.

Прието 30 Марта 1872. Отгов. 7 Апр.

Цариградъ, 28 Марта 1872.

Любезный ми Пріятелю,

Господине Геровъ,

Получихъ писмо-то Вы отъ 17 този мѣсицъ. Много ми е жалко, като ся научихъ, че роднина-та Ви Христо Георгіевъ ся поминалъ. Тука сички Българи чувствувѫтъ тѫзи загубѫ; посолъ-тъ тъй сѫщо съжалѣва, като се научи. Казовѫтъ, че покойны-тъ Христо умрѣлъ отъ апоплексическій ударъ. Грьцки-тѣ газеты измислихѫ че покойны-тъ умрѣлъ, като узналъ че сѫ намѣрили негови писма въ рѫцѣ-тѣ на самоубито-то българче въ Русчукъ.

Посолъ-тъ не е получилъ іоще адресъ-тъ на Букурешкитѣ Българы.

Знаете, че екзархъ-тъ стигна въ Цариградъ; но не е ходилъ іоще у султанъ-тъ и не е получилъ бератъ-тъ си. Нашій-тъ иска, щото екзархъ-тъ да иде най-напредъ при патрикъ-тъ или да му напише. По тѫзи причиннѫ Българи-тѣ мыслѭтъ, че нашіятъ дѣйствува да ся не дава бератъ-тъ, догдѣ екзархъ-тъ не ся спогоди съ патрикъ-тъ. Посолъ-тъ на Великдень ще да вьрви въ Крымъ.

Казахъ на генералъ-тъ, че по причинѫ на смьрть-тѫ, Вы ще да ся бавите въ Букурещъ; той каза че нѣма нищо.

Нѣколко пѫти видѣхъ екзархъ-тъ, който не ще да знае за съглашеніе-то съ Фенеръ, ако послѣднійтъ не пріемне безусловно фирманъ-тъ.

Добръ пѫть! добровижданіе!

Вашъ

В. Караконовскій.

Писмо-то ми до Зеновева остана, кога-то трѫгвахте. Кажете му отъ меня много здрави.

Може бы и азъ да додѫ въ Питеръ. Какво мыслите затова. Щѫ да чакамъ отъ тамъ писмо-то Вы.

1290. — Букурешкитѣ българе ще подновятъ в. „Отечество.“ Дири се редакторъ. Осѫдителна постѫпка на Каравелова и Друмева. Прѣпорѫчва се Икономовъ. Да се изучи характерътъ на Икономова. Пак. 131.

Букурещь, 19 Април. 1872.

Драгый ми Приятелю,

Господине Караконовскый,

Вые може да мыслите, че кой знае, дѣ сьмь сега, а азъ ся бавѭ още въ Букурещь, нъ днесь вече тръгамь за Петербургъ прѣзъ Вѣнѫ, и станѫ потрѣба да Ви напишѭ нѣколко рядове.

Тукашни-ти Блъгаре желаѭть да подновять издание-то на вѣсникъ „Отечество“ въ такъвъ видъ, чтото да бѫде той приятъ и отвѫдъ Дунава, ако може, нъ не намирать редакторъ. Азъ имъ рекомандовахъ Икономова, който бѣ нѣколко врѣмя редакторъ на „Турциѭ“, и тии быхѫ го прияли, нъ азъ не познавамь, какъвъ чловѣкъ е той, та трѣбва да ся испыта по̀-напрѣдъ, за да не бы да стане работа-та като съ Друмева и Каравелова, на които дали пары пешинь ужь да ся приготвять за тѭѭ службѫ, а тии гы употрѣбили за срѣдства да ся намѣстять другадѣ, па сега корять и псувать оныя, които имъ давали пары. За това ся сговорихме сноши да Ви пишѭ за да Вы помолѭ да испытате, какъвъ чловѣкъ е той Т. Икономовъ и може ли той да приеме тѭѭ службѫ. Едно отъ главны-ты условия е да бѫде той съ миролюбивъ характеръ, да не бы да разбрька тука общинѫ-тѫ и да направи раздоръ въ неѭ, нито да ся води съ оныя отъ млады-ты, които гонять вѣтъра, и да прави партии съ тѣхъ. Съ еднѫ рѣчь, искаме чловѣкъ уменъ, родолюбивъ и съ

примирителенъ духъ. Ако намѣрите Икономова такъвъ, поговорѣте съ него и испытайте го, съ каквѫ заплатѫ бы приялъ тѫѭ службѫ, и явѣте Евлогию Георгиеву тука. Обадѣте и знае ли той французскый или другъ нѣкой языкъ. Освѣнь редакторство-то, той ще бѫде и писарь на общинѫ-тѫ, което не е тяжка служба, зачтото нѣма много нѣчто за писанѥ. Може да бѫде и надзиратель на училище-то, което такожде не е тяжко, зачтото всичкы-ти ученици въ него сѫ десятина душь.

Вѣрвамь, че нѣма да откажете да свръшите това, и щѫ Вы помолѭ, да испытате хубавѣ за неговѫ милость, да не бы да натоваримь тука на общинѫ-тѫ нѣкоѭ стокѫ, която, на мѣсто добро, да направи повече зло.

Прощавайте, че Ви писахъ на бръзо.

Добро видѣние! Вашь

Н. Геровъ.

1291. — Екзархътъ отлѫченъ, владицитѣ проклети отъ патриарха. Готви се провъзгласяване на схизмата. Игнатиевъ разсърденъ на българетѣ. Положението на Герова и Караконовски. Пак. 49.

Цариградъ на 16 Майя 1872.

Любезный ми Пріятелю,

Господине Геровъ!

Получихъ послѣдньо-то Вы писмо отъ Букорещъ. Най-напредъ честитѫ Ви коронѫ-тѫ на Св. Аннѫ. Знаете, че екзархъ-тъ ходи при султанъ-тъ, обраща ся 6 пѫти къмъ патрикъ-тъ и на св. К. и М. служи съ други-тѣ владыцы, като ги найнапредъ оправда.

Патрикъ-тъ на 14 на този мѣсиць лиши отъ санъ-тъ екзархъ-тъ, а други-тѣ владыцы прокля. Казвѫтъ че слѣдъ двѣ недѣли, като ся съберѫтъ сички-тѣ грьцки патрици, ще да бѫде обявена схизма. Българи-тѣ, като виждѫтъ глупости-тѣ на на гърцы-тѣ, радоватся. Жалко е само че Руси-тѣ не щѫтъ да разберѫтъ дѣло-то, да го изучѫтъ добрѣ, пакъ тогизи да работѫтъ. И тѣ правѫтъ безпѫтни работы, като принуждавѫтъ Българы-тѣ да идѫтъ при Патрикъ-тъ, безъ да земѫтъ въ вниманіе, че съ туй не ся свърша въпросъ-тъ, ако патрикъ-тъ не пріемне свьшванѣ-то до сеги. П. много е ядосанъ противъ Българы-тѣ, особенно противъ руски-тѣ въспитанницы, че ужъ тѣ быле врагове на Русіѭ: припятствовали да стане спогожденіе-то. Преди трѫгванѣ-то си за П. казовалъ, че ные сички трѣба да идиме да живѣеме въ Русіѭ, защо-то Българи-тѣ нѣмало да ны обичѫтъ вече. Съ други думы иска да каже, че ще ся старае да извади и Васъ и меня отъ службѫ-тѫ. Казова, че Стремоуховъ былъ мыслялъ, че ные сме причина-та, гдѣто не станало спогожденіе-то. Като чухъ туй, подадохъ прошеніе за отпускъ; но нада ли щѫ да идѫ сеги въ П., като щѣлъ Стремоуховъ да иде въ Германіѭ. Пишете ми, какъ мислите. Не знаете колко мя е ядъ, като гледамъ че П. и други-тѣ чиновници нападѫтъ на Българы-тѣ, безъ да ся постараѭтъ да изучѫтъ пò добрѣ работы-тѣ. Поговорете съ Стремоухова, ако е възможно. Българи-тѣ, ако имѫтъ нѣщо противъ, то не е противъ насъ служащи-тѣ, а противъ Игнатіева. Пишѫ Вы наскоро.

Вашъ

В. Караконовскій.

Чѫлѫки ми пише, че у Васъ сѫ здрави. Имате много здрави отъ екзархъ-тъ и други-тѣ владыци. Тѣ ся надѣвѫтъ на Васъ: старайтеся да просвѣтите братія-та.

Посолъ-тъ трѫгна за П. и Бурмовъ отиде за Габрово да си почине отъ тежки-тѣ трудове.

Знаете, че сига тука ся намѣрва исповѣдникъ-тъ на кралицѫ-тѫ Олгѫ, Базировъ. Той увѣрява, че му е зарѫчено да спогоди Б. съ Г.; той захвана вече да ходи при Патрикъ-тъ и екзархъ-тъ за това. Колко сѫ глупави наши-тѣ!

Искамъ отпускъ само да ся оправѫ предъ Стр.; боѭ ся да мя не наклевети и меня началникъ-тъ тъй като му невѣрвамъ вече и го не считамъ за руски Бизмаркъ.

1292. — Новиятъ везиръ противъ руситѣ. Раздоръ между българетѣ въ Цариградъ. Какво мислятъ източнитѣ патриарси за българетѣ. Мнѣнието на английски лордъ за положението на християнетѣ въ Турско. Пак 49.

Прието 29 Септ. 1872. Отгов. 23 Окт.

Цариградъ на 18 Августа 1872.

Любезный ми Пріятелю,

Господине Геровъ,

Сички-тѣ Вы писма сьмь получилъ; благодарѭ Вы особенно за послѣдньо-то, въ което ми пишихте за П. и за мои-тѣ работы. Радовамся, че сте престигнѫли живо и здраво въ Пловдивъ. Знаете, че новый-тъ в. е противъ синца ны; той се пакъ обиколи съ шпіоны и захвана да открыва несуществующи комитеты. Трѣбаше наши-тѣ да поддьржѫтъ пьрвы-ятъ, защо като него не могѫтъ намѣри другій. Чули сте, Българи-тѣ се ядѫтъ като куче-та; че сѫ се раздѣлили на двѣ партіи и сѣка отъ тѣхъ гони свои-тѣ личны а не народны интересы. Какъ-то разумѣхъ причини на несъгласія-та сѫ нѣкои отъ Дунавски-тѣ Българы. Извѣстно Ви е іоще, че въсточни-тѣ патрици тѫзи или другѫ-тѫ недѣлѭ ще да рѣшѫтъ сѫдбѫ-тѫ на Българы-тѣ; едни отъ тѣхъ искѫтъ да се накажѫтъ съ анаѳемѫ само Българы-тѣ въ Цариградъ, а вселен. патрикъ — сичкіятъ народъ. На нашатъ това е много неприятно. Съ Икономова не сьмь говорилъ за отечество-то по причинѫ на послѣдни-тѣ му постѫпки; другій пѫкъ никой не ще да иде въ Б. — Четохте, че нѣкой си лордъ бѣше казалъ въ Англійск. парламентъ, че християни-тѣ въ Турціѭ благодѣнствоватъ. П. желае, що-то Букурешки-тѣ бълг. да докажахѫ нѣкакъ си противно-то на лордъ-тъ. Разумява се съ писаніе. — На 25 Авг. отивамъ на Солунъ, а свадбата ще да стане около половинѫ-тѫ на Септемвр. — Тука се говоряло между зелены-тѣ, че Вы сте побутнѫли рушчушки-тѣ Българи да подадѫтъ извѣстно-то прошеніе. Като Ви желаѭ здравіе, оставамъ Вашъ

В. Караконовскій.

1293. — Караконовски се оженилъ. Игнатиевъ и съборътъ на източнитѣ патриарси. Халилъ паша иска промѣна на дрѣхитѣ попски. Софийската случка и Мидхадъ паша. Пак. 49.

Прието 5 Яннуар. 1873. Отгов. 10 Яннуар.

Цариградъ на 13 Декемвр. 1872.

Многоуважаемый

Господине Геровъ!

Получихъ и двѣ-тѣ Вы писма, но не можахъ да ви ся отговорѫ досеги, защо-то бѣхъ залисанъ съ работы-тѣ ми.

Много Ви благодарѭ за изкренно-то чиститяванѣ. Истинна и азъ сьмь женень. Като си по мыслѭ за това, чудѫ ся какъ сьмь ся рѣшилъ на таквози важно промѣненіе въ животъ-тъ ми. Знаете, че во време-то на расколъ-тъ бѣхъ ся случилъ на Солунъ; но, колко-то знаяхъ отъ прѣди и какъ-то сега ся научихъ, нашій-тъ началникъ ся е старалъ да ся раздвоѭтъ патріарситѣ, та да не дохожда работа-та до расколътъ. Колко е успѣлъ въ това, какъ-то и въ други-тѣ въпросы, знаете самы. Той сега ся старае да мя увѣри, какъ-то говори и на Гърцы и Българы, че той е сичко изработилъ що имѫтъ днеска Българи-тѣ.

Чули сте, че министръ-тъ на вънишны-тѣ дѣла, уговаря българы-тѣ да си промѣнѫтъ попски-тѣ дрехи и да ся съгласѭтъ да имъ ся промѣни и фирманъ-тъ. Халилъ ся намѣрва въ рѫцѣ-тѣ на фанаріотски-тѣ банкири, защо-то ся нуждава отъ пары. Той работи особенно противъ Руссы-тѣ, затуй и работи-тѣ имъ отивѫтъ на злѣ. Колко-то за Софійскѫ-тѫ работѫ, увѣрявѫтъ, че е измыслена отъ Митхада. Дано непострадаѭтъ много хорица.

Предайте, молѭ Вы, благодареніе-то мина г. Чѫлѫки за чиститяванѣ-то му и му кажете, че получихъ писмо-то му. Брата му сега виждамъ толкози рѣдко, що-то не могѫ нищо да му кажѫ за него. Гимнастически-тѣ тонове сѫ купенн но не сьмь ги іоще предалъ.

Вашъ

В. Караконовскій.

1294. — Игнатиевъ промѣнилъ мнѣнието си. Халилъ паша не изпълня фермана. Екзархътъ посѣтилъ руския посланикъ. Пак. 49.

Прият 19 Яннуар. 1873. Отгов. 11 Февруар.

Цариградъ на 12 Јануар. 1873.

Любезный ми Пріятелю,

Господине Геровъ,

Преди единъ мѣсицъ писахъ Ви и мыслѭ да сте получили писмо-то ми, въ което извѣстихъ за жененѣ-то ми. Чакъ сеги ми казахѫ, че слѣдъ четвьрть часа куріеринъ-тъ трѫгвѫ за Едрене. Този часъ видѣхъ Нач., кой-то мя увѣрява, че ни съчувствува искренно. Видися, че сеги въ П. тъй мыслѭтъ, за туй и той ни съчувствува. — Екзархъ-тъ бѣше у него, но той іоще не му вьрналъ визитѫ-тѫ, защо-то бѣше болнавъ. Каза ми, т. е. Нач., че Халилъ, като видѣ че Българи-тѣ не сѫ устѫпчиви, оставилъ измѣненіе-то на фирманъ-тъ. Тука бѣше време-то се хубаво, но отъ 9 ся развали; хемъ духа, хемъ дъждь вали.

Предайте много-то ми здрави на г. Чѫлѫки и му кажете, че не му пишѫ, защото братъ му, като ся запозна съ Нач. и нѣкои чиновницы, може го извѣщава за сичко.

Като Ви желаѭ здравіе, оставамъ

Вашъ В. Караконовскій.

1295. — Халилъ паша промѣненъ. Нерадѣнието на руски-тѣ чиновници. Кроежътъ на Игнатиева осуетенъ. Пак. 49.

Прият 9 Март. 1873.

Цариградъ на 6 Марта 1873.

Любезный ми Пріятелю,

Господине Геровъ,

Получихъ послѣдньо-то Вы писмо. Гимнастическитѣ кълба предадохъ на Ваші-атъ человѣкъ. Сега за сега тука нѣма нищо особенно. Съсъ промѣненіе-то на Халиля български-тѣ работи пакъ трагнахѫ напредъ. Наші атъ увѣрява, че сегашно-то министерство ще да вьрши какво-то му той заповѣда. Знаете наколко ся испълнявѫтъ думи-тѣ му въ Цариградъ. Въ посолство-то ще да станѫтъ нѣкои примѣщеннія, но не ся знае іоще кой кѫдѣ ще да иде.

Стояновичъ Ви ся много сьрди за послѣдні-атъ телеграфъ. Истина, той не е виноватъ; той ся много труди за интересы-тѣ Вы; но какво да прави, кога-то посолство-то не свьршва, не само консулски-тѣ работы, но и своитѣ. Мѫчно е да си въобрази човѣкъ до колко сѫ станали немарливи руски-тѣ чиновници; особенно голѣмы-тѣ. Вы трѣбаше да знаете тѫзи истинѫ и сами да си вьршихте работы-тѣ. Голѣмы-атъ прави спѫнки, не само на консулы-тѣ, но и на насъ тука.

Трѣба да знаете іоще, че отсвѣнъ Бурмова, фонди-тѣ на синца ны сѫ сега много низко тука предъ голѣмы-атъ; защото, ако да не бѣше фирманъ-тъ, избраніе-то на екзархъ-тъ и расколъ-тъ, той щеше да замѣсти Горчакова. Стига толкози. Добро вижданіе.

В. Караконовскій

Днесь ходихъ та говорихъ на Посолъ-тъ за книги-тѣ и камбанѫ-тѫ по заржчванѣ-то на Стояновича. Посолъ-тъ ми каза да Ви пишѫ другій пѫть да не испис-

вате нѣща на чуждо имя, защото Порта-та може да мысли, че докарвате отъ Русіѫ запретены вѣщи. Заповѣдася да ся предадѫтъ на Стояновича.

Предайте много-то ми здрави на г. Н. Чѫлѫки. Посолъ-тъ ся готви пакъ за Русіѫ; той увѣрява, че нѣма синодъ-тъ да отговори и нѣма да праща гука духовно лице.

1296. — Геровъ се готви за Узунджово. Иска му се да иде и въ Цариградъ. Разпространение на холерата. Чиновници се готвятъ за пѫтуване до Пловдивъ. Пак. 131.

Пловдивъ, 10 Септ. 1873

Драгый ми Приятелю,

Господине В. Караконовскый,

Отодавна не Ви сьмь писалъ, по причинѫ, че ми казахѫ да сте отышли нѣкѫдѣ на расходъ, та и сега не знаѭ да ли сте ся врьнѫли, или сте още повънъ. Истина е, че и нѣмамь нѣчто особено да Ви кажѭ, нъ баре да ся разбираме отъ врѣмя на врѣмя, за да не ся заборавимь. Друго е ако да можемь да ся срѣщнемь: тогава ще има, что да си прикажемь. Сега и това не е мѫчно, като имаме желѣзенъ пѫть оттука до Цариградъ; нъ не вѣрвамь Вые да ся наканите така лесно да ны посѣтите. Отъ моѭ странѫ азъ мысляхъ сега, като идѫ на Узунджовѫ за панаира, оттамъ да прѣскокнѫ и до Цариградъ, за да ся повидимь; нъ, като нѣма сега тамъ Генерала Игнатиева, трѣбва да го оставѭ за пò-нататакъ, кога си дойде Господство му. Па и не знаѭ, да ли щѫтъ ми дадѫтъ изволение. Вые бихте мя задлъжили да можяхте да испытате отдалечь и да ми явите, та, ако е да ми дадѫтъ изволение, да искамь; ако ли не, то пò-добрѣ да си млъчѭ.

Губастовъ и Князь Церетелевъ ми пишѭтъ че Капнистъ и Сорокинъ ся канять да дойдѫтъ въ Пловдивъ. Азъ не сьмь отговорилъ ни на единый, ни на другый, зачтото и двама-та въ исто-то врѣмя ми казвать, че отывать въ отпускъ, та мыслѭ, че, да имъ пишѭ, писмо-то ми не ще гы сва́ри въ Цариградъ. За това щѫ молѭ Васъ да ся потрудите да кажете Г-ну Капнисту и Сорокину, че, ако бы да ся наканять да ны посѣтять, щѫть ни бѫдѫть добрѣ дошли драгы гостіе.

Холера-та, съ появлението си въ Бѣлево, ны исплаши; нъ, слава Богу, тамъ си останѫ, и другѫдѣ по тукашни-ты мѣста нѣмà да ся покаже; само за узунджовскый панаиръ малко сбръка, та той останѫ да ся отвори нѣкой день пò-късно. Другъ пѫть азъ отывахъ, най-късно, на 14 Септ., а сега не мыслѭ да идѫ пò-рано отъ 17 Септ.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1297. — Капнистъ и Губастовъ не ще идатъ въ Пловдивъ. Игнатиевъ награденъ отъ султана. Българскитѣ работи не отиватъ добрѣ въпрѣки обичьта на Рашида. Пак. 49.

Цариградъ на 25 Окт. 1873.

Многоуважаемый

Господине Геровъ!

Отколѣ получихъ писмо-то Вы, но до сега не Вы ся отговаряхъ, защо-то нѣмаше нито Посолъ-тъ, нито Губастова, нито Цертелева. Колко-то можахъ разпитахъ и видѣхъ, че ако додите тука, нѣма да бѫде криво на началникъ-тъ; пѫкъ за пѫтуванѣ-то на Капниста и Губастова узнахъ, че неможе да ся сбѫдне сега.

Знаете отъ газеты-тѣ, че началство-то съ льстенѣ-то си придоби благоволеніе-то на турцы-тѣ и затуй главныятъ ся награди.

Посолъ-тъ ще да вьрви прѣзъ Декемврія на Русіѫ и тамъ ще да остане до два мѣсица,

Български-тѣ работи не отивжтъ напредъ, ако и да увѣрява Посолъ-тъ и Вълковичъ, че Рашидъ обича Българы-тѣ и иска да върши работы-тѣ имъ, но ужъ нѣмало достойни хора.

Предайте много-то ми здрави на Чжлжки и му кажете, че братъ му е добрѣ, както ся научавамъ (отъ както го наградихж съ ордены не го виждамъ вече).

Неми писахте, получихте ли гимнастически-тѣ кжлба, кои-то Ви пратихъ по нѣкои си Вашянцы.

Като Ви желаѭ здравіе, оставамъ Вашъ пріятель

В. К. Караконовскій.

1298. — Геровъ ще иде въ Едрене. Караконовски и Геровъ ще бждатъ декорирани. Пак. 49.

Цариградъ на 16 Марта 1875.

Любезный ми Пріятелю,
Господине Геровъ,

Бързамъ да Вы извѣстж, че получихъ писмо-то Вы, за което Вы благодарѭ. Говорихъ на Посолъ-тъ за отиванѣ-то Вы въ Едрене; той ми каза че можете да идите и да останете тамъ колко-то щете.

Не знаѭ да ли ще Вы зарадвамъ като Ви съобщѭ, че сте и Вы представлени тази година за Великдень. Искжтъ за Васъ Анну съ короной. Мене сж пжкъ прѣдставили къ Станиславу на шеѣ. Тази година сж представили до 30 души, и щеда могжтъ сички-тѣ да получѭтъ.

Казовжтъ, че министерство-то е сърдито на наше-то Посолство, защо-то не тъй както трѣбвало, испълнява распорежданія-та му. Губастовъ не е ся іоще върналъ. Капнистъ ся върна. Знаете че на Вестмана му ся случила апоплексія. Увѣрявжтъ че Стремоуховъ ще да заемне мѣсто то му. Извѣстныйтъ Вамъ человѣкъ не е доволенъ но нѣма, видися, какво да ся стори, когато обстоятелства-та сж тъй слагжтъ.

Тукъ има снѣгъ и е много студено. Месо-то е 16 гр. оката, особенно овче-то.

Като Ви желаѭ здравіе, оставамъ Вашъ на сѣкоги

В. К. Караконовскій

1299. — Слухъ че турцитѣ ще колятъ. Прѣхваленитѣ реформи излѣзли никакви. Само силата ще оправи Турция. Пак. 49.

Прието 5 Янн. 1876.

Цариградъ на 11 Декемвр. 1875.

Любезный ми Пріятелю,
Господине Геровъ,

Жена-та ми, както и азъ, благодаримъ Ви за сиджуцы-ты, кои-то излѣзахж много добры. Сички сме здрави и слѣдъ еднж недѣлж чакаме умноженіе-то на семейство-то ны. Чухъ, че Госпожа-та Вы была болнава, но надѣвамся досеги да са е поправила. Молж Вы да й предадете поклонътъ ми. Сеги за сеги ные тука нѣмаме нищо ново. Увѣрявжтъ нѣкои си, че Турцы тѣ искали да колжтъ христіаны-ты, но не е завѣрванѣ. Главно-то е, че турци-тѣ търсжтъ пары та да си посрѣщнжтъ разноски-тѣ. Прочуты-тѣ реформы видѣхте. На ли напрасны бѣхж хвалби-тѣ на едикого си, кой то ги толкози въздигаше Доглѣ нѣкоя сила не смаже, нѣма нищо добро да излѣзе. Да видимъ на пролѣть.

Като Ви честитж іоще отъ сеги праздницы-тѣ оставамъ Вашъ

В. К. Караконовскій.

1300. — Скайлеръ и Геровъ ще събиратъ статистически свѣдѣния. Дирятъ се 20 момичета сирачета за Москва. Брашно да се раздаде на пострадалитѣ. Пак. 49.

Прието 12 Ноемвр. 1876. Отгов. 16 Ноемвр.

Цариградъ, 7 Ноемврия 1876.

Любезный ми Пріятелю,

Пишѭ Ви само нѣколко думи. Знайте, че Ви телеграфирахъ по заповѣдь на Посолъ-тъ. Отъ донесеніе-то му ще да разберете защо. Скайлеръ трѫгва за Ваши-тѣ мѣста; той ще да събира, какъ то и Вамъ ся порѫчва, статистически и етнографически свѣдѣнія.

Сички Ваши сѫ здрави и Ви чакѫтъ съ нетьрпеніе. Отъ Герча имате скоро послѣ трѫгванѣ-то Вы телеграфъ, че излѣзалъ отъ Букурещъ. Турци-тѣ пріехѫ конференціѭ-тѫ, коя-то скоро ще да ся събере. Наши-тѣ се са готвѫтъ за войнѫ.

Ако ся случи нѣкоя вдовица безъ дѣца, не много млада, здрава и работна, доведете ми ѭ.

Като Ви желаѭ здравіе и скорошно-то заврѫщаніе оставамъ Вашъ

Караконовскій.

Г. J. Тепловъ не даде чекътъ, защо то го былъ далъ Вамъ. Искѫтъ отъ Москвѫ 20 момичета българчета, не по-малки отъ 7 години, останали сирачета безъ бащи и майки. Распитайте за това.

Много здрави на Чѫлѫки. Той ще получи іоще 100 лири за брашно, което ще да раздаде на сиромасы-тѣ.

1301.— Сализбюри въ Цариградъ за конференцията. Искатъ се свѣдѣния за положението на българетѣ. Срѫднята на руситѣ. Пак. 49.

Пера, 24 Ноемвр. 1876.

Любезный ми Пріятелю,

Бързамъ да Ви извѣстѭ, че получихъ писмо-то Вы, за кое-то Ви много благодарѭ. Сички Ваши сѫ живо и здраво. Вече доде Сализбури и днесъ по 3 часа захваща преуготвителна-та конференція. Посолъ-тъ Ви е сърдитъ, защо то не сте му пратили свѣдѣнія, а само сте писали за свои-тѣ работы. Днесъ и Посолство-то Ви отговаря. Видися, че не само П., но и други-тѣ руси сѫ недоволни отъ насъ, защо то не правиме онова, кое-то тѣ желаѭтъ, т. е. не имъ помагаме, какъ-то тѣ казовѫтъ, да ся спичели нѣщо за Българы-тѣ. Посолъ-тъ иска да останете іоще нѣколко време. Ще да видите сами отъ писмо-то му. Сички мыслѭтъ тука, че работа-та ще дася свърши мирно, защо-то ужъ инглизи-тѣ быле съгласни съ наши-тѣ. Ако намѣрите нѣкоѭ достойнѫ женѫ, доведете ны, ако ли не, то нѣка остане тый тази работа. Много здрави на Чѫлѫки; Кажете му, че вчера видѣхъ майкѫ му и сестрѫ му, които сѫ здрави и чакѫтъ го.

Вашъ Караконовскій.

1302. — Конференцията свършена. Турцитѣ не отстѫпятъ нищо. Церетелевъ и Скайлеръ комисари въ международната комисия. Пак. 49.

Цариградъ на 20 Дек. 1876.

Любезный ми Пріятелю,

Писмо то Вы отколѣ получихъ, но не Ви ся отговорихъ, защо то нѣмаше что да Ви пишѭ. Знайте само че главный-атъ иска да останете въ Пловдивъ; и ако имате нѣщо важно да го съобщите писменно. Видися, че Вы и азъ сме въ немилость; вмѣсто благодарность гдѣто имъ откривахме очи-тѣ, тайно ся募араѭтъ хемъ да ны очернѭтъ прѣдъ българы-тѣ хемъ предъ началство-то. Тый заключавамъ отъ студенинѫ-тѫ на главный-ятъ и отъ думи-тѣ на малки-тѣ чиновницы. Конференція-та

свърши, но турци-тѣ не пріемѫтъ проектътъ й. Казовѫтъ, че въ конецътъ на тѫзи недѣлѭ сички посли ще да прекъснѫтъ сношенія-та си. Цертелевъ и Скайлеръ сѫ назначены като комисари въ международнѫ-тѫ комисіѭ. Сички Ваши сѫ живо и здраво. Госпожа-та Ви ся безпокои, гдѣто не ся врьщате, Като Ви желаѭ здравіе, оставамъ Вашъ

В. К. Караконовскій.

1303. — Геровъ въ Петербургъ. Прѣдложенията на Игнатиева. Впечатлѣния отъ тѣхъ. Печални новини изъ Българско. Черногорцитѣ и турцитѣ. Пак. 49

Цариградъ на 14 Марта 1877.

Любезный ми Пріятелю,

Господинъ Геровъ,

Надѣвамся да сте вече стигнали въ Петербургъ. Сички Ваши сѫ здрави, само ся чудѫтъ, гдѣто не сте имъ писали. Тука вече имаме лѣто. Преди нѣколко дена извѣстіе-то че Игн. предлагалъ да ся подпише нѣкакъвъ протоколъ зачуди и замаѭ сички: турци и гърци-тѣ ся радовахѫ и казовахѫ че Русія устѫпва и тъй за българе-тѣ нѣма нищо, българе-тѣ пѫкъ бѣхѫ наскърбени, като ся научихѫ, че руси-тѣ устѫпвѫтъ само дася не біѭтъ. Днесъ има друго извѣстіе че съгласіе-то не станало съ Англіѭ. Отъ български-тѣ мѣста идѫтъ печални новини: турци-тѣ убивѫтъ, грабѫтъ и плашѫтъ че пакъ ще да колѫтъ българе-тѣ. Знаете, че парламентъ-тъ ся отвори тържествено отъ саміятъ султанъ.

Молѭ Ви ся узнайте презъ Сорокина и нѣкой другиго да ли Игнатіевъ е направилъ нѣкои представленія за меня. Постарайте ся дано ся съгласи военно-то министерство тада ся пріемѫтъ българе-тѣ лесно въ военны-тѣ училища. — Акося научитѣ нѣщо важно пишете или телеграфирайте на Стояновича. — Желаѭ Ви здравіе.

Вашъ В. К. Караконовскій.

Слѣдъ еднѫ недѣлѭ Черногорци-тѣ ще да си вървѫтъ, защо то не можахѫ да направѫтъ нищо. Тѣ вече не искѫтъ друго оствѣнь Никшичъ и нѣкои други малко извѣстни мѣста. Турци-тѣ пѫкъ никакъ си не давѫтъ Никшичъ. Сърби-тѣ свършихѫ. Какво-то сѫ ся наострили, турцитѣ, българе много іоще щеда пострадѫтъ. Дано Русія свърши нѣщо или ся біе.

Игнатіевъ бѣше ми обѣщалъ че ще да поиска да ми увеличѫтъ платѫ-тѫ, какъ-то на други-тѣ чиновници, затуй желалъ би да ся научите дали е правилъ нѣщо.

Кар.

1304. — Караконовски въ Корфу. Иска му се да бѫде назначенъ чиновникъ при Черкаски. Той ходилъ въ Черна Гора. Пак. 49.

Карфу, 23 Май 1877.

Господине Геровъ!

Има единъ и половинъ мѣсицъ отъ какъ-то сме ся раздѣлили. Жално ми е, че не ся видѣхме послѣдніятъ день и да ся поразговориме. Искамъ да Ви заржчамъ, тъй като сте въ Букурещъ, да гледате и меня да назначѫтъ при Черкаскій, но не като мѣдикъ, ако е възможно. Научавамъ ся, че Вы и много други сѫ вече назначени и чакѫтъ 'дохождане-то на Черкаскій въ Букурещъ. Ако виждате, че е полезно, добро и нетежко да служѫ и азъ, постарайтеся, като поговорите съ Нелидова, да бѫдѫ и азъ съ Васъ. Какъ-то Вы пакъ намѣрите за добро.

Азъ ходихъ въ Черногорѫ. Черногорци-тѣ не правѫтъ нищо; чакѫтъ обсѫдени-тѣ мѣста сами да ся предадѫтъ. Гърци-тѣ ся готвѫтъ да подигнѫтъ епироты-тѣ и ѳесалінцы-тѣ, като туку преминѫтъ руси-тѣ въ Българіѭ. Азъ живѣѭ въ Корфу, тука е хубаво и нескѫпо; плащаме за челѣка по петь франка на день съ единъ-то. Щѫ да чакамъ отговоръ-тъ Вы тука. Адресувайте го до Консулството. Желаѭ Ви здравіе. Много здрави на Госпожѫ-тѫ.

Вашъ Караконовскій.

1305. — Настоятелна молба отъ Караконовски да бжде назначенъ на служба. Пак. 49.

Корфу, 6 Jунія 1877.

Господине Геровъ!

Преди двадесеть дена писахъ Ви и надѣвамъ ся, че щж да получж отговоръ. Видися, и Вы сте заеты съ българы-тѣ, та нѣмате време да ми драсните два три реда. Азъ желаяхъ да поговорите за меня съ Игнатіева и Нелидова, да имъ напомните, че сьмь ся вьрналъ отъ Цетины и живѣж въ Корфу: защо-то не знаж кждѣ да идж, като не сьмь никждѣ назначенъ. Не малко бы и азъ полезенъ, като сьмь и азъ българинъ и родомъ отъ Дунавскж Българіж. Писахъ Ви, че желалъ бы да бждж при управленіе-то не като медикъ само. медици има доста, какъ-то знаете. Гледайте да мя назначжтъ, какъ-то толкози други, при Черказкій ида мя повикжтъ презъ министерство-то, или какъ-то щжтъ. Разумѣвася, че ще да сторите сичко това, ако намирвате Вы, че могж да бждж полезенъ и ако виждате че е добро за службж-тж ны. Молж Ви ся во име то на пріятелство-то ны отговорете ми ся по̀-скоро презъ тукашно-то руско консулство. Азъ сьмь боленъ, но, надѣвамся, болесть-та ми скоро да замине.

Получихъ писмо отъ Чжлжки отъ Атинж; той ми пише, че едвамъ побѣгналъ и чака отъ Васъ отговоръ.

Като Ви желаж здравіе оставамъ Вашъ

В. К. Караконовскій

1306. — Бобриковъ губернаторъ на Пловдивъ, Караконовски неговъ съвѣтникъ. Руситѣ отстжпятъ отъ Захара. Събитията на югъ отъ Балкана. Пак. 49.

Прието 23 Юл. 1877.

21. Jулiа 1877 Тжрново.

Господине Н. Геровъ

Ету десетъ дена какъ самъ дошалъ тука, и не можахъ да ви пиша, а причината беше защо не знаехъ нищо, и незнаехъ що да ви пиша ако и неколко, пжти са приставляхъ у Княза Черказки. завчера въ вторникъ вечерта ма вика, и имаше при него собраніе, тои ми постави Г. Бобрикова че е определенъ Губернаторъ въ Пловдивъ и други единъ младежъ че е Вицѣ-Губернаторъ, и че и асъ че самъ определенъ за сжветникъ, и да самъ готовъ да вржва за Казанлжкъ. днесъ ще са вида сжсъ Г-на Бобрикова за да узная куга ще са вжрви. Какту ми казва вчера единъ Казанликліа турцитѣ са пратиле една голема воиска въ Гени-загора и тіа дни са готви война, ако Руссите са принудатъ да бегатъ назатъ сички бжлгаре са готватъ да бегатъ тоже отъ Казанлжкъ.

Ловчанските и Плевянските событіа ги знаете. за то или по тая причина Великии Князъ въ вторникъ почти сжсъ сичката си тукъ арміа утиде за въ Бела.

Г-нъ Лисевичъ ми са моли да ви спомна шоту беше ви писалъ за полици-те си.

Завчера стигна тукъ Г-нъ Тепловъ. отъ Карлово Сопотъ, Калоферъ бжлгаре и турци беха ходили Въ Казанлъкъ и покорихаса на Руссите коиту пратиха казаци збраха оружіето отъ турците и го дадуха на бжлгарете, но днесъ казватъ що огъ Пловджвъ е дошла нещо до хилядо волонтире до баня за да ударатъ тіа села, ако до неска са го не направили, видиса чакатъ боятъ пріе Гени загора.

Пріемете увереніето на моята отлична почетъ

Вашъ Н. Чалики.

Пріемнете и мое то много здрави съ кола, какъ то ся казова. Виждахся съ Нелидова и Черкаскаго. Послѣдні-атъ мя пита какъ намѣрихъ управленіе-то въ Свищовъ. Разумѣва ся, че отговоръ-тъ ми бѣше такъвзи, что то той ся засмѣ отъ удоволствіе. Говорихъ му за сичко, что ми заржчахте. Виждамъ го често, но нѣмамъ іоще опредѣленно назначеніе. Сега за сега ся занимавамъ съ раздаванѣ на помощь на пострадалы-тѣ.

Добро вижданіе! Караконовскій

1307. — Караконовски въ Атина. Гърцитѣ недоволни отъруситѣ. Състоянието на военнитѣ сили на Гърция. Пак. 49.

Прието 28 Окт. Отгов. 4 Окт.

Атина на 5 Окт. 1877.

Любезный ми Пріятелю!

Има вече нѣколко дена какъ сьмь тука. Молѭ Вы приключенно-то писмо пратете пѝ-скоро на Г-на Артамонова, кой-то трѣба да ся намѣрва вече въ Свищовъ. Въ Букурещъ видѣхъ Г-жѫ-тѫ Вы и дѣца-та, кои-то бѣхѫ съвсѣмъ здрави. Гърци-тѣ тука много ся хвалѭтъ, говорѭтъ, но въ сущности нищо не правѭтъ. Сичко имѫтъ 12000 регулярнѫ войскѫ и до 18000 параднѫ гвардіѭ, коя-то не е іоще въоружена и облечена, какъ-то трѣба. Много ги е ядъ, гдѣ то Руси тѣ не сѫ били за Кандіоты-тѣ, а сега ся біѭтъ заради насъ. Газети-тѣ имъ се пишѫтъ противъ назъ. Казовѫтъ, че, ако да имаше руска флота да имъ варди портове-тѣ, щеда обявѫтъ войнѫ.

Жена-та ми Ви праща много здрави. Дѣца-та ни растѫтъ. Много Ви благодарѭ за Ваше-то рѣдко гостепріимство, кое то азъ толкози време злоупотрѣбихъ. Знаѭ, че имате работѫ, но се ся надѣвамъ, че понѣкогашъ ще да ми пишите нѣколко редове. — Желаѭ Ви здравіе и сѣко благополучіе. Искренно Вамъ преданный

В. К. Караконовскій

1308. — Геровъ нападанъ отъ доставщицитѣ. Кога гърцитѣ ще отворятъ война на Турцитѣ? Работитѣ отиватъ добрѣ. Пак. 49.

Прието 27 Янн. 1878.

Атина, на 22 Дек. 1877 г.

Любезный ми Пріятелю!

Получихъ любезно то Вы писмо и много Вы благодарѭ. Радовамся че и Вы и семейство-то Ви сте живо и здраво. Вѣрвамъ, че сега послѣ привземанѣ-то на Плевенъ Господжа-та идѣцата Ви сѫ дошле въ Свищовъ и живѣйте пѝспокойно и пѝвесело. Вы вече трѣба да сте превикнѫли да не обращете вниманіе на глѫчки-тѣ на нѣкои чиновницы по товариществото, а продължавате да преслѣдовате злоупотребленія-та имъ. Плевенъ падна и го направихѫ столицѫ по телеграфически тѣ извѣстія. Щѣло да стане премиріе на основаніе на нѣкоѭ устѫпкѫ въ Азіѭ, на независимость-тѫ на Руманіѭ и на ввожданѣ-то на программѫ-тѫ на конфер. въ Българіѭ. Ако е туй истина, много сме быле злочести; видися, не стигѫтъ толкози жертви за избаванѣ-то ны. Научихся, че плата-та на чиновицы-тѣ уменшена на половинѫ. Не знаѭ да ли и съ мене сѫ направили сѫщо-то. Ако ся научите нѣщо за мене: назначенъ ли сьмь нѣкѫдѣ, уменшили ли сѫ ми платѫ-тѫ и доволни ли сѫ отъ донесенія-та ми, молѭ Вы, напишете ми. Поговорете при случай съ князъ Черкаскій.

Гърци-тѣ сѫ се готовѫтъ; чакѫтъ да преминѫтъ руси тѣ въ Едрене и тогизи да подигнѫтъ Өесаліѭ и Епиръ. Сърби-тѣ и Черногорци-тѣ отивѫтъ добрѣ. Трѣба сега руси-тѣ да сѫ ся сдобрили съ българе-тѣ, да не нападѫтъ толкози на тѣхъ, какъ-то преди. Сега вече работи-тѣ отивѫтъ добрѣ. Дано Българія съвсѣмъ ся избави отъ проклеты-тѣ турцы, които какъ убѣсили 30 души отъ Хаскіой въ Едрине, и 20 българе убѣсили въ Мустафа паша. Тука има до 50 българе побѣгнѫли отъ вѫже-то; сиромаси-тѣ умирѫтъ отъ гладъ; за тѣхъ писахъ на Нелидова, Артамонова и Черкасскій и ги молихъ да помогнѫтъ за подържанѣ-то имъ догдѣся заключи миръ. Незнаѭ какво направихѫ. Честита Ви новѫ годинѫ и Ви желаѭ здравіе чинове и ордены. Предайте и на Господжѫ-тѫ Вы честитяванѣ-то ми.

Искренно Вамъ преданъ

В. К. Караконовскій.

Черкасскій бѣше ми обѣщалъ, че ще да мя назначи вицегубернаторъ, коги то ся завършѫ въ Българіѭ. Узнайте что ся върши за мене.

Искамъ прошкѫ за лошо-то ми писанѣ, защо-то бързамъ да свършѫ и да идѫ на почтѫ-тѫ.

1309. — Геровъ получилъ орденъ св. Владимиръ. Голѣми интриги противъ Герова. Положението на Караконовски въ Гърция. Мисли за бѫдащето на България. Гърцитѣ недоволни. Пак. 49.

Атина на 19 Януар. 1878.

Любезний ми Пріятелю!

Преди двѣ недѣли писахъ Ви и вѣрвамъ до сега да сте получили писмо-то ми. Отъ Ивановъ ся научихъ, че сте получили Владиміра, който Ви честитѫ и желаѭ по скоро да получите звѣздѫ. Зачудихъ ся, като ся іоще научихъ, че сте вече оставили губернаторство-то. Видися, че интриги-тѣ противъ Българе-тѣ сѫ голѣми. Ако помните, азъ Ви предупреждавахъ. Какъ-то да е, Ви служихте достойно и вѣрно. Азъ бѣхъ нѣколко пѫти свидѣтель на Ваше-то достойно служеніе. Боѭ ся, че наши-тѣ братія, ако постѫпвѫтъ тъй странно съ насъ, нѣма да оставѫтъ добъръ споменъ между Българе-тѣ, за които проливѫтъ кръвь-тѫ си. Дано ся свърши война-та и ние тогизи да си ся наредиме.

Гледайте какъ съ мене е Черкаскій. Тичамъ цѣло лѣто по заповѣдь-тѫ му безъ да получѫ нѣщо. Пратихѫ мя тука да имъ работѫ съ Гърци-тѣ и Българе-тѣ. Черкаскій мя увѣряваше, че сьмь при него чиновникъ по особимъ порученіямъ. Отъ другѫ странѫ, министерство-то мя извѣстява, че за напрѣдъ щѫ получавамъ полвинѫ платѫ, защо-то не сьмь на службѫ ни при Черкаскій, ни при главнѫ-тѫ квартирѫ. Виждате справедливость. Като доджтъ московцитѣ въ Цариградъ, моя-та тука работа ся свършава. Гърци-тѣ тѣзи диніе, увѣрявѫтъ, ще да обявѫтъ войнѫ. Азъ трѣба да ся махнувамъ отъ тука, но, какъ-то е съ мене Черкаскій, незнаѭ що щѫ да правѫ. Поговорете съ него, ако е възможно, и ми напишете. Разумѣвася азъ не могѫ да земѫ нѣкое незначително мѣсто, като сьмь билъ толкози време на службѫ и сьмь ся занимавалъ съ работи-тѣ ни. Молѭ Ви недѣйте бѫди лениви, поговорете и ми напишете.

Азъ ся надѣвамъ, че послѣ мирътъ Вамъ като пò-старъ и пò-опытенъ ще да порѫчѫтъ да съставите българско-то правителство. Какъ Вы мислете за това? Да ли ще да бѫде скоро?

Ивановъ ще да върви слѣдъ недѣлѭ за Едрине, защо-то Черкаскій му телеграфира.

Гърцитѣ сѫ много ядосахѫ, като ся разчу, че миръ ще да ся заключи. Народъ-тъ вазстана противъ министерство-то и сѫ сби съ войскѫ-тѫ. Убихѫ ся трима души и сѫ наранихѫ осамь. Командурисъ състави друго министерство. Гърцитѣ сѫ сега готови за бой. Тѣ искѫтъ да имъ ся даде и Македонія. Ако Бълг. Княжество ся простре до Албаніѭ и Тесаліѭ, Гърци-тѣ ще да викѫтъ много противъ Русіѭ и Българе-тѣ. Гърци-тѣ ненавиждѫтъ сичко-то славянство, особенно Руси-тѣ, защо-то ги считѫтъ за вѣчни врагове.

Надѣвамся, че Госпожата Ви и дѣца-та сѫ здрави. Предайте на Госпожѫ-тѫ отъ мене и жена-тѫ ми много здрави, тъй сѫщо и на Г-на Евлогія, на кого нѣма никога да забравѫ любезность-тѫ. Много здрави на Станишева, Дринова и Бурмова, ако ги виждате.

Останете съсъ здравіе

Вашъ сѣкогашинъ пріятель

В. К. Караконовскій.

1310. — Д-ръ Вълковичъ оставилъ турската служба. Какво го канили. Караконовски приврѣменъ прѣдставитель на княжеството. По избиране князь на България. Пак 49.

Прията 3 Дек. 1878. Отгов. 12 Дек.

Пера, 30 Ноемврія 1878.

Любезный ми Пріятелю!

Утрѣ трѫгва за Софіѭ г. Вулковичъ. Увѣренъ сьмь че ще да ся спре два три дена въ градъ-тъ Ви и ще да ся видите. Той подаде отставкѫ-тѫ си, но ся не пріе отъ турци-тѣ. Най-напоконъ ся рѣши да остави службѫ-тѫ и да ся пресели въ Софіѭ. Казова ми, че го канили отъ Пловдивъ да иди съ двама іоще да оби-

колѭтъ Европѫ и да молѭтъ за сьединеніе-то на Румеліѭ съ Българіѭ. Не ще да е злѣ, ако ся рѣшите да идите и Вы.

Трѣбва да сте ся научили, че мя назначихѫ временъ прѣдставитель на Княжесгво-то. Въ Портѫ-тѫ не сьмь іоще ходилъ, защо-то посолство-то не ся рѣшава да мя представи. Тука ся говори, че Вы и нѣкои други българе сте съставили опозиціѭ противъ съществующіятъ редъ. Кой ще да ся избере за князь не ся знае іоще. Знаете, че нѣкои руси писали въ Петровградъ, че Князь Дондуковъ работилъ да ся избере той. Азъ видѣхъ нѣколко пѫти Князя Дондукова и го намѣрихъ много добъръ, почтенъ и обича български-тѣ работи.

Знаете, че по дѣйствія-та на Ингилизытѣ падна министерство-то. Хайрединъ обещава много, но вѣроятно и той нѣма да направи нищо.

Ще да получите и едно писмо отъ министерство-то съ векселъ.

Желаѭ Ви здравіе и сѣко благополучіе.

В. К. Караконовскій.

122. СТОЯНЪ И ХР. Д. КАРАМИНКОВИ.

1311. — Геровъ ще изважда Физика. Печататъ се обявления за събиране спомоществователи. Пак. 50.

Въ Копривщицѫ.

Милъ ни учителю Г-не Найдене!

Цариградъ Януарія 31. 1849.

Вашето честно писмо писано на 18-ый съ радость посрѣщаме и са радоваме за доброто Ви здравіе, и за мысѫльтѫ Ви, коѭто имате за да удостоите и нашъ тъ бѣдный народъ съ изданіе на Физикѫ, Затова като ѭ видиме на бѣлъ свѣтъ, сме въ надѣждѫ, какво щете да ни зарадовате, и съ другѫ пò полѣзна книгѫ. Г-нъ Г. Моровеновъ ни придаде Обявленіето Ви, за печатаніе то на което имаме грижѭтѫ, което щеме да гледаме да стане чисто и пò-скоро. и отъ послѣ давно набираме Спомощницы, затова бѫдете покойни; —

Поздравете, Молиме Ви, и Г-на Якыма Гр. комуто бѣхме писали чрезъ Вуйка му Христя и му явихме Цѣнытѣ на книгытѣ, които ни билѣжише за да му земеме. въ удивленіе сме какъ не ни са отговори, и повече въ съмненіе да не бы да ны е заборавилъ Молиме Ви да му явите тоя періодъ. и друго Ваша милость да ны имате всегда въ добрѫ мысѫль и да не ны заборявате. Оставаме

Ваши ученицы

Братія Д. Караминкови

До недѣлѭ съ пощѫ-тѫ щеме да Ви испратиме и напечатаны обявленія.

1312. — Една часть отъ обявленията за Физиката напечатани. Изпращатъ се Герову въ Копривщица. Пак. 50.

Драгъ ми учителю Г-не Найдене!

Цариградъ Февруарія 6. 1849.

Заминалата недѣлѭ Ви писахме, надѣеме са, да го сте получили и да сте проумѣли потрѣбны-ты. Сега като ни е твърдѣ кѫсо врѣмето нѣма что друго да Ви пишѫ, само да Ви явѫ какво придадохъ напечатаны нѣколко Обявленія на зѣтя Ви Г-на Х. Ивана за да Ви гы испрати. Днеска съ пощѫ тѫ щѫ да испратѫ по нѣколко листа на разны градища и до недѣлѭ щѫ пакъ да Ви забилѣжѭ мѣстата.

Истата минута пріимамъ и писмо то: на Горѣщыйтъ ни пріятель Г-на Якыма, и щѫ да слѣдовамъ заповѣдьтѫ му спрьво.

Всичко напечатахѫ са около 200 обявленія за гр. 100 нъ да видемъ колко ще да ни земе Типографытъ. Безъ друго ново Вы

поздравлявамъ сьмь Вашъ Готовъ ученикъ

Стоянъ Д. Караминковъ.

1313. — Хр. Караминковъ станалъ руски протеже. Пак. 50.

Прието 26 Декемвр. 1857. Отгов. 12 Марта 1858.

Ц-Градъ 23. 10/врія 1857.

Благородный Господине!

Въ Пловдивъ.

Прѣди врѣмя когато бѣхъ въ Пловдивъ, благоизволихте да ми дадете направленіе на молбѫтѫ ми, какъ могѫ да испълна познатото Ви мое жѣланіе, което и сполучихъ като ходихъ въ Букурещь, за което Ви проявлявамь и благодарность тѫ си: Така и сега тука, като не сьмь опознатъ никому отъ оныя лица, на които подъ защителството ся нахождамь, а може да ми ся прѣдстави нѣкога случай да пріема нуждѫ, та молѭ Господство Ви, да ми направите и това добро да мя рекомандувате до нѣкое отъ лицата въ Канцѣляріѭтѫ, за което ще Ви остана прѣ много задлъженъ. —

Пріймете увѣреніе за дльбокото ми камъ Васъ почитаніе съ което и оставамъ

Вашій

Хр. Д. Караминковъ

Молѭ, поздравете отъ странѫтѫ ни Д-ра Г-на Стаянча. — сѫщ.

1314. — Молба да посрѣдствува Геровъ да стане Хр. Караминковъ руски поданикъ. Пак. 50.

Прието 17 Окт. 1858.

Ц. Градъ 4. Августъ 1858.

Благородный Г-не Н. Геровъ!

Въ Пловдивъ.

Ваше честно отъ 21. Апр. още съ врѣмя пріяхъ, и както за столовети че сте гы пріяли така и стойность-тѫ имъ че сте заплатили казвате, че быле столоветы малко потрушени, та то ми е мѫчно, нъ грѣшката е у кыраджіятъ; здравіе да е, та нови да Ви купимъ.

Друго за продлъжаваніе нѣмамь, освѣнь пò напрѣдъ като Ви честитѫ радость, и молитствовамь благополученъ животъ отъ послѣ ида да Вы помолѭ, да мя рекомандувате сега, спорядъ прѣди врѣмяното Ви обѣщаніе до Г-на Новикова, ако нѣма да Ви бьрка нѣчто.

За да станете извѣстни за Текущы-ты на Пашапорта ми и каквѫ рекомандаціѭ искамъ, ето да Ви изложа сѫщото на работѫтѫ.

Още съ врѣмя, като стигнахъ тука, дадохъ си Пашапорта въ Канцеляріѭ-тѫ на врѣмято Г-на Бизани, който го прія и мя записа: Послѣ нѣколко врѣмя, случи ми ся да имамь съ Гюмрука еднѫ разликѫ, коѭ-то можахъ и самъ да си свръша, както и свръшихъ, нъ нарочно и просто ся отнесохъ до Г-на Бизани за да опытамь само, и да ся увѣрѫ на здраво, щѫ ли да имамь пълно защителство. Негова милость, по него врѣмя, като оставяше и прѣдаваше на Г-на Чернаева, искаше да издырева вушь пò добрѣ, и незнамь какъвъ часъ му ся случи, зачто-то не было назначено мѣстото ми въ Пашапорта, принесе го на Н. П. Г. Посланика, който като писа и иска обясненіе изъ Букурещъ, казахѫ ми че за тука нѣма да ми служи нъ за въ княжеството само. — Послѣ врѣмя сполучихъ чрезъ едного пріятеля да по удобрѫ работѫтѫ съ Г-на Чернаева, който ми обѣща защителството си, и на срока на Пашапорта ми да ми даде билетъ (не се чете). Сега това врѣмя като дойде и отидохъ, послѣ разговоръ, попыта мя, какъ Ви ся даде Пашапортъ тъ азъ му казахъ сполучихъ чрезъ нѣкои пріятели, и за Ваша Милость. Тогава ми каза когато е така, за да го докараме пò сладко и съ рѣдъ, зачтото ся е така случило отъ прьвомъ, Г-нъ Геровъ е добрѣ съ Г-на Новикова, та нека Ви рекомандува до

него, че сте единъ Българинъ, и го пò моли само за да попроси онъ може да Ви защителствовамь добрѣ, и така Вы молѭ да ми направите това добро съ прьво, ако Ви не бьрка, и ще мя задлъжите прѣ много. — нуждѫ, слава богу, нѣмамь никаквѫ по настоящемь, нъ искамь да ся оздравѫ само.—Ви поздравлявамь и оставамь

Вашь
Хр. Д. Караминковъ.

1315. — Кирилъ Нектариевъ се поминалъ. Хр. Караминковъ единъ отъ изпълнителитѣ на завѣщанието му. Коп. кн. 5. 123.

Пловдивъ, 17 Октовр. 1870.

Господине Хр. Д. Караминковъ,
въ Цариградъ.

Вѣрвамь да сте ся научили, какво дѣдо Протосингелъ Кириллъ ся поминѫ на 16 Септемвр. Трѣбва да знаете такожде за завѣщания-та му, зачтото Вы има подписаны свидѣтель въ тѣхъ. Исплънители на завѣщания-та си, както пише въ тѣхъ, святыня му е отрядилъ и Васъ заедно съ Г-ре Христа и Евлогия Георгиевы, Т. Хр. Пулева, мене, попъ Јоаникия, Кирка Цвѣткова и Г-жи Христинѫ Печевѫ и Екатеринѫ Недевѫ. Като ся прочетохѫ завѣщания-та прѣдъ оныя отъ отрядены-ты за исплънители лица, тѣхна милость мя натоварихѫ да обадѭ и на оныя, които нѣма тука, сир. Вамъ, на Г. Христа и на Г. Евлогия Георгиевы, и да Вы поканѭ да нарядите отъ своѭ странѫ нѣкого, който на мѣсто Васъ, да прѣдстои за исплънение на завѣщания-та. Работа-та ще е да ся съберѫть пары-ты отдѣто ся намирать тукъ тамъ съ лихвѫ, та заедно съ готовы-ты да ся раздадѫть по училища, церквы, монастыры, сиромасы и на нѣкои отъ роднины-ты му, спорядъ завѣщания-та.

Като Ви явявамь това, не излишно, мыслѭ да Ви обадѭ такожде, какво святыня му има завѣщаны 30 лиры тур. за архиерейскый съборъ въ Цариградъ, за които ако видите, че трѣбва да ся дадѫть пò-скоро, явете ми та да ся свръши.

Въ заключение щѫ Ви кажѭ, че мнѣние-то на тукашни-ты исплънители на завѣщание-то е да ся исплъни то пó-скоро, зачтото ся расчю горѣ долу, че покойный дѣдо Протосингелъ е оставилъ имота си на училища-та, церквы, монастыры и сиромасы та да не бы нѣкои нетрьпѣливы да земѫть съмнѣние за правилно-то исплънение на завѣщание-то му. За това добрѣ щете сторите да нарядите онова, чтото зависи отъ Васъ, за да ся свръши пò-скоро работа-та.

Въ ожидание Ваший отговоръ поздравявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1316. — Изпраща се прѣписъ отъ завѣщанието на протосингелъ Нектариевъ. Коп. кн. 5. 133.

Пловдивъ, 7 Ноемвр. 1870.

Господине Хр. Д. Караминковъ,
въ Цариградъ.

За отговоръ на Ваше писмо отъ 27 Октовр. Ви притварямь прѣписъ отъ завѣщания-та на покойный дѣда Протосингела Кирилла, които, както знаете, сѫ двѣ и едно-то е за доплънение на друго-то.

При това трѣбва да Ви кажѭ, че въ тевтера или пó-право бѣлѣжкѫ-тѫ на пары-ты, които располага святыня му съ прьво-то си завѣщание е показано, че има у Васъ сто лир. тур.

Поздравявамь Ви отъ душѫ и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1317. — По завѣщанието отъ Кирилъ Нектариевъ. Кои сѫ негови длъжници. Коп. кн. 5. 148.

Пловдивъ, 9 Декемврия 1870,

Господине Хр. Д. Караминковъ,

въ Цариградъ.

Ваше честно писмо отъ 17 Ноемвр. прияхъ. Забавихъ ся да Ви отговорѭ, че ми ся случи едно малко злочестие: убихъ си рѫкѫ-тѫ, та нѣколко врѣмя сега немогѫ да пишѭ.

Видѣхъ, дѣто ми давате плъномощие отъ Вашѭ странѫ за испълнение завѣщание-то на покойный Дѣда Протосингела, и азъ съ благодарение приемамь това, и идѫ да Ви дамь подробны извѣстия за работѫ-тѫ, какъ ся намира; затова Ви притварямь прѣписъ отъ бѣлѣжкѫ-тѫ, за коіѫто въ прьво то завѣщание казва, че на неѭ сѫ записаны, дѣ ся намирать пары-ты, които покойный располага съ това завѣщание. Количество-то на всичкы-ты пары записаны въ тѫѭ бѣлѣжкѫ, е доста по-голѣмо отъ това, което е расположено въ завѣщание-то, нъ има нѣкои пары, които сѫ багаци, има другы и тыя сѫ гр. 8533 отъ Рачя Влъковъ въ Карлово и 17520 гр. пакъ отъ Рачя Влъковъ и Генчя Пе́евъ въ Карлово, за които святыня му, прѣди смрьть-тѫ си, ся погоди съ слѣдующий начинъ: за прьвы-ты 8533 грош. да плати Раче само 120 минцове на четыре таксита по шесть мѣсяца всѣкой таксить. Тая погодба станѫ съ ходжетъ отъ мехкеме-то, на които Рачевица е кефилъ за мѫжя си и за обезпечение е дала половинѫ дюкянъ что има въ Карлово. Другы-ты 17520 грош. остава да ги плаща Генче Пеевъ съ синове-ты си, и съ тѣхъ покойный бѣше ся погодилъ съ 140 Лир. Тур. които да ся платять на пять таксита по шесть мѣсяца всѣкой такситъ, нъ да дадѫть за обеспеченѥ единъ дюкянъ. Тая погодба такожде станѫ въ мехкеме-то, нъ когато умрѣ Дѣдо Протосингелъ, ходжетъ-тъ не бѣше станѫлъ още, и така работа-та останѫ висяща. Освянъ това, отъ Дерменъ махале и Омаръ-оба, покойный има земены прѣди смрьть-тѫ си три четыре хил. грош. нѣщо. При това и Влъко чаушъ, който длъжи доста, ми казва, че не моглъ да плати изведнашь. Така по̀-скоро едвамъ ще могѫть да ся съберѫть толкова пары, колко располага завѣщание-то.

Колко-то за готовы-ты пары които располага старо-то завѣщание, такыва ся намѣрихѫ, едно 18436 грош. и друго еднѫ кесия запечатана, въ коіѫто покойный казваше да има за 500 лир. нѣщо и ся види да има дотолкова нѣщо. Тая кисия си стои запечятана и ще ѭ отворимь на врѣмя-то съ оныя отъ исплънители-ты на завѣщание-то, които ся намѣрать тука.

Остава сега да земемь волѭ-тѫ и на Г. Г. Христа и Евлогия Георгиевы, та да туримь въ дѣйствие завѣщание-то.

Поздравлявамь Вы и остаямь Вашь

Н. Геровъ.

Притворено-то за Одессѫ молѭ Вы да испроводите.

1318. — Иванъ Чонтовъ иска да разваля завѣщанието на протосингела Нектариевъ. Коп. кн. 5. 158

Пловдивъ, 3 Яннуар. 1871.

Господине Хр. Д. Караминковъ,

въ Цариградъ.

Тыя дни прияхъ писмо отъ нѣкого си Ивана М. Чонтовъ, ученикъ на медицинско-то въ Ц/градъ училище и братовъ унукъ на покойный Дѣда Протосингела. Съдрьжяние-то на това писмо щете видите отъ притвореный отговоръ, что му дава писарь-тъ ми. Молѭ Ви като прочетете тоя отговоръ, да го врѫчите Чонтову и да му дадете да прочете завѣщание-то на Дѣда Протосингела, та да види, че святыня му самъ приживѣ си е нарядилъ имота си, та не е оставилъ на насъ нарѣчены неговы роднины да го дѣлимь помежду си безъ да дадемь нѣщо на сѫщы-ты му роднины.

Желаѭ Ви да прѣминете новѫ-тѫ годинѫ весело съ здравіе и благополучие въ всичко и остаямь.

Вашь.

1319. — Кои сѫ пълномощници по изпълнение завѣщанието отъ дѣдо протосингелъ Нектариевъ. Какво иска Иванъ Чонтовъ. Коп. кн 5. 182.

Пловдивъ, 15 Марта 1871.

Господине Христо Д. Караминковъ,
въ Цариградъ.

На 8 тоя Марта Ви писахъ за да Ви обадѫ, че съ тѫѭ пощѫ щѫ Ви теглѭ отъ 160 до 170 лиры тур. за смѣткѫ на Г-на Христа Георгиева, та да задръжите неговы пары у Васъ. Сега идѫ да Ви явѭ, че не станѫ потрѣба да Ви теглѭ, та не трѣбва да задрьжявате неговы пары.

При това неизлишно считамь да Ви явѭ, че Г-нъ Христо Георгиевъ, подобно Вамъ, уплъномощи мене, а Г-нъ Евлогия Георгиевъ Г-на Христа Гешева за исплънение завѣщание-то на покойный Дѣда Протосингела. И така ние заедно съ другы-ты тука исплънители на завѣщание-то, подкачихме да раздаваме дѣ что има завѣщано, та трѣбва да ся дадѫть и оныя 30 лир. тур. които святыня му има завѣщаны за Блъгарскый Духовный съборъ въ Цариградъ. За това Ви притварямь днесь еднѫ полицѫ възъ Г-на Хр. П. Тапчилещова за 40 лир. тур. отъ които 10 лир. щете задрьжите за оныя, что Ви писахъ въ писмо-то си отъ 6 тоя Марта, че ще Ви тегли Г-нъ П. Гановичъ отъ Одессѫ за моѭ смѣткѫ, а другы-ты 30 лиры тур. дайте на Духовный Съборъ подъ распискѫ, която послѣ сторѣте добрѣ да ми проводите за да ся намира при другы-ты книгы, что ся относять до исплънение завѣщание-то на Дѣда Протосингела.

По̀-прѣди ми пишяхте, че оныя сто лиры, които Вые длъжите на Дѣда Протосингела ще гы задрьжяте за оныя, които святыня му има завѣщаны за Калоферско-то училище. То добро, нъ трѣбва да ся разумѣете съ училищно-то настоятелство въ Калоферъ, та да даде то распискѫ, че приема тыя пары отъ завѣщание-то на Дѣда Протосингела за капиталъ на женско-то училище.

Да Ви кажѫ и друго. Иванъ Чонтовъ, братовъ внукъ на Дѣда Протосингела ми пише, че ако не отдѣлимь нему и на братѥ-то му 15 хиляди грош. отъ пары-ты, что е оставилъ святыня му и половина-та отъ воденицѫ-тѫ, той чрѣзъ Правителство-то ще развали завѣщание-то.

Ако намирате за добро, повыкайте го да му дадете да разумѣе, прьво, че завѣщание-то на святынѭ му не е възможно да ся развали, второ, че и да ся развали завѣщание-то, нему, Ивану Чонтову, и на братѥ-то му нищо не ся пада, и найпослѣ, че ако е да ся даде нему и на братѥ-то му дѣлъ, тогава трѣбва да ся даде дѣлъ и на всичкы-ты оныя, които сѫ на едно родство съ него Дѣду Протосингелу, а въ такъ случяй нему и на братѥ-то му нѣма да ся падне не 15 хиляды, нъ нито пять хил. грош., зачто-то както знаете, святыня му още приживѣ е раздалъ повече отъ имота си, а за слѣдъ смрьтѫ-тѫ си е оставилъ по̀-малко нѣчто да ся раздаде спорядъ завѣщание-то му; пакъ что-то е раздалъ приживѣ, въ никакъвъ случяй, никой не дава да ся земе то назадъ.

Поздравлявамь Вы и остаямь.

1320. — Внасятъ се на калоферското женско училище завѣщанитѣ отъ Кирилъ Нектариевъ пари. Коп. кн. 5. 193.

Пловдивъ, 5 Априлия 1871.

Господине Христо Д. Караминковъ,
въ Цариградъ.

Согласно съ писмо-то Ви отъ 23 Марта, съдрьжание-то на което сте явили на Церковно-Училищно-то настоятелство въ Калоферъ относително за стотѣхъ лиры что има у Васъ отъ покойный Отца протосингела Кирилла, азъ зехъ днесь отъ Калоферци распискѫ какво примать сто лиры за что е завѣщалъ святыня му за капиталъ на Женско-то училище въ Калоферъ и срѣщо неѭ имъ дадохъ Вашій записъ за да приберѫть отъ Васъ тыя пары, та да имъ гы броите.

Пишете ми това писмо, съ което ще Ви пишемь да броите тыя пары да бѫде подписано отъ всичкы-ты испълнители на завѣщание-то за Вашѫ здравинѫ; за това го подписвамь азъ за себе и за Г-на Хр. Георгиева, отъ когото сьмь упльномощенъ, подписва го и Г-нъ Хр. Гешевъ, за Г-на Евлогия Георгиевъ, отъ когото има плъномощие, а другы-ты исплънители на завѣщание-то както знаете не сѫ тука, та да го подпишѭть и тии.

Поздравлявамь Вы и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

1321. — Какво да се прави съ завѣщанитѣ на бабинитѣ тодоричини унуци отъ Кирилъ Нектариевъ пари. Коп. кн. 6. 17.

Пловливъ, 12 Марта 1874

Господине Хр. Д. Караминковъ,

въ Цариградъ.

Ваше писмо отъ 21 Яннуар. прияхъ на 31 Яннуар., нъ когато да отговорѭ, случи ся, да ся разболѣѭ, то едва тыя дни сьмь подкачилъ да работѫ; затова ся забавихъ да Вы поблагодарѭ за честитяваніе-то за новѫ годинѫ и да Ви пожелаѭ взаимно и азъ да прѣминете както тѫѭ, така и другы много годины вседомовно весело, съ здравіе и благополучие въ всичко.

Отъ прѣписа, что имате отъ завѣщание-то отъ покойный дѣда протосингела, знаете, че святыня му е оставилъ хилядо грош. на дѣца-та и унуци-ты на сестрѫ си Маринѫ, нашѭ бабѫ Тодорицѫ. Тыя пары още не сѫ дадены, зачтото кому да ся далѫть и кой какво ще ти разбере отъ тяхъ, та ето какво ми е дошло на умъ за тѣхъ. Да купимь съ тыя пары двѣ акціи отъ Румелийскы-ты желѣзны пѫтища да гы имаме, та ако ся улучи да спечялять тии нѣчто отъ лотаринѫ-тѫ, тогава да има, что да дѣлимь.

Като единъ отъ исплънители-ты на завѣщание-то отъ еднѫ странѫ, и отъ другѫ, като съучястникъ на казано-то наслѣдство, ако и не непосрѣдствено, ако одобрявате тѫѭ мысль, въ такъвъ случяй купѣте двѣ акций и мы гы пратѣте да стоятъ при другы-ты книгы, что има за наслѣдство-то отъ дѣда Протосингела, а пары-ты колкото броите за тѣхъ, ако е възможно да гы броѭ тука нѣкому по Вашѭ заповѣдь, добро; ако ли не, то явѣте ми да Ви гы внесѫ. И ако е да ся направи така, то баре да ся свършп тыя дни, та отъ еднѫ странѫ да имаме акции-ты за тиражя на 1 Априлия и отъ другѫ да ся земѫть, доклѣ ся на такѫвѫ цѣнѫ, дѣто да стигнѫть хилядо-то грош. да ги платимь, па най-послѣ и да не достигне нѣчто, то може да ся исплати отпослѣ отъ лихвѫ-тѫ, что ще ся зима. —

Желаѭ Ви да сте здрави и честити и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

---

123. П. Г. КАРАМФИЛОВИЧЪ.

1322. — Иска се помощь за синъ да слѣдва наукитѣ си. Пак. 50.

Высокоблагородный!

Высокопочитаемый Господине!

Вашего вѣчнаго Благородія добротата, която усердно посрешва до най обнищаемоту молбытѣ, причина е, която смѣя паче да зема въ прошеніе, както и преди 2) месяцы почти надеждно писахъ Вашему Благородію, и изявихъ покорно за сынатъ ми (Вашего Раба). Еманоила — който одъ колѣ още тамо въ градътъ Вы ся намира, проводенъ нарочно въ благочестивото заведеніе на засвидѣтелствуѫщій тѣ (протестантытѣ) само и само, понеже ми финанціалното положеніе като недостаточно, недозволява за иждивеніето на просвѣщеніето му, (татко на богатобройна челядъ бывайки) желаю обаче поне единъ отъ тяхъ (сичкытѣ?! но!!) да сѫ образо-

вѫ и быде нѣкогда похвала на отечеството си и благодѣтелытѣ му и достоенъ за въ попрището на общото и благонадеждно дружество, да ся просвѣти и образовѫ бѣзь да нанесе вредѫ на домустроеніето (Економіата) ми, понеже умѣрены (Евтины) сѫ на това заведеніе разноскытѣ (и кой пакъ трудно посрешвамъ), и като напрѣдваше въ уроцитѣ му, по причинѫ на една юности му да кажѭ, че, понеже не е стъпилъ еще въ юностѫ, но дѣтинска погрѣшка като скуденъ отъ строгъ надзоръ, изваждатъ го отъ училището, и сега като е лишенъ най напредъ одъ родителскѫ (небываещь тамо) и благодѣтелна нъравохранима покровъ, дерзая колѣнопреклоно и плачевно да замолѫ Вашего вѣчно Благородіе, дано дадете ръка помощи, и аки возможно, благоволете да го приберете при Васъ, и по благорассудія Вашего Благородія или пакъ въ истото училище, или въ Госа Груевѫ, само да сѫ не осуети надежатъ ми за образованіето на дѣтето, или да Вы го поклонѫ совсѣмъ на Ваше вѣчно Благородіе, да е совсемъ Вашъ, и Вы да сте му по Бога вторый Отецъ, за кое дано чревычайната милость Божія бъде съ Васъ и Вы увеличи степеньта по желанію Вашему, за радость и вѣчно признателность на благодѣльствованытѣ одъ Вашеіѫ благородія.

Просѫ снисходително прощеніе на моята дерзостъ, съ която смѣяхъ да Вы обезпокоимъ, и като самъ напълно увѣренъ чи ще сполучи просба та ми Вашето усердіе, безъ да сѫ обезнадеждявамъ за въспитьтъ на дѣтето ми, кое въ противенъ случай недай Боже! ще остане въ темнината, ожидавамъ надеждно Вашегу Благородія, о томъ начъртаніе, и като Вы предварително за това благодаря, дозволете ми да Ви увѣрѫ за дълбоко то ми къмъ Васъ Высокопочитаніе, съ кое пребивамъ.

Вашего Высокоблагородія
препокорнѣйшый Рабъ
Петар Г. Карамфиловићъ

У Велесъ,
30-и Апрілій 1866

Н. В. Найнижайшыатъ Вашъ и Сынъ подписаногу горѣ, понизно Вашето Благородіе Поздравлява

Д. П. Каранфиловићъ.

124. МИХАИЛЪ КАРАСПАСОВЪ.

1223. — Караспасовъ назначенъ отъ попечителитѣ на габровското училище за директоръ. Интриги противъ него. Повиканъ отъ турската власть въ Търново. Пак. 63.

Терновъ 31-го Маія 1866 года

Многоуважаемый Господинъ
Найденъ Геровъ!

Изъ Габрова я имѣлъ честь писать вамъ, но отвѣта неполучалъ; съ Димитріемъ также словесно переслалъ вамъ изъявленіе моихъ чувствъ благодарности за вашъ радушнѣйшій пріемъ, но также неимѣлъ и отъ Димитрія никакого письма; надѣюсь что Димитрій передалъ Вамъ причину моего пребываніе въ Габровѣ; послѣ его отъезда пріѣхалъ Мудиринъ, который, вѣроятно по наущенію и клеветѣ Г. г. учителей нихъ нартіи позвалъ меня и сталъ распрашивать для чего я такъ долго живу въ Габровѣ, я показалъ ему писмо отъ Директоровъ Одесскихъ которыми назначенъ быть директоромъ Училища, но онъ замѣтилъ мнѣ довольно суровымъ видомъ, что изъ Россіи директора не нужно въ Габровъ и что бы я ѣхалъ бы въ Россію; начто я отвѣчалъ ему что пока не получу на это отвѣта изъ Одессы, я не могу выѣхать. Чрезь три дня послѣ того, онъ опять позвалъ меня и сказалъ что получилъ отъ здѣшняго каймакана приказаніе препроводить меня къ нему, а также и учителей, что я надругой же день, и исполнилъ. Явясъ сюда я надругой же день представился къ Е. П. и онъ мнѣ сказалъ что получилъ предписаніе отъ Вали Паша изъ Рущукъ дабы спросить меня по чему я неявился прежде къ нему; я отвѣчалъ, что назначеніе получилъ на возвратѣ изъ С. горы. Онъ отвѣчалъ мнѣ что если я хочу, то да подожду здѣсь отвѣта отъ Вали-Паши, если же нежелаю ждать, то да поѣду въ Рущукъ; я согласилъ на послѣднее и завтра съ Божіею помощію отправлюсь туда.

Вы сдѣлаете мнѣ великое одолженіе если напишите мнѣ въ Рущукъ съ своимъ курьеромъ о Димитріѣ и во обще о всемъ относящемся къ теперешнему моему положенію, чемъ много обяжете меня.

Въ Рущукѣ я думаю пробыть дня три, а отъ туда или обратно въ Габровъ или въ Варну; если вы по разчисленію времени думаете что незастанетъ меня письмо ваше въ Рущукѣ, то прошу васъ направить оное сюда на имя Г. Деміа бакала для передачи мнѣ; Любезному семейству вашему прошу передать мой усерднѣйшій поклонъ.

Затѣмъ примите увѣреніе въ чувствахъ истинаго уваженія и преданности, имѣющаго честь быть

Вашимъ
Покорнѣйшимъ слугою
Михаила Караспасова.

1324. — Молба да се настани Димитъръ Гълѫбовъ на учение въ Русия. Пак. 63.

Его высокоблагородію Россійскому Императорскому Консулу,

Господину Найденъ Герову,
въ Филипополѣ.

Напослѣдокъ съ Божіею помощію пріѣхавъ и въ Константинополь, нашелъ Димитрія Галабова еще здѣсь котораго думалъ давно уже отправившимся въ Одессу, потому что въ Июлѣ мцѣ былъ въ Габровѣ одинъ семинаристъ изъ Кіева и говорилъ мнѣ, что есть вакансія на трехъ; а потому всепокорнѣйше прошу ваше высокоблагородіе прислать Димитрію необходимое свидѣтельство для вступленія въ Семинарію, а также и издержки; о семъ проситъ васъ и Господинъ Хаджи Юровъ, на имя котораго благоволите выслать и писать въ Орта-кюи Г. Захарію Хаджи Юрову, или на балкапанъ Г. Христо Тапчилешту. чемъ обяжете имѣющаго честь быть

Вашего высокоблагородія
Покорнѣйшимъ Слугою
Михаилъ Караспасовъ,

Господини умоля́вати се покорно заради нашето беднїото ѿтечество ниниѝ, защо ѿтолкꙋва време ѿчекꙋва ѿ ваша милосъ писмо което нее полꙋчилъ досега за да иде въ рꙋсія за да са ꙋчи тамъ затова ви ꙋмолявамъ учинитемꙋ това добро и сахатъ по напретъ са и ги пратити за да врви по скоро и така ще дани задлжити за по големи ваши некои измети.

12-го Сентебря 1866 года
Константинополь.

вашъ покорни ви приятелъ
Захаря х҃. Гюровъ.

---

125. НИКОЛАЙ КАРАСТОЯНОВЪ.

1325. — Какво печати съ печатницата си и каква е тя. Законъ за печатницитѣ въ Турско. Какво да прави Карастояновъ. Пак. 48.

Прията 22 Августа 1857.

Милостивый Господаръ
Найденъ Геровичъ!

Пріимамъ смѣлость да ся представа чрезъ настоящее ми предъ почитаемое ми Ваше Высокоблагородіе и во первихъ като Ви честитѫ степень и достойнства Консулства, да Ви ся помолѭ за моето желаніе понеже знамъ че Ваше Высокоблагородіе сте доброжелатели на Болгарската Книжнина, азъ долуподписанный имамъ една малка тіпографія сир. само отъ единъ родъ букви церковни и до сега печатахъ Букваре и Часослови и то колкото за свой счетъ аповече се занимавахъ

въ Книговезството и щампи свети образи на хартія и тіпографіята имахъ като секое художество а сега като се научувамъ отъ вѣстницы те защо е Султанъ издалъ законъ секой който има тіпографія да се яви на Високата негова порта обаче азъ незнамъ съ каковъ начинъ дася ява затова Благопокорно молѭ Ваше Высокоблагородіе да мѫ наставите до кого и где требе да сѫ явимъ и какъ да поступамь акое возможно чрезъ некои родолюбцы болгаре до Александра Екзарха или до нѣкой други болгаринъ въ цариградъ, понеже колко то що имахъ капиталъ положихъ въ орѫдія Махіна, слова, хартіи и други потреби.

Преди 40-ть дни на французскиа въ Пловдивъ Консулъ като се вращаше Драгоманинать неговъ отъ рылскио монастирь биде гостъ въ къщата г-на Андонаки (унтерберъ) Градскіа Докторъ, азъ намерихъ благовреміе и приказахму моето желаніе и той се обеща да пише изъ Пловдивъ до Г-нъ Андонаки за тая работа. но още не е писалъ та ако изволите Ваше Высокоблагородіе може дасе споразумѣете съ его Височоблагородія ради това нуждно мое дѣло сосъ което много ще мѫ спомогнете и така остаемъ благонадеждень добряго вашего извѣстія и спомоществованія.

Вашего Высокоблагородія
въ Самоковь — покорный слуга
18, августа, 1857, — Ніколай Карастояновичъ.

И и признателный Вашъ слуга Захаріа Ек. Круша принося Ви искренній поздравъ моля Ви ся да наставите, принадлежно негово Словесіе за прошеніе то му, и да го удостоите одговоромъ скорымъ.

1326. — Иска се наставление какъ да се постѫпи съ печатницата. Пак. 48.

Прието 8 Ноемвр. 1857.

Милостивый Господарь
Найденъ Геровичъ.

Ваше высокоблагородіе въ Узунџево бехте показали на синами некой способъ а иніе мислихме да пишеме прошеніе на нишавскіо Гѹбер: а паки некои пріятели рекоха ни нищо не ще да ся ползувате само ще си отворите работа за да харчите пари, и ніе пакъ сега немаме нищо да печатаме ради това оставихме да прочекаме ощє малко врємє дано пойдє некой нашъ согражданинь за Цариградъ та ако е некой достоинъ да предстои за тая наша работа ще мѹ заплатиме трудатъ, и паки просиме наставленіє отъ Ваше высокоблагородіе да ни докажєте съ едно вашє многопочитаемо ни писмо чрезъ приносящаго Г: Атанасакіа Д. Зографски, остаеме благонадєждни добраго вашего наставлєнія

въ Самокофъ — Покорный слуга
5, ноемвріа, 1857, — Ніколай Карастояновъ.

126. КАРЛОВСКИ МЮДЮРИНЪ.

1327. — Карлово става каймакамлъкъ. Молба за посрѣдство да се назначи Мехмедъ за каймакамъ. Пак. 50.

Прието 17 Марта 1874. Отгов. 18 Марта

Къмъ Негово Благородіе Русскаго Императорскаго В. Консула Господина Н. Герова.
Вь Пловдивъ.

Ваше Благородіе,

Увѣренъ на Вашето пріятелство, кое-то сте показали къмъ меня зимамь дерзость-тѫ днесь да Ви помолѭ за слѣдующѫ-тѫ работѫ.

Отвчера ся разнесе тука слухъ че като ся рѣшило отъ В. . . . Правителство да ся възведе градъ-тъ ни на Каймаканлѫкъ былъ ся назначилъ за Каймакаминъ

Казанлѫшкыятъ. Това извѣстіе мя наскърби толкова повече като отъ доволно врѣмя сьмь былъ испълнявалъ длъжность-тѫ си въ каквато служб ѫ сьмъ занимавалъ съ най-големѫ точность и усердіе и слѣдователно имамь всичкото право, да ся надѣвамь за възпроизвожданіе на по̀-големѫ служб ѫ. Още и при прибываніе то ми тука въ Карлово като сьмъ былъ точенъ испълнитель на длъжности-ты си ласкаѭ ся да вѣрвамь че и населеніе-то е напълно задоволено отъ меня.

При тыя когато ми ся представлява случяй да ся възнаградѫ за слугуваніе-то си азъ къмъ Васъ ся отправямь да ми спомогните съ Ваше то съдѣйствіе за да не испуснѫ тоя случяй и вѣрвамь че като пріемите да подѣйствувате безъ друго ще ми заврьшите таѭ добринѫ. Азъ тогава щѫ Вы бѫдѫ за всегда признателенъ и щѫ Вы познавамь за благодѣтель. Ваше-то добро разположеніе къмъ меня ми дава пълнѫ-тѫ надеждѫ, че прѣзъ Ваше-то пристояваніе щѫ сполучѭ желаніе то си.

Пріимете увѣреніята въ искренны-ты ми къмъ Васъ пріятелскы чювства.

Вашъ Пріятель
Карловскый Мюдюринъ
Мехмедъ.

16 Марта 1874
Карлово.

127. ГЕОРГИ Д. КАРЛОВСКИ.

1328. — Церковна статистика приета. Искатъ се свѣдѣния за данъцитѣ, които зима владиката. Коп. кн. 1.

Цариградъ 15 Марта 1857.

Господине Геогрый Д. Карловскый!
Въ Тулчѭ.

Писмо-то Ви отъ 11 Февруария прияхъ тыя дни тука въ Цариградъ, заедно съ отвѣты-ты на оныя въпросы, които Ви бяхъ далъ за церковнѫ-тѫ статистикѫ. Благодарѭ Ви отъ все срьдце за дѣто сте прѣдстояли да ся напишѭтъ тия отвѣти, и щѫ Ви ся помолѭ да ми поясните нѣкои работы, а именно за данъци-ты что зима владыка-та, какъ ся наричять, като: владычнина, вула и прочяя, и за кое по имя колко зима. Ако е възможно, напишете ми по имя оныя села, въ които има училища, и имена-та на учители-ты; така и въ кои села по имя има церквы. За всичко това щѫ Ви бѫдѫ твърдѣ благодаренъ.

Писма-та си до мене може да пращате чрѣзъ Г-на Евлогыя Георгыева: той ще знае дѣ ся намирамь та ще ми гы праща направо. Азъ трѣбва да ся помаѭ въ Цариградъ, ако не повече, а то поне до двѣ недѣли.

Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь доброжелатель
Н. Геровъ.

1329. — Положението на училището. Търси се по̀-вреденъ учитель. Владика за пари попи всѣкакви. Пак. 50.

Гда. Найдене Геровъ. Въ гратъ Пловдивъ.

Тулча априлий 29 1858.

Съ перво питаме за вашето благополучно здравие и долголетствие.

Тука у нашиатъ гратъ като сми лишени отъ учител' сосъ повисоки науки. днесъ щото имами учительтъ и потъ-мое настоятелство, въ които училище има до 25 момчета и 6- момичета които сасъ плащани по -300 гроша въ годината са зима заплата които отъ тази заплата плащамъ на учительтъ за година гр. 4600 и други прочии иждивенията.

Сига като да би да сполучимъ учитель сасъ наука перво сасъ Славянобѫлгарски и гречески и така можатъ да са сабиратъ да 80- учиницы, аза таковъ учитель можимъ да платимъ до 10000 гр. въ годината.

Притова ви молимъ Господствови можи да знаити отъ вашити ученицы некои момакъ добронаравенъ и съ добро воспитание, икато сполучити таково учитель пишетими съ перво чи да пишими писмо отъ опществото Бѫлгарско да доиди.

Тука нашиатъ Владика като са варна зимаска отъ Силистра и колкото динчики или кучери на Смаилски руски попови упопи много такива попови сасъ заплата отъ 100— до 200 карбовни, и така достигна по двоица и троица да упопи изведнашъ, наконецъ не си пристанови да си следува злоупотреблениата си; каквото и на претъ. притомъ остаю Вашъ

Доброжелателъ
Георгий Д: Карловски

128. Н. Х. КАСАПСКИ.

1330. — Добре Чинтуловъ въ Сливенъ. Иска учебници. Покани за изпитанието. Иванъ Шоповъ за Москва. Пак. 51.

30-о Іюня 1850 г.

Любезный Найдене

По случай ти пишѫ: разбрахме заедно съ Ботя П. Добря Чинтоловъ. Той ни извѣстява за благо получното си стигнуваніе въ отечеството, Сливенъ, и че осталъ тамъ учитель. Пише ни да го снабдимъ, помежду други книги, съ Аритметикы Христодула Костовича 20, съ Фотиновытѣ Землеописанія 20 и пр. Мы, въ село, такыва книгы нѣмаме за продань, та ако имате отъ нихъ болъ въ вашето, проводете гы или мене, та да ся испратятъ отъ тука, че пѫтници почти има, кога потрьси челякъ. за въ Сливенъ, или му гы испрати ты. И за двѣтѣ случки, извѣсти мя, и ако можешь нейдѣ намѣри, купи за неговъ счетъ, че ты честомъ какъто слушамъ, ходишь на горѣ-на-долу та пѫтувашь. — Азъ ти проводихъ призовка да додешь за Испытаніята Общи, съ Г. Антона, живопис., обаче нѣма́ тя; тѫйже възчаквахме и от. Атанасія — и него нѣма; слушамъ, че той подирь една недѣля, че произвожда испытанія въ тѣхното училище. Намъ додохѫ на наши-тѣ От. Авверкія и Г. Калистъ Амамджіевъ., нъ брьзахѫ, та не можахѫ да останатъ до край, вчера гы испратихме. Мене ми пише Иванчо Шоповъ, и между друго, поздравява тя сѣкой пѫть. Сега истрьсвамъ изведнаждъ сичкитѣ му поздравленія. Той тръгналъ за Москва 11-и на истекаѭщый и отъ онзе градъ, може да быде и за Парижъ, да слѣдва тамъ цѣлителството. За други новини нѣма да ти пишѫ, тѣ ся извѣстни сѣкиму, който само желае да гы научава: стига само да си преклони ушытѣ към млъвата, която може да ся бори отъ къмъ брьзината, чинимися, съ най способнытѣ тѣла, дѣто брьзо разпростравявать каквинытѣ си. Благодарность на таѭ млъва, поздравявамъ тя съ Учителското сѣдалище, което щѣлъ си заемишь въ непродължително време, въ Пловдіовь. Дай Боже да начне и тамъ да ся преподава Българската рѣчь, и да ся укорени въ плъть и кръвь, и отпослѣ да бѫде единъ духъ и единъ разумъ въ тойзи нѣкогажъ Блъгарскый градъ. Брьзамъ-отивамъ на Испытаніето.

Вашъ пріятель
Н. Х. Касапскый.

Н. Н. Чакамъ отвѣтъ отъ тебѣ, както за книгитѣ, що ти бѣлежѫ, така и да поздравите Д. Чинтоловъ съ „Негово словесіе" и азъ още не сьмь го поздравилъ, защо чакамъ дано му испратиме книгытѣ що желае; и тебе тя молѭ, пиши му ако обичашь, та да испратимъ писмата изедно, ако въ ваше село съобщеніето е рѣдко. — Тѫйже поздравлявя и извѣстява Д. Ч. за Учител. и Отц. Аѳанасія. Ако ти падни случка — извѣсти го, и го поздрави и отъ моя страна.

Сѫщый.

1331. — Честитяване Герову учителство въ Пловдивъ. Нека народна дума да се чуе въ Пловдивъ. Изпращатъ се искани книги. Пак. 51.

Отговор. 29 Окт. 1850.

Калоферъ 16-о Октоврія 1850 г.

Любезный Найдене!

Съ удоволствіе получихъ писмото ти отъ 7-о Септемврія, и разумѣхъ щото ми пишише.

Азъ тя поздравйхъ още по мѣсецъ августа, въ предполагамото тогава постѫпуваніе за учитель въ Пловдіовъ, и отъ послѣ ся научихъ за дѣйствителнѫтѫ ти по това званіе службѫ; нъ ты виждася като да ся не благодаришь отъ предварително, предчувственно честитяваніе, което бѣше отъ пълнотіѭ на сърдцето ми. Писмото ми да е изгубено, което яко неможе да ся предполага като ся бѣ испратило по вашенцы — Копривченцы, на които впълно ся увѣрявамъ заради редовнѫтѫ имъ исправность, и които ми ся обрѣкохѫ да ти го дадѫтъ непремѣнно. И така отъ двѣтѣ причины, като ся предположе, и вѣроятно, подырнята, идя пакъ да изявя радостьтѫ си голѣмѫ за начнатото учреждаваніе и почнаваніето на преподаваніето на Българското училище. Честитя ти учителствованіе въ Пловдіовъ, желаѭ ти лекы годины, до дълбокѫ Матусалскѫ старость, увѣнчанни съ сякаквы умственны за Юный Вертоградъ сладкы плодове, каквото Отчественната, не чужда, нъ роднинска за Пловдіовъ думамъ Отечественна дума, слабо, може да бѫде, укоренена въ Пловдіовъ отъ естеството, да ся привіе и научно испървомъ въ любезнытѣ питомцы, по семъ това и изобщо помежду вситѣ жители, каквото, щото е и естественно, да имъ стане въ плътъ и кръвь; — и нека ниспосылава Всевышніи Духатъ на Разуматъ, Духатъ на Премѫдростьта, каквото съ едны уста, съ едно сърдце да бѫдѫтъ жителетѣ за прочното на градатъ благоденствіе и за истинното человѣколюбиво Просвѣщеніе. — Богословіето До-гмат. забавихъ да ти го пратя, че, като, бѣхъ улисанъ наредихъ ученикътъ нашъ Станча Брадиновъ да ся ползувашь до нейдѣ отъ преводнытѣ уроцы на Янкола Димитровъ, ученикатъ въ тамошното Обшо Училище. За сега ти проваждамъ книгѫтѫ на време, което поставяшь за срокъ, като си разумѣлъ нуждѫтѫ на училището отъ рѫководството. Имахъ друго — на Черткова, обаче не знаѭ кадѣ ся загуби, — та щѫхъ да ти проводя едното рѫководство да ся ползувашь въ преподаваніето. — Въ свършуваніе на августа, починалъ, къмъ нашѫ общѫ скръбь, Вселюбезный и незабвенный нашъ Вуйчо баща, Стефанъ М. Тошковъ. Скръбьта ни е голѣма и нейсгладима, обаче Благото Провиденіе да дава утѣшеніе, на което единственно ся надѣеме и уповаваме.

Никола Касапскый.

Молиме поздравете Г. г. братія Гешовци, Аѳанасія В. Чалики, Янка Кучояшова.—

1332. — Искатъ се училищни статистически свѣдѣния. Пак. 51.

Калофяръ 17-о Септемвр. 1851 г.

Любезный Пріятелю Найдене Геровъ!

Утрудихъ Вы по Г. К. Василіовъ съ предложеніето ми: за „училищата (колко и пр.“ нъ видя да нѣмате за това нѣщо праздно время да поотдѣлите, защото, като получихъ отъ Г. К. Василіовъ отговоръ писмененъ за щото го бѣхъ позадлъжилъ, за това нищо не смышлява, пакъ то не чака отлаганія, като и безъ това доста ся убави. Ако докле да истинствува предчувствіето ми, то молиме, ако бы да е тамъ Г. Атанасаки Чалыкы молѭ, той да напише отвѣтытѣ, или негова Милость Г. Стоянчо цѣлительтъ (Докторътъ), съ когото макаръ лично не сме получили честь и удоволствіе да ся спознаеме, нъ весма ся молѭ, да нѣма нѣщо за предырюваніе.

Презадлъженъ оставамъ
Никола Касапскый.

Благодаря за поздравленіето Ви по нашенцытѣ, за стараніето за дрехж тж ми. — Молж да ми отпиши рѣшително Г. К. Василіевъ, за дрехжтж предполагамж (това израженіе никакъ не е точно, че нѣмамъ положително извѣстіе пріело ли осжществляваніе, щото наричамъ азъ дрехж). Да отиди К. Василіевъ да види съ очытѣ си, и ако бы да не е започнжть до сега шжвътъ, то понѣ да ся плати веществото негли взето.

1333. — Исканитѣ бѣлѣжки по антропологията се разкжсали. Пак. 51.

Калофяръ 6-о Ноемврія 1851 г.

Любезный Найдене!

Послѣднитѣ ти две писма получихъ; въ подырнёто пишешь ми, между друго-да ти пратя записки отъ Антропологіж; азъ имахъ подобны записки (отъ Анатомія, обаче, тіи, като бѣхж превождани отъ по ветхо изданіе, сетнѣ, като гы исправяхъ значително отъ новото, съвършенно ся исподрьскаха, уваляхж и може да ся сж испогубили. По тыя причины не сторихъ трудъ до сега да ся растржся да видя можж ли щж гы събра наедна, на рядъ. Поржчахъ прочее на нашенцы по онжзъ недѣля да ти кажжтъ за това, нъ, по възврьщеніето имъ, казахж ми, че тя видѣли на шпиціерницжтж г. Стоянчова, и не сж разговорили, като минували по край тебе. — Поржчахъ на книговезачать, Димитрія, да каже на нашатъ ученикъ Костадина Х. Тошковичъ, да отиди при терзіятъ да ми прибере ветхый пратенъ за мѣркж сюртюкъ; стори трудъ, като го видишь, да го намыслишь и пратешь да го вземе. Да рѣче, че го праща Г. Д. Гешовъ да го прибере; безъ друго, молж, да го наклонишь, таче да го прати по нѣкой нашенецъ.

За предстоящето Ви посѣщеніе съ дружинж: Soyez le bien venu.

Вашъ Н. Д. Касапскый

Незабравяй и предложеніето ми за училищата. Поздравленіе ти пише Г. И. Шоповъ отъ Прагж.

1334. Ив. х. Шоповъ и Геровъ. Свѣдения за х. Найдена книгопродавца. Новъ владика въ Враца. Пак. 51.

Калофяръ 20-о Януарія 1853 г.

Любезный ми Найдене!

Дѣто Ви бѣхъ забѣлѣжилъ заради що-камъ Васъ ни пишеше И. х. Шоповъ, намѣрихъ писмото му и преписвамъ думы-тѣ му: „Г. Герову особо пратихъ книгы, да прати въ рылскій монастырь 40 и по манастире, по калугере, и попове, да гледа да распрьсне повече то, и послѣ дѣ толко може, нъ само скоро". — Видя, че ботуши-тѣ не сте взели ёще, заради това провождамъ единъ полуимперіалъ (1) да ся посрѣщне колко то ви сьмь длъженъ, като ми пресмѣтне те колко сж гроша. — Явете ми, като попытате и П. И. Гешовцы, за Хаджи Найдена И. Т. Книгопродавца, що стана, като бѣше въ Бѣлъградъ, излези ли отъ тамъ, дѣ е? Слушатся лошы за него извѣстія (дяволу крошумъ въ ушы тѣ)! Писахъ Гг. Гешовымъ, нъ видися отъ много то имъ хлопоты, не ся научихъ удовлетворително отъ нихъ. Даклѣ попытай гы, и ми по подателя на писмо то ми отпишете обстоятелно.

Н. Касапскый.

Пишете ми за новый Владыкж (ако истинствува, отъ Търново) що е пратенъ въ Вратцж. Трѣбва да е Епископъ. — Вчера стана едно бракосъчетаніе, по вѣнчаніе-то четж-тж, младоженицъ-тъ си отиде у тѣхъ си, и булка-та у тѣхъ си, като шле съ свирни-тѣ. Послѣ продължително доста недоразумѣніе, особливо помежду свадбаре-тѣ, за станало-то, отвели булкж-тж при мжжа-й (презъ денъ-тъ). —

(1) По Антона почтаджія, че нѣмаше отъ напредъ и другы да отидятъ за въ града. С.

1335. — Честитяване Герову консулска служба. Пак. 51.

Прието 1 Августа 1857. Отгов. 19 Септ.

Вселюбезный ми Господине Найдене Геровъ!

Свищовъ, 9-о Јюлія 1857 г.

Презъ вѣстникъ-тъ ся извѣстихме, че сте ся опредѣлили консулъ въ Пловдивъ, Прочее Вы поздравляваме съ това мѣсто служебно желаѭщи ви всякакви успѣхи, на поприще-то дипломатическо и преднины къмъ пръвы-тѣ степены (классове, чинове, высокоблагородія, превосходителства высок. и пр. и пр.). По семъ, по поздравленіе пріятели-тѣ.

На брьзо. Вашъ Н. Хр. Касапскый.

1336. — Благодарително за поздравление Н. Касапски на служба въ Свищовъ. Коп. кн. 3. 53.

Г-ну Н. Касапскому, въ Свищовъ.

Узунджова 19 Септебрия 1857.

Господине Никола!

Ваше-то поздравително писмо отъ 9 Юлия прияхъ на 1 Августа. Забавихся да Вы поблагодарѭ за честитяванѥ-то, зачто-то не ми ся случи да найдѫ нѣкого да спохожда за Свищовъ отъ Пловдивъ. Сега Ви пишѭ тука съ надѣждѫ че щѫ найдѫ Свищовци на панаира да Ви испратѫ писмо-то. Взаимно и азъ Ви желаѭ успѣхъ и добры плодове на ново-то мѣсто на службѫ-тѫ Ви. Свищовци-ти сѫ ученолюбивы, та като ся въдвори сговоръ между нихъ, тамъ може да станѫть добры работы.

Поздравѣте, молѭ Ви, отъ мене приятеле-ты.

Желаѭ Вы да сте здрави и честити и остаямь

Вашь

Н. Геровъ.

1337. — Филологически разпри и правописни прѣобразования. Пак. 51.

Прието 15 Окт. 1857.

Свищовъ, 8-о Октомврія, 1857.

Господине Н. Геровъ!

Ваше-то честно получихъ (отъ 19-о Јюлія), и бѣхъ ималъ благодареніе за нѣкои новины да ми явите, най повече отъ Пловдивъ; благодаримъ Вы за поздравленія та. Като виждамъ отъ писмо-то ви, че знаете цѣль-тѫ коѭто дыриме, то Ви ѭ не изяснявамъ сега, ами Ви забѣлѣжвамъ, че нѣкои искѫтъ да оскръцѫтъ языкъ-тъ нашъ и го оголятъ: безъ ь, ъ, ы, і, и изоставятъ наши-тѣ думы Старо-Български. Дакле съ това опростява языкъ-тъ, губи му ся думопроизводство-то и коренно-словъ-тъ. Като пръва писменность е наша-та, която е запечатлѣна съ тѣзи сродны намъ свойства, то бы было неблагоразумно да отхвьрлимъ притяжанія-та ветхи на языка-тъ си, и да започнемъ отъ ново, като языкъ-тъ ни е стоялъ толкозъ столѣтія въ дълбокѫ дрямкѫ. Като сте поборникъ на отечественно-то Слово въ велелѣпотѫ-тѫ му, то ви являвамъ да бы ся подвизали въ случай на събличаніе то языка ни. За другы-тѣ новины и подробности на быта-тъ Свищовскіи, щете научите отъ подателя, вамъ познатаго

Вашъ

Н. Касапский.

П. П. Молиме, поздравленія на спознайницы ты и на Г. Стоянча, Цѣлителя.

1338. — Касапски желае да се запознае съ отца Хрисанта. Прѣпоръчватъ се книги за ученици. Пак. 51.

Ваше Преподобіе Г. Г. Хрисанта,
Здравствуй.

Писмото ми ніе за друго, но само да ви поздравѭ, и обявѭ какъ сьмъ живо и здраво до тоя чясъ, и молимъ Бога за ваше здравіе.

И още ви поздравлявамъ отъ страната на Г. Николая Х. Касапски и ви обявлявамъ, какъ онъ твьрдѣ искренно жяли да ся познакомити, не само писменно, но и даже лично, отъ тоя чясъ. Ако и да не сте были дружескы извѣстни спорѣди времято. И при томъ Ви молимъ отъ страната на Г. Н. Х. Касап. да ны испратити 40 лах. Деветюю, и да си приемите парыти отъ Г. Костад. х. Герува, отъ Филибе.

И ако бы да жялите да приемите книги за преподаване; както, кратка Св. Јсторіа и кр. Катихисисъ Филар. Москов. приведенъ, отъ русски на блъгарскы отъ Г. Н. Х. К. и цѣната имъ 2 гр. на Јст. и 8 гр. на Кат.

И още ви поздравлявамъ отъ моя страна и ви молимъ да поз. Г. Кирила Х. Симеонова, и друго; ако бы да има нѣгдѣ мѣсто за уч. какво то за мене, да ми отъ пишите; а ако ли нѣма, то пакъ да ми отпишите, та да ся не надѣѭ. И така.

Оставамъ, съ надеждѫ на вашъ
искренни отвѣтъ, вашъ пріятель
Стефанъ П. Курдовъ
отъ Чирпанъ.

Калоферъ
1853. Августь
27

Къмъ исты-тѣ. Деветюю таково, щò употреблява войска-та и ся за неѭ тачé, цѣна та му опредѣлена была 68 пар. Дакле щете гледате, както както да вземите рѣчено-то число 40 лакты за насъ, пар. стойностьта ще получите, както ся рѣче, отъ г. Константина Герова, братъ на г. Найдена бывшаго въ Пловдивъ учителя и презъ него щете го допратите, а той тука. Молиме на брьзо да вземете деветюю, че препиратъ. Като сте имали тѣсна связъ, и даже единый отъ Васъ былъ ученикъ на възлюбленнѣйшаго, покойнаго, От. Атанасія уч. Чолякова познайника и сьдругаря нашего еще отъ Одессѫ, та ми е весма пріятно, за сега писменно да имаме познайничество. И като испълните порѫченіе-то ми.

Премного щете задлъжите отсега
Вашего искренняго
Никола х. Касапс.

1339. — Касапски боленъ въ монастиръ. Иска си паритѣ отъ свищовци. Пак. 51.

Пловдивъ, 17 Февруар. 1860.

Господаре братѥ Н. А. Каракашеви!
Въ Свищовъ.

Приключявамь Ви отворено писмо отъ Г-на Н. Касапскый, който Ви пише да му проводите малко пары. Негова милость е тука на единъ монастырь и сега е добрѣ, нъ има нуждѫ за пары, та и азъ Ви ся молѭ за него да сторите добро да му проводите пò-скоро, колкото Ви пише. Може да гы проводите или право за тука до Г-ре Бр. Гешовы или въ Карлово до Г-на Никола Т. Пулевъ, само дано да стане пò-скоро.

Примѣте увѣрение за истинный ми за Васъ почеть.

Н. Геровъ.

129. ДИМИТЪРЪ КЕРЕКОВЪ.

1340. Дим. Керековъ наклеветенъ отъ униятитѣ. Неговата утѣха. Молба до славѣнофилитѣ. Иска да стане руски чиновникъ. Пак. 51.

Прията 8. Ноемвр. 1862. Отгов. 21 Ноемвр.

1862. Ноемв. 6. Дрянополъ.

Милостивый Господарю Найденъ Геровъ!

. . . .

Слѣдъ това умолявамъ Вы да обърнете вниманіе-то си вьрху личность-тѫ ми.

Азъ сьмь едно бѣдно и нещастно славянче (българче), сестринъ сынъ на покойный Любенъ Шушуловъ, предаденъ отъ уніяты-ты къту единъ участникъ въ Габровско-то приключеніе страдахъ много, нъ слѣдъ най строго-то испитаніе показаса невинностьтѫ ми предъ Мехмедъ Паша. И наистина, въ часатъ на своите си страданія утѣшавахъ ся съ мысаль-тѫ, че страдая въ имято на българскѫ-тѫ народность, това синволическо за сѣки българинъ Слово!

И така, слѣдъ врьщаніе-то на Г-на Шишкина отъ свѣта горѫ, азъ побѫрзахъ та му разказахъ сичко що сѫ случи съ мене, той къту благороденъ Руссецъ съжалима и ми каза да ся паза къту притуря: на Васъ смотрютъ, какъ на русскаго воспитанника. Съвѣтова мя та подадохъ прошеніе до общество-то на славянофилы-ты, въ кое гы моля ако е възможно да мя премѣстять отъ Семинарія-та въ нѣкое свѣтско завѣденіе.

Нъ сега къту чувствувамъ голема бѣдность и къту немамъ средства за да дочеквамъ разрѣшеніе-то на мое-то прошеніе; то пріймамъ смѣлость да Вы помоля и да Вы попитамъ, да ли не е възможно да мя рекомандовате предъ Г-на Шишкина, къту единъ Вашь добаръ познайныкъ и да го попросите да мя пріеме въ своята си канцилярія. къту писаръ? Видите прочее, че една-та благосклонна Ваша рекомандація, едно то Ваше добро мнѣніе заради мене предъ Г-на Шишкина, ще мя оттѫрватъ отъ бѣдность-тѫ и ще мя введатъ въ пѫтѫтъ на благополучіе-то.

Увѣренъ сьмь, че Вый ще бѫдите снисходителни и ще ми съчувствувате въ бѣдствія-та, также ще бѫдете благосклони къмъ горещо-то желаніе на бѣдно-то славянче (българче).

Имамъ честь да бѫда

Вашь покорный
Димитрій Керековъ.

1341. — Доротей напуща тайно Едрене. Скришнитѣ му сношения съ униятитѣ. Писмо отъ Апостолическия намѣстникъ въ Цариградъ. Нощни свиждания съ Френския консулъ. Доротей въ Цариградъ. Пак. 51.

Едрене 1862 Ноемвр. 29.

Господ. Геровъ!

Тайнственно-то отхожданіе, на негово Преосвѣщенство Г-на Доротея въ Цариградъ, побуждава мя днесь да Ви пиша, къту сьмь увѣренъ, че съ благосклонность ще прочетете писамце-то ми.

Може да Вые извѣстно, че сичко-то пребываніе на Г-на Доротея въ Едрене, не бѣше друго нищо, освѣнъ гдѣ-то имаше съкретны сношенія съ уніяты-ты, нъ тый неговы сношенія хванаха да пріиматъ поголема важность, отъ къту получи съ попрѣдишнѫ-тѫ пощѫ (на 13 текущ.) едно пространно писмо, отъ Г-на Бриониони Апостолическій намѣсникъ въ Цари-градъ.

Слѣдъ къту получи това писмо, негово Прѣосвѣщеннство хвана да има среднощны свиданія съ францускій консолъ, а терджиманинатъ Г-нъ Подхаевскій, не само че му ходеше често, нъ казватъ че и той заедно утишелъ въ Цари-градъ.

И тѫй слѣдъ тый средноощны свиданія съ францускій консолъ, къту чухме: че вторникъ 2 ч. презъ нощь-та, негово Преосвѣщенство Г-нъ Доротей трьгналъ

за Цари-градъ, сички остаха въ недоумѣніе! и азъ кѫту единъ очевидѣцъ длъжность имахъ да Ви опиша това събытіе, а тайно-то отхожданіе на Отца Доротея оставамъ на Ваше разсѫжденіе.

Спорѣдъ телеграфатъ, что удари негово Преосвѣщенство изъ Цари-градъ до Г-жа Ланб-рно, замѣчава какъ благополучно пристигналъ въ Цари-градъ, и стѫпилъ му кракъ-тъ на давно желаемо-то мѣсто . . .

Съ благодареніе пріехъ писамце-то Ви чрезъ Г-на Шишкина, нъ Вамъ е извѣстно, че господство му ся опредѣли за въ Бѣлъ-градъ, слѣдователно Вые ще мя задължите, ако ме рекомандовате до бѫдѫщій Русскій консолъ Г-на Золотарёва.

Надѣвамъ ся, че сичко що Вы писахъ за Г-на Доротея ще го държите въ тайно.

Вашь искренный покорный
Димитріи Керековъ.

1342. — Доротей и Хрисандъ напуснали унията. Отчаянието на униятитѣ и на Рафаила. Унията се намира въ упадъкъ. Пак. 51.

1862. Декенв. 11. Едрене.

Господ. Геровъ!

Къту сьмь ся извѣстилъ отъ вѣрень источникъ, за отстѫпваніе-то на Г-на Доротея, така и на Г-на Хрисанда отъ уніѫ-тѫ, то спѣша да Ви извѣста писменно, къту сьмь увѣрень, че Вые ще любопытствувате да познаете, какво дѣйствіе произведе тая новина на тукашните уніяты.

Уніятите Едренски къту ся извѣстиха чрезъ телеграфатъ, за остѫпваніе-то на Г-на Доротея, така и на Г-на Хрисанда, паднаха въ съвершенно отчаяніе и непостоянство. Горещія защитникъ на уня-тѫ попъ Рафаилъ, къту видѣ тая опасность, побѫрзѫ да събере съборъ, нъ спорѣдъ обыкновеніе-то, неговите думы къту непроизведоха никъкво дѣйствіе на събраніе-то, той ся принуди самъ да падне въ отчаяніе.

И тѫй, днесь унията ся намира въ съвершень упадокъ. Главните нейны защитници ся намиратъ въ мѣждуособна война, а простія народъ къту нема никъква увѣренность и уваженія къмъ тѣхъ, отъ день на денъ отстѫпва отъ уніята и ся присъединява къмъ православіе-то.

Ще сьмь пріелъ никъкво сношеніе съ Г-на Золотарева по причина, че немамъ отъ Васъ рекомандація.

Вашь покорный
Димитрій Керековъ.

---

130. СЕМЕЙСТВО КЕСЯКОВИ.

1343. — Костадинъ Кесяковъ ще може да се намѣсти на учение въ Росия. Коп кн. 1.

С. Петербургъ 6 Августа 1856.

Почтенѣйший Господине Искро!

Работы-ты ми не ми допущать да ви пишѫ на длъго, та бръзамь само да ви обадѫ, какво ваше-то желание за Костакыя, което ми явихте чрѣзъ брата ми Костадина, ще може да ся испълни; нь трѣбва да потрьпите доклѣ си дойдѫ. Ако е животъ и здравие, азъ трѣбва да излѣзѫ оттука прѣзъ Септемврия. До това врѣмя тая дума да остане помежду ны, а Костакый нека учи хубавичко нашия языкъ.

Добро видѣние!

Вашь
Найденъ Геровъ.

1344. — Костадинъ Кесяковъ въ Цариградъ. Какво да направи баша му за да се намѣсти той на учение. Коп. кн. 1.

Г-ну И. И. Кесякову, въ Пловдивъ.

Цариградъ 30 Априлия 1857.

Господине Искро!

Тука може да ся нагласи работа-та, за да ся прати сынъ Ви Костакый да ся доучи. Нъ за да стане това, трѣбва Вие оттамъ да напишете едно прошение за посланика да прѣдстои да го испрати. Въ прошение-то да кажете, че щете му теглите харчя по пѫть, доклѣ иде до мѣсто и да обречете да давате на Костакый по нѣчто отъ 1500 до 2000 грош. на годинѫ. А на Костакый особно да пратите едно свидѣтелство, какво съ Вашѭ волѭ отхожда да ся ўчи. Работа-та можяше да ся нагласи и безъ да пишете или да давате нѣчто; нъ нѣкой е подказалъ, че той ужь безъ Вашѭ волѭ е дошьлъ тука, а безъ волѭ отъ бащѫ му не го прибирать, та за да ся покаже, че и Вашя милость искате да го изучите, трѣбва не само да напишете чтото Ви казвамь по̀-горѣ, а и съ пары да помогнете нѣчто. Трѣбва още да знаете, че Костакый иска да ся учи въ воинско училище. Той самъ ще Ви пише по̀-надлъго, а азъ брързамъ сега, зачтото утрѣ сьмь пѫтникъ за Одессѫ, отдѣто трѣбва да ся врьнѫ до 10 дни.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1345. — Помощь отъ славѣнофилитѣ за българскитѣ училища. Даскаловъ залѣга за Търново. Славѣнофилитѣ ще подържатъ 12 българчета. Прѣпоржка за Петка Каравеловъ. Положението на К. Кесяковъ. Пак. 51.

1859. 1. Јюня. Москва

Господине Найдене Геровъ.

Бесъ случай не щяхъ да Ви пиша, за да не Вы беспокоя, а сега считамъ за дължность да ви напиша.

Когато бѣхте тука хоротилисте на Его превосходительство Г. Бахмѣтева и Г. Погодина както и на други за централно училище, за което имъ прѣдлагахте да отворатъ въ Филибе. Прѣди неколко си врѣмя Славянофил. . . . . . събраха пари, (както всяка година) отъ които тая година остаять 3000. Р. С. и които ще употрѣбятъ въ полза на Блѫгарски-тѣ училища и церкви, но отъ това малка полза, за что то ще ги употрѣбатъ въ помощь на сички-тѣ училища по 100 и по 50 Р. С. на всякое.

Тукашни-тѣ блѫгарчета отъ Тѫрново (Даскаловъ и . . . . .) стараятся да ги обѣдать зада помогнатъ едно училище толкова, и имъ доказватъ какъ въ противномъ случай ничто нѣма да направать, но вмѣсто съ това, (и което намъ не понася и за което именно Ви пиша) стараятся да ги обеджть да ги пратать въ Тѫрново, и за това писаха въ Тѫрновски-тѣ чорбаджи за да пратятъ едно общо писмо съ потписите си и съ Владикова-та подписъ зада просѫтъ Г. Бахмѣтева, както и други-тѣ Славянof. . . . да имъ працѫтъ помощь по 3000 Р. С. на година-та и която помощь да сѫ продолжава 5 годины; а послѣ тыя ще сѫ въ состояніе да си содержавѫтъ училище-то. Отъ когато писаха отъ тука Г. Даск. и . . . . . . има мѣсяцъ; за това предопреждаьамъ вы и ако малко кѫсно, но отъ това нѣма ничто.

Още тука е назначено да сѫ воспитовѫть на Славяноф. счеть 12 блѫгарчета. Сега за сега има само 5. 4 отъ Македонія и 1 отъ Фракія. За това Вия напишете Г. Бахмѣтеву за да пратите и отъ наши-ть странь. за чтото Г. Рачински отъ своите любимци Кукушане не може да сѫ насите. а сега въ началъ дайте молавы сѫ на Петка едно писмо до негово Прѣвосход. Бахмѣтева за да го пріеме на счётъ тѣхны, азъ пиша прямо на баща си да го пратѫть както и на баща му които ще Вы кажать, а той дури да сѫ поместе ще го имамъ у себе си.

Мола Ви сѫ да го пратите по скоро както да кажете и на Баща ми да ма прати, (ако до сега да ми нее пратиль) до 100 Р. С. зачто-то отъ борчъ не можи да си отвора очите да ямъ черенъ хлѣбъ разболяхся тѣмъ больше като сега имамъ и Экзаминъ. Отъ лане на насамъ имамъ 100 Р. С. борчъ и никакъ неможа да ги исплата, зачтото отъ 25. които получавамь трѣбва и на учитель да плащѫмь, а ако да постѫпа въ универза форма знаете колко трѣбва и за това ако да ни ми прате боя са за да не идатъ да ги поискатъ отъ Благодѣтелатъ ми, което както на мене тѫй и до толкова и на тяхъ ми сѫ види да нее пріятно.

Остаямъ Ваш за всѣгда К. Кесяковъ.

Извинетѣ ма мола вы сѫ колкото то за писмо то толкова за выраженіе и правописаніето за чтото нѣмамъ врѣмя да перепиша писмото. Предъ Экзаминъатъ знаете въ . . какво состояніе сѫ намира человѣкъ и още повече заедно съ това да нѣмашь и пари.

К. К.

1346. — Молба да се помогне въ работата на Т. Кесяковъ. Отзивитѣ на Игнатиева за Герова. Пак. 51.

Приято 18 Дек. 1874. Отгов. 3 Янн. 1875.

Кон/полъ, 12 Декября 1874-й

Уважаемый Бае Найдене!

Прежде всего позвольте выразить Вамъ мою искренную благодарность за Вашу любезность ко мнѣ въ бытности моей въ Филиппополь, а за симъ сказать Вамъ, о сдѣланномъ здѣсь въ отношеній моего брата по извѣстному Вамъ дѣлу. Посоль принялъ мою словесную просбу благосклонно и пожелалъ подать ему докладную записку, или прошеніе, копію съ котораго присемъ присылаю. Онъ обѣщался написать Вамъ и прошу Васъ не откажитесь сообщить мнѣ о резолюціи его, если это не составить для Васъ какой набудъ трудности. Г-нъ Игнатьевъ въ разговорѣ со мною нѣсколько разъ съ особеннымъ усиленнымъ удареньемъ отозвался о Васъ весьма хоршо и прѣятно „онъ молодецъ, онъ очень умный и т. д. . . ., распрашивалъ меня о пріемѣ сдѣланномъ мнѣ Пашою и прочи. Передаю Вамъ это между прочимъ.

Письмо ваше къ Г. Иванову (?) Адріанопольскому консулу передалъ лично Г-ну Хитрово для отсыльки въ Адріанополь.

Пріѣхалъ я по желѣзной доргѣ въ Адріанополь очень поздно съ большою головною болью и проночевалъ въ ресторанѣ близь станціи желѣзной дороги, вслѣдствія чего письмо осталось у меня.— Сегодня выѣзжаю на Одессу и прямо въ Питеръ. Порученіе ваше на счетъ книгъ не позабылъ. За симъ желаю Вамъ всякаго благополучія, жму вашу руку, весь Вашъ

К. Кесяковъ.

P. S. Передайте, прошу, мои поклоны и благодарность вашей супругѣ. На Герча много здраве, а Ита цалувамъ.

На бая Чалѫки съ кола чокъ селямъ; нека отваря пѫтя за млады-тѣ че врѣмя преминува. . . .

Пѣсня ваша „работилъ ми чуждъ юнакъ . . . „Звучитъ въ ушахъ и до сихъ поръ. . . .

1347 — Руското правителство ще защищава дѣлата на Кесякови. Пак. 51.

С. Петербургъ. 23-го Апрѣля 1875-го.

Уважаемый Бае Найдене,

Согласно вашего совѣта, переданнаго мнѣ братомъ моимъ. я просилъ Директора Азіатскаго Департамента, нынѣ также товарища министра Иностр. дѣлъ Г. Стремоухова о предписаніи Вамъ защищать права и интересъ моего брата передъ Турецкимъ правительствомъ по всѣмъ дѣламъ со дня кончины. Покойнаго отца моего, такъ какъ онъ съ того времени солидарно съ моими и составляютъ одно цѣ-

лое. — Черезъ три дня Г. Стремоуховъ лично сказалъ мнѣ, что не смотря на то, что принято за правило нашимъ правительствомъ не вмѣшиваться въ дѣла Турецкихъ подданныхъ, но относительно вашего брата предписано Послу въ Кон/ль предписать консулу въ Фил/лѣ принять подъ свою защиту и покровительство Россіи всѣ дѣла вашего брата со дня кончины вашего отца". — Не знаю получили ли Вы вторично какую нибудъ инструкцію по этому дѣлу, но во всякомъ случаѣ, прошу Васъ если возникнетъ какое нибудъ дѣло между братомъ и Турецкимъ Правит. относитесь за полученіемъ болѣе положительныхъ указаній, какъ въ Констант/поль, прямо въ Департаментъ, если Вы въ чемъ нибудъ сънмѣваетесь для енергическаго заступничества.

Порученіе ваше относительно книгъ своевременно исполнено и Вы вѣроятно теперь ихъ получили, только черезь другую агентуру.

Будучи увѣренъ, что все что зависить отъ вашей доброй воли, будетъ Вами исполнено по отношенію защиты дѣлъ моего брата, желаю Вамъ всякаго добра и жму крѣпко вашу руку

Весъ Вашъ.
К. Кесяковъ.

P. S. На Герча много здраве; ему я думаю пора уже въ Россію, а по малки-тѣ офицерскіе еполеты въ подарокъ ще получи отъ мень, като бѫде офицеръ.— Цѣлувамъ го.

1348. — Прѣпорѫчва се нѣкое момче за благодѣяние. Пак. 51.

Ваше Высокоблагородіе.

Милоста която са обещахте да давате на момчето за което Вы говорихъ въ цьрква въ недѣля. То ѥ приносѭщіето на настоящіето ми, което иде да Вы принесе съ своите поклоне и признателноста.

Благоизволете убо да му заповѣдате куга треба да са ѭвява при В. Высокоблагородіе, за да Вы необезпокоява безъ време.

Съ прилычното камъ Васъ почитанье остаямъ

5. Февруар. 1869 Пріатель Вы
из Дома. Т. Искр. Кесяковъ

1349. — Т. Кесяковъ повиканъ отъ мютесарифина. Пак. 51.

Ваше Высокоблагородіе
Г-нъ Н. Геровъ.

Снощи Мютесарифинатъ разговарѫса съ Телеграфатъ сосъ Едреня и часъ 3 на 4. доде бымбашытъ и ми дозволе безъ кефилъ, та си додохъ дома. Сага ма вика, че щялъ да ми сообщи Мютесарифинатъ незная що, преди да иде на дермен-дере. Отивамь и ако нема нѣщо злощастье по-големо, право ще дода при Васъ да Ви го сообщя и да Вы израза крайната ми благодарность. —

22. Августъ 1875. Вашъ пр.
отъ Дома. Т. Искр. Кесяковъ.

1350. — Молба да се избави отъ прѣдстоящия затворъ. Пак. 51.

Г-нъ Н. Чалѫки.

Имамъ приключена една жалба която написахъ съ поредъ покануваньето на пріателы, но не счетохъ за нужно да ѭ дамъ, Само Вы ѭ испращамъ да направите Такриръ по сущіи разумъ, ако го намирати благословно.

Брати умолявамъ та спешете да са избава отъ затворатъ че ще ми са пукне сьрце то.

Поздравлявамъ та братскы

23. Майя 876. Т. Искр. Кесяковъ
изъ Конакатъ.

1351. — Т. Кесяковъ въ затвора. Моли да се изпрати въ Цариградъ. Пак. 51.

Ваше Высокоблагородіе Г-нъ Н. Геровъ.

Имахъ пълна надѣжда че щехъ да можа лично да дода да Вы поздрава, но по зла честь моя не са удовлетвори надѣждата ми; Мола Ви са прочее, не забравяйте, че днесъ 21 день гдету стуя ограниченъ, и издѣйствувате телеграфическа заповѣдь щоту да връва въ Ц/градъ и да са расправи оная работа на траверсите, която нравственно и веществено ма убива.

Пріемете почитаньата на признателніи Вы

28. Майя. 876 Т. Искр. Кесяковъ

исъ Конакатъ.

131. РАДА ГУГОВА КИРКОВИЧЪ.

1352. — Отецъ Аверки Петровичъ заминалъ за Германия. Отецъ Ефтими Русековъ ще учи българкитѣ въ Киевъ български езикъ. Пак. 52.

Прията 28 Юн. 1862. Отгов. 6 Юл.

Дорогой Дяденька!

Поздравляю Васъ съ прошедшими празниками, и желаю Вамъ всѣхъ благъ міра. Теперь милый Дядя я Васъ по прошу чтобы Вы мнѣ писали не черезъ Отца Авер: потому что онъ уѣхалъ въ Германію, а такъ прямо въ училищѣ Графини Левашовой. И такъ милый Дядя я Васъ прошу напишите мнѣ письмо потому что я къ Вамъ пишу а Вы мнѣ не отвѣчаете и по этому я могу подумать что Вы нездоровы, или сердитесь на меня зачто нибудь, а можетъ быть и времени Вамъ не было. Потрудитесь освѣдомыть о Вашемъ здоровье и кланяйтесь Тети Мамѣ Бабушкѣ Герчу и всѣмъ роднымъ. Я недавно писала къ Дядѣ Константину въ Москвѣ, и надѣюсь получить въ концѣ Мая отвѣтъ, такъ я, Вамъ напишу. Теперь милый Дядя остается намъ поговорить о томъ что мы прежде учились по Болгарски у Отца Аверкія, а теперь мнѣ кажется что будетъ насъ учить Отецъ Ефимій Русеековъ, онъ насъ оченъ часто посѣщаетъ.

Остаюсь Любящая Васъ

Рада Гугова.

Если можно пришлите мнѣ денегъ, и если хотите имѣтъ портретъ.
Кланяется Вамъ Парашкева Ш. Антонина Д. и Ивана Стаматови.

1353. — Бѣляевъ свършилъ наукитѣ си. Българкитѣ ще ходятъ въ гимназията, а ще живѣятъ въ Левашевския пансионъ. Тѣхното положение. Епидемически болести. Р. Г. Кирковичъ била болна отъ тифосъ. Какво учатъ и кога ще свършатъ. Пак. 52.

Прията 25 Септ. 1865. Отгов. 28 септ.

14 Августа 1865 г. Кіевъ.

Безцѣнный Дяденька,

Вы не можете себѣ представить, какъ я рада была получивъ Ваше послѣднее письмо, въ ту самую минуту, когда я, мучимая безпокойствомъ за Васъ, стремилась къ Вамъ всемъ сердцемъ и желала хоть издалека взглянуть на вашу мирную жизнь, (она мнѣ тогда не представлялась мирною) Швейцаръ вручилъ мнѣ дорогое письмо. Я очень довольна, что вы не получили моего послѣдняго письма, потому что оно было исполнено разными упреками, за которые мнѣ очень стыдно и теперь. Это письмо было писано въ то время, когда я была зла на цѣлый свѣтъ и

вмѣстѣ съ тѣмъ глупа, какъ нельзя больше. Братьямъ же и мамашѣ я писала 10 Іюня и отослала съ еднимъ студентомъ, который кончилъ въ этомъ году и поѣхалъ на родину, фамилія его Бѣляевъ. Онъ сказалъ, что онъ будетъ у Васъ. Въ письмѣ къ Брату, я просила его денегъ и вотъ для чего: Съ 15 Августа мы не будимъ учиться уже въ Левашевскомъ, а будемъ ходить въ Гимназію, въ Левашевскомъ же мы будемъ, только жить, то есть обѣдать, чай пить и ночевать. Это для насъ большой ударъ. во 1-хъ потому, что наша начальница и многія клас. дамы оставятъ насъ, въ 2-хъ потому что мы должны каждый день ходить по улицамъ, дождъ ли, снѣгъ ли, на это не смотрятъ. Вы знаете, какъ здѣсь холодно, одеждаже казенная совсѣмъ не теплая, и такъ легко простудиться въ особенности намъ Болгаркамъ, которыя никогда не выходили на воздухъ въ стужѣ. У насъ царствуетъ ч а х о т к а, (это почти всегда) а теперь и тифусъ страшнѣишій, катораго я очень боюсъ, потому что уже была больна имъ и очень страдала. Холера появилась въ лагерѣ, но теперь..... (не се чете) холодно и она исчезаетъ. Наша начальница даже была больна отъ холеры. Родители нашихъ воспитаницъ даютъ, кто что моженъ, шубки платки, шарфъ, колоши, и т. д. а такъ какъ не хочу терять здоровье и вмѣстѣ съ тѣмъ уроки, то прошу Васъ съ Братомь, объ этомъ постарайтесь прислать мнѣ денегъ и если можно то скорѣе, потому что скоро зима. 12 Августа мы были уже въ Гимназію на молебень и намъ дали награды, которыя мы должны были получить еще въ Іюнѣ, это за экзамены. Въ нашемъ классѣ было ихъ шесть изъ которыхъ одна принадлежитъ мнѣ. Это моя первая награда. 16-го начинаются уроки, воображаю сколько намъ придется страдать этотъ годъ, и я очень боюсь за себя по тому что здоровье мое совсѣмъ не хорошо. Хорошо тому, кто можетъ ходить изъ дому а намъ несчастнымъ, ахъ, мы всѣ въ отчаяніи. По случаю этихъ-то реформъ многія родители забираютъ своихъ дѣтей, а такъ какъ намъ грустно было разставаться, то задумали снять фотографія со всего нашего класса, съ нами были и клас. дамы. Мы дали по нѣсколько рублей, а каждая изъ насъ получила по двѣ группы, которыя вы сами увидите въ будущемъ Августѣ. Я должна около 5-ть руб. Это я стратила на портреты и на.... (не се чете) въ время экзаменъ. Чтожъ дѣлать. У насъ пища гадная. Теперь мнѣ еще нада на шарфъ, боты, перчатки, платокъ и на др. вещи, по этому я васъ прощу очень пришлите мнѣ ден. Недавно у насъ умерла одна дѣвица отъ тифа, бѣдная, она такъ хорошо училась и награды недождалась. Хоронили се 29 Іюня. Теперь другая больна и все отъ простуды.

Вы меня спрашивате, скоро ли окончу, какъ разъ черезъ годъ въ это время буду въ миломъ мнѣ кружкѣ. Въ Іюнѣ 1866 г. будетъ выпускъ. Постарайтесь уже за мною пріѣхать. Пипинеэкой я не хочу уже оставать. Богъ съ нимъ, ходить въ Гимназію, хотя бы и дожить этотъ годъ.

Учила я до сихъ поръ 1) Законъ божій Ветхій, Новый завѣтъ. Катехизисъ, остается выучить Исторію Церкви, и Исторію Литургій. 2) Исторію Всеобщую, Среднюю и Новую, остается Новѣйшая. 3) Географію всѣ части свѣта западную Европу, остается Россія. 4) Ариѳметика 4 прав. дроби имен. числа относи. пропор. превращ. и раздробленіе. 5) Педагогію и начало Дидактики. 6) Нѣмецкое переводы и разборы, однимъ словомъ теоретически такъ какъ и 7) Французскій. 8) Естествен. Исторіи не давно начали. 9) Русскую Литературу и 10) Русскую Исторію до дому Романовыхъ.

Кажется я упомянула обо всемъ что можетъ касаться меня.

Ахъ если бы вы знали какъ мнѣ надоѣль От. Евтимій онъ то и дѣло ходитъ и проситъ, като просекъ, по кжщите и дѣлаетъ срамъ Болгарамъ.

Хоть бы скорѣе уѣхалъ. Да и другіе подобно ему монахи тоже самое дѣлаютъ.

Меня безпокоитъ молчаніе брата тѣмъ болѣе, что тамъ холера, попросите его написать мнѣ. Майка ми цѣлувамъ и я проса да ми напише неколко слова; тя може да е получила до сега мойто писмо. Поклонитесь на сичкитѣ роднины отъ

ваша сродница Рада Гугова.

P. S. вотъ уже 18 число, мы ходимъ въ Гимназію. Учителя преподаютъ прекрасно, но какъ намъ трудно ходить туда, хоть бы скорѣе окончить, у меня такъ и трещитъ голова каждый день, незнаю что будетъ дальше.

1354. — Н. Геровъ праща пари. Съвѣти какъ да се живѣе. Пак. 52.

Пловдивъ, 28 Септемвр. 1865.

Любезная Лало,

Писмо-то ти отъ 14 Августа едва прѣди три дни прияхъ, и бръзамь да ти отговорѭ. Съ благодарение ся научихъ, че ти остава още само една година да ся учишь и на лѣто щешь свршишь да си дойдешь. Това врѣмя ще ся прѣмине като единъ день, само залѣгай да се учишь добрѣ, зачтото, чтото научишь това ще ти остане. За дохождание-то си тука не бери грыжя; кога стигне онова врѣмя азъ щѫ ся погрыжѭ, както е по̀-добрѣ, така да Вы доведемь.

Пишешь ми, че тѭѭ годинѫ щешь ходишь въ гимназиѭ-тѫ да ся учишь, та ще ти трѣбва кожюхъ и другы нѣкои нѣчта, и искашь да ти проводѫ пары, за да си гы купишь, а не ми казвашь колко пары ти трѣбвать за тыя работы. Азъ проваждамь днесь въ Цариградъ баю ти Геру пары за тридесять пять рубли да ти гы проводи оттамъ по пощѫ-тѫ. Надѣѭся да ти стигнѫть за сега. Па гледай сега да харчишь по̀-малко, за да остане и за послѣ, кога да си дойдешь, че тогава ще ти трѣбва повече.

Бае ти Геро бяше въ Цариградъ, па, като хванѫ тамъ холера, той си отыде въ Копривщицѫ, та сега прѣди 2-3 недѣли отыде пакъ въ Цариградъ. Танко си е въ Копривщицѫ. На майкѫ ти утрѣ щѫ пишѭ, че сьмь приялъ отъ тебе писмо.

Холера имаше и тука въ Пловдивъ и сега още ся намира, нъ тврьдѣ малко. Парашкевино-то писмо щѫ пратѫ бащи й.

1355. — Безпокойство за завръщане. Министерството ще нареди щото трѣбва. Пак. 52.

5 Августа 1866.

Любезная Лало,

Писмо-то ти отъ 4 Юлия вчера прияхъ и бръзамь да ти отговорѭ, макаръ и на кѫсо. Отъ писмо-то Ви глядамь, че много ся беспокоите за дохожданѥ-то си и чякате оттука да проводимь нѣкого да Вы доведе. Това ми е много чюдно, зачтото, ако е нарядило министерство-то така да пратимь оттука да Вы земѫть, то трѣбваше да ми пише, зачтото безъ да имаме заповѣдь отъ него не можемь да проводимь да Вы земѫть. Затова азъ ся принудявамь пакъ да пишѭ на министерство-то и да пытамь, какво трѣбва да правимь, а Вые не дѣйте бръза и ся беспокой, та не щемь вы оставимь. Ные повече желаемь да си дойдешь по̀-скоро, помежду друго также зачто то тукашно-то училище е безъ учителкѫ отъ нѣкое врѣмя, та чякаме да дойдешь ты на това мѣсто.

Колкото за пары что ми пишешь да проводимь и тебѣ и Парашкеви за дрѣхы, то и азъ самъ искамь да дойдете облѣчены както трѣбва. Нъ днесь не могѫ да ти пратѫ пары, зачтото кореспонденть-тъ ми цареградскый е сега тука и слѣдъ десятинѫ дни ще иде въ Цариградъ. За това ето какъ да направимь. Ако ми отговорять отъ министерство-то, че трѣбва оттука да проводимь чловѣкъ да вы доведе. (не довършено).

1356. — Нередовно изплащане заплата. Стѣснено положение. Възпитаница панагюрка на пансионъ при Рада Кирковичъ. Искатъ се съвѣти за изпитанието. Пак. 52.

Прията 26 Мая 1867. Отгов. 26 Мая.

1867 г. 18 Май Пловдивъ.

Драгый ми Уйче Найдене

Радвамь ся като разбирамь да сте добрѣ съ здравіе-то и като Вы поздравѫ отъ срьдце щѫ Ви пожелаѭ и за напрѣдъ сѣкакво благополучіе. Ный тука смы всѣкакво: най мьчно ни е: Ваше-то отсѫствіе. Освѣнь това дома не смы яко добрѣ.

Танко си е въ сѫщо-то състояніе. Майка ми не е добрѣ съ горещины-ты. Чини ми ся че въ преминалото писмо Ви писахъ че сьмь въ стѣсненіе за пары; щѫ Ви повторѭ сѫщо-то и сега. Г-нъ Х. К. ми дава пары, само за милость, че трѣбва да пращамь 20 пѫти и да пишѭ че ся подвергавамы на голѣмы физическы лишенія. Считамь за униженіе да ходѭ да ся оплаквамь на другы-ты, нъ като мя бѣше страхъ да не останемь безъ пищѫ, азъ направихъ това. Впрочемь раскаевамся, че направихъ това, като не обрьнахѫ испрьво вниманіе, ами трѣбваше да повтора моленіе-то си вече писменно. Сега така ся намирамь въ лошо състояніе, зачто-то не ми давать пары-ты за маѭ, ами зимамь по 5, 10 гроша на вѣрѫ. Като не ми е весело у дома азъ не излизамь и вънка. И като рѣчи отъ Вел. День ный не смы ходили нигдѣ. Благодарѭ ся много, че кѫщата вы е отворена, та можемь тамь да ходимь. И не ся е миналъ день, да не по идѫ, понѣкогажь и 2 пѫти. У дома ми азъ имамь 1-а воспитаница отъ Панагюрище, която искала да доде още одавна да ся поприучи нѣщо, та да стане учителка въ селото-си. На православната недѣля, както ми разсказва тя, дохождалъ панагюрскый-тъ даскалъ и попиталъ Г-на Груева добрѣ ми щѫть сторять, като помѣстять онова момиче у мене. А Г-нъ Груевъ не далъ и да ся спомене, като казалъ че тя (азъ) е голѣма работа, зачтото ходи при Консулъ-тъ.

Сега момиче-то е при мене, благодари ся много и ми плащѫ 130 гр. на М. То ще да сѣди до Септемврій.

Искамь да Вы попытамь съвѣты за испытаніе-то, че то ся приближява. 1) коѭ пѣснь да пѣѭть, 2) Можѭ ли Вы на пишѭ това, что-то искамь да кажѭ на испытаніе-то, да го одобрите или напротивъ. Жялно ми е но вѣрвамь, че не скоро ще ся видимь. Молѭ да ми простите безпокойство-то, което Вы причинявамь съ различны молбы. Нъ видися че азъ не сьмь още кадърнѫ да бѫдѫ самостоятелна.

Пріимете поздравленіе отъ майка ми, брата ми и Парашкева, за неѭ Г-нъ Челики написа въ Калоферъ. Ще мя задлъжите като засвидѣтелствувате на Нанкѫ мои-ты искрены и срьдечны поздравленія Герча и Дѣянкѫ цѣлувамь. За Ече-то най-много спомянувамь колко ли ще порасте догдѣ ся увидимь?

Като не излизамь нигдѣ, не знаѭ и никаквы новины, затова щѫ ограничя писмото ми, като Ви пожелаѭ добро здравіе и добро видѣніе

Цѣлувамь Вы десницѫ-тѫ и сьмь Ваша пл.

Рада П. Г.

1357.—Приготовления за изпитанието. Безпокойства за него. Пак. 52.

Прието 19 Юнія 1867. Отгов. 21 Юнія.

1867 г. 16 Јуній Пловдивъ.

Драгый ми уйчо Найдене

. . . .

Заминалѫ-тѫ недѣлѭ Ви написахъ писмо, вѣрвамь, да го пріели. Ный слѣдъ Петровдень вѣроятно ще да имамы испытаніе. Дѣца-та не сѫ ся приготвили още добрѣ, нъ има още и врѣмя. Не знаѭ какъвъ ще бѫде мой-тъ прьвый опытъ, нъ чини ми ся, че не ще да е толкова добрѣ, колко-то ако да бѣхте и Вый тука. Г-нъ Челики кога хоратихмы за пѣсны-ты, ми каза да напишѭ слово, та той ще го поправи, азъ го поблагодарихъ. Дѣца-та пѣѭтъ Задружно и Къ Подателю на Мѫдрость-тѫ. Кога да ся изврьши испитаніе-то то зависи отъ мене. Азъ щѫ видѫ веке какъ ще ми уйдише. У дома Вы ный смы почти всѣкой день. Велче е добрѣ, сѫщо така и Нона. На училище-то ный смы благополучно. Майка ми трьпи сега безропотно горещины-ты, нъ пакъ все й е мѫчно за въ Копривщицѫ.

Танко е добрѣ, ходи вънкѫ и ни шѫтѫ. Отъ село пріемамъ писма често и тамъ сѫ добрѣ. Пріимете поздравленіе-то отъ Майкѫ ми, Батіе ми и отъ мене. Цѣлувамь Вы̆ такоже десницѫ-тѫ и сьмь

Ваша племянница
Рада Гугова.

1358. — Изпитанието отложено. Училищното настоятелство и общината небрѣжни. Несъгласия между учителитѣ. Каприциитѣ на Груева. Пак. 52.

1867, 30 Јюний Пловдивъ.

Драгый ми Уйчо Найдене,

Миналж-тж недѣлѭ пріехъ писмо-то Вы и много ся благодарихъ за прѣдварителный Вашъ съвѣтъ; нъ при все това азъ ся радвамь, че испытаніе-то ны останж за 16 Юлий, та имамь врѣме, да Вы ся помолѭ, още да ми помогнете въ нуждж-тж ми: Сама азъ колко-то и да ся старанѭ, не вѣрвамь да направѭ, съ кое-то да можѭ да удовлетворж . . . и сегашны-ты обстоятелства не ми способствовать хичь въ работж-тж ми. Тѣзи дни азъ бѣхъ много ядосана съ дѣйствія-та на нѣкои лица, като отъ настоятели и учители-ты. Въ училище-то както и напрѣдь никои отъ общинж-тж и не стжпва, нъ тіи (чясть отъ тѣхъ) като ся приближявж врѣмя за испытаніе направили (сподредь както Ви писахъ попрѣди) съгласіе да стане 2 Юлий наше-то испытаніе по рано отъ мжжско-то. Слѣдъ това казано бѣше на Г-на Груева да ми съобщи рѣшено-то. Нъ той, незнаѭ по коѭ причинж, не ся яви да ны каже че имамь скоро испытаніе, а азъ ся научихъ отъ чястны лица. Зачудена отъ това азъ отыдохъ при Госп. Х. Геш. и намѣрихъ тамь и Г-на Стеф. Геш. И двоица-та Братя бѣхж увѣрены, че азъ знаѭ одавна кога ще бжде испытаніе-то. И като познахъ, че тій искжть непрѣмѣнно да стане азъ имъ казахъ, че го направвамь, нъ жялно че не ми обадихж отъ рано. На другый день въ понедѣл. 25 Јюний съобщихъ това на дѣца-та, нъ тіи ся отчяяхж, че не имъ сж казали отъ рано. Въ сжщій день вечерь-тж Г-жа Елисавета, по молбж-тж на Зоицж выкнала Г-на Челики да го пыта каква е тая работж. Той съ удивленіе попыталъ, кой ефоръ е заповѣдалъ да ся направи тъй скоро испытаніе и казалъ че тіи рѣшили да направять момчета-та на 9, а ный на 16 Юлий. Слѣдъ това той ся обрѣкалъ да доде да ми каже рѣшеніе-то имъ. Нъ за жялость досега ни единъ не е и стжпилъ у насъ и азъ нѣмамь още никаквж заповѣдь да правѭ тжй или тжй. А всичко, что Ви съобщавамь, научихъ, отъ другж стрьнж, повечето отъ дѣца-та, кои-то си хоратять, какво-то си щжть. Благодарна отъ такавж еднж самостоятелность, азъ впрочемь незнаѭ какъ да поблагодарѭ и какво да кажж на почтены ты ефоры, на кои-то азъ сега научихъ имѐна-та и то отъ дѣца-та. Колко-то за Г-на Груева той завчера въ вторникъ дохожда да мя пыта имаме ли въ недѣлѭ испытаніе, зачто-то той мысли да излезе на расходъ. Освѣнь това позасмя ся съ ефоры-ты, нъ азъ при това ся мжчихъ да бждж по хладнокровна и казахъ че наистина подобрѣ щеше да е да бѣхж ми обадили порано да направимь испытаніе тa и менъ щеше да е подобрѣ.

Другы новины отъ Градътъ не знаѭ. За у дома Ви вѣрвамь сега Велче да Ви пише всичко, нъ все е добрѣ.

Като желаѭ много да ся научж нѣщо за Нанкж и дѣца-та пишѭ тжѭ недѣлѭ и тѣмъ. Наши-ты домашни сж добрѣ. Майка ми и Брать ми Ви поздравлявжть. Прочее желаѭ Ви Добровидѣніе. Цѣлувамъ Ви ржкж-тж.

Ваша плем. Рада Гугова.

P. S. Щж Ви ся похвалѭ, че дѣцата, особенно голѣмы-ты ся отговарять вѣликолѣпно.

1359. — Изпитание въ мжжкото училище. Рада Гугова се готви за изпитанието на дѣвицитѣ. Пак. 52.

1867 г. 14 Юлій Пловдивъ.

Драгый ми Уйчо Найдене.

Въ недѣлѭ имамы испытаніе на момчета-та, кое-то ще да стане въ нашето училище, и по тжѭ причинж азъ распуснжхъ дѣца-та за да ся растреби. А за нашето е вече рѣшено на здраво, ако ся не измѣни, за въ четвртъкъ. Колко-то за отношенія-та на общинж-тж къмъ училище-то тыи си сж постоянны: студены. Съ Г-на Челики ный хоратихмы 1 пжть и споредъ това азъ утрѣ слѣдъ 12 сахатъ-ть,

откакъ получѫ обѣщано-то отъ Васъ писмо, ако потрѣбва щѫ да му пратѫ съ Велча да прѣглядѫ нѣщо, кое-то сьмь приготвила за въ честь. А дѣца-та сѫ ся приготовили добрѣ, не сьмъ още впрочемъ опрѣдѣлила по кой начинъ да гы пытамь, нъ като не чувствовамь никакво смущеніе, азъ щѫ ся постараѭ да правѫ всичко-то по свободно и тъй както сьмь видѣла на друго мѣсто. Пишѭ Ви това но мя е вече срамъ да Ви хоротѭ все за мои-ты интересы и чини ми ся че Ви сьмь доста безпокоила до сега, заради това молѭ Ви пакъ да ми ся не срьдите; особенно ми е жялно, че чилѣкъ не може да бѫде всѣкога еднакъкъ, това исказахъ азъ за мене си въ непостояны-ты ми писма. . . . Тукашни-ты хора много любопытствовѫть, кога щете да си додете и постоянно распытвать имате ли това намѣреніе и пишете ли да заготвѫть хранѫ за зимаскѫ. И Ный подобно бы желали да си дойте по скоро, че ны е много мѫчно безъ Васъ, нъ впрочемъ както Ви доде добрѣ и тъй щемъ ся благодаримы. Слѣдъ това като Ви пожелаѭ най-добро-то здравіе и добро видѣніе

остаямъ Ваша племенница
Рада Гугова.

1360. — Какъ Рада Гугова е минала изпитанието. Нейното неопрѣдѣлено положение за идната година. Пак. 52.

Приято 11 Авг. 1867. Отгов. 12 Авг.

1867 г. 2 Августъ Копривщицѫ.

Драгый ми Уйчо Найдене,

Въ сѫбботѫ по обѣдъ пристигнахмы въ Копривщицѫ, а въ Недѣлѭ бѣхъ обрадована съВаше-то писмо, кое-то зарадва сичкы-ны, като ны извѣсти за добро-то Ви здравіе. На Нанкѫ за свидѣтелствовайте искреннѫ-тѫ ми благодарность за нейнѫ-тѫ память за мене. Отъ моѭ странѫ азъ безпрѣстанно Ви мыслѭ и всѣкога желаѭ давно да си дойде-те по-скоро. За дѣца-та ми е много домиляло. Сега искамъ да удовлетворя желаніе-то Вы, сир. да Ви напишѭ какъ минахмы испытаніе-то. До сега може да сте ся научили отъ Велчево-то писмо, ала и азъ щѫ Ви кажѭ, че бѣхъ благодарна. Най много ся радвамъ на това, че бѣхъ въ добро състояніе на духа и можѭхъ добрѣ да изврьшѫ ролѭ-тѫ на учителкѫ. Дѣца-та испытвахъ самичка. Г-нъ Груевъ отъ своѭ странѫ ся брькѫ ала останѫ задоволенъ. И слѣдъ испытаніе-то, което ся продължи 2 деня, той Г-нъ Груевъ, каза нѣщо като словце въ което похвали трудове-ты на учителкы-ты и дѣца-та за тѣхно-то прилѣжаніе. При това той имъ съвѣтува да ся занимавать така и занапрѣдь, особенно да четѫть най-много. Присѫтствовахѫ на испыт. и протестаны-ты; тій останаха много задоволны. А прочіе наши-ты чорбаджіи ма поблагодарихѫ за начало-то което сьмь положила въ това училище. А за всичко това азъ трѣбва да имамъ благодарность къмъ Васъ, понеже всѣкогажъ и въ всичко азъ сьмь имала Васъ, а не другыго за въодушевленіе и най счястлива сьмь, когато Ви намѣрите нѣщо за добро както и напротивъ. Това можѭ да кажѭ азъ несамо за сега, ами и за онова врѣмя кога-то сьмь была много надалечь.

Что ся касае Г-жѭ Елисавета, то тя показа доста работы. За напрѣдъ ный не смы още нищо рѣшили. Само казахъ на Г-на Георгія че не можѭ веке да останѫ пакъ въ стѣснѣніе че може да ми додѫть, ученицы та Г-жа Ел. да заминѫть въ кѫщѫ тѫ си. За друго не смы хоратили. И азъ мыслѭ и молѭ Вы, ако намирате, че не е или е право да останѫ и занапрѣдъ на сѫщи-ты условія, то да мя снабдите съ нѣколко съвѣты, за да можѭ тъй или тъй да кажѭ кога ся врьнѫ въ Пловдивъ.

Ако пытате какво смы въ Копривщицѫ, то съ радость ща Вы извѣстя, че сьмь счястлива да обикола отечеството си, само неможемь да бѫдемь толкова свободны, понеже майка ми е малко болна. Тя е доста ослабла и не знаѭ на здраво, да ли ще можѭ да ся врьне въ Пловдивъ. За това пакъ имамь голѣмѫ нуждѫ отъ единъ съвѣтъ. Прочее всичкы-ты роднины сѫ добрѣ и Ви поздравлявѫть. А копривщени-ты си нѣмѫтъ работѫ, ами отъ какъ си додохъ и понапрѣдъ все мя годявать за различны особн. а най вѣрното е за учитель-тъ Гр. Това впрочемь да мя поврѣди, само ми доставлява случяй да ся посмѣѭ. —

Прочее поздравлявѫтъ Вы Майка ми, Брате-то ми снаха ми и всичкы-ты роднины, Поздравлявамь Ви и азъ и цѣлувамь дѣца-та

Цѣлувамь Ви рѫкѫ тѫ и сьмь Ваша Рада Гугова.

1361. — Рада Кирковичъ се прѣселила въ София. Любезностьта на Иорданка Филаретова. Д-ръ Кирковичъ си нарежда шпицерия. Какъ му е дадено право да изпълнява професията си. Пак. 52.

Прията 4 Ноемвр. 1874. Отгов. 15 Янн. 1875.

Софія, 3 Ноемвр. 74 л.

Любезный ми Уйче Найдене,

Подыръ единъ мѣсяцъ раздѣлѫ, идѫ да Ви поздравѫ и да Ви кажѭ, че наше-то прѣселение отъ Пловдива въ Софіѭ, ако и да е много за по-добро въобще за фамилиѭтѫ ни, чястно за мене все ще да ми докарва по нѣкой пѫть жялны мысли, мысли и милости за мои-ты роднины. Нъ защо-то човѣческо-то срьдце, казватъ да е отъ камькъ, па и като сама азъ ся мѫчѭ, да навыквамъ на всякаквы обстоятелства, вѣрно ще бѫде ако кажѭ, че почти никаквы мъчнотии не усѣтихъ въ прѣселение-то. Разумѣва се, отъ една стрьнѫ искренность-та и любезность-та на Г-жѫ Јорданкѫ, и отъ другѫ грачение-то на моя Марийкѫ, за коя-то Г-нъ Манчевъ ще Ви прикаже повячко, много спомогнѫхѫ за мое-то спокойствие.

Кырко полегка-легка наряждѫ работѫ-тѫ си. За Шпециариѭ условихмы единъ дюкянъ на Дѣдо Пешя, комуто вмѣсто да се плати кириѫ (8 лир.) бесплатно ще му прави Кырко визиты, а за лѣкове-ты той (дѣдо Пешо) ще си плаща. Абонатити на Кырко сѫ по̀-малко отъ 40 кѫщы, нъ платата сир. 130 лир. на годинѫ-тѫ само за визиты. Освѣнъ това много болни наченѫхѫ да посѣщаватъ и шпицариѭтѫ и кѫщѫ-тѫ нашѫ, защо-то до сега клеты-ты блъгари сѫ ся лѣкуваллы на двѣ на три отъ чюжденци (грьци, поляци и пр.) Прѣди 15 дена Кырко се повика отъ конака и тамъ прѣдъ докторскый съборъ, той показа дипломѫ-тѫ си, отговори на два, на три въпроса и подырь това удовлетворително му подали рѫкѫ всичкы-ты докторы, и го припознали за свой събратъ. . . . .

За кѫщѫ се погрыжихмы, нъ защо-то днесь за днесь София е плъна съ френци (кои-то за злѫ честь развратяватъ злочесты-ты слабы Софиянкы), не можяхмы да намѣримъ. Г-жя Јорданка сѫ изградили още еднѫ голѣмѫ и хубавѫ кѫщѫ, която ни и прѣдлагахѫ за три години. Готови бѣхмы да се прѣнесемъ, когато Френецьтъ, кой-то сѣдеше въ неѭ, нещя да излѣзе, и тъй ный останахмы да живѣемъ зимѫ-тѫ въ апартаментъ-тъ на Г-жя Јорданкѫ. Имаме 4 стаи, нъ тѣсничкы, особенъ мутвакъ (машинѫ) и добръ слуга, кой-то ни служи и за кучеяшинъ, когато ходимъ на расходъ съ кола-та на Г-жя Јорд. На бани-ты, „Юкарѫ-баня" смы ходили три пѫти. Тамъ обыкновенно перемъ и дрѣхы-ты си. Тврьдѣ добра баня!

Въ Софиѭ намѣрихъ още еднѫ ветхѫ приятелкѫ — учителка-та Ивана Владигерова (Стаматова). Доста добра на срьдце-то, нъ неразвита Бльгарка. Мѫжь-тъ ѝ е такожде учитель.

На Нанѫ оставямъ задругъ пѫть да ѝ пишѭ, а сега Ви молѭ да ѭ поздравите и отъ Кырко и отъ мене и отъ всичкы-ты наши домашни. Поздравлявамъ отъ срьдце Герчя, Дѣянка (за кои-то помня че мя не испрати); Хитя и Гочя цѣлувамъ много пѫти. Гоче трѣбва да е проходилъ, а моя Марийка едва сега прави „боць". Кога идѫ негдѣ, тя ако ѭ занесѫтъ да ѭ дои нѣкоя жена, като ѭ прѣгърнѫтъ разгледва ся жално наоколо, плаче и не ще другѫ майкѫ.

Молѭ Ви поздравѣте отъ насъ всичкы приятелкы и приятели и особенно Г-на Челикый и Г-жѫ Анастасиѭ и най-много Г-на Рашка.

Кырко и азъ отъ срьдце поздравлявамы и Васъ, уйче Найдене, и молиме Бога за добро-то Ви здраве и за добро видѣние.

Ваша Рада.

P. S. Дума ся, че 4-ца консулы щѫтъ ни додѫтъ въ града. Истина ли?

Тука Грьци искѫтъ да отворѫтъ параклисъ и канѫтъ и цинцари-ти, а тии нещѫтъ,

Уйче Найдене, видвахте ли мое-то Землеописание и ако е тъй то е мой трудъ, достоенъ ли е да ся брои като еднѫ часть отъ нашѫ-тѫ книжнинѫ?

1362. — Семейство Д-ръ Кирковичъ бѣжанци въ Одеса. Какъ поминуватъ тамъ. Рада войвода. Пак. 52.

Одесса 1876 л. Јюния 1-ий

Милая ми Нанко,

Ожидаемо-то ми Ваше письмце получихъ въ сѫбботѫ вечерь-тѫ: Г-нъ Палаузовъ былъ на службѫ и само кѫсно можя да ми прѣпрати писмо-то Ви. За това, да не мыслите, че писмо-то не мя е намѣрило, азъ рѣкохъ да Ви пишѭ и днесь.

Ный тука живѣеме. Тъй да речѭ и спокойно, и не! Всичкы-ты ни приказскы и разговоры сѫ за бльгарско-то възстание. Всяко едно писмо, до кого-то Бльгарина и да ся получи, чете ся и удома, разбира ся на основании на различны чястны извѣстия прави ся нѣщо и за Вѣстници. А колко много ни зарадва извѣстие-то отъ Габрово (до единъ нашь пріятель), че 1½ баталіонъ жены отишли въ горѫтѫ, и оттамъ щѫть да поражавать и тѣ Турци-ты. Ахъ! и прѣдводителка-та на тѣзи милы и юначны жены была Рада войвода! Да живѣе!! Сь нетрьпѣние очяквамъ утрѣ тая оригинална новина изъ Блъгар. да се прочете въ Одесскый Телегр. и да намѣри всяко съчювствие. . . . .

Вашя Рада П. Кирк.

—— ——

1363. — Печални новини изъ Българско. Нещастията на Д-ръ Спасъ х. Ивановъ. Наришкинъ кани Д-ра Кирковича на служба. Пак. 52.

Одесса 3-й Юлия 76 л.

Милая ми Нанко!

Получихъ на врѣмя писмо-то Ви отъ 21-й Юния. Благодаря Ви много, че намирате поне по малко врѣмице, да ми писвате по нѣкой пѫть, за да знаѭ какво сте Вый съ уйчя и дѣца-та, а także, кога е възможно, да чюѭ по нѣкоѭ думицѫ и за др. наши клеты роднины.

Ахъ! колко скрьбно ми ся видя извѣстие-то за клятый нашь Спасъ! Прѣди да получѫ Ваше-то писмо, азъ бѣхъ приготвена; срьдце-то ми все лоше прѣдчювствоваше, а и Анастасія тайно бѣше казала на Кирка за станѫло-то, кой-то, като знаяше, колко щяше да ме порази тая грозна иовина, полека-лека изсказами и заедно съ мене и той си поплака за обичный ни нашь Спасъ до̀сыта. А клѣтый Герчо, дали и него не ще да постигне сѫща-та честь? Тяжко и горко на жены-ты имъ, ако сѫ още и тыи живы.

Споредъ новины-ты, кои-то дохождать тукѫ, Копривщица е хубаво разграблена. Па само тя ли? Но дано Господъ помогне и поне съ нѣщо да удовлетвори грамадны-ты наши загубы. Недай-Боже, ако мы останемъ пакъ подъ турско, азъ нѣма вече да видѭ мило-то ми отечество! И колко ли щѫ да страдамъ! — На Кирка ся случява по нѣкой пѫть нѣкой да го набутне, че былъ здравъ, нъ не отыва на бой, нъ азъ все ся стараѭ да го увѣщавамъ, па и той самъ си е тврьдо убѣденъ, че глупость ще е, да остави голѣмѫ и беззащитнѫ фамилиѭ и да иде въ горѫ-тѫ; за добрѫ нашѫ честь прѣди 4-5 дни на Кирка излѣзе мѣсто. Докторъ Теневъ (блъгар.) отъ Орелъ пише Кирку, да си прати адресъ-тъ на земскѫ-тѫ управѫ (заборавихъ имято) въ Орловскѫ-тѫ губерниѭ, защо-то тая управа научила отъ единъ Кирковъ приятель Нарышкинъ (въ Орелъ), че трьсимъ мѣсто, та иска Кирка за докторъ. Кирко подаде заявление и слѣдъ 5-6 дни, може да ся простимъ съ Одесѫ, а въ сѫще-то врѣмя, струва ми се, и съ Бльгариѭ на всегда! Ахъ! Боже мой, колко ми е мило! Мила Нинко, послѣдне-то наше виждание на станциѭ-тѫ да ли не ще да е истинна послѣдне? Дано не е, нека ся надѣяме, нека ся неотчяявамы.

Да ви кажѭ условия-та, кои-то пишѫть, Кирку, за мѣсто-то: 1400 рубли плата, готовѫ кѫщѫ и дрьва. По натьнко обаче, ще ни пишѫть тепрьва. Кирко прѣстанѫ отъ вчера да работи въ болницѫ-тѫ, като се рѣши да не остая въ Одесѫ, а бы можялъ и тукъ да послужи хубаво, защо-то добрѣ е съ всичкы-ты докторы, нъ като нѣма срѣдства, здраве да е! Прѣди да оставимъ Одессѫ азъ быхъ

желала, да се случи да ся видиме съ Вась, защо-то, както и да е, нъ ще дойде единъ день, по причинѫ на обстоятелства-та, и Ви да оставите Цари-градъ, та баре да е пò-скоро.

Анастасийнъ Младенъ ходи на Кишиневъ за мѣсто, и при всичко, че той занесьлъ (каза ни отпослѣ) цѣлы 7 писма рекомандателны, не сполучи за мѣсто. Зарань тыи трьгвать за въ Москвѫ, гдѣто пò лесно ся намира мѣс о. Боневъ такожде трьга за тамъ. Клѣта Анастасия и мѫжь-тъ й ся много кахѫрны, кахѫримъ ся и ный заедно съ тѣхъ, нъ нѣма какво да сторимъ, ами пакъ ходилъ, ако не всякой, а то на прѣзъ день на булеваратъ на расходъ. Снощи музыката свири „Гдѣ улѣтехте дни невозвратны“ менѣ ми толкова домилѭ, що-то си поплакахъ въ тьмнинѫ-тѫ. Отъ своя странѫ Анастасия полегичка приглашяше музыкѫ-тѫ. Припомнихмы си за невозвратны-ты дни! Анастасия мрази Одессѫ, знаете защо? Нѣма какво да ручѭ: М е р и ш е и в с и ч к о. Разбира се подирь признаванието й пожелахъ й легкъ чясъ. Друго ново оттука нѣма. Домашни-ти наши сѫ всичкы добрѣ и заедно съ мене поздравляватъ уйчя Найдена, Васъ, и дѣца-тѫ. Азъ Ви цѣлувамъ и рѫкѫ и сьмь

Ваша Рада.

Отъ Г. Василева получихъ 25 тур. лиры, записъ не сѫ зели, нъ щѫ имъ дамъ.

1364. — Докторъ Кирковичъ на служба въ Кромъ. Съ какви условия ще служи. Боневи заминали за Москва. Христо Павловъ въ Одеса. Петко Каравеловъ ще замине за Влашко. Одеситѣ българе студени. Пак. 52.

Одесса, 8 Юлия 76 л.

Милая ми Нанко,

Днесь Кирко получи писмо отъ Уѣздъ Кроми въ Орловскѫ-тѫ губерниѭ; выкатъ го оттамъ за докторъ и му прѣдлагать веке условия-та си, кои-то, както Ви писахъ минѫлѫтѫ недѣлѭ, сѫ: 1400 рубли плата, квартира и дрьва, нь кола и конь за насамъ натамъ отъ насъ си. Освѣнь това още нѣколко пункта условия отъ Кирковѫ и отъ тѣхнѫ странѫ. Сѫще-то мѣсто гдѣто ще да живѣеме, както ни пишѭть, е селце, нъ вѣроятно на близо ще да има доста или поне нѣкои помѣщици, съ кои-то да ся сношавамы. Както и да е, и мѫчно да ни ся покаже това дълечно мѣсто, то обаче ще ся прѣнася съ трьпѣние, като си прѣдстави чловѣкъ, въ каквы отчяяны мѫки ся намирать сега всичкы-ты наши роднины, па и цѣлый народъ. Отъ другѫ стрьнѫ, нека, за прьвъ пѫть, прѣдпочетемь, какво да е мѣсто, па за послѣ чловѣкъ всекакъ направвя. Анастасия и Младенъ побрьзахѫ за въ Москвѫ и добрѣ сторихѫ, че тукъ въ Одессѫ напрасно щяхѫ да си ѣдѫть парыци-ти: оттука мѫчно може да ся намѣри мѣсто, защо-то тука ся не изучвать докторы. Нѣкои си ми думать, че на Младена пò-мѫчно щяло да ся намѣри мѣсто, отколко-то Кирку, защо-то той быль оставилъ Блг. само за еднѫ женѫ, другы (наши-си) набутвать и Кирка, защо не е отышелъ, нъ азъ искамь да кажѭ, че безрасудно было бы отъ неговѫ стрьнѫ да ни остави, толкова души! И утѣшавамь ся! Прѣди да трьгне отъ Одессѫ (въ Понедѣлникъ) Анастасия, горка-та много ся окайваше, какво ще прави самѫ, безъ дружинѫ и безъ языкъ до негдѣ. Тя бяше писвала на сестра си да дойде за дружинѫ, нъ отъ думы-ты на Г. Бонева, азъ познахъ, че сестра й го е зела за докачение. Павловъ пристигнѫ тука добрѣ; горкый, какъ ли го не сѫ хванѫли и на морето: Вѣчна-та негова метода на ли е, да ся прави на святоша и да докарва впечятление съ работы-ты си? Така и сега, негова Милость разсказва (нъ не намъ) на нѣкои тукашни коконы, че много, много ся е изстрадалъ въ Турско!!!! И желѭть го горкый! Павл. живѣе у наслѣдникъ-тъ на Никол. Мирон. Никола и той утрѣ съ него отыва да живѣе въ тѣхный чифликъ въ Кіевъ. — Петко Каравеловъ пристигнѫ тука въ недѣлѭ. Той ще врьви въ Влашко. Кар. много ся горящи съ тукашны-ты блъгары, че сѫ, наистинѫ, страшно студени. Помагатъ на бѣжанци-ты бльгарчета съ чюжды-ты пары и то пакъ съ голѣмѫ неохотѫ. Сами обаче не сѫ още пожертвовали нищо, доколко-то знаѭ, за Блъгар. ползѫ, а отъ

другѫ странѫ само, униживатъ бльгары-ты, че были дураки и пр. и пр. Вѣрвате ли, че ми става лоше отъ тѣхны-ты думы, като трѣбваше напротивъ да жялѭтъ, клятый народъ. Само азъ много страдамъ, като мыслѭ за наше-то бѫдеще и имамы ли го, или така ще си починемъ, Богъ знае. А за клеты-ты роднины нѣма и какво да думамъ: умрѣлы-ты, уви! оплаквамъ, начесто, а за живы-ты, не знаѭ какво отъ Бога да искамъ и кое ще да е по̀ добро. Клѣта-та ми майка и братя, живы ли сѫ, не знаѭ, защо-то ми не пишѫтъ. Утѣшевамъ ся впрочемъ много че поне Уйчо Найденъ съ всичкы Васъ е въ безопасность, при всичко че сьмъ увѣрена за голѣмы-ты му страдания за сѫдбѫ-тѫ на нашенско. Жялѭ много, че не ми ся случи да додете тука, та поне още единъ пѫть да ся повидимъ. Както ся вижда ный утрѣ вечерь-тѫ ще да трьгнемъ по желѣзницѫ-тѫ. Въ Кіевъ ще да прѣсѣдимъ единъ день, за да си починемъ едно, и друго да ся повидѭ кое съ кого. Като пристигнемъ на Кромъ, азъ щѫ Ви пишѫ, нъ, мила Нанко, пишѣте ми и вый, отдѣлявайте помалко врѣмя за утѣшение и менѣ, като знаете, какво значение, щѫтъ да имѫтъ писма-та ви всякога . . . .

Като оставимъ наши-ты си работы, одесскы новины нѣмамъ да Ви съобщѫ нѣкои забѣлѣжителны, освѣнь може тая: че минѫлѫ-тѫ сѫбботѫ ся далъ тукъ спектаклъ за ползѫ на Южн. Славяны и полза-та отъ него ся искачила чякъ до десять рубли!! Вообще Одесса-та е повече Еврейскый градъ.

Съ нетрьпѣние очяквамь да сьмне, може отъ Васъ да ми дойде писмо, а може и да ми сте срьдити, че ушь не Ви сьмь была писвала, както иска да мя увѣри Г. Павловъ, кому-то ушь Ви сте ся оплаквали. Язѫкъ! тия ся не видяхѫ съ Ан. Кирко нашь искаше и той да Ви пише, нъ като си има грыжѭ насамъ натамъ за да испрати калабалѫци-ти напрѣдъ нѣма врѣмя, нъ мя моли да поздравѭ Уйчя Найдена, Васъ и дѣца-та и отъ него. Всичкы-ты наши также Ви поздравлявать. Дѣца-та ми отъ жярѫ-тѫ сѫ вялы, особенно Марійка, на Стоянчя по̀ минѫ: той си вирѣе. Тый Ви цѣлувать рѫкѫ.

Сама азъ най-искренно поздравлявамь Уйчя Найдена и Васъ съ дѣца-та и желаѭ на всичкы Вы добро здравие и добро видѣние. Прощавай-те, мила Нанко, и незаборявайте мя! Цѣлувамь Ви рѫкѫ и сьмь

Ваша Рада

P. S. Отъ такова лоше мастило не сьмь никого писала, та ми прощавайте, ако съ трудъ разберете писмо-то ми

Сѫща.

Тука се чю, че въ Пловдивъ затворили всичкы-ты чорбаджіи и Гешовци-ты. Истина ли е това несчястие.

1365. — Пѫтуване до мѣстоназначението. Поминъкъ въ Мухово. Добри и гостолюбиви съсѣди. Пак. 52.

Въ Орловская губерния, Кромская Управа,

Село Муханово, 25 Юлия 76.

Любезный ми Уйчо Найдене,

Сѫщый день, кога-то въ Одессѫ очяквахѫ да дойде Ген. Игнатьевъ отъ Ц-градъ (пароходъ-тъ по тѫѭ причинѫ и закѫснѣ), вечерь-тѫ ный излѣзохмы отъ Одессѫ по желѣзницѫ-тѫ за къмъ Кіевъ и Орелъ. Благодарение на репутацѭ-тѫ Кирковѫ въ Орл. губерн. намъ за скоро врѣмя излѣзе мѣсто за службѫ. Азъ два пѫти писвахъ за това на Нанкѫ въ Ц-градъ, нъ и сега щѫ Ви повторѭ, съ каквы условия Кирко прия мѣсто-то. Платкѫ му давать 1400 р на годин. кѫщѫ и дрьва также готовы и 2-мина стража да ни вардѭтъ, защо-то кѫща-та (ако и да е една много добра и каменна сграда) се намира на 15 минуты разстояние отъ само-то село. Отъ своя стрьнѫ Кирко е длъженъ да приимѫ въ опрѣд. врѣмя болны отъ съсѣдни-ты села, а также да посѣщава сосѣдни-ты помѣщици, кога-то го тѣ выкать и разбира ся за платкѫ. Кирко всякой четврьтъкъ ще посѣщава единъ пунктъ, дѫлечъ отъ насъ на 20 вер. а коне-те и кола-та за нашѫ смѣткѫ. Има и фельд-

шерь. И тый Вый видите, Уйчо Найдене, че оть малко малко ный смы ся веке нарядили, нь дльжиме за разноскы-ты оть Одессѫ до тука и за покупкы домашни потрѣбы 200 р. Тая сумма, мыслѭ не е чюдна защо-то и фамилията ни и разноскы-ты за неѭ не сѫ малкы. За наше счастие тука има доста мобель, та нѣма да харчимь самы. Гдѣ-то ще рѣче, имамы занапрѣдъ добры надѣжды, само здравье да е!

Въ Кіевъ прѣсѣдяхмы 24 ч. Ходихмы въ Левашевскый Пансіонъ, гдѣ-то ми ся радвахѫ безкрайно. Вѫтрѣ въ Россіѭ не е като въ Одессѫ: на Блъгаре-ты тукъ повяче съчювствовать. Въ Орелъ спектакли, прогулкы и пр. все въ помощь на Блъг. се давать. Много проповѣди по села-та се казвать все за въ нашѫ ползѫ.

Отъ полит. новины по слѣдня коя-то научихмы въ Орелъ бяше за посичяние-то Османъ Паша, за робство-то на Селима и за незавидно-то положение на Мухтара, за кого-то впрочемъ незнаемъ, какво станѫ. Цѣлѫ недѣлѭ не смы чели вѣстницы, защо-то финанси-ты не ни го допущахѫ, нъ утрѣ Кирко ще да пиши веке за „Русский міръ“ защо-то тяжко ни ся види, като смы далечь отъ всичко мило и драго, па и да нечетемъ! Благодарение, впрочемъ, на дѣца-та, че не ни оставѭть да ся притѣснявамы и да мислиме за минѫло-то и за настояще-то. Отъ другѫ стрьнѫ Кирко има тука много добры приятелы, отъ кои-то по главны сѫ Нарышкини и Цурикови. Още кога бяхмы въ Орелъ, Нарышкинъ кому-то Кирко е крьстилъ дѣтенце, ни прѣдложи два екипажа, въ кои-то отыдохмы на жена му на гостье въ село Богданово нейно имѣние. Безъ прѣувеличение, Богдановкѫ е прѣкрасно мѣсто, а кѫщы има нѣколко и великолѣпны. Тамъ закусихмы и обѣдвахмы и послѣ, пакъ на тѣхны конье ни испратихѫ до Цуриковы въ Лебедкѫ (мѣсто, гдѣ-то Кирко е служилъ) И въ Богд. и въ Лебед. Кирка срѣщахѫ съ най-голѣмѫ радость „неужели Кирилъ Степановичь, неужели Ви опять къ намъ!? Цуриковы и Наришкыни сѫ отъ много добры фамилии. Цуриковы имѫтъ 3 момы и 2-тѣ отъ тѣхъ сѫ подали прошение Государинѣ-Импер. да постѫпѭть на Казенный счеть за сестры милосердія Болгарамъ. Лебедка по мѣстоположение-то си е рай-Божий. Тамъ спахмы 2 вечеря и послѣ по желѣзный пѫть ся врьнѫхмы въ Орелъ и на другый день вече тръгнѫхмы за насамъ. Виждате сега, Милый Уйчо Найдене, че насъ видимо Провидѣние-то покровительствува.

Удома смы, всичкы, слава Богу здравы, мѫчно обаче навыкнуваме на черный хлѣбъ. Марийкѫ го неще положително. — Кирко заедно съ всичкы-ты домашни Ви поздравлявать най-искренно. Сама азъ цѣлувамь рѫчицѫ на Нанкѫ и Вамъ и желаѭ Ви отъ Бога здравие и Вамъ и на милы-ты Ви дѣчица. Добро видѣние.

Ваша Рада.

Азъ мыслѫ, че може Нанкѫ да е още въ Ц-градъ, та и ней щѫ да пишѫ, защо-то не можяхъ да получѫ отъ неѫ скоро писмо, та да знаѭ на вѣрно.

Адресъ-тъ ни е: въ Орловской губ. Кромской-Земской Управѣ, для передачи К. Кирковичу въ с. Муханово.

1366. — Д-ръ К. Кирковичъ се поминалъ Неутѣшното положение на жена му. Участието на Наришкини и Цурикови въ нещастието на семейство Кирковичъ. Пак. 52.

Прието 8 Ноемвр. Отгов. 30 Ноем.

Кромь 28-и Октябр. 77 г.

Многоуважаемый Уйчо Найдене,

Уви! Провидѣніе-то Божіе ми испрати едно оть най-тяжкы-ты испытанія въ живота на человѣка: Смрьть-та похити най-голѣмѫ-тѫ ми радость, най-голѣмо-то ми утѣшеніе и надѣждѫ. Кирко мой ся derminѫ отъ скоротечнѫ чахоткѫ на 22-и Окт. въ г. Орелъ. Мыслѭ да сте получили одавна телеграмѫ-тѫ, коя-то Ви испратихъ на сѫще-то 22-ро число. Нямахъ силѫ и смѣлость до сега да Ви напишѫ и сама, па и днесь, ако и да Ви напишѫ, не взирайте ми ся за нищо. Щѫ Ви явѫ на кѫсо: Стары-ты киркови друзья: Нарышкини и Цуриковы быдохѫ наши спасители и благодѣтели послѣ смрьть-тѫ Кирковѫ; три цѣли денья тыи ни вардихѫ и денье и нощѣ, доклѣ да ся помине, рыдаяхѫ заедно сь нась и ни утѣшавахѫ ангелски. На-

рынкинъ ся стсина: той да заповѣда за едно, той да расправя за друго. Той по хорони нашъ Кирка твърдѣ прилично, твърдѣ чювствително и на свой счетъ". Тия добры хора, ради" обожаемаго имъ Кирочка, отнесохѫ ся и съ мене като съ дѫщерѭ и не ся успокоихѫ, доклѣ ни не намѣрихѫ най-добрѫ кароцѫ, прѣкрьстихѫ ни на пѫть и тогава само оставихѫ Петербурскѫ-тѫ гостинницѫ. Опѣваніе то на Кирка бяше въ недѣленъ день (на 23-и) и така мнозинѫ го видяхѫ и мнозина го съ насъ оплакахѫ. Ахъ, Богъ да го прости легка да му е прьстьта на гроба: но той нѣма да ся заборави тука никога, а азъ няма да го прѣжяла до гроба. Тукашня-та управѫ, тукашне-то земство плачятъ за Кирка, кого-то тьй праведно оцѣнихѫ. Изъ памяти къ нему земството ще да ся помѫчи да ни задрьжи въ сегашнѫ-тѫ квартирѫ, ако ли ся поиска тя за другый д-ръ, то щѫтъ да ми дадѫтъ другѫ квартирѫ съ дрьва. Кирко ни остави само 300 руб., кои-то разбирася, при другы обстоятелства, сир. ако той клетникъ-тъ да харчяше поне по някога за себе се лишне, не быхѫ остали.

Ахъ, колко сѫ сбѫднѫхѫ мои-ты думы, мои-ты прѣдчювствія, че Русси-ты щѫтъ земѫтъ голѣмо участіе въ насъ, какво-то и да ся случи. Нѣмамь ли право, гдѣто всякога, па и сега ся прѣклонявамь прѣдъ тоя святъ народъ: Русси-ты. —

Тыя дни членъ Управ. Разуваевъ е пратилъ да ся печята въ Орлов. Вѣстникъ статіѭ за покойный мой Кирка. Той ся старае такожде да намѣсти нашъ Ивана въ болницѫ-тѫ за Фельдшеръ съ платкѫ до 20 р. за мѣсяцъ — и това е голѣмо утѣшеніе за мене и особенно за длѫгый мой хвостъ — большая семья. Много души мя утѣшявать съ Ваше-то имя и положеніе. — утѣшавамь ся и азъ и не прѣстаямь да жялѫ моя милъ Кирко, добрѫ-тѫ душицѫ и горящѫ-тѫ му любовь на кого-то ни минутѫ не заборавямъ. — Простѣте ми, Уйчо Найдене, гдѣто не отговорихъ на писмо-то Нанино отъ 25 Септ., па и сега не могѫ още да й пишѫ, че срьдце-то ми много копнѣе. Поздравленіе на Нанѫ на дѣца-та и на Христя Нанинъ (писмо-то му получихъ). Поздравлявамь и Васъ и сьмь Ваша

Неутѣшима Рада Кир.

Моя клята Марійка живѫ ся е разболяла за „Татинча".

Ще да живѣѭ съ надѣждѫ, че Блъгарско най-послѣ ще да ся освободи и че единственый ми Уйчо нѣма да заборави и мое-то несчастіе.

29 Окт.

Вчера, кога-то писмо-то ми за Васъ бяше веке свршено получихъ отъ Орелъ писмо отъ М-me Нарышкина, и двѣ телеграмы: отъ Васъ и отъ Кирковъ пріятель въ Одессѫ — Стоманяковъ, кой-то обожяваше Кирка и обратно. —

Пытате, въ какво положеніе ся намираме и какъ да ми помогнете. . . . . . .

Сега за сега въ насъ още прѣобладава отъ всичко друго жялость и скръбь по загубеный на вѣки нашь благодѣтель и кормилецъ; за послѣ щѫ Ви пишѭ полегка-легка. Въ друго отношеніе за сега управа-та ще да ни помогне съ квартирѫ и дрьва. Провизия за зимѫсь доста имаме: зеле, барабой 50 мѣрки, грахъ, лукъ кокошки — до 15, патки до 15 и др. дребни нѣща. Задруго, какво то бѫде щѫ Ви пишѫ. М-me Нарышкина ми пише да й пишѫ откровенно какво ни трѣбва, и че тя е готова и послѣдне-то си да раздѣли съ мене. Ахъ, такывы Ангелскы душици, такывы великодушны жены сѫ много рядко и почти исключеніе. Тя ся обричя, че зимась ще да ни дойде на гостье, а на Пролѣть ако клето Блъгарско не ся успокои и освободи выка ни въ нейно-то имѣніе на гостье — на цѣло лѣто; ако ли ся освободи Блъгарско, то ще да ни помогне да си идемъ тамъ.

Вый знаете, колко срьдце-то ми гори за Блъгарско, затова едничка-та надѣждѫ е на него и на Васъ, кой-то можете да мя нарядите на нѣкоѭ почтеннѫ службѫ съобразнѫ съ слабо-то ми здравье.

Прощавайте Уйчо Найдене, желаѭ Ви добро здравіе и добръ успѣхъ въ всичко за общо-то наше щастіе.

Ваша Рада.

1367. — **Почитатели на Д-ръ К. Кирковичъ. Добри спомени за него.** Пак. 52.

Прията 27 Ноемвр., отгов. 30 Ноемвр.

Кромь, 16-и Ноемвр. 77 год.

Любезный ми Уйчо Найдене,

Получихъ писмо-то Ви отъ 24 Окт. и ся надѣѭ, че и Ви сте получили до сега мое-то писмо. — послѣ Кирковѫ-тѫ смрьть, и знаете сега, че ный смы въ Кромь — въ Земскѫ-тѫ квартирѫ, при Болницѫ-тѫ. Тыя дни очякват тука новъ д-ръ; и ако той поиска именно Земскѫ-тѫ квартирѫ, то за насъ (или за него) ся готви една още по̀ добра кѫщѫ отъ тѫѭ, гдѣто смы сега. Азъ обаче молѭ Бога, дано Д-ръ-тъ да нѣма притензіѭ на сегашнѫ-тѫ ни квартирѫ: едно защо-то всичко смы си вече натѫкмили за зимась и друго, защо-то моя Марійкѫ е едно отъ най необикновены-ты дѣца — чювствителна и паметлива бескрайно. Тя, клята-та никакъ не може да забрави за покойный Татинчо и не ся исказва направо, и все съ набутни съ плачове и капризы. Има тука една акушерка, която дохождаше въ Орелъ, кога бяхмы и ный, та по нея пращахъ нѣщичко на дѣца-та. Послѣ смрьтъ, кога и акушерка-та си дойде, Марійка дотолкось сврьзва воспоминаніе за баща си съ Марья Евгеніевни — акушеркѫ-тѫ, что-то като ѭ види трепере и рыдае жялно, а трѣбва да Ви кажѭ, че тая акушерка е сестра на учителкѫ-тѫ, — наши комшійкы, кои-то и напрѣдъ и сега повече дохождатъ у дома. Всичкы-ты ни знакомы желѣѭтъ много Марійкѫ и желаѭтъ отъ срьдце дано си останемь зимась тукѫ.

Смѣткѫ-тѫ сь управѫ-тѫ не сьмь още видѣла, но трѣбва да има до 400 рубли остали за насъ. Зарань въ другый день щѫ да идѫ, да получѫ парыты и 300 руб. ще да отдѣлѭ за въ банкъ-тъ. Съ стотѣхъ мыслѭ да ся поминеме някакъ зимаскѫ. Иванъ служи въ Болницѫ-тѫ; зима 20 руб. на мѣсяцъ. М-те Нарышкина (жена Ивана Алексѣевича) ми пише и утѣшявамъ често; тя всякога мя пыта „Какво ти пише уйчо ти“. На послѣдній въпрось азъ ѝ отговарямь; че за мене другъ баща и покровитель няма на тоя святъ, освѣнь Васъ, па и Вамъ щѫ да кажѫ, милый Уйчо Найдене: Вый знаете моя святъ животъ, моѭ-тѫ осторожность въ отношеніе къмъ другы-ты, сь което сьмь си спечелила и сега си печела уваженіе; вѣрвате ми, че азъ и сега тьй живѣѭ, както и прѣдъ очите Ви Пловдивъ много години живяхъ слѣдователно, нѣма да трьсѫ и да ся лѫжѫ съ другы покровители — а само Васъ щѫ да имамь за бащѫ и руководитель — Провидѣніе-то Божіе, види ся, така е искало. — Тяжко, много тяжко ми е, гдѣто сега е зима, та не могѫ да се прѣселѫ кѫдѣ Васъ, за да живѣѭ что годѣ по весело, защо-то тука нѣма роднины, а да ходѫ по гостье — не ми е въ характера, а като не ходѫ, то и не дохожда никой, освѣнь учителкы-ты и единъ членъ отъ управѫ-тѫ, Разуваевъ, който уважяваше и оцѣняваше Кирка и му написа добръ некрологъ. Колко е утѣшително за мене, да слушямь достойны похвалы за покойный надъ кого-то слѣдили твръдѣ внимателно и оцѣнили и като добраго чловѣка и като славнаго доктора. Особенно, въ тоя случяй, лесно ся изражява единъ Баронъ, Моренщильдтъ, кой-то е ходилъ на ловъ съ Императора Александра II (на кого-то дѫщеря му играла хоро съ Царя минѫлѫ-тѫ зимѫ), като казвѫ: да оставимъ Кирковичя като чловѣкъ, но той и въ медицинско отношеніе е былъ на высотѣ своего званія. Моренщильдтъ има много дѣца и всѣкога выкаше Кирка, не иначе какъ „дорогой Докторъ“. Той ни посѣти и въ Петербурческѫ-тѫ гостинницѫ, и сега много ся радвѫ за некрологъ-тъ, че е добръ и справедливъ. Менѣ лично въ Петерб. Гостин. Моренщильдтъ каза: Кромь никогa не е видвалъ и нѣма, струва ми ся да види таковъ трудъ и такавѫ честность, като въ Вашъ-тъ Супругъ. И така много добры думы утѣшявать срьдце-то ми, кое-то быде много честито, да си избере такъвъ другарь и много злочесто, да го загуби въ минутѫ-тѫ, когато най-трѣбваше да живѣе. Но стига! Нека да му е вѣчна память и легка прьсть.

На Нанѫ писахъ прѣминѫлѫ-тѫ недѣлѭ. Поздравѣте гы пакъ, а Васъ Уйчо Найдене поздравлявамь отъ срьдце и възлагамъ всичкѫ-тѫ си надѣждѫ.

Ваша Рада.

1368. — Животътъ у Наришкини. Какъ иска да се настани Рада Кирковичъ. Възпитанието на младитѣ българки. Пак. 52.

Прието 3 Юлия 1878.

Богдановка, 17 Юнія 78 година.

Многоуважаемый Уйче Найдене,

Писмо-то Ви отъ 30-й Май получихъ на 14-й Юній въ Богдановкѫ. Пожялихъ, че поѝтрано не знаяхъ за Г-жѫ Анастасіѭ, че е щяла да доходи въ Кіевъ. А отъ другѫ стрънѫ разсѫдихмы съ М-те Нарышкынѫ да поостанѫ нѣколко врѣмя въ Богдановкѫ — доклѣ ся минѫтъ горѣщины-ты и дано да ся поправѫ съ здравіе-то и азъ и дѣца-та ми. Въ Богдановкѫ дойдохмы на 10-й Юній. Имѣніе-то на Г-жѫ Нарышкынѫ е прѣхубавичко. Тука наблизо живѣѭтъ (отъ 7 вер.) и Цуриковы.

Колко-то за настаняваніе-то ми, Вы ако и да не пишете нищо, Азъ ето закякво щѫ да Ви помолѭ. Менѣ знаете, не ми трѣбва да мя прѣпорѫчвате въ Пловдивъ, понеже мя добрѣ знаѭтъ отъ всѣкоѭ стрънѫ. Азъ быхъ Ви помолилѫ, да имъ прѣдложите, ако бы да не пристигнѫ, прѣди да настанѫтъ работы-ты въ училище-то, да оставѫтъ содержяніе-то на пансіонъ-тъ дѣвическый (безъ друго трѣбва да ся нарѣди) на врьзъ мене, като пò на опытнѫ особѫ. Отъ моѭ стрънѫ, азъ щѫ да сьмь длъжна, да правѫ репетиціи всякой день и да приготовлявамь тьй дѣца-та въ уроци-ты. Ако това бѫде малко, можѫ да прѣподавамь и нѣкой прѣдметъ вѫтрѣ въ училище-то. — Ако прьличя, че ще може нѣщо такова да ся нарѣди, Вы ми пишѣте, тада сьмь свободна, ако ли не, то пакъ трѣбва да знаѭ, и тогава ще да ся излѣзе оттука пòрано и право за Софіѭ. Ако и отдалече, но много ся радвамь, че въ Пловдивъ работы-ты ся нарѣждать добрѣ. Газеты не сьмь чела нѣколко деню; затова и не знаѭ, какво рѣшява Конференція-та — Конгресъ-тъ.

Отъ Нанѫ получихъ въ Кромь писмо, а сега очяквамь съ нетрьпѣніе портреты-ты на Радкѫ и Гочя.

Свекрьва ми, Иванъ и Нона си сѫ въ Кромь. Петра е съ мене. Въ Богдановкѫ мыслѫ най-малко още мѣсяцъ да поживѣѭ. Адрессъ-тъ ми тука е тьй: Орловско — Витебской Желѣзной Дороги Станція Нарышкыно для передачи Р. П. Кирковичъ въ Богдановкѣ.

Въ Лебедкѫ има едно момиче на Андрея Топаловъ отъ наше село. То сѣди у бабѫ Цуриковицѫ, гледа ся и облича ся най-добрѣ — но да говори Блъгарскы е заборавило — и нарѣчіе-то му и русскы и блъгарскы прьличя като да е отъ Копривщскы-ты Кеменчеджіи. А това е единъ доста добръ примѣръ за мене да давамь ли Марійкѫ на Москвѫ отсега или да не іѫ давамь. Разговаряхъ ся за неѭ и съ Г-на Александра Нарышкына, той е на мой-то мнѣніе: Марійка трѣбва поне до 12 годинѫ да живѣе съ Блъгары и Блъгарскый животъ, за да не бы да не излѣзе ни то ни сё. И наистинѫ, въ Блъгарско азъ имамь кое що и голѣмъ расходъ за покѫщнинѫ не ще да правѭ; а само щѫ да работѫ, за прѣхранѫ мене си и дѣца-та.

Въ Лебедкѫ очякватъ тыя дни д-ра Визанкова — Блъгаринъ, кой-то е раненъ былъ въ грѫды-ты и е лежялъ въ Одессѫ. Съ еднѫ рѣчь, тука това лѣто има Блъгарско только въ миніатюрномъ видѣ.

Отъ срьдце Ви желаѭ, Уйче Найдене, най-добро здравіе и пòскоро добро видѣніе.

Ваша Рада П. Кирков.

1369. — Д-ръ К. Кирковичъ въ София. Условията за единъ лѣкарь тамъ. Тежка зима. Нѣмане храна за добитъка. Пак. 52.

Прието 25 Февр. 1875. Отгов. 2 Априлъ.

Много уважаемый ми Вуйчо Найдене!

Преминала-та недѣля ви писахъ отговоръ на писмо-то ви за работѫ-тѫ на Г. Ив. Джиджова, кое-то ся надѣвамъ да сте приели.

Днесь идѫ да ви съобщѫ нѣщо и за наше-то положеніе тукъ:

Живѣемъ въ х̃. Коцевж-тж кжщж, понеже ненамѣрихмы другж сгоднж; малко е стѣснително и за тѣхъ и за насъ но нѣма що да чинимъ. Подиръ Гергевденъ мыслимъ да заминимъ въ другж тѣхнж кжщж, но ней кирія-та й е доста солена, та затова гледамы да купимъ нѣкоѭ турскж кжщица та за двѣ-три години да й искарамы пары-ты съ гдѣто щемъ плащамы голѣмы киріи. Специрія сьмъ отворилъ на единъ мигданлъкъ — Куру-чешме, то е доста сгодно мѣсто, но само давно ѭ не затворимъ защо-то правителство-то тукж строго прислѣдва, както хикимы-ты, тъй и спецеры-ты, кои то нѣмжтъ дипломж. Тукъ има двама Доктора отъ аскеръ-тъ, които съставляватъ екзаменаціоннж коммисіѭ и испытватъ онези лица, които желаѭтъ да иматъ право да бждатъ спецеры и испытахж двама трима, на които и дозволихж да работатъ. Азъ представихъ нашъ Димитра да държи испитъ, но го намѣрихж още несъвершеннолѣтенъ да управлява специріѭ и затова го недопустнахж до испитъ; нъ ные си работимъ и никой още не ны е направилъ бѣлѣжкж, затова азъ щж си мълчѭ, че да видимъ какво ще излезе.

Относително до общество-то тукъ, мъжско-то нѣкакъ си го быва до негдѣси, нъ женско-то, като исключимъ само нѣколко жены, съвсѣмъ си го небыва и е много развратно.

Въ медицинско и слѣдов. въ матеріално отношеніе работа-та ми отъ день на день отива доста добрѣ: отъ гражданы-ты Евреи-ты ми правѭтъ доста добьръ алъшъ-веришъ, — слѣдъ тѣхъ Българе-ты и най-малко Турцы-ты, защо-то послѣдни-ты си иматъ Турчинъ Докторъ, а освѣнъ него, по турци-ты практикуватъ и аскерскы-ты докторы.

Новости отъ тукъ особенны нѣмамы, само че зима-та направи доста вредъ по добытъкъ-тъ; отъ нѣколко недѣли насамъ, току рѣчи, всякой день вали снѣгъ, дълбочина-та на кого-то въ поле-то достигналж повѣче отъ единъ метръ. Презъ дни-ты имамы и доста голѣмъ студъ — до 22° R. Храна-та за добытъкъ-тъ достигнж доста высокж цѣнж, а главно-то е че и съ пары ся ненамира. Разсказватъ, че преди нѣколко дена въ едно отъ околны-ты села, единъ богатъ селянинъ, като обиколилъ много села да търси хранж, върнжлъ ся празянъ; и като отишелъ при овце-ты си, послѣдны-ты, като мыслили, че той ще гы нахрани съ нѣщичко, заблѣяли и ся спустнжли къмъ него; въ това время той изважда отъ джебъ-тъ си жылтици, прьснжлъ гы предъ овце-ты и като рѣкалъ „яжте сега злато, та ся наяжте,“ отишжлъ и ся обѣсилъ!

До таково състояніе сж достигнали скотовъдци-ты тукъ, па ги чака още по-голѣмо зло, като снѣгъ-тъ ся нетопи.

Ные у дома смы всички живо-здраво; всичкы поздравлявамы всички ви.

2 Февр. 75. Вашъ покорный слуга
София К. Кирковичъ.

132. ИВАНЪ КИШЕЛСКИ.

1370. — Честитяване Герову консулски чинъ. Недѣжда за подобрѣние българскитѣ работи. Кишелски иска да се види съ Герова. Кишелски ще иде въ Петербургъ. Бждещъ учитель. Пак. 53.

20 Юлия 1857. Отг. 25 Юлия.

Господинъ Найдене!

Днесъ въ 5 часа додохъ въ Адріанополь щяхъ да пиша по-обстоятелнѣе, но като видяхъ, чи Господинъ Захарія тржгва за въ Самоковъ немахъ никакъ время, заради това вы и въ кратцѣ пиша. —

Пжрво поздравлявамъ вы сасъ новото Высоко Ваше званіе, за което много ся зарадвахъ и мысля чи нашитѣ сега работы ще тржгнатъ напредъ ако и отъ нынѣ натагакъ пакъ продолжавате за да дѣйствовате исключително за общіатъ бжлгарски интересъ, сасъ сжщитѣ пламенны чувства, какъ-то и по пжрвомъ дѣйствовахте; и ако на всичкитѣ бжлгарски работи и отъ нынѣ натагакъ гледате пакъ сос пжрвото свое бжлгарско око. Второ тваржди желаяхъ за да ся видимъ и не зная веки какъ

ще работата стани, защото отъ кади парата самъ много кѫсъ. Необходимо е за да ся со Васъ видя защото имамъ много полезнаго да ви сообща; да видя да похоратувамъ днесъ сасъ негово Высокоблагородіе Господина Ступина, а чи да видя какво ще ми онъ кажи. Отъ кадето поминахъ работа та която по обстоятелно ще вы сообща, когато дода (ако ся збѫдни желаніето ми), трѫгна твѫрди благоразумно и добре.

Отъ кади страната на Господина Палаузова узнахъ нѣкои си въ Габрово работи, които воистина, чи гледатъ заползата блѫгарска, но гонятъ по видимому чисто личенъ интересъ; незная да ли ще знаите тѫзи работа.

Азъ сега отхождамъ за въ Петербугъ работата тѫй ся обѫрна и трява непремѣнно за да отида но къ несчастію всичкіятъ ми харашлакъ остава 462 гроша. — Прощавайте.

Панорамата ме бѣше турнала нѣкои си время въ затрудненіе, дѣто незнаяхъ какво да зафана и накадѣ пѫрво да отида.

1857 года 17 Юля. Вашъ искренный другъ
Г. Адріанополь. Иванъ Кишелски.

Никому не казвайте чи ще отида въ Россіята, защото подирь малко время искамъ пакъ да ся вѫрна зада стана тукъ учитель. Това мые сега званіето, сѫщото пиши и въ тескерята ми. Котлянытѣ ма прѣслѣдоватъ и общо желаятъ зада стана тамъ учитель, но азъ имъ отказахъ въ това за тѣхнытѣ школски и епитропски безпорядки. За това моля вы ако ся случи нейди разговоръ за мене, не поминувайте за мене нищо, нито за моитѣ работы, защото споредъ сегашнитѣ обстоятельства похвалата по много разваля нежели исправя. — Прощавайте

Даскалъ Иванъ Попъ Кировъ.

1371. — Миладиновъ и Даскаловъ въ Москва. Мнѣние за Рачински. Животътъ на българетѣ въ Москва и Петъръ Феодоровъ. Кишелски и Одеското българско благотворително общество. Егоизъмътъ на Н. Хр. Палаузовъ. Ивановъ, Палаузовъ и бѣжанцитѣ въ Бесарабия. Българе емигранти въ Петербургъ. Райчо Николовъ. Ангелъ Феодоровъ. Отчаянието на Кишелски. Той ще замине за Кавказъ. Пак. 53.

Января 25-го 1858 года Петербургъ.

Въ Одесское Болгарское благотворительное общество
Господину Николаю Христофоровичу Палаузову.

Мнѣ весьма пріятно было, видѣвъ, что наши здѣсь въ Москвѣ живуть очень дружно и миролюбиво на взаимно согласныхъ основныхъ началахъ.

Въ Москвѣ дѣла наши принимаютъ несравненно лучшій прежняго видъ. Меладиновъ бѣдный жаловался, что невовремя высылаются ему денги изъ общества. Даскаловъ составилъ оуличныя (sic) записки подъ заглавіемъ „реякція въ Европейской Турцій.

Рачинскій случайно засталъ меня въ Москвѣ, онъ пріѣхалъ сюда тоже по дѣламъ Болгарій. Его энергія и благонамѣренныя дѣйствія свидѣтельствуютъ, что имя его современемъ будетъ начертано на первыхъ страницахъ нашей народной Исторій. Ему и всѣмъ намъ очень непріятно было, когда переданы были слѣдующія слова Г. Спіридона Николаевича Петербурскаго Палаузова: чтобъ Рачинскій не мѣшался въ Болгарскія дѣла потому, что мѣшаетъ Болгарамъ (эти слова передали ему Аксаковъ) Московскіе Славяножилы принимаютъ живѣйшее участіе въ дѣлахъ Болгарій и есть болшая на нихъ надѣжда.

Въ Москвѣ мнѣ одно только непріятно было именно: односторонная и частная корысть Господина Федерова. Вотъ, что про него мнѣ разсказали: явившись, говорять, въ Москвѣ, началъ по произвольно-заведенному себѣ когдато нѣкоторыми лицами порядку и проч. Подобный здоръ, говорятъ, намъ непонравился, поэтому между собою согласились и постановили себѣ правила, по которымъ всѣ Болгаре пріѣзжающее въ Москву обучатся, должны поступать. Въ послѣднее время волонтеры и прочіе авантюристы на скучилъ всѣмъ и каждому, особенно въ Петербургѣ,

гдѣ едвали не составили себѣ общее заключенье, весма для насъ невыгодное. Къ нашему несчастью Вы, какъ будто нарочно поторопились подтвердить это мнѣніе: обратнымъ требованіемъ отъ Русскаго Правительства тѣхъ несчастныхъ 100 рублей серебромъ, которыя подъ моею роспискою Вы мнѣ взаимнообразно дали, а не Правительству. Подобное пособіе Одесскаго Болгар. Благотворительнаго общества, навело весма непріятное здѣсь впѣчатленіе.

Пріѣхавъ въ Петербургѣ я немедленно явился Его Прев. Егору Петровичу Г-ну Ковалевскому. Но какое было мое удивленіе когда онъ, прочитавъ Вашу холодную рекомендацію, сразу понялъ Васъ, и тутъ же спросилъ меня: отъ чего, общество Ваше объ Васъ такъ холодно отзывается й . . . . Вѣроятно Вы не поладили съ Одескимъ обществомъ, потомъ коснулся обшаго характера Болгаръ, далѣе заговорилъ объ деньгахъ (100 рублей) и вывелъ весьма удовлетворительное заключеніе, которое самы себѣ можете представить. Это значить тонкая дипломатика Вашей системы: чтобы всѣхъ пріѣзжающихъ въ Петербургъ устранять. Ладно! Повѣрь Николай Христофоровичь, что въ эту минуту со стыда я бы охотно полетѣлъ въ самую глубокую пропасть, нежели слышать и смотрѣть въ глаза того лица подъ вѣденіемъ коего я долженъ былъ служить и постоянно находиться. — Повѣрь, что съ этой минуты, я не могу, при каждомъ съ нимъ разговорѣ, не припомнить, краснѣя, Вашу глупую и грубую ошибку. За подобный поступокъ и самъ даже сатана покраснѣлъ бы, еслибъ, когда либо діаволамъ пришлось другъ противъ друга клеветать. —

Вы неуспѣли окончательно уронить меня въ глазахъ моего начальника, потому, что въ эгоже время къ счастію моему входить и Коцебу, занимъ Муравьевъ, но не смотря на сильную и сознательную тутже рекомендацію Коцебу, не смотря на рекомендацію Хрулева и прочихъ знающихъ меня Генераловъ, не смотря на все это я не могъ помириться съ самимъ собою и съ Вашею не рекомендаціею, а чисто съ подрывнымъ документомъ Вашимъ, и решился, ради спокойствія души Вашей, рѣшился на Кавказѣ удалится. — Кажется, что это намѣреніе мое для Васъ не опасно, хотя, съ своей стороны я и теперь никакой для Васъ невижу опасности. Неужели Вы чувствуете не прямоту своихъ минувшихъ дѣлъ? Неужели боитесь, зато и всякаго подозрѣваете? Сжальтесь Николай Христофоровичь, надь самымь собою и надъ мелочностью характера своего, и не забывайте, что нашъ братъ, простой народъ, который едвали Вамъ замѣтенъ, весь характеръ Вашъ ему извѣстенъ и всѣ оттѣнки души Вашей отчетливо онъ читаетъ и видитъ на сквозь. (Попробую и я свои силы) холодностью рекомендаціи Вы какъ будто явно предостерегаете Правительство чтобъ оно не расточало свои щедроты и довѣрье, и какъ будто говорите сберегайте ихъ для моей болѣе заслуженной личности, и для, тѣхъ, коймъ я благоволю. Обратите, особенное вниманіе свое на одного меня: ибо одинъ IA — все. . . . . . . и проч. Вами сочиненная и членами Одесскаго Болг. общества безсознательно подписанная рекомендація представилась мнѣ не пустымъ дѣломъ на противъ я видѣлъ въ нее цѣлый адъ будущихъ интригъ; видѣлъ зависть, низость, мерзость гоненіе, кляузы и другіе безчисленно многіе мелочныя страсти, которыя унижаютъ, и бесчестятъ нашу родину, и вредятъ выголамъ ея.

Въ слѣдствіи этого я рѣшился удалиться въ самую отъ Болгаріи отдаленную глушь, рѣшился удалиться и тамъ погибнуть. Это для меня будетъ восто разъ пріятнѣе, нежели быть причиною будущихъ новыхъ непріятностей, которыя задѣнутъ общія наши достоинства и даромъ будутъ насъ унижать. Мнѣ пріятнѣе будетъ тамъ погибнуть: ибо „мертвые стыда не имутъ. Я знаю, что для Васъ это все равно. Вамъ цѣль нужна, чтобъ я въ Петербургѣ не существовалъ; вотъ и все. Радуйтесь она достигнута и трудъ Вашъ вознагражденъ день, одна только бездѣлица остается, именно: потомству титуломъ короновать Васъ за подобныхъ доблестныхъ успѣховъ Вашихъ. Вы право геніальный человѣкъ, только потрудитесь исправить и слѣдующіе два недостатка: неосторожность и предпріймчивую неопытность. Полировка и наружная форма не есть сусность дѣла. Откровенность эту я Вамъ говорю не изъ ненависти къ Вамъ, а изъ любвы къ роднѣ. Личность Вашу я люблю, но непрямыя дѣла Ваши терпѣть не могу. Я не знаю, почему мы никогда не сходились въ своихъ понятіяхъ? Неужели Вы или я выноваты? По этому не зная кто въ полномъ смыслѣ здѣсь выноватъ, я не могу и не хочу выдавать себя и свои сужденій за нормальное въ мирѣ мѣрило. Я постараюсь выразить здѣсь общій голосъ

който важнѣе всякихъ частыхъ сужденій; я постараюсь выразить Вамъ большинство голосовъ относительно минувшихъ и настоящихъ дѣйствій Вашихъ. Несмущайтесь Н. Хр. этой общей истены. Она сначала только покажется Вамъ горькою. Я знаю Васъ и Вашу воспріимчивость; Вы непременно воспользуетесь ею, и неминуемо она послужить Вамъ къ добру. Но это еще не все. Пока душа Ваша спокойна коснемся на минутку Вашего личнаго интереса и интереса Одес. Болгар. благотворительнаго общества: Неразъ бывалъ я у Князя и Егора Петровича Ковалевскаго, неразъ говорилъ ему про Васъ и про Вашемъ затруднительномъ положеніи. До какой степени слова мои здѣсь справедливы и безпристрастны можете удостовѣриться отъ нихъ самыхъ и отъ Рачинскаго. Ваша участь, говорять, поправится, дѣла Иванова пойдутъ лучше, а общество уже утверждено. —

На оба Ваши письма я разомъ отвѣчу. Въ первомъ Вы меня сознательно предупреждаете (вѣроятно, основываясь на свою рекомендацью) говоря: „не смущайтесь, Иванъ Киричь, препятствіями, они для Васъ не избѣжны" и проч. . . Силу значенія и источникъ этаго сознательна предупрежденія, я бы въ жизни, никогда непонялъ если бы проницательный умъ Егора Петровича не постигъ бы холодный обо мнѣ отзывъ Вашей премудрой рекомендаціи. Въ одномъ только я въ Васъ сумнѣвался, именно: въ неосторожности передъ Высокими благодѣтелями и покровителями нашей родины. — Но теперь и это сумнѣніе уже исчезло. — По всѣмъ дѣламъ Вашимъ видно, что Вы ради личнаго духовнаго или матеріальнаго интереса готовы на все. — Я забыть не могу, то особенное выраженіе въ глазахъ Вашихъ, когда первый разъ узнали, что меня въ Петербургъ требуютъ, ту поддѣльную услугу, какую въ послѣдній мнѣ оказывали, и тотъ отпечатокъ души Вашей, который ярко, какъ въ чистомъ зеркалѣ отражался въ дражайшей половинѣ Вашей. — Припомните сколько трудовъ Вамъ стойло убѣдить меня принять взаимо-образно изъ Благотвор. общества этихъ несчастныхъ 100 рублей серебромъ. Припомните всѣ Ваши въ отношеніи ко мнѣ поддѣльныя поступки, и, положа руку на сердцѣ, сознательно и откровенно скажите: не мучить ли за то Васъ совѣсть, хотя малѣйше? Также не грызетъ-ли Васъ совѣсть, какъ всякій разъ вспомните себѣ непрямыя и престрастныя дѣла своихъ минувшихъ време въ отношеніи къ некоторымъ личностямъ? Пора Ник. Христоф. бросить эту глупость, ни къ чему она Васъ неповедетъ. — Послѣдній разъ Вашъ рыцарскій со мною поступокъ былъ хуже когдалибо. Но во сто разъ неблагоразумнѣе поступили, увлекши за собою и прочихъ членовъ общества. Повѣрь другъ мой, что здѣсь не я страдаю, а честь нашей несчастной родины. — Своею рекомендацію Вы изволили выставить меня въ глазаˣ моего начальства чисто . . . право я не съумѣю какъ тутъ, по этому оставляю Вамъ мѣста дополнить его. Мнѣ изъ за Васъ совѣстно Николай Хр. Зачѣмъ поддѣльно Вамъ клеветать? Вникните въ это по основательнѣе и поимете до какой степени со сторони Вашей опрометчивость. — Ежели Вы это сдѣлали сознательно ради общей выгоды, или же безсознательно, то простительно, но ежели это сдѣлали съ полнымъ сознаніемъ изъ личныхъ интригъ или выгодъ, то Вы много, много виноваты. — Ибо, занимаясь общими дѣлами Вы не должны и не имѣете права, поступать какъ частной мелочной человѣкъ или чисто какъ отъявленный эгоистъ. Вамъ должно быть извѣстно, что итогъ дѣйствій эгоистовъ въ отношеніи къ общему благу всегда былъ есть и будетъ отрицателенъ. — Теперь ясно я вижу, почему не принятъ былъ Преосвѣщ. Инокентіемъ передъ моимъ за границу отъ ѣздомъ; понялъ почему кромѣ дышущихъ Вашими идеяли вы всѣхъ терпѣть не можете; постигъ причину почему съ большимъ для себя угнетеніемъ произносите имена: Наѳанаилъ Геровъ Рачинскій и . . . и . . . и проч. . . .

Позвольте Николай Христофоровичъ и мнѣ съ своей стороны также сознательно предупредить и попросту посовѣтовать Вамъ: или перемѣнить Вамъ роль своихъ общественныхъ дѣйствій или окончательно бросить это поприще, потому что впослѣдствіи доведутъ Васъ, Ваши неосторожные поступки до того, что Вы будете несчастнѣйшимъ человѣкомъ, осмотритесь кругомъ и убѣдитесь въ подлинность мои словъ. Это искренный и безпристрастный совѣтъ самаго приближеннаго неврага, а друга. — Пріимите совѣтъ друга и будете счастливы. — Мнѣ жаль Васъ Н. Христоф. потому что Вы, будучи одинъ изъ дѣятельнѣйшихъ нашихъ братій, затмѣваете свою дѣятельность, какими-то мелочными и ничтожными интригами, которыя не разъ задѣвали и задѣваютъ, хотя слегка въ настоящее время, обществен-

ную выгоду Болгаріи. Признайтесь, какъ и всѣми по оттѣнкамъ Вашихъ дѣйствій признано, что основаніемъ у Васъ служитъ не духъ національный, а что личный Вашъ интересъ замаскированъ въ народномъ духѣ. Здѣсь я не разбираю, каковъ этотъ личный интересъ: духовный ли онъ или матеріальный. Не мое дѣло. — Это всякому видно по оттѣнкамъ и образу Вашихъ дѣйствій. — Что основаніемъ дѣйствительно служитъ Вамъ не общій интересъ а частный, это весьма натурально. — Да иначе оно и не могло быть, потому что Вы человѣкъ семейный и небогатый. Поступая иначе Вы бы грѣхъ великій передъ Богомъ сотворили: ибо у Васъ семейство передъ которымъ неменѣе грѣха будете виноваты если только и задумать даже осмѣлитесь оставить его на произволъ судьбы. — Все это хорошо и справедливо. Но сущность дѣла-то вотъ въ чемъ: удовлетворятся этимъ народная потребность? И можетъ ли это служить основаніемъ извиненія для человѣка, который рѣшился и самъ не отказывается дѣйствовать въ пользу одной цѣлой націи? Также позвольте кстати спросить: могутъ ли всегда и во всѣхъ отношеніяхъ сосредоточиваться въ лицѣ однаго человѣка всѣ потребности того или другаго народа, всѣ его моральные достатки и недостатки, словомъ можетъ ли онъ быть формою общего? Ежели же не можетъ быть, то какъ тогда слѣдуетъ поступать желающему двигать дѣлами цѣлой націи? . . . А въ случаѣ появленія какихъ либо вредныхъ обществу стястишекъ? (sic) Тогда, по моему, лучше бросить это поприще, потому что дарованія тогда дѣлаются даромъ пагубными, особенно когда перемѣшанны съ гибельными для родины страстями. — Основываясь не на своихъ идеяхъ а на народныхъ, вотъ что я Вамъ скажу: что народъ, будучи, силою консервативною, то только онъ принимаетъ, и считается дѣйствительнымъ, что не въ моей и въ Вашей головѣ успѣетъ только зародиться и созрѣть, а что въ народъ проникнетъ и что сознательно онъ приметъ. — Это, великая и всемірная истина. —

Цѣль Вашего благороднѣйшаго стремленія Н. Хр. совсѣмъ не по этой скалистой и узской тропинкѣ, Вы заблудились въ тѣсную тропинку Ѩ. Вспомните, что въ послѣднихъ 5 лѣтъ Вы далеко ею увлеклись. Вспомните, что слѣдуемая Вамъ дорога не Ѩ а Мы; послѣдняя не въ примѣръ шире и глаже первой. Именемъ родины прошу я Васъ поторопитесь выкарабкаться изъ этаго непріятнаго для Васъ, въ послѣдствіи, положенія; поторопитесь вернуться, пока еще не совсѣмъ въ нее заглохли. — Ибо далѣе, говорятъ тропинка эта уже и хуже; поторопитесь и спаситесь, ради Бога, отъ этаго Діавольскаго искушенія. —

Я знаю, что на сочиненную Вами рекомендацію едвали прочіе члены Одес. Болг. Общества (какъ люди постоянно занятые своею торговлею, и какъ люди мало понимающіе оттѣнки Русскаго языка) едвали они обратили особенное на смысль ея вниманіе, слѣдовательно едвали они могли подозрѣвать, что подобная, какъ эта рекомендація, оставитъ непріятное объ обществѣ въ Петербургѣ впечатленіе. — Невыразимо-лучше было бы Н. Хр. годъ цѣлый ничего не дѣлать, нежели все время, какъ волъ работать и изъ личной мелочной интриги все разомъ перепортитъ. Спасибо, опять скажу, Рачинскому, что онъ въ это время былъ со мною и кое-какъ успѣлъ поправить дѣло. — Извинете Н. Хр., что это письмо посылаю не прямо къ Вамъ, а къ членамъ общва, это я сдѣлалъ нарочито. Потому что личность Ваша весьма тѣсно связана съ Одесскимъ обществомъ, и что Вы теперь глава его, а прочіе члены: руки и ноги головы. Слѣдоват. ихъ обязанность и поднести головѣ это письмо. Что это дѣйствительно такъ не подлежитъ никакому сумнѣнію, потому что ихъ произволомъ (по части общенародныхъ дѣлъ) правитъ Вашъ собственный произволъ, слѣдовательно Вашъ личный произволъ и служитъ основаніемъ произвола Одескаго общества. — Словомъ Вы независимое и почти самостоятельное лице сего дѣла. — Отлично . . . Но вотъ что отъ сюда вытекаетъ, что Вы, будучи душею и двигателемъ Одескаго Болг. Общества, должны не забывать, что и весь характеръ и всѣ оттѣнки Вашихъ минувшихъ и будущихъ дѣйствій будутъ: или короновать Васъ или же тяжело и горько на Васъ будутъ обрушиваться.—Чѣмъ масса, которую беретесь поднимать массивнѣе и тяжелѣе тѣмъ она, при малѣйшей неосторожности Вашей, сильнѣе придавитъ Вашу личность. — Это общій законъ природы. — Будьте осторожнѣе Н. Хр., потому что при Вашемъ „Ѩ“ характерѣ на Васъ лежитъ величайщая и тяжелѣйшая въ мірѣ обязанность. — Не забудьте еще и то, что у Васъ есть талисманъ не соединенія а разъединенія, который убиваетъ труды Ваши и унижаетъ отличнѣйшія черты Вашихъ достоинствъ. Припомните себѣ, что

гдѣ только личность Ваша, облеченная дѣлами служебно-народныхъ интересовъ, не появлялась, вездѣ и всега было неудоволствіе. — Талисманъ этотъ находится въ букву ꙖⰏ. Что слова мои здѣсь неприложны, я прошу Васъ самыхъ, это засвидѣтельствовать, Вашу собственную память, и не фальшивое сознаніе души Вашей. — Также прошу засвидѣтельствовать мои слова искренно признаніе и тѣхъ которые отлично и во всѣхъ отношеніяхъ до подробности Васъ знаютъ. — Перенеситесь Н. Хр. на минуточку въ прошедшее и взгляните въ свои дѣла минувшихъ временъ. Разсмотрите по основательнѣе свои дѣла въ Букурестахъ, въ Браиловѣ, Селистріи и въ самой Бессарабіи, всмотритесь по основательнѣе въ свои Одесскія дѣянія; припомните всѣ дѣла свои и главную цѣль Вашихъ стрѣмленій съ покойнымъ Инокентіемъ, котораго такъ рано Вы изволили готовить въ патріархи и вовсѣ, непонимая ходъ дѣла въ Турціи, Вы было увѣрили даже его въ возможности этаго событія. Припомните свою радикальную съ Инокентіемъ ошибку, измѣнивъ проэктъ Болгар Благотвор. Общества, безъ вѣдома дѣйствительныхъ членовъ онаго. — Незабудьте свой пристрастный представительный наградной листъ тѣхъ Болгаръ? Боже! до чего эгоизмъ людей достигъ!

Цѣль Вашей здѣсь мысли уже давнымъ давно разгадана, да и письмо Ваше къ Спиридону Николаевичу Вашу мысль ярко обличаетъ. — Брось Николай Христоф. эти гадости, ради Бога брось эту пустую Палаузо—и себя—манію. — Припомните все это, и что отъ насъ простаго народа еще сокрыто, припомните и скажите, не какъ чиновникъ, а какъ истинный патріотъ: не сосетъ ли совѣсть чувствительное сердце Ваше? и не томитъ ли она душу Вашу? —

Съ Павломъ Евстафіевичемъ Коцебу я встрѣтился на железной дорогѣ. Въ Петерб. часто бывалъ у него и, разказывая мнѣ о пріемѣ Ангела, вотъ что между прочемъ сказалъ мнѣ: „для Болгаръ, Кишкельскій, я много сдѣлалъ все что могъ и сколько могъ. Наградной даже списокъ Палаузова былъ безъ перемены мною прѣдставленъ и безъ изъятія всѣ награды до единой вышлы". Отъ этаго случайнаго съ Коцебу разговора, я вывожу слѣдующее, что Вы и здѣсь даже престрастно и фальшиво поступили, что Вы и здѣсь личную интригу помѣшали съ общимъ интересомъ. Какая отвратительная для всякаго добросовѣстнаго эта низская мелочность Ваша. — Не разъ я лично Васъ въ этомъ упрекалъ, и вы всегда ошибку эту сваливали на главный штабъ, что въ главномъ, дескать, штабѣ наградной Вашъ списокъ измененъ. — Послѣ этаго можно ли сомнѣваться, что Вы не мастерь полировать? Это подтверждается тѣмъ болѣе, что прямо въ глаза мнѣ говорите въ своемъ послѣднемъ письмѣ выражаясь: Иванъ Киричъ, вѣдь Вы сами читали всѣ письма, которыя я передалъ Вамъ, и, полагаю, если бы что нибудь усмотрѣли невыгодное для Васъ, то увѣренъ, — Вы бы замѣтили и я не затруднился бы измѣнить. Между тѣмъ, какъ я имѣлъ счастія прочитать одно только письмо къ Коцебу, а прочіе были запѣчатаны. Зачѣмъ совѣсть свою и себя самыхъ обмановать? Но что и въ письмѣ къ Коцебу, касающееся до меня, вѣяло осеннимъ холодомъ, это Вамъ всякъ скажетъ прочитавъ не фальшивую копію подлиннаго письма. — Но я объ этомъ ничего не замѣтилъ Вамъ, будучи вполнѣ увѣренъ, что Коцебу во сто тысячъ разъ лучше меня знаетъ нежели Вы. Въ оправданіи моей въ этомъ увѣренности, онъ мнѣ началъ преписывать такія достойнства, какихъ не всякъ удостайвается. И изъ письма даже къ Барятинскому, гдѣ онъ говоритъ, что посылаетъ меня въ подарокъ Его Сіятельству Намѣстн. Кавказа и проч. . . . . . Это я описываю съ цѣлью не себя выставить, а весьма высокое обо мнѣ мнѣніе Коцебу, и наоборотъ, Ваше самое грязное и для меня унизительное. — Почему Н. Х. всякъ, хорошо Васъ и Ваши дѣла разнюхавшій, не хотя получаетъ къ Вамъ недовѣрчивость? Извините, что я такъ откровененъ. Вы видите, что я Вашихъ престрастныхъ и несправедливыхъ преслѣдованій вовсѣ небоюсь. Да и зачѣмъ же при томъ военный, когда я пустяковъ буду бояться? Вы можете уронить и учернить меня въ глазахъ другихъ. Меня это радуетъ, что я буду причиною исправленія многихъ. Смерти же вовсѣ я небоюсь. Нечего дѣлать, таковъ у меня характеръ, такимъ же и останусь. — Не сердитесь Ник. Хр. и поймите, что я не Маіору теперь пишу, а простому, какъ я Болгарину. А если душевно сознаешъ, что и ты такойже, какъ и я Болгаринъ, слѣдоват. между нами д. б. теклифсизликъ. т. е, ради исправленія себя должны одинаково другъ другу высказывать свои моральные достатки и недостатки. — Не огорчайтесь этими подробностями, я нарочно ихъ напоминаю Вамъ, что бы Вы немного очнулись и увѣрились бы, что

Ваша личность не все, а часть тълько всего: слѣдовательно, чтобы соединить и согласитъ все, необходимо дѣйствовать со всѣми отдѣльными частями, весьма осторожно и во всѣхъ отношеніяхъ согласно. — Хотя это не по Васъ, и хотя на содѣйствіе другихъ Вы смотрите, какъ на орудіе достиженія своей цѣли, что весьма не глупо. Но на сцѣну-то выходите не съ той стороны. — Умѣть дѣйствовать согласно духу народа, времени и обстоятелствамъ, вотъ вѣрнѣйшій и единственный планъ, хотя Самаго генія міра. — Небесный и Всемогущій даже Творецъ, при сотвореніи міра, о человѣкѣ не сказалъ сотворю **Я**, а **Мы** сотворимъ человѣка по образу и подобію нашему, отъ того вѣроятно и вышелъ такой дивный въ мірѣ порядокъ. — Одно меня только оскорбляетъ и хуже всего убиваетъ, именно: документъ обратнаго отъ правительства требованія тѣхъ несчастныхъ 100 рубл. сер. кои я, а не правительство изъ общества занялъ. — Этотъ документъ, отъ кого бы онъ ни былъ, останется, какъ вѣчнымъ пятномъ нашей мелочности и какъ позорищемъ для Одескаго общ^ст^ва при Архивѣ Петербургскихъ дѣлъ. — Какъ мы теперь не расчитывай дѣло уже кончено, и вернуть его болѣе никакъ нельзя. — На меня сильно подѣйствовало и то, что и здѣсь причиною я. — Неужели судьба вѣчно будетъ меня преслѣдовать? Нечего дѣлать. Чему быть, тому не миновать. — Всякое несчастіе, тогда оно становится для насъ несчастіемъ, когда задумаемъ удалить его. — Виденный мною, по дорогѣ къ Петербургу въ Кіевѣ сонъ (коего часть только описалъ Вашему семейству, во всѣ не касаясь вашей личности, которая здѣсь роль играла) предсказалъ мнѣ много чего, которое на самомъ дѣлѣ сбилось. Главною причиною патріотизмомъ распаленнаго изъ Кіева къ Вамъ моего письма была именно тотъ же сонъ, въ упоръ почти коего и написалъ Вамъ этакое распаленное письмо. —

Посылаетъ Вамъ поклонъ Райчо Николовъ, онъ, говоритъ, что весьма доволенъ своимъ нынѣшнимъ положеніемъ, и удивляется Вашему первоначальному, къ улучшенію судьбы его, распоряженію. Онъ въ присутствіи Илія Христовича, убѣдительнѣйше меня просилъ спросить Васъ: почему, въ послѣднемъ письмѣ своемъ къ нему, ничего не упомянули на счетъ Ангела — знаменитаго нашего страдальца, котораго Райчо такъ глубоко любитъ, и за перенесенныя имъ въ Турціи страданія высоко уважаетъ. — Удивляется также, что Вы изволили обратить свое Высокое вниманіе на его самаго, только тогда, какъ самъ Царь, оцѣнилъ его заслугу, и стали писать къ нему, а до того только мысленно слѣдовали за него, какъ изволили выразиться въ своемъ къ нему письмѣ. — Удивляется, почему тогда онъ заслужилъ было только ремесленное заведеніе? Я ему и сказалъ что цѣль Ваша была весьма натуральная, именно: возвисить и впередъ двинуть Габровскую Токарнюю промышленность. Чрезъ 2 года изъ кадетскаго теперь корпуса выходитъ въ офицеры. — Понятія его до того быстро развываваются, что всѣ знавшіе его въ ремесленномъ заведеніи, удивляются нынѣ при взглядѣ на него и на столь рѣзскую перемену его. Съ тѣхъ поръ, говоритъ самъ Райчо, какъ я поступилъ въ Кадетскій корпусъ возчувстовалъ благородность и возвышенность души своей; возродилась сильная любовь къ родинѣ и все мое теперь стремленіе, по возможности быть полезнымъ отечеству. —

Кланяется Вамъ также Ангелъ Феодоровъ, въ присутствіи многихъ нашихъ здѣсь братій, разсказывая свои отъ Турокъ страданія, свой обратный въ Россію побѣгъ, свою въ Кишиневѣ жизнь, коснулся и дѣла, котораго онъ съ Вами и съ Ивановымъ имѣлъ. Вотъ что онъ со слезами почти на глазахъ говорилъ: Бе брате, тогазъ умирахъ отъ гладь и Господинъ Палаузовъ нещеши да ми даде баримъ една кіорава пара, защото не щяхъ назадъ въ Турску да ся вжрна. А той ма силяши и ми даваше 8 полуимперіала, ако ся согласяя да си пакъ въ Турску отида, но азъ не рачихъ, защото на чиста смжрть тамъ отхождахъ и затова ни Палаузовъ ни на Калеонджія синму нищу не ми дадоха. — Ходихъ подиръ Палаузова, чакъ въ Одесса да си зжмна ниищанатъ и 10-хъ полуимп. но и тяхъ не можихъ да зжмна. Той ми каза чи защо ми е нишанъ щегу загубя. — и тжй и изъ Одесса безъ пара и безъ полувина излязохъ, сосъ надѣжда, чи когато му ги проводатъ, ще ми ги проводи. Трай воле за зелена трява. — Какъто Палаузовъ, тжй и Ивановъ ми казаха, чи не могатъ ни една пара да ми дадатъ отъ онейзи пары, които раздаватъ на беженарытѣ, защото тіе си отхождатъ, а азъ искамъ да остана. Намъ, казаха ми не ные дозволено да раздавами пары на дѣто тукъ оставатъ. — За мене, бе брате, има законъ да не ми даватъ, а за другите, които останаха има законъ да имъ даватъ и не по 8 и 10 полуимперіала, а по много и отъ 20 и доврулукъ никакавъ. Се-

кити показва законъ тамъ, дѣто нище да свършш работа. — Да, по его разсказу кругомъ видно обиженъ нашъ знаменитый за вѣру и за Славянское имя страдалецъ. — Бѣдному, некому было тогда руку подать, и обласкать его. — Вы напрасно съ нимъ такъ поступили. Въ Вашихъ рукахъ было поддержать и утѣшить несчастнаго. Я увѣренъ, и всякъ это подтвердитъ, что Вамъ тогда не до него было. Вы тогда имѣли отъ Правительства порученіе по дѣламъ общенароднымъ слѣдовательно Вы тогда не по землѣ ходили, а подъ небесами парили. Это кажется, отмѣнить Вамъ нельзя будетъ, по чему это Вы самы разгадайте. —

Свидѣтельствуетъ Вамъ нижайшее почтеніе и Господинъ Христофоровъ, онъ говоритъ, что все время былъ здѣсь и никуда не выѣзжалъ. Слово-въ слово я передалъ ему Ваши слова на счетъ посланныхъ ему изъ Общ^с-ва 100 руб. серебр. для обзаведенія себѣ инструментовъ. Петербурскій Палаузовъ говоритъ что ничего на имя Христофорова не получалъ, и удивляется Вашимъ распоряженіемъ.

Не сердитесь Ник. Христоф. за это письмо, я его писалъ ни мѣсть побуждаемый (потому что нѣтъ причины давать поводъ своимъ врагамъ смѣяться надъ нами), а состраданіемъ и желаніемъ сдѣлать добро. — Говорятъ, что въ некрологѣ нельзя помѣщать моральные недостатки умѣршихъ, это вѣроятно потому, что исправить ихъ они болѣе не могутъ. — Слѣдовательно въ біографіяхъ своихъ при жизни если станемъ другъ другу описывать свои моральные недостатки и достатки — то этимъ мы, не только не грѣшимъ, а напротивъ и спасаемъ другъ друга отъ дальнѣйшихъ заблужденій и для посторонниxъ служимъ примѣромъ и во многомъ ихъ удерживаемъ. — На этомъ основаніи осмѣливаюсь покорнѣйше просить, даже настоящимъ обязываю Васъ, выразить зеркало души моей такъ какъ она есть, или же покрайнѣй мѣрѣ, какъ Вы, и какъ приближенные Вами ее понимаютъ. — Этимъ Вы меня весьма обяжите. Ежели же оставите меня какъ человѣка, вовсѣ незаслуживающаго Вашего вниманія тогда меня душевно оскорбите. Весь міръ знаетъ, что мы люди и зачятіе наше во грѣсѣ. Но степень исправленія каждаго видна только по дѣламъ и по силѣ грѣха его. —

Я бы желалъ приготовиться выходить на сцену общественныхъ дѣйствій, но теперь еще опасаюсь, что непримѣтнымъ для меня образомъ, мои нравственныя недостатки обстановятъ ходъ моихъ общественныхъ дѣйствій, и тогда, каждый даже простой житель легко подмѣтитъ несообразность моихъ дѣйствіи, съ его народнымъ духомъ, съ благомъ и съ радикальными потребностями, которыя тогда только могутъ, ярко отражаться въ зеркало души моей, когда она чиста. —

Мы только, что начинаемъ возрождаться, сдѣдовательно если хотимъ, чтобы фундаментъ нашего возрожденія былъ хорошъ, по неимѣнію общаго руководителя, должны сами другъ друга руководить. Но для этаго намъ слѣдуетъ начать съ того, чтобы дѣйствія каждаго Болгарина разбирать и строго во всѣхъ отношеніяхъ анализировать, чтобы всѣ моральные достатки и недостатки его были обнародываемы, да бы другой желающій отличиться на этомъ поприщѣ не впадалъ бы болѣе въ тѣже погрѣшки, въ какія и предшественники его, по неведенію впали было. —

Отъ чего, скажите, не всякъ берется сочинять, а дѣйствовать въ общую пользу всякъ? За первое не принимаются вѣроятно потому, что боятся критики. — а за второе всякъ берется, потому что всякъ по своему ожидаетъ личную выгоду и вмѣстѣ съ тѣмъ ни малѣйше не подвергается критики людей. — Развѣ при сильнѣйшемъ противорѣчій его дѣйствіи съ выгодою цѣлаго народа. — Всѣмъ извѣстна колосальная разница между сочиненіемъ и дѣйствіемъ человѣка. — Тамъ сочиняетъ покаместь только для нѣкоторыхъ, а здѣсь онъ дѣйствуетъ для всѣхъ; тамъ мысль излагается и выражается на безжизненномъ предметѣ, а здѣсь онъ самъ своею воодушевленною и энергическою личностью выражаетъ ее на самомъ дѣлѣ, тамъ она мертва, а здѣсь во всѣхъ отношеніяхъ воодушевлена. — Слѣдовательно мы должны тѣмъ болѣе и критиковать не мерто-выраженную мисль, а живую. —

Членамъ головы Одесскаго Болгарскаго благотворительнаго Общества свидѣтельствую мое нижайшее почтеніе. —

1858 года 20-го Марта
Петербургъ.

Искренный Вашъ другъ и соотечественникъ.
И. Кишельскій.

1372. — Кишелски отива въ Дагестанъ. Интригитѣ на Палаузовци и на Иванова. Черковниятъ въпросъ и графъ Толстой. Невѣдѣнието на руския свети синодъ по българскитѣ работи. Статията на Жирардена за владишкия въпросъ у българетѣ. Нейната пристрастность и слабость. Чуждата пропаганда се ползува отъ раздора между българетѣ и гърцитѣ. Какво да се прави.

Пак. 53.

Милостивѣйшій Государь мой

Николай Дмитріевичъ!

Этимъ наконецъ я могу смѣло убѣдить Васъ въ опредѣленности моего положенія; маршрутъ и прогонъ уже готовы и я чрезъ недѣли двѣ буду на Сѣверномъ Дагестанѣ противъ храбрыхъ и удалыхъ Чеченцевъ. Да Николай Дмитріевичъ интриги Г. Г. Палаузовыхъ заставили меня поступить какъ противъ себя самаго, такъ и противъ даннаго мнѣ Вамъ слова, интриги ихъ, которые еще болѣе усилились, съ прiѣздомъ (едвали для этаго ненарочнымъ) Иванова, который, кажется что вызванъ Петербургскимъ а посланъ Одесскимъ Палаузовыми. На это я никакого рѣшительно вниманія не обращаю и стараюсь поскорѣе выѣхать, что бъ не давать ему причины болѣе интриговать. Я даже откровенно и подружески объяснился съ нимъ совѣтуя его, что бы онъ дѣлалъ и говорилъ противъ меня вездѣ куда ему заблагоразсудится, нечуть, не смѣшивая мои пустыя, по мнѣнію Палаузова, дѣла, съ общимъ ходомъ дѣлъ Болгаріи, и съ дѣлами прочихъ людей. Пусть всевозможная клевета будеть падать на однаго меня, иначе; Вы будете марать честь родины. — И тогда безчестіе не только мнѣ и Вамъ, но и всѣмъ вообще. Вотъ Г. Ивановъ мое на счетъ этаго мнѣнія. Потомъ пошли въ садъ и въ Ермитажъ. Этотъ человѣкъ до отправленія Задунайскихъ переселенцевъ былъ такого же о Палаузовѣ мнѣнія какого Вы Геровъ, Мутьевъ Рачинскій и прочіе. — Но послѣ отправленія этихъ несчастныхъ, жертвъ, всѣ удивились быстрой его перемѣнѣ. Не разъ я его спрашивалъ: куда дѣлись прежнія Ваши о Палаузовыхъ мнѣнія? вѣроятно переселенцы въ этомъ случаѣ обидѣли Васъ, и унесли всѣ прежнія Ваши на счетъ этихъ людей, впечатленія. Этотъ человѣкъ до отправленія переселенцевъ былъ бѣднѣе меня даже, но вдругъ онъ потомъ поднялся, и теперь сталъ уже не тотъ, и живетъ уже не такъ, Богъ ему судья! Прошу не принимайте за интригантствомъ тѣмъ, что теперь время не другъ противъ друга возставать, а дружно и согласно жить и всѣ силы свои во едино соединять. —

Любезнѣйшій и искреннѣйшій другъ Николай Дмитріевичъ, не вините меня и теперь, а можеть быть и послѣ смерти моей, за то, что я такъ дерзко поступилъ противъ столькихъ трудовъ и такихъ истинныхъ во мнѣ участій Вашихъ. Ради предотвращенія всякихъ интригъ, вредныхъ общему интересу, я нашелъ единственное средство удалиться изъ Петербурга и поѣхать въ самую глушь-на Кавказъ, гдѣ о Болгаріи и помину нѣту. —

Если бы Егоръ Петровичъ меня зналъ такъ, какъ Вы меня знаете, или же какъ Васъ и Герова онъ знаетъ, то я навѣрно и безъ всякаго колебанія остался бы при немъ служить. Но тутъ моимъ глазамъ представились въ слѣдствіи разныхъ кляузъ, такія горькія испытанія, которыя рѣдко кто, особенно въ Петербургѣ и въ зимнюю пору можетъ перенесть. — Еслибъ, наконецъ хотя сколько-нибудь состоятельнѣе былъ и тогда даже остался бы, если бы только видѣлъ, что могу быть полезнымъ.. — Всѣ почти дѣла мой въ Петербургѣ и многіе изъ главныхъ мыслей моихъ будущихъ дѣйствій для взаимной пользы Россіи и Болгаріи неисключая даже и Греціи, я сообщилъ Феодору Михаиловичу Алексѣеву. Этого человѣка я очень полюбилъ за его добродушіе, за святую семейную жизнь и за скромность его. —

Позвольте, Николай Дмитріевичъ, коснуться и слѣдующаго немаловажнаго нынѣ и интереснаго для Васъ вопроса: Нынѣшнія дѣла Болгаріи Святѣйшій здѣсь Синодъ очень плохо понимаетъ, особенно первыя лица онаго; а между тѣмъ православное вліяніе его по причинѣ борьбы Болгаръ съ Греками, должно быть: или раздвоено или во едино сосредоточное. Вотъ поприще самаго тонкаго и деликатнаго Дипломата, котораго къ сожалѣнію не существуетъ въ Синодѣ. — Теперь вопросъ не владѣя этимъ необходымъ нынѣ талантомъ можетъ ли вполнѣ быть достигнута Св. Синодомъ цѣль примиренія Болгаръ и Грековъ въ Турціи? Также и по однимъ лишь слухамъ отъ нѣкоторыхъ съ той и съ другой стороны прiѣзжающихъ лицъ

съ цѣлью каждый убѣдигь Свят. здѣсь Синодъ въ свою пользу и въ оправданіи себя и поступокъ своей націи. Мжно ли до подробности узнать ходъ дѣла? — Съ этою цѣлью здѣсь Архимандритъ Григорій и ново-прибывшій фанаріотъ Јеромонахъ Ласкарисъ; съ этою цѣлью и я познакомился съ Его Сіятелствомъ Графомъ Толстымъ, Оберъ прокуроромъ Свят. Синода, но къ несчастію, окружающіе Графа Толстаго начали меня въ послѣднее время убѣждать и доказывать, что Болгаре нехорошо поступаютъ. Зайдеръ-хольмъ до изступленія и самозабванія даже доходилъ, потому что я несоглашаюсь съ его весьма вялыми даже оскорбительными для Болгарина убѣжденіями (вотъ письмо къ которому я пишу; онъ получилъ степенъ Магистрата за Греческій языкъ). Вотъ убѣжденія его: напримѣръ, отъчего Вамъ въ продолженіи 400 лѣтъ не учиться было Греческому языку, который всѣми такъ высоко цѣниться, отчего Болгаре хотятъ отдѣлитяся отъ Греческой Церкви и тому подобныя глупости. До какой степени эти люди не понимаютъ сущность этаго національнаго вопроса. И по всему видно, что эти молодые въ этомъ вопросѣ, господа, взялись не за свое дѣло. Да иначе оно и не можетъ быть. Русскій и еще хуже нѣмецъ, не зная ни духъ народа, ни основную причину народной распры Болгаръ съ Греками, между собою и съ Турками ни какъ не можетъ изъ за 3000 верстъ судить — Какъ же онъ экспромпту можетъ рѣшить въ пользу той или другой націи, убѣждать того или другаго? не зная хорошо всѣ обстоятелтства дѣла, будущую цѣль и главный моральный или матеріальный источникъ онаго? не зная ни мѣста ни обычай и характеръ туземнаго края? не слѣдя ни за устойчивости, ни за посточннаго колебанія и броженія дѣла? не зная ничего этого, какъ же онъ можетъ безобидно цѣнить или бесчестить національный поступокъ съ одной стороны и частноличный съ другой? Помоему, относительно этаго вопроса одно средство остается, или заставить или побочно упростить Патріарха позволить Болгарамъ имѣть своихъ народныхъ Архіереевъ, и чѣмъ скорѣе тѣмъ лучше, иначе будетъ плохо. — Западные, въ сильное упорство Патріарха и настойчивости Болгаръ, предвидятъ, какъ и предвидѣли въ Сиріи великое для себя поприще. Болгаре замедленіемъ и продолженіемъ этаго вопроса выигрываютъ только въ томъ, что подъ именемъ духовнаго вопроса все болѣе и болѣе будетъ крѣпнуть и расти ихъ духъ народнаго самосознанія, который, хорошо разъ вскормившись, незамедлитъ и въ чисто политическомъ мірѣ высказать себя. — Но католики во время продолженія этаго вопроса предвидятъ свою будущую сильную точку опоры для противодѣйствія не только Православію, но и соединенію всему Славянскому міру во едино, а еще для нихъ важнѣе для противодѣйствія и униженія и ослабленія Россіи, которой такъ легко было можетъ быть и будетъ, что бы Славянскій (какъ госуд. православное не исключая и Греціи) союзъ сдѣлать. — Если бы это осуществилось, то Греки были бы счастливѣе и богаче всѣхъ (чѣмъ Финляндцамъ и Отзейскимъ провинціамъ теперь хуже свободы Англіи или Пруссіи?) — Жаль будетъ если католики достигнутъ свою цѣль. — Жаль, что Россійскій Свят. Синодъ не имѣетъ въ привычкѣ тоже секретно посылать въ Боларіи свою духовную пропаганду, конечно людей на то способныхъ и приготовленныхъ. —

Химики увѣряютъ, что нельзя, подмѣтить самый моментъ образованія кристализаціи, которая въ самое броженіе жидкости вдругъ проявляются, боюсь, что бы и въ Болгаріи тоже не случилось. Изъ Одессы и Константинополя пишутъ, что при Миссіи Јерусалимской, во время отправленія ея на Востокъ въ Палестину находился изъ фанаріотовъ нѣкто Архимандритъ Григоріи Бакалавръ греческаго языка при С. Петербургской Духовной Академіи. — Пишутъ, что во время бытности его въ Константинополѣ Болгаре узнали отъ частныхъ лицъ отъ Грековъ же, что ему было поручено изъ Россіи увѣрить Патріарха въ преданности Россіи Греческому Духовенству, въ готовности поддержать его и во всемъ помочь (здѣсь волоса мои дыбомъ становятся потому что если это во внутрь Болгаріи разнесется то будетъ ужаснымъ ударомъ и для нихъ и для чуть начавшейся возстановляться между туземцами политики Россіи). — Убѣдить въ этомъ Патріарха необходимо и лучше этого придумать нельзя было ради будущаго плода примиренія обѣйхъ партіи (сторонъ), но въ это же время не было надобности убѣждать и частныхъ лицъ. Здѣсь Григоріи нечаянно ли или умышленно большую ошибку сдѣлалъ. Къ несчатью выборъ подобнаго порученія палъ не на человѣка степеннаго и солиднаго, а на злѣйшаго фанатика и ненавистника Болгаръ. Жаль что онъ неограничился однимъ увѣреніемъ

Патріарха, но и простерся и далѣе, выдавая себя, то за членомъ Святѣйшаго Синода, то за близкимъ ко Двору человѣкомъ, и за способнымъ метить и вездѣ солить Болгарамъ. Это онъ говорилъ въ Одессѣ и въ Кіевѣ въ Греческомъ монастырѣ, также и въ Константинополѣ. —

До какой степени враждебно-злобный духъ противу Болгаръ вкоренился въ этомъ человѣкѣ, видно по всѣмъ документамъ его писемъ, также и изъ того, что онъ всѣмъ уже извѣстенъ по тому что всѣмъ это чувство свое говоритъ, даже и предъ недавно выкрестившимся Туркомъ не посовѣстился выказать свою надъ Болгарами злобу (по дорогѣ изъ Одессы къ Петербургу). Вмѣсто того, какъ Архимандритъ, чтобы стараться утверждать его въ Православіи, а онъ напротивъ постарался вселить ему первымъ своимъ наставленіемъ духъ злобы противъ новыхъ ему православныхъ же братій — Болгаръ. Кромѣ того Святѣйшій Синодъ и нѣкоторые дома въ Петербургѣ увѣрены, что въ Россіи какъ-то: въ Петербургѣ, въ Москвѣ, въ Кіевѣ и въ Одессѣ изъ Болгаръ образовалось общество западныхъ агентовъ и дѣйствуетъ въ пользу Католицизма (конечно членъ этаго общества будетъ тотъ, кто первый противъ злоупотребленія Патріарха станетъ говорить). Поэтому вѣроятно съ недѣлей двѣ и стали меня всѣ близко окружающіе графа Толстаго нетолько увѣщевать но и сильно до иступленія даже убѣждать, такъ что во время окончательнаго себя забвенія я принужденъ былъ напомнить одному Господину, что бъ онъ не крычалъ на меня такъ какъ Господинъ кричитъ на своего мальчика, когда онъ не слушается ему. Эта картина была пресмѣшная, потому что сильныхъ убѣжденій во все не было, а шуму и крыку много, также если бы кто подслушалъ, подумалъ бы что тутъ великая сора, а не убѣжденіе къ Христовой вѣрѣ. По горячности словъ и тому его видно что ему было поручено убѣдить и наставить меня на путь истины (какъ нельзя лучше схватили и поняли дѣла Болгаріи! Горе, горе и намъ и Вамъ!!). —

Грекъ лукавъ бо бѣ (Несторъ). Этакія плевела Грековъ или кого быто-нибыло ни къ чему хорошему не поведутъ, они даютъ еще болѣе пищу католикамъ расти и умножаться. Болгаре желаютъ имѣть своихъ Архіереевъ, также и уменьшить безполезное число ихъ, а католики и протестанты желаютъ что бы и упорство Патріарха и настойчивость Болгаръ продолжалось; но такъ какъ первая сторона можетъ скоро утомляться, а вторая усиливаться и болѣе враждебно ожесточаться, то агенты запада и изобрѣтаютъ разныя и посредственныя и непосредственныя и прямыя и косвенныя средства для большаго ожесточенія обѣихъ сторонъ, будучи, вполнѣ агенты увѣрены, что сущность дѣла и самый отъ этаго результатъ выиграютъ для политики своихъ Державъ и во вредъ массѣ Славянъ. —

Мнѣ случалось не разъ видѣть незамерзшую воду въ комнатѣ, гдѣ холодъ показывалъ на термометрѣ 2-мя или 3-мя град. ниже нул. и что поверхность воды давно должна была замерзнуть — но оставалась незамерзшую. Но какъ только дотроньтесь хотя и пальцемъ до поверхности воды или же приведете въ легкое сотрясеніе тазъ наполненный съ водою, то вы немедленно увидите что поверхность воды изъ чисто капельно жидкаго состоянія превратилась въ крестализованные иглы, которыя плаваютъ по поверхности и служатъ основаніемъ для дальнѣйшаго замерзанія всей воды и превращенія ея изъ однаго состоянія въ другое. — Этотъ же физическій опытъ я прилагаю и къ народамъ всего міра, только съ тою разницею, что кто кстати и во время сдѣлаетъ это сотрясеніе того тамъ и величаютъ именемъ Великимъ. Этакаго религіознаго со стороны Папы энцитамента я не желалъ бы видѣть въ Болгаріи. —

Вотъ основаніе, на которомъ я выше упомянулъ, что Святѣйшій Синодъ подробно незная ни дѣла Болгаріи ни послѣдніи и настоящій вопросъ Болгаръ съ Греками, а между тѣмъ вліяніе свое между Православными необходимо поддерживать, и какъ еще!!! особенно теперь!

По мнѣнію Грековъ: всякой хорошо образованный Болгаринъ знающій и Греческій языкъ есть Грекъ, слѣдовательно образованныхъ Болгаръ не существовало и не существуетъ, того же мнѣнія есть и весьма не многіе и изъ Русскихъ, конечно людей ограниченныхъ. —

Недавно вышла въ 4-мъ номерѣ Русскаго вѣстника въ статьѣ о дѣлахъ Турціи нѣчто о болгарахъ. Здѣсь помещены всѣ документы Визиря, писанные по приказанію Султана еще 1850 года, когда Видинская Нахія возставала противъ злоупо-

требленія фанаріотскаго Духовенства, здѣсь же выставлено и преогромное посланіе Патріарха къ Визирю, въ коемъ онъ излагаетъ свои причины, по которымъ боится согласиться назначить жалованье своимъ Митрополитамъ и Архіереамъ, и такую чипуху въ этомъ письмѣ онъ поритъ, что и слышать даже тошно. Визирь снова короткимъ письмомъ Патріарху отвѣчаетъ и при семъ даетъ святѣйшему первосвятителю великой православной церкви наставленіе какъ Архіереямъ и Митрополитамъ вести себѣ чтобъ заслужить уваженіе народа, которое необходимо для всякаго пастыря церкви, и приказано было, чтобъ назначилъ жалованіе своимъ Архіереямъ и прочая. —

Противъ обнародванія этихъ официальнихъ документовъ Архимандритъ Григорій и все прочіе здѣсь Греки и фанаріоты сильно возстали противъ этой статьи, увѣрили Графа Толстаго, что Патріархъ узнавъ объ этой статьи со слезами плакалъ и тому подоб. глупости, по этому можно замѣтить, что на доброжелателей Болгаріи одна мнимая слезынка Свят. Константинопольскаго Патріарха гораздо сильнѣе дѣйствуетъ нежели плачъ и риданіе цѣлои націи, которая душевно къ своей родной сестрѣ къ Россіи привязана. Горе! горе! ежели и далѣе будетъ такое же, какъ и теперь участіе!!

Греки увѣрили и увѣряютъ здѣшнихъ добрыхъ людей, что Болгаре простой, необразованный и нерѣшительный народъ, но опустили, завистью помраченные, изъ виду, что душею и характеромъ они очень твердые и что для него труднѣе рѣшенія ничего нѣтъ, разъ же рѣшившись, тогда ему все нипочемъ.

Грекъ лукавъ бо бѣ есть и будетъ. — Архим. Григорій, Ласкарисъ и прочіе Греки видно не довольствовались этими кознями и своими успѣхами и потому изобрели еще и другое прелукавое слѣд. средство непростительное. — Должно быть или сами писали въ Парижъ Французскому Академику Жерардену или кто нибудь изъ богатыхъ здѣсь Грековъ писалъ, потому что ровно чрезъ мѣсяцъ вышла на свѣтъ въ Revue des deux mondes во второй книжкѣ за Мартъ мѣсяцъ текущаго года статья подъ заглавіемъ: новѣйшіе путеш. по востоку (такъ переводъ говоритъ), которая и переведена по указанію фанаріота же; говорятъ по указанію Ласкариса. И такъ несчастные за эту бѣдную и принужд. статью схватились какъ ребенокъ за блестящую, гладкую но острую и опасную для него бритву. — Эту же статью слѣпо и сильно поддерживаютъ и наши Русскіе служащіе при духовномъ вѣдомствѣ. Прочитавъ статью въ номерѣ 4-го вѣстника потомъ глазами пробѣжавъ и эту Вы ярко замѣтите, что Господину Жерардену отъ недавняго чтенія въ переводѣ на французскомъ языкѣ статьи № 4-го Русскаго вѣстника въ отдѣлѣ о дѣлахъ Турціи, очень замѣтно употрѣбилъ едвали не пунктоальной духъ противурѣчія противо заповѣдей Султана выраженныя Визиремъ въ письмахъ къ Патріарху, гдѣ Визирь говоритъ чтобъ назначить жалованіе Высшему духовенству. А Жерарденъ въ своей статьѣ говоритъ о правахъ Греческаго Духовенства, которыя оно получило отъ Магомета 2-го. Сравниваетъ ихъ нынѣшнимъ преорбазованіемъ Греческой церкви которое имѣетъ цѣлью уничтожить ея независимость и соединенныя съ нею надѣжды. — Противъ возстановленія жалованія Греческому Духовенству возстаетъ, говоря, что Турки этимъ найдутъ только предлогъ для новыхъ на Грековъ налоговъ, такъ, что народъ будетъ платить болѣе настоящаго (наврядъ ли), а духовенство будетъ получать менѣе. — и проч. . . . . Статья эта смотря по ходу дѣлъ въ Турціи нельзя сказать что она невѣрно написана, хотя и не во всѣхъ отношеніяхъ справедлива. — Но пробѣжите ее по основательнѣе Вы невольно скажете: это фанаріотъ писалъ или же по крайнѣй мѣрѣ фанаріотъ диктовалъ. Эта статья даетъ подозрѣніе что вовсѣ не ученнаго Академика 19-го столь фактическаго столѣтія. Даже и въ этой статьѣ замѣтно презрѣніе Грековъ къ Болгарамъ. Спорный вопросъ Болгаръ съ Греками такъ силенъ былъ въ продолженіи прошлаго года, что всѣ почты газеты Франціи, содержали этотъ вопросъ, и изъ многихъ даже писателей извѣстно не только Академикамъ, но и послѣднимъ даже сапожникамъ Франціи что главное народонаселеніе Европейской Турціи не Греки и Турки, а Славяне, и что по желанію Болгаръ Греч. Дух. жалованье назначается. Но положимъ, что Г-нъ Жирарденъ не хотѣлъ здѣсь касаться неофиціальныхъ предметовъ (исключая Болгаръ всѣ прочіе народы въ Турціи официальны), и положимъ что статья эта не есть принужденность со стороны Г-на Жирардена, если такъ то какая непрѣменная причина заставила его теперь, а не прежде ее написать? Въ послѣдствіи все изслѣдуется. Жаль только ежели обманиваютъ добрѣйшаго Графа.

Нынѣшнія обстоятельства Турціи доказываютъ, что эта статья напечатана не по чувствамъ православнаго человѣка, а по чувствамъ католика потому что католикамъ упорство Патріарха къ притѣсненію Болгаръ и нужно. — Если это такъ то Патріарху не слѣдуетъ полагаться на эту статью, какъ на орудіе католическое. Очень можетъ быть, что тотъ же Жирарденъ, поддерживающій здѣсь Греч. Духовенство, секретно и говоритъ Болгарамъ настайвайте чтобъ Греческому Духовенству жалованіе назначили. Вамъ тогда будетъ легче и проч.

Я выше сказалъ что для политики католиковъ и запада вообще необходимъ этотъ вопросъ Болгаръ съ Греками, особенно теперь. — Въ пріемахъ этаго дѣла такъ хорошо агенты Запада усовершенствовались, что никогда ни однаго момента народнаго движенія они не опускаютъ какъ въ Европейской такъ и въ Азіатской Турціи. Крайнымъ охлажденіемъ Арабовъ къ Греческому Духовенству въ 1720 году Агенты Запада восползовались готовымъ христіанствомъ и покатоличили до 130 тысячъ семействъ въ Сиріи. На вѣрно, что Греческое Духовенство предало ихъ анаѳемѣ и причислило къ Еретикамъ, такую же вѣроятно бумагу готовятъ и Болгарамъ. Это въ Петербургѣ я самъ слыхалъ въ одномъ изъ первыхъ домовъ, гдѣ Греки имѣютъ свое сильное и непоколебимое тамъ вліяніе, гдѣ говорили, что въ противномъ случаѣ Православная Церковь зачтетъ Болгаръ Еретиками, стало быть по понятію этихъ Господъ и тѣмъ дѣло кончится!! Увы не намъ только Болгарамъ, а всѣмъ вообще намъ Славянамъ!!!

Что западнымъ выгодно поддерживать безсильнаго но самостоятельно-упорнаго и корыстолюбиваго Греческаго Духовенства, видно еще и потому что до учрежденія въ Греціи Святѣйшаго Синода, вездѣ и ежедневное по Греціи и по островамъ отпаденіе христіянъ отъ Православія. Такія же послѣдствія замѣчаемъ теперь и въ Азіи и въ Болгаріи и Богъ вѣсть или лучше сказать, католики и протестанты вѣдаютъ, что съ этими въ послѣдствіи народами будеть, если мнѣніе и поведеніе Греческаго Духовенства не перемѣнятся и если при этихъ же началахъ и будетъ продолжать не пасти, а морить стадо свое. Если бы Святѣйшаго Константинопольскаго Патріарха рудоводила чисто христіянская любовь или по крайнѣй мѣрѣ если бы руководилъ его хотя инстинктъ человѣколюбія, а не корыстолюбіе и пустой Греко-фаниріотскій лукавый фанатизмъ, то на вѣрно Православіе въ Турціи имѣло бы другое и болѣе благотворное направленіе, нежели какое теперь оно тамъ имѣетъ. —

Теперь посудите самы, Николай Дмитріевичъ, хорошо ли будетъ если и Россія за одно съ Западными булетъ слѣпо поддерживать упорства однаго или нескольkихъ фанаріотовъ, противъ свято-вопіющій голосъ миліоновъ людей? —

По моему, быстро слѣдуетъ прекратить, или по крайнѣй мѣрѣ не много утолить этотъ вопросъ уступкою Патріарха, иначе и сама политика Росссіи во многомъ тамъ пострадаетъ. —

Извинете меня, что я пишу просто и безъ всякой рѣшительно прекрасы. Я придерживаюсь общую пословицу: чѣмъ больше головъ, тѣмъ больше умовъ, и потому иногда и не кстати спѣшу на олтарь истины съ мнѣніемъ своимъ и другихъ людей. —

Не знаю, хорошо ли дѣлали Греки и ихъ приверженцы, что взялись за эту статью Г-на Жерардена, и почитаютъ какъ за неопровержимымъ и самымъ благотворнымъ доказателствомъ святой непоколебимой правды Греческаго Духовенства? Также хорошо ли нѣкоторые изъ Русскихъ сдѣлали фактическія опроверженія въ слѣдующихъ выраженіяхъ редактора Русскаго вѣстника. которыя помѣщены были въ вышеупомянутой статьѣ № 4-го. Эта статья возбудила сильное сочувствіе Русскихъ къ Болгарамъ и на оборотъ сильную къ Грекамъ ненависть. —

Вотъ какія въ журналѣ поправки послѣдовали, конечно карандашемъ и вѣроятно только для блезиру. Духовныя повинности: дымница, владычня, воиѳія, вѣнчило и проч. . . . ровно и Симонія (Этого нѣтъ) замѣчаніе читателя). Опытъ доказалъ, что несчастіе православныхъ христіанъ въ Турціи происходитъ преимущественно отъ фанаріотскихъ Митрополитовъ, какъ свѣтскихъ предателей народа (не такъ). — Фанаріотъ вмѣстѣ съ грабижемъ давитъ нравственную духовную дѣятельность Болгарина. — Припятствуетъ его развытію, то силою Анаѳемы, то мечемъ и попыраетъ его священное достояніе: языкъ и народнесть (никогда, тутъ ложъ . . . не слышкомъ пекутся объ объ образованію Болгаръ а не подавляютъ). — а о томъ, что Митрополиты закрывали Славяноболгарскія училища отзывается (не правда).

Вы на мѣстѣ Николай Димитріевичъ и потому не трудно сравнивъ на практикѣ эти опроверженія Русскаго образованнаго Архимандрита, понимающій, будто, хорошо Болгаръ, и выведите свое безпрестрастное заключеніе до какой степени и то и другое вѣрно. — Это я Вамъ пишу, потому что бъ показать, какъ здѣшнее духовенство старается (конечно глупо) поддержать Греческое Духовенство. Дай Богъ, чтобъ это, если только оно политика, не вышло бы рѣзской Антиполитикою. Это все я Вамъ пишу потому что эти свѣденія для Васъ тамъ необходимы. Также необходимы Вамъ и неприложныя мнѣнія нѣкоторыхъ, ради своихъ тамъ соображеніи.

Надѣюсь, что поѣздъ мой на Кавказъ свышеназначенъ; это говорю я именно потому что стремленіе мое въ Петербургъ было единственное мое желаніе, но вдругъ послѣ этаго обстоятельства, я получилъ такой толчокъ, что ни зачто не могъ согласиться остаться, не смотря на то что препона за препоною случались и еще продолжаются. —

Желалъ бы по скорѣе изъ Петербурга и тѣмъ заглушить и перемѣнить на время направленіе своихъ патріотическихъ чувствъ, а тамъ дѣла покажутъ до какой степени я отклонился отъ прямой пользы своей родины.

Изъ Кавказа я напишу Вамъ Но въ письмахъ изъ Кавказа Вы не увидите это пустословіе, что здѣсь замѣчаете. —

Не сердитесь Николай Дмитріевичъ, и не пеняйте на меня, за то что я такъ горячо поступилъ. Вы, изъ письма видите, что я не ошибся въ итригахъ Г. Г. Палаузовыхъ. Теперь я много передъ Вами виноватъ, но впослѣдствіи не станете винить меня если только Богъ дасть, что шашка или пуля черкеская не поразятъ меня ...

Пожалуйста увѣдомите меня, какъ съ братомъ и съ его дѣтьми распорядились; не оставьте Николай Дм. я Вамъ за это буду отъ души вѣчно благодаренъ. —

Я Васъ прошу возьмите брата къ себѣ и дайте ему наставленія какъ вести себя, онъ будетъ во многомъ полезнымъ какъ теперь такъ и во время перемѣны нынѣшнихъ обстоятельствъ. Братъ мой также храбръ и неимовѣрно отваженъ, какъ и 75-ти лѣтній отецъ нашъ.

Оставленіе недавнопостроенную ими Ораманскую Церковь и прочія села по письму брата видно, что это интриги Анхіалскаго Митрополита, для того чтобъ не дать ходу Болгарскому тамъ училищу ни Славянскому Богослуженію. — Это ясно видно замѣненіемъ его Греческимъ Богослуженіемъ. —

Всѣ Ваши здѣсь въ Петербургѣ здравствуютъ, по завчерась былъ у почтеннѣйшаго старика тестя Вашего, онъ теперь почти здоровъ и продолжаетъ службу свою. —

Раковскій пріѣхалъ въ Одессу и ищетъ спасеніе отъ преслѣдованія Австрійскаго Правительства, которое хотѣло выдать его Туркамъ, за то что онъ издавалъ и писалъ много противъ Турокъ, слѣдовательно и противъ интересовъ Австріи. Онъ дѣльный, но для нынѣшнихъ обстоятельствъ очень горячій патріотъ. Я совѣтую его не много въ Московскомъ университетѣ послушать лекціи, и надѣюсь, что тамъ онъ будетъ полезнѣе во многихъ отношеніяхъ и въ отношеніи къ себѣ даже. Онъ тамъ раскроетъ въ многомъ глаза нашихъ собратіи и принесетъ още и въ Литерату большую пользу представленіемъ обществу ученыхъ много матеріалу для Болгарскаго языка такъ же и по части археологіи. —

Ежели нуждаетесь въ учителя я Вамъ рекомендую своего знакомаго и пріятеля, который весьма полюбилъ Болгарію и желаетъ быть тамъ полезнымъ. Фамилія его Тарчановскій родомъ полякъ, но не сопричастенъ къ польскому духу. Его главный конекъ честь и слава Славянъ, а не раздоръ и истребленіе братъ брата въ пользу Западной политики. Я говорилъ Егору Петровичу объ немъ, но онъ сказалъ, что это отъ Васъ зависитъ. Былъ Математическаго факултета и математику отлично знаетъ. Не мѣшало бы имѣтъ его при себѣ или въ Адріанополѣ учителемъ, наблюдать и поддерживать его. Онъ такой старательный, что въ короткое время можетъ дѣтей приготовлять за въ Кадетскій корпусъ. Даже Вашихъ дѣтей можетъ онъ прямо за въ университетъ приготовить.

Его въ Калоферь и въ другія города зовутъ учителемъ. Увидите Николай Дмитріевичъ, что этотъ молодой человѣкъ современемъ принесетъ Болгаріи большую пользу въ литературномъ отношенію и Вы непремѣнно полюбите его. —

Относительно религіозной стороны онъ смотритъ такъ: Ежели, говоритъ, главная нынѣ опора Славянъ есть Россія, на которую всѣ Славяне какъ на Бога

смотрятъ, есть православная, то и для однаго даже Славянскаго политическаго интереса, Православные Славяне не должны дѣлаться ни католиками ни протестантами, потому что это ослабляетъ и раздираетъ и замѣдляетъ ходъ нашего Славянскаго міра. Старые же католики Славяне при безпристрастной вѣротерпимости въ Россіи все болѣе и болѣе день ото дня убѣждаются, что, что вѣроисповѣданія не мѣшаютъ Славянскимъ интересамъ. Это настоящій его взглядъ.

Я Васъ нарочно знакомлю съ каждою личностью, съ которою мнѣ приходится или Вамъ пріидется разговоръ имѣть, что бы не затрудняться Вамъ на первыхъ до дальнѣйшаго разслѣдованія его образа мыслей и характера. —

Пріѣхавъ въ Одессѣ изъ Константинополя, спустя мѣсяца два Турчановскій тоже изъ Кіева пріѣхалъ. На ноября мѣсяца взялся приготовлять однаго Болгарина, котораго пишутъ изъ Одессы, успѣлъ даже за въ Лицей приготовить въ продолженіи 8 мѣсяц. слѣдовательно надѣюсь вполнѣ, что онъ будетъ Вамъ полезенъ. Только жаль, что онъ также беденъ, какъ и я, и вѣроятно на Калоферъ поѣдеть потому что его снабдятъ деньгами до этого города. —

Николай Дмитріевичъ, если у Васъ будетъ излишество въ утваряхъ и одежахъ церковныхъ, то пошлите сдѣлайте милость и въ Котелъ, не потому что бы онъ нуждался, а потому собственно что бы городъ этомъ привлечь къ себѣ, тѣмъ болѣе, что жители онаго во время минувшей войны очень много пострадали своимъ скотоводствомъ, которое все находилось въ Добруджѣ и частью по берегамъ Дуная. — Каждая война для нихъ была и есть разорительна. О жителяхъ Котеля я здѣсь никому ни слова не говорилъ, потому что это не въ моемъ духѣ говорить о себѣ и о своихъ, тѣмъ болѣе, что авантюризмъ прочихъ еще въ памяти нашихъ въ Петербургѣ высокихъ благодѣтелей. —

Извините Николай Дмитріевичъ, что я этакимъ огромнымъ посланіемъ Васъ безпокою да еще и не чисто написаннымъ. Обстоятельства такія, нечего дѣлать, вотъ пишу вмѣстѣ и думаю какъ бы не пропустить минутъ явиться и въ Глав. Штабъ Его И. Величества гдѣ мѣсяцъ цѣлый какъ объ одномъ выѣздѣ хлопочу и при сильномъ вмѣстѣ участіи Егора Петровича и все таки трудно. Тороплюсь явиться тамъ, а время летитъ и летитъ себѣ унося съ собою искротечную жизнь нашу . . .

Слышно что Государь собирается ѣхать по губерніямъ Россіи послѣ 30 юлія т. е. послѣ освѣщенія знаменитаго Исакіевскаго Собора. Великолѣпнѣйшее говорятъ торжество будетъ.

Егоръ Петровичъ здравствуетъ. Онъ Васъ любитъ также и Найдена Герова. Этого человѣка я все болѣе и болѣе сталъ понимать: именно что предобрѣйшая онъ душа, и я очень доволенъ, что не тогда же уѣхалъ, потому что унесъ бы съ собою нѣкоторыя фальшивыя объ немъ понятія.

Пожалуйста, Николай Дмитріевичъ, не забывайте меня. Я счастливъ что познакомился съ Вами, но не вините, что такъ долго Вамъ не писалъ. Это потому только, что нельзя было писать мнѣ въ такія горькія для меня минуты.

Адрессъ мой въ Кабардинскій полкъ въ Хасавъ-юртъ. Я думаю лучше въ Тифлисъ, а отъ туда будутъ высылать ихъ мнѣ въ полкъ. —

Ежели позанадобится Вамъ Турчяновскій, то можете письмо Ваше къ нему адрессовать въ Одессу къ Николаю Мироновичу Тошкову купцу 1-й гильдій. —

20-го сего мѣсяца, т. е. въ день отправленія къ Вамъ сего письма и я отправляюсь на Кавказъ. Одно прошу у Васъ и у Александры Антоновны не забывать меня, я же съ своей стороны надѣюсь до гроба быть душевно Вамъ и Вашему семейству преданнымъ, также покорнѣйше прошу Васъ иногда, если времени будетъ увѣдомляйте меня о здоровьи моихъ родныхъ, которыхъ я такъ люблю, но по несчастію бѣдности ихъ помочь не могу. Какъ вспомню, Николай Дмитріевичъ, тяжело на душѣ дѣлается но нечего дѣлать, поправить дѣло уже нельзя, и тѣмъ болѣе что въ головѣ у меня общій элементъ преобадаетъ надъ частнымъ. —

Свидѣтельство о . . . (не се чете) отдайте пожалуйста брату пусть онъ откроетъ сендуки мои и положить его при другихъ тамъ бумагахъ. Сдѣлайте милость передайте ему это письмо. Найденъ Геровъ отлично сдѣлалъ бы если бы какъ нибудь переслалъ бы мнѣ револьверъ, который мнѣ военному гораздо на Кавказъ въ горахъ между Лезгинами и Черкасами, необходимѣе нежели ему въ Филлипополѣ. Если бы я богатый человѣкъ былъ, если бы я имѣлъ купить себѣ это необходимое

оборонительное для Кавказскаго офицера орудіе, то я никогда ни за что не согласился бы писать: чтобъ изъ за тридевягь земель, послали бы мнѣ мой пистолетъ. — Въ Петербургѣ спрашивалъ цѣну франц. револь. 40 рубл. запросили, кажется пустякъ, но къ несчастію и этого пустяка нѣту. —

Отъ души Васъ Александру Антониновну и дѣтей Вашихъ любящій и уважающій остаюсь

Вашъ покорнѣйшій и преданнѣйшій слуга
И. Кировъ.

Ивановъ въ Петербургѣ выставилъ письмо къ Палаузову, какъ грубѣйшее письмо и во всѣхъ отношеніяхъ фальшивое, а передо мною онъ соглашается только не слѣдовало, говоритъ, при нынѣшнихъ обстоятельствахъ его писать ему эти истинны. —

Нижайшій отъ меня поклонъ почтенному старику Тузеву и прочимъ знакомымъ.
Кончилъ его 19-го Мая 1858 года Петербургъ. —

1373. — Подиграване Зейдерхолма за неговото невѣдѣние по българогръцката разпря. Пак. 53.

Господину Зейдерхольму!

Извините что просрочилъ Вашъ переводъ изъ брошурки Г-на Жерардена. —

Я день ото дня все болѣе и болѣе убѣждаюсь въ Вашихъ послѣднихъ наставленіяхъ, и теперь дошелъ до того и убѣдился, что Болгарамъ вовсѣ не слѣдуетъ обращать вниманія на злоупотребленія Греческаго Духовенства и на сильную ихъ къ Болгарамъ ненависть. Они должны знать, что литературы не имѣютъ, должны знать, что древній и новый языкъ Греческій, который цѣлымъ міромъ цѣнится, уважается, даетъ фанаріотамъ неопровержимое право дѣлать надъ православными всевозможныя злоупотребленія. Миліоны разныхъ православныхъ націи людей, должны по этому знать, что имъ нельзя по этому имѣть, ради пользы православія своихъ народныхъ наставныковъ въ православной вѣрѣ. Жаль что эти мои убѣжденія не соотвѣтствуютъ ни духу ни понятіямъ цѣлыхъ православныхъ и разнородныхъ націй какъ въ Европейской, такъ и въ Азіатской Турціи. — Но спасибо Вамъ все таки скажу, потому что въ короткой но сильной и убѣдительнѣйшей со мною бѣседѣ Вы успѣли перевернуть всѣ мои коренныя и народныя идеи и направить ихъ чисто въ пользу греческаго Духовенства, слѣдовательно и въ пользу православія. Напрасно, Г. Зейдерхольмъ, кричали на меня, сердились и бѣсились, что неможете убѣдить меня. Вамъ извѣстно, что посѣвъ не разомъ цвѣтетъ и не разомъ плодъ даетъ, — безъ корня нѣтъ ни цвѣтка ни плода, а для этого нужно опредѣленное время. Слѣд. Вы, какъ сѣятель блага въ сердцахъ угнетенныхъ, не выдержали опредѣленный срокъ времени, необходимый для дѣйствія вашихъ убежденій. — Послѣдный разъ Вы слышкомъ наблагоразумно со много поступили. Для убѣжденія другихъ Вы способны, но молоды, и слышкомъ горячитесь. Вамъ нужно быть хладнокровнѣе не много, тѣмъ болѣе что Вы не грекъ. —

Я увѣренъ, что не разъ будете краснѣть, вспомнивъ свое послѣднее непохвальное со мною обращеніе. Прощайте!

19-го Мая 1858 год.

1374. — Да се прѣдаде ливорверъ на брата на Кишелски. Пак. 53.

Господину Найденъ Герову. Секретно.

Я теперь въ Одессѣ и въ понедѣльникъ отправляюсь за Бакаресть.

Пріѣхавъ изъ Пететбурга засталъ брата въ Одессѣ куда онъ сына своего на воспитаніе привезъ. Отправляя его обратно, я прошу Васъ перешлите на имя его въ Варненское Консульство мой револьверъ о которомъ я столько разъ говорилъ и писалъ Вамъ и Ему онъ также необходимъ, даже болѣе чѣмъ мнѣ, и тѣмъ болѣе,

что онъ все свое оружье уже раздалъ болѣе нуждающимся. Чрезъ полутори недѣли я возращусь изъ Букареста и отправляюсь на (не се чете).

Не имѣя больше что писать Вамъ остаюсь съ истиннымъ къ Вами почитаніемъ Вашъ покорнѣйший слуга

Н. Кишелски.

3-й Мая 1868 г. Г. Одесса.

Господинъ Шоповъ здѣсь былъ и Г-нъ Евлогій. Всѣ они живи и здорови.

1375. — Прѣпраща се писмо за генералъ Игнатиевъ. Пак. 53.

Като получите отъ приносящій Вълка Точевъ писмото за Генераль-Игнатіева; ще го дадете на Писърьть, или на Г-на Найдена за да го прѣключчжтъ въ тѣхнытѣ писма, и колкото е възможно по скоро да ся испрати у Цари-градъ. Защото е твърдѣ нуждно.

Като Ви поздравявамъ съмъ Вашь ѐще неопознатый

15 Май 873
Въ Чирпанъ.

Кировъ.

133. ЯКОВЪ Ф. КЛАРКЪ.

1376. — Прѣпраща се новоиздадено евангелие. Пак. 53.

Гос. Н. Геровъ

Молимъ Ви да пріимате ново-то Евангеліе съ поздравленіе отъ Докторь Гиизъ отъ Стамбулъ

Пловдивъ
Авг. 10. 1866.

Вашь искренный
Јаковъ Ф. Кларкъ.

1377.—Да се раздадатъ кожюхчета и други дрѣхи. Кларкъ раздалъ черги и пари въ Пловдивско. Той се поболилъ. Иска позволително да се върне въ Пловдивъ. Пак. 53.

Приято 23 Февр. 1878.

Цариградъ Яан. 15/3 1878.

На Г. Найденъ Геровъ
Управитель въ Свищовъ.

Почитаемый Господине

Съ настояще-то си писмо пращамъ другы писма за Самоковъ и Софія.

Имамъ въ Самоковъ кожухчета и другы дрехы отъ шайакъ, направены съ пары отъ Лейди Странгфордъ, за които сьмь платилъ повече отъ 200 Тур. лиры. Щѣхъ да ги прѣнесж до Пловдивъ за да ся раздаджтъ на страдающы-ты по тамошны-ты села, нъ обстоятелства-та въ минжлы-ты мѣсяцы не ми допустихж. Сега искамъ Г-нъ Лакъ да раздаде тези дрехы или въ Самоковъ или въ другы мѣста, гдѣто има най-голѣмж нуждж.

Разбирамъ че за сега още неще да има рѣдовнж поща за тѣзи мѣста, и за това вы молж — ако е възможно — да испратите приключенны-ты писма до назначены-ты мѣста.

Дано да не стоять дрехы-ты у кжщж-тж когато има толкозъ душъ които страджтъ отъ студъ.

Прѣзъ Ноемврый Лейди Странгфордъ ми прѣдаде за страдаущы-ты Българе около Пловдивъ около 3000 чифта Английскы чергы и 1000 Тур. лиры, които останжхж у неѭ лани, дадены за Българе-ты.

Пратихъ нѣкои опитны человѣцы по малкы-ты села (около 60 на брой) близу до Пловдивъ гдѣто имаше бѣженцы, за да изпытуватъ за сьстояніе-то имъ, и азъ самъ ходихъ до Сопотъ, Карлово и Аджаръ. Сега нѣмамъ врѣме да ви пишѫ за бѣдность-тѫ и страданія-та коиго видяхъ.

Щомъ можяхъ испратихъ чергы, ризы, опинцы, хранѫ и пр. за тѣзи мѣста. Имаше нуждѫ за повече дрехы, нъ нѣмаше доволно пары, понеже ми ся видяше по нуждно да задържѭ нѣколко пары за да могѫ пакъ да раздавамъ хранѫ за Сопотъ, Карлово и Аджаръ.

По пѫть-тъ отъ Аджаръ за Пловдивъ истинѫхъ и разболѣхъ и едвамъ имахъ силѫ да испратѫ горны-ты нѣща, за които платихъ около 300 Т. лиры въ дни-тѣ слѣдъ като бѣхъ принуденъ, отъ Тѣжкѫ-тѫ болесть, да лѣжѭ постоянно на лѣгло.

На Дек. 16/28 мя донесохѫ тука. Болѣсть-та мя остави много слабъ и днесь за първъ пѫть писувамь писмо, нъ имамъ надѣждѫ че скоро ще могѫ да работѫ пакъ.

Ако е възможно искамъ щомъ имамъ силѫ — да ся върнѫ въ Пловдивъ зада испратѭ хранѫ на страдающы-ты съ останалы-ты пары. Надѣвамъ ся че тѣзи пары ще снабдятъ спомѣнѫты-ты мѣста съ хранѫ, най малко за единъ мѣсяцъ, нъ понеже бѣхъ доста боленъ, и мя испратихѫ за тука набързо, слѣдъ като рѣшихѫ да мя испратятъ, смѣткы-ты ми останѫхѫ въ Пловдивъ.

Ако ще стане прѣмиріе, може да има прѣпятствіе за прѣминуваніе-то на прѣдѣлы-ты помѣжду двѣ-тѣ страны, за това щѫ ви ся молѭ, ако е возможно, да ми испратите едно прѣпорѫчително писмо — каквото вамъ ся види прилично — до Рускы-ты чиновницы въ Пловдивъ и на самъ. Възможно е че това много ще ми помага за да могѫ поскоро да испратѭ хранѫ за бѣдны-ты.

Ако ще имате добринѫ-тѫ да ми испратите такъво писмо много ще мя задлъжите. Писмо-то може да ся испрати до мене чрѣзъ „Rev Theo. A. Baldioin — Bible House — Constantinople".

Слѣдъ усърдны-ты си поздравленія, сьмь Вашь, съ высокы къмъ васъ почитания

Jаковъ Ф. Кларкъ.

Ако не ще да има прѣмиріе ще ли да е възможно за мене да идѫ до Пловдивъ?

134. МАКСИМЪ КНЯЖЕВИЧЪ.

1378. — Какъ да се уреди изваждане задграниченъ паспортъ Герову. Пак. 55.

Найденъ Геровичь!

До сихъ поръ я не могъ отвѣчать Вамъ, потому что наводилъ справки по Министерству Внутреннихъ Дѣлъ и только вчера получилъ рѣшительный отвѣтъ.

Пакъ какъ увольненіе за границу нисшихъ чиновниковъ и купцовъ зависитъ вполнѣ отъ Генералъ-Губернатора, то для скорѣйшаго хода и успѣха дѣла Александръ Максимовичь рѣшился написать о Вашемъ дѣлѣ Павлу Ивановичу Федорову, и просить его не разрѣшить ли онъ собственною властью, встрѣтившееся затрудненіе на счетъ пробытія трехъ лѣтъ въ России, по принятіи подданства. Еже ли Павелъ Ивановичъ согласиться разрѣшить Вамъ выѣздъ за границу, немедленно по принятіи подданства, то и дѣло кончено, если нѣтъ то А. М. просить его при представленіи о томъ въ Департаментѣ присовокупить свое собственное мнѣніе, которое безъ сомнѣнія будетъ уважено; притомъ же мы будемъ наблюдать за успѣхомъ дѣла въ Д-тѣ. Съ этоюже почтою посылаю письмо къ П. И., а потому Вы можете явиться къ нему спустя нѣсколько дней и узнать о его рѣшеніи.

Что касается до просьбы освободить Васъ отъ уплаты положенныхъ денегъ за паспортъ, то объ ней нечего и думатъ, ежели Вы не хотите, не понимаю отчего, приписаться къ купечеству. Вы учились законамъ, а потому должни знать, что законъ не терпитъ измѣненіи и отступленіи. Равно не совѣтую Вамъ говорить теперь, что Вы не намѣрени возвратиться въ Россіи, это можетъ испортить дѣло; когда будете заграницею, то можете дѣлать что хотите.

Будьте увѣрени, что дядя мой и я принимаемъ въ Васъ самое искреннее участіе и всегда готови быть Вамъ полезными, сколько это зависитъ отъ насъ, а потому прошу Васъ не забывать меня и впредь.

Преданный Вамъ
16 Ноября 1845 Максимъ Княжевичъ.
Петербургъ.

Посылаю Вамъ письмо къ Федорову, лучше чтобы вы отдали его сами. Также возвращаю вамъ копію съ Аттестата черезъ Канускери. Можетъ быть она вамъ понадобится. Въ письмѣ же ко П. И., А. М. проситъ чтобы онъ разрѣшилъ самъ не говоря о представленіи въ Департаментъ, потому что . . . . на вѣрное знать, можетъ быть тамъ и встрѣтятъ затрудненія.

1379. — Изпращатъ се Герову прѣпорѫчителни писма до Дашкова и Коцебу. Пак. 55.

Найденъ Геровичь!

Спѣшу переслать къ Вамъ два рекомандательныхъ письма, одно, которое Вы просили къ Дашкову, а другое къ консулу въ Яссахъ Коцебу, для того, что ежели Вамъ придется быть въ Яссахъ, Вы бы и тамъ имѣли человѣка, къ которому въ случаѣ нужды могли бы обратиться. Дашковъ большой формалистъ и если онъ на что нибудь нерѣшится, то Вамъ поможетъ Коцебу.

Ал. Макс. одобряетъ Ваше новое срѣдство для полученія паспорта, это самое лучшее, что можно было въ скорости сдѣлать. И такъ счастливой дороги, незабывайте насъ и увѣдомляйте, гдѣ Вы находитесь и что дѣлаете.

Не пишу Вамъ болѣе, потому что вовсе не имѣю времяни на этой недѣли. Поклонитесь отъ меня Јосифу Григоріевичу Михневичу, которому я также еще не отвѣчалъ на послѣднее письмо его и скажите ему, что Нов. Календар. на 1846 годъ, о которомъ онъ мнѣ пишетъ, я не получалъ; по почтѣ присланъ только единъ экземпляръ на имя Ал. Макс. Кланяйтесь также Копысскому съ женою Краснощокову, Отцу Михаилу и всѣмъ знакомымъ.

Прощайте, будьте здоровы и счастливы.

Искренно преданный Вамъ
4 Февр. 1846. М. Княжевичь.
С. Петербургъ.

1380. — Изваждане пашапортъ Герову. Пак. 55.

Найденъ Геровичь!

Наконецъ то послѣ долгихъ хлопотъ, дѣло Ваше окончено благополучно, о чемъ и спѣшу Васъ увѣдомить и поздравить съ успѣхомъ. Дѣло это было отослано на рѣшеніе къ гр. Нессельроде, потому что М-ръ Внут. Дѣлъ не хотѣлъ брать на себя отвѣтственности. Прилагаю записку, въ которой извѣщаютъ меня объ окончаніи дѣла, самъ же не имѣю времени описывать весь ходъ его. Душевно радъ, что все окончено благополучно. Надѣюсь что Вы уже получили посланныя мною рекомандательныя письма. И такъ счастливой дороги, не забавайте насъ и увѣдомляйте иногда о себѣ: гдѣ Вы и что дѣлаете

Искренно преданный Вамъ
1 Мартъ 1846 М. Княжевичь.
С. Петербургъ.

1381.—Приятелски поздравления. Искатъ се свѣдѣния, какъ се поминува Геровъ въ отечеството си. Пак. 55.

Почтеннѣйшій Найденъ Геровичь!

Письмо Ваше отъ 15 Января сего года я нашелъ въ Петербургѣ, по возвращеніи моемъ, послѣ четырехъ мѣсяцовъ, проведенныхъ въ дорогѣ и въ Крыму.

Мнѣ очень пріятно, что Вы меня не забываете и по временамъ извѣщаете о себѣ но я незнаю доходятъ ли къ Вамъ мои отвѣты, потому что Вы о нихъ ничего не упоминаете. Будьте увѣрены что я всегда готовъ отвѣчать какъ скоро только позволитъ время и всегда готовъ къ услугамъ Вамъ

Я провелъ мѣсяца два въ Симферополѣ со своимъ семействомъ и только въ концѣ прошлаго мѣсяца возвратился въ Петербургъ на службу и долженъ былъ оставить Крымъ въ самое лучшее время, чтобы пріѣхать сюда и мерзнуть, потому, что у насъ и Іюль мѣсяцъ холодный и дождливый, а хорошихъ дней почти небыло.

Вы вѣроятно уже знаете что Тоня теперь правителемъ канцеляріи Таврическаго Гражданскаго Губернатора Пителя. Онъ доволенъ своею службою, но только очень занятъ, такъ что не много времени остается дома и не можетъ заняться чѣмъ нибудь другимъ.

Гдѣ то Вы теперь, чѣмъ занимаетесь и какое имѣете мѣсто? Обязанности учителя, безъ всякого пособія и (не се чете), конечно трудны, но какое же другое мѣсто могли Вы отыскать на родинѣ? Не знаю какія Ваши предположенія и планы? Увѣдомьте меня обо всемъ.

А. М. Вамъ кланяется Надеждинъ также; Григоріева, я еще не видѣлъ послѣ моего возвращенія, а потому и немогъ передать ни поклона ни порученія Вашего.

Будьте здоровы и да хранитъ васъ Богъ.

С. Петербургъ. Преданный Вамъ
2 Іюля 1847. М. Княжевичь.

1382. — Геровъ иска да стане руски агентъ въ Пловдивъ. Ал. Максимовичъ ходатай за това. Пак. 55.

Почтеннѣйшій Найденъ Геровичь!

Спѣшу, хотя въ нѣсколькихъ строкахъ отвѣтить на письмо Ваше отъ 23-го Іюля, чтобы не заставить Васъ долго въ ожиданіи и безъ извѣстности.

Я передалъ просьбу Вашу Александру Максимовичу и онъ готовъ сдѣлать для Васъ все возможное, но доставить мѣсто Агента въ Филипополѣ совершенно отъ него не зависитъ. Впрочемъ онъ передалъ записку о Васъ одному изъ служащихъ при Министерствѣ Иностраннихъ дѣлъ и самъ будетъ говорить объ Васъ съ Дашковымъ, котораго скоро сюда ожидаютъ. Какъ тукъ однако же нужно дѣйствовать просьбами и посредствомъ другихъ, то заранѣе за успѣхъ ручаться невозможно, тѣмъ болѣе, что Вы еще очень молоды, да и чинъ не великъ.

Будьте увѣрени, что Алек. Мк-чь и я принимаемъ въ Васъ самое искренное участіе и дядя мой употребитъ все возможное къ исполненію желанія Вашего, но за успѣхъ отвѣчать нельзя; а я не оставлю увѣдомить Васъ о послѣдствіяхъ ходатайства Алкдр. Ма-ча и буду просить кого нужно и мнѣ бы очень приятно было если бы удалось Васъ пристроить.

Будьте здоровы и покойны. Господь съ Вами!

Искренно преданный Вамъ
С. Петербургъ. М. Княжевичь.
22 Іюля 1847.

1383. — Животътъ на Герова въ Одеса прѣзъ 1846 година. Пак. 55.

Любезный Найденъ!

Никакъ немогу понять что это значитъ что ты досихъ поръ не отвѣчалъ мнѣ на письмо мое посланное съ чиновникомъ Ивановымъ, который отсюдава переѣхалъ въ Бессарабіи и небывавъ никогда въ Одессѣ, незная тамъ никаго онъ просилъ меня рекомендоватъ его кому нибудь; я съ нимъ послалъ тебѣ длинное письмо о моемъ житье, бытье въ Симферополѣ. Развѣ можетъ быть онъ тебѣ не отдалъ его? Недумаю, чтобы ты окруженный Е-ой и Гл-ой могъ забыть своего стараго товарища и друга. Пришло ли разрѣшеніе отъ Министра о приведеніи тебя къ присягѣ? и когда ты ѣдешь? Пожалуйста незабудь оставить мнѣ твоего адресса въ Копривштицѣ и проси Мутьева, чтобы онъ пересылалъ мнѣ твои письма а я буду ихъ отправлять черезъ его или Логинова. Ápropos объ Логиневѣ, что съ нимъ случилось я уже болѣе 3-хъ мѣсяцевъ неполучалъ отъ него ни одной строчки. — Пожалуйста сходи къ Крупинскому и скажи ему чтобы онъ отнесь часы къ Логинову а этотъ перешлетъ ихъ съ какой нибудь оказіей. Еще пожалуйста побывай у А. Вальна и спроси его получилъ ли онъ стекло съ моей электрической машины изъ Петербурга и продалъ ли онъ что нибудь изъ вещей нашихъ. . . . .

Что у Васъ дѣлается въ Одессѣ. Курновой мнѣ говорилъ что ты сильно ухаживаешь за Гл — ой Ни.—евой. Смотри что бы не пришлось взять два мѣста на пароходѣ вмѣсто однаго. Видѣлъ ли ты Надеждина? Ожидаю отъ тебя въ скорости отвѣта. Мамаша, Моли, (не се чете) и Катя тебѣ кланяются. Если Надеждинъ поѣдетъ въ Симферополь то пріѣзжай съ нимъ недѣльки на двѣ.

Прощай, кланяйся всѣмъ товарищамъ спроси у Печинскаго получилъ ли онъ отъ Логинова мое письмо.

Твой навсегда
М. Княжевичь.

135. Х^{ч}. ЗАХАРИ ПЕТРОВЪ КНЯЖЕСКИ.

1384. — Старозагорски спомоществователи за физиката отъ Н. Геровъ. Пак. 54.

Возлюбленый ми друже

Г. Наидинъ Ха^{ч} Геровъ!

Имахъ честь да получа Ваши те почтенны строчки, съ които ми обявлявате за зарски те спомоществователи. Азъ ходихъ и попытахъ въ Ха^{ч} Георгіевата контора, чрезъ която са получи и обявленіе то. Тѣми казаха какво още тогава катоса подписали около 25 или повече спомоществователи, испроводили ги заедно съ парите въ Цариградъ до Г. Моровенова и те задави ги испроводятъ. Слѣдова. имената и парите са въ Цариградъ пишети да ви ги проводятъ да не стани нѣкой ялнашлакъ.

Молимъ за сичко що ви бехъ писалъ да го исполните.

Оставамъ навсегда сички Вашъ

Ески захра Захарій Княжескій
27-го Юля 1849.

1385. — Натякване за забрава. Загуба за българското юношество отъ мнимото назначаване Н. Герова на руска служба. Книгитѣ за захарскитѣ спомоществователи. Пак. 54.

Возлюбленнѣйшій ми Друже Г. Найдине!

Кажи ми брате какво стана? и защо са умжлча, на ли щеше да ми пишешъ отъ бѣлградъ, и да ми проводишъ програма на тамошни те учебни заведенія? Толкова времи слушамъ какъ си си дошелъ що ми непишешъ за книги те ви какво

станаха? Чувамъ чи сте са опредѣлили въ Руската въ бѣлградъ Канцелярія, истина ли е? ако е истина на ли е язжкъ за добрите ви таланти и за Бжлгарското юношество? Молимъ ако има те време да ми обясните по дробно за сичкото.

Книги те за зарстите спомогатели пратете ги чрезъ паногюрище, защо тѣ често дохождатъ въ Захра за ракія. —

Поздравете дяда Ха^ч Гера и сички те наши пріятели отъ меня Нашите Захралій желаятъ да Ва иматъ за учитель въ главната си школа.

Оставамъ на всегда сички Вашъ

Захра З. Княжескій.
2-го Генваря
1850-го година

1386. — Списъкъ на подаренитѣ отъ Захария Княжески книги на пловдивското училище. Пак. 54.

Реэстеръ о названіи и количествѣ книгъ подаренныхъ Захаріемъ Княжескимъ Филипопольскому училищу.

Настоятелство-то на училище Св. Кырилла и Методіа въ филипполь, заедно съ старѣйшини те градски пріи въ даръ за школа-та отъ Захарія Княжескаго слѣдуѭщи ты книгы:

1. Труды Вол. Экономическаго Общества за 1843-44-45 книги . . . —12.
2. Лѣсной Журналъ за 1834-36-37-38-39-40-41-42-43-44 книги . . . 115.
3. Основаніе Лѣсоводства — сочиненіе Котты . . . . — 1.
4. О развѣденіи Лѣса въ сельцѣ Трудолюбѣ . . . . — 1.
5. Наставленіе завѣдывающихъ садами Кіево-печерской Лавры . . . — 1.
6. Лѣсная Математика — сочиненіе Кенига . . . . — 1.
7. Лѣсная технологія — Фельнера . . . . — 1.
8. Объ общественныхъ запашкахъ — 1843 . . . . — 1.
9. О Парѣ или гулевой землѣ — 43 . . . . — 1.
10. Причины неурожая у крестянъ — 44 . . . . — 1.
11. Циркуляръ общества . . . . — 1.
12. Мнѣніе князя В. В. Долгорукова . . . . — 1.
13. Краткая Русская Грамматика А. Востокова . . . . — 1.
14. Гречесская Грамматика Попова . . . . — 1.
15. Латинская Грамматика Бѣлюстина . . . . — 1.
16. Латинская Хрестоматія въ 2-хъ частяхъ . . . . — 2.
17. Нѣмецкая Грамматика . . . . — 1.
18. Русскія Прописи . . . . — 1.
19. Латинскія, нѣмецкія и французскія прописи . . . . — 1.
20. Греческія прописи . . . . — 1.
21. Русскій Букварь . . . . — 1.
22. Историческое чтеніе изъ книгъ Ветхаго Завѣта . . . . — 1.
23. Чтеніе изъ 4-хъ Евангелистовъ и Дѣяній Апостольскихъ . . . . — 1.
24. Краткая Св. Исторія Ветхаго и Новаго Завѣта . . . . — 1.
25. Изъясненіе Воскресныхъ и праздничныхъ Евангеліи . . . . — 1.
26. Таблицы взаимнаго чтенія и письма . . . . —35.
27. Таблицы чтенія изъ 4-хъ Евангелистовъ . . . . —54.
28. Таковія же изъ Дѣяній Апостольскихъ . . . . —15.
29. Таковыя же таблицы церковной печати . . . . —69.
30. Книга для чтенія и упражненія въ языкѣ . . . . — 1.
31. Дѣтская Библіотека Попова въ 5 частяхъ . . . . — 5.
32. Сокращенный Робинсонъ В. Половцова . . . . — 1.
33. Курсъ скорописи — В. Половцова . . . . — 1.
34. Учебникъ Русскаго языка Половцова . . . . — 1.
35. Сказанія Русскаго народа Сахарова . . . . — 1.
36. Географическія карты въ 6-ти листахъ . . . . — 6.
37. Два полушарія Восточное и западное въ 4-хъ листахъ . . . . . — 2.
38. Учебный Атласъ съ 30-ти раскрашенныхъ хартъ . . . . — 1.

39. Селское Чтеніе князя Одоевскаго въ 2 частяхъ . . . . — 1.
40. Бесѣды о селскомъ хозяйствѣ Ярослава Линовскаго . . . . — 1.
41. Учебная книга Всеобщей Географіи А. Ободовскаго . . . . — 1.
42. Краткая Всеобщая Географія для уѣздн. училищъ А. Ободовскаго . — 1.
43. Физическая Географія А. Ободовскаго . . . . — 1.
44. Математическая Географія А. Ободовскаго . . . . — 1.
45. Славянскія древности Шафарика перевод. Бодянскаго въ 3 ч. . . . . — 3.
46. Очеркъ Всеобщей исторіи древняго міра Дерптъ . . . . — 1.
47. Славянская Хрестоматія Пенинскаго . . . . — 1.
48. Книга для чтенія и упражненія въ словестности . . . . — 1.
49. Руководство къ преподаванію Ариѳметики . . . . — 1.
50. Руководство къ Ариѳметикѣ въ 2-хъ частяхъ . . . . — 2.
51. Руководство къ Геометріи для уѣздныхъ училищъ . . . . — 1.
52. Краткое руковод. къ Математ. Географіи и познанію небеснаго шара — 1.
53. Руководство къ учрежденію школъ взаимнаго обученія . . . . . . — 1.
54. Опитъ о русскомъ стихосложеніи А. Востокова . . . . — 1.
55. Стихотворенія Александра Востокова . . . . — 1.
56. Руская Грамматика А. Востокова . . . . — 1.
57. Два циркуляра Вол. эконом. Общества . . . . — 1.
58. Вопросы изъ Ариѳметики . . . . — 1.
59. Дворянски Выбори Панаіотова . . . . — 1.
60. Руководство къ Географіи Россиской имперіи . . . . — 1.
61. Отъ Импер. Археологическаго общества . . . . — 1.
62. Правила для испытанія въ уѣздныхъ училищахъ и Гимназіяхъ . . — 1.
63. Описаніе Русскихъ и Словен. рукописей Румянцов. Музеума . . . — 1.
64. Остромирово Евангеліе Востокова . . . . — 1.
65. Русская книга для Грамотныхъ людей И. К. . . . . — 1.
66. Бесѣды о седьми спасительныхъ тайнствъ Епис. Евсевія . . . . . — 1.
67. Палладія Епископ. Еленополскаго Лавсаикъ Епис. Евсевія . . . . — 1.
68. Утѣшеніе въ скорби и болѣзни Епис. Евсевія . . . . — 1.
69. Жизнь и чудеса Св. Николая Чудотворца Гр. М. Т-мъ . . . . . . — 1.
70. Сказаніе о чудотворной Иверской иконѣ Божіей М. Гр. М. Т-мъ . — 1.
71. Св. Генадія о вѣрѣ и жизни христіанской . . . . — 1.
72. Цвѣты изъ сада Св. Ефрема Сирина М. М. Филаретова . . . . . . — 1.
73. Украйна Зложивъ Кулешъ . . . . — 1.

печать	Старѣйшины	Епитропи
училищна или градска	. . . .	. . . .
Филипополь	. . . .	. . . .
20-го Ноября 1852 года	. . . .	. . . .
учители	. . . .	. . . .
. . . . . .	. . . .	. . . .
. . . . . .		
. . . . . .		

1387. — Неприятелска флота прѣдъ Одеса. Жителитѣ бѣгатъ. Напрасна смрътъ на Хаджи Христо, уйка на Н. Герова. Неговото богатство. Порѫчане книги. Попара и мамалига. Пак. 51.

Пріято 27 Ноемвр. 1855.

Любезнѣйшій ми друже Найдине Ха Геровъ!

Отъ давно желаяхъ да ти напиша, но не знаяхъ адресатъ ти въ Петербургъ. Послѣ когато писа на Г. Тошковича и вуичаси ха" христа, сабирахся съ вуичати да утидимъ при Г. тошковича, да земимъ адреса какъ да ви пишимъ, но послѣ тва заскоро т. е. 25—26—27 са показаха въ лицето на Одесса до 92 парчета корабли и Параходи, а отъ това и жителите начнаха да са износять изъ градатъ, даже и азъ за освобожденіето на будущите воспитателницы на женскіятъ полъ въ Болга-

рія бяхъ принужденъ 28 Сентября съ цѣла кѫща да са прибера въ Кубанка. Послѣ двѣ недѣли доди единъ отъ нашите одески Бѫлгари въ кубанка и ми разказа чи былъ въ тва време на Молдованка, вуйчути ха҄ Христо си купилъ конъ и кула, ако бы да види чи сички ще избягатъ отъ градатъ и той да пубѣгни, и утишелъ при канавата та купялъ сено съ колата си за конятъ, и като влезалъ въ дворатъ приключалумуса Апоплексическій ударъ и пада мертвъ на мѣсто то си; послѣ тва сабиратса много хора около него, така и отъ 4-та часть присава и членовите, запечатуватъ одаята му, и на другіятъ день, като зели да го приближчатъ намерили при него налични пары полимперіяли 118

при него налични пары полимперіяли 118	607 : 70
Дипозитни билети на серебро	130 :
И единъ Банковый билетъ отъ	2000. сереб.
	2737 : 70

всего на двехиляди и седямъ стотинъ и тріиси и седямъ рубли серебромъ.
Отъ тія пари употребилы за столъ напохоронитему

серебромъ	100
за парча	40
	140

На Священницыте и на Церковите и доктора и други дребни расходи има счетъ у дяда ха҄ петка у когото и живѣйши ха҄ христу.

Азъ са прибрахъ въ Одесса 8-го Ноября и вчера бяхъ у Г. Тошковича, той ми каза чи ощи не вые писалъ за тая работа, зарѫчами да утида на Молдованка у дяда ха҄ Петка да узная колко пари са намерили при него и колко е похарчалъ чи да ви напиша подробно и азъ ходихъ, но дядо Петко ми каза само чи има единъ билетъ отъ 2000 сребра и билета и другите що намерили при него неимъ показа число то зели ги въ четвертата часть, а колко то е похарчилъ самси иска да ви напиши. Слѣдователно азъ що ви исчислявамъ по горя научихъ отъ чужды человѣцы що са были тамъ въ тва време.

Какво то са вижда работа та, ты треба непременно да додишъ въ одесса и да приберешъ билетя и колко то са останали отъ упомянутите налични мелки пари, а инакъ треба частьта да ги погѫлни, но требова да имашъ отъ Петербургъ бумага, а безъ нея нищо нема да направишъ, вотъ новость и не такъ то пріятно, но нема що да направимъ сичкома тамъ ще утидимъ, кому когато доди редатъ.

Послѣ тва братскита умолявамъ да ми купишъ тія двѣте книги що имъ пращамъ заглавіето отдѣльно и ако бы да додишъ самси донесимиги или ако недодишъ, то моля поскоричко дамиги испроводишъ съ почтата чи като са видимъ азъ щетиги заплатя.

Адресатъ ми: На Александровскомъ проспектѣ въ домѣ Сомлева.
Пишими съ кого са познакоми въ Петербургъ, и коити са най добрите пріятели?
оставамъ до смерти сички

Одесса — Твой
18 го Ноября 1855 года — Захарія. П. Княжескій

Побарзай да додишъ, азъ имамь хубаво тулумяно сирины да направимъ пупара и италіянска мамалига.

1388. — Честитяване новъ чинъ. Благопожелания за него. Пловдивско централно училище. Надежда за виждане на Узунджово. Пак. 54.

Прията 16 Августа 1857.

Любороднѣйшій Соотечественниче
Найдине Ха҄ Геровъ!

Моля великодушно да ма простишъ защо то обстоятелствата неми позволяха да чакамъ дохождане то Ви въ Пловдивъ, нито послѣ далодѫ да ся повидиме. А преписката безъ почта е совершенно затруднително. Обаче и азъ съ куціятъ конь бѫрзахъ макарь подиръ сичките да Ви кажа добрѣ дошле и чистито Ви званіе, дай

Богъ да го правите още 60 годины само въ Болгаріята и да бѫдите Баща за народатъ учебни те заведенія, които още не се почувствували онова, което имъ е най необходимо.

Моля кога имате свободно време напишете ми въ коя степень са запря рѣчьта за устрояването на пловдивското централно учебно заведеніе. —

Можехте ли съ сетното си ходине да направиге нещо за тва въ одесса? Сега като умря Инокентія мысля чи и работи те нв Бѫлгарско то Настоятельство ще пріематъ друга организація.

Мысля чи треба да слезите за Панаира на Узунджово, и азъ желая да утида, и тамъ ако сте свободни ще си поприказуваме посвободничко, и даноси направяхме попара да поядеме, тамъ млеко то и симитя изобилуватъ. А ракійца азъ ще донеса отъ Захра.

Моля поздравете сичките Бѫлгаролюбцы отъ меня. Оставамъ до смерти сички

Вашъ
Х^ч Захарія Княжескій.

Ески Захра
12 Августа 1857 года

1389. — Калугерски неприличенъ животъ. Пак. 54

Прията 11 Септемвр. 1857

Милостивый Государь

Найденъ Ха^ч Геровъ!

Въ истекшемъ Јюлѣ я писалъ къ Вамъ чрезъ Г. Стоянча Чомакова, увѣдомилъ Васъ что я поѣдъ въ узонджовѣ и тамъ можемъ повидатся и поговорить.

На дняхъ имѣлъ счастіе видѣтся съ Вашимъ соотчичемъ Монахомъ Пловдинскаго Монастыря Св. Велико мученика Георгія отц. Ха^ч Константіемъ который расказалъ мнѣ любопытные вещи, и говорилъ про наложныцы. Архидіякона, которая живетъ намонастырскій счетъ тамъ уже 4 мѣсяца, а Игуменъ боится ее Прогнать. Когда принесетъ Вамъ письмо если Вы его незнаете познакомитесь съ нимъ и расспросите его онъ Вамъ много кой что откроеть и при Вашемъ усмотрѣніи можете въ чѣмъ нибудь ему помочь.

Сего 6-го и я отправляюсь въ узунджово и воскресенье вечеромъ поспѣю.

Прошу предать мое нижайшее почтеніе Г. Стоенчу Чомакову и Николаю Чалики и прочимъ.

Вашъ старый пріятель
Захарій Княжескій

Ески Захра
6-го Сентября 1857 года

1390.—Възпитаницата на Княжески годена. Княжески се противи. Той212 имал договоръ съ нея да се зематъ. Моли се Ступинъ да се застѫпи за него. Пак. 88.

Милостивый Государь

Николай Димитріевичь!

Съ прошедшую почту я увѣдомилъ Васъ подробно объ исторіи Миха Каличковъ про Анастасіи Миховой меньшой моей воспитанницы. Послѣ почти узналъ что сестра Отца Митрофана Епитропа Терновскаго Митрополита, живущаго въ Ескизахрѣ растроила мысли Миха супруги и Анастасіи, что бы совершенно удалится отъ меня, и отдать ее замужемъ своему родствннику Анастасію въ Сопотѣ (Ахчеклисе), и ѣздила вмѣстѣ съ Отцемъ Митрофаномъ привести жениха въ Захрѣ который и прибылъ и тайно заручился за Анастасію безъ моего вѣдома я спросилъ матери и Анастасію, но они отвѣчали, что онъ требовалъ ея руку но отецъ будто несогласился отдать ее въ такую даль и въ село, но какъ я узналъ, это сдѣлано только для того что бы успокоить меня непротендовать. А можетъ быть на дняхъ отецъ самъ вывѣзетъ и перевенчаетъ. Когда я возвратился изъ Филипополя. Анастасія подала мнѣ

письмо такого содержанія; дядинька ви пеняете меня что я разстроювaю отца, я непередаю ему ваши слова, его люди разстроиваютъ, а онъ слушаетъ ихъ, и можетъ быть онъ возметъ меня отъ Васъ и отдасть замужемъ, и тогда пропадутъ многовременные труды и мое восьми лѣтнее стараніе и странствіе въ Россіи; по этому я для блага отечества согласна на ваше прѣдложеніе быть вашею супругою. Я отвѣчалъ хорошо спаси бо, я согласенъ, будь спокойною послѣ сего эта монахиня, убѣдила Анастасію что я строгъ А этотъ женихъ добръ и миліонистъ, воспитанъ въ Франціи. Я теперь узналъ въ Узонджовѣ, что онъ до прошлаго года былъ въ Букуреште прикацикомъ у Г. ха Бакалоглу, и въ добавокъ чахоточенъ, а отъ дядя своего получилъ наслѣдство около 50 тысячь піястровъ, на которыхъ и лечится, а Французскій языкъ выучилъ въ Букореште портикулярно.

Теперь что бы освободить и Анастасію отъ сего перехвальнаго обмана, и удержать бракосочетаніе, я думаю взять это дѣло судебнимъ образомъ: заставить жениха Анастаса взять свои вещи назадъ, и забыть эту для себя невѣсту, а отца если будетъ възможно потребовать въ Адріанополь и заставить пашу напугать его покуда онъ дасть контрактъ съ вѣрнимъ поручителемъ что онъ въ теченіе двухъ годовъ невывезеть дочери Анастасіи въ другія мѣста и перевѣнчатъ, и дома у себя недопустить кого нибудь растлить ее дѣвство. А если въ случаѣ это допустится что бы онъ съ своимъ поручителемъ заплатилъ бы мнѣ 60 тысячь піястровъ за содержаніе и воспитаніе, а кромѣ того и за сдѣланое мнѣ безчестіе. Своеручная ея записка хранится у меня, и она можетъ служить свидѣтелствомъ зарученія со мною. Если сего случай потребуетъ.

Сообщая всего этого, осмѣливаюсь покорнѣйше просить немѣдленнаго Вашего содѣйствія и отцовскаго наставленія что бы недопустить къ погибелю столько лѣтныхъ моихъ трудовъ и издержекъ, и что бы нелишить Ескизахру и вообще Болгарію Плодовъ Анастасіи Миховой, которые она можетъ принести до замужество. Я отъ досады потерялъ сонъ и апетить, и сильно услабеваю, если дѣло неуладится такъ или иначе я отъ горѣ умру или долженъ лишится ума Прошу будьте моимъ вторымъ Отцомъ и благодѣтелемъ и употребите всѣ возможные къ тому мѣры, для удаленія этихъ непріятностей. А для моего успокоенія прошу сообщить мнѣ съ телегрефомъ чрезъ Г. Герова что долженъ дѣлать и какъ поступать.

Съ чувствомъ глубочайшаго высокопочитанія и душевной преданности имѣю честь до гроба именоватся весь Вашимъ

Захарій П. Княжескій.

Узунджово 14-го Сентября 1857 года.

1391. — Моли се Геровъ да се застѫпи да не стане годежътъ на х. захариевата възпитаница. Пак. 88.

Получено 17. Сентября 1857 г.

Милостивый Государь

Найденъ х Геровъ!

Научихся чи една отъ воспитанницы те ми Анастасія Михова, са сгодила за ха Анастаса Ловчалія-та Калистова шуря. Тѫй както азъ за тва момиче самъ похарчалъ въ 8 годины за воспитаніе то му до три хиляди рубли сребoрни, и 4 годишни трудове, за да го усовершенствовамъ да стани наставница за въ Захра, сега безъ да ма попитатъ сгудяватъ го. Моля да воспре ти отъ Ваша страна тва сгудяване и вѣнчаване дорде то да си намеря справедливостьа предъ по высоки те власти.

Русскоподанный Захарій Княжескій

Узунджово
17. Сентября 1857 года.

1392. — Княжески иска да му се опрѣдѣли пособие отъ Росия. Молба да го подържатъ Ступинъ и Геровъ. Пак. 47.

Прияго 23. Септ. 1857.

Г. Найдине Х҃а Геровъ!

Душевни изповѣдни заръчувания.

Заради пособіето що ми отпускаха Г. Пизаними каза чи неможи да ми даде за въ Турско-то доде непита въ Питеръ Просихъ го да напиши, защо то за излизани-то си бяхъ принужденъ да зема на късъ срокъ триста рубли серебромъ, които и до сега ни самъ заплатилъ. Послѣ просихъ и Г. Посланника, и Той като ма сожали обѣща са да походатайствува за меня въ Питеръ. Послѣ словесно и писменно просихъ Г. Ступина, който и искренно дѣйствува за поддержането ми въ Болгарія, но до сега стана 6 мѣсяца, но ощи нищо ни са показа, а харчьта ми вържи като на единъ русски дворянинъ и тукашанъ почтенъ человѣкъ, ако и вътришно правя голяма экономія.

Моля като слезите въ Едерне, да по просите Г. Ступина, да повтори пакъ содѣйствіето си, ако има нѣколко готова пара, да мия испроводи, да си правя тарговіята доде да получа пособіе, и отъ тяхъ да му върня пары те, и да заплатя на другите що имамъ да давамъ. Попросиго дали быва и азъ отъ себя си да напиша на Г. Пизани, и ми на пиши отъ Едерне; за да зная. Българи-те Вый добре знаете, и мойто съ тяхъ обръщане, и тукашните ми издержки. Азъ никому натукашните неможа да си открыя сърцето или душата, за щото обыкновенно е освень що то неще да ти спомогни, оща ще раскажи на 20 души, а отъ това страдае честьта и уваженіето отъ народатъ, а тва като на учатъ человѣкъ нищо сетня неможи за общото да направи. Честьа ми е въ рацете на посланника, Господина Ступина и Васъ гледайте да ма поддержите въ една или двѣ годины додеса поправя да не бы нѣкакъ да си замарья честьа.

Моля да поговорите и завоспитанницата ми Анастасія, ако бы да тръгни баща и на опаки, какъ можимъ да му отсѣчемъ крылата, и да си свършимъ работата за общото благо. За сичко добрѣ като са разговорите подробно да ми напишите, съ русската поща. Писмото предай тамъ начередныятъ курьеръ, той ще ми го донесе.

Сичко добро що ще ми направите ще моля Бога да Ви подари долгоденствіе здравіе и всяко благополучіе оставамъ за всегда сички Вашъ

Узонджово Х҃ Захарія Княжескій.

23-го Сентября 1857 года.

1393. — Приятелско натякване за забрава. Припомняне миналото. Зах. Княжески западналъ отъ самопожертвуване за народа. Пак. 54.

Прията 19 Ноемвр. 1857

Друже Найдине Ха҃ Геровъ!

Дай откровенно да си поговоримъ и никакъ да са несърдимъ. въ мързяла да ся укоримъ и братски да са по правимъ. Наистина си пріелъ мойта пословица: че добрата работа въ три годины става, а ако я искатъ по добра треба шестъ годины да я чакашъ.

Ты утиди за Едерне, азъ като ти дадохъ порученіята си, и съ нетърпѣніе чакахъ въ Захра за утѣшителянъ отвѣтъ Г. Ступина или отъ тебя, като ти бяхъ приказалъ сърцето си. Подиръ две недѣли като пріехъ краткото Ви писмо, въ което ма обнадеживаше, чи като стигните въ Пловдивъ пространно ще ми пишете засичкото. Но отъ тогава стана мѣсяцъ и полвина и повече, нема ни гласъ ни послушаніе. Мысля споредъ малченито Ви, да сте тръгнали отъ Едерне съ бивулската поща, и каквото са вижда още въ пловдивъ несте стигнали та да ми напишите. Абе братче наболянъ вода тъйлиса носи, или за гладянъ человѣкъ сѣйлиса брашно за пита тридни? Я ми кажи откровенно и безъ сърдитина.

Ты колкото заменя требова да станишъ по дѣятеленъ, т. е. всячески да са трудишъ отъ старна дето слѣдува работата ми да направишъ, чи дорде отъ тамъ

да са направи ты съ свои дама подджржишъ, а то като са отдѣли отъ меня и тосъ часъ ма забрави. Нали щеше да пишешь въ Копривщица за ракіята, и да ми испроводишъ пари да собера ракія? че отъ кантаръ да я продавать тамъ, и какво то спечелиме братски да го дѣлиме; време доде и заминува, а Вый още малчите. Нѣтъ братиць, земи примѣръ отъ турциге, тѣ нѣколко души стоять безъ капія, гладни и голи, но единъ отъ тяхъ като мини на работа, привыка сичките други при себяси, храниги ублачаги доде даси намѣрятъ мѣсто, или да си поправятъ состояніето, ами Ви иматели други хаджи баба освень меня, и толкози Бжлгари джелепи и консули, неужели неможите да поджржите единъ ха^{ч} баба съ 10 или 20 хиляди гроша, които неща дамиги харижите, но само даги употребя 2 или 3 годины, чи пакъ да Ви ги вжрня съ благодареніе. Ты знаишъ че азъ неиспаднахъ отъ піяне, или раскошно живеяне, а единственно отъ самопожертвоване всего себя за общото образованіе, слѣдователно должнысте да ма аджедисате и поджржите, като дamoжа и азъ да принеса оная польза въ народа, която отъ толкова годины готвя или е подобре прежде временно да загиня въ отчаяніе, или като да са непосрамя да си продамъ Библиотеката и даса поселя въ нѣкое село, та даса пріема за хлѣбопашествoто, безъ да помысля за образованіето.

Ако ида неможахъ даса образувамъ колкото требоваше, но пакъ такжва человѣкъ като меня, и съ такова образованіе и опитность неможи стигна намѣстото ми въ трійси години. Это ти сичкото, мысли и прави, ама и меня недей забравя, че нети направямъ попара или халва.

Поздравете отъ меня Г. Салча Павлакя Герджикя, Г. Стоянча Доктора Аргирча, Г. Гарабета и прочійте пріятели.

Оставамъ до гроба сички

Ески-Захра — Вашъ

16-го Ноября 1857 года — Захарія Княжескій

Пишими презъ ходжа Артинаа съ този таликаджія Ты кога искашъ други пжть дами пишишъ давай писмото на Ха^{ч} Никола Ха^{ч} Славува зеть той щемиго испровожда съ Чингене халила.

1394. — Убийство при Ески Захра. Разкарване роднинитѣ на убититѣ Молба за покровителство. Честитяване годеница. Пак. 54.

Прието 2 Дек. 1857.

Милостивый Государь

Найдине ха^{ч} Геровъ!

Ако и недавно Ви писахъ колкото требоваше, и безъ да чакамъ отвѣтъ паднами оказія за Пловдивъ пожелахъ отъ душа да Ва попрося, да помогните колко е возможно на нашіятъ согражданинъ ха^{ч} Ѳома ха^{ч} Христовъ, който е единъ отъ пжрвыте ни человѣцы. Като бехме въ Узонджово при Ески-захра са убиха двѣ момчета отъ нѣкои турцы; едното момче е неговъ братъ, сега пашата ги выка въ Пловдивъ заедно съ майката и тѣ самя незнаятъ защо; но както и да е покажете имъ поддержка въ работата. Г ха^{ч} Ѳома има писмо и отъ Бунала до французкіять консула, но правимиса, чи Вый полесно можите да помогните, каквото и требува похвалата да остава за нашіятъ престолъ. Кога са вржщатъ за въ Захра съ тяхъ можите дами напишете нещо утѣшително отъ себя си.

Моля приключенното да допратите до ха^{ч} Никола ха^{ч} Славува зеть, тувавчіята около куршумлу ханъ, за да го предаде незабавно на Атанасія Даніилова Бѣляева, нашіятъ взаимноучитель, що е сега въ Марашъ или Каршияка пакъ учитель. Моля тва добро да ми направиге.

Поздравете сичките пріятели отъ меня, и Г. ходжа Артинаа и Гарабета.

Честитати невѣста на свадба да ма выкашъ но на твои счетъ.

Оставамъ до смерти сички Вашъ

Ески-захра — Захарія Княжескій.

30-го Ноября 1857 года.

1395. — Прѣпращане отъ Сава Радуловъ пакети и книги. Пак. 54.

Прието 25 Януар. 1858

Милостивый Государь
Найдине ха҄ Геровъ!

Январія на 14-то пріехъ отъ Г. Сава Радолова пакетъ, и 3 книги съ надписъ до меня, Вази, и Сава Филаретова. Понеже намерихъ сега вѣрна указія испращамъ Ви книгата и писмото, и Ва моля като ги приемите, дама увѣдомите, както и Г. Сава радолова, за да са несомнява че не Ви самъ ги предалъ.

Жално ми е като неможохъ да пріема ни на едно отъ писмата си дружескіятъ Вашъ утѣшителенъ за меня отвѣтъ. Мысляхъ чи Вы никога нещете да престаните дама убичате какво то въ Россія та, но каквото са вижда охладѣлисте кѫмто меня, а защо и самси неможа да постигня! Вѣроятно и свадбата си направихте безъ дама калесате.

Моля дапоздравите отъ меня Г. Салча, Доктора, ходжа Артина, Гарабета Сиропа, Г. Екима и Чаликя и прочійте приятели.

Остаямъ до гроба сички Вашъ

Ески Захра Захарія Княжескій
21-го Января 1858 года.

1396. — Молба за защита търговеца Желязко Арѫшовъ. Обиръ на попъ при Захра. Пак. 54.

Его Благородію М. Г.
Найдену ха҄ Герову
Въ Филибе.

Прието 18 Февр. 1858.

Родолюбивѣйшій Г. Найдине ха҄ Геровъ!

Подателятъ на тва писмо е единъ отъ добри те ны граждане Жиляску Арѫшовъ, кои то по тѫрговыята си има да зема отъ нѣй филибилія 800 гро҄, и за година и полвина фаизъ сѫдялъ са два или три пѫтя нафилибе и тука и споредъ Документите му намиратъ му правда та, и приказуватъ да запрѫтъ филибиліятъ за да за плати на Жиляска; но този филибилія има поддержка отъ единъ тамошанъ Евреинъ Австрійскоподданъ, кой то съ различны отговорки и отлагателства препятствова на Жиляска да си земи парыте. Тая работа какво то ми каза Жиляску добре я знаятъ Г. Гешооларъ, кочашоолу Г. Паскалъ и други. Има и добри вѣрни документи за тая работа.

Зная че убычате правдата и потѫпканите Бѫлгаре, затва и убѣдително Ва моля, както можите, презъ паша та, или Австрійскія консулъ или тарговцыте да подѣйствувате като да си намѣри Жиляску правдата и да си извади пары те отъ филибиліята, кои то е и готовъ да Ви принесе благодарение. Умолявамъ Ва за любовьта ны да са потрудите да свѫршите тая работа въ ползата на Жиляска и съ тва пре млого щема задолжите.

Новости превосходни за изгубуванетони на бѫсурманите лошо то неизлиза отъ умѫтъ 9-го Февраля нашъ едиъ Священникъ попъ Иванъ Дервенецатъ, като са врѫщалъ отъ новата махла, на единъ и половина часъ отъ Захра, на казанлѫшкіятъ пѫть, излизатъ му трима турцы, зематъ му кобилата, коя то струваше повече отъ 2000 гроша съ дисагите му, въ които имало и святый потиръ и други церковни сосуди и 200 гро҄ готови пары пуснѫтъ го пѣшъ да си доди, той убади на конакатъ, този часъ испроводяхѫ три заптіета Атли, но и досега оци несаги намерили, и каквото са вижда неще даможатъ да са намѣрятъ.

Помысли, ако оци отъ сега въ средъ зима дѣто нема ни листа ни трева, снѣгъ до поясъ и ледъ аршинъ, наченаха да розбойничатъ ами кога са разэелени гората и нивы те, то тогава ще е трудно и огвѫнъ кѫщитеси да излезимъ, можатъ даже и изъ дворовите ни нація да на изваждатъ. Моля колко то Ви иди отъ рацете

пріимаите мѣрки зауничтоженіетоназлото, безъ да показувате за сичко кой Ви е съобщилъ Моля поздравете сички ти пріятели отъ меня.

Оставамъ до гроба сички Вашъ

Ески-захра — Захарія. П. Княжескій

12-го Февраля 1858 года.

1397. — Книги дадени Н. Герову въ Петербургъ за З. Княжески. Слухъ за Геровия годежъ. Натякване за забрава. Какъ да ся постжпи съ лукавъ ортакчия. Пак. 54

Прията 28 Мая. Отгов. 29 Мая.

Милостивый Государь

Найдине Х. Геровъ!

Лани кога дойдохте въ Одесса казахте ми чи Ви да ли въ Петербургъ нѣкакви книги да ми донесете, които бехте испроводили въ Филибе заедно съ Вашите; рекохте ми чи като си додите въ Филибе, ще ми ги испроводите. Мысля до сега да сте си извадили и наредили Библіотеката, за това Ва и моля, колкото са мойте книжки да накарате да ги опакуватъ въ нещо за да са не измокрятъ по пжтя, чи ги предаите на Димитра или Георгія михалковичи да ми ги испроводятъ, като да можа съ време да са отговоря кадето слѣдува за пріемането имъ.

А за този трудъ хаджи баба до послѣднiятъ часъ на животатъ си ще Вы бжди обязанъ за всякоя работа, която ниму превозвишава силыте.

Тука са носи слухъ чи сте са згулили и ще ли сте скоро да правите свадбата си; пытатъ и меня кога ще бжди тва, ноази отвѣчавамъ чи незная.

Ако бы да е тва истина, мысли чи Вый като на стараго пріятеля и искренняго друга требаше да ми сообщите за да са радувамъ. Каквото са вижда едва ли и на свадбата си ще ма калесате. Неможа да постигня при такава пжрва братска любовь отъ какво воспослѣдува толкова истинуване кжмъ меня? Тукъ сме тжй наблизо и като са намирамъ въ такова горестно положеніе, ни веднашъ не са рѣшихте да ма утѣшите съ нѣкое писамце. Богъ да бжди милостивъ можи пакъ да са соберемъ въ Одесса, тогава и азъ нема да Ви правя пупара и халва.

Имамъ единъ лукавъ уртакъ, който неми дава правъ хесапъ отъ дюкяна тютюнджиски, при совѣтувай ма при Вази ли да доля за правдата си или да слѣзя въ Едерне, каде виждате по прилично, моля като брата въ незабавно време да ма увѣдомите Отъ Филибе до Захра часто са намиратъ талигаджіи, кога ще ми пишете поручавайте писмата си на Братія Михалковичи, тѣ можатъ лесно и скоро да ми ги испровождатъ. Моля да поздравите отъ меня. Г. Стоенча Доктора, Г. Салча, Гешооларъ и Г. Чалики и прочійте пріятели.

Оставамъ до смерти сички Вашъ

Ески Захра — Захарія Княжескій.

25-го Мая 1858 года.

1398. — Дипломатиката на страна. Работата съ ортакчията. Изпращане конфекти и лимоната. Пак. 54.

Милостивый Государь

Найдине Х Геровъ!

Драгоцѣнното Ви за меня писмо отъ 29-го истекшаго Маіа пріехъ и содержаніето му разумѣхъ; Ето и отвѣта му испровождамъ. Моля кога да ми пишешъ нещо, пиши ми открито като набрата, писмото Ви доде да ми го донесатъ, никой отъ носителите неможи да го распечати и прочете. Слѣдователно и азъ никому неща да раскажа содержаніето му, а кога е тва тжй, Ви колкото за меня можите да оставите Дипломатиката настрана, и дами пишете просто и ясно за сичко що Ва питамъ.

За мойта работа съ уртакатъ ми азъ са надѣвахъ чи при Васъ можахъ да я свжрша съ правда въ ползата си, като имахъ ходжа Гарабета, Артина и Гешовцы; а въ Едрене Г. Ступинъ живѣи въ Демирдешъ, отъ тарговцыте никого непознавамъ, и не зная какъ да стани тая работа, освень дая прижалѣя и съ това да ускоря бѣдностьта си, и да живѣя само съ хлѣбъ и вода колкото да не умра.

Споредъ писмото Ви испращамъ, испровождамъ Ви съ терзибашіята си хромыятъ, петь № 5 оки конфекти по 20 гроша оката, и едно шише лимонатъ, за когото и мысля и Вамъ да са понрави да черпите пашата и дамите кога Ви додятъ на гости. Този лимонатъ можи да са джржи на хладно мѣсто година и повече; вишъ акого харесашъ пишими да ти пратя млого, него продаватъ на маазата по 18 гроша оката. Парите засичкото ще ги предадете на Терзибашіята ми като Ви предаде сжнджчито и шишето. Сжнджчито е чуждо аманетъ, моля да ми го испроводите съ нѣкой талигаджія въ Захра за да го предамъ отъ дето сжмъ го зелъ, за да не плащамъ иза него.

Сичките пари са гроша	100
за шишето дадохъ гроша	4
за лимонатото ока и 12 драма	18 : 40
и того	122 : 20

Послѣ тва моля да поздравишъ ходжа Артина, Гарабета, Г. Гешевцы, Чаликя и Нешевцы Г. Доктора и Г. Салча отъ меня така и учителя и прочійте пріятели.
Оставамъ до смертьта си като въ Одесса сички Вашъ

Захарія П. Княжескій

Ески-Захра
5-го Іюня 1858 года.

Желаяхъ конфектите порано да Ви испроводж но талига неса намери, обаче мысля чи пакъ ще ги получите въ сжбота до икиндія.

1399. — Зимане-даване съ Садула бей. Одаи въ Узунджово и кирията имъ. Пак. 45.

Прито 5 Септ. 1858

Любезнѣйшіи Друже

Найдине Х

Послѣ като Ва испроводихъ, утидохъ при Садулла бея, и му казахъ чимисте заржчали непременно да зема отъ него парите и подиръ 10 дена да Ви ги испроводя за Едрене. Той ми отвѣча чи казалъ на Гавазянатъ Ви чи неможи порано да ги направи освень поди 25 дена отъ него число. Расказува именя чи сега има нужда да купи држви и камани и да си направи воденицыте, за които му требоватъ повече отъ 50 хиляди гроша, а жито още не е продавалъ за да земи пари. И тай пишими какво да го направя и да донесали темесюкя му въ Узонджово, или да стои удома.

Удаи въ Узонджово намерили срещо хана на Генджаа и узонджовскіятъ ханъ и питатъ да фанятъ ли одая за Вази. Ако бы скоро да стигните тамъ да попитате при Абаджіи те за кафеджіята Петра Вжлкова моятъ человѣкъ, той ще Ви кажи тва мѣсто. Пишими чи ингилискіятъ консулъ тамъ кундисалъ, надругадя одаите малки и искали по 300 гроша за едната, а тука сичко добро и ахжри чисти и по евтино. Ако бы даса позабавите пишете нѣкому да Ви фани мѣсто, защото послѣ сичките мѣста са узаптяватъ отъ тжрговцыте.

Азъ са готвя на 12 Септемврія да тржгня за Узунджово.

Като Ви сообщя тва оставамъ до смертьта си сички Вамь

Ески-Захра Захарія Княжескій
3-го Септямбря 1858 год.

1400. — Зимане-даване съ Садулахъ бей. Прѣпоржка Бонча П. Димовъ Чакмаковъ и неговиятъ синъ, ученикъ въ Пловдивъ. Пак. 54.

Прието 20 Дек. 1858.

Любезнѣйшіи ми Друже

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Преди нѣколко време Ви писахъ чи Садулла бей щеми даде само 2500 гро^ш зарска пара, а задругите щего почакаме до 1-го мая, защото наводненіето го искара отъ стотина хиляди гро^ш, и тва не е лажа, Писахъ Ви да попытате ходжа Артинаа, можали употреби тези пари до маія, чи кога зема идруги те, тогава да му са даджтъ; но натва отъ Васъ никаковъ отвѣтъ неполучихъ, ако ида Ва бяхъ увѣдомилъ чи талигаджіята Иванъ що ще Ви подаде писмото ми всякоя недѣля дохожда отъ Филибе до Захра, и какво чрезъ него можимъ писменно даса виждаме. Обарнете на тва вниманіе, и ако Ви са нрави да си произвождами искренните сношенія, както дружески тжй и политически.

Мысля да несте забравили, чи кога бяхте въ Захра, млого Ви говорихъ за Г. Бонча попъ Димовъ Економь Чакмаковъ чи е единъ отъ най учените ни граждане и искренныи желатель и старатель за юношеското образованіе. У когото вечертьа като са вржщахме отъ мензиханата влезохме у тяхъ въ градината и пихме ракія и са поразговаряхме. Въ доказателство на искренностьта му за общото образованіе, показувамъ чи за поголяма ползя проводи сынатъ си въ Филибе при Г. Јоакима да са учи и отъ скудните си источницы безъ да обржща вниманіе чи има тамъ шурювите си Иванча, Стоила и Петра захралійте теглиму самси издержки те до сега, и ще ги тегли доде свжрши науките си споретъ тамкашното расписаніе на програмата училищна.

Послѣ тва сжмъ длжжанъ да Ви кажа чи Г. Бончова сынъ Димитраки е още отъ дѣте мой ученикъ, а Баща му за млого то си трудове за общото образованіе заставилъ ма е да го уважавамъ като баща или брата. А понеже и азъ тебя убычамъ като братъ, а ты меня като хаджи баба, осмѣливамся да Ва умоля като брата, отъ сега нататакъ Димитракя Бончовъ да го имате като родный сынъ, ида предстоявате за образованіето му като за собственното си дѣте. То имъ има добри умственны способности, и заслужува вниманіе да са нариче Вашъ кжщныи Адьютантъ въ свободно то отъ науките си время. Моля като получите приключенното до Г. Јоакима привыкайте го и го выжде предъ-учителитему дали са истинны хаджибабовите представленія за него ими опише те за истината на този предметъ.

Моля поздравете отъ меня любезната си супруга, и сичките пріятели.

Оставамъ за всегда сички Вашъ

Ески-Захра — Х^ч Захарія П. Княжескій.

12 Декемврія 1858 лѣто

1401. — Разправия съ Садула бей. Свѣдѣния за тютюнъ-гюмрю. Пак. 54.

Друже Найдине Х^ч Геровъ!

Като немаме помежду захра и филибе поща, млого мжчно са намиратъ человѣцы за да са перописуваме по често и за нужныте си работи. Такова ни е счастіето.

Писмото Ви получихъ, и при садула Бея утидохъ, но той пакъ ми дади този отвѣтъ, чи са изсарчалъ за направата на воденицыте си, какво то бѣхъ Ви писалъ Ноемврія 29 ми дади две хиляди и петстотинъ № 2500, които каквото Ви писахъ употребихъ за работата си, като неполучихъ отъ Васъ отвѣтъ. Значи отъ 20 Ноемврія ще имъ тегля азъ файзатъ, доде дами даде Садула Бей и онези пари съ файзатъ имъ, чи тагава неговите и мойте ще му ги испроводя заедно съ файзатъ имъ. Асега ако и да му трябоватъ нека по тжрпи за пріятелски хатаръ.

Ты знаешъ мойто положеніе, нетребова изъ ново да расказува^м и за тютюнъ Гюмрюю нищо не ми расказа ще излезели нещо или неще; и за до година ще на распяватъ ли пакъ, или ще стани нѣкое облегченіе! Пишими като настараго друга

и пріятеля, каквото дружески чувствувашъ за меня. Азъ ҫамъ увѣрянъ чи истинна та человѣческа любовъ и дружба негледа ни названіе ни на Богатство, но са продължава до гроба, а задъ гроба незная каквое. Бяхми рекомендовалъ Димитракя, сынатъ на Г. Бонча попъ Димовъ Чакмаковъ, немиса отписа, какъ го намерихте. Моля поздравете сичките пріятели отъ меня, така и ходжа Артинаа, и ходжа Гарабета, Г. Нешовича и Доктора исички коима знаятъ.

Съ чисто сърдце оставамъ до смертьта си сички Вашъ

Ески Захра Хч Захарія Княжескій
5 Апрѣля 1859 лѣто.

1402. — Емирнаме за консулски векилинъ. Пак. 54.

Прията 16 Ноемвр. 1859

Благодѣтелный ми Друже
Г. Найдине Геровъ!

Г. Ступинъ ми писа, чи Ви писалъ дами извадите отъ Пашата Емирламе, за да имамъ право като консула векили да защищавамъ въ Ески-Захра руско-подданныте, така и тарговските имъ интереси. Моля даса потрудите тва Емирламе да стане якичко и поскоричко дами го испроводите, за да тръгни работата напрешъ.

Като Ва поздравя съ дохождането Ви оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра Хч Захарія Княжескій
14 Ноемврія 1859 лѣто

1403. — Ески-Захра присъединена къмъ пловдивския каймакамлъкъ. Постъпка на турското началство. Убийства и грабежи въ Ески-захарско. Пак. 54.

Прията 26 Ноемвр. 1859.

Милостивый Государь
Найдинъ Хч Геровъ!

Императорское Генеральное въ Адріанополь консульство увѣдомило меня отъ 10-го Ноября за № 131, что Эски-Захра съ ея округомъ переданы филипопольскому Губернатору, а вслѣдствіе сего и мнѣ приказано обращатся по торговымъ дѣламъ въ филипопольское наше Вице консульство, а вмѣстѣ съ тѣмъ неоставлять безъ свѣдѣнія и Адріанопольскаго Генеральнаго консульства. На этомъ основаніи представляю Вамъ слѣдующее.

Нѣкто изъ нашихъ подданныхъ ходжа степанъ прибылъ въ Эски-захрѣ, для сбору недоимковъ изъ проданныхъ здѣшнимъ туркамъ поземельнаго десятка. Онъ передалъ нѣкоего Турка Гиттоолу въ конакъ взыскать отъ него около 6000 піястровъ, и каймакамъ векили далъ турку 4 дня отсгрочки, и отправилъ Степаная дописывать свою почту, но чрезъ часъ времени должникъ является къ нему къ контору, и говорить Степану что онъ заплатилъ ему триста піястровъ и не получилъ квитанцію. Степанъ сказалъ турку я передалъ твой счетъ въ конакъ, иди тамъ, а когда понесешъ деньги то разсмотримъ неисключеныли эти деньги изъ долга, и если прошло твое одно я въ десятеро за плачу, иди себѣ и немѣшай мнѣ писать. Турокъ сказалъ сизъ Батакчисинизъ пара алирсинисъ, а илмихаберъ вермесинисъ, тогда ходжа степанъ крыкнулъ ему вонъ, нестидишся своею силою бороду и волосовъ, турокъ распалился и подняль веника добить степанаа, но и тотъ схватилъ калошъ защищатся, и вытаскалъ турка задверми и заперса. Турокъ, повыха нашелъ два ложныхъ свидѣтелей изъ турокъ, и пошелъ расказалъ каймакаму что степанъ сралъ ему въ Бороду и на главу. Дѣло вспихнуло, и хотѣли взять степанаа въ мезличъ и судить его какъ виноватаго но я противился этому, и самъ пошелъ къ каймакаму, но именя нехотѣли слушать, но послѣ опомнился исказалъ что они тутъ покончить дѣло но это было только усыпленіе, амежду тѣмъ на четвертый день собралъ мезличъ и далъ мазмату Гиттоолу, который отправилъ ее своему повѣренному Чере-

колу въ филипополь съ требованіемъ удовлетвореніе отъ ходжа степана. Увѣдомляя Васъ объ этомъ дѣлѣ, осмѣливаюсь покорнѣйше просить принять строгіе мѣры что бы дать Гиттоолу, каймакаму и ихъ приверженцамъ почувствовать что прошли Еничарскія времена и что они не въ правѣ обращатся съ иностранцовъ такъ какъ обращаются съ своими подданными. Объ этомъ произшествіи я еще тогда увѣдомилъ Г. Ступина, и это было причиною послать мнѣ изъ Филипополя Емирламе на право защищать Русскихъ подданныхъ въ Эски-Захрѣ и окрестностяхъ. Разумѣется, въ Кизанликѣ и Эни-Захрѣ. Сообщая этихъ подробностей осмѣливаюсь покорнѣйше просить Вашихъ совѣтовъ въ подобныхъ случаяхъ.

Въ окружностяхъ Эски-Захры начали опять грабить Христіанъ въ полдня и за часъ отъ города изъ села Далбоки (бюклюмюкъ) взяли одного мальчика пастуха, теперь уже третьей недѣли, никакого извѣстія объ немъ нѣтъ.

Въ прошедшую пятницу ночу убыли въ центре города 3 турка и одну турчанку, и виноватыхъ еще непоимали. Каймакамъ негодный и оченъ слабый человѣкъ, имѣйте эту въ виду и приблагопріятномъ случаѣ не пропустите его очутить отъ сюда, если хороши съ пашею. Эмирламе отправите ко мнѣ чрезъ надежнаго человѣка, или чрезъ Адріанопольскыхъ Армянъ.

Съ чувствомъ истинной предданности честь имею быть.

Вашего Благородіе
покорнѣйшимъ слугою
Захарій П. Княжескій

Эски-Захра
18-го Ноября 1859 года.

1404. — Съвѣтува се Княжески да бѫде умѣренъ въ писмата си. Коп. кн. 3. 444.

Г. Княжескому

Пловдивъ, 4 Декемврия 1859.

Господине Хаджи Захарие!

Въ срѣдѫ 9 Декемврия Ви проводихъ по Г-на Диамандопуло прѣдписание съ емирнаме отъ Пловдивскый мутесарифъ до Загорскый Каймакамъ да гляда добрѣ работы-ты, именно Ваши-ты и обще на всичкы-ты наши подданници, които ся намирать въ града Ви или заминувать оттамъ. Нъ емирнаме, за да Вы познанѭть тамъ за Консулскый векылъ, Азизъ-Паша не смѣя да даде безъ изволеніе отъ везира.

Имамь на рѫцѣ двѣ Ваши писма отъ 18 и 24 Ноемврия. За пръво-то щѫ Ви забѣлѣжѭ, че въ такыва писма, които може да ся имѫть за официялны, не бива да ся казва всичко така открыто, както Вые пишете, че Турчинъ-тъ с р а л ъ в ъ б р а д ѫ - т ѫ на Степана или наопакы, а трѣбваше само да кажете: к а з а л ъ м у н е п р и л и ч н ы д у м ы или о с к р ъ б и т е л н ы з а б р а д ѫ - т ѫ м у. Така и всичко писмо-то трѣбва да е написано прилично. Това Ви казвамь приятелскы, за да правите, каквото писма-та Ви да врьшять по̀-добрѣ работѫ.

Добро видѣние!

Вашь
Н. Геровъ.

1405. — Да се зематъ строги мѣрки противъ Цанкова и другитѣ. Пак. 54.

Прието 11 Яннуар. 1860.

Друже Найдине Х^чи Геровъ!

Ты добре знаешъ моите неусыпни трудове и млогото ми претѫрпяване на всякакви непріятности. Но какво направихъ съ тѫрпѣнието си христіанско, нищо друго освенъ да допусня всяка сволочъ дама тѫпчи и черни както ще; наистина чи азъ споредъ долгатъ си нѣколько пѫтя писахъ въ Едерне, но като ми са непомогна, и тія изверги видяха слабата ни страна зеха да правятъ сичко що существува и несуществува. Убѣдихъ са чи съ христіанско то си тѫрпеніе нема да успѣ-

емъ въ нищо, освенъ да си покажиме малко зѫбите. За тва братски та моля да са земишъ здраво за тая работа, и да дѣйствовашъ строго както знаешъ и можишъ дано да са заматъ имената отъ Цанкова, и да са повикатъ тези господиновци въ Цариградъ и да са ударятъ въ земята както требова, и да излезятъ отъ стотина хиляди гроша, повѣровай че тогава ще са уплащатъ мнозина, и ще фанатъ обществата повече да на слушатъ. Моля въ тва да ми неоткажите и справедливо за честа ми даса застѫпите. Азъ сообщихъ за тая работа и въ Цариградъ, а колкото за Едрене нищо неписахъ.

Съ истинна преданность жедая до гроба да бѫдя сички

Ески-Захра
6. Януарія 1860 лѣто.

Вашъ
Захарія П. Княжескій

1406. — Потурчване българче момче. Мѣрки противъ това. Пак. 54.

Получ. 16 Января 1860 г.

Милостивый Государь
Найдинъ Геровъ!

Вчерашняго дня наши турки вздумали отурчить одного Болгарскаго мальчика лѣтъ одинадцать, какъ видно уговорили имальчика, и нынче привели къ каймакаму и собрались омуми мезлиджъ только безъ христіанъ, и написавши мазмату, тотъ часъ же и отправили въ Филипополь. Граждане позвали меня въ народной комнатѣ, и просили, что бы я увѣдомилъ Васъ съ нарочитимъ человѣкомъ, которыи въ пятницу въ 6 или 7 часовъ долженъ передать письмо что бы Вы имѣли возможность принятъ или препроводить этого мальчика въ Митрополіи, а я Мать и Отецъ мальчика, въ суботу поспѣемъ къ Вамъ для освобожденія сего юноша. Народъ изъ всей души проситъ Васъ принять участіе въ этомъ мальчикѣ, и извѣстними Вамъ средствами постаратся освободить его. Съ чувствомъ истинной преданности честь имѣю быть до гроба весь Вашимъ

Эски-Захра
14 Января 1860 года.

Захарій Княжескій

Пополученій сего письма прошу дайте человѣку хотъ. двухъ строчекъ письма для увѣдомленія.

1407. — Золумлуцитѣ на Саидаа Чирпанлията. Пак. 54.

Его высоко Благородію Найдену Герову
Г. Императорскому Вице Консолу
въ Філіпполі.

Принято 18 Марта 1860.

Милостивѣйшій Благодѣтель

Найдинъ Х^ч Геровъ!

Подателите на тва писмо са обижены на единого то е братъ на другото баща, които са уби отъ врагове т. е. отъ человецыте на Саидаа Чирпанліята, закого то лошавините Г. Салчо добре знае. Не Ви пиша пространно за тая работа, защото подателите са въ состояніе сами да Ви раскажатъ само распитайте ги добре, и расталкувайте на пашата добре и покрыто, като този врагъ да пропадни совсѣмъ, чи е христіенски и повече Бѫлгарски врагъ между куито и живѣй.

Оставамъ твой искренный Другъ

Ески-Захра
28 Јоанноарія 1860 лѣто.

Х^ч Захарія П. Княжескій

1408. — Лошото положение на рускитѣ куриери въ Ески Загра. Злоупотрѣбленията на съдържателя на пощенската станция. Пак. 54.

Его Высокоблагородію Нейдену Герову
Г. Вице-Консулу
въ Филипополь.

Въ Императорско-Россійское
Вице=Консульство въ Филипополѣ.

Вслѣдствые постоянныхъ жалобъ, приносимыхъ мнѣ курьерами Россійской службы, проѣзжающими чрезъ эски-захру отомъ, что они подвергаются всѣмъ неудобствамъ и многимъ лишеніямъ отъ неисправности здѣшняго содержателя станціи хаджи Веліа, считаю своимъ долгомъ довести до свѣденія императорскаго Вице-консульства въ Филипополѣ, что находясь постоянно въ горорѣ эски-захрѣ, я имѣлъ и имѣю постоянно случай (чрезъ каждыя двѣ недѣли) быть очевидцемъ страданій нашихъ курьеровъ и татаръ, причиняемыхъ отъ неисправности содержателя станціи Хаджи Веліа человѣка суроваго и скупаго, у котораго лошади дурны и измучены, что часто заставляетъ курьеръ и татаръ ѣхать шагомъ или ити пѣшкомъ на растояніи трехъ часовъ до города, подвергая ихъ такимъ образомъ нападенію разбойниковъ, которые безъ всякаго труда могутъ ихъ перебить и свободно завладѣть почтою.

Съ другой строны у Хаджи Веліа на станціи только одна маленькая комнатка, которая всегда бываетъ набита его людьми, такъ что зимою и въ ненастную погоду наши курьеры и татары должны стоять часа два или три на открытомъ воздухѣ пока имъ приготовляютъ лошадей. При этомъ честь имую присовокупить, что въ Эски-Загрѣ есть другой содержатель станціи; это Мехмедага, который до воины еще былъ также содержателемъ той станціи, и во все это время держалъ отличныхъ лошадей и хорошую приличную у себя прислугу. У него обширное помѣщеніе, и онъ употребляетъ всевозможное страніе удовлетворятъ малѣйшимъ законнымъ требованіемъ и нуждамъ проѣзжающихъ. Кромѣ того этотъ человѣкъ Мехмедага во всѣхъ отношеніяхъ исправенъ и акуратенъ.

Послѣ сего честь имѣю быть

Вашего Высокоблагородія
покорнѣйшимъ слугою
Захарій П. Княжескій.

Эски-Захра
6-го Апрѣля 1860 года.

1409. — Забрана на кадиитѣ да ходятъ по християнскитѣ села. Грабежи и убийства по Захарско. Пак 54.

Получ. 4 Мая 1860 г.

Милостивый Государь
Найденъ Х^{ч} Геровъ!

Имѣлъ получать отъ огца Панаіота Епитропа и Эконома Чирпанскаго и писалъ ему прислать мнѣ деньги, онъ же прислалъ джируванный вексель вмѣсто денегъ препровождаю присемъ упомянутаго векселя покорнѣйше прошу потрудится по извѣстнымъ Вамъ правилалъ и выручить эти деньги, запечатавши прислать мнѣ онихъ чрезъ сущаго эконома попъ Панаіота, онъ оттуда безъ за трудненія отправить оныя съ заптіею въ захрѣ.

Вамъ можетъ быть помнится что въ 1858 или 1859 годахъ воспослѣдовалъ Высочайшіи указъ запрещающимъ кадіямъ насилственно ходить и описывать имущество умершихъ христіанъ. Позволялось имъ ходить развѣ въ такомъ случаѣ, если наслѣдники немогутъ подѣлится между собою и позовутъ его. Вмѣстѣ съ этимъ приказано было патріарху перевести и послать копіе всѣмъ Митрополита и Епископамъ что они объявили посвоимъ Епархіямъ недопускать эгихъ злоупотрѣбленіи противныхъ корану. Сей указъ кажетя былъ напечатанъ и въ Цареградскомъ вѣстникѣ. Но кадіи какъ видно неприводятъ въ дѣйствіи и сдираютъ бѣдныхъ христіанъ безъ пощади. Извѣстные чорбаджіи вмѣсто того что бы защищатъ народъ они сами передаютъ кто умѣръ и сколько богатство имѣетъ, а потомъ и дѣлются съ кадіями.

Чирпанци довольно противились сему злоупотребленію, но кадія отвѣчалъ что когдато патріархъ предлагалъ Портѣ это, но это небыло принято, и они неимѣютъ предписаніе отъ шехъ-юсляма. Я присовѣтивалъ имъ написать объ этомъ Г. Салчу и Доктору что бы они истребовали вторично отъ паши копіе того фирмана и разослали всему Санджакъ. Вслѣдствіе сего сообщаю и Вашему высокоблагородію для свѣдѣнія по этому предмету.

Турки страшно свирѣпствуютъ дороги набити разбойниками каждаго провѣзжающаго грабютъ и убиваютъ по середней-горы люди не смѣютъ поитисо скотомъ изадровами. Въ далбоки убили троихъ, въ Яйнакліи поимали сына кіосе коля, итребовали завыкупъ 20 тысячи піястровъ. Въ Калоферской дорогѣ свободно стоятъ покамнямъ днемъ и каждаго проѣзжающаго грабятъ, а если онъ воспротивится то и убиваютъ, такъ что дорога совершенно запустела. При Эски-Зарскихъ лиджахъ ограбили 6 человѣ, хаскювскій округи особенно къ Чирпану нельзя и проите безъ бѣды. Отъ Захра до Кизанлика и Габрова нельзя и показатся отъ разбойнико въ Вчерасъ въ конце города одинъ Арнаутъ Едемъ застрѣлилъ полицейскаго заптіе и сѣкъ его ятаганомъ до смерти. Мидюри и каймакамъ нисколько необращаютъ вниманіе на это, а киръ Сердары разѣзжаютъ подеревнямъ лишъ бы кормится. Долгомъ считаю сообщить Вамъ объ этомъ для свѣдѣнія.

Съ чувствомъ глубочайшаго високопочитанія и душевной преданности честь имѣю быть

Эски-Захра
27 Апрѣля 1860 года.

Вашего Высокоблагородія
покорнѣйшимъ слугою
Захарій П. Княжескій.

1410. — Убийства и обири. Кадийски злоупотрѣбления. Разваляне духовно завѣщание. Търговски работи. Пак. 54.

Милостивый Государь
Найденъ Х^и Геровъ!

Въ сетните числа на Априлія Ви писахъ и Ви препроводихъ единъ темесюкъ да преберете парыте, кога са вѫрните въ Филибе. Въ тва писмо Ви сообщихъ, че турцыте са млого побѣснели, и напѫлнили кѫрѫтъ съ хайдуты, и постоянно трепятъ христіаните, а други ловятъ и ги завождатъ въ гората.

Въ заминаліятъ понеделникъ убиха единъ Сливнелія на единъ часъ растояніе отъ Захра къмъ Сливянъ; нея сутрина заклаха двама христіени при тунджа кѫмъ Казанлѫкъ. Послѣ три дена уловиха и отведоха 5 души въ гората, които и до сега неса пуснали. Пѫтищата Едирненски Чирпански, Кѫзанлашки и Эни-Зарски завардени и никой не смѣе да замини. Вѫтря въ градѫтъ ставатъ убори, и началникатъ ни никакви мѣрки на тва непредпріема; заптіета ни са, малко и нищо неструватъ. Въ тія страшни времена пощата наша съ едно заптіе испровождатъ, когато отъ вѫнка съ две заптіета дохожда; Нѣколко пѫтя говорихъ на каимакаматъ за тія работи, но той нищо не поправлява. Той е человѣкъ млого простъ, и нищо самичъкъ неможи да скрои. Млого добре ще бѫди за народатъ, ако да содѣйствувате други на негово мѣсто да са испроводи въ градѫтъ ни. Кадіята ни не престава ощи на умирающите христіени иманието да описува и ресимъ да зема. На млого мѣста въ конаците са предписа, кадіите, ако наслѣдниците на някой умрялъ неги повикатъ, да не ходятъ да пишатъ иманито му ако бы невыкани да утидатъ, то да имъ недаватъ да пишатъ. Нашія нищо неслуша ами си вѫрши работата. Даже оная недѣля са рѣши да развали едно духовно завѣщаніе, подписано отъ нѣколко почтенни лица въ минлетъ одасѫ, зема 2500 гроша ресимъ и имамъ параси, и нивите що бяха завѣщани на синовете му, пресѫди да са дадѫтъ и на зетювите му, съ едно слово чисто уничгожи силата на завѣщаніето. Асъ тва заедно направи като никой занапредъ духовна да не прави нито за церкви и за школы нещо да жертвова. Прилагамъ при тва и копіе съ подписите и Ва умоля вамъ ако е возможно тія пары назадъ отъ кадіята да са зематъ, и духовната да са подтверди каквото сичко що е въ нея да са непроменява защото сыновете на покойника чисто ще са разорятъ. Покойныятъ преди да умре повыка нѣколко человѣци и

меня и сыновете и роднините си и казува та направиха тва завѣщаніе, и послѣ 5 дена умря. Вижда са чи и подписаните нерачиха нищо да помогнятъ въ тая работа за това сыновете му при меня додоха, и съ сѫлзи ма умоляваха да имъ помогнѫ. Добре е да са струшатъ носовете и на тія Бѫлгари дето дѣлятъ съ кадійте тія пари отъ умирающите.

Въ тія турски свирѣпства, мысля чи е необходимо да исходатайствувате отъ дето слѣдува да ми са извади фирманъ за Агенството, а заедно съ него и позволеніе да туря на новата си квартира надъ вратата Гербатъ нашъ, и ако е возможно да са вдига и малка пандера (флагъ), които млого страшатъ турцыте; и тогава гласѫтъ ми можи да са слуша и въ мезлича, а заедно съ тва и турцыте ще са боятъ да правятъ толкова злы работи въ мезлича и повѫнка.

Еллинскіятъ поданъ Θеодосии Г. Дановъ вчера са присуди даса запре на три дена въ конакатъ заедно съ Евреите що го бяха были; и сега баща му ще снеми тая работа въ Едерне и Цариградъ. Не е зле, ако Австрійскіятъ консула са согласи да ма направи Агентъ надъ свойте подданницы, но отъ Цариградъ, а не само отъ себе си. Виждахъ са съ пашата два пѫтя, но отъ калѫбалѫкъ нищо неможахъ да му съобщя за злоупотребленіята турски, и за недостойнството на каимакаминатъ.

Кадіята ни утря утива за хаскюю, а намь ще доди други, но не е ощи извѣстно кой е. Пашата въ петакъ ще утиди за лѫджите наши, а отъ тамъ за Кѫзанлѫкъ.

Моля за сичките изложани вещи поскоричко дама извѣстищъ, а най повече за духовното завѣщаніе на покойника крѫста Ивановъ, защото и нивите ще минятъ въ рацете на зетювите му.

Сношеніята ни твѫрди рѣдко и мѫчно ставатъ защото человѣцы всякога за Пловдивъ са не намиратъ, а поща никаква няма. Мысля презъ Едерне да Ви адресувамъ нуждните писма, както и Вый Вашите.

Моля ако е възможно пратими наставленія или инструкція, за да зная какъ да постѫпувамъ и на кои предмети повече вниманіе да обрѫщамъ за да са непрощрафя въ нещо, и ако е прилично донеси на посланника нещо за ползатами. Азъ са надявамъ и Г. Ступинъ дама незабрави, но нее зле ако и Вый помогнете въ нещо. По бѫрзайте да са извадятъ парите отъ темесюкя чи самъ въ нужда. Съ нетърпѣніе чакамъ отвѣта Ви и оставамъ за всегда готовъ за услуга.

Эски-Захра — Захарія П. Княжескій

19 Маіа 1860 лѣто.

Моля допратети приключеното до Г. Стоенча Доктора.

1411. — Искане съвѣтъ какъ да се възпрѣпятствува на нарушението на завѣщание. Протестанска пропаганда. Проектъ за протестанско женско училище. Ботингтонъ. Протестантитѣ въ Ески Загра. Пак. 54.

До негово Высокоблагородіе Г. Найдена х^{чи} Герува

Русскія Консулъ

Въ Филибе.

Искренный пріятелю

Г. Найдине Х^{чи} Геровъ!

Случиса днесь нанашія соотечественникъ Доча Х^{чи} Стоиловъ, да доди до Пловдивъ на кѫсо време и да са вѫрни пакъ въ Захра, за тва братски Ва моля дама присовѣтувате съ кой начинъ да воспрепятствуватъ нарушеніето на Духовното завѣщаніе Крѫстя Иванова, защото сыновете му нематъ спокойствіе, и скоро ще са разсыпятъ. Моля станете имь и Вы вторы баща и за тва Богъ неще са забави да Ва вознагради тукъ и въ Будущіятъ вѣчанъ животъ.

Моля пиши ми и за сичко що Ви писахъ ще можили да са сбѫди или е невозможно?

Нашія протестанянъ Θеодоръ Ботингтонъ, които беше недавно на филибе (не зная дали сти го видѣли) открыми вчера, че обществото имъ му поручило да са увѣри, ако да открыятъ Пансіонъ и давоспитуватъ женскіятъ полъ безъ пари, да

ли ще да постжпуватъ православните дѣвицы въ него, и той като са научалъ затва добре, писалъ да му испроводятъ отъ Америка Даскалицы и пари за този пансiонъ. Протестантите са въ Захра двама, купиха си конь, и ще излизатъ по очереди да проповѣдуватъ по селата Евангелiето. Презъ недѣлята сочиняватъ проповѣди по Български, а въ недѣля отъ 3 часа до 9 проповѣдуватъ у тяхъ си на нашите мжже и жены. Съ едно слово работятъ неусыпно помежду простодушните наши неучени Бжлгари.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Эски Захра Х^ч^ Захарiя П. Княжескiй
3 Jюнiя 1860 лѣто.

1412. — Събиране пари. Уреждане разправии между сродници. Консулъ не може да защищава турски подданици. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 7 Юния 1860.

Господине х. Захарие Княжеский!

Имамь на ржцѣ Ваши писма отъ 6 и 27 Април. и 19 Мая и 2 Юния. За извѣстия-та, что ми давате въ тѣхъ, благодарѭ Ви отъ срьдце.

За записа отъ 3,500 грош. что ми сте проводили да му съберж пары-ты, не ми пишете, кой е и какъвъ е длъжникъ-ть, та още не могж да го испытамь.

Колкото за работж-тж на сынове-ты на Крьста Иванова, Вые трѣбва да разумѣете, че тии сж Турскы подданници та не ми ся пада да правѭ за тѣхъ прѣдставленiя на пашѭ-тж и да му искамь да даде емирнаме до каймакамина, за да имъ види така или инакъ работж-тж. Зачтото консули-ти не сж надзиратели надъ Турскы-ты власти, та да имжть право, дѣто гы видять, че не сждять право, да гы принудявать да влѣзжть въ правый пжть. Всичко что може да ся направи за единъ Турскый подданникъ, то е да ся подкрѣпи нѣкакъ, ако има право, нъ за това трѣбва сждба-та да става тука, и сынове-ти на Крьстя Иванова, ако дойджть тука да ся сждять, можя щемь белкимъ да имъ помогнемь нѣчто.

Добрѣ ще е да помните, че единъ консулъ направо да покровителствува Турскы подданници не може, а да гляда да е добрѣ съ власти-ты, та да му минува дума-та прѣдъ тѣхъ за да може да свьрьшя нѣкои работы. Така да глядате и Вые да правите, и ще Вы одобрявать. — Добро видѣние!

Вашъ
Н. Геровъ.

1413. — Мжчни съобщения. Пакъ по завѣщанието. Турцитѣ вилнѣятъ. Новини отъ сѣверъ. Пак. 54.

Прието 29 Юния 1860. Отгов 30 Юния

Преискренныи ми прiятелю
Г. Найдене Х^ч^ Геровъ!

Още преди воината са бехме споразумѣли, че преписката ни между Петербургъ и турско по лесно и по за скоро са правеши, нежели колкото сега между захра и пловдивъ незная какъ да са преписуваме по службата си, или ако са случи да на срещни несчастiето на Бейрутските православни?

Въ мая Ви писахъ за себя си пространно, а послѣ и за духовното завѣщанiе на покойникатъ Крястя иванова, а оная недѣля и нарочно за тва человѣка бяхъ испратилъ, но той споредъ заржчуването Ви, неможалъ да почака още единъ денъ, и затва вжрнаса празянъ, и азъ неможахъ нищо да науча записанните работы. Сега гражданите ни пращатъ за своя работа този человѣкъ, що ще да Ви подаде писмото ми, и той ще чака тамъ единъ или два дена за отвѣтъ; Моля потрудете са да му напишите нещо за да са руководствовамъ въ просимите неща, защото безъ тва ми е млого мжчно. Бусурманите ни зле мыслятъ за христiаните, и убиранiята непрестануватъ да са вжршатъ, иска имъ са христiанска кржвъ да пiятъ но незная дали ще можатъ,

Онзи день си додоха бакжржіи отъ Галацъ, и казваха чи нашите сѣверни дошле тамъ въ голямо количество, не зная да ли е наистина; ако знаите нещо за тва напишете ми съ този человѣкъ.

Примете увѣреніе че желая до смерта си да бждя сички Вашъ

Ески-Захра Х^ч Захарія П. Княжескій

14 Юнія 1860 лѣто.

1414. — Н. Геровъ иска свѣдѣния за турскитѣ насилия и злоупотрѣбления. Пак. 54.

Г-ну Княжескому

Филиппополь 24 Юня 1860 г.

М. Г.

Захарій Петровичь,

Покорнѣйше прошу Васъ извѣщать меня своевременно о всѣхъ случаяхъ турецкаго насилія и притѣсненія относительно христіанскаго населенія, которые дойдутъ до Вашего свѣдѣнія, и при этомъ исчислять какъ самыя преступленія, такъ и имена турокъ, совершившихъ насиліе, и христіанъ, тому подвергнувшихся.

Чѣмъ вѣрнѣе и подробнѣе могутъ быть доставляемыя подобныя свѣдѣнія, тѣмъ это будетъ болѣе полезно для службы.

Прим. увѣр. . . . .

1415. — Убийства, наранявания и обири. Некадърность на турската власть. Пак. 54.

Принято 29 Юния 1860.

Милостивый Государь

Найдинъ Х^ч Геровъ!

Бжрзамъ да Ви сообща убійствата и убиранііята, що са случиха онзи четвжртакъ: тѣса отъ сюлюмишліи Ески-Зарско 4 часа отъ Захра Старѣйшинатъ Куманъ заедно съ Аргатяна си ходили наводеница, и като смлѣли брашното си вржщалиса въ село, срещатъ ги разбоиницы гржмуватъ отгоря имъ съ пищови, аргатяна пада умрялъ, а куманъ е страшно раненъ и не са знае ще можили да оживѣй?

Отъ Тржнково (чалимахлеси) 4 часа отъ Захра Г. Илчу и дяду Андрея, като идяли въ Захра срѣщатъ ги разбойници, изваждатъ ножови и ги съсичатъ безъ пощада, дядо Андрея са утгрвалъ и побягналъ сѣчанъ А Илчу пада на земята полумертавъ зематъ му парите и коня, които струва 3000 гроша и си утиватъ послѣ комшіите намерили илча и го занесли въ село но Богъ знае ще можили и той да оздравей.

Около пиринчліи хаскуюско разбоиницыте срещнали приматаринътъ Коста Дойкоолу отъ упанъ Ески-Зарско зелимо 5000 гроша, куприната исичко що ималъ съ себя си. Колкото можахъ да са науча тія разбоиницы са отъ ближныте турски села, едернецски Ески-Зарски, Ени Зарски и Чирпански, слабо ги тжрсятъ или можи да са риче чи хичъ не ги тжрсятъ, като са удари дядо Куманъ бюлюкъ башіята ни самси утиди съ 5 заптіета, похраняха са на Бжлгарските кжщи заедно съ коне ти си, и са вжрнаха, безъ да паднжтъ въ дирята имъ ида ги уловятъ или убіятъ. И на кжрсердарите работата е такава, само ходятъ по селата та ядатъ кукошки и баницы и джеремятъ хорага за малки-работи, а хаидутите никога не са намѣрили, или да уловятъ някого отъ тяхъ. Тія злодѣйства станаха въ миналія вторникъ и четвартакъ, и този дена ощи забравиха.

Моля отговорете ми макаръ презъ Едерне за темесюкя и за всичко що Ви самъ писалъ. Оставамъ за всегда готовъ да слугувамъ

Ески-Захра Захарій П. Княжескій.

20 Юлія 1860 лѣто.

1416. — Убийства, обири и насилия. Безсилие и пристрастность на турскитѣ власти. Пак. 54.

Получ. 25 Августа 1860 г.

Милостивый Государь

Найдинъ Х^{чи} Геровъ!

Съ прошедшей нашей почтѣ чрезъ Адріанополь сообщилъ Вамъ что было приготовлено: Теперь продолжаю тѣхъ же горестныхъ для каждаго человѣка новостей: Въ селѣ Караджааліи, отстоящее на 4 часа отъ Эски-Захры и лежащее къ юговостоку; въ четвергъ 21 го Іюля ночью подкопали Лавку Чорбаджи таня келъ валчоолу, и вошедши связали его, мучили пока онъ показалъ гдѣ у него деньги и серебренныя женскія украшенія, забравши все убили его, и положивши въ постель накрыли его одѣяломъ и ушли. По разсвѣтѣ жители примѣтивши подритую лавку, вошли чрезъ дыру и нашли таня мертвымъ; собрались и пришли въ Эски-Захрѣ и дали знать мизличу, каимакамъ отправилъ чауша съ нѣсколько заптіевъ, которые прибывши въ село обсмотрѣли убитаго, позвали его жену и начали строго упрашивать не имѣлъ ли покойникъ съ кѣмъ нибудь ссору, жена говорила незнаю, но когда начли ее пугать тѣмь и другимъ, она сказала, что года три или четыре тому назадъ, они посорились съ сосѣдомъ закакую то лошадь; Чаушь не теряя времени словили сосѣда, свазали ему руки и привели въ городъ. Старшины и нѣсколко человѣкъ изъ общество пришли и поручались за сосѣда, что онъ честнаго поведенія и богаче убитаго но ихъ непослушали, и сосѣдъ остался въ тюрмѣ при прочихъ преступникахъ въ цѣпи и кандалахъ. Когда ранили Кумана отъ сюлюмишліи, который и умеръ въ четвергъ, отправленъ былъ біолюкъ баши тамъ, онъ собралъ всѣхъ христіянъ и турокъ, испрашивалъ незнаютъ ли они кто убилъ Кумана и его аргата, сказали незнаемъ, онъ сказалъ, когда такъ то подпишитесь поручителями одинъ за другимъ. Жители на это согласились и подписались, но тамъ было два арнаута бекчіи, занимн никто нехотѣлъ поручится, такъ и одинъ турокъ нехотѣлъ подписать поручительство, исказалъ я незнаю убійцевъ и вышелъ, но его взяли и связли вмѣстѣ съ арнаутами и отправилъ въ Захрѣ съ заптіами, а самъ поѣхалъ далѣе разазнавать объ разбоиникахъ. Мезличь недожидаясь пріѣзда біолюкъ баши, и узнать отъ него что онъ выпиталъ намѣстѣ, на второй день пустили и турка и подозрительныхъ арнаутовъ; вотъ какова строгость и правосудіе у насъ!

Въ пятницу 22-го Іюля ночью въ 2 часа въ село долбоки, два Болгара провели своихъ воловъ изъ пашни около одного бощана, и выдѣвши коры изъ искушанныхъ арбузовъ собрали для скотину, тутъ вышли бекчіи исѣкли острыемъ ножа до смерти, на другой день нашли ихъ и привезли въ Захрѣ для леченія, но жизнь ихъ въ опасности. Въ одну недѣлю уже пять христіанъ отправлено на тотъ свѣтъ, а дальше посмотримъ что еще будетъ. Съ нѣкотораго времени замѣчается въ городѣ тайное приготовленіе у низшаго и середняго класовъ Бусурманъ; а именно покупаются, Габровскія большія ножи, топоры и сатири изостряются, патроны и пороху тайно заготвляются. Какъ турчанки, такъ и турки поговариваютъ христіанамъ: погодите еще нѣсколько дней и вы увидите какъ пріучутъ васъ жить покорно попрежнему. Всѣ бусурмамы огонь дышатъ противъ христіанъ. И христіане ежеминутно остерегаются да бы непострадать подобно дамаскимъ жителямъ Нѣкоторые изъ христіанъ послали купить по нѣсколько патроновъ, но имъ не отпустили незнаю покакой причины?

Іюля 22-го въ село Бараклари на два съ половиною часа отъ города, нѣсколько турокъ взяли сестру коля ямали, которая жала съ прочими дѣвицами хлѣбъ, и отвѣли въ лѣсъ, проживши двое сутокъ съ нею, отвѣли ее въ Филипополь что бы отурчитъ и одинъ изъ нихъ хотѣлъ женится на нее.

Откупчики интизаба, рѣшились требовать интизапъ по 5 піастровъ съ погреба, люди недавали, и когда Азисъ паша былъ у насъ ему подали харзуалъ, и онъ сказалъ что недолжны давать и это такъ и было оставлено. Теперь тотъ же самый паша послалъ Емирламе что бы погребчики непременно платить каждой мѣсяцъ по 5 піястровъ съ погреба, и теперь біютъ и запираютъ людей за эти денги, Еснафъ желаетъ послать и другой харзуалъ къ пашѣ и обяснить ему что навино и водку

платится по 20 на сто пошлину и по 40 піастровъ на повозку виноградныхъ ягодъ, слѣдовательно товаръ платившіи пошлину больше ничего недолженъ платить.

Съ нѣкотораго времени по всюду примѣчается какоето самоволіе, безначаліе и слабость правительственныхъ лицъ. Правитель у насъ совершенно неспособный человѣкъ, переданъ присутствующимъ бусурманамъ, и что они скажутъ, того и онъ дѣлаетъ.

Въ понедѣлникъ 25-го Юля въ селѣ Джади-гіолъ и Баткаиліи убитъ одинъ пастухъ и раненъ одинъ житель, котораго привезли въ Захрѣ, и онъ нынче скончался. Священникъ Стоянъ изъ сега тръннкова, ѣздилъ въ сосѣдное село совершать церковныхъ требъ, 5 турокъ встрѣтли его, и поколотили какъ слѣдуетъ и острыемъ ножа изранили ему голову. Словомъ ежедневныя убійства и поговорки бусурмамъ погодите еще нѣсколько дней заставили христіанъ ежеминутно бодрствовать и поночамъ неспать дабы неподвергнутся дамаскому примѣру.

Въ темесюкъ е написано името надолжника и селото му и тія дни ще ти отпиша пакъ моля потрудетеса да ми извадите тія пари. Двѣте Ви писма отъ 7 и 30 Іюнія въ четвертакъ 21 Іюлія пріехъ и премлогова благодаря. Оставамъ за всегда сички Вашъ

Ески-Захра — Хр. Захарія Петровъ Княжескій.
28 Іюлія 1860 лѣто.

1417. — Случка съ единъ арнаутинъ джелепинъ. Запрени селѣни. Молба за ходатайство. — Пак. 54.

Прията 25 Августъ 1860.

Родолюбивѣйшіи ми
Г. Найдине Хр. Геровъ!

Преди маслиница някой си Арнаутянъ на име Джелепъ Марко, сабралъ овце по зарската кааза, и тръгналъ да доди на арабаджієво, на пътя видялъ едно овчерчи чи кара две останали овцы кѫмъ село, повикалъ подиряму да го попыта накадямуса сюріите но овчерчито са уплашува и хукнало да бяга, и той подиряму, но като неможалъ да го стигни, вѫрналъ са и дошелъ въ Арабаджієво и седналъ въ Бакалскіятъ дюкянъ да си почини, зелъ да променя и камака на пищова си. Овчерчито побягнало въ Ахієво единъ чіирекъ до Арабаджієво, и казалъ на Чорбаджіята си, чи го гонялъ нѣкой арнаутянъ да го сабличе; Чорбаджіята му зема още двама селяни, и утива въ арабаджієво, и като видялъ чи арнаутина сиди надюкяна и си промѣня каманите напищовите, шупелендисалъ са, и фанали арнаутяна да го вѫржать и да го пратять на конака Арнаутяна като видялъ чи ще го вѫрзять извадялъ една кесія и изсыпалъ нѣколко желти меджидієта и казалъ, азъ нисамъ хаидутянъ, ами тарговицъ, селяните са дрѫпнали назадъ и той си сабралъ пакъ парыте въ кесіята, но като да уплаши селяните да ни правять давія защото гонялъ момчето. казалъ чи ималъ една малка мушама съ 70 минца, а сега меджидієта, ужъ катого вѫрзували чи я извадили селяните отъ пазувата му. Но тва е лажа защо селяните дето щяха да го вѫржать са отъ первыте въ село человѣцы и нѣматъ нужда за чужди пари Арнаутина доде та убади на конака, но мезлича като видя чи арнаутяна лѫжи испѫдихаго и пуснаха человѣцыте та си утидоха въ село. Арнаутяна закарува та продава овцети си въ Цариградъ, и като са врѫща въ Филибе подава на пашата харзуалъ да иска отъ Арабаджієво отъ Бакаляна нейка Стояноолу и отъ Ахієво отъ неича Генчоолу и нидѣлча райкоолу 70 желти меджидієта пашата повярувалъ на тва, праща эмирламе та зема у помянугите человѣцы въ филибе и ги запира като хаидути и иска да платять на Арнаутина 70 желти меджидієта. Селините дохождаха цяло село применя и казуватъ чи тія человѣцы са почтенни и сичките са кифилъ за тяхъ. Молихама да са застѫпя за правдата имъ. Споредъ тва са осмѣлюва покорно да Ва помоля да предстоите да избавите упоминатите человѣцы отъ 25 дневното имъ запиране и да содѣйствовате както знаете да не платятъ парыти на арнаутяна, кой ни една пара не е загубялъ Тія человѣцы напрасно изгубяха тва златно и полезно за тяхъ време, освѣнъ що претегляха 25 дена запрени

като разбойници и катили. Аза тва Ваше благодѣяніе Богъ неще са забави да Ва вознаградн стократно тукъ и въ вѣчното си Блаженство.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Хˢᶜ Захарія П. Княжескій.

Ески-Захра

23 Августъ 1860 лѣто.

Заедно съ тва пиша и на Г. Георгакя чорбаджи Стояновъ за тая работа, моля сьобщете и на другите чорбаджіи, каквото и за другите запрени отъ Захра три момчета.

1418. — Разправия съ сандъкъ-емини. Злоупотрѣбления прѣзъ кржмската война. Провѣрочна комисия. Права на народа. Пак. 54.

Прията 25 Авг. 1860. Отгов. 27 Авг.

Милостивый Государь
Найдине Хˢᶜ Геровъ!

Писахъ Ви нѣколко пжтя за работите, но защото нямаме направо поща, а писмата ни утиватъ чрезъ раце незная дали ги получихте, защото ако ги бяхте получили мысля, чи щяхте да ми са отговорите. Както и парите за темесюка да ми испроводите, защото твжрди самъ зюртъ.

Подателя на тва писмо е Иванчо таксирдаря на Г. Георгія Діямандиди Ахелолія1а, който иди да сабира вересіи, моля ако му са случи някоя нужда по тая часть да му помогните, да извади аладжака на Г. Георгія нашія подданнъ. Съ нашата поща презъ Едрене Ви пращамъ 2 тескерета и едно Емирламе за ракіята на Г. Діамандиди, и съ тяхъ заедно Ви писахъ какво Г. Діэмандиди преди нѣколко години зелъ за себя си села или назаемъ пари отъ сжнджка идаль Боно, и като уплатилъ парите, искалъ си Боното отъ Бонча санджка Емини, той го обнадеждювалъ днеска утря, и тжй подиръ малко време, Бончу умира, и Бонуто Г. Георіево устава цяло. Сега като доде Али бей оть Стамболъ да пригледа хесапите оть войната, що дирише народа око 300 хиляди гроша извади, за което веки царството е заплатило 24 юкя, а первите турцы и Бжлгари ги гжтнали, и едвамъ сега показаха за селяниге 4 юкя а други те тжй замжлчаха, но въ тва разгледуване намиратъ и боното на Г. Діамандиди, и искатъ пакъ парыте изъ цяло. Друго прошеніе днеска пратихъ въ Едерне защото са научихъ, чи сте быле развалени съ пашата исте си присѣкли сношеніето, за 4653 гроша който Г. Георги има да зема отъ Хˢᶜ Коича Кюркчіята; и отъ толкова време самъ подалъ харзуалъ на мезлича за тяхъ, но до сега оици ни саго повыкали да го попитатъ имали да дава тія пары, и да го принудятъ да ги заплати. Съ едно слово каимакаминатъ ни е млого недостоянъ человѣкъ, какжвъто убычатъ и някой отъ двѣти вѣры, а бѣдниге христіане страдаятъ безъ всякоя защита, и не зная до кога ще са проджлжаватъ тія страданія и тунеядства?

Научихь са отъ Ходжа Мардросаа, чи имате намереніе да додите съ съпругата си на нашите лжджи, а оть тамъ даса отправи те на узонджово, ако е тва истина пишете ми да Ва почакамь и заведа на лжжите, а послѣ заедно да утидемь на узонджово. Сега имамь широка квартира въ немезгяха въ Дворатъ на хамамоолу тотя, Милости прося, да кондисате уменя, ракія и вино ще намеря, колкото замисо касапната е близо при меня, а костяните жебы съ хиляди около насъ, тжи и Гургурицыте. Вы знайте добре чи азъ самъ добрь человѣкъ, но сосѣдите ми лоши и няма кой да ма хваля, даже и нощія хлябъ неямъ и нищо не пія, нито съ някого са карамъ. Поздрави сичките си домашни отъ меня така и пріятелите и знай чи тва писмо не е формолярно, а пріятелско.

Оставамъ до смерта си сички твой

Хˢᶜ Захарія П. Княжескій

Ески Захра
25 Августа 1860 лѣто.

1419. — Н. Геровъ боленъ. Узунджовскиятъ панаиръ безъ векилъ и гавазинъ. Пашата защитникъ на рускитѣ търговци. Пак. 54.

Милостивый Государь
Найдине Хаджи Геровъ!

Оскорбихся премлого като са научихъ за болеста Ви, но въ ржцете ни за тва никоя власть немаме, освенъ да се молиме на Бога да на помилува и излѣкува.

Панаиратъ ни е млого слабъ, и тарговцыте са удрямаха, и мыслятъ какъ ще си заплатятъ долговите. Тая година Вый векилъ не назначихте отъ страната си нито гавазина проводихте. Г. Ступинъ слязалъ въ Цариградъ, и писалъ та утишле и двамата Гавази да го посрешнатъ и така панаиратъ ни остана безъ векилянъ и безъ Гавазянъ, и незная какъ ще са гледатъ работите на тарговцыте. За тва и покорно Ва моля да ма присовѣтувате какъ да постжпувамъ ако са случи нѣкоя работа.

Днеска ходихъ та са видяхъ съ пашата, който и млого добряма пріе, сообщихъ му за боляста Ви, и той ми са обѣща, колкото работи са случатъ на нашите тарговцы, да му сообщавамъ и той е готовъ да ни помага за свжршуването имъ, и са вижда да е отъ сжрце тва обѣщаване.

Послѣ тва оставамъ до смерта си сички Вашъ

Узонджово — Хаджи Захарія П. Княжескій.
13 Септемврія 1860.

1420. — Цѣната на тютюна. Зимане-даване на Узунджово. Търговски разправии. Чоколадъ и цѣната му. Церковни съсжди. Цѣната на житото. Молба за помощь. Пак. 54.

Милостивый Государь
Найдине Хаджи Геровъ!

Писмото Ви отъ 26 Августа изъ Дерменъ дере едвамъ пріехъ 19-го Сентября въ Узонджово, и разбрахъ за сичко що ми пишете. Прекжснованието на сношенія та Ви съ пашата, за меня май тешко стана, защото тія парицы що са въ темесюкъ и въ Емирламето ако бяхъ ги пріелъ щяхъ да си купя сега тютюнъ за дюкяна, а то сега и засебя си ниможахъ да купя бари 50 оки запіени. Но здрави да е, и тва тжй было писано.

Тая година тютюните бяха по добры и отъ Ланските и цѣната имъ отъ 70 пары до 4 гроша оката, които лани купувахме 8 и 10 гроша оката. Гюмрюкчіята, и тая година зема по 12 насто отъ парите на русадето; неможахме да пресѣчемъ тва зло, ами ще са продалжава во веки.

Вижда са чи ниможахте, нищо да ми пишете за узонджовските работи, за тва и Г. Гарабетъ чувствително ма ускорби тука безъ да самъ направялъ нѣкоя важна погрѣшка, погрѣшка та ми беше тая: някой си господинъ шишеджіевъ отъ сопотъ нашъ поданный имал съ едно тжрновчи рая разни та на 300 гроша Г. шишеджіевъ иска отъ тжрновчи-то 128 грош а то иска отъ него 300 грош. Послѣдніятъ подава харзуалъ на пашата за тія пары. Пашата ма моли да утида заедно съ нашія на тиджарета и да са намери правдата и надвамата, предложихъ на Г. Шишеджіевъ и той съ благодареніе са согласи, а послѣ питалъ и Г. Гарабета, който му изаповѣдалъ да неходи, като ми каза чи неще да утиди и азъ го уставихъ. На другіатъ денъ ма повыка Гарабетъ на дюкяна си и непомнити колко укоризни изсыпа отъ горями, и освенъ тва казами чи непременно ще Ви пиши, заменя Искахъ да му дамъ двете пары, т. е., да го калайдисамъ добре, но захжтжратъ Ви прегжлнахъ сичкото. Той былъ совершенъ мужикъ, и нисакъ человѣкъ, незная какъ го тжрпите толкова годины на узонджово на никого отъ нашите не е помогналъ за пара, защото не са отдѣля отъ дюкяна си. За Узонджово то требова Векиляна да е лекъ и свободянъ и да дохожда най напредъ отъ сички те и да си утива най наподиря отъ сички те, защото въ тія два періода най млого работи има Дано до година са пребжрнише на добро сичкото.

Намерихъ добаръ чокаладъ тука, и Евтинъ земахъ за Вази две оки и за ходжа Артинаа една ока, сичкія три оки за 60 грош, които и земахъ отъ Г. Никола Пулевъ, земете отъ Артина 20 грош та му ги дайте.

Маналите ми отъ Варшавското сребро и тая година не можаха да са продаджтъ, на тегнахами и на душага. Моля Ва като друга и брата да приемете въ меня участие, и да са потрудите дано да ги дадемъ въ някоя церква или манастырь и съ тва ще ми направите голямо благодѣяние. Тѣ ми станаха до Захра съ купуването и харчта за 6000 гроша, особенно за 2 1/2 годиии фаизатъ на тія пары, изгоряхъ чисто, сега самъ благодаренъ да ги дамъ за 5000 гроша, моля незабравяй за тва и като пристроишъ работата напишими да Ви ги пратя.

Септемврія 12 Г. Георги Діамандиди Ахелоліята умря, и кадіята поискалъ да му пиши иманито нда земи ресимъ, за тва и дохожда на узонджово; да земи отъ пашата Емирламе, но азъ расказахъ на пашата добре какъ е работата, и той му недади незная да ли неще нещо да направи на своя глава, каквото тѣ са рѣшителни на сичкото.

Тая година житото щемине зехадаго сабирать торговцы преди да тржгна продавашеса по 30 и 35 килото 48 оки, а сега излязло на 40 грошъ, вижда са чи ще стани 60 или 70 гроша килото. Неще да сторите зле да ми проводите пары да сабира до 1000 кила жито, и като го продадемъ кяра братски да дѣлимъ. Можи правителството скоро да не промени пашата, и тогава незная какъ ще потржгнятъ работите ни, азъ имамъ нужда за пары

Незная Г. Ступинъ дали може нещо да поговори заради меня въ Петербургъ. Моля незабравай кога пишишъ да напишишъ нещо и за меня, дано да ми са отпуска нещо, чи млого трудно стана за живени.

Послѣ тая дружеска откровенностъ оставамъ до смерта си сички Вашъ

Х^ч Захарія П. Княжескіи.

Узонджово

24 Септемврія 1860 лѣто.

1421. — Поржчана икона у Станиславъ Доспѣвски. Пак. 45.

Его Высокоблагородію Найдену Х^ч Герову
Г. Императорско-россійскому Вице-Консулу
Въ Филипополь.

Милостивый Государь
Найдине Х^а Геровъ!

Додохъ на 4 дена въ Едирне, и утря си тржгнувамъ за Захра, отъ хана ти пиша Отъ илдарама Х^а Димитаръ Демироолу, зарачалъ една икона на Г. Станиславова за 1500 гроша, пращамъ Ви парыте и писмото и Ва моля да му ги предадете или испроводите и съ тва ще ма задолжите.

Пишете ми за моите работи, а за темесюка пратете и Вашія Гавазянъ да земи парыте. Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Х^ч Захарія П. Княжескій

Едирне

25 Октомврія 1860.

1422. — Турски своеволенъ начинъ за дирене хайдушки ятаци. Пашовски своеволия. Недостоенъ каймакамъ. Молба за покровителство. Пак. 54.

Получ. 10 Ноября 1860 г.

Милостивый Государь
Найдинъ Х^а Геровъ!

Какойто разбойникъ изъ христіанъ содержится въ филипополской тюрмѣ, его начали запрашивать, не имѣетъ ли онъ гдѣ нибудь еще товарищей, и онъ не извѣстно покакому случаю сказалъ, что имѣетъ еще одного товарища близъ Эскизахры въ село Арабаджіево на имя Колю, но чей и какой фамилій ничего неска-

зано. Паша предписалъ здѣшнему мезличу выслать къ нему реченнаго Коля. Каимакамъ послалъ занимъ, но жители села Арабаджіева незная таковаго Коля собрали четыре человѣка подъ симъ именемъ и пришли съ ними въ городъ. Явились въ мезличъ исказали, что они неимѣютъ таковаго коля, который бы разбоиничалъ и за этихъ четырёхъ человѣкъ всѣ поручаются, и кромѣ ихъ еще 9 села могутъ поручатся. Мезличъ отпустилъ ихъ, и написалъ Азисъ пашѣ, что нѣтъ таковаго человѣка въ Арабаджіево. Послѣ сего паша строго предписалъ что бы непременно отискали и отправили къ нему упомянутаго коля, и показали примѣти, что онъ роста середняго, брови и усы рыжевати, глаза карые Мезличь опять потребовалъ прежнихъ четырехъ человѣкъ и разсмотревши нашелъ тѣхже примѣтъ удвоихъ молодыхъ Болгаръ, и посадилъ въ тюрму. Жители и старѣйшины села Арабаджіева пришли и сказали что они отъ мала довелика ручаются для нихъ, что они отъ роду не отлучались издома, кромѣ того еще 5 изъ сосѣдныхъ сель готови поручится, для нихъ, тоже самое подтвердилъ и я, но мезличь немогъ иначе сдѣлать, вчерась отправилъ и обоихъ въ браслетахъ въ Филипополь къ пашѣ. Жители пришли ко мнѣ и въ слезахъ умоляли меня что бы я принялъ живѣйшее участіе въ ихъ несчастное положеніе и написать кому слѣдуетъ объ ихъ невиности, и по просить что бы ихъ тамъ немучили и незадерживали надолгое время, изъ чего они могутъ заболѣть и умереть отъ простуди и испугу.

Вслѣдствіе сего, я написалъ просительное письмо отъ себя къ Г. Георгію Чорбаджи Стояновичу, котораго и умоляю какъ народнаго представителя, обявить пашѣ объ ихъ невинности и попросить что бы ихъ отпустили. Послѣ сего осмѣливаюсь покорнѣйше просить и Васъ Милостивый Государь принять живѣйше участіе въ горестное положенія сихъ Болгаръ и содѣйствовать какъ Вамъ извѣстно къ освобожденію ихъ отъ сей незаслуженной бѣды; а за сіе Ваше благодѣяніе всѣ жители будутъ Вамъ благодарни, какъ и самые юноши вѣчно будутъ молить Бога о Вашемъ вседомовномъ благополучіи.

Незнаю возобновилили Ви сношеніе съ пашею? Вы писали что еще до узонджово ожидали наставленія изъ Миссіи, полагаю, что оно до селѣ получено. Ели это такъ, то покорнѣйше прошу при искать случая и убѣдить Пашу что бы онъ мѣнилъ здѣшняго каймакама; ибо онъ человѣкъ, ничего не смыслющіи, что скажутъ другіе, того онъ идѣлаетъ, самъ отъ себѣ ничего неможитъ разсудить. Посадить кого нибудь въ тюрму и держить нѣсколко мѣсяцовъ неспрашивая болѣе точно ли онъ виноватъ или нѣтъ. Я нѣсколько разъ предлагалъ ему не дѣлать это, и онъ обѣщается, пока явыиду но послѣ и забываетъ; такихъ невинныхъ страдалцовъ есть около восми человѣкъ, которые по нѣсколько мѣсяцовъ лежать въ тюрмѣ, а дѣти ихъ умираютъ съ голода и холода. Я еще съ Августа мѣсяца передалъ нѣсколько должиковъ и каждую недѣлю прошу его послать за ними и истребовать мои деньги, онъ говорить что послалъ, а между тѣмъ еще не приводятъ, и такъ доложенъ понапрасно терять время и деньги свои, и недоумѣваю что дѣлать. Прошу если будетъ возможно содѣйствуйте или къ смѣну его или же къ выведенію его изъ этой небрежности.

Прошу потрудитесь и о высилки мнѣ Емирламе объ Јовка тонева, и деньги съ того векселя, и одѣлахъ покойника Георія Діамандиди. Незнаю какъ въ другія мѣста но нашъ здѣшніи мезличъ совершенно несправедливо разсматриваетъ судебные дѣла; народные представители соединившись съ присутствующими стараются болѣе для своей пользи, нежели народной исправедливой. Народъ страдаетъ невинно и преупадаетъ, но неимѣютъ кому пожалѣтся. Только ислышно давайте деньги и посылаютъ въ селахъ для сбора денегъ дикихъ и несмышленныхъ заптіевъ, которые загородомъ какъ каймаками біютъ Болгаръ до смерти, никто на сіе необращаетъ вниманіе. Вотъ каково положеніе бѣдныхъ Болгаръ!

Съ чувствомъ глубочайшаго высокопочитанія и душевной преданности честь имѣю быть

Вашего Высокоблагородія
покорнѣйшимъ слугою
Захарій П. Княжескій.

Эски-Захра
6-го Ноября 1860 года.

1423.—Сърадване за оздравяне. Покана за гостуване. Молба да издѣйствува Н. Геровъ гербъ и пандера за агентство въ Ески-Захра. Пак. 54.

Любезнѣйшіи ми Старъ пріятелю
Найдине Хч Геровъ.

Писмото Ви отъ 9 сего пріехъ, и побързахъ съ истата поща да Ва увѣдомя, чи премного са зарадвахъ като са научихъ чи сте поздравяли и дошле въ Едерне за здравито Ви мысля, чи ще е още подобре, ако да можахте да додите до Захра, за да поядемъ пресните скумріи и да попіемъ добрата ракиица и новото сладко винце, а послѣ да Ва заведа и на нашите млого лечебни лѫджи, които са на два часа растояніе отъ захра, а тамъ дивичъ всякаковъ и мѣстото е предобро.

Радувамса чи сте турили записатъ ми въ редъ но неми бележите; премирихтелиса съ пашага и щеми пратители скоро ємирламе за Јовка Тонева защото твърди самъ въ критическо положеніе, за една пара бащаси утрепувамъ. Моля дано това ємирламе скоро да са получише, като и парыте на покойныя Георгія Діамандиди за ракіята отъ гюмрюкчіята. Като са турятъ въ редъ и тія азъ ще Ви пратя още нѣколко отъ покоиниковите.

Писахтеми пжрвянъ чи ако служа добре ще са постарайте дами исходатайствувате печать, и Гербъ надъ врататами съ надпись домъ Императорско-Россіскаго Агента, и някоя Ваша вета Пандера, каде останаха, азъ служа добре и само кога спя тогава неработя, даже и не ямъ и не пія. Нали знайте, чи сега турците повече са боятъ отъ вжнкашното украшеніе нежели отъ власта. Тѣ сами ката денъ ма питать джанамъ незаманъ геледжекъ сенинъ бандеранъ бизимъ Ескизахрада бирасъ курулсунъ башка касаблара, хемъ буранинъ читакларида бирасъ имана гелсинлеръ. И наистина Чукалата въ Пловдивъ нищо не е той тегли партизаска пандера, ами азъ баръ нисамъ лудъ като него. неможали има такова нещо. Погжлчи и пиши нещо за моя полза кадето слѣдува чи самъ твжрди горкія. А азъ кога додишъ у меня ще ти направя пупара и италиянска мамалига и турска отъ ирмикъ халва като въ Одесса приключавамъ ти тука и едно турско тескере за Михаля тотюва хамамоолу, когото безъ тескере испроводихъ до Пловдивъ да намери мѣсто да спечели пары. Дадохъ му писмо до Вази и до Г. Стоенча Доктора, и го моля да му намери мѣсто, при Г. Салча или ходжа Артинаа или при Г. Георгакя чорбаджи Стояновъ. Момчето е трудолюбиво, ни краде и ни піянствова. То ще дохожда часто при Вази моля дайте му я и неголишавайте отъ Вашето покровительство и наставленіе.

Поздравлявава племянницата ми Александра и, така и Г. Бончу Чакмаковъ и прочійте пріятели.

Послѣ тая дружеска бесѣда оставамъ до смерта си сичкій Вашъ

Ески-Захра Хч Захарія П. Княжескій.
11 Ноемвря 1860 лѣто.

1424.—Пращане тезкере. Пловдивскиятъ паша азилъ. Нови разбойничества. Тежкото положение на селѣнитѣ. Татари прѣселници въ Ески-Захра. Пак. 54.

Милостивый Государь
Найдине Хч Геровъ!

Подателятъ на тва писмо е Ибрямаа, отъ коляшенъ мой яко добаръ пріятель. Мысля и Вый да го познавате, затва и само Ва моля още повече да го убыкните защото отъ всяка страна е достоянъ за обичане.

Като бяхте въ Едерне, испратихъ нашія євсайбія Михаля тотова хамамоолу съ писма до Васъ и Г. Стоенча Доктора и Ва молихъ да го настаните нейде да служи за да спечели някоя пара за черенъ день. Тескерето му зехъ послѣ и не намѣрихъ человѣкъ да му го испровода право за Филибе, Пратихъ Ви го презъ Едерне въ писмото Ви и Ва молихъ като са вжрните да му го дадете. Като неполучихъ до сега извѣстіе отъ него. Боя са да не бы да са го запрели накапіята като немаше тескере, та писмата са останали у него, за тва и никой го незнае. Моля ако са е случило тва т. е ако не е получалъ Г. Стоенчо и Вый писмата, пратете да го по-

тжрсятъ накапiята, и ако е запрянъ пуснете го, и го настанете при някой чорбаджiя завѣчанъ помянъ, той е момче честно, но защо то са е несабирало съ добри хора останало е малко завжрзано т. е просто моля станете му баща и за тва Богъ ще Ва вознаградѝ сторицею.

Отъ Едерне ми писахте чи сте пратили за человѣка що Ви бяхъ пратилъ темесюкъ, ако сте зели парите моля да ми ги испроводите, чи самъ въ голяма са кантiя за пары. Научавамъ са азисъ паша да е Азилъ, и на място тому други ще доиди, не зная да ли е дошелъ или ще са позабави до пролетъ моля незабравяйте да ми проводите едно емирламе за Iовка тонюва 2653 гроша, които учи две годины, а азъ плащамъ по 2 настотяхъ фаизъ, и са разорихъ до послѣдняго.

Казуватъ чи сега дето ще доиде пашата въ Филибе, ще е каймакаминъ, а у насъ ще стани каимакаминатъ Мюдюрянъ слѣдователно Ески-зарскiятъ округъ ще премини въ Едерненско управленiе. Моля извѣстете ма за тва за да зная.

У насъ каимакаминатъ е человѣкъ простъ и отъ управителната часть нищо не разбира, за тва и каквото иска азата, тва и става. Запратъ някого безъ да знаи мезлича и тамъ забравятъ запренiятъ, народътъ ни гибни и отъ никого защита няма. Чорбаджiйте ни турско ухо, като са соединили съ присутствующите смучатъ кравта насиромасите, правосждiето са е вдигнало, и самоволiето дѣйствова, непрiематъ никакжвъ добаръ совѣтъ.

Отъ две недѣли насамъ са излезли 6 души нови хаидути въ Ески-Зарскiятъ округъ, и до сега става десять души сабличатъ, и никой ни ги дири. Кжръ билюкъ башiите ходятъ само да ядатъ кокошки по селата, а не да вжршатъ работа. Татары 500 семейства стигнаха въ Захра иса настаниха въ градктъ и поселата ни народатъ отъ даване и други неправди убѣлня, асега и татарите ще храни и грее до пролять Пишете ми ако знаете защо ги пждять. Сообщете ми и за нашъ Михаля какъ са намира въ Пловдивъ.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра Х^ч Захарiя П. Княжескiй.

7 Декемврiя 1860 лѣто.

1425. — Уреждане работитѣ на Георги Диаманди. Покана за абонати на цариградски православенъ вѣстникъ. Неволия отъ татаритѣ прѣселници. Момиче за потурчване. Пак. 54.

Прият 15 Дек. 1860.

Милостивый Государь
Найдене Х^ч Геровъ!

Подателятъ на тва писмо е Г. Иванчу близскятъ человѣкъ въ тарговiята на покоиника Георгiя Дiамандиди, за когото и пжрвянъ Ви бяхъ писалъ. Человѣцыте станаха лукави, щомъ са научиха чи умря Дiамандиди наченаха да са поднимать на лукавство. Сирацыте или покоиникатъ иматъ да зематъ въ Пловдивъ и Станимака, за тва са праща Г. Иванчу за да очисти тяхъ хесапи защото има да са плаща на Г. Мордросъ са за селата около 25 хиляди гроша. Отъ числа душа Ва моля, колкото е возможно да предстоите да повыкате тiя человѣци що иматъ да даватъ при себя си и да ги принудите както знаите като да са очистять совершенно отъ тамъ хесапите, за да можатъ сирацыте изново да си открыятъ тарговiята, която отъ смерта на Бащаимъ е спряла. Сега надъ тая работа са поставины Г. Спиридонъ Дiямандиди родныятъ братъ на покойника и Г. Иванчу що Ви подава писмото. Преди смерта на покойника пазарявать нѣколко турцы кираджiи отъ Чирпанските села и натварювъ съ жито до Ахiало и отъ тамъ да са натварятъ съ соль за Захра. Тiя господиновци като виждатъ чи покойнiятъ ще умре неутиватъ въ назначенното си мѣсто споредъ писмата, ами са загубуватъ заедно съ тварагъ си и до сега. Моля и за тяхъ да предстоите да ги повикате въ Филибе, или да изведите Емирламе за Чирпанъ като да заплатятъ стоката съ фаизатъ и да са накажатъ.

Покоиника или сирацыте иматъ млого Батаци въ Захра и Каазата, моля и за тяхъ да ми испратите едно Емирламе до мезлича за да можимъ и тяхъ да очистимъ и да заплатимъ дето има да са дава.

Моля и за моите работи ако са са свършили да предадете на Г. Иванча сичко що има да ми го донесе защото самъ въ крайна нужда за пары.

Приключавамъ Ви едно обявленіе за цариградскіятъ православянъ Вѣстникъ и Ва умолявамъ да го дадете на Г. Якима да сабере и испроводи за него спомоществователи, и Вый отъ себя си присовѣтувайте пріятелите да са подписатъ.

Харманлиското училище стана толкова време стои безъ учитель, два пѫтя писахъ на Г. Јакима да прати за тамъ нѣкое даскалчи дето да знае малко граматика и да пѣе въ церковата, годишна заплата можи да пріеми до 4000 грошя, но Г. Јакима и до сега немиса отговори за тоія предметъ. Моля напомнете му и престойте да са испроводи учитель за тамъ, за да са не губятъ дѣцата времито. По трудете са да махните каймакаминатъ ни отъ Захра, защото е недостоенъ человѣкъ каквото риче азата тва и прави, а отъ себя си нищо неможи да пресуди, и за тва народатъ ни гибни запрять някого безъ да има мезлича хаберь и го държатъ два мѣсяца.

Въ градѫтъ ни и селата са помѣстиха 500 татарски фамиліи, за които са приказа на народа да ги храни и отоплюва добре отъ себя си до пролятъ, и тія господиновцы като видяха тва наченаха да принуждавать хозяйте да имъ даватъ такива ястіета, които никога не са видяли у себя си, а сичко тва разорява бѣдните и изнурените ни братія. Ако е возможно помогнете и въ тва самоволство нещо.

Отъ слабоста на каимакамина и мезлича ни отъ нѣкое време са ся появили 6 души разбоиници по казата ни и стана десетина дни сабличать,и никои неги тѫрси. Кѫръ бюлюкъ башиите само ходятъ по селата да са хранятъ съ баницы, и кокошки и да біятъ человѣцы те завергіята, а работа никаква не вършатъ. Дохождането на татарите ободри турцыте, и пакъ уживя въ сардцето имъ да колятъ христіените.

Оставамъ до смерта си сички съ душа и тѣло Вашъ

Ески-Захра Х^ч Захарія. П. Княжескій.

11 Декемврія 1860 лѣто.

P. S. Пратети едното обявленіе въ Коприщица а другото въ Панагюрище или Пазарджикъ. Имахъ при себя си някое момиче на име катерина отъ краднато отъ Бениръ паша отъ харематъ, послѣ кадіята го зе и испроводи въ Пловдивъ да го потурчатъ, чувамъ да е побягнало и са намирало сега въ госпиталять Пловдивъ, ако е наистина увѣдометима.

1426. — Лошото положение и нѣмотията на Зах. Княжески. Миналиятъ му животъ. Книгата Шелководство се печата. Спомоществователи за нея. Вилнѣянето на турцитѣ, татаритѣ и арнаутитѣ изъ Захарско. Българска хайдушка чета. Пак. 54.

Любезнѣйшіи ми пріятелю
Найдине Х^ч Геровъ!

Преди да тръгните за Едерне пріехъ послѣдното Ви писмо, въ което ми бележите, чи сте пратили за онзи селянецъ що Ви бяхъ пратилъ темесюкя му за попъ николува долгъ въ Чирпанъ и джируванъ чрезъ попъ панаіота отгорями, и ми писахте чи дордеса вѫрните парыте ще излезятъ и щеми ги пратите, но като замина послѣ дохождането Ви толкова време, и пакъ пары или писмо непріехъ а дето имамъ да давамъ человѣцыте постоянно ма заставать, немаше какво да направя, нуждата е учитель на сичко, писахъ напопъ никола да утиди при този селянинъ ида по иска парыте, и като ги земи да му даде Баталлама доде да му са возвѫрни настоящіятъ записъ, и тѫй селяница заплати и парыте са намѣстиха отъ рѫце въ рѫце. За тва и братски та умолявамъ презъ тія дни да ми испратишъ реченныятъ записъ, зата го возвѫрна на селяница за да са затвори тая работа.

Азъ мысля, чи никой тѫй добре неможи дама знае колкото Ваша милость, и не само отъ тукъ, но още отъ Одесса. Знайте съ каква скудность си свършихъ курсатъ на науките, какъ преживяхъ толкова време въ Петербургъ, безъ да ми са помогни отъ нашите, какъ са вѫрнахъ въ Болгарія и отъ нищо непридобыхъ какъ побягнахъ преди воината, и живяхъ толкова време при штаба безъ да получа нещо, освенъ една златна медаль. Правда чи като са завѫрнахъ въ Одесса, при млогото ми просби наченаха отъ началството дами даватъ 50 рубли сребарни и

24 други за двете воспитанници, но и тія пары едвамь стигаха или и не стигаха до свжршуването на мѣсяцатъ, защото за рукодѣліето плащахь по 20 въ мѣсяца. А кога да излезя за въ Болгарія совсѣмъ, земахь 300 рубли сребарни въ долгъ, чи като слезя въ цариградъ да получа упомянутото пособіе, и да са расплатя. Но за крайно сожаляване, азъ дорде да тржгня отъ одесса Николай Христофоричь Палаузовъ и преосвященный иннокенгія незная споредъ коя причича писали въ Петербургъ да пресѣчать пособіето ми, каквото и са пресѣчи отъ перво маія 1857 година и до сега, и азъ бѣдный съ кжща на главатаси толкова време съ какво живѣя едному Богу е извѣстно. Дето имахь тука парица доде даса вжрня отъ одесса уртацытеми ги изядоха и осганахъ голъ каго пржсть. Имамь единъ дюкянь отъ когото земамъ 1600 гро^{ш} кирія въ годината, и съ тва живѣя. Имамъ да земамъ отъ Јовка тонюва 2653 гро^{ш} за които Ва молихь толкова време да ми пратите Емир ламе, да ги извадя, и то незная покаква причина, идо сега недоде. Охъ! знамъ чи добрите работи ставатъ въ три години, а ощи по добрите въ шесть години, но въ тва критическо положеніе имамъ ли возможность да чакамъ толкова време?

Послѣ тва едно ще Ви напомня: чи турцыте 5 или 6 пріятели живѣятъ на едно безъ място гладни и голи, но единъ отъ тяхъ като стжпи въ каква да е служба прегледува испомага на другите дорде и те фанятъ да печелятъ или той самси ги настанява намясто. А ный другите нации гледаме само намъ да е добре, чи пріятелите ни ако щатъ и съ пясакъ да са хранятъ като жеравите или съ воздухъ като някои животни, малко грыжа имаме за тяхъ. Моля позволетеми да Ва попитамъ какво значи хаджи Баба, и какъ требоваше даса гледа този человѣкъ, които като очитиси Ва вардише дорде да си свжршите науките, даже икржвта си за Васъ проливамъ, макаръ и отъ куче, но се за Ваша любовь я. Послѣ тва требовашели до толкова да ма забравите, и да желѣйте понякогашъ поне освенъ сичкото съ писмо да ма утишите. Случва са въ годината веднжжъ или двашъ да ми напишете и то тжй кжсо, като половина чашка ракіица, щото неможи до гжрлото ми да стигни, а споредъ мойта кжмъ Васъ любовь, требова да е нещо три или четиры оки, та дама насыти. Ето какжвъ е хаджи Баба. Слава Богу дяду х^{ч} Геру поустави нещичко, Баба хаджіка има въ пояхчито си коджа жалтички, Супругата Ви каквото казватъ донесла 200,000 готова пара освенъ другите покжшни и драгоцѣнни работи. Отъ началството получавашъ до 40,000 гроши; въ тжкжва случай мжчно ли е да са подджржа единь даръ дюняда х^{ч} Баба, не е, защото сте достоины десять такива да поддержите и безъ да усѣтите. Нѣтъ братче, стресниса и добре пригарни х^{ч} Баба си, защо и Богъ който вижда истинната ще ти са разсжрди.

Ты ми беши писалъ, чи ще содѣйствувашъ дами са спомага нещо отъ началството, и да ми са даде печать и някой ветъ Гербъ и Пандера, но незная Вый ли забравихте да представите, или началството ма совсѣмъ забрави.

Ако не побжрзате да ми облекчите плачевното положеніе, то щомъ са покрыятъ горыте съ листъ, ще са поселя въ тяхъ съ нѣколко момка, и тогава да мысли който ми мини на раката, ще пострадае като някога на Молдованкавъ мутева хуторъ съ Лазаровото кипріяновско вино.

Руководството за шелководство то ми излези отъ печатъ, чака само спомоществователи да ги напечата и до свжршуването на Февруарія дами ги испрати въ Захра за тва Ви приключавамъ две обявленіята и Ва умолявамъ братски даса подпишете съ близските си пріятели, а послѣ да ги дадете на някой лекъ и трудолюбивъ като меня за скоро време да напиши въ пловдивъ и каршияка спомоществователи, и отъ тамъ да ги испроводите право въ цариградъ до Г. Александра Экзархова, задаги помѣсти намѣстото имъ. А този дето ще собира спомоществователите десятокатъ ще му вознагради трудатъ.

Чирпанскіятъ мюдюрянъ твжрди слабъ каквото и Зарскія, и никаква работа невжршатъ, затва ще Ви пратя ощи нѣколко темессюкя, и Ва моля да престоите, за скоричко парыте да излезятъ, защото както Ви казахъ твжрди самъ горкія и живъ за оплакуване; деня и нощія са трудя, а гладянъ ще умря, незная каде заспала мойта урисница?

Отъ единъ мѣсяцъ насамъ са появи въ нашата окрестность някой Бжлгаринъ Томоолу отъ Едирнянско тирфилии съ 6 души, и млого человѣци по вжнка саблечи. Сега въ недѣля са осмѣли въ средъ пладня въ грждатъ ни да флези съ трима другари атліи, и като си пазарилъ барутъ куршуми и ракія излязалъ и си утишолъ по

работата, послѣ два часа са научалъ каимакаминатъ и пратялъ заптіетата да ги ловятъ нокого ще намерятъ, тжрсиха ги въ сичките ханища и по таваните, но напрасно, защото тѣ отколя излезли. Пратиха са 4 чауши кжръ сердари да ги гонятъ, както и другите разбойницы, но кжръ сердарите гонятъ поселата само кокошките фитовите и Баницыте, а не разбойницыте защото ги каратъ живи да ги ловятъ, а не даимъ дадатъ строго заповѣдане, ако са непредадатъ да ги убиватъ. По Чирпанската и нашата каза ходятъ свободно вооружены 25 арнаути атліи капусузи, джлгіятъ имъ конакъ на денъ е единъ часъ и половина или два, отъ село до село, и ядатъ каквото искатъ, но още няма да убиратъ. Като бяхъ въ Чирпанъ на конака, додоха селяни да са плачатъ отъ тяхъ. Попитаха ги искатъ ли и пары отъ васъ, казаха неискатъ, ами не е тешко толкова души дахраниме, казаха имъ тва ни е нищо идете си. Послѣ при меня пратиха заптіе да ги пита какви сж хора, и ако са лоши да имъ кажи да излезатъ отъ каазата, чи лошо ще сгани за тяхъ. На другіятъ день заптіето са вжрна и каза, чи быле капусжзи идиня и нощія силяха си отъ себя нефжргали ушъ утиватъ за Едерне да тжрсятъ капія. Зарачалъ имъ да излезатъ отъ каазата, и тѣ ушъ излезли. На другіяъ день като си идяхъ за въ Захра, казахами селените чи минали презъ кунопчіи, и пакъ повжрнали каде маришките долни Чирпански села. Ето какво е правленіето, человѣцыте несмѣятъ по кжра да излезатъ. Турцыте и въ грждатъ и по кжратъ ходятъ съ силяхъ а на христіените отнюдъ недаватъ за по кжратъ силяхъ тескере си. Въ грждатъ ни каде белите камани нѣколко татары и отъ тукашните турцы пріоблечени въ други дрехи стана на 6 дома нощія нападатъ, но хозяйте ги отбиватъ и неможли нищо зло да направятъ. Тая година твжрди ще е лошо за христіаните ако някакъ Богъ ги не освободи.

Моля дама не оставите безъ отвѣтъ и да поздравите супругата и сичките си домашни отъ меня така и блиските наши общи пріятели.

Оставамъ да смерта си сички Вамъ

Ески-Захра — Х^ч Захарія П. Княжескій

1. Февруарія 1861 лѣто.

1427. — Положението на селска учителка и неволитѣ ѝ. Молба за закрила. Пак. 54.

Приято 11 Марта 1861. Отгов. 28 Марта.

Милостивый Государь

Найдине Х^ч Геровъ!

Вамъ е извѣстно чи като са вжрнахъ отъ Одесса съ воспитанницыте, Махлите Акарджа и табахната пазариха братоватами дащиря Александра Михаилова за учителка за 4000 гроша въ годината съ условіе да даватъ матеріала зарукодѣлието, а за тва и рукодѣліето да бжди въ полза на общината. Но тія господиновцы неджржаха вѣрянъ порядокъ; сичко послѣ 7 мѣсяца дадоха 170 гроша да пратя въ Цариградъ за нужныте концы, Гаросъ и други такива ито тамъ бяха парите Евтини, а тука скжпи, и твжрди малко работи са купиха, и те сичко тва дадоха. Повечето отъ момичетата като доди пролетъ по 3 и 4 мѣсяца недохождаха въ школата, така и во всяка недѣля кое набаня, кое прани, кое бавяне дѣца по два три дена недохождатъ. Отъ поголемичките момичета като постои 4 или 5 мѣсяца и понаучи малко четине и шіене остава у тяхъ си да работи и недохожда веки въ школата, слѣдовательно Даскалицата имаше всякой пжть съ нови ученицы да прави, т. е. съ Азбучницы. Още школа както са обѣщаха не направяха, а ми учаше въ Иверскія метохъ въ една проста удая, а тука цяла недѣля въ метоха довождатъ болни и луди за исцѣленіе; дето Даскалицата и азъ са напрасно мжчихме цѣли двѣ години, а успѣхъ почти малакъ. Платката малка подарки отъ общината или отъ родителите никакви нема, нито кжща, свѣти и отопленіе, а сичко свои, а хакатъ по малко и твжрди рѣдко даватъ ако и да ги молихъ нѣколко пжтя да убжрнжтъ вниманіе натва и да турятъ някой редъ зададохождатъ дѣца редовно въ школата и исправно да плащатъ на даскалицата, защото тя има нужда и работата неспори на твами отговориха, чи даскалицата е джлжна всякой день да отваря школата, чи или утиди

някои или не тя нищо негуби, и защото не искахме да удариме пжрвото текме на сабрянето траяхме цѣли двѣ години. Даскалицата си изнури здравито и ма накара да имъ кажа; я да турятъ някои добаръ редъ за постоянното дохождане на дѣцата и исправното плащане я да и отсѣчатъ хесапа ида затворятъ школата. Тія като чуха тва пазариха единъ отъ простите попови за 2000 гроша въ годината, и го туряха да учи момичетата азбуки и часослова, и писмо и рукодѣліе нема. Тогава даскалицата поиска да и заплатятъ що имаше да зема отъ хакатъ си 1773 гроша, и те до сега я отмахкаха съ днеска утря 15 мѣсяца. Тя ма праща повече отъ хиляда пжтя да ги искамъ, и като ни бжктиса вечи душата, тя подали прошеніе въ минлетъ одасж и проси да принудятъ тія господиновцы да изаплатятъ заработянната съ мжки пара. Повыкаха ги и имъ казаха да заплатятъ, а те туриха неоснователна причина, чи ушъ даскалицата шила дрехи иземала сама парыте, дето щала да ги зема общината и за тва рѣшили вмѣсто 1773 гроша да и даджтъ само 1000 гроша. Даскалицата подади, втора просба, въ която изяснява, чи тя въ теченіе на две годины е ушила само 5 мантили и е зела 60 гроша, ушила още и за себя си два фустаня, мантилъ, но не въ класъ, а утяхси вечеръ послѣ като пусни дѣцата и сутрена доде да утиди въ школата, и за тва мисли чи парите ней са падатъ, ане на общината, но те толкова пжтя се тва твердятъ и пакъ не и даватъ парыте; за тва си тя като непредвижда получаването имъ съ кжрвави сжлзима моли да проводя копіето на контракта имъ и да ходатайствувамъ въ консулството да пріемите живо участіе въ страдалческо то и положеніе, та или да пишете совѣщателно писмо на подписанните лица съ добро да и заплатятъ парыте, или да извадите отъ пашата Емирламе съ негова ржка да са извадятъ тези пары като зная неусыпните и трудове, и виждамъ чи си изгуби и здрави то въ тва званіе, осмѣлихса покорнѣйше да Ва умоля да пріемите живо участіе въ горестното и положеніе и да пристоите както знаете въ непроджлжително време да и са заплатятъ парыте заедно съ лихвата, и съ тва Ваше благодѣяніе ще я заставите всякога да моли Бога да Ви прати вседомовно здрави долгоденствіе и всяко благополучіе писмото и копіето пращамъ презъ Едерне съ Русската поща за тва, защото отъ Захра твжрди рѣдко са намира за Пловдивъ указія.

Моля дано поскоричко да са уздравятъ тія пары и да ми проводите пжрвото Емирламе за да си зема отъ Јовка Тонюва парыте, защото самъ въ голяма сакжнтія за пары.

Послѣ тва оставамъ до смерта си сички Вашъ

Эски-Захра — Хч Захарія. П. Княжескій

2 Марта 1861 лѣто

Прѣписъ. Пак. 54.

Съгласително писмо или Контрактъ.

Чрезъ настоящето си согласително писмо ный отъдолуподписанните жители Акарджали и Табахнали явиме какво са согласихме съ Г-жа Александра Михайлова за да пріеми учителско званіе споредъ слѣдующите наши обязателства.

1-о Г-жа Александра ще преподава науки и рукодѣліе споредъ програмата, що е одобрена отъ нашата община на момичетата, колкото ще са собиратъ.

2-о За разноските на рукодѣліето обѣщахме даса отъ общината ны; какво той тва рукодѣліи ще са продава и става за полза на общината ни.

3-о Реченната Госпожа са обѣщава, да слѣдува въ учителско званіе най малко за три № 3 годины.

4-о Сжщо са обѣщаваме и ный и за первата тая година, да и заплатимъ четры № 4000 хиляди гроша, а за идущите двѣ годины, ще са согласяваме както види благословно общината ны за годишната и заплата.

5-о За да иматъ сила и честь тыя наши согласіята ставатъ двѣ исти писма и саморучно са подписуватъ.

Ески-Захра	Александра Михайлова	Алеку Никовъ
21-о Октомврія	Δημήτριος Γ. ποποφ.	Манолъ Ивановъ
1857 лѣто	Σαβα Χч θεοδορy.	Хч Коичу Димитровъ

1428. — Пратка отъ книга Практическо руководство за шелководството да ся разпродаде. Зах. Княжески пжтуещъ книгопродавецъ. Пак. 54.

Прията 27 Марта 1861. Отгов. 28 Марта.

Милостивый Государь
Найдине Хчи Геровъ!

Онзи день Ви писахъ на право и презъ Едерне за сичко що требоваше. Сега Ви явявамъ че Вы пращамъ съ Ивана талигаджіята 100 книги отъ практическо руководство за шелководството. Моля предайте ги на нѣкой чевржстъ человѣкъ, да ги продаде въ Пловдивъ, каршіяка и въ Пазарджикъ даже и въ станимака. Цѣната имъ е 15 гроша. Който ги продава ще му са даде по 2 грош на книга за трудатъ, моля парыте Вы прибирайте. Чи като са продадатъ да ми явите да испратя още отъ тяхъ. Мисля да утида съ тези книги до сливянъ, шуменъ, рушчукъ, свищовъ, Терново, Севліово, Ловичь, Плевенъ, Габрово и Казанлжкъ. Не зная дали неща пострада нещо за това путешествіе, моля като пріемите писмото ми дружески незабавно дама присовѣтувате какъ да направя, защо въ слѣдующія четвжртакъ ще излезя.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра
24 Марта 1861 лѣто.

Хчи Захарія П. Княжескій

1429. — Д-ръ Ст. Чомаковъ въ Захара. Неблагодаренъ отъ немарливостьта на гражданетѣ. Пак. 54.

Прията 5 Апр. 1861.

Милостивый Государь
Найдине Геровъ!

Г. Стоенчо Чомаковъ стигна въ градътъ ни презъ ноща на двата, и сутрината го видяхъ като беха чорбаджійте и епитропите при него, и като постоя съ часъ времени, замина за Цариградъ безъ да имаше времи нещо за тва да му са проговори. И той самси небыде благодарянъ на гражданите защото небяха приготвили человѣкъ до сега, и каквото са вижда нещатъ и да приготвятъ за несогласіето помежду си. Моля гледай наплемянницата ми парыте поскоро да излезятъ съ който начинъ виждате благословно. Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра
2 Априля 1861 лѣто

Хчи Захарія П. Княжескій.

1430. — Пшеволоцки, полякъ, разпространява унията въ Казанлъкъ. Свещеникъ Станчо, сливненецъ, униятски агентинъ въ сжщия градъ Потрѣба отъ мѣрки противъ унията. Дѣлата на Зах. Княжески. Пак. 54.

Милостивый Государь
Найденъ Хчи Геровъ!

Послѣ проѣзда Вашего чрезъ Эски-захры, мнѣ сообщили изъ кизанлика, что тамъ прибылъ извѣстный полковникъ изъ поляковъ Г. Климентіи Пшеволоцки, который неусыпно трудится къ распространенію уніи между Болгарами, писали что многіе изявили желаніе присоединится къ нимъ. Услишавъ это я отправился туда, и въ самомъ дѣлѣ нашелъ Г. Пшеволоцкаго въ одномъ домѣ, гдѣ было около 20-ти изъ молодыхъ развращенныхъ и отчаянныхъ Болгаръ, тутъ Г. Пшеволоцки громогласно проповѣдывалъ, и больше всего за каджымъ словомъ укорялъ Россію въ томъ что она избила пропасть женъ и дѣтей во врѣмя поминовеніи Партизановъ. Я неудержался и въ которкихъ словахъ сказалъ ему, если намерены прелщатъ людей, то предлагайте имъ только свою вѣру, на что же Вамъ укорять другихъ.

Константинопольскіе уніяти послали фирманъ въ Филипополъ на имя Священника Станча Сливненца, и повелѣли ему поселится въ Кизанликъ гдѣ они намерени построить себѣ церковь. Попъ Станчо до моего пріѣзда прибилъ въ Кизанликъ, и открылъ свободную свою проповѣдъ. По видиму оказалось что эти и были всѣ уніяти, а не ста семействъ, какъ они публиковали. Я посѣтилъ нѣсколько домовъ и посовѣтовалъ имѣть братскую любовь между собою, и оставатся въ православіи и никакихъ предложеніи непринимать отъ уніятовъ. Послѣ сего они отправили нарочитаго человѣка сказать попъ станчу что бы онъ несмѣлъ поити въ православную церковъ а то камнями побьютъ его, и такъ попъ станчо смутился и незнаетъ что дѣлатъ. Я думаю что если бы было возможно отправить нѣсколко человѣкъ изъ Русскихъ, знающихъ Болгарскій языкъ, подъ видомъ купцовъ въ Болгарію, могли бы они вездѣ поставить преграду распространяющейся уніи. Какъ Вамъ извѣстно уніяти изъ природныхъ Болгаръ, и они обманиваютъ простыхъ Болгаръ, что какъ въ Константинополь, такъ и по всюду Болгари приняли унію, и что султанъ будетъ смотреть на неуніятовъ какъ на непокорныхъ и бунгователей и начнетъ ихъ наказыватъ. Подобныя убѣжденія заставляютъ Болгаръ отчаиватся и незнатъ къ чему рѣшится, это я видѣлъ собственными глазами, и повозможности ободрилъ Болгаръ.

Вамъ небезизвѣстны мои неусыпныя труды въ пользу образованія Болгарскаго юношества, и любовь моя къ постоянному старанію для распространенія всего полезиаго для Болгаръ и православной церкови. Но теперь уже четыри года какъ прекратили отпускаемое мнѣ пособіе изъ императорскаго посольства, то я пришелъ въ совершенное истощеніе, и даже затрудняюсь въ пропитаніи; а это и ограничиваетъ искренныя мои дѣиствія Вслѣдствіе сего осмѣливаюсь покорнѣйше Васъ просить находясь теперь въ Контантинополь походатайствуйте обо мнѣ у Г. посланника, обратить вниманіе какъ на мои старанія въ пользу церкви и народа, такъ и на мое затруднительное положеніе и поддерживать меня съ небольшимъ пособіемъ что бы я могъ жить и свободно продолжатъ преполезнѣйшія свои труды въ пользу юношества и православія.

Вамъ очень извѣстянъ характеръ здѣшныхъ жителей вообще они уважаютъ и боятся болѣе наружности, нежели существенности; по этому весьма полезно иблагодѣтельно было бы и дня народа и нашихъ занятіи исходатайствоватъ для Агентства здѣшняго казенную печать, и разрѣшенія поднимать Русскій флагъ въ опрдѣленныя дни въ домѣ Агенства, а это заставить всѣхъ сколько нибудь смирятся и сериозно принимать и совершать предлагаемыя по службѣ дѣла. До селѣ если и дѣлалось что нибудь, то стоило мнѣ большого труда и продолжительное время, какъ это Вамъ извѣстно изъ нѣсколькихъ случаевъ.

Такъ какъ дѣла въ здѣшныхъ мѣстъ производятся неограничено и самовольно, то и станція перемѣщена въ концѣ города на сомнительное мѣсто, а такъ какъ часто случается что почта по ненастной погодѣ, или проливнаго дождя, или въ темной погоды оставатся переночевать, то воизбѣжаній могущихъ случится грабежа и опасности рѣшился принимать и обоихъ императорско-россійскихъ почтъ въ домъ Агентства до переменн лошадеи подъ почтою. По этому случаю прошу Васъ довести это до сведѣніе его Сіятельства Г. Полномочнаго императорскаго посланника и исходатайствовать нато Его соизволеніе, и обо всемъ этомъ прошу въ свое время увѣдомить меня.

Сь чувствомъ глубочайшаго Высокопочитанія и душевной преданности честь имѣю быть.

Эски-Захра	Вашего Высокоблагородія
24-го Мая 1861 года	Покорнѣйшимъ слугою
30 Мая 1861 года	Захарій. П. Княжескій.

P. S. Г. Ступинъ послѣ возвращенія изъ Россіи предписалъ приготовитъ изъ разныхъ Болгарскихъ городовъ десять юношеи неболѣе 14-ти лѣтняго возраста, здороваго тѣлосложенія и хорошею нравственностію и что бы они имѣли начальныя познанія въ Ариѳметикѣ, Грамматикѣ, и Катихизиса, все это исподоволь приготовлено, прошу дать мнѣ наставленіе какъ поступить съ ними.

1431. — Молба за помощь. Има ли позволително за прѣселници българе въ южна Росия? Пак. 51.

Прията 26 юн. 1861.

Любезнѣйшій ми приятелю

Г. Найдине Х^а Геровъ!

Пжрвото ми писмо безъ сомнѣніе треба да стего получили но никаковъ отвѣтъ до сега неможахъ да получа, Моля да не забравишъ за колкото работи ти бяхъ говорялъ, тжй и за сичко що ти писахъ, защото положеніето ми е твжрди лошаво и опасно. Ты си сега на мѣсто или по добре да рѣча при източника насчастіето ходатайствувай застарыять си чистосердечанъ пріятель, илчіе завалъ олмасъ, а князь Лабановъ добаръ велможа и каквото ми писаха млого ласкаво та пріема, тва показува чи можишъ въ тва времи да му раскажишъ обстоятелно житіето ми и да ми облегчишъ затрудненіето. Пиши ми ако има Ираде за преселяването на нашите въ крымъ и около одесса и кишаново, защото отъ млого села дохождатъ дама питатъ за тая работа, и незнамъ какъ да имъ са отговарямъ.

Каквото са вижда неще да заминишъ за Галацъ и Букорещъ, но ще останешъ за сичката си отстрочка въ Цариградъ, ако е тва тжи пиши ми, и ако е нужно за мойта работа нещо просба или докладна записка пратими черновото, да я препиша ида Ви я испроводя съ времи.

Гледайте добре, чи послѣ Бога на тебя ми е сичката надежда дано дама неоставишъ тжй както самъ былъ и до сега.

Поздравете супругатаси отъ меня, така и любезнаго Герча. Желая Ви отъ Бога долгоденствіе, здрави и весело да проведете времето си.

Послѣ тва оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра Х^а Захарія П. Княжескій

21 Іюнія 1861 лѣто.

1432. — Пакъ молба за помощь. Шамлии обрани. Хайдушка чета. Проектъ за народна жандармерия. Приготовления за узунджовския панаиръ. Пак. 54.

Прията 2 Септемвр. 1861.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^а Геровъ!

За сичките си на Васъ порученія и писма до сега неможахъ да пріема отъ Васъ утѣшителянъ отговоръ; незная дали отъ млогото си работи совершенно незабравихте моита. Повтарямъ Ви пакъ чи послѣ Бога сичката ми надежда е на Васъ, моля потрудете са да продумате някое добро словце за меня на посланника за да са избавя отъ този пусти зюртлюкъ, който скоро щема принуди да утида да стана нейди слуга за прехранюването си, и тогава народатъ ни не ще да има никаква полза отъ меня. Походатайствуйте за печать и пандера да ми са позволи да употреблявамъ, и дано да умилостивишъ князя Лабанова дами назначи някоя помощъ колко да са прехранювамъ за преселяването на Бжлгарите нищо неми писа, а така ката день дохождатъ да ма питатъ. Правими са, чи ако доди такова разрѣшеніе половината народа ще са потегли, отъ зарската каза Чирпанската, кжзанлжшката и Ени-зарската, защото давняната ги сасипа веки; Бусурманите ги мжчатъ, сабличать и убиватъ. Онзи четвжртакъ 24-го Августа убраха двама шамліи помежду карабунаръ и захра зеха имъ до 30 хиляди гроша пары, и до 15 хиляди гро^ш шамаладжи и кутніи. Хайдутите не са арнаути, ами отъ эски-захренските села, смавліи, киспитліи, и луваджизліи, които иматъ различни дрехи и за всяко убиране са приблечатъ. Тія 4-5 души отъ нѣколко години насамъ млого хора саблякаха и убиха и никой ги недири, защото гарванъ на гарванъ очите невади.

Мысля като везиря въ пуътешествіето си даде дозволеніе на Силистренските шумянските и рухчушките жители христіе, отъ себя си да иматъ вжтришни и кжр-

ски сеймени, и са пресѣчи разбоиничеството и убирането, дали неможи исходатайствува тва посланникатъ отъ Султана, и за тія мѣста, защото твѫрди млого обири и убіиства ставатъ. Има трима разбоиницы, отъ иринчліи луледжіи и текето Хасковска кааза ургалжка са сѫндардисали назарскія Сейменъ, само отъ Бакалина са зели до 4000 гроша пазарлакъ вино; ракія и тютюнъ, и като си поискува парыте показали му куршунъ; горкія плачи като дѣте. Отъ едно тамкашно село сабрали 120 оки добаръ тютюнъ и явно го распроводили на ятацыте си бакшишъ. Киръ-Сердаря ги знай но не ги закача, за да саблачатъ народа, да неможи давиди спокоиствіе узонджово са приближи, ако видите чи неще си додите, пишете на Г. Костакя Моровеновъ да слези раничко на панаира, и да стои тамъ дордеса вдигни панаира защото злоупотребленіята ставатъ въ началото и на свѫршуването напанаира, каквото и знайте какъ намѫчатъ и убиратъ всяка година. А ходжа Гарабетъ си гледа търговіята, и занищо са не застѫпува. Пашата Филбенски не ми е познатъ, моля пратими някое писмо до него, за да можа да си вѫрша работата. Ако ще Богъ азъ 6 или 7 Септемврія ще трѫгня за узунджово, писмата ми тамъ Адресувайте и съ тва щема задолжите на вѣчно. Поздравете домашните си отъ меня.

Оставамъ за всегда сички Вашъ.

Ески-Захра Х^ч Захарія П. Княжескій
30 Августъ 1861 лѣто

1433. — Отчаяното положение на Зах. Княжески. Пак. 54.

Прията 25 Окт. 1861. Отгов. 2 Ноемвр.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Млого ми стана жално чи неможахъ да са видя и попрощавамъ съ Вази и да зема сетните Ви наставленія, за които положихъ трудъ, та доидохъ. Полагамъ че Инглискія консулъ нарочно Ва изведе, за да неможиме нещо да поговориме, Богъ даму заплати споредъ дѣлата.

Колкото заради писмото за меня до Г. Димитра Поповича, и Лека Никова незная дали неще да е посилно ако напишете до тяхъ тѫй: както са научавамъ Вый никакъ несте разумѣли Х^ч Захарія, нито трудовете му за ползата на юношеството Ви, за тва ивъ преминуването на две годины нему заплащате онова, що му слѣдва, а ми го препращате единъ до други като някой простъ берникъ. Той като си загуби тѫрпеніето и надеждата за тія пары, дойде тука да проси консулатото да извади тія пары както знае. Но азъ зада Ви задаржа честьта предъ тукашното начальство, и да избавя Х^ч Захарія отъ дребните му долгове, за които искали да го убаждатъ, преброихъ му 1773 гроша, за който моля не забавно да ми испроводите да не стани да тѫрся съ друга рака".

Моля ако е добро тва тѫй напишете или както знайте сами, но само по заскоричко да доди писмото, защото наистина ще начнатъ да ма убаждатъ бакали мумджіи и други. Емирламетата за въ Захра и Чирпанъ моля единъ часъ по заскоро да ми ги испроводите, ако не съ кихая бея, или други вѣрянъ человѣкъ то поне съ този сущія талигаджія що ще да Ви предаде писмото ми.

Брате исповѣдувамъ Ви са като предъ Бога чи отъ ніиде една пара неможа да зема, а харчатъ ми вѫрви, както виждашъ и дрехите ми са искѫсаха, и неможа да ги подновя. Желаяхъ нейде да утида за Даскалъ и да получавамъ нещо за пропитаніето си, но споредъ обычаятъ требова да самъ и пѣвецъ, азъ този даръ немамъ, и сега незная какъ да направя, за прехранюването си продавамъ вещи таса храня, но и теса вече прекараха. Пансіонъ що мысляхъ да отворя за женскія полъ или да утида съ племянницата си въ други градъ за женска школа наставникъ итва се неслучи, Даже благодарянъ самъ да имамъ единъ Государь, който като дойде време за ядене да ми даде да ямъ и кафего ми, и дрехата ми съ домашните ми послѣ да ма кара на каквато работа убыча, но и тва не намерихъ, и не усѣтно зехъ да мысля какъ да живѣя. Остава едно да продамъ сичко що имамъ,

и като са расплатя да са прибера въ нѣкой монастырь. Но мысля чи тогава ученните ми занятія ще загинятъ и никоя полза за народатъ неща да можа да принеса, а само себя си ще спася. Торговія каква да е можа да правя, но пары свои нямамъ, и такжвъ Господарь немамъ, който да дава парыте, азъ да печеля за него изаменя. Послѣ тва Братски Ва умолявамъ да помыслите добре за меня, като за самаго себя си и да ми дадете наставленіе. Вый имате спокоянъ умъ, можите сичко добре да прегледате, и да ми наставите.

Мысля чи ако изложите потжнко положеніето ми на Г. Шишкина, и да го помолите, дами открые нейде писарско или секретарско мѣсто при консулатите, Агентско мѣсто въ някой при морски градъ тва за него не составлява никаква трудность, или ка'о предложи за тва на посольството ще ма сожалѣй и неще да му откажи. Моля направете тва добро за меня, и азъ никога неща да го забравя. Мысля самси да слѣзя въ Едерне, лично да са видя и даму изложа положеніето си, той требва да е богатъ, иможинещо дами помогни; но ако са случи дами непомогни, тогава ще да задолжея още 300 или 400 гроша за кирія на талига и харчь за тва и не смѣя да утида. Моля пожертвувай за меня нѣколко часа въ спокойно време въ размишленіе, и каквото добро намыслишъ напишими да слѣдувамъ, и съ тва щема задолжите премлого и ще ма завладѣйте душевно.

Послѣ тая искренна и чисто-сердечна исповѣдь оставамъ до смерта си сички

Ески-Захра — Вашъ
21 октомврія 1861 лѣто — Х^ч Захарія. П. Княжескій

Поздравлява Ва и Г. Станиславъ.

1434. — Окаяниятъ животъ на Зах. Княжески. Молба за служба. Пак. 54.

Прията 31 Октомвр. 1861. Отгов. 2 Ноемвр.

Родолюбивый Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Зная неусыпните Ви занятія и посторонни посѣщенія и отнимане отъ работите Ви, затва и прилагамъ тжрпеніе зажелаемите ємирламета и писмо до общината за парыте на племяницата ми но дерзновамъ да Ви напомня сердечната си исповѣдь въ второто писмо, въ която Ви показахъ, чи времито ма е млого стиснало, щото минутата ми са показува колко цѣлъ мѣсяцъ, увѣрявамъ Ва съ Божіето име, чи тва е суща правда, а непретворство. За тва братски Ва умолявамъ дама сожалѣйте поне като изнуренъ и услабналъ человѣкъ, и да си турите сичката сила за мойто зло положеніе, работите ми позаскоро да са вжршатъ като съ тва и азъ да можа да увардя драгоцѣнната си честь, за която отъ юношество още животатъ си жертвовахъ. Вѣрувамъ чи като за Вази нищо не значи да прегжрните като меня стары пріятели не единъ но 5 и повече, и Богъ невидимо ще имъ праща пропитаніе, и Васъ сторицею ще вознагради за тва благодѣяніе.

Повѣрувайте чи като помысля за толкова годишните си трудове, на който съ плодатъ требоваше свободно да живѣя сега а го са затруднявамъ въ пропитаніето си, готовъ самъ ако са открыеше бой да флеза въ пжрвыте редове или дама убіятъ да са утарвя, или да заслужа пропитаніето си Братски Ва умолявамъ дами испроводите колкото позаскоро е возможно ємирламетата за Чирпанъ, и ески-захра и писмото до Митя папазоолу и Лека Никова и х Георгія стоюва, зада са свжрши и тая работа, чи послѣ да видимъ какво ще са прави.

Моля пожертвувайте нѣколко минути та помислете добре за меня, и ми пишете откровенно какъ да постжпя за свободното си прехранюване. Някоя работа ли можите дами открыете при ходжа артина, или съ Г. Никола и Евлогія или съ Вази, азъ самъ готовъ за всяка работа. Мысля да слезя въ Едерне илично да са вида съ Г. Шишкина, и даму открыя положеніето си, но незная дали щема помилува, или напрззно щеми утиди труда и харчта. Вый требва даете го познали какво сжрце има той, за тва Ва умолявамъ да ми явите да утида ли или да не ходя?

Послѣ тва оставамъ въ пълна надежда за скорыятъ Ви отвѣтъ и Братско то прегръщане.

Ески-Захра Х^ч^ Захарія П. Княжескій.
28 Октомврія 1861 лѣто.

Каквото са вижда Кихая бей безъ Емирламето въ нищо нерачи да ми помогни, нито да обърни вниманіе на меня, ако и ходжа Гарабетъ млого даму беше говорилъ за меня, но обѣщанията му въ нищо не са показаха, турцы и повече нищо, ако и отъ небото да слѣзятъ въ нищо нема да са измѣнятъ.

За пособіето потрудетеса да но позаскоричко дами са испроводише като да можа съ него даси приготвя зимните припаси ипотребности и за тва щесамъ на Васъ обязанъ въ сичкіятъ си тукашенъ животъ.

1435 — По работата на Диамандиди. Прибиране пари съ емирнамета. Обири изъ града. Зах. Княжески сотрудникъ на Императорската академия на науките и на археологическото нумизматическо общество. Дирене старини и имане. Пак. 54.

Прието 20 Ноемвр. 1861.

Милостивый Государь

Найдине Х^ч^ Геровъ!

Подателятъ на тва е Г. Димитаръ Г. Лудополосъ, който е уполномочанъ отъ сираците и родственныците на покойника Георгія Діамандиди за пребирането на вересиите, и изплашането на долгатъ.

Г. Димитаръ е Австріиски подданникъ, както и пьрвянъ бяхъ сообщилъ на россійско императорското Вице-консулство, и беше зелъ Емирнаме, но при сичко тва работите тежко вървятъ, или совсѣмъ са невъртатъ послабоста на правителятъ ни; споредъ тая причина Г. Димитаръ счете за нуждо самъ да доди въ Пловдивъ Моля да приемите участіе, и да му облекчите работите както Вамъ е возможно.

За мойта работа емирнамето едва на 10 Ноемврія ми го обяви каимакаминатъ, и когато получихъ Вашето писмо и утидохъ да го попитахъ но до тва време мезлича беше опредѣлилъ безъ согласіето ми тія пари да са раздѣлятъ на три ваадета, сега даброятъ едната часть и другата послѣ 31 денъ, а сѣтната часть на Гергевденъ 23 Априлія; и споредъ тва необърнаха никакво вниманіе както на емирнамето тъй и на мойте слова, и азъ поневоля требаше да са согласія на обытокатъ си т. е да стои парата толкова време безъ лихва.

Писмото на чорбаджіите предадохъ лично, и вчера ми казаха, чи щели да гледатъ на церковата си хесапа и като го прегледатъ, ще ми дадатъ пары, но колко не е още извѣстно като видя какъ ще е работата азъ ще Ви напиша ясно за сичкото. Правителятъ е млого недостоянъ человѣкъ за тва и присутствуюците, както искатъ тъй и правятъ.

Сега отъ неколко дена насамъ нощія изъ градътъ ни зеха да убиратъ кжщія, и да фащатъ человѣцы, да ги водятъ покъра за да зематъ пары, и натва зло още никакви мерки не са пріематъ, защото гедже чапкансъсъ олмазъ. Мысля да знайте, чи азъ самъ сотрудникъ въ Императорската Академія наукъ и въ Археологическото номизматическо общество, за тва самъ и должанъ да търся ветхи работи, поне въ мѣсяца веднашъ на нѣколко часа; а отъ друга страна можи и да са случи да намѣри человѣкъ нещичко за стари години. На тва отгоря има прѣдъ 10 или 12 годины. Царско Ираде, които има нейди шупе, да кажи на каймакамина и като земи заптіе да утиди да копае деня или нощія, и ако намери нещо, ще плати на стотяхъ 20 на царството, а другото ще вложи като своя собственность. Нѣколко пътя ходихъ по тая работа и каймакамина ми дава заптіе. Сега преди нѣколко дена ми казаха чи имало на едно мѣсто такова имане съ вѣрни признацы, утидохъ да искамъ заптіе, каймакамътъ ми недади, казува чи незнаятъ такова ираде, ими каза да чакамъ додеса намери; и няма кой да го търси, защото писарять имъ е само единъ, и неуспѣва конашката работа да свърши, а тва кога ще има време да търси Богъ знае, и при изправнія турски Архивъ. Ще рече послѣ сто години затва братски

Ва умолявамъ да ми извадите или копіе отъ тва царско ираде подтверждено отъ Метасарифина, или же някое ново отъ него ираде или Емирнаме за тая работа, и като тржгни Г. Димитаръ Лудополосъ на самъ даму го дадете да го донесе, като да го имамъ всякога при себя си, и като ми стани нужно безъ слово да ми даватъ заптіе, моля тва ми желаніе за скоро да испжлните.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра Х^ч Захарія. П. Княжескій.

16 Ноемврія 1861 лѣто.

Булями на Даскалицата майка и, послѣ 4 мѣсячната си болясъ сноши предади Богу душа, вѣчна и памятъ.

1436. — Некадъренъ каймакаминъ. Молба да бжде смѣненъ. Обири и насилия. Пак. 54.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Съ Г. Димитра Ви писахъ за колкото требоваше, а забравихъ да Ви напомня за Чобаноолува записъ, за когото бяхъ искалъ Емирнаме за Чирпанъ, но за него нищо ми непомянувате въ писмото си.

Моля пригледайте го, и ако е возможно извадетеми Емирнаме зада не погинятъ и тамъ толкова гроша, и Емирнамето или въ противянъ случай записа предайте на Г. Димитра да ми го донесе.

Ако е возможно содѣйствувайте дано да са извади Емирнаме както ако ги неброи въ Чирпанъ да доди въ Пловдивъ, той не е долянъ человѣкъ има ипары и имани, но е кжскатя та гледа да ги салландисува.

Писалъ Ви бяхъ нѣколко пжтя чи каимакаминатъ ни твржди безъ мозакъ человѣкъ; и нищо неразумѣва отъ работите, азаата каквото иска тва и прави, разбойницыте наченаха изграджтъ да ходятъ иловятъ хора. Въ четвжртакъ при Ешекъ-Синекліи заклаха единъ цыганянъ отъ Захра едно згодено момче. Хората несмѣятъ повжнъ да излезятъ нито въ друга махала да закжснеятъ. Въ миналата недѣля единъ мой сосѣдъ като са вржщалъ отъ керханата у тяхъ си, нападнятъ го 4 турцы, и като го хванали повели ги кжмъ текето въ куріята, той имъ обѣщалъ отъ Баба си пары да земи, и като ги довелъ до граджтъ, држпнува отъ едногото ножа и ударжва съ лицето, те гржмнуватъ отгоря му, но неможле да го ударятъ, и той побягнува безъ иминіи иножатъ въ рака у дома си иса утжрва. Дано да можи даса содѣйствова да го промѣнятъ за да поотлекни на человѣцыте.

Като немамъ друго що дави пиша оставамъ до смерта си сички Вашъ.

Ески-Захра Захарія П. Княжескій

22 Ноемврія 1861 лѣто

Подайте приключенното.

1437. — Да се приберат пари по записи. Позволение на араповския игуменъ да събира помощи изъ Росия. Духовно училище въ монастиря. Културата на слънчогледа. Пак. 54.

Прията 16 Февр. 1862.

Преискреннѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Млого пжтя Ви писахъ за болките си и нуждыте, и отъ чиста душа Ва умолявахъ да ми помогнете въ работите и дама помиловате, но незная споредъ каква причина нема сожалявате и азъ бѣдныять неисказанно страдая и щеса докара отъ гладъ да умря и съ посрамяна смертъ.

Ето и сега та умолявамъ съ името Божіе потрудиса та ми извади едно Емирнаме за чобаннолу въ Чирпанъ, тія пары инакъ ще погинятъ, а не е малко пара,

за която плащамъ по 2 настотяхъ лихва въ мѣсяца. Той като види Емирнамето да брои парыте въ Чирпанъ или да утиди въ Пловдивъ, няма какво да направи ще ги брои, имойта работа ще са свжрши, а инакъ азъ гибня. Писахъ Ви чи зарската община или Акарджа и Табахна Махлеси още неми са заплатили за Даскалицата 1773 гроша, за Рождество съ млогото принуждаване, дадахами като за смѣхъ само 35 гроша, а другите както са вижда ще платять кога иматъ подиръ 10 или 20 години. Человѣцы нечувствителни, за тва мысля да имъ теглите полица чистими дали тія пары. Г. Гешеоларь иматъ кореспонденцїя съ захрата, Моля направете, което предвиждате запо добро, нема оставяйте даса посрамя предъ цялъ Бжлгарски народъ. Вый знаете любовьта и приданноста ми кжмъ себя си, не ужели срещашъ затрудненіе дама поддаржишъ и помогнишъ въ нуждыте ми. Умолявамъ та братски обжрни вниманіе на положеніето ми и са распоряди по христіански и дружески както прилича, а затва твой благодѣяніе и Богъ, който знае сжрцата человѣчески, неще дата остави безъ награжденіе.

Моля за здравито на челядта си нема оставяй да погибня преди время сосъ укурена смертъ.

Като бяхте въ Цариградъ игумена отъ хараповскія Монастырь ми беше испратялъ прошеніе зада му дозволятъ да утиди въ Россія да собира доброволно пожертвованіе за исплащането на манастырскіятъ домъ, и за окончаніето манастырско и училищно. Тая просба азъ испроводихъ въ Едерне, а отъ тамъ пратяна въ Петербургъ, а въ Декемврія пріехъ на нея Высочайше рѣшеніе, което и презъ тія дни испратихъ на игумена. Наистина чи мѣстоположеніето е добро и плодородно, и христіанските села са млого на околому, Можи даса заведе тука добро духовно Семинаріе, отъ което да излезятъ учани священницы за млого Бжлгарски градове и села тжй и добри проповѣдници.

Като предавамъ сички себя си въ Ваше попеченіе оставамъ до смерта си Вашъ покорянъ слуга

Ески Захра — Х^и Захарія П. Княжескій
12 Февруарія 1862 лѣто.

Слжнчогледа или слжнчувата либовничка са сѣе наджлбоко изорано или прекопано мѣсто, пуска са по две зранца на огнище а огнищата требва даса на единъ раскрачь едно отъ друго надалечь, и презъ лятото можи даса загжрли веднашъ или двашъ какво то и мисиря. Като му окапи цвѣта и фтаса зжрното отрезуватса главите и са суши на слжнцето, послѣ муса утроняватъ зарната, и като исжхнятъ добре, тургатъ са въ солена вода, послѣ са печатъ като сусама иди орихите, иса смыла като тяхъ. Послѣ са сваря иса стиска въ менгемето додему истече шарлана.

Азъ чакамъ други по нови наставленія отъ Петербургъ, кога ги получа, неща са забави да Ви ги сообщя.

1438.—Туна бѣда възъ българинъ. Безъ причина затворъ. Молба за избавяне. Пак. 54.

Прията 16 Февр. 1862.

Милостивый Государь

Найдине Х^и Геровъ!

Вамъ не е безизвѣстно до каква степень е въ пренебреженіе народатъ ни въ тія страны Колко человѣци съ грѣшка и безъ грѣшка умиратъ въ хапсаните.

Такжвъ единъ человѣхъ отъ Дервеня (единъ часъ растояніе отъ захра каде казанлжкъ) на име Иванъ Нойковъ, лежи въ Пловдивската хапсана повече отъ 9 мѣсяца. Този человѣкъ си направи ханъ въ селото за кяръ, и да избави селяните отъ конакъ. Лани даса случи да кундиса единъ Арнаутянъ хайта, когото и въ сущото време фаналъ забитина и го закаралъ въ Казанлжкъ а вещите му останали въ ханатъ Арнаутяна попитува завещите си и те пращатъ да ги заматъ но когато арнаутяна фанали ханъ сайбіята былъ по кжратъ заптіето като зема вещите, казува чи Иванъ былъ ятакъ, затва пжрвянъ недалъ вещите. а можи и арнаутяна да е искалъ да учерни ханджіята. Както и да е Ивана вжрзуватъ и закаруватъ въ Казан-

лжкъ а отъ тамъ и въ Пловдивъ дѣто и до сега лежи безъ всяко сожаленіе. Начеловека работата са развали жената и дѣцатаму гладни мржтъ. Азъ добре зная този человѣкъ, чи никога не е правялъ лошо освенъ едни добрины, цѣло село за него е кефилъ както ще видите свидѣтелствата имъ на Турски и Бжлгарски. Свидѣтелите добре познавамъ за тва имъ потвердихъ и подписите. Моля потрудете са да избавите този человѣкъ отъ затворничеството, защото е млого язжкъ за него да лежи невинно толкова време даса мжчи и изгуби сичко що има Турцыте хора убиватъ, и пакъ подиръ 6 мѣсяца ги пускатъ, а този няма да е убилъ или откраднала само една неоснована отъ хайтата набедяване. Знайте по вжнка членовете на общините, просяно то зжрно гледатъ като голямъ байръ, а байра като просяно зжрно, и сички да желаятъ доброто, единъ като го нежелае, нищо неможатъ другите да направятъ, тва добрѣ сте разумѣли Моля потрудете са както знаете дано даса освободи този человѣкъ отъ тамъ, защо е млого распалянъ за общото добро и е мужественъ Сичките селяне дохождаха при меня и съ клетвами казаха, чи отъ какъ са го запомнили, никога нищо лошо неса видяли отъ вего освенъ едни добрины и честность. Заедно съ тва пиша и на Г. Георгакя Стояновъ.

Азъ самъ увѣрянъ, чи Вый като пріемите участіе въ тая работа, человѣка ще са отпусни.

Моля потрудетеса. и сердцевѣдѣцъ Богъ нещеса забави да Ва вознагради съ сичко що желайте отъ него тукъ и въ будущіятъ животъ

Послѣ тая молба оставамъ въ пжлна надежда да видя человѣка Ивана Нойкова избавянъ въ Захра.

Оставамъ до смерта си Вашъ покорянъ слуга

Ески-Захра Захарія П. Княжескій.

12 Февруарія 1862 лѣто.

1439.—Какво е рѣшило началството ? Молба за руски газети. Пак. 54.

Милостивый Государь

Найдинъ Х^ч^ Геровъ!

Письмо Ваше отъ 17-го истекшаго Февраля я исправно получилъ, и ожидаю рѣшенія Вашего освѣхъ предложенныхъ мною къ Вамъ просбь.

Послѣ сего осмѣливаюсь покорнѣйше Васъ просить обяснить мнѣ какое рѣшеніе сдѣлано нашимъ начальствомъ въ мою пользу ; ибо я ничего по этой части незнаю, и никакого увѣдомленія не имѣлъ и неимѣю до селѣ. Прошу пожергвовать минутку времени и утѣшить меня стараго друга Вашего ; и тѣмъ обяжете меня на вѣчно.

Осмѣливаюсь повторить опять свою просбу, постараться покончить все очемъ прежде я писалъ къ Вамъ.

Если получаете какіяли бо Русскіе Газети, присылайте ихъ комнѣ для прочитанія, а потомъ я исправно буду возвращать оныхъ къ Вамъ безъ всѣкой потери имѣдленности. Прошу отправить приключенное Г. Станиславу Доспевскому.

Съ чувствомъ глубочайшаго высокопочитанія и душевной преданности честь имѣю быть

Вашего Высокоблагородія

Эски-Захра покорнѣйшимъ слугою

14-го Марта 1862 года. Захарій П. Княжескій.

1440. — Двѣ жени на мжки. Общинска комисия злоупотрѣбителка и мжчителка. Негодование възъ нея. Пак. 51.

Милостивый Государь

Найдине Х^ч^ Геровъ!

Нашата въ захра комисія, която са ушъ избра отъ народа (отъ двама трима егоисти) да управлява училищата и народните работи поневолѣ си показа злите наклонности, начена да укорява имачка всякого, не навижда и гони доброто наеса да

заварди тія, които въ Мохарабето изели около 10 юкя пары. Съ едно слово, тая комисія са оприличи навертепъ разбоиничіи.

Въ заминалата недѣля са загубуватъ единъ пендаръ (4 минцана едно) на някоя христіанка, тжи и едни златни убицы. Набеждатъ са за тая кражба две бѣдни жени, които са изавиждатъ на дяда Митрофана, сабиратъ са тамъ отъ кумисіята и общината нѣколко души и накарили дяда Митрофана да ги би дорде кажатъ открадnатите вещи, и тжи прѣзъ денатъ имъ ударюватъ по 25 гжрбача, те казуватъ, чи нищо неса земали и видяли, вечерта ударили на едната както казува 200 гжрбача, която была вжрзана за джрво и выкала дорде останала безъ чувства и махалата сасабрала.

Другата като видяла такжвъ страшенъ бои, помыслила чи и нея ще направятъ тжй излиза отъ затворатъ и утива въ захода посебя си, искартюва една джска и са фжрга въ захода. Когато снели пжрвата полумертва, потжрсили да накажатъ и втората, и я изваждатъ совершено мертва отъ захода. За този постжпокъ са наскарбиха христіените, защото и турцыте въ єничарлака си не са были до толкова мажіете, а не слабите жены. Турцыте ропщатъ защо тва да стани безъ вѣдома и опредѣляването на мезлича и тай жените са отчаянно болни и турцыте чакатъ да видятъ какъ ще станятъ болнитѣ, чи тогава ще правятъ давіята си.

Главното е тва чи загубинія Пендарь и убицы са намериха пакъ у своитеси хазаи въ кжщите безъ да ги е баралъ някой А тія двете жени безъ да иматъ отъ нещо хаберъ, направдата Божія си загубыха здравито, а можи дабжди ще загубятъ и животатъ си. Дядо Митрофанъ е былъ мунасипъ за джелатинъ но по ошипка craналъ минлетъ векили. Ако имаше колко да е ученость и человѣчески чувства нещеше дадопусни такова варварско наказаніе.

Моля тва да са непокажи чи е отъ меня, защото знаешъ чи и тай неправедно ма гони тая комисія. Тартара на комисіята Х^ч^ Господинъ Славовъ, Таню Стояновъ, Сотрудниците цанкови, и народните врагове

Моля направете нещо зада извадимъ парыте на даскалицата братувата ми джщира отъ общината, и ми сообщи какво Вы е писалъ Филаретовъ за меня.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Ески-Захра Захарія П. Княжескій.

25 Марта 1862 лѣто.

1441. — Разправия съ братанци. Търговски работи. Събиране дългове отъ книгитѣ мнимоумрѣлитѣ и шелководство. Българската немарливость. Разбойници на всѣкждѣ. Пак. 54

Милостивый Государь

Найдине Х^ч^ Геровъ!

Писмото Ви отъ 18 то Маіа пріехъ като са вжрнахъ отъ Карнобатъ на 2 Іюнія. Азъ тая година са рѣшихъ да утида презъ Сливенъ за Джумаята, Шуменъ, и да са вжрня презъ Тжрново, Кжзанлакъ въ Захра, и да сабира пары отъ лани испратенните по градовете и селата книги отъ средствата за мнимоумрелите, и практическото руководство за шелководството, и дано по продамъ чрезъ друга рака нѣколко книги но трудовете и мжкитеми беха неисказанни, а полза никаква. На 23 Мая утидохъ закарнобатъ съ надежда, чи тамъ ще свжрша работа ида са исплатя на Г. Экзархова запечатанито на книгите, но и отъ тамъ суха работа, само що налепихъ новъ долгъ отъ тва патуване а полза никаква, защо то нашите Бжлгаре неса оици почувствували ползата отъ ученіето и книгите, задруги пусти работи иза кефа си похарчуватъ сто гроша, а за книга недаватъ и 5 гроша, послѣ тва който убыча нека печати книги и да стани робъ, и да стуи гладянъ.

Хайдути на всякадя млогу въ Джумаята бастисаха ханатъ 40 души турцы отъ селата пазавантите ги усетиха, казаха на пашата, той прати хаскеръ и заптіетата едвамъ уловиха 8 души отъ тяхъ, а другите побегнаха, между османъ пазаръ и Джумая, саблякаха толкова души, тжи въ Джендемъ дере. Между Карнобатъ и Сливянъ на Ирибоюнъ кишласи 15 души разбойницы, влизатъ нощя. на единъ богатъ татаринъ въ кжщата закалатъ 4 отъ тяхъ, жены и дѣца сичатъ съ ножовите, зи-

матъ сичко що има и си утиватъ; сутрината извѣстяватъ за тва въ Сливенъ, пращатъ да уловятъ злодѣйцыте, пратяните, като достигнали на мѣстото, питали другите татари, несали имали закланите преди время някоя припирня или каране съ някого; казали имъ че преди малко времи са карали съ някои Бѫлгаре отъ близното село за добитакъ. не губятъ времи улавятъ Бѫлгарите и двамата, вѫрзуватъ ги, мѫчатъ ги до смерти да кажатъ, като незнаятъ, нищо и не казали, пращатъ ги въ сливянъ, цяло село утишло да стане за тяхъ кефилъ, чи ниса правили никога такива работи испѫждатъ ги и набедените тургатъ въ тѫмницата. Между энизахра и сливянъ ходятъ някой си Арнаути и сабличатъ хората. Въ нашата кааза ходятъ 7 или 8 души, недавно фанаха въ Ешекъ синиклiи коля въ средъ пладня при доматъ му, но отъ выкатъ на жены и каджни неможле да го завлечатъ въ гората за тва го мушкали съ ножовите си и го сѣкли, сега са лечи въ захра, но неса знае нещели останесакатъ.

Оная недѣля тiя сущите при захра извадиха нощя отъ воденицата момчето на Герджикоолу славя и пратяха да искатъ 10 хиляди гроша, а бащата няма и хиляда, отъ тогаваса умалчаха, виждаса чи заклаха момчето въ гората. Сега още една тайфасае появила около карабунаръ и сейменъ идо стига до арабаджiево близо, вижда са, чи ще са мѫчатъ да извадятъ някого изъ захарските жители.

Сега имаме новъ мюдиринъ Смайлъ Беи отъ Рухчукъ, зетъ на Силистранскiя паша, человѣкъ богатъ и опытянъ во всичко, лекъ като перо, деня и нощiя ходи приоблечанъ, отъ нищо него е страхъ Гони тунеядцыте турцы и Бѫлгари. дѫржи правдата и неотстѫпува отъ законатъ; добре знаи и тарговските закони, за тва ималко хора праща на кадiята. Някои идруги отъ тунеядцыте турцы и христiени са писали за него въ Едерне за да го махнятъ съ клеветите си, но незная да ли ще успѣятъ. Млого ще е добре, ако беше возможно този человѣкъ даса подкрепи дето требова зада може повечко да поседи въ захра, тада потреби злоупотребленiята исамовольството и разбойницыте. Такива человѣцы между управителите рѣдко са намиратъ. Този нѣма нужда отъ взятки, за тва и гони дето зематъ.

Колкото заради братуватъ си сынъ Дима мысля да знайте, чи безъ да зема една пара отъ Баща имъ и маика имъ, подновихъ имъ дворатъ утарвихъ големыятъ Јовка отъ борчь, и оставихъ толкова сирмiя нарацетему, послѣ малко времи скѫтува сичкото, остава дами дава 22 хиляди снехъ за кирiя, вино, ракiя и други работи, останаха на 14 хиляды, отъ които подиръ 10 годины зехъ само 6 хиляди, а отъ куприната зiянъ 2653 още лежатъ у него. И тiя са само главните, а няколко мѣста по 100 по 200 и 300 тяхъ никой недири, а отъ Бога са чака невидима награда.

Дима го заведахъ въ одесса, плащахъ даса изучи на кандитерството, задане стои чиракъ, ублачахъ го, храняхъ го, и му купихъ такѫмь и калѫпи, колкото можахъ и го доведохъ безъ да похарчи една пара. . . . .

Оставамъ до смерта си Вашъ покорнѣйшiй слуга

Ески-Захра Х^ч^ Захарiя П. Княжескiй.

6 Јюнiя 1862 лѣто.

1442. — Голѣми злоупотрѣбления отъ настойника на араповския монастиръ. Турски новобранци и тѣхнитѣ своеволия. Тежки данъци. Пак. 54.

Милостивый Государь

Николай Павловичь!

Нѣтъ добро безъ зла, даже каждому добру послѣлуютъ по нѣсколько злыхъ приключенiи; такъ случилось исъ Араповскимъ Монастыремъ Св. Недѣли. Вы трудились ходатайствовали разрѣшенiе для збора добровольныхъ пожертвованiи въ Россiи. Я два раза ѣздилъ въ моразахъ въ монастырь для его пользы, несмѣлъ потребовать и издерженныя мною по ханахъ и дороги расходовъ. Съ однимъ словомъ грудился и еще тружусъ безъ всякого интереса въ пользу монастыря, и стараюсь что бы минуту скорѣе погаситъ накопившiйся до 180 тысячи процентнаго долгу, и открыть попачертанiю Сиродско-духовно учебное заведенiе, а дѣло не такъ вышло. Отецъ Игуменъ Х^ч^ Софронiя не имѣя надорогу издержекъ, взялъ подъ росписку

отъ Г. Павлакя Куртовъ въ Филипополь 80 Австрійскихъ чарвонцовъ, и какъ видно поручилъ ему какъ и мнѣ быть ктиторомъ или Епитропомъ монастырскимъ, наблюдать монастырскіе приходи н расходы. А онъ Г. Павлаки что же сдѣлалъ? принялъ все монастырское какъ свою собственность и забираетъ все безъ всякой отчетности, на Петрова дня 29 Іюня, забралъ съ собою 20 человѣкъ знакомыхъ и родныхъ, прожили недѣлю надѣлали столько расходу, а недали монастырю ни одной копѣйки милостыни за праздника Св. Недѣли 7-гъ Іюля, повелъ опять такое количество людей съ лошадьми, было и гости зарѣзано изъ монастырскихъ козленокъ 30 главъ, гостямъ поклонникомъ ничего неподано, а все съѣли родственники этого мало, а когда гости собирались ѣхать зарѣзана телная корова и трехъ лѣтный юнецъ, который былъ уже готовъ къ упряжи и некому было ихъ ѣсть, а Г. Павлаки навючилъ всю говядину въ повозку и отправилъ въ Филипополь на домъ для Колбасовъ. Поклоники написали 14 тыс. піястровъ милостыню, и на Петрова дня собрано 3000 піястровъ, деньги перебралъ Г. Павлаки безъ увѣдомленія прочихъ Епитроповъ и незаплатилъ наемнымъ людямъ, и другимъ приставниковъ и вочто употреблены деньги никому неизвѣстно, набралъ пропасть разныхъ юношей, поставилъ въ прислуги и тѣмъ кому не нужно оставилъ и своего турка съ лошадью и прислугою, работи ни какой нѣтъ, только что бы они тамъ кормились, и кушанье ни идетъ что монастырь по обыкновенію отпускаетъ, ато что они хотятъ жирнаго и вкуснаго. Прежде продавалось по нѣсколько сотъ окъ масло коровье, а теперь въ недостаткѣ, такъ и сыръ и бринза; животные рѣжутся безъ пощади и надобности общественной, и никто невъ правѣ спросить его за чѣмъ распоряжается самовольно или переостановить его намереніе.

Изъ собственной мелницы отца Х^ч Софронія, велено отпускать монахинѣ Г. Аннѣ по 10 килъ пшеницы, теперь все забирается и ей ничего недается, а изъ мелницы доходъ порядочный. Эта Госпожа до монашества продала все что имѣла и дала деньги свои на построеніе монастыря, съ условіемъ что бы жить и служить тамъ до смерти. Потому и игумень велѣлъ давать пшеницы и другія жизненные припасы. Обычай здѣшнымъ монастырямъ, особенно сему новому позволено собиратъ по всему филипопольскому округу, шерсти, барашекъ, сыру а послѣ и пшеницы и ячменъ, кромъ по клониковъ. По этой части и для сего округа назначенъ родственникъ Г. Павлакя Никола Малеолу человѣкъ преданъ пьянству собранное истощаетъ, и дѣлаетъ соблазнь въ народа. Словомъ все идетъ въ сторону безъ всякой для монастыря пользы.

Смотря на это безчеловѣчіе и грабительства Г. Павлакія болѣю, и незнаю какъ поступить, что бы ограничить злоупотребленія Г. Павлакя и защитить приходовъ Монастыря. Отъ сюда я отправилъ 40 барашекъ и 46 окъ терсти, и теперъ будутъ собирать пшеницу и ячменъ, и ихъ долженъ туда въ пропасть посылать. Пополученнымъ свѣдѣніямъ въ управленіе Г. Павлакя Монастырь придетъ въ разореніе, и всѣ доходы будутъ пропадатъ какъ упрочихъ Монастырей филипопольскаго округа. Я въ этомъ случаѣ позабылъ своихъ недостаткахъ и горѣ, и осмѣливаюсь покорнѣйше Васъ просить принять живѣйшее участіе какъ и прежде и постаратся какъ Вамъ за благоразсудится непоказывая меня ограничить сихъ злоупотребленіи и если будетъ возможно положить какой либо полезный для монастыря порядокъ; полагаю что Россія имѣетъ на это право имѣя отца игумена у себя, и она стала первою виновницею въ уплату долга, и послѣдняго усовершенствованія этой Болгарской святини.

Посылаю присемь пакетъ за № 52 присланный съ нарочитымъ человѣкомъ къ отправки отъ Г. Герова.

Въ турціи заведенъ обычай, когда дѣлаютъ наборъ рекрутовъ оставлять ихъ по домамъ на 21 день, что бы пристроили свое имущество и дѣла какъ слѣдуетъ. А рекруты что дѣлаютъ еще съ перваго дня вооруживишсь начинаютъ день и ночь піянствовать по христіанскимъ домамъ и забирать безденежно что захотятъ, и начальство на это непрепятствуетъ имъ въ Воскресенье рѣшилось воити въ одинъ турецкій домъ, полиція послала поимать ихъ, одинъ выпалилъ изъ пистолетъ и положилъ заптіе наземлю и пошли себѣ дольше.

Надняхъ получено приказаніе изъ филипополя собрать прошлогодные недоимки изъ всего и часть нынѣшныхъ налоговъ. Нашему округу доводится платить 2½ миліона піястровъ которыхъ назначено собрать въ теченіи 15-ти дней, это заста-

вить жителей продать все что имѣютъ и заплатить а послѣ съ чѣмъ будутъ жить Богъ вѣсть.

Клеёнку отправилъ съ надежнымъ человѣкомъ въ кизанликскомъ Дѣвичемъ Монастырѣ, но росписку ополученіи еще неприслана мнѣ, по полученіи отправлю къ Вамъ.

Съ чувствомъ глубочайшего высокопочитанія идушевной преданности честь имѣю быть

Вашего Высокоблагородія
Милостивѣйшаго Государя
покорнѣйшимъ слугою
Захарій П. Княжескій

Эски-Захра
1 Августъ 1862 года

1443. — Покрѫстенъ турчинъ. Помощь за него. Пак. 54.

Прията 3 Сеп. 1863.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Хˢ Геровъ!

Подателя натва е Јоаннъ Пафлагонъ отъ Трапезунъ, който е заминалъ отъ Магометанството въ Православіето умолявате са даму спомогните колкото убичате заспасеніето си и тайно даму сабирете нещо отъ церквите или общината. Иза тва сердцевѣдѣцъ Богъ ще Ва вознагради невидимо сторицею тукъ ивъ небесното царство. Писмото Ви и групчито отъ 10 лири турски пріехъ и ще ги предамъ на Г. Станчоглу. Сѫнджцыте са уменя и ще ги испратя съ узонджовските куля до захра, а отъ тамъ за Пловдивъ.

Като Ва поздравя вседомовно оставамъ до смерта си сички Вашъ

Терново
17 Августа 1863 лѣто,

Хˢ Захарія П. Княжескій

1444. — Книгитѣ Мнимоумрѣлитѣ и Практическо шелководство. Пак. 54.

Старый ми пріятелю

Г. Найдине Хˢ Геровъ!

Мысля да ми знайте положенѥто съ печатаніето намнимоумрелите и практическото шелководство, освенъ що самъ далъ за тяхъ и сетната си парыца далъ самъ още и записъ на экзарха за останалите 12 хиляди гроша, на които срокатъ е перво Іюнія иможи дама протестува а книги те кадето самъ пратялъ лежатъ цѣлокупно какво то и въ Пловдивъ. Затва братски Ва умолявамъ, направи нещо даса похарчатъ ими заварди честа.

Азъ вѣрувамъ чи ако предложите само на пріятелите си Бѫлгари и ерменцы ще ги раззематъ мысля чи и Вый заменя неще да пожалѣйте да пожертвовате за понѣколко экземпляра и отъ двата вида, и послѣ да ги раздадете на бѣдните и прилежателните ученицы.

Моля покажете, макаръ веднашъ Вашата щедрость кѫмъ меня застарото ни пріятелство, и затва ще Ви бѫдѫ вѣчно обязанъ.

Поздравете сичките си домашни отъ меня, тѫй и Г. Јоакима и сичките наши приятели.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Терново
8 Априлія 1864 лѣто.

Хˢ Захарія П. Княжескій.

Моля препроводете приключеното и групчито до Г. Станиславова Доспѣвскаго живописца въ Пазарджикъ.

1445. — Пакъ по книжарството. Пак. 54.

Милостивый Государь
Найдине Х^ч Геровъ!

Съ пжрвото працане пары на Станислава, Ва бяхъ молилъ да са потрудите да кажите на догова, комуто бяхте предали мойте книги за мнимоумрелите и за шелководството за продаване, ако можи съ Вашата помощъ да ги разхарчи и да Ви предаде парите.

Сега убѣдителнѣйше Ва умолявамъ да му кажите, колкото книги е продалъ да Ви предаде парите, а колко то са останали да ги свжржи добре и да ги испроводи до Г. Станислава въ Пазарджикъ дано даса продадатъ тамъ защото Г. Экзарховъ душата ми вади за 12 хиляди гроша за печатанито имъ освѣнъ що му самъ далъ 16000 гро^ш Съ този си трудъ Г. благодѣяніе щеми направите, закоето и сердцевѣдѣцъ Богъ ще Ва вознагради сторицею тукъ и въ будущіятъ вѣчанъ животъ Моля испълнетеми тая сетна просба въ неисказанната ми нужда, покажете ми поне сега пжрвата си откровенна любовь и при свободно време ма утѣшете съ някое Ваше писамце.

Като Ви пожелая здравіе вседомовно долгоденствіе и всичките добрини отъ Бога оставамъ до смерта си сички Вашъ

Терново Х^ч Захарія П. Княжескій.
19 Маія 1864 лѣто.

1446. — Търговия съ книги. Пак. 54.

Милостивый Государь
Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Споредъ писмото Ви отъ Едерне, премлого са радвахъ, чи ще са повидиме въ Терново, и ще направиме поне единъ славянски или Бжлгарски вечеръ; за дохождането Ви и Г. Кожевниковъ и Секретарятъ ни са млого радваха, като идруги руссолюбцы, но както са вижда Вый требува да стеса отправили на право за Пловдивъ. За тва сега остана вмѣсто лично, писменно да са разговаряме.

Писахте ми чи книгитѣми за шелководството и за мнимоумрелите, сичките стоятъ непродадени, и чи само една сае изгубяла. Можи заради цѣната имъ да ги не купуватъ, азъ паднахъ въ теснота остана дадавамъ на Экзархува още около 10,000 гроша, който съ всяка поща ми вади душата за тези пары, за да са утарвя отъ този си долгъ, рѣшихъ са да убавя цѣната на книгите, т. е шелководството по гро^ш —5 Амнимоумрелите — гро^ш 4 экземпляратъ, тогава ще бждѫтъ за всякого доступни, а най повече и за нашите Бжлгаре и не Бжлгаре приятели человѣколюбцы, които можатъ за ничтожна сума да зематъ по нѣколко экземпляра, и задушевно то си спасеніе или завѣчна памятъ, да оставятъ по една книга въ кжщите си, а другите да раздадѫтъ насиромашките дѣца вовреме экзамена вмѣсто награда или просто ибезъ экзаменъ. Въ този случай мысля чи Вый застарыятъ си пріятель неще пожалейте стотина двестя гроша. Отъ чиста душа Ва умолявамъ направете тва предложеніе напріятелители лично или чрезъ Г. Николакя Чалики, и Г. Атанасакя Нешевичь, или който е посвободянъ, даже и чрезъ Г. Јоакима учителя, който можи и да ги введе за убочаване въ чтеніето на средныятъ возрастъ и ако остане нешо отъ тія книги можи да са испроводятъ на Г. Станислава доспѣвскаго да ги похарчи въ Януарія и Февралія мѣсяца, защото въ марта, той ще доди въ Терново. Моля направете ми тва благодѣяніе въ скоро време, задаса расплатя на Экзархова, и спокойно даса распрощавамъ съ този святъ.

Колкото за Г. Горановата работа Г. Кожевниковъ и Илія Стояновичь, сми зели строги мѣрки, и Василія Пецовъ удержанъ въ Терново, ще го принудимъ да продаде мюлковите си и да заплати.

Моля препроводете приключенното съ вѣрна оказія до Г. Станислава, чи е твжрди нужно.

Като Ва поздравя вседомовно и пріятелите оставамъ до смерта си Вашъ покорнѣйшій слуга

Терново Х^ч Захарія П. Княжескій.
20 Ноемврія 1864 лѣто.

1447. — Разправия съ Сава Илиевичъ Доброплодни. Книжарска търговия. Пак. 54.

Милостивѣйшии ми благотворитель

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Писмото Ви отъ 25 истекшаго Януаря презъ Г. Кожевникова пріехъ, и премлого са зарадвахъ дето пріемате участіе да ми извадите парыте заедно съ лихвата, отъ бесчеловѣчнаго Любомира, които ма е заставилъ да плащамъ толкова времи фаизъ за тези пары.

Азъ съ добродушіето си самъ фанатъ отъ млогу такива нехрани майковцы, за тва и неможа даси поправя состояніето. Въ 1852 година минаха мои пары въ рацете на Г. Савва Иліевича Доброплоднаго, и като ма обнадежува отъ година на година, и като му пращахъ полицы да но ги зема отъ хакатъ му, нищо неможахъ да направя, защото, като изида хакатъ си до деветыя мѣсяцъ, надзема за три мѣсяца отъ будущата година. И тѫй полани ходихъ самси и го видяхъ чи е заоплакуване, книгите му силатъ нераспродадени като мойте, и отъ общините дето зели книги нему даватъ парыте. Молима да пріема за аладжакатъ си Хаскюю, Клисура и Панагюрище, ими дади уполномоченно писмо и описъ на дадените книги, и някой отдѣлни лица. Като са вѫрнахъ писахъ по нѣколко пѫтя, и са отговарятъ ще ги дадемъ, нека са соберемъ. други пѫть казватъ епитропа няма като си доди ще ги управиме, Бѫлгарска Дипломатика, няма свѫршуване нито срамъ.

Вслѣдствіего на тва безконечно празно обѣщаване, рѣшихъ са покорнѣйше да Ва помоля да земете участіе и въ тія ми работы, и да накарате Драгоманина си или другиго някого да принуди тія Господиновцы да си заплатятъ долгатъ, безъ всяко отлагателство. Азъ самъ увѣрянъ чи като са поискатъ отъ Ваша страна нема и слово да кажатъ и ще ги броятъ.

Пращамъ Ви съ тва копіе отъ полномощното писмо на Доброплоднагѳ, и хесапите му отдѣлно за всяка община и частни лица, а подлинните оставихъ у себя си. Моля потрудете са за дяда си хаджія както знайте, защото отъ добродушіето му кокалите му са прогледаха.

Приключавамъ Ви съ тва групче съ 2000 гроша и писмо за Г. Станислава Доспѣвски и друго до Отца Архимандрита Софронія Араповски, да имъ ги испроводите съ вѣрна оказія Дано Бога на удостоеши лично да са видиме и да са понаговориме, чи тогава да прочита нынѣ отпущаеши раба твоего Владыко.

Оставамъ до смерта си съ далбоко уваженіе и предаденность кѫмъ Васъ

Терново Х^ч Захарія П. Княжескій.

12 Февруарія 1865 лѣто.

1448. — Изваждане пари отъ продадени книги. Араповски монастиръ. Пак. 54.

Милостивый Государь

Найдине Х^ч Геровъ!

Написмото Ви отъ 25 Януарія отговорихъ 13 Февруарія, и Ви приключихъ записките за общините, които ми са предадоха отъ Г. Сава Доброплодный за земането ми и Ва молихъ да употребите сила да ми ги извадите, защото отъ толкова времи ги чакамъ.

Въ второто си писмо отъ 5 Апрѣля ми пишете, чи споредъ Св. Пасха немахте времи да ми напишите, както и на Г. Кожевникова но съ слѣдующата почта ще ми напишите за сичко. Азъ съ нетерпѣніе чакахъ тва писмо и до сега, и като ни са получи, предположихъ чи отъ млогото си работи, можахте и да забравите да ми напишите, за тва са и рѣшихъ да Ви напомня, и все покорно отъ душа да Ва помоля, да пріемите споредъ старото пріятелство живо участіе въ преставенните ми работи, и да са потрудите както знайте дами извадите по заскоричко парыте отъ Любомира и отъ общините, и дами ги испроводите зада ги отправя въ Цариградъ на Г. Екзархова за печатаніето на мнимоумрелите и шелководството, за които съ всяка пощами вади душата, ище ма умори преждевременно.

Моля дано бы някакъ содѣйствовали и за распродаването на книгитеми, що са въ Пловдивъ.

Премлого щема задолжите, ако ми сообщите какъ стана долгатъ на хараповскія Монастырь и какъ е расположеніето народно и на общината на вржхь Х^ч Софронія и какъ са отнася той съ жителите

Рухчукъ
13 Іюлія 1865 лѣто.

Вашъ старый пріятель
Х^ч Захарія П. Княжескій

1449. — Атанасъ Беляевъ свършилъ наукитѣ си въ Росия. Прѣпоржчва го за учитель въ Пловдивъ. Газета „Дунавъ". Холера въ Русчукъ. Араповски монастиръ и духовно училище. Пак. 54.

Милостивый Государь

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Недавно Ви писахъ за колкото требоваше, и покорнѣйше Ва молихъ заради парыте си отъ Любомира, и другиге отъ общините, за които Ви бяхъ пратялъ описъ. И сега пакъ братски Ва умолявамъ да са потрудите тези пары да ми ги извадите и да побутните продаването на книгите ми; що са въ Пловдивъ.

Мысля да помните Атанаса Беляева Чирпанліята, който учителствува въ Захра, а послѣ въ Марашъ или Каршияка и отъ тамъ споредъ ходатайството на Г. Ступина постжпи въ кіевските учебни заведенія, и свжрши тва лѣто курсъ наукъ въ кіевскія университетъ Св. Владимира, и презъ дене си замина за захра. Зная чи захаралите отъ гонене единъ други напуснали са отъ толкова годины учебните заведенія за тва моля, ако има потреба Г. Іокимъ въ помощникъ за центральната школа нека го пригласи писменно отъ Ески-Захра. Азъ мысля да е способянъ да принесе полза на юношеството, но пакъ сичко тва предавамъ на Вашето усмотреніе и изволеніе.

Казами Г. Цанковъ чи му сте писали Газетата Ви Дунавъ да я предава на меня за да Вия испращамъ съ нашата поща, за тва пжрвыятъ пжть Ви проводихъ отъ 1-я до 22, съ второ 23-я номери, и сега Ви пращамъ 24 и 25. Ако бы да излизаше като пжрвянъ въ вторникъ, по два номера нови щехте да получавате, а то като излиза въ сряда ветхи Ви дохождатъ новините съ тія ми дадоха и номера за Г. Рашка Доктора и вторыятъ пжть ми донесоха вмѣсто Вашія пакъ негова номеръ, по ошипка, той треба да остане за Васъ, а отъ сега ще Ви пращамъ и неговиятъ.

Г. Кожевниковъ въ среда 18 Августа замина съ супругата си въ парахода радецки за Віена а оттамъ по желѣзнія пжть за Петербургъ на три мѣсячань отпускъ.

Холерата отъ тва число са принеси въ градятъ ни, за качи въ 18 трима 19, 11 души 20, 27, 21 слѣзи на 19, 22 на 11, като са позахлади мысля чи совершено ще преста дѣйствіята си.

Но Еврейте като страшливъ народъ трите части съ фамиліите си побягнаха въ Видинъ, Віена, Гюргювъ, разградъ, шуменъ и въ други мѣста, но отъ другите націи никой ни са е мржналъ отъ мѣстото си карантините въ Рухчукъ и Гюргювъ са вдигнаха и сообщеніята станаха свободни.

Моля предайте приключенныте споредъ надписатъ имъ. Повтарямъ просбата си за Х^ч Софронія дами напишите какъ варвятъ работите и монастырятъ съ долговите и ще можили да са открый тамъ Духовно училище, или само на слова устава. Тва желаятъ и въ Россія да знаятъ, за да не бы да стани като училището на Казанлжшкіятъ дѣвически Монастыръ, тѣ собраха пары за училище, а заправяха одаи за живени и камена кубилія церкова, чи нито едното нито другото можаха да искаратъ, а училище и не зафанаха, което беше главната цѣль. Като Ва поздравя веедомовно и пожелая здрави и долгоденствіе, на сичкома Ви оставамъ за всякога Вамъ предаденъ.

Рухчукъ
23 Августа 1865 лѣто.

Х^ч Захарія П. Княжескій

1450. — Нужда отъ пари за Екзархова по печатане книги. Търговски разправии. Пак. 54.

Милостивый Государь

Найдине Х^чи^ Геровъ!

Мыслям чи Ва утегчихъ, като Ви пиша нѣколко пѫтя заединъ и тойже предметъ но какво да направя като нуждатама заставлява да бѫрзамъ, а то знамъ чи бѫрзата работа не става добре искоро. Зная чи Любомиръ е млого доландарджія и 10 оки алтѫни да има пакъ като циганка са уплакува чи няма една пара и нѣмскія Консула го вѣрува, и за тва продалжава времето на искателите. ха да отхрани бубите чи ще плати отъ пашкули, ха по харманъ ще продаде жито и ще заплати и тѫй преминува години и никому неплаща. Незная да ли предлагатъ и Вамъ такива работи за моите пары, но ако бы ида са предлагали, то и пашкули и харманъ преминаха, а Любомиръ няма лози зада продава грозди. Сега доде има жито и други хлѣбъ още нарацете си, моля, ако не сте зели още парытеми пристиснете нѣмскія консулъ да го принуди да ми даде парыте, или ако го сожалява и неиска даго притеснява то нека ги заплати консулата отъ запасніягъ си капиталъ ида го чака колкото иска, или ако ще некаму ги ихарижи; но азъ неможа да направя нито едното нито другото, защото кога е было 1854 година, стига толкова чакане, азъ отъ тогава и до сега имъ плащамъ лихвата, требоваше дама сожалей идами заплати въ такова растояніе, но той като няма совѣсть и человѣческо сѫрце продалжава толкова години, и ако бы да го оставятъ ще продалжава още доскончаніе міра.

Покорнѣйше Ви умолявамъ дами са несѫрдите за такива виpаженія, защото сарцето ма боли, и нямамъ кому даса уплача, освень, на Вази ветхіятъ си откровенъ пріятель. Повтарямъ пакъ молбата си за изваждането на тези пари, тѫй и за парыте отъ общините що Ви пратихъ описатъ имъ зимаска. Моля пріимете участіе въ положеніето ми ими извадете тези пары. и тва ще е заменя незабравяно благодѣяніе за старото ни пріятелство и дружба. Ако е возможно примыслете нещо и напечатанните ми книги, защото Г. Экзархъ всяка поща ми вади душата запары, а за книгите отъ ныйди една пара неможа да зема. Всякой мѣсяцъ отдѣлямъ отъ жаловането си помалко иму самъ платилъ до 5000 гроша, а още оставатъ около 8000 гроша, ними дава покой всяка поща за тяхъ ми пиши има плаши чи щеми продаде записатъ зада плащамъ и лихва по 3% въ мѣсяца. Азъ отъ чиста душа желая да му са наплатя и да артардисамъ до 300 гроша за погребеніето си, чи тогава даса распростя съ този мѫчителянъ за меня святъ.

Като Ва поздравя вседомно оставамъ до смерта си Вамъ предаденъ.

Рухчукъ Х^чи^ Захарія П. Княжескій

21 Септемврія 1865 лѣто.

1451. — Сръбинъ длъжникъ. Екзарховъ притиска за пари. Пак. 54.

Милостивый Государь

Г. Найдине Х^чи^ Геровъ!

Като мысля чи бяхъ отъ млого време искренни и сердечни пріятели, и отъ друга страна като ми знаете положеніето, не ще дами са разсѫрдите, ако да Ва помоля още веднашъ за парыте ми 1200 гроша отъ Г. Любомира Младенова, които той е зелъ още въ 1854 година, за които Ви са испроводи записатъ му презъ консулатото още зимѫска.

Повѣрувайте, чи азъ ако немахъ дадавамъ на Г. Экзархова, за печатаніето на книгите, и ако съ всяка поща дами невадише душата за пары, то небыхъ Ва безпокоялъ за такава работа, но Г. Экзарховъ никакъ спокой неми дава, има застрашава съ убаждане и съ продаване назаписатъ ми другому заради тва са рѣшихъ покорнѣйше да Ва помоля, заради старото ни пріятелство да са постарайте да ми извадите упоминагите пары отъ Г. Любомира Младенова и да ми ги испроводите въ групче презъ Захра които тѫй и нераспечата ни ще испратя на Г. Экзархова въ Цариградъ, задами намалей долгатъ, а заедно съ него и лихвата по 2 на сто въ мѣсяцатъ.

Азъ споредъ искренната ни дружба и братската ни откровени любовъ, всякога свободно Ви пишахъ, и не като на офиціялно лице, но като надруга и брата, просто като Евангелско дѣте, ако бы да Ви самъ прегрѣшилъ нещо съ тва си дерзновеніе, молята да ма простишъ, и даса потрудите като за частенъ и непознатъ Вамъ поданникъ дами извадите парите отъ този безчеловѣченъ лукавецъ Любомира, чи е жалко и за меня.

На истина тва девяти мѣсячно забавяне ми докарува на уматъ и тва, чи както Г. Кожевниковъ неможи да свѫрши работата на Г. Горана съ Пецова, за тва въ замѣнъ и мойта работа си невѫрши. Но мысля, чи азъ въ тва немамъ никаква погрѣшка, каквото и знайте, чи споредъ званіето си можа да си дамъ мнѣніето, но немамъ сила да направя тѫй, или инакъ. А пъкъ мысля да не е справедливо някое куче да ухапи человѣка въ Измиръ, той да доди въ Цариградъ, и да убии друго кротко на негово мѣсто. Вый двамата съ Г. Кожевникова можите да си отвръщате но азъ горкіятъ защо да тегля помежду Ви невинно, и да самь чуждъ то не е нищо ами по мойто вѣруване по добаръ и отъ братъ.

Както и да е азъ сега Ва умолявамъ въ името Божіе и съ здравито на любезното Ви момче Герча да са потрудите да ми свѫршите работата съ Любомира като своя работа, тѫй и земането ми съ обществата що Ви пратихъ описатъ имъ, и съ тва щема заробите на вѣчно, и за тва благодѣяніе Богъ неще са забави да Ва вознагради невидимо сторично тукъ и въ будущіятъ ни животъ.

Послѣ тая сердечна исповѣдъ, не ми остава друго освенъ да чакамъ утѣшителныятъ Ви отговоръ, и обясненіе на погрѣшките ми, за на напредъ да ги искореня отъ простото си сѫрце.

Съ истинно почитаніе и душавна предаденность считамъ за честъ до смерта си да останя Вашъ покорнѣйшій слуга

Рухчукъ — Х^ч Захарія П. Княжескій

2 Ноемврія 1865 лѣто.

1452. — Все по зимане-даване и наплащане длъгъ за печатане книги. Холерата въ Българско. Пак. 54.

Милостивый Государь

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Писмото Ви отъ 15 Ноемврія получихъ и содержаніето му добре разумѣхъ. Соболѣзнувамъ за беспокойното Ви странствоване отъ мѣсто на мѣсто, и за изгубването на невинната Вы жертва, но нема какво да са направи, освень да благодарите Бога, чи Ви е подарилъ средства да можите да избѣгнувате карата Божія. У насъ тука около 2 мѣсяца подѣйствува и особенно врѫхъ тія дето неможаха да бягатъ завлечи повече отъ половината имъ непремина именя грѣшніятъ зема една отъ кумицыте ми, има накара да издержа на два мѣсяца содержаніето, споредъ пословицата, чи конеца на тѫнкото мѣсто са скѫсва, но благодаря Бога чи съ тва са утарвахме.

Чувствувамъ чи млого Ва убеспокоихъ съ частите си писма за аладжакатъ си отъ Любомира и общините, но зная отъ много време расположеніето Ви кѫмъ меня утѣшавамъ са чи неще ми го поставите въ грѣхъ, като знаете добре разсыпованието ми отъ 1857 година до 1862-та, и не продажбата на книгите ми, сичко тва ма принуждава скудно да живѣя, и щото артардисамъ заборчатъ си да давамъ, но тѫй, както ситіятъ нагладніятъ никога невѣрва. Тѫй и Г. Экзарховъ ниса благодари дето безъ подканяне му испращамъ кога какъ спитархамъ пары, ами съ всяка поща ми вади душата за пары има плаши съ убаждане, ма принуждаватъ да Ви беспокоя за изваждането на парыте ми отъ безчувственныятъ Любомира, които са недовольствува oщи съ толкова годишното даржени на парыте ми, ами ма принуди да платя толкова фаизъ за тія пары, както и до сега плащамъ за тяхъ по 2% въ мѣсяца. За тва са и усмѣлювамъ и сетни пѫть отъ чиста душа да Ви помоля да вникните въ положеніето ми, и като ма сожалѣйте като старъ знакомъ да употребите каквито мѣрки познавате за да ми извадите парыте отъ този тунеядецъ, заедно съ лихвата имъ до сега. Той за всичко ми е далъ въ 1857 година 300 гроша пары, но и па-

рыте ми дето ги е зелъ въ 1853 година са 1300 гроша, а неспоредъ записатъ му 1200 гроша. Изявявамъ Ви пакъ чи той и 10 оки алтани дм има пакъ плачи чи една пара няма на толкози хорица е изялъ парыти.

Умолявамъ Ва похлопочети дано да излезятъ парыте ми и отъ Хаскюю и другите общины, що Ви бяхъ испроводялъ счетите имъ и съ тва благодѣяніе ще ма задолжите во всичкіятъ ми животъ.

За книгите ми предложете на книгопродавцыте дано да ги зематъ по 4 гроша экземпляратъ една ваздруга като да броятъ парыте сега или послѣ 31 денъ, само да зема пары и даса разплатя, чи тогава да умря.

Като Ва поздравя всєдомовно и пріятелите оставамъ Вашъ предано до смерта си.

Рухчукъ Х^{чи} Захарія П. Княжескій.

12 Январія 1866 лѣто.

1453. — Търговски разправии. В. „Дунавъ“. Длъгъ на общинитѣ. Пак. 54.

Милостивый Государь

Г. Найдине Х^чи Геровъ!

Писмото Ви отъ 4 преминаліи яннуарія пріехъ на 29 сущаго.

Удиветелно нещо е человѣчеството, человѣкъ като са вазвысы на горня степенъ, не само пріятелите му но исущите му братя наченватъ изъ благоговѣніе осторожно да правятъ сношеніето си съ него, тѫй като да са поражда нѣкаква опасность даса не появи огорченіе. Повѣрувайте чи никакъ неми са благодари сѫрцето като несмѣя да Ви напиша Любезнѣйшіи или даже и Возлюб. пріятелю а само като начужды и непознати милостивый Государо. Но нема що да са направи като е политика та такава. Дано Богъ да дадеше лично свиданіе та да Ви са порадува хаджи Баба като въ Одесса.

Колкото за Любомира, азъ имахъ честь въ всички те си писма да Ви явя, чи е человѣкъ въ состояніе, но не убыча да плаща, тва е работа ощи отъ 1854 година уже 12 година, и отъ сетното времи 6 години, и всякога го заставихъ, ими виждаше плечевното состояніе, но безъ дама сожалей хранишима съ надежда, покуприна, похарманъ, по гроздоберъ, то като са вѫрнѫтъ съ соль отъ Бургасъ дорде влезимъ въ зимата, тогава зафаща пакъ, куприна, харманъ и прочее Ако да имаше намереніе да плаща макаръ по 150 гроша дадаваше всяка година, отъ давна щеше даги исплати изабрави, но той мысли чи азъ ще утида въ Россія или можа да умра, та да останятъ у него. Моля нему уважавайте прѣдложеніето, но го принудете да заплати и сега съ лихвата имъ заедно. Или наистина ако нѣма сега времи, то тогава му напомнете чи тія парыса зарски и фаизатъ имъ е по 2 насготяхъ въ мѣсяца, както го плащамъ и азъ, и ако е согласянъ дайте му отстрочка, и земете здравъ поручитель защото е лукавъ человѣкъ, и гледа съ дубари даси премини животатъ.

Незная дали не е возможно преводитеми що са въ Пловдивъ да предадете някому отъ учителите или начастенъ человѣкъ да ги тури въ лотарія, като да фанятъ по 5 гро^ш едната, и кумуто са паднять даги подари научилищата, или поиспитанія та на тія ученицы що са отличаватъ съ успѣхатъ си Моля както, както потрудете са залюбовтами даса очистятъ за да са расплатя и азъ на Г. Екзарха и тогава сърахатъ да си придамъ душата на Бога.

Струвами са чи годината на Дунава излазя, ако убычате пратети пары задаги имате и за тая година отъ Марта и по два номера въ недѣлята.

Като Ва поздравя вседомовно оставамъ за всякога Вашъ покорнѣйшій слуга

Рухчукъ Х^чи Захарія П. Княжескій.

9 Февруарія 1866 лѣто.

P. S. Моля яветеми дали щеможи нещо даса земи отъ общините що Ви бяхъ пратялъ смѣтките имъ, или и тѣ като Бѫлари нещатъ да заплатятъ.

1454. — Зах. Княжески уволненъ. Останалъ безъ срѣдства. Молба за пенсия. Пак. 54.

Милостивый Государь

Г. Найдине Х^ч^ Геровъ!

Знаемъ чи сердечныте прiятели са нужны зачерянъ день, като кѫщно сокровище. Азъ до сега бяхъ добре въ службата си, иса доволствувахъ съ жалованeто си, което споредъ званiето ми кой какъ достигаше захарчатами и мысляхъ въ тѫзи си служба и да умря. Но работата небыла тѫй, незная отъ Петербургъ ли или отъ Цариградъ, ушъ чи самъ старъ и незная пофранцузки назначили намястото ми Варнянскiя Драгоманинъ Николая Даскалова, а азъ уставамъ празянъ и безъ една пара, и незная какъ ще проживея сетното си време. Утѣшавама Г. Кожевниковъ чи като былъ въ Петербургъ Говорялъ на Г. Стремоухова и надруги чи было нужно да ми назначатъ Пожизнена пенсiя, сега и оттука ще пиши за тая работа въ Петербургъ.

Мысля чи млого ще помогните въ тая работа, като бяхъ толкова години предъ очите Ви ими знайте старанiята да напишити нещо задобрината ми въ Цариградъ или въ Петербургъ. Знамъ чи сте добре и съ Г. Золотарева, и той отъ Архива има свѣденiя заработитеми да го помолите да напиши и той донесенiе въ Петербургъ и даходатайствува да но да ми са назначише пожизнена пенсiя, и съ тва ще можи въ стариныте си да си починя, или ако останя като турски те салдати, като устарей изваждатъ го отъ службата съ едни скѫсани дрехи, и като неевеки за никаква работа ходита проси милостиня и умира подъ чужда стряха или подъ някой пюшкюнъ Тва сущото можи да са случи исъ меня защото до тоя часъ несамъ можалъ да туря поне сто гоша настърна застары години, а борчъ за книгите около 8000 гроша на Екзарха стои, както и книгите Твѫрди ми е плачевно положенiето за тва и санятъ си изгубихъ исамъ като полумертавъ человѣкъ. Утѣшавамъ са чи Ви като сте толкова милостивы камъ человѣчеството неще да оставите и старыятъ си приятель безъ ходатайството си.

Като помысля за каква работа можа даса заловя посамъ сега, и толкова повече като самъ безъ пары умъ неостава въ главата ми. Годины те ми са 55 и още самъ здравъ и якъ но въ тѫзи си служба въ теченiе почти на 4 годины зада угодя на Г. Кожевникова совершенно са изнурихъ, и именно са уподобихъ на някой хубавъ и юрюкъ конъ, който и живота си нежалей само да угоди на господарятъ си, а като по устарей господарятъ му го продава или намензиля, или на някой сиромахъ даго кара задарва дорде да умре, или ако е малко богатъ струва го азатъ испѫждаго по кѫратъ на произволъ судбы, бѣдныятъ конъ презъ лятото са ползува отъ Божiята трева, а презъ зимата поневоля и преждевременно умира, тая самата учасъ чака и меня.

За тва съ сълзы Ва умолявамъ да употребите сичката си сила както знаете чрезъ Ваши познаиницы тука ивъ Петербургъ дано даса издѣйствоваше нещо за поддѫржане на существованiето ми. Вый добре знаете чи азъ засебя си никога несамъ са трудялъ, асе за общото добро, и за доброто на нашето северно правителство, моля прiими участiе въ положенiето ми има утѣши съ отговоратъ си заскоричко.

Прѣзь тiя дни чакаме Г. Николая Даскалова въ Рухчукъ, и като доди, азъ веки уставамъ празянъ, и както казахъ по горя безъ една пары. 400 гроша пратихъ на Екзарха за спокойствiето си.

Съ слѣдующата поща ще испроводите съ Г. Рашка Доктора предплатата за Вѣстникатъ Дунавъ, за да го имате и занапредъ.

Оставамъ до смертаси сички Вашъ

Х^ч^ Захарiя. П. Княжескiй.

Рухчукъ
2 Марта 1866 лѣто.

1455. — Абониране в. „Дунавъ". Изпращане абонамента. Пак. 54.

Рухчукъ 8 Марта 1866 лѣто.

Преискреннѣйшіи ми старый пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Съ по пжрвата поща Ви бяхъ писалъ чи старата година на Вѣстника Дунавъ излазя, и за новата да прати те пары, за да Ви ги испращамъ и за напредъ. Сетните номери бяхъ повжнка и виможахъ да ги испроводя. На Ивана Вашъ бехъ казалъ, като са вжрна отъ букорешь, чи щему дамъ останалите номери и писмо отъ консулато то, но той сутрина та пребжрзалъ да тржгни безъ да ни са убади, даже и тескерето си забравялъ на ханатъ, за тва консулското писмо Ви испратихъ съ нѣмска та поща презъ Едирне, а Вѣстницыте Ви испраща сега заедно съ новите.

Споредъ постановленіето на редакціята тая година съ первите номери поискаха и-парыте, и азъ като безсребрянникъ, и не убычамъ баятъ нещо какво и да было, тжй и пары те, петь гроша да са, ама да са преснички, за тва са принудихъ та зехъ отъ единъ пріятель за двата Ви номера 140 гроша назаемъ и ги заплатихъ, и като Ви пращамъ по двата пжрви номери, писахъ на Ивана Тодорова да предаде въ Захра на куреринатъ ни 140 гроша и като доди въ Пловдивъ даси ги земи отъ Васъ и Г. Рашка, ако е направилъ тва, моля даму ги заплатите, или ако е немалъ пары, то моля съ пжрва поща даги испратите, да не бы пріятелятъ дами земи и за месяцъ лихва, защото текето е слабо.

Въ писмо то си при сетни те номери Ви описахъ горестното си положеніе и сега пакъ повтарямъ душевната си просба, потрудете са, както можите и както знаете за улучшеніето на будущно стами, чи работа та ми е твжрди развалена. Наистина чи годините ми са 55, нисамъ старъ още но за да угодя на Г. Кожевникова, трудихса въ 4 години време повече отъ колкото сила имахъ, затва и совершенно изнуряхъ, и за никаква тешка работа или занаятъ нисамъ, а търговія да правя немамъ нито сто гроша баятъ пары, оставяни за черянъ день. За тва сичка та си надежда въ тва си положеніе возлагамъ на Бога и на Васъ старыятъ си пріятель и благодѣтель и Ва умолявамъ дама неоставяте да станя за свѣта джвка и Еиленже, което можи преди време дами скжси животатъ.

Като Ва поздравя вседомовно съ нетърпеніе чакамъ утѣшеніето Ви и оставамъ до смерта си сички Вашъ.

Х^ч Захарія П. Княжескій.

1456. — По абонирането в. „Дунавъ". Н. Геровъ мисли да се оттегли отъ служба. Пак. 54.

Прието 9 Апр.

Рухчукъ 6 Априля 1866 лѣто

Любезній ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Послѣдното Ви писмо получихъ и содержаніето му добре разбрахъ. Соболезнувамъ дето въ младите си годины страдае те отъ главоболіе и не можите да са упокоите въ тая добра эпоха за живѣнито Ви, а толкова повече скорбя дето самоволно искате да са отъ теглите отъ службата си, и съ тва да лишите народатъ ни отъ покровителството и помагането си най повече въ сегашните буини за тяхъ времена. Но навѣрно чи на Бога е така угодно да ги помжчатъ още нѣколко годины за тешките имъ грѣхове и несогласіето и гоненіето по между си.

Колкото за Вѣстникатъ Дунавъ. Азъ като Ви писахъ още въ Януарія и Февруарія, и неми отговорихте, помыслихъ чи ще го пріемате, затва и като ма повикаха въ Валіята да подновя подписката за нашето Консулато, за Васъ, за Г. Раша Доктора и за Одесса подписахъ Ва, и Ви писахъ да пратите 140 гроша съ Г. Доктора, и като ги непріехъ, а отъ Валіята два пжтя ми пратиха тескере да искатъ

тези пари, тогава писахъ на Вашъ Ивана да ги даде въ Захра на курерина дами ги донесатъ, а послѣ писахъ и Вамъ да ги пратите.

За тва и сега Ва умолявамъ покорнѣйше като ми получите писмото да поискате и отъ Г. Доктора парыте, чи заедно съ Вашите да ми ги испроводите съ слѣдующата поща, защото редакціята всяка недѣля ма застава за тези пары, исъ тва щема успокойте отъ Виліятатъ.

Моля поздравете Булката си и дѣцата отъ меня, неми пишешъ Герчу въ кой класъ са намира и юнакъ ли е наработи те си, правители си често кукурикъ, пищи ми какъ го правите зада си направя и азъ тукъ да ямъ, зари сладоставу отъ Пловдивъ още стои въ устатами, и често го санувамъ. Когама освободятъ отъ службата ще додя да са повидиме, ако нема исприварите Вы съ дохождането си. Ако додите тиглете право въ мойта Апостолска хижина, азъ ще ловя рыба въ ломатъ да ядеми, а заблажно тука костянките са млого.

Като Ва цалуна за очно братски оставамъ до смерта си сички Вашъ

Х^{чи} Захарія П. Княжескій

Поздравете Г. ходжа Артина Гарабета, учителя Екима и сичките тамъ пріятели.

1457. — Геровъ страда отъ главоболие. Жебешкиятъ босилекъ лѣкъ за главоболието. Пак. 54.

Прията 23 Апр. 1866. Отгов. 2 Мая.

Любезнѣйшій ми пріятелю

Г. Найдине Х^{чи} Геровъ!

Послѣдното Ви писмо получихъ, въ което ми бележите, чи ако не самъ Ва записалъ за Газетата Дунавъ, да Ви не записувамъ. Въ первыте ми писма добре Ви изяснихъ за тая работа, и Ва молихъ, да земите и отъ Г. Рашка Доктора парыте и да ми ги испроводите заедно съ Вашите, защото отъ Виліятската редакція всяка недѣля ма застават, и като неможахъ да получа отъ Васъ парыте принужденъ бяхъ да ги броя иза двамата Ви, ето Ви пращамъ и квитанціите, и моля да но съ втора поща да ми ги испроводите, защото и азъ самъ ги зелъ назаямъ само и само работа да са свжрши и азъ да са успокоя.

Сожелявамъ за главоболіето Ви, но незная да ли е отъ млого време или наскоросте го придобыли. За главоболіето добаръ илачь е жебишкія бусилякъ· който расте по сухите блата дето са лижели биволи, той прилича на другія бусилякъ, само миризмата му е по тежеловата. Този бусилякъ ще го варите на оганя дорде да стани накаша, или смитана, послѣ, ще си налагате главата доде е топалъ, колкото да можите да тарпите, и всяко налагане ще даржите на главата си два или три часа, а още подобре е кога да си лягате, да му поистискате чорбата, чи да го привжржите на цяла нощъ и като са налагате тжй нѣколко пжтя ще Ви са исцѣри нузлата или ревматизматъ въ Главата и никога нема да Ва заболи глава или зжби и уши. Млого хора са ся исцѣрявали съ този жебишки бусилякъ.

Вый щяхте дами напишите нещо по пространно, за оставянито си на службата и за рекомендуването Ви за меня, за да можа да получа пенсія или някаква награда. Моля ако да Ви е приминало главоболіето, на пишете ми пространно за сичко за дама поутѣшите, пишете ми тва ще можители да пододите за рухчукъ и Влашко каквото ми бяхте писали пжрвянъ.

Струвами са чи Г. Кожевниковъ каде октомврія ще са присели въ Јерусалимъ за тамошанъ консулъ, а тука незнаемъ още кой ще да доди.

Като Ва поздравя вседомовно и пріятелите оставамъ за всякога всички Вашъ

Рухчукъ Х^{чи} Захарія П. Княжескій.
20 Априлія 1866 лѣто.

1458. — Подробно изложение на помощитѣ, които Зах. Княжески е получавалъ отъ руското началство. Пак. 54.

Прията 23 Мая 1866

Рухчукъ 18 Маія 1866 лѣто.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Хџ Геровъ!

Писмо то Ви отъ 2 Мая заедно съ 8 рубли сребарни исправно получихъ и заплатихъ дето требоваше, за тва и премлого Ва благодаря Г. Даскаловъ ощи нее дошелъ отъ Варна, и както са вижда неще и далоди, защото тамъ му е подобре, и по млошко пары зема. Писмото му не проводихъ въ казанныя пакетъ бадете спокойны отъ нея страна.

Пособіе начена да ми дава въ 1848 година Г. Титовъ въ Цариградъ. а въ Едерне Г. Мухинъ ми дади два или три пѫтя непомня. Послѣ него пакъ Г. Бутьеневъ ми дади, а сетня и Г. Ступинъ ми дади нѣколко пѫтя.

Когато са вѫрнахте съ преселенцыте въ Россія, азъ като утидохъ въ Олесса на вторыя или третія мѣсяцъ ми са дади изведнашъ за пропуснатото време въ войната, и послѣ всякой три мѣсяца ми са даваше въ Одесса отъ Г. Пизани, и като да трѫгни миссіята за Цариградъ Г. Пизани ми дади изведнашъ до 1 Мая 1857. Послѣ ми са струва, чи посодѣйствіето на Н. Христофорича Палаузова и преосвященаго инокентія са пресѣчи пособіетоми но послѣ пакъ получихъ отъ Г. Ступина отъ Цариградъ веднашъ или два пѫтя непомня.

Азъ при всяко получване давахъ по двѣ расписки, мысля чи можите въ Архива да намѣрите отъ сущите расписки или копіето имъ въ журналатъ. Както и да е азъ Ва умолявамъ като брата да употребишъ сичката си сила и знаяніе въ Едирне за да направишъ нещо за облекченіето на сетныятъ ми животъ. Азъ мысля чи и Г. Золоторевъ е расположенъ камъ меня умолетиго дано съ обща сила да са направи нещо. Посовѣта на Г. Кожевникова азъ писахъ преди двѣ недѣли и на Г. Шишкина въ Бѣлградъ за тая работа на пространно, и го молихъ да ходатайствува въ Петербургъ или въ Цариградъ за тая работа, писалъ самъ зимаска и на Александра Александровича Базилевскаго и той да содѣиствова чрезъ своите благодѣтели въ Петербургъ, дано даде Богъ да са направише нещо, а инакъ работата ми е спукана.

Катова поздравя всодомовно и пріятелите оставамъ до смерта си сички Вашъ

Хџ Захарія П. Княжескій.

1459. — Петръ В. Оджаковъ въ университетъ. Търговски работи. Слухъ за обиръ и убийства въ Рилския монастиръ. Пак. 54.

Любезнѣйшіи ми старъ пріятелю

Г. Найдине Хџ Геровъ!

Споредъ разрѣшеніета на Министра народнаго просвѣщенія Г. Петаръ В. Оджаковъ са пріема одескіятъ университетъ, за тва го и гетердисахме, задаго испроводиме презъ тези дине. Той ималъ да зема отъ някой филбелія и ма моли да му испроводя до Васъ писмото за тая работа и да Ви помоля поскоричко да приберете тези пары, и да ги испроводите до Г. Кожевникова, задамуса испроводятъ въ Одесса. Като Ви приключувамъ писмо то му осмѣлювамса дружески да Ва помоля дано по заскоричко даса приберать тія пары, и дордето още работятъ параходите дамуса испроводятъ, за да небы нещо даму са побѫрка работата за приготовляването му запостѫпване.

Азъ Ви писахъ уже два пѫтя за Г. Любомира Младенова, совѣстно ми беше пакъ да Ва безпокоя, но нема що да стори. Като сюртлюкя ма не оставя. Млого болѣсти маса дѫржали и сеса е намирало цяръ да ги излѣкувамъ но за този несносянъ зюртлюкъ никакъвъ цяръ неможахъ да намера зада го излеча и махня отъ главата си, млого ми вади душата навѣрно ще са утарвя отъ него когама спуснятъ

въ трапчи то и ма закрыятъ съ прѫста, но боя са дама ненамери и на онзи свять, чи тогава ще ми е млого тежко тамъ начуздо място.

Моля посгѫрчете консулата му дано веки даса извадятъ тія пары, зада не безпокоя и Ваша милость съ такива главоболія съ който веки Ви прикалихъ та ще ма ненавидите.

Никакъ неможахъ да са науча дали ходихте тая година на Узонджово, и направихте ли нещо за мойте вересіи отъ общините и за книгите ми въ Пловдивъ; моля при свободно време сообщетеми по тѫнко засичкото и съ тва ще ма задолжите премлого.

Презъ тія дни са разнеси тука слухъ чи стотина души разбоиницы като поклонни флезли въ рылскіятъ манастыръ, и като намерили благовреміе исклали сичките тамъ калугеры и обрали манастырятъ, чи си утишле безъ даги види някой тва сущото направили ивъ хилиндарскія манастырь, и предъ полагатъ да са подпратини арнаути, или са само гѫрцы въ отмщеніе за Іераржите си дето са отритнати отъ народатъ моля да има колко годя истина сообщете ми дазная.

Като Ва поздравя вседомовно и пріятелите и Х^и^. Артиная Оставамъ до смерта си сички Вашъ

Рухчукъ Х^и^. Захарія. П. Княжескій.

1-го Декабря 1866 года.

P. S. Г. Золотаревъ додилиси въ Едерне Вый ходихтели принего, и говорихте ли нещо за мойта будущность?

Моля пратети ми едно бѫлгарско Календарчи за 1867 година, защото тука никакъ ги няма, нема даже и Книгопродавница.

1460. — Цѣръ за главоболие. Лични разправии. Възпоминания за Одеса. Прѣпращане книги. Пак. 54.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^и^ Геровичь!

Преди рождество Христово Ви бяхъ писалъ съ Вѣстницыте, и Ва поздравихъ съ праздницыте и новата година. Мысля да сте го пріели. и са надявахъ да пріема до сега утѣшителенъ отвѣтъ. Но като непослѣдува нищо домачнями, защо то мысля да нестрадате пакъ отъ главоболіето си.

За главоболіе има още единъ цяръ лесянъ ибезопасенъ, а именно кога заболи някого главата, да повика фершала или Белберинатъ и да накара даму пуснятъ крѫвъ надъ носатъ помежду двете вежды, и боляста за всякога са уничтожава, ако Ва е заболява испытайте и тва срѣдство, можи да са освободите.

Препровождамъ Ви при тва една пачка съ руски класически книги на новыятъ учитель Георгія Янова Киркова подъ № 123-й Моля пратети му писмо то тададолида си земи книгите отъ Вази.

Незная дали слизахте въ Едирне дасавидитесъ Г. Золотарева, или поне писменно можахтели нещо дапоговорите за мойта будушность. Като намерите свободно време увѣдометема за сичко и съ тва ще ма утѣши те премлого. Какви са вижда работата, туй лято ще можимъ ли да утидиме у Николая Мироновича нагости, а отъ тамъ въ кубанка задиви юрдечки и дрофи, бикаси и норки, азъ убычамъ даса ухотя, а тука нямаме такива мѣста и нептунатъ скучаи.

Като Ва поздравя вседомовно съ новата кѫща, оставамъ завсякога Вамъ предаденъ старъ познайникъ.

Рухчукъ Х^и^ Захарія. П. Княжескій.

11 Януарія 1867 лѣто

Изминаха като единъ денъ 27 годины отъ какъ сме запознали Одеса, като чи беше вчера чуденъ святъ и време!

Притворяната книжка я имайте за тайна, чи тука са вазбранены.

1461. — Търговски работи. Страхъ отъ война. В. „Дунавъ“. Пак. 45.

Преискренный ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровичь!

Съ по пжрвата поща Ви бяхъ испратялъ въ Вѣстницыте една брошура, неми явихте да ли я пріехте. За Любомира ма е срамъ веки да Ви пиша но като самъ увѣрянъ въ опытноста Ви, чи познавате какво щеса кажи кокозлукъ или по тукашному зюртлюкъ и долгъ на Екзархова, неще ми са разсжрдите, ако Виса помоля вторично, да стегните нѣмскія консулъ да извади тія пары отъ Любомира, тада си запуша и азъ една дупка съ тяхъ и отъ друга страна като са сега тжй обстоятелствата, да не бы да са докара да са премѣстимъ за напролятъ въ Росія и тогава тія пары пакъ ще останятъ оищ на други 12 годины а кой ще е живъ до тогава?

Моля сожалѣйте ми изнореноста, староста и тжнкотіята и истребувайте тія пары както бяхте рѣшили лани по тва време, и премлого щема задалжите съ тва Ваше благодѣяніе, дорде самъ живъ неща да го забравя.

На Дунаватъ годината излазя, моля поговорети съ Г. Доктора ще желаетели за напредъ да го пріемате или не увѣдометема.

Като Ва поздравя вседомовно и пріятелите, оставамъ до смертаси сички Вашъ

Рухчукъ — Х^ч Захарія П. Княжескій

10 Февруарія 1867 лѣто.

1462. — Убийството на Цвѣтка и Войводскаго въ австрийския параходъ въ Русчукъ. Движение на турскитѣ воиски. Въоружение турскитѣ селѣне. Злоупотрѣбления съ йошура. Минаване Дунава отъ българска чета. Пак. 54.

Приято 10 Септ. 1867. Отгов. 13 Септ.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Писмото Ви отъ 3 на този исправно получихъ, и отъ сжрце Ва благодаря за трудатъ дето сте изслѣдовали и има совѣтувате какъ да постжпя за изваждането на такжмите си отъ Персіянина Хюсейна въ Бузово.

Наистина тія такжми струватъ повече отъ три хиляди гроша, но азъ быхъ благодарянъ да ги дамъ и за две хиляди само да имъ зема парыте и да ги махня.

Сега ще тжрся свободно време чи дадодя въ Букорещъ да зема книга отъ Консулатото и да утида самси да го намеря и предамъ на правителството, или ако пожелай миролюбиво да са расправи съ меня то ощи подобре ще стани.

Наистина азъ ми беше мжчно като миса неотговори толкова време за такжмите и сами ни са завжрнахте, и като са позабави наченването на оная работа въ страната ни желаяхъ съ двете наши поищ да Ви напиша но заболяхъ отъ 15 Августа, илежахъ удома до 2 Септемврія, и сега съ конятъ си ходя въ Консулатото и съ него са вржщамъ у дома, ощи неможа да придобія сила да ходя пешки даже и до церкова.

Колкото за приключеніето въ градатъ ни съ цвятка и войводскаго, отъ наша страна нищо ни е ставало, защото парахода пристигна на $4^1/_2$ по турски, и азъ бяхъ наскелята, и като немаше някой нашъ познайникъ азъ и прочиіте други хора са заварнаха да обѣдуватъ, въ тва време пристжпила полицията да пита за паспорти и като срещнала сопротивленіе обадила на Вааліята, а той на Мартирта и утишле въ параходатъ, шкипера протестува и недозволяваше да флезатъ вооруженны въ параходатъ, и като го непослушаха, той остави парахода и излези. Азъ пристигнахъ на $8^1/_2$ но сцѣнатаса веки беше распраснала, въ тва време доди и Валіята, и подиръ малко т. е. $4^1/_2$ часа парахода замина, и азъ са вжрнахъ та сообщихъ на Г. Сучинкова, но въ този день немахме Пандера вдигната та дая снимаме. Вижда са чи е лажа за тва нещо.

Мартиртъ има нѣколко други ордени но руски никакавъ орденъ няма, нито посланникатъ е предписувалъ нещо за тва, мысля чи и Правителството ни нещеше да предпиши даса земи отъ чужды подданникъ тва което му е подарено, тва става съ русските кога направи убійство или друга поступокъ.

Пишатъ Газетите, чи Австрійско правителство неудобрило Мартиртова поступокъ въ тая работа, но още съ нищо ни го е наказвала, и той са занимава съ службата си спокойно.

Но любопитното е чи совѣстаму го обличава като Кайна, и твърди малко излиза повънка, и кога излези ходи като усъдянъ замисля и несмѣе да погледни нахората отъ всякого са срамува, да и сички тему познайницы избягнуватъ срещенето съ него. И този человѣкъ отъ Апоплексія или полудяване ще умре самичакъ. Млого са е развалилъ отъ него време насамъ и се мысли, като убіицъ; тва е сичкото за него отъ наша страна нищо не е послѣдовало.

Отъ нѣколко време нанасамъ испроводя но съ казіонныте турски вампори до две хиляди воиска пограницата съ Сърбія и още ще испращатъ но нямать. Набалкана полити са уварзаха съ 1500 души воиска редифи и волницы, въ Беброво Елена Трявна, Габрово, Ловичъ, Батошово, и Троянъ, и въ Терново има до 500 души редифи тука има до хилида души редовна и теса готвятъ за Софія. Послѣдова ираде послѣ Султановото пристигане въ Цариградъ, да сабиратъ отъ турското народонаселеніе по 10 настотяхъ, ще имъ дадатъ пушка пищовъ, ножъ и патроны и царвули, и ще си гледатъ селската рабута дорде потребуватъ, и кога утидатъ да гонятъ разбоиницы, тогава ще имъ са назначава и жалованы, зада заплащать отъ тяхъ на христіените, кога обѣдуватъ или приносщуватъ у тяхъ, а христіените са исключени отъ този наборъ. Както са вижда не ги иматъ завѣрни.

Юшуря нахлѣба въ млого мѣста отъ христіените на мѣсто дазематъ по единъ снопъ отъ 7 зематъ на 5 единъ зеха, и няма кому даса уплачатъ, защото млого хорица даржаха запрени. Сиромасите пъшкатъ и плачатъ но никой ги непогледува, дето дакажатъ за тяхъ слово, и тѣ съ турцыте наино ги сучатъ и имъ вадятъ душата. Пишими свободно когаще са зафани нещо у нази, сегали или напролятъ? Оная събута 50 юнака вооружени слѣзли съ Парахода отгоря, и излезли въ Турно северино и преминали съ Баркаси за Кладово казватъ чиса запланината. Нови брошури са напечатали, що ми непратите нѣколко отъ сичките съ нашата поща, съ нея ми пращайте и писмата си, нея никой несмѣи да обгледува.

Като Ва поздравя вседомовно и Г. Христа Георгіевъ и прочіите наши пріятели оставамъ до смерта си сички Вашъ и като братъ.

Хи Захарія П. Княжеской.

1463. — Търговски работи. Помощи отъ Росия за църквата Св. Краль Стефанъ въ София. Пак. 54.

Отгов. 24 Юн. 1869.

Рухчукъ 7 Октомврія 1868 лѣто.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Хи Геровъ!

Писмото Ви отъ 3 Јюлія едва на 11 того пріехъ заедно съ полицата отъ 400 гроша, която джирувахъ вмѣсто Вази и испроводихъ 17-го Јюля въ Цариградъ чрезъ братія Петковичи и содружіе, и послѣ 20 дена си пріехъ парыте премлого Ва благодаря за тва Ви къмъ меня стараніе и добрина.

Австрійскія Консулъ Ви писалъ да са е наплатилъ Любомира съ тія 800 гроша. Майката имъ беше 1300 гроша, подиръ 5 години като съ върнахъ въ Захра дадими записа що Виго пратихъ за 1200 гроша, далъ ми е презъ нея година 300 и нѣколко гроша за фаизъ, а сумата пакъ остава цяла, азъ 4 години въ Россія плащахъ затяхъ фаизъ по 3 настотяхъ въ мѣсяцатъ, послѣ намерихъ по 2 на % и ги ниплатихъ, съ намѣреніе, чи Любомиръ както са обѣщаваше похарманъ ще ги заплати съ благодареніе заедно съ лихвата имъ; А този харманъ и исплащането имъ са продалжи 14 годины, и азъ самъ платилъ два и три пътя повече лихва и отъ главите. Послѣ тва какво печеля, та да не диря лихва. Тъй въ 1854 година като получи парыте отъ кредиторатъ ми, писахму чрезъ братуватъ си сынъ Јовка, да даде парыте задоматъ ми на Чиліолу Димитра, той са никакъ неотговори, писахъ му повече отъ 10 пътя иго умолявахъ да ги даде зада ниса плаща лихва. Той нищо ми неписа, въ теченіе на 4 години, най сетня казалъ на Јовка чи ималъ хесапъ съ

меня и кога си додя тогива ще ги даде И тѫй като са вѫрнахъ пытахъ го какъвъ хесапъ е ималь съ меня та не е даль 1300 гроша, а ми имъ плащалъ братуватъ ми сынъ лихвата 4 годины? Отговори чи нямалъ леснотія: дадими записатъ задаги исплати въ маіа отъ куприна, направихъ си человѣчеството, чакахъ го до Іюнія, зе отъ пашкули толкова хиляди гроша, меня нищо не даде оставима за харманъ, тогава доброто жито прати въ Бургасъ, азъ му искахъ наи отъ долното жито, само и само даса наплати. Азъ искахъ да го зема по 40 гро^{ш} килото, той тайно го продади по 26 гроша, и като му казахъ за тва, казами чи отъ Бургасъ натварили солъ, и я занесли каде Станимака да я продадѫтъ, и като додятъ непременно щеми са наплати, и така е бягалъ на чифлика си и е обѣщавалъ харманы, до оная година. Както Ви писахъ нѣколко пѫтя, той състоянието му е 10 пѫтя по добро отъ меня, но вижда, чи го защищява кунсулатото му, та затва и яде парыте на млого человѣцы, както да изяде и назаплатена въ толкова годины лихва съ стариныте си и вѫнка отъ отечеството си.

За тва братски Ва умолявамъ да принудите консулатото му да земи отъ него турговска лихва, за толкова годины, и ако бы да са несогласы, моля да ми пратите записатъ въ Едирне на Г. Золоторева, да накара отъ тамъ да принудятъ Пловдивскія консулъ да земи отъ Любомира слѣдуемата ми лихва, той можи да има около 50 хиляди гро^{ш} за стары годины а азъ нямамъ и 1000 гро^{ш} дама заровятъ кога умря. Послѣ тва закакво даму оставямъ толкова пары, той дя яде и дарахатува а азъ даса мѫчи и да минувамъ съ сухоястіе и безъ сѫнь.

Моля колкото и да Ви иди тва противно нахарактера като на имотянъ человѣкъ, на когото малкото са вижда за ничтожно, но като за меня струва миліоны, защото Екзарха иска отъ меня още 3400 гро^{ш} за печатаніето на книгите шелководството имнимоумрелите, които навсякадя лежатъ непродадени, както и уменя има още нѣколко хиляди екземпляри.

Въ Пловдивъ дордето бяхъ въ Захра имаше двама братя Софіицы кажется Георги и Димитаръ братія Михалковичи ако са още тамъ моля предайте имъ приключенното, или ако са ся варнали пакъ въ Софія, то моля испратети имъ тамъ писмото. Ааъ имъ пиша да пишатъ въ Софія нанякой свой пріятель да попига епитропите на церквата Св. Краль, пріемали ли са отъ кориспондента на Ивана Момчилова 70 гроша милостыня за церковата си, и други 201 гро^{ш} презъ Манола Данова, едните предадохъ въ заминатія Ноемврія а другите въ Фезруарія. Нѣколко пѫтя писахъ на Димитра Трайковича дами са отговори затези пары, и да пойска отъ епитропите за упоминатите пары две квитанціи съ церковныя печать и подписите на епитропите, и третя квитанция за 110 гро^{ш}, и дами пиши кому да предамъ тука тія пары, споменахъ му и тва, чи ако гу е страхъ той лично да ми пиши, нека накара другиго да ми напиши; Ето годината приближава никакѫвъ отговоръ неми е далъ до сега.

Едвамъ въ Августа мѣсяца Даскала Иванъ Момчиловъ ми даде едно малко парче бумашка надписана съ две имена безъ печать, чи ушъ пріели 70 гроша безъ да упомянятъ, кой ги е предалъ на Момчилова и за коя церкова са. А 110 гро^{ш} и до сега стоятъ у меня незная и кому да ги дамъ, та даса предадатъ въ реченната церкова Св. Краль Стефана, и да ся получатъ законны квитанціи, та даса испроводятъ въ Тамбовската Губерня въ консисторіята, за да можатъ безъ сомнѣніе да пращятъ постоянно милостиня за тая церовь.

Моля ако да имате тамъ някой кореспондетъ потрудете си даму напишите даса научи добре отъ епитропите далиса пріели чрезъ Момчилова упоминатите 70 гро^{ш}, и презъ Манола Данова 201 грошъ, и ако са ги пріели го да направятъ две отдѣлни квитанвіи на половинъ листь пощенска бумага, и като са подпишатъ епитропите и протопопа да придожатъ и церковныятъ печатъ. Да напишатъ и третья квитанція за 110 гроша, чи да ми ги испроводятъ прѣзъ Васъ или презъ, когото знаятъ, и да ми покажатъ кому да превруча, що са уменя 110 гроша, и съ този си трудъ щема задолжите премного. Ако Вый сами да нямате време да имъ напишите, то моля накарайте Г. Николая Чалики да имъ напиши, само и само даса свѫрши тая работа и азъ да успокоя Г. Сучинкова, да не мысли чи самъ погѫлналъ тези пожертвованны пари. Вамъ за всякога предаденныя.

Х^{ч} Захарія. П. Княжескій.

1464. — Изваждане пари на семинаристъ. Разправии съ отецъ Герасимъ отъ араповския монастиръ. Пак. 54.

Любезнѣйшій ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровичъ!

Мысля да помните, чи когато покойныятъ Х^ч. Софронія отъ хараповскія манастырь, утиди за въ Руссія да сабира доброволна милостыня за доматъ на манастырятъ, заведи съ себя си някого рылски Іеромонаха Отца Герасима, който слѣдъ година време беше са вжрналъ да земи иконата на Св. Недѣля и честныя Кресть, и да ги занесе на Х^ч Софронія. Отецъ Герасимъ като замина презъ Терново дадохъ му два записа, на Христа Колюва, що са учи въ Кіевското Семинаріе да земи въ селото Конушъ отъ Стуяна Колювъ гроша 200 съ лихвата имъ отъ 26 октомврія 1860 отъ 10 за 12 въ годината. Вторыя записъ отъ Игната Колюва тоже въ Конушъ гро^ш 430 отъ 26 октомврія 1860 година съ лихвата имъ до него време.

Като са вржщаше отецъ Герасимъ завъ Россіята замина пакъ презъ Терново 25 Септемврія 1863 година, ими донеси упомянутите записи, съ подписатъ му отдиря назаписите чи пріелъ отъ Христовите братя Стояна и Игната Колюви само по сто гроша отъ двамата 200 гро^ш.

Записите азъ пріехъ засохраненіе у себя си а за 200 гроша молихъ отца Герасима като мини презъ Кіево да ги предаде на Христа Колюви въ Семинаріето за потребностите му. Както ми пиши Христо Колювъ отъ Кіева, Отецъ Герасимъ неминалъ презъ Кіева като утивалъ за Петербургъ, нито пакъ сетня му ги е испратялъ отъ Петербургъ и Казань, нито кога са е вржщалъ отъ Россія, та да мине прѣзъ Кіевъ и да му ги даде, съ едно слово парыте 200 гроша останаха у него и до сега.

Мысля до сега да са е завжрналъ въ Араповскія манастырь, моля повикайтего таземете тези пары отъ него съ лихвата имъ Тжй и отъ Стояна останалите 100 гро^ш. съ лихвата имъ до сега, а за 200 гроша до 186? година 25 Сентябръ Тжй и отъ Игната 340 гроша съ лихвата имъ досега, и отъ 1860 година до 1863, Септемврія 25 лихвата на сички те пары, и като ги сабирети сичките пари ще ми ги испроводите въ групче, за да ги пратя въ Кіево на Христа Колюва за да си купува книги. и друго що му е потребно. Моля ни са отказвайте да направите тва благодѣяніе за тва сирачи Христа Колюва, който послѣ свжршуването накурса Семинарски можи да са посели въ манастырятъ за учитель и проповѣдникъ. Той беше чиракъ на Х^ч Софронія и слугува 2 или 3 години въ манастырятъ, послѣ 2 и повече години сидя при меня въ Захра и Терново и като са приготвы добре Г. Кожевниковъ го испрати въ Кіевъ на казенный счетъ.

Тія пари ги знай и отецъ Макарія въ манастирятъ и другите братія. Азъ като получа парыте, ше Ви испратя и двата записа за да имъ ги предадете Допратети моля приключенното до отца Макарія въ манастырятъ.

Като Ва поздравя заедно съ супругата и дѣцата Ви оставамъ до смерта си сички Вашъ и като братъ.

Рухчукъ — Х^ч Захарія. П. Княжескій.

7 Октомврія 1868 лѣто.

1465. — Пакъ за събиране паритѣ на семинаристъ и за помощитѣ на църква Св. Краль Стефанъ въ София. Пак. 54.

Приято 2 Янн. 1869

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Недавно Ви писахъ презъ Ески-Захра, и Ва молихъ да принудите Любомира презъ нѣмскія консулъ и да земете казенны процентъ за 13 години безъ да го сожелявате; той е млого подобре отъ меня.

Молихъ Ва още, ако си е дошелъ Отецъ Герасимъ отъ Россіята (що беше утишелъ съ Х^ч Софронія, и остана тамъ да сабира Милостыня) да му поискате 200 гроша, що ги е зелъ отъ христовите братя въ село Конушъ, и нее заминалъ

презъ Кіевъ даги даде на Христа а останаха у него и Христо ми пиши да ги зема и да му ги испратя.

Приключихъ Ви и писмо за Араповскія Манастыръ до Отца Макарія, на комуто пишахъ да утиди до Конушъ, и да земи и останалите пары заедно съ лихвата имь отъ Христовыте братя и да ги предаде Вамъ дами ги испроводите, за да му ги испратя до сега нищо ми неписахте за тія работи и незная какво направихте.

Приключалъ Ви бяхъ и друго писмо за братія Михалковичи Софіяліите въ Пловдивъ, и имъ пишахъ да пишатъ въ София и да попытатъ Епитропите въ церковата Св. Краль Стефана, далиса пріели отъ учителя Ивана Момчилова за тая церкова отъ консисторіята гро[ш] 71 и презъ книгопродавеца Манола Данова гроша
201 и Ако са ги пріели да пратятъ две расписки подписани отъ Епитропите, и
272 подтвердены съ церковныя печать. И третя расписка подтвердена като пжрвыте двете за 110 гроша, които са отъ 8 мѣсяца у меня и да ми покажатъ кому да предамъ тези пары. Туй сущото писахъ и Вамъ, и Ва молихъ да пишите на някой Вашъ пріятель въ Софія даса научатъ дали са пріели Епитропите на Св. Краль Стефана тези пары или неса, и ако са ги пріели то защо малчатъ и не пращатъ расписки, та да ги пратими и ный въ Тамбовъ и даса освободиме. Азъ писахъ на Г. Димитра Траиковича 4 пжтя и го молихъ да са научи за тая работа добре, и дами напиши или ако го е страхъ самси да ми напиши, нека да накара другиго дами напиши, и тжй година и повече времи замина, оци неможиме даса извѣстиме далиса пріеха тези пары или ниса.

За тва братски Ви умолявамъ да пожертвовате часокъ времице и дами напишите за сичко и пространничко, и съ тва щема задължите премлого като Ва поздравя вседомовно съ Высоко торжественните праздницы Рождество Христово и нова година, желая Ви радостно да ги посрешните и весело проведете въ новата си кжща заедно съ пріятелите си. Моля поздравете и Г. Чалики и Ходжа Артинаа и прочиите пріятели отъ меня.

Оставамъ до смерта си сички Вашъ и като постаръ братъ.

Рухчукъ Х[и] Захарія П. Княжескій.
21 Декемврія 1868 лѣто

1466. — Семинаристътъ Христо Колйовъ боленъ. Връща се въ отечеството си. Грижи за повторното му заминуване за Киевъ. Пак. 54.

Прията 17 Мая 1869

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х[и] Геровъ!

На писмото Ви отъ 4 Априлія азъ неотговорихъ до сега, защото се чакахъ споредъ обѣщаніето Ви да получа пространно писмо отъ Вази, и да са науча за името на новорожденыятъ Ви сынъ, но незная защо неми писахте?

Мысля да помните за Христа Колюва отъ Хараповскія Монастырь, който бѣше постжпялъ наказенно содержаніе въ Кіевското Духовно Семинаріе и слѣдува до 6-я класъ, оставашему въ Септемврія да постжпи въ Богословскія класъ ислѣдъ 2 годины да свжрши курсъ наукъ и да са вжрни въ Манастыря или въ други градъ да предава и поучава въ церквата. Но засожаленіе здравито му са нарушава, и споредъ совѣтатъ на болничніятъ Докторъ, Семинарското началство го уволнява до Августа мѣсяца да утиди намѣсторожденіето си, за да си поправи здравито и пакъ да са вжрни да свжрши науките си. И споредъ новото постановленіе даватъ му истепендіята до 1 Септемврія. Сега работата е въ тва, че тія парыцы едвамъ кой какъ щему достигнятъ да утиди въ Харапово и Конушъ, но заврждщане неще да му остане нищо.

За тва братски Ва умолявамъ да пріемите родителско участіе въ него и да са постарайте да му саададатъ пары за врждщане отъ Манастырятъ или отъ Пловдивското народно настоятелство, да не бы като няма пары, да остане недоучанъ. А колкото пары му са спомогнятъ кога си свжрши курсатъ и са завжрни да имъ ги заплати напжлно.

Моля въ тва благодѣяніе даму не откажите, ако Ви непозволява политиката на право да дѣйствувате въ Монастырятъ и настоятелството, то побочно сваршете работата както сами благоразсудите лишбы момчето дане остане недоучано, защото народатъ чувствова сега голяма нужда въ такива человѣцы, а най повече въ Духовната наставницы и проповѣдницы.

Азъ возлагамъ сичката грыжа за вржщането му на Васъ, и самъ увѣренъ чи ще му содѣйствувате во всичко за тва и оставамъ спокоенъ. Моля да поздравите отъ меня супругата си и сичките Виши Домашни, и общите ни пріятели но незабравяйте да ми са отговорите за сичко що Ви самъ писалъ и за тва премлого ще Ви бждя благодарянъ и заджлженъ.

Пріимете увѣреніе въ истинната ми любовь и преданность кжмъ Васъ, и не забравяйте старыятъ си пріятель.

Рухчукъ Хᵃ Захарія П. Княжескій.

7 Маія 1869 лѣто.

1467. — Уреждане зимане-даване. Помощь отъ Араповския монастиръ на Захария Княжески. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 29 Августа 1869.

Достопочтеный Господине Захарие,

Послѣ откакъ Ви врьнжхъ тимисюка, что ми бѣхте дали за да му съберж пары-ты отъ покойный О. Контантия, отъ когото не можяхъ нічто да земж и слѣдъ смрьть-тж му не оставаше вече надѣжда да ся земе нѣчто, азъ пакъ не прѣставахъ да дрьнкамь Началство-то на монастыра, въ който той слугуваше, и най-послѣ сполучихъ да земж хилядо грош. (1,000). Нъ тыя пары монастырь-тъ гы дава не за длъгъ на покойный о. Константия, зачтото не ще да познава неговъ длъгъ, направенъ още прѣди да влѣзе въ тоя монастырь, а дава Ви гы, по мое ходатайство, спомоществование за службж тж Ви, что имате направенж на народа, като учитель. Затова трѣбва да ми проводите еднж распискж, какъ приемате чрѣзъ мене хилядо грош. спомоществование отъ народный Араповскый Монастырь Св. Недѣля при Пловдивъ. А за пары-ты пишѣте ми, чрѣзъ кого да Ви гы проводж. И така въ надѣждж за отговоръ оставамь съ истина за Васъ почетъ.

Н. Геровъ.

П. П. Заборавихъ да Ви кажж, че и Г-нъ Цоко Каблешковъ помогнж на тжж работж за Васъ.

Н. Геровъ.

1468. — Киевската семинария дири възпитаника Христа Колйова. Захар. Княжески се готви за другия свѣтъ. Пак. 54.

Прията 31 Янн. 1870.

Рухчукъ 20 Януарія 1870 лѣто.

Млого уважаемыи пріятелю

Г. Найдине Хᵃ Геровъ!

Въ заминалата недѣля Г. Сученковъ получи бумага отъ Кіевското семинарско начялство, което пыта за Васпитанника Христа Колюва отъ хараповскія манастырь Св. Недѣля, какво стана, та са незавжрна да продалжава науките си въ Семинаріята, или ако болеста му непозволява да са вжрни то да увѣдомите въ Кіевъ, за да намѣстятъ друго Бжлгарче на тая вакансія зада не остава празна.

По тая причина Г. Сученковъ ма накара да пиша на Христа Колюва презъ Вази, и да го попитамъ защо неса е вжрналъ до сега, и имали намереніе задаса вжрни, или щеси остане въ манастырятъ за всякога; като му написахъ за сичко подробно и му заповѣдвамъ да на пиши причините на забавата си досега, и ще

можили да са вжрни пакъ въ Кіевъ по руски за въ Семинаріето, а особно и наменя по Бжлгарски за положеніето си и намереніето си занапредъ.

Писахъ му като напиши и си запечата писмата, да ги донесе самичакъ при Васъ, и да Ви раскажи причините на оставането си въ Бжлгарія за да сте извѣстни и Ваша милость.

Приключавамъ Ви за него писмото си и братски Ва умолявамъ незадержно дяму го испроводите съ някой вѣрянъ человѣкь за да са неизгуби, като и той да можи съ време да са отговори на Семинарското началство. Моля когато Ви донесе писмата си заменя да побжрзате по скоричко да ми ги испроводите съ Австрійската поща, зада увѣдомя Г. Сученкова да пиши кадето слѣдва за тая работа.

Азъ Г. пріятелю наченахъ помалко да си губя тѣлесните сили, и като чи скоро ще умря; да е отъ старость невѣрвамь, защото сега стжпихъ въ 60-та година отъ рожденіето си. Но мысля да е отъ млогото ми трудове ощи оть малки возрасть и до сега. Както и да е азъ приготвыхъ и духовното си завѣщаніе. Сичкото си имущество което состои, отъ нѣколко ветхи сюртюцы полусапошки, 1. Дамаджана $17^1/_2$ оки 2 бжклицы, 3 ракіяни пахуря, пушката ми, кучито и 3 котки и нѣколко паницы, каче съ Армея и едно толумче сирени, назначихъ за похороните си, а за споменуване послѣ на тритины 6-тини и 9-тини и за задушите нищо не остана, защото неубычахъ баятъ пары. По тая причина покорнѣйше Ва умолявамь да са потрудите дами расправите що са тамъ книгите за мнимоумрелите и шелководството сь Г. Данова, или настоятелството, колкото са да ги пріематъ отгоря си по 4 гроша екземпляра, ида Ви дадать парыте да ми ги испроводите, и съ тва премлого щема задолжите. А тѣ можатъ да ги продаватъ на открытите читалища и училищни библіотеки поскжпичко, и да оставатъ пары за воспитаніе на сирачета. Моля пріимете въ тва живо участіе и гледайте поскоро даса свжрши тая работа, та да Ви дамъ расписка за пріемането ми. Яветеми ще можемъ ли въ тая весна да тракнимъ кремачето или ще мини още млого време.

Като Ва поздравя вседомовно и сичките наши пріятели оставамъ до смертаси сички Вашъ и като братъ.

Х^ч Захарія П. Княжескій.

1469. — Книги и церковни одежди отъ Росия за Неврокопско и за Рилския монастиръ. Пак. 54

Прието 17 Април. 1871.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Твжрди въ кжсо и препряно време са случихъ, та нема вазможность пространно да Ви напиша за някои наши работи. Само Ви явя чи презъ дене си получихме оть Петербургъ за неврокопски двѣ церкови дрехи и за училището имъ, книги и други сжнджкъ съ христіанско четеніе за рылскіятъ монастырь.

Тжй както отъ тукъ нямаме поща за тія мѣста, то азъ са рѣшихъ да испратя тія писма до Васъ, и братски да Ва помоля, да са потрудите отъ тамъ по заскоричко да имъ ги испроводите, зада додятъ да си пріема дрехите и книгите.

За тая Ваша услуга Богъ невидимо ще Ва вознагради тысяче кратно тукъ и въ небесното царство.

Г. Сученковъ млого зле болянъ и незная дали ще дочака маія и да си утиди на Виліата.

И тай като Ва поздравя вседомовно и пріятелите оставамъ за всякога сички Вашъ и като старъ братъ

Рухчукъ Х^ч Захария П. Княжескій.

4 Априлія 1871 лѣто.

1470. — Частни работи. Книжарски разправии. Пакъ за книгитѣ и церковнитѣ одежди за Неврокопско. Пак. 54.

Любезнѣйшии ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Азъ не постигамъ, какъ съ случи работата, та ма забрави совершенно, и въ толкова време неми писа ниведнашъ, нито са отговори на мои две писма за сестрина Ви синъ, що е дошелъ да тжрски работа (чорбаджія) и неможи да намери, и желаеше даса вжрни за пловдивъ, но немаше за пжтя пары, за тва ма имоли да Ви писахъ съ указія и пощата.

Той живѣе у крещелника Ви Ивана Чорапчіева, само за прехраната си, и тія дни мисли да си тржгни, но неми убади въ кой день ще тржгни.

За Г. Данова Ви писахъ да го приканите да ми заплати по описа що му дадохъ въ Рухчукъ нищо неми написахте за тая работа. Той лани ми представи единъ счетъ отъ 1400 гро^ш за 1859 и 1861 година за книги, що бяхъ зель за въ Захра и Хаскюю, и са бяхъ расправялъ съ солружникатъ му още тогава, като му дадохъ за продадените книги парыте, и предадохъ колкото негови книги имаше у меня, и остана да ми даватъ за моите книги 1280 гроша. Като показахъ на Г. Данова, тая смѣтка писменно; и му оставихъ на книгите що са унего цѣната по 4 гро^ш, обѣщаса щомъ са вжрни въ пловдивъ дами испроводи парыте, но ето че премина година време, нето пары ми прати, нето писмо написа.

Моля като ми получите писмо то да го накарате да свжрши тая смѣтка съ меня, защото неми остава вече време да чакамъ; ако са случи да замини за Узонджово, то като утидите тамъ потрудете са отъ тамъ да свжршите работа, защо то той отъ тамъ като тржгни по панаирите нема скоро да са завжрне, и ще премине млого време, а азъ услабнахъ иможи веки да умря, и тогава сичко пропада.

Неврокопчане показаха голямо небреженіе за книгите си, защо то едва 2 недѣли назадъ пратиха расписка и довѣренность за книгите и Священническите облаченія, и то недонякой търговецъ, но до учителя Боботиновъ, който и незнае какъ да ги пріеми и до кого да ги испроводи и презъ де да утидатъ.

Вчера пристигна Г. Машнинъ отъ Петербургъ, и го попытахъ да ги испроводя до Вази въ Узонджово, и тамъ да ги предадете на някой неврокопски тарговцы и да имъ земите киріята, но Г. Машнинъ като още уморенъ, казами да останятъ за по насетня. За тва и ще ти ги изпроводя по послѣ въ Узонджово или направо за Пловдивъ, както доди по лесно.

Моля да поздравите отъ меня сички те си домашни и нашите тамъ пріятели.

Прилагамъ при тва и едно писмо до Васъ, безъ да зная, кой го е оставялъ у дома и отъ кого е то; и като Ва братски за очно цалуня, оставамъ до гробъ сички Вашъ

Рухчукъ
26 Августа 1871 лѣто.

Х^ч Захарія П. Княжескій

1471. — Положението на казанлъшкия женски монастиръ. Животътъ на калугеркитѣ. Злоупотребление приходитѣ му. Пак. 54.

Рухчукъ 13 Януарія 1872 лѣто.

Любезнѣйшій ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Писмото Ви отъ 3 Януарія азъ получихъ на 12 сущаго, и содержаніето му добре разумѣхъ; но чудно ми е защо нищо не поменувате за писмото ми отъ Захра, на което отвѣта чакахъ тамъ до 24 Октомврія.

Азъ Ви бяхъ забележилъ въ него чи дѣвическія манастырь въ Казанлжкъ зле утива отъ калугерките 2 или 3 дето толкова години са облачаха отъ родни те и родителите си, и слугуваха като робины само за единатъ хлѣбъ оставиха манастырятъ и си утидаха въ миръ. Другите калугерки принудены сами млади души да

ходатъ напазаръ, да си купуватъ вжлна съѣстни припаси, и послѣ да ходятъ даси продаватъ пакъ сами рукодѣліето, и тва ушъ направено тжй временно, като всяка да спечели пары и да си направи дрехи и дакупи що и требовало завъ келіята. Някой си Архимандритъ Петаръ, що гу е пратялъ ушъ Отецъ Доротей да бжди Духовенъ отецъ (человѣкъ на 30 годины) проживя въ манастырятъ имъ десетина дена, и за калугери попъ Митя Граждани те наченаха явно да ропщатъ вжрху имъ, и публично да говорятъ, чи преобжрнали манастырятъ въ сикишхане.

Два пжтя засборъ ходяха въ россіята и пакъ плачатъ чи нематъ пары, а дето ги знаятъ казватъ чи дали пары народныните си за сирмія. които до тва нищо ни са имали, а сега станали добри тарговцы, и капиталисти, а въ школата си учителка нематъ.

Г. Дановъ като заминалъ за Габрово распусналъ слухъ, чи подиръ една недѣля Вый ще замините презъ Казанлжкъ и ще прегледате манастырски те имъ работы. На 25 Септемврія азъ заминахъ, и ги посѣтихъ, и колкото можахъ совѣтувахъ ги да са исправятъ защо то занедобрыятъ имъ вжрвешъ на всѣкадя знаятъ. Азъ пристигнахъ въ захра, и тѣ на 3-я денъ додоха съ Архимандрита, Зиновія и ощи една калугерка, и пойскаха една учителка, пазарихая съ пансіонските членове за 3000 гроша, и на другіятъ день я завлякоха въ Казанлжкъ, сабраха момичата отъ ближните махли и наченаха даги учатъ, съ причина като додите давидите наредено училище съ учена учителка. Вый като недодохте, и азъ са позабавихъ презъ Бургасъ за Варна и Рухчукъ на недѣлята предлагатъ на учителката си само 1500 гро^ш^ защото была млада, а забравили какво са я пазарили съ общината, и тя разумѣваса чи я е срамъ даса вжрни назатъ по неволя са е согласила. А можеть быть да и са умалили ощи хакжтъ до сега или и да са я махнали совсѣмъ задане харчатъ парыте, защото то можатъ да преминятъ съ часословъ и псалтыръ, коитъ имъ са нужни завъ манастырятъ.

Както Зиновія, тжи и Капитолина са пжлни съ лжжа и обманъ, нищо отъ монашеството незнаятъ, съ сестрите варварски постжпуватъ, особенно съ потурчената и сетня побегналата отъ ада тепе отъ можатъ си зада си спасе душата, както казватъ комшійте и даватъ по едно парче хлѣбъ зада не умре гладна Ето какво милосердіе иматъ. Вый като замините отъ тамъ, останете два или три дена и распитайте Костадина Х^чи^ Коолу и учителя Филипа Веліева и други някои лица, и сами прегледайте сестрите и щеса убѣдите въ истинната.

Увѣрявамъ Ва чи Зиновія и Капитолина скоро ще распржснжтъ сичките калугерки и ще разорятъ манастырятъ, който ако имаха колко да е искренность кжмъ человѣчеството можеше да служи за пріютъ набѣдныятъ женска полъ и до сега въ теченіе то на толкова годины можаха да пуснятъ поне 50 учителки въ гите градове и села и да придобіяха отъ себя си учителки замлого полезни рукодѣлія.

Тѣ и съ самите граждане неживѣятъ добре и въ нищо неимъ са покоряватъ, постоянно говоряли, чи манастырятъ е русски за тва и никой неможалъ да имъ ся мѣси въ работите, нито да имъ дири смѣтките, даже и консулите. Споредъ моито мнѣніе гжрбавыятъ само гробатъ го исправя, тжй и тія упоменатите игумени като са усвоили този егоизмъ и самоволіе нищо неможи даги исправи, освѣнъ да са содѣйства дадоди отъ Россія или отъ тукашните манастыры, някоя опытна и въ лѣта калугерка и икономка зада земи управленіето манастырско въ рацете си, а игумениіте да остави въ покой въ нищо да са небжркатъ само дагледатъ за своито спасеніе. Тогава този манастыръ можи нахудой конецъ да соджржа съ доходите 30 или 40 бѣдни и сирачета момичета, а сега колкото пары паднатъ утиватъ. Новягаратъ въ добри одаи и други безполезни работы, а училището имъ нищо и никакво, и калугерките Богъ знае какъ живѣятъ и преминуватъ. Анфилохія даржаха толкова време иступиха подиря му толкова хиляди гроша, тва сжщото щяха да направятъ и съ Архимандрита Петра, но гражданите ги неоставиха. Казвамъ чи за нищо никого непитатъ, кога иматъ нужда тогава са отнасятъ до меня, а не и задруго дето го незнаятъ.

Колкото филоны, стихари, ракавицы Епитафіи (плащаницы). крждстове иматъ лишни продаватъ ги тайно на Х^чи^ Стоенча Х^чи^ Тачовъ Джейлана въ Ески-Захра, за безъ цѣна, а той послѣ ги препродава както знай. Ето въ какво положеніе са работите. Някой си Х^чи^ Еновъ Казанлжчанинъ завѣща съ братята си една кжща наманастырятъ имъ, която струва около 15,000 гро^ш^ съ тва условіе да дадатъ калугер-

ките на 2 те имъ внучки и сестра имъ 3000 гро[ш], на които отъ лихвата да можатъ даса хранятъ тія души, и дали записъ въ Букорешъ. Зиновія и Капитолина, чи подиръ 61 денъ ще броятъ парыте. Заминали 10 или 12 годины тѣ ни една пара не дадоха; Гражданите отнеха кѫщата и я продадоха; Калугерките ми телеграфисаха за тая работа, и азъ писахъ въ Букорешъ на Иванча попъ Алексевъ Х[ч] Енювъ и той ми прати копіето отъ Духовното завѣщаніе набрата имъ и копіето надвата имъ сенетя, ими писа, нека заплататъ калугерките за сирачетата 3000 гро[ш], които като ни испратите въ Букорешъ ще ви пратиме сущата довѣренностъ, и духовното завѣща подтвердено отъ Влашко то правителство и отъ почтенни търговцы, и сенетите имъ, и тогава кѫщата, ще остани навѣчно Манастырско владѣніе, писахъ имъ да ми пратятъ 3000 гроша зада завладѣятъ кѫщата, тѣ са умалчаха, повторихъ но пакъ нищо неотговориха, и кѫщата утиди отъ рацете имъ. Отъ тука са вижда колко праведно и икономически дѣйствуватъ, пожалѣха 3 хиляды гроша, а изгубиха 15 хиляды.

Ако бы да имате време да прегледата счета на двата имъ сбора въ Россія, и колкото частни пожертвованія са минали презъ насъ и Вази отъ Россія, и милостинята, що носятъ Бѫлгари те лятно време похрама и колко то тѣ сами ходятъ та просятъ по Захра, Чирпанъ Ени-Захра и селата имъ то Ви ще видите каква огромна сумма пада, а пакъ налице нищо няма и сестрите укѫсани ходятъ, и няма отъ какво да имъ са направи дрехи, ами сами да работятъ и както знаятъ да спечелятъ пары задрехи. Точно общество безъ глава и управитель.

И тва ми е чудно защо Св. Синодъ или Азіятскіятъ Департаментъ непоручи на близките консули да ги прегледатъ и да имъ ограничатъ дѣйствіята въ безрасудните имъ постѫпки а просто имъ пращатъ пары, ушъ за общежителный Монастыръ и забѣдни и сирачета момичета що са воспитуватъ тамъ а на дѣлѣ ни едно сирачи нямать въ манастырятъ, което да хранятъ и ублачатъ отъ Манастырски ти доходи. Тяхъ непременно требова человѣкъ да ги отдѣли настарна като съ очилата Катерина, и да имъ обиска келиите и дрехите, и давидишъ колко лиры, полове и минцове ще са намерятъ у двете несмысленны и забравени калугерки.

Такива са и мѫшките ни манастыри. Казанлѫчани извадиха отца Рафаила сопотненци отъ Маглишкія Монастиръ, който беше исплатилъ до 35 хиляди гроша Манастырски долгъ, и беше придобилъ овцы и ниви заманастырятъ. Туряха намѣсто него Казанлѫчанина отца Хрисанта, който и себя си неможише да управлява. Намыслялъ безъ да има пары и матеріялъ Семинаріе да направи. Сабори единъ редъ стаи иахѫрите изсѣчи толкова плодовити дарвета, и направи около 40 хиляди гроша долгъ наманастыря и утиди пакъ въ Казанлѫкъ да снима портрети фотографически. Ето какви Духовни отцы иматушки просвѣщаватъ народатъ.

Оная седмица бяхъ писалъ съ Австрійската поща на Г. Николакя Вѫлковъ Чалики, за чивтето си и за пищовитеси що ги бяхъ оставялъ Аманетъ у мехмедя Балабанджіолу, който на 10 Септемврія умирэ, и мойта пушка и пищови са продаватъ намезатъ заедно съ неговите пожитки, имолихъ го, ако Вый сте заминали за Петербургъ, то Той да содѣйствува презъ метесарифина да зематъ отъ Етема налбантина мирахчіята му пушката и пищовите ми и дами ги испроводятъ. Като гледамъ чи нищо не упомянувате въ писмо то си заотъ зарското ми писмо, и за писмото до Г. Н. Чалики мысля тія и двете писма да са пропаднали на пощата или въ Пловдивъ, напиши ми моля зада зная, какъ е работата.

Дунавъ тая година незамрѫзна, само ледъ течеше, но каикчіите ката денъ прекарва хора за Гюргюво и насамъ както идо сега ежедневно минуватъ. Въ Гюргювъ карантина няма както въ рухчукъ. Сега нова заповѣдъ, които отъ Рухчукъ утива завъ цариградъ ще варди карантина въ Варна защото ушъ въ рухчукъ са появила холера и колкото воиска имаше тука испратиса въ шуменъ и терново, ако и никой да не е виделъ ощи холерата въ очите.
Моля приключенното отправете споредъ Адресатъ му то е отъ Москва отъ васпитанницыте тамкашни.

И тѫй като Ва поздравя вседомовно и пріятели те, оставамъ до смерта си сички Вашъ, съ нетарпѣніе чакающи Вашіятъ отвѣтъ и лично то свиданіе.

Х[ч] Захарія П. Княжескій.

1472. — Пращане в. „Дунавъ“. Убийството на Ангела. Пак. 54.

Рухчукъ 7 Априлиям 1872

Друже Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Писмото Ви отъ 4 Априлія едва на седмо пріехъ като излезохъ первы пѫтъ отъ боледуването си, и то беше часа по 5 алатурка за тва немаше време повече да Ви напиша, освенъ да прійскамъ номера на вѣстника Дунавъ и да Ви го испроводя. Аколкото за убиването на Ангела мнозина казвать чи го е ударилъ заптіето, защото въ лицето му намериха и сачми. Писма возмутителни никаква неса е намерило освенъ кондракти за кожи и дружески писма изъ Прага и Табуръ, а сичко прочее е уидурма поганска.

За прочіите случайности можите да са научите отъ вуичаму Г. Пандурски въ Букорешъ.

Сички Вашъ

Х^ч З. П. Княжескій.

1473. — Изпращане церковни и други книги за Търново и Пловдивъ. Пак. 54.

Прията 12 Янн. 1873.

Рухчукъ 12 Декемврія 1872.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Найдине Х^ч Геровъ!

Въ конеца на Августа или въ Септемврія получаха на консулско имя 10 короба съ церковни книги за Г. Петра Стояновича джамджиева книгопродавеца въ Терново. и като доди отъ цензурата чиновникъ да ги прегледа, открихме и кораба съ Вашите книги, който нямаше особянъ ерликъ съ надписъ до Васъ

Като видя Г. Петаръ Стояновичъ вѫтря учебни книги, каза чи той нема въ даденыятъ си реестеръ въ хазяиственното управленіе при Св. Синодъ писаны такива книги а има часослови свѣтчита псалтыри и други церковни и поучителни книги слѣдователно тія книги по ошипка са испратини тука, а неговыя коробъ е осталалъ по пѫтя или е пратянъ тоже по ошипка другаде, и тѫй остави Вашіятъ коробъ въ кунсулато то, а 9 короба си зема. Послѣ тва Г. Мошнинъ писа въ Дипломатическата канцелярія за тая ошипка, а въ тва время и Ваша милость сте писали на Г. Петра Стояновича, чи неговите книги дошле у Васъ, а Вашите у него Г. Петаръ ми прати Вашето писмо да го прочита и предамъ на Г. Мошнина, което и направихъ Г. Мошнинъ ударжа него писмо и ми каза чи ще Ви испратятъ кораба, и ще Ви напишатъ да испроводите на Г. Петра негова коробъ въ Терново. Послѣ тва азъ заболяхъ и около мѣсяцъ неходихъ въ консулатото Мысляхъ, че тези книгиса испратяни. Завчера нарочно доде человѣка на Г. Петра съ второ Ваше писмо, въ което пишите чи дорде Г. Петаръ неиспроводи Вашите книги и Вы нещe испратите неговите книги. Ходихъ та показахъ и тва Ви писмо съ Г. Петровото на Г. Мошнина, и тоймu приказа да Ви отправя книгите и Ви помоля щомъ получите книгиꙑе си, съ сущія кираджія да отправите Г. Петровите книги направо за въ Терново.

И тѫй като исполнявамъ волята на Господаря си, молява да сообщите на Господжря засвѫршуването на тая работа, защото Г. Петаръ е заплатилъ въ консулатото засичките книги още въ Септемврія.

И тѫй като Ва поздравя всеедомовно оставамъ до смерта си Васъ уважающіи

Х^ч Захарія. П. Княжескій.

1474. — Помощь за Рилския монастирь. Какъ да се прибере тя. В. „Независимость“ замѣстилъ „Свобода“ подъ сѫщата редакция. Пак. 54.

Прието 17 Марта 1873.

Любезнѣйшіи ми пріятелю

Г. Наидине Х^ч Геровъ!

Штомъ пролѣтеха 10 мѣсяца отъ какъ са раздѣлихме въ Москва, и въ толкова време неса докара случай да Ви пиша. Едвамъ сега намерихъ причина да Ва повидя писменно.

Презъ денеси Г. Мошнинъ получи отъ Азіятскіятъ Департаментъ увѣдомленіе, чи въ Москва някоя си вдовица Александра Михаилова Мошкова пожертвовала за Рылскія манастыря 200 руб. тамъ же иза женскія 100 руб. сереб. по тая причина Г. Мошнинъ ми поручи да имъ пратя копіе отъ предписаніето и да имъ напиша да пратятъ довѣренности на Г. Мошнина да получи тія пары отъ Москва за да не пращатъ свой человѣкъ за получаването имъ и да правятъ разноски.

Тѫй както немаме направо поща за Рылскія манастыръ, то азъ са принудихъ да го испратя прѣзъ Цариградъ до Васъ, и покорнѣйше да Ви помоля да го препроводите отъ тамъ както знаете ида си земите разноските отъ манастырятъ.

Прилагамъ при тва две писма едно за отца Герасима, що додохме заедно отъ Петербургъ, и друго за воспитаника ми Отца Христа Колюва въ Араповскія манастыръ, моля допратете имъ ги поскоричко, и ако Ви дадатъ писма за меня препроводетеми ги прѣзъ Г. Мошина, и за тва ще Ви бѫдя премного благодарянъ и задолженъ.

Свобода пакъ почна даса издава въ Букорещъ, но подъ названіе независимость, и подъ сушата редакція.

Подлѣ завѫщането си отъ Россія, здравито ми са повреди и азъ въ тая година изведнашъ устаряхъ иси изгубихъ тѣлесните силы, исъ почиване посѣщавамъ консулато то. Послѣдныятъ си зѫбъ извадихъ 8 Ноемврія и сега чакамъ дами израстять новы зѫби. Вѣроятно неща да имамъ счастіе да Ва видя лично още веднашъ, а твѫрди ми са искаше тва лято дадодя до лѫджите идаса повидиме и последни пѫтъ.

И тѫй като Ви братски за очно цалуня, и Ва поздравя вседомовно заедно съ пріятелите оставамъ до смерта си сички Вашъ и като братъ

Рухчукъ Х^ч Захарія. П. Княжескій.
10 Марта 1873 лѣто.

136. ЕГОРЪ ПЕТРОВИЧЪ КОВАЛЕВСКІЙ.

1475. — Потрѣба отъ церковни книги. Отдѣ сѫ ги купували българетѣ. Ходътъ на търговията съ тѣхъ. Пак. 55.

За Церковны книгы.

Дадено Генералу Ковалевскому 23 Марта 1856.

Болгаре совершаютъ Богослуженіе въ своихъ церквахъ по книгамъ, печатаннымъ въ Россіи. Книги этѣ пріобрѣтались ими прежде не легко, при отсутствіи прямыхъ сношеній съ Россіею онѣ должны были пройдти чрезъ нѣсколько рукъ, чтобы дойдти въ Болгарію. Въ слѣдствіе того онѣ обходились втрое и въ четверо дороже противъ первоначальной своей цѣны. Но такъ какъ не имѣлось другаго источника, откуда можно было бы получать церковныя книги на Славянскомъ языкѣ, то Болгаре платили за Русскія дорого, лишъ бы только имѣть ихъ, и не всегда могли получать ихъ въ достаточномъ количествѣ. Трудность доставленія и высокая имъ цѣна были отчасти причиною того, что въ нѣкоторыхъ мѣстахъ высшее духовенство Греческое успѣло ввести въ Болгарскихъ церквахъ Греческій языкъ. Греческія церковныя книги печатаемыя въ Венеціи продавались въ пятнадцать разъ де-

шевле и всегда легко было имѣть ихъ. Болгарскій мальчикъ учащійся Славянской грамотѣ, даже и теперь, платитъ за псалтырь пятдесять піастровъ, тогда какъ греческая псалтырь стоитъ не болѣе пяти піастровъ.

Послѣ войны 1828 и 1829 годовъ, когда установились постоянныя сношенія между Россіею и Турціею, Русскія Церковныя книги сдѣлались нѣсколько дешевле, но все еще были очень дороги. Кругъ необходимыхъ для полной церковной службы книгъ, въ Россіи, по казенной цѣнѣ стоитъ на турецкія деньги до 2000 піастровъ, въ самой же Болгаріи продавался не дешевле 3500 піастровъ, а сумма эта очень значительна для той страны, гдѣ на постройку деревенской церкви со всѣми принадлежностями достаточно отъ 20000 до 30000 піастровъ. Кромѣ того никто не занимался постоянно книжною торговлею, и потому не всегда можно было достать церковныя книги.

Между тѣмъ потрѣбность въ таковыхъ книгахъ съ каждымъ годомъ возрастала, какъ потому, что строилось много новыхъ церквей, такъ и по тому что въ Болгарахъ пробудилось чувство народности, и они начали вводить снова Славянскій языкъ въ церквахъ, изъ которыхъ онъ былъ вытѣсненъ Греческимъ. Но въ это время, т. е. в. 1847 году Турецкое правительство, по пройскамъ недоброжелательныхъ людей, установило цензуру на Русскія книги и предписало ей изъ церковныхъ книгъ вырѣзывать заглавный листъ и всѣ тѣ, на коихъ упоминается имя Государя и членовъ Императорской фамиліи, както въ эктеніяхъ и пр. Такимъ образомъ портили книги совершено. Вскорѣ потомъ правительство совсѣмъ запретило ввозъ въ Турцію Русскихъ церковныхъ книгъ. Съ тѣхъ поръ онѣ привозились секретно чрезъ таможни, гдѣ мѣстное начальство или незнало о существующемъ запрещеніи, или дѣлало послабленіе за деньги. Но привозъ ихъ такими путямн обходился дорого и немогъ производиться въ размѣрахъ удовлетворяющихъ потрѣбности. А съ 1853 года, по случаю войны онъ совершенно прекратился, и требованія на церковныя книги увеличились до того что изъ Болгаріи часто спрашивали, нельзя ли послать нѣсколько круговъ какимъ нибудь путемъ.

Теперь при первомъ извѣстіи о надеждѣ на миръ, нѣкоторые уже собираются выписать значительное количество церковныхъ книгъ къ узунджовской ярмаркѣ, куда съѣзжаются купцы изъ всей Болгаріи. Таковое предпріятіе обѣщаетъ большую выгоду тому, который исполнитъ его теперь, когда надобность въ книгахъ такъ велика; но оно нисколько не облегчитъ пріобрѣтеніе ихъ для Болгаръ. Тотъ, который употребитъ на то свой капиталъ, захочетъ имѣть пользы и чтобы сбыть товаръ поскорѣе и выручить деньги, продасть книги на ярмаркѣ барышникамъ, а они будуть продавать ихъ еще дороже, такъ что церквамъ онѣ достанутся по цѣнѣ, вдвое противъ первоначальной, если не дороже.

Пріобрѣтеніе церковныхъ книгъ можетъ облегчить для Болгаръ Русское Правительство, еслибы оно благоволило доставить возможность продавать ихъ въ Болгаріи показенной цѣнѣ. Для этого достаточно, чтобы онѣ посылались туда на коммиссію. Коммисіонеромъ же можно имѣть или частное лице, или какое нибудь училище Болгарское, подъ непосредственнымъ надзоромъ консульства. А если бы нашлось удобнымъ препровождать книги первоначально въ самое консульство, то изъ онаго завѣдывающій продажею получалъ бы ихъ небольшими партіями по мѣрѣ надобности.

Такимъ образомъ Правительство Русское доставило бы Болгарамъ возможность имѣть церковныя книги во всякое время и по возможно сходной цѣнѣ. Кромѣ того это служило бы къ предупрежденію замысловъ Австрійскаго правительства, по распоряженію котораго печатаются теперь церковныя книгы на Славянскомъ языкѣ для распространенія въ Турціи. Русскія церковныя книги, сдѣлавшись доступными, всегда будуть предпочитаемы всѣмъ прочимъ. Лѣтъ 25 предъ симъ печатались часословцы и псалтыри въ Офенѣ (въ Венгріи) и въ Бузео (въ Валахіи) и продавались въ Болгаріи вдвое дешевле Русскихъ, а теперешніе Бѣлградскіе (Сербскіе) въ шесть разъ дешевле, а все таки Русскіе предпочитаются Болгарами для обученія по нимъ дѣтей чтенію, не смотря на то, что часословецъ Русскій стоитъ вдвое, а псалтырь вчетверо больше годовой платы учителю. Это потому что въ другихъ изданіяхъ замѣчены нѣкоторыя опечатки, оттого ихъ покупаютъ только въ крайныхъ случаяхъ. Изъ Русскихъ книгъ предпочитаются Кіевскія.

Мѣстомъ продажи церковныхъ книгъ нужно выбрать городъ, который имѣлъ бы сношенія также съ Македоніею равно населенною Болгарами.

1476. — Прѣдаватъ се двѣ писма въ прѣводъ и оригиналъ. Лошото и окаяното положение на българетѣ. Пак. 55.

Его Прев-ву Егору Петровичу Ковалевскому.

Милостивый Государь

Егоръ Петровичъ!

Ваше Превосходительство благоволили выразить столь живое участіе къ судьбѣ нашего Болгарскаго народа, что я не только осмѣливаюсь, но поставляю себѣ священнымъ долгомъ подвергнуть при семъ Вашему благосклонному усмотрѣнію два письма въ подлинникахъ съ переводомъ на Русскій, полученныя мною на дняхъ, одно изъ Букареста, другое изъ среди Болгаріи, свидѣтельствующія о настоящемъ бѣдственномъ положеніи страны и нашего народа. Первое изъ нихъ наполненное горестными фактами, составлено въ Букарестѣ Болгарами, по живымъ извѣстіямъ, доходящимъ до нихъ съ купцами, пріѣзжающими туда по торговымъ дѣламъ, равно и съ принужденными бѣглецами изъ Болгаріи. На этомъ письмѣ, не значится подписей изъ опасенія причинить большее зло уже пострадавшимъ личностямъ, въ случаѣ еслибы оно не достигло своего назначенія. Но я былъ особо увѣдомленъ о томъ, что таковое ко мнѣ отправляется.

Второе не приводя ни одного факта, исполнено горестныхъ чувствъ истиннаго страданія; чувствъ, которыя даютъ ясныя понятія о страшномъ положеніи въ которомъ находятся и пишущій и всѣ окружающіе его наши братья. Подъ этимъ письмомъ значится подпись Димитрій Драгановъ, но подъ этимъ вымышленнымъ именемъ я узнаю извѣстное мнѣ лице, которое скрывается изъ подобнаго же вышеобъясненнаго опасенія быть жертвою несчастной случайности.

Это послѣднее письмо, какъ выраженіе души, какъ слѣдствіе страданіи не требуетъ подкрѣпленій. Въ удостовѣреніе же дѣйствительности фактовъ, приведенныхъ въ первомъ, долгомъ считаю представить у сего Вашему Превосходительству доставленный мнѣ при этомъ же письмѣ № Цареградскаго Вѣстника, наполненнаго подобными же плачевными извѣстіями. Въ одномъ этомъ № объявлено о цѣлыхъ десяткахъ грабежей, обирательствѣ и убійствъ. Въ немъ же жалуются на мѣстныя начальства, которыя, и послѣ обнародованія гатти-гумаюна, не принимаютъ въ уваженіе жалобъ христіанъ противъ злодѣевъ, если онѣ не подкрѣпляются свидѣтельствомъ Турокъ.

Наконецъ поставляю себѣ обязанностію доложить Вашему Превосходительству, судя по письмамъ получаемымъ отъ моихъ соотчичей Болгаръ, духъ Болгарскаго народа, среди теперішнихъ ужасовъ, подкрѣпляется однимъ упованіемъ въ сочувствіе Россіи и въ скорую опору ея покровительства.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ и совершенною преданностью честь имѣю быть,

Милост. Госуд.
Вашего Превосх.
Покорн. слуг.

С. Петербургъ
14-го Іюня 1856.

1477. — Прѣводъ на писмото, което описва положението на българетѣ слѣдъ Кръмската война. Пак. 55.

Почтенный и дорогой мой пріятель

Г. Найденъ!

Желаю, чтобы мое письмо нашло тебя въ добромъ здоровьѣ. Если угодно тебѣ знать объ насъ, то скажу, братъ, что мы, по волѣ Божіей, обрѣтаемся еще въ живыхъ, но какъ мы живемъ и что страдаемъ отъ нашихъ проклятыхъ тирановъ, того ни разсказать ни описать нельзя. Не довольно того, что обирали и убивали насъ въ послѣдніе три четыре года, а еще и теперь, когда слышно, что миръ заключенъ, все ненаходимъ для себя мѣста, и не проходитъ день, чтобы не потерять кого нибудь изъ нашихъ-братьевъ въ нашемъ округѣ. Турки и прежде были скверны для насъ Болгаръ, но теперішныя ихъ жестокость и звѣрство неисказаны. Съ тѣхъ поръ, какъ обнародованъ новый гатти-гумаюнъ, они пришли въ совершенное

бѣшенство и уже открыто грабятъ и убиваютъ, безчестятъ и оскорбляютъ не только нашихъ женъ и дѣтей, а что всего жалостнѣе и несносно для насъ, ругаются надъ нашею святою вѣрою и надъ нашими церквами. Тяжелыя и искусительныя времена настали для насъ, братъ Найденъ. Страшно и подумать о томъ, что будетъ съ нашимъ народомъ, если Богъ не сжалится надъ нимъ и не пошлетъ сильнѣйшей руки сокрушить эту свирѣпую ярость Турокъ, которые были и всегда будутъ врагами нашей православной вѣры. Мы въ недоумѣніи что дѣлать и куда дѣваться. До войны мы имѣли отднихъ только притѣснителей Турокъ а теперь для того, чтобы эти притѣснители могли еще больше угнетать насъ, призвали на помощь Французовъ и Англичанъ. Посланники и консула этихъ неправославныхъ западныхъ государствъ безпрестанно видятъ безчеловѣчныя дѣла и поступки Турокъ съ нами, но знать не хотятъ ни о чемъ: сидятъ себѣ въ Константинополѣ какъ ослы и вмѣстѣ съ турками наслаждаются, смотря на муки и страданія православныъ христіанъ. Нашъ Болгарскій народъ никогда не ожидалъ отъ этихъ мерзкихъ латинцевъ ничего хорошаго, но никогда и не думалъ, чтобы они были съ такими безчувственными сердцами какъ Турки. Въ нынѣшней войнѣ Болгаре совершенно увѣрились въ недоброжелательстѣ ихъ. Въ Султанскомъ гатти-гумаюнѣ сказано, что христіанамъ даются тѣже права, какія имѣютъ Турки. Нашъ Болгарскій народъ знаетъ, что наши соплеменные и едновѣрные братья Русскіе, сокрушившіе, такъ молодецки могущество Турокъ, всегда отъ всего сердца желали намъ добра и при каждомъ случаѣ заставляли Турокъ давать нѣкоторыя права христіанамъ. Такъ и теперешній гатти-гумаюнъ изданъ Султаномъ не по его волѣ, не по желанію лукавыхъ латинцевъ, а по настоятельному требованію Благочестиваго Русскаго многолюбимаго нами Царя. Богъ да упокоитъ Его Отца, который поднялъ эту войну за насъ, а нынѣшному царю Александру да дастъ здоровье и крѣпость сокрушить совсѣмъ Турецкую и Латинскую силы.

Но при всемъ томъ, какъ выше сказано, у насъ теперь огонь горитъ, одна только надежда и есть, что, когда будетъ Русскій посланникъ въ Константинополѣ, онъ настоитъ, чтобы дали намъ покой. Мы, какъ ты самъ знаешь, увѣрены въ томъ, что если Русскій Царь узнаетъ о нашихъ страданіяхъ, то иначе заговоритъ съ Султаномъ. Да, мы увѣрены что Онъ любитъ нашъ народъ. Посему какъ ты теперь находишься въ Его столицѣ, то нельзя ли какъ нибудь довести до свѣдѣнія Его о нашихъ невыразимыхъ страданіяхъ. Очень хорошо будетъ, если ты похлопочешь и найдешь возкожность сдѣлать это. Мы твердо увѣрены въ томъ что тогда Царь прикажетъ кому слѣдуетъ, чтобы не мучить насъ.

Невозможно описать тебѣ, какія убиства, грабежи, всякаго роду угнетенія и несправедливости, совершаются Турками надъ нашимъ народомъ по дорогамъ, селамъ и городамъ. А если хочешь знать кое что изъ нихъ, загляни въ константинополскіе журналы на всѣхъ языкахъ Турецкомъ, Греческомъ, Болгарскомъ, Армянскомъ. Хотя въ нихъ и не описывается все что дѣлается внѣ столицы, при всемъ томъ они наполнены подобными извѣстіами.

До свиданія и проч.

1478. — Иска се покровителство за Костадина Геровъ и за Теодора Запряновъ. Има мнозина да искатъ да се учатъ въ Русия. Какви условия да имъ се наложатъ. Пак. 55.

Его Прев-ву Егору Петровичу Ковалевскому

Милостивый Государь
Егоръ Петровичъ!

Ваше Превосходительство изволите принимать столь живое участіе въ судьбѣ нашего Болгарскаго народа, что я осмѣливаюсь обратиться къ Вамъ со все покорнѣйше просьбою принять подъ свое благодѣтельное покровительство двухъ молодыхъ Болгаръ, пріѣхавшихъ въ Россію для окончанія своего образованія.

Одинъ изъ нихъ, Константинъ Геровъ, мой родной братъ. По удаленій моемъ изъ Филиппополя по случаю войны, онъ завѣдывалъ въ продолженіи трехъ лѣтъ извѣстнымъ Вашему Превосходительству Болгарскимъ училищемъ Св. Кирила и Ме-

ѳодія, а теперь готовится поступить въ Московскій университетъ на стипендіи Болгарина Денкоглу.

Второй, Ѳеодаръ Запряновъ, воспитанникъ упомянутаго заведенія. Онъ посланъ ко мнѣ жителями города Хаскіой, чтобы пристроить его въ Москвѣ для обученія на ихъ иждивеніи съ условіемъ по окончаніи курса наукъ быть учителемъ въ этомъ городѣ. По своимъ познаніямъ онъ долженъ поучиться сперва въ гимназіи, чтобы приготовиться для поступленія въ университетъ.

Оба они, и преимущественно первый, знаютъ Рускій языкъ столько, чтобы понимать, но не привыкли еще изъясняться на немъ; кромѣ того учились не по програмѣ принятой въ Русскихъ гимназіяхъ. Посему затрудняются держать экзаменъ безъ предварительнаго приготовленія, хотя по своимъ познаніямъ, они въ состояніи слѣдовать первый въ университетѣ, а второй въ одномъ изъ высшихъ классахъ гимназіи и желаютъ, что бы было позволено имъ слушать лекціи въ качествѣ вольнослушателей въ теченіе настоящаго академическаго года.

При семъ долгомъ считаю доложить Вашему Превосходительству, что еще и другые молодые Болгаре изъ воспитанниковъ училища Св. Кирила и Меѳодія желаютъ пріѣхать въ Россію для усовершенствованія себя въ наукахъ въ высшихъ учебныхъ заведеніяхъ, но они не имѣютъ собственныхъ средствъ и убѣдительнѣйше просятъ меня чрезъ моего брата указать имъ къ кому обратиться съ просбою о полученіи пособія для достиженія желаемой цѣли. Я бы желалъ быть полезнымъ этимъ молодымъ людямъ не только потому, что они первоначально были моими воспитанниками, но еще больше потому, что они по полученіи университетскаго образованія будутъ весьма полезными народу Болгарскому, въ особенности если при доставленіи имъ возможности учиться, будетъ поставлено имъ въ обязанность, по окончаніи курса наукъ, возвратиться непремѣнно въ Болгарію. Посему и осмѣливаюсь всепокорнѣйше просить позволить мнѣ по возвращеній въ Филиппополь сказать имъ, чтобы они обратились къ Вашему Превосходительству съ просьбою объ этомъ. Здѣсь они могутъ въ теченіе однаго или двухъ лѣтъ приготвиться для поступленія въ университетъ.

Съ глубочайшимь почтеніемъ и совершенною прѣданностью честь имѣю быть, Милостивый Государь.

С. Петербургъ Н. Геровъ.
11-го Сентября 1856.

1479. — Геровъ е назначенъ да иде право въ Цариградъ. Василчиковъ го спира въ Одеса да уредятъ Българското Настоятелство, и да иде по напрѣдъ въ Пловдивъ. Съвѣтъ да приматъ рускитѣ консули българе за свои подданници. Стихотворение за коронацията. Пак. 4.

Милостивый Государь,
Егоръ Петровичъ!

Исполняя приказаніе Вашего Превосходительства, я сообщилъ Князю Виктору Илларіоновичу о данномъ мнѣ Вами назначеніи и просилъ его приказаній. По распоряженію Его Сіятельства мнѣ даны въ Одессѣ порученія, по которымъ я долженъ ѣхать прежде въ Филиппополь и потомъ въ Константинополь. Полагаю, что это сообщено Вашему Превосходительству и потому не считаю необходимымъ распространяться.

При семъ долгомъ считаю сообщить Вашему Превосходительству, хотя краткій, выводъ изъ своихъ наблюденій относительно расположенія умовъ у Болгаръ, проживающихъ въ Княжествахъ. Сочувствіе къ Россіи теперь сильнѣе прежняго. Всѣ увѣрены, что послѣдняя война была предпринята Росіею на пользу Православнаго населенія Турціи; всѣ полагаютъ что она положила бы конецъ страданіямъ христіанъ подъ игомъ Туркомъ, если бы не вмѣшались западныя державы. Война эта, какъ будто доказала Болгарамъ справедливость ихъ мысли, что они только отъ Россіи могутъ ожидать облегченія участи своего народа, и потому надежды ихъ на Русскихъ возрасли еще больше. Прежде они надѣялись, такъ сказать, безотчетно, а теперь каждый старается дать себѣ отчетъ въ своихъ надеждахъ и ищетъ утвер-

дить ихъ на чемъ нибудь. Посему съ жадностью распрашиваютъ о томъ, какую политику въ отношеніи къ нимъ будетъ слѣдовать въ будущемъ Россія. Все, что пишется въ журналахъ о Россіи, они перечитываютъ и объясняютъ, иногда даже довольно натянуто, лишь бы вывести что нибудь сообразное съ своими предположеніями. Всѣ увѣрены, что скоро будетъ опять война, для достиженія того, чему теперь западныя державы помѣшали исполниться.

При такомъ расположеніи умовъ Болгаре, проживающіе въ княжествахъ, теперь болѣе прежняго расположены быть полезными своимъ единоплемянникамъ за Дунаемъ, содѣйствуя ихъ образованію и вообще улучшенію ихъ быта. Но, къ сожалѣнію, тѣ изъ нихъ, которые имѣютъ больше средствъ къ этому и пользуются нѣкоторымъ вліяніемъ, стѣсняются въ своихъ дѣйствіяхъ тѣмъ, что они подданые иностранныхъ державъ, представители которыхъ сочувствіе къ задунайскимъ Болгарамъ ставятъ имъ въ вину и всячески мѣшаютъ ему. Къ несчастію, Болгаре и въ княжествахъ не имѣютъ другаго поприща и должны заниматься исключительно торговлею, а для безпрепятственнаго веденія своихъ торговыхъ дѣлъ они принуждены принимать подданство иностранныхъ державъ, чтобы пользоваться покровительствомъ ихъ консуловъ, потому что здѣсь купецъ Турецкоподданный и изъ туземцевъ нисколько не обезпеченъ. Консула всѣхъ державъ находили свою выгоду въ этомъ и за деньги дѣлали своими подданными всѣхъ, кто только желалъ этого, а правительства ихъ признаютъ этихъ новыхъ подданныхъ, чтобы чрезъ нихъ распространять свое вліяніе. Только Русскіе консула не дѣлали этого и такимъ образомъ лучшіе изъ Болгаръ, которые могли послужить вѣрнѣйшимъ проводникомъ вліянія Россіи, чего и сами желали, принуждены для огражденія хоть личныхъ своихъ выгодъ принимать подданство другихъ державъ и по неволѣ дѣлаться проводникомъ ихъ вліянія. Иначе они не могутъ поступать, когда Турецкіе подданые и туземцы не имѣютъ никакой поддержки и не находять суда и расправы нигдѣ. Всѣ спрашиваютъ, почему Русскіе консула не даютъ Русскаго подданства никому, когда консула прочихъ державъ дѣлали своими подданными не только изъ Турецкихъ подданныхъ и изъ туземцевъ, но и всякаго, кто заплотитъ нѣсколько червонцевъ, такъ что переходъ отъ однаго подданства въ другое здѣсь дѣло, самое обыкновенное. Мало того, прикащики и товарищи здѣшныхъ купцовъ изъ Болгаръ, принявшихъ иностранное подданство, торгуютъ на правахъ иностанныхъ подданныхъ въ городахъ Турціи, гдѣ они родились и проживали безвыѣздно, оставаясь Турецкоподданными. Таковыхъ прикащиковъ имѣетъ между прочимъ Галацкій купецъ, Аврамовичъ, Болгаринъ изъ Сищова, Австрійскій подданный, о чемъ онъ самъ мнѣ говорилъ. На имя Русскихъ подданныхъ братьевъ Евлогія и Хиста Георгьеви производять торговлю дяди и товарищи ихъ Пулевы, бывшіе нѣкогда ихъ господами и теперь одни изъ самыхъ важныхъ купцовъ въ Филиппопольскомъ округѣ. Всѣ надѣются, что въ будущемъ и Русскіе консула будутъ принимать въ Русское подданство желающихъ поступить въ оное. Нѣкоторые изъ Букурестхихъ Болгаръ высказали уже на словахъ свое мнѣніе по этому дѣлу Евгр. Ром. Щулепникову. Надѣются, что съ пріѣздомъ Коммиссара это будетъ разрѣшено. Всѣ интересуются этимъ и съ нетерпѣніемъ ожидаютъ, чтобы оно осуществилось. Тогда многіе изъ разныхъ подданныхъ перейдутъ въ Русское подданство, и покровительствуемые Русскими консулами, не будутъ стѣсняться мѣстнымъ начальствомъ, которое также не благопріятствуетъ проявленію Болгарской народности, а постараются быть полезными своему народу.

Другой вопросъ, которымъ Болгаре интересуются и о чемъ безпрестанно спрашиваютъ, это увеличеніе числа Русскихъ консульствъ въ Турціи. Всѣ одинаково считаютъ это необходимымъ какъ для оказыванія покровительства христіанамъ, такъ и дла парализированія вліянія и происковъ агентовъ западныхъ державъ.

Я имѣлъ честь показывать Вашему Превосходительству стихотвореніе на Болгарскомъ языкѣ, которое, исполненый чувствами благовѣнія къ ГОСУДАРЮ ИМПЕРАТОРУ за благодѣянія оказываемыя ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ народу Болгарскому, написалъ по случаю священнѣйшяго коронованія ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА. Здѣшніе Болгаре, прочитавъ это стихотвореніе, нашли въ немъ выраженіе чувствъ цѣлаго народа и напечатали его. Посылая черезъ ИМП. Генеральное Консульство сорокъ екземпляровъ сего стихотворенія, честь имѣю всепокорнѣйше просить Ваше Превосходительство благоволить раздать господамъ, которые принимаютъ участіе въ судьбѣ Болгарскаго народа. При стихотвореніи прилагаю также подстрочный переводъ его

на Русскій языкъ и еще другой свитокъ изъ нѣсколькихъ екземпляровъ его, который покорнѣйше прошу приказать переслать въ Москву профессору Бодянскому.

Черезъ два дня я уѣзжаю изъ Букареста. Нужнымъ считаю остановиться въ Русчукъ на день или на два, чтобы узнать что за человѣкъ Полякъ Докт. Калицкій, который публиковалъ въ Болгарской газетѣ объ открытіи гимназіи и дѣв. панс. въ этомъ городѣ.

Такъ какъ я не поѣхалъ прямо въ Константинополь, то отношеніе Азіатскаго Департамента къ Господину Посланнику за № 2667 со вложенными 7 полуимп. 1 руб. 88 коп. которыхъ везъ съ собою, передалъ Г. Сов. Ивановскому въ Одессѣ для пересильки по назначенію.

Съ чувствомъ глубочайшаго уваженія и совершенной преданности честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Превосходительства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

Букарестъ
8 Декабря 1856 г.

1480. — За централното училище въ Пловдивъ. Пак. 4.

Милостивый Государь,
Егоръ Петровичъ!

Долгомъ считаю довести до свѣдѣнія Вашего Превосходительства, что я былъ задержанъ въ Одессѣ дольше чѣмъ предполагалъ. Это было по приказанію Его Сіятельства Князя В. Ил. Васильчикова и Преосв. Инокентія, которые задержали меня для доставленія свѣдѣніи при преобразованіи Болгарскаго настоятельства въ Благотворительное общество.

По распоряженію Князя я долженъ изъ Букареста поѣхать предварительно въ Филиппополь и потомъ въ Константинополь. Это потому, чтобы условиться съ жителями Филиппополя о томъ, какимъ образомъ изъ училища Св. Кирилла и Меѳодія образовать центральное учебное заведеніе для образованія учителей и священниковъ и если для сего нужно будетъ содѣйствіе посланника, то въ Константинополѣ изложить ему дѣло и просить его принять участіе.

При этомъ поручено мнѣ собрать нужныя свѣдѣнія для соображеній при будущихъ дѣйствіяхъ общества.

Чтобы исполнить возложенное на меня порученіе, я не успѣю быть въ Константинополѣ раньше какъ черезъ два мѣсяца. Посему нужнымъ счель отношеніе Аз. Департ. къ Господ. Посланнику въ Константинополь за № 2667, со вложеніемъ семи полуимперіяловъ и 1 руб. 88 коп. порученное мнѣ для доставленія, передать г-ну Статскому Совѣтнику Ивановскому для пересылки прямо въ Константичополь.

1481. — Подробно изложение борбата на Н. Герова съ Хрисанта и съ гърцитѣ въ Пловдивъ. Пак. 4.

Одесса 9-го Мая 1857 г.

Его Прев-ву Егору Петровичу
Ковалевскому, etc. etc. etc.

Милостивый Государь,
Егоръ Петровичъ!

Ваше Превосходительство благоволили послать меня въ ИМПЕРАТОРСКУЮ Миссію въ Константинополь для назначенія агентомъ въ Филиппополь, чтобы тѣмъ доставить мнѣ возможность трудиться на ползу своего народа. Въ признательности за милостивое вниманіе ко мнѣ, я долгомъ счелъ доложить Вашему Превосходительству, что возвращеніе мое въ Филиппополь будетъ непріятно недругамъ Болгаръ, а поступленіемъ на службу въ вѣдомствѣ Миссіи Константинопольской я поставлю себя въ невыгодное положеніе въ отношеніи противникамъ. Я предвидѣлъ

это, зная, что митрополитъ Филиппопольской Хрисанѳъ съ своими единомышленниками не терпитъ меня за то, что я былъ виновникомъ основанія Болгарскаго училища Св. Кирилла и Меѳодія въ Филиппополѣ, а самъ онъ имѣетъ покровителя въ Миссіи. Ваше Превосходительство признали мои опасенія неумѣстными, потому, что обстоятельства теперь измѣнились и у недоброхотовъ отнята возможность вредить.

Пользуясь даннымъ мнѣ въ Одессѣ порученіемъ, я поѣхалъ прежде въ Филиппополь, чтобы на мѣстѣ узнать, въ какомъ видѣ агенство можетъ быть полезнымъ для предположенной цѣли Къ несчастію, случилось мнѣ пріѣхать туда въ то время, когда митрополитъ, отъ досады что не удалось ему осуществить свои замыслы противъ паствы, обвинилъ Болгаръ передъ правительствомъ, что будто они волнуются и требуютъ введенія въ управленіе какого-то новаго французскаго порядка. Признаный виновнымъ въ клеветѣ, митрополитъ, чтобы оправдать себя, увѣрялъ генералъ-губернатора Адріанопольскаго, пріѣхавшаго въ Филиппополь въ слѣдствіе доноса Его Выс. Преосв.. что будто я внушилъ Болгарамъ подозрѣніе противъ благонамѣренности его и составилъ противъ него оппозицію, которою онъ былъ вынужденъ сдѣлать доносъ на нихъ. Митрополитъ обвинялъ меня въ томъ, что происходило до моего пріѣзда и къ чему я вовсе не подавалъ повода. Генералъ-губернаторъ не спросилъ справедливы ли обвиненія или нѣтъ, а приказалъ пригласить меня удалиться изъ Филиппополя.

Я былъ вынужденъ просить покровительства Миссіи для оправданія себя. Его Высокопревосходительство, Господинъ Посланникъ, признавъ меня обиженнымъ, предложилъ, въ удовлетвореніе за причиненное мнѣ оскорбленіе возвратиться въ Филиппополь съ офиціальнымъ характеромъ. Такъ какъ нужно получить хоть какое нибудь удовлетвореніе, потому что въ противномъ случаѣ произойдетъ невыгодное измѣненіе въ мнѣніи туземцевъ о Миссіи, а другаго удовлетворенія необѣщали, кромѣ упомянутаго, то я не согласился на убѣжденія друга и покровителя митрополита отказаться отъ возвращенія въ Филиппополь.

Дѣло пошло въ ходъ. Съ тѣхъ поръ прошло цѣлыхъ два мѣсяца, и ничто не сдѣлано. Турки признали клеветою возведенныя на меня обвиненія, а Миссія не пользуется этимъ, чтобы оправдать меня, какъ будто въ самомъ дѣлѣ я виноватъ. И все это дѣлается такъ потому, что я Болгаринъ и имѣлъ несчастіе посвятить себя дѣлу образованія своего народа, что Греки ставятъ намъ въ преступленіе.

Митрополитъ и приверженцы его торжествуютъ, что, по выраженію ихъ, успѣли выгнать Болгарина, котораго и до войны желали удалить изъ Филиппополя но не могли сдѣлать это по причинѣ Русскаго его подданства, такъ какъ тогда Русскіе консула имѣли сильное вліяніе въ Турціи. Напротивъ Болгаре думали, что и теперь не останется безъ наказанія такой поступокъ противъ Русскаго подданнаго, котораго Миссія по ихъ понятіямъ, не по одной причинѣ Русскаго подданства должна покровительствовать. Проволочка дѣла утверждаетъ первыхъ въ мысли, что Русскихъ консуловъ нечего бояться теперь, и производитъ невыгодное измѣненіе въ мнѣніи вторыхъ о Россіи, въ ущербъ ея вліянія.

Болгаре, не имѣя возможности избавиться отъ митрополита, доводящаго ихъ до отчаянія своимъ поведеніемъ въ отношеніи къ нимъ, потому что его поддерживаютъ Патріархъ и Синодъ, надѣются, что Миссія избавитъ ихъ отъ него, такъ-какъ генералъ-губернаторъ Адріанопольскій при свидѣтелямъ говорилъ, г-ну Управляющему Генеральнымъ Консульствомъ, что Его Высокопреосвященство оклеветалъ меня. Напротивъ митрополитъ увѣренъ и увѣряетъ и другихъ, что по его желанію меня удерживаетъ Миссія въ Константинополѣ и не пуститъ возвратиться въ Филиппополь, Болгаре основываютъ свои надежды на томъ, что Его Свѣтлость, князь Меншиковъ, въ бытности своей въ Константинополѣ, узнавъ о поведеніи этого митрополита, требовалъ, чтобы онъ былъ смѣненъ, и патріархъ не могъ отказать ему. Но митрополитъ не безпокоится, потому другъ и покровитель его, успѣвшій тогда увѣрить князя въ его невинности, съумѣетъ и теперь расположить Миссію въ его пользу.

Видя, что дѣло не подвигается впередъ, между тѣмъ время проходитъ даромъ, и я, не получая ничего ни откуда, сталъ нуждаться въ средствахъ для пропитанія, я просилъ Г-на Посланника уволнить меня, чтобы пойдти искать себѣ занятія для пропитанія. Его Выс-превосх. не отпустилъ меня, полагая, что успѣетъ отправить агентомъ въ Филиппополь.

Я затрудняюсь принять эту должность, во первыхъ потому, что, при офиціальномъ характерѣ, мнѣ нельзя будетъ принимать открыто участіе въ дѣлѣ образованія Болгаръ, чему я сначала посвятилъ себя и желаю и въ будущемъ заниматься имъ, и Ваше Превосходительство поставили мнѣ это въ обязанность; во вторыхъ потому, что жалованье агента, 500 рубл. при нынѣшней дороговизнѣ и въ половину недостаточно, а мнѣ, вопреки предположеніямъ, нельзя будетъ заниматься ничѣмъ другимъ, чтобы выручать еще что нибудь; наконецъ и главнѣйше потому, что возвращеніе въ Филиппополь съ офиціальнымъ характеромъ не будетъ прощено мнѣ тѣми, которые теперь противятся этому. Но надобно спасти честь Русскаго имени въ глазахъ туземцевъ, чтобы поддержать въ нихъ выгодное мнѣніе о сочувствіи къ нимъ Русскихъ и потомъ спасать себя. Посему я рѣшился претерпѣть всѣ невыгоды: откажусь отъ занятій на пользу своего народа, возьму въ долгъ деньги, чтобы поѣхать въ Филиппополь въ такомъ видѣ, какъ, по понятіямъ туземцевъ, слѣдуетъ Русскому консулу. Но останусь въ должности агента два или три мѣсяца и потомъ подамъ въ отставку прежде чѣмъ подвергнусь мщенію, и съ честію уѣду изъ родины на всегда. Я докладывалъ Г-ну Посланнику, что могу поѣхать въ Филиппополь въ качествѣ агента только на нѣсколько мѣсяцевъ, чтобы возстановить общественное мнѣніе въ пользу Россіи.

Такимъ образомъ вмѣсто того, чтобы получить возможность быть полезнымъ своимъ соотечественникамъ, я лишаюсь возможности даже жить среди ихъ. Прежде можно было, не доводя дѣла до Миссіи, уладить его въ Адріанополѣ такъ, чтобы оттуда возвратиться въ Филиппополь: съ турками все можно дѣлать. Теперь для полученія снова возможности жить постоянно на родинѣ, въ моемъ распоряженіи остается одно средство отказаться отъ Русскаго подданства, что я, принявшій оное изъ иностранцевъ, по закону, имѣю право сдѣлать. Но я не рѣшусь на это, чтобы не уничтожить разомъ все, что дѣлалъ въ продолженіе многихъ лѣтъ для поддержанія въ своихъ единоплеменникахъ выгоднаго мнѣнія о Россіи, и обреку себя на изгнаніе изъ отечества. Вашему Превосходительству трудно будетъ понять какъ доведенъ я до такой крайности, и я бы не осмѣлился писать о себѣ; но, видя, что всѣ дѣла, касающіяся Болгаръ, идутъ не лучше моего, долгомъ счелъ, для оправданія своихъ единоплеменниковъ, предупредить, чтобы потомъ не говорилось, что намъ дѣлаютъ добро, но мы не умѣемъ пользоваться имъ, и если дѣлаю это некстати, то всепокорнѣйше прошу великодушно извинить меня.

Въ ожиданіи окончанія моего дѣла, я пріѣхалъ на нѣсколько дней въ Одессу.

Съ чувствомъ глубокаго уваженія и совершенной преданности честь имѣю быть.

1482. — Стѣснено материялно положение на Герова. Мѣстното понятие за консулъ и агентъ. Молба за уголѣмение заплатата. Пак. 54.

Его Прев-ву Г. Ковалевскому.

Филиппополь, 23 Ноября 1860 г.

М. Г.

Егоръ Петровичъ,

Благосклонность Вашего Превосх-ва ободряетъ меня, изложивъ мое стѣсненное положеніе, ходатайствовать о милостивомъ улучшеніи его въ видахъ пользы самой службы.

Въ провинціи ни мѣстныя власти, ни народъ, не понимаютъ различія между значеніями консула и консульскаго Агента и требуютъ соблюденія одинаковыхъ этикетовъ въ образѣ жизни обоихъ. Съ моей стороны, усердствуя служить успѣшно и Императорскому правительству и моимъ соплеменикамъ, между которыми поставленъ, но получая только 1200 руб. содержанія, въ томъ числѣ на квартиру и переписку; я не щадилъ ни своихъ маленькихъ средствъ, ни другихъ большихъ доставленыхъ мнѣ женитьбою; и не смотря на это не осмѣлился бы еще безпокоить Ваше Превосх-во, еслибы одно обстоятельство внѣ моей воли не причинило мнѣ разомъ потерю почти половины моего годоваго жалованья и на будущее время лишаетъ меня трети онаго.

Курсъ серебрянаго рубля былъ въ 26 піастровъ до конца январской трети сего года, когда по счетамъ экстраординарныхъ издержекъ, еще неуплаченныхъ мнѣ министерствомъ, вмѣстѣ съ жалованьемъ за означенную треть, которое еще не было получено мною, я имѣлъ получать болѣе 1000 руб. по разсчету 26 піастровъ за рубль. Но вдругъ не ожиданно, вслѣдствіе распоряженія Турецкаго правителства, курсъ монеты былъ насильственно пониженъ на одну треть и рубль началъ приминаться за 17 ½ піастровъ; такъ что я принужденъ былъ при расплатѣ займовъ къ каждому рублю приплатить по 8 ½ піастровъ, что составило мнѣ положительнаго убытку до 10,000 піастровъ, почти 600 руб. серебромъ. И какъ, съ пониженіемъ курса монеты на одну треть цѣны на предметы нисколько не понизились, напротивъ повышаются, то какъ будто теперь получено жалованья одною третью меньше противъ прежняго.

Подвергая все вышеизложенное милостивому вниманію Вашего Превосходительства я осмѣливаюсь уповать, что мое нижайшее ходатайство о вознагражденіи невольныхъ потерь и улучшеніи положенія Агенства не останется тщетнымъ.

Филиппополь — Съ глуб. почт: . . .

23 Ноября 1860 г.

137. ИОСИФЪ А. КОВАЧОВЪ.

1483. — Прѣдложение за служба. Каква трѣбва да бѫде тя. Да е свободенъ и да пише и съчинява. Пак. 55.

Щипъ, 1-ый Априлий 1870 г.

Г. В. Манчеву.

Изпроводеното Ви прѣзъ Велесъ отъ 6-ый Февр. писмо пріехъ още на 5-ый Марта, но отговарямъ Ви ся на него дури сега, по причинѫ на нѣкои независящы отъ мене причины.

Правите ми едно прѣдложеніе на службѫ, която, спорѣдъ казваніето Ви, обѣщавала за мене много голѣмы добрины, обаче, като неми изправяте ясно работѫтѫ, щое, — не могѫ да Ви кажѫ за него прѣдложеніе ни pro, ни contra. Въ двѣ само прѣдложенія можѣхъ да облѣкѫ прѣдложеніто Ви: прѣдлагаемата служба, или е просто учителство въ Пловдивъ или другаде, или сотрудничество на полето, което сте Вый прѣдизбрали за собственнѫтѫ си дѣятельность. Ако е первото, ще ми опростите, като Ви наумя, чи е неспособно да привлече вниманіето ми само съ писмото Ви; ако ли е пакъ послѣдното, драгомие, като сме были идвамата на еднѫ мыслѫ, а това ще рѣче — пріема ся наіраго сърдце отъ странѫтѫ ми, обаче спорѣдъ слѣдующыте условія:

1., Да пріемете въ конпанінѫтѫ Ви брата ми, (достоенъ за танѫ работѫ) подиръ като внесе посилныйтъ си капиталъ, съ условіе, да тѫргува съ книгы въ Македонія или гдѣто е полезно за компаніятѫ ида взима пропорціональното съ капиталътъ си.

2., Азъ да сѫмъ обезпеченъ отъ компаніѭтѫ Вы съ потрѣбнѫтѫ суммѫ пары за поддѫржаніе на фамиліятѫ ми, за да прѣвождамъ или составлявамъ сочиненія, които изобщо (не се чете) съ нуждытѣ на обществото ни, и които за стойностьтѫ отнапрѣдъ ще влизаме въ погодбѫ съ компаніятѫ Ви, като ся земѫтъ въ това врѣмя употрѣбенитѣ отъ мене Ваши пары.

Прѣдмѣтътъ, за който Ви сега пишя, по на дѫлго разтрьсвахме съ Г. Бенчева, кога бѣше въ градътъ ни, и молихъ го да Ви разскаже по̀ на широко за това нѣщо, и да изкара отъ Васъ единъ часъ по̀ напрѣдъ отговоръ за мене.

Вій, слѣдъ мене да размислете по̀ длѫбоко върху вопроснѫтѫ работѫ и ще ми прѣдставете въ единъ бѫрзъ отговоръ онова, което Ви прося. Само това ще помнете, че много ще ми бѫде драго, ако ся съ на единъ подобенъ начинъ свѫрземе помежду си, за да поработеме заедно на книжевното поле спорѣдъ силѫтѫ ни. Нека ми бѫде допуцено и това да Ви прибавѭ: прѣдизбралъ сѫмь за специаленъ прѣдмѣтъ на занятіата ми училището народно, или подобрѣ, образованіето, което трѣбва да получетъ въ училищата наши бѫдѫщите членове на обществото

ни, — въ качество, въ което ся онъ прѣдлага въ прѣобразованныте народны училища въ Германія и другадѣ по образов. Европѫ. Имаме въ таѭ минутѫ почти въ готово: „Общи дидактически основанія за пѫрвоначалното обученіе“ и „Рѫководство за прѣподаваніето по Звучнѫтѫ методѫ“.

Пріимете длѫбокото ми уваженіе кѫмъ Вась и допущате ми да ся наричамъ

Вашь пріатель,
J. Ковачовъ.

1484. — Ковачевъ да постѫпи на служба у Герова. Каква ще бѫде работата му. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 16 Април. 1870.

Господине J. Ковачевъ,

Писмо-то Ви отъ 1 Април. което сте пратили Г-ну Манчеву за отговоръ на негово-то отъ 6-й Февруар. стигнѫ тука въ деня, когато негова милость тръгаше за Джумаѭ за панаира, затова той го остави менѣ, та азъ да Ви отговорѭ.

Азъ, Господине, имамь потрѣбѫ за единъ писарь, който, въ исто-то врѣмя, да бѫде и домашень учитель на дѣца-та ми. Служба-та на писаря, дѣто трѣбва да имамь, е такава чтото той ще има доста свободно врѣмя, та, освѣнь дѣто ще учи двѣ-ты ми дѣца, да може да работи и друго нѣчто. Като ся разговаряхъ за това съ Г-на Манчева, негова милость ми прѣдложи да поканимь Васъ за тѫѭ служвѫ, та заедно съ неѭ да бѫдете и нему сътрудникъ на книжярско-то поприще. Това прѣдложение ми ся врезнѫ още повече, зачтото и азъ имамь на срьдце народно-то ни просвящение и по силѫ-тѫ си работѫ за него, та, като имамь при себе и другъ сътрудникъ, можемь да искараме и повече и пò-добрѫ работѫ. Затова порѫчяхъ Г-ну Манчеву да Вы покани да дойдете тука.

Отъ отговора Ви на това каненѭ глядамь, че работа-та ще ся посрѣщне. Нъ мѫчно ще бѫде да ся разумѣемь съ писма, затова щѫ Ви прѣдложѭ, ако е възможно да дойдете тука да ся сговоримь. Ако не можете сега скоро да оставите работѫ-тѫ си, то бива и слѣдъ два и слѣдъ три мѣсяца да дойдете, стига само да знаѭ, че приемате прѣдложение-то ми. Ако ли пакъ има нѣчто да Ви бръка да дойдете лично да ся сговоримь, то можете да ми явите, та да видимь да олеснимь работѫ-тѫ.

За сега щѫ Ви кажѭ и това, че, въ мое-то звание. служба-та на домашень учитель у мене ся чете като служба вѫтрѣ въ Россиѭ по учебнѫ чясть, и дава всички-ты права и прѣимѫщества, каквыто дава учителска-та служба вѫтрѣ въ Россиѭ.

Щѫ чякамь отговоръ отъ Васъ. Писмо-то си до мене, може да притворите до Книжярница-та на Г-на Манчева. Добрѣ щете сторите да ми отговорите на Русскы, за да видѫ, какъ пишете на тоя языкъ. Явѣте ми также, знаете ли и Французскы и доколко.

Въ ожидание Ваший отговоръ желаѭ Ви да сте здрави и честити

Н. Геровъ.

1485. — Условия за книжарско сдружаване. Какви литературни трудове има готови Ковачовъ. Пак. 46.

Прията 4 Окт. 1870. Отгов. 15 Окт.

Щипъ, 23-го Августа 1870 г.

Его Высокоблагородію
Г. Найдену Герову.

Письмо Ваше отъ 16-го Апрѣля имѣлъ честь получить чрезъ книжную лавку Г. Манчева въ Велесѣ ещё при концѣ тогоже мѣсяца, но едва теперь являюсь отвѣтомъ на него.

Причиною же такого долгаго молчанія было то, что я рѣшился не̓давать Вамъ отвѣта, а въ Юнѣ, по окончаніи срока моему здѣсь учительствованію, лично пріѣхать къ Вамъ, въ Пловдивъ, и тутъ уже сдѣлать одно изъ двухъ: или съ Вами

закличить переговоры на счетъ сдѣланнаго Вами предложенія, или, если этого вслѣдствіе какихъ-либо причинъ, не можетъ быть, склонить одну изъ тамошнихъ книжныхъ компаній къ принятію моихъ литературныхъ услугъ, которыя, какъ Вамъ извѣстно, уже разъ прѣдложилъ Г. Манчеву. Между тѣмъ дѣло вышло не по расчету. Не много спустя окончанія срока, именно 1-го Августа, когда уже готовился на дорогу, члены училищнаго надзирательства незамеллили явиться ко мнѣ съ просьбою о продолженіи моихъ учительскихъ занятій, если ненацѣлый годъ, по крайней мѣрѣ до идущаго Св. Георгія. Не смотря на порядочную сумму, которую они прибавляли къ прежнему моему жалованью, я совершенно отказывалъ ихъ просьбѣ; но когда непредвидѣнныя обстоятельства въ моемъ семействѣ неумолимо стали требовать, чтобъ я до неизвѣстнаго времени неотлучался отъ его среды, то я долженъ былъ остаться снова учителемъ до упомянутаго срока. И такъ, какъ сами уже видите, не могу принять Ваше предложеніе, и это говорю съ глубокимъ душевнымъ прискорбіемъ: ибо этимъ теряю возможность достать себѣ болѣе выгоднаго и болѣе обширнаго круга дѣятельности, чѣмъ здѣшній въ которомъ жить для меня значитъ — проводить золотое время по пустому.

Но если не могло осуществиться первое мое намѣреніе, быть можетъ, осуществится второе. Я хочу сказать о принятіи компаніею Г. Манчева или Г. Данова моихъ услугъ на литературномъ поприщѣ. Условія, какія теперь могу прѣдложить въ этомъ отношеніи, состоятъ въ томъ: 1.) что бы компанія согласилась принять меня въ свои члены, считая оцѣнку моихъ, изданныхъ ею, трудовъ моимъ дѣйствующимъ капиталомъ и имѣя на моемъ мѣстѣ сотрудникомъ въ своихъ дѣлахъ моего брата; 2.) чтобы, пропорціонально этому капиталу, который можетъ быть увеличенъ особенною ещё суммою наличныхъ денегъ, и труду моего брата, считала меня участникомъ въ общей прибыли или потери. Надобно здесь прибавитъ, что я, предлагая на своемъ мѣстѣ брата, имѣю въ виду Щипъ, Велесъ или Бытоль, гдѣ, въ послѣдныхъ двухъ, каждая изъ упомянутыхъ компаній имѣетъ свою книжную лавку, и отъкуда мой братъ при помощи моей можетъ распространять книги въ Македоніи.

Немогу знать, согласятся ди названныя компаніи на изложеныя условія, или вмѣсто ихъ представятъ другія, вовсякомъ случаѣ я покорнѣйше прошу Васъ сдѣлать мнѣ эту милость — предложить ихъ едной изъннхъ, которую Вы сами выберете, и извѣстите меня о результатахъ. Въ случаѣ надобности знать Вамъ о качествѣ моихъ трудовъ предваряю васъ; доидущей весны я буду имѣть готовыми для печати — „Общія педагогическія основанія для обученія въ народныхъ училищахъ" и „Руководство къ первоначальному преподаванію грамоты по Звуковой Методѣ вмѣстѣ съ таблицами"; послѣ выручки этихъ сочиненій, заимусь приготовленіемъ „Спеціальнаго методическаго руководства для преподаванія по Новѣйшей Системѣ" и „Читанки (въ трехъ частяхъ)", связанной съ этимъ руководствомъ. Всѣ эти сочиненія имѣютъ цѣлію поставить наши народныя училища на равнѣ съ дѣйствующими нынѣ народными училищами въ образованой Европѣ.

Если же и это второе мое намѣреніе пойдетъ путемъ первою, въ такомъ случаѣ прѣдется мнѣ, по высвобожденіи отъ учительскаго званія собственными средствами печатать свои труды, что, впрочемъ, крайне, противорѣчитъ моему сильному желанію — видѣть въ книжномъ дѣлѣ нашего народа нѣчто цѣлое, органически свярзанное съ своими частями. —

Ещё една просьба. Недавно единъ мой знакомый изъ Адріанополя писалъ мнѣ, что мой аттестатъ полученъ въ тамош. Русскомъ Консульствѣ и что высланныя на мое имя Кіев. Духов. Академіей книги проданы тѣмъже консульствомъ, безъ предварительнаго моего соизволенія. Вслѣдствіе этого прошу Васъ постараться о доставленіи мнѣ упомянутаго аттестата и спросить у названнаго консульства о причинахъ, побудившихъ его продать мои книги, оставшія до селѣ у него единственно потому, что я не въ состояніи былъ потребавать ихъ (Требовалось отъ меня, еще въ бытность мою въ Габровѣ; 100 руб. сер. для пересссылки, тогда — какъ самыя книги въ трехъ сандукахъ, стоятъ не болѣе 100 руб. сер.).

Прімите увѣренность въ глубокомъ почитаніи, въ знакъ чего и имѣю честь называться

Вашего Высокоблагородія
покорнѣйш. слугою
Јосиф. А. Ковачевичъ.

138. ВАСИЛІЙ Ѳ. КОЖЕВНИКОВЪ.

1486. — Редътъ при отваряне ново консулство. Церемониитѣ. Топовнитѣ гърмежи на царскитѣ праздници. Католишката пропаганда въ Търново. Коп. кн. 2.

Филиппополь, 10 Октября 1862 г.

Милостивый Государь,
Василій Ѳеодоровичъ,

Въ отвѣтъ на Ваше письмо отъ 23 Сентября, которое я получилъ едва 6 Октября, прилагаю при семъ копію съ двухъ донесеній моихъ консулу въ Адріанополѣ съ описаніемъ моего водворенія въ Филиппополѣ въ качествѣ Русскаго агента и церемоніи поднятія флага. При этомъ неизлишнимъ считаю присовокупить, что тогда Турки были еще съ старыми понятіями въ отношеніи къ иностраннымъ консульствамъ и иностранцамъ вообще, а теперь уже знаютъ, что приняты Парижскимъ трактатомъ въ кругъ Европейскихъ государствъ, и понимаютъ это по своему, именно: что теперь уже не должны дѣлать для иностранцевъ того, что дѣлали прежде. При такомъ толкованіи Парижскаго трактата Терновскія начальства, конечно, будутъ противиться всѣмъ Вашимъ требованіямъ и самымъ умѣреннымъ и законнымъ, тѣмъ болѣе что на учрежденіе консульства въ Терновѣ и высшее Турецкое начальство смотрить неблагопріятно. При всемъ томъ опять можно заставить Турокъ дѣлать все по прежнему, но для сего нужно обходиться съ ними нѣсколько иначе. Такъ не смотря на постановленіе, заключающееся въ прилагаемой у сего нотѣ Порты, представителямъ иностранныхъ державъ, празднованіе здѣшними консульствами тезоименитства государей салютовано 21 выстрѣломъ и въ прошломъ году и въ нынѣшнемъ нъ прошломъ изъ единственной пушки, которая имѣется здѣсь для пальбы во время рамазана и байрама, а въ нынѣшнемъ изъ подвижной батереи стоящей теперь здѣсь артилеріи. На основаніи этого постановленія только что изданнаго, въ Маѣ 1859 г. губернаторъ отказывалъ салютовать имѣвшій быть поднятымъ флагъ новооткрытаго Греческаго Вице-Консульства, но я посредствовалъ и убѣдилъ его сдѣлать это.

Моя поѣздка въ Букарестъ можетъ еще и не состояться. Я боюсь, что Князь Лобановъ не позволитъ мнѣ отлучиться отъ своего поста, чтобы не возбуждать толковъ, какіе происходили въ слѣдствіе моей поѣздки въ Битолю. Посему надобно просить разрѣшенія изъ Петербурга. Въ этой поѣздкѣ самое важное для меня свиданіе съ Вами, которое я считаю необходимымъ для пользы службы.

Березину сообщу Вашъ отвѣтъ на его просьбу.

По полученнымъ мною свѣдѣніямъ, католическая пропаганда работаетъ изъ всѣхъ силъ, чтобы склонить къ принятію уніи нѣкоторыхъ изъ жителей Тернова да бы потомъ разгласить, что и столица Болгаріи покатоличилась.

Покорнѣйше прошу принять увѣреніе въ истинномъ моемъ почтеніи и преданности.

Н. Геровъ.

1487. — Свѣдѣния по нападение митрополията въ Русчукъ. Разпря между гражданетѣ и владиката имъ. Пак. 56.

Терново, 12 Февраля 1864 г.

Многоуважаемый Найденъ Героничъ,

Спѣшу отвѣчать Вамъ на Ваше послѣднее письмо отъ 29 Января. Русчукское происшествіе которымъ Вы интересуетесь вѣроятно извѣстно уже въ настоящее время въ подробности въ Филиппополѣ. Тѣмъ не менѣе, исполняя съ величайшимъ удовольствіемъ желаніе Ваше, скажу Вамъ о немъ кое-что и свое. Т ы с я ч ъ, устремившихся на домъ Архіерея не было. Нападеніе сдѣлано было мальчиками и жѐнами (ви-

дите-ли до чего довезъ прогрессъ въ Болгаріи!). Само собою разумѣется, что вся эта каша заварена была гражданами и что дѣти и женщины служили только орудіями другихъ, желавшихъ совершить геройскій подвигъ противъ духовной власти. Носились одно время слухи (и весьма неблагопріятные для Болгаръ), что будто бы митра, архипастырьскій жезлъ и церковныя облаченія были выброшены въ окошко и преданы на поруганіе безчинствующей толпы. Это ложь, ибо прекрасный полъ и млѣчные юноши на такое неприличіе нерѣшатся. Въ настоящее время, какъ Вы уже знаете, Владыка оставилъ конакъ Паши и поселился въ домѣ Австрійскаго Консула. Вотъ все, что я знаю о Рущукскомъ дѣлѣ, не довѣряя конечно Болгарамъ, старающихся представить происшествіе въ болѣе выгодномъ для себя свѣтѣ.

Въ Терновѣ у насъ покамѣстъ граждане ограничиваются однимъ пассивнымъ сопротивленіемъ Владыкѣ, т. е. не признають его властью, что очень разумѣется дурно, и не хотятъ, вслѣдствіе сего, платить ему деньги. Смятеній у насъ ожидать нельзя; не такой народъ, да и некому взяться за дѣло. И то слава Богу! Здѣшнихъ Болгаръ никакъ нельзя упрекнуть въ излишней храбрости и рѣшимости. Они страшные трусы готовы развѣ только подъ полою показать кукишь митрополиту. Интересно будетъ знать что произходитъ у Васъ въ Филипополи, если только дѣйствительно что нибудь можетъ произойти. Надѣюсь что Вы не откажете подѣлиться со мною новостями по этому предмету, буде таковыя случатся.

Если увидите Г. Станислава Доспѣвскаго, то покорнѣйше прошу передать ему мой искреннѣйшій поклонъ и желаніе съ моей стороны увидѣть поскорѣе въ Терновѣ и его работу для Преображенскаго монастыря. Г-ну Чалики также прошу передать мой сердечный привѣтъ.

Душевно преданный Вамъ
В. Ф. Кожевниковъ.

Мѣсяца два тому назадъ я имѣлъ удовольствіе познакомиться съ г. Поліевымъ, братомъ Вашей супруги. Онъ былъ проѣздомъ черезъ Терновъ и посѣтилъ меня прошу передать ему мой самый задушевный поклонъ. Благодарю его за присылку альвы. Когда онъ будетъ снова въ Терновѣ.

1488. — Прѣпраща се изложение за церковната борба на българетѣ съ гърцитѣ въ Пловдивъ. Пак. 56.

Пловдивъ, 9 Марта 1864 г.

Чувствительнѣйше благодарю Васъ, Добрѣйшій Василій Ѳеодоровичь, за свѣдѣнія о произшествіяхъ въ Русчукѣ и о распрѣ Терновцевъ съ Митрополитомъ.

Въ замѣнъ этихъ свѣдѣній посылаю къ Вамъ копію съ донесенія моего Г. Новикову отъ сегоднешняго числа. Изъ него Вы увидите, что филиппопольскіе Болгаре на дѣлѣ управляются независимо отъ назначеннаго Патріархомъ митрополита, и церковное настоятельство ихъ признается мѣстною гражданскою властью.

Съ слѣдующимъ курьеромъ пошлю Вамъ историческую записку Церковно-Болгарскаго вопроса.

Братъ моей жены искалъ здѣсь для Васъ драгомана, но здѣсь нѣтъ никаго который бы былъ способенъ къ этой службѣ! Посему Чалики писалъ, по его порученію, своему брату въ Константинополь поискать тутъ кого нибудь. Теперь молодой Чалики пишетъ изъ Константинополя что нашелъ тутъ нѣкоего Христо Колчевича, который можетъ исполнять эту должность. Онъ изъ Габрова родомъ и говоритъ свободно по-италіански, по-французски и по-турецки, но едва ли можетъ писать на этихъ языкахъ.

139. АПОСТОЛЪ КОНКОВИЧЪ.

1489. — Конковичъ награденъ съ медаля и съ 100 рубли. Неговитѣ заслуги до Кръмската война. Моли за помощь. Пак. 56.

Прията 15 окт. 1857. Отговор. 23 Ноемвр.

Его Благородіе Россійскому Консулу
Г. Г. Наидену Геровичу
Въ Пловдинъ.

отъ катоса раставихме отъ Цариградъ неможохме веки дасе поразговоримъ сосъ писма. Само отъ Галацъ чрезъ Г. евлогіову писмо ви поздравихъ за коету ви умолявамъ сердечно даме опростите защото вината е моя. — въ Галацъ като бѣхъ ходихъ сосъ Г. евлогіе при Г. романенко та гу посѣтихми. отъ коету ми вручи медалята заедно и сосъ сто р. сребро. и кату му расказахъ моите заслуги — отъ лѣто. 1828 даже до послѣдокъ както потверди и Г. евлогіе. и удивисе човѣка. толкосъ каза какъ не сте имали достоинаго человѣка детуе представялъ вашите заслуги. Но имаите надежда . . . ето ви претваремъ на свидѣтелството копія иви умолявамъ изглубини сердца както ми са обѣщахте въ цариградъ чи самъ ще дами издѣиствувашъ годишна пенсія. Защо другиму надежда нема перво на бога, второ, на царя, третіо вашему благородіе защо брате ако данима беха соблекли напослѣдокъ нито щѣхъ да спомена както и нисамъ споменалъ 29 години нò отъ себеси харчахъ. За да се опишат. сите ние возможно доста чи ваше милосъ знайте сичкоиспоред както ми са обѣщахти въ цареградъ сичко можити да направити защо можити Г. само да уловити вашето свято перо и сичко ще извършити за 2. месяца. . . уверен самъ вашему благородію зада нима уставите въ старини лишенъ отъ катадлнѣвніо хлѣбъ. и нека всѐмогущіи Богъ дави исполни желаніето. ако имати благоврѣміе возрадваитема сосъ ваше чесно писмо.

1857 8/рі 1-го — Покорні
Свищовъ. — Апостолъ Конковичъ.

Може ипò второмъ да се случи дави пиша занѣщо заради това забележети ми. Какъ дави пиша надписа какту изъ внетре подобно и изъ вонъ.

Свидѣтелство.

Дано сіе Болгарину изъ систова Апостолу Конковичу въ томъ что поза свидѣтелствованіи Главно командующимъ. № 1725 — Арміею Господиномъ Генералъ адіютантомъ Кнѣземъ Горчаковимъ, Государъ Императаръ все милостивѣише Соизволилъ наградитъ его Конковичя Серебреною Медалъю за усердіе на Анненской лентѣ длья ношени нашея и единовремено пожаловатъ сто руб. сребромъ.

Галац 18-Сентебря. 1857 года.

Управляющі Консулствомъ: Романенко.
(печатъ)

1490.—Конковичъ се разорилъ да помага наруситѣ прѣзъ Кръмската война. Турцитѣ го подозиратъ. Нѣма поминъкъ. Иска помощь. Пак. 56.

Господине Вице Консуле!
Въ Филибе.

Съ надѣжбатъ които имаме на нашите едновѣрны и съплемены братія Руссыты, азъ, както что знаете Ви отъ много годины насамъ работя за исплъненіето на тѣхнытѣ предначертанія занасъ и тья работѫ всякога самъ ималъ по напрѣдъ и отъ своятѫ, съ която сѫ поминувамъ. Началото на послѣднята война на правила да повѣрвамъ, че е дошло вече врѣмя да се исплънетъ надѣждытени, та добихме по-

вече дерзновѣніе, и за да олесняваме работътъ на избавителитени азъ не жалихъ ни трудъ, ни имѣніето си, ни себеси, не щя Ви казвамъ именно что самъ правилъ, зачтото Вие знаете всичко, а ще спомена само какво, съ прилѣжанието си да бида полезенъ възбудихъ подозрѣніе въ мѣстни начялства въ Свищовъ като да съмъ Рускіи Агентъ, та задася избавя прѣтарпѣхъ голѣма пагуба . . . Руското военно началство позна моите услугы, та понегово прѣдставленіе ся удостоихъ занаграда отъ Негово Величество Высокопочитаемыи Царь съ Сребренъ Медаля и едно врѣменно спомоществованіе отъ 100 рубли които азъ приехъ съ голѣма признателност. като бѣлѣгъ отъ Царска милост. Нопонѣже въ тыя работы изгубихъ имѣнието си та чи и своята работа развалихъ, та сега сосъ голѣма мъка се поминувамъ, зато дерзая да Вы ся помоля да прѣдставите моето положеніе дѣто и както Вые знаете, та дами исходатаиствовате малко спомоществованіе, за да мога да се помина полѣсно за напрѣдъ и пакъ дабъда както посега полѣзенъ на общата работъ. Тая моя молба трѣбваше да прѣдставе на Видинскіо Консолъ, като чтося намирамъ въ кругат на неговото вѣдѣніе; но понеже той немя познава, а Вые ме знаете добрѣ, затова Вамъ ся моля даисходатаиствувате за мене. Аколи стане нѣйдѣ потрѣбното може отъ Галацкото Консулство да се испита или Негово Благородіе Г. Никола Хр. Палаузова Въ Одѣсса. Свободно могатъ да попитатъ за мене какъвъ самъ и что самъ работилъ.

Съ вѣрна надѣжда че нещеме отверните молбата ми оставамъ съ истино почитаніе

градъ Свищовъ — Вашъ покорніи слуга
1857 „10/вріи 3-го — Апостолъ Конковичъ.

1491. — Конковичъ дава прошение за помощь. Той е готовъ да върши всичко за народа. Сношенията му съ католицитѣ. Пак. 56.

Господине. Вице-Консуле!
Въ Филибе.

Сосъ не исказанна радост приех Вашето начертаніе пріимнети прочее сущо образно и Все могущъ Богъ нека бъды въ помощь. Ще бъдъ Во вѣки Вамъ долженъ ще назначе и въ галацъ Рускому Консулу чи ако са попита да отговори а по Главната надѣжда мие́. Ваша. Заради това сосъ сичка моя фамилія въ дѣнонощните наши молитви призоваваме Бога дави исполни желаніето Буди Буди

1857 10/врі 13-го — Вашъ покоренъ Слуга
Свищовъ. — Апостолъ Конковичъ.

Ви претваремъ двѣ прожби се единообразни само Въ едната спомѣнувамъ и Год. Палаузова могатъ да питат, прочее Ваше благородіе която познавате за добра слѣдваите. асъ умолявамъ и Г. евлогіе да пиши и онъ Галацкому Консулу понѣже. Азъ ще му пиша по моету писане е другу, а нѣгового е совсѣмъ друго. и както ви вразуми Богъ.

исти

Познато вие какъ оцамъ Балкане покраи дунава вторъ-агентъ вѣренъ и искрененъ отъ мене нема заради това тамо гдѣто ще пишити докажети имъ пощо отсвѣнъ толико годишното мое заслужваніе а́ ивѣсма много ся обичамъ отъ народо закоето кога се случи нѣкоя обща работа мене призоваваг. по прѣди, както и оная година бѣхама пратили въ Цариградъ занародното духовенство исканіе отсвѣнъ това можити да помѣнете какъ имамъ голѣмо сношеніе сосъ муси Боре — които бѣше оная Година през авгоста умене на квартиръ препорученъ отъ парисъ. а особно сущо сношѣніе имамъ и сосъ Боснянскію епископъ щое въ цареградъ. На перпенбе пазаръ именемъ. Патеръ Филипъ пашалики. и надамсе отъ тія двоицата много нѣщо дасе научя . . . понѣже дотолкосъ самъ ги привлѣкалъ щото вѣсма голѣмо повѣреніе иматъ на мене. Това като е така сущо остаю Вашъ

Покоренъ слуга Апостолъ Конковичъ.

1492. — Конковичъ дава прошение на видинския руски консулъ за пенсия отъ Росия. Иошевъ и Аверки посрѣдници. Пак. 56.

Г. Вице Консоле.
Въ Пловдивъ

858 8/ври 4-го Свищовъ.

Г. аверкіе кату премина отъ тукъ за Видинъ молихгу да предложи тамошному К. Г. Сакалову за моити заслуги както бѣхъ умолилъ временно и Г. Георгіе С. Јошева и така предложили подробно, отъ което Г. Аверкіе кату съ верна неможо[x] да са срешна сосъ него задами разкаже що са ся разговорили. Но отъ Галацъ ми писува предложилиму сичко и тоимъ казалъ даму прате прошеніе . . . Слѣдъ 5 дни после Г. аверкіовугу писмо ми пиши и Г. Дошевъ. сущото коету ми казува данегубе нипоцю време него да испрате прошеніе, итака на 7-го прошлаго му испрати[x] прошеніе споретъ разума на ново обаче нему споменува[x] какъ самъ даль ивамъ прошеніе него катуму споменува[x] сосъ лицата дето самъ се работилъ чрезъ Буку[с], Зимнечъ Браила, Галацъ, споменува[x] и за романенка ако стане даса пита. а колкото за Васъ му писува[x] какъ познавате моите услуги само ако дащети. По бога ради да свидѣтелствувате во мнѣ. Бадети прочее извѣстни чи можити или нему да доложите, или както познавате за добро вашъ

Покорній слуга
Апостолъ Конковичь.

Сосъ втору щеви испрате копія на Прошеніето, обаче безъ подписъ, чи аку познавате зада самъ погрешилъ. дето че нему споменувамъ какво самъ далъ и вамъ прошеніе. Моляви покорно дама опросгите защото до толкосъ разсудi[x] но ако требува или нему да споменна второмъ или Вамъ да повторе сосъ друга-прожба. Назначетими молѭ или Вія ако чи ще пишете яветими ако имате време.

Исти.

1493. — Какво е извършилъ Конковичъ. Кои му сж свидѣтели за това. Пак. 56.

Копія

Г. Г. Рускому. Консолу.
Въ Види[н]

Съ надѣждите които имами на нашите единовѣрни и соплѣмени братія Р. азъ както чтое познато нанекои лични лица още отъ лѣто 1828 моите услуги думамъ и доднéсъ съ жарки камъ нашего избавтеля познати са казвамъ въ Буку[с]. Г. Хр. Мустаковъ, Г. Пенчу раічовъ. Г. Иванчо Д. Х[ч] Бакаловъ. Г. Христу Геод. и прочіе, въ Зимничи. Г. Тома Коцофъ піску бивши дректоръ карантиненъ въ 1848 — бивши въ Зимнече. Рускіа чиновникъ Г. Алеко Яковенко и прочі, въ Браила Г. Х[ч] Јорда[н] Селемско докторъ Г. Костаки. М. Г. Ангелаки Кановичъ, Г. Георгіе. Петровичъ и прочі а въ Галацъ Г. евлогіе. Георгіу. Може дасе научити отъ правителя Р. Консолства бивши въ Галац. Г. романенко, особно въ одéса Р. Чиновникъ Г. Николая Хр. Палаузова и прочіе отъ толико годинъ идо днесъ работя за исполненіето на техните преде начертанія занасъ итая работа всякога самъ яималъ понапред иотъ своята съ която поминувамъ, началото на послѣдната война направени даповѣрвамъ чее дошло вече времі да ся испълнят надѣждитени та добихме повече дерзновенье иза да олеснявами рабутата на избавителите ни, азъ нежалихъ ни трудъ ни имѣніе не себѣси нещави казвамъ именно що съмъ правилъ защо то е познато овимъ горе назначенимъ лицамъ и проче има само ако да добро изволи Филибейскіо. Р. В. К. Г. Найде[н] Геровъ пó бога ради нека свидѣтелствува во мнѣ. асъ ще само спомена какво сприлежаніето си за да бъда полезенъ возбудих подозреніе въ мѣстното началство въ С. въ лѣто — 1853 като да съмъ Р. агентъ. ето причината бѣши прѣдателя въ Зимнічъ влашкіо. Командиръ Колуда що сега е въ Калафат та зада се

избаве живота колкото имѣніе има[x] вручихго на мѣстніо управитель и безъ даизвади гласъ на вонъ освободими живота . . . тогава като узна Р. главнокомандующіи въ Букурещъ за тогова предателя Калуда вдигна го отъ Зимнечь въ аустріските предѣли и пòсле време отправихаго за Калафат: Р. военно началство позна моите услуги та понегово представленія се удостои[x] занаграда отъ Негово В. Високопочитаемі Цар. съ сребрена медаля и едно временно спомоществованіе отъ 100 р. ср. което асъ приехъ сосъ голема презнателност. но понеже въ тія работи загубих имѣнето си тачи и своята работа развали[x] та сега сосъ мъка се поминувамъ зато дерзая да ви ся помоле да представити моето положеніе гдѣто и както вія познавате та дами исходатаиствувате малко спомоществуваніе за да мога да се помина пó лéсно занапред и пакъ да буда както и досега полезен на опщата рабута.

858. 9/врі — 7 —

1494. — Конковичъ опрѣдѣленъ да събира помощи за българската черкова въ Цариградъ. Пак. 56.

Высокоблагородному Вице-Консолу
Г. Г. Наиденъ Геровъ.
Въ Филибе.

1859 10/врі 19-го Габрово.

Отъ кату очекува[x] отъ Ваше Благородіе ожидаемото помилваніе според обѣщаніето ви икато немамъ отъ Васъ никое писмо отѣшително смущавамся духо . . . Сега сте разбрали замоето опрѣдѣлявани отъ цариградските Ефори на Българската въ Ц. Церква зада собирамъ помощь почнавъ отъ Нишъ и надолу ду Варна то ест. 10[c] епархіи. Научилисте са потомь и за Проповѣдниците щосъ пръснати изъ Болгарія Англоамерикани и Езуити. того ради сега можити господа да повторите за мене да пишити на опредѣленото мѣсто за нѣкоя милост. . . понеже по тая церковна рабута що ходе да окротявамъ народа идаго воспирамъ отъ преступленіето понеже самъ познатъ саду изъ Болгарія ачи и Естествѣно имамъ дарованія задаса послушвамъ както віе вамъ познато това сосъ велико нестерпеніе очеквамъ, писмото когами испратишъ испратиго въ терново чрез Баџанака мой Г. Иванча. Д. Гешова. и самъ на Ваше Високо Благородіе

покорніи
Апостолъ Конковичъ.

1495. — Конковичъ по народни работи въ Самоковъ. Изпѫдили архидякона Матейовъ. Насърчителни писма на нашитѣ въ Цариградъ. Пак. 56.

Прията 18 Мая 1860

Его Благородіе Росіискому
В. Консулу Г. Г. Н. Герову
Въ Филибе.

1860 Маіе, 13-го Самоковъ.

Сасъ неизказана радост прие[x] Ваше почтено отъ 19-го прошлаго изъ Елерне итоликова са наслади[x] гдѣто незнамъ какъ давн опиша. . . увѣренсамь чи вашето стараніе за мене, е едно отъ неуценимите . . . аиась надамсе да го познавамъ тотака . . .

Любѣзніими мои, днѣшното волнѣніе за народна Јерархія вѣки е познато на всичка вселѣная, и сите народи са обърнали очи на насъ, зато ими брате понѣже предвиждами чие дошло такова едно времѣ гдѣту кои както можи да са постараи заблагополучіето народно, или сосъ словомъ, или сосъ дѣломъ заданеби оння проклятн фанаріоти дани изъиграет. но даса стреснемъ ида воудушевлявами нашите въ цариградъ собратія секогашъ сасъ писма както и азъ нощи отъ 9/врі мѣсеца се-

когашъ имъ писувамъ и укоражавамъ споретъ малката моя сила, както исегаимъ пиша, коетуви претваремъ икопія щосамъ имъ писалъ, моляви прочее ивія както познавати, совѣтуваитеса сосъ прочіете наши люборoдни собратія. и укоражаваитеги, понѣже сега ще са рѣши щястіето на нашіо бѣдніи. народъ, задани останимъ заукоръ на другите родове, идани приемнимъ проклятство отъ нашите потомци, понѣже исамъ нашіо любѣзніи царъ Султанъ Абдулъ Меџитъ иска благополучіето иукрасѣніето надѣржавата си . . . дерзаите прочее . . . Сладко цалую и нашите собратія. Јоанна. Гешови . . .,

вашъ покорній
Апостолъ Конковичъ

асъ тука щеса забаве до 20 дни зато ако изволити отпишетими чрезъ тукашните. Братія Х^ч Гюрови на 9-го сущаго сабахлаимъ сахате по 12 минути — 5 — и 1 — секунда, истласкахме архидіякона Матеювъ, испѣхми и. 1 — пѣсенъ понегу, да воскреснет Богъ и расточятся врази его и п^ч . . . и слѣдъ него неколцина съ метли понего измѣтоха ипрахо . . . добаръ е Богъ и за Паисіе . . . въ твърде кратко врѣме. тукъ е конкович . . . на 11-го сущаго празднувахми въ сити цѣркви торжествѣно нашите просвятители Кирила и Методіе облѣчени сите священици. а и отъ церквите сосъ сичкото множество мужи, ижени а и сите дѣца секое въ раката си дѣржеши цвѣте и по една запалена вощеница, итака сите торжествѣно отидохми въ училището, което като направиха водосвѣтъ, а и дѣцата като пѣяха то едно распалѣніе биде, дето неостана человѣкъ дане заплачи, а и сички еснафи даже иду кафеџіите, затворени бидоха дюкените, нее возможно да се опиши. Молимъ претворенуту испратети сигорно.

Особно писа^х на Г. Драгана Цанкова, а и особно : едно мое сочиненіе коету тія двете претвори^х отъ катоги прочетат и акоги удобрет даги запечатат и дамуги вручат. ету и вамъ претваремъ копія що съмъ му писалъ

подобно писа^х и на Г. С. Филаретова коготу умолявах^х кату ионъ да слѣдова сущія примѣръ. . . .

ист.

1496. — Моли се Драганъ Цанковъ да помѣсти дописка въ вѣстника. Пак. 56.

До Цариградъ

Любезниими Г. Драганъ Цанковъ

860 Май 9-го Самоков.

Секогашъ прочитамъ вашіо любѣзніиши вѣстникъ, итвърде добрѣ вникнувамъ въ изяснѣніята одобрявамъ сичко. Но сердѣчно моляви даме послушати, итова казувамъ искрено и безъ ласканія . . . увѣренсамъ зада повнити мѣжду насъ по оная годишніи разговоръ въ цариградъ, то ест за да препаднемъ кодъ познатитеви тебѣ и мене силли, задано чрез ни^х да са освободимъ отъ това прокляти греческо духовно (тегло) апослѣ пакъ даси останимъ чисти инепорочни Българи. ето днесъ ти стана первіо избавителъ на Българскіо народъ, итвоето имѣ щеса запиши завѣчно воспоминаніе . . . того ради любезніими Г. Драгане слава богу исполнися онова желаніе чрезъ милоста нанашего царя Султана аб. Меџ. когото всемогущій богъ даго благослови на многая лѣта. Знаи прочее както віе познат и нашіо Българскіо народъ, дае постоянъ, ичестен. а зада са объ рни подъ покровителството Папово. то неевозможно . . . азнаишъ имене твоего любезнаго собрата гдѣто ходе занародната. Б. Цер. За спомоществованіе и като познавашъ имоята вредност, оставамви дамислити . . . защо отъ гдѣто помина асъ. не папа но исите дѣмонски стихіи макар идаса соберат, надамся на воскресеніе то христово даги посрамя. Затови моля любѣзніими мои Г. Драгане повасприси перото. ито ваша милосъ проумѣвашъ подобре отъ мене, нисъмъ вреден дави учя изадася увѣри чи вія сти онѣ мои искрено сердечніи, желая у вашію вѣстникъ като обнародвашъ ово претворено слово, турети един таковіи знакъ ▽. и Ц. аколкото за екзархоса, мачкаиго както си знаешъ.

Цариградъ.

Почтени. и Родолюбиви. Ефори на Бъл. церква. 860 г. Маі — 9 — Самоковъ вашето почтено. отъ 2-го сущаго радостно прие[x], и отъ писуваніето добрѣ проумѣхъ, ивоистена согласно отивами спорет вашето имоето мнѣніе. когае така. икога отговорети на моите сите къ васъ испратени писма. то ест вникналисте добре на моите писанія. ачи знаити и покаква рабута стима пратили. — проче кога сави назначили почтени родолюбци паисовуту поведѣніе а наи паче иазиви писахъ отъ Пиротъ сосъ очи, вѣжди, и мустаціі и проч. на тогова діявола Паисія хулите ипрочія противу васъ. прочтети моите писма имолимъ разсудети . . . кога тоя проклетіо велегласно дума нанарода, че вашето намѣреніе сосъ тая церква е. завашъ ентересъ . . . и . . . и . . . и . . . тоя план е отъ фанаріотското главно капище да отъ студи народа сосъ такива идруги рѣчи. тадаса нистича напомощъ затая сграда, аивія като видити чи народа неще да спомага да дигнити раце отъ сичко, и така даси испълнет они желаніето, понѣже они предвиждат чи тая церква щеги порази и опропасти . . . сега са питами каква рабута мога асъ да свърша. кога гледамъ ионѣ проклятіо ексархосъ въ вѣстника си отъ № 481 толко фалби дава на Паисія, какъ 4-тя чясти въ епархіятаму одобрилиго, а петята била твърде мало, и казува добро би било иона дагу одобри и прох . . . ази са мая като прочетохъ ексархова вѣстникъ!!! того ради братія и Господа онѣ дето са имѣнова едно тѣло сосъ васъ неголи требува да вѣрвами, или непознатите; второ да кажемъ чи асъ отъ некоя страст хортувамъ согласно сосъ самоковлиите, асъ въ самоковъ нито съмъ билъ другъ пъть, нито познавамъ некого но понѣже както ви казахъ иоще отъ Пиротъ неговите противу васъ хули . . . ги изложихъ времено. отсвенъ това ако да нибѣше блѣдословилъ противо на народната. Б. Ц., ипротивъ васъ . . . діявола дагу земи, ищегу земи. но това негово блѣдословіе, голѣмо препятствіе учини на нашата цѣлъ... ана онѣ діяволъ имат право даму казуват ексархошъ . . . то понѣжеса имѣнува вашъ макар ида саму писали некои задоброту паисюву, а тои нитре бувашили да по размисли . . . или баремъ да ви попита акое нужно такова обнародваніе, или не, азиви каза[x] намного пъте даса чуваме отъ такива предатели, гдѣто за една лула тютюнъ отъ лудіо Матея . . . предава цѣлъ народъ, проклет да е . . . азиви казахъ времено дорде не бяхъ почналъ тая рабута, какъ отъ лѣто. 1828, трудилсамса, и страдалсамъ занародност. . . което самъ твърде добрѣ опозналъ иницяхъ. . понѣже курватая питали защо нема дѣца. а она отговорила чикакъ даима, кога единги прави адругъ развале ето итукъ сега въ самоковъ паисовите привърженици, щомъ прочетоха тоя триклатіи Ексархововъ вѣстникъ порасто хаимъ ушити като на магарешки . . . размислѣти сега требували асъ даси свія опашката като едно краставо ще. за що ако дабѣши дрънкалъ цанковъ надіявола, щото тои вѣки неостана человѣка дани обезчести, атогова діявола понежего знает чие вашъ и чист народенъ вѣстникъ кои неще даго увѣрува; увѣренсамъ данесте забравили, нанашіо народъ простотата, слабоста, и плашенето, дордему дрънкашъ истоишъ принихъ, стоет, ащомги оставишъ ивлези нѣкои ласкателъ, извѣтрюват. . . кога даде Богъ здрави даса видимъ, ще повѣрвати, защо отъ многото проповѣдваніе мое . . . кратуната ми отсвѣнъ като побѣля като млеко, а и космите испадаха, та и заби нещътъ да останат . . нема що пакъ ще почне отъ. а. б. в. щеса крепи хороту дудуша. толкосъ виса моля внимаваите добрѣ иникакви увѣренія нидаваити натакива, несамо на ексархоша, надобро вниманіе насекиго даваити . . понѣже вія почнахте, и сичка Болгарія едала ухо навасъ иви иматъ за едни избавители, щото тая рабута нее кату некоя стока, та макаръ иназараръ дая продаде человѣкъ, само да са избави, но е рѣшеніето заблагополучіето на единъ важенъ изнаменит народъ, ине само българскіо народъ е обърналъ милостиво око, и омилно сардце навасъ като на избавители, но ивсичка просвѣщена вселѣная васъ глeда, ивасъ препознава за народни Български представителя . . . прочее сега са чяка една велика слава и похвала. . . или. . . асъ ще си кажа мнѣніето, иви моля дамя послушати, акого изнамерити за добро. елате на простата пословица дордѣ желязуту топлу търкаити, то. . . понѣже е народо распаленъ, и охотенъ, а и рабутата стия докарали ду този рет, напредъ съ нами Богъ. защо колкото бавимъ рабутата, то толкова са преготовлявать непріятелите, несамо фанаріотското духовѣнство, но наустрія . . . и . . . и . . . защо ониса учени хора, знаятъ чи отъ тая народна Јерархія щеса просвѣти народа

въ мало врѣме и ще почнат разни искуства офабриковъ ипроч. . . а нимъ не поднасе. . . а и Франца, ианглоамерика хранятъ. една надѣжда за нѣкое отъ дѣленіе въ вярата, та кротуватъ. заго ими сега сичко да ставимъ на страна а и днѣшното заутре дани оставимъ. держете прочее дордѣе народо распаленъ ивеселъ, защо упатріерхото много злато има, но имъ е мило да го харчат, и понѣже политиката не е постояна, а и человѣщината нистои на една мѣрка, така и тія фанаріоти подбужда ги нѣкоя силла, за неините, и ниҳните ентереси, думающеимъ, бре какво правити віе! ето резилъ, и маскара останахти, на сичка вселѣная, и гдѣ ще намѣрити прибѣжище; акъ ахчя, кара гюнъ ичинъ, дръщи, искупети, онова, ионова мѣсто и пр. апослѣ пакъ отъ тоя родъ щеги вземити, само дани станити маскара . . . ето братіята насвѣта рабути стават което сми виждали сами съ очитеси зато нито секунда дани губете, и Богъ да вие помощникъ . . . изложеніето, иписмото ду Цанкова щое, прочтети и акого одобрити, запечатаитиго имугу даити . . .

Моето слово що пратиˣ на драгана любѣзніими Г. Др. Ц. полюбопитство що преминаˣ изъ Болгарія, тракія, и Македонія, аз любопитен сущіи, помного посѣщаваˣ училища, и сабиранія Болгаронародни . . . и що слушаˣ ; тамо вострогъ съ пѣсни, и восхищѣнія, и изглубини сердца на нашему Султанъ Аб. Меᶣ: неизказани благодаренія, ету прочія дулуизложената пѣсенъ акоя изнамѣрити за благословна вмѣстетія.

Воздиханіе Народно Българско. отъ духовѣнство юдово Греческо. слава всѣвишнѣму Богу. Слава отцу небѣсному, слава сотворшему небо и земли, слава долготерпѣніе, и воскресеніе твоему Госп. Вели еси Госп. ичюдни дѣла твоя!!! и то ест. сопротивлятися тебѣ Госп. ни едина тваръ, ни небѣсная, ни земная, само фанаріотско заблуждене Греческо духовенство, оно думами което заблудившися, отъ сладострастія, и совсѣмъ начеловѣчеството несносни раскошности ипр. забрави тебѣ Боже всѣдержителю, презрѣ и человѣческото словѣсно поподобіе твоему, презрѣ итвоите посилаеми кодъ ниˣ святіи закони олюбвѣ и пр. . . но о Владико вѣздѣсии и вся исполняя и чудни са твоите дѣла и праведен е твоию судъ. . . ти презре съ небѣса Госп. ивидѣ воздиханіе Болгарскому по подобіе твоему человѣчество омилостивившися онѣму. вдухна помазаному нашему Царю Султан. Аб. Мецѫ, които милостивно като погледна на нашите прошенія, ипозна нашите отъ Греческото Ф. духовенство толко годишни стѣненія и огнѣтенія . . . ОЧУДО!!! абие про-стре своя Царска дѣсница и избави насъ като отъ тигрови ногти отъ лвови уста и отъ зміанъ отровъ. и така отъ н е г о в і и, прѣсвѣтліи престолъ громо гласно извика: Повѣлѣвамъ и дозволявамъ на моио вѣрніи Българскіи народъ даси постави ионъ своя народно Българска Јерархія, безъ да има греческото духовѣнство ни наи мала мѣшавина надъ него. Тоя М о н а р х о в ъ гласъ С. Аб. Мецѫ. щомъ изъ гърмѣ растресе секое едно Българско сердце, по сичка вселѣная . . . и вси едногласно мали, ивѣлики, нѣмоцни, ибезъ возрастни Българскіи народъ, руце повдигнувшіи иизглубини сердца думающи. Б о ж е в с е д ѣ р ж и т е л ю. Благослови нашего царя С. Аб. Мецѫ. инегови чиновцици. амин. . . а Фанаріотското триклято греческо духовенство, нека дае проклято отъ сите твари небѣснія, и земнія, буди . . .

1497. — Кани се Геровъ да иде на Рилския монастиръ. Пак. 56.

Пріято 1 юния 1860. Отгов. 2 Юния.

Его Благородіе Р. Вице Консулу
Г. Г. Найдену Геровъ
Вь Филибе.

1860 Маі 27-го Самоковъ

На 13-го сущаго ви писаˣ потребните ине сумнѣвамъ за приеманието, за петровдемъ намѣрявамъ да отида на Рилскіо Манастиръ, понѣже колкото таксидіоте манастирски калугери има повонъ, требува за тоя денъ даса приберат сось поклоници въ манастире, та тогава дано искараме нѣщо помощъ за церквата . . . . ако ви допуща времето добро би било и Ваше Благородіе да пресутсвувате тамо, надамся и Г. Филаретовъ да отиде, и така собрани катосме надамся повише нещо да

изчоплимъ, понѣже вие познато, защо отъ калугере мжчноса вземат пари. прочее ако намерявати зада отидити, молимъ дами явиги чи можети отъ тукъ дазамините та да отидемъ заедно само гледаите една недѣля предъ празника да отидимъ зада има ми врѣме даса пувеселимъ, сосъ велико нестърпѣніе желая даса видимъ.

Акоби дами отговорити чрезъ г. Братія Х^ч Гюрови. дордѣ бях въ Софія казуватъ Г. Фелapетовъ чище отиди за тоя ден. онѣ денему писа^х пакъ.

Вашъ поко слуг
Апостолъ Конковичъ

1498. — Геровъ не ще може да посѣти монастиря. Иска свѣдѣния за Паисия. Коп. кн. 4. 39.

Г-ну А. Конкову

Пловдивъ, 2 Юния 1860.

Господине Апостоле!

Имамь на ржцѣ двѣ Ваши писма, отъ 13 и 27 Мая. За прьво-то писахъ Г-ну Захарию Крушу да Ви обади, че сьмь го пріялъ.

Азъ имахъ намѣрение това лѣто да идж непрѣменно на поклонение на Рылскый монастырь; нъ въ сегашны-ты обстоятелства ходеню-то ми ще ся прѣтлъкува друго яче та за Петровъ день не ще прилѣгне да идж. А тврьдѣ щяхъ ся благодарьж да ся повидимь.

Не ми пишете за Паисия, какъ отхожда работа-та му.

Тая недѣля пишьж пакъ за Вашьж-тж работж.

Поздравявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1499. — Потрѣбни сж наставления какво да се оплакваме на великия везиръ. Мръсотиитѣ на пиротския владика. Паисиевитѣ неправди въ Дупница и интриги прѣдъ нишкия паша. Пак. 56.

Прията 8 Юния 1860.

Въ Пловдивъ 4-го Юнія 1860. Самоковъ.

Его Благородіе Р. Вице Консолу Г. Г. Н. Герову.

Ваши почтено отъ 2-го текущаго радостно прие^х и разбра^х за сичко що писувате . . . Много сми наскарбени както асъ подобно и Г. Захарія Х^ч Гюровъ причината дету 3 недѣли има отъ какъ ни сме приели писмо изъ Цариградъ отъ нашите инезнаимъ що да правимъ . . . ето Везирана както вие познато излезалъ за испитаніе та ни требувашели поне дани назначет какъ и сосъ каковъ начинъ да са однесемъ къ него. Пиротскіо Митрополит на свята троица уловилиго пиротчаните голъ мѣжду две млади. подобно и сосъ нѣкои млади момчета правилъ Содомски рабути, и тука пиротчяни те согласни ду единъ направили маазаръ които го потвердили отъ мезлиша сосъ мазбата та откато го нещътъ искат и удовлетвореніе. това ми го яви Г. Филаретовъ отъ 31-го прошлаго. Вашъ поко слу

Апостолъ Конковичъ.

Г. Захарія Х^ч Гюровъ сладко ви цалува. проклятіо паисіе на 22-го служилъ въ дупница. а пѣвците почнали да пѣет славословіето султаново, итака 3 пътъ катоги испѣли, а паисія исправилса прѣдъ олтарските врата нукорявалъ пѣвците защо да пѣет султановото имѣ ане патріяр. и така послѣ отпускатуму земват трикерито а отиват ина мезлиша та струват даваджилькъ то ест. народа противу паисія дума. . . какъ ни препознавать патріарха но Султана . . . онѣ ден до фажда писмо отъ Нишкіо паша ду каимакамино тукашни думающи какъ спорет паиссовуту оплакваніе какво четворица са въ Самоковъ дету му препятствували. нониса. Г. Захарія Х^ч

Г. Г. Христу. Сре. Г. Д. Смрикав и Г. Анастасъ таказува Нишкіо П. на каимакамино тукашни ако чие така да каже на тія 4 лица да са склонет и они. това каимакамино отъ като прочете собраса едно множество отъ 300 человѣци които му доказаха приличните икакъ не паисія и матія, но исущія Гр. Патриярхъ нещеть да припознает.

ист.

1500. — Протестантитѣ въ Търново и Свищовъ. Вълнения противъ владицитѣ въ Свищовъ и Плѣвенъ. Пак. 39.

Прията 24 Янн. 1862.

Господинъ Наиденъ Геровъ в Филибе.

Господине слѹчимиса та премина[х] през свищовъ иплеве[н] за отечествотоси. виде[х] любопитни нѣща, въ свищовъ митрополита търновски бѣши испратилъ дѹ епитропа папа христа икономa вѹли завенчѧвани а епитропа призова первеишити иеснафити иги попита що да ѹчини сосъ вѹлите, ищо дапиши на митрополита, отговори народа дамѹ върни вѹлите инегу препознава дорде нисъ реши отъ чѐсното правителство народние вопросъ за Јерархіѧ, анаи паче дорде сапознава народа чие афореса[н] отъ патрикханата, аи народа сѫщо афоресва патріѧршиѧта зато нее возможно даса приближи. познатие вамъ лонгъ англоамериканина щое въ търново дохождалъ тѹкъ неколико пъти и наговорилъ неколико братіѧ къмъ него, но слава богѹ отъ блъснасѫ катоса доказа на наговоримите приличното итака са ѹтаиха. На ѹчѧвамса добре чи въ търново общината слѣдѹва даси дава вѹли аи некои отъ селата земат вѹли иотъ митрополита. търновскіо каимаками[н] хаса[н] таксе[н] паша казалъ на митрополита чи зада мѹ даде заптиета даси собира воиѳеѧта несмеи. а нито може дакажи на народа или дадава, или дане дава воиѳеѧ. въплеве[н] епископа Паисіе дохожда преди рожество ипонѣжи била епископіѧта закована тои испросилъ заптие иотковава ивлазе после призовалъ иконема иму казалъ даму цалѹни рака и така да служи но онъ отговорилъ какъ народа нимѹ дѡзволѧва итакагу афоресва, а народа щомъ чю призовава свещениците иимъ заповедва даси следватъ слѹжбата идани слушат епископа, навторіо де[н] рождество собира се народъ доста иотива на епископіѧта да испъди епископа, въ това време на некого хица чорбаџи синмѹ билъ при епископа и взелъ еди[н] пищовъ отъ едно заптие и чѧктисалгѹ 2 пъте връсъ народа но пищова нефаща. анарода катѹ виде това флези въ епископіѧта ииска да отиди горе да извадет инего ивладиката. Но сотника ни оставилъ. Бащата хицѹ билъ при мюдюрина икатѹ ѹзналъ затова приключеніе става заедно сосъ мюдюра иотиват при владиката сосъ сите заптиета иотъ блъснѹва народа назадъ катѹ биват добре доста хора и запират дѹ 30 дѹши сетне владиката казалъ на мюдюрина какво на мереніето на народа небило за да изгонет него но за бѹна, и телеграфирѹва мюдюрина въ Види[н] за приключението . . , и дофажда отговоръ. 6-мина первѣиши да са испратат за види[н] — маринчѹ — тодѹръ — вацовъ — Х Костади[н] цвета[н] — идвамина дрѹги коитоги и испратиха, и владиката отива. след 3-ни префтасва некои исмаилъ паша отъ види[н] — сосъ 300 воини и като направе испитаніе. виде чиние бѹна но противѹ владиката, аи тѹрците гражданите стават кефилъ за христиените какво немат намереніе за бѹна но само противо владиката. вашето отъ 15 прошлаго прие[х] и виде[х] радостни извѣстіѧ замене. △ съсъ нестерпеніѧ чѧкамъ милоста. △

1501. — Лонгъ, протестантинътъ, работи за пропагандата. Общинаритѣ му противостоятъ. Плѣвенци и ловченци се помирили съ владиката си. Пак. 39

бѧхви писалъ неколико писма итамови казѹвахъ за протестантина отъ Търново Лонгъ какво врѣмено бѣши преѹспѣлъ. итака асъ сосъ неколико собратіѧ собрахмиса ипризовахми онiѧ склонните камъ него иги возвърнахми. послѣ слѣдъ 5 седмици на 2 пѫти пакъсе поѧви. Лонгъ. котѹ донеси 6—7 вида брошѹри можи идасти ги прочли иощи въ цариградъ. въ това пет седмично растоѧніе, негово дофаждане въ послѣдніо пътъ, донеси и дрѹги 2 брошѹри което виги пращамъ залюбопитство

хаги прочтети. знаи прочее защо сосъ послѣднотому дофаждани исосъ тіа 2 книшки катоги распрьсна на младѣиште и нанеколцина и така совсѣмъ другъ образъ взеда . . . и незнамъ какъ ще воздержа това движеніи . . . совсѣмъ надамсе на всемогущаго бога дано даго воспрá. анцакъ 10 пъти казувамъ чи щего воспрà, а 99 чи неща, понѣже инародае огорченъ отъ гдѣто нимуса послушаха толико и толико моленіа иедошелъ въ послѣдно очеаніе. новолата божіа е непостижима, а и моето опованіе е на него. того ради като видѣхъ това движеніе иразмишленіе на младѣиште собрах неколцина собратиа и согласихги заданаправимъ едно общо согласіе и соединеніе както гражданско отъ една обшина отъ 12 члена содержаема, исоединеніе на школите. коету по благополучіе услишалиса гласъ. итака отъ 4-та градски махали опредѣлихасе по 8 члена за да наредат итурет таа наредба коату са и изработи, ислѣдъ мало щеа видити увѣсниците. анцакъ знаите пословицата — чи (храна брадъ краси) асъ же окаяніи сосъ сите мои временни, иката днѣви заслуги лишавамса отъ ката днѣвніо хлѣбъ . . . за що прочее биде онова годишно обѣщаніе; или само сосъ надѣжди даса наслаждавами надамсе моата вредност твърде добрѣ да вие позната. помислѣти добре, защо щомъ отъ слабе това, отиде цѣла бол. понеже нашето отечество е оглѣдало на сите, ищомса превозгласи Лонгъ, нигдѣ ниможи даса воспре ни единъ градъ. азнаити инарода чие огорчен и друго нищо неостава тогава — нó само всемогущіи да суди. 6-мината лични плевнеліи щоса бѣха призовали чрез телеграфа за видинъ завладиковата имъ распра премирихасе сосъ техніо владика но народае весма огорченъ. Кажими за г. Филаретова на редили са. сосъ голѣмо не стерпеніе ожидавамъ вашата милост. или какъ дами отговорити за дазнамъ що да праве.

862 — Феврува — 25 — Замфиръ Тодоровъ.

△ Гюргево △ напротивъ.

140. Н. С. КОНСТАНТИНОВЪ.

1502. — Писарьтъ на Доротея излага случката въ София. Пак. 33.

Смиренно ви ся покланямъ!

Простете слугата си че не испълни дългъ-тъ си и̂ повѣлѣніето на Господарь-тъ си, което бѣше, въ прѣминуваньето си отъ тука да ви ся прѣдстави лично, и устно изрази поржчкитѣ, които му наложи. Отдолуподписанный, който снощи часъ-тъ кждѣ 11. стигнахъ тука бѣхъ отложилъ за днесь, и щѣхъ да свръшж това неотмѣнно ако кираджійтъ ми бѣше человѣкъ и съ по добрж душж, сирѣчъ ако той отъ снощи не мя измамяше че нема да глѣда другаритѣ си, и че ще присѣди днесь. Тъй прочее неповолно като отхождамъ й ненадѣйно дерзая да ви забѣлѣжж поне съ писмо слѣдующитѣ, които само ми ся наложили бѣхж да ви кажж.

Отивамъ въ Софіж да свършя нѣколко работы, за които нарочно ся испровождамъ, и въ отсжствіето си отъ тамъ слѣдъ прѣбываніе на 4-5 дни, за отечество, да кажж на нѣколцына отъ Софіицитѣ Егоисти (ако стане нуждно) да тържествуватъ и ся радватъ че наближило е врѣмято съвършено да ся избавятъ отъ оногова, когото тіи, по чюжды повече убѣжденія й подстрѣкванія най люто й смъртно намразихж, и когото тіи ако й да отблъснахж отъ помежду си, (като и̂ тъй трѣбваше да бжде) блазнехж ся обаче пакъ и̂ натискахж отъ подозрѣніе, че тоя трънъ единъ день белкимъ ще ся вглѣзди пакъ помежду нихъ, кроткото това и невинно стадо, който немилостиво ще коварствува, и съ едно слово ще бжде причинж на всякакжвъ родъ лошавины.

Нѣгово Прѣосвященство, за когото ми é рѣчьта, рѣши ся, положително за слѣдъ стигваньето на слугата въ Софіж да слѣзе въ Царіградъ, гдѣто вече ще ся занимава олдукча спорядъ силитѣ си за работы, които послѣдно му ся допростятъ отъ минжлжтж покваренни нѣговж съвѣстъ.

Н. Пр. слѣдъ обыкновенны тѣ си привѣтствія, ви извѣстява й вѣнчаньето на Еленкж дщерка покойнаго Либена съ Асланъ оглу, което стана почти прѣди пять-

надесятъ дни й за което не ся съмнява че е извѣстилъ й Г. Георгій Карамихаловъ, тя ще благодаря В. Бл. вѣчно й най признателно за доброто, което отъ него й ся направи.

,Мѫчно ми е й прѣтежко (говорѭ отъ себе си), че никакѫвъ край неможяхъ да хванѫ отъ дѣлата на старецътъ ся въ толкото му прѣбываніе въ Едрене, които не бѣхѫ безъ важность, й тъй всичко прѣдъ очитѣ ми като ся намѣрва тъмно й непонятно, не могѫ никакъ да забѣлѣжѫ й азъ ничто на В. Благородіе отъ своѭ странѫ.

Просящъ на конецъ позволеніе за да ся нарычамъ единъ отъ слугитѣ ви, прѣбивавамъ къмъ В. Благородіе съ най высоко почитаніе.

1862„ 9вр. 17 по 2„ та на утренѫтѫ.

Человѣкъ на Н. Пр.
Софійский Митрополитъ
Н. С. Константиновъ.

141. БАРОНЪ АЛЕКСАНДРЪ КОРФЪ.

1503. — Пригласително на прощална вечеря. Пак. 57.

Милостивый Государь

Прошу меня извинить что не могу сегодня лично быть у Васъ чтобы благодарить Васъ за честь мнѣ сдѣланную Вашимъ посѣщеніемъ причина тому мои занятія по сдачѣ полка и сопряженые съ этомъ разъѣзды. — Будьте столь добры, мнѣ сдѣлатъ честь пожаловать ко мнѣ завтрашній день откушать въ 6 часовъ вечера, такъ какъ это вѣроятно послѣдній случай, при которомъ я буду имѣть честь принять своихъ добрыхъ знакомыхъ. Я намѣренъ ѣхать 21-го Марта.

Прошу Васъ, милостивый Государь, принять увѣреніе въ высокомъ уваженіи и преданности

Суббота 18 Марта 1878

Вашего покорнаго слуги
Барона Александра Корфа.

142. СТОЯНЪ КОСТОВЪ.

1504. — Костовъ има намѣрение да се учи още при Герова. Пак. 57.

1850 Януан. 26-ый.

Любезный ми учителю!

Спорядъ повѣлѣніе-то Ви принесохъ поздравленіе Ваше прѣдъ Господина Стоянча, Костакыя и Атанасакыя, и тіи мя пытахѫ, какво ся занимавате Вы; а азъ тѫй подробно, колко-то можахъ, приказахъ имъ за сичко. Слѣдъ много пѫти, като ходихъ на спицаріѭ-тѫ, сполучи ся веднажъ; та намѣрихъ Г. Стоянча и му приказахъ, спорядъ както мя научихте, а той въ исто-то врѣмя малко помысли, и послѣ мя попыта, и ми рече: ты сега имашь ли намѣреніе да бѫдешь при Него? а азъ му отговорихъ — наистинна. Слѣд това ми рече: не ли имашь мнѣніе да си при Него, ты поседи до единъ мѣсяць врѣмя, и сетнѣ щѫ ти обадѫ; и дай Боже, что-то мыслимь, най послѣ рече това.

Вашь
покорный ученикъ
Стоянъ Костовъ.

1505. — Искатъ се вѣстници и книги за прочитъ. Пак. 57.

Учителю мой!

Много врѣмя ся мина, откакъ не сьмь Ви проводилъ нѣкое писамце, за да Вы поздравѫ; нъ на това и азъ не бывамь виновенъ, зачтото три пѫти пытахъ бая Рашка Караджа, кога ще излѣзе за путешествіе: а той ми дума има врѣмя, има врѣмя, и послѣ безъ да ми ся обяви отишелъ. Ако изволявате да ся научите, какъ ся намирамь, благодарѫ Всевышнему, на днешне врѣмя обрѣтаѭ ся пакъ въ отечество-то ми, и съ здравіе яко сьмь добрѣ. Много жалѣѭ учителю, зачтото не мя посѣтихте въ три лѣта, поне веднаждь съ посланіе-то Ви. Молѭ ся Вамъ, отпишѣте ми нѣкакво извѣстіе заради книги-тѣ, въ какво състояніе ся нахождате, още, ако имате нѣкой прочетены вѣстници, испроводѣте ни гы: зачто-то азъ отъ тыя страны съвсѣмъ сьмь оскуденъ, че отникадѣ, и никому нѣма да дохождатъ ефимириде у насъ. Учителю, много лѫжи у насъ повседневно стоятъ за Црьнѫ-тѫ горѫ, обаче ничто не можехме да ся научиме на явно.

Поздравѣте Г-на Костакія, Коконѫ-тѫ и сичкы-тѣ мои соученици. Надѣѭ ся, какъ ще мя удостоите съ Вашь отвѣтъ„

Враня 8-ый Мартъ, сьмь Вашь
853 покорный ученикъ
Стоянъ Костовъ

1506. — Честитяване Герову консулско звание. Желание за взаимнописане. Пак. 57.

Прията 10 Окт. 1857. Отговор. 16 Октомвр.

Ваше Высокоблагородіе!

Нѣмамь честь да отпишѫ на таково голѣмо лице, обаче, като Вашь ученикъ, пріимамь дрьзость и приходимь покорно да Вы поздравимь и радостно да честитимь Ваше консулство, кое-то да бѫде (дай Боже!) длъговѣчно. Благодарѭ Богу, зачто ми исплъни желаніе-то, понеже отъ много врѣмя искамь да ся разговорѭ, ако не устномъ, то поне писмено съ Васъ; но незнаѭ гдѣ ся находехте. Сега като дойде Тодърче Скопянче отъ Узунджово и ми каза на кой сте степень, не могѫ да докаӂѫ, какъ сьмь чекалъ да дойде Св. Недѣля, за да Ви отпишѫ. Щяхъ да Ви отпишѫ и по него, но не бѣхъ изявенъ, да сте дошли отъ Цариградъ. Желаѭ Господине учителю, да мя неизглаждовате отъ любовь-тѫ Ви и да ми далете свободѫ и въ слѣдоющее да Ви отписувамь. Днесь сьмь учитель въ Скопіе и здравѣѭ.

Правѭ поклоненіе и останувамь

Скопіе 6-ый Октомвр. Вашь
857 Нижайшій ученикъ
Стоянъ Костовъ

1507. — Ще съобщи житието и злоупотрѣбленията на учителя Иордана. Пак. 57.

Прията 16 Октомвр. 1857. Отг. 16 Окт.

Скопіе 13-ый Октомвр. 857.

Ваше Высокоблагородіе.

Завчера на 6-ый текущаго проводихъ Ви едно писмо, съ кое-то спѣшехъ съ нестерпимость да честитѫ восхожденіе-то Ви на степень Императорскаго Русскаго консулства и да Вы поздравѭ; а сега идѫ покорно да молѭ пакъ, какво-то и съ друго-то ми писмо, Господство Ви да ми дадете свободѫ да Ви отписувамь и въ слѣдующее.

Учителю, кога-то дойде Тодорче отъ Узунджово и ми каза, че сте были въ Филибе и поступили на тая степень, зарадвахъ ся до толкова, что-то не е возможно съ писмо да ся докаже. Откакъ ми дадете свободѫ да Ви писувамь, щѫ Ви начертавамь исполѣ и нѣкои другы работы за тукъ; могѫ да Ви съобщѫ и житіе-то и злоупотрѣбленія-та уч. Јωрдановы.

Правѭ поклоненіе до земли, всесрьдечно Вы поздравлявамь и останувамь

Вашегъ Высокоблагородіе
Нижайшій ученикъ
Стоянъ Костовъ

1508. — Искатъ се новини отъ Скопия. Коп. кн. 3. 71.

Г-ну С. Костову, въ Скопиѭ.

Пловдивъ 16 Октомвр. 1857.

Твои двѣ писма, отъ 5 и 13 Октоврия, любезный Стояне, прияхъ на врѣмя, и драго ми е, че тя разбрахъ живо и здраво. Още пò-драго щяше ми бѫде, ако да ми пишяше подробно, въ какво положение ся намирашь въ Скопиѭ и какъ ся поминувашь. Менѣ всякога ще е приятно да ти чюѭ добро-то. Кога имашь врѣмя, пиши ми по нѣкои извѣстия оть ваши-ты мѣста. Азъ не ти пишѭ много, зачтото ми е кѫсо врѣмя-то.

Желаѭ ти да си здравъ и честить.

Твой
Н. Геровъ.

1509. — Костовъ наскърбенъ и посраменъ, дѣто нѣма писмо отъ Герова. Пак. 57.

Прията 30 Октомвр. 1857. Отговор. 20 Ноемвр.

Ваше Высокоблагородіе.

Отъ 4-ый текущаго испродихъ двѣ писма по пощѫ до учителя Г-на Јωакыма, у кои-то приключихъ и двѣ за Господство Ви.

Въ проводены-тѣ ми писма не назначавахъ друго нúчто, освѣнъ като быхъ извѣстенъ отъ единъ младиѣъ Скопянецъ да сте поступили на тоя степенъ, побрьзахъ съ все срьдце и съ голѣмѫ радость да Вы поздравѭ и да честитѫ степена Ви, кой-то дай Боже! да бѫде длъговѣченъ.

Като не здобыхъ никой отвѣтъ, весма ся ужалихъ, и въ голѣмо посрамленіе останахъ отъ Скопянци-тѣ, понеже похвалихъ ся, прѣдъ нихъ, че мой прѣлюбезный учитель постаналъ Русскый консулъ. За това правѭ поклоненіе и молимь подайте слухъ и на мене нижайшаго Ви ученика, като и азъ да ся возрадувамь и на врази-тѣ ми уста-та да затворимь. Откакъ щете ми подадете свободѫ да имамь взаимнописаніе съ Васъ, щѫ Ви ся отговорѫ и за политическы-тѣ работы тукашны и за учит. Јωрдана, прочутаго въ Цариградскый вѣстникъ. Много още щяхъ да Ви пишѫ, обаче врѣмя нѣмахъ, че поща-та ся затваряше: и това, что написахъ съ голѣмѫ скорость въ митрополіѭ. Ако й да не е писмо-то ми добро, просимь прощеніе.

Весма въ голѣмѫ надѣждѫ останувамь, какъ нещете мя остави безъ отвѣтъ.

Скопіе 27-ый Октомвр.
857.

Вашъ
Нижайшій ученикъ
Стоянъ К. Јωвановичь.

1510. — Моли се настоятелно за отговоръ. Пак. 57.

Прието 15 Ноемвр. 1857. Отговор. 20 Ноемвр.

Ваше Высокоблагородіе!

Отъ 4-ый септемвр. на самь настояще-то ми е четврьто писмо, что Ви провождамь и съ нестерпимость до днесь ожидавахъ да получѫ отвѣтъ; нъ не удостоихся. Двѣ писма Ви приключихъ въ Г-нъ Јωакымовы-тѣ, трете-то особено Вамъ, както и днешне-то. Въ сичкы-тѣ Ви честитявамь постѫпеный степень, обаче като ся сумнявамь да не сте гы получили, пакъ и въ исто-то перво Вы поздравлявамь и потомь ако не устномъ, то писменомь изговарямь прѣрадостно да Ви бѫде честитъ и долговѣченъ. Притомъ молѭ, като покорный Вашъ ученикъ, Ваше Высокоблагородіе, да ми дадете свободѫ и въ слѣдѫѭщее да Ви писувамь. Надѣѭ ся, какъ не щете изгладите ученика отъ любовь-тѫ и щете го удостоите наскоро съ отвѣтъ, съ когото бы ся возвеселилъ прѣмного. Ваше писмо да ся надписува до Скопскаго митрополита за да ся не изгубва и азъ отъ тамъ лесно могѫ да го воспріемѫ.

Правѭ поклоненіе и останувамь

Вашь
Покорный и нижайшій ученикъ
Стоянъ Костовъ.

1511. — Приятелски благопожелания. Искатъ се новини отъ Скопия. Коп. кн. 3. 97.

Пловдивъ, 20 Ноемврия 1857.

Г-ну С. Костову въ Скопиѭ.

На 16 Октоврия ти писахъ, любезный Стоянче, за отговоръ на двѣ твои писма отъ 6 и 13 октор. и дадохъ писмо-то на Г-на Якима Груева да ти го испрати. Послѣ прияхъ другы твои писма, едно отъ 27 октоврия, друго по̀-ново, по които ся види, че ты не си приялъ писмо-то ми, та пакъ ти пишѭ; нъ на късо, зачтото врѣмя-то не ми допуща сега да ся простирамъ. Драго ми е, че та разбрахъ живо и здраво, желаѭ и да ся научѭ, въ какво положеніе ся намирашь въ Скопиѭ, какъ ся поминувашь и проч. менѣ всякога ще е приятно да ти чюѭ добро-то. Когато пакъ имашь врѣмя, може, като щешь, да ми пишешь и нѣкои извѣстія отъ ваши-ты мѣста.

Желаѭ ти да си здравъ и честитъ.

твой
Найденъ Геровъ.

P. S. На 1855 лѣто пролѣть-тѫ ти писахъ отъ Вѣнѫ. Прия ли това писмо?

1512 — Общината въ Скопие на три тарафа. Училището неустроено. Даскалъ Иорданъ на заточение. Влиянието на Никче х. Трайковъ. Пак. 57.

Прието 4 Декемвр. 1857.

Скопіе 1-ый декемврій 857.

Учителю Г-не Найдене!

Съ прѣголѣмѫ радость получихъ прѣдраго-то ми Ваше отъ 20-ый прѣшедшаго писмо, за кое-то Ви и прѣблагодарѭ. Весма ся ужасихъ за изгубено-то Ви писмо отъ 16-ый октомврій. Захвалявамь Ви учителю за почесть-тѫ, коѭ-то правите менѣ, и сега затворихъ устата на нѣкои мои противници, и учитель Јωрдановы привръженцы. Јωрданова-та исторія е пространа, что-то не е възможно да ся пише; обаче, за да докажѫ злоупотрѣбленія-та му, отписа щѫ Ви накѫсо до другѫ недѣлѭ.

Училище-то ни е учителю, весма въ голѣмо неустройство и община-та е расподѣлена на три тарафа, а имено: единъ грьцкый, другый Јωрдановый и третій мой. Грьцкый е слабъ, токмо единъ загорецъ и единъ богатинъ Скопянецъ болгаринъ, крѣпатъ го. Јωрдановый угасна, откога-то Јωрданъ быде пратенъ на заточеніе въ Битолъ. Мой тарафъ на днешне врѣмя владѣе, обаче за жалбѫ, прьвый ни человѣкъ, понеже е воспытанъ на греческый, не прилѣжава толко добрѣ за училище Грьцко-то училище сега нѣма, нъ реченый богатинъ, всегда ся труди пакъ да го обнови. Јωрданъ не быде заточенъ отъ Скопско-то общество нъ отъ ума си, че показа паша-та да е рушветчія. Той е опрѣдѣленъ за ходеніе, обаче още мѣсто-то на заточение-то му не е явно. По прьвый ни градоначалникъ именемъ Г-нъ Никче Х^ч Трайковъ днесь сичкы-тѣ ся водатъ; обаче, кокво-то что Ви прѣдназначавамъ за политическы-тѣ работы не прилѣжава хычь: а може что иска да прави, пенеже и каймакамъ-тъ и бейлере-тѣ ся боѭтъ отъ него и му станувать на крака, токмо това му е порокъ-тъ, воспытаніе-то на грьцкы. Цѣлувамь десница-та Ви и останувамь

Вашь
Нижайшій ученикъ
Стоянъ Костовъ.

Поздравлявамь и Г-на учителя Јωакима.

Това писмо, что сте ми проводили отъ Вѣнѫ, не сьмь го прiялъ; а дойде по Велешанци у Скопіе: обаче уч. Јωрданъ го погуби, зачто това врѣмя нѣговъ петелъ пѣеше.

1513.—Какво е училището въ Скопие. Колко училища има и по колко ученици. Отношенията на Костова къмъ владиката и голѣмцитѣ. Пак. 57.

Приято 11 Дек. 1857.

Скопіе 8-ый Декемвр. 857.

Прѣдрагый ми учителю!

Въ прѣминѫлѫ-тѫ недѣлѫ проводихъ Ви едно писмо, съ кое-то обявлявахъ, че сьмь прiялъ Ваше-то отъ 20-ый прѣдшедшаго, нъ не знамь да ли сте го прiяли. Въ него Ви расположихъ вкратцѣ за неустройство-то на Скопско-то общество и мало нѣчто за учителя Іωрдана: кому-то заточеніе-то отъ Битолъ быде неизвѣстно. Желаехъ да Ви опишѫ сега Іωрдановѫ-тѫ исторіѭ; обаче врѣмя-то ми запря да ся простирамь. Слѣдъ мало врѣмя може и да Ви начертаѭ, ако не все, то поне мало нѣчто. Отъ общенско-то несогласіе, Г-не учителю, и азъ сьмь весма въ нераспорядочно и жално състояніе. Нарочно училище по новѫ методось, като тамъ низъ Блъгаріѭ у Скопіе нѣма: токмо еднѫ срѣднѭ стаѭ, у коѭ-то ся събирать и малы и голѣмы дѣца. Азъ, когато начинамь ла прѣдавамь по мало нѣчто или отъ Грам. или Арит. и проч. на пò голѣмы-тѣ дѣца, другы-тѣ малы мълчатъ тогава, дору да си свършиме урока. Дѣца-та отъ прьвый класъ изучихѫ технологическѫ-тѫ грам. и сега сѫ постѫпили въ словосъчиненіе. Училища имаме три, обаче едно за едно не е, понеже никакъвъ порядокъ нѣма въ нихъ, освѣнъ еднѫ стаѭ. Учители-тѣ что сме, всичкы-тѣ сме избрани, кой како отъ кой. Все, все, дѣца-та что ся събиратъ и въ три-тѣ училища сѫ 120, у мене 70, въ другый уч. на каршіяка прѣзъ Вардаръ 30, и въ еднѫ особенѫ махалѫ, зовомѫ Чаиръ 20. Току рѣчи всичкы-тѣ учиме дѣца-та, тъкмо на прочитаніе, нѣчто мало азъ ужь отъ наукы прѣдавамь. До днесь, Г-не и съ митрополита и сь епископа бѣхъ добъръ; а сега епископъ-тъ мя заяде люто, и може съ свои-тѣ коварства да направи прѣдъ нашь прьвый градоначалникъ Г-на Никча (Николая) Х^ч Трайкова, да изгубѫ мѣсто-то ми; понеже доста любовь дѣйствува помежду нихъ, а митрополитъ-тъ е теле и въ никоѭ гражданскѫ работѫ, или въ мезличь да отговори нѣкого сиромаха, хычь за това не мари, что прави епископъ-тъ прави. Епископъ-тъ е такѫвъ изеша, что-то моитѣ съотечественици ядни Вранянци проплакахѫ и мало и голѣмо отъ злоупотрѣбленія-та му и глобѫ-тѫ му, не увѣрявамся; обаче слушамь отъ сьотеч. тѣ ми, че той погубилъ наши-тѣ прьви четворица граждане за упорство-то си, что го неоставихѫ въ Вранѭ да седи.

И наистинѫ така и бы: чтомъ измрѣхѫ они, той ся изведнажъ повръна въ Вранѭ, гдѣто и днесь седи тамъ: тъкмо за пакость занесе го діаволъ-тъ сега у Скопіе, колкото да ми наруши мѣсто-то. Правѭ колѣнопрѣклоненіе и молѭ Господство Ви, ако е возможно, направѣте ми мѣсто да бѫдѫ иподидаскалъ Г-нъ Якымовъ; за да посврьшѭ при него и нѣкоѭ поукѫ, като Алгебрѫ, Геометріѭ, зачто сьмь желатель за нихъ. Опростѣте учителю, писмо-то ми быде набрьзѣ, та за това на толко мѣсто го испогрѣшихъ.

Желаѭ пакъ да мя не оставите безъ отвѣтъ, останувамь

Нижайшій ученикъ
Стоянъ Костовъ.

Поздравлявамь и Г-на Якыма.

1514. — Иска се Цариградски вѣстникъ или Новосадски. Пак. 57.

Прията 26 Юния 1858. Отгов. 7 Юлия.

Скопіе 9-ый Јуній 858

Прѣлюбезный ми учителю!

Много врѣмя ся мина откакъ нито азъ Ви проводихъ нѣкое писмо, нито пъкъ отъ Васъ получихъ. Азъ откакъ ся научихъ за Господство Ви, че сте постанали консулъ Россійскый, има най малко до 8 или 9 писма сьмь Ви проводилъ, а отъ Васъ, токмо едно сьмь получилъ за отвѣтъ на сичкы-тѣ. Писма-та ми прѣсекохъ затова, че смыслихъ, да не сте пакъ отишли негдѣ или въ Ц/градъ или другадѣ. Сега, като пріяхъ извѣстие отъ нашь съотечественикъ Стаменко Стошевъ да сте тукъ, спѣшѫ незабавно да Ви отпиша, колко да Ви поздравѫ, да испытамь за поминувкѫ-тѫ Ви и да Вы молѭ да мя удостоите съ нѣкое писмо, съ което бы могль да затыкнѫ нѣколко непріятелскы уста, кои-то дрьжать странѫ Јѡрдановѫ. Притомъ Ви ся молѭ, ако бѫде Вамъ угодно, испроводѣте ми нѣкой вѣстникъ, какъвъ да е былъ Ц/градскый, былъ Новосадскый; токмо да не сьмь весма въ темнотѫ, понеже въ Скопіе такѫвъ не доходи. Съ това, Г-не учителю, весма много щете мя одолжите, останувамь съ всесрьдечно-то ми поздравленіе и увѣренъ за отвѣтъ

Вашь
Покорный ученикъ
Ст. К. Јѡвановичь.

Поздравлявамь Г-на Костакія Моравеновъ и Г-на Јѡакима Груева.

1515. — Неустроена скопска община. Гръцкото влияние се усилва. Училището е само една сала. Нѣма добъръ водитель. Ученицитѣ на Костова. Вранянски епископъ злосторникъ. Пак. 57.

Прията 31 Юлия 1858.

Скопіе 27-ый Јуніи 858.

Господине Учителю!

Днесь чрѣзъ Г-нъ Стаменко Стошевъ получихъ съ голѣмѫ радость прѣдрагото ми Ваше писмо отъ 4-ый истого. Видохъ, че сте ся оженили и желаѭ да Вы бѫде Св. вѣнченіе честито и дльговѣчно. Пишете ми да Ви обаждамь понѣчто ново оттукъ, на това сьмь готовъ; нъ незнаѭ что желаете да Ви обявѭ, да ли за правителство-то или за общество-то. Сега прьво Ви назначавамь за общество-то и, ако сте желатели и за друго, назначете, и то да обявѫ подробно. Скопско-то общество наднешнѣ врѣме е совсѣмь неуредно, и никой нѣма, что да прѣдстои да ся уреди. Кой-то разумѣва за устроеніе на общество-то, нѣма другъ способъ; а който има другъ способъ, той пакъ разумъ нѣма, съ гордость прѣисплъненъ и хычь не ся бриже: освѣнь това прьво-то лице е просвящено на греческы, та затова много за

блъгарскы не прилѣжава. Сега грьцкый учитель нѣма обаче непрѣстанно отъ нѣколко лица иди смущеніе за това нѣчто и всегда ся трудать да доведать грьцкый учитель. Кассѫ нѣмать никаквѫ, и заплатѫ на учители-тѣ давать отъ цръквы-тѣ. Училище нѣмать, токмо еднѫ салѫ срѣднѭ, въ коѭ-то идѫть дѣца-та и малы и голѣмы. Пролѣцѣмъ сторихѫ намѣреніе, отъ непрѣстано-то ми побужденіе, да правѭть взаимно училище; а сегашнѫ-тѫ сала да остане за прѣдаваніе: обаче пакъ тъй остана и причина-та е небреженіе на прьво-то лице, кое-то е потемнѣно отъ діаволскѫ-тѫ гордость, та когато ся соберѫть по вечерѭ нѣгдѣ на разговоръ, съ друго ничто не ся наслаждава, токмо (опростете) съ срамны слова и проч. Тукъ нѣма другъ да прѣправи рѣчь-тѫ на прьво-то лице, нъ то си е небрѣжливо. Отець-тъ му былъ такъвъ настоятель за обши-ты работы, что-то всема нарѣдко може да ся найде като него, за него свѣдочи цръква-та, която е у негово врѣмя прѣизрядно изградена: обаче сынъ-тъ не врѣди спроти него за ничто. Нито нѣчто усгроява, нито пакъ другыго пуща прѣдъ него да излѣзе. Митрополитъ-тъ пакъ заминалъ сичкы-тѣ съ небрѣженіе-то си, токмо яде, піе, спіе и ся тлъсти; и за никаквѫ общинскѫ уредбѫ ся грыже. Азъ съ сичкы-тѣ живѣѭ кротко. Заплата-та ми 4000 грош. ученици имахъ до Св. Петръ 110 имамы и голѣмы, сега като поставихѫ ми помощникъ, одвоихъ до 30, отъ които едно дѣте е само свръшило Св. історіѭ, цѣлѫ грам. и сега въ съчиненіе, въ катихизисъ простр. въ земл. срѣднѭ странѫ Европейскѫ Германіѭ, въ пропорціи-тѣ и по мало прѣвождаме отъ грьцкы на блъгарскы. другы десять сѫ въ сичкы-тѣ тыа уроци въ начало, и осталы-тѣ приготвувамь да начнѫть и они исты-тѣ уроци. Врѣмя-то ми е до Св. Георгія и седеніе-то ми не ся знае. Съотечественици-тѣ мя выкать, обаче азъ нещѫ, зачтото сѫ весма несогласни и никой неще да познае; а най повече не ми ся ще отъ Епископа, понеже е горделивъ, свирѣпъ, хваналъ сичкы-тѣ за чомбасъ, и что иска, това прави. Тяжко си на Враниѭ съ него. Злодѣяніе-то му не могѫ да искажѫ, и кого отъ съотечественици-тѣ ми да попытамь за него, какъвъ е епископъ? ще рѣче, добръ е, зачто страхува другіше да проговори: а митрополитъ-тъ, както что Ви прѣдсказахъ за него, хычь работы-тѣ му не испытува. За това, ако не найдѫ друго по̀ добро мѣсто, щѫ останѫ пакъ въ Скопіе, ако и они щѫть. Като глѣдамь неуредбы-тѣ имъ, натегна ми вече да седѫ тукъ, нъ като нѣма друго мѣсто и ако ми ся неще, щѫ седѫ. Опростѣте, зачто много распространихъ писмо-то ми, и останувамь съ сердечно поздравленіе

Вашь покорный
Стоянъ Костовъ.

Поздравлявамь Г-на Јѡакима Груева, Кир. Костакія Мораленовъ и желаѭ да ся научѫ, гдѣ ся намира братъ Ви Г-нъ Костантинъ. —

1516. — Костовъ склания да стане писарь на Герова. Искатъ се черковни книги. Пак. 57.

Приято 18 Септ. 1858. Отгов. 19 Септ.

Милостивѣйшій Господине учителю!

Завчера по пощѫ Ви ся отговорихъ на прѣлюбезно-то ми Ваше писмо отъ 10-ый прѣш. и явихъ, че на радо сръдце пріимамь повѣленіе-то Ви и готовъ сьмь да дойдѫ да Ви слугувамь: такожде и заплатѫ-тѫ оставямь на Ваше произволеніе. За дохожданіе азъ щѫ ся трудѫ да дойдѫ отъ Митровденъ, само ако ся освободѫ отъ Скопскы-тѣ старѣйшины. Вчера пріяхъ и вѣсть отъ Емина изъ Калканделе и нѣговый отговоръ е слѣдоющій: казува пары-тѣ да му были готовы, нъ не гы дава, до когато не пріиме отъ Вашь гавазинъ добръ худжетъ за дукянъ, что му продалъ; понеже гавазинъ-тъ Ви кога-то му го продалъ, казувалъ че му былъ отъ майкѫ, а той не му былъ отъ майкѫ, нъ отъ баща. Незнамь какъ да Ви повече назначѫ, че отговоръ-тъ бѣше теменъ; зачто-то векилъ-тъ владычкый въ Калканделе е много ученъ: но най добро, ще Ви раскаже приключено-то Еминово писмо.

Приносящій, учителю, настояще-то ми е мой кумашинъ и ортакъ, и молѭ Ви, ако му ся случи нѣчто, да му прѣдстоите. Поручено му е да купи отъ Узунджово нѣколко книгы цръковны съ фатурѫ, молѭ да му застанете, да не бы нѣчто нѣ-

кой да го измами; ако ли пакъ тамь нѣма, а то умолявате ся Господство Ви да отпишете въ Россіѫ, да ся донесѫть оттамь.

Опростѣте, что Ви правѭ досажданіе и желаѭ пакъ по истаго да ми ся отговорите, останувамь

Скопіе 1-ый Септемвр. 1858.

Вашъ Покорный слуга
Стоянъ Костовъ.

1517. — Костовъ обадилъ на старѣйшинитѣ, че ще остави училището имъ. Убийства и насилия около Скопие. Пак. 57.

Скопіе 7-ый Септ. 858.

Милостивый Господине учителю!

По кумашина ми Тодорча явихъ Ви отговоръ на Еминъ Асланъ за пары-тѣ, что има да дава Вашему гавазину. Сноци, като ся събрахѫ старѣйшины-тѣ мои въ стаѭ-тѫ ми за разговоръ, казахъ имъ да си трьсать учитель, зачто азъ имъ отъ Митровденъ не седѫ и отъ днесь сьмь Вашь. Старѣйшины-тѣ ми поискахѫ да научѫть причинѫ-тѫ на оставкѫ-тѫ ми; обаче азъ за тамъ не имъ казахъ, нъ за дома и вече нѣмамь намѣреніе да сьмь учитель. Голѣмы злоупотрѣбленія ся правять тукъ по села-та, какво-то и въ града. Завчера уби ся единъ священикъ отъ хайдуте и судъ хычь не мари затова. Въ прѣминалѫ-тѫ недѣлѭ прѣмина прѣзъ Скопіѭ Г-нъ Консулъ Нѣмскый изъ Шкодрѫ за въ Призренъ. Отъ день на день отходи общество-то въ по̀-голѣмъ беспорядокъ, на кого-то причина-та е прьво-то лице, какво-то что Ви е явно. Гордость-та го е послѣпила до толкова, что-то мни, да е само той человѣкъ на свѣта; а други сичкы-тѣ сѫ животны.

Другъ разговоръ отъ уста-та му не ся слуша, токмо нѣкаквы срамны рѣчи, кои-то почесть-та ми не допуща да Ви назначѫ. Другы-тѣ лица стоѭть нарядъ. Темесюкъ-тъ у мене е, ако Ви е нѣчто потрѣбенъ явете ми да Ви го проводѫ.

Правѭ поклоненіе прѣдъ Васъ и Вы поздравлявамь вседушевно и останувамь а всег да готовъ и усрьденъ да Ви послужѫ на что да мя заповѣдате.

Вашь Покорный слуга
Стоянъ Костовъ

Писмо-то ми быде яко на брьзѣ, понеже врѣмя-то бѣхъ изгубилъ на свадбѫ.

1518. — Арнаутетѣ обрали Кучевашкия и Любянския монастире. Пак. 57.

Прията 1 Окт. 1858. Отгов. 2 Окт.

Скопіе 14-ый Септ. 858.

Милостивый Господине учителю!

Въ прѣминалѫ-тѫ недѣлѫ Ви явихъ по пощѫ и вторый пѫть за Еминъ Аслановѫ-тѫ работѫ. Сега Ви назначавамь новыни-тѣ, кои-то ся случихѫ таѭ недѣлѭ извънъ въ села-та два часа далечь отъ Скопіѭ. Два монастыря называемы единъ Кучевашкый, а другъ Любанскый обрахѫ ся отъ арнауты-тѣ околны, на послѣдній отъ игумена зели 3500 грош. и намало щяли да го погубять, ако Провидѣніе-то не бы имъ прѣмрѣжило очи-тѣ, за-да побѣгне прѣзъ нихъ низъ шумѫ-тѫ въ село-то. Въ друго едно село Сушицѫ убихѫ единъ священикъ и не е вѣроятно, да ли ще остане живъ. Въ речено-то Кучевище открадна ся конь-тъ едному священику, такожде има и другы много злоупотрѣбленія, кои-то азъ не знаѭ.

Бѣдный нашъ народъ повседневно тегне, и никой нѣма да го отговори. Заптіи-тѣ и сеймене-тѣ пакъ что правѭть, то не е возможно да ся опишѭть съ перо.

Поздравлявамь Вы всесрьдечно и останувамь

Вашь
Покорный и нижайшій слуга
Стоянъ Костовъ.

1519. — Скопиянци не оставятъ Костова да напусне училището имъ. Пак. 57.

Прията 16 окт. 1858.

Скопіе 8/врій 12-ый 1858.

Милостивый ми Г-не учителю!

Прѣлюбезны-тѣ ми Ваши двѣ писма отъ 19-ый прѣдшедшій и 2-ый текущій съ голѣмо удоволствіе получихъ; още и устно-то Ви поздравленіе по Тодорча. Какво-то ся глѣда работа-та Ви съ Емина безъ конакъ не ся врьши. За това трѣбува да направите писмо до Призренскый Османъ Паша и да ми го проводите тукъ; та когато помине сега той прѣзъ Скопѭ, да му го подамь и работа-та да ся оканчае; а другояче не е възможно, понеже Тетово не стои подъ Скопскый каймакамъ. Прѣминалѫ-тѫ недѣлѭ доста добрѣ ся допрѣхъ за да станѫ; нъ быде невъзможно. Думать ми до врѣмя то щешь седишь, а отъ врѣмя-то кѫдѣ искашь иди: притомъ и заплатѫ-тѫ ми не давать. Азъ сега останахъ изумленъ и мѣсто-то мя не хваща. Волѭ да ся изгубѫ съвсѣмь, нежели да бѫдѫ отдѣленъ отъ Васъ: нъ не знаѭ, кой начинъ да употрѣбѫ. Ако изгубѫ мѣсто-то откадѣ Васъ, то животъ-тъ ми хычь не е потрѣбенъ. За това молѭ ся колѣнопрѣклонно, да ми назначите, что да правѭ и кое срѣдство да употрѣбѫ, за да си не затворѭ враты-тѣ отъ кадѣ Васъ. Това съ нестерпѣніе ожидавамь и останувамь съ усрьднѫ признателность

Покорный слуга
Стоянъ Костовъ

1520. — И владиката не оставя Костова да напусне Скопие. Пак. 57.

Прията 15 Ноемвр. 1858. Отгов. 20 Ноемвр.

Скопіе 9-ый Ноемвр. 858.

Милостивый ми Господине учителю!

Голѣма радость здобихъ отъ прѣлюбезно-то ми Ваше писмо, кое-то получихъ на 26-ый текущій; обаче като видохъ, че сте имали нѣаквѫ екыѭ на рѫкѫ-тѫ Ви, много Вы ужалихъ. Пишете ми г-не съ добръ начинъ да дамь оставкѫ-тѫ си; нъ стана невъзможно, освѣнь чрѣзъ конакъ, ако мога да оставѫ училище-то, ако ли не, то другояче не бывa зачтото до тукъ работа-та достигна. Дадохѫ жалба чорбаціи-тѣ на владыкѫ-тѫ, който ся съгласи съ нихъ, сега и той мя запира. Азъ останахъ въ недоумѣніе, нито сьмь да станѫ, нито да останѫ, чудѫ ся что да правѫ, да станѫ боѭ ся съ контрактъ-тъ могѫть да мя въспрѫть, да останѫ, бывамь отъ Васъ отдѣленъ, желаніе-то за ученіе-то мя гори, и така седѫ като замаянъ. Понеже познавамь, зачто нещѫ могѫ прѣди врѣмя-то да станѫ, идѫ съ колѣнопрѣклоненіе да Вы молѭ, ако е възможно да прѣнесете тегобѫ-тѫ сами и зимась, та отъ Св. Георгій да дойдѫ при Васъ. Това добро голѣмо бы было, ако учините съ мене. Притомь молѭ Вы и просѭ прощеніе, что Ви излъгахъ и рекохъ, че до Св. Димитрій щѫ дойдѫ, понеже азъ не сьмь се надѣялъ да застанѫть толкова за мене. Слушамь отъ нѣкой си, че и самь владыка-та ужь щялъ да Ви пише, нъ не знамь да ли е истино. Въ прѣминалый вторникъ дойде въ Скопѣ и Еминъ отъ Тетево, и каза ми зачто по нѣкой кираджія проводилъ Ви тыя пары, что даваше мене, за останалы-тѣ пакъ така дума, както что Ви завчера явихъ. Опростѣте на досажданіе, что Ви правѭ, и пакъ Ви ся молѭ отъ любовь-тѫ Ви да мя неизхлаждавате. Кога да е пакъ сьмь Вашь и никогда не ся отричамь отъ Васъ; та ако й да мя нещете. На това сьмь намѣреніе и остаямь

Вашь
Покоренъ слуга
Стоянъ Костовъ

1521. — Оставя се Стоянъ Костовъ за учитель въ Скопия. Коп. кн. 3. 262.

С. Костову.

Пловдивъ 20 Ноемврия 1858.

Господине Стояне!

Писмо-то Ви отъ 9 Ноемвр. прияхъ. Въ него ми казвате, че граждане-ти въ Скопиѭ не Вы оставять да дойдете сега при мене, зачтото нѣмѫть другъ учитель. Исто-то ми пише и владыка-та. Кога е така, нѣма какво да ся прави, а щете стоите до врѣмя-то си, та вече отъ Гергевдень може да дойдете при мене, на Негово Прѣосвященство щѫ отговорѭ до недѣлѭ, зачтото сега бы тврьдѣ набрьзо. Мѫчно ми е само, зачтото имамь много работѫ, та не могѫ да пристигамь да ѭ врьшѭ. За това, ако бы и прѣди Гергевъ день да ся намѣри другъ нѣкой да захване Ваше-то мѣсто въ училище-то, тогава съ сговоръ съ чорбаджии-ты може да прѣдадете нему училище-то, а Вые да дойдете.

За работѫ-тѫ на гавазина ми съ Емина отъ Тетево, чякаме тука отговоръ отъ Емина на това, что му е писалъ гавазинъ-тъ ми, та послѣ щемь видѣ, что да правимь. Еминъ истина е былъ проводилъ нѣколко пары, ала гавазинъ-тъ ми не гы е зелъ, зачтото не сѫ были всичкы-ты и му ги праща съ цѣнѫ не както пише въ тимисюка, и така пакъ му ся врьнѫхѫ назадъ.

Желаѭ Ви да сте здрави и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1522. — Костовъ благодаренъ. Владиката радостенъ, че ще има писмо отъ Герова, и се извинява за своето нескопосно писмо. Пак. 57.

Прието 3 Дек. 1858.

Скопіе 30-ый Ноемвр. 1858.

Милостивый г-не учителю Найдене!

Нѣкняшно-то Ви писмо весма прѣмного обвесели душа-та ми, понеже азъ се страхувахъ, да мя неотврьлите вече отъ благодѣтелство-то Ви. Прѣблагодарѭ Ви за голѣмо-то Ви стараніе за добро-то ми. За Емина что ся надѣете да получите отвѣтъ, то е напраздно; понеже той пакъ това исто говори, каквото Ви и назначихъ. Добрѣ бѣше до сега да проводите едно писмо до Пашѫ-тѫ, кой-то да го повыка и да му гы земе. На разговоръ отгорѣ казахъ Скопскому Митрополиту, че Ваше Прѣвосходителство щете му ся отговорите въ идущѫ-тѫ недѣлѭ, и той ся всема возблагодари, зачто-то ще пріиме съ Васъ сношеніе. Каже усрамихся съ писмо, че нѣмаше кой да ми направи писмо за Нѣгово Прѣвосходителство; обаче нека прощава, понеже самъ Блъгарскы незнамь и нѣмахъ другъ да ми направи писмо така добро, нъ едно дѣте. Останувамь съ истинѫ признателность.

Вашь
покорный и нижайшій слуга
Стоянъ Костовъ.

1523. — Потурчванията и насилията въ Скопско се уголѣмяватъ. Порѫчани ли сѫ черковнитѣ книги? Пак. 57.

Прието 19 Дек. 1858.

Скопіе 14-ый Дек. 858.

Милостивый Г-не Найдене!

Въ прѣминалый четврьтъкъ нѣгово Прѣосвященство позва мя, каза ми, че сте му ся отговорили и даде ми прѣлюбазно-то ми Ваше писамце. — На 5-ый текущій дойде паша-та въ Скопіе, поседе пять дни въ чифлька си Бардовци и отиде си на

стола въ Призренъ. Въ наши-тѣ страны тукъ умножихѫ ся весма голѣми зулумы и прѣмного теглять клетитѣ селяне. — Злоба-та ся до толкова увеличи, что-то завчера у Куманово въ мюдуровъ конакъ уби ся на мѣсто една девойка отъ едно заптія, кой-то искалъ съ силѫ да ѭ потурчи. — Недѣля не минува, до кога-то не ся доведе или жена или девойка въ конакъ за турченіе. Молѭ ся, ако е возможно да ми обявите за тыя книгы, что Ви остави Тодоръ фатурѫ въ врѣмя Узунджово, да ли сте порѫчали да дойдѫть, или не: понеже весма голѣмо главоболіе ми учинахѫ селяне-тѣ за пары-тѣ, что дадохѫ Тодору. Азъ да имъ дамь пары, несмѣемь, зачто послѣ книгы-тѣ не пріимать; затова, ако сте поручили, да имъ не давамь пары-тѣ, ако ли пакъ не сте, то выше да ся не трудите, зачто-то гы वече нещѫть и азъ пары да имъ дамь. До недѣлѭ зазраво щѫ Ви ся отговорѫ на сегашне-то Ви писменце. Опростете, что Ви правимь досадѫ и съ истиннѫ признателность и колѣнопрѣклоненіе останувамь.

Вашего Прѣвосходителства

Покорный и нижайшій слуга
Ст. Костовъ.

1524. — Старѣйшинитѣ повторно задържатъ Костова въ Скопие. Геровъ да не отстѫпя. Пак 57.

Прияото 12 Марта 1859.

Милостивый Господине!

Еминово-то писмо, что заборавихъ да пратѫ по Г-на Рашка Малеовъ, проводихъ го завчера по пощѫ, и чекамь заповѣсть, что да правѫ за останалы-тѣ пары у Емина. Обявувамь днесь съ голѣмо прискрьбіе, че мои-тѣ Скопскы старѣйшины уговорихѫ ся да дадѫть вообще жалбѫ прѣдъ Ваше Прѣвосходителство, за да мя пакъ оставите. На волѭ-тѫ имъ хычь не сьмь склонетъ; за това, ако бы наистина да Ви пишѫть, молѭ ся колѣнопрѣклонно и Ваше Прѣвосходителство да ся несклонявате понеже срьдце-то ми е отукъ вече остинѫто и съ все срьдце чекамь, часъ по̀ прѣди да станѫ. Отъ другѫ странѫ, понеже остахъ неученъ, повсегда и нѣпрѣстанно гори срьдце-то ми, да пристигнѫ желаемо-то, за кое-то сьмь увѣренъ, като дойдѫ при Васъ, щѫ придобіѭ поне мало нѣчто отъ лишимы-тѣ ми наукы, турскы и греческы. Недоумѣвамся что друго да Ви пишѭ, че знамь, да сте желатели за добро-то ми и щете имъ ся отговорите, като да ся освободѫ отъ учителство-то и да си дойдѫ при Васъ.

Останувамь за всегда

Вашь
Скопіе 1-ый Мартъ 1859. Стоянъ Костовъ.

1525. — Вранянци искатъ Костова за учитель. Ще молятъ и Герова за това. Той да не отстѫпя и тѣмъ. Пак. 57.

Прияото 13 Марта 1859.

Милостивый Господине!

Завчера Ви явихъ уговоръ на мои-тѣ Скопскы Старѣйшины, и сьмь увѣренъ, че, ако Ви пишѫть, щете имъ отговорите по мое прошеніе. — Съотечественици-тѣ ми, като знаѭть опрѣдѣлено-то врѣмя на учителство-то ми тукъ, дойдохѫ въ прѣминалый вторникъ четворица, пратени отъ общество-то, за да мя принѫдѫть да прѣминѫ у нихъ. Като имъ казахъ, че сьмь далъ подписъ Вамъ и отъ Св. Георгій наздраво сьмь Вашь, изведнаждь и они застанахѫ на тоя уговоръ, както Скопянетѣ, да идѫть въ Вранѭ, да направять анафорѫ, съ коѭ-то да молять Ваше Прѣвосходителство, да мя заповѣдате да прѣминѫ у нихъ. Увѣренъ, че Ваше милостиво и родолюбдво срьдце лесно ся убѣждава и склонява на молбѫ, спѣшѫ по̀ прѣди съ колѣнопрѣклоненіе да Вы помолѭ отъ все срьдце, не само на Скопянетѣ, нъ и на съотечественици-тѣ ми Вранянци да ся отговорите противно на волѭтѫ имъ: зачто-то у отечество-то ми ни мѣсяць не могѫ да седа и трѣбува у мало врѣмя да ся обезчестѫ и да станѫ за никадѣ. Съотечественици-тѣ ми сѫ прѣпро-

сти, владыка-та (Епископъ) кеседжія и Еничарь, убѣдилъ, оглобилъ и мало и голѣмо; обаче никой не смѣе да исповѣда истинѫ-тѫ, все говори, добръ е Господинъ. Той ще иска да му стоѭ диванъ, както и другы-тѣ, азъ не щѫ ся склонѫ на това, и така ще мя изобличи прѣдъ цѣлъ народъ, что-то послѣ честолюбіе-то не ми дава да живѣѭ; нъ трѣбува или самосебе или него да убіѭ. И у Скопіѭ да мя оставите отнюдъ не сьмь склонетъ, зачто-то, като глѣдамь неправици-тѣ на прьво-то лице съвсѣмъ остина срьдце-то ми, а най повече волѭ да мя поглътне земя-та, нежели да не достоѭ на рѣчь-тѫ ми, и да бѫдѫ лишенъ отъ Васъ и Ваши-тѣ службы. Отговоръ-тъ за Ваше Прѣвосходителство е лесенъ, такожде, ако и да потрьсѭть учитель, можете да имъ найдете.

Азъ ни на единъ, ни на другы не могѫ да развалѫ хатъръ, че да разваля на Скопяне-тѣ, не дозволява ми честолюбіе, понеже сьмь ялъ шесть годинъ хлѣбъ у нихъ; да развалѫ на Вранянци-тѣ, мыслѭ будущето, да не бы, ако не азъ, то братія-та ми, да страдать отъ нихъ; токмо и тѣмъ ся отговорихъ: азъ сьмь слуга на руско-то посолство и отъ врѣмя-то щѫ идѫ на работѫ-тѫ ми; то послѣ, гдѣ да мя заповѣда, тамъ отхождамь. Скопяне-тѣ не знаѭть, че мя трьсять и Вранянци-тѣ.

Това Ви моля Господине, ако бы да дойде такова прошеніе или отъ едно или отъ друго мѣсто, заклинувамь Вы у Христа, да ся несклонявате на нихно-то прошеніе. Ако е возможно искамь и едно писмо, съ кое-то да мя заповѣдате строго, на врѣмя-то незабавно да станѫ, че, ако не станѫ, могѫ да пріимѫ и наказаніе. Чекамь съ сичкѫ-тѫ душѫ такова писмо и увѣренъ сьмь, че молбѫ-тѫ ми щете пріимете и отговорите на прошеніе-то ми.

Главоболіе прѣмного Ви учинахъ, токмо молѭ да мя простите и сьмъ

8-ый Мартъ 1859. Скопіе. Вашь Покорный слуга
Стоянъ Костовъ

Въ подозрѣніе сьмь, че нѣмамь отвѣтъ за пары, что проводихъ по Г-на Рашка.

1526. — Кани се Ст. Костовъ да се готви да дойде на работа у Н. Герова. Коп. кн. 3. 345.

Пловдивъ, 19 Марта 1869.

Господине Стояне Костовъ!

Ето, че наближява уречено-то врѣмя, Гергевъ-день, въ което ми сте ся обрекли да дойдете на отряденѫ-тѫ Вамъ службѫ при мене. Затова потрѣбно ми ся видѣ да Ви докарамь на умъ, да ся приготвите съ врѣмя, каквото на уреченый день да ся намѣрите тука, че въ противенъ случяй подпадате подъ отговоръ като неиспълнили даденѫ-тѫ думѫ.

Желаѭ Ви да сте здрави и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1527. — Костовъ прѣдизвѣстява Герова да не отстѫпя ни на скопиянци ни на вранянци. Пак. 57.

Прията 1 Априлъ. 1859.

Милостивый Господине!

Ваше повелително писмо отъ 19-ый текущій съ голѣмо удовольствіе получихъ. Обявлявамь Ви, че днесь сътечественици-тѣ ми провождать прошеніе до Васъ за мене: такожде слушамь и Скопяне-тѣ щѫть учинать това исто. Азъ казахъ и на тыя и на тыя да ся нетрудать; обаче они не послушахѫ. Готовъ сьмь за дохождание, токмо молѭ Ваше Прѣвосходителство, да имъ ся отговорите протывно и на едны и на другы. Въ голѣмъ трудъ Вы полагамь; нъ молѭ да мя простите. Проводѣте отговоръ на Еминово-то писмо, за да пріимѫ и осталы-тѣ пары до кога-то сьмь тука и останувамь готовъ и усрьдный послушникъ на все

Вашего Прѣвосходителство

Покорный слуга
Скопіе 29-ый Мартъ 1859 г. Стоянъ Костовъ.

1528. — Скопиянци и вранянци искатъ Ст. Костова за учитель. Геровъ има потрѣба отъ писарь. Коп. кн. 3. 355.

Г. С. Костову.

Пловдивъ 2 Марта 1859.

Господине Стояне!

Вчера прияхъ двѣ писма, едно отъ Скопиѭ отъ Г-на Никола Х. Трайкова и друго обще отъ Вранянскы-ты граждани. Единый ми иска да Ви оставѭ да стоите за учитель въ Скопиѭ, а другы-ты Вы искать за исто-то звание за Враниѭ. Щѫ отговорѭ и на двѣ-ты писма, ала до недѣлѭ, а сега щѫ кажѭ Вамъ набръзо, че за да могѫ да гы послушямь трѣбваше по̀-отъ врѣмя да ми явять желание-то си, за да си трьсѫ и азъ другъ чловѣкъ. А сега отъ Гергевъ-день азъ непрѣмѣнно трѣбва да имамь писарь, ако не, работа-та на службѫ-тѫ ми (остава) остава назадъ; пакъ другъ писарь, ако оставѭ Васъ, скоро не могѫ намѣри; и така нѣма друго срѣдство, освѣнь на уречено-то врѣмя да дойдете. Скопяне-ти знаяхѫ, че Вы выкамь да дойдете при мене, и владыка-та на врѣмя-то ми писа да Вы оставѭ само до Гергевъ-день.

Притварямь Ви писмо отъ Гавазина си за Емина, та дано да свръшите.

Явете ми кога можете да излѣзете за насамъ.

Тврьдѣ набръзо Ви пишѭ. Добро видѣние!

Вашъ

Н. Геровъ.

1529. — Ст. Костовъ се чяка. Какъ да влѣзе въ Пловдивъ. Коп. кн. 3. 358.

Г-ну С. Костову.

Пловдивъ, 9 Априлия 1859.

Господине Стояне!

Прияхъ писмо-то Ви отъ 5 Април, въ което ми казвате, че слѣдъ Гергевъ-день еднѫ недѣлѭ щете стигнете тука. Трѣбва да глядате, каквото да не ся забавите повече, сир. до прьвый май, какъ-какъ, да сте тука. А когато дойдете, да не ся явявате нигдѣ, прѣди да ся облѣчете въ Европейскы дрѣхы. Може да дойдете право въ кѫщѫ-тѫ ми; тя е при казанджии-ты при Балѫкъ-пазаръ, и щете ѭ познаете по дирека за пандерѫ-тѫ. Добрѣ е да дойдете късничко за да не Ви види никой прѣди да ся прѣдрѣшите.

На Вранянцы-ты и на Г-на Н. Х. Трайковъ не можяхъ и тѫѭ недѣлѭ да пишѭ отъ много работѫ.

Добро видѣние!

Вашъ

Н. Геровъ.

Имѫть ли Скопяне-ти кого-годѣ да остане тамъ за учитель, като оставите Вые училище-то та дойдете при мене?

1530. — Никола х. Трайковъ не пуща Костова. Пак. 57.

Прията 29 Април. 1859. Отгов. 30 Април.

Милостивый Господине,

Вчера не можяхъ да Ви пишѫ, че имахъ другѫ работѫ. Въ четвьртъкъ и пятокъ направихъ испытаніе и днесь отхождамь за Враниѭ. Като не получи отвѣть отъ Васъ Г-нъ Николай х. Трайковъ не дава ми да станѫ, че ся надѣе, да ся склоните на прошеніе-то му и да мя пакъ оставите: за това трѣбува да му ся отговорите тѫѭ недѣлѭ, за да изгуби надѣждѫ-тѫ. Той говори, ако му не пройде сега про-

шеніе, да прави и друго съ нѣколко подписа; обаче молѭ Ви ся, ако щѫть бы и десять прошенія, пакъ искамь да ся не склонявате, зачто-то намѣреніе вече нѣмамь за седеніе.

Азъ протывно не имъ говорѫ, тъкмо: далъ сьмь подписъ и слѣдъ подписа трѣбува да идѫ; ако ли ми пакъ дозволи Г-нъ консулъ, отъ Васъ не бѣгамь, останувамь пакъ. Г-не, азъ сьмь ся Вамъ прѣдалъ и мнѭ да не желаете менѣ зло; затова Ви ся молѭ съ колѣно прѣклоненіе да не пріимате прошеніе-то имъ, че испослѣ щѫть мя обезчестять, зачто пакъ Јωрдановъ духъ много нарастна, нъ скрыто. Съ лъжѫ не Ви говорѭ, ако искамь да седѫ тукъ, самъ щяхъ да Виса отговорѫ още зимась, кога-то мя пытахте: нъ не могѫ да разсыпѫ волѭ-тѫ имъ и затова явихъ подробно Вамъ, за да мя освободите отъ тукъ, безъ да имъ развалѭ хотѣніе-то имъ. Также и на съотечественици-тѣ ми, за да имъ не развалѭ, оставихъ Вамъ и за нихъ. Ако ся склоните на Скопско-то прошеніе, то вече азъ нѣмамь очи да отидѫ въ отечество-то ми: нъ молѭ ся и на едны и на другы да ся отговорите, и менѣ още едно вкратцѣ повелително да станѫ безъ забавѫ. Азъ сьмь готовъ, само ожидавамъ, да имъ дадете отвѣтъ, за да имамь, что да имъ отговорѫ.

Опростѣте на досажденіе, что Ви правѭ. На поврьщаніе може да стигнать и Мехмедовы пары отъ Тетово, че тѫй ми писувать, слѣдъ Байрямъ ще измые облигаціѭ-тѫ си.

Останувамь съ истинно почтеніе и добровидѣніе

Скопіе 21-ый Апр. 1859.

Вашъ
Покорный слуга
Стоянъ Костовъ.

1531. — Подканя се Ст. Костовъ да прибърза за Пловдивъ. Коп. кн. 3. 368.

Г-ну С. Костову.

Пловдивъ, 30 Априлия 1859.

Господине Стояне!

Азъ Вы чякамь отъ день на день да дойдете, зачтото заминѫ врѣмя и вчера съ удивление ся научихъ отъ Ваше писмо отъ 21 Април, че още не сте ся поклатили отъ мѣсто-то си. Затова бръзамь да Ви кажѭ, като чтомъ приемете това писмо да прибръзате да дойдете съ пощѫ-тѫ, зачтото работа-та не трьпи никакъ маяніе.

Добро видѣніе!

Вашъ
Н. Геровъ.

1532. — Черковни вещи прѣдадени Костову за Побужския монастиръ.

Долуподписаный пріимамь отъ г-на Н. Герова, за да прѣдамь на Побужкый монастырь въ Скопско окрѫжіе слѣдѫѭщи-ты прѣдмѣты:

Книгы: Св. Евангеліе, апостолъ, миней праздничный и общій, требникъ, полустовъ, тріодъ, пентикостарій, октоихъ, дванадесять минеи, служебникъ, ирмологій, молебное пѣніе и типикъ;

Одежды: двѣ рала священическы, двѣ діаконскы, двѣ покрывкы за аналогіи, два въздуха, двѣ пелены за св. дискосъ, два покровца за св. потиръ и единъ кресть.

За увѣреніе давамь му тоя записъ и сьмь

Цариградъ С. Костовъ.
24 октомврія 1859.

1533. — х. Косте х. Стефчевъ ще доведе грьцки учитель въ Скопие. Пак. 57.

Прието 13 Януар. Отгов. 13 Януар.

Скопіе 10 Јануар. 1860.

Милостивый Господине!

Всесрьдечно брьзамь да Вы поздравѫ съ новѫ годинѫ, която желаѭ да Ви бѫде благополучна.

Това писмо ми е четврьто, дѣто Ви провождамь, а до днесь нѣмамь отъ Ваше Высокоблагородіе никаквѫ вѣсть, освѣнь, дѣто ся научихъ отъ Ц. Вѣстникъ, че сте излѣзли на 5 дни слѣдъ мене отъ Цариградъ, да си дойдете въ Пловдивъ. Съ крыло на Ваше Высокоблагородіе Скопяне-ти пріяхѫ мя съ голѣмѫ честь, нъ като нѣма до днесь да мя удостоите съ Ваше писмо, начнахѫ въ Јордановый тарафъ да ся слушатъ рѣчи „ето колко е на честь нашій учитель отъ г-на консула и проч.

Единъ отъ тукашны-ты прьвеници най дебелъ отъ Блъгаре-ты по имя х^ч Косте х^ч Стефчевъ (страшенъ грекоманинъ) снадви и силомъ съ нѣколко свои привржженици, прѣдадени на греческый духъ, писахѫ да доведѫтъ грьцкый взаимный учитель, съ намѣреніе да вкоренятъ грьцкый языкъ. Не ся познава кадѣ клони г-нъ Николай Х^ч Трайковъ.

Надѣѭ ся за Ваше покровителство и сьмь

на Ваше Высокоблагородіе
покорный слуга
С. Костовъ.

1534. — Безпокойства за Стояна Костовъ. Искатъ се свѣдѣния за училището въ Скопия. Коп. кн. 3. 475.

Г-ну С. Костову

Пловдивъ, 13 Яннуар. 1860.

Господине Стояне!

На голѣмѫ мысль бяхъ за Васъ като нѣмахъ писмо отъ Васъ, откакъ ся раздѣлихме въ Цариградъ, а особено ся беспокояхъ отъ еднѫ недѣлѭ насамъ, като прияхъ извѣстие отъ Г-на Икономова отъ Велесъ, че сте страдали по море-то и сте были болны. Нъ днесь ся умирихъ, като прияхъ писмо отъ Васъ отъ 10 Яннуар. Чюдно ми е обаче (обаче) какъ да не приемѫ ни едно отъ три-ты писма, что пишете, че ми сте проводили. Сега е късно, а утрѣ щѫ проводѫ да видѫ, да не ся тръкалятъ на пощѫ-тѫ, или нѣкои любопытни гы сѫ зели. Какъ да е, благодарѭ ся, че Вы разбрахъ живо и здраво, зачтото бяше ми много криво като нѣмахъ никакво извѣстие за Васъ. Искамь и занапрѣдъ да ми писвате чястичко, какъ сте, и ако могѫ да Ви бѫдѫ за нѣчто полезенъ, весма приятно ще ми е да Ви свршѭ. Явѣте ми подробно, какъ ся настанихте и какъ отивате въ училище-то.

Дано да извадите пары-ты на Мехмедъ гаваза отъ Емина. Расписка-та, что сте дали Мехмеду, е у мене.

Благодарѭ Ви за честитяваніе-то за новѫ годинѫ, и желаѭ Ви да ѭ прѣминете и Вые съ здравіе и благополучие въ всичко, и сьмь

Вашь
Н. Геровъ.

1535. — Грьцки учитель въ Скопие. Никола х. Тричковъ безучастенъ. Други скопски разправии. Пак. 57.

Прието 25 Февр. 1860.

Скопіе, 21 февр. 1860.

Милостивый Господине!

Брьзамь да Ви явѫ, че грьцкый учитель стигна тукъ на 12 текущій. Грьчоліи-ти съ радость го дочакахѫ, а слѣдство-то не знаѭ, какъ ще му бѫде,

Щяхъ и минѫлѫ-тѫ недѣлѭ да Ви пишѫ, нъ изненадѣйно случи ся да стане събраніе пакъ за кир. Панушка, да му земѫть смѣткѫ отъ народны-ты приходы: обаче и сега напраздно. Народътъ съ другы-ты по̀-прьвы блъгаре драся, выка, г-нъ Николай мълчи, и така работа-та остана пуста и Панушко ще изяде 10 хыл. грош. народны пары, собраны отъ сыромасы парѫ по парѫ.

Г-нъ Зафиръ Малевъ, за кого-то бѣхъ писалъ по̀-прѣди, че е хапсъ, пустна ся на 10 февр. съ прѣдстояніе-то отъ брата му. Той ядьнъ отъ богатъ сиромахъ, за когото плаче и жали цѣлъ народъ, быде обезчестенъ за малъкъ длъгъ, състоимъ все отъ 45 хыл. гр. а най выши за 9 хыл. джиросаны възъ тукашный консулъ. Г-нъ Николай за нѣговѫ-тѫ работѫ слухъ не даде, а не знаѭ за что; казувать нѣкой си, че за да го удари долу, да нѣма по прьвъ отъ него; нъ азъ на това не давамь вѣрѫ и мнимь че това прави оть мякотѫ-тѫ си и небреженіе, зачто-то и сичкы-ты граждански работы стоять обѣсены, несврьшены. Чудѫ ся какъ да опишѫ обичая му, кога-то му говори человѣкъ, все мълчи и си чеше косы-ты, безъ да отговори или имашь или немашь правдѫ.

За Мехмедовы-ты пары писахъ въ Тетово, отвѣтъ още нѣмамь.

Вчера Ви пратихъ и друго писмо по Стефо Шкодрали.

Весма на брьзо быде писмо-то ми, че имахъ да писувамь другы писма на г-на Николая.

Съ истинно почтеніе и все срьдечнѫ прѣданость сьмь

Вашь
покоренъ слуга
С. Костовъ.

1536. — Костовъ готви статистически свѣдѣния за селата и черковитѣ въ Скопско. Пак. 57.

Прието 16 Март. 1860. Отгов. 17 Марта.

Скопіѭ, 13 Мартъ 1860.

Ваше Высокоблагородіе!

Зимамь честь покорно да ся отнесѫ до В. Высокоблагородіе и да явѭ, че имамь на рѫцѣ Ваше писмо отъ 3 Мартъ. Нѣгово-то сьдрьжаніе добрѣ проумѣхъ, казахъ и на наши-ты прьвенцы и на Н. Прѣосвященство, че писма-та имъ сте пріели. Села-та на Скопскѫ-тѫ епархіѭ сьмь описалъ; нъ црьквы-ты и папазъ еви още добрѣ не сьмь ислѣдилъ, че не ми пада да излизамь пазаренъ день да пытамь свяшеници да ся научѫ добрѣ. По край тыя дни то щѫ сврьшѫ и щѫ Ви проводѫ расписъ.

Днесь чекаме да пройдѫть отъ тукъ хатліи царскѫ войскѫ съ нѣколко топове и джепане повече. Число-то имъ не е явно.

Отъ все срьдце честитявамь сына Ви, кому-то желаѭ благополучны дни. Поздравлявамь г-жѫ Марійкѫ и бабѫ хаджийкѫ.

Съ истинно почтеніе и срьдечнѫ прѣданость сьмь на Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1537. — Скопяне искатъ черковни одежди. Какъ да се отвори руско консулство въ Скопие. Пак. 57.

Прието 16 Марта 1860. Отгов. 17 Мар.

Скопіе, 13 Мартъ 1860.

Господине Найдене!

Мои-ти прьвенци тука непрѣстанно мя принуждавать да Ви пишѫ, да имъ испросите за три-ты имъ градскы црьквы одежды хубавы приличны за градъ. Щяхѫ да ся отнесѫть чрѣзъ г-нъ Евтимія право въ Ц/градъ до миссіѭ; нъ увѣрени, че

щжть имь пратять вехты дрѣхы: затова искать да се отнесжть до Господство Ви, като да имъ извадите новы и подобры. Азъ два пжти и три пжти писахъ Ви да ли щете ми дадете дозволеніе да имъ направѭ прошеніе до Васъ; обаче отвѣтъ не пріехъ, види ся тыя писма да сж ся изгубили. Молѭ Вы ако е възможно, явѣте ми да имъ кажж, единъ отговоръ.

Г-не, по пжть кога-то отивахме въ Ц/градъ, разговорихме ся по кой начинъ бы могъло да стане консулство и въ Скопіѭ. Г-ство Ви ми рекохте, другояче не може, освѣнъ да има нѣкой съотечественикъ тамошенъ, който бы ся задоволявалъ съ по-малко цѣнж, тогава може да бжде. Явявамъ Ви сега че има единъ богатъ Скопянецъ по имя Х^и Георгій русскый поданикъ, който днесь сѣди въ Бѣлградъ, и това желае да получи, ако е възможно. Силомъ е вдигнатъ сиромахъ отъ тукъ, че былъ р. подданникъ. Остаямь

Вашъ
покорный слуга
С. Костовъ.

Това, ако бжде Вамъ угодно, надѣѭ ся, че щете го извръшите. Ако искате, пишете ми да Ви явж подробно живѣніе-то му и владаніе-то му.

1538. — Скопияне да напишатъ прошение за церковни одежди и утвари. Коп. кн. 2.

Г-ну С. Костову
въ Скопиѭ

Пловдивъ, 17 Марта 1860.

Господине Стояне!

Вчера прияхъ изеднашь двѣ Ваши писма отъ 13-й Марта и отъ бръзанѥ Ви отговарямь на кжсо.

Ако щжть Ваши-ти, нека ми напишѭть, та дано да могж да имъ испросж нѣчто одѣжды и утвары за церквы-ты Ви, нъ въ исто-то писмо да ми пишете кому да ся прѣдаджть тыя работы въ Цариградъ, за да Ви гы проводи. И за по-вѣренъ успѣхъ на работж-тж трѣбва, кога дойде това писмо, да имамь на ржцѣ и описание-то на церквы-ты.

За х. Георгия (?) Русскый подданникъ ми напишѣте подробно, кой е, какъвъ чловѣкъ е, кога станалъ Русск. подданникъ, зачто е испжденъ отъ Скопиѭ и пр. каквы му сж работы-ты.

Въ начяло Април. азъ ся канѭ да идж въ Едрене и трѣбва да ся врьнж на излѣзъ Април. или най-кжсно до 5 Мая.

Желаѭ Ви да сте здрави и сьмь

Вашъ
Н. Геровъ.

1539. — Братията на Натанаила продаватъ прѣскжпо подаренитѣ черковни книги и утвари. Пак. 57.

Скопіѭ, 19 Мартъ 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явж, че братія-та на Н. Всепрѣподобіе г-на Наѳанаила Зографскаго игумена на Доброведкаго монастыря въ Молдавж, продавать тукъ подарены-ты русвы утвари съ скжпж цѣнж. Прѣди три четыре годинъ донели отъ брата си на 4 села по нѣколко части книгы и по едно одѣло и зели отъ всяко село по 1000 гр. Такожде и тжѭ годинж единый му брать съ прошеніе отъ осьмь села за црьковны утвари испросилъ отъ Р. въ Ц/градъ Миссіѭ съ настояніе на Н. Всепрѣп. доста нѣчта, обаче не гы дава, трьси отъ всяко село по хылядо грош. както и напрѣдъ. Затова молять В. Высокоблагородіе, да му пишете; той пакъ да

пише на братія-та си, да не правять такыва глобы на бѣдны сиромасы, кои-то едвамь ся прѣхранявать. Притворено-то е за г-на Наѳанаила отъ селяни-ты, за да докажать, что правять братія-та му съ подарены-ты утвари.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ прѣданость остаямь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1540. — Черти изъ живота на руския поданикъ х. Георги К. Поповичъ. Пак. 57.

Приято 30 Марта 1860.

Скопіе, 27 Мартъ 860.

Благородный Господине Найдене!

Брьзамь да ся отговорѭ на писмо-то Ви отъ 17 Мартъ и да Ви опишѫ житіе-то на г-на Х^{ч} Георгія. Нѣгова милость на 44 лѣто станалъ русскый поданикъ въ Одессѫ. Сѣдѣлъ у дома си наедно съ братія-та си 4 год., а откакъ паднало прѣдъ очи-ты на инородны-ты ни съотечественици, че, ако не сѫ изгони реченый отъ Скопіе, сичкы-ти пò-прьви Скопянци щѫть станѫть Русскы поданици, незабавно тогавашный славный Афѫзъ Паша съ едноплемены-ты си принѫдилъ и наши-ты да искать испѫжданіе-то му, и така на 48 лѣто вдигнѫть отъ тукъ, отишелъ въ Серезъ, а отъ тамъ слѣдъ три годинъ прѣминѫлъ въ Бѣлградъ, дѣто и днесь сѣди. И отъ напрѣдъ и сега е трьговець, и доста голѣмѫ трьговіѭ води съ тютюнъ, свиле, оризъ и другы. Они сѫ троица братіе Х^{ч} Георгій, Х^{ч} Зафиръ и Х^{ч} Христо Х^{ч} К. Поповичи; отъ нихъ прьвий и послѣдній наедно съ челядь-тѫ си сѣдять въ Бѣлградъ, а срѣдній сѣди тукъ. Казувать, да е ималъ напрѣдъ добро владеніе, както и днесь е почтенъ и прочютъ трьговець, на възрасть е до 50 год.

Желаѭ да прѣминете Св. Свѣтлое Въскрьсеніе тържествено и весело. Поздравлявамь г-жѫ Марійкѫ и бабѫ Хаджійкѫ. За всегда остаямь

Вашь
покорный слуга
С. Костовъ.

1541. — Скопиянци се радватъ за черковнитѣ вещи. Движение на турски войски и чиновници. Пак. 57.

Приято 30 Марта 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь покорно да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе и да явѫ, че писмо-то Ви отъ 17 Мартъ съ голѣмо удоволствіе пріехъ. Казахъ на наши-ты прьвенци, че сте пристали да имъ испросите священы утвари за црьквы-ты имъ, и они ся много благодарихѫ и искахѫ изведнаждь да правягь прошеніе, нъ азъ гы запрѣхъ, че описаніе-то ми не е още готово; за Томинѫ недѣлѭ и едно-то и друго-то щѫ Ви проводѫ.

Число-то на войны-ты, за кои-то Ви бѣхъ писалъ, бѣше до 400 душь съ 7, 8 топа; Отъ Битоль отивахѫ за Прищинѫ. Чекаме и тыя дни да мине тукъ и Нѣгово Высочество Исмаилъ Паша румели-валиси, за да иде въ Прищинѫ. Нашій везиръ отъ Призренскый аялетъ стана азѫлъ и слѣзе тукъ на 18 Мартъ, и пакъ на 23, трьгна за Ц/градъ. Новый ни паша още не ни е дошалъ.

Съ истинно почтеніе и совршеннѫ прѣданость остаямь
На Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1542. — Движение на турски войски. Пак. 56.

Прията 30 Апр. 1860. Отгов. 5 Мая.

Скопіе, 17 Априлій 1860.

Милостивый Господине!

Чрѣзъ настояще-то ми зимамь честь да ся отнесѫ покорно до Ваше Высокоблагородіе и да честитѫ Вамъ Св. Въскрьсеніе, което желаѭ да прѣминувате благополучно на многая лѣта.

Срамувамся и незнаѭ, что да отговорѫ, като неможяхъ въ толкова врѣмя да Ви проводѫ на Скопскѫ-тѫ епархіѭ описа, който е готовъ отодавна, само за нѣколко имена на храмовы-ты сѣди непроводенъ; че не могѫ да найдѫ нѣкого, дѣто знае да ми гы искаже вси. До недѣлѭ наздраво по обѣщаніе на едного надѣѭ ся да го пристигнѫ и проводѫ.

Сега въ четврьтъкъ стигнѫ тукъ до 500 тов. джапане, за да иде въ Прищинѫ; въ Пятъкъ стигнѫ и Сараскеръ-тъ Исмаилъ паша и вчера рано въ темнинѫ трьгнѫ за Прищинѫ; днесь очекува и Азіатскій редифъ 20 хыл. по слухъ, а слѣдъ нѣколко дни чека ся и отъ Тоскалъка 20 хыл. Сераскеръ-тъ съ себе си нѣмаше войскѫ, токмо стотина гаргыліи съ него и 60 товара хазно.

Пò добрѣ и пò явно щѫ Ви пишѫ, кога щѫть пройдѫть.

Съ истинно почтеніе и срьдечнѫ признателность остаямь

На Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1543. — Убийства въ црьногорскитѣ села. Народенъ защитникъ умрѣлъ. Пак. 57.

Прията 30 Април. 1860. Отгов. 5 Мая.

Скопіе, 17 Априлій 1860.

Господине Найдене!

Цѣлъ мѣсяцъ стая, что не Ви сьмь писалъ, и то не отъ друго, нъ, да е далечь отъ Васъ! пострадахъ отъ еднѫ лошѫ ноктоѣдѫ на десный палець, та не можахъ нито перо да хванѫ, нежели да пишѫ.

Прѣзъ Лазаревѫ-тѫ недѣлѭ двоица отъ вънкашны-ты сеймене, убихѫ тукъ въ црьногорскы-ты села (подъ Скопско) Кучевище и Побужіе двоица кметове въ еднѫ нощь; отъ прьво-то Јована Каровче, а отъ второ-то Стояна Бойковскый. Причина-та на убійство-то имъ быде, че ужь они учинали поплакѫ на бюлюкбашѫ-тѫ възъ речены-ты сеймене, дѣто бѣхѫ силовали двѣ момиче-та въ поле отъ село Горняне, съсѣдно на горни-ты.

Изненадѣйно въ Томинѫ недѣлѭ отъ малкѫ болесть въ седмь дни стигнѫ смрьтна-та горка чаша най главный сиромашкый подпръ покойнаго Зафира Малева, кой-то отъ богатство бѣше сиромахъ, а отъ добры работы прѣбогатъ. Той быде славно погрѣбенъ въ новѫ црьквѫ Св. Богор. до покойный Х^{ч} Трайка съ неисчетно множество отъ народа и отъ мало и голѣмо, мужско и женско съ млого плачове, тѫжбы и жалости.

Поздравлявамь Г-жѫ Марійка, бабѫ Хаджійкѫ и Герча, остаямь

Вашь
Покорный слуга
С. Костовъ.

1544. — Народно пиршество въ Скопие. Моли се Геровъ да пише на Ник. х. Трайковъ за народнитѣ работи. Пак. 57.

Прието 30 Април. 1860. Отгов. 5 Мая.

Скопіе 24 Април. 1860.

Милостивый Господине Найдене Геровъ,

И прѣминѫлѫ-тѫ недѣлѭ Ви писахъ что имамь намѣреніе да правѫ, и сега пакъ брьзамь да повторѫ молбѫ-тѫ ми. Надѣждѫ отъ другого отникадѣ нѣмамь, освѣнь Васъ, и ако ми желаете за добро да ся оправѭ и азъ на еднѫ работѫ и да живѣѭ сиромашкы, молѭ Вы отнѣгдѣ да ми дадѣте кредить до десять хыляды гроша за прьвѫ годинѫ. За загубѫ хычь да ся небоите, че азъ волѭ да изгубѫ все что имамь и самый животъ, нежели да чюѭ за Васъ злѣ или да помыслѭ самъ за таково нѣчто.

Вчера быде обще пиршество въ училище и по обычай Г-нъ Николай Х^ѵ Трайковъ прьвъ пѫть ся напи въ Ваше здравіе, послѣ и сичкы-ти другы подобно.

Врѣмя е, ако изволявате, пишете му и подканѣте го, както е угодно, да ся остави отъ грьцкый духъ и да трьгне понашь народъ; зачто-то весма иде на днешне врѣмя кратъкъ. Ако го доведете на тоя пѫть, ще бѫде записано въ бльгарскыты родолюбивы срьдца, че съ прѣдстояніе Ваше, два града погрьчени отъ нѣкое врѣмя насамь, станахѫ блъгарскы. Молѭ Вы и затова побрьзайте, че грьцкый духъ откакъ дойде учитель грьцкый, начна да ся усилва, и трѣбва прѣпятствіе скорешно, до когато не е вкорененъ, понеже послѣ много мѫчно може да ся искорени.

Вчера Скопскый редифъ трьгна за Прищинѫ, освѣнъ него друга войска не е прошла

Ако е Вамъ угодно, пишете ми, что да отговорѫ на Х^ѵ Георгіевы братія.

Тыя дни очекуваме да ни дойде новъ паша „Мустафа паша“.

Съ истинно почтеніе и съ съврьшеннѫ признателность сьмь

Вашь
Покорный слуга
С. Костовъ.

1545. — Въ Скопие за пръвъ пѫть ще празднуватъ Св. Св. Кирила и Методия. Пак. 57.

Прието 11 Мая 1860. Отгов. 19 Мая.

Скопіѭ, 8. Май 1860.

Милостивый Господине!

. . . .

Братія Х^ѵ Трайкови склонихѫ ся, а по нихъ послѣдихѫ и другы да ся празнува и тукъ память на святы-ты Кирила и Методія, и днесь обявихѫ народу по црьквы, какъ ще бѫде една црьква, митрополитъ ще служи и нѣма дозволеніе никой да работи, или дюкянь да отвори въ идущѫ срѣдѫ.

Имамь на рѫцѣ и писмо-то Ви отъ 17 Марта.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданность остаямь

Вашь
С. Костовъ.

1546. — Изпращатъ се статистически свѣдѣния за скопската епархия. Движение на турскитѣ войски. Прокарване телеграфни линии. Пак. 57.

Прието 11 Мая 1860. Отгов. 19 Мая.

Скопіе, 8 Май 1860.

Милостивый Господине!

Чрѣзъ настояще-то ми явявамь Ви, че провождамь расписъ отъ Скопскѫ-тѫ епархіѭ, сир. колко сѫ села, кое село има црьквѫ и колко монастыре има въ неѭ. Притомъ провождамь и прошеніе отъ наши-ты прьвенци за испрошеніе священиче-

ски утвари за црькви-ты имъ, за кои-то Ви бѣхъ писалъ пò-напрѣдъ. Испросени-ти дарове щжть ся дадѫть въ Ц/градъ Г-ну Евтимію Јованову реканцу на Каранлъкъ фурунъ въ Галатѫ, а отъ него, ако бѫде наскоро ще гы поиме самъ Г-нъ Н. Х^ш Трайковъ, кой-то слѣдъ десятина дни ще трьгне за Ц/градъ. До недѣлѭ щѫ Ви пишѫ по колко кѫщи има всяко село, колко священици сѫ и колко плаща всякой на владыкѫ-тѫ. Колко црьквы и монастыре има въ Тетово дойде ми описъ-тъ, а като ми пишѫть и колко сѫ села, щѫ Ви направѫ описъ и за Тетовскѫ-тѫ епархіѭ.

Вчера стигнѫ тукъ бывшій Вашь Мехмедага, кой-то ми казува, че откакъ ся врьне, ще бѫде пакъ при Васъ. Откакъ свръши работѫ-тѫ си тукъ, ще иде въ Тетово. Моли Вы, ако бы нѣчто да пострада тукъ отъ замрьсенѫ-тѫ му работѫ да му прѣдстоите чрѣзъ Пашѫ да ся освободи. Рече ми да Ви пишѫ, че наповрьшаніе ще Ви купи отъ тухъ единъ конь.

Въ четврътъкъ пройдохѫ 160 товары телъ за телеграфъ, който ще ся прави отъ Нишь за Прищинѫ; отъ тамъ за Скопіѭ, и отъ Скопіѭ единъ тель за Боснѫ, а другый за Битоль. Въ истый день дойде тукъ и Пловдивскый редифъ и днесь отиде за Прищинѫ.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданность остаямь

Вашь.
С. Костовъ.

1547. — Тържествено празднуване Св. Св. Кирила и Методия. Садъкъ паша — Чайковски съ казацитѣ си прѣзъ Скопие за Прищина. Пак. 57.

Прието 18 Мая 1860.

Скопіе, 15 Май 1860.

Милостивый Господине!

Брьзамь да Ви явѫ, че, чрѣзъ новопородено-то родолюбіе на Господіе браћа Х^ш Трайковы, празнувахме память на Св-ты Кирилла и Методія тръжествено така, что-то никой не хвана да работи, нито да отвори дюкянъ. Ако и да искахѫ нѣколко душь грьци и троица грькоманы да воспрять празнуваніе-то ни; нъ не бѫде нихна-та воля, зачто речени-ти братія застанахѫ добрѣ отъ кадѣ Блъгарскѫ-тѫ странѫ. До недѣлѭ щѫ Ви пишѫ по пространно, какъ стана праздникъ-тъ ни. Грьци-ти и речени-ти грькомане голѣмѫ лютость имѫть сега верху ми.

Другы-ты нѣчта, дѣто ся завчера обѣщахъ да Ви пишѫ, остахѫ и тыя за допѫти, че днесь имахме еднѫ свадбѫ, та не могохъ да гы свръшѭ.

Въ понедѣлникъ пройдохѫ отъ тукъ до 5 ескадрона казаци, кои-то идехѫ отъ Ени шеиръ и Трикала и отидохѫ въ Прищинѫ. Съ нихъ бѣше и нихънъ си Садикъ Паша, за кого-то казувать да е былъ полякъ съ имя Михаилъ Чайловскый.

Съ истинно почтеніе и глубокѫ признателность сьмь

Вашь
С. Костовъ.

1548. — Гърцитѣ зели врънина. Въ църквитѣ подкачило да се чете само гръцки. Да се подбутнатъ х. Трайкови. Английски консулъ противникъ на българетѣ. Движение на турскитѣ войски. Пак. 57.

Прието 1 Юния 1860. Отгов. 9 Юния.

Скопіе, 29 Май 860.

Милостивый Господине!

Съ голѣмѫ надѣждѫ чекахъ отвѣтъ на нѣкнешно-то ми писмо, но не добыхъ. Освѣнъ Ваше Высокоблагородіе нѣмамь кому другому да се молѭ и да чекамь отъ него помощь; за това покорно Вы молѭ, учинѣте тѫѭ милость съ мене и оправѣте мя пò-скоро, че отъ мысль отъ память щѫ излѣзѫ.

Грьци-ти тукъ зехж прьвнинж и начнахж да врьшять по волѭ-тж си; а откакъ учинахме праздникъ на Св-ты Кирилла и Методія злоба-та что имахж върху мене порастна много, и, ако се склонять и братія Хч. Т. по нихъ, мѣсто за мене не остана: най повече за това брьзамь да ся оправж на еднж работж. Въ црьквж-тж начна вече да ся заглушава матерный ни языкъ съ грьцкый; а братіе Хч. Т. хычь не марать за това. По тжѭ причинж, ако е възможно, пишете имъ, за да гы подбудите да защитать матерный ни языкъ. Речени-ти голѣмж милость имать върху Васъ и сѣкоѭ недѣлѭ мя пытать да ли имжть поздравленіе отъ Васъ. Надѣѭ ся съ Ваше писмо, че щжть дойджть на покаяніе, и Ваше Высокоблагородіе щете станете обновители и потврьдители въ Скопіѭ на матерный языкъ.

Скопскый Английскый консулъ врьна ся пакъ отъ Манастыръ, гдѣто бѣше отишалъ да посѣди нѣколко мѣсеци. Доста протывность и онъ има на Хр-ты и дума, че, ако Блъг-ты добыѭть своѭ Јерархіѭ щжть учинять бунтъ верху Отоманскж дрьжавж и проч.

Въ миналый пятъкъ Митрополитъ-тъ ни отиде въ Вранѭ.

Вчера стигна доста товара джепане и сбори ся, че ще стигне брьзо още до 1000 тов.

Въ Прищинско (близо до Прищицж) до Бабинъ носъ сѣди расположена Турска войска и направи тамъ Сараскерь-тъ 12 фурны.

Ако пишете до Бр. Хч. Тр. молѭ Вы да гы мало похвалявате, зачто другояче они не се убѣждавать.

Не ми иде на ума, что може отъ тукъ тамъ да пройде, само овци-ти сж доста на згодж.

Сега въ срѣдж трьгнува Г-нъ Н. Хч. Т. за Ц/градъ.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннж прѣданость остаямь на Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1549. — Костовъ ще обиколи Дебърско. Иска се обяснение какъ става грьмъ. Пак. 57.

Прията 29 Юл. 1860.

Скопіѭ, 19 Юнія 1860.

Мидостивый Господине!

Въ идущій пятокъ имамь намѣреніе съ Божіѭ волѭ да трьгнемъ за Дебрьскый монастырь; а отъ тамъ ще заминж отъ другж странж, именно прѣзъ Охридъ, Битолъ, Прилѣпъ и Велесъ. По речены-ты мѣста что да видж, по возможность-тж ми щж Ви опишж.

Друго ничто ново нѣмаме, тъкмо и тжѭ недѣлѭ слуша ся, че щжть пройджть още хылядо товара джепане.

Нѣкаквы случкы имало тыя дни въ Діаково, нъ не сьмь гы научилъ, за да Ви гы опишж.

Много сьмь жаленъ, че нѣмамь никакъвъ вѣстникъ за прочитаніе, че Блъгаріж-тж ми іж запрѣхж, зачто-то не сьмь іж платилъ. Молж Вы, ако имате врѣмя, пишѣте ми, какъ стая грьмъ отъ небе-то ли пада, или отъ земіж-тж излиза; зачто-то голѣмо прѣніе имамь съ сичкы-ты тукашны учены, които выкать отгорѣ пада, а азъ — отдолу. Още и за Св. утвари, ако можете, сега пишете да ся дадать истому Н. Хч. Тр.

Вашь Покорный слуга
С. Костовъ.

1550. — Малесията се разбунтувала и държи пѫтищата. Слухъ какво Геровъ ще бѫде вдигнатъ. Пак. 57.

Прията 14 Юлия 1860. Отгов. 21 Юлия.

Скопіе, 10 Юлія 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь съ настояще-то ми да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе и да Ви явѫ, че съ Божіѭ помощь стигнѫхъ изъ Дебрьско въ Скопіѭ благополучно. Както имахъ намѣреніе да забыкалѫ отъ Дебрь на Охрыдъ, послѣ на Битоль, на Прилѣпъ и на Велесъ, не быде възможно; че пѫть-тъ бѣше затворенъ отъ дивацить зовомы Малесіанци. По пѫть-тъ отъ Дебръ до Охридъ не е възможно пиле да пройде, нежели человѣкъ. Може да има до сега 10 человѣка заробены, и другы убиты много, непрѣстанно гинѫтъ.

Каза ми Господинь Костакы, че сте имъ пратили писмо, кое-то и прочетохъ. При това каза ми да ся е научилъ отъ нѣкого, че ушь да не даде Господь отъ Портѫ-тѫ израдено, да не сте вече консулъ. Тая рѣчь ми распря срьдце-то; за това молѭ Вы пó скоро да ми явите да ся утѣшѫ.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ прѣданость сьмь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1551. — Абониране вѣстникъ. Изпращатъ се описания на Дебърския и на Нерашкия монастири. Пак. 57.

Скопіѭ, 31 Юлія 1860.

Милостивый Господине!

Имахъ честь да добыѭ съ минѫлѫ-тѫ пощѫ Ваше писмо отъ 10 Юлія, нъ немогохъ изведнажь да ся отговорѭ, че бѣхъ трьгнѫлъ на гостіе за Нерешкый монастыръ Св. Пантелеимона. Ако и да сьмь виноватъ за лоше-то извѣстіе, что Ви писахъ, молѭ Вы да мя простите; зачто-то като чухъ ужалихся и Ви писахъ да ся научѫ. Мехмеду писахъ да ми яви да ли ще дойде брьзо, нъ отъ него още нѣмамь отговоръ; а кога дойде тукъ, щѫ му кажѫ да ся яви прѣдъ Васъ.

Молѭ Вы да не писувате въ Ц/градъ за газетѫ, че азъ като не можехъ да трьгнѫ безъ неѭ, писахъ Г-ну Цанкову и пратихъ 200 гр., та сега ми дохожда.

Желалъ бы да Ви писувамь за обыды и притѣсненія что стаять тукъ, нъ страхувамь да ся нехванѫ.

Молѭ Вы да ми пишете за громъ, какъ стая, и да ли сте проводили обще-то прошеніе за црьковны утвары до Мисіѭ, че да ся дадѫть Г-ну Н. Х. Тр. доклѣ е въ Цградъ. Ако е възможно явѣте ми да ли ще може да ся постави Блъгарско священоначаліе или не.

Проваждамь Ви описанія за Дебрьскый и Нерешкый монастыри, и назначавамь Вы нѣчто мало отъ пѫтуваніе-то ми.

Съ истинно почтеніе и совршенѫ признателность остаямь

Вашь Покорный слуга
С. Костовъ.

1552.—Злоупотрѣбленията и золумитѣ на Есатъ бегъ Джеладинъ беговъ. Дебърско на два тарафа. Убитъ селенинъ отъ Галечникъ. Пак. 57.

Скопіѭ, 31 Юлія 1860.

Господине!

На пѫтуваніе за Дебрьско казахѫ ми Тетовскы прьвенци, че Ессатъ бегъ Джеладинъ беговъ синъ много злины на бѣдны-ты селяне правилъ и злоупотрѣбленія-та му вече не сѫ теглили. Събира всякой день отъ по едно и двѣ села само момичета и гы води да му работятъ ангаріѭ, а вечерь колко да ареса отъ нихъ задрьжава гы (да прости Ваше лице) при себе на спаніе. Такожде и кога срѣщне нѣкого, та не му слѣзне отъ конь и да му рече „много ти годинъ бегъ" строшва му тоя си часъ кокалы-ты съ что да му падне. Клети-ти селяне много пѫти ся отнели до мѣстный мезличь, обаче ази-ти отъ мезлича като сѫ негови, покрывать го и на селяны-ты слухъ хычь не давать; а до пашѫ-тѫ до днесь не смѣяли да ся отнесѫть. Най послѣ сега като глѣдать, че животъ нѣма вече за нихъ, и като гы и азъ поободрихъ мало, доклѣ да ся врьнѫ отъ Дебръ, бѣхѫ ся прѣжелѣли и дали жалбѫ прѣдъ Призренскый валія, кой-то бѣше далъ заповѣсть да ся тражи Ессатъ бей; нъ до днесь не бѣше ся нашелъ.

Въ Дебрьско не е възможно отукъ дотукъ да замине самъ човѣкъ и причина-та е, зачтото ся съѣли помежду си сир. Горній Дебръ съ Долніи, та толкова и бѣсѫ не дрьжать. Три четыре дни прѣди да идѫ азъ, бѣхѫ убили на пѫть едного отъ Галичникъ, който си ишьлъ отъ Свищовъ. Кръвь-тѫ му и коня му убитъ и азъ видохъ. До Недѣлѭ щѫ Ви пишѫ и за тукашны-ты обыды.

Остаямь Истый

1553. — Смутня между българе и гръкомане въ Скопие. Костовъ земенъ на око. Канятъ се скопиянци да пратятъ прѣдставитель за избора на патриархъ. Искатъ се свѣдѣния за черковния въпросъ. Пак. 57.

Скопіѭ, 7 Августъ 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явѫ, че отъ десять дни наново стана голѣмо смущеніе и раздоръ помежду грьци и Блъгаре. Братія Х^ч Трайкови не сѫ тукъ, за да Ви явѫ, кадѣ щѫть земѫть странѫ. Грьци сѫ весма мало, нъ единъ блъгаринъ погрьченъ гы спомага, зачто-то е второ лице слѣдъ Х^ч Трайковы. Вчера и днесь насмалко остана да ся исколять по между си; грьцка-та страна имаше ножеви и пушкы. Грьцка-та страна много мя зе на очи и иска или да мя біе или убіе. Освѣнь това въ четврьтъкъ сега стигнѫхѫ писма чрѣзъ митрополитъ-тъ ни отъ Великѫ црьквѫ, да иска единъ человѣкъ отъ цѣлѭ епархіѭ за избираніе на новый грьцкый патрикъ. Народъ-тъ ни неще грьцкый патрикъ и желае за Блъгарскый, за това никакъвъ гласъ не дадохѫ на писма-та. Азъ Ви писахъ завчера съ молбѫ да ми явите мало за Блъгарскѫ іерархіѭ; нъ днесь не добыхъ отвѣтъ: за това молѭ Вы да благоволите и вкратцѣ да ми явите, за да докажѫ на нашь бѣдный народъ угнѣтенъ отъ троица грьци и нѣколко грькомане, да знаѭть кадѣ да ся отнесѫть да ли до грьцкѫ Великѫ црьквѫ, или до Блъгарскѫ. Они мень това пытать да имъ явѫ кадѣ е Пловдивъ, тамъ и они да бѫдѫть. За притѣсненіе и обыды, что има на днешне врѣмя у насъ не могѫ да Ви пишѫ сега, че не сьмь ся научилъ за имена-та и обыдѣны-ты и на обыдители-тѣ.

Слуша ся за садразама, да ще дойде въ Приценнѫ, нъ още не е стигнѫлъ. Молѭ Вы покорно потрудѣте ся и дайте отговоръ на нѣкнешне-то (завчерашне-то) ми писмо и на това, зачто-то клети-ти Блъгаре стоять като замаяни и не знаѭть, что да правять, а грьци-ти като кеседжіи ходять по црьквы и по чаршіи.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданость остаямь на Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1554. — Омразата между гърци и българе се протака. Гръцки интриги и клевети. Държането на братия х. Трайкови. Костовъ прѣслѣдванъ. Желае да се обезпечи. Пак. 57.

Скопiѭ, 31 Августъ 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь покорно да Ви явѫ, че распря-та тукъ между грьци и Блъгаре стои непомирена. Въ црькви-ты ни ся чете сега Блъгарскы, а не знаѭ до кога ще бѫде. Грьци-ти отнесохѫ ся скрышно и до Правителство, и, като не сполучихѫ ничто, прибрьзахѫ съ хытрость да поучавать и съвѣтовать по угодность-тѫ си наши-ты Блъгаре, които отъ простотѫ-тѫ си и боязность-тѫ си отъ прѣданiе, начнахѫ да остинвать отъ прѣдпрiятiе-то си. И двѣ-ты страны стоять въ колебанiе, понеже незнаѭть, коѭ странѫ щѫть земѫть г-ре братiя Х. Тр., а съ надѣждѫ ся и една-та и друга-та да пойдѫть по воли-ты имъ. Мень ся мни, че по грьци-ти щѫть трьгнать, зачто-то сѫ прѣдадени на грьцкый духъ, само Божiя-та промысль, ако имъ вдѫхне нѣчто добро, да дойдѫть при еднородны-ты си братiя. Тiи бѣхѫ много протывни, нъ Ваши-ти писма докарахѫ гы мало на покаянiе.

Грьцка-та страна прѣдаде и мене у конакъ, отъ дѣто ся прати человѣкъ да мя испыта, чiи сьмь поданикъ, на каквѫ работѫ сьмь былъ при Васъ, и начто сьмь днесь. Толкова сьмь навыкнѫть, что-то ако мя найдѫть нейдѣ скрышно, може да мя убiѭть, готови сѫ да разсѣѭть интригы-ты си и между Блъгаре-ты, какво-то отъ Митровдень да мя извадять отъ Скопiѭ. Желалъ быхъ, ако бы было възможно, да ся направи нѣкой контрактъ съ Васъ, съ кого-то да могѫ да имъ застанѫ противо, ако сполучять гръци-ти въ интригы-ты си. Тоя контрактъ да говори, че азъ сьмь былъ погоденъ при Васъ за пять годинъ, а они мя зехѫ да бѫдѫ учитель у нихъ това врѣмя. Много бы было добро за мене, ако застанѫ учитель овдѣ поне още еднѫ годинѫ, доклѣ да ся оправѫ на трьговiѭ.

Съ истинно почтенiе и съврьшеннѫ прѣданость остаямь

На Ваше Высокоблагородiе
покорный слуга
С. Костовъ.

1555. — Велики везиръ ще стигне въ Скопие. Разнася се за подписване протестъ противъ гръцкото духовенство. Пита се какъ да се мѣрятъ бъчви. Пак. 57.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явѫ, че утрѣ стига Н. В. Великый Везирь въ града ни; а митрополитъ-тъ ни дойде сега отъ при него. Заповѣсть е утрѣ всичкы-ти да излѣзѫть на срѣщѫ наедно и селскы-ти кметове съ по нѣколко селяне.

Вчера ся направи записъ, на кого-то начна Блъгарска-та страна да ся подписува, за да не ще отъ днесь да ся чете грьцкы въ црькви-ты имъ, ако бы да гы принѫждава митрополитъ-тъ. Още да правять жялбѫ за отдѣленiе отъ Грьцкѫ-тѫ патриканѫ, и на владыкѫ-тѫ даноцы-ты да смалять.

Молѭ ся покорно да ся потрудите и да ми явите, по кой начинъ ся мѣрять бѫчвы-ты, понеже тукъ дойде истимареджiя, който и самъ не знае да мѣри, и изважда сѣкоѭ бѫчвѫ по 200 по 300 окы пóвече. Това добро, ако учините, да ни кажете, какъ ся мѣрять и прьстiе съ что трѣбва да ся множять, щете земете голѣмы благословенiя отъ народа, зачто ще гы изгори тоя дiяволъ. Тоя истимареджiя, — кога-то мѣри, най напрѣдъ мѣри длъбочинѫ-тѫ, послѣ отъ душѫ-тѫ напрѣкы въ кюше-то, а потова не знае какъ да умножи, нъ зима по тахминъ.

Съ истинно почтенiе и съврьшенѫ прѣданость остаямь

Вашь
покорный слуга
С. Костовъ.

Скопiѭ, 4 Септ. 1860.

1556. — Костовъ наклеветенъ отъ гърцитѣ прѣдъ великия везиръ и прѣдъ английския консулъ. Пак. 57.

Скопіѭ, 2 Октомвр. 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да ся отнесѫ покорно до В. Высокоблагородіе и да Ви явѫ, че въ града ни голѣма злоба играе отъ грьци-ты възъ блъгаре-ты. Доста клеветы дадохѫ за насъ прѣдъ Честно-то ни Правителство, нъ ничто не учинахѫ, понеже То никакъвъ слухъ не дава на интригы-ты имъ. Мене не само что мя прѣдадохѫ прѣдъ Н. Высочество Великый Везирь, който позна нихнѫ-тѫ лъжѫ, нъ и сега слушамь да ся мя прѣдали прѣдъ Н. Высокоблагородіе Англійскый консулъ Г-на Жонъ Блонъ, че сьмь го злословилъ; та и Той ся налютилъ на мене: обаче знамь и Н. В. като познае лъжы-ты имъ, ще гы отхврьли.

Друго ничто нѣмаме ново тукъ.

Съ истинно почтеніе и глубокѫ прѣданость остаямь

На Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1557. — Костовъ остава учитель въ Скопие още за една година. Гърцитѣ се вълнуватъ за изхвърленитѣ тѣхни книги изъ църквитѣ. Пак. 57.

Скопіѭ, 4 Окт. 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явѫ, че намракъ съ минѫлѫ-тѫ пощѫ добыхъ Ваше писмо отъ 24 Ноемврій, и щяхъ изведнажь да Ви ся отговоря, ако не бѣше ся затворила поща. За дохожданіе при Ваше Высокоблагородіе не могѫ да дойдѫ, че прѣди Митровдень зехъ и дадохъ контрактъ съ мои-ты тукъ прьвенци да слугувамь нимъ тѫѭ годинѫ. Въ контрактъ имамь подписы само отъ Блъгаре-ты, а отъ Грьци-ти нѣ, та не ся знае какво щѫ и тукъ поминѫ.

Голѣмы смущенія има въ града ни за книгы-ты грьцкы, что ся вдигнѫхѫ, и нѣпрестанно за всѣкаквы работы правятся интригы отъ Грьци-ты прѣдъ Честно-то ни Правителство.

До недѣлѫ ще Ви ся оплаче и цѣло общество че е въ нуждѫ сега за црьковны книгы.

Съ истинно почтеніе и глубочайшѫ прѣданость остаямь

На Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1558. — Гърцитѣ въ Скопие се навдигнали слѣдъ избиране новия патриархъ. Пак. 57.

Прията 19 Окт. 1860. Отгов. 27 Окт.

Скопіѭ, 16 8врій 1860.

Милостивый Господине!

Когато ми каза Тодоръ, че сте были болни много, ужалихся прѣмного и до днесь сьмь былъ въ голѣмъ мысль. Сега като ся научихъ отъ писмо-то на Г-на Никола за здравіе-то Ви, зарадвахся до толкова, что не могѫ да искажѫ. Благодарѭ Богу не мя остави много врѣмя жялостенъ, нъ набрьзо жялость-та ми ся обрьна на радость.

На нашы-ты грьци тукъ порастнахѫ уши-ты изведнажь, като ся научихѫ за избраніе новъ грьцкы патрикъ, а най повече, зачтото быде избранъ Кизикъ, който е капукехая на нашь Скопскый, та мнять, че Н. Всесвят. ще дозволи Скопскому Митроп. да посѣче Блъгаре-ты.

Много страхувамь, дѣго мя прѣдадохѫ грьци-ти на Н. Высокоблаг. Английскый консулъ, че сьмь го злословилъ. Тукъ ся роди гласъ, че ужь щялъ былъ да остави Скопіѭ, и да прѣмине вь Пловдивь да живѣе.

Съ истинно почтеніе и глѫбокѫ прѣданость сьмь

На Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга

С. Костовъ.

1559. — Мнѣнието на Садъкъ паша за черковния въпросъ. Има се потрѣба отъ церковни книги. Пак. 57.

Прието 20 Ноемвр. 1860. Отгов. 24 Ноемвр.

Скопіѭ, 6 9врія 1860.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явѫ, че писмо-то Ви отъ 27 Октомвр. съ голѣмѫ радость пріяхъ; още повече като видохъ да мя свободите, че не щѫ имамь лоши сѣтнины дѣто мя бѣхѫ клеветили прѣдь Английскый консулъ. Благодарѭ Ви, че не вдигате рѫкѫ отъ мене. За сичко, что ми пишете дойде ми умъ, нъ по тщетѫ; каѭ ся сега, что Вы оставихъ, нъ напусто; хлѣбъ-тъ не былъ мой, нъ на Г-на Никола.

Казашкый Садикъ паша, който бѣше тукъ дошьлъ съ четыре бюлука казаци и два драгоне прѣди единъ мѣсяць отъ Прищинѫ, има вече десять дни, какво си отиде съ всичкы-ты пакъ въ Битоль. Съ Н. Прѣвъсходителство азъ ся разговорихъ за народнѫ-тѫ ни іерархіѭ, обаче по доказаніе-то му, глѣда ся, че не ще ся сбѫдне желаемо-то ни. Той казва, В. Девлетъ бы дозволилъ това нѣчто, нъ човѣкъ достоенъ за тоя стьпень нѣмате.

Тукашный Английскый консулъ Г-нъ Жонъ Блонъ още не си е дошьлъ отъ Ц/градъ; слуша ся, че и не иде вече, ужь щялъ въ Пловдивъ да сѣди.

Като ся вдигнѫхѫ тукъ грьцкы-ты книгы, цркьви-ти ни быдохѫ нуждны за славянскы книгы, та, ако е възможно, моли Вы Бльгарска-та община да ся постараете да имъ испросите по пратено-то имъ прошеніе.

Въ едно село остоимо отъ града ни два часа освяти ся сега нова црькъа, а ничто си нѣмать сиромаси. а до уши пропаднѫли въ борчь за црьквѫ-тѫ, та ако е угодно Вамъ да имъ дадете поне най нуждны-ты книгы, а именно: Праздничный и общій минеи, осмогласници, служебникъ, псалтирь, часословъ и ермологіѭ. Това, ако учините, голѣма е Ваша-та задужбина.

Съ истинно почтеніе и глѫбокѫ прѣданость остаямь.

На Ваше Высокоблагородіе.

Покорный слуга

С. Костовъ.

1560. — Скопиянци насърчени за народната борба. Изпитание въ училищата. Пак. 57.

Прието 7 Януар. 1861.

Скопіѭ 1 Јануар. 1861.

Милостивый Господине!

Зимамь честь съ настояще-то ми да Вы поздравѫ съ новѫ годинѫ, коя-то желаѭ да Ви бѫде благополучна. Казувамь Ви, зачто пріяхъ и двѣ-ты Ви писма отъ 15 и 22 Декемвр., отъ които прьво-то добыхъ въ понедѣлникъ доцна, а второ-то, въ вторникъ на 10 часъ. Добыхъ и друго-то Ви притворено за нашѫ-тѫ работѫ за въ Цариградъ. Недоумѣвамся какво благодареніе да Ви отдамь за добро-то Ви что правите менѣ.

Чудно ми е много, дѣто ми писувате за Г-на Англ. нашь консулъ, да е изговорилъ за мене добрѣ, кога съ врѣмя другояче сбореше.

Отъ еднѫ странѫ отъ Ваше писмо, отъ другѫ странѫ отъ подлисникъ на В. Блъгаріѭ наши-ти Влъгаре ся добрѣ освободихѫ за народный ни въпросъ.

До недѣлѭ щѫ Ви явѫ, да ли ще трьгне ортакъ-тъ ми за Ц/градъ, или ще чака февруарія.

Тыя дни срѣдѫ, четврьтъкъ и пятъкъ стана испытаніе на ученици-ты ми, и сичкы-ты отъ нашь народъ дойдоха освѣнъ четворица грьци.

Съ истинно почтеніе и глѫбокѫ прѣданность остаямь на Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1561.—Смѫтня за церковнитѣ книги. Владиката съ народа. Пак. 57.

Скопіѭ, 8 Јануарій 1891.

Милостивый Господине!

Брьзамь да Ви явѫ, че троица наши погрьчени изново днесь турихѫ въ главнѫ-тѫ црьквѫ Св. Богородицѫ грьцкы книгы, безъ да дадъть на знаніе на народа ни, който като видѣ, изведнаждъ вси-ты вкупѣ избѣгнѫхѫ изъ црьквѫ, та самъ священикъ съ до 15, 20 человѣци съврьши божествена-та служба. Блъгарскый народъ прѣдложи митрополиту жалбѫ-тѫ си, а Н. Прѣосвященство, даде отговоръ, зачто отъ народа не ся дѣли и натова отгорѣ обѣща ся да си даде и подписъ. Сѣтнина-та до недѣлѭ щѫ Ви явѫ.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданность остаямь

Вашь покорный слуга
С. Костовъ.

1562. — Правителството за статуквото на църквитѣ въ Скопие. Народътъ убитъ отъ това. Пак. 57.

Прията 19 Януар. 1861. Отгов. 16 Февр.

Скопіѭ, 15 Јануарія 1861.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явѫ, че откакъ излѣзна Грько-Блъгарска-та работа до Ч-то ни Правителство, быде заповѣдано да остане пакъ както е было и напрѣдь, до кога-то да ся яви и на В. Портѫ. Народъ-тъ сѣди ужаленъ като отъ пушкѫ убіенъ и чуди ся, что да прави. Искать да се отнесѫть да Н. Прѣосвященство Г-на Іларіона въ Блъгарскѫ црьквѫ въ Ц/градъ, обаче като глѣдать, че нѣма до днесь да ся потврьди отъ Н. И. В. Милостивый ни отець и самодрьжець народна-та ни Іерархія страхувать да начнѫть, за да не останѫть посрамении. Отъ все срьдце желаѭть да вдигнѫть и владыкѫ-тѫ си, обаче не знаѭть кой путь да хванѫть.

Молѭ Вы, подканете Г-на Якыма Груева да ни яви, что да правять, за да испѫдѫть владыкѫ-тѫ си и да вдигнѫть грьцкы-ты книгы отъ црьквы-ты си.

Съ истинно почтеніе и глѫбокѫ прѣданость остаямь на Ваше Высокоблагородіе.

Покорный слуга
С. Костовъ.

1563. — Костовъ подозрѣнъ и наклеветенъ. х. Трайкови държатъ грьцка страна. Правителството нерѣшително. Пак. 57.

Прuято 23 Февр. 1861.

Скопіѭ, 19 Февр. 1861.

Милостивый Господине!

Зимамь честь съ настояще-то ми да Вы помолѭ да мя простите, что не Ви сьмь одавна писалъ. Въ това нѣчто мня да сьмь безъ порокъ, че, откакъ стана тукъ между Грьци и Блъгаре распрѫ, която отъ день на день расте, уплашихся отъ рѣчи да не бы нѣкакъ да пострадамь, че тѫй Грьцка-та страна бѣше доказала прѣдъ Правителство-то, зачто азъ съ Ваше крыло бунѭ и повдигамь Блъгари-ты възъ Грьцы-ты. Сега съ Блъгарскѫ-тѫ странѫ сьмь доста добро, а съ Грьцкѫ-тѫ — одвыше лоше, и прьвый ми пріятель Г-нъ Костаки Х. Тр. откакъ зе грьцкѫ-тѫ странѫ не ще да мя види. Тяжко си му! най правый блъгаринъ остави братія-та си, та отиде при троица Грьци! Да му не е просто что е училъ три годинъ въ Россіѭ (Одессѫ). Той гази народно-то право, ако да не е той, трима грьци не могѫть ни трици да ядять. Честно-то ни Правителство ужъ ся обѣщало да подари правица-та на Блъгаре-ты, и пакъ да замѣни уведеный силомъ Грьцкый языкъ съ еднородный ни въ црьквы-ты ни. И така утрѣ ся очеква ужъ писмо или отъ Пашѫ-тѫ ны, или отъ В. Портѫ, съ надѣждѫ да ся вдигнѫть книгы-ты Грьцкы. Днесь друга распря стана междо селяне-ты и Владыкѫ-тѫ, че не могѫть вече толкова да му плащать; колкото му сѫ давали.

В. Блъгарія глѣдамь, че съвсѣмъ начна да клони по Папѫ, та искамь да ѭ оставѫ. Затова молѭ Вы колѣнопрѣклонно, да ми добавите еднѫ газетѫ сега отъ Марта, коѭ Вы щете разсѫдите.

Цѣлувамь десницѫ бабы хаджійкы, такожде поздравлявамь Г-жѫ Марійкѫ съ любезный Вы сынъ Гера.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ признателностъ сьмь

Вашь Покорный слуга

С. Костовъ.

Ако е възможно, молѭ Вы, явѣте ми вкратцѣ, има ли надѣжда за народнѫ-тѫ ни Јерархіѭ.

истый

1564. — Повръща се газета „България" за нейното непатриотическо държане. Прѣпорѫчва се „Цариградски Вѣстникъ" или „Дунавски Лебедъ". Коп. кн. 2.

Г-ну С. Костову.

Пловдивъ, 9 Марта 1861 л.

Господине Стояне!

Добрѣ сте сторили, дѣто, спорядъ както ми пишете, сте оставили газетѫ „Блъгариѭ" зачтото тя за друго вече не тегли, освѣнь да покатоличи Блъгары-ты. А на мѣсто неѭ може да земете „Цареградскый Вѣстникъ" или „Дунавскый Лебедь" что ся издава въ Бѣлградъ. Коѭто отъ тыя двѣ желаете, явѣте ми да пишѭ да Ви ѭ пращать. Безъ да Вы пытамь, не щяхъ да пишѭ, зачтото не знаѭ, има ли отъ. . . . . (не се чете)

Вашь

Н. Геровъ.

1565. — Тържество на гърцитѣ за злополучието на българскитѣ ерарси. Скопянци наклонни къмъ унията. Костаки х. Трайковъ върлъ гръкъ. Пак. 57.

Прията 22 Марта 1861. Отгов. 23 Марта.

Скопіѭ, 19 Мартъ 1861.

Милостивый Господине!

Тукашны-ти Грьци минѫлѫ-тѫ недѣлѭ голѣмѫ веселбѫ учинѫхѫ, че ужь Блъгарскы-ти владыци избрычени и готови были за заточеніе. Тоя планъ, като ся расчу, даде доста зимѫ на Блъгарскѫ-тѫ странѫ; обаче въ четврьтъкъ по вечеря учинахѫ съборъ въ училище, и ся подврьзахѫ наздраво и вѣрно по между си, ако не имъ дозволи Честно-то ни Правителство да си четѫть по матерный языкъ, щѫть ся отнесѫть незабавно до привремѣнный намѣстникъ на Священоначаліе на Блъгарскѫ-тѫ Црьквѫ въ Ц/градъ, съединенѫ съ Римскѫ-тѫ и чрѣзъ неѭ щѫть ся моли за нѣколко си религіозны работы да имъ ся дозволи отъ Высокый Девлетъ.

Г-нъ Костакы Х. Тр. толкова е протывенъ на Блъгарскѫ-тѫ странѫ, что-то да имѫ волѭ, погубилъ бы ѭ въ еднѫ капкѫ водѫ. Благодареніе Богу, че Честно-то ни Пр. не дава слухъ на нѣговы и на привръженци-ты му интрыгы. Ако е угодно, молѭ ся, явѣте ми, гдѣ остая нар. въпросъ.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ признателность сьмь

Вашь
Покорный слуга
С. Костовъ.

1566. — Рѣшение на скопянци да се обявятъ за униятн. Геровъ ги раздумва. Доводитѣ, които употрѣбява. Коп. кн. 2.

Г. С. Костову
въ Скопиѭ.

Пловдивъ, 23 Марта 1861.

Господине Стояне!

Много чюдно ми ся видѣ рѣшение-то на граждане-ты Ви, ако не имъ ся дозволи отъ честно-то правителство да служять въ церквѫ на матерный си языкъ, да ся отнесѫть до Блъгарскѫ-тѫ церквѫ въ Цариградъ-съединенѫ съ Римскѫ-тѫ, ... да ся молять за нѣкои работы да имъ ся дозволи отъ высокый девлетъ.

Това показва отъ еднѫ странѫ малодушие, отъ другѫ съврьшено незнаяніе работы-ты относително за честно-то правителство.

Зачтото ся веселили Грьци-ты че ужь отврьлили Блъгарскы-ты владыкы и щѫть гы пратять въ заточеніе та Блъгаре-ти да рѣшять да си промѣнять вѣрѫ-тѫ; това показва голѣмѫ глупость отъ тѣхнѫ странѫ. Что има отъ тѫѭ празднѫ веселбѫ, кога правителство-то не раздѣля тѣхно-то мнѣние и объявява, че нѣма да сюрдише Блъгарскы-ты владыкы?

Колко за служеніе-то въ церквѫ, правителство-то не прави никакво различие между Блъгарскый и Грьцкый языкъ, и спорядъ хатти-хумаюна отъ 1856 л. дава свободѫ, всякой да врьши богослужение-то си спорядъ вѣрѫ-тѫ си и спорядъ языка си. А ако е заповѣдало за града Вы да ся дрьжи онова, което е было до сега; то е за да не ставать распри, доклѣ да ся рѣши Блъгарскый въпросъ, и тогава и у Васъ ще бѫде, кохвото насѫдѣ. Ето че и Патриархъ-тъ обрича на Блъгары-ты да имъ ся допуща, дѣто щѫть, да си служять Блъгарскы.

Кога е така работа-та на край да ся сврьши, Скопянци-ти да нѣмѫть трьпѣние, а да идѫть да си промѣнять вѣрѫ-тѫ, това е едно нѣчто много срамотно.

Види ся, че сте много далечь отъ да познавате жалостно-то състояние на съединены-ты съ Римскѫ-тѫ церквѫ Блъгары и мыслите, че сѫ толкова силны, та ся надѣвате, че това чтото не ще да Ви даде правителство-то, ако да му ся молите

направо, ще Ви го даде, ако го искате чрѣзъ съединенѫ-тѫ Блъгарскѫ церквѫ. Сь това докачяте и правителство-то, като мыслите, че то камъ католици-ты е снисходително, а за православны-ты е неправо.

За това трѣбва да отмѣните рѣшение-то си да ся отнесете до униятскѫ-тѫ церквѫ и съ рядовенъ и законенъ начинъ да си трьсите правдины-ты, тогава и щете сполучите, и на правителство-то щете бѫдете вѣрни.

Здравствуйте

Вашь
Н. Геровъ.

1567. — Скопиянци послушали съвѣта на Герова. Отказватъ се отъ унията. Пак. 57.

Скопіѭ, 26 Мартъ 1861.

Милостивый Господине!

Зимамь честь да Ви явимь, че пріяхъ прѣдраго-то ми Ваше писмо отъ 23 Мартъ, което даде доста голѣмо ободреніе на наши-ты родолюбивы Блъгаре. Прѣмного Ви благодарѭтъ за съвѣта Ви, и види ся, че по него щѫть слѣдувать. Община-та ни начна да нарушава рѣшеніе-то си, дѣто изрѣче за относяніе до съединенѫ-тѫ уніятскѫ въ Ц/градъ црьквѫ, зачто-то и въ минжлѫ-тѫ срѣдѫ като подадохѫ жалбѫ на честно-то ни Правителство за свой си въпросъ, то ся показа доста благосклонно камъ неѭ.

Тукъ не ся слуша ничто да е повыканъ нѣкой учитель въ Битоль на сѫдъ, освѣнь В. Везирь, что заведе съ себе си г-на Јордана.

За газетѫ-тѫ Вы знаете, коя-то е пò добра, тѭѭ проводѣте ми; нъ мнимь да е пò добра „Лебедь Дунавскый“.

Съ истинното почтеніе и съврьшеннѫ прѣданостъ остаямь

на Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1568. — Грьцкитѣ книги пакъ вдигнати. Архиерейска служба по славѣнски. Пак. 57.

Прието 26 Апр. 1861.

Скопіѭ, 20 Април. 1861.

Милостивый Господине!

Христосъ Въскрьсе!

Зимамь честь да пристѫпѫ съ настояще-то ми да Ви честитѫ прѣсвѣтлый празникъ Св. Въскрьсеніе, когото желаѭ да прѣминувате на многая лѣта. И тукъ съ Божіѭ помощь у здравіе на Милостывый ни Самодрьжецъ С. А. Меджитъ празнувахме днесь весело и тръжественно.

Отъ двѣ недѣли на самъ народъ-тъ пакъ вдигна грьцкы-ты книгы отъ црьквы-ты и гы намѣсти съ свои-ты си. Днесь митрополитъ-тъ ни изврьши служба-тѫ все блъгарскы.

Нарочно поздравлявамь г-жѫ Марійкѫ и бабѫ хаджійкѫ.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданость имамь честь да ся каричамь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1569. — Костаки х. Трайковъ се самоубилъ. Абониране на Дунавски Лебедъ. Пак. 57.

Прият 21 Авг. 1861.

Скопіѧ, 30 Юлія 1861.

Милостивый Господине!

Слѣдъ длъжно-то ми поклоненіе зимамь честь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе и да явѫ, че на 9 отъ текущій Костакы Х^ч Трайковъ уби ся самъ съ ножь, и слѣдъ десять минуты даде душѫ. Причинѫ-тѫ на самоубійство-то му различно казвать, дѣто не могѫ да Ви потврьдѫ что е, зачтото роднины-ты му бѣхѫ отпѫдены отъ кѫщѫ-тѫ му, та тіи дѣто казвать нѣчто за него грьцка страна сѫ.

Днесь за днесь сьмь миренъ; а отъ сега не ся знае, че непріятели-ти ми съвсѣмъ долни остахѫ.

По заповѣть-тѫ Ви писахъ г-ну Я. Груеву за Вѣстника да пиши до г-на Раиковскы; обаче не знаѭ, да ли е писалъ: вѣстникъ-тъ още и днесь не ми иде.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданость имамь честь да ся наричамь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1570. — Мними причини за самоубийството на Костаки х. Трайковъ. Пак. 57.

Прият 16 Окт. 1861. Отгов. 9 Ноемвр.

Скопіѧ, 8 Октомвр. 1861.

Милостивый Господине!

Слѣдъ длъжнѫ-тѫ ми почесть зимамь честь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе и да кажѫ, имамь на рѫцѣ Ваше писмо отъ 18 Септемврій, съ което ми явявате, че групъ-тъ ми проводенъ до Васъ, останалъ у г-на Костакы Моравеновъ, и той зелъ тяжинѫ възъ себе си да изврьши работѫ-тѫ ми.

Отъ едно прѣдложеніе въ исто-то Ви писмо за Бл. въпросъ много ся обрадувахъ.

За убійство-то на Костакы Х^ч Трайковъ никой не може добрѣ да знае, всякой ся разговаря, какво-то му текне. Най-близнѫ-тѫ му причина бы така: Покойный бѣше зелъ 40 франгы у заемъ отъ единъ Италіянець за нѣколко дни. На врѣмя-то като му гы потрьси, и Костакы нѣмаше да му гы даде, быде вдигнѫтъ у судъ, дѣто ся обѣща утрѣ на третій часъ да гы занесе. На заранъ потрьсилъ отъ нѣколцина отъ грьцкѫ странѫ у заемъ и което не нашьлъ, отива въ маазѫ-тѫ си и прѣдъ единъ свой родственикъ погрьченъ ся заколва. Оттова друго не знаѭ, тъкмо Ви казувамь, че много бѣше упорникъ и искаше всегда рѣчь-та му да проходи, както едно врѣмя баща му, който е былъ паша и кого щялъ клалъ, кого щялъ пущалъ.

Вѣстникъ Лебедъ не ми иде. По заповѣсть-тѫ Ви писахъ г-ну Якыму и еднажь и дважь, нъ до днесь ничто нѣма, нито пакъ ми ся отговори на писма-та ми.

Врѣмя-то ми е сега до Митровденъ; наши-ти прьвенци искать пакъ да мя оставять, нъ незнаѭ какъ да правѫ.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ прѣданость имамь честь да ся наричамь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1571. — Работата на х. Трайкови заплетена. Кѫщата имъ запечатана отъ кадията. Пак. 57.

Прията 2 Ноемвр. 1861. Отгов. 9 Ноем.

Скопіѭ, 29 Октомврій 1861.

Милостивый Господине!

Като ся научихъ отъ писмо-то на Вашь Мехмедага, честе дошли отъ Цариградъ, зимамь честь незабавно да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе за да Вы посрѣщнѫ по длъжность-тѫ ми и да Ви рекѫ „добрѣ сте дошли".

Г-нъ Николай х. Трайковъ ми пише отъ Ц/градъ да ся съставялъ съ Васъ много пѫты; затова, ако е възможно, молѭ Вы да ми явите, какъ застанѫ работата му. Слуша ся да е писалъ на домашны-ты си, че былъ въ Одессѫ и ся поврьналъ. Това ся научихъ отъ зета му, който прочелъ писмо-то му. Тукъ кѫща-та му сѣди затворена шестьдесять дни отъ кадіѭ-тѫ, че иска да пише стокѫ на Покойный Костакія, който умре прѣди да дойде царско-то Ираде на кадіи-ты да пишѫть.

Наши-ти прьвенци остахѫ много жални, че не имъ ся испълни прошеніе за црьковни утвари, за които сѫ много нуждны.

Поздравлявамь Г-жѫ Марійкѫ съ Герча. Съ истинно почтеніе и глѫбокѫ прѣданость имамь честь да ся наричамь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1572. — Положението на х. Трайкови. Защо не сѫ пратени черковни утвари. Садъкъ паша и воинството му. Пак. 57.

Скопіѭ, 26 Ноемвр. 1861.

Милостивый Господине!

Слѣдъ дльжны-ты ми покорны почести зимамь честь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе и да явѫ, че пріяхъ милостиво-то Ви писмо отъ 9 Ноемвр. но нѣкой гражданскы работы не ми допустихѫ да Ви отговорѫ.

Работа-та на Г-на Н. Х. Тр. е така: на 1858 л. нѣкой си Байрамъ бей бѣше прѣкупилъ отъ Исмаилъ ага десятъкъ Вранскѫ казѫ, а Г-нъ Тр. му стана кефилъ (даудіе). Тѫѭ годинѫ исплати Г-нъ Тр. все, обаче Байр. бей остана длъженъ Г-ну Тр. 250 хыл. гр. Другѫ годинѫ (1859) Байр. бей пакъ бѣше прѣкупилъ Вранскѫ казѫ отъ другъ мюлтезимъ Рустемъ пашѫ, а не отъ хазне Маліе, безъ да му стане Г-нъ Тр. Кефилъ. Байр. бей като бѣше длъженъ Г-ну Тр. прѣзъ тѫѭ годинѫ му наплати речены-ты 250 хыл. гр. Рустемъ като усѣти, че Байр. бей губи отъ десятъкъ и че нѣма что да земе отъ него, свръте ся да трьси Байр. беговъ длъгъ отъ Г-на Тр. който и до днесь страда сиромахъ въ Ц/градъ.

Въ голѣмѫ мысль паднахъ, като видохъ, да ми пишете „црьковны утвари не Ви пратихме, за да Ви ненаправимь вмѣсто добро, зло". За това молѭ ся ако е угодно Вамъ, явѣте ми причины-ты пò брьзо.

Много пѫти Ви досаждахъ за Вѣстникъ, обаче като знаѭ милостиво-то Ви срьдце, дерзнувамь пакъ да Вы помолѭ да поставите нѣкой рядъ, за да ми иде или Д. Лебедъ или Блъгарскы-ты книжици.

Садикъ Паша, който дойде съ намѣреніе да прѣзимува съ все войнство-то си въ града ни, стана и отиде пакъ съ все войнство-то си въ Монастыръ. Въ миналый пятъкъ изведе все войнство-то си на едно равнище до града ни, та приведе новозаписаны-ты да цѣлуват крьсгъ и Св. Евангеліе и да пройдѫть подъ санджакъ; а потова даде обще угощеніе на цѣлъ мезличь и вси-ты свои забыты.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ прѣданость остаямь

На Ваше Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1573. — Селата иматъ голѣма потрѣба отъ черковни книги. Пак. 57.

Прията 11 Янар. 1862.

Скопiѭ, 7 Јануар. 1862

Милостивый Господяне!

Слѣдъ длъжно-то ми поклонение зимамь честь да отговорѫ на прѣлюбезно-то Ваше писмо отъ 28 Декемвр.

Много ми за чудо, что ми пишете за црьковны утвари. Азъ мнѫ да нѣсьмь никаквѫ погрѣшкѫ сторилъ, тогава, когато ми ся дадохѫ, такожде чтомъ стигнѫхъ въ Скопiѭ прѣврьчихъ гы незабавно манастырю и проводихъ до Ваше Высокоблагородiе манастырскый записъ за увѣренiе още и отдѣлно писмо отъ монастырскѫ странѫ за благодаренiе.

Желаѭ напрѣдакъ на покровителя ми за още пò натамъ, какво-то и гласъ да не му чуѭ, та ако и да сьмь противенъ на Евангелскы-ты думы.

Тукъ нѣколко села, въ които ся подновихѫ црьквы голѣмѫ нуждѫ тегнѫть за книгы, и отъ праздникъ на праздникъ, кога служять, ходять отъ другы съ молбѫ да искать. Голѣмо добро бы было, ако бы да имате поне най нуждны-ты да имъ проводите: като общакъ, праздничный миней, осмогласникъ, трiодъ постный, пентикостарiй и евангелiе.

Благодарѫ Ви, что щете мя удостоите съ Вѣстникъ. Молѭ Вы, ако можете да разберете нѣчто за Г-на Н. Тр. пишѣте ми, за да поутѣщѫ прѣжалостно-то му домородiе.

Ако е при Васъ баба хаджiйка, цѣлувамь дѣснинѫ-тѫ й, а Г-жѫ Марiикѫ отъ все срьдце поздравлявамь.

Съ истинно почтенiе и съврьшенѫ прѣданость остаямь да ся наричямь

На Ваше Высокоблагородiе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1574. — Ст. Костовъ иска да влѣзе на служба при Герова. Каква ще му е работата и съ какви условия. Коп. кн. 2.

Г-ну С. Костову.

Пловдивъ, 31 Янпуар. 1862.

Господине Стояне,

Г-нъ К. Моравеновъ ми яви писмо-то Ви, въ което му пишете, че желаете да дойдете при мене за писарь. Истина, азъ имамь потрѣбѫ за писарь и трьсѫ да найдѫ нѣкого, и прѣдпочитамь Васъ отъ всякого другаго, зачтото Вы познавамь и сьмь увѣренъ, че щете можете да ми врьшите работѫ. Нъ мѫчно ми е, че, ако Вы земѫ, училище-то въ Скопиѭ ще остане безъ учитель, и Вы быхъ съвѣтовалъ да си стоите тамъ, ала глядамь, че не доброжелатели не щѫть Вы оставять за много врѣмя на това мѣсто и може да Вы направять и зло; затова приставамь да Вы земѫ, та да ся махнете оттамъ, прѣди да пострадате нѣчто. Отодавна неприятели ся мѫчять да Вы махнѫть оттамъ. Помните, пролѣтось еднашь Вы пытахъ истина ли сѫ выкали тамъ отколѣ нѣкоко учители въ Манастырь да гы сѫдять. Въ число-то на наклеветены-ты тогава бяхте и Вые, нъ клевета-та не сполучи, обаче клеветници-ти все още ровять, и може нѣкога да сполучять. Затова добрѣ ще да е да промѣните мѣсто-то си, та ако не при мене, то на друго мѣсто да идете, дѣто да не Вы знаѭть, таче пакъ Вые знаете.

На мѣсто Г. Костакыя, когото пытате, азъ да Ви кажѭ, каква ще Ви е работа-та, ако дойдете при мене, и колко заплатѫ щѫ Ви дамь.

Работѫ-тѫ отчясти знаете отъ онѫѭ годинѫ, когато стояхте нѣколко врѣмя при мене, спр. щете ми прѣписвате онова, чтото пишѫ по службѫ-тѫ си, и другы писма, както и тогава, и прочее, чтото ся относи до службѫ-тѫ ми. А когато ся научите, та поймете еднѫ чясть отъ службѫ-тѫ ми, за да ми остане свободно

врѣмя, тогава щѫ подкачнѫ пакъ да пишѫ рѣчника си и другы-ты си литературны работы, на които щѫ искамь такожде да ми бѫдете помощникъ по възможность. Така едно-то и друго-то ще бѫде поучително за Васъ и щете да сте като въ училище. А прочее-то свободно врѣмя можете да употрѣбите на изучение Турскый языкъ и друго, чтото желаете.

Заплатѫ могѫ да Ви дамь до пять хиляды грош. и да Вы олеснѫ още съ нѣчто, сир. да ѣдете у мене, или, ако има мѣсто въ кѫщѫ-тѫ, дѣто сѣдѫ азъ, да сѣдите и Вые у насъ . . . Заплатѫ-тѫ, щете си зимате всякой четыре мѣсяци, колкото ся пада.

Желаѭ обаче да не ся рече, че азъ Вы отнемамь отъ училище-то, каквото и истина не щяхъ да Вы земѫ, ако положение-то Ви тамъ да не бѣ бѣдствено. За това, ако рѣшите да дойдете при мене, не трѣбва да казвате тамъ, че Вы сьмь выкалъ азъ и че щете дойдете при мене, а да кажете, че сте принудени да оставите училище-то отъ причины, които не зависять отъ Васъ, и да не ся знае, че идете при мене.

И ако е да дойдете, трѣбва, както може пò-скоро, сир. до единъ мѣсяць, ако не пò-скоро, зачтото имамь потрѣбѫ. И до двѣ недѣли да дойдете още пòдобрѣ. Въ всякой случяй съ прьвѫ пощѫ да ми явите рѣшение-то си, за да знаѭ и азъ что да правѭ. Щѫ повторѭ: ако е да дойдете, трѣбва, както пишете Г. К. Моравенову, да не губите врѣмя.

Добро видѣние! Вашь

Н. Герорь

1575. — Мубаширъ отъ Цариградъ. Кѫщата на х. Трайкови отворена и всичко въ нея описано. Новиятъ учитель пристигналъ. Костовъ ще тръгне. Пак. 57.

Скопiѭ, 1 Априлiй 1862.

Милостивый Господине!

Слѣдъ длъжнѫ-тѫ ми почеть зимамь честь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородiе и да Вы явѫ, че имамь на рѫцѣ Ваше писмо отъ 29 Марта. Казахъ г-жи Александри, что пишете за брата й и тя Вы благодари отъ все срьдце.

Вчера изненадѣйно стигна отъ Цариградъ мубаширъ, който безъ забавѫ съ кадiя-та ни и Ефкафъ ефенди, векыль отъ каймакамовѫ-тѫ странѫ, дойдохѫ въ кѫщѫ-тѫ на Г. Н. Х. Тр., та исписахѫ все что се найде, строшихѫ и два сандъка, отъ които не имъ ся дадохѫ ключоветѣ. Тая случка ужали не само домашны-ты му, сестрѫ-тѫ му и роднины-ты му, но и цѣлый градъ.

Уговореный учитель на Скопяне-ты вчера стигна тукъ, азъ сьмь готовъ да трьгнѫ за отечество-то ми въ четврьтъкъ, само ако найдѫ дружина, че тукъ отъ хайдуты много лоше стана, что-то при самъ градъ ся убихѫ человѣци и мнозина обрахѫ.

Съ истинно почтенiе и съврьшенѫ прѣданость остаямь

На Ваше Высокоблагородiе

Покорный слуга

С. Костовъ.

1576. — Материалното положение на Н. х. Трайковъ. Довѣрието на народа къмъ него. Пак. 57.

Скопiѭ, 13 Априлiй 1862.

Милостивый Господине!

Слѣдъ длъжнѫ-тѫ ми почесть и колѣнопрѣклоненiе зимамь честь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородiе, и да Ви явѫ, че въ страстный четврьтъкъ не бы възможно да трьгнѫ за пѫть, зачто-то не найдохъ дружина. Спорядъ както Ви бѣхъ явилъ, че на Г-на Н. Х. Тр. всичкы-ты кѫщны вѣщи исписахѫ и отъ магазѫ-тѫ му

всичкы-ты обвѣзателства и записы събрахѫ, завчера въ срѣдѫ и по рядъ начнахѫ да выкать отъ длъжници-ты едного по едного да трьсять пары, комуто ся е нашло обвѣзателство, и който не плати безъ друго да гы затварять. Г-нъ Н. Х. Тр., понеже бѣше единъ голѣмъ и высокъ (кыбарь) человѣкъ, на мнозина отъ длъжници-ты си и отъ турци и отъ хрістіане бѣше удрьжалъ неплатены обвѣзателства, както между нихъ ся найде и хуџетъ, писанъ възъ него, отъ единъ црьковенъ ханъ отъ 32 хыл. гроша, още и едно обвезателство отъ 17,000 хыл. грош. съ шесть подписа, остало за даваніе реченому, кога ся купилъ ханъ-тъ, платено, а неземено. Днесь Владыка-та и община-та учинахѫ едно длъго и тайно засѣданіе, въ което рѣшихѫ да пратять единъ человѣкъ за 15 дни въ Ц/градъ, да ся научи, гдѣ стои работа-та на реченый, и да ся допыта до по̀ голѣмы-ты человѣци, по кой начинъ бы могло да ся освободять народный ханъ и речено-то обвѣзателство платено. Въ разговоръ отгорѣ всичкы-ти найдохѫ благословно за ходеніе Вашь покорный слуга по причины: прьво, че имало и голѣмо значеніе, зачто щѫ си идѫ дома; второ, зачто, ако иде другъ ходеніе-то щѫ бѫде праздно, че нито Г-нъ Х. Тр. не ще му искаже тайны-ты си, нито пакъ има нѣкого познанъ, за да ся допыта за прѣдписаны-ты работы; трете, понеже бѣхъ азъ казалъ на двѣ три лица, че причина-та на оставка-та ми е, учѫ ся отъ Ц/градъ, че неприятеле-ти ми непрѣстанно ровять за зло-то ми и не щѫть мя оставать, безъ да пострадамь, ако не featureстанѫ отъ Скопіѭ за това и сега е благословно да идемь, за да ся извѣстимь, какъ врьви работа-та ми, и, ако нѣма ничто, пакъ да имъ остaнемь учитель; и четврьто ако идѫ азъ, надѣѭтся, да мя поучите В. Высокоблагородіе и прѣпоручите до нѣкои лица, както да имъ ся свръшять работы-ты. Много-то ми сборове и отниманіе быдохѫ праздни, и не бы възможно да ся отнемѫ, и така въ истый часъ трьгнувамь за Солунъ и отъ тамъ за Ц/градъ. Затова, ако й да ся позабавѫ, молѭ ся колѣнопрѣклонно да мя простите и мѣсто-то да ми почувате, доклѣ да ся врьнѫ; такожде молѭ ся пишѣте до Г-на Хр. Тапчилещева и Г-ре братія Гешевы да ми прѣдстоять и поучать за всѣкоѭ нуждѫ. Колко-то могѫ щѫ брьзамь за врьщаніе.

Съ истинно почтеніе и съврьшеннѫ прѣданность остаямь

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1577. — Ст. Костовъ въ Цариградъ по народни работи. Геровъ го чака да поеме службата си. Коп. кн. 2.

Пловдивъ, 25 Април. 1862.

Господине Стояне,

Тамъ дѣто Ви ся надѣвахъ отъ день на день да дойдете, днесь прияхъ писмо-то Ви отъ 10 Апр. въ което ми пишете, че отхождате въ Цариградъ. Истина, было е потрѣбно да идете, ала и азъ имамь голѣмѫ потрѣбѫ, а тая работа може да Вы задрьжи още цѣли мѣсяци, и въ такъвъ случяй азъ нѣмамь врѣмя да чякамь. Затова като чтомь приемете този мое писмо, да ми явите, можете ли до половинѫ Мая да свршите въ Цариградъ работѫ-тѫ си и да отпишете на Скопяны, что сте свршили, а Вые да дойдете право затука. Ако не може така, а да искате прьвѣ да идете въ Скопиѭ, нѣма съмнѣние, че щете ся забавите на неопрѣдѣлено врѣмя, а азъ не могѫ безъ чловѣкъ, та трѣбва да си трьсѫ другаго. И досега дѣто чякахъ, бѣ съ голѣмъ зоръ.

Въ Цариградъ бѫдѣте внимателни, че Вашиѝ приятель Вы е клопалъ, и ако бы да дойдете право за тука, да не ходите при него въ Едрене.

Съ надѣждѫ за по̀-скоръ отговоръ оставамь

Вашь
Н. Геровъ.

За работѫ-тѫ Ви пишѫ на подателя на писмо-то да Ви помогне, ако ся може.

1578.—Разправията на х. Трайкови въ Цариградъ. Костовъ ходатайствува за избавяне народния имотъ. Пак. 57.

Прията 10 Мая 1862.

Цариградъ 7 Маія 1862

Милостивый Господине!

. . . .

Г-нъ Н. Х. Тр. завчера быде пакъ затворенъ, и какво-то ся глѣда не ще е възможно да се освободи никогашъ, че пѫтища-та дѣто были да му ся свръши работа-та, всичкы-ты днесь сѫ затворены. Той нѣма да падне сѣкому на аманъ, нъ и днесь си ходи съ пръвѫ высокѫ главѫ и упорно голѣмство; той все знае, другы ничто не знаѭть. Тыя дны бѣше остала работа-та му на Кямилъ Пашевъ докторъ, нъ и отъ тамъ надежда-та ся прѣсѣче, зачто-то и той безъ да поради, отиде си пакъ въ Брусѫ. Лѫжѫть го и нѣкои другы, калко пары да му зимать, обаче ничто не вѣрвамь отъ днесь, и какво-то ми ся гляда, трѣбва да нѣма вече ничто и не мысли вече за дома. Вчера безъ да го слушамь, подадохъ истому Садразаму донесены-ты ми двѣ изъ Скопіѭ жялбы, отъ които една-та бѣше обща за народный имотъ дѣто усвоява мубаширь-тъ за имотъ на Трайкова, че възъ негово имя бѣше худжетъ изваденъ; а друго-то отъ 7 лица, които имѫть съ неговы записы да трьсять до 250000 гр. Днесь подадохъ чрѣзъ Г-на Филаретовъ жялбѫ и до Негово Сіятелство Г-на Лобанова, съ коѭто му разказвамь все, что ся е случило съ речено-то лице и молѭ ся като уплъномощенъ отъ народнѫ страна, ако е въможно, да ся избави отъ неправедны-ты затворы. За жялбы-ты подадены на Высокѫ Портѫ поставямь отъ странѫ-тѫ ми намѣстникъ да трьси отговора, който чтомъ излѣзе, да го подаде Г-ну Х. Тапчилещеву, за да го проводи на Скопіяне-ты.

Поздравлявамь нарочно Г-жя Марійкѫ заедно съ Герча.

Съ истинно почтеніе и съвръшенѫ прѣданость остаямь на Ваше Милостиво Высокоблагородіе

Покорный слуга
С. Костовъ.

1579. — Сърбия се приготовлява. Новини отъ войната съ Черна Гора. Случки въ Пловдивско. Пак. 57.

Пловдивъ, 1 Августъ 1862.

Милостивый Господине,
Найденъ Геровъ,

Слѣдъ длъжнѫ-тѫ ми почесть зимамь честь да ся отнесѫ до Ваше Высокоблагородіе и да Ви явѫ, че Имера отъ 3 на тек. (двѣ само дойдохѫ), която стигна въ сѫбботѫ съ нѣмскѫ-тѫ пощѫ казва ще бѫде между Портѫ и Срьбіѭ неизбѣженъ бой дѣто и брьзо ще подкачи; притуря още, че Срьби-ти изгоряли единъ Турскый вапоръ. Князь-тъ, княгыня-та, начялници-ти, трьговци-ти, богати-ти, вси притичять за помощь на войници-ты и въоружены-ты. Отъ началници-ти нѣкои ся обѣщали да зимать само 1/4 отъ платѫ-тѫ си, а другы-ти ѭ все прощавать. Всичкы-ти съгласно и единодушно съ нетрьпѣніе и мало и голѣмо чякать да изгрьми пушечный гласъ. Имали ужь Турци-ти завѣрѫ да удрять изненадѣйно възъ Срьбы-ты да гы изсѣкѫть, нъ това не го толко потврьдява

Черна гора унапрѣдува и навсѫдѣ отбила неприятеля си; Босна е въ смущеніе, а Омеръ паша съ свои-ты си ся оттеглилъ въ Спужь и Подгорицѫ, съ намѣреніе да начне другъ планъ. Также и въ Сиріѭ Турци-ти сѫ въ колебаніе и искать да повторять прьвы-ты си постѫпкы.

За Гарибалди потврьдява, че наздраво и наскоро ще нападне не само възъ Римъ, нъ и възъ французскѫ-тѫ войскѫ, която защищава Римъ; на това го ужь помагала и Англия. Гарибалди дума „Или Римъ или смрьть".

Въ недѣлѭ вечерь доведохѫ отъ Хаскіой троица хѫрсѫзы, ужь тіи убили протестанина Мерима, и сега сѫ подъ испытаніе.

Въ Срѣдж вечерь нѣколко христiане продали жито-то си, и като пошли дома си, срѣщнали гы нѣколцина Турци на Каршiяка до самь до града, едного убили, а другы-ты обрали. Не можахъ да ся научж отъ кое сж село.

Въ понедѣлникъ Миралай бегъ бѣше пратилъ заптiе да повыка Шефпендеровъ братъ хаджи Османага. Заптiе-то повыкало го честно, а той казалъ, послѣ щж дойдж, сега врѣмя нѣмамь; заптiе-то като повторило, заповѣсть-та е сега съ мене да дойдешь, налютва ся реченый и удря по главж заптiе-то съ дивита си. Това като являва заптiе-то Миралаю, който тоя си часъ провожда нѣколко заптiета, довождать го въ конакъ, опрѣдѣлява му ся шесть мѣсяца прангж и затваря ся въ катилы-ты.

Начнахж тукъ по ханища-та да обирать оржжiя-та на пжтници-ты, ако и да имать тескерета.

Начина изново да ся пише нуфусъ и съ кефиллеме единъ за другыго.

Строга заповѣсть излѣзе, дѣто безъ тескере да не излѣзе человѣкъ ни три часа разстоянiе.

Съ глубочайше почтенiе и съврьшеннж прѣданность имамь честь да ся наричамь на Ваше Высокоблагородiе

покорнѣйшiй слуга
С. Костовъ.

1580. — Турска стража на сръбската граница обира всички пжтници. Пак. 57.

Пловдивъ, 9 Августъ 1862.

Милостивый Господине,
Найденъ Геровъ,

Слѣдъ длъжнж-тж ми почесть зимамь честь да ся отнесж до Ваше Высокородiе и да Ви явж, че Видовданъ, който стигна тукъ на 7 отъ тек. съ нѣмскж-тж пощж, казва за черногорскы-ты работы на противъ съ цареградскы-ты газеты, които прѣдставляхж, че ся прѣвзела Черна гора. Наистинж и Черногорци-ти доста пострадали, нъ пакъ юначно отблъснали противника си. Примѣчава, че Турска-та войска нито е влѣзла въ Четинѥ, нито е възможно да влѣзе.

Нѣмска-та поща ся забавила, казва той, по причинж, че Турскы-ти стражари по границы обирали не само пжтници-ты, нъ и сжщи-ты курьери и суруджiи, дѣто излазили изъ Сърьбiж. Пжтници-ти, дѣто влизать въ Срьбiж и излизать отъ тамъ, теглять неимовѣрны страданiя отъ тыя стражяре, който были на брой 150 душь. Тiи откакъ прѣтрьсвать пжтници-ты за подозрителны ужь писма, обирать имъ и пары съ рѣчь: Ако влизать „не трѣбва да носятъ турскы пары въ Срьбiж“ ако ли излизать „не сж потрѣбны въ турско срьбскы-ты пары“. Ако ся оплаче нѣкой на правителство-то, то му отговаря не си ималъ пары съ себе и испжжда го. Въ най голѣмо бѣдствованiе ся намиралъ Пиротъ, възъ кого-то имало и отправены топове да го бомбардировать.

Слуша ся извънь, че и Бѣлиградчикъ былъ въ лоше състоянiе отъ Турци.

За дохожданiе на Трьновскый пашж тукъ нѣма никакъвъ разговоръ, трѣбва да не е истина.

Съ истинно почтенiе и глжбокж прѣданость имамь честь да ся наричямь

На Ваше Высокоблагородiе
Покорнѣйшiй слуга
С. Костовъ.

1581. — Неприлично сношение на гръцкия консулъ съ учителката. Семеенъ скандалъ. Пак 57.

Пловдивъ, 14 Августъ 1862.

Прѣуважяемый Г-не Найдене!

Имамь честь да Ви донесж на знанiе, че минжлж-тж недѣлж ся случихж двѣ смѣшны нѣчта за Грьцкый консуль. Прьво-то е: консулица-та была отишла на Станимака, а Г-нь Канакари (опростете) начналь да прави любовнж залѫжкж сь грьц-

кѫ-тѫ учителкѫ, думать, че ся насытилъ отъ сухѫ пастрьмѫ, та му ся дощяло да вкуси по тлъсто и пò прѣсно мясо. Това нѣчто Госпожа-та му усѣща, незабавно доходи и прави съ мѫжя си еднѫ доста борителнѫ данданіѭ; а най послѣ щяла да убіе себе си, ако не ѭ были додрьжяли присѫствующи-ти. По това повыкала учителкѫ-тѫ, за да си извади жялбѫ-тѫ и тѫгѫ-тѫ отъ срьдце-то си, и, ако бы была дошла учителка-та, наздраво консулица-та щяла да изяде нѣкаквы трици. Клѣта-та майка на учителкѫ-тѫ отишла та тя вмѣсто дщеркѫ-тѫ си изяла за прьдіѭ, дѣто не знала да найде врата-та, да побѣгне. Второ-то е: терджиманина му пашя-та прѣдъ Г-на Артина отъ мезличь испѫдилъ, че знаялъ много на длъжь да прѣде.

. . . .

Притварямь Ви и седмнадесять французкы газеты, отъ които една-та дойде съ Цариградскѫ-тѫ пощѫ, а другы-ты 16-тѣхъ дойдохѫ съ единъ трьговець отъ Измиръ. Тыя прьво бѣхѫ прѣврѫчены на нѣмскый консулъ, а той пакъ менѣ.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ прѣданость имамь честь да останѫ

На Ваше Высокоблагородіе
покорнѣйшій слуга
С. Костовъ.

1582. — Д-ръ Богоровъ изваденъ отъ градска служба. Гюмюшгердановитѣ интриги. Георгаки Чалъоглу запиранъ. Подробни пловдивски новини. Пак. 57.

Пловдивъ, 1 Августъ 1863.

Милостивый Господине!

Имамь честь да Ви явѭ, че писмо-то Ви отъ 30 Юлія пріяхъ. Въ допълненіе на писмо-то ми отъ 26 Юлія, въ което Ви явихъ, че пашя-та исключява Г-на Богорова отъ докторскѫ-тѫ службѫ отъ конакъ, за да намѣсти по волѭ-тѫ на Гюмушгердана Г-на Владо, спѣшѭ да Ви кажѭ, че миналый четврьтькъ повыкалъ пашя-та Г-на Богорова и го принѫдилъ да даде оставкѫ-тѫ си. Не знаѭ какъ отговорилъ Г. Бог., пашя-та съ лютость ся хврьлилъ „бенъ бурда мезарь таши ма имъ, іоксе бостанъ коркулу, Стоянчо егерь истеорь хекымъ олсунъ, хекымджиликы баксѫнъ, истамболда гитмесинъ, бенъ мемуръ имъ башка адами насбъ едеримь, сенъ ишине гитъ“. Въ понедѣлникъ съ поученіе отъ Г-на Јоргакія Г-нъ Богор. подалъ жялбѫ на мезличь, въ коѭто казалъ, че той като настойникъ на тѫѭ службѫ не моглъ да даде оставкѫ, доклѣ не яви на Г-на Стоянчя, отъ кого-то е поставенъ, за да опрѣдѣли на мѣсто-то му другъ, и просилъ да му ся дозволи да слѣдва службѫ-тѫ си, а пашя-та както и напрѣдь отблъсналъ го, като му казалъ, да си гляда работѫ, че отъ днесь не ся познава на тѫѭ службѫ, и така негова милость насилно быде исключенъ, и въ истый день ужь поставенъ былъ Г-нъ Владо.

Съ настояніе отъ Гюмушгердана ся изврьши и друга пò важна работа. Въ понедѣлникъ на $11^1/_2$ чясъ настойникъ-тъ на сирачета-та на покойный братъ на Г-на Јоргакія подалъ жялбѫ съ илямъ отъ муллѫ-тѫ и поискалъ да ся заповѣда Г-нъ Јоргакій да брои 21,000 хыл. гр. които е прибралъ отъ Станимака. Пашя-та началъ да принѫждава Г-на Јоргакія за броеніе на чясъ казаны-ты пари, а негова милость отговорилъ да ся прѣгляда смѣткѫ-тѫ му добрѣ, та ако има за даваніе да брои; притурилъ още, че настойникъ-тъ правилъ тезвиратлъкъ. Пашя-та на това отгорѣ ся налютилъ и поискалъ за тѫѭ рѣчь отъ Г-на Јорг. $1^1/_2$ жлъто медж. **джезайናктіе**; още заповѣдалъ на чясъ да брои пары-ты, ако ли не, да е хапсъ въ тиджаретъ одасѫ, и Г-нъ Јорг. по заповѣсть-тѫ вдигнѫлъ ся отъ мезличь и станалъ хапсъ. Потова Асланоглу отишалъ, та молилъ пашѭ-тѫ да го пусне, като му думалъ, не за 20 х., нъ за 120 хыл. стая поручникъ за него, а пашя-та му казалъ, триста ти молбы за парѫ, доклѣ не брои пары-ты не го пущамь, да знаѭ и азилъ да станѫ. И така Асланоглу дава на два чяса нощѣ боно до зарань да брои казаны-ты пары и пуща Г-на Јоргакія. Чтомъ сѫмнало пашя-та пратилъ, та

прибралъ казаны-ты пары отъ Асланоглу, и освѣнь тѣхъ зелъ и $1^1/_2$ медж. джезай наклie, что казалъ Г-нъ Јоргаки, че настойникъ-тъ правилъ тезвиратликъ.

Въ вторникъ нѣколко лица въ магазѫ-тѫ на бр. Гешевы сѫ имали разговоръ, и чини ми ся да ся писали въ Цариградъ за тыя работы что ся врьшять тукъ.

Отъ вѣрно мѣсто ся научихъ, че Гюмушгерданъ употрѣбилъ срѣдство, за да махне и Г-на Искра отъ конакъ. Много още, какво-то ся гляда, ще прави, че прѣди нѣколко дни подарилъ на пашѫ-тѫ единъ ингофъ съ коніе отъ 25,000 гр., а пакъ съ муллѫ-тѫ ортакъ на все.

Тыя дны Г-нъ Михалакы, терджуманъ на Нѣмскый консулъ ся спрѣпрѣлъ съ пашѫ-тѫ за нѣкаквѫ работѫ. Пашя-та публично и грѣмогласно издумалъ„ за двоица и половинѫ нѣмскы подданници, царскый конакъ и законь не вдигамь, и отъ днесь не глядамь вече работы-ты Ви. Тая работа остала высяща.

Въ пятъкъ на 9 чясъ ся чете ираде, съ което ся заповѣдвать всичкы-ты подданници да земѫть новы тапіи на нивы-ты, ливады-ты и на лозя-та си

Сѫщій день около $10^1/_2$ чясъ братъ на Бесимъ ефенди тилеграфчія, юзбашій на войнѫ и Г-нъ Јованчо Андроникъ, Англійскый под. сбилися прѣдъ Куршюмъ ханъ на дукянъ на Г-на Јованчя Хаскіойлу, дѣто и двамина-та отишли си съ крьвавы гуши. Дало ся вѣсть и отъ двѣ-ты страны на чясъ на Правителство. Въ сѫботѫ ся правихѫ и отъ двѣ-ты страны свидѣтелства за сѫдъ, а три-ты прошли дни ся намирать на испытъ. Вчера свидѣтели-ты на Андроника сѫ выканы въ митрополіѭ-тѫ да земѫть клятвѫ, че истинно казвать. Испытъ-тъ бива въ пашевѫ-тѫ голѣмѫ одаѭ само отъ кехая бега, единъ бегъ отъ ази-ты и нѣколко чиновници отъ аскеръ. На враты-ты, казвать, стояли четворица войны съ голы сабли, за да не влѣзе нѣкой да слуша. Думать, ужь пашя-та казалъ, да знаѭ, че и азилъ ще станѫ, пакъ Андроника щѫ хапса. И тая работа още не е прѣкѫсната и послѣдствіе-то й не е явно. Надѫхва, че ще ѭ отнесѫть въ Цариградъ да ся види.

Хаджи Киворкъ ся научилъ отъ кятипы-ты на конакъ, че Гюмушгерданъ извадилъ емирнаме възъ пашѫ-тѫ отъ Цариградъ, че не му глѣдалъ работы-ты.

Отъ бакалскый еснафъ около 40 душь готвять жялбѫ да подадѫть на Правителство, да гы припознае за отдѣленъ блъгарскый еснафъ.

Г-нъ Стати, цинцаринъ, като отишалъ, за добрѣ дошалъ на Г-на Кирка Димитриковъ, слѣдъ длъгъ разговоръ, попыталъ, какъ отивали Грьцко-Блъгарскы-ты работы въ Цариградъ и ще ли ни ся повръне черква-та Св. Богородица. Кирко прѣдъ всичкы-ты казалъ, работа-та на Блъгары-ты ся рѣши отъ Портѫ-тѫ, — сега ся чека да припознаѭть това рѣшеніе и Грьци-ти; ако ли не припознаѭть, то Порта та ще гы отдѣли и ще имъ даде независимѫ Јерархіѭ. А Св. Богородицѫ, дѣто думать да ся повръне, извади си отъ ума, то фрькна, сѫмнително е да не земѫть и други-ты. Киръ Стати отъ тоя гласъ ся нажялилъ и поболилъ, та три дни вънъ не излязлъ, само ся чудилъ и мыслилъ, какъ и гдѣ достигна работа-та.

Каза ми Г-нъ Томиди, че откакъ ся научилъ, зачто Есхомахъ отъ Цариградъ нарядилъ Г-на Зиси да даде кѫщѫ-тѫ на покойный Харачи Янко подъ наемъ, отишалъ да ѭ пазари за насъ. Тамъ крыво право направили условіе за 3000 гр. и ужь Г. Зиси ся обѣщалъ да земе ключове-ты отъ Грьцкый консулъ да му гы даде и да направять контрактъ. Тамъ новый настойникъ като ся научилъ, че кѫща-та была напрѣдъ подъ наемъ за 4000 гр. казалъ на Г-на Томиди, че доклѣ не яви из Есхомаха, не може да ѭ даде. Чяка ся отговоръ съ тѫѭ пощѫ.

Градъ-тъ е пъленъ съ помаци за тегленіе курѫ.

Молѭ Вы, явѣте ми сами ли щете дойдете, да постелѭ само Вашѭ одаѭ, или ако дойдете вседомовно, то да постелѭ всичкы-ты одаи.

Притварямь Ви три писма: едно отъ Карлово, а двѣ отъ Едрене; още седемь вѣстници отъ Нордъ.

Съ истинно почтеніе и прѣданность имамь честь да останѫ

на Ваше Высокоблагородіе
покорнѣйшій слуга
С. Костовъ.

1583.—Насилия въ Ески Загора. Зимане новобранци. Случка въ затвора. Пак. 57.

Пловдивъ, 2 Августъ 1863.

Милостивый Господине,

Имамь честь да Ви обадѫ, че слѣдъ прѣдаваніе писмо-то ми, донесохѫ отъ французко-то консулство притворенѫ-тѫ здравицѫ, съ коѭто умолявать Ваше Высокоблагородіе да заповѣдате на честитяваніе Императорскый имъ праздникъ.

Научихся отъ пріятели-ты ми отъ Ески Загорѫ, дошли тукъ, че пашя-та кога былъ въ града имъ, много ся злѣ отнелъ камъ христіяне-ты, а прѣзъ тыя дны турци, что теглили курѫ въ града имъ, починѫли чудни лошавины на христіяне-ты. Щѫ ся научя за все пò добрѣ.

Снощи и тукъ кура-та за писваніе войны ся сврьшила.

Единъ младъ, отъ Стрелчя, житель сегашный на Марашъ наклеветенъ прѣди единъ мѣсяцъ отъ женѫ-тѫ си (нечестнѫ) и запрѣнъ; прѣзъ минѫлѫ седмица зелъ орѫжіе нѣкакъ на сънъ отъ едно заптіе, спало въ одаѭ-тѫ при запрѣны-ты и испѫдилъ вънъ казано-то заптіе, на което слѣдъ обажданіе на бимбашій приключеното му, налѣтялъ бинбашій съ нѣколко заптіе-то да го уловять, той грьмналъ на бинбашія съ пищовъ, нъ день ималъ, не го получилъ. Сега е реченый запрѣнъ при катилы-ты.

Георгій още го нѣма, а чясъ-тъ е $6^1/_2$.

Съ истинно почтеніе и прѣданость имамь честь да ся наричямь

Вашегъ Высокоблагородія
покорнѣйшій слуга
С. Костовъ.

1584. — Случка между Андроника и единъ мулязиминъ. Д-ръ Богоровъ за съжаление. Пак. 57.

Пловдивъ, 2 Августъ 1863.

Милостивый Господине,

Въ допълненіе вчерашно-то ми писмо отъ 1 Авг. въ което Ви явихъ за распрѭ-тѫ между Г-на Андроника и мулязимина (за кого-то Ви бѣхъ писалъ, че е юзбашій) братъ на Бесимъ ефенди телеграфчія, която се намираше отъ понедѣлникъ до вчера подъ испытъ, имамь честь да Ви обадѫ, че вчера е станало рѣшеніе, по което Гнъ Андроникъ ся отсѫдилъ на затворъ 31 день, калфа-та му, что ударилъ мулязимина съ бастунъ, 21 день, и мулязиминъ-тъ 15 дни. Г-нъ Янко, настойникъ отъ Англійско-то консулство тилеграфисалъ вчера въ Едрене, това рѣшеніе, а оттамъ, что ще ся каже не е явно.

Г-нъ Богоровъ е за жялбѫ за двѣ нѣчта: едно что бы лишенъ отъ службѫ-тѫ си, за коѭто зимаше 600 гр. на мѣсяць, та ся поминуваше бей гиби, а друго още пò жялно за него, че миличка-та му параманка излѣзе отъ него, та сега сиромахъ нигдѣ мѣсто него хваща.

Притварямь Ви Вѣстникъ Куріе Доріянъ, и триты Блъг. вѣстници: Съвѣтникъ, Пчелѫ и Гайдѫ.

Съ истинно почтеніе и прѣданость имамь честь да останѫ

На Ваше Высокоблагородіе
покорнѣйшій слуга
С. Костовъ.

1585. — Игнатий кйостендилски съ насилие събира владичнината си за двѣ години напрѣдъ. Пак. 57.

Кюстендилъ, 13 Ноемврій 1863.

За длъжчость считамь да Ви явѭ, че Негово Прѣосвященство Г-нъ Игнатій Кестендилскый извадилъ отъ Софійскый мютесарифинъ емирнаме, съ което да може да принѫди епархіоты-ты си да му платять за двѣ годинь напрѣдни отъ опрѣ-

дѣленіе-то му. Съ това емирнаме мюдуринъ Радомирскый затворилъ всичкы-ты свяшеныцы, отъ които поискалъ на кжщж по 7 гр. на годинж, сжще тжй иска и отъ миряне-ты по 7 гр. да платать на владыкж-тж си. Священици-ты легали седемь дни подъ затворъ, и ничто не дали, най слѣ ся освободили, нъ не ся знае по кое условіе. Также и тукъ мюдуринъ-тъ повыкалъ пръвенци-ты и имъ съобщилъ емирнаме-то. Тіи отговорили нѣчто, че имали условіе съ владыкж-тж си, а той имъ казалъ, помыслѣте и да ми кажете, щете ли му платите, или не. Кестендилци ся разговарять различно, едни думать трѣбва нѣчто да му ся даде, а другы выкать ще стане Софишко приключеніе като камъ Доротея.

Г-нъ Јованче Докторъ оженился прѣзъ миналый мѣсяцъ за Нонкж на учителкж-тж Самоковскж Г-жж Недѣлж.

Съ истинно почтеніе и съвршенж прѣданость имамь честь да бждж

Вашь покорнѣйшій слуга
С. Костовъ.

1586. — Пашата забранява Костову да бжде учитель въ Скопие. Молба за ходатайство прѣдъ високото правителство. Пак. 57.

Отгов. 30 Априлія.

Скопіж, 26 Априлій 1864.

Господине Костакы,

За отговоръ на прѣдраго-то ми Ваше писмо отъ 23 Апр., което пріяхъ чрѣзъ Г-на Яне Неранджж, спѣшж да Ви явж, че, като стигнахъ въ Скопіж, на 18 тек. съ тукашный коджабашіж (милетъ векыли) ся явихъ прѣдъ Н. Прѣвосходителство, честитый ни мутесарифъ, Махмутъ Пашж, и откакъ ни ся даде обичяйно-то кафе, съ дозволеніе-то му си отидохме. Слѣдъ три чяса потова Н. Пр. повыкалъ коджабашіж-тж и му казалъ, че тоя человѣкъ, менѣ е писано, не може да Ви бжде учитель, зачтото е сѣдѣлъ при Русскый консулъ, та трѣбва да доведете другъ учитель. Тая заповѣсть ми ся съобщи и азъ на 23 сжщій пакъ отидохъ самъ при Н. Пр. и му казахъ „ефендимъ, хакепаинизъ емиръ буюрмишсинизъ коджабашіе кулунуза тенбихъ етсинъ мектеби ачмаинъ, кулунузъ да гелдимъ суалъ етмеене хусустанъ, ве саде юскюбле мя изинъ іокъ даскалозлукъ едеимъ, іоксе бютюнъ девлети алиенинъ олькесинде" той ми отговори съ лютость „сана изинъ іокъ башкасъна варъ, ве ирадей гетирмезденъ, мектеби ачмаяджаксжнъ". азъ му ся тогава поклонихъ и излѣзохъ. Слѣдъ мене повыкалъ повторително коджабашіж-тж и му казалъ съ голѣмж ярость, зачто да ми каже, че Н. Пр. заповѣдалъ да не отварямь училище, трѣбва отъ самосебе си община-та да ми даде пжть, искали ужь Скопяне фесатъ да правять и д. т., коджабашія-та като начналъ да му расказва, милетъ го знае за добръ, че е тукъ слугувалъ седмь годинъ и затова го е пакъ довелъ, Н. Пр. съпрѣлъ го да разговаря и му казалъ, не е възможно той да бжде учитель, зачтото е съ духъ противенъ на царство-то. И така нуждно е да идж въ Цариградъ за ираде, а пакъ като мыслж за идяніе въ Ц/градъ трѣбва доста разноскы, които не сьмь вреденъ да понесж, притѣснява ми ся душя-та и недоумѣвамся, что да правж. Затова, за да ми ся ненарадвать и посмѣжть непріятели ти и гонители ти ми, отъ които првъ е добродушный ни съ притворство-то владыка-та, който ся сега намира въ Ц/градъ въ Синодъ на мѣсто-то на Рашко-Призренскый владыкж, иджда Вы помолж отъ все срьдце, да ся потрудите и допытате до Г-на Јоргакія Стоянова, възможно ли е, безъ да идж азъ въ Ц/градъ, да ми ся извади прѣзъ Г-на С. Чомакова отъ Высокж Портж като на единъ неповиненъ и вѣренъ подданикъ на Негово ІМПЕРАТОРСКО Величество, милостивый ни отецъ и Самодержецъ Султанъ Абдулъ АЗИСЪ, комуто Богъ да продлъжи животъ, ираде, съ което да могж да бждж учитель въ Скопіж. Ако ли пакъ не е възможно да излѣзе ираде нито прѣзъ Г-на С. Чомакова, нито прѣзъ самаго мене, ако отидж въ Ц/градъ, то хычь да ся не трудж да идж въ Цградъ и да правж разноскы напусто, нъ да размыслж поне за друго средство, съ което бы моглъ да ся прѣпытавамь. Мыслж, съ сѣдѣніе-то си при Г-на Герова да не сьмь ничто учиналъ противно на царство-то, зачто-то

сьмь слугувалъ за интереса ми да спечелж, да прѣхранж кжщж-тж ми и исплатж царскый данъкъ.

Жялно ми е что казвате, че Ви біе съвѣсть-та, че сте станали причина Господство Ви, да мя извадите отъ учителско-то званіе. Таково нѣчто, молѭ Вы, да си нѣмате на ума, че азъ сьмь увѣренъ и до днесь, что сте изврьшили за мене, и отъ днесь, что щете учините, все познавамь да е за моѭ ползж, зачто-то знаѭ да радите за мене като за свой братъ.

Поздравѣте, молѭ Вы, прьво брата Ви Г-на Димитракія и любезнж-тж Ви сестрж Харикли, а послѣ Г. Г. и прочіи.

Надѣжся, съ прьвж пощж, щете ми ся отговоры-те и посъвѣтувате за все, за да ся не притѣснявамь.

Съ голѣмж признателность остаямъ за всегда

Вашь покорный слуга
С. Костовъ.

Поздравѣте, молѭ Вы, Г-на Якыма учителя, когото молѭ и той да ся потруди за мене, както ми ся е и обѣщалъ.

истый

1587. — Костовъ се надѣва да бжде пакъ учитель. Пак. 57.

Скопіѭ, 24 Мая 1864.

Милостивый Господине,

Имамь честь да Ви явѭ, какво съ минжлж-тж пощж пріяхъ прѣдраго-то ми Ваше писмо, отъ 7 Мая, съ което ми казвате, че мѣстно-то тукъ Началство, что ми забрани да бждж учитель, было противно на сговора, что станжлъ лани между Высокж-тж Портж и Посолство-то и не щяло Высоко-то Начялство да одобри владеніе-то на нашій Губернаторъ. Това слово ми принесе голѣмж радость и доста куражь, за да ся надѣѭ, че щж придобіѭ пакъ прьвж-тж си честь и щжть ся строшжть носове-ти на нѣколцина отъ непріятели-ты ми, напоены и помрачены отъ грьцизма, като постжпж поне още еднж годинж учителство, та затова, ако е възможно, молѭ вы, потрудѣтеся, та пишѣте г-ну С. Чомакову да ся погрыжи да ми извади Высоко Ираде за учителство, за да не останж посраменъ и безчестенъ.

Потова идж да Ви благодарѭ отъ все срьдце, дѣто пріяхте молбж-тж ми и ся обѣщавате да ми отворите съ г-на Сотирій Иліевъ кредитъ, като мя поучавате съ нѣколко забѣлѣжванія за трьговіѭ.

До недѣлѭ щж Ви явж фирмж-тж, съ коѭто щемь работимь трьговіѭ и каквы нѣчта щжть ни сж потрѣбны; зачто-то още не сьмь турилъ нарядъ работжтж съ съдружника ми.

Поздравлявамь Вы съ г-жж Марійкж и Герча отъ все срьдце.

Съ истинно почтеніе и сьврьшеннж прѣданность имамь честь да бждж

На Ваше Высокоблагородіе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1588. — Позволено Костову да учителствува. Пак. 57.

Скопіѭ, 5 Юлия 1864

Милостивый Господине,

Имамь честь да Ви явѭ, какво на день Петровдень отидохж пять шесть душь отъ наши-ты прьвенци при честитый ни мутесарифъ да ся научять по коѭ причинж мя запира отъ службж-тж ми, а по това да го помолять, да ми ся дозволи, за да не скытать напраздно дѣца-та имь. Негово Прѣвосх., като ся извѣсти отъ нихъ, че до днесь не сьмь имал никаквж грѣшкж, и ако бы да ся яви нѣкоя такава моя

погрѣшка, която да докачя Ч. Правителство, тiи да отговарять, увѣри ся за невинность-тѫ ми и дозволи да слѣдвамь службѫ-тѫ ми; и така отъ утрѣ съ Божiѭ помощь, щѫ приберѫ дѣца-та. . . . .

Вашь
покорный слуга
С. Костовъ.

1589. — Да се прѣпорѫчи момче. Калоферски калугерици по монастиретѣ изъ Македония. Иска се в. Востокъ. Пак. 142.

Скопiѭ, 11 Юлiя 1865

Милостивый Господине!

. . . .

Г-нъ Костакы Моравеновъ ще Ви раскаже за едно момче, което отива днесь оттукъ въ Ц/градъ, та, ако е възможно, молѭ Вы, потрудѣте ся да го въспомогнете съ нѣкое писмо, до кадѣто трѣбва.

Калугеркы-ты изъ долнiй дѣвическый Калоферскый монастырь Р. Хр. Никыфора и Евдокiя стигнѫхѫ тукъ на 28 заминалый, и на 5 тоя отлѫчихѫся за Тетово, оттамъ за Призрѣнъ, послѣ за монастири-ты: Дечянскый Св. Стефана, краля Дечянскаго и Ипекскый, старѫ Патрiаршiѭ и послѣ оттукъ за Велесъ.

Ако е възможно, молѭ Вы потрудѣтеся, та пишѣте до издателя на вѣстникъ Въстокъ, да управи единъ листъ на имя то ми въ Скопiѭ; сѫще и единъ листъ Дунавъ, цѣнѫ-тѫ имъ готовъ сьмь да проводѫ на прьвѫ-тѫ Ви заповѣсть. Притова, молѭ Вы, да ся потрудите да ми явите, възможно ли е да ся прати чрѣзъ Васъ писмо до Г-на Гилфердинга въ Россiѭ.

Нарочно поздравлявамь Госпожѭ Марiйкѫ, Герчя и Деянѫ.

Съ истинно почтенiе и съврьшенѫ прѣданность имамь честь да ся наричямь

На Ваше Высокоблагородiе
Покорный слуга
С. Костовъ.

1590. — Владиката умрѣлъ. Скопиянци искатъ новъ владика да знае и български езикъ. Пак. 57.

Прията 28 Марта 1868.

Скопiѭ, 24 Мартъ 1868.

Милостивый Господине!

. . . .

Нашiй владыка ся помина и остави Вамъ и на челядь-тѫ Ви здравiе. Нѣколцина отъ пò-прьвы-ты наши, като размыслихѫ, че безъ владыкѫ не щѫть могѫть да ся управлявать, днесь явявать на В. Црьквѫ, така, чтото само Русчюскый Митрополитъ г-на Пансiя (днесь у Врашѫ сѣди) да не опрѣдѣлява, другыго, когото иска, нека опрѣдѣли, тькмо да знае да извръшва архiерейскы-ты си длъжности по матерный ни Славяно-Бльгарскый языкъ. Не знаѭ, да ли бы добро было, да поискать Г-на Доротея Софiйскый, и да ли могѫть съ него добро да прѣживѣѭть.

Желаѭ Ви да прѣминете Св. Въскрьсенiе здраво и весело.

Поздравлявамь нарочно Г-жѭ Марiйкѫ, Герчя и Деяна.

Съ истинно почтенiе и съврьшенѫ прѣданость имамь честь да ся наричямь

Вашь
покорнѣйшiй слуга
С. Костовъ.

1591. — Новиятъ владика благодѣтель на Костова. Костовъ на служба при него. Пак. 57.

Ваше Высокоблагородіе,
Милостивый Господине!

Слѣдъ като Ви поднесѫ длъжны-ты ми почести, зимамь смѣлость да явѭ на Ваше Высокоблагородіе, че чтомъ стѫпи Г-нъ Паисій на Скопско-то Митрополитско сѣдалище, като прьвъ благодѣтель мой повыка мя и мя распыта за състояніе-то ми. Азъ му расказахъ за все право, а негово Высокопрѣосвященство заповѣда ми да оставѭ учителско-то ми званіе и да отидѫ при него писарь, съ увѣреніе, че по̀ добрѣ щѫ ся ползувамь тамъ. Негово прѣдложеніе съ радость пріяхъ и като бѣше врѣмя на излѣзъ-тъ ми, откакъ направихъ испытаніе, дадохъ оставкѫ-тѫ си и отидохъ при негово Прѣосвященство за писарь, и съ надѣждѫ сьмь, че щѫ ся ползувамь по̀ добрѣ отъ учителство-то. . . . .

Съ глубочяйше почтеніе и съвршенѫ признателность имамь честь да останѫ

Вранѩ, 25 Августа 1868.

на Ваше Высокоблагородіе
покорнѣйтій слуга
С. Костовъ.

1592. — Българскитѣ архиереи канятъ скопския владика и скопянци на народния съборъ въ Цариградъ. Пак. 57.

Ваше Высокоблагородіе,
Милостивый Государь!

Слѣдъ като Ви поднесѫ покорны-ты ми почести, имамь честь да Ви явѭ, че съ минѫлѫ-тѫ пощѫ стигнѫхѫ писма съ подписы іотъ Бл. іерархы, отъ членове-ты на шурей Девлетъ отъ прѣдставители-ты и почтенѫ-тѫ Цариградскѫ общинѫ до владыкѫ-тѫ ни и до общинѫ-тѫ Скопскѫ, съ които явявать, че Высокославно-то Правителство на Высокый Девлетъ рѣшило Блъгарскый Въпросъ и призывавать нашій тукъ Архіерей въ Цариградъ, за да съставять уставъ на черковно-то ни управленіе. Отъ еднѫ странѫ тыя писма доста зарадвахѫ народолюбцы-ты и по̀ опытны-ты, отъ другѫ пакъ съвсѣмъ гы остинва и подбужда, да не вѣрвать това, зачтото въ брошюркы-ты казва, че Высока Порта провожда два проекта на Патріархіѭ-тѫ, за да си избере единъ, а пакъ тя казвать газеты-ты, не гы пріяла, и като не гы припознава Патріархія-та не былъ рѣшенъ черковный ни Въпросъ, оттова не дозволявать архіерею си да иде въ Ц/градъ. Затова молѭ ся прилѣжно да благоволите да ми явите все, какъ е станало.

Съ истинно почтеніе и съврьшенѫ прѣданость имамь честь да останѫ

Скопіѩ, 22 Ноемвр. 1868.

Вашь
покорный слуга
С. Костовъ

Писмо-то бы много набрьзѣ прощавайте.

1593. — Геровъ да повлияе възъ Стаменка да се подеме народната борба и въ Враня. Пак. 57.

Прието 18 Юлия 1869. Отгов. 9 Септ.

Вранѩ, 24 Юнія 1869.

Ваше Высокоблагородіе,
Милостивый Господине!

. . . .

Добрѣ бы было, ако е Вамъ угодно, да раскажете подробно Г-ну Стаменку, что е Блъгарскый Въпросъ и каквѫ ползѫ има да придобіе народъ-тъ отъ незави-

симж Јерархіѭ, и да го убѣдите да ся склони и негова милость да подражае на другы-ты си сьотечественици за съединеніе съ Блъгаре-ты и отдѣленіе отъ Патріархіѭ-тж, че никакъ не ся склапя. Молѭ да му ся не казва, че Ви бѣлѣжѭ това.

Съ глубочяйше почтеніе и съврьшеннж прѣданость имамь честь да останж

на Ваше Высокоблагородіе
покорный слуга
С. Костовъ.

Молитствува Вы нарочно и негово Прѣосвященство Святоскопскый и жяли ся, че не прія отъ Васъ отговоръ на писмо-то си.

1594. — Да се погрижи Костовъ за братовия синъ на Герова — Найденъ, оставенъ въ Скопие. Коп. кн. 6. 200.

Пловдивъ, 4 Юния 1875.

Господине Стояне Костовъ,
въ Скопиѭ.

Прѣосвященый Доротей, кога да иде онѭ годинж въ Скопиѭ, завелъ съ себе и едного отъ синове-ты на брата ми Атанаса на имя Найденъ, и го оставилъ тамъ. Какво е правилъ Найденъ тамъ слѣдъ отываніе-то на негово Прѣосвященство въ Цариградъ, не знаѭ, а сега ся научявамь, че той ся врьти тамъ безъ работж. Затова Ви ся молѭ да прѣдстоите да го испратите за тука или за Копривщицж. Ако бы да потрѣбвать за това стотина, до двѣстѣ грош. намѣрѣте гы Вие и пишѣте ми да Ви гы пратж. При това молѭ Вы да ми явите какво е правилъ Найденъ въ Скопиѭ и какво му е было владанѥ-то.

Яковъ, когото Вие едно врѣмя прѣдстояхте да доведете тука да ся учи, когато да си отыде остави у насъ единъ санджкъ съ книгы, и зимжсь ми пишяше отъ Малко Габрово да му го пратимь. Нъ дѣ е и кое е това Малко Габрово, не ми пише, та, като не знаѭ, не можяхъ нито да отговорѭ на писмо-то. Ако знаете Вие дѣ се намира негова милость, пишѣте му да ми яви за дѣ и какъ да му пратж санджка.

Желалъ быхъ да научѭ и за Васъ, дѣ сте и на каквж работж ся намирате. Мыслѭ да сте въ Скопиѭ и за това провождамь това писмо тамъ до митрополиѭтж. Пишѭ и Найдену и писмо-то до него пращамь также до Митрополиѭ-тж.

Желаѭ Ви да сте здрави и честити и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1595.—Какво е правилъ Найденъ х. Атанасовъ въ Скопие. Костовъ се грижи за него. Пак. 57.

Скопіѭ, 19 Юнія 1875.

Ваше Високоблагородіе!
Милостивый Господине,

Съ голѣмо удоволствіе пріяхъ прѣуважаемо-то ми Ваше писмо отъ 7 Юнія заедно съ притворено-то Ви за Найденъ бая Атанасовъ.

По заповѣдь-тж Ви незабавно повыкахъ Найдена, подадохъ писмо-то Ви и го попытахъ, ако ще да дойде при Васъ, да ся постараѭ да го испратж. Нѣгова милость съ радость ми каза, че всегда е готовъ да трьгне за тамь, затова тыя дни като му найдж потрѣбны-ты за пжть срѣдства, щж го отправж за тамъ.

Лани когато стигнахъ отъ Ц/градъ тукъ, найдохъ Найдена да сѣди въ училище еднж стаѭ заедно съ другый слуга на Н. Пр. Г-на Доротея. Повыкахъ го еднаждь дваждь у мене, не щя да дойде, послѣ отидохъ самъ при него, начнахъ да го пытамь какво ся поминува и что прави, а той отнюдь не щя ни да проговори съ мене по причинж, че азъ сьмь былъ гонитель на дядо Доротея. По това слѣдъ

нѣколко врѣмя като гы извади община-та ни отъ училищнѫ-тѫ стаѭ, повыкахъ го нѣколко пѫти да сѣди при Н. Боголюбіе Г-на Кирилла или при нѣкой терзія, за да не сюртисва горѣ долу, нъ пакъ не мя послуша, тогава азъ го оставихъ и ничто не му говорехъ. Зимась отъ чапкѫнлицы-ты си като бѣше останалъ въ нуждѫ за разноскы, бѣше испродалъ всичко, что ималъ и освѣнь това бѣхѫ го по нѣкоѭ причинѫ и хапсили, тогава като ся бѣше видялъ на мѫкѫ, проводилъ бѣше человѣка до мене да ся постараѭ да го пустѫ. Като ся извѣстихъ, че былъ хапсъ, прѣдстояхъ та ся пусти отъ хажѫлѫкъ-тъ и му ся плати борчь-тъ. Тогава щяхъ да го испратѫ до Васъ, нъ ме исплашихѫ нѣкои-си, че послѣ щѫ бѫдѫ виновенъ, щялъ ужь лядо Доротей да иска отъ мене нѣкой вѣщы и др. т., а сега като видохъ да пишете да го испратѫ тамъ, непрѣмѣнно тыя дни като ся улеснѫ, щѫ го испроводѫ.

Яковъ Димовъ ся намира както знаѭ отъ Ц/граъ, въ малко Габрово, казѫ Ахѫръ-Челеби, епархіѭ Скечѫ, нъ сега тамъ ли е, незнаѭ.

Азъ сьмь още тукъ и сѣдѫ бездѣленъ по причинѫ отъ растройство-то на епархіѭ-тѫ ни и щѫ ся помаѭ тукъ до Августъ, а послѣ щѫ трьсѫ мѣсто кадѣ да е.

Като бѣхъ изумилъ, че днесь отива поща-та за тамъ, писмото ми бы много на брьзѣ, и неможяхъ добрѣ по рядъ да Ви искажѭ за тукашны-ты работы.

Като попытамь както за Ваше-то тѫй и на домочядіе-то Ви драгоцѣнно здравіе, съ най глѫбоко почитаніе остаямь

На Ваше Высокоблагородіе
покорнѣйшій слуга
С. Костовъ.

143. ЗАХАРИ ИКОНОМОВИЧЪ КРУША.

1596. — Спомоществвователи на физиката. Защо не се праща в. Новини? Пак. 58.

Господину учителю Найдену Хꙗ, Геровичу Копривщанину,
издаделю Болгарскія Фѵзіки оу̑ Београдъ

Молими есте Г. Г. Братіе Христодуловићи! да превручите
ово писмо по адресу. З. Ик. Круша.

Сѡ̀фіа 18-го Августа 1849„

Господине учителю На́йдене! у Белиградъ

Одъ Юліа 8-го Братское ми ваше честно писмо прерадостнѣ получихъ, и̂ одъ выше се возрадова[х] за предрагоцѣнното ми ваше добро здравіе. Забавихъ одговоратъ си: но да ме опростите, че не е произышло одъ небреженія, но защо то се не намѣри тува архіереа та ни, комуто отписахме еднѫшъ двашъ, и не се сподоби[х]ме да получиме отвѣтъ за пренумеранти те и до днесь. Тѣмже колкото одъ моя страна напишете ме за 2, тѣлеса̀, па като си дойде негово Преосвященство, подкани ще го да исполни обѣщаніето си. При томъ вы молимъ да попытате новинаратъ, защо̀ ны не аудостоява веке съ новины те си, който пращаше на школата ни въ даръ, и̂ ни е пратилъ до 62„ Брой, па одъ тогава на самъ, не се аудостоихме да получиме веке ни̂каква. Мы не сме предплатницы, но въ даръ ни се пращаха по благому ихъ произволе́нію, па сега запреха ги. Ако ли има некоя непозната друга на[м] причина, да ни яви: ако ли е само защо не сме предплатили, да ни опрости, че не сме возможни да заплатиме, но ги просиме въ даръ. и̂ ако се аудоброволи да ни ги праща въ даръ, нека сотвори милость съ на́ми да ни ги испрати отъ 63„ брой до гдѣто са стигнали, за да бы могли да получиме порядочно понятіе одъ нихъ. Надѣяся прочее защо ще предстоите на това мое прошеніе о̂стаемъ сладкоцѣлуя вы,

вашъ као братъ
З. Икон. Круша.

1597. — Изпратени писма и въпроси за географически свѣдѣния. Училището въ Едрене. Пак. 58.

Москва 1857 Май 24-ый

Господине Захаріе!

Бръзамь да Ви извѣстѫ, какво заминала-та недѣлѭ на 14-ый Маіа получихъ Ваше писмо отъ 26-ый Февр. чрѣзъ брата ми Найдена, и разбрахъ, че сте получили мое писмо съ геогр. въпросы. Азъ много ся зарадвахъ, като получихъ писмото Ви, зачто-то до тогава все страхувахъ да не сѫ пропаднѫли нѣгдѣ наши-ты къ Вамъ писма.

Азъ мыслѭ вече, че не е потрѣбно да Вы обяснявамь пакъ колко ще да е полезенъ Вашій трудъ въ тоя случай. Бае Найденъ братъ ми трѣбва да Ви е говорилъ за січкото. И второ писмо Ви сьмь пратилъ, освѣнъ това съсъ списка на селата, что сте получили, и надѣямся да сте пріяли и него до сега.

Честитъ сьмь, като ми давате свободѫ да Ви пишѭ свободно, и още почеститъ щѫ сьмь, ако ми пишете и Вы когато Ви допуща врѣмя-то и когато Ви прилѣга. Сега вече ся уреди русска поща отъ тука за въ Цариградъ прѣзъ Едрене, а оттамъ право за тука, та щемь да можемь по̀-лесно и по̀-скоро да ся разбираме,

Чудно ся зарадвахъ, като ся научихъ отъ писмо-то Ви, че сте заедно съ Г. К. Василиева: едно зачтото двама учители заедно могѫть да свръшять чудны успѣхы, особено когато дѣйствовать съгласно, и второ зачтото видѫ, че Едренскы-ти чорбаджіе усѣщать потрѣбѫ-тѫ и ползѫ-тѫ отъ училище-то, ученіе-то и найпаче отъ учители-ты, и че сѫ познали, какво едному самому учителю е тяжко да врьти цѣло училище, особено въ Едрене, при вліяніе-то отъ діаволскѫ-тѫ грекоманія, корень-тъ да й изсъхне!!

Г. К. Василиеву отъ душѫ и срьдце много здраве, молѭ му ся да Ви помогне да съберете по́-скоро геогр. извѣстія за които Ви писахъ. Г. Янакыю Христову Кѫсѫру много здраве, ако си е дома, подобно и на баща му Г. Христакыя. Цѣлувамь рѫкѫ-тѫ на леля ми Грудѫ, Бае Либена Шушулова съ синове-ты му Г. Стоянчя Г. Стратійча Г. Янакыя и др. покорнѣйше поздравявамь. Г. Јованчя Шушулова отъ Копривщица съ синоветы му Г. Неша Г. Лука Г. Георгыя и Г. Рашка, подобно поздравлявамь. Азъ мысля, че Ви сѫ извѣстны тыя человѣци, като родолюбиви, непогрьчени блъгаре благородни, и че непрѣменно трѣбва да ходите у тѣхъ чясто, затова Вы ся и моля да ги поздравите отъ мине. Така и вси пріятели, които мя знаять. Прощавайте Г-не Захаріе!

Вашь Пріятель
Константинъ Геровъ.

1598. — Искатъ се географически свѣдѣния отъ Одринско и отъ другадѣ.

Словеснѣйшему Господину Учителю Захарію Крушѣ
Въ Едрене.

Словесный Господине Захарій!

Лани Ви правихъ нѣколко пѫти главоболіе съ писма-та си за еднѫ работѫ, за коѭто идѫ и сега да Вы помолѭ да ми позволите да продумамь нѣколко думы: Тогава Вы просихъ да ми отговорите на нѣколко вопросы географически, които Ви пратихъ отъ тука. Не знаѭ отговаряле ли сте; азъ не сьмь получвалъ отговоръ. Человѣкъ-тъ комуто трѣбвать тіе въпросы, скоро ще начне да печата своѭ-тѫ географич. картѫ за Турція, която ще да е много полезна за насъ, както Ви пишехъ лани; затова Ви са моли да му отговорите колкото можете да допълни картѫ-тѫ и то по̀-скоричко зачтото нема вече време за чакане. Вы имате вопросы-ты пратены отъ тука и написаны тѫй чтото само да напишете отвѣты срѣщо тѣхъ и да гы пратите, та да не Ви става много трудъ да гы прѣписвате. Издатель-тъ на картѫ-тѫ много ще да Ви е благодаренъ и не ще остави трудъ-тъ Вашь напрасно; и за увѣреніе на това праща Ви сега нѣколко рублы чрѣзъ брата ми Найдена Геровъ,

колко за хадетъ, а послѣ и тройно повече ще Ви возблагодари, само Ви са моли и той и азъ, да са потрудите да му пратите нужны-ты отвѣты, колко-то можете вече, Вашій трудъ ще да послужи и за обще добро и за Вашѫ ползѫ, въ което полно Вы увѣрявамь, Г-не Захаріе, за това са потрудѣте колкото можете. Ако ли видите, че Ви е мѫчно да отговорите, то ни извѣстѣте да не са надѣваме.

Остаямъ съ надѣждѫ на удовлетворителенъ отвѣтъ.

Вашь

К. Геровъ.

Москва 1858 Мартъ 16-й.

Потрудѣте са да ны пратите самы-ты наши таблици что Ви пратихме отъ тука, като напишете на тѣхъ исты-ты, ваши-ты отмѣчанія; за васъ това не е голямъ трудъ както са види.

Истый.

1599. — Споръ между Круша и единъ попъ въ Самоковъ за една чошма. Пак. 58.

Прията 14. Ноемвр. 1859 л. Отгов. 16 Ноемвр.

Милостивый Государь

Найденъ Геровъ.

Съ настояще-то ми прихождамъ да принесѫ почитаемѣйшему ми Вашему Высокоблагородію смиренный мой поклонъ, по томъ да Ви съобщѫ какъ съ измамѫ един священникъ, именемъ попъ Димитръ попъ Янакіевъ ми продаде половинѫ-тѫ отъ чешмѫ-тѫ си водѫ, коѭ-то като докара отъ двора си въ двора ми, да му платѫ слѣдъ дни 31„ 4250„ гроша, както що явятъ и записи-ти ми, които остахѫ въ Мехкеме-то у Самоковъ, гдѣ-то мя вдигна попъ-тъ за упомянуты-ты грошеве: но зачто-то ся показахъ россіянецъ съ пашпорта си, и не съизволихъ да ся судѫ тамо, остана работа-та несвършена; ако и да мя дьржа подъ аресто (гіозъ хапши) каймакамскый Кехая бей въ заминалый понедѣлникъ, кога-то трьгнувахме за въ Панагюрище съ Г-на В. Чолакова, който Ви приноси и братскы поклонъ, около 3„ часа въ конака съ рѣчь ушь да ся преведе на Турскы Паспортъ-ть ми, и да ся направи мазбата отъ мезлича до Цариградъ, че было противно на условія-та, что-то сѫ по между Россіѭ и Турціѭ; съ всичко това па нема що да ми сторять, номя отпустихѫ, катося рѣши още въ недѣлѭ у мехкемето отъ кадіѭ-тѫ и мезлишь-агаларе-ты, че не може да мя насили попъ-тъ да пріимамъ чешмѫ-тѫ, като ѭ не щѫ зачто-то Патенталія, ако и да има мулкъ въ Турско не былъ неговъ, но на фамиліѭ-тѫ му. За то ся умолявате покорнѣйше, ако бы ся появилъ нѣкой Даважія съ упомянуты-ты ми записки, да гы земете; а него да проводите да отбіе водѫ-тѫ отъ двора ми, та да ся наплатимъ съвершенно. Водѫ-тѫ не ще Семейство-то ми: зачто-то преди 4„ годины цѣла и нова чешма-та была изведена за 2000. грош; а мене половинѫ и ветхѫ продава за 4250. и освѣнъ това согласно съ чорбаджіи-ты Самоковскы защитители-ты неговы правять мя мушерекъ за Мермета й чякъ отъ главѫ-тѫ до Терезіѭ-тѫ да плащамь наполовинѫ, като кога е половина-та за 1050„ грош купена. Та за ради това сьмь писалъ още зимъска и нему и на чорбаджій-ты да ѭ отбіе, а той ѭ още не отбыва, но гледа да ми ѭ натури силома.

Смирикаревыя темесукъ, что-то Ви оставихъ въ Пловдивъ, нема да стигне до Мелкона Пазаржиклиѭ-тѫ до гдѣто бехме и азъ и той въ Самоковъ, за да ся приберать пары-ты отъ нихъ. Того ради ся умолявате покорно да го проводите или въ Ихтиманъ право до ходжа Гарабета (казака), или презъ Пашѭ-тѭ до Самоковскыя каймакаминъ, за да таксили пары-ты отъ Смирикарцы-ты. И понеже 2000„ грош за 10„ годинъ ставать съ фаиза имъ 8000„ молѭ да пишете да дирять 8000„ отъ кои-то като си снемать 1095„ щѫть останать 6905„ грош. Тія 1095„ сѫ отъ пусулѫ-тѫ, что-то Ви оставихъ заедно съ темесука; та нека ся дирять 6905„ па Вы както го заблаго разсудите, тако сьмь и азъ благодаренъ.

Молж да ми испроводите и писмо-то, что-то ми ся испрати низъ Москва зимаска.

Приносящъ Ви смиренный поклонъ и отъ супругж-тж ми и отъ сына ми Христофора, а отъ Г-на С. Филаретова братскы поздравъ, останвамъ съ глубокымь почитаніемъ

Вашь покорный

1859, 7/врія 12, З. Екон. Крушя.

Панагюрище.

1600. — Давията на Захария Круша. Искатъ се свѣдѣния за владишкитѣ разпри. Коп. кн 3. 497.

З. Ик. Круша.

Пловдивъ, 4 Февруар. 1860.

Господине Захарие!

Едва сполучвамь врѣмя да ся отговорж, поне на кжсо, на писма-та Ви, и щж Ви кажж, какво отъ писма-та Ви ся види, че Вые сте забравили онова, что Ви сьмь казвалъ на заминуванѥ-то Ви оттука, затова Ви ся врьши мжчно работа. Сега да Ви отговарямь пакъ исто-то, на писмо не може ся искаже, особенно зачтото врѣмято е кжсо. За това Ви писахъ пò-прѣди да дойдете тука, за да Ви дамь да разумѣете, на что и какъ могж да Ви помогнж. Зачтото, както искате, да пишж на каймакама Ви за всякож работж, то не може.

Смирикарци-ти ничто не ми сж писали. Явѣте ми Вые, какъ е работа-та, та да нарядж, чтото трѣбва, за да ся платять пары-ты.

Въ града Ви има нѣчто распри съ епископа. Молж Вы ся да ми явите всичко, чтото е ставало отъ край и до сега.

За да отговарямь на-скоро на писма-та Ви, трѣбва да ми покажете тука нѣкой чловѣкъ, комуто да прѣдавамь писма-та си да Ви гы провожда, зачтото азъ не могж да трьсж по кого да гы провождамь, а въ деня на пощж-тж имамъ всякога много работж.

Добро видѣние!

Вашь

Н. Геровъ.

1601. — Архидяконъ дели Матея изгоненъ. Конковичъ въ Самоковъ. Давията на Круша. Пак. 58.

Принято 18 Мая 1860. Отгов. 19 Мая.

Самоковъ 16, Мая 1860,

Милостивый Государь Н. Геровъ! въ Пловдивъ.

Чрезъ настоящее ми прихождамь да съобщж Вашему Высокоблагородію, какъ стигнахъ благополучно у дома си на 8-й Тогожде, и намѣрихъ домашни-тѣ си въ добро здравіе, кое просж у Бога да бы подалъ и Вамъ и всему Вашему семейству!

Въ слѣдующій день вручихъ Г-ну З. Х^ч, Гюрову писмо-то Ви, при когото ся опознахъ съ Г-на А. Конковичя, и ся научихъ че ся изгонилъ и Архыд. Дели-Матеевъ низъ Митрополіж-тж въ сжщій день, на кож-то заключили сокакны-тѣ врата, за да не бы влизълъ нѣкой въ нея и излизълъ отъ камъ сокака, нъ изъ църковныя дворъ, ако и да има подкваса Дели-Матеева въ неж отъ двама момцы.

Въ срѣдж ся празднува память-та на Свягіи-тѣ ни Кырилла и Методіа съ голѣмо торжество.

Въ Пятокъ на вечерь-тж отнесохъ Пашино-то до Каймакама писмо кой-то прѣди да му го подамъ рече ми: Че имало моя книга у него, и заповѣда да ми дадать паспорта, още до гдѣ не бѣ прочелъ писмо-то си, и безъ да ми рече нѣчто.

Въ Сжбботж мя выка заптіе на конака, и ся прѣдставихъ пред кохая-бея заедно съ векылина Поповъ за опалискж-тж чешмж; нъ понеже беше ся разнесълъ

Мезлишь-тъ, остана давія-та ни да ся извидва утре на Мезлишя, па какъвъ-то конецъ пріима, щѫ Ви явѫ съ грядущѫ-тѫ пощѫ.

Вчера Хекымъ-башія-та Г-нъ Антонакы мя совѣтува да рекѫ на Мезлишя: Аллахънъ Шераатѫна рази имъ; и да отидѫ при кадіѭ-тѫ да му обрекѫ хыляда (№ 1000,) грош: За да мя научи, какъ да ся оттървѫ отъ тѭѭ пискюліѭ белѭ: Зачто-то ушь было дошло ираде отъ заптіе-то, за да ни ся извиди давія-та на Мезличя; Днесь же пакъ ми казва Г-нъ З. Х-и Гюровъ, че копія-та на Паспорта ми была проводена въ Цариградъ до Харижіе Пашаси отъ Нишь-еялети, та отъ тамо какъвъ то эмъръ дойде, така щело да ся прави съ мене. За то молѭ Вы да мя научите, какъ трѣбва да сторѫ: Да бегамь ли пакъ при Васъ, или да стоѭ да ме резилѫть и да ми земать пары-тѣ биръ тамамъ за чешмѫ-тѫ. Не знамь какъ да сторѫ. Това само знамь че не ми е никой пріятель тува, нити турчинъ, нити българинъ, нито сродникъ и проч.

Словомъ, Милостивый Государь! безъ Ваше покровителство не може тува да ся живѣе; и да щѫ и да не щѫ трѣбва мутлакъ да си промѣнѫ вилаета, кое-то нѣчто непремѣнно бы сторилъ, ако можехъ да си приберѫ пары-тѣ отъ длъжницы-тѣ ми, които на сегашный кесатлъкъ не могѫть да ми исплатять лихвѫ-тѫ, колми паче главно-то.

Съ бая Рашка Малеювъ не сьмь ся още ставялъ, та да ся научѫ что е сторилъ съ Смирикарцы-тѣ за пары-тѣ, и да Ви извѣстѫ.

Писма-та Ви до мене можете да гы вручявате Г-ну Атанасакыю Г-нъ Станиславову брату, за да гы получавам непогрѣшно и бързо.

Приносѫ Ви смиренный поклонъ и отъ супругѫ-тѫ ми, и оставамь за всегда

Вашь признателнѣйшій слуга
Захарія Ек. Крушя.

1602. — Круша добилъ руски паспортъ. Пита се, кѫдѣ ще иде Конковичъ. Коп. ки. 4. 32.

Пловдивъ, 19 Мая 1860.

Господине Захарие Круша!

Спорядъ краткость-тѫ на врѣме-то отговарямь на кѫсо на писмо-то Ви отъ 16 Мая. Като сте зели сега паспорта си, вардѣте го добрѣ. Колко за воденицѫ-тѫ истинѫ, гледайте какъ да е да ся прекѫсне тая работа, тапа да Ви не е грыжя за нищо.

Поздравѣте Г-на Конковичя отъ мене и кажете му, че ще отговорѭ на писмото му до недѣлѭ, зачтото днесь не щѫ пристигнѫ на пощѫ-тѫ. Искалъ быхъ да знаѭ, отъ Самоковъ на кѫдѣ ще отиде негова милость.

Поздравлявамь Вы и остаямь

Вашь
Н. Геровъ.

1603. — Конковичъ ще чака Герова. Нишкиятъ управитель пита колцина нещатъ Паисия. Хайдути въ Самоковско. Пак. 58.

Прията 8 Юния 1860. Отгов. 9 Юния.

Самоковъ 6„ Юнія 1860„

Милостивый Государь Найденъ Геровъ!

Отъ 19„ прѣшедшаго Ваше почитаемое ми писмо съ радостію получихъ на 30„ тогожде къ вечеру по 12½„ часа и въ немъ Ваши комнѣ Высокы наставленія добрѣ проумѣвь, явѫ Ви какъ за чешмѫ-тѫ судъ-тъ още ся не извидва; чякать споредъ казваніе-то на Господа братія Х-и Гюрови отъ Цариградъ рѣшеніе-то да стигне, па тогава да ся прѣкъсне тая давія. Того ради мыслѭ да ся отнесѫ камъ Негово Высочество Великыя Везиринъ сега като стигне въ Софія или Тува: но

трѣбва да ся оплачѫ повече отъ чорбажіи-тѣ, нежели отъ турцы-тѣ, та ся молѭ Вашему Высокоблагородію да соизволи да ми даде и за това нѣчто благопотрѣбны-тѣ наставленія, и да мя научите какъ да ся подпишѫ: Турскы ли подданикъ или не. Зачто-то искамь да направѭ жялбѫ-тѫ си до Негово Высочество на Грьцкый или-ти на Българскый языкъ, а не на Турскый, за да не бы ся научили неблагодарны-тѣ ми Съотечественници.

Смирикарцы-тѣ трѣбва да ся стегнѫть пò строго за пары-ты ми, зачто-то съ отлагание-то на время-то приготвувать различны интригы, като да избѣгнѫть отъ точно-то имъ исплащаніе.

Г-ну А. Конковичу принесохъ Вашій поздравъ, кой-то ся благодари и ми каза че Ви отписълъ, зачто ще Вы чяка за Петро̀день да дойдете, та да отидете въ рылскый Монастырь заедно съ Неговѫ милость, и ся испроси отъ калугере-тѣ нѣкоя пò-голѣма помощь за Българскѫ-тѫ въ Цариградъ цьрквѫ. То ако бѫде, както и азъ що желаѭ, молѭ да съизволите да теглите право у мене на конакъ и да не сьмь достоинъ да Вы дочякамь прилично, и щете мя задоволи безприкладно.

Най ново имаме, че стигна въ заминалый четвьртокъ вопросително писмо отъ Нишъ аялети, съ кое-то пыта да му ся яви: истина ли само четворица Самоковцы не искать Паисія, а прочіи-тѣ го искать или не; а тіи му отговорили: негли само четворица го искать, а прочіи-тѣ не. А то ся знае че муе писалъ така Пали свѣтъ (Паисій) отъ Дупницѫ, гдѣто ся старае да оплѣни и таѭ каазѫ, както що оплѣни и съблече Джумайскѫ-тѫ съ помощь-тѫ на нѣкой си Х^ч Абдуля-ага Джумайлискы много богатъ турчинъ.

Хайдуте ся чюѭть много по каазѫ-тѫ ни, а наиначе около демирь Капія, чрезъ кой-то пѫть ся отива за Разлогъ и Неврокопъ.

На Мамѫ Хажійкѫ цѣлувамь честнѫ-тѫ рѫчицѫ, а на коконы-тѣ приносимь приличный поклонъ заедно съ всичко-то ми семейство.

Покланямь Ви ся и останвамь въ надеждѫ на Вашъ по скоречкый одговоръ

Вашъ усерднѣйший слуга
Захарія Ик. Круша.

1604. — Обири и убийства изъ Самоковско. Студъ и нѣмотия. Приети подаръци. Пак. 58.

Прията 6 Юлия 1860. Отгов. 7 Юлия.

Самоковъ 4„ Юлія 1860„

Милостивый Государь
Найденъ Геровъ!

Хайдуте ся чюѭть доволно по каймакамлька ни. Въ Чямурліѭ слѣдъ дохожданіе-то каймакамово запалили бачіѭ-тѫ на нѣкой си Никола чямурліецъ, отъ ка избѣгнали овчяретѣ и не нашли хлѣбъ. Такожде прѣди еднѫ седмицѫ ся появили въ ковачевскѫ-тѫ планинѫ четворица хайдуте, кога-то былъ кьръ-ааси въ село-то Ковачевцы, и уловили едно Панагюрче, сынъ на Недѣля Нѣмскый, кой-то ималъ 2„ парче-та овны на 2„ Егрека, и като го вързали съ еднѫ хортомѫ и го натоварили съ единъ цадилникъ хлѣбъ оставили го на едного отъ дружинѫ-тѫ си да идѫть по нихъ, а тій отишле на другыя Егрекъ да уловять и зета му пò напредъ, до гдѣто не е стигнало момче-то, което, по благому щастію, умолило хайдутина да му поразслаби рѫцѣ-тѣ, за да може да носи пò лесно цадилника съ хлѣба. Той като го поразслабилъ и ся зазяпалъ, момче-то оставя цадилника, и побѣгва съ хортомѫ-тѫ. Тогава хайдутинъ-тъ хвьрга двѣ пушкы подиря му, но го не сполучилъ, слава Богу, ако и да заминалъ единъ куршюмъ по край ухо-то му. Стигна прочее въ заминалый Вторникъ тува момче-то, и отъ завчера ся изучвамь че си отишло на Панагюрище. Такожде и за зета му че е хванатъ, нъ не могохъ да разберѫ убили ли сѫ го, или го хванѫть водять. Явно си ходять и рябушы распращать, пакъ нито гы гонѭть, нито гы дирять.

Жегѫ имаме такавѫ, както що беше въ Пловдивъ на Марта. Кожюси-тѣ си не сваляме отъ гѫрба; по нѣкога и прѣсенъ снѣгъ ся появлява на планинѫ-тѫ: а дъждь и студъ и вѣтръ всякога, както и днеска.

Голѣмъ кесатлѫкъ имаме въ пяцѫ-тѫ ни, Богъ да е на помощь на сыротынѭ-тѫ ни. отъ гдѣ-то има да ся вадять пары, тучь станало, отъ кой-то негли бы могло да ся оттроши, нъ отъ длъжника парѫ да извадѫ не возможно.

Молѭ да подканите отца Христофора да ми ся одговори по-скоро и съ първѫ пощѫ да испроводи пары-тѣ за книгы-тѣ.

Вчера г-нъ Станиславъ вручи Дископотира съ принадлежности-тѣ му на чорбаджіи-тѣ, и подписахѫ доказателство-то, благодаряще Ви въ обще вси сограждане наши за Ваше-то камто нихъ промишленіе и усердіе.

Поздравямь Ви съ всѣмъ домородіемъ и останвамь въ надеждѫ на Вашь не забавный отвѣтъ

Вашь усердный слуга
Захарія Ик. Крушя.

1605. — Попъ не щѣлъ да опѣе дѣтето на Захария Круша. Разправия за това. Пак. 58.

Прията 4 Януар. 1861.

Самоковъ 2„ Января 1861„

Милостивый Государь!
Господинъ Н. Геровъ!

Спѣшѫ да Ви честитѫ новѫ годинѫ веселѫ, здравѫ и всеблагополучнѣйшѫ. Дай Боже! По томъ да Ви явѫ какъ, понеже попъ Димитрій не щея да опѣе дѣтето, нито остави другъ попъ да го опѣе съ рѣчь, че не сьмь му былъ заплатилъ Сарандара за 30„ год. па сетнѣ за 3„ год. Само, намѣрвася Церковный Епитропъ на имя Косто Д. Чиляновъ, който му ся обѣщавалъ да му заплати вмѣсто мене Той и Сарандара и опѣвло-то, само и само да проводи единъ попъ да го опѣе, онъ му ся одговорилъ: да пусне вечернина, па да идѫ да пытамь чорбажія-та, че тогава, за кое-то нѣщо безъ да знаѭ проводихъ му хаберъ съ двѣ почтенны лица, да го попытять (разумѣется Г-на Захар. Хад„ Гюроглу) онъ ли му дава таѭ силѫ, или отъ само себе си прави това. Ако е отъ него, да знамь; ако ли отъ своѭ силѫ да му сѫ пресѣкѫть, като го накажѫть по закону Христіанскому: а онъ нищо не стори, и разумѣется че Чорбаджіи-тѣ го защищавать за хатъра на снахѫ му и на сестра му и проч.

На послѣдокъ ся намѣрихъ по нужденъ да напишѭ протесто до махалцы-тѣ и Съгражданы-тѣ ми, които ми го върнахѫ назадъ съ устенъ одговоръ, че они не могли да наказувать попа, та да правѫ що щѫ. Тогава азъ ся понудихъ да отпишѭ и до Патрикѫ-тѫ и до Священноначал. Иларіона, просящъ да го накажѭть законно още извѣстіе нема. Всичкы-ты Еснафе и Махалцы сѫ за това нѣчто даваджіи, нъ нема кой да гы слушѭ: За то ся оттеглихъ съ всѣмъ отъ пріятелство-то имъ батакчиско и отъ Папищашко-то имъ діаволско съборище, па да правять що-то щать съ мене съ интригы-тѣ и голѣмы-тѣ си колко главы-тѣ имъ лъжы, както и днесь що мя повыка кадіята по тѣхному навожденію, ушь да ны погоди съ попа за чешмѫ-тѫ, като опредѣли двама отъ Чорбаджіи-тѣ, та да не идемь на Нишь: азъ же му рекохъ: Тува никога не щѫ да ся погодѫ съ попа, нъ на Нишь, и излѣзохъ отъ тамо когато напунехѫ чорбаджіи-тѣ, кой-то по видимому, сѫ были споразумѣни съ него, та надойдохѫ въ тоя чясъ, кога-то азъ бѣхъ отишьлъ, не за моѭ ползѫ, нъ за Поповѫ, кого-то сѫ приготвили и за Епископъ да го правять; а той съ свои-тѣ злодѣянія, кои-то „Срамно есть и глаголати“, не е достоини за простъ христіанинъ да бѫде. Бокъ есънъ дели Матея при него: Той отъ ка ся каралъ и проклиналъ съ едного, не оставилъ да замрькне, нъ въ истый день нарѣдилъ случившаго ся тува Даскалъ Неофита, и ся примирили. А той за попъ, отъ какъ го афоресахъ като Христіанинъ отъ 318„ отцы и го запрехъ да не служи Литургыѭ и проч. Зарѣза си на хуя и на р. Христово служилъ Литургыя безъ да ми рече поне за очи„ прощавай.

Научвамся че щели чорбаджіи-тѣ да Ви отписвать клевещуще мя, но молѭ Ваше Высокоблагородіе да гы не слушя, зачто-то сѫ лъжци и прелестници. Съ имя-то народность присвоявать простый народъ, за да гы баттардисвать пò лесно.

Смиренно Ви ся покланямь и останвамь за всегда

Вашь усердный слуга
Захарія Ик. Крушя.

1606. — Властитѣ турили на тѣсно Захария Круша за неговото подданство. Пак. 85.

Прията 25 Февр. 1861. Отгов. 2 Марта.

Самоковъ 21„ Февруарія 1861„

Ваше Высокоблагородіе
Господине Н. Геровъ!

Спѣшѫ да Ви искажѫ тегло-то, что-то сьмь истеглилъ въ разстояніе почти единомѣсячно, и е както слѣдува:

На 24-й Миналаго выка мя Кадія-та, който е и привременный Каймакамъ векыли, и ми каза, че попъ-тъ ищелъ не ищелъ на Нишь, или-ти пращалъ векылъ или не, ты ще идеш. Ако ли не, щѫ тя вържѭ, пакъ щѫ тя запратѫ вързанъ, че тя иска Валія-та.

На 25-й мя повыкаха у Хч„ Гюровы-ты ушь за погожбѫ, на кое-то и азъ склонихъ; но като ми прѣдложихѫ че слѣдъ погожбѫ-тѫ трѣбвало непремѣнно да хвьрлѫ паспорта си на Агы-ты и да имъ просимь прощеніе; и то ако ся сполучи, азь пò добрѣ прѣдпочтохъ да отидѫ на Нишь (гдѣ-то негли избавѫ паспорта си, ако не друго повече, нежели да го дамь тува; и гдѣ-то безъ да излѣземь на мезличь или прѣдъ Валія-та, за да станемь мурафа съ двама-та поповы векыле, отсудихме ся прѣдъ Тумрукъ Агаса само возъ сенета ми, кого-то подновихмы пакъ съ 4250„ грош. и съ 31„ дни ваде отъ 3„ текущаго, безъ да дирять друго нѣщо повече отъ мене.

На врьщанѣ въ Софіѭ прѣсѣдѣхъ 10-на дни, и като ся разговорихме съ Г-да Замера и Филаретова, рѣшися да не давамь никакъ паспорта си; а Турско-то ми таскере ся промѣни съ консулско кефиллене и подъ заглавіе „Девлети Россія Тебаасънданъ".

Завчера си дойдохъ на вечерь-тѫ. Вчера мя повыкахѫ отъ Мезличя въ Мехкемето, и ми зехѫ кефилъ за 15 „дни; па после мя пытаха: рая ли си, или пакъ Россіяли? азъ имъ рекохъ Россія Тебаасъндань. Они ми опрѣдѣлихѫ 10„ дни ваде, за да си продамь кѫщѫ-тѫ и да си приберѫ алажяцы-ты, па да станѫ да излѣзѫ отъ това юлке заедно съсъ семейство-то си.

Сега не знамь що да чинѫ. Отъ секаде ми тѣсно. Другы покровители немамь освѣнъ Бога и Ваше Высокоблагородіе Вы че ми прѣдстоите и въ това обстоятелство и ще мя спомогнете както що знаете, или препоручююще мя и Г-ну Замеру и новому каймакамину Самоковскому Салихъ Ефендію, или направо до Тувашнія Мезличь, за да мя не задевать веке и праведно да изглѣдвать работы-ты ми; а не като сега, безъ да выкнѫть попа сирѣчь, и лично да ны судать: но все съ векыле; негли така сполучѫ нѣкое спасѣніе.

Сговорилися и Турци и Българе да ми баттардишять имота и да мя довършять съ всичкы ты ми малолѣтны дѣчица, нихъ поне пожялете, ако не мене! Погынахъ отъ тыя вѫлцы и батакчіи! За мене прѣогромна тщета стана, както считамь излѣзохъ отъ 15-16„ хыл. грош съ таѭ діаволскѫ чешмѫ. Увы! жалко! Никой ся не смили на мене. Не знамь что зло толко сторих нѣкому, или много Богу прѣгрѣшихъ, та ся не намѣри человѣк да мя спомогне въ тойзи случяй. Ахъ Боже мой! посли ми поне Ангела хранителя за да мя пази да си не изгубѫ ума и паметь-тѫ!

Покланям Вися смиренно и останвамь благонадежденъ на Ваше скорѣйше наставленіе

Вашь признателнѣйшій Слуга
Захарія Икон. Крушя.

1607. — Нередовното подданство на Захария Круша. Лошитѣ послѣдствия отъ това. Чуждитѣ подданици за недвижими имоти се сѫдятъ при мѣстнитѣ сѫдии. Коп. кн. 2

Г-ну З. И. Крушя.

Пловдивъ, 16 Марта 1861.

Господине Захарие!

Отговарямь на писмо-то Ви отъ 12 Марта и молѭ Ви ся вникнѣте добрѣ въ разума на това что Ви пишѭ, зачтото отъ неслушянѥ-то Ви е дѣто така теглите и губите, а не както мислите, че азъ не щѫ да Ви покровителствувамь, зачтото ужь мыслѭ, че нѣмате правдинѫ, и така слушяйте:

1. Както Ви казвахъ прьвъ пѫть, кога дойдохте тука съ паспорта и послѣ Ви го повтаряхъ и устно и писменно толкова пѫти, и сега пакъ Ви казвамь последний пѫть, че тоя паспортъ не Ви прави Русскый подданникъ, и не могѫ азъ да Ви глядамь работы-ты като на Руссыый подданникъ, а Ви помагахъ чястно, колкото ми идяше отъ рѫкѫ като на мой учитель. Вые обаче не щяхте да разумѣете това, а искахте да сторите . . . . . Русско-то си подданство, та направихте да не могѫ никакъ да Ви помогнѫ, зачтото Вые може да ся казвате както щете, а азъ не могѫ да излѣзѫ отъ ряда навънъ. Така и занапрѣдъ ако постоянствовате да искате да сте Русскый подданникъ, щете влѣзете въ по̀-голѣмы белы, та ще е язѫкъ и за Васъ и за дѣца-та Ви.

2. И истина да сте Русскый подданникъ, когато бѫде . . . „менѣ не ся пада да ся намѣшямь, зачтото законъ-тъ е: Русскый подданникъ, има ли мюлкъ, работы-ты за мюлка си трѣбва да гляда въ мѣстны-ты сѫдилища, безъ да ся намѣшять консулства-та. За това е дѣто толкова пѫти Ви казвахъ да глядате, какъ да е, да свршите тѫѭ работѫ за чешмѫ-тѫ. Вые неслушяхте и изгубихте толкова врѣмя и толкова пары и ся принуждавате да платите на плъно, кога напрѣдъ можяше да ся свршии по̀-съ-малко.

Това е, Господине, что Ви казвамь послѣднiй пѫть, таче ако мыслите, че може да бѫде друго-яче, тогава правѣте, както знаете, и ако дойде врѣмя да ся раскайвате, тогава знайте, че отъ главѫ-тѫ си теглите. Нъ да не мыслите, че съ това искамь да Вы запрѭ да не пишете на Г-на Посланника, за имя-то на кого-то мя пытате. Не. Имя-то му е: Его Сiятельство Князь Алексѣй Борисовичъ Лобановъ-Ростовскiй. Пишѣте му, ако щете. Нъ да Ви кажѭ, че и Негово Сiятелство нѣма да направи ничто, прѣди да испыта, кой сте и какъвъ Русскый подданникъ сте, и кога ся научи, ще Ви каже исто-то, чтото Ви казвамь и азъ. Азъ най-много быхъ желалъ да Ви помогнѫ, ако не за Васъ, а то за себе-си, да ся свръши тая работа, та да ся избавѭ отъ писанѥ и отписванѥ, дѣто имамь сега двѣ годинъ; нъ безъ рядъ ничто не могѫ да направѭ, ако и да имате право.

Колко за Смрикаровый тимисюкъ, отъ работѫ-тѫ на чешмѫ-тѫ не останѫ врѣмя да ся види, нъ щѫ свръшѭ.

Приимѣтѣ увѣрение за истинно-то ми за Васъ почтение.

Н. Геровъ.

1608. — Захари Круша въ Радомиръ. Моли да се испратятъ даромъ училищни и черковни потрѣби. Пак. 58.

Господине опростѣте!

Тувашне-то първоначялно училище е оскудно отъ книжкы парисници. Такожде и церквата Св. Димитрiя нѣма си минеи и полуставъ, та ако бы благоволили да гы снабдите съ казанны-ты книгы, не Ви требва на поклоненiе живоносному Гробу Господнюю да идете, а най много ся лишява училище-то ни отъ карты Географическы за които отписахме до Г-да Хр. Данова и С-жiе да ни испратять съ пары, ако не милостынѭ, но по̀-скоро, защо-то имаме намѣренiе да направиме 6 мѣсячно испытанiе слѣдъ 1 мѣсяцъ, колко-то да ся попритегли народъ-тъ къмъ ученiе-то и

просвѣщеніе-то. Затося умолявате и отъ странѫ на Радомирскы-ты жители да ся постараете да гы снабдите съ ищемы-ты имъ книги благодѣтелно же и паричненно, както произволите и заповѣдате и щемъ Ви бѫдемъ признателнѣйши.

1869„ 7врія 8-й радомир Сѫщій Крушя.

1609. — Прѣпорѫчва се Миланъ Лазаровъ като народенъ дѣецъ. Пак. 58.

Прието 31 Янн. 1870.

Ваше Высокоблагородіе братскы драгоздравляющъ со всѣмъ домочадіемъ смиренно покланяюся.

Слѣдъ братско-то ми драгоздравленіе и смиренно поклоненіе идѫ да съобщѫ Вашему Высокоблагородію, какъ приносящій настоящее ми родолюбивѣйшій Г-нъ Миланъ Лазаровъ е единъ отъ народны-ты ни доброжелатели, и кой-то отива за въ Цариградъ по своѭ си особнѫ работѫ, а нѣма тамо доволно пріятели и познанници, чрѣзъ кои-то да бы могълъ да си улесни работѫ-тѫ, за коѭ-то шете се научите устно отъ Нѣгово родолюбіе, нуждаеся отъ рекомандуванія. За то имѣющъ велико уваженіе и достопочитаніе къмъ нѣговѫ милость пріимамь смѣлость да го прѣпоручѫ за такъвъ и на пріятели-ты си а наипаче на такыва, кои-то сѫ возможни да го воспомогнѫть благовременно и словомъ и дѣломъ, като го они пакъ прѣпоручять на свои-ты достойны и искренны пріятели за да бы му ся свьршила по̀лесно и по̀-скоро работа-та (защо-то и тувашни-ты оскудны и общеполезны заведенія ся нуждаять по болшей чясти отъ нѣгово-то настоятелно побужденіе и вещевственно положеніе, та за ради това ако има нѣкой си отъ наши-ти родолюбци произволеніе да имъ помогне или-ти сь пары, или-ти съ благопотрѣбны-ты имъ книгы, свободно може да гы вруги казанному Милену кой-то сигурно може да ги донесе или да гы испрати непогрѣшно) дерзнахъ да го прѣпоручѭ до Почитаемо-то ми Ваше Высокоблагородіе и да Вы замолѭ да послушяте рекомандуваніе-то ми съ отворени и благопослушливы уши. И тако като сотворите щѫ Ви благодарѭ за всегда.

Надѣющъ ся прочее на Вашето къмъ мене Высокоблаговоленіе и че ще бѫде смиренно-то ми прѣпоручваніе услышяно съ усердіемъ останвамь съ глубокымъ высокопочитаніемъ и смиреннымъ поклоненіемъ

Вашего Высокоблагородія
признателнѣйшій слуга и
благопокорнѣйшій
Захарія Иконом. Крушя
учитель въ Радомиръ.

1870„ Января 19„
въ Радомиръ

1610. — Молба за черковни книги и утвари и за училищни потрѣби. Пак. 58.

Прието 19 Окт. 1870. Отгов. 20 Окт.

Ваше Высокоблагородіе драгоздравляю вседомовно и подобателно Ему покланяюся.

На зимашно-то ми писмо проводено Ви по дѣдо Милана като не ся удостоихъ и до днесь да получѫ отговорь немамь матеріѭ за продьлженіе, но само колко-то да Вы напомнѭ по обычяю за прошеніе-то ми цьрковны книгы, священны сосуды и одежды, отъ кои-то почти совсѣмъ ся лишава тувашня-та цьрква славима во имя св. великомученика Димитріа Мироточиваго Патрона Нашего.

Ваше Высокоблагородіе! Обѣщалистеся Родолюбивому Дяду Милену да го снабдите сь тѣхъ на врьщаніе-то му отъ Ц/градъ, нъ за злѫ тувашнѫ Радомирскѫ честь негова милость ся завьрнѫлъ прѣзъ Солунъ, а ные остахме само съ надеждѫ-тѫ, че кога кога щѫть ся получять, но догдѣто незаплаче дѣте-то, майкаму не ся сѣща да го подои, споредъ общѫ-тѫ пословицѫ. За то и азъ повторително ся осмѣля-

вамь да Вы подканя на това богоугодно и душеспасително дѣло, и да Ви замолѭ теплѣйше да но бы ся смилили, и на тѫѭ прѣоскуднѫ цьрквѫ отъ всякакьвъ видъ благопотрѣбны ствари же и одежды, като 12-тѣхъ минеи, осмогласницы-ты, полуставе-ты, Евангеліята, Апостолы-ты, Литургіи-ты и другы поучителны книгы, св. Потирь и другы св. Сусуды и Одежды за служеніе Лит. и проч. и проч. Что-то дерзаѭ да ѭ нарекѫ най оскѫднѫ отъ околны-ты ни цьркви, па и пары си немать да си гы купять, намъ заплата-та годишна не ся исплаща рядовно, както що ще да ся научи Ваше Высокоблагородіе и отъ спомощника ми Гяка Ненка Хранова Радомирца устно за всичко, та заради това Ви ся молѭ и азъ заедно съ всичкы-ты Радомирци дано бѫдемъ снабдени съ казаны-ты книги и ствари та да ся обезсмьрти и въ Шоплука Ваше-то чесно имя въ родѣ родовъ.

Надѣющся црочее на Ваши-ты обыкновенни къмъ такыва заведенія благодѣянія и добротворенія, останвамъ благонадежденъ на Вашь благопріятенъ отговоръ.

1870„ 8-врія 13„ Радомръ.

Вашего Высокоблагородія
Присный Почитатель и признатель
Захарія Ик. Крушя уч. Радомиръ.

Приносѫ смиренный поклонъ и всечестной Вашей фамиліи и Г-нъ Цоковой.

Истый.

1611. — Черковнитѣ утвари приети. Захари Круша се оставилъ отъ учителството. Пак. 58.

Прието 24 Април. 1871.

Ваше Высокоблагородіе
Милостивый Господарь

Господине Н. Геровъ!

Отъ прѣди Димитровъ день Ваше Достоуважаемо ми писмо заедно съ ищемы-ты отъ Радомирцы-ты церквены ствари съ времяся получихѫ и на самый праздникъ Св. Д. ся служи съ нихъ литургія за кое-то Ви и благодарять по прѣмного, както що ще да ся увѣдомите и отъ придружено-то имъ благодарно писмо, кое-то ся задьржя у мене до днесь, защо-то не могохъ да случя оказіона; а сега като получихъ настоящаго, не замедлихъ, приносящъ Ви отъ мене благодаренія.

Азъ ся оставихъ отъ учителско-то званіе по причинѫ на старость-тѫ ми, коя-то мя стигнѫ башь у скапіѭ-тѫ съ 6„ момичета не оженены но по Бога послѣ, надѣемся на благотворителны-ты ми пріятели да мя снабдятъ съ пензіѭ ако не съ повече.

Приносящъ Ви и отъ домашны-ты ми до домашни-ты Ви искренній поздравъ останвамь за всегда

1871„ Април. 19„ въ Софіѭ

Вашего Высокоблагородія
признателнѣйшій
Захарія Иконом. Крушя

1612. — Помощь на Захария Круша. Дъщеритѣ на Круша искатъ да се намѣстятъ на учение. Пак. 58.

Ваше Высокоблагородіе братскы драгопоздравляю
смиренно кланяюкы ся.

И слѣдъ братско-то ми драгопоздравленіе и смиренно-то ми поклоненіе спѣшѭ да изслѣдѫ прѣдрагоцѣнно-то ми Ваше вседомовно добро здравіе, кое да бы подарилъ Вамъ Прѣблагій Богъ безболѣзненно и долгожизненно совсѣми у него Вашыми сердечными прошеніи! и да засвидѣтелствувамь моето камто Васъ высоко почитаніе и глубоко уваженіе, а наипаче неизказаннѫ-тѫ ми благодарность и признателность за помошь-та Ви отъ единѫ лирѫ турскѫ проводенѫ ми още на Септемврія чрѣзъ

учителя ни Г-на Христа Ковачева. Господь да Ви возмезди тысящекратно и да Вы дарува що-годѣ желаете на тоя свѣтъ, а въ будущій-животъ вѣчный и царство небесное! Молѭ да мя опростите за забавленіе-то на извѣстіе-то за пріятіе-то й, кое-то произлѣзло отъ надеждѫ да ся видимь нѣкакъ си лично и да Ви поблагодарѭ устно: нъ за мое нещастіе нито сега въ Рухчукъ могохъ да ся сподобѫ да Вы затекѫ, та да ся насладѫ на Ваше-то лицезрѣніе. Ако бы благоволили да мя попытате що сьмь дирилъ въ Руссе: Заведохъ най-малкѫ-тѫ отъ дъщеры-тѣ ми Олга за да ся испрати въ Москва на ученіе съ другы-ти 6-тѣ отряденны за тамо. Но Господине! Имамь още двѣ на имя Рада и Тодора близнета родени въ Копривщицѫ на 1858-о Септемвр. 1-и кои-то желаѭ чрѣзъ пріятелскѫ рѫкѫ да ся намѣстять въ нѣкое благодѣтелно заведеніе въ Руссіѭ нѣгдѣ си за наукѫ. Того ради Вы замолявамь благопокорнѣйше да ся постараете да ся издѣйствова и за нихъ такова положеніе что-то като ся изучять на различны наукы и искуства, да бѫдѫть полезни и сами себе и на сестры-ты си, кои-то сѫ още три прѣдъ нихъ отъ 16—20 годины нежены, и на бѣдно-то ни отечество. Нѣмамь имѣніе да имъ оставимь въ наслѣдіе, баремъ наукѫ да получять чрѣзъ пріятелскы и благодѣтелны рѫцѣ. Чрѣзъ Г-на Х^ч^. Захарія Княжески ся намѣсти Олга, а Рада и Тодора, мутлакь просѫ чрѣзъ Ваше Высокоблагородіе да ся намѣстять, и щѫ Ви бѫдѫ за всегда признателенъ заедно съ фамилѭ-тѫ ми, отъ кожѫ-то имате много здраве съ смиренно поклоненіе и прошеніе.

Това мутлакь просѫ отъ В. Высокоблагородіе.

Желающь Ви поклонити ся честнымъ и міро спасителнымъ Страстымъ Христовымъ и Праздновати весело и торжественно свѣтлое Воскресеніе, както сего года, Такожде и на иная прѣмножяйшая лѣта, останвамь въ надеждѫ на Ваше-то камъ мене усердно послуженіе и благопріятный одговоръ.

Вашего Высокоблагородія
признателнѣйшій слуга
Захарія Икон. Крушя.

1872„ Априлъ 11„
въ Срѣдецъ.

На Г. Г. Цока Каблешко и Якыма Груева много здраве и всѣмъ вопрощающимъ о мнѣ.

1613. — Синътъ на Захария Круша иска да учителствува. Работата на Захария Круша на старини. Пак. 58.

Ваше Высокоблагородіе
Милостивый Государь
Найденъ Геровъ!

Днесь по случяю като намѣрихъ Приносящаго Ви настоящее ми Г-на Никола Т. Доганова, и като сьмь безъ работѫ не облѣнихся да засвидѣтелствуемъ и по настоящемъ мое-то камто Васъ высоко почитаніе; и во Первыхъ като изслѣдѭ Ваше-то прѣдрагоцѣнно ми вседомовно добро здравіе, да Ви извѣстѭ какъ единородный ми сынъ Христофоръ тражи учителско положеніе, кой-то въ Бѣлиградъ е свършилъ Полугімназіалный и Семинарный курсове въ разстояніе седмилѣтно и трилѣтно учителствованіе снабденъ отъ чясти и съ френскый и нѣмечкый языци: у Свищовъ, Видинъ и тува въ Софіѭ; но защо-то съ избранный Архіереа нѣма пріятелство както съ — състранны тѣ, на кои-то по прѣмного предстателствува, даде му писменъ одговоръ че за напрѣть ако му дадѫть 70„ Л. Т. поема да учителствува съ тія 5„ прѣдмѣты: Законъ Божій, Географія, Ботаника, френскый языкъ и Краснописаніе. И така като не получи до днесъ рѣшеніе никакво, нуждаеся да тражи друго мѣсто за да не остане безъ работѫ както и я; а трошкове-тѣ ни ся умножявать, а не смалявать. Того ради ся замолява Ваше Высокоблагородіе да ся постарае, него убо да намѣсти нѣгдѣ въ Тракыѭ съ по̀ добрѫ заплатѫ, а мене остарѣлаго да воспомогне като подкани и другы-тѣ ми пріятели, като Г-на Цока Каблешка и прочіи, кои-то и драгопоздравямь вседомовно; защо-то отъ тува нѣма никаквѫ облагѫ, ако и да сьмь имъ учителствовалъ Ефтино 15-16 год. а всичко-то ми учителствованіе 50„ год. (единъ Јовилей). Пензіѭ поискахъ да ми опрѣдѣлять

3-4 хыл. гро^{ш}. — на годин. а община-та ни мя снабди съ 25„ л. т. като мя натоварихѫ да дѣтонастойвамь на малкы-тѣ момичета въ Дѣвическо-то училище. Но азъ и на това быхъ благодаренъ и слугувахъ усердно. По настоящемъ же, както ся види и това нѣма да мя огрѣе. Разумному толика довлѣють.

Приносящъ искренній поздравъ и всечестной Вашей фамиліи останвамь въ надеждѫ на Ваше-то камъ насъ скоро и благодѣтелно послуженіе

1874„ Август. 2-й
Софія.

Вашего Высокоблагородія
признателнѣйшій
Захарія Ик. Крушя

1614. — Молба да се намѣсти синътъ на З. Круша на служба въ нѣкое руско консулство. Пак. 58.

Прието 28 Септ. 1874.

Милостивый Господарь
Господинъ Н. Геровъ!

Прѣдварително отписахъ Вашему Высокоблагородію потребная като Ви обявлявахъ за мое-то бѣдно состояніе и за сына ми Христофора, за да бы сполучилъ нѣкое добро положеніе за учителствованіе чрѣзъ Вашето постараніе, но защо-то не ся удостоихъ до днесь ожидаемаго ми отговора спѣшѭ повторително да Ви напомнѭ чрѣзъ настоящее ми молебно прошеніе. И во первыхъ като изслѣдѭ за прѣдрагоцѣнно-то ми Ваше вседомовно добро здравіе да Ви ся помолѭ благопокорно за да бы благоволили да го настаните поне въ нѣкоѭ Русско-Императорскѫ канцеларія въ Турско за переписчикъ перво па послѣ и за писарь, ако ся не намѣри негдѣ мѣсто за учителство: Защо-то безъ работѫ като останѫ повече ся утѣснява и разболява; а при това защо-то имаме пріятелство повече съ с. безсребренници, а не съ сребренници-тѣ. Разумѣвася нуждата ни безъ изясненія.

Надѣющеся прочее че ще бѫдемъ услышани всеусердно въ прозбѫ-тѫ си останваме благонадежни въ испълненіе-то й.

1874„ 7вріа 25„
въ Софіѭ.

Вашего Высокоблагородія
признателнѣйшій слугы
Захарія Икон. Круша
и Хр. З. Крушовъ.

1615. — Захария Круша въ лошо положение. Синъ му боленъ. Моли ся за пенсия и помощь. Пак. 58.

Прието 30 Окт. 1875.

Спомянѫтый въ това писмо записъ ся проводи Г-ну Захарию Икономовичю Крушя съ писмо отъ 13 Дек. 1878 (?).

Ваше Высокоблагородіе
Милостивый Господарь
Господине Н. Геровъ!

Я долуподписанный слуга Вашь пріимамь дерзость да ся прѣдставѫ прѣдъ Ваше Высокоблагородіе и чрѣзъ настоящее ми смиренно прошеніе, и да Ви са помолѭ изъ глубины сердца за да бы благоволили да ми сторите това Высокоблагодѣяніе, кое-то е както слѣдова у приключенныа записъ, кой-то е отъ 2800„ гроша 1860-го года 1-го Ноемврія.

На тоя прочее записъ длъжникъ и платецъ е Панаиотъ Х^{ч}. Захаріевъ, а кефилъ за пары-тѣ Коста братъ му, както що ще да ся увѣдомите отъ сущія записъ. И понеже платецъ-тъ е забѣгнѫлъ и прѣсиромахъ, като и азъ що сьмъ, искамь да Вы замолѭ да ся постараете да ми искарате колко-то ся може съ Ваше-то прѣд-

стателство отъ останало-то имѣніе на покойныя кефилинъ Отца Константіа, что-то и нимъ дългъ-тъ да ся заплати, и азъ постары дни да бы могълъ да ся прѣхранѭ съ домочядіе-то си, состоящеся отъ четыри дьщери возрастны и единъ сынъ на имя Христофоръ, кой-то е свьршилъ курса на Полугымназіѭ-тѫ и Семинаріѭ-тѫ въ Бѣлградъ и учителствувалъ въ Свищовъ, Видинъ и Софія, всичко четыри години; но по нещастію, послѣднѭ-тѫ годинѫ ся разболя и боледува три мѣсяца и като му незаплатихѫ за врѣмя-то на неотиваніе-то му въ училище-то, бѣ принуденъ да ся упразни, съ намѣреніе да си поправи здравіе-то и да си търси друго положеніе; а азъ като ся намирамь въ голѣмѫ скудость, попросихъ отъ Епархійскый-тъ съвѣтъ дано да ми опредѣли пензіѭ, какво-то да мога да прѣмина послѣдни-тѣ дни отъ животъ-тъ си пò спокойно, на кое-то граждане-тѣ съизволихѫ, но нѣгово В. Преосвященство Г-нъ Мелетія — види ся поради нѣкакви каприціи и интригы —, нѣщея да обьрне никакво вниманіе на прошеніе-то ми.

Милостивый Г-не! Ето вечь 50„ годины ся наврьшихѫ отъ подвызаваніе-то ми въ учителско-то поприще и за напрѣдь не ще мога да учителствувамь по причинѫ на старость-тѫ ми а и челядь — да сѫ живы — трѣбва да ся намѣсти негдѣ сынъ ми а и не по-малко благодѣяніе быхте ми сторили, ако благоволехте да подканите нѣкои отъ Ваши-тѣ пріятели за да мя спомогнатъ нѣщичко. И за това Ваше ко мнѣ высокоблагодѣяніе щѫ Ви бѫдѫ признателенъ за всегда. Приносящъ Ви смиренный поклонъ и искренный поздравъ останвамь въ надеждѫ на Вашь радостотворный одговоръ.

Приноситель-тъ е мой пріятель на имя Иванъ Андоновъ, отъ кого-то ще ся извѣстите подробно и за мене и за състояніе-то ми.

Вашего Высокоблагородія
благопокорнѣйшій слуга
Захарія Икон. Круша

1„ Септемврій 1875
Софія.

---

144. ГАВРИЛЪ КРЪСТОВИЧЪ.

1616. — Молба за записване спомощствователи за филологически трудъ. Пак. 59.

Отговорено 29 Ноемвр. 1850.

Господине Найденъ Геровъ

Отправямъ ся къ вамъ, като единому отъ най любочестны-ты наши родолюбцы, за да вы помолѭ, ради общѫ-тѫ ползѫ на народны-тъ нашъ языкъ коѭ-то извѣстно отъ все сьрдце желаете, да предстоите да ся напишѫтъ колко-то по много могѫтъ спомощници за напечатанье-то на Філологіческѫ-тѫ книжкѫ, за коѭ-то вы проваждамъ тука приключено Обявленіе.

Надѣѭ ся, споредъ ваше-то любочестно родолюбіе, за кои-то смь добрѣ увѣренъ, че ще презрѣте всякъ трудъ за това народно дѣло, и ще ся потщаете за да ся подпишѫтъ и по много и по скоро спомощствователи, кои-то и ще ми скоричко испратите като да ся захване и печатанье-то по скоро.

Като малко возмездіе за големы-тъ вы трудъ, ще зьмнете на 10 книгы една даръ.

Чакамъ вы, Господине, отвѣт-тъ, кои-то ще изволите да испратите въ Цариградъ до Г. Г. Братія Тапчилещовы въ Балкапанъ Ханъ.

Здравствувайте.
Въ Цариградъ, на 10 Августа 1850.

Издатель
Г. Крѐстовичь.

1617. — Изпращатъ се имената на събранитѣ спомощество-вателии. Пак. 59.

Филибе 29 ноемвр. 1850.

Господине Гавріиле Крьстевичь!

Съ Ваше обявленіе отъ 10 отъ Августа въ това лѣто събрахъ спомоществованіе за нѣколко книгы отъ тыя, что щете печятате. Имена-та на спомоществователи-ты сѫ тыя:

	Книгы:
Г-нъ Стоянъ Т. Чялѫковъ	2
„ Салче Јовановъ Чомаковъ	2
„ Стоянъ Чомаковъ	1
г-жя Влъковица Чялѫкова Елисавета Х. Костова	1
Г-жя Теофанія В. Чялѫкова	1
Г-нъ Атанасій В. Чяликый	1
Г-нъ Димитрій Крьстевъ Врачянець	1
„ Христо Груевъ	1
Священодяконъ Х. Иларіонъ Хылендарець	1
Г-нъ Веле Цицелковъ	1
„ Найденъ Геровъ	1

145. Д. ЕФ. КРЪСТЕВЪ.

1618. — Прѣпорѫченъ на Евлогия Георгиевъ и на Романенко; иска да се настани въ руски университетъ. Пак. 59.

Прията 25 Септ. 1872.

Достоуважяемый ми Господине Геровъ!

Вашя-та рекомандація ми свръши работѫ-тѫ, до колко-то разговорихмы.

Господинъ Евлогыя прие Ваше-то честно писамце и, като го разгледа, зе се въ сѫще-то врѣме да испълни просбѫ-тѫ ми, зачто-то имаше благоприятенъ случяй.

Русскый консулъ, Господинъ Романенко отъ Галаць, бѣше дошьлъ прѣди не много врѣме на гости у Господство му, кой-то незабавно ме прѣдстави приятелскы, гдѣто го поздравихъ отъ Васъ. Господинъ Евлогыя му обясни, зачто сьмь дошьлъ; а той отъ своя странѫ се потруди, та ми написа прошенѥ-то по Русскы, въ продлъженіе на което азъ ходихъ до Г-на Зиновьева, и му подадохъ рекомандаціѭ-тѫ, кой-то се показа много добъръ. На другый день принесохъ просбѫ-тѫ си на Г-на Зиновьева, а той ѭ прие и разгледа и ми се обѣща, че ще може да дойде разрѣшеніе до ѥдинъ или два мѣсеца; а азъ до това врѣме щѫ ходѭ да слушямь у Букурешкый уневерситетъ, въ историческый факултетъ, волнослушятель.

Господине Геровъ! Господинъ Евлогыя ми се показа: искрьненъ, чистосрьдеченъ и народенъ Бъдгаринъ. Пристоя, та ми се даде и ѥдна стая при Българскѫ-тѫ Црьквѫ, за да живѣѭ до това врѣме, и има надеждѫ, че щѫ помагамь въ училище-то, колко за прѣхранѫ.

Благодарѭ Ви, Господине Геровъ, за Вашѭ-тѫ силнѫ рекомандаціѭ, коя-то ме тури въ тихо и сигурно пристанище.

Вашь признателенъ

Букурещь Д. Еф. Крьстевъ.

1872 Августъ 25-ый.

Попокорно Вы молѭ, Г-не Геровъ, да ми прѣминавать писамца-та за Сопотъ, освободены отъ пощенскы разноскы, прѣзъ Васъ, за кое-то щѫ Ви останѫ крайно признателенъ.

146. ИВАНЪ СТОЯНОВЪ КЪЛЕВЪ.

1619. — Хаджи Христо хаджи Ганчевъ се кае. Иска да се възвърне въ православието. Уйчо му Геровъ да му помогне. Пак. 59.

Господи́не Благодѣтѣлю

Взи́мамъ чѣстъ да ви́ Поздрава и́ дави́ и́звѣста заради́ Хаᵈ Христо Чи́човъ и́ вамъ сѣстри́но чѣдо чѣго и́спрати́хъ тасъ сутрѣна Прѣзъ тики́рдаа за іедрѣне сосъ рухвайла униіятски́атъ влади́ка но сосъ Горки́ сѫлзи́ плака Прѣзъ си́чкото врѣмеа дордѣ бѣшѣ тукъ дори́ и́ сѣги́ сосъ плачъ са раздѣли́хмѣ защоту нѣстѣго Прости́лѣ за Погрѣшка та му кояту ви́е согрѣши́лъ тадаму Пи́шѣтѣ да дойдѣ При вази но му Пи́шѣтѣ да нѣходи При езуи́тѣте които и́ азъ Прочѣтохъ но като нѣма друго При́бѣжищѣ освѣнь тамъ Поради това ути́дѣ тамо да Постоянствува и́ ма задлѫжи́ дави́ пи́ша писмо отъ нѣгова стрѫна но ась ви́нѣ Писахъ но Пи́сахъ на Бай спаса дави́ яви́ но като ути́дѣ сѣги за іедрѣнѣ азъ счи́тамъ за длѫжность дави́ ява като на ми́лости́ви́ Благодѣтели́ даму Пи́шѣтѣ до едрѣнѣ Пи́смо и́ по пи́смото ви́ щѣ слѣдува защоту тое Позналъ сѣги вси́чко коету мустѣ Приказвалѣ когатое би́лъ При вазѣ и́ сѣги́ ощѣ повѣчѣ разумѣ катому При́казвахъ и́ азъ и онъ са Благодари́ за вси́чко коетуму Приказвахъ и́ така молави́ извинѣтѣми за което щи ви́ са Помола.

Прѫво даго нѣ остави́тѣ да слѣдува по езуитѣте защоту дордѣ бѣшѣ тукъ всяка нѣдѣля са обли́чашѣ на чѣркова духовѣнъ, чинъ и́ Служѣшѣ сосъ влади́ката вѣдно и́ сосъ другиатъ ди́яконъ второ всяка Поща дохаждашѣ да трѫси́ писма и́ли́ отъ вазѣ и́ли́ онѣгово всѣсвѣтѣйше г-нъ доротѣя и́ли отъ Бащаси́ тада са муса по утѣши́ душата му отъ скрѫбъ и́ отъ ми́салъ кѫдѣ дайдѣ като нѣма никакво достоинство да изврѫши самъ но Пакъ на вазѣса надѣя чѣщѣго Покровителствуватѣ заради́ това ми задлѫжи́ да ви́ извѣста всичко по́-подробно защото онъ нѣма врѣмѣ дави́ пишѣ чѣнѣмашѣ и́звѣстие чѣщѣ дойдѣ и онъ на едрѣнѣ сосъ рухвайла и́ Благоволѣтѣ да поздрави́тѣ браточадками Хаᵈ мария отъ мѣнъ и́ отъ нѣгова ми́лость Хаᵈ христо и́ Така остаямъ вашъ Покорни́ сродни́къ Јованъ Стояновъ Кѫлѣвъ Ца-Градъ Г-на 70. 6-ый октомврий.

---

147. АЛЕКСѢЙ ЕВѲ. ЛАГОВСКІЙ.

1620. — Геровъ се интересува за солунския край. Какъ да се повдигне българскиятъ духъ. Пак. 61.

Г. Лаговскому въ Салоникахъ

Филиппополь, 10 Апрѣля 1864 г.

М. Г. Алексѣй Евѳимьевичъ,

Въ поѣздкѣ своей въ Биголю въ Јюнѣ 1862 г. я надѣялся встрѣтиться тугъ съ Вами. Къ крайнему сожалѣнію моему это неудалось. Съ тѣхъ поръ я постоянно ищу случая чтобы встрѣтиться съ Вами, что бы, вмѣстѣ съ пріятностію личнаго познакомленія, узнать кое что о Вашемъ краѣ, очень интересномъ для меня въ этнографическомъ отношеніи. Любопытство мое возбуждено еще больше нѣкоторыми статьями Болгарскихъ газетъ, которые показываютъ, что и въ тамошнихъ Болгарахъ начинаетъ пробуждаться чувство народности. Въ этомъ отношеніи трудно сдѣлать начало, а потомъ дѣло идетъ само собою и очень быстро.

Такъ когда я, по окончаніи курса въ Одессѣ возвратился въ Филиппополь въ 1846 г. и разговаривалъ по Болгарски, всѣмъ казалось страннымъ мое предпочтеніе этого варварскаго языка передъ благороднымъ Греческимъ. Затѣмъ непрошло десять лѣтъ и филиппополскіе Болгаре явились первыми въ движеніи для освобожденія отъ духовнаго господства Грековъ, и теперь они управляютъ этимъ движеніемъ.

Я собираюсь на лѣто въ Константинополь и постараюсь побывать также и въ Вашемъ краѣ.

148. ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ.

1621. — Искатъ се пушки и позволение за навлизане вѫтрѣ. Прѣпращатъ се писма и фотографии за раздаване. Пак. 60.

Ваше Благородіе Г-нъ Найдине, придохожданіето ви въ Бѣль-Градъ додохъ нѣкой пѫть привасъ данови намѣряхъ Сами, дави кажѭ че искамъ да излеза предъ времѣто Макаръ 25: дена даси дода по нашите мѣста да са намѣра спознатиги ми отъ които са чяка нѣщо и накоито трѣба даса каже по одна предъ и тогава ще имаме сигорна нашета Кѫщѫ съ Двораи. Зато молави сега писменно да предъ Априлія 20: съ нѣкой средство дама искате за въ влашко и отъ тамъ дэмиса дадатъ 6 длъги и 6 кѫси коитоса отъ задъ пѫлнатъ. Напротивъ ако нима пуснатъ предъ времѣто отъ което ви пишя погоре, и ними дадать потрѣбнити отъ влашко. тогава знамъ че нищо нѣма въ нашета кѫщѫ. На коиго сѫмъ казаль іоще на 67. г. Презъ други че до като недода никому дася ниповѣряватъ отъ коитоса и чяка въ онова мѣсто. А аколи съвсемъ другче ся обьрне. Каквото нинай малко несмеся увѣрили, защото затаквосъ нѣщо трѣба поне единъ старейшина да има междуни. въ кратко, всѣки дневнити менути ни показватъ распиляваніе, за което всічкити казвать, че единъ Месецъ като остани до времѣто Марта 15. очевидно да е за истина? аколи не, едни говоратъ че щѫтся вьрнатъ въ Лашко, а повѣчето ся съгласяватъ да излѣзатъ на чети което ще кажи че, остава на наше расположеніе, а каде щему излези краѭтъ? зато, остава на старите да мислѭтъ. ако нини дадатъ П-шки нія щемъ излезимъ съ Т-гы както и на 67. г. третатани чясъ беше.

Молави кто идае било нариденo за общо въс. или не било? ако изработите по скоро за което ви мола, и е възможно? и като щомъ дода по напредъ при васъ ще видити че колкото по напредъ дасамъ дошель билъ, билое подобре. Ако и да знайте какво трѣба. Нъ като васъ человѣцы немогать изврьши ако и да можите чрезъ други, нъ незнайте онія человѣцы съ които може дасе изврьши.

Подарявами и ликатси въ 67. мо ходяцъ и единъ на Г-нъ Рашка. Другитими писамца молави даги испратити сигорно. отъ двѣтими въ едноимни писма пратете помалкото а другото задрьште или при васъ или при Рашка до като доди сами человѣкатъ да сиго земи когото физиіономіята мугу показва възъ дребенъ черноокъ съ тьнакъ гласъ. На противъ аколи нидоди сами, то ще доди зато писмо человѣкъ високъ черноокъ длъгообразъ на име Минчо Х-чи Недювъ изъ сѫщото село.

Покорній Василь И. Львскій
Фев. 1-ый 1868. изъ Бѣлоградска Академія
Ново Образованна Бугарска Чета.

149. КОНСТ. НИКОЛ. ЛЕОНТЬЕВЪ.

1622. — Дири се монастиръ св. Параскева и игуменъ Софрони да се прѣдадатъ пари. Пак. 61.

Прията 22 Ноемвр. 1864. Отгов. 28 Ноемвр.

Милостивый Государь,
Найденъ Геровичь,

Еслибы Вы знали сколько у меня работы къ этой почтѣ Вы бы извинили мнѣ сухую краткость этого письма. . . . .

Будьте такъ добры скажите также нѣтъ-ли около Васъ Болгарскаго монастыря Св. Мученицы Параскевы; и въ ней инока или Игумена Софронія, который собиралъ деньги въ Россіи. — Я получилъ изъ Азіятск. Деп., 17,080 франк. на его имя и мы не можемъ найти ни монастыря, ни Отца Софронія. —

Супругѣ Вашей почтеніе отъ насъ обоихъ.

19 Ноябр. 1864. Душевно преданный
Адріанополь. Вамъ К. Леонтьевъ.

1623.—Ще се изпратятъ пари за монастиръ св. Парашкева. Пак. 61.

Прията 21 Дек. 1864. Отгов. 26 Дек.

Батюшка Найденъ Геровичь, простите! Опоздалъ! Куча дѣла!

Къ слѣдующей почтѣ пришлите вѣрнаго курьера въ Е с к и-З а р у—я п о ш л ю В а м ъ — 17,080 ф р. 86 с е н т. д л я Св. П а р а с к е в ы.

Оттого до сихъ поръ не послалъ, что боялся. —

Вашъ слуга

16 Дек. К. Леонтьевъ.

1624. — Паритѣ се изпращатъ. Пропагандата почива. Българетѣ въ Едрене спятъ. Помощь отъ Росия за училищата имъ. Пак. 61.

Многоуважаемый
Найденъ Геровичь,

Я кругомъ виноватъ передъ Вами; откладывалъ и дотянулъ до почты, а тутъ скопилось такъ много дѣлъ, что я и не успѣлъ написать Вамъ порядочного письма. — Не знаю получили ли Вы конвертъ съ деньгами или чѣмъ то другимъ, который былъ Вамъ адресованъ изъ Константинополь и который я боялся переслать по Австрійской почтѣ? — Извѣстите пожалоста объ этомъ. — Въ слѣдующую Среду я Вамъ отправляю съ нашей почтой 17,080 франк., 86 сент. наличными деньгами и еще 340 фр. въ видѣ векселя, которые пожертвованы въ Россіи на монастырь Св. Параскевы.

Департаментъ объ отправкѣ 17,080 фр. не знаю увѣдомить ли мнѣ теперь? — Незнаю-также: Вы-ли пошлете расписку братіи монастырской въ Петербургъ или перешлете мнѣ её? Я думаю лучше Вамъ прямо отправить, а я ограничусь Вашимъ отношеніемъ ко мнѣ и сверхъ того отправлю въ Департам. расписку курръера въ полученіи этой суммы для доставки Вамъ.

Мы ждемъ Арифъ-Пашу. — Его здѣсь никто незнаетъ: — ходятъ слухы что н и ч е г о.; и для дѣлъ, говорятъ, удобенъ.

Г-жа Фортунато — извѣщена о томъ, что Вы сообщаете. . . . .

У насъ пока здѣсь во всѣмъ застой. — Пропаганда отдыхаетъ, Разбоевъ не слыхать; — Школу Болгарскую до сихъ не открыли не смотря на всѣ мои понужденія и на то, что 6000 піастр. уже выданы Епитропамъ, незнаю, что докторъ Найденовичь дремлетъ?

Прощайте, будьте здоровы. Жена моя и я свидѣтельствуемъ наше почтеніе Г-жѣ Геровой и благодаримъ её за память. —

От всей души

23 Декабря; 1864. Уважающій Васъ

Адріаноноль. К. Леонтьевъ.

1625.—Френски калугерки ще отворятъ училище въ Едрене. Мѣрки противъ това. Защо напущатъ Пловдивъ? Пак. 61.

7 Январ. 1865, Адріанополь.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Пишу Вамъ два слова. — Къ намъ ѣдутъ двѣ сестры милосердія изъ Филиппополя, чтобы основать здѣсь женское училище; мы принимаемъ всѣ возможныя мѣры противъ того, чтобы Греки и Болгаре не посылали къ нимъ дѣвушекъ учиться. — Незнаю что будетъ, но Архіепископъ обѣщалъ мнѣ велѣть прочесть во всѣхъ церквахъ предупрѣжденія — я стараюсь обратить вниманіе — жителей на то, что дѣвицы — Католички опаснѣе мужчинъ, ибо и во Франціи вѣра теперь поддерживатся преимущественно женщинами.

Мнѣ бы хотѣлось знать, отчего эти сестры милосердія покинули Филиппополь; — имѣли ли онѣ успѣхъ или нѣтъ?

Напишите намъ объ нихъ, если есть время; мы Вамъ будемъ очень благодарны. —

Поздравляю Васъ и супругу Вашу съ новымъ годомъ и остаюсь

Искренно преданный
Вамъ К. Леонтьевъ.

1626. — Записка за централното училище. Смѣтка на паритѣ за мон. Св. Параскева. Пропагандата работи. Доско иде въ Едрене. Пак. 61.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

1) При этомъ письмѣ Вы получите черновое донесенье мое въ Миссію; у меня есть и другое еще болѣе черновое, но то неисправлено и такъ дурно написано, что я и самъ его послѣ не разберу.

По этому Вы потрудитесь возвратить мнѣ съ слѣдующей почтой этотъ экземпляръ, необходимый для архива.

Я полагалъ, что Вамъ будетъ интересно знать о состояніи дѣлъ въ Адріанополѣ. — И P. S. о гимназіи отчасти, какъ увидите, касается — Васъ. — Я немогу, на этотъ разъ распространиться въ этомъ письмѣ о всѣхъ причинахъ которыя принудили меня высказать мнѣніе отличное отъ мнѣній Г. Золотарева и вашего; но такъ какъ я полагаю, что мы всѣ трое согласны въ одномъ: въ цѣли, то разные взгляды на средства только лучше уяснятъ дѣло тѣмъ отъ кого эти средства зависятъ.

2) При этомъ письмѣ вы найдете также счетъ пересланыхъ Вамъ по Австрійской почтѣ денегъ для монастыря Св. Параскевы (74, 358 піастр. 30 п.) съ оффиціальнымъ отношеньемъ — съ нетерпѣніемъ буду ждать вашего отвѣта.

3) Подпись Марый Кристовны засвидѣтельствована и конвертъ будетъ, какъ Вы пишете, отправленъ въ Бухарестѣ. —

Не пишу Вамъ о здѣшнихъ новостяхъ. Не потому — что ихъ нѣтъ, а потому что наоборотъ ихъ много. Скажу только двѣ: 1) Пропаганда опять просыпается и 2) Доско ѣдетъ сюда. — Дѣла у меня бездна; — я очень радъ; жаль только, что переписка на бѣло беретъ слишкомъ много времени; — иногда и не подъ силу тѣлесную.

Будьте здоровы и не забывайте насъ — мы долго играли мячикомъ Герча, который вы здѣсь забыли, а потомъ онъ лопнулъ. — Жена моя жметъ руку Мары Кристовы и Вашу.

25 Январ. 1865 — Вашъ отъ души
Едирне. — К. Леонтьевъ.

1627. — Голѣмо наводнение въ Едрене. Арифъ-паша никакъвъ. Доско се върналъ. Случки въ Едрене. Пак. 61.

3 Марта, 1865 Едирне.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Я получилъ Ваше оффиціальное извѣщеніе о томъ, что 17,080 фр. 81 сан. достигли наконець свое назначеніе и благодарю Васъ. — У насъ второй разъ наводненіе; бѣдные очень страдали, но всѣ болѣе или менѣе старались имъ помогать; — Кой какъ обошлись; — Пропаганда шевелится но слабо; конечно и мы не спимъ! — Арифъ-Паша до сихъ поръ просто нуль ни добръ, ни золъ, ни лѣнивъ, ни дѣятеленъ, ни уменъ, ни глупъ, не фанатикъ, ни Европеецъ. — По неволѣ вспомнишь — французскую поговорку: „les extremes se touchent“ его также трудно понять, какъ очень глубокаго или очень многосторонняго человѣка; а онъ просто — Швахъ!

Воды кругомъ города, столько что Рущукскій курръеръ вотъ уже болѣе недѣли опоздалъ. Можетъ быть онъ и близко, но переѣхать воду не можетъ.

Изъ важныхъ новостей есть одна: — Доско вернулся. — Всѣ почти въ отчаяніи. — Гречес-ые подданные уже думали просить временнаго покровительства у 3-хъ великихъ державъ; т. е. не самый фактъ покровительства, повидимому они ищутъ, а демонстраціи. — Оффиціально еще этого не сдѣлали; увидимъ! Я хочу — подальше отъ Г. Доско. — Не успѣлъ онъ пріѣхать, какъ уже нагадилъ бѣдному Менардо такъ, что тотъ обротился къ Гизу какъ старшему изъ насъ, и Гизъ освободилъ его изъ когтей Доско. Конечно, всѣ напишуть въ пользу Менардо, который вышелъ въ отставку за едно дѣло съ Іонійцемъ. — Конечно формально — онъ былъ неправъ, ибо грозился Іонійцу пистолетомъ; но даже и эта глупость была внушена ему добрымъ чувствомъ; онъ вступился за болгарскихъ Крестьянъ, которыхъ видно этотъ Іоніецъ хотѣлъ обобрать. — Кто правъ — кто виноватъ не знаю, но Доско привезъ ему въ карманѣ оставку, держалъ её до послѣдней минуты втайнѣ и, на конецъ, вздумалъ арестовать Менардо. — Однако тотъ ушелъ къ Гизу. — Вотъ какіе дѣла, почтеннѣйшій единовѣрецъ! — До свиданія; Жена моя и я свидѣтельствуемъ наши почтенья Марьѣ Кристовнѣ и Вамъ жмемъ руку.

Душевно преданный
Вамъ К. Леонтьевъ.

1628. — Българско епархиално събрание. Черковниятъ въпросъ. Раздѣлата е необходима. Народътъ неблагодаренъ отъ меркеза. Искатъ се свѣдѣния за нѣкой учитель. Пак. 61.

21 Мартъ.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Послѣднее письмо Ваше получилъ вмѣстѣ съ копіей Вашего донесенія объ Епархіальномъ собраніи болгаръ; за которую душевно Васъ благодарю. — Я всегда съ истиннымъ удовольствіемъ читаю копію съ вашихъ донесеніи; — такъ они дѣльны, и сжаты. — Къ сожалѣнію признаюсь Вамъ, что это рѣзкое отдѣленіе болгаръ отъ Вселенской Патріархіи меня не слишкомъ радуетъ; особенно въ здѣшнихъ странахъ, которые по совѣсти нельзя назвать ни чисто славянскими, ни чисто Греческими. — Этого рода дѣла будутъ большимъ камнемъ преткновенія со временемъ. — Разумѣется, если уже фактъ отдѣленія совершился и вражда непримирима, то и всѣ попытки примиренія будутъ безплодны, и остается радоваться, что Болгары хорошо правятъ своими дѣлами. — Но я очень радъ, что здѣсь, еще этого Слава Богу нѣтъ. — Трудно распространяться въ письмѣ: поговоримъ еще въ другой разъ.

Меркессомъ — всѣ недовольны и главное расчеты Паши Решидъ-беемъ, который Председатель этого меркесса; я также пишу и буду писать противъ него и увидимъ, что будетъ!

Скажите была или нѣтъ составлена Ваша записка о томъ, какъ надо устроить Гимназію? — Здѣсь я её не нахожу; если она была Вами отправлена, неможете-ли прислать мнѣ, на прочтеніе черновку? — Мнѣ бы очень хотѣлось знать Ваше мнѣніе объ этомъ предметѣ.

Душевно преданный
Вамъ К. Леонтьевъ

P. S. О Марчевѣ былъ у Кирила. Но помѣшали говорить чорбаджи; Манолаки сходить. —

Противъ Меркесса почти революція и я очень радъ. —

. . . .

PS[III] — Не имѣете ли Вы свѣдѣній объ одномъ школьномъ учителѣ изъ Болгаръ, на котораго сдѣланъ доносъ, что онъ внушаетъ революціонныя идеи дѣтямъ крестьянъ? Говорятъ, что Епархіально та деревня, гдѣ онъ училъ, принадлежитъ сюда, а Турецкое начальство этой деревни у Васъ.

— Правда-ли все это?

Весь Вашъ
К. Леонтьевъ.

1629. — Унията отишла напрѣдъ въ М. Търновско. Марчевъ и гръцкиятъ митрополитъ. Прокламацията отъ Марчева. Качествата на Кирила. Пак. 61.

Апрѣля, 20; 1865, Адріанополь.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Благодарю Васъ за сообщенную мнѣ копію съ Вашего донесенія Посланнику о Болгарскихъ дѣлахъ; по вашему желанію я разорвалъ и сжегъ его. — Новаго здѣсь не мало; но собственно для меня, все мелочь; а вообще скажу, что все (не се чете) съ Меркессомъ, который хочетъ усилить свои права. — Арифъ-Паша ничего; но всѣмъ управляетъ его зять Решидъ-бей, животное неопытное и заносливое. —

Уніатизмъ вдругъ сдѣлалъ большіе успѣхи около Малко Тирнова; но, слышно, что новые уніаты шатки, и часть ихъ не столько уніаты, сколько Болгаре въ оппозиціи — противъ Патріархію. — Мѣръ принять почти никакихъ нельзя пока. —

О Марчевѣ былъ у меня разговоръ съ Митрополитомъ и потомъ съ Найденовичемъ. Митрополитъ показалъ мнѣ воззваніе Марчева къ Болгарамъ; гдѣ они призываются не только на борьбу съ Греками, но и на бунтъ противъ Турокъ. — Митрополитъ спросилъ у меня: много-ли нашлось-бы людей, которые на его мѣстѣ, владѣя такимъ документомъ оставили-бы Марчева свободнымъ какъ оставленъ онъ? — Я просилъ его в о в с я к о м ъ с л у ч а ѣ за Марчева; но прибавилъ, что быть можетъ это все к л е в е т а и ф а л ь ш ъ е г о в р а г о в ъ? — Митрополитъ возразилъ, что онъ очень желаетъ, чтобы Марчевъ оправдался передъ нимъ, но Марчевъ знать будто его не хочетъ и не ищетъ оправдываться. —

Найденовичь-же говоритъ, что всѣ эти обвиненія и сама прокламація фальшива. — Все это можетъ-быть, но я совѣтывалъ ему все таки увѣщавать черезъ кого нибудь Марчева къ умѣренности; ибо если Митрополитъ, быть можетъ, слишкомъ вѣритъ грекамъ — врагамъ Марчева; то Найденовичь слишкомь вѣритъ д р у з я м ъ е г о. Въ всякомъ случаѣ, Митрополитъ увѣрилъ меня что не хочетъ вредить Марчеву и оставляетъ это дѣло такъ . . .

Кириллъ имѣетъ большіе недостатки, но онъ добръ и я готовъ ему вѣрить. —

Золотаревъ совсемъ сюда не пишетъ уже около 4 мѣсяцовъ; такъ какъ вы недавно получили отъ него письмо, скажите, что съ нимъ?

Я знаю, что мать его умерла, но все бы могъ сюда хоть двѣ строки написать! — Я ему писемъ шесть — 7 написалъ. —

Душевно преданный Вамъ
К. Леонтьевъ.

1630. — Записка за литературното влияние въ Тракия. Мнѣние за нея. Пак. 61.

12 Декабря, 1865, Адріанополь.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Честь имѣю представить благосклонному вниманію Вашему мою З а п и с к у о л и т е р а т у р н о м ъ в л і я н і и в ъ Ѳ р а к і и; она была послана уже недѣли двѣ-три тому назадъ Г. Золотаревымъ; но переписавши 2 экземпляра для Миссіи и Департамента, мнѣ уже признаюсь не было охоты переписывать еще; черновая рукопись была уже слишкомъ неразборчива; и потому я такъ медлилъ прислать экземпляръ въ П л о в д и в ъ.—Въ теченіи этаго мѣсяца, Критскій мальчикъ, котораго я привезъ съ собой и воспитываю, выучился порядочно писать по русски и его-то рукопись я теперь повергаю на Ваше благоусмотрѣніе.

Незнаю, можетъ быть, я и впалъ въ какіе нибудь погрѣшности въ подробностяхъ; но я не думаю, чтобы Вы были несогласны съ общимъ направленіемъ „Записки“? Что касается до списка самихъ книгъ, то я не прилагаю Вамъ его, ибо у меня нѣтъ черноваго; я послалъ его на бѣло прямо. — Да и это второстепенно; если согласятся — то я составлю списки болѣе основательные; и тогда и Вамъ

ихъ пришлю. — Вопросъ еще въ томъ будутъ-ли читать молодые люди? — Я думаю, что Вы съ Вашимъ огромнымъ вліяніемъ на Болгаръ и съ Вашей личной педагогической опытностью легко можете стороной возбудить въ нихъ къ этому охоту. Я много надѣюсь на обиліе стиховъ и романовъ; — Ничто болѣе не пріохочиваетъ молодёжь къ чтенію и послѣ нихъ переходъ къ историческимъ и другимъ болѣе сухимъ сочиненіямъ уже не такъ труденъ. — Да и пожалуй, что „человѣка“ ничто такъ развить не можетъ какъ изящная словесность. Въ ней является жизнь сполна; тогда какъ даже въ самой исторій нельзя изображать домашней жизни въ всей ея полнотѣ. — Стихи (особенно такіе изящные какъ наши русскіе) развиваютъ вкусъ и воображеніе; первый необходимъ для прогресса бытоваго; а безъ втораго и гражданскія чувства слабы и холодны. — Именно этихъ двухъ свойствъ (вкуса и воображенія), по моему, особенно недостаетъ Восточно-Православному обществу. — Буду ждать съ нетерпѣніемъ Вашего порицанія или вашего одобренія.

Благодаримъ Вамъ за прекрасные яблоки; т. е. особенно благодаритъ Лиза; я-же яблокъ почти не ѣмъ и благодарность моя не столько за нихъ, сколько за Вашу добрую память объ насъ. — Жена и я свидѣтелствуемъ мое почтеніе Марьѣ Христовнѣ. — Сшили-ли Вы Герчу Болгарское платье? Пожалуста слѣдайте это. — Я вообще очень радъ, что не имѣю дѣтей; но желалъ бы имѣть одного или двухъ мальчиковъ; чтобы доказать на нихъ мое отвращеніе отъ космополической одежды; и такъ какъ, одѣвши ихъ по русски, я бы не доказалъ ничего нашимъ восточнимъ единовѣрцамъ (ибо по русски у насъ почти всѣ одѣваютъ дѣтей, — да и сказали-бы здѣшные: „то по русски, а по нашему одѣнешь-то?“), то я бы одѣлъ одного въ фустанеллу, а другого въ какую нибудь Сербо-Болгарскую одежду. —

Прощайте, добрѣйшій и почтеннѣйшій Найденъ Геровичь. — Будьте здоровы и незабывайте

Преданнаго Вамъ
К. Леонтьева.

Г. Золотаревъ боленъ лихорадкой; онъ Вамъ кланяется.

1631 — Възпитанието на гърче. Помощь за брошурата „Записки о литературн. вліяніи въ Ѳракіи“. *Пак. 61.*

11 Января 1866, Адріанополь.

Добрѣйшій и почтеннѣйшій Найденъ Геровичь, поздравляю Васъ съ новымъ 66 годомъ и благодарю Васъ за Ваше доброе писмо. Я понимаю, что дѣло мальчика устроить было такъ какъ я бы желалъ невозможно; я вѣрю, что Вы бы сдѣлали это для меня, если бы было возможно. — Съ другой стороны, узнавши, что у Васъ такъ много народа въ домѣ, я даже радъ признаюсь, что это разстроилось; я своего любимца ищу понемногу отдалять отъ общества слугъ. — Моя мечта создать изъ него Грека по моему вкусу: я знаю это будетъ не безъ труда, но что на свѣтѣ безъ труда! — Вы, я думаю уже знаете, что я былъ въ видѣ повышенія назначенъ въ Бѣлградъ, но отказался подъ предлогомъ денежнихъ невыгодъ и болѣзни. Признаюсь, что это все предлоги, (хотя и въ нихъ есть доля правды), но главная причина въ томъ, что я предпочитаю подождать, чтобы меня послали куда нибудь на самостоятельное мѣсто.

Благодарю Васъ искренно за предложеніе пособить мнѣ въ Министерствѣ относительно „Записки о литтературн. вліяніи въ Ѳракіи. — Михаилъ Игнатіевичь хочетъ самъ Вамъ писать объ этомъ. Я очень бы желалъ, чтобы это удалось; помимо всякихъ политическихъ разсчетовъ, помимо желанія еще лишній разъ и новыми средствами одолжить единовѣрцевъ; мнѣ просто больно видѣть Восточную мололежь какъ она вездѣ принимаетъ образованіе только въвидѣ французскаго языка и польки: — я вовсе не врагъ свѣтскости и даже поклонникъ ея, когда она соединена съ какими нибудь болѣе глубокими началами. — Да, впрочемъ, что говорить, Вы сами это все лучше въ 100 разъ меня знаете! Я думаю только, что если Вы будете писать о моей запискѣ, то ваше замѣчаніе о томъ какъ, будучи преподавателемъ — вы пользовались русскими книгами — будетъ поразитель-

нѣе всего и въ особенности можетъ принести пользу и самому дѣлу и мнѣ въ глазахъ Министерства. Ваше мнѣніе въ подобномъ вопросѣ будетъ имѣть особый вѣсъ.—

За симъ пожелавъ Вамъ добраго здоровья и веселости, остаюсь преданный

вамъ отъ души
К. Леонтьевъ.

Жена моя проситъ меня поздравить и отъ ея имени и Васъ и Марью Христовну съ новымъ годомъ. —

1632. — Леонтиевъ изпраща Герову да прочете романа „Въ своемъ краю" и да си каже мнѣнието за подчертанитѣ мѣста Пак. 61.

20 Февраля; 1866, Адріанополь.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Давно я сбирался послать Вамъ на прочтеніе мой романъ „Въ Своемъ Краю", который былъ напечатанъ въ 1864 году; но за разными дѣлами все не успѣвалъ сдѣлать съ нимъ то что хотѣлось. — Надо было вписать нѣкоторыя мѣста, которыя тогда еще бывшей предварительной цензурой не пропущены — потомъ хотѣлъ исправить нѣкоторыя отвратительныя опечатки и т. п.

Теперь я все это сдѣлалъ и сверхъ того отмѣтилъ значками нѣкоторыя мѣста, на которыя мнѣ хотѣлось обратить особенное Ваше вниманіе; порицать-ли или хвалить вы будете эти взгляды, это другое дѣло; но я хотѣлъ только обратить на эты мѣста Ваше вниманіе.

Я бы счелъ за особенное счастіе, еслы бы могъ совсѣмъ подарить Вамъ книжку, но къ сожалѣнію, у меня дома только этотъ экземпляръ и есть. Еслы изъ Петербургъ пришлютъ мнѣ еще другіе екземпляры то я непремѣнно буду имѣть честь представить Вамъ одинъ.

Въ совѣтахъ старшаго Лихачева — молодому Милькѣеву — вы можете прочесть мой собственный на отношеніе молодыхъ русскихъ революціонеровъ къ Восточнымъ христіанамъ. — Если у нихъ кипитъ кровь, если имъ хочется опасностей и борьбы, а служить въ русской военной службѣ имъ нехочется потому-что ето слишкомъ консервативно, то не лучше-ли п р и с л у ч а ѣ ѣхать сюда? (независимо отъ Правительства — такъ какъ волонтеры Гарибальды дѣйствовали независимо отъ Сардинскаго Пра-ва); — для России соціалистическія движенія во все не нуждны— крестьяне и безъ того живутъ на коммунистическомъ началѣ и голодомъ Россія не страдаетъ: — а сюда когда были Герцеговинскія дѣла, ни одинъ не вздумалъ поѣхать. Если они любятъ демократическое начало, то христіяне въ Турціи олицетворяютъ собою относительно Турокъ не только инородную и иновѣрную, но и демократическую революцію. — Тогда какъ, напр. революція Польская въ Россіи предстовляютъ соедененія иновѣрнаго начала съ аристократическимъ; Поляки на русской службѣ издавна служатъ и генералами, и Министрами и Губернаторами и т. д. Христіанъ — же въ Турціи не допускаютъ къ высшимъ правамъ, а бѣдныхъ въ селахъ грабятъ и бьютъ палками. Какъ Вы думаете? — Къ сожалѣнію, занятый всегда службою и другими насущными заботами, я не успѣлъ еще пріобрѣсти въ литтературѣ столько вѣсу, чтобы словами было (не се чете); а еслибы это было такъ — то я еще, и еще — бы печаталъ хоть личнія (не се чете) объ этомъ предметѣ;— но, я думаю, нестоитъ. — Чтобы приготовлять заранѣе надо авторитетъ; слова авторитета, хотя бы они были очень обыкновенны и пусты — читаются съ напряженіемъ вниманіи и остаются долго въ памяти; — слова не авторитета легко забываютъ.— Потому—я думаю— повторять объ томъ нестоитъ заранѣе; а е с л и п р и д е т ъ м и н у т а, тогда другое дѣло; тогда и (не се чете) въ вашихъ рукахъ; и тотъ, кто забылъ бы впечатлѣній черезъ два года — можетъ быть полезенъ — если надо ѣхать сей часъ?

Незнаю правъ-ли я?

До свиданія, будьте здоровы и незабывайте такъ долго душевно преданнаго

Вамъ К. Леонтьева.

1633. — Изпраща се списание „Отголоски Русской печати“ да се прочете статия за българския въпросъ. Пак. 61.

Прията 9 Апр. 1866.

Многоуважаемый Найденъ Герович,

По желанію Г. Золотарева посылаю Вамъ копію статьи, которую полезно-бы сообщить Филиппопольскимъ друзьямъ Россіи. — Вы Отголосковъ Русской печати кажется не получаете; — и если придется — мы пришлемъ Вамъ и другія копіи. —

Незнаю чѣмъ это я Васъ такъ прогнѣвалъ — что Вы мнѣ цѣлый вѣкъ не отвѣчаете! —

Душевно уважающій Васъ
К. Леонтьевъ.

4 Апр. 1866.
Едрене.

1634. — Прѣпоржчва се рускиятъ артистъ Иванъ Васильевичъ Добровъ. Пак. 61.

Прията 26 Мая 1866.

23 Мая; 1866. Адріанополь.

Многоуважаемый Найденъ Герович,

Позвольте рекомандовать Вашему благосклонному вниманію русскаго артиста Ивана Васильевича Доброва.

Онъ очень искусенъ въ своемъ дѣлѣ, но въ Адріанополѣ ему не повезло, потому — что онъ прибылъ сюда въ невыгодное время; всѣ заняты здѣсь теперь шелководствомъ. — Надѣюсь, что въ Филиппополѣ и позднѣе на Узунджовской Ярмаркѣ ему будетъ лучше, благодаря другому времени года и Вашимъ рекомандаціямъ. — Здѣсь Михаилъ Игнатьевичь старался тоже, чтобы ѣздили его смотрѣть; но дѣло удалось порядочно только разъ. —

Письмо Ваше я получилъ и буду на него отвѣчать съ почтою. — Марьѣ Христовнѣ, наше почтенье.

Душевно предан.
Вамъ К. Леонтьевъ.

1635. — Положението е тревожно. Всички очакватъ войната съ нетърпѣние. Да обърне Геровъ внимание на извѣстни мѣста изъ романа. Пак. 61.

Мая 31. 1866. Адріанополь. —

Многоуважаемый Найденъ Герович,

Препровождаю при семъ копію съ письма изъ Софіи въ наше Консульство. Незнаю, вретъ-ли этотъ Ник. Григорьевъ или нѣтъ; и потому я ограничиваюсь этой копіей: да еще отвѣтомъ ему для его успокоенія. — Вы, конечно, потрудитесь отправить мой отвѣтъ въ Софію — отвѣтъ Григорьеву посылаю Вамъ за сткрытою печатью. — Сверхъ того, — онъ написалъ отношеніе J. Кожевникову въ Рущукъ и приложилъ ему такую же копію. —

Два послѣднихъ письма Вашихъ имѣлъ удовольствіе получить: надѣюсь, что скорое возвращаніе Г. Золотарева доставитъ мнѣ удовольствіе и Васъ здѣсь видѣть. — Впрочемъ — онъ положительно не назначаетъ срока своего прибытія сюда. —

Г. Н. Чалики былъ у меня вчера и завчера, кажется, уѣзжаетъ въ Константинополь. — Бумаги, къ вечеру, можетъ бытъ пришлетъ.

Здѣсь настроеніе умовъ лыхорадочное, всѣ съ нетерпѣніемъ ждутъ войны и отъ войны ждутъ добра. — Это настроеніе такъ сильно, что даже паденіе Фуада непроизвело болшаго впечатлѣнія: не до того; — передъ другими грядущими событіями. — Это, кажется (не се чете). А у васъ какъ? Неужели Болгары все преданы своему церковно-національному вопросу и не охладѣли къ нему въ виду лучшихъ возможностей? — Дѣла Европы такъ сложны теперь, что если никто не можетъ сказать: да, то не можетъ сказать и: нѣтъ! Во всякомъ случаѣ я думаю полезно, что бы женихъ, грядущіи въ полуночи засталъ мудрыхъ дѣвъ съ горящими свѣтильниками. — А если женихъ не придетъ — то уже не дѣвы будутъ виноваты.

Вы какъ человѣкъ по преимуществу политическій, обратите вниманіе въ моемъ Романѣ на то, что весьма побочно. — Именно на развитіе сочуствія такъ сказать, личнаго, а не политическаго въ Русской молодёжи къ Восточнымъ единовѣрцамъ. Въ романѣ объ этомъ много распростаняться нейдетъ и сколько бы и самъ не сочувствовалъ Православнымъ Востока — никогда я архитектуры Романа для нихъ не захочу испортить. — Но у меня есть начатая брошура нарочно съ этой цѣлью: и Г. Золотаревъ её очень хвалитъ и хотѣлъ мнѣ помочь её кончить. — Если женихъ покажется вдали — мы её пустимъ входъ. — Въ Россіи какъ въ странѣ давно независимой и сильной много есть юношей которые развнодушны къ внѣшней политикѣ и которыхъ, съ другой стороны, идея единовѣрчества и одноплеменности не трогаєтъ. — Надо подѣйствовать на ихъ воображеніе. — Картинами горъ, наѣздниковъ, первобытныхъ нравовъ въ деревняхъ и, однимъ словомъ, той свѣжести началъ, которой нѣтъ на Западѣ. Да мы объ этомъ поговоримъ подробнѣе, когда вы пріѣдете въ Адріанополь. —

Пока, до свиданія — будьте здоровы и насъ не забывайте.

Отъ души Вашъ
К. Леонтьевъ.

P. S. Не знаю писалъ-ли Вамъ Г. Золотаревъ объ Атта-беѣ? — Азисъ-Паша обѣщалъ, что Генералъ-Губернаторъ образумитъ его.

О дѣлѣ Задурова съ Турецкимъ офицеромъ (имя забылъ) завтра буду говорить съ Азисъ-Пашею. — Офицеръ ушелъ въ походъ; но деньги все таки можно взыскать.

1636. — Блонтъ противъ Хуршидъ паша, а руситѣ за Хуршида. Интригитѣ и на двѣтѣ страни. Пак. 61.

Сентября 1-го; 1866, Адріанополь.

Многоуважаемый Найденъ Геровичь,

Писылаю Вамъ вырѣзку изъ „Turquie“ — Статья эта въ пользу Азиса-Паши есть произведеніе Г. Блонта: онъ бѣгалъ и сбиралъ подписи вездѣ. Прошу Васъ немедленно по пріѣздѣ Хуршида-Паши, показать ему вырѣзку и перевести её ему по Турецки. — Дѣло не въ томъ, что-бы сдѣлать только пользу Азису, а въ томъ чтобы удалить Хуршида и сдѣлать Азиса на его мѣсто Вали. Блонтъ и не скрываетъ этого; — про Хуршида, онъ прямо говоритъ, „ce n' est qu' un innocent.“ Мы-же предпочитаемъ много Хуршида Азису. — Надобно сей часъ предупредить Хуршида, чтобы онъ не зѣвалъ. — Вѣроятно уже въ Кспль Блонтъ хлопочетъ, надо, чтобы Хуршидъ зналъ объ этомъ скорѣе. . . . .

Не отдавайте вырѣзку совсѣмъ Хуршиду, но спишите съ неё копію, если онъ попроситъ; Вырѣзку потрудитесь возвратить сюда, а я хотѣлъ бы, что-бы Вы её только — бы показали ему. — Печатное дѣйствуетъ сильнѣе.

Вашъ
К. Леонтьевъ.

150. КНЯЗЬ А. Б. ЛОБАНОВЪ-РОСТОВСКІЙ.

1637. — Отказалъ се свещеникъ отъ унията. Пак. 142.

Пера, 5 Іюня 1861 г.

Его Сіят-ву Князю А. Б. Лобанову-Ростовскому etc. etc.

Милостивый Государь,
Князь Алексѣй Борисовичъ,

Честь имѣю довести до свѣдѣнія Вашего Сіятельства, что еще одинъ изъ уніатскихъ священниковъ возвратился къ православію, не смотря на то, что третьяго дня, въ субботу, изданъ фирманъ о признаніи епископа Іосифа, по словамъ однихъ патріархомъ, а по словамъ другихъ намѣстникомъ будущаго патріарха Болгарскихъ уніатовъ.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ и совершенною преданностію честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

1638. — Бурмова статия въ „Български книжици“. Народътъ недоволенъ отъ нея. Патриаршията иска затварянето на българската черкова въ Фенеръ. Пак. 142.

Его Сіят-ву, Князю А. Б. Лобанову-Ростовскому etc. etc.

Милостивый Государь,
Князь Алексѣй Борисовичъ,

Въ послѣднемъ выпускѣ „Болгарскихъ Книжицъ“ напечатана статья Бурмова въ пользу примиренія Болгаръ съ Патріархомъ на предлагаемыхъ имъ условіяхъ. Статья эта возбудила такое неудовольствіе въ простомъ народѣ, что вчера собралась въ Болгарской церкви толпа человѣкъ изъ 200, которые искали Бурмова, чтобы побить его.

Между тѣмъ Патріархъ, считая Болгарскую церковь въ Фанарѣ средоточіемъ дѣйствій Болгаръ противъ него, возъимѣлъ мысль требовать отъ Порты уничтоженія ея. Если судить изъ прежнихъ дѣйствій его, нельзя не вѣрить, что сдѣлаетъ и это. Но такой поступокъ не можетъ не имѣть самыя печальныя послѣдствія.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ и совершенною преданностію, честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

Пера,
22 Іюня 1861 г.

1639. — Българска депутация при великия везиръ. Какъ е приета. Пак. 142.

Пера 29 Іюнія 1861 г.

Милостивый Государь,
Князь Алексѣй Борисовичъ,

Честь имѣю довести до свѣдѣнія Вашего Сіятельства, что вчера четверо изъ Болгарскихъ депутатовъ представились Великому Визирю, что бы вручить ему поздравительный адресъ Болгаръ Султану по случаю возшествія его на престолъ. Но

Мехмедъ-Паша побранилъ ихъ за неприличныя имъ и противныя существующему порядку затѣи и не принялъ адреса.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ и совершенною преданностію честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

1640. — Австрийското правителство прѣдлага на българетѣ да се подчинятъ на Карловецкия сръбски патриархъ. Пак. 142.

Пера, 28 Августа 1861 г.

Милостивый Государь,
Князь Алексѣй Борисовичъ,

Честь имѣю довести до свѣдѣнія Вашего Сіятельства, что отъ имени Австр. В. Консульства въ Филиппополѣ настоятельно предлагается Филиппопольскому депутату просить отъ Порты позволенія Болгарамъ подчиниться Карловецкому Сербскому Патріарху и для достиженія этого обѣщается содѣйствіе Австр. Посольства въ Константинополѣ. Но Болгаре считаютъ это невозможнымъ и посему не принимаютъ этого предложенія.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ и совершенною преданностію честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

1641. — Какъ ще може да се отрече архимандритъ Макари отъ унията. Пак. 142.

Его Сіятельству Кн. Лобанову-Ростовскому.

Пера, 4 Сентября 1861 г.

М. Г.
Князь Алексѣй Борисовичъ,

По удаленіи изъ Болгарской уніатской церкви Епископа Іосифа, Вашему Сіятельству благоугодно было приказать употрѣбить всѣ средства для убѣжденія и архимандрита Макарія возвратиться также къ православію. А какъ онъ не рѣшался на это, потому что съ отреченіемъ отъ уніи, долженъ былъ лишиться своего состоянія, 20,000 піастровъ, которые отчасти издержалъ, отчасти далъ въ займы обществу уніатовъ, и остаться безъ всякихъ средствъ къ жизни, то было обѣщано ему вознагражденіе за эту потерю. На основаніи этого обѣщанія онъ оставилъ уніатскую церковь вмѣстѣ съ прочими священниками, кромѣ двоихъ, которыхъ потомъ онъ самъ убѣдилъ возвратиться къ православію. Но данное ему обѣщаніе до сихъ поръ не исполнено и онъ находится въ самомъ трудномъ положеніи, не имѣя чѣмъ жить.

Католики, узнавъ, что Архимандритъ Макарій въ такомъ положеніи, хлопочутъ о томъ, чтобы снова приманить его въ унію. Не думаю, чтобы онъ опять прельстился обѣщаніями ихъ, но чтобы нужда не довела его до отчаянія, долгомъ поставляю себѣ покорнѣйше просить Ваше Сіятельство благоволить приказать дать ему обѣщанное вознагражденіе, если не за всю означенную сумму, то, по крайней мѣрѣ, за половину ея.

Съ глубочайшимъ почтеніемъ и совершенною преданностію честь имѣю быть,

Милостивый Государь,
Вашего Сіятельства
покорнѣйшій слуга
Н. Геровъ.

1642. — Ходатайство за пособие П. Р. Славейкову за принесени заслуги по борбата съ унията. Пак. 142.

Его Сіят-ву Кн. Лобанову-Ростовскому.

Пера, 13 Сентября 1861 г.

М. Г.
Кн. Ал. Борис.

Извѣстный Вашему Сіятельству Болгаринъ Славейковъ, сопровождавшій Епископа Іосифа Сокольскаго при отправленіи его въ Одессу, содѣйствовалъ всѣми своими силами также для убѣжденія всего уніатскаго духовенства возвратиться къ православію, и все еще хлопочетъ, и не безъ успѣха, для окончательнаго уничтоженія уніи Болгаръ съ Западн. Церковію. При этомъ онъ не щадилъ своихъ незначительныхъ средствъ для достиженія цѣли и теперь терпитъ нужду. Посему долгомъ поставляю себѣ покорнѣйше просить Ваше Сіятельство объ оказаніи ему милостиваго пособія и тѣмъ доставить ему возможность продолжать трудиться на этомъ поприщѣ.

1643. — Славейковъ убѣдилъ Цанкова да се откаже отъ унията. Пак. 142.

Его Сіят-ву Кн. Лобанову-Ростовскому.

Пера, 13 Сентября 1861 г.

М. Г.
Кн. Ал. Бор.

Спѣшу довести до свѣдѣнія Вашего Сіят-ва, что Славейковъ успѣлъ убѣдить Цанкова отказаться отъ службы католикамъ для распространенія между Болгарами уніи съ Западною Церковію. Цанковъ соглашается уже удалиться изъ Константинополя, и какъ съ удаленіемъ его унія разтроивается окончательно, то я обѣщалъ Славейкову содѣйствіе ИМП. Миссіи для достиженія этого.

1644. — Иосифъ Соколски въ Киевъ. Старанията на поляцитѣ да го прѣдуматъ да прибѣгне до закрилата на французитѣ. Мнѣнието на Герова. Пак. 142.

Его Сіят-ву Кн. Лобанову-Ростовскому.

Пера, 13 Сентября 1861 г.

М. Г.
Кн. Ал. Бор.

Честь имѣю довести до свѣдѣнія Вашего Сіятельства, что католическая пропаганда вошла въ сношенія съ нѣкоторыми Поляками въ Кіевѣ для склоненія Епископа Іосифа Сокольскаго искать покровительства Французскаго посланника въ Петербургѣ для возвращенія въ Константинополь.

Скучая, безсомнѣнно, въ Кіевѣ, по непривычкѣ къ тамошнему образу жизни, совершенно отличной отъ той, которую велъ до сихъ поръ, Епископъ Іосифъ, рано или поздно, но непремѣнно возымѣетъ желаніе возвратиться въ здѣшній край, и выживъ изъ ума, легко можетъ соблазниться льстивыми обѣщаніями Католиковъ и подписать представленную ему ими просьбу къ Французскому Посланнику, точно такъ, какъ дѣлалъ здѣсь, пока былъ съ уніатами.

Эти попытки пропаганды начались давно, посему необходимо поскорѣе удалить Сокольскаго изъ Кіева, и не лышне было бы увѣдомить, кого слѣдуетъ, по телеграфу для надзора за нимъ.

1645. — Гърцитѣ искатъ да свалятъ патриарха Иоакима. Пак. 142.

Его Сіят-ву Кн. Лобанову-Ростовскому.

Пера, 13 Сентября 1861 г.

М. Г.
Кн. Ал. Бор.

Долгомъ поставляю себѣ довести до свѣдѣнія Вашего Сіят-ва слухъ, который носится между здѣшними Болгарами, что Греки, мірскіе и духовные, желають низложенія Патріарха Іоакима и хлопочутъ объ этомъ, но старанія ихъ не имѣютъ успѣха, по причинѣ сопротивленія ИМПЕРАТОРСКОЙ Миссіи, которая настаиваетъ, чтобы постановленіе о пожизненомъ избраніи Патріарха не нарушалось.

Съ глуб. почт.

1646. — Цанковъ ще остави Цариградъ. Той продава и вѣстника си. Пак. 142.

Пера, 21 Сентября 1861 г.

Милостивый Государь,
Князь Алексѣй Борисовичъ,

Честь имѣю довести до свѣдѣнія Вашего Сіятельства, что дѣло объ удаленіи Цанкова отсюда окончательно устроено, почему Славейковъ отложилъ свой отъѣздъ до субботы въ ожиданіи послѣдствіи своего ходатайства о пособіи. Вмѣстѣ съ тѣмъ Цанковъ уступаетъ и свой органъ, который можетъ быть купленъ, если Ваше Сіятельство благоволите обратить въ пользу его выдаваемое Миссіею Цареградскому Вѣстнику пособіе.

Съ глуб. почт.

1647. — За Цанкова писано въ Петербургъ. Пособието на „Цареградски Вѣстникъ“ ще си върви. „България“ да се спре. Пак. 142.

Объ Цанковѣ я писалъ третьяго дня въ П/бургъ; чтоже касается до пріобрѣтенія его огрaна, то при этомъ встрѣчаются затрудненія, а именно то, что пособіе выдаваемое Ц. Вѣстнику не можетъ быть прекращено безъ особеннаго къ тому повода; къ томуже кто будетъ управлять журналомъ и смотрѣть за редакціей? Я полагалъ бы, что всего лучше было бы совершенное прекращеніе Болгаріи.

Четвергъ.

Преданный Вамъ
Кн. Л. Р.

1648. — Намѣрени старинни нѣща въ Духова могила при Перущица. Иска се ферманъ за разкопаване тая могила. Пак. 80.

Его Сіят-ву Кн. Лобанову-Ростовскому.

Филиппополь, 9 Марта 1862 г.

М. Г.
Князь Алексѣй Борисовичъ,

На дняхъ принесли ко мнѣ древнія миѳологическія бронзовыя фигуры довольно изящной работы. Онѣ вырыты въ полѣ на землѣ одного селенія, которое лежитъ у подошвы Родопскихъ горъ на разстояніи $3^1/_2$ часовъ отъ Филиппополя. Тутъ же найдены рядъ изъ нѣсколькихъ колесницъ, зарытыхъ въ землѣ вмѣстѣ съ лошадьми съ збруею. Изъ лошадей остались совершенно огнившія кости и такіеже черепы съ

удилами во рту. Сохранившіеся зубы замѣчательны по своей величинѣ. Мѣсто, гдѣ это было найдено, было нѣкогда подъ зданіями, отъ которыхъ остались подземные ходы.

Для открытія всего этого было сдѣлано разрытіе ночью тайно изъ предосторожности чтобы кирсердаръ и мѣстныя власти не узнали и не подвергли бы поселянъ обыкновеннымъ при подобныхъ открытіяхъ притѣсненіямъ. Что бы сдѣлать дальнѣйшія разысканія безпрепятственно и не причиняя жителямъ селенія никакого затрудненія, нужно имѣть на то соизволенія высшаго Турецкаго начальства. Посему осмѣливаюсь всепокорнѣйше просить Ваше Сіятельство истребовать у Порты разрѣшеніе на мое имя, сдѣлать разрытіе въ означенномъ мѣстѣ. Турецкое правителство надѣюсь не сдѣлаетъ затрудненія: оно даетъ всякому искателю кладовъ открытый фирманъ рыться гдѣ бы ни вздумалось. А что найдется тутъ многое, въ томъ сомнѣнія нѣтъ, потому что найденныя штуки сутъ только части чегото, какого-то берельефнаго украшенія.

Съ глуб. почт.

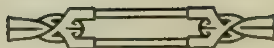

Показатель.

I. Личенъ.

Първото число показва страницата, а второто броя на писмото. — * прѣдъ името показва, че отъ това лице има печатани писма въ тая часть. ** прѣдъ името показватъ, че отъ това лице има писма, които ще се напечататъ въ втората часть на тая книга.

*) Отъ сѫщия има четери писма до академика Петъръ Спиридоновичъ Билярскій, обнародвани въ „Лѣтопись Историко-Филологическаго Общества" при Новоросийския университетъ въ Одеса, XIV, 1907 год. Тукъ се срѣщатъ и данни за ранния животъ на Княжески въ Росия.

---

*) Отъ сжщия има едно писмо до академика Петръ Спиридоновичъ Билярскій, обнародвано въ „Лѣтопись Историко-Филологическагo Общества“ при Новороссійския университетъ, XIV, 1907 год.

II. Вещенъ.

III. Кога е писано писмото.

Дребното число показва деня на мѣсеца, а едрото броя на писмото.

IV. Дѣ е писано писмото.

V. Писма писани отъ Н. Герова.

VI. Писма съ данни за биографията на Н. Герова.